

ACADEMIA
REPUBLICII
SOCIALISTE
ROMÂNIA
SECȚIA DE
ȘTIINȚE
ISTORICE

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

B. ȚARA ROMÂNEASCĂ
VOLUMUL XXII

EDITURA
ACADEMIEI
REPUBLICII
SOCIALISTE
ROMÂNIA

ROMANIAE
DOCUMENTA **B** HISTORICA
TARA
ROMANEASCA

VOL. XXII

ACADEMIA REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
SECȚIA DE ȘTIINȚE ISTORICE

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

COMITETUL DE REDACȚIE

ACAD. ANDREI OȚETEA, ACAD. DAVID PRODAN
(Redactori responsabili)
CONSTANTIN CIHODARU, DAMASCHIN MIOC,
FRANCISC PALL și ȘTEFAN ȘTEFĂNESCU

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

II

ACADEMIA REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
INSTITUTUL DE ISTORIE „NICOLAE IORGA”

B.ȚARA ROMÂNEASCĂ
VOLUML XXII

(1628 — 1629)

VOLUM ÎNTOCMIT
DE

DAMASCHIN MIOC

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
București, 1969

Coperta de *Dumitru Negrescu*

PREFAȚA

Volumul al XXII-lea al seriei B din colecția DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA cuprinde actele interne ale Țării Românești din anii 1628—1629.

Aceste documente, în număr de 387, din care 329 sînt inedite, aduc știri prețioase cu privire la principalele probleme ale feudalismului românesc din prima treime a secolului al XVII-lea: economice (agricultură, viticultură, comerț), sociale (relații agrare, luptă de clasă) și politico-administrative (domnie, fiscalitate, justiție, armată).

Cele mai multe acte sînt în limba română, adoptată, în bună măsură, și de cancelaria domnească. După limba în care inițial au fost scrise, 237 sînt documente românești (77 emenate din cancelaria domnului), 148 slave (în volum sînt 120, deoarece 28 s-au păstrat numai în traducere) și 2 grecești. Actele slave sînt din cancelaria domnească, cele grecești sînt zapise.

În privința formei în care ni s-au păstrat cele 387 documente (384 autentice și 3 îndoielnice), 303 sînt originale (189 românești, 112 slave și 2 grecești), 82 copii și traduceri mai vechi (74 românești și 8 slave) și 2 regeste.

După materialul pe care se află scrise cele 303 acte originale, 64 sînt pe pergament și 239 pe hîrtie.

Documentele au fost culese din următoarele fonduri: 250 de la Arhivele Statului din București, 94 de la Biblioteca Academiei, 14 de la Muzeul de istorie a orașului București, 9 după publicații, 5 de la Arhivele Statului din Craiova, 4 de la Arhivele Statului din Budapesta, 3 de la Muzeul Militar Central, cîte două de la Biblioteca Centrală de Stat, Muzeul județean din Tîrgu Jiu și Biblioteca „V. A. Urechia” din Galați, cîte 1 de la Facultatea de Istorie a Universității din București și Muzeul Olteniei—Craiova.

*

La baza volumului de față stau textele documentelor transcrise de către un numeros colectiv, între anii 1949—1954 (vezi în Introducere la colecția

Documente privind istoria României, vol. I, p. 3—4, numele celor 78 de colaboratori). Dintre aceștia, pentru prezentul volum au dat o contribuție mai deosebită: A. Sacerdoțeanu, Em. Vîrtosu, I. Leonte și M. Regleanu, pentru documentele românești și D. I. Bogdan, P. P. Panaitescu, L. Djamo și H. Chircă, pentru cele slave.

Schimbările intervenite în metoda de publicare au făcut necesară retranscrierea majorității documentelor slave și a unei părți din cele românești. Toate textele transcrise ale documentelor au fost revizuite după originale, înainte de trimiterea lor la tipar.

De asemenea, pentru evitarea unor greșeli ce ar mai fi putut scăpa, date fiind dificultățile de editare a unor atari texte, corectura s-a făcut direct după originalele aflătoare în arhive.

Indicele volumului a fost alcătuit de S. Caracaș, M. Bălan, R. Cămărășescu și O. Diaconescu, colectiv care, împreună cu C. Bălan, a ajutat și la unele operațiuni tehnice, legate de pregătirea pentru tipar.

PRESCURTĂRI — BIBLIOGRAFIE

- Alexiu, Eleonora, *Documente de pe valea Teleajenului*, București, 1939.
- Andreescu, *Bis. Scaune și Săpunari*. = Andreescu, Șt., *Contribuții la istoricul bisericilor Scaune și Săpunari din București*, în „Glasul bisericii”, XXIII (1964), nr. 1—2.
- Bianu, *Doc. rom.* = Bianu, Ion, *Documente românești publicate de...* București, 1907.
- Constantinescu, *Doc. românean*. = Constantinescu, Ilie, *Un document românean*, în «Anuarul liceului „Ioniță Asan”» din Caracal, 1930—1931.
- Crețeanu, *Topolnița*. = Crețeanu, Radu, *Întregiri la istoricul schitului Topolnița*, în „Mitropolia Olteniei”, IX (1957), nr. 3—4.
- Dinculescu, *Doc. țărani*. = Dinculescu, N. G., *Documente privitoare la starea țăranilor*, în „Arhivele Olteniei”, I (1922).
- = Dinculescu, N. G., *Documente de la Negoești-Mehedinți*, în „Arhivele Olteniei”, II (1923).
- = Dinculescu, N. G., *Un zăpis și o carte domnească din Negoești-Mehedinți*, în „Arhivele Olteniei”, III (1924).
- D.I.R., B.* = *Documente privind istoria României. B. Țara Românească*, veac. XVII, vol. IV, București, 1954.
- Filitti, *Condica Poenarilor-Almăjeni*. = Filitti, I.C., *Condica Poenarilor-Almăjeni*, în „Arhivele Olteniei”, VIII (1929).
- Fotino, *Documente*. = Fotino, George, *Documente slavo-române inedite*, în „Arhivele Olteniei,” II (1923).
- Ghibănescu, *Documente*. = Ghibănescu, Gh., *O serie de documente*, în „Epoca” VI (1900), nr. 1541/350 din 21 decembrie.
- Ghibănescu, *Surete*. = Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade*, VI, Iași, 1909.
- Ghibănescu, *Codrescu*. = Ghibănescu, Gh., *Documente*, în „Teodor Codrescu”, III (1934), nr. 11.

- Giurescu *Vechimea rumâniei.* = Giurescu, Constantin, *Studii de istorie socială. Vechimea rumâniei. Despre rumâni. Despre boieri*, Ed. a II-a, București, 1943.
- Hajdeu, *Arh. ist.* = Hajdeu, B. P., *Archiva istorică a României*, I, București, 1865.
- Ionașcu, *Însemnări.* = Ionașcu, I., *Însemnări pe marginea volumului: Monografia județului Romanași de d-nii St. N. Ricman, Dr. Fr. Iosif, V. Enescu și căp. Paul Constant*, în „Arhivele Olteniei”, XVII (1937).
- Ionașcu, *Stoica Ludescu.* = Ionașcu, I., *Despre logofătul Stoica Ludescu*, în «Analele Universității „C. I. Parhon”», seria științe sociale-istorie, nr. 5 (1956).
- Iorga, *St. și doc.* = Iorga, N., *Studii și documente cu privire la istoria românilor*, VI, VII, București, 1904.
- Iorga, *Doc. urlățene.* = Iorga, N., *Documente urlățene*, în „Buletinul Comisiunii istorice”, V(1926).
- Iorga, *București.* = Iorga, N., *Istoria Bucureștilor*, București, 1939.
- Manolescu, *Hrisovul.* = Manolescu, G. Th., *Hrisovul lui Alexandru vodă Iliăș din 5 mai 1628*, în „Arhivele Olteniei”, VII(1928).
- Mironescu, *Cernica.* = Mironescu, Athanasie, *Istoria mănăstirii Cernica, Mănăstirea Cernica*, 1930.
- Nicolăescu-Plopșor, *Mon. j. Dolj.* = Nicolăescu-Plopșor, C., S., *Monografia județului Dolj*, în „Oltenia”, VIII (1944), nov. 22.
În „Naționalul Vîlcii”, 1937, noiembrie.
- Panaiteșcu, P. P... = Plesia, D., *O completare cu privire la Lupu Mehedințeanul*, în „Mitropolia Olteniei”, XVI (1964), nr. 5—6.
- Plesia, *Lupu Mehedințeanul.* = Popescu-Răcăreanu, N. M., *Moșnenii Răcăreni ot Boanga și satul lor Răcari, județul Dîmbovița*, Tirgoviște, 1939.
- Popescu-Răcăreanu, *Moșnenii.* = Rădulescu-Codin, C. și I. Răuțescu, *Dragoslavele*, Cimpulung, 1923.
- Răuțescu, *Dragoslavele.* = Răuțescu, Ioan, *Dragoslavele*, Ed. a II-a, Cimpulung-Muscel, 1937.
- Sacerdoțeanu, *Arh. Cozia.* = Sacerdoțeanu, A., *Din arhiva mănăstirii Cozia*, în „Hrisovul”, VI (1946).
- Sacerdoțeanu, *Cerneți.* = Sacerdoțeanu, A., *Satul și mănăstirea Cerneți*, în „Mitropolia Olteniei”, XIII (1961).
- Ștefulescu, *Doc. sl.-rom.* = Ștefulescu, Alexandru, *Documente slavo-române relative la Gorj, 1406—1665*, Tirgul-Jiului, 1908.
- Ștefulescu, *Strimba.* = Ștefulescu, Alexandru, *Strimba*, Tirgul-Jiului, 1906.
- Ștefulescu, *Polouragii.* = Ștefulescu, Al., *Polouragii*, Tirgul-Jiului, 1906.
- Tocilescu, *Doc. ist., I.* = Tocilescu, Gr. G., *Documente istorice inedite*, în „Foaia societății românismul”, I (1870—1871).
- Venelin. = Venelin, Влахо-Болгарскія или Дакославянскія грамоты, St. Peterburg, 1840.
- Zota, *Dobreni.* = Z<ota>, S<ever>, *Documente relative la Hrizea visteriul și la moșia Dobreni*, în „Arhiva genealogică”, II (1913).

REZUMATUL DOCUMENTELOR

1. — <1628—1629>. — Alexandru Iliaş voievod întăreşte lui Ivan, fiul lui Tudosie, ocină la Voinigeşti.
2. — 1628 (7136) ianuarie 3. — Popa Ghin vinde lui Sima logofăt ocină în Cîineşti.
3. — 1628 (7136) februarie 3. — Jupaniţa Calea dăruieşte m-rii Brîncoveni 4 sălaşe de ȱigani. (Cu fotocopie în anexă, pl. I).
4. — 1628 (7136) februarie 3, Bucureşti. — Alexandru Iliaş voievod întăreşte eliberarea din vecinie a moşnenilor satelor Mogoşeşti şi Grădiştea de Jos.
5. — 1628 (7136) februarie 3. — Alexandru Iliaş voievod întăreşte scutirea de dări a satului Tismana, al m-rii Tismana. (Cu fotocopie în anexă, pl. II).
6. — 1628 (7136) februarie 3. — Alexandru Iliaş voievod întăreşte m-rii Tismana jumătate din balta Bistreşului cu venitul.
7. — 1628 (7136) februarie 4. — Alexandru Iliaş voievod scuteşte de dări şi slujbe pe posluşnicii episcopiei Buzăului.
8. — 1628 (7136) februarie 5, Bucureşti. — Alexandru Iliaş voievod întăreşte scutirea de dări şi slujbe a dirvarilor m-rii Mislea.
9. — 1628 (7136) februarie 6. — Alexandru Iliaş voievod împuterniceşte m-rea Mislea să ia 2 rumâni de la Măicâneşti şi să-i aşeze la Ghitioara.
10. — 1628 (7136) februarie 8, Bucureşti. — Avram logofăt dă lui Toader din Fîntînele o ocină în Cepturile, în schimbul unei vie, tot acolo.
11. — 1628 (7136) februarie 9, Bucureşti. — Alexandru Iliaş voievod întăreşte Dobrei şi soşului ei Barbul ocină în Ciocade.
12. — 1628 (7136) februarie 10, Bucureşti. — Alexandru Iliaş voievod împuterniceşte pe Dumitru Dudescu al doilea vistier să ia de la jupîneasă Oprina o ocină, pe care o cumpărase mai înainte.
13. — 1628 (7136) februarie 10. — Alexandru Iliaş voievod întăreşte m-rii Mislea nişte ȱigani, în urma unei judecăţi.
14. — 1628 (7136) <februarie> 10, Bucureşti. — Alexandru Iliaş voievod întăreşte m-rii Argeş judecata şi vama din oraşul Argeş.
15. — 1628 (7136) <februarie> 10, Bucureşti. — Alexandru Iliaş voievod întăreşte m-rii Argeş o vie în dealul Şoaşelor.

16. — 1628 (7136) februarie 12. — Dumitru și Vlad din Ciineștii de pe Otăsău se vînd rumâni, cu ocina lor, lui Sima al doilea logofăt.
17. — 1628 (7136) februarie 14. — Radul din Ciineștii de pe Otăsău vinde lui Sima logofăt ocina sa din Ciinești și Mănăilești.
18. — 1628 (7136) februarie 14, București. — Alexandru Iliăș voievod scutește de dări satul Dragoslavele.
19. — 1628 (7136) februarie 15, București. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Preda postelnic 2 rumâni din Tătarul.
20. — 1628 (7136) februarie 22. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Neagu un loc în Moșești.
21. — 1628 (7136) februarie, 22, București. — Alexandru Iliăș voievod întărește Sorei moșie la Ogrăzeni.
22. — 1628 (7136) februarie 22, București. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Vlad și fratelui său Căzan ocină în Ogrăzeni, în jud. Vlașca.
23. — 1628 (7136) februarie 23, București. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Socol paharnic din Cornățeni niște țigani.
24. — 1628 (7136) februarie 28, București. — Alexandru Iliăș voievod împuternicește pe Socol paharnic din Cornățeni să-și apere ocina de la Clici și braniștea.
25. — 1628 (7136) februarie 28, București. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Socol paharnic din Cornățeni gîrla Goia, de pe ocina sa de la Clici, poruncind călugărilor de la m-rea Sfînta Troiță să se ferească de acea gîrlă.
26. — 1628 (7136) februarie 28, București. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Stoica spătar ocină în Cepturile, în urma unor judecăți.
27. — 1628 (7136) martie, 3, București. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Preda spătar niște vecini în Tîncăbești, în urma unor judecăți.
28. — 1628 (7136) martie 5, București. — Alexandru Iliăș voievod întărește satului Albotești răscumpărarea de vecinie de la Stroe postelnic din Oteteliș.
29. — 1628 (7136) martie 6, București. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Nenciul al doilea vornic moșia Virleți cu 4 rumâni.
30. — 1628 (7136) martie 6, București. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Hrizea mare logofăt ocine la Bucșani și vaduri de moară în urma unor judecăți.
31. — 1628 (7136) martie 6, București. — Alexandru Iliăș voievod întărește egumenia lui Parthenie la m-rea Snagov și hotărăște, cu întreg sfatul țării, să nu o închine metoh m-rii Pantocrator.
32. — 1628 (7136) martie 6, București. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Stanciu logofăt din Fundeni ogoare în ocina Bucureștilor, pe apa Colentinei.
33. — 1628 (7136) martie 8. — Alexandru Iliăș voievod întărește scutirea de dări a oamenilor săraci din jurul m-rii Menedic.
34. — 1628 (7136) martie 10, București. — Alexandru Iliăș voievod întărește jupanului Trufanda fost mare vistier satul Rusinești și parte din satul Gostavățul, din jud. Romanai.
35. — 1628 (7136) martie 11, București. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Hrizea mare logofăt trei locuri de casă în București.
36. — 1628 (7136) martie 12. — Maria din Bucov vinde un țigan lui Ștefu postelnic.
37. — 1628 (7136) martie <13>, București. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Hrizea mare logofăt o ocină la Bucșani în urma unor judecăți.
38. — 1628 (7136) martie 15, București. — Alexandru Iliăș voievod scutește de dări satul Sinești al m-rii Mislea.

39. — 1628 (7136) martie 15, București. — Alexandru Iiaș voievod hotărăște ca Tănase din Ciocănești să fie slobod de vecinie de către m-reă Mihai Vodă, deoarece a fost rob la turci.

40. — 1628 (7136) martie 18, București. — Alexandru Iiaș voievod întărește scutirea de dări și slujbe a satului Clătești, din jud. Ilfov.

41. — 1628 (7136) martie 18, București. — Alexandru Iiaș voievod întărește lui Sima logofăt un rumân și ocine la Ciinești și Bujorani.

42. — 1628 (7136) martie 20, București. — Alexandru Iiaș voievod întărește satul Ciulnița, jud. Ialomița, moșnenilor satului, în urma unor judecăți.

43. — 1628 (7136) martie 20, București. — Alexandru Iiaș voievod întărește mai multor megiași părțile lor de ocină din Nenciulești, jud. Ilfov, în urma unor judecăți.

44. — <1628> martie 21. — Mihailă din Căzânești vinde lui Pavlache fost mare comis două părți din ocina sa de la Căzânești.

45. — 1628 (7136) martie 29, București. — Alexandru Iiaș voievod întărește lui Gorgan mare spătar și lui Matei mare agă din Brincoveni satul Odobești.

46. — 1628 (7136) martie 29, București. — Alexandru Iiaș voievod întărește lui Preda postelnic din Tătaru mai mulți vecini din Brăgărești, în urma unor judecăți.

47. — 1628 (7136) martie 30. — Neculachi și Gherghe vind lui Sava șetrar un loc de casă în București.

48. — 1628 (7136) aprilie 2. — Parte din sătenii din Slănicul de Jos recunosc că s-au împrumutat cu bani de la sulgerul Tudoran, pentru a se răscumpăra din rumânie.

49. — 1628 (7136) aprilie 2. — Alexandru Iiaș voievod întărește m-rii Mislea țigani și o împuternicește să-și stringă rumânii și țigani fugiți.

50. — <1628> aprilie 2, București. — Alexandru Iiaș voievod întărește satul Risipiți, din jud. Mehedinți, moșnenilor satului, în urma unor judecăți.

51. — 1628 (7136) aprilie 6. — Vlad și rudele sale vind lui Andrei o vie la Bunești.

52. — 1628 (7136) aprilie 6, București. — Alexandru Iiaș voievod întărește scutirea de dări a satului Livezeni, din jud. Dimbovița, slobozie a m-rii Nucet.

53. — 1628 (7136) aprilie 17, București. — Alexandru Iiaș voievod întărește m-rii Izvorani ocină în Băbeni, roți de moară la Cindești și vii la Săseni.

54. — 1628 (7136) aprilie 20. — Jupineasa Elena vinde lui Lepădat logofăt ocină la Orlăndești.

55. — 1628 (7136) aprilie 20, București. — Alexandru Iiaș voievod întărește lui Grama clucer moșie la Ghimpați, Viezurești și Ștefoaia.

56. — <1628 după aprilie 20>. — Alexandru Iiaș voievod întărește lui Lepădat logofăt și soției sale Stanca ocine la Orlăndești, jud. Dimbovița.

57. — 1628 (7136) aprilie 22, București. — Alexandru Iiaș voievod scutește de dări și slujbe satul Flămânzești al m-rii Argeș.

58. — 1628 (7136) aprilie 22, București. — Alexandru Iiaș voievod, la cererea egumenului de la Argeș, dă un nou răgaz unor boieri pentru a-și prezenta cărțile de ocină la divan pentru partea lor din Ștefănești.

59. — 1628 (7136) aprilie 23, București. — Alexandru Iiaș voievod întărește m-rii Viforita bălțile de la Vărăști și Gurguiați, în urma unei judecăți.

60. — 1628 (7136) aprilie 27. — Jupineasa Elina din Cîmpulung iartă de rumânie pe Manea din Vaideești, împreună cu nepoții lui și cu moșiile ce le au la Vaideești și Ionești.

61. — 1628 (7136) mai 1, București. — Alexandru Iiaș voievod întărește lui Dămian căpitan satul Salcea din jud. Mehedinți.

62. — 1628 (7136) mai 1, București. — Alexandru Iiaș voievod întărește scutirea de dări a Satului Nou, slobozie a m-rii Dealul.

63. — 1628 (7136) m a i 3, B u c u r e ș t i. — Alexandru Iliăș voievod întărește m-rii Cotmeana niște vecini din satul Prislop, în urma unei judecăți.
64. — 1628 (7136) m a i 3. — Alexandru Iliăș voievod întărește jupinesei Elina din Cîmpulung rumâni în Ionești.
65. — 1628 (7136) m a i 5, B u c u r e ș t i. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Barbul logofăt ocină în Șerbănești, lângă Slatina.
66. — 1628 (7136) m a i 7, B u c u r e ș t i. — Alexandru Iliăș voievod întărește ginerilor lui Vlad din Ciocade ocină în satul Ogrumii, din jud. Gorj.
67. — 1628 (7136) m a i 8, S c o a r ț a. — Mărturie pentru o moștenire lăsată de Stanciu nepotului său Stan, la Scoarța.
68. — 1628 (7136) m a i 8, B u c u r e ș t i. — Stroe, fiul lui Oprea logofăt din Șirineasă, vinde fratelui său Udriște părțile sale din satul Folești.
69. — 1628 (7136) m a i 8. — Răvaș de jurătorii lui Staico postelnic.
70. — 1628 (7136) m a i 8, B u c u r e ș t i. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Tudor fost mare sluger sate, ocine, vecini și țigani.
71. — 1628 (7136) m a i 9. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Andronie postelnic ocină în Boteni, jud. Vlaşca.
72. — 1628 (7136) m a i 11, B u c u r e ș t i. — Alexandru Iliăș voievod întărește m-rii Radu Vodă vama de la ocnele din Ghitioara și Telega în urma unor judecăți.
73. — <1628 m a i — a u g u s t > 12. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Staico postelnic un rumân din Borăscul.
74. — 1628 (7136) m a i 13. — Anghelina și Manole, fiii lui Ion postelnic, vînd lui Sima logofăt jumătate din satul Zgîriați (Cu transcriere chirilică și fotocopie în anexă, pl. III).
75. — 1628 (7136) m a i 14. — Sava vinde lui Necula vistier un rumân și o ocină în Sărățeni.
76. — 1628 (7136) m a i 14, B u c u r e ș t i. — Alexandru Iliăș voievod întărește m-rii Viforita bălțile de la Vărăști și Gurguiți.
77. — 1628 (7136) m a i 15. — Ganea din Negrași și fiul său se vînd rumâni împreună cu ocina lor lui Trufanda fost mare vistier.
78. — 1628 (7136) m a i 15. — Gherghe Turcu și fratele său vînd mănăstirii Golgota ocina lor numită Varnava.
79. — 1628 (7136) m a i 15. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Pîrvu logofăt un rumân în Pereni.
80. — 1628 (7136) m a i 16, B u c u r e ș t i. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Hrizea mare logofăt satul Bălteni în urma unor judecăți.
81. — 1628 (7136) m a i 18. — Alexandru Iliăș voievod împuternicește pe Hrizea mare logofăt să-și strîngă rumânii din Bucșani.
82. — 1628 (7136) m a i 20, B u c u r e ș t i. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Preda spătar satul Tincăbești, din jud. Ilfov, în urma unor judecăți.
83. — 1628 (7136) m a i 21, B u c u r e ș t i. — Dona și Mihai se învoiesc cu Ștefan și Radul să împartă pe din două moșiile, țiganii și datoriile rămase pe urma lui Vodă banul și a soției sale, Velica.
84. — 1628 (7136) m a i 21. — Marin și alții vînd diaconului Oprea locuri în Danul.
85. — 1628 (7136) m a i 25, B u c u r e ș t i. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Neagoe și fraților lui ocine la Poborăști, Lecurici, Bălești, Bogoroi, vii la Pociovaliște și țigănci.
86. — <1628> m a i 27. — Preda spătar vinde lui Pavlache comis ocină cu rumâni în Clejani.
87. — 1628 (7136) m a i 28, B u c u r e ș t i. — Doisprezece boieri judecă o pricină pentru moștenirea rămasă în urma lui Anghel comis. (Cu transcriere chirilică în anexă).

88. — 1628 (7136) m a i 28, B u c u r e ș t i. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Udriște logofăt satul Foleștii de Jos, din jud. Vilcea, în urma unor judecăți.
89. — <Du pă 1628 m a i 28>. — Mențiunea cumpărăturilor lui Udriște logofăt în Folești.
90. — 1628 (7136) m a i 29. — Șase boieri judecă și hoărăsc în pricina din're mănăstirea Jitianu și Barbu postelnic.
91. — 1628 (7136) m a i 29, B u c u r e ș t i. — Alexandru Iliăș voievod scutește satul Cerneșul, ca slobozie, de toate dările și slujbele.
92. — 1628 (7136) m a i 30. — Barbu postelnic și fratele său Badea se împacă cu egumenul mănăstirii Jitianul în pricina pe care a avut-o.
93. — 1628 (7136) m a i 30. — Staico paharnic eliberează din rumânie pe fiii lui Ion, împreună cu partea lor de moșie din Ciinești, pentru suma de 20 de galbeni.
94. — <1628 înainte de 1 i u n i e>. — Răvaș dat de 12 megiași în pricina dintre Borcea și Anania.
95. — 1628 <i u n i e> 1, B u c u r e ș t i. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Ion ș.a. răscumpărarea din rumânie de către Staico paharnic.
96. — 1628 (7136) i u n i e 1. — Anghelina și soțul ei Nicoară vînd jupînesei Elina din Cîmpulung ocină cu rumâni la Ionești.
97. — 1628 (7136) i u n i e 2, B u c u r e ș t i. — Neagoe, fiul Gherghinii, vinde lui Pană postelnic jumătate de siliște din Bărbătești.
98. — 1628 (7136) i u n i e 3, B u c u r e ș t i. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Calotă fost mare armaș niște țigani.
99. — 1628 (7136) i u n i e 3, B u c u r e ș t i. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Pană postelnic o siliște de casă în Bărbătești.
100. — 1628 (7136) i u n i e 5, B u c u r e ș t i. — Alexandru Iliăș voievod întărește m-rii Argeș ocină și vecini în satul Ștefănești, jud. Mușcel și Pădureți, în urma unor judecăți.
101. — 1628 (7136) i u n i e 5, B u c u r e ș t i. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Antonie cămăraș satul Groșanii și plășile Obidiți, Căldărești și Mălăești de pe Călmățui, în jud. Buzău.
102. — 1628 (7136) i u n i e 5, B u c u r e ș t i. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Antonie cămăraș satele Căldărăștii, Stoenști și ocină în Futuți, din jud. Buzău și un vad de moară în Mănești.
103. — 1628 (7136) i u n i e 7. — Oprea logofăt din Bălțați vinde lui Palaloga logofăt din Curiac o vie.
104. — 1628 (7136) i u n i e 8. — Stanciu vinde lui Martin o siliște la Șuici.
105. — 1628 (7136) i u n i e 10, B u c u r e ș t i. — Alexandru Iliăș voievod întărește popii Dumitru un loc pentru patru prăvălii în București. (Cu transcriere chirilică și fotocopie în anexă pl. IV).
106. — 1628 (7136) i u n i e 10, B u c u r e ș t i. — Alexandru Iliăș voievod întărește jupaniței Sima stolniceasa satul Voiniștii, jud. Gorj.
107. — 1628 (7136) i u n i e 12. — Ștefana vinde egumenului Grigorie de la mănăstirea Sfînta Troiță un loc de patru prăvălii în București. (Cu fotocopie în anexă, pl. V).
108. — 1628 (7136) i u n i e 13, B u c u r e ș t i. — Alexandru Iliăș voievod întărește mai multor boieri jumătate din satele Grădiște și Virți, jud. Olt.
109. — 1628 (7136) i u n i e 15, B u c u r e ș t i. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Hriza mare logofăt ocină în Bălțații de Jos.
110. — 1628 (7136) i u n i e 18, B u c u r e ș t i. — Alexandru Iliăș voievod întărește răscumpărarea din rumânie a moșnenilor din satele Pierseca, Mierlari, Bordoșani, Posmagul, Piatra și Petrecești.

111. — 1628 (7136) iunie 20, București. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Paripa postelnic și soției sale Mara locuri de prăvălii și case în București.
112. — 1628 (7136) iunie 21, București. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Sava mare șetrar două locuri de casă în București.
113. — 1628 (7136) iunie 22, București. — Dumitru vornic din Mogoșești lasă fiului său Bunea logofăt ocine în Grădiștea de Jos și de Sus. (Cu fotocopie în anexă, pl. VI).
114. — 1628 (7136) iunie 23, București. — Alexandru Iliăș voievod întărește m-rii Sfânta Troiță satul Grecii, în urma unei judecăți.
115. — 1628 (7136) iunie 24, București. — Nenciul vornic și Iorgachi vornic se înfrățesc pe o moșie în Virleți.
116. — 1628 (7136) iunie 25. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Bratul fost mare comis, satul Crușovul.
117. — 1628 (7136) iunie 25, București. — Alexandru Iliăș voievod poruncește popii Dragomir și tatălui său Stan să-și plătească birul în satul Fiani jud. Ilfov, unde s-au stabilit.
118. — 1628 (7136) iunie 25. — Alexandru Iliăș voievod poruncește unor megiași să cerceteze o pricină pentru o ocină în Sibiceu.
119. — 1628 (7136) iunie 26, București. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Ionașco comis și jupanitei sale Neacșa parte din satul Glina, din jud. Ilfov.
120. — 1628 (7136) iunie 28, București. — Alexandru Iliăș voievod întărește m-rii Jitianu jumătate din satul Degerații și un țigan, în urma unei judecăți.
121. — <1628> iunie 30. — Hrizan postelnic înfrățeste pe nepotul său Tatul logofăt și dăruiește pe nepoata sa Marica cu o ocină din Grădiștea de Sus și Grădiștea de Jos.
122. — 1628 (7136) iulie, București. — Alexandru Iliăș voievod întărește popii Stan ocine în Cacova, jud. Vâlcea.
123. — <1628 iulie> 2. — Răvaș pentru o pricină dintre Borcea și Zîrnă pentru o ocină la Sibiceu.
124. — 1628 (7136) iulie 6, București. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Tatul logofăt din Orbeasca și fiicei sale Maria părți din Grădiștea de Sus și de Jos.
125. — 1628 (7136) iulie 7, București. — Alexandru Iliăș voievod întărește răscumpărarea din vecinie a lui Stan și Stroe, cu ocinele lor din Brăniștarii de la Măgura.
126. — 1628 (7136) iulie 8, București. — Alexandru Iliăș voievod poruncește unor boieri să facă o cercetare la Grădiște și Viriți, în legătură cu mutarea unor hotare.
127. — 1628 (7136) iulie 12, București. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Borcea ocină în Sibiceu. (Cu transcriere chirilică și fotocopie în anexă, pl. VII).
128. — 1628 (7136) iulie 14. — Zaroschi, fiul căpitanului Bălan, vinde popii Nancu ocină în Săcșori.
129. — 1628 (7136) iulie 15, București. — Alexandru Iliăș voievod își întărește satul Borăștii, din jud. Gorj, luat pe seama domnească în urma morții lui Stoica vistier, hiclean față de domn.
130. — 1628 (7136) <iulie>15, București. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Socol pabarnic ocină în Răzvadul de Jos.
131. — 1628 (7136) iulie 17. — Alexandru Iliăș voievod poruncește la doi megiași să cerceteze o pricină pentru un loc în Mușcel.
132. — 1628 (7136) iulie 18, București. — Județul și pîrgarii din București judecă o pricină pentru locuri de casă.
133. — 1628 (7136) iulie 18, București. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Neagu din Negoști și fraților lui țigani și vii în dealul Fisticilor și ocine în Popești.

134. — 1628 (7136) <iulie> 25, București. — Alexandru Iliș voievod întărește lui Socol paharnic jumătate din satul Bordușani.
135. — 1628 (7136) iulie 30, București. — Răvaș domnesc de jurători într-o pricină de rumânie.
136. — 1628 (7136) august 3. — Manu vinde o ocină lui Stan Dragoman.
137. — 1628 (7136) august 5, București. — Alexandru Iliș voievod întărește lui Hrizea mare vornic vecini din Bălteni, în urma unor judecăți.
138. — <1628> august 5, București. — Alexandru Iliș voievod întărește lui Barbu postelnic satul Halmăjul, jud. Dolj.
139. — 1628 (7136) august 7. — Alexandru Iliș voievod poruncește unor boieri să aleagă hotarele moșiei Halmăjul.
140. — 1628 (7136) august 8. — Andrei vinde lui Vlad vistier doi rumâni din Copăcel. (Cu fotocopie în anexă, pl. VIII).
141. — 1628 (7136) august 8. — Stanciul al lui Baloi din Brăgărești vinde lui Hrizea vornicul o vie cu ocină în Bălțați.
142. — 1628 (7136) august 10. — Manea vinde o ocină lui Ionașco postelnic.
143. — 1628 (7136) august 17, București. — Alexandru Iliș voievod întărește satul Bilita, din jud. Gorj, moșnenilor satului care s-au răscumpărat din vecinie.
144. — 1628 (7136) august 17, București. — Alexandru Iliș voievod eliberează din rumânie satul Gureni, din jud. Gorj.
145. — 1628 (7136) august 18, București. — Alexandru Iliș voievod întărește lui Pavlachi fost mare comis moșie la Căzănești.
146. — 1628 (7136) august 20. — Popa Ioan Crontiris vinde lui Caloian Stagazi o prăvălie în București.
147. — 1628 (7136) august 20. — Alexandru Iliș voievod întărește lui Bunea logofăt ocine, vii și livezi în Grădiștea de Jos și de Sus, din jud. Vlaşca.
148. — 1628 (7136) august 23, București. — Alexandru Iliș voievod întărește m-rii Tutana vinăriciul de la Văleni în dealul Piteștilor.
149. — 1628 (7137) <septembrie-decembrie>. — Alexandru Iliș voievod întărește lui Fiera mare logofăt niște vecini din Vulpești, care s-au vindut cu ocinele lor din Vulpești, Tomșani și Curteni.
150. — 1628 (7137) septembrie 2, București. — Alexandru Iliș voievod scucește de dări pe preoții Dragomir și Lupul.
151. — 1628 (7137) septembrie 3. — Alexandru Iliș voievod poruncește lui Radu Brânzea postelnic să aleagă moșia de la Topoloveni a m-rii Nucet.
152. — 1628 (7137) septembrie 4. — Cazan vinde lui Necula vistier ocină în Sărățeni.
153. — 1628 (7137) septembrie 7. — Stroe postelnic vinde partea sa de ocină din Stănești lui Vlad vistier.
154. — 1628 (7137) septembrie 10. — Alexandru Iliș voievod poruncește lui Condilo mare postelnic să hotărâncească ocinele unor mănăstiri la Izvorani și Ștefănești.
155. — <1628> septembrie 13, București. — Alexandru Iliș voievod întărește lui Dumitru Dudescu moșie la Drăcești.
156. — 1628 (7137) septembrie 16, București. — Lăudat vinde lui Matei clucer ocină la Cotești.
157. — <1628—1629> septembrie 28. — Stoica vinde lui Hriza vornic rumâni din Gemenile și Pietrariul, cu delnițele lor.
158. — 1628 (7137) septembrie 30. — Manea din Oțești vinde lui Manea Piscotan ocină la Ibănești.

159. — 1628 (7137) octombrie 1. — Surorile Maria și Marga vind lui Sima logofăt ocine la Ciinești și Mănăilești.
160. — 1628 (7137) octombrie 1. — Preda sluger și fiul său Mihai postelnic zălogesc satul Putineul la niște cojocari, pentru blănurile ce le-au cumpărat.
161. — 1628 (7137) octombrie 2, București. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Vasilie mare agă locuri de casă în București.
162. — 1628 (7137) octombrie 8. — Alexandru Iliăș voievod poruncește lui Conde mare postelnic și altor boieri să hotărâncească ocina de la Ștefănești a m-rii Argeș.
163. — 1628 (7137) octombrie 10. — 24 de boieri judecă pricina dintre Tănase paharnic și m-rea Vierăș pentru un țigan.
164. — 1628 (7137) octombrie 10, București. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Matei clucer și soției sale Păuna ocine în Cotești, jud. Mușcel.
165. — 1628 (7137) octombrie 11. — Theofil episcop de Râmnic judecă pricina dintre Paraschiva logofăt și Maria, soția lui Anghel comis, pentru niște țigani.
166. — 1628 (7137) octombrie 19. — Alexandru Iliăș voievod scrie egumenului Anania de la m-rea Bistrița ca să cerceteze pricina dintre Neagoe din Sărata și rumâni din Clinești.
167. — 1628 (7137) octombrie 21, București. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Nan postelnic din Bărbătești ocine la Grădiștea de Sus, Șotînga și Grădiștea de Jos precum și o țigancă.
168. — 1628 (7137) octombrie 23, București. — Alexandru Iliăș voievod scuțește de dări și slujbe satul Cetățele din jud. Ialomița, al lui Enache fost mare postelnic.
169. — 1628 (7137) octombrie 23, București. — Alexandru Iliăș voievod întărește Mușei o ocină la Geamăna.
170. — 1628 (7137) octombrie 25. — Stanciul din Fedeleșoi se înfrățește cu Martin din Titești pe ocina sa.
171. — 1628 (7137) octombrie 28, București. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Papa fost mare vornic ocină la Pietri. (Cu fotocopie în anexă, pl. IX).
172. — 1628 (7136) octombrie 30. — Stan logofăt din Poenița se împacă cu Gherghie vâtaf în pricina pe care au avut-o pentru o moșie din Dobrești.
173. — 1628 (7137) noiembrie 8, București. — Mai mulți moșneni din Zorilești se vind rumâni lui Trufanda vistier împreună cu părțile lor de ocină.
174. — 1628 (7137) noiembrie 10, București. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Trufanda mare vistier ocină și vecini în Zorilești, jud. Olț.
175. — 1628 (7137) noiembrie 11, București. — Alexandru Iliăș voievod întărește unor megiași din Zorilești, care nu s-au vindut lui Trufanda mare vistier, ocina lor.
176. — 1628 (7137) noiembrie 14. — Aslan fost mare vornic, ispravnicul Craiovei, împreună cu 12 boieri hotărânesc moșia Fratoștița a lui Barbul postelnic de cea a judecilor din sat.
177. — 1628 (7137) noiembrie 16, București. — Marin, fiul lui Stan Stelea, își lasă ocina sa din Mătești, jud. Buzău, lui Vlădilă, Căciulat și Crivețu.
178. — 1628 (7137) noiembrie 17. — Preda fost mare sluger vinde lui Necula fost mare vistier satul Cacaletii.
179. — 1628 (7137) noiembrie 18. — Alexandru Iliăș voievod poruncește vameșilor de la Cornățel să dea pace călugărițelor de la m-rea Viforita să-și ia vama de la bălțile mănăstirii. (Cu fotocopie în anexă, pl. X).
180. — 1628 (7137) noiembrie 20. — Episcopul Efrem al Buzăului dă mărturie pentru o ocină din Macsinu cumpărată de m-rea Banului.

181. — 1628 (7137) noiembrie 23, București. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Voico logofăt și fraților săi, Vlădilă și Mogoș, moșie în Stoenesti, jud. Vlașca, ș.a.

182. — 1628 (7137) noiembrie 25, București. — Alexandru Iliăș voievod întărește m-rii Sfânta Troiță un loc lângă mănăstire, unde este Palanga făcută de Sinan pașa.

183. — 1628 (7137) noiembrie 30. — Moșnenii din Siliștioara se vînd rumâni, cu ocinele lor, lui Necula vistier. (Cu transcriere chirilică și fotocopie în anexă, pl. XI).

184. — 1628 (7137) decembrie 8, București. — Județul și pîrgarii întăresc lui Manolache șifariul 3 locuri de casă în București.

185. — 1628 (7137) decembrie 10, București. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Pană, nepotul vistierei Mărgărita a lui Stiriano fost mare vistier, ocine în Aldești, jud. Teleorman.

186. — 1628 (7137) decembrie 14. — Moșnenii din Studina se vînd rumâni, cu ocinele lor, lui Necula vistier. (Cu fotocopie în anexă, pl. XII).

187. — 1628 (7137) decembrie 15, București. — Oancea logofăt și nora sa vînd lui Mitrea pitar parte din satul Mușetești.

188. — 1628 (7137) decembrie 15, București. — Oancea logofăt și nora sa vînd lui Mitrea pitar parte din satul Mușetești.

189. — 1628 (7137) decembrie 15. — Moșnenii din satul Polovine se vînd rumâni, cu ocinele lor, lui Necula vistier.

190. — 1628 (7137) decembrie 15. — Alți moșneni din Siliștioara se vînd rumâni lui Necula vistier.

191. — 1628 (7137) decembrie 16. — Toader din Vlădeni dăruiește m-rii Mărgineni toată averea sa.

192. — 1628 (7137) decembrie 16. — Alexandru Iliăș voievod poruncește lui Moise din Cornățel să-și mute o moară pe care a făcut-o la Vărăști, pe moșia m-rii Viforita.

193. — 1628 (7137) decembrie 17. — Moșnenii din Comanca se vînd rumâni, cu ocinele lor, lui Necula vistier.

194. — 1628 (7137) decembrie 17, București. — Alexandru Iliăș voievod întărește eliberarea din vecinie a unor rumâni din Ciinești, jud. Vilcea, în urma unor judecăți.

195. — 1628 (7137) decembrie 26, București. — Alexandru Iliăș voievod întărește m-rii Bistrița ocină și vii la Ciineștii de pe Otăsău, jud. Vilcea. (Cu fotocopie în anexă, pl. XIII)

196. — 1628 (7137) decembrie 30. — Mai mulți boieri hotărâsc în pricina dintre m-rea Bănu, Avram din Tătulești și Anghel logofăt din Băncești, pentru trei vaduri de moară.

197. — 1628 (7137) decembrie 30, București. — Alexandru Iliăș voievod întărește eliberarea din rumânie a unor săteni din Brăniștari, jud. Vlașca.

198. — 1628 (7137) decembrie 31, București. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Sima al doilea logofăt ocină și vecini în Foleștii de Jos, jud. Vilcea.

199. — 1629 (7137) ianuarie 2, București. — Necula postelnic vinde partea lui de sat din Clejani cu rumânii lui Pavlache comis.

200. — 1629 (7137) ianuarie 3, București. — Alexandru Iliăș voievod scutește de dări satul Boldoroghești al m-rii Plumbuita. (Cu transcriere chirilică în anexă).

201. — 1629 (7137) ianuarie 3, București. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Paripa postelnic ocine și vecini la Stăncești din jud. Prahova, precum și țigani.

202. — 1629 (7137) ianuarie 5, București. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Balotă ocină la Fundeni.

203. — 1629 (7137) ianuarie 7. — Alexandru Iliăș voievod întărește m-rii Mărgineni o ocină la Vlădeni, o vie la Bălțați și țigani, dania lui Toader.

204. — 1629 (7137) ianuarie 8. — Alexandru Iliș voievod împuternicește pe Badea diaconul să-și întoarcă de la fiii lui Tudor comis niște vite, stupi și grâu, el nefiind rumânul acestora.
205. — 1629 (7137) ianuarie 8. — Alexandru Iliș voievod împuternicește pe călugării episcopiei Buzăului să ia niște țigânci de la Jipa.
206. — 1629 (7137) ianuarie 10. — Moșnenii din Comanca se vînd rumâni cu toate ocinele lor lui Necula vistier.
207. — 1629 (7137) ianuarie 10, București. — Alexandru Iliș voievod întărește lui Gherghie vâtaf de postelnici ocină la Dobrești, în urma unor judecăți.
208. — <1629 ianuarie - august> 10, București. — Alexandru Iliș voievod întărește lui Sima al doilea logofăt satul Grozăvești, jud. Ilfov.
209. — 1629 (7137) ianuarie 13, București. — Alexandru Iliș voievod întărește m-rilor Cozia și Cotmeana niște vecini din satele Purcăreni și Cacleți, jud. Argeș, care fugiseră și-și cumpăraseră ocină în satul Ciorfca, jud. Olt.
210. — 1629 (7137) ianuarie 13, București. — Alexandru Iliș voievod întărește m-rilor Cozia și Cotmeana alți vecini din satele Purcăreni și Cacleți, jud. Argeș, care fugiseră și-și cumpăraseră ocină în satul Ciorfca, jud. Olt.
211. — 1629 (7137) <ianuarie după 13—august>. — Ion cel șchiop dăruiește m-rii Cozia ocina sa din satul Voineasa.
212. — 1629 (7137) <ianuarie după 13—august>, București. — Alexandru Iliș voievod poruncește cămărașilor de la Ocna Mare să lase în pace țiganii m-rii Cozia, să nu-i mai pună la tăiat sare.
213. — 1629 (7137) ianuarie 16. — Ignat și alți moșneni din Siliștioara se vînd rumâni, cu ocinele lor, lui Necula vistier.
214. — 1629 (7137) ianuarie 16. — Alexandru Iliș voievod întărește lui Radu logofăt ocina de la Cuciul, dăruită acestuia de Radu Șerban voievod.
215. — 1629 (7137) ianuarie 22. — Preda postelnic și Drosul vînd lui Vasilie spătar moșia lor din Mușătești, cu rumâni.
216. — 1629 (7137) ianuarie 23, București. — Alexandru Iliș voievod întărește lui Stoica logofăt ocine în Bătiești.
217. — 1629 (7137) ianuarie 25, București. — Răvaș de 12 boieri hotarnici ca să aleagă ocinele lui Dumitru vistier de ale moșnenilor din Cojești.
218. — 1629 (7137) ianuarie 25, București. — Alexandru Iliș voievod întărește lui Novac și lui Curăia moșie la Erghevița, jud. Mehedinți.
219. — 1629 (7137) ianuarie 27, București. — Dumitru vornic lasă fiului său Bunea logofăt moșie și vie la Grădiște, pentru că l-a îngrijit la bătrînețe.
220. — 1629 (7137) ianuarie 30, București. — Alexandru Iliș voievod întărește m-rii Banu din Buzău, ocină la Maxin.
221. — 1629 (7137) februarie 4. — Tatomir și Barbul din Comanca se vînd rumâni lui Necula vistier.
222. — 1629 (7137) februarie 5, București. — Alexandru Iliș voievod întărește m-rii Banu din orașul Buzău ocine în Berindești, Muscelul Sărății și Maxinu.
223. — 1629 (7137) februarie 9. — Alexandru Iliș voievod scutește de dări pe rumânii fugiți din satul Șovrllov al m-rii Topolnița, în caz că se vor întoarce.
224. — 1629 (7137) februarie 10, București. — Alexandru Iliș voievod întărește lui Ivașco vornic un rumân din Siliște, răscumpărat de la turci.
225. — 1629 (7137) februarie 13, București. — Alexandru Iliș voievod întărește închinarea m-rii Căscioarele m-rii Pantocrator de la Athos.

226. — 1629 (7137) februarie 17. — Alexandru Iliaş voievod întăreşte m-rii Căluil satul Răbegi, în urma unei judecăţi a acesteia cu rumânii din sat.
227. — 1629 (7137) februarie 23. — Ignat şi fratele său Marin vînd lui Hriza mare vornic ocină în Crăsani. (Cu fotocopie în anexă, pl. XIV).
228. — 1629 (7137) februarie 24, Bucureşti. — Marco din Vulpeşti se vinde rumân, cu ocina sa, lui Fiera mare logofăt.
229. — 1629 (7137) februarie 27, Bucureşti. — Moşnenii din satul Studina se vînd rumâni, cu ocinele lor, lui Necula vistier.
230. — 1629 (7137) februarie 28, Bucureşti. — Alexandru Iliaş voievod întăreşte lui Fiera mare logofăt un vecin, anume Marco din Vulpeşti.
231. — 1629 (7137) martie 1, Bucureşti. — Alexandru Iliaş voievod întăreşte lui Nenciul şi fiului său Necula ocină la Țigăneşti în jud. Muşcel şi Pădureţi.
232. — 1629 (7137) martie 2. — Alexandru Iliaş voievod întăreşte lui Dima, State şi Zota, cojocari din Bucureşti, satul Putineiu, zălogit de Preda sluger pentru nişte cojoace de samur şi de jder.
233. — 1629 (7137) martie 2. — Alexandru Iliaş voievod porunceşte unor megiaşi să aleagă părţile lui Necula şi Stan din Țigăneşti.
234. — 1629 (7137) martie 3. — Moşnenii satului Clinceni vînd 100 de stînjeni lui Badea dărăban şi altora, drept 5000 de bani.
235. — 1629 (7137) martie 6, Bucureşti. — Alexandru Iliaş voievod întăreşte m-rii Panaghia satele Mărceşti, Mătileşti, Măceşani şi altele.
236. — 1629 (7137) martie 20, Bucureşti. — Udrişte din Şirineasa se înfrăţeşte cu Sima al doilea logofăt pe satul Foleştii de Jos, din jud. Vîlcea.
237. — 1629 (7137) martie 20, Bucureşti. — Alexandru Iliaş voievod întăreşte lui Stanciu logofăt ocine cu vecini la Bujorani, precum şi Țigani.
238. — 1629 (7137) martie 22. — Petco şi Stoica din Cîineşti se vînd rumâni, cu ocinele lor, lui Sima logofăt.
239. — 1629 (7137) martie 23, Bucureşti. — Erina, soţia lui Ianu roşu, vinde negustorului Isar Pepeno un loc de casă în Bucureşti.
240. — 1629 (7137) martie 24. — Silion călugărul dăruieşte nepoţilor săi de soră ocină în Stoiceşti.
241. — 1629 (7137) martie 25. — Dragotă Buzalău dă m-rii Argeş loc de casă în tîrgul <Argeş>.
242. — 1629 (7137) martie 30. — Stan mazilul din Potlogi vinde lui Trufanda mare vistier ocină la Gostavăţu.
243. — <1629> aprilie 10. — Barbul postelnic vinde lui Stoica logofăt Tărăceanul ocina sa din Tîrbăceni.
244. — 1629 (7137) aprilie 10, Bucureşti. — Alexandru Iliaş voievod întăreşte lui Pavlache fost mare comis satul Clejani, din jud. Vlaşca.
245. — 1629 (7137) aprilie 11, Bucureşti. — Alexandru Iliaş voievod întăreşte m-rii Argeş un loc de casă în Argeş, dăruit de Dragotă Buzalău.
246. — 1629 (7137) aprilie 12. — Oprea şi Stanciu din Jugureni vînd lui Mogoş vataf ocină şi vie.
247. — 1629 (7137) aprilie 12, Bucureşti. — Alexandru Iliaş voievod întăreşte unor megiaşi din Caraula ocina lor, deoarece ei nu s-au vîndut rumâni lui Mihai clucer Coţofeanul.
248. — 1629 (7137) aprilie 13. — Bildea şi Stanciu vînd lui Spida ocina lor din Cio-roiaşi.

249. — < A n t e 1629 a p r i l i e 20 >. — Ivașco cumpără de la Dumitru locuri la Țigănești.
250. — < A n t e 1629 a p r i l i e 20 >. — Ivașco cumpără de la Neagoe și de la Stan vie și locuri la Țigănești.
251. — 1629 (7137) a p r i l i e 20. — Ivașco vinde lui Fiera logofăt vii și locuri la Țigănești.
252. — 1629 (7137) a p r i l i e 20, B u c u r e ș t i. — Moșnenii din Negrași și Răuzești se vînd rumâni, cu ocinele lor, lui Trufanda mare vistier.
253. — 1629 (7137) a p r i l i e 20. — Voinea, fiul lui Balotă, vinde lui Sava postelnic moșie în Trestiani.
254. — 1629 (7137) < a p r i l i e - i u l i e > 20, B u c u r e ș t i. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Dumitru Dudescu al doilea vistier ocine și vecini, precum și vii în satele: Timburești, Buești, Slănic, Cîrstieneshi și Scurtești. De asemenea, mai multe sălașe de țigani.
255. — 1629 (7137) a p r i l i e 22. — Dragomir Burete vinde lui Ivan Cortofleș din Pittești un loc în hotarul Sămarăi.
256. — 1629 (7137) a p r i l i e 23, B u c u r e ș t i. — Moșnenii din Băldăului se vînd rumâni, cu ocinele lor, lui Coandă mare armaș.
257. — 1629 (7137) a p r i l i e 24, B u c u r e ș t i. — Miloș din Polovine se vinde rumân, cu ocina sa, lui Necula vistier.
258. — 1629 (7137) a p r i l i e 27. — Ion și alți megiași mărturisesc pentru zestrea primită de Sora, în Zeletin, la logodna ei.
259. — 1629 (7137) a p r i l i e 27, B u c u r e ș t i. — Moșnenii din Scărișoara se vînd rumâni, cu ocinele lor, lui Necula vistier.
260. — 1629 (7137) a p r i l i e 30. — Alexandru Iliăș voievod împuternicește pe Stana să ia pe din două cu Sasu tot ce a rămas de pe urma surorii sale Mușa.
261. — 1629 (7137) m a i 5, B u c u r e ș t i. — Alexandru Iliăș voievod scutește de dări pe preoții, diaconii și grămăticii de la Biserica Domnească din București.
262. — 1629 (7137) m a i 5, B u c u r e ș t i. — Alexandru Iliăș voievod întărește mării Sfînta Troiță satul Izlazul, în urma unor judecăți.
263. — < A n t e 1629 m a i 6 >. — Cîrstea schimbă cu fratele său Sava o ocină în Sărățeni pentru vii în Orașul de Floci.
264. — < A n t e 1629 m a i 6 >. — Sava vinde lui Necula vistier ocină la Sărățeni.
265. — 1629 (7137) m a i 6. — Patru megiași din Sărățeni mărturisesc pentru moșia vindută de fiii lui Murgeanu lui Necula vistier.
266. — 1629 (7137) m a i 6, B u c u r e ș t i. — Răvaș de boieri hotarnici pentru moșia Sărățeni.
267. — 1629 (7137) m a i 8, B u c u r e ș t i. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Iancu căpitan jumătate din satul Brătiești, jud. Prahova.
268. — 1629 (7137) m a i 10, B u c u r e ș t i. — Bratul fost mare comis vinde lui Trufanda mare vistier partea lui de ocină din satul Crușov cu rumâni.
269. — 1629 (7137) m a i 10, B u c u r e ș t i. — Alexandru Iliăș voievod scutește de dări și slujbe, în afară de bir, satul Aninoasa al Mitropoliei din Tirgoviște.
270. — 1629 (7137) m a i 10, B u c u r e ș t i. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Dumitru Dudescu al doilea vistier ocină, vecini și țigani în Timburești și Bora.
271. — 1629 (7137) m a i 12, B u c u r e ș t i. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Dumitrașco și unchiului său Pătru Mărcioiu o stîină la muntele numit Piscul Cumpătului, jud. Prahova.

272. — 1629 (7137) mai 12, București. — Alexandru Iliăș voievod întărește m-rii Sfințitul Ioan moșii în Ostra și Flocoșani.
273. — 1629 (7137) mai 14. — Danciu vinde lui Stoica stegar un pîrlog de vie <la Bîrca>.
274. — 1629 (7137) mai 14, București. — Moșnenii din satul Devesel județul Romanați se vînd rumâni lui Necula vistier.
275. — 1629 (7137) mai 14. — Alexandru Iliăș voievod poruncește lui Radu din Țigănești să nu împiedice niște megiași să aleagă o moșie.
276. — 1629 (7137) mai 15, București. — Alexandru Iliăș voievod întărește răscumpărarea de rumânie a mai multor vecini din Slănicul de Jos.
277. — 1629 (7137) mai 18, București. — Stan din Siliștioara și fiii lui se vînd rumâni lui Necula vistier. (Cu transcriere chirilică în anexă).
278. — 1629 (7137) mai 18. — Constantin clucer, fiul lui Radu Șerban, vinde satul Vărăști lui Iane vistier, pentru a scăpa de o mare datorie, cu camătă.
279. — 1629 (7137) mai 20, București. — Alexandru Iliăș voievod întărește jupanitei Marica o siliște din satul Hamzăeștii din jud. Săcuieni, împreună cu balta Amarul.
280. — 1629 (7137) mai 23, București. — Alexandru Iliăș voievod scutește de dăjzii și slujbe satul Corbii de Piatră, jud. Mușcel și Pădureți, al m-rii Argeș.
281. — 1629 (7137) mai 25. — Stănilă din Răspopi mărturisește că a ales împreună cu alții partea de moșie a lui Nicoară, nepotul Buzăianului.
282. — 1629 (7137) mai 25. — Radu vinde jupînului Sima o jumătate de pogon de vie la Scăiani.
283. — <După 1629 (7137) mai 25>. — Radu Brădea vinde jupînului Sima două pogone de vie la Scăiani.
284. — 1629 (7137) iunie 1. — Alexandru Iliăș voievod întărește m-rii Argeș satul Futești cu balta Săltavei. (Cu transcriere chirilică în anexă).
285. — 1629 (7137) iunie 2. — Neacșa, soția lui Stoica logofăt, vinde m-rii Gorgota o ocină în Tîrbăceni.
286. — 1629 (7137) iunie 3, București. — Alexandru Iliăș voievod întărește m-rii Stănești mai multe părți de ocină și vecini în satul Arși, dania lui Stănilă slugerul.
287. — 1629 (7137) iunie 4, București. — Răvaș de boieri care să hotărîncească moșia din Hărești a lui Hriza mare vornic de cea a lui Aslan vornic. (Cu fotocopie în anexă, pl. XV).
288. — 1629 (7137) iunie 4, București. — Alexandru Iliăș voievod întărește m-rii Tismana vama de la Vilcan și jumătate din balta Bistrețului.
289. — 1629 (7137) iunie 5, București. — Alexandru Iliăș voievod întărește m-rii Argeș satul Grecii din jud. Romanați, în urma unor judecăți.
290. — 1629 (7137) iunie 6, București. — Moșnenii din Apele Vii se vînd rumâni, cu ocinele lor, lui Trufanda mare vistier.
291. — 1629 (7137) iunie 8. — Ivașco vornic cu 12 boieri hotărînesc ocinele de la Hărești ale lui Aslan vornic și Hrizea vornic. (Cu transcrierea chirilică în anexă).
292. — 1629 (7137) iunie 9, București. — Alexandru Iliăș voievod întărește m-rii Argeș satul Grecii de la Olt cu rumâni, volnicind-o să alunge după stringerea recoltei pe Preda fost mare sluger și pe Stroe postelnic.
293. — 1629 (7137) iunie 10. — Alexandru Iliăș voievod întărește m-rii Argeș satul Domnești.
294. — 1629 (7137) iunie 10, București. — Alexandru Iliăș voievod întărește m-rii Argeș vama de la Oana Mică de lângă Tîrgoviște, partea domenască, în urma unor judecăți.

295. — 1629 (7137) iunie 10, București. — Alexandru Iliș voievod întărește m-rii Argeș satele Greci, Domnești, Fălcoii de la Olteș și Clociți, precum și jumătate din vama de la Ocna Mică de lângă Tîrgoviște, partea domnească.

296. — 1629 (7137) iunie 10, București. — Alexandru Iliș voievod întărește m-rii Dealul satul Alexenii din Ialomița.

297. — 1629 (7137) iunie 11, București. — Alexandru Iliș voievod întărește m-rii Argeș satul Fălcoii din jud. Romananți.

298. — 1629 (7137) iunie 13, București. — Alexandru Iliș voievod întărește m-rii Argeș satul Fălcoi.

299. — 1629 (7137) iunie 13, București. — Alexandru Iliș voievod întărește m-rii Dealu grădina cu via și casele din satul Popșa.

300. — 1629 (7137) iunie 14, București. — Moșnenii din satele Polovinele și Vlădila se vînd rumâni, cu ocinile lor, lui Necula vistier.

301. — 1629 (7137) iunie 14, București. — Alexandru Iliș voievod întărește Mitropoliei un vad de moară în București, pe apa Dîmboviței.

302. — 1629 (7137) iunie 15. — Radu dorobanțul vinde lui Andronie postelnic moșie la Boteni.

303. — 1629 (7137) iunie 15, București. — Alexandru Iliș voievod împuternicește pe episcopul de Buzău să ia bir de la preoții și diaconii din eparhia sa.

304. — 1629 (7137) iunie 15, București. — Alexandru Iliș voievod întărește m-rii Bistrița satul Costeștii pe care îl scutește de dări.

305. — 1629 (7137) iunie 15, București. — Alexandru Iliș voievod întărește m-rii Tismana satul Corzi, din jud. Mehedinți, în urma unor judecăți.

306. — 1629 (7137) iunie 15, București. — Alexandru Iliș voievod întărește lui Radu logofăt moșia Cuciu, unde a fost palanga Gherghiței, cu rumâni și mori.

307. — 1629 (7137) iunie 18, București. — Alexandru Iliș voievod întărește lui Coandă mare armaș satul Băldăluu lui Buia, jud. Dolj.

308. — 1629 (7137) iunie 18, București. — Alexandru Iliș voievod întărește m-rii Tismana satul Corzii din jud. Mehedinți, în urma unor judecăți.

309. — 1629 (7137) iunie 20, București. — Alexandru Iliș voievod întărește m-rii de la Argeș ocină la Futești pe baltă în jud. Ialomița și balta Săltava.

310. — 1629 (7137) iunie 22, București. — Fiii lui Bălan din Devesel se vînd rumâni lui Necula vistier.

311. — 1629 (7137) iunie 25. — Alexandru Iliș voievod judecă pricina dintre Turturea din Sufleni și nepotul său Necula.

312. — <1629> iunie 26. — Mușat vistier cu fiii săi face schimb de moșie cu Mihai clucer și frații săi, dînd satul Negoești pentru parte din satul Izvorani.

313. — 1629 (7137) iunie 28, București. — Alexandru Iliș voievod întărește lui Bratu fost mare comis ocine cu rumâni la Uești, Drăgoești, Ciofringeni și Găneasa.

314. — 1629 (7137) iunie 30. — Alexandru Iliș voievod poruncește lui Aslan vornic, spravnicul scaunului Craiovei, să cerceteze în pricina unui heleșteu din Deveselul, spart de megișii din sat.

315. — <După 1629 iunie 30>. — Moșnenii din Deveselul dau lui Necula vistier partea lor dintr-un heleșteu, pentru că i-a plătit de o gloabă.

316. — 1629 (7137) iulie 1. — Alexandru Iliș voievod împuternicește pe Stati, Zota și Dima cojocari să ia dijmă de la satul Putineiu, zălogit lor de Preda sluger.

317. — 1629 (7137) < iulie > 3, B u c u r e ș t i. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Leca spătar ocine, vecini și țigani în Măgureni și Găvănești.
318. — 1629 (7137) iulie 4, B u c u r e ș t i. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Ianiu logofăt ocină în Dedulești, jud. Buzău.
319. — 1629 (7137) iulie 7. — Alexandru Iliăș voievod întărește m-rii Clocociov un țigan, în urma unei judecăți.
320. — 1629 (7137) iulie 8. — Teodosie spătar și fiul său Preda postelnic din Cepturoaia vînd lui Barbu postelnic din Poiana satul Scorila, jud. Mehedinți.
321. — 1629 (7137) iulie 10. — Alexandru Iliăș voievod poruncește locuitorilor din Celei și altora să-și dea dijma, vama și vinăriciul m-rii Bistrița.
322. — 1629 (7137) iulie 19, B u c u r e ș t i. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Preda și Petru din Mărgineni ocine la Mărgineni, jud. Vilcea și Măgureni.
323. — 1629 (7137) iulie 25, B u c u r e ș t i. — Manole și fiul său Iordan din Scărișoara se vînd rumâni lui Necula vistier.
324. — 1629 (7137) iulie 27, B u c u r e ș t i. — Alexandru Iliăș voievod întărește popii Staico ocină și vii la Fefelei.
325. — 1629 (7137) iulie 28. — Stoica eliberează din vecinie pe Bălan din Negoști.
326. — 1629 (7137) iulie 28, B u c u r e ș t i. — Cazan și Balotă vînd lui Necula vistier ocină în Sărățeni.
327. — 1629 (7137) iulie 31, B u c u r e ș t i. — Alexandru Iliăș voievod iartă de șoimi satele Călimănești, Jiblea și Brădițeni, impuse pe nedrept de șoimari.
328. — 1629 (7137) < a u g u s t >, B u c u r e ș t i. — Alexandru Iliăș voievod întărește m-rii Grădiștea, jud. Ilfov niște vecini.
329. — 1629 (7137) a u g u s t 4. — Răvaș de șase boieri pentru alegerea unei ocine la Fuglești.
330. — 1629 (7137) a u g u s t 5, B u c u r e ș t i. — Lupu și Sava din Polovine se vînd rumâni lui Necula vistier.
331. — 1629 (7137) a u g u s t 5, B u c u r e ș t i. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Stroe postelnic din Oteteliș vecini și țigani.
332. — 1629 (7137) a u g u s t 6. — Tanasie postelnic vînde egumenului Neofit de la m-rea Molomoc moșie în Crețești.
333. — 1629 (7137) a u g u s t 6, B u c u r e ș t i. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Iane vistier și fratelui său Ghiune satul Stănești, jud. Vilcea.
334. — 1629 (7137) a u g u s t 10. — Preda vînde lui Socol paharnic ocină în Gemelele. (Cu fotocopie în anexă, pl. XVI).
335. — 1629 (7137) a u g u s t 10, B u c u r e ș t i. — Sima cămărașul și popa Dimitru vînd lui Conde mare armaș satul Obedinul.
336. — 1629 (7137) a u g u s t 10. — Mihalcea și Eremia adeverează că li s-a restituit de către Hamza din Pîrîiani suma de 35.000 de bani, dați acestuia de tatăl lor, Paraschiva.
337. — 1629 (7137) a u g u s t 10, B u c u r e ș t i. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Danciu logofăt, Stanciu postelnic și Calotă, fiii lui Hamza din Pîrîiani, jumătate din satul Polovragi, luată cu sila de Paraschiva logofăt.
338. — < A n t e 1629 a u g u s t 15 >. — Fiii lui Fiera, fost mare logofăt, cumpără de la Harvat ocină în Țigănești.
339. — < A n t e 1629 a u g u s t 15 >. — Pătru din Beleți vînde o vie la Țigănești.
340. — 1629 (7137) a u g u s t 15, B u c u r e ș t i. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Stroe logofăt și fraților săi, Vintilă și Neagul, ocine în Țigănești, din jud. Mușcel și Pădureți și țigani.

341. — 1629 (7137) a u g u s t 16. — Drăghici și Dragomir schimbă niște țigănci cu egumenul m-rii Tismana. (Cu fotocopie în anexă, pl. XVII).
342. — 1629 (7137) a u g u s t 16, B u c u r e ș t i. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Mihai clucer din Coțofeni și soției sale ocine și vecini în Caraula, jud. Mehedinți, în urma unor judecăți.
343. — 1629 (7137) a u g u s t 20, B u c u r e ș t i. — Alexandru Iliăș voievod întărește Bisericii Domnești din București un loc de prăvălii.
344. — 1629 (7137) a u g u s t 23, B u c u r e ș t i. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Sima al doilea logofăt și soției sale Maria jumătate din satul Foleștii de Jos, jud. Vilcea, peste care a fost înfrățit de Udriște logofăt.
345. — 1629 (7137) a u g u s t 25. — Preda postelnic vinde lui Socol paharnic ocină și doi rumâni în Gemenele.
346. — 1629 (7137) a u g u s t 27. — Boieri hotarnici aleg ocina din Sărățeni a lui Necula vistier.
347. — 1629 (7137) a u g u s t 31, B u c u r e ș t i. — Alexandru Iliăș voievod împuternicește pe egumenul de la m-rea Valea să ia de la Stanciu logofăt o țigancă cu fetele ei.
348. — <1629 septembrie 1—1630 august 31> 7138. — Mihai clucer și Dumitrașco postelnic vind lui Preda vornic ocină la Stîngăcea.
349. — <1629> septembrie 1. — Stan, rumân din Studinița, vinde lui Necula vistier părți rămase nevândute la rumânirea sa.
350. — <1629> septembrie 1, B u c u r e ș t i. — Mai mulți megiași se vind rumâni lui Nicula vistier cu părțile de moșie din Studinița, Studina și Frâsinet.
351. — 1629 (7138) septembrie 6, B u c u r e ș t i. — Alexandru Iliăș voievod scutește de dări m-rea Plumbuita și pe colibașii din jurul ei.
352. — 1629 (7138) septembrie 7. — Alexandru Iliăș voievod scutește de dări pe oamenii ce lucrează la morile de la Șegarcea, ale patriarhiei de Alexandria.
353. — 1629 (7138) <septembrie 8—octombrie 8>, B u c u r e ș t i. — Alexandru Iliăș voievod întărește patriarhiei de Alexandria vama de sare de la Ocnele Mari.
354. — 1629 (7138) septembrie 10, B u c u r e ș t i. — Alexandru Iliăș voievod întărește jupaniței Stana spătăreasa și fratelui ei Preda spătar satul Goleștii din jud. Mușcel și Pădureți.
355. — 1629 (7138) septembrie 13. — Pătrașco vinde lui Radu logofăt ccină la Protești, jud. Prahova.
356. — 1629 (7138) septembrie 16, B u c u r e ș t i. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Radu logofăt ocine în Cătun, jud. Dimbcvița, un vecin, mai mulți țigani și un vad de moară.
357. — 1629 (7138) septembrie 16, B u c u r e ș t i. — Alexandru Iliăș voievod scutește satul Flămânzești de obligația de a găzdui pe birari, interzicînd acestora de a face scaun de bir în sat.
358. — 1629 (7138) septembrie 16. — Alexandru Iliăș voievod întărește m-rii Argeș satul Greci, poruncînd lui Preda sluger să plece din sat.
359. — 1629 (7138) septembrie 16. — Alexandru Iliăș voievod pruncește unor boieri hotarnici să aleagă ocina de la Ștefănești a m-rii Argeș, precum și un vad de moară la Gura Geamenii.
360. — 1629 (7138) septembrie 21. — Cirstea vinde lui Danciu clucer o ocină la Stroești.

361. — 1629 (7138) septembrie 23. — Rădei din Clocotici vinde lui Martin din Tițești moșie la Bumbuești.
362. — 1629 (7138) septembrie 27. — Vișan vinde lui Dumitru vistier două răzoare de vie în dealul Văcăreșilor.
363. — 1629 (7138) septembrie 28. — Stoica și fratele său Ion din Studinița se vînd rumâni, cu ocinele lor, lui Necula vistier. (Cu fotocopie în anexă, pl. XVIII).
364. — 1629 (7138) octombrie 2. — Mai mulți moșneni din Scărișoara se vînd rumâni lui Necula vistier.
365. — 1629 (7138) octombrie 2. — Vlad din Studina se vinde rumân, cu ocina sa, lui Necula vistier.
366. — 1629 (7138) octombrie 3, București. — Trei moșneni din Comanca se vînd rumâni, cu ocinele lor, lui Necula vistier.
367. — 1629 (7138) octombrie 6, București. — Dragomir și mătușa sa, Rada, vînd lui Bunea logofăt ocină în Grădiște.
368. — 1629 (7138) octombrie 6, București. — Micul din Budeni vinde lui Bunea logofăt ocină în Grădiștea din Vale.
369. — 1629 (7138) octombrie 6, București. — Alexandru Iliăș voievod hotărăște ca Stanciul din Costești să nu fie rumân al lui Conda armaș, el fiind megiaș.
370. — 1629 (7138) octombrie 9, București. — Alți moșneni din Scărișoara se vînd rumâni lui Necula vistier.
371. — 1629 (7138) octombrie 15, București. — Moșnenii din Sulari se vînd rumâni lui Dumitru Dudescu vistier.
372. — 1629 (7138) octombrie 15. Druja vinde lui Neagu și Vlad parte de moșie în Țigănești.
373. — 1629 (7138) noiembrie 5. — Necula vistier face un schimb de moșii cu m-rea Mislea, dînd o moșie la Cimpina pentru una la Sărăteni.
374. — 1629, noiembrie 9. — Iane vistierul și soția sa Maria dăruiesc fiicei lor Cristina satul Toteiești, ca zestre. (Cu fotocopie în anexă, pl. XIX).
375. — 1629 (7138) noiembrie 14. — Pantelimon călugărul vinde fiului său Pătru ocină la Crețulești.
376. — 1629 (7138) noiembrie 15. — Lupul vinde lui Neagu, Gherge și Antonie partea lui de ocină din Popești.
377. — 1629 (7138) noiembrie 28. — Patriarhul Chiril al Constantinopolului scrie mitropolitului Țării Românești, episcopilor și boierilor în pricina dintre Sima logofăt și rudele Elisaftei pentru satul Grozăvești.
378. — 1629 decembrie 4. — Barbul vinde lui Bărbat Micleuș ocină și rumâni la Jupînești.
379. — 1629 (7138) decembrie 5. — Mai mulți megiași din Laz se vînd rumâni, cu ocinele lor, lui Aslan fost mare vornic. (Cu transcriere chirilică în anexă).
380. — 1629 (7138) decembrie 12. — Drăghici din Laz se vinde rumân, cu partea lui de moșie, lui Aslan vornic. (Cu fotocopie în anexă, pl. XX).
381. — 1629 (7138) decembrie 14. — Leon Tomșa voievod întărește scutirea de dări și slujbe a satului Călimănești, al m-rii Cozia.
382. — < 1629 după dec. 14 — 1632 iulie >. — Mărturia unor megiași pentru o ocină din Folești, vindută de Luca.

383. — 1629 (7138) decembrie 25. — Tanasie paharnic din Bărbătești vinde lui Vintilă vătaf moșie la Birciugov.

384. — 1629 (7138) decembrie 26. — Neagoe vinde lui Tatul logofăt un rumân cu delnița lui.

DOCUMENTE INDOIELNICE

A. — 1628 (7137) octombrie 8. — Mitrea logofăt cu soția sa Teodora din Căldărușani vînd nepotului lor Tudor stolnic ocină în Scurtești.

B. — 1629 (7138) septembrie 4. — Pătru din Rădăcinești vinde lui Pîrvu mare logofăt moșii în Pereni și Clocotici.

C. — 1629 (7138) octombrie 18. — Mai mulți săteni din Fefelei se învoiesc cu Tudor stolnic și Borcea vornic să se mute pe moșia acestora.

RÉSUMÉS DES DOCUMENTS

1. — <1628—1629>. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à Ivan, fils de Tudosie, une terre à Voinigeşti.

2. — 3 janvier 1628 (7136). — Le prêtre Ghin vend au logothète Sima une terre à Ciineşti.

3. — 3 février 1628 (7136). — Dame Calea fait don au monastère de Brincoveni de 4 familles de tziganes. (Avec photocopie en annexe, pl. I).

4. — 3 février 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme l'affranchissement des paysans des villages de Mogoşeşti et de Grădiştea-de-Jos.

5. — 3 février 1628 (7136). — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme l'exemption de contributions du village de Tismana, propriété du monastère de Tismana. (Avec photocopie en annexe, pl. II).

6. — 3 février 1628 (7136). — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère de Tismana la moitié de l'étang de Bistreţu, avec son revenu.

7. — 4 février 1628 (7136). — Le voïévode Alexandru Iliaş exempte de contributions et de corvées les *poslušnici* (domestiques) de l'évêché de Buzău.

8. — 5 février 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme l'exemption de contributions et de corvées les *dirvari* (menuisiers et charriers de bois) du monastère de Mislea.

9. — 6 février 1628 (7136). — Le voïévode Alexandru Iliaş autorise le monastère de Mislea à prendre deux serfs de Măicăneşti pour les établir à Ghitioara.

10. — 8 février 1628 (7136), Bucarest. — Le logothète Avram donne à Toader de Fintfnele une terre à Cepturile, en échange d'une vigne du même endroit.

11. — 9 février 1628 (7136). — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à Dobra et à son époux Barbul une terre à Ciocade.

12. — 10 février 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş autorise le second trésorier Dumitru Dudescu de prendre à dame Oprina la terre qu'il lui avait achetée.

13. — 10 février 1628 (7136). — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme des tziganes au monastère de Mislea, après jugement.

14. — 10< février > 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère d'Argeş la juridiction et la douane de la ville d'Argeş.

15. — 10 <février> 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère d'Argeş une vigne sise sur la colline des Şoaşe.
16. — 12 février 1628 (7136). — Dumitru et Vlad de Ciineşti sur Otăsău se vendent comme serfs, leur terre comprise, au second logothète Sima.
17. — 14 février 1628 (7136). — Radul de Ciineşti sur Otăsău vend au logothète Sima ses terres de Ciineşti et de Mănăileşti.
18. — 14 février 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş exempte de contributions le village de Dragoslavele.
19. — 15 février 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au *postelnic* Preda deux serfs de Tătarul.
20. — 22 février 1628 (7136). — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à Neagu un terrain à Moşeşti.
21. — 22 février 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à Sora une terre à Ogrăzeni.
22. — 22 février 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à Vlad et à son frère Căzan une terre à Ogrăzeni, dans le district de Vlaşca.
23. — 23 février 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme des tziganes au *paharnic* Socol de Cornăţeni.
24. — 28 février 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş autorise le *paharnic* Socol de Cornăţeni à défendre l'accès sur sa terre de Clici et dans sa forêt.
25. — 28 février 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au *paharnic* Socol de Cornăţeni le cours d'eau de Goia de sur sa terre de Clici et enjoint aux moines du monastère de La Sainte Trinité d'éviter toute immixtion au sujet de ce cours d'eau.
26. — 28 février 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au spathaire Stoica, après jugement, une terre à Cepturile.
27. — 3 mars 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au spathaire Preda, après jugement, des serfs à Tincăbeşti.
28. — 5 mars 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au village d'Alboteşti son rachat du servage de chez le *postelnic* Stroe d'Oteteliş.
29. — 6 mars 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au second *vornic* Nenciul la terre de Virleţi, y compris 4 serfs.
30. — 6 mars 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au grand logothète Hrizea, après jugement, des terres à Bucşani et des emplacements de moulins.
31. — 6 mars 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme Parthenie comme hégoumène du monastère de Snagov et décide, avec tout le conseil du pays, de ne pas dédier ce monastère à celui du Pantocrator.
32. — 6 mars 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au logothète Stanciu de Fundeni des lots de terre arable sur la Colentina, attenante à la ville de Bucarest.
33. — 8 mars 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme l'exemption de contributions de gens pauvres établis autour du monastère de Ménédic.
34. — 10 mars 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à messire Trufanda, ancien grand trésorier, le village de Rusineşti et une partie du village de Gostavăţul, du distr. de Romanaţi.
35. — 11 mars 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au grand logothète Hrizea trois emplacements à Bucarest.
36. — 12 mars 1628 (7136). — Maria de Bucov vend un tzigane au *postelnic* Ştefu.

37. — 13 mars 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévide Alexandru Iliaş confirme au grand logothète Hrizea, après jugement, une terre à Bucşani.
38. — 15 mars 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévide Alexandru Iliaş exempte de contributions le village de Sineşti, appartenant au monastère de Mislea.
39. — 15 mars 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévide Alexandru Iliaş décide que Tânase de Ciocăneşti soit affranchi du servage qui le liait au monastère Mihai-Vodă, étant donné qu'il a été en esclavage chez les Turcs.
40. — 18 mars 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévide Alexandru Iliaş confirme l'exemption de contributions et de corvées du village de Clăteşti, du distr. d'Ilfov.
41. — 18 mars 1628 (7136), Bucarest, — Le voïévide Alexandru Iliaş confirme au logothète Sima un serf et des terres à Ciineşti et à Bujorani.
42. — 20 mars 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévide Alexandru Iliaş confirme, après jugement, la propriété du village de Ciulniţa, distr. de Ialomiţa, aux *cnezi* (paysans libres) du village.
43. — 20 mars 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévide Alexandru Iliaş confirme à plusieurs *megiaşi* (paysans libres), après jugement, leurs parts de terre de Nenciuleşti, distr. d'Ilfov.
44. — 21 mars < 1623 >. — Mihăilă de Căzăneşti vend à l'ancien grand *comis* Pavlache deux parts de sa terre de Căzăneşti.
45. — 29 mars 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévide Alexandru Iliaş confirme au grand spathaire Gorgan et au grand *agă* Matei de Brincoveni le village d'Odobeşti, distr. de Dimboviţa.
46. — 29 mars 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévide Alexandru Iliaş confirme au *postelnic* Preda de Tătaru, après jugement, plusieurs serfs de Brăgăreşti.
47. — 30 mars 1628 (7136). — Neculachi et Gherghé vendent au *şetrar* Sava un emplacement à Bucarest.
48. — 2 avril 1628 (7136). — Une partie des habitants du village de Slănicul-de-Jos reconnaissent qu'ils ont emprunté de l'argent du *sulger* Tudoran, pour se racheter du servage.
49. — 2 avril 1628 (7136). — Le voïévide Alexandru Iliaş confirme des tziganes au monastère de Mislea et autorise celui-ci à recouvrer ses serfs et tziganes enfuis.
50. — 2 avril 1628, Bucarest. — Le voïévide Alexandru Iliaş confirme, après jugement, le village de Risipiţi, du distr. de Mehedinţi, aux *megieşi* du village.
51. — 6 avril 1628 (7136). — Vlad et ses proches vendent à André une vigne à Buneşti.
52. — 6 avril 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévide Alexandru Iliaş confirme l'exemption de contribution du village franc du monastère de Nucet, Livezeni, du distr. de Dimboviţa.
53. — 17 avril 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévide Alexandru Iliaş confirme au monastère d'Izvorani une terre à Băbeni, des roues de moulin à Cindeşti et des vignes à Săseni.
54. — 20 avril 1628 (7136). — Dame Elena vend au logothète Lepădat une terre à Orlandeşti.
55. — 20 avril 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévide Alexandru Iliaş confirme au *clucer* Grama des terres à Ghimpaţi, Vezureşti et Ştefoaia.
56. — <Après le 20 avril 1628 >. — Le voïévide Alexandru Iliaş confirme au logothète Lepădat et à son épouse Stanca des terres à Orlandeşti, dans le distr. de Dimboviţa.
57. — 22 avril 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévide Alexandru Iliaş exempte de contributions et de corvées le village de Flăminzeşti, appartenant au monastère d'Argeş.
58. — 22 avril 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévide Alexandru Iliaş accorde à plusieurs boyards en litige avec le monastère d'Argeş, un nouveau délai pour la présentation au Divan de leurs actes de propriété concernant leur part de Ştefăneşti.

59. — 23 avril 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère de Viforîta, après jugement, les étangs de Vărăşti et de Gurguiiaşi.
60. — 27 avril 1628 (7136). — Dame Elina de Cîmpulung affranchit Manea de Vaideeşti et ses neveux, y compris leurs terres de Vaideeşti et de Ioneşti.
61. — 1er mai 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au capitaine Damian le village de Salcea, du distr. de Mehedinţi.
62. — 1er mai 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme l'exemption de contributions de Satul Nou, colonie franche du monastère de Dealul.
63. — 3 mai 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère de Cotmeana, après jugement, des serfs du village de Prislop.
64. — 3 mai 1628 (7136). — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à dame Elina de Cîmpulung des serfs de Ioneşti.
65. — 5 mai 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au logothète Barbu une terre à Şerbăneşti, près Slatina.
66. — 7 mai 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme aux gendres de Vlad de Ciocade une terre à Ogrumii, dans le distr. de Gorj.
67. — 8 mai 1628 (7136), Scoarţa. — Témoignage au sujet de biens dans le village de Scoarţa laissés en héritage par Stanciu à son neveu Stan.
68. — 8 mai 1628 (7136), Bucarest. — Stroe, fils du logothète Oprea de Şirineasa, vend à son frère Udrişte ses parts du village de Foleşti.
69. — 8 mai 1628 (7136). — Le voïévode Alexandru Iliaş désigne les *cojureurs* du *postelnic* Staico.
70. — 8 mai 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à l'ancien grand *sluger* Tudor villages, terres, serfs et tziganes.
71. — 9 mai 1628 (7136). — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au *postelnic* Andronie une terre à Boteni, dans le distr. de Vlaşca.
72. — 11 mai 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère Radu-Vodă, après jugement, des redevances sur les salines de Ghitioara et de Telega.
73. — 12 mai — a o ù t 1628. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au *postelnic* Staico un serf de Borăscul.
74. — 13 mai 1628 (7136). — Anghelina et Manole, enfants du *postelnic* Ion, vendent au logothète Sima la moitié du village de Zgîriaşi. (Avec transcription en caractères cyrilliques et photocopie en annexe, pl. III).
75. — 14 mai 1628 (7136). — Sava vend au trésorier Necula un serf et une terre à Sărăţeni.
76. — 14 mai 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère de Viforîta les étangs de Vărăşti et de Gurguiiaşi.
77. — 15 mai 1628 (7136). — Ganea de Negraşi et son fils se vendent comme serfs, leur terre comprise, à l'ancien grand trésorier Trufanda.
78. — 15 mai 1628 (7136). — Gherghu Turcu et son frère vendent au monastère de Golgota leur terre nommée Varnava.
79. — 15 mai 1628 (7136). — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au logothète Pîrvu un serf de Pereni.
80. — 16 mai 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au grand logothète Hrizea, après jugement, le village de Bălteni.
81. — 18 mai 1628 (7136). — Le voïévode Alexandru Iliaş autorise le grand logothète Hrizea à recouvrer ses serfs de Bucşani.

82. — 20 mai 1628 (7136), Bucarest. — Le voïevode Alexandru Iliaş confirme au spathaire Preda, après jugement, le village de Tincăbești, du distr. d'Ilfov.
83. — 21 mai 1628 (7136), Bucarest. — Dona et Mihai tombent d'accord avec Ștefan et Radul pour partager de moitié les terres, tziganes et dettes hérités du ban Voda et de son épouse Velica.
84. — 21 mai 1628 (7136). — Marin et autres vendent au diacre Oprea des terrains à Danul.
85. — 25 mai 1628 (7136), Bucarest. — Le voïevode Alexandru Iliaş confirme à Neagoe et à ses frères des terres à Poborăști, Lecurici, Bălești, Bogoroi, des vignes à Pociovaliște et des tziganes.
86. — 27 mai <1628>. — Le spathaire Preda vend au *comis* Pavlache une terre à Clejani, serfs compris.
87. — 28 mai 1628 (7136), Bucarest. — Douze boyards, désignés par le prince, jugent un litige au sujet de l'héritage du *comis* Anghel. (Avec transcription en caractères cyrilliques en annexe).
88. — 28 mai 1628 (7136), Bucarest. — Le voïevode Alexandru Iliaş confirme au logothète Udriște, après jugement, le village de Foleștii-de-Jos, du distr. de Vilcea.
89. — <Après le 28 mai 1628>. — Mention des achats faits par le logothète Udriște à Folești.
90. — 29 mai 1628 (7136). — Six boyards désignés par le prince, jugent le litige entre le monastère de Jitianu et le *postelnic* Barbu.
91. — 29 mai 1628 (7136), Bucarest. — Le voïevode Alexandru Iliaş déclare le village de Cernețul colonie franche, et l'exempte de contributions et corvées.
92. — 30 mai 1628 (7136). — Le *postelnic* Barbu et son frère Badea se réconcilient avec l'hégoumène du monastère de Jitianu au sujet du litige qui les avait opposés.
93. — 30 mai 1628 (7136). — Le *paharnic* Staico affranchit les fils de Ion, y compris leur terre de Ciinești, moyennant 20 ducats.
94. — <Avant le 1er juin 1628>. — Douze *megieși* (propriétaires voisins) jugent un litige entre Borce et Anania.
95. — 1er <juin> 1628, Bucarest. — Le voïevode Alexandru Iliaş confirme à Ion et autres leur rachat du servage de chez le *paharnic* Staico.
96. — 1er juin 1628 (7136). — Anghelina et son époux Nicoară vendent à dame Elina de Cîmpulung une terre à Ionești, serfs compris.
97. — 2 juin 1628 (7136), Bucarest. — Neagoe, fils de Gherghina, vend au *postelnic* Pană la moitié d'un emplacement à Bărbătești.
98. — 3 juin 1628 (7136), Bucarest. — Le voïevode Alexandru Iliaş confirme des tziganes à l'ancien grand *armaș* Calotă.
99. — 3 juin 1628 (7136), Bucarest. — Le voïevode Alexandru Iliaş confirme au *postelnic* Pană un emplacement à Bărbătești.
100. — 5 juin 1628 (7136), Bucarest. — Le voïevode Alexandru Iliaş confirme au monastère d'Argeș, après jugement, sa terre et ses serfs du village de Ștefănești, dans le distr. de Muscel et Pădurești.
101. — 5 juin 1628 (7136), Bucarest. — Le voïevode Alexandru Iliaş confirme au *cămăraș* Antonie le village de Groșanii avec les terres d'Obidiți, Căldărești et Mălăești, situées sur le Călmățui, dans le distr. de Buzău.
102. — 5 juin 1628 (7136), Bucarest. — Le voïevode Alexandru Iliaş confirme au *cămăraș* Antonie les villages de Căldărăștii, Stoenești et une terre à Futuți, dans le distr. de Buzău, ainsi qu'un emplacement de moulin à Mănești.

103. — 7 juin 1628 (7136). — Le logothète Oprea de Bălțați vend une vigne au logothète Palaloga de Curiac.
104. — 8 juin 1628 (7136). — Stanciu vend à Martin un emplacement à Șuici.
105. — 10 juin 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au prêtre Dumitru un emplacement pour quatre magasins à Bucarest. (Avec transcription en caractères cyrilliques et photocopie en annexe, pl. IV).
106. — 10 juin 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliăș confirme à dame Sima *stolniceasa* le village de Voinigești, du distr. de Gorj.
107. — 12 juin 1628 (7136). — Ștefana vend à Grégoire, hégoumène du monastère de la Sainte Trinité, un emplacement pour quatre magasins à Bucarest. (Avec photocopie en annexe, pl. V).
108. — 13 juin 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliăș confirme à plusieurs boyards la moitié des villages de Grădiște et de Viriți, distr. d'Olt.
109. — 15 juin 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au grand logothète Hriza une terre à Bălțații-de-Jos.
110. — 18 juin 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliăș confirme aux paysans des villages de Pierseca, Mierlari, Bordoșani, Posmagul, Piatra et Petrecești leur rachat du servage.
111. — 20 juin 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au *postelnic* Paripa et à son épouse Mara des emplacements de magasins et de maisons à Bucarest.
112. — 21 juin 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au grand *șetrar* Sava deux emplacements à Bucarest.
113. — 22 juin 1628 (7136), Bucarest. — Le *vornic* Dumitru de Mogoșești lègue à son fils le logothète Bunea des terres à Grădiștea-de-Jos et Grădiștea-de-Sus. (Avec photocopie en annexe, pl. VI).
114. — 23 juin 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au monastère de la Sainte-Trinité, après jugement, le village de Greci.
115. — 24 juin 1628 (7136), Bucarest. — Le *vornic* Nenciul et le *vornic* Iorgache s'affrèrent pour une terre à Virleți.
116. — 25 juin 1628 (7136). — Le voïévode Alexandru Iliăș confirme à l'ancien grand *comis* Bratul le village de Crușovul.
117. — 25 juin 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliăș accorde au prêtre Dragomir et à son père Stan de payer la taille dans le village de Fiani, distr. d'Ilfov, où ils se sont établis.
118. — 25 juin 1628 (7136). — Le voïévode Alexandru Iliăș commet deux *megiași* à faire enquête sur un litige au sujet d'une terre de Sibiceu.
119. — 26 juin 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au *comis* Ionașco et à son épouse Neacșa une partie du village de Glina, du distr. d'Ilfov.
120. — 28 juin 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au monastère de Jitianu, après jugement, la moitié du village de Degerați et un tzigane.
121. — 30 juin <1628>. — Le *postelnic* Hrizan affrère son neveu le logothète Tatul et donne à sa nièce Marica des terres à Grădiștea-de-Sus et à Grădiștea-de-Jos.
122. — Juillet 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au prêtre Stan des terres à Cacova, dans le distr. de Vilcea.
123. — 2 <juillet 1628>. — Témoignage au sujet d'un litige entre Borcea et Zirnă pour une terre à Sibiceu.

124. — 6 juillet 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévide Alexandru Iliaş confirme au logothète Tatul d'Orbeasca et à sa fille Maria des parts de terre à Grădiştea-de-Sus et Grădiştea-de-Jos.
125. — 7 juillet 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévide Alexandru Iliaş confirme le rachat du servage de Stan et de Stroe, y compris leurs terres de Brăniştarii-de-la-Măgura.
126. — 8 juillet 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévide Alexandru Iliaş ordonne à six boyards arpenteurs de décider, au sujet du déplacement de certaines limites, à Grădişte et à Viriţi.
127. — 12 juillet 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévide Alexandru Iliaş confirme à Borcea une terre à Sibiceu. (Avec transcription en caractères cyrilliques et photocopie en annexe, pl. VII).
128. — 14 juillet 1628 (7136). — Zaroschi, fils du capitaine Bălan, vend au prêtre Nancu une terre à Săcşori.
129. — 15 juillet 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévide Alexandru Iliaş se confirme à soi-même le village de Borăştii, du distr. de Gorj, confisqué après la mort du trésorier Stoica, traître envers le prince.
130. — 15 < juillet > 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévide Alexandru Iliaş confirme au *paharnic* Socol une terre à Răzvadul-de-Jos.
131. — 17 juillet 1628 (7136). — Le voïévide Alexandru Iliaş commet deux *megiaşi* à faire enquête sur un litige au sujet d'un terrain de Muşcel.
132. — 18 juillet 1628 (7136), Bucarest. — Le bourgmestre et les échevins de Bucarest jugent un litige pour des emplacements.
133. — 18 juillet 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévide Alexandru Iliaş confirme à Neagu de Negoeşti et à ses frères des tziganes et des vignes sur la colline de Fisticici et des terres à Popeşti.
134. — 25 < juillet > 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévide Alexandru Iliaş confirme au *paharnic* Socol la moitié du village de Borduşani.
135. — 30 juillet 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévide Alexandru Iliaş désigne les cojureurs de Stan, fils de Constantin Virtute, dans un litige de servage.
136. — 3 août 1628 (7136). — Manu vend une terre à Stan Dragoman.
137. — 5 août 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévide Alexandru Iliaş confirme au grand *vornic* Hriza, après jugement, ses serfs de Bălteni.
138. — 5 août <1628>, Bucarest. — Le voïévide Alexandru Iliaş confirme au *postelnic* Barbu le village de Halmăjul, distr. de Dolj.
139. — 7 août 1628 (7136). — Le voïévide Alexandru Iliaş commet plusieurs boyards à délimiter la terre de Halmăjul.
140. — 8 août 1628 (7136). — Andrei vend au trésorier Vlad deux serfs de Copăcel. (Avec photocopie en annexe, pl. VIII).
141. — 8 août 1628 (7136), Bucarest. — Stanciul, fils de Băloi, de Brăgăreşti vend au *vornic* Hrizea une vigne avec un lot de terre à Bălţaţi.
142. — 10 août 1628 (7136). — Manea vend une terre au *postelnic* Ionaşco.
143. — 17 août 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévide Alexandru Iliaş confirme le village de Bîlta, du distr. de Gorj, aux paysans du village qui se sont rachetés du servage.
144. — 17 août 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévide Alexandru Iliaş affranchit du servage le village de Gureni, du distr. de Gorj.
145. — 18 août 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévide Alexandru Iliaş confirme à l'ancien grand *comis* Pavlachi une terre à Căzâneşti.

146. — 20 août 1628 (7136). — Le prêtre Ioan Crontiris vend à Caloian Stagazi un magasin à Bucarest.

147. — 20 août 1628 (7136). — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au logothète Bunea des terres, des vignes et des vergers à Grădiştea-de-Jos et à Grădiştea-de-Sus, dans le distr. de Vlaşca.

148. — 23 août 1628 (7136), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère de Tutana la redevance sur le vin du village de Văleni, situé sur la colline de Piteşti.

149. — < Septembre—décembre > 1628 (7137). — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au grand logothète Fiera des serfs de Vulpeşti, qui se sont vendus avec leurs terres de Vulpeşti, Tomşani et Curteni.

150. — 2 septembre 1628 (7137), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş exempte de contributions les prêtres Dragomir et Lupul.

151. — 3 septembre 1628 (7137). — Le voïévode Alexandru Iliaş commet le *postelnic* Radu Brînzea à délimiter la terre du monastère de Nucet à Topoloveni.

152. — 4 septembre 1628 (7137). — Cazan vend au trésorier Necula une terre à Sărăţeni.

153. — 7 septembre 1628 (7137). — Le *postelnic* Stroe vend sa part de terre de Stăneşti au trésorier Vlad.

154. — 10 septembre 1628 (7137). — Le voïévode Alexandru Iliaş commet le grand *postelnic* Condilo à délimiter des terres d'Izvorani et de Ştefăneşti assisté par douze boyards cojureurs.

155. — 13 septembre 1628, Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à Dumitru Dudescu une terre à Drăceşti.

156. — 16 septembre 1628 (7137), Bucarest. — Lăudat vend au *clucer* Matei une terre à Coteşti.

157. — 28 septembre < 1628—1629 >. Stoica vend au *vornic* Hriza des serfs de Gemenile et de Pietrariul, y compris leurs lots de terre.

158. — 30 septembre 1628 (7137). — Manea d'Oteşti vend à Manea Piscotan une terre à Ibăneşti.

159. — 1er octobre 1628 (7137). — Les sœurs Maria et Marga vendent au logothète Sima des terres à Ciineşti et à Mânăileşti.

160. — 1er octobre 1628 (7137). — Le *sluger* Preda et son fils le *postelnic* Mihai mettent en gage le village de Putineiul, à des pelletiers, pour les fourrures qu'ils leur ont achetées.

161. — 2 octobre 1628 (7137), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au grand *agă* Vasilie des emplacements à Bucarest.

162. — 8 octobre 1628 (7137). — Le voïévode Alexandru Iliaş commet le grand *postelnic* Conde et des boyards arpenteurs à délimiter la terre de Ştefăneşti, appartenant au monastère d'Argeş.

163. — 10 octobre 1628 (7137). — 24 boyards jugent le litige entre le paharnic Tănase et le monastère de Vierăş au sujet d'un tzigane.

164. — 10 octobre 1628 (7137), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au *clucer* Matei et à son épouse Păuna des terres à Coteşti, dans le distr. de Muşcel.

165. — 11 octobre 1628 (7137). — Theofil, évêque de Rîmnic, juge le litige entre le logothète Paraschiva et Maria, épouse du *comis* Anghel, au sujet de tziganes.

166. — 19 octobre 1628 (7137). — Le voïévode Alexandru Iliaş mande à l'hégoûmène Anania du monastère de Bistriţa de faire enquête sur le litige opposant Neagoe de Sărata aux serfs de Ciineşti.

XXXIV

167. — 21 octobre 1628 (7137), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au *postelnic* Nan de Bărbătești des terres à Grădiștea-de-Sus, Șotînga et Grădiștea-de Jos, ainsi qu'une tzigane.

168. — 23 octobre 1628 (7137), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş exempte de contributions et de corvées le village de Cetățele du distr. de Ialomița, appartenant à l'ancien grand *postelnic* Enache.

169. — 23 octobre 1628 (7137), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à Mușa une terre à Geamăna.

170. — 25 octobre 1628 (7137). — Stanciul de Fedeleșoi s'affrère avec Martin de Titești.

171. — 28 octobre 1628 (7137), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à l'ancien grand *vornic* Papa une terre à Pietri. (Avec photocopie en annexe, pl. IX).

172. — 30 octobre 1628 (7137). — Le logothète Stan de Poenița se réconcilie avec le *vătaf* Gheorghe au sujet de la terre de Dobrești.

173. — 8 novembre 1628 (7137), Bucarest. — Plusieurs paysans de Zorilești se vendent comme serfs au trésorier Trufanda, leurs parts de terres comprises.

174. — 10 novembre 1628 (7137), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au grand trésorier Trufanda une terre et des serfs à Zorilești, dans le distr. d'Olt.

175. — 11 novembre 1628 (7137), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme leurs terres à des *megiași* (paysans libres) de Zorilești, qui ne se sont pas vendus au grand trésorier Trufanda.

176. — 14 novembre 1628 (7137). — L'ancien grand *vornic* Aslan, *ispravnic* de Craiova, et 12 boyards arpenteurs délimitent la terre de Fratostîța, appartenant au *postelnic* Barbu, de celle des *juđeci* (paysans libres) du village.

177. — 16 novembre 1628 (7137), Bucarest. — Marin, fils de Stan Stelea, lègue sa terre de Mătești, du distr. de Buzău, à Vlădilă, Căciulat et Crivețu.

178. — 17 novembre 1628 (7137). — L'ancien grand *sluger* Preda vend à l'ancien grand trésorier Necula le village de Cacaletî.

179. — 18 novembre 1628 (7137). — Le voïévode Alexandru Iliaş enjoint aux douaniers de Cornățel de laisser aux religieuses du monastère de Viforîta toute liberté de prélever leur redevance sur la pêche des étangs du monastère. (Avec photocopie en annexe, pl. X).

180. — 20 novembre 1628 (7137). — Efreim, évêque de Buzău, témoigne pour une terre à Macsinu, achetée par le monastère Banu.

181. — 23 novembre 1628 (7137), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au logothète Voico et à ses frères, Vlădilă et Mogoș, des terres à Stoenești, dans le distr. de Vlașca.

182. — 25 novembre 1628 (7137), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère de la Sainte-Trinité un terrain, proche du monastère, où se trouvaient les fortifications élevées par Sinan pacha.

183. — 30 novembre 1628 (7137). — Les *moșneni* de Siliștioara se vendent comme serfs, leurs terres comprises, au trésorier Necula. (Avec transcription en caractères cyrilliques et photocopie en annexe, pl. XI).

184. — 8 décembre 1628 (7137), Bucarest. — Le bourgmestre et les échevins confirment au *șifar* Manolache 3 emplacements à Bucarest.

185. — 10 décembre 1628 (7137), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à Pană, neveu de dame Mărgărita, épouse de l'ancien grand trésorier Stiriano, des terres à Aldești, dans le distr. de Teleorman.

186. — 14 décembre 1628 (7137). — Les *moşneni* de Studina se vendent comme serfs, leurs terres comprises, au trésorier Necula. (Avec photocopie en annexe, pl. XII).
187. — 15 décembre 1628 (7137), Bucarest. — Le logothète Oancea et sa bru vendent au *pitar* Mitrea une partie du village de Muşeteşti.
188. — 15 décembre 1628 (7137), Bucarest. — Le logothète Oancea et sa bru vendent au *pitar* Mitrea une partie du village de Muşeteşti.
189. — 15 décembre 1628 (7137). — Les *moşneni* du village de Polovine se vendent comme serfs, leurs terres comprises, au trésorier Necula.
190. — 15 décembre 1628 (7137). — D'autres *moşneni* de Siliştioara se vendent comme serfs au trésorier Necula.
191. — 16 décembre 1628 (7137). — Toader de Vlădeni fait don de tous ses biens au monastère de Mărgineni.
192. — 16 décembre 1628 (7137). — Le voïévode Alexandru Iliaş ordonne à Moise de Cornăţel de faire enlever son moulin de Vărăşti, de sur la terre du monastère de Viforîta.
193. — 17 décembre 1628 (7137). — Les *moşneni* de Comanca se vendent comme serfs, leurs terres comprises, au trésorier Necula.
194. — 17 décembre 1628 (7137), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme, après jugement, l'affranchissement de plusieurs serfs de Ciineşti, du distr. de Vilcea.
195. — 26 décembre 1628 (7137), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère de Bistriţa une terre et des vignes à Ciineşti sur Otăsău, dans le distr. de Vilcea. (Avec photocopie en annexe, pl. XIII).
196. — 30 décembre 1628 (7137). — Deux boyards nommés par le prince jugent un litige au sujet de trois emplacements de moulin entre le monastère Banu, Avram de Tătuleşti et le logothète Anghel de Bănceşti.
197. — 30 décembre 1628 (7137), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme l'affranchissement de plusieurs paysans de Brăniştari, du distr. de Vlaşca.
198. — 31 décembre 1628 (7137), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au second logothète Sima une terre et des serfs à Foleştii-de-Jos, dans le distr. de Vilcea.
199. — 2 janvier 1629 (7137), Bucarest. — Le *postelnic* Necula vend sa part du village de Clejani, serfs compris, au *comis* Pavlache.
200. — 3 janvier 1629 (7137), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş exempte de contributions le village de Boldorogeşti, appartenant au monastère de Plumbuita. (Avec transcription en caractères cyrilliques en annexe).
201. — 3 janvier 1629 (7137), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au *postelnic* Paripa des terres et des serfs à Stănceşti, dans le distr. de Prahova, ainsi que des tziganes.
202. — 5 janvier 1629 (7137), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à Balotă une terre à Fundeni.
203. — 7 janvier 1629 (7137). — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère de Mărgineni une terre à Vlădeni, une vigne à Bălţaţi et des tziganes, donation de Toader.
204. — 8 janvier 1629 (7137). — Le voïévode Alexandru Iliaş autorise le diacre Badea à reprendre son bétail, ses ruches et son blé de chez les fils du *comis* Tudor, étant donné qu'il n'est pas le serf de ceux-ci.
205. — 8 janvier 1629 (7137). — Le voïévode Alexandru Iliaş autorise les moines de l'évêché de Buzău à recouvrer plusieurs tziganes de chez Jipa.
206. — 10 janvier 1629 (7137). — Les *moşneni* (paysans libres) de Comanca se vendent comme serfs, toutes leurs terres comprises, au trésorier Necula.

207. — 10 janvier 1629 (7137), Bucarest. — Le voïevode Alexandru Iliaş confirme, après jugement, à Gherghe, *vătaf* (chef) de *postelnici*, une terre à Dobreşti.
208. — 10 < janvier—août 1629 >, Bucarest. — Le voïevode Alexandru Iliaş confirme au second logothète Sima la terre de Grozăveşti, du distr. d'Ilfov.
209. — 13 janvier 1629 (7137), Bucarest. — Le voïevode Alexandru Iliaş confirme aux monastères de Cozia et de Cotmeana des serfs des villages de Purcăreni et de Căcaleţi, dans le distr. d'Argeş, qui s'étaient enfuis et s'étaient acheté une terre à Ciorica, dans le distr. d'Olt.
210. — 13 janvier 1629 (7137), Bucarest. — Le voïevode Alexandru Iliaş confirme aux monastères de Cozia et de Cotmeana d'autres serfs des villages de Purcăreni et de Căcaleţi, dans le distr. d'Argeş, qui s'étaient enfuis et s'étaient acheté une terre dans le village de Ciorica, du distr. d'Olt.
211. — < Après le 13 janvier—août > 1629 (7137). — Ion le boîteux fait don au monastère de Cozia de sa terre de Voineasa.
212. — < Après le 13 janvier—août > 1629 (7137), Bucarest. — Le voïevode Alexandru Iliaş ordonne aux *cămăraşi* d'Ocna-Mare de s'abstenir de faire couper le sel par les tziganes du monastère de Cozia.
213. — 16 janvier 1629 (7137). — Ignat et d'autres *moşneni* de Siliştoara se vendent comme serfs, leurs terres comprises, au trésorier Necula.
214. — 16 janvier 1629 (7137). — Le voïevode Alexandru Iliaş confirme au logothète Radu la terre de Cuciul, qui lui a été donnée par le voïevode Radu Şerban.
215. — 22 janvier 1629 (7137). — Le *postelnic* Preda et son beau-frère Drosul vendent au spathaire Vasilie leur terre de Muşăteşti, serfs compris.
216. — 23 janvier 1629 (7137), Bucarest. — Le voïevode Alexandru Iliaş confirme au logothète Stoica des terres à Bătieşti.
217. — 25 janvier 1629 (7137), Bucarest. — Le voïevode Alexandru Iliaş désigne 12 boyards arpenteurs pour délimiter les terres du trésorier Dumitru à Cojeşti.
218. — 25 janvier 1629 (7137), Bucarest. — Le voïevode Alexandru Iliaş confirme à Novac et à Curăia une terre à Ergheviţa, dans le distr. de Mehedinţi.
219. — 27 janvier 1629 (7137), Bucarest. — Le *vornic* Dumitru lègue à son fils le logothète Bunea une terre et une vigne à Grădişte, pour l'avoir soigné sur ses vieux jours.
220. — 30 janvier 1629 (7137), Bucarest. — Le voïevode Alexandru Iliaş confirme au monastère du trésorier Andronie, <Banu> de Buzău, une terre à Maxin.
221. — 4 février 1629 (7137). — Tatomir et Barbu de Comanca se vendent comme serfs au trésorier Necula.
222. — 5 février 1629 (7137), Bucarest. — Le voïevode Alexandru Iliaş confirme au monastère dit d'Andronie, <Banu> de Buzău, des terres à Berindeşti, Muscelul Sărăţii et Maxenu.
223. — 9 février 1629 (7137). — Le voïevode Alexandru Iliaş exempte de contributions les serfs qui se sont enfuis du villages de Şovirlov, appartenant au monastère de Topolniţa, s'ils réintègrent leurs foyers.
224. — 10 février 1629 (7137), Bucarest. — Le voïevode Alexandru Iliaş confirme au *vornic* Ivaşco un serf de Selişte, racheté de chez les Turcs.
225. — 13 février 1629 (7137), Bucarest. — Le voïevode Alexandru Iliaş confirme au monastère du Pantocrator, du Mont Athos, l'offrande qui lui a été faite du monastère de Căscioarele.
226. — 17 février 1629 (7137). — Le voïevode Alexandru Iliaş confirme au monastère de Căluilul le village de Răbegi, après gain de son procès avec les serfs du village.

227. — 23 février 1629 (7137). — Ignat et son frère Marin vendent au grand *vornic* Hriza une terre à Crăsani. (Avec photocopie en annexe, pl. XIV).
228. — 24 février 1629 (7137), Bucarest. — Marco de Vulpești se vend comme serf, sa terre comprise, au grand logothète Fiera.
229. — 27 février 1629 (7137), Bucarest. — Les *moșneni* du village de Studina se vendent comme serfs, leurs terres comprises, au trésorier Necula.
230. — 28 février 1629 (7137), Bucarest. — Le voïevode Alexandru Iliăș confirme au grand logothète Fiera un serf, à savoir Marco de Vulpești.
231. — 1er mars 1629 (7137), Bucarest. — Le voïevode Alexandru Iliăș confirme à Nenciul et à son fils Necula une terre à Țigănești, dans le distr. de Muscel et Pădureți.
232. — 2 mars 1629 (7137). — Le voïevode Alexandru Iliăș confirme à Dima, à State et à Zota, pelletiers de Bucarest, le village de Putineiul, qui leur a été remis en gage par le *sluger* Preda pour des pelisses de zibeline et de martre.
233. — 2 mars 1629 (7137). — Le voïevode Alexandru Iliăș commet plusieurs *megiași* à délimiter les parts de terre à Țigănești de Necula et de Stan.
234. — 3 mars 1629 (7137). — Les vieux du village de Clinceni vendent 100 toises au *dărăban* Badea et autres, moyennant 5000 deniers.
235. — 6 mars 1629 (7137), Bucarest. — Le voïevode Alexandru Iliăș confirme au monastère de Panaghia les villages de Mărcești, Mătilești, Măceșani et autres.
236. — 20 mars 1629 (7137), Bucarest. — Udriște de Șirineasa s'affrère avec e second logothète Sima pour le village de Foleștii-de-Jos, du distr. de Vâlcea.
237. — 20 mars 1629 (7137), Bucarest. — Le voïevode Alexandru Iliăș confirme au logothète Stanciu des terres, serfs compris, à Bujorani, ainsi que des tziganes.
238. — 22 mars 1629 (7137). — Petco et Stoica de Ciinești se vendent comme serfs, leurs terres comprises, au logothète Sima.
239. — 23 mars 1629 (7137), Bucarest. — Erina, épouse de Ianiu Roșu, vend au marchand Isar Pepeno un emplacement à Bucarest.
240. — 24 mars 1629 (7137). — Le moine Silion fait don à ses neveux d'une terre à Stoicești.
241. — 25 mars 1629 (7137). — Dragotă Buzalău fait don au monastère d'Argeș d'un emplacement dans le centre commerçant <d'Argeș>.
242. — 30 mars 1629 (7137). — Le *mazil* Stan de Potlogi vend au grand trésorier Trufanda une terre à Gostavățu.
243. — 10 avril <1629>. — Le *postelnic* Barbu vend au logothète Stoica Tărăceanul sa terre de Tîrbăceni.
244. — 10 avril 1629 (7137), Bucarest. — Le voïevode Alexandru Iliăș confirme à l'ancien grand *comis* Pavlache le village de Clejani, du distr. de Vlașca.
245. — 11 avril 1629 (7137), Bucarest. — Le voïevode Alexandru Iliăș confirme au monastère d'Argeș un emplacement à Argeș, donation de Dragotă Buzalău.
246. — 12 avril 1629 (7137). — Oprea et Stanciu de Jugureni vendent au *vătaf* Mogoș une terre et une vigne.
247. — 12 avril 1629 (7137), Bucarest. — Le voïevode Alexandru Iliăș confirme leurs terres à plusieurs *megiași* de Caraula, étant donné qu'ils ne se sont pas vendus comme serfs au *clucer* Mihai Coțofeanul.
248. — 13 avril 1629 (7137). — Bildea et Stanciu vendent à Spida leur terre de Cioroiiași.
249. — <Avant le 20 avril 1629>. — Ivașco achète à Dumitru des terrains à Țigănești.

XXXVIII

250. — < A v a n t le 20 a v r i l 1629 >. — Ivaşco achète à Neagoe et à Stan une vigne et des terrains à Țigăneşti.

251. — 20 a v r i l 1629 (7137). — Ivaşco vend au logothète Fiera une vigne et de terrains à Țigăneşti.

252. — 20 a v r i l 1629 (7137), B u c a r e s t. — Les *moşneni* (paysans libres) de Ne-graşi et de Răuzeşti se vendent comme serfs, leurs terres comprises, au grand trésorier Trufanda.

253. — 20 a v r i l 1629 (7137). — Voinea, fils de Balotă, vend au *postelnic* Sava une terre à Trestiani.

254. — 20 < a v r i l—j u i l l e t > 1629 (7137), B u c a r e s t. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au second trésorier Dumitru Dudescu une terre et des serfs, ainsi que des vignes dans les villages de Țimbureşti, Bueşti, Slănic, Cîrstieneşti et Scurteşti; de même, plusieurs familles de tziganes.

255. — 22 a v r i l 1629 (7137). — Dragomir Burete vend à Ivan Cortofleş de Piteşti un terrain à Sămara.

256. — 23 a v r i l 1629 (7137), B u c a r e s t. — Les *moşneni* de Băldălui se vendent comme serfs, leurs terres comprises, au grand *armaş* Coandă.

257. — 24 a v r i l 1629 (7137), B u c a r e s t. — Miloş de Polovine se vend comme serf, sa terre comprise, au trésorier Necula.

258. — 27 a v r i l 1629 (7137). — Ion et d'autres *megiaşi* témoignent au sujet des biens de Zeletin reçus en dot par Sora à ses fiançailles.

259. — 27 a v r i l 1629 (7137), B u c a r e s t. — Les paysans de Scărişoara se vendent comme serfs, leurs terres comprises, au trésorier Necula.

260. — 30 a v r i l 1629 (7137). — Le voïévode Alexandru Iliaş autorise Stana à partager de moitié avec Sasu la succession de sa sœur Muşa.

261. — 5 m a i 1629 (7137), B u c a r e s t. — Le voïévode Alexandru Iliaş exempte de contributions les prêtres, diacres et scribes de l'Eglise Princière de Bucarest.

262. — 5 m a i 1629 (7137), B u c a r e s t. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère de la Sainte-Trinité, après jugement, le village d'Izlazul.

263. — < A v a n t le 6 m a i 1629 >. — Cîrstea donne à son frère Sava sa terre de Sărăţeni en échange de vignes à Oraşul-de-Floci.

264. — < A v a n t le 6 m a i 1629 >. — Sava vend au trésorier Necula une terre à Sărăţeni.

265. — 6 m a i 1629 (7137). — Quatre *megiaşi* (propriétaires voisins) de Sărăţeni témoignent au sujet de la terre vendue par les fils de Murgeanu au trésorier Necula.

266. — 6 m a i 1629 (7137), B u c a r e s t. — <Le voïévode Alexandre Iliaş> désigne des boyards arpenteurs pour délimiter la terre de Sărăţeni.

267. — 8 m a i 1629 (7137), B u c a r e s t. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au capitaine Iancu la moitié du village de Brătieşti, du distr. de Prahova.

268. — 10 m a i 1629 (7137), B u c a r e s t. — L'ancien grand *comis* Braţul vend au grand trésorier Trufanda sa part de terre du village de Cruşov, serfs compris.

269. — 10 m a i 1629 (7137), B u c a r e s t. — Le voïévode Alexandru Iliaş exempte de contributions et de corvées, excepté la taille, le village d'Aninoasa, appartenant à l'église métropolitaine de Țirgovişte.

270. — 10 m a i 1629 (7137), B u c a r e s t. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au second trésorier Dumitru Dudescu une terre, des serfs et des tziganes à Țimbureşti et à Bora.

271. — 12 m a i 1629 (7137), B u c a r e s t. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à Dumitraşco et à son oncle Pătru Mărcioiu une bergerie située sur la montagne nommée Piscul-Cumpătului, dans le distr. de Prahova.

272. — 12 mai 1629 (7137), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au monastère Saint-Jean des terres à Ostra et à Flocoșani.

273. — 14 mai 1629 (7137). — Danciu vend au porte-étendard Stoica une vigne en friche à Birca.

274. — 14 mai 1629 (7137), Bucarest. — Les paysans du village de Devesel, du distr. de Romanăți, se vendent comme serfs au trésorier Necula.

275. — 14 mai 1629 (7137). — Le voïévode Alexandru Iliăș enjoint à Radu de Țigănești de ne point faire obstacle à la délimitation d'une terre.

276. — 15 mai 1629 (7137), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliăș confirme le rachat du servage de plusieurs serfs de Slănicul-de-Jos.

277. — 18 mai 1629 (7137), Bucarest. — Stan de Siliștioara et ses fils se vendent comme serfs au trésorier Necula. (Avec transcription en caractères cyrilliques en annexe).

278. — 18 mai 1629 (7137). — Le *clucer* Constantin, fils de Radu Șerban, vend le village de Vărăști au trésorier Iane, pour échapper à une importante dette avec intérêts usuraires.

279. — 20 mai 1629 (7137), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliăș confirme à dame Marica un emplacement dans le village de Hămzăștii, du distr. de Săcuieni, ainsi que l'étang d'Amarul.

280. — 23 mai 1629 (7137), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliăș exempte de contributions et de corvées la village de Corbii-de-Piatră, du distr. de Mușcel et Pădureți, appartenant au monastère d'Argeș.

281. — 25 mai 1629 (7137). — Stănilă de Răspopi atteste que, de concert avec d'autres personnes, il a séparé la part de terre de Nicoară, le neveu de Buzăianu.

282. — 25 mai 1629 (7137). — Radu vend à messire Sima un demi-arpent de vigne à Scăiani.

283. — < Après le 25 mai 1629 (7137) >. — Radu Brădea vend à messire Sima deux arpents de vigne a Scăiani.

284. — 1er juin 1629 (7137). — Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au monastère d'Argeș la terre de Futești, y compris l'étang de Săltava. (Avec transcription en caractères cyrilliques en annexe).

285. — 2 juin 1629 (7137). — Neacșa, épouse du logothète Stoica, vend au monastère de Gorgota une terre à Tîrbăceni.

286. — 3 juin 1629 (7137), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au monastère de Stănești plusieurs parts de terre et des serfs du village d'Arși, don du *sluger* Stănilă.

287. — 4 juin 1629 (7137), Bucarest. — Le voïévode Alexandre Iliăș désigne des boyards arpenteurs pour délimiter la terre de Hărești du grand *vornic* Hriza de celle du *vornic* Aslan. (Avec photocopie en annexe, pl. XV).

288. — 4 juin 1629 (7137), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au monastère de Tismana la douane de Vilcan et la moitié de l'étang de Bistrețu.

289. — 5 juin 1629 (7137), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au monastère d'Argeș, après jugement, le village Grecii du distr. de Romanăți.

290. — 6 juin 1629 (7137), Bucarest. — Les paysans d'Apele-Vii se vendent comme serfs, leurs terres comprises, au grand trésorier Trufanda.

291. — 8 juin 1629 (7137). — Le *vornic* Ivașco, assisté de 12 boyards désignés par le prince, délimite les terres de Hărești du *vornic* Aslan et du *vornic* Hrizea. (Avec transcription en caractères cyrilliques en annexe).

292. — 9 juin 1629 (7137), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au monastère d'Argeș le village de Greci sur l'Olt, serfs compris, l'autorisant à en expulser, après la récolte, l'ancien grand *sluger* Preda et le *postelnic* Stroe.

293. — 10 juin 1629 (7137). — Le voïévide Alexandru Iliaş confirme au monastère d'Argeş le village de Domneşti.

294. — 10 juin 1629 (7137), Bucarest. — Le voïévide Alexandru Iliaş confirme au monastère d'Argeş, après jugement, la part princière de la redevance sur le sel d'Ocna-Mică, près Tîrgovişte.

295. — 10 juin 1629 (7137), Bucarest. — Le voïévide Alexandru Iliaş confirme au monastère d'Argeş les villages de Greci, Domneşti, Fălcoi sur l'Olteţ et Clociţi, ainsi que la moitié de la part princière de la redevance sur le sel d'Ocna-Mică, près Tîrgovişte.

296. — 10 juin 1629 (7137), Bucarest. — Le voïévide Alexandru Iliaş confirme au monastère de Dealul le village d'Alexeni, du distr. de Ialomiţa.

297. — 11 juin 1629 (7137), Bucarest. — Le voïévide Alexandru Iliaş confirme au monastère d'Argeş le village de Fălcoi, du distr. de Romanai.

298. — 13 juin 1629 (7137), Bucarest. — Le voïévide Alexandru Iliaş confirme au monastère d'Argeş le village de Fălcoi.

299. — 13 juin 1629 (7137), Bucarest. — Le voïévide Alexandru Iliaş confirme au monastère de Dealu un jardin avec vigne et une maison dans le village de Popşa.

300. — 14 juin 1629 (7137), Bucarest. — Les *moşneni* des villages de Polovinele et de Vlădila se vendent comme serfs, leurs terres comprises, au trésorier Necula.

301. — 14 juin 1629 (7137), Bucarest. — Le voïévide Alexandru Iliaş confirme à la Métropole un emplacement de moulin à Bucarest, sur la Dîmboviţa.

302. — 15 juin 1629 (7137). — Le *dorobanţ* Radu vend au *postelnic* Andronie une terre à Boteni.

303. — 15 juin 1629 (7137), Bucarest. — Le voïévide Alexandru Iliaş autorise l'évêque de Buzău à prélever une redevance de chez les prêtres et diacres de son diocèse.

304. — 15 juin 1629 (7137). — Le voïévide Alexandru Iliaş confirme au monastère de Bistriţa le village de Costeştii, exempt de contributions.

305. — 15 juin 1629 (7137), Bucarest. — Le voïévide Alexandru Iliaş confirme au monastère de Tismana, après jugement, le village de Corzi, du distr. de Mehedinţi.

306. — 15 juin 1629 (7137), Bucarest. — Le voïévide Alexandru Iliaş confirme au logothète Radu la terre de Cuciu, où se trouvaient autrefois les fortifications de Gherghiţa, y compris des serfs et des moulins.

307. — 18 juin 1629 (7137), Bucarest. — Le voïévide Alexandru Iliaş confirme au grand *armaş* Coandă le village de Băldăluu-lui-Buia, du distr. de Dolj.

308. — 18 juin 1629 (7137), Bucarest. — Le voïévide Alexandru Iliaş confirme au monastère de Tismana, après jugement, le village de Corzi, du distr. de Mehedinţi.

309. — 20 juin 1629 (7137), Bucarest. — Le voïévide Alexandru Iliaş confirme au monastère d'Argeş une terre dans le village de Futeşti du distr. de Ialomiţa, ainsi que l'étang de Săltava.

310. — 22 juin 1629 (7137), Bucarest. — Les fils de Bălan de Devesel se vendent comme serfs au trésorier Necula.

311. — 25 juin 1629 (7137). — Le voïévide Alexandru Iliaş juge un litige entre Turturea de Sufleni et son neveu Necula.

312. — 26 juin 1629. — Le trésorier Muşat et ses fils font un échange de terres avec le *clucer* Mihai et ses frères, donnant le village de Negoeşti pour une partie du village d'Izvorani.

313. — 28 juin 1629 (7137), Bucarest. — Le voïévide Alexandru Iliaş confirme à l'ancien grand *comis* Bratu des terres à Ueşti, Drăgoeşti, Ciofrîngeni et Găneasa, serfs compris.

314. — 30 juin 1629 (7137). — Le voïévide Alexandru Iliaş ordonne au *vornic* Aslan, *ispăraunic* du siège de Craiova, de faire enquête au sujet d'un étang de Deveselul dont les *megiaşi* ont fait s'écouler le poisson.

315. — <Après le 30 juin 1629>. — Les *megiași* de Deveselul cèdent au trésorier Necula leur part d'un étang, parce qu'il a payé pour eux une amende.

316. — 1er juillet 1629 (7137). — Le voïévide Alexandru Iliăș autorise les pelletiers Stati, Zota et Dima à prélever la dime sur le village de Putineiul, qui lui avait été remis en gage par le *sluger* Preda.

317. — 3 juillet 1629 (7137), Bucarest. — Le voïévide Alexandru Iliăș confirme au spathaire Leca des terres, des serfs et des tziganes à Măgureni et à Găvănești.

318. — 4 juillet 1629 (7137), Bucarest. — Le voïévide Alexandru Iliăș confirme au logothète Ianiu une terre à Dedulești, dans le distr. de Buzău.

319. — 7 juillet 1629 (7137). — Le voïévide Alexandru Iliăș confirme un tzigane au monastère de Clocociov, après jugement.

320. — 8 juillet 1629 (7137). — Le spathaire Teodosie et son fils le *postelnic* Preda de Cepturoaia vendent au *postelnic* Barbu de Poiana le village de Scorila, du distr. de Mehedinți.

321. — 10 juillet 1629 (7137). — Le voïévide Alexandru Iliăș enjoint aux habitants de Celei et de Seliștioara de remettre au monastère de Bistrița la dime et la redevance sur la pêche et sur le vin auxquelles ils sont astreints.

322. — 10 juillet 1629 (7137), Bucarest. — Le voïévide Alexandru Iliăș confirme à Preda et à Petru de Mărgineni des terres à Mărgineni, dans le distr. de Vilcea, et à Măgureni.

323. — 25 juillet 1629 (7137), Bucarest. — Manole et son fils Iordan de Scărișoara se vendent comme serfs au trésorier Necula.

324. — 27 juillet 1629 (7137), Bucarest. — Le voïévide Alexandru Iliăș confirme au prêtre Staico une terre et des vignes à Fefelei.

325. — 28 juillet 1629 (7137). — Stoica affranchit Bălan de Negoști.

326. — 28 juillet 1629 (7137), Bucarest. — Cazan et Balotă vendent au trésorier Necula une terre à Sărățeni.

327. — 31 juillet 1629 (7137), Bucarest. — Le voïévide Alexandru Iliăș exempte de la contribution de faucons les villages de Călimănești, Jiblea et Brădițeni, injustement imposés par les agents de fauconnerie.

328. — A oût 1629 (7137), Bucarest. — Le voïévide Alexandru Iliăș confirme des serfs au monastère de Grădiștea, du distr. d'Ilfov.

329. — 4 a oût 1629 (7137). — Alexandru Iliăș désigne six *megiași* pour délimiter une terre à Fuglești.

330. — 5 a oût 1629 (7137), Bucarest. — Lupu et Sava de Polovine se vendent comme serfs au trésorier Necula.

331. — 5 a oût 1629 (7137), Bucarest. — Le voïévide Alexandru Iliăș confirme au *postelnic* Stroe d'Oteteliș des serfs et des tziganes.

332. — 6 a oût 1629 (7137). — Le *postelnic* Tanasie vend à l'hégoumène Neofit du monastère de Molomoc une terre à Crețești.

333. — 6 a oût 1629 (7137), Bucarest. — Le voïévide Alexandru Iliăș confirme au trésorier Iane et à son frère Ghiune le village de Stănești, du distr. de Vilcea.

334. — 10 a oût 1629 (7137). — Preda vend au *paharnic* Socol une terre à Gemenele. (Avec photocopie en annexe, pl. XVI).

335. — 10 a oût 1629 (7137), Bucarest. — Le *cămăraș* Sima et le prêtre Dumitru vendent au grand armaș Conde le village d'Obedinul.

336. — 10 a oût 1629 (7137). — Mihalcea et Eremia attestent que la somme de 35.000 deniers, donnée par leur père Paraschiva à Hamza de Piriiani, leur a été restituée.

337. — 10 août 1629 (7137), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au logothète Danciu, au *postelnic* Stanciu et à Calotă, fils de Hamza de Piriiani, la moitié du village de Polovragi, prise de force par le logothète Paraschiva.

338. — < Avant le 15 août 1629 >. — Les fils de l'ancien grand logothète Fiera achètent à Harvat une terre à Țigănești.

339. — < Avant le 15 août 1629 >. — Pătru de Beleți vend une vigne à Țigănești.

340. — 15 août 1629 (7137), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au logothète Stroe et à ses frères, Vintilă et Neagu, des terres à Țigănești, dans le distr. de Mușcel et Pădureți, et des tziganes.

341. — 16 août 1629 (7137). — Drăghici et Dragomir font un échange de tziganes avec le monastère de Tismana. (Avec photocopie en annexe, pl. XVII).

342. — 16 août 1629 (7137), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au *clucer* Mihai de Coțofeni et à son épouse, après jugement, des terres et des serfs à Caraula, dans le distr. de Mehedinți.

343. — 20 août 1629 (7137), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à l'Eglise Princièră de Bucarest un emplacement de magasin.

344. — 23 août 1629 (7137), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au second logothète Sima et à son épouse Maria la moitié du village Foleștii-de-Jos, du distr. de Vilcea, pour laquelle il c'est affréré avec le logothète Udriște.

345. — 25 août 1629 (7137). — Le *postelnic* Preda vend au *paharnic* Socol une terre et deux serfs à Gemenele.

346. — 27 août 1629 (7137). — Douze boyards arpenteurs délimitent la terre de Sărățeni du trésorier Necula.

347. — 31 août 1629 (7137), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş autorise l'hégoumène du monastère de Valea à recouvrer de chez le logothète Stanciu une tzigane avec ses filles.

348. — < 1er septembre 1629 — 31 août 1620 > 7138. — Le *clucer* Mihai et le *postelnic* Dumitrașco vendent au *vornic* Preda une terre à Stîngăceaua.

349. — 1er septembre <1629 >. — Stan, serf de Studinița, vend au trésorier Necula des parts restées non vendues lors de son assujettissement.

350. — 1er septembre <1629 >, Bucarest. — Plusieurs paysans se vendent comme serfs, y compris leurs terres de Studinița, Studina et Frăsinet, au trésorier Necula.

351. — 6 septembre 1629 (7138), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş exempte de contributions le monastère de Plumbuita et ses *colibași* (habitants des chaumières environnantes).

352. — 7 septembre 1629 (7138). — Le voïévode Alexandru Iliaş exempte de contributions les hommes qui travaillent aux moulins de Segarcea, appartenant au patriarcat d'Alexandrie.

353. — < 8 septembre — 8 octobre > 1629 (7138), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au patriarcat d'Alexandrie la redevance sur le sel d'Ocnele-Mari.

354. — 10 septembre 1629 (7138), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à dame Stana *spătăreasa* et à son frère le spathaire Preda, le village de Golești, du distr. de Mușcel et Pădureți.

355. — 13 septembre 1629 (7138). — Pătrașco vend au logothète Radu une terre à Preotești, dans le distr. de Prahova.

356. — 16 septembre 1629 (7138), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au logothète Radu des terres à Cătun, dans le distr. de Dimbovița, un serf, plusieurs tziganes et un emplacement de moulin.

357. — 16 septembre 1629 (7138), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş exempte le village de Flâminzeşti de l'obligation de loger les collecteurs, interdisant à ceux-ci d'établir un centre de collection d'impôts dans le village.

358. — 16 septembre 1629 (7138). — Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère d'Argeş le village de Greci et ordonne au *sluger* Preda de quitter le village.

359. — 16 septembre 1629 (7139). — Le voïévode Alexandru Iliaş commet douze boyards arpenteurs à délimiter la terre de Ştefăneşti, du monastère d'Argeş, ainsi qu'un emplacement de moulin à Gura-Geamenii.

360. — 21 septembre 1629 (7138). — Cirstea vend au *clucer* Danciu une terre à Stroeşti.

361. — 23 septembre 1629 (7138). — Rădei de Clocotici vend à Martin de Titeşti une terre à Bumbueşti.

362. — 27 septembre 1629 (7138). — Vişan vend au trésorier Dumitru deux parcelles de vigne sur la colline de Văcăreşti.

363. — 28 septembre 1629 (7138). — Stoica et son frère Ion de Studiniţa se vendent comme serfs, leurs terres comprises, au trésorier Necula. (Avec photocopie en annexe, pl. XVIII).

364. — 2 octobre 1629 (7138). — Plusieurs *megiaşi* (paysans libres) de Scărişoara se vendent comme serfs au trésorier Necula.

365. — 2 octobre 1629 (7138). — Vlad de Studina se vend comme serf, sa terre comprise, au trésorier Necula.

366. — 3 octobre 1629 (7136), Bucarest. — Trois *megiaşi* de Comanca se vendent comme serfs, leurs terres comprises, au trésorier Necula.

367. — 6 octobre 1629 (7138), Bucarest. — Dragomir et sa tante, Rada, vendent au logothète Bunea une terre à Grădişte.

368. — 6 octobre 1629 (7138), Bucarest. — Micul de Budeni vend au logothète Bunea une terre à Grădiştea-din-Vale.

369. — 6 octobre 1629 (7138), Bucarest. — Le voïévode Alexandru Iliaş décide, après jugement, que Stanciul de Costeşti ne soit pas serf de l'*armaş* Conda.

370. — 9 octobre 1629 (7138), Bucarest. — D'autres paysans de Scărişoara se vendent comme serfs au trésorier Necula.

371. — 15 octobre 1629 (7138), Bucarest. — Les *megiaşi* de Sulari se vendent comme serfs au trésorier Dumitru Dudescu.

372. — 15 octobre 1629 (7138). — Druja vend à Neagu et à Vlad une part de terre à Țigăneşti.

373. — 5 novembre 1629 (7138). — Le trésorier Necula fait un échange de terres avec le monastère de Mislea, donnant une terre à Cimpina pour une autre à Sărăteni.

374. — 9 novembre 1629. — Le trésorier Iane et son épouse Maria donnent en dot à leur fille Cristina le village de Toteieşti. (Avec photocopie en annexe, pl. XIX).

375. — 14 novembre 1629 (7138). — Le moine Pantelimon vend à son fils Pătru une terre à Creţuleşti.

376. — 15 novembre 1629 (7138). — Lupul vend à Neagu, à Gherghe et à Antonie sa part de terre de Popeşti.

377. — 28 novembre 1629 (7138). — Le patriarche Cyrille de Constantinople écrit au métropolite de Valachie, aux évêques et aux boyards, au sujet du litige entre le logothète Sima et les parents d'Elisaftha pour le village de Grozăveşti.

378. — 4 décembre 1629. — Barbul vend à Bărbat Miculeş une terre et des serfs à Jupineşti.

379. — 5 décembre 1629 (7138). — Plusieurs *megiași* de Laz se vendent comme serfs, leurs terres comprises, à l'ancien grand *vornic* Aslan. (Avec transcription en caractères cyrilliques en annexe).

380. — 12 décembre 1629 (7138). — Drăghici de Laz se vend comme serf, sa terre comprise, au *vornic* Aslan. (Avec photocopie en annexe, pl. XX).

381. — 14 décembre 1629 (7138). — Le voïevode Leon Tomșa confirme l'exemption de contributions et de corvées du village de Călimănești, appartenant au monastère de Cozia

382. — < Après le 14 décembre 1629 — juillet 1632 >. — Témoignage de plusieurs *megiași* au sujet d'une terre de Folești, vendue par Luca.

383. — 25 décembre 1629 (7138). — Le *paharnic* Tanasie de Bărbătești vend au *vătaf* Vintilă une terre à Birciugov.

384. — 26 décembre 1629 (7138). — Neagoe vend au logothète Tatul un serf avec son lot de terre.

DOCUMENTS DOUTEUX

A. — 8 octobre 1628 (7137). — Le logothète Mitrea et son épouse Teodora de Căldărușani vendent à leur neveu le stolnic Tudor une terre à Scurtești.

B. — 4 septembre 1629 (7138). — Pătru de Rădăcinești vend au grand logothète Pirvu des terres à Pereni et à Clocotici.

C. — 18 octobre 1629 (7138). — Plusieurs habitants du village de Fefelei tombent d'accord avec le stolnic Tudor et le *vornic* Borcea pour s'établir sur la terre de ceux-ci.

1628

DOCUMENTE

1

«1628—1629».

Alexandru Iliaş voievod întăreşte lui Ivan, fiul lui Tudosie, ocină la Voinigeşti.

† Милостію Божію, Іу Ілиѣндръ воєвод и господинь восон земле Угро-влахѣское, синь великаго и прѣдобраго, поконнаго Іу Ілиаш воєвод. Дават господство ми сѣи повеленіе господства ми сазг господства ми Иванов, синь Тѣдосіе, вѣск Стонкѣв Бѣдеска вт Бонниѣци и съ синових, елциже Богъ даст, шкоже да мѣ ест вчинѣ с долии [8] Бонниѣци, вт сѣдство Юрѣш, али половино за вчинно вт Бонниѣци, али дело Дѣмосі¹ Иванов вѣсах, колико ест имал он за дѣдинно и за покѣпеніе, понеже ест вна стара и права вчинѣ и за дѣд и прѣдѣдїно им.

И видѣхом господство ми и книг поконнаго Радѣл воєвод, синь великаго Блад воєвод, над сѣи више речена вчинѣ, когда вист теченіе лѣтом хѣѣ.

И пак да ест сазг господства ми Иванов, вѣск Стонкѣв Бѣдеска, вчинѣ с Бонниѣци дел Радѣлов логѣфет и а брат его Ѡпрѣ постелник, колико ест внал дрѣжал Иван вт Зѣтрѣни вѣсах, занеже ю изгѣен със зла хитленство, а Стонка вт Ѡпѣтеци¹ он ю достн със правѣс сазжѣс вт къ поконнаго Радѣл воєвод. Я потом, он ю продаде сѣе више реченѣ Радѣлов логѣфет и брат его Ѡпрѣ постелник, за хѣѣ аспри.

И пак да ест сазг господства ми Иванов, вѣск Стонкѣв Бѣдеска...²

Aşa în text.

Copia se întreprinde aici.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliăș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Ivan, fiul lui Tudosie, nepotul lui Stoica Budescul din Voinigești și cu fiii, cîți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Voinigeștii de Jos, din județul Argeș, însă jumătate de ocină din Voinigești, însă toată partea lui Dumdosi¹ al lui Ivan, cît a avut el de moștenire și de cumpărătură, pentru că i-a fost veche și dreaptă ocină și de la moși și de la strămoși.

Și am văzut domnia mea și cartea răposatului Radul voievod, fiul mare-lui Vlad voievod, pe această mai sus-zisă ocină, cînd a fost cursul anilor 7006.

Și iar să fie slugii domniei mele Ivan, nepotul lui Stoica Budescul, ocină în Voinigești, toată partea lui Radul logofăt și a fratelui lui, Oprea postelnic, cît a ținut Ivan din Zătreni, pentru că o au pierdut cu rea hiclesie, iar Stoica din Opătești¹, el a cîștigat-o cu dreaptă slujbă de la răposatul Radul voievod. Iar apoi, Stoica a vîndut acea mai sus zisă <ocină> lui Radul logofăt și fratelui lui, Oprea postelnic, pentru 1250 aspri.

Și iar să fie slugii domniei mele Ivan, nepotul lui Stoica Budescul...²

Arh. St. Buc., Condica m-rii Căldărușani și Fedeleșciori, nr. 721, f. 809 v.
Copie, fragment.
Datat din a doua domnie a lui Alexandru Iliăș.

2

1628 (7136) ianuarie 3.

Popa Ghin vinde lui Sima logofăt ocină în Cîinești.

† Scris-am eu popa Ghin al meu zapis la mîna Simei logofăt, să știe că am vîndut a mea ocină de în sat de în Cîinești, partea lui Dumitru³ pîntru că au fost luat Dumitru³ de la popa Ghin pre 11 vedre med și au fost chizaș Lupul pre această miere, făcî bani 1870. Iar Sima logofăt au dat popei lu Ghin 600 de bani pre această ocină, pînă vor căuta ocina. Deci, cît i va fi prețul, să-i dea. Această-am scris.

Și au fost la aceasta tocmeală mă<r>turii: Hrizea i Costandin i Gherghii Golescul.

Пис мѣсеца генаріе г дѣни, въ летъ хзрлѣс.

¹ Așa în text.

² Copia se întrerupe aici.

³ Corectat cu altă cerneală în „Tudur“.

<Ghin popa>¹.

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, IV/19.

Orig., hîrtie (11,5 × 15,9), partea de jos a documentului lipsește. Pecete aplicată.
Copie ibidem, ms. 445, f. 113.

3

1628 (7136) februarie 3.

Jupanița Calea dăruiește m-rii Brîncoveni 4 sălașe de țigani.

† БѢ НМѢ ШТЦА И СѢСНА И СВѢТОГО ДУХА, ТРОИЦѢ ЕДИНОСТѢИНА И НЕРАЗДЕ-
ЛИМА ВѢ ВѢКИ, АМИНѢ.

Scris-am eu jupî<nea>sa Calea această a mea carte, cum să să știe că
am datū la sfîntă mănăstire la Brîncoveni, ce iaste hramul uspénie bogoro-
dițe, dat-am 4 sălașe de țigani, anume: Stan cu frați lui, Dumitru, Neagoe,
feciorii Stîngăcescului și Toada, feciorul Oprei și Mire, feciorul Ștei, nepotul
lu Bochici; i-am dat la sfînta mănăstire pentru sufletul miu, jupaniți Calea,
ca să-mū fie pomană la sfîntă mănăstire.

Iar cine se va băga a sparge această pomană să fie proklet și anatima
de 318 otți ije vă Nechei. Aceasta să să știe, amin.

Пис мѣсеца февралье 7 дъни.

Și mărturie: popa Ștefan ot Văléni și jupanița Anca ot tam, popa Cînda
ot Brîncoveni.

ЛѢТ 7136. Писах поп Кънда от Брънковени.

Jupanița Anca.

Popa Ștefan.

Popa Cînda.

Arh. St. Buc., M-rea Brîncoveni, XXII/2.

Orig., hîrtie. (31 × 21).

4

1628 (7136) februarie 3, București.

*Alexandru Iliș voievod întărește eliberarea din vecinie a moșne
nilor satelor Mogoșești și Grădiștea de Jos.*

† Многостію Божією, Іу Александръ воєвода, синъ поконнаго Іу Іліш
воєвода и господинъ въсое земле Угровлахѣнское. Дават господство ми сѣе
повелѣніе господства ми селок Могошѣи и наследници селок, по имене:

¹ Completat după copie.

стар Стопка със синови его и Флорѣ със синови его и Пладѣ със синови его и Некѣла със синови его и Тѣдор със синови его и Стопка със синови его и Банко със синови его и Новакъ със синови его и попа Барѣла със синови его и Марчюла със братїями его, Радул и Стопка, и със синови нх и Конко със синови его и Пѣтрѣ със синови его и Горга със синови его и Бѣркѣ със синови его¹ и Костантин със синови его и Юга със синови его и Бончиаъ със синови его и Радул със синови его и Тѣдор със синови его и Станкѣла със синови его и Бѣркѣ със синови его и Мѣшат със синови его и Конко, синѣ Манов със синови его.

И пакн селов Дол Гръдницѣ, наследници селов, по имени: поп Стопка със синови его и Добре Кѣтърамаъ със синови его и Блѣкѣла със братїям си и със синови его и Драгомир със синови его и Нѣгое със синови его² и Нсар и Иван със синови ни и Радул със синови его и Добре със синови его и Драгомир Кѣранчи със синови его³, екоже да ест ѣ мирно и слободни шт къ вѣсѣм братїям и вноким жѣпанов Дѣмитрѣ ворникѣла и жителницев его Стана и шт къ вѣсѣх порѣдениам емѣ.

Понеже сѣе чьловеѣце више рѣх били сѣт продали уни за уни добри воли бити вечнии жѣпанов Дѣмитрѣ ворникѣла и жѣпанецек его Станек, еѣже за удавна, пре дѣни поконниаго Іу Мнѣана ковеода, Таже шт тогда до сѣда вѣс биа вечнии тѣх чьловеѣце више рѣх жѣпанов Дѣмитрѣ ворникѣла и жѣпанецек его Станек.

И къда сѣт биа нинѣ, пре дѣнїи господства ми, а жѣпан Дѣмитрѣ ворникѣла и жителница его Стана, уни смотриа шт своим сръдѣца, почто радї синови за тѣлом своим не имат, но инслантї Бога ради и дѣше радї своим, тере ест संबождает и простиа ест шт вечнианїе, по сѣмръти нх, да бѣдет саободни уни и синови нх. Обаче дондеже хокит бѣди жѣпан Дѣмитрѣ ворникѣла и жителница его Стана живи, а тѣх вечнии више рѣх, уни вѣс да бѣдет вечнии и прихранити до сѣмръти ни. И по сѣмръти ни, а уни, тѣх вечнии више рѣх, уни да сѣт ѣ мирно и слободни шт вечниїе, како ест више рѣх шт къ вѣсѣм братїам и порѣдениѣ нх.

И видѣла сѣм господство ми и запис жѣпанов Дѣмитрѣ ворникѣла и жителницев его Стана сѣтворено над сѣе такнижїе више рѣх, еѣниже сѣ велїе клѣтво. Тѣмже и господство ми такожде дадох шемзи чьловеѣце више рѣх, како да ест ѣ мирно и слободни шт вечнианїе, како ест више рѣх, къ векю, по сѣмръти шемзи болѣри, жѣпан Дѣмитрѣ ворникѣла и жителница его Стана, и уни и синови ни и вноким ни и не шт коже неспоколѣвенио, по шремѣ господства ми. И аѣже по сѣмръти жѣпан Дѣмитрѣ ворникѣла и жителнице его Стана, да шерѣти сѣ нѣкїи книги лѣжини, да не вѣрова сѣ.

¹ Pasajul: и Бѣркѣ със синови его, tăiat cu chinovar

² Pasajul: „Добре Кѣтърама... Нѣгое със синови си“, tăiat cu chinovar.

³ Pasajul: „и Добре... Кѣранчи със синови его“ tăiat cu chinovar.

СѢЖЕ И СЕВѢДТЕЛѢ ПОСТАВЛѢМЪ ГОСПОДСТВО МН: ЖЪПАН ПАПА ВЕЛ ДВОРНИК И ЖЪПАН ХРИЗЪК ВЕЛ ЛУГОФЕТ И ЖЪПАН ТРЪФАНДА ВЕЛ ВИСЪІАР И ГОРГАН ВЕЛ СПАТАР И ДЪМИТРАКИ ВЕЛ СТОЛНИК И КОСТАДИН¹ ВЕЛ КОМНС И ДЪМАНАН ВЕЛ ПЕХАРНИК И ЖЪПАН КОНДАНЪ ВЕЛ ПОСТЕЛНИК. И НЕПРАВНИК, ЖЪПАН ХРИЗЪК ВЕЛ ЛУГОФЕТ.

И НЕПИСАХЪ АЗЪ, БЪИХЪ ЛУГОФЕТЪ ОТЪ СЪРБЪСКО, ВЪ НАСТОЛНИ ГРАДУ БЪКЪРЪЦИН, МЪСЕЦА ФЕВРОАРИ ГЪ ДАНН, ВЪ ЛѢТЪ ХЪРАСЪ.

† Іу Александръ воєвода, мнобстїю Божїю господинь.

Иу Александръ воєвода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod, fiul răposatului Io Pias voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului Mogoșăști și moștenilor satului, anume: Stoica cel bătrîn cu fiii lui și Florea cu fiii lui și Aldea cu fiii lui și Necula cu fiii lui și Tudor cu fiii lui și Stoica cu fiii lui și Baico cu fiii lui și Novac cu fiii lui și popa Barbul cu fiii lui și Marciul cu frații lui, Radul și Stoica, și cu fiii lor și Voico cu fiii lui și Pătru cu fiii lui și Gorga cu fiii lui și Bîrcă cu fiii lui² și Costantin cu fiii lui și Iuga cu fiii lui și Voicilă cu fiii lui și Radul cu fiii lui și Tudor cu fiii lui și Stancul cu fiii lui și Bîrcă cu fiii lui și Mușat cu fiii lui și Voico, fiul lui Man cu fiii lui.

Și iarăși satului Grădiștea de Jos, moștenii satului, anume: popa Stoica cu fiii lui și Dobre Cătăramă cu fiii lui și Vlcul cu frații săi și cu fiii lui și Dragomir cu fiii lui și Neagoe cu fiii lui³ și Isar și Ivan cu fiii lor și Radul cu fiii lui și Dobre cu fiii lui și Dragomir Chieranci cu fiii lui,⁴ ca să fie în pace și slobozi de către toți frații și nepoții jupanului Dumitru vornicul și al soției lui, Stana și de către toate rudele lui.

Pentru că acești oameni mai sus-ziși s-au vîndut ei de a lor bunăvoie să fie vecini jupanului Dumitru vornicul și jupaniței lui, Stana, încă de demult, din zilele răposatului Io Mihail voievod. Astfel de atunci pînă acum, acești oameni mai sus-spuși au fost vecini ai jupanului Dumitru vornicul și ai jupaniței lui, Stana.

Iar cînd a fost acum, în zilele domniei mele, jupan Dumitru vornicul și soția lui, Stana, s-au socotit din inima lor, pentru că nu au avut fii din trupul lor, ci s-au gîndit, pentru Dumnezeu și pentru sufletele lor, ca după moartea lor să-i slobozească și să-i ierte de vecinie, să fie slobozi ei și cu fii lor. Însă pînă cînd vor fi vii jupan Dumitru vornicul și soția lui, Stana, acei vecini mai sus ziși tot să fie vecini și să-i hrănească pînă la moartea lor. Iar după moartea lor, iar ei, acei vecini mai sus-ziși, să fie în pace și slobozi de vecinie, cum este mai sus-zis, de către toți frații și rudele lor.

¹ În acest timp mare comis este Ramandi.

² Pasajul: „și Bîrcă cu fiii lui” tăiat cu chinovar.

³ Pasajul: „Dobre Cătăramă... Neagoe cu fiii lui”, tăiat cu chinovar.

⁴ Pasajul: „Dobre cu fiii... Chieranci cu fiii lui”, tăiat cu chinovar.

Și am văzut domnia mea și zapisul jupanului Dumitru vornicul și al soției lui Stana, făcut pe această tocmeală mai sus-zisă, încă și cu mare blestem. De aceea și domnia mea de asemenea am dat acelor oameni mai sus-ziși, ca să fie în pace și slobozi de vecinie, cum este mai sus spus, în veci, după moartea acestor boieri, jupan Dumitru vornicul și soția lui Stana, și ei și fiii lor și nepoții lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele. Și dacă, după moartea jupanului Dumitru vornicul și a soției lui, Stana, se vor găsi unele cărți mincinoase, să nu se creadă.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Hrizea mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și Gorgan mare spătar și Dumitrachi mare stolnic și Costandin¹ mare comis și Diamandi mare paharnic și jupan Condilă mare postelnic. Și ispravnic, jupan Hrizea mare logofăt.

Și am scris eu, Bunea logofăt din Orbeasca, în cetatea de scaun în București, luna februarie 3 zile, în anul 7136 <1628>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

Academia Republicii Socialiste România, DXCIV/9.

Orig., perg. (43 × 41), pecete timbrată, cu legenda: *Млстїю*

Бжїю Іу Алѣксандрѣ воєвода н гднѣ, снѣ покоїнаго Ілѣаш код .Зрлз.

5

1628 (7136) februarie 3.

Alexandru Iliăș voievod întărește scutirea de dări a satului Tismana, al m-rii Tismana.

† *Милостїю Божїю, Іу Алѣксандрѣ воєвода н господннѣ, сннѣ 'поконнаго Іу Ілѣаш воєвода. Дават господство ми сїю повелѣнїю господства ми satului Tesménei al sfentei mănăstire Tesména, надѣже ест храмъ спенїе Богородице, ca să fie în pace de bir, de găleată, de fîn, de oae seacă, de dijma de stupi, de gorștina de porci, de vinăriciu, de cai de olac și de gorștina de oi și de toate dăjdile și mîncăturile cîte vor fi preste an în țeara domnii méle, pentru că am văzut domniia mea și cărțile altor domni bătrîni de ertăciuni și am văzut domniia mea și hrisovul domnii méle de ertăciune de în domniia domnii méle de întїiu. Аșїderea i-am ertat și domnia mea și am înnoit mila cu această carte a domnii méle, ca să fie satul Tesména al sfentei mănăstire în pace de*

¹ În acest timp mare comis este Ramandi.

toate cîte scriu mai sus, să fie numai de posluşanie sfintei mănăstiri și domnii méle poménu în vecire.

Derept acéia și voi, birari și voi, toate slugili domnii méle, carei ori de ce slujbe veți umbla într-acel județ Gorjiu, de în vréme ce viți vedea această carte a domnii méle, iară voi să căutați să vă feriți de satul Tesména al sfintei monastire și foarte în pace să-l lăsați de toate cîte scriu mai sus, cum l-am ertat domniia mea. Iar cine se va ispiti a-i bîntui, bine să știe, că acela om mare certare va avea de către domnia mea. **Инако да нѣст, по реч господства ми.**

И исправник, сам реч господства ми.

Иис феврсарѣ г дъни, лѣт хърлѣ.

† Іу Ілѣѣандрѣ воєвода, милостію Божію господинь.

Іу Ілѣѣандрѣ воєвода <т.р.>

Arh. St. Buc., Tismana, XCIII/23.

Orig., hirtie (30 × 21,3), pecete aplicată, căzută.

Copie ibidem, ms. 329, f. 37v-38.

6

1628 (7136) februarie 3.

Alexandru Iliș voievod întărește m-rii Tismana jumătate din balta Bistrețului, cu venitul.

† Милостією Божію, Іу Ілѣѣандрѣ воєвода и господинь, синь поконнаго Іу Ілѣаш воєвода. Дават господство ми сію повелѣнію господства ми свѣтѣи и божествѣи монастире глаголеми Тесмѣна, наже ест храм чистное спеніе Богородице и шцѣс егъменѣ Теofil și cu alți călugări den sfinta mănăstire, ca să fie ei volnici cu aceasta carte a domnii méle să ție de în toată balta Bistrețului jumătate și den baltă și den cîrmă și den părpare de la cară și den tot ce se va cădea, cum au ținut și mai denainte vréme, pre sémnele bătrîne, însă den Бірзогіrlă derept Covăcița, pînă în Măceș, cît ține toată balta Bistrețului jumătate, pentru că această baltă iaste bătrînă și dereaptă de moșie a sventei mănăstire, miluită de alți domni bătrîni, ce-au fost mai dennainte vréme.

Și am văzut domnia mea și cărțile altor domni bătrîni, făcute de milă și cu mare blăstem: cartea răposatului Dan voevodă, feciorul Radului voevodă, cînd a fost tecenie leatom 6894 și cartea răposatului Mircei voevodă, feciorul Radului voevodă și cartea răposatului Alexandru voevoda togo star, cînd a fost tecenie leatom 7080 și cartea răposatului Radului vodă și carte al Alexandru voevoda, fecior răposatului Radului voevodă, de milă

sventei mănăstiri, cum scrie mai sus. Așijderea am miluit și domnia mea și am înnoit cărțile cu aceasta carte a domnii mele și am dat și domnia mea sventei mănăstire, ca să fie de în toată balta Bistrețului jumătate și de nimé val sau opreală să n-aibă, preste cartea domnii mele.

Derept acéia și voi, vameșilor, carei veți fi la acea baltă, în vrême ce veți vedea aceasta carte a domnii mele, iară voi încă să căutați nimica să nu le opriți de în ce va fi venitul mănăstirei, ce să aveți a împărți tot în doo de într-această baltă cu svînta mănăstire, mai mult să nu li se oprească călugărilor cît este în cap de păr, că de se vor plînge că le opriți ceva, mare certare veți avea de cătră domnia mea. Инако да неѣст, по реч господства мн.

И неправник, сам реч господства мн.

Пис мѣсеца февруаріе г дьни, лѣт 4395.

† Іу Александръ воевода, мнлостію Божію господинь.

Иу Александръ воевода <т.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, LXIV/11.

Orig., hirtie (30,5 × 21,5), pecete aplicată, căzută.

Copii ibidem, mss. 329, f. 607 și 337, f. 333 și la Arh. St. Oltenia, Condica m-rii Tismana III, f. 683—685.

EDIȚII. Nicolăescu-Plopșor, *Mon. j. Dolj*, 145—146.

7

1628 (7136) februarie 4, București.

Alexandru Iliăș voievod scutește de dări și slujbe pe poslușnicii episcopiei Buzăului.

† Мнлостію Божію, Іу Александръ воевода и господинь, синь поконнаго Іу Иліаш воевода. Дакат господство мн сѣе повелѣніе господства мн sfintei episcopii și cinstitului prealuminatul părintelui nostru chir Efrem piscupul de Buzău, ca să-i fie în pace poslușnicii ce sînt înprejurul sfintei episcopii strînși, nește săraci, unii de pre în Moldova, alții de în Brăilă, alții de pre într-altă parte, să aibă pace de bir și de galben și de osluhă și de cătră județul cu 12 pîrgari și de cătră călărași, pentru cai de olac și de toate slujbele și mîncăturile cîte sînt preste an în țeara domnii mele, pentru că i-am ertat domnia mea, să fie în pace de toate, cum scrie mai sus, pentru sfînta episcopie, căce iaste arsă și stricată, ca să lucréze și să direagă și să fie de ajutor și de poslușania sfintei piscupii.

Derept acéia, nimenilea să nu-i învăluiască preste cartea domnii mele, că acela om mare certare va avea, că am văzut domnia mea și cartea domnii mele de ertăciune, de în domnia dentii, de cîndu au fost cursul anilor 7126.

Deci acum, a doa domnie, iar i-am ertat să aibă pace, cum scrie mai sus. **Инако да нѣст, по реч господство мн.**

И исправник, сам реч господство мн.

Пис в Бѣскреци, мѣсеца феврваріе д дѣни, въ лѣт хзрлс.

† Иво Плиѣандрѣ воевода, мнлостію Божію господинь.

Иво Плиѣандрѣ воевода <т.р.>

ЖНА ВТОРИ ЛОГОФЕТ.

Academia Republicii Socialiste România, CXXIV/172.

Orig., hirtie (30 × 21), pecete timbrată, căzută.

Copie la Arh. St. Buc., ms. 171, f. 27 v — 28.

8

1628 (7136) februarie 5, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește scutirea de dări și slujbe a dîrvarilor m-rii Mislea.

† **Мнлостію Божію, Иво Плиѣандрѣ воевода и господинь, синь поконномис Иво Иліаш воевода. Дават господство мн сѣе повеленіи господства мн дîrvarilor ai sfintei mănăstiri Mislea, hram sveta troiță, ca să fie în pace și slobozi de găleată cu fîn și de bou și de cal și de miare și de ceară și de dijmă și de gorștină de oi și de cai de olac și de toate slujbele și mîncăturile, cîte sînt preste an și de banii de județ și de potropopi și de lucrul domnescu și de toate să fie în pace, pentru că i-am ertat domnia mea, să fii numai de lucrul și de poslușania a sfintei mănăstiri.**

Că am văzut domnia mea cărțile altor domni și cartea răposatului Radul voevod și cartea lu Alixandru voevod, feciorul Radului voevod, de pace și de ertăciune, cum scrii mai sus. Așijderea i-am ertat domnia mea, ca să aibă pace.

Derept acéia și voi, birarilor și voi, toate slugile domnii méle, oricarii de ce slujbe veți îmbla, în vréme ci veți vedea această carte a domnii méle, iar voi încă să căutați foarte să vă feriți și în pace să lăsați dîrvarii ai sfintei mănăstiri, ce scrii mai sus, că cine-i va învălui preste cartea domnii méle, certare va avea. **Инако да нѣст, по реч господства мн.**

И исправник, сам реч господства мн.

Пис в Бѣскреци, мѣсеца феврваріе е дѣни, въ лѣт хзрлс.

† Иво Плиѣандрѣ воевода, мнлостію Божію господинь.

Иво Плиѣандрѣ воевода <т.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Mislea, IV/3.

Orig., hirtie (30 × 21), pecete căzută.

Copii ibidem, mss. 465, f. 57 v — 58 și 466, f. 69.

1628 (7136) februarie 6.

Alexandru Iliaş voievod împuterniceşte m-rea Mislea să ia 2 rumâni de la Măicăneşti şi să-i aşeze la Ghitioara.

O carte a mării sale răposatului Ionu Iliaş voevod, fecior răposatului Io Iliaş voevod, pentru 2 rumâni ai mănăstirii leat 7136<1628> februarie 6 dni.

Milostiu Bojiu Ioan Alicsandru voevod, fecior lui Iliaş voevod. Davat gospodstvo mi siiu povelenie gospodstva mi călugărilor de la sfînta mănăstire Mislea, ca să fie volnec cu această carte a domnii mele să ia 2 rumîni ai mănăstirii, anume Oancea şi pe frate-său, de la Măicăneşti, cu toate bucatele lor, să-i ducă la moşiia lor la Ghitioară, să şază la moşiia lor, să-şi dea birul şi toate dăjdiile, iar de către Măicăneşti să aibă bună pace şi de niminea opreală să nu aibă.

Drept aceia voi, Măicăneştilor, încă să căutaţi să lăsaţi rumâni în pace, să-i ducă la moşiile lor. Inaco da nést, po reci gospodstva mi.

I ispravnic, sam reci gospodstva mi.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mislea, nr. 466, f. 65.

Copie.

1628 (7136) februarie 8, Bucureşti.

Avram logofăt dă lui Toader din Fîntînele o ocină în Cepturile, în schimbul unei vii tot acolo.

† Scris-am eu Avram logofăt şi cu fiiu meu Nica acesta al nostru zapis la mîna lu Toader ot Fîntînele, cum să se ştie că i-am dat 12 stînjini de ocină în Cepturile, din cin pînă în cin, de preste tot hotarul, den cîmpu, den deal, den apă şi de pretudindinele, iar Toader ne-au dat noao o vie lucrată în Cepturile, de o am preţuit drept 2000 de bani.

Şi ne-am tocmit noi de a noastră bunăvoe. I aldămăşari na ime: ot Boziiani, popu Dumitru i ot Brăneşti, Sin i Balea i Şirban i ot Fîntînele, Gapie i Toader ot Drăghineşti i ot Tătuleşti, Chisar postelnic.

И написах Ника, синъ Аврам логѡфѣт, въ casa lu Nunerd в град Бѣрѣщн, мѣсеца февральѣ и дѣни, въ лѣт 7136.

Scris-am şi eu Avram cu mîna, că peciat n-am avut.

† Cum să se știe că am vî<n>du<tu> eu, Pătru post<el>nicul I stînjen de ocină din hotaru pînă hotaru dreptu ughi 3. Și l-am vî<n>du<tu> eu Pătru postelnic de mea bunăvoe, Și l-am vî<n>du<tu> lu Toderu Fi<n>tîneanul.

Aldămășari au fostu: Anachi roșiul, Dragomiru iuzbașa, Técoptŭ, Sorea, Voico ceaușul.

Ianachi.

Eu Dragomir izbașa.

Técopt.

Sorea.

Voico.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, XXXVII/8.
Orig., hîrtie (20,5 × 15,5).
Copie ibidem, ms. 206, f. 521 v.

11

628 (7136) februarie 9, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește Dobrei și soțului ei Barbul ocină în Ciocade.]

† Милостією Божію, Іу Ялѣзандрѣ воєвода и господинѣ [свѣ>сон землѣ Уггровлахѣнское, синѣ поконнаго Іу Нлѣшш воєвода. Дават господство ми сѣе повелѣніе господства ми Добрен, дѣщера Бладѣлов ѡт Чокаде и мѣж ен Барѣѣл и сѣс синоки нл, елнцем Богѣ <даст>¹, шкоже да мѣ [ест вчинѣ [с Чокаде, шбаче дел Яркѣе и Нѣгоєк вѣсаѣ, ѡт поля и ѡт шѣма [и ѡт вод и ѡт седалище селов, ѡт посѣде, варе елнка се хтит <избрати>², понеже ест бнл продад Ярка <и Нѣгоє>¹ негова дел за вчинѣ Радѣлов вѣтаѣ, баща Бладѣлавѣ ѡт Чокаде, ешеже ѡт при дѣни поконнаго Мнхнѣк воєвод.

И ѡт тогда вѣс ест дрѣжал Бладѣл, синѣ Радѣлов батаѣ сѣе вчинѣ сѣе добро <мирно, дон>¹деже ест изгѣбнл Бладѣл, баща Добрен, без вѣме за тлѣхари, вѣ дѣнїе поконнаго <Радѣл>¹ воєвод, вѣ прѣв редѣ. Таже, по сѣмрѣт Бладѣлавѣ, а дѣщереѣ Бладѣлавѣ раздѣлна ест вчинѣх и дѣдннорѣ бащом си Бладѣл, а дел Яркѣе и Нѣгоєк паднѣл се сѣт вѣ дел Добрен и мѣж ен Барѣѣлов. И вѣс ест дрѣжал Добра и мѣж ен Барѣѣл сѣс добро мирно сѣе вчинѣе внше реченѣ.

¹ Loc rupt.

² Omis.

Și de atunci a tot stăpînit Vladul, fiul lui Radul vătaf, această ocină cu bună <pace> ¹, pînă a pierit Vladul, tatăl Dobrei, înainte de vreme, de tîlhari, în zilele răposatului <Radul> ¹ voievod, în primul rînd. Apoi după moartea lui Vladul, iar fiicele lui Vladul au împărțit ocinile și dedinele tatălui lor Vladul, iar părțile lui Arca și ale lui Neagoe au căzut în partea Dobrei și a bărbatului ei Barbul. Și au tot stăpînit Dobra și bărbatul ei Barbul cu bună pace aceste ocine mai sus zise.

Apoi, cînd a fost în zilele răposatului Radul voievod, în al doilea <rînd> ¹ de domnie, Arca și Neagoe au venit înaintea lui Radul voievod în pîră cu Dobra și cu bărbatul ei Barbul. Și așa pîrau Arca și Neagoe că n-au vîndut părțile lor de ocină lui Radul vătaf, nici lui Vladul. Astfel, la aceasta, Radul voievod, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege, cu tot divanul domniei lui și a dat 4 megiași între ei pe răvașe domnești, anume: din Holuba, Lupul și din Cărpeneș, Dragomir și din Albeani, Ion Răspopol și din Frumușei, Ion vătaf, ca să cerceteze și să adeverească cu sufletele lor: au vîndut Arca și Neagoe părțile lor de ocină sau n-au vîndut? Astfel, cînd a fost la zi și la soroc, iar acești 4 megiași mai sus-zîși, ei au cercetat și au adevărit că Arca și Neagoe au vîndut părțile lor de ocină, cum este mai sus spus. <Și> ² am văzut domnia mea și cartea lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod și amîndouă răvașele domnești și cartea de pîră și de rămas a acestor 4 megiași în mîna Dobrei și a bărbatului ei Barbul, cînd a fost cursul anilor 7133.

De aceea, domnia mea încă am înnoit și am întărit și pe această carte a domniei mele, cum a fost și dinainte vreme. Și am dat domnia mea Dobrei și bărbatului ei, lui Barbul, ca să le fie lor ocină și dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori <punem> ² domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Hriza mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan [Gorgan mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Ramandi mare comis și jupan Diamandi mare paharnic [și jupan Condelo mare postelnic. Și ispravnic Hriza mare logofăt.

Și am scris Lepădat logofăt în cetatea de scaun București, luna februarie 9 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7136<1628>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A. N., XCIII/3.
Orig., perg. (34 × 43,5), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1895.

¹ Loc rupt.

² Omis.

1628 (7136) februarie 10, București.

Alexandru Iliș voievod împuternicește pe Dumitru Dudescu al doilea vistier să ia de la jupîneasă Oprina o ocină, pe care o cum-părase mai înainte.

† Многостію Божію, Іу Александръ воевода и господинъ, синъ поконнаго Іу Иліаш воевода. Дават господство ми сїи повеленію господства ми вкриннаго волкринс] господства ми juran Dumitru Dudescu al vtorii vistier, ca să fie volnic cu această carte a domnii méle să oprească pre jupîneasă Oprina de în moșiile ei, unde va avea, pentru 73 de stînjăni de ocină ce i-au vîndut ocina la satul] Tătarul, apoi au luat un dorobanțu acești 73 de stînjăni den ocina ce i-au fost vîndut Oprina. Derept acéia, să fie volnic a lua, unde va avea Oprina ocină, 73 de stînjăni, ocină pentru ocină, să-i fie ocina deplin, cum i-o au fost vîndut, pentru că am văzut domnia mea și cartea a răposatului Radul voievod, cînd au fost cursul ailor 7131, și cartea a fiu-său Alixandru voievod, prea această tocmeală, cum scrii mai sus.

Și iar să fii volnic boiarinul domnii méle, ce scrii mai sus, să oprească pre satul Bonțeștii [de pre ocina lor, și de niménilea opreală să n-aibă. Инако да нѣст, по рѣч господства ми.

И неправник, сам рѣч господства ми.

Исѣ Бѣскреци, мѣсеца февралѣ 7 данн, въ лѣт хЗРАС

† Іу Александръ воевода, многостію Божію, господинъ.

Иу Александръ воевода <т.р.>

Academia Republicii Socialiste România, XLII/39.
Orig., hirtie (30 × 21), pecete timbrată. căzută.
EDIȚII. Bianu, *Doc. rom.*, 145.

1628 (7136) februarie 10.

Alexandru Iliș voievod întărește m-rii Mislea niște țigani, în urma unei judecăți.

† Многостію Божію, Іу Александръ воевода и господинъ, синъ поконнаго Іу Иліаш воевода. Дават господство ми сїи повеленіи господства ми părintelui episcopul Ioasaf ce iaste nastavnic la sfinta mănăstire Misiea ca să fie volnic cu această carte a domnii méle și cu sluga domnii

méle na ime...¹ de să ia niște țigani ai sfintei mănăstiri Mislea de la Costandin și de la Mogoș, feciorii lu Mogoș logofăt de în Păulești, însă anume: Neagoe țiganul și cu țiganca lui, Bana și cu fetele lui, Stana și Dobra și cu copiii lui, Lepădat și Neag, să-i ia cu toate bucatele lor, ver ce va afla, ver stup, ver vacă, ver bou, ver ce va putea afla, să-l ia cu totul, să-l ducă la mănăstire Mislea și de niménilea opreală să n-aibă. Pentru că au venit părintele Ioasaf naintea domnii méle în divan de se-au pîrît de față cu Costandin și cu Mogoș, feciorii lu Mogoș logofăt, pentru acești țigani și au rămas feciorii lu Mogoș de lége și de judecată denaintea domnii méle.

Derept acéia, domnia mea am judecat și am dat părintelui egumenului Ioasaf, ca să ia acești țigani să-i ducă la mănăstire și de nimenilea opreală să n-aibă. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис лѣсеца фекрѣаріе ꙗ дани, въ лѣт хꙋрас.

† Іу ІлѣЗандрѣ воевода, милостію Божію, господинь.

Иу ІлѣЗандрѣ воевода <т.р.>

Academia Republicii Socialiste România, MCCXXXI/88.
Orig., hirtie (30 × 21), pecete mică, aplicată, căzută.

14

1628 (7136) <februarie> 10, București .

Alexandru Iliáš voievod întărește m-rii Argeș judecata și vama din orașul Argeș.

† Милостію Божію, Іу ІлѣЗандрѣ воевода и господинь въсон земли Ѹбггровлахѣнскоє, синь великаго и прѣдобраго, поконинномѣ Іу ІлѣЗаш воевода. Дават господство ми ꙗ сію повеленію господство ми свѣтомѣ, вожественки монастыр воемомѣ Іргеш, идѣже ест храм прѣскѣтѣн, чистѣн, прѣблагословенѣн владичице наше Богородіце, присно дѣви Маріа чисто еи спеніе, такоже да бѣдет волен штѣс егѣмена Шелентіе, кѣпноже със въснх калѣгеріи шт свѣта монастыр Іргешѣ, със сію книгѣ господство ми да дрѣжит сѣжденіа и вама шт карош господства ми шт Іргеш, что ест биа дала и помилвала въ свѣта монастыр внише речена шт покониннаго, стараго Бѣсъраба воевод, нан шт прѣжде врѣме и шт покониннаго Мнхнѣ воевод и шт прочіи стари господары, еже бие дрѣвнѣх, прѣжде нас. Такоже съм дал и помилвала и господство ми по свѣта монастыр Іргешѣ, да дрѣжит соудженіа и да възимаѣт вама със ходоком что хокѣт внтї шт карош господства ми шт Іргеш,

¹ Loc alb.

како ест възнинал и шт прѣжде врѣме, при дьнѣ иннымъ господарн, а дрѣгъ нихто трѣбѣ да не иматъ със сѣжденїа варошолов и със вама, ниже прѣкъла- би, ниже бани шт сѣдство, понеже видѣхомъ господство ми и книгъ поконнаго Мнѣхана воевод и книгъ поконнаго Шербанов воевод за помилванїа свѣтънъ монастыр надъ такмеженїе, како естъ више писе.

Темъ радї и ви, прѣкаслабимъ и вама, баннимъ шт сѣдство Ирѣш, шт врѣме еже хокетъ вършише сїю книгъ господства ми, а ви ещѣже да ви варѣше шт варош, нища метѣхъ да не иматъ със варош, тѣчїю да ви сѣднѣ хорѣ, а варош ѣ мирно да га вставити, занеже тако естъ заповѣдъ господства ми.

Его радї господства ми ещѣже съмъ поновнхъ и вѣрѣднхомъ книгѣхъ старе и надъ сїю книгъ господства ми, како естъ билъ и шт прѣжде врѣме и дадохъ съмъ господство ми свѣтомъ монастыр Ирѣшѣ, храмъ вѣспенїе Богородице, да бити помощникъ и въ вкрѣпленїе на свѣта монастыр и не шт кождо непоколѣбимъ, порнзю господства ми.

Ещѣже и заклинанїе: по штшжствїю господства ми, кого избѣретъ господъ Богъ бити господаръ землѣ Блѣшкое или шт сръдичнаго влода господства ми или шт сръдникъ нашихъ или, по грѣсѣхъ нашихъ, или шт иноплѣменикъ, молю ви съ именимъ Божїе да почититѣ и да поновитѣ и да вѣрѣднѣ сїю книгъ господства ми и да помилвѣтѣ по свѣта монастыр, того господъ Богъ да га помилвѣтѣ и да сѣхранитѣ въ господствѣ его и а въ вѣдѣшихъ вѣцѣхъ <дѣша>¹ его; а ащелиже не почитѣтѣ и не поновитѣ и не вкрѣпитѣ, а нѣ ѡ поперѣтѣ и разорѣтѣ и нехавитѣ того да естъ трѣклѣтѣ и анатѣма и афѣресанъ шт тнѣ свѣти штци еже сѣтѣ въ Некеи и да иматъ чѣстїю съсъ Исидѣ и съсъ Ирїа.

Сеже вѣо и свидѣтелїи поставлѣемъ господство ми: жѣпанъ Пѣпа велъ дворникъ и жѣпанъ Хриза велъ логофѣтъ и жѣпанъ Трѣфанда велъ вѣстїаръ и жѣпанъ Дѣмитраки велъ спатаръ² и жѣпанъ Дѣмитраки велъ столникъ и жѣпанъ Рамандї велъ комисъ и жѣпанъ Дїамандї велъ пѣхарникъ и жѣпанъ Кондало велъ постѣлникъ. И исправникъ, Хриза велникъи логофѣтъ.

И написанъ азъ, Пѣпѣдатъ логофѣтъ въ настолни градѣ Бѣкѣрѣщи, мѣсеца...³ ѿ дьни и шт Пѣдана до нинѣ въ лѣтѣ христовѣ.

† Іѡ Пѣлександръ воевода, мнолостїю Божїю, господнѣ.

И ѡ Пѣлександръ воевода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri ce se cheamă Argeș, unde este hramul preasfintei, curatei, preabinecuvîntatei stăpînei noastre de Dumnezeu născătoare, pururea fecioara Maria,

¹ Loc rupt.

² În acest timp mare spătar era Gorgan.

³ Loc alb.

cinstitei ei uspenii, ca să fie volnic părintele egumen Melentie, împreună cu toți călugării de la sfânta mănăstire Argeșul, cu această carte a domniei mele să țină judecata și vama din orașul domniei mele din Argeș, care a fost dată și miluită în sfânta mănăstire mai sus-zisă de răposatul, bătrînul Basarab voievod mai dinainte vreme și de răposatul Mihnea voievod și de alți bătrîni domni, care au fost în vechime, înaintea noastră. De asemeni am dat și am miluit și domnia mea sfânta mănăstire Argeșul, ca să țină judecata și să ia vama cu venitul ce va fi din orașul domniei mele din Argeș, cum a luat-o și dinainte vreme, în zilele altor domni, iar nimeni altul să nu aibă treabă cu judecata orașului și cu vama, nici pîrcălabii, nici banii de județ, pentru că am văzut domnia mea și cartea răposatului Mihail voievod și cartea răposatului Șerban voievod de miluire a sfintei mănăstiri pe întocmire, cum este mai sus-scris.

De aceea și voi, pîrcălabilor și voi, banilor din județul Argeș, din vremea în care veți vedea această carte a domniei mele, iar voi încă să vă feriți de oraș, nici un amestec să nu aveți cu orașul, numai să judecați țara, iar orașul să-l lăsați în pace, pentru că așa este porunca domniei mele.

De aceea, domnia mea încă am înnoit și am întărit vechile cărți și pe această carte a domniei mele cum a fost și de mai înainte vreme și am dat domnia mea sfintei mănăstiri Argeșul, hramul uspeniei născătoarei de Dumnezeu, ca să-i fie ajutor și de întărire sfintei mănăstiri și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și blestem: după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, vă rog în numele lui Dumnezeu să cinstiți și să înnoiți și să întăriți această carte a domniei mele și să miluiți sfânta mănăstire, pe acela domnul Dumnezeu să-l miluiască și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare <suflatul>¹ lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări, ci o va călca și o va strica și o va nimici, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți care sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Hriza mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Dumitrachi² mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Ramandi mare comis și jupan Diamandi mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic, Hriza mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna...³ 10 zile și de la Adam pînă acum, în anul 7136<1628>.

¹ Loc rupt.

² În acest timp mare spătar era Gorgan.

³ Loc alb.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Alixandru voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, XLII/2.
Orig., hirtie (43,5 × 29,5), pecete timbrată.
Luna, după divan.

15

1628 (7136) <februarie> 10, București.

Alexandru Iliș voievod întărește m-rii Argeș o vie în dealul Șoașelor.

† Милостію Божію, Іу Александръ воєвода и господинъ въсон земле
Ъггровлахіинскоє, синъ великаго и прѣдобраго, поконнинаго Іу Иліаш воєвод.
Дават господство ми сїе повеленїе господство ми свѣтѣи божественѣи монастыр
глаголеми Яргеш, наѣже ест храм оуспенїе Богородице и штцѣ егѣмена Мелент
тїе и въсѣми инноком, елици жиевцихъ въ свѣтѣе шентѣли тоє іакоже да мѣ
ест свѣтомѣ монастыр више речена една винограду ѣ дѣла Шолшелор, понеже
сїю лозїе било ест Тѣдоров, вечни монастырехъ шт сел шт Шолш; анѣ и при
лѣчило сѣ ест Тѣдоров съмрътн, тере ест ѣмрел. И нѣст бил платна Радул
симерїа Тѣдоров, коланко ест послѣжна на шн, анѣ ш ест платна симерїа егѣ
менѣ Мелентїе и възимал ест винограду шт над...¹ за єдин вол и за аспри
готови с, да ест въ свѣта монастыр дѣдино. И бил ест и Радул, синъ Дмитров,
за лице. <И>² встал ест шт Тѣдор два дѣщере; имѣл ест дѣщерехъ пак єдин
розор за лозїе по код тога дрѣг розор, анѣ ест покѣпна егѣменѣ Мелентїе и
того розор шт над дѣщерехъ Тѣдоров,...¹, за една крава със телець. И пак
ест ѣзимал Мелентїе егѣменѣ и дрѣг розор, по код розорѣл дѣщирем, шт
над Ётонка Брѣнзъ, тере ю ест дал дрѣга лозїе, винограду радї винограду.
И пак покѣпна егѣменѣ Мелентїе и дрѣг розор за винограду шт над Драго
мир, за а вол, по код розорѣл Ётонкъв. И сїе винограду, шне ест въсѣхъ
свѣтомѣ монастыри Яргеш. И продадоше шни и променили ест за нїхном
доброиволю и със ѣзнанїе въсѣм мегїашом шт гор из дол и шт пред гос
подства ми.

И видѣхом господство ми и книгъ къмѣрашом шт Велика Ѣжнъ, за по
кѣпенїе, със мнози добри людїе свидетелїи написани ѣ книгъ свѣщеници и
прѣгарни и варошани шт Велика Ѣжнъ, како ест покѣпна егѣменѣ Мелентїе
розоре за лозїе, како ест више пис.

¹ Loc alb.

² Omis.

Сего радї дадохъ съмъ господство ми свѣтомъ монастырѣ Арцишлѣ, храмъ оупенїе Богородице, такоже да естъ сѣе виноградѣ дѣдїнъ и въ оубавѣ синовеи и вѣнкомъ и прѣвнѣчетомъ¹ и не ѡт кождо непоколѣбнмо, поризмо господства ми.

Сеже сео и свѣдетелїи поставлѣемъ господство ми: жѣпанъ Папа велъ дворникъ и жѣпанъ Хриза велъ логѡфетъ и жѣпанъ Трѣфанда велъ вистїаръ и жѣпанъ Горганъ велъ спатаръ и жѣпанъ Дмитраки велъ столникъ и жѣпанъ Раманди велъ колникъ и жѣпанъ Дїаманди велъ пѣхарникъ и жѣпанъ Кондило² велъ постелникъ. И исправникъ, Хриза велникїи логѡфетъ.

И написахъ Лепѣдатъ логѡфетъ въ настолини градѣ Бѣскрѣши, мѣсеца...³ 1 дѣни и ѡт ѡдана до нинѣ теченїа лѣтомъ, вѣ лѣтъ хрлс.

† Іоу Александръ епископа, милостїю Божїю господинь.

Іоу Александръ конкода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri ce se chiamă Argeș, unde este hramul uspeniei născătoarei de Dumnezeu și părintelui egumen Melentie și tuturor călugărilor ciți trăiesc în acel sfânt lăcaș, ca să-i fie sfintei mănăstiri mai sus-zise o vie în dealul Șoașelor, pentru că această vie a fost a lui Tudor, vecinul mănăstirii din sat din Șoaș; ci i s-a întîmplat moarte lui Tudor de a murit. Și Radul n-a plătit simbria lui Tudor, cît a slujit la el, ci simbria a plătit-o egumenul Melentie și a luat via de la ...³ pentru un bou și pentru 200 aspri gata, să fie dedină la sfînta mănăstire. Și a fost de față și Radul, fiul lui Dumitru. <Și> au rămas din Tudor două fiice; fiicele aveau iarăși un răzor de vie pe lîngă celălalt răzor, ci egumenul Melentie a cumpărat și acel răzor de la fiicele lui Tudor ...³, pentru o vacă cu vițel. Și iar a luat Melentie egumenul și alt răzor, pe lîngă răzorul fiicelor, de la Stoica Brînză, de i-a dat altă vie, vie pentru vie. Și iarăși a cumpărat egumenul Melentie și alt răzor de vie de la Dragomir, pentru un bou, pe lîngă răzorul lui Stoica. Și aceste vii, ele sînt toate ale sfintei mănăstiri Argeș. Și au vîndut ei și au schimbat de bunăvoia lor și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și dinaintea domniei mele.

Și am văzut domnia mea și cartea de cumpărătură a cămărașilor de la Ocna Mare, cu mulți oameni buni martori, scriși în carte, preoți și pîrgari și orășeni de la Ocna Mare, că a cumpărat egumenul Melentie aceste răzoare de vie, cum este mai sus-scris.

¹ Pasajul: „синовом... прѣвнѣчетом“, răzuit, ca nepotrivit cu destinatarul.

² „Кондило“ scris peste un text răzuit.

³ Loc alb.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri Argeșul hramul uspeniei născătoarei de Dumnezeu, ca să-i fie aceste vii dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților¹ și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Hriza mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Gorgan mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Ramandi mare comis și jupan Diamandi mare paharnic și jupan Condilo² mare postelnic. Și ispravnic Hriza mare logofăt.

Și am scris Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București luna ...³ 10 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7136 <1628>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, XXVII/4.
Orig., hîrtie (43 × 30), pecete timbrată.
Luna, după divan.

16

1628 (7136) februarie 12.

Dumitru și Vlad din Cîneștii de pe Otăsău se vînd rumâni, cu ocina lor, lui Sima al doilea logofăt.

† Adecă eu Dumitru și Vladul ot Cîneștie de pe Otăsău scris-am și mărturisim cu cesta al nostru zapes, să fie de mare cridență la mîna logofătului Simei al doilea logofăt, cum să știe că ne-am vîndut dumnealui deri<p>t 8600 de bani, unul cîte 4300 de bani și cîte o dulamă de aba și cîte o păreche de nădragi. Și né-am vîndut noi de a noastră bunăvoi, de nimé sîliți, ca să-i fim rumâni cu ficioni noștri și cu ocina noastră și cu toți nepoții noștrii. Și cine va fi den noi de acum nainte, tot să fie rumâni cu toată ocina din Cînești, însă partea noastră cîtă ni va faci, tot să fim rumâni dumnealui și coconilor domnealui, cari vor dărui Dumnezău, pîntru căci am luatū noi tot bani gata cîți scriu mai sus, ca să-i fim rumâni în véci, cu tot ce avim.

Și cînd am luatū acești bani fost-au mulți boiari la tocméala noastră și știu toți cînd am numărat banii de i-am luatū la mîinili noastre.

Însă mărturii: jupan Fiera ije biv vil logofăt și părintele Pa<r>thenii ipiscopul, carili iaste nastavnic la svînta mănăstiri la Sneagov i Stanciul postelnic ot Dîlga i Socol piharnic ot Răzvad i logofătul Radul ot Desa i Tudor comis

¹ Cuvintele „fiilor și nepoților și strănepoților” răzuite, ca nepotrivite cu destinatarul.

² „Condilo” scris peste alt nume.

³ Loc alb.

ot Izvor i Ghirghii postelnic ot Nigoști i Prida logofăt ot Birsăști i Manea logofăt ot Șîrinéasa i Arvat spatar i Pătrașco postelnic i Stroi spatar i Ghiorma pitar i star Păduri logofăt i Tudoran, sinŭ Pridei ot Leriști i Vasîli vataf i Radul ot Cîiniști, sinŭ Vîlcului i Radul ot Cîinești, fratele Diicului și alți mulți, cari nu sînt scriși într-acest zapes.

Și am numărat eu, Parthenii ipiscopul, banii de i-am dat cu mîna mea în mîna lor.

Și am scris eu, Udriști, sinŭ Oprii logofăt ot Șîrinéasa. Πνε μηνεца фе-
ερδαρѣ кѣ, кѣ лѣт хрлс.

Πρέσπων Παρθένιος¹

Fiera logofăt

Stanciul postelnic

Radul logofăt

Socol paharnic

Tudor comis

Stroe spatar

Gherghe

Harvat spatar

Patrașco postelnic

Vasilii vatah

Star Pădure logofăt

Radul

Tudoran²

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, IV/23.

Orig., hirtie (31 × 21,5), 14 peceti aplicate.

Copie ibidem, ms. 445, f. 106—107.

17

1628 (7136) februarie 14.

Radul din Cîineștii de pe Otăsău vinde lui Sima logofăt ocina sa din Cîinești și Mănăilești.

† Adecă eu Radul de Cîineștii de Otăsău scris-am acesta al mieu zapis să fie de credință la mîna jupan Simei logofet, cum să se știi că m-am tocmit cu dumnealui să-i vînzu toată partea mea de ocină³ cită am în Cîinești și în hotarul Mănăileștilor, fără o vie și livadea den Valea Pleșciorei, pre nevăzute. Și am luat arvună 2000 de bani, iar deca va veni să vază ocina, ne vom tocmi. Și am luat banii den mîna părintelui Partenie piscupul.

Și mărturie: jupan Fiera logofăt, Stanciul postelnic ot Dîlga, Radul logofăt ot Desa, Gherghe postelnic ot Negoști.

Исписах аз, Нексала логофет, мксца фебрдарѣ дѣ дьни, кѣ лѣт хрлс.

Πρέσπων Παρθένιος⁴

Fiera logofăt

¹ Partenie al Prespei

² Toate semnăturile sînt autografe.

³ Cuvînt scris între rînduri.

⁴ Partenie al Prespei

Stanciul postelnic
Radul logofăt
Eu Gherghe postelnic
Stroe spatâr¹

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, IV/17.
Orig., hirtie (15 × 21,4), șase peceteți aplicate.
Copie ibidem. ms. 445, f. 107.

18

1628 (7136) februarie 14, București.

Alexandru Iliăș voievod scutește de dări satul Dragoslavele.

† Многостію Божією, Іу Ілѣѡандрѣ крѣкѡда и господинѣ въсѡ землѡ
Згровлахіинскоѡ, синѣ великаго и прѣдѡвраго, поконнаго Іу Іліѡш воеводѣ.
Дават господство ми сѣе повелѣніе [сѣе повелѣніе] господства ми селѡ на нлѣ
Драгославеле вт сѡдцѡ Мшш<чел> и [Пад<срец>], надеже ест скала господска,
ѡкоже да сѡт мирни и свободни за кѣбѡла и за сѣно и за мед и за восок и
за вол и за кон господскѣи и за сѡха шца и за шпѣчинашни и за банїи вт
сѡдцѡ и за кѡшерїе и за горцинѡ за шци [и за скнини и за вѣсѣ [слѡжбове и
ѡжденїѡх] елика шкрѡжѡют през лѣто въ землѡ господства ми. И вт ннѡто
бантованїе да не имѡт, тѣчїю да имѡт платѣти бир прав ѡ вистѣрїю господ-
ства ми въ един мѣсець по дѣвѣт желти, ниже да шкѡдѣет, ниже да при-
лагает сѣ. И въ врѣмѣ шченїѡ горцини, да дадѡт господствѡ ми по сїѡ
шци въ единно лѣто, а ино ничтоже, ниже да се ѡзнимает поклон, ни за шциѡ
бан, ни ино ничтоже, развѣ сѣе число за шциѡ више реченое, да дадѡт ката-
годинѡ на врѣмѡ горцини и тїи дѣвѣти жнати катамѣсецѡ, понеже сѣтво-
рили сѡт сѣе ѡстроенїе село Драгославеле съ покойномѡ Радѡлом воеводѡю и
такоже и синол его, Ілѣѡандрѡм воеводѡю.

И видѣх господство ми [и [хрисѡвѡло [поконаго Радѡла воеводѣ за сѣе
ѡстроенїе съ великою клѣтѡю ѡтверѡжен, такоже и книгѡ синѡ его Ілѣѡан-
дра воеводѣ, почто радѣ ест село сѣе въ великїи пѡт, тере сѣблѡдают скала и
плаю, иже ест по пѡти Брашѡвскол.

Сего ради ѡтверѡднх и господство ми тое [ѡстроенїе и сѣе сїю книгѡю
господства ми. Тѣмже и ви [вѣси слѡжитѣлїи господства ми и волѣрскїи,
кѡторїи ходите въ сїи сѡд, да ѡклоните сѡ вт село Драгославеле, никѡтоже
да не влаѡет нх ѡ ничесоже и вт никогоже да бѡдет непоколѣбнїю, по шри-
мѡ господства ми.

¹ Semnături autografe.

Сего радї и свидѣтелїе поставлѣет господство ми: жєпан Папа великїи дворник и жєпан Хризѣ великїи логофет и жєпан Трєфанда великїи вистїгар и жєпан Горган великїи спатар и жєпан Дємитракї великїи столник и жєпан Раманди великїи колнис и жєпан Дїаманди великїи пахарник и жєпан <Кондило>¹ великїи постѣлник. И исправник, жєпан Хризѣ великїи логофет.

И аз, Ѳдрище Нѣстрєл ѡт Фїтерѣци, написахъ въ столнемъ градѣ Бєскєрици, мѣсеца февруарїа четѣри на десѣтаго дьни, въ лѣто Идамское жєрєс, въ господине же Христовое глаголетъ жєчки.

† Іѡ Илєксандрє свєквда, милостїю Божїю господинь.

Иѡ Илєксандрє конвода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Pliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului anume Dragoslavele, din județul Mușcel și Pădureț, unde este scala domnească, ca să fie în pace și slobozi de găleată și de fin și de miere și de ceară și de bou și de cal domnesc și de oaie seacă și de opăcinași și de banii de județ și de cășerie și de gorștină de oi și de porci și de toate slujbele și mâncăturile câte se cuprind peste an în țara domniei mele. Și de la nimeni să nu aibă turburare, numai să plătească birul drept la vistieria domniei mele într-o lună câte nouă galbeni, nici să se scadă, nici să se adauge. Și la vremea gorștinii de oi, să dea domniei mele câte 250 oi într-un an, iar altceva nimic, nici să li se ia poclon, nici ban de oaie, nici altceva, în afară de acest număr de oi mai sus zis, să dea în fiecare an la vremea gorștinii și acei nouă galbeni în fiecare lună, pentru că a făcut această întocmire satul Dragoslavele cu răposatul Radul voievod și de asemenea cu fiul lui, Alexandru voievod.

Și am văzut domnia mea și hrisovul răposatului Radul voievod pentru această întocmire, întărit cu mare blestem. De asemenea și cartea fiului lui, Alexandru voievod, pentru că este satul acesta în drumul mare, de veghează scala și plaiul, care sînt pe drumul Brașovului.

De aceea, am întărit și domnia mea această întocmire și cu cartea domniei mele. Pentru aceasta și voi, toți slujitorii domniei mele și boierești, care veți umbla în acest județ să vă abateți de la satul Dragoslavele, nimeni să nu-i învăluiască pentru nimic și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Pentru aceasta și martori a pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Hrizea mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Gorgan mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Ramandi mare comis și jupan Diamandi mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic, jupan Hrizea mare logofăt.

¹ Ilizibil.

Și eu, Udriște Năsturel din Fierăști, am scris în cetatea de scaun București, luna februarie paisprezece zile, în anul de la Adam 7136, iar de la domnul ce se chiamă Hristos, 1628.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

După C. Rădulescu-Codin și I. Răuțescu, *Dragoslavele*, p. 24.

Fotocopie după original.

EDIȚII. Facs. Răuțescu, *Dragoslavele*, 14.

19

1628 (7136) februarie 15, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Preda postelnic 2 rumâni din Tătarul.

† Многостію Божию, Іу Алѣксандръ воевода и господинъ, синъ покойнаго Іу Иліаш воевода. Дават господство ми сїи повелѣніи господства ми сѣбѣ господства ми Predii postelnic de în Tătarul, ca să fie volnic cu această carte a domnii méle să ție 2 <ru>mâni de în Tătarul, anume Dumitru cu frate-său Jitea și cu feciorii lor și cu bucatele lor și cu tot ce vor avea, pentru că acești rumâni ce sînt mai sus-scriși fost-au rumâni de moșie ai Predei de în zilele bătrînului răposatul Alixandru <voievod>, tatăl Mihnei voievod. Și de atunci încoace tot i-au fost rumâni cu bună <pace>.

Iar după acéia, cînd au fost acum, în zilele domnii méle, ei au scornit pîră <și au v>enit de se-au pîrît de față naintea domnii méle în divanul cel mare cu Pre<da postelnic>, și așa pîrîia Dumitru și frate-său Jitea cum nu-i sînt rumâni, <ce au ve>nit dentr-altă parte, nici are Preda postelnic treabă cu dînșii.

Intr-acéia, <domnia> mea am căutat și am judecat pre drept și pre lége, împreună cu toți <cinstitii> dregătorii domnii méle și am adiverit domnia mea cumu-i sînt rumâni de moșie de în Tătarul. Deci, i-am dat domnia mea den divan, ca să-i fie rumâni <de mo>șie pînă în veac, cum i-au fost și mai dennainte vreme și de nimenilea <bîntuială> să n-aibă, naintea cărții domnii méle.

Инако да ижеет, по реч господства ми.

И исправник, <сам реч господства> ми.

Писъ въ Бѣкѣрѣши, мѣсеца февралье еї дѣни, въ лѣтѣ хрѣст.

† Іу Алѣксандръ воевода, многостію Божию господинъ.

Иу Алѣксандръ воевода <m.p.>

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XV/9.

Orig., hirtie (30 × 21), rupt, pecete aplicată.

Copie lacunară ibidem, ms. 171, f. 464 v — 465.

1628 (7136) februarie 22.

Alexandru Iliaş voievod întăreşte lui Neagu un loc în Moşeşti.

† Многостію Божію, Іу Александръ воевод и господинъ, синъ поконнаго Нв Плиаш воевод. Дават господства ми сію повѣленіе господства ми cestui om Neagul ot Moşeşti, ca să fie volnic a-şi ţinere un loco ce au avut pîră cu Radul de Sebiceu, pântru c-aşa au spus Neagul nainte domnei méli, cum i-au fostu vînduti de uncu-său Şerban 5 locori în hotarul Pănătăulu; iar Radul nu ţine acele 5 locori, ce va să-i mai ia 1 loc de hotarul Moşeştilor. Şi așa pîrăia nainte domnei melé, cum nu i să înplu locure cîti au cumpăratu de la Şerban. Iar tr-aceia am cetit domnia me şi carte de cupărătoare a Radulu voevod şi am fostu scris numai 5 locori, n-aau fost mai multu.

Dereptu aceaia am judecat domni>a mea şi amu datu ca să-şi ții Radul cele 5 locure ce-s scrise, iar pre Neagul mai multu să nu-l bîntuiască, ce în pace să-i fi<e lo>cul lui, pîntru că au rămas Radul de iege şi de judecată denainte domnei méle. Инако да нест, по реч господства ми.

Ине месеца феврсаріе къ дъни, въ лѣт хрлс.

† Іу Александръ воевода, многостію Божію господинъ

Счил Шептилич дворник.

Ине Дъмитрѣ.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XLIX/7.

Orig., hirtie (30 × 25,5), pecete aplicată, căzută.

Copie ibidem, ms. 171, f. 392.

1628 (7136) februarie 22, Bucureşti.

Alexandru Iliaş voievod întăreşte Sorei moşie la Ogrăzeni.

† Cu mila lui D<umne>zeu, Io Alexandru voevod şi domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui şi preabunului, răpoosatului Io Iliaş voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei méle Sorii, fată de suflet a lui Dobre Felea şi gineri-său, lui Stănimir şi cu feciorii lor, cîți D<umne>zeu le va da, ca să le fie lor moşie la Ogrăzeni, însă din jumătate de funiia Fădărească, din partea lui Dobre, însă din doao părți ce-i iaste, a treia parte, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din siliştea satului şi casa cu locul în sat şi cu grădina cu pomii şi cu loc de beserică şi de arie, du pretutindenea, oricît să va

alége, pentru că această moșie ce s-au zis mai sus, ia au fost de baștină a lui Dobre Felea.

Apoi, cînd au fost acum, în zilele domniei méle, iar Dobre Felea, el au venit înaintea domniei méle, de au dat și au miluit pe fie-sa Sora și pe gineri-său Stănimir cu această moșie ce s-au scris mai sus, ca să fie a lor stătătoare, pentru pemeniré¹ și pentru mila și căutaré, să aibă de la dînșii la vréme de bătrînețe, până la moartea lui. Și după moartea lui, iar să aibă pomenire, pentru că așa au dat el, de a lui bunăvoe. Inșă să să știe cum că au ținut Dobre Felea din jumătate de funiia moșu-său Stoian, doao părți du preste tot hotarul.

Și au fost atuncea mărturii oameni buni, anume: din Zăvărténi, Ananiia călugărul și din Ogrăzéni, popa Stan și Dragostin și Mușat și Nan și Mitrea și Tudor și Micul și Vladul.

Și au pus Dobre Felea și blestem: după moartea lui, cine din rudeniile lui va strica mila lui și pamana², acela să fie proklet și afurisit de 318 sfinți părinți de la Nicheia.

Și iar să să știe cum că au miluit Dobre Felea pe finu-său Gherghe și pe Lazar cu moșia la Ogrăzéni, iar din partea lui, cîtă îi va rămîné, a treia parte, du pretutindenea și du preste tot hotarul, el de a lui bună voe, să-i fie pomenire în véci. Și au fost mărturii, anume: din Bucșani, Știrbul și din Gînștești, Martin și din Ogrăzéni, Andreica.

Pentru acéia, am dat și domniia mea Sorii și bărbatului ei, Stănimir, ca să-i fie lor moșia stătătoare și ohabnică, lor și feciorilor, nepoților și strănepoților lor și de nimenea să nu se clătească, după zisa domniei méle.

Iată dar și mărturii am pus domniia mea pe: jupan Papa vel dvornic i jupan Hrizea vel logofăt i jupan Trufanda vel vistier i jupan Gorgan vel spatar i Dumitrache vel stolnic i Ramandi vel comis i Diiamandi vel peharnic i jupan Condilo vel postelnic. Și ispravnic, Hrizea vel logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în orașul București, februarie 22 dni, leat 7136 <1628>.

† Acest izvod s-au scris pe limba rumânească de pe hrisovul cel slovenesc de Lupp dascălul slovenesc, la Școala domnească în București, la sveti Gheorghie cel vechiu, leat 7251. Az Lupp dascălul slovenesc ispisah.

Academia Republicii Socialiste România, C/9.
Traducere.

¹ Pentru „pomeniré”.

² Pentru „pomană”.

1628 (7136) februarie 22, București.

Alexandru Iliș voeivod întărește lui Vlad și fratelui său Căzan ocină în Ogrăzeni, în jud. Vlașca.

† Милостѣю Божію, Іѡ ІлѣЗандрѣ воєвод н господинъ вѣсон землѣ Ъгрро-влахѣнское, синъ велнкаго н прѣдобраго, покониннаго Іѡ Нлѣш воєвода. Дават господство ми сѣю повелѣніе господство ми Бладѣлов н братом си Къзанов н със синовн нх, еланцем Богъ припѣстит, такоже да сѣт нм вчинѣ ѡ Ъгръзѣнн, вѣ сѣдство Блалшка, алн вт ѡжа Фѣдърѣскъ, вт половинно за ѡжѣ третаго дело, вт полку н вт шѣм н вт вод н вт сѣдалнице сѣлов, вт посвѣде, варе еанка се хтит извратї вт по вѣс хотаром, занеже ест [негова стара н права вчиннъ н за дѣдїно, ешеже за давно врѣме, вт дѣдї за прѣдѣдї.

И пак да ест Къзанов н братом си Бладѣв вчиннъ ѡ Ъгръзѣнн, вбаче да се знает вт дѣла Добрев, брат Данов, вт поманъ, третаго дела, вт хотар до хотар, а вт шѣма, четвъртаго дела, вт по вѣс местом, еанка се хтет изврати, понеже ест покѣпна Къзан н Бладѣл сѣм вчиннъ вт над Добре, брат Данов вт Ъгръзѣнн, за хлѣв аспри готовн, при данн Шербанов воєвод, когда внст теченїе лѣтом хрѣстї.

<И> пак да се знает како ест дал [н помнлвал вт пред господства ми стар Добре Фелѣ по кръстникѣм си Бладѣл н по брат его Къзан със вчиннъ ѡ Ъгръзѣнн, алн вт колнка вчиннъ встала ю ест непродала, със третаго дела вт дѣла Добрев Фелѣ вт по вѣс хотаром, радї дѣша его н радї да нмат помѣнъ.

И продадох Добре Фелѣ н помнлвал ест вн за свою добром мирно н със ѡзнанїе вѣскѣм мегїашом вт гор нз дол н вт вкрѣст местом н вт прѣд господства ми.

<И> внан сѣт сведетелїн [мнози [добрн [людїе, [на [име: вт Ъгръзѣнн, Іандренко н вт Бѣкшани, Ширѣла н вт Гъщещн, Мъртин [н Нанѣл н Тѣдор.

И поставна ест Добре Фелѣ [н [клетво: кого чловекъ вт [съродника его хокет се покѣснх попернтї н раздрати сѣм мнлванїе н помѣнѣ, того [да вѣди трѣклет н афѣресан вт тнї свѣтн втцн, <ниже> сѣт вѣ Некен.

Сего радн дадох сѣм господство ми Бладѣлов н Къзанов, такоже да сѣт нм вчиннъ, дѣдїно н вѣ шѣбѣ нм, синовом [н внѣком [н прѣвнѣчетом н не вт когоже непоколѣенмо, порнзмо господство ми.

Сеже н сведетелїн поставлѣем господство ми: жѣпан Папа вел дворник н жѣпан Хрнза вел логофет н жѣпан Трѣфанда вел внстїар н жѣпан Горган вел спатар н жѣпан Дѣмитраки вел столник н жѣпан Рамандн вел [колнн н жѣпан Дїтамандн вел пѣхарник н [жѣпан Кондилю вел постелник. И исправник, Хрнза вел лнгофет.

И написах аз, Лепѣдат логофет, въ настоини граду Бѣскреци, мѣсеца
Феврѣварѣ къ дѣни и вът създаиѣ мира, вът ѡдама текѡциим лѣтом, къ лѣт
хзрас.

† Іу Александрѣ воевода, милостію Божію господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Vladul și fratelui său, lui Căzan și cu fiii lor, cîți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină în Ogrăzeani, în județul Vlașca, însă din funia Fădărească, din jumătate de funie a treia parte, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindenii, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că este veche și dreaptă ocină a lor de moștenire, încă de multă vreme, de la moși, strămoși.

Și iarăși să-i fie lui Căzan și fratelui său, lui Vladul ocină în Ogrăzeani, însă să se știe, din partea lui Dobre, fratele lui Dan, din poiană, a treia parte din hotar pînă în hotar, și din pădure, a patra parte, de peste tot locul, cît se va alege, pentru că au cumpărat Căzan și Vladul această ocină de la Dobre, fratele lui Dan din Ogrăzeani, pentru 1800 aspri gata, în zilele lui Șerban voievod, cînd a fost cursul anilor 7116. <Și> iar să se știe cum a dat și a miluit bătrînul Dobre Felea înaintea domniei mele pe finul său Vlad și pe fratele lui, Căzan, cu ocină în Ogrăzeani, însă din cîtă ocină i-a rămas nevîndută, cu a treia parte din partea lui Dobre Felea, de peste tot hotarul, pentru sufletul lui și ca să aibă pomană.

Și a vîndut Dobre Felea și a miluit el de a lui bună pace și cu știrea tuturor megiașilor de sus, de jos și dimprejurul locului și dinaintea domniei mele.

<Și> au fost și martori mulți oameni buni, anume: din Ogrăzeani, Andreico și din Bucșani, Știrbul și din Giștești, Mărtin și Nanul și Tudor.

Și Dobre Felea a pus și blestem: care din neamul lui va încerca să calce și să rupă această miluire și pomenire, acela să fie de trei ori blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți <care> sînt la Nicheia.

De aceea, am dat domnia mea lui Vladul și lui Căzan ca să le fie lor ocina dedină și de ohabă, lor, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Hriza mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Gorgan mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Ramandi mare comis și jupan Diamandi mare paharnic și jupan Condiliu mare postelnic. Și ispravnic, Hriza mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna februarie 22 zile și de la facerea lumii, de la Adam, cursul anilor în anul 7136 <1628>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XXIII/3.
Orig., perg. (33 × 43), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. din 1906.

23

1628 (7136) februarie 23, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Socol paharnic din Cornățeni niște țigani.

† Многостію Божию, Іу Пандандръ воевода и господинъ въсою земле
Ъггровлахи́нское, синъ великаго Іу Пліаш воевода. Дават господство ми сѣе
повелѣніе господства ми слоугов господства ми Соколов пѣхарникѣа, синъ Дръ-
гичовъ дворникъ вт Корнѣцѣни и съе синовн си, елици емѣ Богъ даст, ѣкоже
да мѣ ест една ациганкоу на нме...¹, дѣщера Ѡпрек ациганѣа, кое ест посага-
ла по Костѣ ациганѣа, синѣ Конков ациганѣа, понеже ест покѣпна Сокол пѣхар-
никъ вт госпожда Елина за хѣ аспры бани готови. И продала ест госпожда
Елина Соколов пѣхарникъ за добро волю ен и без ннедна сианостію занеже ест
сѣе више речена ациганкѣ, по нме...¹, била ест за дѣдѣнѣа госпождев Елинев.
Таже ю ест възела сего ациганѣа, на нме Костѣ, Соколов пѣхарникъ, бити емѣ
ациганкоу. Таже въ томъ госпожда Елина не въсхотѣла ест раздрати челѣдѣа,
амѣ ѡстрола се ест съе Сокол пѣхарникъ за добро волю нм, тере нх ест платна
съе сію цѣно више писано.

И видѣла сѣмъ господство ми и записъ вт рѣкъ госпождев Елинев за про-
даніе на рѣкъ Соколов пѣхарникъ, исписанъ и съе печате ен и съе свидетеліе добри
волѣри по нме: Дѣмитрашко конисъ и Неделко конисъ вт Гѣрбанѣа и Грама,
саѣга госпождев Елинев. Темъ раді дадохъ и господство ми Соколов пѣхарникъ,
ѣкоже да мѣ ест сѣе више речена ациганкѣ въ шѣдѣа емѣ и синовомъ емѣ.

И пакн да мѣ ест саѣгъ господства ми Соколов пѣхарникъ вт Корнѣцѣни
една дѣщера за ациганъ, на нме Етана, дѣщера Татѣловъ ациганѣа понеже ю ест
кѣпна Сокол пѣхарникъ пакъ вт госпожда Елина, за хѣ аспры бани готови. И
продала ест госпожда Елина Соколов пѣхарникъ за добро волю ен, без ннедна
сианостію, занеже сѣе дѣщере за ациганъ, на нме Етана, дѣщера Татѣловъ, била
ест мати ен, Конка ациганка госпождев Елинев за дѣдѣнѣа, а Татѣа ациганѣа
била ест Соколов пѣхарникъ за дѣдѣнѣа. И въ томъ, Сокол пѣхарникъ имаа ест
такмеже съе госпожда Елина, раді дрѣгѣхъ разделѣніе нмъ за ацигани и ѡтак-
мнанъ како да даватъ госпожда Елина Соколов пѣхарникъ шестъ дѣше за ациганъ.

¹ Loc alb.

У тем, дала ест госпожда Ённа Соколов пехарник сїю ациганкѣ на име Конка циганка Татѣлов и съе четире джщере, по име Малѣ и Тѣдора и Динка и Янка и съе един молкѣ тоуждї, на име Ёѣсїю. И сїе джщерь за ациган, еже ест више писана, на име Стана, дъщера Татѣлов, шетала ест да ест госпожда Ённинѣ. Ёъ том госпожда Ённа не въехотѣла [ест] [раздѣлти за родїтелїе ен, шт Татѣла циганѣла и шт мати ен Конка ациганка, шт сестри ен, еже сѣт по више писане, анѣ ех ест продала госпожда Ённа Соколов пехарник зарадї сїе две хнаїадї аспры, иже и по више писан цѣнѣ.

И видѣла ежм господетво ми и запне шт роук госпождев Ённинѣ неписан и съе печат ен на рѣк Соколов пехарник, сътворен и неписан радї Конка циганка и зарадї дъщере ен и радї сего молкѣ, на име Ёѣсїю, радї шетроенїе еже ест билѣ мегю ннх и съе свидетелїе добри болѣри, по име Дѣмитрашко колни шт Филипещи и Неделко колни шт Гѣрбанѣла и Грама, сѣлга госпождев Ённинѣ. Тем радї дадох и господетво ми Соколов пехарник іакоже да мѣ ест сїе више речени ацигани въ шхаѣѣ емѣ и синовом емѣ.

И пак да мѣ ест сѣлг господетва ми Соколов пехарник шт Корнѣцѣни и съе синови ен, елицн емѣ Богъ дает, дел внѣком ен Некѣлев пехарник за ацигани въсѣх, елика ест имал шт ѣком ен Радѣла ключар Флорескѣла. И да се знает и ациганїн по име: Брїю съе ациганка емѣ и съе синови ен и Конко съе ациганкѣ емѣ и съе синови ен и циганка Станов, на име Дїнка, и съе синови ен по име Ёпрѣк и Мнхаю и Нѣнчюл и съе дъщере ен Мика и Нѣга и Рада, и Радѣла, синь...¹ оулов и съе брат его Банчюл и Бѣдѣк, синь Бѣдѣроев циганка и Станчюл, синѣ Радѣлов Глѣх и Радѣла, синь Дїнкѣв и Гонцѣ, синь Тѣртѣрѣк и Бѣжан съе ациганка емѣ и съе синови емѣ, понеже нх кѣпна сѣлг господетва ми Сокол пехарник шт анѣсѣѣ ен Некѣла пехарник шт Корнѣцѣни, за хнаїадѣ аспри готови. И продал ест Некѣла пехарник за добро волю емѣ. Понеже сїе ацигани билн сѣт за дѣдїнѣ Радѣлов ключар Флорескѣла; таже, по сѣмрѣт емѣ, падает сѣ всѣх дѣдїнѣ емѣ и ациганїн на рѣк госпождев Ённинѣ и Соколов пехарник и Некѣлев пехарник. Таже сїе ацигани падает се въсн ѣ дел Некѣлев пехарник. И по том, Некѣла пехарникѣ, шѣ ест продал въсн дел емѣ за ациган [ѣком ен Соколов пехарник радї сїе цено више писе, ещезе при дѣни Янѣандрѣѣ коевод, синь Радѣлов кве-вѣда. Бил ест тогда теченїе лѣтом хѣрад. И ащелинже пошѣрѣтает нѣкон ацигани шт сїе ациганїе еже ест више писе и да не биет на раздѣленїе и хокет се падати ѣ дел Некѣлев, въсн да сѣт на роук Соколов пехарник, понеже про-дает се Некѣла пехарник въсн дел емѣ за ацигани Соколов пехарник.

И видѣла ежм господетво ми и запне за проданїе шт роук Некѣлев пехарник на рѣк Соколов пехарник неписан съе рѣк емѣ и съе печат емѣ и съе свидетелїе болѣри на име: Фїера вел лѣгѣфет и Нѣгѣла постѣлник и брат его Гѣрге постѣлник, сини жѣпан Мнхаю шт Трѣгшор и Ёншан шт Бѣра. И по том,

¹ Text ilizibil.

видѣхъ господство ми и книгъ млади Илѣандръ коекода на рѣкѣ Соколовъ пѣхарникъ, сътворена въ надъ записѣла Некълевъ пѣхарникъ.

И пакъ да естъ слѣгъ господства ми Соколовъ пѣхарникъ сѣе ацигани по имѣ: Мирчѣ съе ациганкѣ емѣ и съе синови си и Радѣла Глѣхъ съе ациганкѣ емѣ и съе синови си и Сѣпрѣ ациганѣла, синь Фѣержѣ и Тетраде ациганѣла, синь Некълевъ...¹. Понеже сѣе ацигани иже естъ више речени, бианъ сѣтъ за дѣдѣнѣ Радѣловъ ключаръ, зѣюкъ Соколовъ пѣхарникъ; таже по сѣмрѣтъ емѣ, падаетъ се въ сѣхъ дѣдѣнѣ емѣ и ациганѣ на рѣкѣ госпождевъ Слинѣвъ и Соколовъ пѣхарникъ и Некълевъ пѣхарникъ. Таже сѣе ацигани, уни падаетъ се въ сѣнъ ѣ делъ Соколовъ пѣхарникъ, къда се сѣтъ раздѣлили ациганѣи съе Некѣла пѣхарникъ и съе жѣпаница Блѣдае, шѣраа Соколовъ пѣхарникъ.

И видѣхъ господство ми и записе въ рѣкѣ Некълевъ пѣхарникъ и въ рѣкѣ жѣпаницѣвъ Блѣдае на рѣкѣ Соколовъ пѣхарникъ, сътворене за раздѣленѣе ациганимъ. И ешеже ежмъ видѣла и господство ми и книгъ Илѣандръ коекода, синь Радѣловъ коекода, на рѣкѣ Соколовъ пѣхарникъ, сътворена за раздѣленѣе ациганимъ, въ надъ записѣла госпождевъ Слинѣвъ и въ надъ записѣла Соколовъ пѣхарникъ и Некълевъ пѣхарникъ.

Сего радѣ дадохъ и господство ми слѣговъ господства ми Соколовъ пѣхарникъ, синь Дрѣгичовъ дворникъ въ Корньцѣни, такоже да емѣ естъ въ сѣхъ више речени ацигани въ шѣбѣ емѣ и синовомъ и вѣнкомъ и прѣвѣнѣчетомъ емѣ и ни въ сѣтъ когоже непоколѣ сѣни, поризмо господства ми.

Сѣже и свѣдетелѣе поставлѣемъ господство ми: жѣпанъ Папа велики дворникъ и жоупанъ Хризѣ велъ лѣгѣфетъ и жѣпанъ Трѣфанда велъ вѣстѣаръ и Горганъ спатаръ и Дѣмитраки столникъ и Ярамандѣ колни сѣи Дѣтамандѣ пѣхарникъ и Кондѣли велъ постѣлникъ. Исправникъ, жѣпанъ Хризѣ велъ лѣгѣфетъ.

И азъ, старъ Станъ лѣгѣфетъ въ Сѣвѣци, написѣхомъ въ настолини градъ Бѣкѣрѣци, мѣсеца фѣврѣарѣи кѣ дѣны, въ Идама текѣшаго лѣтомъ до нинѣшнѣго дѣни въ лѣто хѣрлѣс.

† Іу Илѣандръ коекода, мниостѣю Божѣю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui Io Iliș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Socol paharnicul, fiul lui Drăghici vornic din Cornățeni și cu fiii săi, cîți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie o țigancă, anume . . . ², fiica lui Oprea țiganul, care s-a măritat după Costea țiganul, fiul lui Voico țiganul, pentru că Socol paharnic a cumpărat-o de la doamna Elina, pentru 3000 aspri bani gata. Și doamna Elina a vîndut-o lui Socol paharnic de a ei bunăvoie și fără nici o silă, pentru că această mai sus-zisă ațigancă anume . . . ² a fost de moștenire a doamnei Elina. Astfel și-a luat-o acest țigan,

¹ Loc alb, circa 5—6 cuvinte.

² Loc alb.

anume Costea, al lui Socol paharnic, ca să-i fie lui țigancă. Apoi, întru aceasta doamna Elina nu a vrut să spargă sălașul, ci s-a tocmit cu Socol paharnic, de a lor bunăvoie, de i-a plătit cu acest preț mai sus-scris.

Și am văzut domnia mea și zapisul de vânzare, scris de mîna doamnei Elina, la mîna lui Socol paharnic și cu pecetea ei și cu martori boieri buni, anume Dumitrașco comis și Nedelco comis din Gurbanul și Grama, sluga doamnei Elina. De aceea, am dat și domnia mea lui Socol paharnic, ca să-i fie această mai sus-zisă țigancă de ohabă lui și fiilor lui.

Și iarăși să-i fie slugii domniei mele lui Socol paharnic din Cornățeni o fiică de țigan, anume Stana, fiica lui Tatul țiganul, pentru că a cumpărat-o Socol paharnic tot de la doamna Elina, pentru 2000 aspri bani gata. Și a vîndut doamna Elina lui Socol paharnic de a ei bunăvoie, fără nici o silă, pentru că Voica țigancă, mama acestei fiice de țigan, anume Stana, fiica lui Tatul, a fost de moștenire a doamnei Elina, iar Tatul țiganul a fost de moștenire al lui Socol paharnic. Iar întru aceasta, Socol paharnic a avut întocmire cu doamna Elina pentru alte împărțiri ale lor de țigani și s-au întocmit ca să dea doamna Elina lui Socol paharnic șase suflete de țigani. Intru aceea, doamna Elina a dat lui Socol paharnic această țigancă, anume Voica, țigancă lui Tatul și cu patru fiice, anume Malea și Tudora și Dinca și Anca și cu un copil străin, anume Văsiu. Iar această fiică de țigan, care este mai sus-scrisă, anume Stana, fiica lui Tatul, a rămas ca să fie a doamnei Elina. Intru aceea, doamna Elina n-a vrut s-o despartă de părinții ei, de Tatul țiganul și de mama sa Voica țigancă, de surorile ei, care sînt mai sus-scrise, ci doamna Elina a vîndut-o lui Socol paharnic pentru acești două mii de aspri, prețul care este mai sus-scris.

Și am văzut domnia mea și zapis scris de mîna doamnei Elina și cu pecetea ei la mîna lui Socol paharnic, făcut și scris pentru Voica țigancă și pentru fiicele ei și pentru acest copil, anume Văsiu, pentru întocmirea ce a fost între ei și cu martori, boieri buni, anume Dumitrașco comis (din Filipești și Nedelco comis din Gurbanul și Grama, sluga doamnei Elina. De aceea, am dat și domnia mea lui Socol paharnic, ca să-i fie acești mai sus ziși țigani de ohabă lui și fiilor lui.

Și iarăși să-i fie slugii domniei mele lui Socol paharnic din Cornățeni și cu fiii săi, cîți îi va da Dumnezeu, partea de țigani a nepotului său Necula paharnic, toată, cît a avut de la unchiul său Radul clucer Florescul. Și să se știe țiganii anume: Briu cu țigancă lui și cu fiii săi și Voico cu țigancă lui și cu fiii săi și țigancă lui Stan, anume Diica și cu fiii săi, anume Oprea și Mihai și Neniul și cu fiicele ei Mica și Neaga și Rada, și Radul, fiul lui . . . ¹ ulov și cu fratele lui, Banciul și Bădea, fiul Buduroaei țigancă și Stanciul, fiul lui Radul Surdul și Radul, fiul Diicăi și Gonțu, fiul lui Turturea și Băjan, cu țigancă

¹ Text ilizibil.

lui și cu fiii lui, pentru că i-a cumpărat sluga domniei mele Socol paharnic de la nepotul său Necula paharnic din Cornățeni, pentru 41.200 aspri gata. Și a vîndut Necula paharnic de buna lui voie. Pentru că acești țigani au fost de moștenire ai lui Radul clucer Florescul; astfel, după moartea lui, toată dedina lui și țiganii au căzut la mîna doamnei Elina și a lui Socol paharnic și a lui Necula paharnic. Astfel, acești țigani au căzut toți în partea lui Necula paharnic. Iar după aceea, Necula paharnic, el a vîndut toată partea lui de țigani unchiului său Socol paharnic pentru acest preț mai sus-scris, încă din zilele lui Alixandru voievod, fiul lui Radul voievod. A fost atunci cursul anilor 7134. Iar dacă se vor mai afla niște țigani din această țigănie care este mai sus-scrisă și să nu fi fost la împărțire și vor cădea în partea lui Necula, toți să fie la mîna lui Socol paharnic, pentru că Necula paharnic și-a vîndut toată partea lui de țigani lui Socol paharnic.

Și am văzut domnia mea și zăpisiul de vînzare de la mîna lui Necula paharnic la mîna lui Socol paharnic, scris cu mîna lui și cu pecetea lui și cu martori boieri, anume: Fiera mare logofăt și Neagul postelnic și fratele său Gherghe postelnic, fiii jupanului Mihai din Tîrșor și Vișan din Bîra. Iar după aceea, am văzut domnia mea și cartea lui Alixandru voievod cel tînăr la mîna lui Socol paharnic, făcută după zăpisiul lui Necula paharnic.

Și iarăși să-i fie slugii domniei mele lui Socol paharnic acești țigani, anume: Mircea cu țiganca lui și cu fiii săi și Radul Surdul cu țiganca lui și cu fiii săi și Oprea țiganul, fiul lui Fiera și Tetrade țiganul, fiul lui Necula.....¹ Pentru că acești țigani, care sînt mai sus-zîși, au fost de moștenire ai lui Radul clucer, unchiul lui Socol paharnic; astfel, după moartea lui, toată dedina și țigănia lui a căzut la mîna doamnei Elina și a lui Socol paharnic și a lui Necula paharnic. Astfel acești țigani, ei au căzut toți în partea lui Socol paharnic, cînd s-au împărțit țiganii cu Necula paharnic și cu jupanița Vlădae, cumnata lui Socol paharnic.

Și am văzut domnia mea și zăpise de la mîna lui Necula paharnic și de la mîna jupaniței Vlădae la mîna lui Socol paharnic, făcute pentru împărțirea țiganilor. Și încă am văzut domnia mea și cartea lui Alixandru voievod, fiul lui Radul voievod, la mîna lui Socol paharnic, făcută pentru împărțirea țiganilor după zăpisiul doamnei Elina și după zăpisiul lui Socol paharnic și al lui Necula paharnic.

De aceea, am dat și domnia mea slugii domniei mele lui Socol paharnic, fiul lui Drăghici vornic din Cornățeni, ca să-i fie toți mai sus-zîșii țigani de ohabă lui și fiilor și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Hrizea mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și Gorgan spătar și Dumi-

¹ Loc alb circa 5—6 cuvinte.

trachi stolnic și Aramandi comis <și> Diamandi paharnic și Condili mare postelnic. Ispravnic, jupan Hrizea mare logofăt.

Și eu, bătrînul Stan logofăt din Săvești, am scris în cetatea de scaun București, luna februarie 23 zile, de la Adam cursul anilor pînă în aceste zile, în anul 7136 <1628>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Cozia, XLVIII/9.
Orig., perg. (41 × 48,5), pecete timbrată.

24

1628 (7136) februarie 28, București.

Alexandru Iliăș voievod împuternicește pe Socol paharnic din Cornățeni să-și apere ocina de la Clici și braniștea.

† Многостїю Божїю, Іѡ Плязандръ воевода и господинъ, синъ Іѡ Илїаш воевода. Дават господетво ми єѣ повелєніє господетво ми слѣг господетво ми Соколѡк пѣхарник ѡт Корнѣцкни, са сѣ <fie>¹ volnici ai lui oameni, anume . . .² cu această carte a domnii méle, de să-și apere a lui ocină de la Clici de cătră toți oamenii, nimenilea să nu meargă să are, fără știrea lui. Așijderea să apere și braniștea, cît va fi partea lui, să nu lase pre nimenilea să tae braniștea, fără știrea lui Socol peharnic, mult 1 lemnu, nici slugă domnească, nici slugă boerească, nice slujitoriu, nici oroșan, nici țeran, ce de toți oamenii să fie în pace moșia lui de la Clici. Iar pre care om va prinde arîndu ocina sau tăindu braniștea, să fie volnici oamenii lui să le ia săcurile, cum au fost légea, și de nimenilea opreală să n-aibă. Că am văzut domnia mea și cartea a lu Alexandru vovod, feciorul Radului vovod, pre tocmeală, cum scrie mai sus, că cine se va ispi<ti>¹ naintea cărții domnii méle, certare va avea. Инако да некет, по реч господетва ми.

И неправник, сам реч господетва ми.

Пне февральє кн дѣни, въ лѣт хрлѣ.

† Іѡ Плязандръ воевода, многостїю Божїю, господинъ.

Иѡ Плязандръ воевода <т.р.>

Academia Republicii Socialiste România, CCCLXVIII/128.
Orig., hîrtie (30 × 21), pecete timbrată, căzută.

¹ Omis.

² Loc alb, circa 2 cuvinte.

1628 (7136) februarie 28, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Socol paharnic din Cornățeni gîrla Goia de pe ocina sa de la Clici, poruncind călugărilor de la m-rea Sfînta Troiță să se ferească de acea gîrlă.

† Милоетію Божію, Іу Ялѣандрс воєвода и господинъ, синъ поконнаго Іу Илѣаш воєвода. Даватъ [господство ми сѣе повелѣнію] господство ми слвгъ господство ми Socol paharnic de în Cornățeni, ca să fie volnic cu această carte a domnii méle, să-și ție gîrla ce să cheamă Goia, de pre ocina lor de la Clici, cu tot venitul ce va fi, și să fie în pace de cătră călugării de la mănăstirea răposatului Radul voevod, Sviataa Troiță, pentru că iaste a lor de moșie, și au mărturisit cu mulți oameni buni, cum această gîrlă au fost făcută de părinții lor, încă mai dennainte vréme și n-au călugării nici o treabă.

Derept acéia și voi, călugărilor de la mănăstirea Sviataa Troiță, în vréme ci veți vedea această carte a domnii méle, iar voi încă să căutați să vă feriți de această gîrlă ce scrii mai sus, nemica să nu vă amestecați, ce să-și ții Socol paharnic gîrla de la Clici cu bună pace și de niménilea opreală să n-aibă. Pentru că am văzut domnia mea și cartea lu Alixandru voevod, feciorul răposatului Radului voevod, cum iaste a lor de moșii. Iar cui va părea strîmbu, să vie să stea de față. Инако да нкет, по реч господство ми.

И неправник, сам реч господство ми.

Писъ в Бѣжрици, мѣсеца феврсаріе ки дъни, въ лѣт хърлс.

† Іу Ялѣандрс воєвода, милоетію Божію господинъ.

Іу Ялѣандрс воєвода <т.р.>

Academia Republicii Socialiste România, CCCLXVIII/127
Orig., hîrtie (30 × 21), pecete timbrată, căzută.

1628 (7136) februarie 28, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Stoica spătar ocină în Cepturile, în urma unor judecăți.

† Милоетію Божію, [Іу [Ялѣандрс воєвода [и господинъ въсон земле Зггровлахінекоє, синъ великаго и прѣдобраго, пиконнаго Ілѣаш воєвода. Даватъ господство ми сѣю повеленіе] господство ми волѣриясъ] господство ми Стонкѣв спатар, синъ Дмитровъ бие вел дворник, и съе синовихъ его, елицеже Богъ да-

рѡвал, ѡкоже да ест шчинѡ ѡ Чептѡреле, али вѡса шчина Пѣкалъв, елико ест била покѡпила бащ его Дѡмитрѡс била вел дворник и жителница его Калѣ и сѡе ниви ѡ поле и сѡе погоане за виноградѣ и сѡе шщипенїе и сѡе перевози и сѡе швоциники и сѡе шграде и сѡе мѣстоке за кѡке и сѡе шплотши за двор и сѡе гѡлиши за вѣртоград и сѡе вѡсаки седалице. Пѣкалъв, बारे ели се хтит изврати шт по вѡсѡдо и сѡе вечини на име: Испан и Бадѣ и Ђоларе и Коконца и Ышн сѡе синовиѡх. Понеже сѣю више реченѡ шчинѡ и сѡе сѣи вечини покѡпила ест Дѡмитрѡс ворникѡ и жителница его, Калѣ, родїтелїи Ђтонкѡв спатар шт на Пѣкалъ шт Чептѡреле, ешеже шт дѡни Миѡнек воєвода. И вѡе ест дрѣжал волѣрни господетеко ми Ђтонка спатар сѣе шчинѡе и сѡе сѣе вечини више речени сѡе добрѡ мирно, даже до дѡни Шербан воєвод.

И кѡда ест била тогда, имаа ест Ђтонка спатар пренїе сѡе Пѣкалъ, внок Пѣкалов; и еице ест прел Пѣкалъ, внок Пѣкалъ, прел Шербан воєвод, како нѣет продаа шикѡ его Пѣкалъ сѣю шчинѡ сѡе вечинїи Дѡмитров дворник, бащ Ђтонкѡв спатар, нѣ продаа мѡ ест тѣчїю шчина без вечини, а вечини нѣет мѡ ест продаа никакоже и хоцет Пѣкалъ да дрѣжїт ши сѣе вечини. И Ђтонка спатар еше ест рекѡл, како ест кѡпила штѡцѣ его Дѡмитрѡс ворник сѣе шчинѡ сѡе вечини и како ест дрѣжала по сиѡ вечини шт дѡни Миѡнек воєвод до того дѡне. Таже, вѣ том, Шербан водѣ, господетеѡ его гледаа и сѡдла по прав и по законѡ, сѡе вѡсиѡ почтенеми правїтели господетеѡ емѡ и дал ест господетеѡ его Пѣкалъв и Ђтонкѡв спатар ѡ волѣрни междѡ неми по рѡваше господеки, на име: Карка шт Ђврата и шт Кокорѡци, Калотѡ постелник и шт Ирѡци, Ђтанѡю лѡгѡфет и шт Бѣчюмїки, Крѡетѣ лѡгѡфет и шт Тѣткон, Лодовик и шт Кѡлѡгѡрїки, Миѡсѡ, ѡкоже да гледает и да нети.етеѡет: била ест покѡпила Дѡмитрѡс ворник шт на Пѣкалъ вѡсаѡ шчина его и покѡпила ест и сѣе вечїни сѡе шчина или тѣко шчина без вечини и дрѣжала ест Ђтонка спатар по сиѡ вечини шт дѡни Миѡнек воєвод до тогда или нѣет ест дрѣжал, како обрѣцет дѡшами еволими? Таже волѣрни сѣе гледаше и сѡмотрїша и вѣпрашаше по линоги мегїлиши шт шкрѡетнии мѡстѡ и клѡнаше нѡ да казѡет по правѣ. Таже добре нети.етеѡваше сѡе дѡшами нѡ, како ест била покѡпила Дѡмитрѡс ворник и жѡпаница его Калѣ, родителїи Ђтонкѡв спатар, шчина вѡсаѡ шт на Пѣкалъ кѡпно сѡе вечинїи и дрѣжала нѡ ест Ђтонка спатар сѣе вечини шт дѡни Миѡнек воєвод. И шстал ест Пѣкалъ, внок Пѣкалъв, шт законѡ шт прел Шербан воєвод.

И шт тогда, вѡе ест дрѣжала Ђтонка спатар сѣе шчинѡе и сѡе вечинїи више речени сѡе добромирши до дѡни Радѡла воєвод, синѡ Миѡнек воєвод. Таже, кѡда ест била <тог>¹да, пак ест имѣа Ђтонка спатар пренїе сѡе Пѣкалъ, внокѡ Пѣкалъв и сѡе Нѣга, вишка Пѣкалъв и сѡе мѡж еи Ђдрѣ. И еице прѣши Пѣкалъ и Нѣга и Ђдрѣ како нѣет била продаа Пѣкалъ сѣю шчинѡ сѡе вечини, нѣ тѣчїю ест продаа шчина без вечини, а вечини никакоже нѣет нѡ продаа. И вѣ том, господетеѡ им, Радѡла воєвод, гледаѡ и сѡдиѡ по прав и по законѡ

¹ Loc rupt.

и съе въсѣмїи почтенеми правителн господетвѣ им и ест прочитнл книгѣ ро-
дїтелїе господетвѣ им, Мнхнєк воєвод, за покѣпенїе и рѣвашєкє господєкн
Шєрєан воєвод и книг тєх шєстн болѣрнм за вєтанвк. И добрє истннєтєво-
ваѣх господетвѣ им како ест бнл прѣдал Пѣкалѣ Дѣмнтрѣк вѣрннєк шчннл
єго вѣсаѣх и съе вєчннїи вт дѣнн Мнхнєк воєвод и како ест имѣл Єтонкн
спатар и книг Шєрєан воєвод за вєтанвк, нѣ ест погѣбнлл кѣдл ест прншєлн
ѣгрннн здѣ вѣ зємлє. И вєтал ест Пѣкалѣ, [єст] вноєк Пѣкалєк и Нѣга и
ѣдрѣк вт закон и вт євждєнїе тогдл. И вѣсє ест дрѣжал Єтонкн спатар
вѣсаѣх шчннл Пѣкалѣк и съе вєчннн єжє вншє рѣѣх съє добрѣ мнрнѣ.

И кѣдл ест бнл сѣдл, пак ест имѣл Єтонкн спатар прєнїє прѣд поєподєтєкѣ мн
съє Пѣкалѣ и съє Нѣга и съє ѣдрѣк. И єцє прѣкшє Пѣкалѣ и Нѣга и ѣдрѣк,
єкѣжє вт прѣвѣ. Бѣ том, господєтєкѣ мн глєдлѣхмн и євднѣх по прав и по
закон, съє вѣсѣмїи почтенеми правителн господєтєкѣ мн. И вндѣѣхмн господ-
єтєкѣ мн и книг Радѣл воєвод, єннѣ Мнхнєк воєвод, за вєтанєтєкѣ. Такожє ест
вєтал єтє людїє нжє вншє рєчєнн вт закон и вт євждєнїє и вт прѣд господ-
єтєкѣ мн.

Єго радї длдѣх и господєтєкѣ мн Єтонкѣкє спатар, єкѣжє дл мѣ ест
шчннѣ и вєчннн нжє вншє рѣѣх вѣ шѣбє им и єнєвнмн и вноєкѣмн и прѣвєчнч-
тѣмн и нє вт кѣгѣжє нєпоєкѣлєбнємѣ порнзємѣ господєтєкѣ мн.

Єжє євєдєтєлїн поєтавлѣмн господєтєкѣ мн: жѣпан Пѣпа вєлнєкн двѣрннєк
и жѣпан Хрнзѣк вєлнєкн лшгѣфєт и жѣпан Трофанлл вєлнєкн внєтїар и жѣпан
Гѣрган вєлнєкн спатар и жѣпан Дѣмнтрашкѣ¹ вєл єтолннєк и жѣпан Днмдлн²
вєл кѣмнєк и жѣпан Пѣрдлн² вєл пєѣарннєк и жѣпан Кѣндєлн вєл поєстєлннєк. И
нєєрлвннєк, жѣпан Хрнзл вєл лшгѣфєт.

И пнєсаѣх Идѣѣн лшгѣфєт вѣ настѣл є градѣ Бѣкѣрєцн, мѣсєцл фєврєларїє
кн дѣлн и вт Пѣдлмл дѣ нїнѣ тєчєнїю лѣт вѣ лѣт хєрлєс.

† Іу Плєкандрѣ влєкѣд, мнлѣстїю Бѣжїю господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Iliș voievod. Dă domnia
mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele lui Stoica spătar,
fiul lui Dumitru fost mare vornic, și cu fiii lui, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca
să-i fie ocină în Cepturele, însă toată ocina lui Păcală, cît a cumpărat tatăl
lui, Dumitru fost mare vornic și soția lui, Calea și cu ogoare în cîmp și cu
pogoane de vie și cu curături și cu grădini și cu pometuri și cu ogrăzi și cu
locuri de casă și cu garduri de curte și cu arie și cu ogrăzi pentru grădină și cu
toată vatra lui Păcală, oricît se va alege de pretutindenii și cu vecinii, anume:
Ispan și Badea și Soare și Coconța și Ion cu fiii. Pentru că această mai sus-zisă
ocină și cu acești vecini i-a cumpărat Dumitru vornic și soția lui, Calea, părin-

¹ În loc de: Дѣмнтрашкн

² În acest timp Diamandi era mare paharnic, iar Ramandi mare comis.

ții lui Stoica spătar, de la Păcală din Cepturele încă din zilele lui Mihnea voievod. Și a tot ținut boierul domniei mele Stoica spătar aceste ocine și cu acești vecini mai sus-ziși cu bună pace pînă în zilele lui Șerban voievod.

Iar cînd a fost atunci, Stoica spătar a avut pîră cu Păcală, nepotul lui Păcală; și așa a pîrît Păcală, nepotul lui Păcală, înaintea lui Șerban voievod că unchiul său Păcală n-a vîndut lui Dumitru vornic, tatăl lui Stoica spătar această ocină cu vecinii, ci i-a vîndut numai ocina fără vecini, iar vecinii nu i-a vîndut nicidecum, și vrea Păcală să țină el acești vecini. Iar Stoica spătar astfel a spus că tatăl lui, Dumitru vornic, a cumpărat această ocină cu vecinii și că i-a ținut pe acești vecini din zilele lui Mihnea voievod pînă în aceea zi. Astfel, la aceasta, Șerban vodă, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei lui și domnia lui a dat lui Păcală și lui Stoica spătar 6 boieri între ei pe răvașe domnești, anume: Carca vornic din Sărata și din Cocorăști, Calotă postelnic și din Arcești, Stanciul logofăt și din Buciumeani, Cîrstea logofăt și din Tătcoi, Lodovic și din Călugăreani, Micul, ca să cerceteze și să adeverească, cum vor afla cu sufletele lor: a cumpărat Dumitru vornic de la Păcală toată ocina lui și a cumpărat și acești vecini cu ocina sau numai ocina fără vecini și a ținut Stoica spătar pe acești vecini din zilele lui Mihnea voievod pînă atunci sau nu i-a ținut? Astfel acești boieri au cercetat și au socotit și au întrebat pe mulți megieși dimprejurul locului și i-au jurat să spună adevărul. Astfel bine au adevărit cu sufletele lor că Dumitru vornic și jupanița lui, Calea, părinții lui Stoica spătar, au cumpărat toată ocina dela Păcală împreună cu vecinii și a ținut Stoica spătar acești vecini din zilele lui Mihnea voievod. Și a rămas de lege Păcală, nepotul lui Păcală, înaintea lui Șerban voievod.

Și de atunci a tot ținut Stoica spătar aceste ocine și cu vecinii mai sus-ziși cu bună pace pînă în zilele lui Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod. Astfel, cînd a fost atunci, iarăși a avut Stoica spătar pîră cu Păcală, nepotul lui Păcală și cu Neaga, nepoata lui Păcală și cu bărbatul ei Udrea. Și așa pîrau Păcală și Neaga și Udrea că Păcală nu a vîndut această ocină cu vecinii, ci a vîndut numai ocina fără vecini, iar vecinii nicidecum nu i-a vîndut. Iar întru aceasta, domnia lui, Radul voievod, a cercetat și a judecat după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei lui și a citit cartea de cumpărătură a părintelui domniei lui, Mihnea voievod și răvașele domnești ale lui Șerban voievod și cartea de rămas a celor șase boieri. Și bine a adevărit domnia lui că Păcală a vîndut lui Dumitru vornic ocina lui toată și cu vecinii, din zilele lui Mihnea voievod și că a avut Stoica spătar și cartea de rămas a lui Șerban voievod, ci a pierdut-o cînd au venit ungerii aici în țară. Și au rămas atunci Păcală, nepotul lui Păcală și Neaga și Udrea de lege și de judecată. Și a tot ținut Stoica spătar toată ocina lui Păcală și cu vecinii care s-au zis mai sus cu bună pace.

въ при дѣнїе Мухаюв воевод, тогда ешеже сѣт бнѣ тѣмъ въ село њ Тѣнкѣвещїи и ѡфатнѣ ю ест свезанїѣ Мухаюв воевод њ Тѣнкѣвещїи.

И потомъ, кѣда ест бїѣвъ въ дѣнїе покоинномъ Шервалов воевод, по сѣмрѣти Декѣв ага, а мати его жѣпаница Керѣца, она ест продалъ въ сѣло Тѣнкѣвещїи и сѣе въ снѣхъ вечиннїи покоинномъ Никѣвъ лѣгѣѣѣт, ѡтѣѡ Предѣв спатар, за хѣлѣспри готови. И ѡт тогда въе дрѣжалъ ест вечиннїи сѣе добромъ мирно.

И кѣда ест бнѣ въ дѣнїе Гаврїл воевод, а село Тѣнкѣвещїи, они се сѣт сѣѡповали за веченїе ѡт кѣ Гаврїл воевод, кромѣ знанїе Предѣв спатар и безъ знанїѣ диванномъ.

И потомъ, кѣда ест бнѣ въ дѣнїе Ялѣзандров воевод, синѣ покоинномъ Радѣла воевод, а болѣринъ господство ми Преда спатар, ѡн ест тегла прѣѡхъ сѣе село Тѣнкѣвещїи и сѣпрѣше се за лицѣ прѣдъ господство емѣ. И ѡстали сѣт село Тѣнкѣвещїи ѡт законъ и ѡт сѣжденїе ѡт прѣдъ Ялѣзандров воевод, синѣ Радѣла воевод и далъ ю ест ѡт диванъ да бѣди пакиже вечиннїи, како ест бнѣ и ѡт прѣжде вѣрѣме.

И потомъ, а сїи вечиннїи, Манѣ и сѣе братомъ си Ялѣзандру¹ и сѣе вѣнѣцїи имъ, Злате и Тоадѣр и сѣе силовнїи нѣхъ, они ниже сице не ѡставаѣютъ сѣмъ да ест вечиннїи, ѣкоже и прочїи, анѣ ест пошлнїи и они њ прѣѡхъ њ диванъ прѣдъ Ялѣзандров воевод, синѣ Радѣла воевод, тѣре сѣпрѣше се за лицѣ сѣе болѣринъ господства ми Преда спатар. И сице прѣше ѡнѣ њ диванъ како нѣетъ бнѣ вечиннїи продавали Декѣв ага, ниже ю ест прифатнѣ свезанїѣ Мухаюв воеводъ тамо въ село њ Тѣнкѣвещїи. Таже въ томъ Ялѣзандров воевод, синѣ Радѣла воевод, господство емѣ глѣдахъ и сѣднѣхъ по правдѣ и по законѣ, кѣпнѣже сѣе въ сѣѣхъ чѣститнїи правитѣлїи господствѣ емѣ и добре истинствѣвахъ господствѣ емѣ, како ест бнѣ вечиннїи Декѣв ага и прифатнѣ свѣзанїѣ Мухаюв воеводъ въ село њ Тѣнкѣвещїи. И ешеже сѣтъ свѣдетѣлствѣвалъ њ диванъ и почѣтѣннои правитѣлъ господство ми жѣпанѣ Папа велъ дворникъ како ест бнѣ вечиннїи Декѣв ага нанъ ѡт прѣжде вѣрѣме и ѡфатнѣ ю ест свезанїѣ Муханла воеводъ њ Тѣнкѣвещїи. И ѡсташа Манѣ и сѣе братъ си Дрѣгою и вѣнѣцїи имъ, Злате и Тоадѣр, ѡт законъ и ѡт сѣжденїе ѡт прѣдъ Ялѣзандров воевода синѣ Радѣла воевод. <И> видѣхъ господство ми и книгѣ за прѣѡхъ и за ѡстанѣтѣ.

И потомъ, кѣда ест бнѣ сѣда, въ дѣнїе господство ми, въ на второе рѣдѣ за господствѣе, а болѣринъ господство ми Преда спатар, ѡн ест ималъ прѣѡхъ прѣдъ господства ми, њ диванъ сѣе сїи више речени вечиннїи и пришѣлъ ест тѣре сѣпрѣше се за лицѣ. И сице прѣше Манѣ и братъ си Дрѣгою, сѣе вѣнѣцїи имъ, Злате и Тоадѣр, прѣдъ господства ми њ великїи диванъ, како нѣетъ бнѣ вечиннїи продавали Декѣв ага, ниже ю ест прихѣватнѣ свезанїѣ Мухаюв воеводъ тѣмъ въ село њ Тѣнкѣвещїи. Таже въ томъ господство ми сѣмъ глѣдахъ и сѣднѣхъ по прав-

¹ Așa în text.

ДѢ и по законѣ и пакнже ест шетал сѣи вечини шт закон и шт пред господ-
ство ми, како ест бѣш шеталн и шт прѣжде вѣрѣнѣ.

Сего радѣ дадохъ съм господство ми волѣришъ господства ми Предек спа-
тар, какоже да мѣ ест сѣи вечини дѣдѣишъ и въ шхѣвъ снзком его и вѣнком
и превншчетом и не шт кождо непоколѣбно, порнзмо господства ми.

Сеже шео и шкедетелѣи поставахъ господство ми: жѣпан Папа вел дкорник
и жѣпан Хриза вел логофет и жѣпан Дѣмитрашко вел вшетѣар и жѣпан Горган
вел спатар и Дѣмитраки вел столник и Рамандѣ вел комне и жѣпан Дѣтаманди
вел пѣхарник и жѣпан Кондило вел постелник. И неправник, Хриза вел логѣфет.

И аз, Делѣдат логофет, <писахъ>¹ къ настолни граду Бѣкѣрѣи, мѣсеца
мартѣ г дѣни и шт ѣдла до ннѣ, къ сего писанѣ лѣтом къ лѣт хрлс.

† Іу Флѣксандрѣ кѣкѣда, мнлостію Божію господнѣ.

Иш Флѣксандрѣ конвода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă
domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, lui
Preda spătar, fiul răposatului Nica fost mare logofăt, și cu fiii săi, ciți i-a dăruit
Dumnezeu, ca să-i fie niște vecini în sat în Tîncăbești pe nume: Manea și cu
fratele lui Drăgoi și cu nepoții lor, Zlate și Toader, și cu fiii lor și cu toate ave-
rile lor. Pentru că acești vecini, care sînt mai sus-ziși, pe vremea cînd a cumpă-
rat răposatul jupan Leca fost mare agă satul Tîncăbești, în zilele lui Mihai
voievod, atunci încă au fost aici în sat la Tîncăbești și i-a apucat legătura lui
Mihai voievod în Tîncăbești.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele răposatului Șerban voievod, după
moartea lui Leca aga, iar mama lui, jupanița Cherața, ea a vîndut tot satul
Tîncăbești și cu toți vecinii răposatului Nica logofăt, tatăl lui Preda spătar,
pentru 60.000 aspri gata. Și de atunci a tot ținut vecinii cu bună pace.

Iar cînd a fost în zilele lui Gavriil voievod, iar satul Tîncăbești, ei s-au
răscumpărat de vecinie de la Gavriil voievod, fără știrea lui Preda spătar și
fără știrea divanului.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul răposatului
Radul voievod, iar boierul domniei mele Preda spătar, el a tras pîră cu satul
Tîncăbești și s-au pîrit de față înaintea domniei lui. Și a rămas satul Tîncăbeștii
de lege și de judecată dinaintea lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod
și i-a dat din divan să-i fie iarăși vecini, cum a fost și înainte vreme.

Iar după aceea, acești vecini, Manea și cu fratele său Andrei² și cu nepoții
lor, Zlate și Toader și cu fiii lor, ei nici așa nu s-au lăsat să fie vecini, ca și ceilalți,

¹ Omis.

² Așa în text.

ci au mers și ei în pîră la divan înaintea lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, de s-au pîrît de față cu boierul domniei mele Preda spătar. Și așa au pîrît ei în divan că nu s-au vîndut vecini lui Leca aga, nici nu i-a apucat legătura lui Mihai voievod acolo în sat în Tîncăbești. Astfel, întru aceasta, Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregătorii domniei lui și bine a adevărit domnia lui că au fost vecini lui Leca aga și i-a apucat legătura lui Mihai voievod în sat în Tîncăbești. Și încă au mărturisit în divan și cinstitul dregător al domniei mele jupan Papa mare vornic că au fost vecini lui Leca aga mai dinainte vreme și i-a apucat legătura lui Mihail voievod în Tîncăbești. Și a rămas Manea și cu fratele său Drăgoi și nepoții lor, Zlate și Toader, de lege și de judecată dinaintea lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod. <Și> am văzut domnia mea și cartea de pîră și de rămas.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, în al doilea rînd de domnie, iar boierul domniei mele Preda spătar, el a avut pîră înaintea domniei mele în divan cu acești mai sus-ziși vecini și a venit de s-a pîrît de față. Și așa au pîrît Manea și fratele său Drăgoi, cu nepoții lor, Zlate și Toader, înaintea domniei mele în marele divan, că nu s-au vîndut vecini lui Leca aga, nici i-a apucat legătura lui Mihai voievod aici în sat în Tîncăbești. Astfel, întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege și iarăși au rămas acești vecini de lege și dinaintea domniei mele, cum au rămas și dinainte vreme.

De aceea, am dat și domnia mea boierului domniei mele, lui Preda spătar, ca să-i fie acești vecini dedină și de ohabă fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Hriza mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Gorgan mare spătar și Dumitrachi mare stolnic și Ramandi mare comis și jupan Diiamandi mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic, Hriza mare logofăt.

Și eu, Lepădat logofăt, <am scris>¹ în cetatea de scaun București, luna martie 3 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor în anul 7136 <1628>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Alixandru voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., A.N., CXI/18.
Orig., hîrtie (42 × 28), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1913.

¹ Omis.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului, răposatului Io Iliăș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului Albotești, însă oamenii anume Jitea și Giura și Lateșu și cu fiii, cîți le va da Dumnezeu, ca să fie în pace și slobozi de vecinie.

Pentru că acest sat și vecinii mai sus spuși au fost vecini de moștenire ai lui Stroe postelnic din satul Oteteliș. Iar cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul răposatului Radul vodă, Stroe postelnic s-a milostivit de i-a iertat de vecinie și cu toată ocina lor, pentru 23 000 aspri gata. Și i-a iertat Stroe postelnic de bunăvoia lui și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului.

Și am văzut domnia mea zapisele lui Stroe postelnic la mîna satului Albotești, de iertare și de răscumpărare, cum este mai sus scris, și cu mulți martori, oameni buni, anume: popa Grigorii de la mănăstirea din Valea Drăganului și Vladul și din Deiculești, Stanoe, din Titoi, popa. . . a ¹ și din Bățișani, Drăgoiu și Dumitru și din Gănești, Stanciul și din Mărghineani, Toma și Pătru și din Giulești, Stanciul și Lupul și iar din Drăgan, Oprea și Mionu, de au mărturisit înaintea domniei mele că i-a iertat Stroe de a lui bunăvoie să se răscumpere.

Pentru aceasta și domnia mea am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și am dat și domnia mea satului Albotești, cu acești oameni și cu toată ocina lor, ca să fie în pace de vecinie de către Stroe postelnic <și> de către toate rudele lui, ei și fiii lor și nepoții și strănepoții, și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Hrezea mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Gorgan mare spătar și jupan Dumitrache mare stolnic și jupan Diiamandi mare paharnic și jupan Ramandi mare comis și jupan Condila mare postelnic. Și ispravnic, Siima al doilea logofăt.

Și am scris eu, Gherghe logofăt, în scaun, în cetatea București, luna martie 5 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7136 <1628>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Rîmnicu-Vilcea, XIV/1.

Orig., perg. (26 × 33,5), pecete timbrată, căzută.

EDIȚII. T r a d. P. P. Panaitescu, în „Naționalul Vilcii“, 1937, nov. p. 354.

¹ Loc rupt.

1628 (7136) martie 5, București.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Nenciul al doilea vornic moșia Virleți cu 4 rumâni.

Hotarul moșiei Virlețul, ce ține tot dă Cozleciu.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului, răposatului Io Iliș voievod.

Dat-am domniia mea această poruncă a domnii méle boierului domnii méle Nenciului vtori dvornec i jupînesii lui, Neacșii, și cu feciorii lui, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie lui moșie la sat la Virleți, însă din partea lui Theodosie monah, ce au fost numele lui Tudor logofăt din Vlădeni, jumătate de moșie, din cîmp și din pădure și din apă și cu patru rumâni și din siliștea satului și din vad de moară și du pretutindinea și du preste tot hotarul, oricît să va alege. Pentru că această moșie și cu acești 4 rumâni fost-au de baștină ai lui Tudor logofăt din Vlădeni, ce este călugăr la mănăstirea ce să cheamă Ruda, încă de cumpărătoare mai dinnainte vréme.

Iar după aceia, cînd au fost în zilile lui Alexandru voievod, sină răposatul Radul voievod, de sînt de atunci pînă acum patru ani, iar Theodosie monah, el au făcut schimbu cu boerul domnii méle Nenciul dvornec, de au dat Theodosie monah Nenciului 2 vornec, din partea lui de moșie din Virleți jumătate, de preste tot hotarul și patru rumâni, cum scrie mai sus, ca să-i fie lui de baștină, iar boerul domnii méle Nenciul dvornec, el încă au dat lui Theodosie monah patru pogoane de vie în dealul . . . ¹, dooă pogoane lucrate și dooă pogoane nelucrate și bani gata 6 600, să fie moșie pentru moșie. Au schimbat ei amîndoi de a lor bunăvoe, fără de nici o silă, cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din împrejurul locului și dinnainte domnii méle. Și am văzut domniia mea și zapisul lui Theodosie călugărul, de schimb, pre tocmeala cum scrie mai sus, făcut de la mîna lui, cu slova lui, la mîna Nenciului dvornic.

Drept aceia, am dat și domniia mea boerului domnii méle Nenciului dvornic i jupînesii lui, Neacșii, ca să le fie lor moșie și rumâni de baștină și ohabnici, feciorilor și nepoților și strănepoților și de către nimeni să nu se clătească, după zisa domnii méle.

Iată dar și mărturii am pus domniia mea: jupan Papa vel dvornic i jupan Hrizea vel logofăt i jupan Trufanda vel vistiar i jupan Gorgan vel spatar i jupan Dumitrache vel stolnic i Ramandi vel comis i jupan Diiamandi vel paharnic i jupan Condila vel postelnic. Și ispravnic, Hrizea vel logofăt.

¹ Loc alb.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în oraș Bucureștii, luna lui martie 5 dni, dă la Adam vă leat 7136 <1628>.

Academia Republicii Socialiste România, DVIII/61.
Traducere din 1818.

30

1628 (7136) martie 6, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Hrizea mare logofăt ocine la Bucșani și vaduri de moară, în urma unor judecăți.

Hrisovul răposatului Alexandru voevod, tot pentru moșia Bucșanilor.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod, domnu a toată Ungrovlahia, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliăș voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boiariului domniei mele jupan Hrizea vel logofăt și feciorilor lui, cîți Dumnezeu îi va dărui, pentru ca să fie lui moșie în Bucșanii dă Jos, den sud Vlașca, însă partea Stanciului toată, stînjăni 45 și iar partea Albului și a fraților lui David și a lui Costandin, toată, stînjăni 186 și partea Manciiului toată, stînjăni 214 și partea lui Pătru postelnecul din Pietroșani, stînjăni 30 și iar partea celuiilalt Pătru, toată, stînjăni 239 și partea lui Ștefan logofăt, toată, stînjăni 45, cin cup stînjăni 800, den cîmpu, din pădure, den apă și den siliștea satului și cu morile și du pretutindinea, dă peste tot hotarul, ori cîtă să va alége. Pentru că acești stînjăni de moșăe, ce scriu mai sus, i-au cumpărat răposatul jupan Andrei biv vel logofăt de la acești mai sus-numiți oameni și ca să fie rumâni, pentru 43.670 aspri gata.

Și iar au cumpărat Andrei biv vel logofăt moșie la Bucșani, însă partea lui Balea logofătul de la Ruși și a fămei lui, toată, însă stînjăni 800. Și semnile moșii să știe: din calea hotarului, den mijlocul biserecii pînă în hotarul Căzăneștilor, la vale, dă peste tot hotarul, den cîmpu și den pădure și den munte și cu tot venitul, pentru 12.000 aspri gata, de la Balea logofătul și de la fămăia lui, pentru că o au cumpărat Andrei logofătul această ocină încă den zilele răposatului Mihail voevod. Și de atunci au tot fostu acēste moșii satornice, pînă în zilele lui Gavriilă vodă.

Iar cînd au fostu atuncea, avut-au jupîneasa Tudosiia, a jupînului Andrei logofătul și cu fata ei, Magdalina, pîră cu Balea logofătul, înaintea lui Gavriilă vodă. Și așa pîria Balea logofătul cum că n-au vindut din partea lui de moșie lui Andrei logofătul nicidecum. Deci răposatul Gavriilă vodă domnia lui au căutat și au judecat după dreptate și după legea lui Dumnezeu, împreună cu

toți cinstiții boiarii domniei lui. Și au citit și cartea răposatului Mihail Voievod de cumpărătoare și bine au adevărat domnia lui, cum că iaste partea Balei logofătul de moșie din Bucșani vîndută lui Andrei logofătul. Și au rămas Balea logofătul de lege dennaintea lui Gavriilă vodă. Și de atuncea au tot ținut jupîneasa Tudosia această moșie cu bună pace.

Iar cînd au fost în zilele lui Alexandru vodă, feciorul răposatului Radului vodă, făcut-au jupîneasa Tudosia și cu fata iai acéste moși vînzătoare. După acéia, cinstitul boiariul domniei méle Hrizea vel logofăt, el au cumpărat acéste moși toate, împreună și cu partea Balei logofătul de moșie din Bucșani și cu rumîinii de la jupîneasa Tudosia și de la fata iai, Magdalina și de la ginere-său Vasilie, feciorul lui Uréche vornecul, pentru 250 galbeni bani gata. Și au vîndut jupîneasa Tudosia, fáméia lui Andrei logofătul și cu fata iai și cu ginere-său, acéste mai sus-zise moși jupînului Hrizei vel logofăt, de al lor bunăvoe, făr dă nici o silă și cu știrea tuturor boiarilor și a toată curtea domniei méle. Și au văzut domnia lui, Alexandru vodă, feciorul Radului voevod, și zapisul jupînésii Tudosii și al fie-sa și al ginere-său la mîna boiariului domniei lui, jupan Hrizii vel logofăt, de vînzare și cu mulți boiari mărturii. Așăjderea și cartea lui Mihail voevod, de cumpărătoare, cîndu au fostu cumpărat Andrei logofătul acéste moși și cărțile rumânilor, moșnénilor satului, de cîndu s-au fost vîndut cu moșia lor lui Andrei logofătul. Așăjderea și cartea de pîră și de rămas a lui Alexandru vodă, feciorul Radului vodă, de cîndu au fost curgerea anilor 7132, pă vréme cînd au fost rămas Balea logofătul de în sat den Ruși de lége, întru care au fost iscălit cu mîna întru tot sfințitul părintele nostru Chiril, patriarhul Alexandriei, mărturie întru această carte, de o au fost dat jupînésii Tudosii, la mîna dumnealui Hrizei vel logofăt. Și de atuncea au fost tot ținut acele moși cu bună pace.

Iar după acéia, cîndu au fost acum, în zilele domniei méle, iar cinstitul boiariul domniei méle Hrizea mare logofăt au avut pîră înaintea domniei méle cu Balea logofăt den Ruși și cu toți moșnéni satului den Bucșani, cîți sînt pre rîndu mai sus-zîși, pentru acéste moși den Bucșani. Și viind să să pîrască de față înaintea domniei méle, în divanul cel mare, așa pîria Balea logofăt și săténii din Bucșani cum că n-au luat bani de la Andrei logofătul, ci i-au fostu călcat și le-au ținut moștenirea lor cu sila și fără direptate. Deci jupan Hrizea vel logofăt au scos la divan zapisul de vînzare pentru partea Balei logofătul den Bucșani, făcut singur de la dînsul, cu mîna lui, scris de Balea logofăt, la mîna lui Andrei logofătul, care zapis n-au putut nici Balea logofătul să-l tăgăduiască nicicum, cum că nu iaste făcut de mîna lui. Și am adevărat de aceasta, cum că au fostu luat Balea logofăt bani pe partea lui de moșie din Bucșani, de la Andrei logofătul.

Deci, domniia mea am căutat și am îndreptat după légea lui Dumnezeu, cu toți cinstiții boiarii domnii méle și am văzut domniia mea și am citit: întâi, cărțile lăcuiitorilor den sat den Bucșani; după acéia, cartea lui Mihail voevod, de cumpărătoare și cartea lui Gavriil voevod, de pîră și de rămas și cartea boiarilor cîți au fost la divanul lui Gavriilă vodă: pan Ivașco vel vornic i pan Papa vel logofăt i pan Stoica vel vistiiar i pan Ventilă vornecul i pan Mihai vel spatar i pan Buzinca vel comis i pan Radul Rudeanul vel paharnic i Paraschiva vtori logofăt, numele tuturor acestor boiari într-acest zapis cu pecețile lor și iscăliți mai jos cu mîinile lor și cu mîna prea sfințitului părintelui Chiril, patriiarhul Alexandriei, scriindu și mărturinsindu cum au fost pricina. Și atunci Balea logofătul și cu lăcuiitorii satului den Bucșani, dennaintea lui Gavriilă vodă, au fostu rămas de lége și de judecată de către jupîneasa Tudosiiia a răposatului Andrei logofăt și de către fie-sa Magdalina.

Deci și domniia mea, văzînd atîta cărți și zapise de mare credință, cum că au fostu cumpărat acéste moșii de la Bucșani de jupînul Andrei logofătul și de jupîneasa lui, Tudosiiia și iar după acéia le-au fost vîndut acești mai sus ziși boiari, jupîneasa Tudosiiia și fie-sa Magdalina și gineri-său Vasile, jupan Hrizei mare logofăt, după cum s-au zis mai sus; așăjderea văzînd acum cum să pîrîia jupan Hrizea vel logofăt cu Balea logofăt și cu lăcuiitorii satului den Bucșani, de față înnaintea domnii méle, în divanul cel mare, pentru acéste moșii den Bucșani; și iarăși au rămas Balea logofătul și cu lăcuiitorii satului de lége și de judecată dennaintea domnii méle, cum Balea logofătul de acum înnainte nici un fel dă treabă cu acéste moșii den Bucșani să nu mai aibă, nici el, nici feciorii lui, iar lăcuiitorii satului den Bucșani să fie ei și feciorii lor rumâni jupînului Hrizei vel logofăt, în véci și moște de baștină și de moștenire, lui și feciorilor lui.

Și iar să fie boiariului domnii méle Hrizei vel logofăt și cu feciorii lui, cîți Dumnezeu îi va dărui, moște și vaduri de moară și cu patru roate de moară în apa Dîmboviții, însă doao roate în mal, de la satul Dragomireștii, în țărmuri, iar alte doao roate în malul de la satul Cocani, pentru că acéste moșii și cu acéste vaduri de moară și cu morile ce s-au zis, fost-au cumpărate de cinstit boiariul domnii méle Hrizea vel logofăt încă mai dennainte vreme, de la moșnéni acelui sat, tot în bani gata.

Iar după acéia, cînd au fost în zilele răposatului Radului voevod, în al doilea domnie, iar cinstitul boiariul domnii méle Hrizea vel logofăt au mersu ca să-și caute moșile și vadurile de moară ce au fost cumpărat, ca să facă mori, să să chivernisească. Deci, daca au mers jupan Hrizea vel logofăt, el au aflat oarecari mori făcute de popa Ghiorghe din orașul Bucureștii, 2 roate de moară la malul Tămădueștilor, iar doao roate făcute pă Copil, tot într-un vad, la malul Dragomireștilor. Cari mori au făcut mare pagubă pă locul satului Dragomireștilor, pentru că au fost înnecat multe locuri și livezi și au fost stricat și

alte vaduri și n-au fost avut popa Ghiorghe nici o treabă cu moșia Dragomireștilor. Și au stătut față cinstitul boiariul domnii mélé jupan Hrizea vel logofăt cu popa Ghiorghe, la divan, înaintea răposatului Radului vodă și așa se plîngea Hrizea vel logofăt căci cînd i-au făcut popa Ghiorghe multă pagubă pe moșia de la Dragomirești. Într-acéia: răposatul Radul voevod au căutat și au judecat pe dreptate și pă lége și au dat domniia lui de la divan, pe răvaș domnescu, megiiși boiari și meșteri, anume: den Sîntești, Stoica postélnicul și den Cîrstienești, Stanciul logofăt și den Roșu, Tudor meșterul și din orașul Bucureștii, Mihul meșter, pentru ca să caute și să adevérezé cu sufletul lor cum ar fi pă dreptate: că ar fi avut popa Ghiorghe treabă și lucru cu moșia Dragomireștilor sau n-au avut și avut-au popa Ghiorghe vaduri de moară osebi au n-au avut?

Pentru aceasta, acești boiari și meșteri ce s-au zis mai sus, ei au umblat și au căutat precum au socotit că va fi cu dreptate și au mersu înaintea răposatului Radului vodă la divan și au mărturisit cu sufletele lor înaintea domniei lui, cum că nu să cade ca să facă popa Ghiorghe mori acolo, într-acel vadu și locu, pentru că au aflat vadul popei Ghiorghe mult mai la vale pe apa Dîmboviții și vadul jupînului Hrizei vel logofăt innecat de popa Ghiorghe. Și au rămas popa Ghiorghe de lége și de judecată, înaintea Radului vodă și au ajunsu légea și judecata ca să tae morile popei Ghiorghe. Deci popa Ghiorghe, văzînd că va să-i tae morile, el au căzut înaintea cinstitului boiariului domnii méle ce s-au zis cu acei boiari și cu acei meșteri ce s-au zis, cu multe rugăciuni, ca să-i lase doao mori de la malul Tămăduștilor, iar acele doao roate de moară de la Copil, ce sînt la malul satului Dragomireștilor, le-au dat el însuși popa Ghiorghe jupînului Hrizei vel logofăt. Deci cinstitul boiariul domnii méle, ce scrie mai sus, văzînd că moara iaste făcută de popa Ghiorghe și va fi făcut multă osteneală și cheltuială pentru acéle mori, el nu s-au îndurat nici de popa Ghiorghe, ci s-au tocmît de al lor bunăvoe înaintea Radului vodă, făr dă nici o silă și au dat jup`n Hrizea mare logofăt popei Ghiorghe galbeni 35, de i-au plătit lémnile și pietrele și hiarăle cu acești bani. Și am văzut domniia mea și zapisul popei lui Ghiorghe, la mîna jupan Hrizei vel logofăt, pe această tocmeală. Și s-au chivernisit jupan Hrizea vel logofăt de atunci pînă acum, cu bună pace.

Iar după acéia, cîndu au fost în zilele domnii méle, pe vréme cînd l-am fost trimes domniia mea de la Țarigrad nainte pă credincios boiariul domnii méle Alexie biv vel paharnic, aici la scaonul Bucureștilor, s-au fost sculat și au fost stricat niște mori de acele vechi și au vrut ca să facă alte mori noăă într-acel, vad. Deci jupan Hrizea biv vel logofăt, neîngăduind ca să-i facă popa Ghiorghe pagubă și innecare pă moșia Dragomireștilor, el au mersu de față cu popa Ghiorghe la divan, înaintea boiarilor domnii méle, jupan Alexie

paharnic și înaintea tuturor boiarilor, și au luat doi boeri și patru meșteri anume boiarii: jupan Bratul biv vel comis și Tudor biv vel sluger și den Roșul, Tudor meșterul și Albul meșterul și den București, Mihul și Dragomir, ca să caute și să aleagă vadul popei Ghiorghe și al jupin Hrizei vel logofăt, ca să chivernisească fieștecare cu pace în vadul lui. Și au ales popei Ghiorghe vadul osebit și cinstului boiariului domnii mele, ce s-au zis mai sus, iarăși vadul deosebi.

Deci cîndu au fost mai pe urmă, popa Ghiorghe iar au ridicat pîră și au venit înaintea domnii mele la divan, de să plîngea de jupan Hrizea vel logofăt, cum că au fost înecat oamenii lui lemnile popei Ghiorghe, pe apă. Deci domniia mea am trimis de la divan pe sluga domnii mele Radul vtori portar, ca să meargă și să vază ce pagubă au avut popa Ghiorghe de jupan Hrizea vel logofăt. Deci, sluga domnii mele ce s-au zis mai sus, el au mărturisit înaintea domnii mele cum n-au avut popa Ghiorghe nici o pagubă, ci au fost pîrît fără treabă. Și au rămas popa Ghiorghe de lege și de judecată. Deci domniia mea văzînd că n-are popa Ghiorghe cu boiariul domnii mele Hrizea vel logofăt nici o treabă, domniia mea am judecat și am dat domniia mea, ca să-și facă popa Ghiorghe mori în vadul lui, iar jupan Hrizea vel logofăt să fie de acum înaintea în pace de către popa Ghiorghe, nici o amestecătură să n-aibă, ci să-și ție jupan Hrizea vel logofăt morile cu pace pe moșia Dragomireștilor și pe moșia Cocanilor, precum am văzut domniia mea și zapisele și cărțile pe această moșie și vad de moară ce s-au zis mai sus, cumpărate de jupan Hrizea vel logofăt de la lăcuiorii satu ui, cu mulți boiari marturi și adălmășari, scriși anume în zapise și în cărți.

Pentru acéia am dat domniia mea cinstului boiariului domnii mele jupan Hrizea vel logofăt, ca să-i fie lui moșie și vad de moară cu acéste 4 roate de moară ce s-au zis mai sus, de baștină și de moștenire, feciorilor și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclătit, după așăzămîntul domnii mele.

Iată și mărturi am pus domniia mea: pan Papa vel vornic i pan Hrizea vel logofăt i pan Dumitrașco vel vistir i pan Gorgan vel spătar i pan Dumitrache vel stolnic i pan Ramandi vel comis i Diiamandi vel paharnic i pan Condilă vel postelnic. Și ispravnic, Papa vel vornic.

Și am scris eu, Lepădat logofețelul, în orașul Bucureștilor, la martie zile, vă leat 7136 <1628>.

Academia Republicii Socialiste România, ms. 4985, f. 45—49 (Condica m-rii Radu Vodă).

Traducere; alte traduceri la Arh. St. Buc., mss. 256, f. 647—649 și 1268, f. 99.

1628 (7136) martie 6, București.

Alexandru Iliș voievod întărește egumenia lui Parthenie la m-reia Snagov și hotărăște, cu întreg sfatul țării, să nu o închine metoh m-rii Pantocrator.

† Мы въ Христа Бога благоверныи и благочестивыи и Христолюбивыи и самодръжавныи Іван Палеѡандръ воевода Божіею мїлостію и Божіею благодатію владѣи и господствѣи късею землею Угровлахїнскою и ещєже и загорныи странами Пламаш и Фогараш князъ, синъ предобраго Илїаша великаго воеводы, благопронзволихум своимъ благымъ и срдичнымъ произволенїемъ, тако прославити прославляшаго ны Бога и съ славою възнесешаго ны на прѣстолѣ свѣтопочившнхъ родителей нашихъ.

Се во даровахум сїе късеичестное и благообразное еже ест надъ късїи дары изредѣшешє сїе хрисовѣдо наше коголюбезномѣ штыцѣ кѹр Парθενїю, иже быст иногда Преспонекїи инекопѣ, а въ настошєе еже время монастырѣ Синагогови Богородичномѣ храмѣ, иже въ црковѣ въведенїа пречистыѣ влѣдичница нашаѣ Богородица и преносеѣвы Марїѣ, велицѣи лавра настоателю сънемже шентелы сѣѣ настоателство еже ест и҃сменство късегда ииѣти неизменно късѣ дни живота его.

Понеже оубо въ сїѣ времена прїидоше иноцы свѣтогоретїи шт свѣтаго монастыра влѣдичнаго храма господа Бога къседръжителѣ Пантократора и ииже оумьлены быхомъ поклонити сего выше реченнаго монастыра Синагогова и приложити и быти метохъ въ подрѣчїе выше именитомѣ монастырѣ иже въ свѣтѣи Гора Иѡна, царекїѣ и божественныѣ шентелы свѣтаго Пантократора. Еѣже дѣлаи вещи съвѣт сътворихум съ късїи назираемыи и велико лѣпныи съвѣтники нашии, такожде кѣпно и съ къпршнїемъ късѣхъ благородныхъ влестелнии дръжавы нашеѣ покорилии или шетавнии пошвычномѣ его самовластїю прѣбывати? От негоже съгласїѣ съвѣтъ шещїи и сицеже избрахомъ: еже нигдеже поддати монастырѣ съи, прѣдреченныи Синагогекїи, нъ шетавитїи и на нееже самовластїе первични его ктиторы прооузаконено създа сѣѣ на томъ и нештолжно възлєжати. Занє оубо видѣхум како ниихъ дръзновнїемъ прѣжде насъ бывшнхъ князѣ въ малѣ не късѣ монастыри здешїи покорнѣ поддани сѣѣт въ подрѣчїе и метохи подклонени бывають сѣщии въ Свѣтои Гори и ииде, иже ниѣли здани и шеновани быша и инако оу законо положени, сїи тѣми самоволнѣ оудобѣ поклонени быша.

Тѣиже мы видѣшє оумаленїе монастырей земляѣ нашеѣ несѣщнхъ метохи въкоупѣже и оумолнє нашѣ дръжавнїю влестѣ късѣт прѣдреченныи синглантъ бл҃городнїкшнхъ шєразомъ сии, шкоже оумирити намъ монастыръ нашъ съи выше реченнаго подрѣчїа и понсѣи из быти метохѣтва Свѣто Горєкаго, оуже довол-

но ест елико оудовлиша прежднїи кнѣзы горѣ свѣтѣюже и инаѣ мѣста мето-
халии вт монастырехъ земля Оугровлахїнскїѣ, оставихом и по первоу его
вѣщачю над нимже никомѣ владати нѣ пребывати въ первое его самовластїе а
метоху нигдеже вт селѣ не подрѣчити сѣ завѣщахом.

Потомже прочее пакы вѣсн болгарн земля нашеѣ похвалѣюще пред нами
вѣсѣко благоговѣнїе и добродѣтель и еже в монастырскїхъ сѣлѣншєе по пе-
ченїе и приспѣанїе и вѣсѣ добрымъ и монастыро полезнымъ вещн сего дѣхавнаго
вѣща кыше реченнаго Парвенїѣ, и мы шєлагодатившєи даровахом емѣ сѣм
нашїи вѣрнымъ листъ хрїсовѣдлымъ, сѣс нимже, ѣкоже прѣжде рекохом, и нынѣ
пакы повторѣюще речемъ да нмѣетъ присно свѣщество настоателства рекше егѣ-
менства монастыра Еннагогова вѣсѣ дѣни живота его непреложно тѣчїю оубо
своею волею въ негда вѣсхоцетъ самъ шєтати сѣ тогда мѣсто его да прїиметъ
ниого ннакоже никтоже вт началствѣющїхъ или свещєно началствѣющїхъ да не
вѣрѣшетъ сѣ по завѣтѣ нашємѣ виновенъ быти прємѣненїю его и стѣрешн нн
кнѣзѣ нн митрополнт известн его вт настоателства монастыра того чрезѣ
хотѣнїе свое, даже и до послѣднѣаго его нехода.

По прєставленїѣже его пакы глаголемъ шєладати вѣдѣшн дръжавоу сїю
да не поставятъ кто нѣ вт ннѣдѣ тѣжди иноки настоатели нгѣменствовати въ
семъ монастырѣ, кромѣ нже тѣ иночество вѣспрїшлѣ вт тѣхъ нгѣменн по-ста-
внтъ сѣ егоже съборъ монастырскїи избєретъ шєаченїе и призерно да нмантъ сѣ
сїе наше оузаконо положенїе и оустроенїе вѣсѣмъ по насъ вѣдѣшнмъ благочес-
тивымъ господѣмъ хоцємъ <быти> пачє ѣ господствованїе: ѣко по прєшєствїю
оубо нашємъ, егоже избєретъ господь Богъ быти началникъ земли сєи Оугровла-
хїнское или вт срдѣчнаго сѣнїе срдѣце нашегю, или вт сѣродникъ нашнхъ,
или вт грѣхъ нашнхъ любо вт иноплємєнникъ нже ащє почтєтъ сїе хрїсовѣдо
нашємѣ и шєбѣвленїємъ оутвѣрднтъ сїе оузаконо положенїе еже вт насъ оустроє-
нїе шєщєи произволєнїємъ ѣкоже вышє речєтъ, того господь Богъ да шєложнтъ
господствїе добрымъ и благополѣчнымъ сѣмирєнїємъ и длѣголѣтнымъ благо
здравїємъ кѣпноже и вѣсѣкаго его желанїѣ вѣждєлєннаго да не лишнтъ сѣ
нѣ пачє да сподобнтъ сѣ въ настошєи жизни въ вѣдѣшнжє вѣкѣ да
влѣчитъ небєсныхъ благъ наслаждєнїе богородичнымъ ходатанствомъ, а нже
нєпочтєтъ и нєприложнтъ поновити нѣ презрѣѣмъ раздрѣшнтъ пачє и попернтъ и
ннако развратнтъ томѣ да ннзпослєтъ Богъ мѣстїи напєстъ ѣвєлю сѣгѣбо сѣ
некоже нєкѣснтн сѣ тѣло его не вт раднѣ даже и до послѣднѣаго нздыханїѣ
своегю и по сѣмрѣти въ мѣкахъ непостоянныхъ да штвѣрѣєтъ вчн свонъ и да вѣдєтъ
ана-вєма вт нже въ тронцїи славногю Бога и вт свѣтѣхъ штєцѣ трнєста и шємъ
на десѣтѣхъ нже въ Никєи єи, амин.

Сѣ послѣшннцнжє свѣдѣтелствєкшїи прєдставнхъ: пана Папѣ дворнаго сѣ-
дїю нашегю великаго и пана Хрїзїю великаго логобєта и пана Трѣфанѣ великаго
сѣкровншнника и пана <Гор>гана врѣжїє носѣца великаго и коннкомъ вожда и па-
на Днєнтракїѣ трапєзо стронтєлѣ великаго и Рамѣдн великаго коннєса и Дїѣ-

мандин старѣншинѣ княрскѣ и пана Конднлѣ велико предстателѣ. Приставникже дѣлѣ семѣ, панѣ Хриѣк великѣи слово положник.

И написа вѣрнын нашѣи писецѣ Оудрице Нѣстѣсел, въ лѣто въ сътворенїѣ свѣта хрѣлѣ, а въ плащенїѣ сына и славо Божїѣ господа Бога и спаса нашего Іѣсуса Христа хрѣки, въ шестын днѣ мѣсеца перваго иже ест мартїѣ въ градѣ нашѣи Бѣскрецин.

† Іѣв Плевѣандрѣ ввекѣвда, милостїю Божїю господннѣ.

Іѣв Плевѣандрѣ ввекѣвда <т.р.>

† Noi, întru Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpînitorul, Ioan Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu, stăpînind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei și încă al părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului cneaz, fiul preabunului răposatului Iliiaș marele voievod, am binevoit cu a mea bună și din inimă bunăvoință, ca să proslăvesc pe Dumnezeu, care ne-a proslăvit și cu slavă ne-a ridicat pe scaunul sfînt răposatilor părinți ai noștrii.

Iată dar am dăruit acest întru totul cinstit și cu frumoasă față, care este deasupra tuturor darurilor, acest preastrălucit hrisov al nostru preaiubitorului de Dumnezeu părinte chir Parthenie, care a fost odinioară episcop al Presponului și care este în vremea de acum cîrmuitor al mănăstirii Sinagogului, cu hramul Născătoarei de Dumnezeu, care este Intrarea în biserică a preacuratei stăpînei noastre, de Dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria lavra cea mare, ca să aibă cîrmuirea adică egumenia acestui lăcaș, totdeauna neschimbat, în toate zilele vieții sale.

Pentru că în această vreme au venit călugării Sfîntului Munte, de la sfînta mănăstire cu hramul vlădicesc al domnului Dumnezeu atotșitorul, Pantocrator, de care fiind rugat a închina această mai sus-zisă mănăstire a Sinagogului, ca s-o dăruiesc și să fie metoh sub stăpînirea mai sus-numitei mănăstiri, celei de la Sfîntul Munte Athos, împărătescului și dumnezeiescului lăcaș al sfîntului Pantocrator. Pentru care lucru am făcut sfat cu toți străluciți și iluștrii sfetnici ai noștri, de asemenea și cu întrebarea tuturor celor de bun neam vlastelini ai țării noastre: s-o supunem sau să o lăsăm, după obiceiul ei, să trăiască de sine stătătoare? Din glăsuirea lor, sfatul obștei așa a ales: ca nicăieri să nu se închine această mănăstire înainte spusă, a Sinagogului, ci a o lăsa la acea de sine stăpînire a ei, pe care au înființat-o ca lege cei dintîi ctitori ai ei și întru aceasta neschimbat să se așeze. Pentru că am văzut că alți cneazi, care au fost înaintea noastră, aproape toate mănăstirile de aici cu îndrăzneală le-au dat în stăpînire și să fie metohuri închinare la Sfîntul Munte și aiurea, care au fost zidite și întemeiate de alții și într-altfel de lege întocmite, acestea au fost închinare de ei lesne cu de la sine putere.

Deci văzînd noi împușinarea mănăstirilor țării noastre, care să nu fie metohuri, totodată și tot mai sus-zisul sfat al celor de bun neam rugînd puterea noastră stăpînitoare, în acest chip, ca să fie în pace mănăstirea de această mai sus-zisă stăpînire și de a o scăpa de a fi metoh al Sfîntului Munte, căci este de ajuns cît au săturat cei de mai înainte domni Muntele Sfînt și alte locuri cu metohuri din mănăstirile țării Ungrovlahiei, am lăsat-o după obiceiul ei dintîi ca asupra ei nimeni să nu stăpînească, ci să petreacă în cea dintîi a ei de sine stăpînire și am hotărît ca de acum să nu fie închinată metoh nicăieri.

Iar după aceea, iarăși toți ceilalți boieri ai țării noastre lăudînd înaintea noastră toată evlavia și virtutea și acea mare grijă și rîvnă de cele ale mănăstirii și de toate lucrurile bune și folositoare mănăstirii ale acestui părinte duhovnicesc mai sus zis, Parthenie, și noi răsplătindu-l, i-am dăruit această carte de credință a noastră, hrisovul cu care, după cum am zis mai înainte și acum iarăși repetînd zicem, să aibă pururea în ființă cîrmuirea, adică egumenia mănăstirii Sinagogului, nestrămutat, în toate zilele vieții sale. Decît numai cu a sa voie, cînd va voi singur să se lase, atunci în locul lui să primească pe altul. Altfel nimeni dintre căpetenii sau din căpeteniile bisericesti să nu se afle, după așezămîntul nostru, a fi vinovat de schimbarea lui, mai deslușit: nici cneazul ¹, nici mitropolitul să nu-l scoată din cîrmuirea acestei mănăstiri, peste voia lui, pînă la cea din urmă suflare a lui.

Iar după moartea lui, iarăși spun celor care vor stăpîni această țară, să nu așeze pe cineva din altă parte, monahi streini, cîrmuitori la egumenia acestei mănăstiri, fără decît pe cine va fi primit cinul călugăresc aici; dintre aceia să așeze egumeni și pe care-l va alege soborul mănăstirii. Să fie cu luare de seamă și cu urmare de aproape această legiuire și așezămînt al nostru pentru toți cei ce vor fi în urma noastră, binecinstitori domni sau dacă vom fi iarăși în domnie, ca după plecarea noastră, pe cine îl va alege domnul Dumnezeu să fie cîrmuitor al acestei țări a Ungrovlahiei sau din rodul semănăturii inimii noastre sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, care, dacă va cinsti acest hrisov și înfățișare a noastră și va întări această legiuire, care a fost întocmită de noi cu obștească învoire, după cum s-a zis mai sus, acelaia domnul Dumnezeu să-i înconjure domnia cu bună și fericită pace și bună sănătate în ani îndelungați, totdeodată să nu se lipsească de orice dorință ar pofti, ci mai mult să se învrednicească în viața cea de acum, iar în veacul viitor să capete îndulcirea bunătăților cerești, prin mijlocirea Născătoarei de Dumnezeu. Iar cine nu va cinsti și nu va pune să-l înnoiască, ci disprețuindu-l îl va dărîma, mai vîrtos îl va și călca și îl va întoarce altfel, acelaia să-i trimită Dumnezeu năpasta lui Iov îndoită, cu care să se încerce

¹ Adică: domnul.

trupul lui, fără odihnă, pînă la cea din urmă a lui suflare și după moarte în munci neîncetate să deschidă ochii săi și să fie anathema de cel în treime slăvit Dumnezeu și de sfinții părinți trei sute optsprezece, cei de la Nicheia, amin.

Din poslușnicii care au fost martori am înfățișat pe: pan Papa marele nostru judecător al curții și pan Hrizea marele logofăt și pan Trufanda marele păstrător al tezaurului și pan Gorgan marele purtător de arme și conducător al călărimii și pan Dimitrachi marele întocmitor al mesei și Ramandi marele comis și Diamandi mai marele peste vinuri și pan Condilo mare căpetenie. Iar pristavnic al acestui fapt, pan Hrizea marele așezător de cuvinte.

Și a scris credinciosul nostru scriitor Udriște Năsturel, în anul de la facerea lumii 7136, iar de la întruparea fiului și slavei dumnezeiești a domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Isus Hristos 1628, în a șasea zi a lunii dintîi, care este martie, în cetatea noastră București.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voievod <m.p.>

Academia Republicii Socialiste România, Pечеți 76.
Orig., perg. (47 × 32,5), pecete atîrnată.
Traduceri ibidem, XX/273 și CCXCI/43 din 1862.

32

1628 (7136) martie 6, București.

*Alexandru Iliș voievod întărește lui Stanciu logofăt din Fundeni
ogoare în ocina Bucureștilor, pe apa Colentinei.*

† Милостією Божією, Іу Александръ воєвода и господинъ въсон земли
Ѳггровлахїнское, синъ прѣдобраго, поконного Іу Илішъ [воєводъ. Дават гос-
подство ми сїю повелѣніе господства ми слѣг господства ми Станчулов лѣ-
гофет въ Фндѣни и със синовн си, еланцем Богъ [даст, такоже да мѣ ест
единн нне надъ вчнна варошлов Бѣкѣрѣши, надъ вода Колинтинев, <п>внеже по-
ловинно за нне ми ест даровалъ Марко логофет, синъ попъ Братѣлов по Герге лѣ-
гофет, вѣща Станчулов лѣгофет, радї добра братство нже [сѣт нмалъ междо
нх и прїятелство, а дрѣго половинно въ того нне, вни сѣт кѣпна Герги лого-
фет, вѣща Станчулов лѣгофет, въ Кръстѣ и въ Манѣ, прѣвн браточедъ Мар-
ко лѣгофет. И пакъ да ест Станчулов логофет два розоаре ѣ вчнна врашлов
ѣ малѣ Колинтинїи, ндеже ест вна пѣнциле Гергевн лѣгофет, радї ест вна по-
кѣпна сїи вчннѣ еже сѣт внше речени Герге логофет, вѣща Станчулов лѣгофет,
въ надъ попа Снатиши, въ дѣни Мнхнев воєводъ. <И> даровалъ и [продалъ вни
за ннхномъ добро волю, със ѣзнанїи вѣскѣмъ мегѣашомъ [вътъ въкрѣстѣ мѣстомъ.

<И> ВИДѢХОМ ГОСПОДСТВО МИ И КНИГ ПОКОИНИМОУ МИХНЕВ ВОЕВОДА, ВЕТУА И
РАЗДАЛА.

СЕГО РАДІ ГОСПОДСТВО МИ СЪМ ПОИОВИХОМ И СТВРЪДИХОМ НАД СІЮ <КНИГ>¹
ГОСПОДСТВА МИ, КАКО ЕСТ БИЛ И ШТ ПРѢЖДЕ ВРѢМЕ И ДАДОУ СЪМ ГОСПОДСТВО МИ
СТАНЧУЛОВ ЛУГОФЕТ ИАКОЖЕ ДА Ю ЕСТ ШЧИНС ДѢДИНО И ВЪ ШУАВЪ СИНОВОЛИ И
ВИНОКОМ И ПРѢВЪЧИТОМ И НЕ ШТ КОГОЖДО НЕПОКОЛѢННО, ПОРИЗНО ГОСПОДСТВА МИ.

<С>ЕЖЕ СВО СВЕДЕТЕЛІИ ПОСТАВЛѢЕМ ГОСПОДСТВО МИ: ЖЪПАН Папа ВЕЛ ДВОР-
НИК И ЖЪПАН Хриза ВЕЛ ЛУГОФЕТ И ЖЪПАН Трѣфанда ВЕЛ ВИСТІАР И ЖЪПАН Гор-
ган ВЕЛ СПАТАР И ЖЪПАН Дѣмитрижи ВЕЛ СТОЛНИК И Раманди ВЕЛ КОМИС И Дѣпа-
манди ВЕЛ ПЕХАРНИК И ЖЪПАН Кондили ВЕЛ ПОСТЕЛНИК. И ИСПРАВНИК, Хриза ВЕЛ
ЛУГОФЕТ.

И НАПИСАУ Дѣмитриѣ ГРАМАТИКЪ ВЪ ГРАДУ БѢСЪРЕЩИ, МѢСЕЦА МАРТІЕ 5 ДЪНИ,
И ШТ ПДАМА ДАЖЕ ДО НИИѢ ВЪ СЕГО ПИСАНІЕ ТЕКЪЩАГО ЛѢТОМ, ВЪ ЛѢТЪ ХЪРАС.

† Io Aleẏandruș voievoda, mīlostīu Boꝗīu gospodīnē.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, fiul preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia
mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Stanciul lo-
gofăt din Fundeani și cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie un ogor
pe ocina orașului București, pe apa Colentinei, cu care jumătate de ogor
la dăruit Marco logofăt, fiul popei Bratul, pe Gherghe logofăt, tatăl lui
Stanciul logofăt, pentru bună frăție ce-au avut între ei și prietenie, iar cealaltă
jumătate din acel ogor a cumpărat-o Gherghi logofăt, tatăl lui Stanciul
logofăt, de la Cîrstea și de la Manea, văr primar al lui Marco logofăt. Și iar
să-i fie lui Stanciul logofăt două răzoare în ocina orașului, pe malul Colenti-
nei, unde au fost punțile lui Gherghe logofăt, pentru că a cumpărat aceste
ocine, care sînt mai sus zise, Gherghe logofăt, tatăl lui Stanciul logofăt, de
la popa Simtion, în zilele lui Mihnea voievod. Și au dăruit și au vîndut
ei de a lor bunăvoie, cu știrea tuturor megieșilor dimprejurul locului.

Și am văzut domnia mea și cartea răposatului Mihnea voievod, veche
și ruptă.

De aceea, domnia mea am înnoit și am întărit pe această <carte>¹ a dom-
niei mele, cum a fost și mai dinainte vreme și am dat domnia mea lui Stanciul
logofăt, ca să-i fie ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților
și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan
Hriza mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Gorgan mare
spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și Ramandi mare comis și Diiamandi
mare paharnic și jupan Condili mare postelnic. Și ispravnic, Hriza mare logofăt.

¹ Omis.

Și am scris, Dumitru gramatic, în cetatea București, luna martie 6 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere, ani curgători în anul 7136 <1628>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Academia Republicii Socialiste România, CXLVII/22.

Orig., hîrtie (30,5 × 21,5), pecete timbrată.

Cu o trad. de la mijlocul sec. al XVIII-lea.

33

1628 (7136) martie 8.

Alexandru Iliăș voievod întărește scutirea de dări a oamenilor săraci din jurul m-rii Menedic.

† Многостію Божію, Іу Александръ воєвода и господинъ, синъ поконнаго Іу Нліашъ воєвода. Дават господство ми сію повеленіе господства ми ацестор сараци де oameni cari lăcuescū lîngă svînta mănăstire de la Minidic, **нѣже ест храмъ свѣтї** Nicolae, ca să fii în pace și slobozi de bir și de toate dăjdili și mîncăturili cîti sîntū presti an în țara domni méle, de nimic val sau bîntuială să n-aibă naintea cărți domni méle, nici să li se tragă bucatili pîntru alți oameni, ci să aibă bună pace, pîntru că i-am ertat domnéa mea cum au fost ertați și di alți domni mai denainti, pîntru că am văzut domnéa mea și cartea răposatului Radul vodă și a fiiu-său Alexandru vodă, di ertăciuni, cum să fii în pace de bir și de toati. Așîjderea i-am ertat și domnéa mea, ca să aibă pace în zîlili vieți domni méle di toate, numai să aibă a socoti ci va fi puslușaniia svintii mănăstiri și a păzirea di hoți, să nu întri în mănăstiri să ucigă călugării sau să facă altă pagubă.

Diript acéia și voi, birarilor și voi, toati slugili domni méli, oricarii di ci slujbă viți înbla, în vréme ci viți videa ceastă carti a domni méle, iar voi încă să-i lăsați foarti în pace pre acești sāraci și bucatili lor, nimic să nu-i înv<ălu>1ți, nimé di nimic, să <să> hrănească <c>1u bună pace, cum iasti învățătura domni méli.

Iar cini să va ispiti a-i învălui pristi cartea domni méle, acela om mari cirtari viți avea di cătră domnéa mea, pîntru că i-am ertat însumi dumnéa mea. **Инако да нѣст, по речъ господства ми.**

И исправникъ, самъ речъ господства ми.

Писъ мѣсеца мартїе и дьни, въ лѣтѣ 7136.

† Іу Александръ воєвода, многостію Божію господинъ.

Иу Александръ воєвода <т.р.>

<Pe verso :> De la Vintilă vodă.

¹ Loc rupt.

1628 (7136) martie 10, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește jufanului Trufanda fost mare vistier satul Rusinești și parte din satul Gostavățul, din jud. Romanaii.

† Милостією [Божією, Іу Палеѣандрѣ воєвода и господи́нь вѣсон земли Зггровлахи́нскоє, синѣ великаго и прѣдобраго, поконниаго [Іу Іліѣш воєвода. Дават господство ми сїе повеленію господство ми почтенноиѣ правителю господство ми жоупан Трѣфанда бнѣшех великіи вистїгар и сѣе сїновн си, елице мѣ [Богѣ [Даровах, такоже [да мѣ ест вчинѣ и вечини ѣ село ѣ Рѣсненци, вт сѣдство Ромѣнаци]. И вечини да се знаєт вѣснх по имє, которїи се сѣт продад комождаѣ сѣе синовн єго и сѣе вѣсѣх деловє им за вчинѣ, али на имє: Радѣла сѣе сила єго Чернат и сѣе вѣсах дѣла емѣ за вчинѣ вт [полю [и вт шѣла и вт вода и вт посевди, елика се хтит избрати вт по вѣсом хотаром, продавал сѣ сѣт жѣпанѣ Трѣфандак бнѣ вел вистїгар за ѣги зї. И Коинѣ, брат Радѣлаше сѣе синовн си и сѣе дѣла єго за вчинѣ, за ѣги зї. И Давид сѣе синѣ єго, Фрѣциалѣ и сѣе дѣла єго за вчинѣ за ѣги зї. И Пѣна сѣе синовн єго, Манѣ и Стопка и сѣе вѣсах дѣла єго за вчинѣ за ѣги зї. И Драгомир сѣе синовн си и сѣе сваках дѣла єго за вчинѣ, за ѣги зї. И Станко сѣе синовн єго и сѣе дѣла єго за вчинѣ, за ѣги зї. И Валотѣ сѣе синѣ єго, Стопан и сѣе вѣс дѣла єго за вчинѣ, за ѣги зї. И вт долии пѣсѣж: Лѣцко сѣе синовн єго и сѣе дѣла єго за вчинѣ, за ѣги зї. И Брѣзѣк сѣе синовн єго, Стопчѣ и Брѣзѣк, сѣе дѣла єго за вчинѣ, за ѣги зї. И Михѣлѣ сѣе синовн єго, Кѣнтилѣ и Брѣзѣк и сѣе дѣла емѣ за вчинѣ, за ѣги зї. И Костѣ сѣе синовн єго, Оурѣс и Нѣгѣла и Драготѣ и Бадѣк, сѣе синовн нх и сѣе вѣсах дѣла єго за вчинѣ, за ѣги зї. И Манолє сѣе синовн єго, Стан и Берча и Стол и сѣе вѣсах дѣла єго за вчинѣ, за ѣги зї. И Нѣроє, брат Манолєк, сѣе синовн єго и сѣе вѣс дѣла єго за вчинѣ, за ѣги зї. И Степан сѣе синовн єго и сѣе дѣла єго за вчинѣ, за ѣги зї. И Стопан, брат Степанов, сѣе синовн си и сѣе дѣла єго за вчинѣ, за ѣги зї. И Стопка сѣе синовн єго, Мирча и Марко, сѣе дѣла єго за вчинѣ, за ѣги зї. И Бѣнѣ сѣе синовн си и сѣе вѣсах дѣла єго за вчинѣ, за ѣги зї. И Бѣлѣкѣ сѣе синовн си и сѣе сваках дѣла єго за вчинѣ, за ѣги зї. И Марин сѣе синовн єго, Давид и Чернат и Шѣла и Стѣнислав и сѣе вѣсах дѣла єго за вчинѣ, за ѣги зї. И Радѣла Палаки сѣе синовн єго, Іушн и Стопка и Доброю и сѣе вѣсах дѣла єго за вчинѣ, за ѣги зї. И Манолє сѣе синовн єго,

И потом, къда ест вѣш въ дѣнїе Илѣѣандрѣ воевод, синъ покойнаго Радѣла воевод, а сѣи више речени вечини шт Рѣсеници шни сѣт пошел вѣсенх пред Илѣѣандрѣ воевод ѣ великїи днван и ѣ прѣд вѣсѣми болѣром велици и малн, тере продадоше се вечини сѣе синови нх и сѣе вѣсах шчина им, шт посевди и шт по вѣе хотаром почтенномѣ правител господство ми жѣпанѣ Трѣфандав внѣ шех вел внѣтїар, за тог цѣно за аспри еже сѣт више пис, чин кѣп хрѣнхѣ¹, за аспри готовн. И продавали еѣ сѣт шни вечини сѣе синови нх и сѣе вѣсах дѣдїна им, за нихном добра воле и сѣе ѣзнанїе вѣсѣм мегїашом шт гор из дол и шт шкрѣет местом, да ест вечини въ вѣки.

И видѣхом господство ми и книг Илѣѣандрѣ воевод, сина Радѣла воево да, внѣк Мнїхнѣ воевод, за поѣзпенїе над шчина и вечинїи шт Рѣсеници, когда внѣт теченїе лѣтом хѣрла, како ест више пис и книг Гаврїиашѣ воевод селоѣ Рѣсеници и за скѣпованїе на рѣка жѣпанѣ Трѣфандав внѣтїар.

Чѣсо радї дал сѣм господство ми, іакоже да ю ест шчинъ и вечини ѣ село ѣ Рѣсеници, дѣдїно и въ шхабѣ емѣ и синовом.

И пак да ест почтенномѣ правителю господства ми жѣпанѣ Трѣфандав внѣшех вел внѣтїар шчинѣ и вечини ѣ село ѣ Гостаѣвѣцѣ, въ сѣдство Рѣмѣсана ци шт полю и шт шѣма и шт вода и шт бродове за водници и шт вино градѣ и шт шѣмо шт Ѡлт и шт през Ѡлт, шт посевде, іанка се хтет нѣ братї. И вечинїи да се знает вѣен по име котоїи се сѣт продал вечини жѣпа нѣ Трѣфандав внѣтїар, сѣе синови им и сѣе сѣакех дѣлове им за шчинъ, дан: Мннѣга сѣе синови его, Бладѣла и Коннѣ и сѣе вѣсах дѣла его за шчинъ, колик а хокет имат и за дѣдїно и за поѣзпенїе, и шт шѣмо шт Ѡлт и шт през Ѡлт, и сѣе бродове за воднициѣ и сѣе два лозїе и сѣе шчина его шт Хѣрїѣ и шт Брѣчю нѣни и сѣе виноградѣ шт Нѣчет; продавают сѣм Мннѣга сѣе синови его, како више пис, жѣпанѣ Трѣфандав внѣтїар, за хѣї аспри готовн. И пак иже продают сѣм Ірїшн сѣе братом сн Мѣшат и сѣе синови нх и сѣе вѣсах дѣла его за шчинъ и шт шѣ мо шт Ѡлт и шт през Ѡлт и сѣе два виноградѣ, за хѣш аспри готовн. И пак продают сѣм Мннѣслав и сѣе дѣѣ брати, на име Ѡтанчюл и Мннѣан и сѣе синови нх Бадѣ и сѣе вѣсах дѣла им за шчинъ и шт шѣмо шт Ѡлт и шт през Ѡлт и сѣе два виноградѣ и сѣе воднициѣх, за хї аспри готовн. И Радѣла сѣе братом сн Ішн и сѣе брат им на име Дѣма и сѣе вѣе дѣла им за шчинъ и шт шѣмо шт Ѡлт и шт през Ѡлт и сѣе два виноградѣ, за хѣш аспри го товн. И Радѣла Мннѣнѣла сѣе ѣ сїни, по име Інтонїе и Бладѣла и сѣе синови им и сѣе сѣакех шчина им и шт шѣмо шт Ѡлт и шт през Ѡлт, за хѣ аспри готовн. И Драгомнр, синъ Мннѣнѣлашѣ и сѣе синъ его, Раѣа и сѣе внѣком сн Прѣѣе и сѣе вѣсах шчина им и сѣе виноградѣ и сѣе водници за хѣ аспри готовн. И Ѡтан Рѣѣла сѣе синовн сн и сѣе вѣе дѣла его за шчинъ и сѣе два виноградѣ и сѣе водници за хгү аспри готовн. И Дѣмнтрѣ сѣе братом сн

¹ Cifrele: „хрѣнхѣ”, scrise cu altă cerneală.

всдет нѣка притесненіе и лѣщеніе. И аще лиже хокет извадити сѣи вечнини нѣкогда нѣкѣе <книге>¹ да рекѣтъ како се сѣтъ книсетаа и сѣтъ книешн, да не се вѣршет, почто радѣ се сѣтъ продали вечнини за добро коле и сѣсъ [вѣстѣх] делове им за учинѣтъ жѣпанѣ Трѣфандак вѣстѣтар, како ест вѣше писѣ да ест вечнини и уни и синовни им даже до вѣки.

Сега радѣ дадохъ съмъ господство ми почтенномѣ пражителъ господства ми жѣпанъ Трѣфандак вѣкѣ вѣстѣтаръ такоже да мѣ ест учинѣтъ и вечнини ѣ село ѣ Рѣсненци и ѣ село ѣ Гоставѣцѣ дѣдѣно и вѣ хѣвѣ синовомъ и вѣнѣкомъ и прѣвнѣчетомъ и не шѣт кождо непоколѣбнѣно, поризмо господства ми.

Сеже ѣбо и свидѣтелѣи поставѣемъ господство ми: жѣпанъ [Папа вѣкѣ дворникъ и жѣпанъ Хриза вѣкѣ лѣгофѣтъ и жѣпанъ Дѣмитрашко вѣкѣ вѣстѣтаръ и жѣпанъ Горганъ вѣкѣ спатаръ и жѣпанъ Дѣмитраки вѣкѣ столникъ и жѣпанъ Рамандѣ вѣкѣ комисъ и Дѣманди вѣкѣ пѣхарникъ и жѣпанъ Кондѣла вѣкѣ постѣлникъ. И исправникъ, Хриза вѣкѣ лѣи лѣгофѣтъ.

И написахъ азъ, Лѣпѣдатъ лѣгофѣтъ, вѣкѣ настолни градѣ Бѣскрѣщѣ, мѣсеца мартѣе ѣ дѣни и шѣтъ създавѣ мѣра даже вѣкѣ сега писанѣе, шѣтъ испрѣваго чѣловека вѣдама, теченѣе лѣтомъ вѣкѣ лѣтъ хѣрѣас.

† Iw Александрѣ воєвода, мѣлостѣю Божѣю господинѣтъ.

Iw Александрѣ воєвода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Trufanda fost mare vistier și cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie ocină și vecini în sat în Rusinești, din județul Romanița. Și vecinii să se știe toți, anume care s-au vîndut, fiecare cu fiii lui și cu toate părțile lor de ocină, însă anume: Radul cu fiul lui, Cernat și cu toată partea lui de ocină din cîmp și din pădure și din apă și de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, s-au vîndut jupanului Trufanda fost mare vistier pentru 17 ughi. Și Voinea, fratele lui Radul, cu fiii săi și cu partea lui de ocină, pentru 17 ughi. Și David cu fiul lui, Frățilă și cu partea lui de ocină, pentru 17 ughi. Și Peia cu fiii lui, Manea și Stoica și cu toată partea lui de ocină, pentru 17 ughi. Și Dragomir cu fiii săi și cu toată partea lui de ocină, pentru 17 ughi. Și Staico cu fiii lui și cu partea lui de ocină, pentru 17 ughi. Și Calotă cu fiul lui, Stoian și cu toată partea lui de ocină, pentru 17 ughi. Și din plasa de jos: Lațco cu fiii lui și cu partea lui de ocină, pentru 17 ughi. Și Bîrzea cu fiii lui, Stoicea și Bîrzea, cu partea lui de ocină, pentru 17 ughi. Și Mihăilă cu fiii lui, Ventilă și Bîrzea, cu partea lui de ocină, pentru 17 ughi. Și Costea cu fiii lui, Ursu și Neagul și Dragotă și Badea, cu fiii lor și cu toată

¹ O.mis.

partea lor de ocină, pentru 17 ughi. Și Manole cu fiii lui, Stan și Bercea și Stoia și cu toată partea lui de ocină, pentru 17 ughi. Și Neagoe, fratele lui Manole, cu fiii lui și cu toată partea lui de ocină, pentru 17 ughi. Și Stepan cu fiii lui și cu partea lui de ocină, pentru 17 ughi. Și Stoian, fratele lui Stepan, cu fiii săi și cu partea lui de ocină, pentru 17 ughi. Și Stoica cu fiii lui, Mircea și Marco, cu partea lui de ocină, pentru 17 ughi. Și Bunea cu fiii săi și cu toată partea lui de ocină, pentru 17 ughi. Și Vilcul cu fiii săi și cu toată partea lui de ocină, pentru 17 ughi. Și Marin cu fiii lui, David și Cernat și Ianul și Stănilav și cu toată partea lui de ocină, pentru 17 ughi. Și Radul Palachi cu fiii lui, Ion și Stoica și Dobroiu și cu toată partea lui de ocină, pentru 17 ughi. Și Manole cu fiii lui, Utma și Lepa și Stanciul, cu toată partea lui de ocină, pentru 17 ughi. Și Tudor cu fiii săi și cu partea lui de ocină, pentru 17 ughi. Și Neacșul cu fiul lui, Ion și cu partea lui de ocină, pentru 17 ughi. Și Marco cu fiul lui, Fratea și cu partea lui de ocină, pentru 17 ughi. Și Dragul cu fiul lui și cu toată partea lui de ocină, pentru 17 ughi. Și Neacșul cu fiii săi și cu toată partea lui de ocină, pentru 17 ughi. Însă acești mai sus-ziși vecini pînă aici s-au vîndut jupanului Trufanda vistier în zilele lui Alexandru voievod, fiul răposatului Radul voievod, de cînd a fost cursul anilor 7131'

Iar de aici încoace, în jos, s-au vîndut acum, în zilele domniei mele, în al doilea rînd de domnie, anume: Marco cu fiii săi și cu toată partea lui de ocină, pentru 17 ughi. Și Dragne cu fiul lui, Stănilav și cu partea lui de ocină pentru 17 ughi. Și Neagoe cu fiul lui, Stoica și cu toată partea lui de ocină, pentru 17 ughi. Și Radul Robul cu fiii săi și cu partea lui de ocină, pentru 17 ughi. Și Stoica cu fiul lui, Stanciul și cu partea lui de ocină, pentru 17 ughi. Și Stan cu fiii lui, Nedelea și Văsiu, cu toată partea lui de ocină, pentru 17 ughi. Și Dragotă cu fiii lui, Necula și Staico și cu toată partea lui de ocină, pentru 17 ughi. Și Costea cu fiii lui și cu toată partea lui de ocină, pentru 17 ughi. Și Manea cu fiii lui și cu partea lui de ocină, pentru 17 ughi. Și Ivan cu fiul lui, Prodan și cu partea lui de ocină, pentru 17 ughi. Și Lazar cu fiul lui, Neagoe și cu partea lui de ocină, pentru 17 ughi. Și Vlad cu fiul lui, Cîrstea și cu partea lui de ocină, pentru 17 ughi. Și Guțul cu fiii lui, Radul și Andronie și cu partea lui de ocină, pentru 34 ughi. Și Drăgan cu fiii lui, Radul și Cernat și Voico și cu toată partea lui de ocină, pentru 34 ughi. Și Mateiu cu fiul lui, Dragomir și cu toată ocina lui, pentru 17 ughi. Și Neaga cu fiul ei, David și cu toată partea ei de ocină, pentru 17 ughi. Și din Scărișoară, Badea cu fiul lui, Stan și cu toată partea lui de ocină și cu via, pentru 17 ughi. Și Oprea cu fiul lui, Mircea și cu toată partea lui de ocină din Rusinești și din Scărișoară și cu via, pentru 20 ughi.

Și semnele ocinei satului Rusineștii să se știe: în lung, de la apa Oltului pînă în hotarul Studinei și în lat, din hotarul Plăvicenilor pînă în hotarul Crăceștilor.

Și iar să-i fie jupanului Trufanda fost mare vistier cumpărătura din pădure a satului Rusineștii, să se știe: din apa Oltului pînă în matca Siiului.

Pentru că acel sat Rusineștii, care este mai sus-scris, au fost toți oamenii cneji cu ocinele lor, din moși, din strămoși, încă dinainte vreme. Iar după aceea, cînd a fost în zilele răposatului Mihail voievod, iar satul Rusineștii, ei s-au vîndut vecini lui Mihail voievod de bunăvoie. Și de atunci au tot fost vecini domnești, pe seama domnească.

Iar cînd a fost în zilele lui Gavriil voievod, iar satul Rusineștii mai sus-scris, ei s-au răscumpărat de vecinie cu toată ocina lor de la Gavriil voievod, pe aspri gata și au fost în pace de vecinie.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul răposatului Radul voievod, iar acești mai sus-ziși vecini din Rusinești, ei s-au dus toți înaintea lui Alexandru voievod, în divanul cel mare și dinaintea tuturor boierilor mari și mici, de s-au vîndut vecini, cu fiii lor și cu toată ocina lor de pretutindeni și de peste tot hotarul, cinstitului dregător al domniei mele jupanului Trufanda fost mare vistier, pentru acel preț de aspri, care sînt mai sus-scriși, fac împreună 157 000¹ de aspri gata. Și s-au vîndut ei vecini, cu fiii lor și cu toată dedina lor, de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor megiștilor din sus, din jos și dimprejurul locului, să fie vecini în veci.

Și am văzut domnia mea și cartea lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, nepotul lui Mihnea voievod, de cumpărătură pe ocina și vecinii din Rusinești, cînd a fost cursul anilor 7131, cum este mai sus scris și cartea lui Gavriil voievod satului Rusineștii, de răscumpărare, la mîna jupanului Trufanda vistier.

De aceea, am dat domnia mea, ca să-i fie ocină și vecini în sat în Rusinești dedină și de ohabă lui și fiilor.

Și iar să-i fie cinstitului dregător al domniei mele, jupanului Trufanda fost mare vistier, ocină și vecini în sat în Gostavățu, în județul Romanați, din cîmp și din pădure și din apă și din vadurile de moară și din vie și de dincoace de Olt și de peste Olt, de pretutindeni, oricît se va alege. Și vecini să se știe toți pe nume, care s-au vîndut vecini jupanului Trufanda vistier, cu fiii lor și cu toate părțile lor de ocină, însă: Minoga cu fiii lui, Vladul și Voinea și cu toată partea lui de ocină, cît va avea și de moștenire și de cumpărătură și de dincoace de Olt și de peste Olt și cu vadurile de moară și cu două vii și cu ocina lui din Huria și din Crăciuneani și cu via din Nucet; s-a vîndut Minoga cu fiii lui, cum s-a scris mai sus, jupanului Trufanda vistier, pentru 15 000 aspri gata. Și iar s-a vîndut Arion cu fratele său Mușat și cu fiii lor și cu toată partea lor de ocină și de dincoace de Olt și de peste Olt și cu două vii, pentru 6 800 aspri gata. Și iar s-a vîndut Miroslov și cu doi

¹ Cifrele scrise cu altă cerneală.

frați, anume Stanciul și Mihail și cu fiii lor, Badea și cu toată partea lor de ocină și de dincoace de Olt și de peste Olt și cu două vii și cu morile, pentru 10 000 aspri gata. Și Radul cu fratele său Ion și cu fratele lor, anume Duma și cu toată partea lor de ocină și de dincoace de Olt și de peste Olt și cu două vii, pentru 6 800 aspri gata. Și Radul Munteanul cu 2 fii, anume Antonie și Vladul și cu fiii lor și cu toată ocina lor și de dincoace de Olt și de peste Olt, pentru 6000 aspri gata. Și Dragomir, fiul lui Munteanul și cu fiul lui, Raia și cu nepotul său Pîrve și cu toată ocina lor și cu via și cu moara, pentru 6000 aspri gata. Și Stan Robul cu fiii săi și cu toată partea lui de ocină și cu două vii și cu moara, pentru 3400 aspri gata. Și Dumitru cu fratele său Duca și cu fiii lor și cu toată moștenirea lor, de pretutindeni și cu via, pentru 6000 aspri gata. Și Ghiura și Calin, frații popii, cu fiii lor și cu toată ocina lor și de dincoace de Olt și de peste Olt și cu via, pentru 6000 aspri gata. Și Mina cu fiii lui, Stan și Vitan și cu toată ocina lor și cu via, pentru 3 600 aspri gata. Și Dumitru cu ocina lui și cu fiii lui, pentru 2 600 aspri gata. Și Stoica cu fiii lui, Zaharia și Neag și cu toată partea lui de ocină și cu via, pentru 3 600 aspri gata. Și Stroe cu fiii săi și cu toată partea lui de ocină și cu via, pentru 2 500 aspri gata. Și Stan din Nucet și cu fiii lui, pentru 2 500 aspri. Și Cîrstea din Nucet cu fiii lui, pentru 2 500 aspri. Și Stroe cu fiii săi și cu toată ocina lui și de dincoace de Olt și de peste Olt, pentru 2 500 aspri gata. Și iar să-i fie jupanului Trufanda doi vecini, anume Stan cu fiii săi și Cîrstea cu fiul lui, Eftemie, pentru că i-a cumpărat pe acești vecini de la Stanciul, fiul lui Luca din Nucet, pentru 4 800 aspri gata.

Pentru că satul Gostavățul, mai sus-scris, au fost toți oamenii cneji, cu ocinele lor, încă dinainte vreme, din zilele bătrînilor domni de demult. Iar după aceea, cînd a fost în zilele răposatului Mihail voievod, iar satul Gostavățul, toți moștenii satului, ei s-au vîndut vecini domnești lui Mihai voievod. Astfel după aceea, domnia lui însuși a dat acel sat Gostavățul, mai sus-scris, zestre fiicei sale, doamnei Florica și ginerelei său, lui Preda slujer din Greci. Și de atunci i-au tot ținut vecini pe seama lor, cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost în zilele domniei mele, în întiul rînd, după moartea lui Mihai voievod, iar ginerele său Preda slujer și cu jupanița lui, Florica, fiica lui Mihai voievod, ei, pentru multe nevoi și datorii, au slobozit satul Gostavățul, de a lor bunăvoie, de s-au răscumpărat de vecinie de la ei tot satul Gostavățul, pe aspri gata, pentru 84 000 aspri, ca să fie iar cneji cu ocinele lor. Și le-au făcut lor și cărți la mîină, de răscumpărare.

Astfel după aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul răposatului Radul voievod, iar moștenii satului din Gostavăț, cîți sînt pe rînd mai sus-scriși pe nume în această carte, ei singuri, de a lor bunăvoie, fără nici o silă, s-au dus înaintea lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod

și înaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei lui, mari și mici, de s-au vîndut vecini cu fiii lor și cu toată ocina lor de pretutindeni și de peste tot hotarul, cinstitului dregător al domniei mele, jupanului Trufanda fost mare vistier, pentru 85 800¹ aspri gata, să fie vecini în veci, cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și dimprejurul locului și dinaintea lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod. Și încă a scos domnia lui atunci și numele acestor oameni mai sus-ziși cu chinovar din cărțile pe care le-au avut ei de răscumpărare și de moștenire, ca să se știe cine e vecin și care au rămas cneji, ca să nu fie vreo cotropire și înșelăciune. Iar dacă vor scoate acești vecini cîndva niscaiva <cărți>², ca să spună că s-au cnezit și sînt cneji, să nu se crează, pentru că s-au vîndut vecini de bunăvoie și cu toate părțile lor de ocină jupanului Trufanda vistier, cum este mai sus-scris, să fie vecini și ei și fiii lor pînă în veci.

De aceea, am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Trufanda fost mare vistier, ca să-i fie ocină și vecini în sat în Rusinești și în sat în Gostavățu, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Hriza mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Gorgan mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Ramandi mare comis și Diamandi mare paharnic și jupan Condila mare postelnic. Și ispravnic, Hriza mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna martie 10 zile și de la facerea lumii pînă la această scriere de la cel dintîi om Adam, cursul anilor în anul 7136 <1628>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

Academia Republicii Socialiste România, CLXXXIV/13.
Orig., perg. (57 × 76), pecete timbrată.

35

1628 (7136) martie 11, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Hrizea mare logofăt trei locuri de casă în București.

† Милостію Божією, Іо Александръ воєвода и господинъ въ сон земле Бгровлахъское, синъ великаго и прѣдобраго, покойнаго Иліаша воєводе. Дават господство ми прѣпочтенномѣ правителю господства ми жѣпан Хризѣ великѣи

¹ Cifrele scrise cu altă cerneală.

² Omis.

логофет и със синовиже его, елицѣже емѣ Богъ дароваа, такоже да ест емѣ едно мѣсто за кѣке ѡ варош господства ми ѡ Бѣкѡрещїи, понеже ест покѡпиа сїе мѣсто ѡт над Степан, анепсїѣ Шнек за аспри готови ѿ. И паки да ест почтенномѣ правителю господства ми више реченномѣ нное мѣсто за кѣке, паки ѡ варош Бѣкѡрещїи и със пивницѣ, кое мѣсто ест ѡт лика подлѣ мѣсто Рѡжманев и ѡт юга дори ѡ мѣста монастырев Миханлов возводї, понеже покѡпиа ест сїе мѣсто ѡт над Марчѣ, дѣщера попек Радѣлов и ѡт над дѣщї ея Петрїта и ѡт над, зѣта си Тома, за аспри готови хѣѡ. И паки да ест почтенномѣ правителю господства ми више реченномѣ дрѣго мѣсто за кѣке ѡ више писаннїи варош ѡ Бѣкѡрещїи, еже мѣсто ест код пивницѣ Пазаринковѣ, которѣю пивницѣ дрѣжѣт иноцїи ѡт монастыра свѣтотоу Николе, занеже мѣсто сїе покѡпиа го ест препочтеннїи више реченнїи правителю господства ми ѡт над Манѣла зѡграфѣла, за хѣ аспри готови. И бил ест покѡпиа Манѣла зѡграф сїе мѣсто наипрежде ѡт над Рѡжмана и ѡт над сына ея Дѣмитрѣ.

И продадоша сїи више реченнїи люде сїа мѣста, таже сѡт више писани ѡт своѣа нѣ добрїтаволе и без ннединоѣ наслованїе и със знанїем въсѣх варошанїх и махалацѣх и сѣдцов със пѣргари и ѡт пред господства ми. И видѣх господство ми и записове снѣх людех продателеи въ рѣцѣ прѣпочтеннаго више реченнаго правителя господства ми със многими добри людинами свѣдѣтелеїи, на име: Стате пѣркѣлаб и ѡт Доврошїи, Драгѣла постелник и Дан, иже ест бил батах ѡ Бремїа логофет и Цогѣе чаѡш и Радѣла вътах и старец Герге и Радѣла кѡпецъ и Шню зѡграф и Герге Котрѣчѣнѣла и Спиридон логофет и Крѣстѣ ѡт Доброцен и поп Иван ѡт Трѣговище и Станчюла кѡпецъ и Михалчѣ кѡпецъ и Михалко шелар и Иван шелар и Манѣс кронтор и прочїи.

Его ради, дадох и господство ми прѣпочтенномѣ правителю господства ми жѣпан Хризек великомѣ логофетѣ, такоже да сѡт емѣ сїа више писана мѣста за кѣке и със пивницѣ ѡт варош господства ми ѡт Бѣкѡрещїи дѣдїнѣ емѣ и хѣабѣ и синовми его и вѣкѡми и прѣвѣнѣчетѡми и ѡт никогоже непоколѣбѣно по врѣзмѣ господства ми.

Еже и свѣдѣтелеїе поставлѣет господство ми: жѣпан Папа вел дворник и жѣпан Некѣла вѣе вел вѣстїар и жѣпан Фїера вѣе вел логофет и жѣпан Горган вел спатар и жѣпан Дѣмитракї вел столник и Рамѣди вел комис и Дїаманди вел пѣхарник и жѣпан Кондѣла великїи постелник. И исправник, Сина вторїи логофет.

И аз, Ѥдрише Нѣстѡрел, младїи писец, писах въ столенин град Бѣкѡрещїи, мѣсеца мартїе аї дѣни, въ лѣтѡ ѡт създанїа мира, хѣрлѣ.

† Іw Ілѣксандрѣ еѡевѣд, милостїю Божїю господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Iliș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele preacinstului dregător al

domniei mele jupan Hrizea mare logofăt și cu fiii săi, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie lui un loc de casă în orașul domniei mele în București, pentru că a cumpărat acest loc de la Stepan, nepotul lui Iane, pentru 800 aspri gata. Și iarăși să-i fie cinstitului dregător al domniei mele mai sus-zis alt loc de casă, iarăși în orașul București și cu pivniță, care loc este din stînga alături de locul Rujmanei și de la miază zi pînă la locul mănăstirii lui Mihail voievod, pentru că a cumpărat acel loc de la Marcea, fiica popii Radul și de la fiica ei, Petriia și de la ginerele său Toma, pentru 2 800 aspri gata. Și iarăși să fie cinstitului dregător al domniei mele mai sus-spūs un alt loc de casă în mai sus-scrisul oraș în București, care loc este lîngă pivnița lui Pazarliv, care pivniță o țin călugării de la mănăstirea sfîntului Nicolae, pentru că acest loc l-a cumpărat preacinstitul dregător al domniei mele mai sus-zis de la Manul zugravul, pentru 3000 aspri gata. Și Manul zugraful a cumpărat acest loc mai înainte de la Rujmana și de la fiul ei, Dumitru.

Și au vîndut acești mai sus-zși oameni aceste locuri, care sînt mai sus-scrise, de a lor bunăvoie și fără nici o silă și cu știrea tuturor orășenilor și a mahalagiilor și a sudețului cu pîrgarii și dinaintea domniei mele. Și am văzut domnia mea și zapisele acestor oameni vînzători în mîna preacinstitului dregător al domniei mele mai sus-zis și cu mulți oameni buni martori, pe nume: State pîrcălab și din Dobroești, Dragul postelnic și Dan, care a fost vâtaf la Eremia logofăt și Țogoe ceauș și Radul vâtaf și Gherghe cel bătrîn și Radul negustor și Iane zugraf și Gherghe Cotrăceanul și Spiridon logofăt și Cîrstea din Dobroței și popa Ivan din Tîrgoviște și Stanciul negustor și Mihalcea negustor și Mihalco șelar și Ivan șelar și Manes croitor și alții.

De aceea, am dat și domnia mea preacinstitului dregător al domniei mele jupan Hrizea mare logofăt, ca să-i fie lui aceste mai sus-scrise locuri de casă și cu pivniță din orașul domniei mele din București, dedină lui și ohabă și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Necula fost vistier și jupan Fiera fost mare logofăt și jupan Gorgan mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și Ramandi mare comis și Diamandi mare paharnic și jupan Condilă mare postelnic. Și ispravnic, Sima al doilea logofăt.

Și eu, Udriște Năsturel, tînărul scriitor, am scris în cetatea de scaun București, luna martie 11 zile, în anul de la facerea lumii 7136<1628>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

<Pe verso, rom.:> Cartea prăvăliilor de București, care le-am dat la mănăstire.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, X/10.
Orig., hîrtie (44 × 29,5), pecete timbrată.
Cu o trad. de la sfîrșitul secolului al XIX-lea.

1628 (7136) martie 12.

Maria din Bucov vinde un țigan lui Ștefu postelnic.

Scris-am eu jupînesa Marie de Bucov acesta al meu zăpis, cum să hie la mîna Ștefuluii postelnic, pentru că i-am vîndut un țigan, pre nume Radul Mitele, cu feciorii luiiu, cîți va ave, însă Radul, feciorul Racenie, să hie de moșie Ștefuluii postelnic, pentru că l-am vîndut de bună a mea voee, căce me-au fost al meu de moșie de la părenție. Ce să n-aibă neme treabă, nece fitele mele, nece nepoți mei. Și l-am vîndut cu totă inima mea, dir<e>ptu bani gata optu mie de bani, să hie Ștefiului moșie dir<ea>ptă. Acista am scris.

Și la tocmela noastră au fost mulți boiari mărturii: Manole comisul, Ivașco postelnic ot Bolotiști, Andronii armaș, Radul stolnicul, Ona croiuto-riul, Oprea ot București i Tudor ot Bojorani.

Мѣсца мартѣ еї днѣ, въ летъ »3915.

Mariia.

Stan logofăt ot Poiniță¹

Oprea.

† Ivașco postelnic¹

Andronii armaș¹

Stan de Miciști.

Academia Republicii Socialiste România, CXCVI/195.

Orig., hîrtie (31 × 21), șase peceți aplicate.

1628 (7136) martie <13>, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Hrizea mare logofăt o ocină la Bucșani, în urma unor judecăți.

Hrisovul răposatului Alexandru voevod Iliăș, tot pentru moșia Bucșanilor.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domnu a toată Ungrovlahia, fiiul marelui și preabunului, răposatul Io Iliăș voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele preacinstului boiariului domnii mele jupan Hrizea vel logofăt și cu feciorii, lui cîți Dumnezeu îi va dăru, pentru ca să-i fie lui moșie în Bucșanii dă Jos, în sud Vlașca, însă partea Stanciului toată, stînjăni 145 și partea lui Voicilă și a frăține-său Pătru toată, stînjăni 145 și iar partea Albului și a frăține-său lui David și al lui Costandin toată, stînjăni 381 și partea Mancifului toată, stînjăni 234

¹ Semnături autografe.

și partea lui Pătru postelnecul de la Pietroșani, stînjăni 40 și iar partea altui Pătru, stînjăni 339, toată, și partea lui Ștefan logofătul toată, stînjăni 145, cin cup stînjăni 1434, den cîmpu, din pădure, din apă și den siliștea satului și cu morile și du petutindinea și dă peste tot hotarul, cîtă să va alege. Pentru că acești stînjăni de moșăe, ce s-au zis mai-sus, i-au cumpărat răposatul pan Andrei biv vel logofăt de la acești mai sus-numiți oameni și ei ca să fie rumâni, pentru 43 670 aspri bani gata.

Și iar au cumpărat Andrei biv vel logofātu moșie în Bucșani, însă partea Balei logofătul ot Ruși și a fămei lui, toată, stînjăni 800. Și sémnile moșii să știe: din calea hotarului dăn mijlocul biséricii pînă în hotarul Căzăneștilor la vale, dă peste tot hotarul, den cîmpu, den pădure, din deal și cu tot venitul, pentru 12 000 aspri gata, de la Balea logofăt și de la făméia lui. Că au cumpărat Andrei logofătul acéste moșii încă den zilele răposatului Mihail voevod. Și de atunci au tot fostu acéste moșii drépte și statornice, pînă în zilele lui Gavriil voevod.

Iar cînd au fost atuncea, au fost avut jupîneasa Tudosia <a> jupînului Andrei biv vel logofăt și cu fie-sa Magdalina, pîră cu Balea logofătul naintea lui Gavriil vodă și așa pîriia Balea logofătul cum că n-au vîndut den partea lui dă moșie lui Andrei logofăt. Și au rămas Balea logofăt den Ruși de lége, dennaintea lui Gavriilă vodă. Și <de> atunci au tot ținut jupîneasa Theodosia acéste moșii cu bună pace.

Iar cîndu au fost în zilele lui Alexandru vodă, feciorul răposatului Radului vodă, făcut-au jupîneasa Tudosia și cu fie-sa acéste moșii vînzătoare. Decii cinstitul boiariul domnii méle jupan Hrizea vel logofăt, el au fost cumpărat acéste moșii toate, denpreună și cu partea Balei logofăt de moșie din Bucșani și cu rumânii, de la jupîneasa Tudosia și de la fie-sa Magdalina și de la gineri-său Vasilie, feciorul lui Uréche vornecul, pentru 250 galbeni gata. Și au vîndut jupîneasa Theodosie, jupîneasa lui Andrei logofătul și cu fie-sa și cu gineri-său ce s-au zis, acéste moșii ce scriu, jupînului Hrizei vel logofăt, de a lor bunăvoe, fără nici o silă și cu știrea tuturor boiarilor și a toată curtea domniei lui. Și au văzut domnia lui, Alexandru vodă, feciorul Radului vodă și zapisul jupînésii Theodosiei și al fie-sa al gineri-său la mîna boiariului domnii méle jupan Hrizii vel logofăt, de vînzare și cu mulți boiari mărturii; așăjderea și cartea lui Mihail voevod, de cumpărătoare, cînd au fostu cumpărat Andrei logofătul acéste moșii și cărțile vecinilor, lăcuiitorilor satului, de cînd au fostu vîndut acéste moșii lui Andrei logofătul; așăjderea și cărțile de pîră și de rămas ale lui Alexandru vodă, feciorul Radului vodă, cîndu au fost cursul anilor 7132, de pe vréme cîndu au fostu rămas Balea logofătul din sat den Ruși, de lége, întru care au fost iscălit cu mîna a tot sfințitul părintele nostru Chiril, patriiarhul Alexandriei, întru mărturie aceștii cărți. Care toate acéste le-au

fost dat jupîneasa Theodosiia la mîna jupînului Hrizei vel logofăt. Şi de atuncea au ținut acéste moşii cu bună pace.

Iar după acéia, cîndu au fost acum, în zilele domnii méle, iar cinstitul boiariul domnii méle pan Hrizea vel logofăt au avut pîră cu Balea logofătul ot Ruşi şi cu toţi lăcuitarii satului Bucşanii, cîti sînt pre rîndu mai sus scrişi, pentru această moşie den Bucşani. Şi viind, aşa să pîrfa de faţă, înnaintea domnii méle, în divanul cel mare, zicînd Balea logofăt şi săténii din Bucşani cum că n-au luat bani de la Andrei logofăt, ci i-au fost năpăstuit şi le-au ținut moştile lor în silă şi fără dreptate. Décii jupan Hrizea vel logofăt au scos la divan zapisul de vînzare pre părțile Balei logofătul ot Bucşani, făcut şi scris cu singură mîna Balei logofăt la mîna lui Andrei logofăt, care zapis nici Balea logofăt n-au putut tăgădui nici într-un chip, că n-ar fi făcut cu mîna lui. Şi s-au adevărat că au fost luat Balea logofăt bani de la mîna lui Andrei logofătul, pre partea lui de moşie de la Bucşani.

Decii domniia mea am căutat şi am judecat pe direptate şi pă lége, denpreună cu toţi cinstiții boiarii domnii méle şi am văzut domniia mea şi am citit întii cărțile lăcuitarilor săténi den Bucşani, după acéia cartea lui Mihail vodă, de cumpărătoare şi cartea lui Gavriilă vodă, de pîră şi de rămas şi zapisul tuturor boiariilor care au fost boiari de divan ai lui Gavriilă vodă, anume: pan Ivaşco ce-au fost atuncea vel vornic i pan Papa vel logofăt i pan Stoica vel vistier i pan Ventilă vornic şi pan <Miho> vel spatar i pan Buzinca vel comis i pan Vladul Rudeanul vel paharnic i Paraschiva vtori logofăt, toţi aceşti boiari ce sînt numele lor în zapis, cu pecețile lor şi iscăliți în dosul zapisului, cu mîna lor şi cu mîna întru tot prea sfințitului patriarhu al nostru chir Chiril, patriarhul Alexandriei, scriind şi mărturisind cum au fost pricina. Şi atuncea Balea logofăt şi lăcuitarii satului de la Bucşani, înnaintea lui Gavriilă vodă, cu jupîneasa Theodosiia <a> jupînului Andrei logofăt şi cu fie-sa Magdalina, judecîndu-să, au rămas Balea logofăt şi atuncea dă lége şi de judecată. Aşăjderea şi domniia mea încă văzînd atîta cărți şi zapise de mare credință, cum s-au fost cumpărat această moştenire de la Bucşani de jupîn Andrei logofăt şi de jupîneasa lui, Theodosiia, şi după aceia i-au fost vîndut aceşti mai sus zişi boiari, jupînesa Tehodosiia şi fie-sa Magdalina şi cu gineri-său Vasilie, feciorul lui Uréche vornic, cinstitului boiariului domnii méle jupan Hrizei vel logofăt, precum mai sus scrie.

Aşăjderea s-au pîrît şi jupan Hrizea vel logofăt cu Balea logofăt şi cu săténii den Bucşani de faţă, înnaintea domnii méle, în divanul cel mare, pentru acéste moşii din Bucşani. Décii iar au rămas Balea logofăt cu lăcuitarii den Bucşani, de lége şi de judecată şi dennaintea domnii méle. Care de acum înnainte, Balea logofăt treabă şi meteahnă cu satul Bucşanii să nu mai aibă, nici el, nici feciorii lui; aşăjderea şi lăcuitarii satului den Bucşani să fie rumâni, ei şi feciorii lor, jupînului Hrizei vel logofăt, în véci şi moşie

de baștină și ohabnică, lui și feciorilor lui și nepoților și strănepoților lui de nimenea neclătit, după zisa domnii mele.

Iată și mărturii am pus domniia mea: pan Papa vel vornic, pan Hera vel logofăt și pan Dumitrașco vel vistiiar, pan Gorgan vel spătar, pan <Dumitrache vel stolnic> i pan Ramandi vel comis <i pan Diiamandi vel păharnic> i pan Condila vel postelnic. Și ispravnic, Papa vel vornic.

Și am scris eu, Udriște Năsturel scriitoriu, în scaonul Bucureștilor, la luna lui martie <13> zile, vă leat 7136 <1628>.

Academia Republicii Socialiste România, Condica m-rii Radu Vodă, ms. rom. 4985, f. 50—52.

Traducere din c. 1760; altă traducere la Arh. St. Buc., ms. 256, f. 645—646, după care s-au făcut completările.

38

1628 (7136) martie 15, București.

Alexandru Iliăș voievod scutește de dări satul Sinești al m-rii Mislea.

† Milostiiu Bojiu, Io Alexandru vovod i gospodinū văsoi zemle Uggrovlahiiscoe, sinū velicago i preadobrago <Io Iliăș vovoda. Davat gospodstvo mi sie povelénie gospodstva mi sveatéi bojestvéi>¹ monastiri Mislea, hram sveata Troița, ceăstneașomu otțu episcop Efghenie, suștu nastavnic vă sveatéi obiteli sei, văséi inocom obștejitelei vă sveatomu monastiri Mislea, ca să fie rumânii mănăstirii de în satul Sineștii ot sud Prahova, ca să fie cîți sînt poslujnici dîrvari și lăcuitori lîngă sfînta mănăstire Mislea înprejur, în pace și slobozi și ertați de bir și de găleata și de fîn, de oae seacă, de cal domnescu și de miare, de ceară și de dijma stupilor și de goștina oilor și a porcilor și de cai dă olac și de banii de județu și de împrumutū și de lucru domnescu și de dărăbani și de opăcinași și dă mertice și dă podvoade și de toate slujbele și mîncăturile cîte sîntu preste anu în țara domnii mele, de am ertat oamenii ce sînt dîrvari și poslujnici ai sfîntei mănăstiri de în siliște, ce lăcuiescu lîngă mănăstire, cum au fost ertați de răposatul Șarban vodă și de răposatul Radul vodă și de domniia mea de în rîndul domnii dentii și de răposatul Gavrilă vodă și iar de Radul vodă a doaoă domnie și de fii-său Alixandru vodă. Așijderé i-am ertat domniia mea și acum a doao domnie, pentru că am văzut domnia mea toate cărțile domnești pre rîndu cum scrie mai sus și hrisovul lui Alixandru vodă, feciorul Radului vodă, de pace și de ertăciune, cu mare blestem pentru oamenii mănăstirii ce au fost de în Sinești și sînt lăcuitori înprejurul mănăstirii, de cînd au fost cursul anilor scriși în hrisov 7134.

¹ Pasaj sărit de copist.

Dreptu aceia, domnia mea încă am întărit mila și am înoit și cu această carte a domnii mele și am ertat oamenii mănăstirii să fie în pace și slobozi de toate mîncăturile cîte sînt mai sus-scrise, numai să fie dîrvari de poslușanie și de slujba sfintii mănăstiri și să să nevoiască cu toată treaba mănăstirii, ca să fie sfintei mănăstiri de ajutoriu și dumnezeeștilor călugări de îmbrăcăminte, iar domnii mele și răposașilor părinților domnii mele să fie pomană în vecie.

Așijderé și pă urma domnii mele, care va dărui Dumnezeu pă urma noastră a fi domnă Țărai Rumânești, ori dă ruda noastră ori de într-altu neam, rogu-vă cu numele lui Dumnezeu și pentru ruga sfintei troițe, hramul acesta, să cinstiți și să întăriți această milă și să înoiți această carte a domnii mele, iar domnul Dumnezeu să vă cinstească întru domnia voastră și să vă fie într-altă lume sufletul în răpaos. Iar cine nu va socoti, nici va înoi, nici va întări această milă și ertăciune și cartea domnii mele, ci o va sparge, acela să fie proklet și anathema și afurisit de 318 sfinți părinți de la Nichia și să aibă parte cu Iuda și cu Ariia la un loc și cu alți necredincioși jidovi.

Seje ubo i svedételie postavleaem gospodstvo mi: jupan Papa vel dvornic i jupan Hriza vel logofet i jupan Dumitrașco vel vistiiar i jupan Gorgan vel spatari i jupan Dumitrache vel stolnic i Ramandi vel comis i Iamandi vel paharnic i jupan Condilo vel postélnic. I <ispravnic>, Hriza vel logofet.

I napisah Lepădat logofet u grada București, martie 15 dni, leat 7136 <1628>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mislea, nr. 465, f. 51v—52v.
Traducere; altă trad. ibidem, ms 466, f. 67v — 68.

39

1628 (7136) martie 15, București.

Alexandru Iliăș voievod hotărăște ca Tănase din Ciocănești să fie slobod de vecinie de către m-rea Mihai Vodă, deoarece a fost rob la turci.

† Милостію Божію, Іу Ілишандрѣ воєвода и господинѣ вѣсон земли Сѣвгровкляхінскон, синѣ великаго и прѣдобраго, поконинномѣ Ілітш воєвод. Дакат господство ми сїе повеленїе господства ми Танасїевѣ вт Чокънеци и сѣс синовнх, елижеже Богъ даст, такоже да ест ѣ мир и свободни за веченїе вт кѣ Мелитїе егѣменѣ вт свѣкта монастыре поконинномѣ Мнхю воєвод вт Бѣкѣрѣци, едеже ест храм свѣкти Николае и вт кѣ прочїи егѣмени и калѣгери кое хокет битї ѣ свѣкта монастыре. Понеже ере Танасїе, вн ест вил

робъ ѿ Турска землѣ; таже прѣидохъ ѿ Турска землѣ ѿ поробенїе. И потомъ, Мелинтїе егѳменъ, ѿи паднѣла и рекъ како естъ Танасїе вечни свѣтломъ монастир и хоцетъ да га вечинѣтъ. И Танасїе, ѿи прѣидохъ съсъ вѣс село Чокънециѣн терѣ естъ свѣдательсковалъ прѣдъ Мелинтїевъ егѳменъ како не естъ, ниже естъ вѣла вечни свѣтломъ монастир. И сътвори мѣ естъ Мелинтїе егѳменъ и записъ на рѣкѣ Танасїевъ за съмиренїи. И видѣхомъ господство ми и записѣла Мелинтїевъ егѳменъ, како не естъ, ниже естъ вѣла Танасїе вечни.

Бого ради, дадохъ и господство ми Танасїе, такоже да естъ ѿ мирно и слободъ за веченїе ѿтѣ къ Мелинтїе егѳменъ и ѿтѣ къ дрѣвни егѳмени и калѳгери ѿтѣ свѣта монастири ниже више рѣкъ и синови и внокомъ и прѣвнѣчетомъ и не ѿтѣ коже непоколебимо поризмѣ господства ми; ниже може бити робѣи вечни.

Бже свѣдательнѣ постави хъ господство ми жѳпанъ Папа велики дворникъ и жѳпанъ Хризѣ велики лѳгѳфетъ и жѳпанъ Дѣмитрашко велики вѣстїаръ и жѳпанъ Горганъ вѣл спатаръ и жѳпанъ Дѣмитраки вѣл столникъ и жѳпанъ Раманди вѣл комисъ и Дѣпаманди вѣл пѣхарникъ и жѳпанъ Кондили вѣл постѣлникъ. Исправникъ, Хризѣ лѳгѳфетъ.

Писъ Идоѳїи, въ настола граду Бѣкѣрѣци, мѣсеца мартїе еѣ дни и ѿтѣ ѣдана теченїе, въ лѣто хѣрлѣ.

† Іѳѣ Плиѣандрѣ вѣверѣдъ, милостїю Божїю господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Tanasie din Ciocănești și cu fiii, cîți îi va da Dumnezeu, ca să fie în pace și slobod de vecinie de către Melintie egumenul de la sfînta mănăstire a răposatului Mihai voievod din București, unde este hramul sfîntului Nicolae și de către ceilalți egumeni și călugări care vor fi în sfînta mănăstire. Pentru că Tanasie a fost rob în Țara Turcească; astfel, a venit din Țara Turcească din robie. Iar după aceea, Melintie egumenul, el a căzut și a spus că Tanasie este vecin sfintei mănăstiri și trebuie să-l vecinească. Iar Tanasie, el a venit cu tot satul Ciocănești, de a mărturisit înaintea egumenului Melintie că nu este, nici n-a fost vecin sfintei mănăstiri. La acestea și Melintie egumenul a adevărit așa că Tanasie nu este, nici n-a fost vecin sfintei mănăstiri. Și Melintie egumen i-a făcut zapis de împăcare la mîna lui Tanasie. Și am văzut domnia mea și zapisul lui Melintie egumenul că Tanasie n-a fost, nici nu este vecin.

De aceea, am dat și domnia mea lui Tanasie, ca să-i fie în pace și slobod de vecinie de către egumenul Melintie și de către alți egumeni și călugări din sfînta mănăstire care s-a spus mai sus, și fiii lui și nepoții și strănepoții și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele. Căci nici nu pot fi robi vecini.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Hrizea mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Gorgan mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Ramandi mare comis și Diamandi mare paharnic și jupan Condili mare postelnic. Ispravnic, Hrizea logofăt.

Am scris Idoxie logofăt în cetatea de scaun București, luna martie 15 zile și de la Adam cursul anilor 7136<1628>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Nucet, XX/13.
Orig., hîrtie (34,5 × 56,5), pecete timbrată.

40

1628 (7136) martie 18, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește scutirea de dări și slujbe a satului Clătești, din jud. Ilfov.

† Милостію Божію, Іу Александръ воевода и господинъ въсое земле Ѹггровлахынское, синъ великаго и прѣдобраго и милостиваго и поконнаго Іу Ілїаш воевода. Дават господство ми сїю повеленїе господства ми селов Клѣтещїи ѡт над блата, ѡт сѣдство Слѣховъ, ѡкоже да ест Ѹ мирно и слободно за кѣбеле и за сѣно и за мед господски и за восок и за сѣхе ѡвце и за подводаѣ и за мажъ и за вѣнншорн и за конь господскїи и за кол за конска и за дръве господски и за работ и за бани что ходї по краещи и за вѣсѣх ѡжденїе, колико сѣт през лѣт въ земле господства ми, понеже сѣм помилостивнхом господство ми тере сѣм простна по сїе више речено село Клѣтенїи¹ за сїю за вѣсѣх колико сѣт по више писанїе, тѣчю да имат да даст въ един лѣт по р̄ за жити. Ѣбаче да се знает: да даст на свѣти Гюргїи ѱ и на свѣти Демитрен, паки ѱ за жити. И се даде винарничю и джмѣ за пчели и горщина за ѡвци и за свини, а дрѣго нища ке нѣст нандаватѣ, али како ест бнл дал и наипрѣжде врѣме на поконнаго Іу Радул воевода, понеже сѣм видѣл господство ми и книга поконнаго Іу Радул воевода за прошенїе и за Ѹстроенїе, сѣтворила сѣс велика клетѣѸ, како ест бнл такмежїю Радул воевода сѣс село Клѣтещїи, да даст въ един лѣт жити р̄, на свѣти Гюворгїи и винарничю и джма за пчели и горщина за ѡвци и за свини, а дрѣго нища. Таже господство ми, ѡкоже видѣл помиловав си Ѹстроенїи поконнаго Радул воевода, а господство ми ешеже помилостивнхом и сѣм Ѹстроил сѣс сїе село више рех, Клѣтещїи, како по више рех, за вѣсѣх. Таже господство ми сѣм

¹ Аșa în text.

сѣтворна сѣе книга господства ми, теже съм ѡновна и съм ѡтрѣднѣ книга поконнаго Радѹл воєвода над сѣе книга господства ми, такоже да ест ми селок Клетещѣи ѡ мирно и слободно за вѣсѣх ѡжденїе, колико сѣт више пис, тѣчю да имат да даст колико ест пис ѡ зде книг господства ми, како ест даст и наипрѣжде врѣме.

И ешеже закленаїе поставлѣем господство ми: кое человекъ се хокет непитоваа раздрати сѣе милованїе и ѡстроенїе господства ми, а тог человекъ да ест проклет и алатема ѡт тїи свѣти ѡтци нже сѣт въ Некїи и да имат чїстїю със Ісѹда и със Ірїа и със нни Ісѹдїи.

Сеже ради дадох и господство ми селок Клетещѣи, такоже да ест ѡ мирно и слободно за вѣсѣх ѡжденї, колико сѣт више пис, нихто да нѣ смент покосити валованїе прѣд сѣе книг господства ми.

Сеже сео и свѣдѣтелю поставлѣни господство ми: жѡпан Папа велики вѡрник и жѡпан Хрѣзе велики лѡгѡфет и жѡпан Дѡмитрашко велики вѣстїар и жѡпан Горган велики спатар и жѡпан Дѡмитраки велики столник и жѡпан Раманди велики колнѣ и жѡпан Дїаманди велики пѣхарник и жѡпан Кондило велики постѣлник. И исправник, жѡпан Кондиле вел постѣлник.

Исписах азъ, Стан, вѣск стар Стан лѡгѡфет ѡт Гѣвѣски въ настолини градѹ еже се зовет Бѡксѡрѣци, мѣсеца мартїе нї дѣни ѡт Ідама до ннѣшнаго текѹщаго лѣтѡи, въ лѣто хрѣс.

† Іѡ Ілиѡандрѡ вѡєвода, милостїю Божїю господинь.

Иѡ Ілиѡандрѡ вѡєвода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, milostivului și răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului Clăteștii de pe baltă, din județul Ilfov, ca să fie în pace și slobod de găleți și de fin și de miere domnească și de ceară și de oaie seacă și de podvoade și de majă și de bănișori și de cal domnesc și de care de oaste și de lemne domnești și de munci și de banii ce merg pe la margine și de toate mâncăturile câte sînt peste an în țara domniei mele, pentru că domnia mea m-am milostivit de am iertat acest mai sus-zis sat Clătenii¹ de toate acestea, câte sînt mai susscrise, numai să aibă să dea într-un an câte 100 de galbeni. Însă să se știe: să dea la sfîntul Gheorghe 50 de galbeni și la sfîntul Dimitrie, iarăși 50 de galbeni. Și să-și dea vinăriciul și dijma de albine și gorștina de oi și de porci și alt nimic să nu mai dea, însă cum s-a dat și mai înainte vreme, în timpul răposatului Io Radul voievod, pentru că am văzut domnia mea și cartea de iertare și de întocmire a răposatului Io Radul voievod, făcută cu mare blestem, cum a fost întocmirea lui Radul voievod cu satul Clăteștii, să dea într-un an

¹ Așa în text.

100 galbeni, la sfântul Gheorghe, și vinăriciul și dijma de albine și gorștina de oi și de porci și altceva nimic. Astfel domnia mea, dacă l-am văzut miluit cu această întocmire a răposatului Radul voievod, iar domnia mea încă m-am milostivit și am întocmit cu acest mai sus-zis sat Clăteștii cum s-a zis mai sus, pentru toate. Apoi domnia mea am făcut această carte a domniei mele, de am înnoit și am întărit cartea răposatului Radul voievod pe această carte a domniei mele, ca să le fie satul Clăteștii în pace și slobod de toate mîncăturile cîte sînt mai sus scrise, numai să aibă a da cît este scris aici în cartea domniei mele, cum a dat și mai înainte vreme.

Și încă blestem punem domnia mea: care om se va ispiti să rupă această miluire și întocmire a domniei mele, iar acel om să fie blestemat și anatema de cei 318 sfinți părinți care sînt la Nicheia, și să aibe parte cu Iuda și cu Arie și cu alți iudei.

De aceea, am dat și domnia mea satului Clăteștii, ca să fie în pace și slobod de toate mîncăturile cîte sînt mai sus scrise, nimeni să nu cuteze să încerce învăluire înaintea acestei cărți a domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Hreze mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Gorgan mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Ramandi mare comis și jupan Diamandi mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic, jupan Condilo mare postelnic.

Am scris eu, Stan, nepotul bătrînului Stan logofăt din Săvești, în cetatea de scaun care se cheamă București, luna martie 18 zile, de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7136<1628>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., A. N., CXVI/25.

Orig., hîrtie (44 × 29), pecete timbrată.

Cu o trad. din secolul al XX-lea.

41

1628 (7136) martie 18, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Sima logofăt un rumân și ocine la Cîinești și Bujorani.

† Милостію Божією, Іу Александръ воєвода и господинъ вѣсон земле Ѣггеррволахіинское, синъ великаго и прѣдобраго, поконнаго Іу Иліашов воєвод. Дават господство ми сѣ повеленіе господства ми волѣринъ господства ми жѣпан Сима вторій логофет и със синовн его, елицем Богъ даровахъ, такоже да

мѣ ест єдин вѣчин по нмѣ Мнѣхънлѣ Молдовѣнлѣ н със жена єго, Марѣ н със синови нѣх, Берстѣ н Глнгорїе н със вѣси синови нѣх, понеже га ест платил волѣрин господства ми Єнна лѣгѣфет ѡт кѣ Махамет тѣркѣ ѡт Цюрюѡв, със жѣу за аспри готови, радї єдна сѣгрѣшенїе что ест сѣтворил, тере ю ест загѣвил єдна ковила. Таже послѣх, Мнѣхънлѣ Молдовѣнлѣ нѣст нмал със что да се платїт ѡт кѣ Махамет тѣркѣ, мѣ ест пришеа Мнѣхънлѣ Молдовѣнлѣ кѣпноже със тѣркѣ пред господства ми ѡ великїи диван, тере продавал сѣ сѣт Мнѣхънлѣ Молдовѣнлѣ вѣчин волѣринѣ господства ми Єнмек вторїи лѣгѣфет радї та дѣжновенїе, със синови єго, ѡн за свою доброволю ѡт диван, тере га ест платил Єнна лѣгѣфет ѡт кѣ Махамет тѣркѣ ѡт Цюрюѡв, със сїе аспри више речени, жѣу. И дал ю ест Єнна лѣгѣфет вѣ рѣк Мнѣхънлѣ вѣ волоки н єдна крава със млеко.

<И> продавал сѣ сѣт Мнѣхънлѣ Молдовѣнлѣ вѣчин Єнмек лѣгѣфет със вѣснѣ синови нѣх єго ѡт пред господства ми ѡт диван н ѡт пред вѣсам волѣром велице н мали ѡт двора господства ми за добро волѣ єго.

И видѣхом господство ми н запис за проданїе Мнѣхънлѣ Молдовѣнлѣ със синови єго сѣтворил на рѣк Єнмек лѣгѣфет със мнози волѣри свидетелїи написани ѡ запис, на нме: жѣпан Папа вел дворник н жѣпан Хриза вел лѣгѣфет н Яслан бнѣ вел дворник н Ыкашко бнѣ вел дворник н Фїера бнѣ вел лѣгѣфет н Бладул вистїар н Бѣзника вистїар н Дѣмитрашко вистїар н Горган вел спатар н Глнгорїе колме н Єтаматї портарюа н Матею вел ага н Дѣмитрѣ кѣпитан н Мнѣхю ключар н Єтанко ключар н Матеюа ключар н Калотъ армаш н Прѣда дворник н Крѣчюн дворник н мнози волѣри еже не сѣт писани зде вѣ книга сїѣ.

И пак да ест волѣринѣ господства ми жѣпан Єнмек вторїи лѣгѣфет ѡчинѣ ѡ Кїннеши¹ н ѡ хотарѣ Мнѣнлѣшїлор, ѡбаче дел Радулѡв ѡт Кїннеши вѣсах, без єдна виноград н ливадѣ ѡт Балѣ Плешчорен, єнка се хтѣт избрати ѡт полю н ѡт шѣма н ѡт вод, понеже ю ест покѣпил Єнна лѣгѣфет сїѣ ѡчинѣ ѡт над Радул ѡт Кїннеши ѡт Єтѣсѣѣ за...² аспри готови.

И пак покѣпил волѣрин господства ми Єнна вторїи лѣгѣфет ѡчинѣ ѡ Кїннеши, алн дел попек Гинѣк вѣсах, єнка се хтѣт избрати, ѡт над поа Гинѣ, за...² аспри готови, ѡт по вѣс хотаром, кое ѡчинѣ ест вил вѣзнал Дѣмитрѣ ѡт над поп Гинѣ по вї вѣдѣе за мѣд, цѣно хѣѡ аспри. И вил сѣт кѣзаш над сїѣ мѣд на нме Лѣнлѣ ѡт...² И потом, продаю ест поп Гинѣ Єнмек лѣгѣфет, како ест више пис.

И пак да ест волѣринѣ господства ми Єнмек вторїи лѣгѣфет ѡчинѣ ѡ Кїннеши, алн дел Дѣмитрѣк н Бладулѡв ѡт Кїннеши ѡт по Єтѣсѣѣ вѣсах, ѡт полю н ѡт шѣма н ѡт вод н ѡт посѣдѣе, єнка се хтѣт избратї, понеже

¹ Cuvintele „ѡчинѣ ѡ Кїннеши“ sїnt scrise pe margine, cu roșu.

² Loc alb.

ест покъпна Сима лугвфет сѣмъ вчинъ вт над Дѣмитръс н вт над Бладула вт Къннеци, за хнхъ аспри готови. И възел ест единого по хдѣ за аспри и елице една дѣлѣмъ за два и колицие една зеге за нѣдраци. И продают се и вни бити вечини със вчина имъ и със синовни ихъ за доброволю имъ и безъ ниедна силостію, със знаніе въсѣмъ мегіашомъ вт горъ и вт долъ и вт шкрѣст мѣстомъ.

И продадоше сѣмъ внише речени именовани людіе ннхне вчинне вт предъ господства ми. И видѣхъ и записе за проданіе съсъ мнози волѣри свидѣтелѣи по ние: жѣпанъ Фѣра вие вел лугвфет и вт Дѣлга, Станчула постѣлникъ и вт Дѣса, Радула логофетъ и вт Негоеци, Герге постѣлникъ и Хриза ватахъ и Костандинъ и Пѣтрашко постѣлникъ и Соколъ пѣхарникъ и Строе спатаръ и втцѣ Партеніе епископѣ вт Снѣговъ и вт Изворъ, Тѣдоръ комисъ и вт Бѣрсеци, Преда логофетъ и вт Ширинѣсъ, Манѣ логофетъ и Харватъ спатаръ и Гюврма питаръ и старъ Пѣдѣре лугвфетъ и вт Дѣреци, Тѣдоранъ, синъ Предѣкъ и вт Къннеци, Радула, синъ Бѣлѣславъ и Радула, братъ Дѣнѣславъ.

И пакъ да естъ волѣринъсъ господства ми Симѣкъ вторѣи лугвфетъ вчинъсъ ъ Божѣрани¹, вѣаче глаголаемаго Шѣвница вт надъ Бѣлѣ Манѣкъ, вт полю и вт шѣма, вѣре елика се хтѣтъ избрати дѣла поповѣ Гинѣкъ въсѣхъ вт сѣмъ Шѣвница внише рѣхъ: вт Дѣлѣгъ, вт вода Сѣлѣславъ дорѣ ъ хотарѣсъ нѣѣже хотарѣсаше дрѣге вчинне, али сѣмъ вчинъ безъ винограда, понеже естъ покъпна Сима лугвфетъ вт надъ попа Гинѣкъ, за хгъ аспри готови.

И пакъ даровахъ естъ попа Гинѣкъ по жѣпанъ Сима лугвфетъ съсъ една силнише ъ село ъ Божѣрани, по Бѣлѣ съсъ Бода, іакоже да ю естъ за дѣдинѣсъ. И даровалъ естъ вни за неговъ добро волѣ.

И видѣхъомъ господство ми и записѣла поповѣ Гинѣкъ за проданіе и за дарованіе, съсъ мнози добри людіе и лѣдѣмъшари, по ние: вт Божѣрани, Бѣринка логофетъ и синовни его, Гинѣкъ и Мѣжа и Бѣдѣкъ и попъ Пѣтрѣсъ и Бѣдѣкъ Маріѣкъ.

Сего радѣ, дадохъ сѣмъ господство ми волѣринъсъ господства ми жѣпанъ Сима лугвфетъ, іакоже да мѣ естъ сѣмъ вчинне дѣдѣинѣ внише речене и въ хуабѣсъ синовомъ и вѣнѣкомъ и прѣвѣнѣчетомъ и нѣ вт кождо непоколѣбимю, по орѣзѣмо господства ми.

Сеже себо и свидѣтелѣи поставѣлемъ господство ми: жѣпанъ Папа велъ дворникъ и жѣпанъ Хриза велъ лугвфетъ и жѣпанъ Дѣмитрашко велъ вѣстѣларъ и жѣпанъ Горганъ велъ спатаръ и Дѣмитраки столникъ и Раманди комисъ и Дѣаманди велъ пѣхарникъ и жѣпанъ Кондѣло велъ постѣлникъ. И исправникъ, Хриза велъ лугвфетъ.

И написѣхъ Лѣпѣдатъ лугвфетъ въ настола граду Бѣкѣреци, мѣсеца мартіе нѣ дѣни и вт Пѣдама до нннѣ, въ лѣтъ хѣрѣсъ.

† Іу Пѣлѣандѣрѣсъ вѣвѣвѣда, милостію Божію господинѣ.

Иу Пѣлѣандѣрѣсъ вѣвѣвода <т.р.>

¹ Cuvintele „вчинъсъ ъ Божѣрани“ sînt scrise pe margine, cu roșu.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele jupan Sima al doilea logofăt și cu fiii lui, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie un vecin anume Mihăilă Moldoveanul și cu soția lui Maria și cu fiii lor, Berstea și Gligorie și cu toți fiii lor, pentru că l-a plătit boierul domniei mele Sima logofăt de la Mahamet turcul din Giurgiu cu 2 400 aspri gata, pentru o greșeală ce i-a făcut, de i-a pierdut o iapă. Astfel apoi, Mihăilă Moldoveanul n-a avut cu ce să se plătească de către Mahamet turcul, ci a venit Mihăilă Moldoveanul împreună cu turcul înaintea domniei mele în marele divan, de s-a vîndut Mihăilă Moldoveanul vecin boierului domniei mele Sima al doilea logofăt pentru acea datorie, cu fiii lui, el de a lui bunăvoie din divan, de l-a plătit Sima logofăt de către Mahamet turcul din Giurgiu cu acești mai sus-ziși aspri, 2 400. Și a dat Sima logofăt în mîna lui Mihăilă 2 boi și o vacă cu lapte. Și s-a vîndut Mihăilă Moldoveanul vecin lui Sima logofăt, cu toți fiii lui, dinaintea domniei mele din divan și dinaintea tuturor boierilor mari și mici din curtea domniei mele, de a lui bunăvoie.

Și am văzut domnia mea și zapis de vînzare al lui Mihăilă Moldoveanul cu fiii lui, făcut la mîna lui Sima logofăt, cu mulți boieri martori scriși în zapis, anume: jupan Papa mare vornic și jupan Hriza mare logofăt și Aslan fost mare vornic și Ivașco fost mare vornic și Fiera fost mare logofăt și Vladul vistier și Buzinca vistier și Dumitrașco vistier și Gorgan mare spătar și Gligorie comis și Stamatii portariul și Matei mare agă și Dumitru căpitan și Mihai clucer și Staico clucer și Matei clucer și Calotă armaș și Preda vornic și Crăciun vornic și mulți boieri, care nu sînt scriși aici în cartea aceasta.

Și iarăși să fie boierului domniei mele jupan Sima al doilea logofăt ocină în Cîinești¹ și în hotarul Mănăileștilor, însă toată partea lui Radul din Cîinești, fără o vie și livada din Valea Pleșcioarei, cît se va alege din cîmp și din pădure și din apă, că a cumpărat-o Sima logofăt această ocină de la Radul din Cîineștii de la Otăsău, pentru...² aspri gata.

Și iar a cumpărat boierul domniei mele Sima al doilea logofăt ocină la Cîinești, însă toată partea popii Ghinu, cît se va alege, de la popa Ghinu, pentru...² aspri gata, de peste tot hotarul, care ocină a luat-o Dumitru de la popa Ghinu pe 12 vedre de miere, prețul 1870 aspri. Și a fost chezaș pe această miere anume Lupul din...². Iar după aceea, a vîndut popa Ghinu lui Sima logofăt, cum este mai sus scris.

Și iar să fie boierului domniei mele Sima al doilea logofăt ocină la Cîinești, însă toată partea lui Dumitru și a lui Vladul din Cîineștii de pe Otesău, din cîmp și din pădure și din apă și de pretutindeni, cît se va alege, pentru

¹ Cuvintele „ocină în Cîinești” scrise pe margine cu roșu.

² Loc alb.

că a cumpărat Sima logofăt această ocină de la Dumitru și de la Vladul din Cîinești, pentru 8 600 aspri gata. Și a luat fiecare câte 4 300 de aspri și câte o dulamă de aba și câte o pereche de nădrași. Și s-au vîndut și ei să fie vecini cu ocina lor cu fiii lor, de a lor bunăvoie și fără nici o silă, cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și dimprejurul locului.

Și au vîndut acești mai sus-zîși numiți oameni ocinele lor înaintea domniei mele. Și am văzut și zapisele de vînzare cu mulți boieri, anume: jupan Fiera fost mare logofăt și din Dilga, Stanciul postelnic și din Desa, Radul logofăt și din Negoști, Gherghe postelnic și Hriza vătah și Costandin și Pătrașco postelnic și Socol paharnic și Stroe spătar și părintele Partenie episcopul de la Snagov și din Izvor, Tudor comis și din Bîrsești, Preda logofăt și din Șirineasa, Manea logofăt și Harvat spătar și Ghiuorma pitar și bătrînul Pădure logofăt și din Lerești, Tudoran, fiul lui Preda și din Cîinești, Radul, fiul lui Vilcul și Radul, fratele lui Diicul.

Și iar să-i fie boierului domniei mele Sima al doilea logofăt ocină la Bojurani ¹, însă numită Șuvița, de pe Valea Maicăi, din cîmp și din pădure, oricît se va alege partea popii Ghinu toată din această Șuvița mai sus-zisă: în lung, din apa Oltului, pînă în hotarul unde s-au hotărnicit alte ocine, însă această ocină fără vie, pentru că a cumpărat Sima logofăt de la popa Ghinu, pentru 3 000 aspri gata.

Și iarăși a dăruit popa Ghinu pe jupan Sima logofăt cu o seliște în sat la Bojurani, pe Valea cu apă, ca să-i fie de moștenire. Și a dăruit el de a lui bunăvoie.

Și am văzut domnia mea și zăpisele popii Ghinu de vînzare și de dăruire cu mulți oameni aldămășari, anume: din Bojurani, Berinca logofăt și fiii lui, Ghinu și Muja și Badea și popa Pătru și Badea al Mariei.

De aceea, am dat și domnia mea boierului domniei mele jupan Sima logofăt, ca să-i fie aceste ocine mai sus-zise dedine și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci și martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Hriza mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Gorgan mare spătar și Dumitrachi stolnic și Ramandi comis și Diiamandi mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic, Hriza mare logofăt.

Și am scris Lepădat logofăt în cetatea de scaun București, luna martie 18 zile de la Adam pînă acum, în anul 7136<1628>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, IV/8.
Orig., hîrtie (43,5 × 29), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1859.

¹ Cuvintele „ocină la Bojurani“ sînt scrise pe margine, cu roșu.

1628 (7136) martie 20, București.

Alexandru Iliș voievod întărește satul Ciulnița, jud. Ialomița, moșnenilor satului, în urma unor judecăți.

† Милостіею Божіею, Іу Плезандрѣ воєвода и господинѣ въсон землє Згггровлахѣнское, синѣ великаго и прѣдобраго, поконннаго Іу Ндѣаш воєвода. Дават господство ми сїе повеленїе господства ми шкелзи людїе кнєши вт село вт Чюлинницѣ, вт сѣдство Іллоница, по име: Ъанча и Доврика и Бончнлѣ и поп Дѣмитрѣ и Данчюл със братїе им за вчинѣ и със синовн нѣх, елицем Богѣ припѣстит, іакоже да сѣт им село Чюлинница, вт сѣдство Іллоница, въс село със въс хотаром и със въс ходоком вт посвѣдн и вт през въс хотаром, вт хотар даже до хотар, по старє хотарє и [вєлѣсє. Да се знаєт: вт Давнд, дорн ѣ Гавра Змєшлов. Ъвачє да се знаєт: да дрѣжит Ъанча и Хадѣр и Дѣпѣл и Борча и Пѣтрѣ и със братї им за вчинѣ, али вт горнн хотар, сежєнн т. И пак да се знаєт: да дрѣжит Стѣннмир и Доврика и Доврє и Марнка вт среднн хотар сежєнн р. И пак да се знаєт: да дрѣжит Бончнлѣ и Мѣннлѣ и Тома вт долнн хотар сежєнн с. И пак вт долнн хотар да дрѣжит Данчюл и Бадѣ и Борча сежєнн с. И пак вт долнн хотар да дрѣжит Бодѣ и поп Дѣмитрѣ и Ъанча сежєнн с. Занєже єст ннхноѣм стара и права вчинѣ и за дѣдїнѣ, ещєже вт прѣждє врѣмє, вт при дѣнїє прочїим старн господарїн. И въс єст вна людїє кнєши със вчинє им.

И потом, кѣда єст вна въ дѣнїє поконннаго Мнхѣв воєвод, а господствѣ ємѣ сам прнтєснѣл сѣю вншєрєчєнѣ село Чюлинница със многєх напастнѣх за внровє, єже єст поставнхнѣ ѣ плєцш им, тєрє им єст възннмал вчинєх им въ снлост и вєчнннл єст кромѣ волю нѣх. Таже вт тогда въс вна єст село Чюлинница над разлога господєка.

И потом, кѣда єст вна при дѣнїє поконннаго Радул воєвода, сннѣ Мнхнєв воєвода, а господствѣ ємѣ єст дал и помнлєвал по жѣпан Костаки кнѣшава със въс село Чюлинница радї права и вѣрна слѣжєѣ, єже послѣжнл господство ємѣ. И ѣдрѣжал ю єст нѣколко врѣмє вєчннн. И потом, поконнном Радул воєвод ѣмнлостивнл сѣ єст тєрє свєводнл єст въсѣх сєла господєкїн, елицє сѣт вна покѣпєнє вт поконннаго Мнхѣл воєвод да се скѣпнтн вт кѣ господствѣ ємѣ за вєчннїє и да дєст въснѣх аспрїн господєкїн колнцн сѣт вна възннмал вт Мнхѣл воєвод ѣ внєтѣрїѣ господєка. Потом жѣпан Костаки кнѣшава, вн єст мнєслнл въ срѣдцѣ єго Бога радї, іакоже да нѣ сѣтворнт помѣнѣ радї слѣжєл єго, нѣ єст пошєл прѣд поконннаго Радул воєвод ѣ велнкїн днєвн, тєрє єст прєстлл за вєчннїє по село Чюлинница. И н:кѣповал сѣ сѣт вт нєго за вєчннїє, за сѣї жнлтн готєвн, вт прѣд Радул воєвод, да вѣдї пакнєжє кнєши над втѣчєствїѣ нѣх, како єст вїу и вт прѣждє врѣмє. И вндѣхом господство ми и

Хрисовѣла поконнаго Радѹла коевода за скѣпованіе над село Чюлинница, когда вист теченіа лѣтом хзркг, за прощеніе и за свобожденіе, сътворен със великое клетвѣ.

И потом, къда ест бѣш въ днѣе господства ми, въ прѣвоое редѣ за господствіе, аще подаровал мѣ ест господѣ Богъ и дѣпотом и частитом царю със господствіа и със скиптрѣ дръжати Блашкое Земле, а сѣи више речени наследници сѣлов Чюлинница, они сѣт пришел ѣ господства ми със хрисовѣла Радѹла коевода за искѣпованіе вноку сѣлѣ, како ест по више писан, със великое клетвѣ. Таже въ том, господство ми тогда смотрнхом кѣпноже със въснхми частитими правителїи господства ми и не въсхотѣхом господство ми вѣннати въ толнко грѣх и слѣзи и клетво раздрати се помѣнѣ инным господары, анѣ съм вставнхом господство ми по такмеженіе что сѣт бил ѣтакмиа Радѹла коевод, да ест искѣпннн за вечнїе. И не ѣзѣхом господство ми вт ннх тогда ни един новѣѣ радї клетвѣ. И видѣхом господство ми и хрисовѣла господство ми вт испрѣво редѣ за господствіе, вт когда вист теченіе лѣтом хзркѣ, сътворен със великое клетвѣ. И вт тогда бѣс бил село Чюлинница ѣ мирно за вечнїе.

И потом, къда ест бил съда, въ днѣе господства ми въ на второе редѣ за господствіе вде въ земле Блашкое, а Ѣанча логофѣтѣла в.л. се сѣт поставил ѣ грѣба сѣлов Чюлинница и въздвнгоше прѣх. Таже ест пришел пред господства ми тере съпрѣде се за лицѣ със въснх сѣлѣнїи вт Чюлинница. И снѣе прѣше Ѣанча логофѣт пред господства ми ѣ великїи днѣан како ю ест бил село Чюлинница вечннн, давали за Некѣла коевод, синя Миханл коевод, промененїе радї село Глина, что ест бил пак село господскѣ и помнлловал за Некѣла коевод по Ѣанча лгофѣт. Таже въ том, господство ми съм гледах и сѣднх по прав и по закон, кѣпноже със въсѣми частитимї правителїи господство ми. И видѣхом господство ми Хрисовѣла Радѹла коевода за скѣпованїе и Хрисовѣла господства ми вт не прѣво редѣ сътворен единного по дрѣгом, ѣтверъжене със великое клетво. И съм истннствовал ест господство ми како нѣет нмал Ѣанча логофѣт със село Чюлинница ни еднѣ трѣвѣ, анѣ ест съпрѣл без правостїе и без работ, іакоже да нх вечннѣт ѣ силост, без книги за мнлѣ. Таже ест встал Ѣанча лгофѣт вт закон и вт сѣжденїе вт пред господства ми, како по вѣкю метѣх със село Чюлинница да не нмат въ вѣки. И ѣзѣхом господство ми книгѣх Ѣанчев лгофѣт въсѣх вт днѣан.

Сего радї дадох съм господство ми <с>елов Чюлинница и въсѣми наследником сѣлов, колици сѣт порѣд вишеречени: поп Дѣмитрѣ и Бадѣ и Драгомир и Ётан и Ётанчюл и Борча и Ёпрѣ и Бодѣ и іакоже да сѣт нм село Чюлинница със въс хотаром вчиннѣ дѣдїно и въ шѣаб синовом и внѣком и прѣвнѣчетом и не вт когождо непоколѣвнмо, порнзмо господства ми.

Сеже ѣво и сведетелїи поставнх господство ми: жѣпан Папа вел дворник и жѣпан Хриза вел лгофѣт и жѣпан Дѣмитрашко вел вистїар и жѣпан Горган

БЕЛ СПАТАР И ДЪМИТРАКИ БЕЛ СТОЛНИК И РАМАНДИ БЕЛ КОМИС И ДЪАМАНДИ БЕЛ ПЕХАРНИК И ЖЪПАИ КОНДИЛО БЕЛ ПОСТЕЛНИК. И ИСПРАВНИК ХРИЗА БЕЛ ЛУГОФЪТ.

И НАПИСАХ АЗ ЛЕПЪДАТ ЛУГОФЪТ ВЪ ГРАДУ БЪКЪРЕЦИ, МЪСЦА МАРТЪЕ КЪ ДЪНИ И УТ ПЛАМА ДО НИИКЪ ВЪ ЛЪТЪ ЖЪРАСЪ.

† Io Плиѡандръ киевска, мнлоостію Божію господинь.

Io Плиѡандръ вонвода <т.р.>.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Piiăș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni cnezi din sat din Ciuliniță, din județul Ialomița, anume: Oancea și Dobrica și Voicilă și popa Dumitru și Danciul cu frații lor de ocină și cu fiii lor, cîți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie satul Ciulinița, din județul Ialomița, tot satul cu tot hotarul și cu tot venitul de pretutindenii și de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare și semne. Să se știe: de la David, pînă la Gaura Zmeului. Însă să se știe: să stăpînească Oancea și Hadăr și Lupul și Borcea și Pătru și cu frații lor de ocină, însă din hotarul de sus, 300 stînjeni. Și iar să se știe: să stăpînească Stănimir și Dobrica și Dobre și Marica din hotarul de mijloc 100 stînjeni. Și iar să se știe: să stăpînească Voicilă și Mănilă și Toma din hotarul de jos 200 stînjeni. Și iar din hotarul de jos să stăpînească Danciul și Badea și Borcea 200 stînjeni. Și iar din hotarul de jos să stăpînească Bodea și popa Dumitru și Oancea 200 stînjeni. Pentru că este a lor veche și dreaptă ocină și de moștenire, încă de mai înainte vreme, din zilele altor domni bătrîni. Și au tot fost oameni cnezi, cu ocinile lor.

Iar apoi, cînd a fost în zilele răposatului Mihai voievod, domnia lui însuși a cotropit acest sat mai sus zis, Ciulinița, cu multe năpăști de biruri, pe care le-a pus pe umerii lor, de le-a luat ocinile lor cu sila și i-a vecinit fără voia lor. Astfel, de atunci a tot fost satul Ciulinița pe seama domnească.

Iar apoi, cînd a fost în zilele răposatului Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, domnia lui a dat și a miluit pe jupan Costachi chihaiua cu tot satul Ciulnița pentru dreapta și credincioasa slujbă, cu care a slujit domniei lui. Și i-a stăpînit cîtăva vreme ca vecini. Iar apoi, răposatul Radul voievod s-a milostivit de a slobozit toate satele domnești, cîte au fost cumpărate de răposatul Mihail voievod, să se răscumpere de vecinie de către domnia lui și să dea toți asprii domnești, cîți au luat de la Mihail voievod, în vistieria domnească. Apoi, jupan Costachi chihaiua, el s-a gîndit în inima lui, pentru Dumnezeu, ca să-și facă pomană pentru slujba lui, ci a venit înaintea răposatului Radul voievod în marele divan de a iertat de vecinie satul Ciulinița. Și s-au răscumpărat de vecinie de la el, pentru 215 galbeni gata, dinaintea lui Radul voievod, să fie iarăși cnezi pe moștenirea lor, cum au fost și de mai înainte vreme. Și am văzut domnia mea și hrisovul de răscumpărare al răpo-

satului Radul voievod asupra satului Ciulinița, cînd a fost cursul anilor 7123, pentru iertare și pentru slobozenie, făcut cu mare blestem.

Iar apoi, cînd a fost în zilele domniei mele, în primul rînd de domnie, dacă m-a dăruit domnul Dumnezeu și apoi și cinstitul împărat cu domnia și cu schiptrul pentru a stăpîni Țara Românească, iar acești moșteni mai sus ziși ai satului Ciulinița, ei au venit la domnia mea cu hrisovul lui Radul voievod de răscumpărare al celui sat, cum este mai sus scris, cu mare blestem. Astfel, întru aceea, domnia mea atunci am socotit împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și nu am voit să intru domnia mea în atîta păcat și lacrimi și blestem să stric pomana altor domni, ci am lăsat domnia mea după întocmirea pe care a întocmit-o Radul voievod, să fie răscumpărați de vecinie. Și nu am luat domnia mea atunci de la ei nici un ban pentru jurămînt. Și am văzut domnia mea și hrisovul domniei mele din primul rînd de domnie, de cînd a fost cursul anilor 7125, făcut cu mare blestem. Și de atunci a tot fost satul Ciulinița în pace de vecinie.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, în al doilea rînd de domnie aici în Țara Românească, iar Oancea logofăt el s-a pus pe spinarea satului Ciulinița și a ridicat pîră. Astfel a venit înaintea domniei mele de s-a pîrît de față cu toți sătenii din Ciulinița. Și așa pîra Oancea logofăt înaintea domniei mele în marele divan, că i-a fost satul Ciulinița vecini, dați de Necula voievod, fiul lui Mihail voievod, schimb pentru satul Glina, care fusese tot sat domnesc, și miluit de Necula voievod lui Oancea logofăt. Astfel întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am văzut domnia mea hrisovul de răscumpărare al lui Radul voievod și hrisovul domniei mele din primul rînd, făcut unul după altul, întărite cu mare blestem. Și am adevărit domnia mea că nu a avut Oancea logofăt nici o treabă cu satul Ciulinița, ci a pîrît fără dreptate și fără treabă, ca să-i vecinească cu sila, fără cărți de milă. Astfel a rămas Oancea logofăt de lege și de judecată dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec cu satul Ciulinița să nu aibă în veci. Și am luat domnia mea toate cărțile lui Oancea logofăt din divan.

Pentru aceasta, am dat domnia mea satului Ciulinița și tuturor moștenilor satului, cîți sînt mai sus scriși pe rînd, popa Dumitru și Badea și Dragomir și Stan și Stanciul și Borcea și Oprea și Bodea ca să le fie satul Ciulinița cu tot hotarul ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea : jupan Papa mare vornic și jupan Hriza mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Gorgan mare spătar și Dumitrachi mare stolnic și Ramandi mare comis și Diamandi mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic, Hriza mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea București, luna martie 20 zile și de la Adam pînă acum, în anul 7136 <1628>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

Academia Republicii Socialiste România, DCXL/2.

Orig., perg. (32 × 54), pecete timbrată.

Trad. la Bibl. Centrală de Stat, LXXXIII/4.

43

1628 (7136) martie 20, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește mai multor megiași părțile lor de ocină din Nenciulești, jud. Ilfov, în urma unor judecăți.

† Милоетію Божію, Їв Алѣксандръ воєвода и господинъ вѣсон землѣ ѸѢггеро-влахітскоє, синъ великаго и прѣдобраго, поконннаго Їв Илѣашъ воєвода. Дават господство ми сію повеленію господства ми шемзи людѣ мегіаши вт Ненчюлеши, по имѣ Тръван и Брътѣан и Бахне и Краа и Недюл и Пѣтръ и Фръцилъ и Данчюл и Бобче и Стопка и Шинѣшн със четом нх и със братѣ им и със синови им, елицѣ мѢ Богъ даровахъ, такоже да сѣт им шчинѢ Ѣ Ненчюлеши, вѣ сѣдство Ѣлхсовъ, швачѣ нихнѣ дѣли за шчинъ вѣсѣхъ, вт полю и вт вод и вт сѣх и вт блато, еже кет биті, вт посвѣди, варе елика се хтет изврати вт по вѣс хотаром, вт Стрѣна¹ Мостищев, дори Ѣ Балѣ Гълецъ-юлов и вт хотарѣл Фѣвренлор дори Ѣ хотарѣл Гѣвжанилоръ, варе елика се хтет изврати дѣл им за шчинъ да нх дрѣжит със добро мирно вт къ Шанча логфѣт и вт къ синови си и вт къ братѣи ѣго, за нихто бантованіѣ да не имат.

Понеже село Ненчюлеши, шни сѣт бил вѣснх людѣ кнѣши ѣ мегіаши със шчинѣх им за дѣдинѢ. Ы по том, къда ест бил вѣ дѣнѣ поконннаго Михаилъ воєвод, а господство ѣго сам притѣсна по того село Ненчюлеши више пис със многе напасти за бирове нѢ поставнх мѢ Ѣ плѣши им, ѣдондеже продадоше сѣ вечини господскіи, како се сѣт бил продад вѣсѣх хора, без волю. Таже продад нх сѣт тогда и Шанча логфѣт дѣла емѢ за шчинъ, вѣкѣпно със дрѣсѣи мегіаши вт село. И вт тогда до при дѣнѣ поконннаго Радѣл воєвод, синѢ Михаилъ воєвод, вѣс били сѣт Ненчюлеши село господскѢ, над разлога господска.

Ы къда ест бил вѣ дѣнѣ поконннаго Радѣл воєвод, вѣ прѣвое редѢ, когда бист теченіѣ лѣтом хѣркѣ, а господство ѣго сам сѣтворил ест, кѣпно със вѣснх-ми почтенни правитѣлии господство емѢ и не вѣсхотѣл ест да штавит хора

¹ Așa în text.

господствѣ емѣ да бити вечини господскѣи, почто радї смотриа ест Радул воевода како ест хора царское. Таже ест сътвориа господствѣ емѣ тогда, при дѣнїе господство емѣ, скобожденїе и прощенїе вѣсѣм селом господскѣи, колнице сѣт бнлн покѣпене за поконннаго Мнхана воевода, тере се сѣт скѣповали за вечинїе шт господствѣ емѣ със аспри еанци сѣт бнл шт на Мнхана воевода, шт вистїерїа хорев. Таже искѣповал см ест и сїи више речени мегїаши за вечинїе шт над поконннаго Радул воевода, за ро¹ жити готови, със вѣсѣх дѣлн нл за шчинѣ шт село шт Ненчюлещн.

И Ѣанча логвфет тогда, над тае врѣме, нѣст бнл zde вѣ земле, анѣ ест бнл привѣг със Шербан воевода ѣ Немцское земле. И тогда, кѣда се сѣт скѣповал село Ненчюлещн за вечинїе шт Радул воевода, а братїи его, Нѣнчюл дворникѣл и със вѣсѣх порѣденїа нл, шнн сѣт бнл вѣснх zde вѣ земле. И вѣспрашае сїи мегїаши више речени по вѣснх: хошѣт да нх скѣповете и шнн делове нл за шчинѣ и дѣла братом сн Ѣанчек логофет нлн ны? И шнн вѣснх рекалѣ како не могѣ и нѣст мѣ трѣбѣет ннже едно шчинѣ скѣповати сн. Таже, вѣ том, сїи више речени мегїаши шт Ненчюлещн, шннн скѣповали нх ест дѣлове нл за шчинѣ със многа липсѣ и неколю, а радї дел Ѣанчек логвфет за шчинѣ, шнн сѣт патит многа [затворенїе ѣ клад и ѣ жнлѣзе и шт свезанїе; вѣзнимал ест аспри със лнхѣс, дондеже искѣповал [ест тогда и [дѣла Ѣанчек логвфет, село заплѣно, шт кѣ поконннаго Радул воевода. И ешеже сътвориа нл сѣт господство емѣ и хрисок за скѣпованїе,¹ да вѣдѣт пак кнѣшн над шчинѣ нл. И бнл сѣт ѣ мирно.

И по том, кѣда ест бнл вѣ дѣнїе Гаврїла воевода, ако сѣт пришеа Ѣанча логвфет шт приевїе, а шнн вѣздвигох прѣх прѣд Гаврїла воевода и пошел тере съпрѣше се за лицѣ ѣ велнкїи днван със вѣс село Ненчюлещн. И шннѣ съпрѣл Ѣанча логвфет, како га ест бїш помнлвала Мнхана воевода със вѣс село Ненчюлещн и книга нѣст нмал мнлокїа радї да нзвадит ѣ днван, анѣ съпрѣл със прнтесненїе прѣд Гаврїла воеводаѣ, како да нх вечинит по село Ненчюлещн и да повратит аспри нл вѣспет. Вѣ том, Гаврїла воевода, господство емѣ гледах и сѣднх по правдѣ и по закон със вѣсннн правителїи господство емѣ. И нзвраннл сѣт тогда Гаврїла воевода шт днваном господство емѣ, тере нл сѣт дал мегю ннх ѣ волѣри по рѣваше господскѣи, по нме: Гангорїе колнне и Мрѣзѣ спатар и Прѣда слѣжер и Параскнва логвфет и Фїера логвфет и Етонка логофет Търѣчанѣл, ѣкоже да съгледает рѣдо нл: како хокет бити по правостїе, шннѣ да нх сѣднте. Таже ѣ тем, сїи ѣ волѣри, шнн ест гледал и шннѣ сѣт истннствоваа със дѣшамн нх и свѣдетелствоваа ест прѣд Гаврїла воевода велегласно како нѣст нмал Ѣанча логвфет съш нннн ннедна метѣхѣ, ннже със шнн, ннже със шчинѣ нл. Инѣ ест нзвраннл и дал ест тогда сїи ѣ волѣри със дѣшамн нх, како да сн дрѣжит Ѣанча логофет тѣчїю негова дел за шчинѣ,

¹ Corectat in: со.

еже се хтит извратї, почто расдїѹ ест бнл приеѣг, нѣст бнл заѣ къ землѣ; а братїи его и зницїи его и порсденїе емѣ, которїи сѣт бнл фѣнаши със шни по шчинѣ, да потрѣпит за шчинѣ, да не имат работ ница, почто радї ест бнл заѣ къ землѣ и въспрашал ю ест тогда, къда се сѣт скѣповал село Ненчюлещїи шт Радул воевод за вечнїе, да даст и шни аспри на скѣпованїе, а шни не въсхошет. Таже шстал ест Ѧанча логофет шт закон и шт сѣжденїе шт пред Гаврїла воевод. И видѣхом господство ми и хрисовѣл поконннаго Радул воевод за скѣпованїе на рѣк селов Ненчюлещїи, сѣтворен със великое клетвѣ, шт когда бнст теченїе лѣтом хзркг и книга Гаврїла воевод за прѣх и за шстал, когда бнл при теченїе лѣтом хзрки. И шт тогда въс бнл село Ненчюлещїї ѣ мирно шт къ Ѧанча логвфет.

И по том, къда ест бнл сѣда, къ днїе господства ми, а Ѧанча логвфет, шн се ест поставил въ грѣбѣ и ѣ плещѣ швемзи мегїаши шт Ненчюлещїи и въздвнгох пренїе и въсхотѣл сѣт да нх вечнншет без пѣт и без правостїе. Таже ест пришел пред господство ми, тере сѣпрѣше се за лицѣ ѣ великїи диван. И сице прѣше Ѧанча логофет пред господство ми, како га ест помнлвал поконннаго Мнхана воевод със того село Ненчюлещїи; и не извадна ннедна книга ѣ диван за мнлѣ, ниже книг Мнханлов воевод, ниже прочїем господарн, анѣ ест извадна нѣкое книги лѣжнице, такоже да притесншет по сїи шромашн за чловѣци, без правостїе и да нх вечнншет въ шлоет его. Таже къ том, господство ми съм гледал и сѣдна по прав и по закон, кѣпноже със въсѣхми честитими правителїи господства ми. И видѣхом господство ми и прочитнх хрисовѣл Радула воевод того за искѣпованїе и книга Гаврїлов воевод за прѣх и за штанство, сѣтворене със великое клетво и добре истинетвовал господство ми како нест бнл помнлвал за Мнхана воевод със село Ненчюлещїи, анѣ ест ходил Ѧанча логофет със книги зла <и лѣ>жнїе, такоже да нх вечнншет ѣ шлоет и нѣст нмал ннедна трѣбѣ със село Ненчюлещїи, нѣ шстал ест Ѧанча логофет шт закон и шт сѣжденїе шт пред господства ми. И ѣзѣхом господство ми и книгѣх Ѧанчев логвфет шт диван; ащелиже хокет изваднїтї нѣкогда нѣкїе книги над село Ненчюлещїї, да не се вѣршет.

Его радї дадох съм господство ми швемзи людїе мегїаши више писани, такоже да сѣт нм село Ненчюлещїи със въс хотаром и блато и със въс ходоком шчинѣ дѣдннѣ въ шхаб синовом и внѣком и прѣквнчетом и не шт когождо непоколѣенмо по орнзмо господства ми. И да ест ѣ мирно шт къ Ѧанча логвфет, по рекю шт ннѣ работ сѣш ннани да не имат въ вѣки.

Еже ѣво и сѣдетелїи поставлѣем господство ми: жѣпан Папа вел дворник и жѣпан Хрнза вел логвфет и жѣпан Дѣмитрашко вел вистїар и жѣпан Горган вел спатар и Дѣмитраки вел столник и Раманди вел колнс и Дїтаманди вел пѣхарник и Гонднло вел постелник. И исправник, Хрнза вел логофет.

¹ Loc şters, ilizibil.

И аз, Девѣдат логофет, написах ѿ граду Бѣскрепѣи, мѣсеца мартѣ къ дньи и вт Падана до нинѣ теченїа лѣтвм, въ лѣт хрлс, а вт рождество Хри-стова, хлхкн.

† Iw Александръ воєвода, милостїю Божїю господиень.

Iw Александръ конвода <т.р.>

Pe <verso:> † Αυτω γραφη τους Ρωμουνους οπου κατηκουσα εις τω Νειντζολεσστη και δεν εχουν να καμουν απο την παλτα του Κορνητζελου.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni megiași din Nenciulești, anume: Tîrban și Brătian și Bahne și Craia și Nediul și Pătru și Frățilă și Danciul și Bobce și Stoica și Simion cu ceata lor și cu frații lor și cu fiii lor, ciți le-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie ocină la Nenciulești, în județul Ilfov, însă părțile lor de ocină, toate, din cîmp și din apă și din uscat și din baltă care vor fi, de pretutindenii, oricît se va alege de peste tot hotarul, din Struna¹ Mostiștei pînă în Valea Gălețuiului și din hotarul Făureilor pînă în hotarul Găujanilor, oricît se va alege partea lor de ocină, să țină cu bună pace de către Oancea logofăt și de către fiii săi și de către frații lui, de nimeni să nu aibă turburare.

Pentru că satul Nenciuleștii, ei au fost toți oamenii cnezi și megiași cu ocinele lor de moștenire. Iar după aceea, cînd a fost în zilele răposatului Mihail voievod, iar domnia lui însuși a cotropit acel sat Nenciuleștii mai suscris cu multe năpăști de biruri ce le-a pus în spinarea lor, pînă ce s-au vîndut vecini domnești, cum s-a vîndut toată țara, fără voie. Astfel și-a vîndut atunci și Oancea logofăt partea lui de ocină împreună cu alți megiași din sat. Și de atunci, pînă în zilele răposatului Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, a tot fost satul Nenciuleștii sat domnesc, pe seama domnească.

Iar cînd a fost în zilele răposatului Radul voievod, în primul rînd, cînd a fost cursul anilor 7123, domnia lui însuși a socotit împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei lui și n-a vrut să lase țara domniei lui să fie vecini domnești, pentru că a socotit Radul voievod că este țară împărătească. Astfel a făcut domnia lui atunci, în zilele domniei lui, slobozenie și iertare tuturor satelor domnești, cîte au fost cumpărate de răposatul Mihail voievod, de s-au răscumpărat de vecinie de la domnia lui cu asprii ciți au fost de la Mihail voievod, din visteria țării. Astfel s-au răscumpărat și acești mai suziși megiași de vecinie de la răposatul Radul voievod, pentru 170² de galbeni gata, cu toate părțile lor de ocină din sat din Nenciulești.

¹ Așa în text.

² Era scris 170 apoi corectat 270.

Iar Oancea logofăt, atunci, în aceea vreme, n-a fost aici în țară, ci a fost pribeag cu Șerban voievod în Țara Nemțescă. Și atunci, când s-a răscumpărat satul Nenciuleștii de vecinie de la Radul voievod, iar frații lui, Nenciul vornicul și cu toate rudele lor, ei au fost toți aici în țară. Și au întrebat acești megiași mai sus-ziși pe toți: vor să-și răscumpere și ei părțile lor de ocină și partea fratelui lor, Oancea logofăt, sau nu? Iar ei toți au spus că nu pot și nu le trebuie nici o ocină să-și răscumpere. Astfel, la aceasta, acești mai sus-ziși megiași din Nenciulești, ei au răscumpărat părțile lor de ocină cu multă lipsă și nevoie, iar pentru partea de ocină a lui Oancea logofăt, ei au pățit multă închisoare în butuci și în fiare și în lanțuri: au luat asprii cu dobîndă, pînă ce au răscumpărat atunci și partea lui Oancea logofăt, satul deplin, de la răposatul Radul voievod. Și încă le-a făcut domnia lui și hrisov de răscumpărare, ca să fie iarăși cnezi pe ocinele lor. Și au fost în pace.

Iar după aceea, când a fost în zilele lui Gavriil voievod, dacă a venit Oancea logofăt din pribegie, iar el a ridicat pîră înaintea lui Gavriil voievod și a venit de s-a pîrît de față în marele divan cu tot satul Nenciuleștii. Și așa a pîrît Oancea logofăt că l-a miluit Mihail voievod cu tot satul Nenciuleștii și n-a avut carte de miluire, ca să scoată în divan, ci a pîrît cu cotropire înaintea lui Gavriil voievod, ca să vecinească satul Nenciuleștii și să le întoarcă asprii înapoi. La aceasta, Gavriil voievod, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege, cu toți dregătorii domniei lui. Și a ales atunci Gavriil voievod din divanul domniei lui, de a dat între ei 6 boieri pe răvașe domnești, anume: Gligorie comis și Mîrzea spătar și Preda slujer și Paraschiva logofăt și Fiera logofăt și Stoica logofăt Tărăceanul, ca să le cerceteze rîndul: cum va fi după dreptate, așa să-i judece. Astfel la aceasta, acești 6 boieri au cercetat și așa au adevărit cu sufletele lor și au mărturisit înaintea lui Gavriil voievod cu glas tare că Oancea logofăt n-a avut cu ei nici un amestec, nici cu ei, nici cu ocinele lor. Ci au ales și au dat atunci cu sufletele lor acești 6 boieri, ca să-și țină Oancea logofăt numai partea lui de ocină, care se va alege, pentru că a fost pribeag, n-a fost aici în țară; iar frații lui și unchii lui și rudele lui, care au fost funași cu ei pe ocină, să fie lipsiți de ocină și să n-aibă nici o treabă, pentru că au fost aici în țară și i-a întrebat atunci când s-a răscumpărat satul Nenciuleștii de la Radul voievod de vecinie, ca să dea și ei aspri la răscumpărare, iar ei n-au vrut. Astfel a rămas Oancea logofăt de lege și de judecată dinaintea lui Gavriil voievod. Și am văzut domnia mea și hrisovul răposatului Radul voievod de răscumpărare în mîna satului Nenciuleștii, făcut cu mare blestem, de când a fost cursul anilor 7123 și cartea lui Gavriil voievod de pîră și de rămas, când a fost în cursul anilor 7128. Și de atunci a tot fost satul Nenciuleștii în pace din partea lui Oancea logofăt.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar Oancea logofăt s-a așezat pe grumazii și pe spinarea acestor megiași din Nenciulești și a ridicat pîră și a vrut să-i vecinească, fără cale și fără dreptate. Astfel a venit înaintea domniei mele, de s-a pîrît de față în marele divan. Și așa pîra Oancea logofăt înaintea domniei mele, că l-a miluit răposatul Mihail voievod cu acel sat Nenciuleștii; și n-a scos nici o carte de miluire în divan, nici cartea lui Mihail voievod, nici a altor domni, ci a scos niște cărți mincinoase, ca să cotopească fără dreptate pe acești sărmani de oameni și să-i vecinească cu sila. Astfel la aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am văzut domnia mea și am citit hrisovul lui Radul voievod cel de răscumpărare și cartea de pîră și de rămas a lui Gavriil voievod, făcute cu mare blestem și bine a adevărit domnia mea cum n-a fost miluit de Mihail voievod cu satul Nenciulești, ci a umblat Oancea logofăt cu cărți rele și mincinoase, ca să-i vecinească în silă și n-a avut nici o treabă cu satul Nenciuleștii, ci a rămas Oancea logofăt de lege și de judecată dinaintea domniei mele. Și a luat domnia mea și cărțile lui Oancea logofăt din divan; dacă însă va scoate cîndva niște cărți pe satul Nenciulești, să nu se creadă.

De aceea, am dat și domnia mea acestor oameni megiași mai sus scriși, ca să le fie lor satul Nenciuleștii cu tot hotarul și balta și cu tot venitul, ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele. Și să fie în pace de către Oancea logofăt, mai mult de acum treabă cu ei să nu aibă în veci.

Iată dar și martori pune domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Hriza mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Gorgan mare spătar și Dumitrachi mare stolnic și Ramandi mare comis și Diamandi mare paharnic și Condilo mare postelnic. Și ispravnic, Hriza mare logofăt.

Și eu, Lepădat logofăt, am scris în cetatea București, luna martie 20 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7136 și de la nașterea lui Hristos, 1628.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

<Pe verso, grecește:> „Această carte pentru rumânii care locuiesc la Nințolești și nu au treabă cu balta Cornățelului“.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă. XLV/8.

Orig., perg. (36,5 × 49), pecete timbrată.

Cu o trad. de la începutul sec. al XIX-lea; altă trad. ibidem, ms. 256. f. 374 v.

<1628> martie 21.

Mihăilă din Căzănești vinde lui Pavlache fost mare comis două părți din ocina sa de la Căzănești.

Eu Mihăilă din Căzănești scris-am acest al meu zapis, ca se fie de mare credință la mâna jupînului Pavlache biv vel comis, cum să se știe că i-am vîndut din partea mea de ocină din Căzănești 2 părți și mie mi-am lăsat o parte. Și i-am vîndut și din cîmp și din pădure și din apă și din lunca Babelor și din moară și din dîrstă și despre tot hotarul, tot să aibă a ținea din ocina mea două părți și eu să țin o parte. Pentru că i-o am vîndut-o eu drept 52 (?) de galbeni, ca să-i fie lui moșie și feciorilor lui, cîți Dumnezeu îi va da.

Și mărturie: jupan Ivașco biv vel dvornic i jupan Gligorie biv vel comis i jupan Costea biv vel slujer i Grama clucer i Leca comisu i Udrea postelnic ot Siliștea i Andrei iuzbașa. Și pentru mare credință pusu-mi-am și pecetea într-acest zapis și l-am iscălit cu mâna mea.

I pis méseța martie 21, veleat 7137 <1629>.

Iscăliți: Mihăilă vel paharnic.

Gligorie vel comis.

Ivașco vel dvornic.

Arh. St. Buc., Condica moșiilor Clejani și Căzănești, 1268, p. 46—47.

Copie

Datat ca anterior hrisovului de întărire, din 18 aug. 1628. Copistul probabil a transcris greșit cifra 7(Ѣ) în loc de 6 (Ѧ).

1628 (7136) martie 23.

Alexandru Iiaș voievod întărește lui Gorgan mare spătar și lui Matei mare agă din Brîncoveni satul Odobești.

† Милостїю Божїю, Їw Александръ воєвода и господинъ, синъ покойнаго Їw Иліаш воєвода. Дават господство ми сїю повеленїе господство ми почтенномє правителе господство ми жєпан Горган вел спатар и жєпан Матею вел агъ wt Брѣнковѣни, са сã fie volnici cu această carte a domnii méle, de să ție satul Odobești, de în județul Dîm<boviței>, cu tot hotarul și cu toți rumâni și cu tot venitul, de pretutindinilea, cît se va alége, pentru că această satu fost-au al lor de moșie, de la părinții lor, încă mai denainte vréme, de în zilele altor domni bătrîni de demult. Și tot l-au ținut cu bună pace.

Iar după acéia, cîndu au fost în zilele răposatului Radul voevod, pre vréme deac-au fost venit de la Hotin, cîndu au fost cu înpăratul să bată pre lési, atunce luoat-au Pătrașco postelnic, feciorul lu Pătru voevod Cercel, satul Odobe¹ de la mîna acestor boiarii ce scriu mai sus și aș-au zis înaintea Radului voevod, cum au fost acest satu cumpărat de tată-său de la muma a lu Mateiu vel agă. Și l-au ținut de atunce încoace Pătrașco postelnic fără direptate și fără de cărți de cumpărătoare, numai cu cuvîntul, în silă.

Iar după acéia, cîndu au fost acum, în zilele domnii méle, a doa domnie, iară ci<n>stiții deregătorii domnii méle jupan Gorgan vel spatar și Mateiu vel agă, ei au adus înaintea domnii méle, la divan, cărți bătrîne, pre satul Odobești, cartea a răposatului Radul voevod, feciorul iar Radului voevod și cartea a răposatului Mihail voevod, în care cărți zicîndu cum au fost al cestor boiari de moșie.

Derept acéia, domnia mea am adevérit cu divanul că au fost al lor de moșie, iară Pătrașco postelnic n-au avut nici o treabă, ce l-am dat să-și ție acești boiari satul și de nimenilea opreală să n-aibă, să le fie de moșie, cum le-au fost de demult. Derept acéia și voi, rumânilor de în Odobești, încă să căutați să aveți <a> asculta de oamenii boiarilor domnii méle ce scriu mai sus, de toate ce o vor da învățătură, că v-am dat domnia mea să fiți pre seama loru.

Инако да нѣст, по реч господства ми.

И неправник, сам реч господства ми.

Пис мартіе кг дъни, въ лѣт 7315.

† Іw Плезандрѣ воевода, милостію Божію, господннѣ.

Иw Плезандрѣ воевода <т.р.>

Academia Republicii Socialiste România, CCXC/9.

Orig., hîrtie (30,5 × 21), pecete aplicată, căzută.

Copie ibidem, CCLXXV/3.

46

1628 (7136) martie 29, București.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Preda postelnic din Tătaru mai mulți vecini din Brăgărești, în urma unor judecăți.

† Милостію Божію, Іw Плезандрѣ воевода и господннѣ въсон земле Ѹдггровлахѣнское, синѣ велнк<аго> и прѣдобраго поконнаго Іw Нлѣаш воевода. Дават господство ми сѣе повелѣніе господства ми слѣз господства ми Предек постелник вт Тѣтарѣл и жѣпан<ницев> его Марѣнкѣв, дѣщера Никѣв вие вел ливгѣфет и със синовн нх, елицем Богѣ даст, такоже да сѣт им нѣкое

¹ Așa în text.

вечини въ село 8 Бръгъреши, по име: Лепъдат и Бадѣ и Калотъ, синовн Владѣлов Бръздое кълбгърѣла съе синовн им и съе свакехъ коматеве им, занеже ест вна покѣпна поконнаго Ника лугвфет въс село Бръгъреши, wt сѣдство Прахъсова и съе въснхъ вечини, въ дънїе Шербан воевод. И продадоше се вечини Никъв лугвфет за доброволат нх, по аспри готови. И wt тогда въс дрѣжал ест Ника лугвфет село Бръгъреши съе добро миром.

И по том, къда ест вна въ дънїе Гакрїна воевод, по сѣмрѣти Никъв лугвфет, а синъ его, Преда спатар, шѣр Предев постелник и матерам си, жѣпанница Пъвна, wни сѣт дал прѣке того [село Бръгъреши Предев постелник и жителникев его Марїен¹ и съе сїи вечини, синовн Владѣлов Бръздое кълбгърѣла wt село wt Бръгъреши, ѣкоже да сѣт им дѣдїно. И wt тогда въс дрѣжал ю ест Преда постелник съе добром миром.

И по том, къда ест вїw въ дънїе Ялезандров воевод, синъ Радѣлов воевод, а Владѣл Бръздое кълбгърѣла, wн въздвигохъ пренїе [пред господствѣ емѣ 8 диван и сѣпрѣше се за лицѣ съе Преда постелник, зет Никъв лугвфет. И сице прѣше Владѣл Бръздое кълбгърѣла съе синовн его 8 диван како нх ест продад Никъв лугвфет тѣчїю wчина wt село wt Бръгъреши, а по wн съе синовн емѣ нѣет се сѣт вна продад Никъв лугвфет да ест вечини. Таже 8 тем, Ялезандрѣ воевод, синъ Радѣл воевод, господствѣ его гледахъ и сѣднхъ по прав и по закон и wстал ест Владѣл Бръздое wt закон wt диван. И видѣхъ господство ми и книгъ за wстанство над сїи вечини, когда вист теченїе лѣтомъ хърлѣ.

И по том, къда ест вна съда, въ дънїе господства ми, въ на второе рѣдѣ за господствїе, а Владѣл Бръздое кълбгърѣла, wн пакїже въздвигохъ <прѣхъ и д>ошли сѣт предъ господства ми, тере сѣпрѣше се за лицѣ [съе Преда постелник. И сице прѣше Владѣл Бръздое калбгерѣла како нх <ест продад Никъв лугвфет> тѣчїю wчина, а по wни нѣет се сѣт продад вечини Никъв лугвфет. Таже въ том, господство ми сѣмъ <гле>дахъ и сѣднхъ по прав и по закон и съе въсили частитилин правитѣли> господства ми и прочитѣхъ и книгъ <Шербановъ> воевод за покѣпнїи и <книгъ Ялезандров воевод, синъ Радѣл воевод, за прѣхъ и за wстал и доборо сѣмъ не>тннствовахъ господство ми како се <ест> вна продад и Владѣл Бръздое кълбгърѣла и съе синовн си> и съе въсѣхъ wчина его Никъв лугвфет, како ест вше пис. И wташа Владѣл Бръздое кълбгърѣла wt закон и wt сѣжденїе wt предъ господства ми, како ест вна wстал и wt предъ Ялезандрѣ воевод, синъ Радѣлов воевод. И излѣзна ест Владѣл Бръздое калбгерѣла съе зла срамот wt диван.

<G> его радї, дадохъ сѣмъ господство ми слѣзъ господства ми Предев постелник, ѣкоже да емѣ ест сїи вечини дѣдїно и въ wхѣе синовомъ и внѣкомъ и прѣвнѣчетомъ и не wt когождо непоколѣбно, порнзимо господства ми.

¹ Așa în text.

<G>¹Еже збо и свидетелѣи поставиху господство ми: жѣпан Папа вел дворник и жѣпан Хриза вел логѣфет и жѣпан Дѣмитрашко вел вистѣлар и жѣпан Горган вел спатар и жѣпан Дѣмитраки вел столник и жѣпан Раманди колнне и Дѣтаманди пехарник и жѣпан Лондла вел постелник. И исправник, Хриза вел логофет.

И аз, Лепѣдат логофет, <писасх>¹ въ настола градѣ Бѣкѣрѣши, мѣсеца мар-тѣ кѣ дѣни и шт Ядла до нинѣ, въ лѣт хзрлс.

† Іѡ Александрѣ кѣкѣвда, милостію Божію господина.

Иѡ Александрѣ конгода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Preda postelnic din Tătarul și jupaniței lui, Mariica, fiica lui Nica fost mare logofăt și cu fiii lor, cîți le va da Dumnezeu, ca să le fie niște vecini în sat la Brăgărești, anume: Lepădat și Badea și Calotă, fiii lui Vladul Bruzdoe călugărul, cu fiii lor și cu toate averile lor, pentru că răposatul Nica logofăt a cumpărat tot satul Brăgărești, din județul Prahova, și cu toți vecinii, în zilele lui Șerban voievod. Și s-au vîndut vecini lui Nica logofăt, de a lor bunăvoie, pe aspri gata. Și de atunci a tot ținut Nica logofăt satul Brăgăreștii cu bună pace.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Gavriil voievod, după moartea lui Nica logofăt, iar fiul lui, Preda spătar, cumnatul lui Preda postelnic și mama sa, jupanița Păuna, ei au dat acel sat, Brăgărești, zestre lui Preda postelnic și soției lui Maria ² și cu acești vecini, fiii lui Vladul Bruzdoe călugărul din sat din Brăgărești, ca să le fie lor dedină. Și de atunci l-a tot ținut Preda postelnic cu bună pace.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, iar Vladul Bruzdoe călugărul, el a ridicat pîră înaintea domniei lui la divan și s-a pîrît de față cu Preda postelnic, ginerele lui Nica logofăt. Și așa a pîrît Vladul Bruzdoe călugărul, cu fiii săi, în divan, că a vîndut lui Nica logofăt numai ocina din sat din Brăgărești, iar pe el cu fiii lui nu s-au vîndut lui Nica logofăt să-i fie vecini. Astfel la aceasta, Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege și a rămas Vladul Bruzdoe de lege din divan. Și am văzut domnia mea și cartea de rămas pe acești vecini, cînd a fost cursul anilor 7135.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, în al doilea rînd de domnie, iar Vladul Bruzdoe călugărul, el iarăși a ridicat <pîră și> au venit înaintea domniei mele de s-au pîrît de față cu Preda postelnic. Și așa pîra Vladul Bruzdoe călugărul că <i-a vîndut lui Nica logofăt> numai ocina și pe ei nu s-au vîndut vecini lui Nica logofăt. Astfel la aceasta, domnia mea am

¹ Omis.

² Așa în text.

cercetat și am judecat după <dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători> ai domniei mele și am citit și cartea <lui Șerban> voievod de cumpărătură <și cartea lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod de pîră și de rămas și bine> am adevărit domnia mea că s-a vîndut și Vladul Bruz<doe călugărul și cu fiii săi> și cu toată ocina sa lui Nica logofăt, cum este mai sus scris. Și a rămas Vladul Bruzdoe călugărul de lege și de judecată dinaintea domniei mele, cum rămăsese și înaintea lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod. Și a ieșit Vladul Bruzdoe călugărul cu rea rușine din divan.

De aceea, am dat domnia mea slugii domniei mele Preda postelnic, ca să-i fie acești vecini dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Hriza mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Gorgan mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Ramandi comis și Diiamandi paharnic și jupan Condila mare postelnic. Și ispravnic, Hriza mare logofăt.

Și eu, Lepădat logofăt, <am scris>¹ în cetatea de scaun București, luna martie 29 zile și de la Adam pînă acum, în anul 7136 <1628>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXV/7.

Orig., hîrtie, (35,5 × 25 5), rupt, pecete timbrată.

Cu o trad. din 1852; altă trad. ibidem, ms. 173, f. 516 v.—517.

47

1628 (7136) martie 30.

Neculachi și Gherghe vînd lui Sava șetrar un loc de casă în București.

† Scris-am eu Neculachi, feciorul lu Petco și eu Gherghi, feciorul lu Frasafi, cumu să se știi că am vîndut un locu de casă jupînului Savei șătraruului, dreptu ughi 45. Și dreptu crédeînță e-mu dat zapisul la mîna dumnelui. Și eu am scrisu, Niculachi, zapisul.

Și e mărturii: jupînul vel aga Negul și jupînul vel căpitan Gherghi și jupînul Eno [P] Psalti negoțatorul. Și aldămășari au fostu: popa Dan și Dumitru tabacul și Stan de Căiné și Bucșe și Catana și Dumitru Vărgatul și Dumitru Epuré și Bălan și Gheca arbănașul.

¹ Omis.

Γεργγη¹ <m.p.>

Νηκολάκη² <m.p.>

Negul aga <m.p.>

<De altă mîină>: Ιωνης Ψάλτι μαρτηρο τα ανοθεν³.

<De altă mîină>: Ἀγώρασα τον τόπον ἔτους ἀπὸ Χριστου 1628 μαρτίου 30; ἡμέρα κυριακή; καὶ την δευτέρα μ' ἔστειλεν ὁ αυθεντης ἢ τὸ Φωκσάνη καὶ ἔφηλαγα δηὰ τὸν Σαηνκερὲ με τους ταταρους καὶ διὰ τον Καντημήρ⁴.

<Pe verso>: Zapis pre un loc de casă în București, lângă Vasilache vel stolnic.

Academia Republicii Socialiste România, XLII/40.
Orig., hirtie (31 × 22). cinci peceti aplicate.
EDIȚII. Bianu, *Doc. rom.*, 146—147.

48

1628 (7136) aprilie 2.

Parte din sătenii din Slănicul de Jos recunosc că s-au împrumutat cu bani de la sulgerul Tudoran, pentru a se răscumpăra din rumânie.

† Scris-am noi Dol Slăniceni, anume al nostru zapis: eu Once i Șirban i Erca i Stoica, fecioru lu Vădislav, să fie de credențe în mîină sulugerulue Todoranŭ, cumu se se știe că ne-m tocmit la vreme de scupărător cu sulgerulu Todor tot parte vorne<cu>lui Ivacișco, dreptu galbene 300. Detr-aaste 300 de galbene au datu sulgerulu în mîna noastră galbene 182 i pol, er ai nostre bani s-au dat galbene 117 i pol.

Se se știe că s-au venit sugerul 8 delnițe, anume: Dobrin cu delnița lui i del<ni>ța lu Leucu i delnița Curei i Man cu delnița lui cu văru său Opre i Erca cu frate său Radul cu delnița lor i Albul cu delnița Bencăi i delnița lu Drăghici i Oprea Cenușe cu delnița lui i Mane păcurar. I noi am rămas judecei, anume: Șirban cu delnița lui și Stoica Tăpșan cu nepotu-său Ionŭ cu delnița lor i Erca cu delnița lui i Man i Stan i Once cu delnița lor și Vădislav cu fii-său Stoica cu delnița lor, cum a<m> dat noi de ne-m scumpărat, dreptu 117 i pol galbene, cum scrie și mai sus.

Și am făcut această tocmală de bunăvöe a noastră. Și ot Berevoești mărturie: jupînul Dima i Bolbosi stolnic i Șirban, ot Slănic, Coste și Vlad, den Goleşte, Stan Robul.

¹ Gherghi.

² Nicolachi.

³ Ion Psalti mărturisesc cele de mai sus.

⁴ Am cumpărat locul în anul de la Hristos 1628 martie 30, ziua duminică; și luni mă trimise domnul la Focșani și străjuii pentru Sahin Gherei cu tătarii și pentru Cantimir.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CXI/6.
Orig., hirtie (31 × 21,5), șapte peceți aplicate.
Copie ibidem, ms. 137, f. 82.

1628 (7136) aprilie 2.

Alexandru Iliș voievod întărește m-rii Mislea țigani și o imputernicește să-și strângă rumâni și țigani fugiți.

† Милостію Божію, Іу ПлиЗандрѣ конвода и господинѣ, сини поконниаго Ілѣш конвода. Дават господство ми сѣе повеленїи господства ми свѣтѣи божественки монастир глаголеми Мислѣ и утѣс egumen piscupul Ioasaf, ca să fii volnic cu cartea domnii méle și cu sluga domnii méle, na ime . . . ¹ să ia 1 țigan de la Ivașco dvornic, anume Vădilaiu și de la jupîneasa Grajdana pre Radul țigan Ciuléiu și pre Cornea țigan, undi-l va afla și de la Cirnica dvornic 1 țigan, anume Paraschiva cu fétele-și, anume Rada ² . . . ¹ și alți țigani și țigance ale mănăstirei, cîți vor fi fugiți și răsipiți aicea în țeara domnii méle, măcar în țigăniia domnească, măcar boerească, măcar vlădicească, măcar călugărească, măcarŭ la oraș, pre toți să-i ducă la mănăstire să șază și să lucréze, ce va tribui mănăstirei și de nemenea opreală să n-aibă.

Așjderea să fii volnic egumenul cu cartea domnii méle să strîngă și rumâni svintei mănăstiri de în toate satele, cîți vor fi fugiți și răsipiți și fugiți aicea în țeara domnii méle, ori în sat domnescu, ori boerescu, ori călugărescu, ori la oraș, pri toți să-i strîngă, să-i ducă la urmă și la a lor moșie, cini de pre unde vor fi, să șază, să lucréze mănăstirei, cum au fost légea și mai denainte vréme.

Iar cine va opri țigani și rumâni mănăstirei de într-acela sat să se ia 6 boi, iar cine va avea a se întreba, să vie de față. Инако да нѣст, по реч господства ми.

Исправник, сам реч господства ми.

Пис априлѣ в дѣнь, лѣт хзрлс.

† Іу ПлиЗандрѣ конвода, милостію Божію господинѣ.

Иу ПлиЗандрѣ конвода <т.р>

Зчиа втори лшгwfет.

Arh. St. Buc., M-rea Mislea, III/27.
Orig., hirtie (30 × 20), pecete aplicată, căzută.

¹ Loc alb.

² „Rada” adaos contemporan pe loc alb.

<1628> aprilie 2, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește satul Risipiți, din jud. Mehedinți, moștenitorilor satului, în urma unor judecăți.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod, domnu a toată Țara Rumânească, fecior marelui, răposatului Io Iliăș voievod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele satului Risipiți din sud Meh<edinți> și moștenitorilor satului, anume: i Pătru și lui Mânla i lui Ciortan și lui Pătrăgoi și popei Albului și lui Brătîlă i Botoe și Suricea și Stanciului și lui Lepădatu și lui Risipă și lui Ghidoe și cu toți frații lor și cu toată ceata lor și cu feciorii lor, cîți Dumnezeu le va dărui, ca să le fie lor acest sat ce s-au zis mai susu tot, cu tot hotarul și cu tot venitul și cu vilele dupretutindenea, din hotar să fie păn la hotar.

Și hotarale satului să știe: din Măgura Cerătului pînă la Lacul Singur, la doauă măguri gemene și la dealu, pă calea Cușmirului, la Piatra <lui> Nan și pă Drumul Prutului sau al Fîntîinii, la hotarul lui Dobridor ¹, de aci pe drumul Ascunsei, apoi iarăș la măgura din vii.

Pentru că astă moșie și satu ce s-au zis mai sus au fost bătrînă și dreaptă moștenire încă mai de nainte vreme, din zilele altor bătrîni domni și tot au stăpînit moștenitori ce s-au scrisu mai susu acestu satu și moșie cu bună pace, pînă în zilele Mihnei voievod. Apoi, cînd au fost atunci, în zilele Mihnei voievod, s-au sculat Buzăștii cu pîră . . . ² jupînul Radu biv vel armaș . . . ³ și frate-său Preda biv spătari și . . . ³ Stroe biv 2 postelnic pentru acest sat ce s-au zis mai susu, pentru căci au fost iei atuncea stăpînitori și cu sila ei i-au năpăstuitu pe acestu satu, de l-au rumânit și le-au luat moșia lor cu sila i au mai zisu cum că le-ar fi fost satul acesta de moștenire, iar dupe aceia, acei moștenitori ce s-au scris mai susu, ei să plîngea de strîmbătate înaintea Mihnei voievod. Dupe aceia, domniea lui, Mihnea voievod, au luat seama și au judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții boerii domnii lui și au dat ace . . . ⁴ tari lege 12 boeri, ca să jure cum că n-au fost avutu Buzăștii nici un amestecu cu satul lor. Apoi, cînd au fost la zi și la sorocu, iar satul Rîsipiți . . . ⁴ atu deplin acei 12 boeri și au jurat înaintea Mihnii voievod cum n-au fost avut Buzăștii nici un amestec, nici treabă că d . . . ⁴ au luat lege peste lege, 24 de boeri, <să> acopere pre acei 12 boeri sau să-i supue. Apoi cîți ⁵ au fost la zi și la sorocu,

¹ În loc de: hotarul Dobridorului.

² Loc ras.

³ Loc șters.

⁴ Loc rupt.

⁵ În loc de: cînd.

iar ... ¹ aduna la lege să jure ci au rămas ... ¹ ca Mihni voevod cum că nici un amestec și treabă să nu aibă cu oamenii și ... ¹ți. Apoi de aceia Buzăștii, ei n-au vrut să să lase ci ... ¹ s-au sculat fără de nici o dreptate, ci le-au înst ... ¹ cu sila moștenitorilor ce s-au zis mai sus r ... ¹ șiea și le-au luat moșea și cartea ce au avut de la mîinile sătenilor din Rășiți, fără de cale și fără de judecată și fără de nici o dreptate și nici au fost <ju>rat cu 24 de boeri, nici nimic. Apoi, de atunci pînă în zilele domniei mele, întii domnie, tot au <ținut> Buzăștii ... ² acel sat, însă în <il>a lor.

Iar cînd au fost acum, cînd am stătut domniea mea a fi stăpîntorii Țării Rumă[mî]nești în scaunul domniei mele, cu schiptrul de la cinstitul împărat, iar acei moștenitori ce s-au zis mai sus, ei au venit înaintea domniei mele la marele divan și înaintea cinstiților boerii domniei mele, de să plîngea și să jăluia cu multe lacrimi pentru multa nevoie și greutatea și asuprea ce au avut ei de către Buzăști, cum că i-au fost asuprit de i-au rumănit și le-au luat moșiile lor cu sila, pentru căci era ei stăpîntori. Și era de față la divan și jupînesele Buzăștilor înaintea domniei mele.

Iar după aceia, domnia mea am luat seama și am judecat, dupe dreptate și după lege și toți cinstiții boerii domniei mele din divan și bine am adevărit domnia mea cum că au fost asupriți acești moștenitori ce s-au zis mai sus de către Buzeștii, fără de cale și fără de dreptate, în care au întărit toți boerii mari și mici înaintea domniei mele pentru dreptatea acestor moștenitori ce s-au zis <mai sus> cum că au fost ei asupriți de către Buzăști. Aci au rămas jupîneasa Sima stolniceasa și jupîneasa Catalina și fie-sa Mara și jupîneasa Mariea și frate-său Radu postelnic de lege și de judecată dinaintea domniei mele, cum că pînă în veacu amestec și treabă să nu aibă cu satu Rășiți și să fie ei slobozi și megiași cu moșiile lor de acum înainte în veac, cum au fost ei și mai denainte vreme. Și am luat de la dînșii domniea mea și cărțile lor ce avea de pîră. Iar după aceia, jupînesele ce s-au zis mai sus, ele au jurat pe sfînta evanghelie cum că nu iaste nici o carte la mîna satului Rășiții, iar de va scoate de acum înainte ... ³ niște <căr>ți de pîră vreodată, la alt domnu, să nu să crează ci să fie mincinoase. Apoi, dupe aceia, tot au fost acei moștenitori satu Rășiți ce s-au zis mai sus în pace și slobozi cu moșiile lor, pînă în zilele lui Gavriilu voevod.

Iar cînd au fost în zilele lui Gavriilu voevod, s-au sculat [s-au sculat] cu pîră un boeri stăpîntori, jupîn Ianai<che Ca>targiu biv vel ban, ce au fost luat pe jupîneasa Mariea, fata Buzăscului, jupanului Radu clucer, apoi iarăș s-au pus în spinarea acestor moștenitori ziși mai sus, din împreună cu jupîneasa Sima stolniceasa ... ¹, i cumnată-său Radu postelnic. Apoi iarăș

¹ Loc rupt.

² Loc ras.

³ Loc șters.

i-au rumânit cu sila lor și le-au luat toate cărțile . . . >¹satu de moștenire ce s-au zis mai sus, întâi luînd și . . . <do>¹mniei méle altă carte, iarăș a do<mniei méle>¹ și iarășu catu . . . ¹ voevod toate aceste cărți ce s-au zis mai sus . . . ¹ dă și banul Catargiu și cu jupîneasa Sima <stol>niceasa și cu Radu postelnic, feciorul Buzăscului, cumnatul banului Catargiu, și i-au ru<mânit> . . . ¹ și moștenitori ce s-au zis mai sus, neavînd ei unde să să m<ai> pîrască. Apoi, de atuncea pînă acum în zilele domnii méle, tot au așteptat acești moște<nitori> ce s-au zis mai sus, cu multe lacrămii.

Iar cînd au fo<st ac>um, cînd [cînd] s-au milostivit domnul Dumnezeu și cinstitul împăratul de m-au dăruit și m-au miluit cu domniea și cu schiptru de stăpînirea țării, într-al doilea domnie, iarăș la scaunul domniei méle, iar satul Rîsipiți ce s-au zis mai sus și moșteni satului anume Nan și Badea și Nicoară și Manea cu frații lor și cu ceata lor, ei iarăș au venitu înaintea domniei méle de jeluia și să plîngea cu lacrimi pentru multa nevoe și asupreală ce au fost avut ei în urma domniei lui, de către jupan Ianaiche banul Catargiu și de către jupîneasa Sima stolniceasa și de către Radu postelnicul, feciorul jupanului Radu cluceru Buzescu, cum iarăș s-au fost pus acei boeri ce s-au zisu mai susu în spinarea lor, de i-au rumânit și le-au luat moșia lor cu sila și le-au luat și cărțile lor de moștenire, ce au fost avut satu. Și au venit și jupînesa Sima stolniceasa și Radu postelnicul toți de faț, înaintea domniei méle de s-au pîrît. Apoi, întru aceia, și domniea mea iarăș am luat seama și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții boerii domnii méle din divan, mari și mici, și am văzut domniea mea cum i-au fost asuprit pe acești moștenitori satu Rîsipiți, Buzeștii, neavînd nici o treabă și amestec cu satu Rîsipiți. Și apoi iarăș au rămas de lege dinnaintea domniei méle jupîneasa Sima stolniceasa și Radu postelnicu, al doilea rînd, cum pînă în veci amestec și treabă să nu aibă ei cu satu Rîsipiți de acum înaintea. Și am luat domniea mea toate cărțile lor, ale jupînesii Sima stolnicesei și ale lui Radu postelnic Buzăscu și cele ce au avut la satu Rîsipiți. Încă după aceia iarăș au jurat al doilea rînd jupîneasa Sima stolniceasa și Radu postelnicul pe sfînta evanghelie, cum că altă carte veiche de pîră de ale satului Rîsipiți nu au la mîna lor. Iar de va scoate ei vreodat vreodată carte de pîră de acest sat ce s-au zis mai susu, să nu să crează, ci să fie mincinoasă.

Pentru aceasta, am dat și domniea mea satului Rîsipiți și tuturor moștenitorilor satului ca să fie lor satu ce au zis mai sus de moștenire și ohavnicu lor și feciorilor lor, nepoților și strănepoților, și de nimeni să nu să clătească, după zisa domnii méle.

Iată mărturii am pusu domniea mea: jupan Pa<pa> vel dvornic i jupan Hriza vel logofăt i jupan Dumitrașcu vel vistier i Gorgan spătar i Dumitraiche

¹ Loc rupt.

stolnicul i Romadă comisul i Diamandi paharnic i jupan Condiloi vel postelnic.
Și ispravnic, jupan Hriza vel logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în scaunul București, aprilie 2 leat 7135 <1627>.

Acest izvod s-au tălmăcit dupe hrisovul sîrbescu pe limba rumânească, din cuvînt în cuvînt, de popa Radu protopopu ot sud Doljiu, 1781 septembrie 2. Popa Radu protopopu.

După <C. S. Nicolăescu-> Ploșșor, *Risipișii-Doljiu*, în "Arhivele Olteniei", II(1923), p. 126—130 (sub 1627 aprilie 2).
Anul, după domn și divan.

51

1628 (7136) aprilie 6.

Vlad și rudele sale vînd lui Andrei o vie la Bunești.

† Scris-am eu Vladul, ficiorul popei lui Stroe și cu încu-seu Preda și Oprea, moșu-s<ău>, al nostru zapis la mîna acestui omă, anume Andrei cume i-am vîndutū via de la Bunești, jumătate și pomi, jumătate. Și o-m vîndut pentru datorie a popei lu Stroe, dereptū aspri 1800.

Și mărturie: ot Mihăeștie, Mitre păharnicul și Anghelū și popa Dumitru, ot Frăcești, Pîrvul, ot Ohabă, Oprea Goguianul, ot Bătășani, Pîrvul.

Și amū vîndutū să fie moșeia slobnodnică și lui și fiəciorilor lui.

Име мѣщеца апрѣлѣ дѣни 6, къ лѣт 7136.

Arh. St. Buc., M-rea Govora, XVII/2.

Orig., hirtie (30,5 × 21).

Copii ibidem, mss. 234, f. 297 v—298, 447, f. 381 v și 463, f. 123 v.

52

1628 (7136) aprilie 6, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește scutirea de dări a satului Livezeni din jud. Dimbovița, slobozie a m-rii Nucet.

† Милостією Божію [Божією], Іу Александръ воєвода и господинъ въсое земли Сѣргіевскіи, синъ великаго и прѣдобраго, поконнаго Іу Иліашъ воєвода. Дават господство ми сїе [повеленіе господство ми селаве Ливезніи

¹ Loc alb.

вт сѣдство Дѣлсвоица, таже ест слобозѣл <с>вѣтѣи божественѣи монастыр
 глаголемн Нѣчет, идѣже ест храм свѣтаго велико мѣченика Христова Гевургѣ,
 такоже да ест оу мирни и свободни и прощени за кѣвлю и за сѣна и за вол и
 за сѣха вецѣ и за взаемство и за ѡги за дим и за бир за кон и за мед и
 за восок и за кони за влак и за...¹ и за ванѣи вт сѣдство и за мертнче и за
 подводе и за свакех слѣжбове и дажбове, колико сѣт през лѣто въ земле
 господства ми, понеже ю сѣм простила господство ми, како сѣт вилн прощени
 пакиже вт господство ми въ прѣвом господствѣ и по том вт Гаврѣла воевод и вт
 покониннаго Радѣл воевод. Таже такожде сѣм простихом господство ми и нинѣ, въ
 на второе редѣ за господствѣе, за вѣсѣх више речене дажбе, анѣ тѣчѣю да помагает
 по господство ми на бирѣла за харач чѣститомѣ царю, али сѣс ѣ житѣ въ един
 годин. Ѣваче да имат платити кѣ жити на дѣнѣ свѣти Гевургѣ, а дрѣги кѣ
 жити на свѣти Димитрѣе. И бирѣла им, что се подобает, више речен, да донесит
 сами ѣ вистѣрѣла господства мѣ, понеже сице! сѣм сѣтворил господство ми
 ѣстроениѣ сѣс нѣх вт пред диваном господства ми и вт пред вѣсѣми чѣститими
 правителѣем господство ми, дондеже хокю бити господство ми въ господство
 и въ животѣ господство ми. Тѣчѣе да имат село Дивезѣнѣи послѣшати свѣ-
 томѣ монастыр Нѣчетѣла више пис за вѣс работ и за сваках трѣба что хокет
 бити, понеже ю сѣм простихом господство ми како ест вилн прощени пак вт
 господство ми наипрѣжде врѣме, радѣ помѣна и радѣ дѣше покоенним родите-
 ли господство ми и радѣ здравѣю господства ми, такоже да ест свѣтомѣ мо-
 настир въ полѣсѣ и въ скрѣпленѣе. И видѣх господство ми и хрисовѣла господ-
 ства ми за прощениѣ над сѣм ѣстроениѣ више пис, сѣтворен сѣс великое клетвѣс,
 въ прѣвое ред за господствѣе, вт когда вист течениѣ лѣтом хрѣе.

Тем радѣ и ви, слѣзним господства ми, которѣи хокет бити за сѣе слѣжбе
 и дѣжди више речене, ешеже да ви варѣти за село Дивезѣнѣи, слобозѣл свѣтѣи
 монастыр Нѣчетѣла, и ѣ мирно да нѣ поставити за свакех, како ест више пис,
 тѣчѣе бирѣла да си платити сѣ растрѣгом, над лѣто ѡги н, како ест вилн наю-
 втпрѣжде врѣме.

Ешеже и закланнѣе поставнѣх господство ми: по шшестѣю господство ми,
 конѣ вѣрѣчит господъ Богъ бити господаръ земле Блшкоѣ или вт сѣрѣдичнаго
 плода господство ми или вт сѣродник наше или, по грѣсѣх наше, или вт иннопѣлме-
 ник, да аще почтет и поновит и скрѣпит сѣе книг господства ми за прощениѣ и за так-
 межѣе како ест вилн дрѣвнѣх, того господъ Богъ да га почтет и да сѣхранит въ гос-
 подствѣе его и а вѣ вѣдѣснѣх вецѣх дѣша его. И ащелиже непочтет и непоновит и неѣт-
 врѣднит сѣю книг господства ми, того да вѣде трѣклет, а кое хокет поперет и
 разорет и исхавитѣ, да ест анатема и аѣѣресан вт тѣи свѣти втци еже сѣт въ
 Некен и да имат частѣю сѣс Исда и сѣ Ирѣл и сѣ невѣрнѣи Исден еже вѣзѣпнѣх
 над крѣв господа Бога и спаса нашего Исуса Христа и рекѣт: „вѣзми, вѣзмих,

¹ Loc alb.

распеше его“ и кръв его над нх и над чедя нх, јакоже ест и бѣдетъ въ вѣки, аминь.

Сеже сео и сведѣтелии поставленъ господство ми: жьпан Папа великий дворник и жьпан Хриза великий лугуфет и жьпан Дьмитрашко вел вистѣар и жьпан Горган вел спатар и жьпан Дьмитраки вел столник и жьпан Раманди вел колник и жьпан Рондило великий постелник. И исправник, жьпан Некъла вие вел вистѣар.

И написахом аз, Лепѣдат лугуфет, въ настолни граду Бѣксреци, мѣсеца априлѣ 5 дьни и шт Ядама до нинѣ текѣшаго лѣтомъ въ лѣтъ хрлс.

† Іу Александръ ввекъда, милостію Божію господинь.

Іу Александръ воевода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului, Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului Livezeanii, din județul Dîmbovița, care este slobozia sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită Nucet, unde este hramul sfântului mare mucenic al lui Hristos, Gheorghie, ca să fie în pace și slobozi și iertați de găleată și de fîn și de bou și de oaie seacă și de împrumut și de ughi de fum și de bir de cai și de miere și de ceară și de cai de olac și de . . .¹ și de banii de județ și de mertice și de podvoade și de toate slujbele și dăjdiile, câte sînt peste an în țara domniei mele, pentru că i-am iertat domnia mea, cum au fost iertați iarăși de domnia mea în prima domnie și după aceea de Gavriil voievod și de răposatul Radul voievod. Astfel de asemenea i-am iertat domnia mea și acum, în al doilea rînd de domnie, de toate mai sus-zisele dăjdi, ci numai să ajute pe domnia mea la birul de haraci al cîstitutului împărat, însă cu 50 galbeni într-un an. Însă să aibă a plăti 25 galbeni în ziua sfântului Gheorghie, iar ceilalți 25 galbeni, la sfântul Dimitrie. Și birul lor mai sus-zis, ce se cuvine, să-l aducă singuri în vistieria domniei mele, pentru că așa am făcut domnia mea întocmire cu ei dinaintea divanului domniei mele și dinaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei mele, pînă ce voi fi domnia mea în domnie și în viața domniei mele. Numai să asculte satul Livezeanii de sfînta mănăstire Nucetul mai sus-scrisă, la tot lucrul și la toată treaba ce va fi, pentru că i-am iertat domnia mea cum au fost iertați iarăși de domnia mea înainte vreme, pentru pomană și pentru sufletul răposăților părinți ai domniei mele și pentru sănătatea domniei mele, ca să-i fie sfintei mănăstiri de folos și de întărire. Și am văzut domnia mea și hrisovul domniei mele de iertare pe această întocmire mai sus-scrisă, făcut cu mare blestem în primul rînd de domnie, de cînd a fost cursul anilor 7125.

De aceea și voi, slugile domniei mele, care veți fi pentru aceste slujbe și dăjdi mai sus-zise, încă să vă feriți de satul Livezeni, slobozia sfintei mănăs-

¹ Loc alb.

tiri Nucetul, și în pace să-i lăsați de toate, cum este mai sus scris, numai birul să și-l plătească cu ruptoare, pe an ughi 50, cum a fost mai dinainte vreme.

Încă și blestem am pus domnia mea: după moartea domniei mele, pe cine îl va încredința domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din neamul nostru sau, după greșelile noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele de iertare și de întocmire cum a fost înainte, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Dacă însă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, acela să fie de trei ori blestemat, iar cine va călca și va nimici și va strica, să fie anatema și afurisit de 318 sfinți părinți care sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu necredincioșii iudei care au strigat asupra singelui domnului Dumnezeuului și mîntuitorului nostru Isus Hristos și au zis: „ia-l, ia-l, răstignește-l pe el“, și sîngele lui asupra lor și a copiilor lor, cum este și va fi în veci, amin.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Hriza mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Gorgan mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Ramandi mare comis și jupan Diamandi mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic, jupan Necula fost mare vistier.

Și am scris, eu Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna aprilie 6 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7136 <1628>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Nucet, VIII/7 și 8
Orig. perg. (34,5 × 56,5), pecete aplicată, căzută.
Traduceri ibidem, XXII/3 și ms. 457, f. 73

53

1628 (7136) aprilie 17, București.

Alexandru Iliș voievod întărește m-rii Izvorani ocină în Băbeni, roși de moară la Cîndești și vii la Săseni.

† Многостію Божію, Їв Ілїшандрѣ воєвода и господинѣ въсон землє ѿг-
рвохлахїтскон, синѣ прѣдобраго, покониннаго Їв Ілїш воєвода. Дават господ-
ства ми свѣтѣн божественѣн монастир глаголемїи Изворанїи, идеже ест храм
свѣтаго архїєрарха и чудотворца Николаи муряникїнскїи, еже ест основана и
сѣздана от свѣтаншаго и прѣсвещеннаго шца курь влѣдницѣ Іска, митропол-
ит Тръговицскон и вѣсен земли Блашкон, такоже да ест свѣтѣн монастир,

Угьменовом и въскѣм калогером, елнци прѣкываетъ въ свѣтѣн монастыръ учинѣнъ ѡ Бѣбѣни штъ учина Радѣлов Прїен половинѣ, штъ по въсомъ хотаршмъ и съе половина колеса за воденицѣ ѡ грѣла Къндешилѣ и дрѣга половина за колеса за воденицѣ, что естъ покѣплена штъ попа Нѣгоѣ штъ надъ Мѣша, вѣшка Грамен, радїѣ ѱ аспри готовн¹, пакнъ въ того бродъ, да естъ една колеса за воденицѣ цѣла.

Занеже сїе више речена учина была естъ за дѣдинѣ Радѣлов Прїен, бащъ Прѣдев. И по томъ, покѣпла естъ попъ Нѣгоѣ штъ надъ Прѣдѣ, синѣ Радѣлов Прїен, за хѣтъ аспри готовн. Таже въ томъ сѣтворилъ естъ попъ Нѣгоѣ промененїе съе угьменовомъ Данїилъ и съе въскѣмъ калогернъ штъ свѣта монастыръ Изворанїнъ и съе знанїе штѣцѣ владнцѣ Лѣка митрополнтъ и далъ естъ попъ Нѣгоѣ сїе више речена учинѣнѣ что естъ покѣплена штъ надъ Прѣдѣ, синѣ Радѣлов Прїен съе една колеса за воденицѣ цѣла да естъ свѣтѣн монастыръ учинѣнъ за дѣдинѣ, непотѣкновена въ вѣкн. И Данїилъ угьменъ, кѣпно съе въскѣмъ калогернъ штъ свѣта монастыръ, шнъ давали сѣтъ поповъ Нѣгоѣ учина штъ Сѣпѣшка съе виноградеи нмъ и съе шкѣщамъ и съе црѣква и съе иконамъ въскѣмъ, шкѣже сѣтъ шграждене школно, да естъ учинѣнѣ, да дрѣжитъ калогернъ учина поповъ Нѣгоѣ штъ Бѣбѣни съе воденица ѡ Къндешилѣ, а попъ Нѣгоѣ да дрѣжитъ учина штъ Сѣпѣшка съе виноградї и съе црѣквѣ, да естъ емѣ за дѣдинѣ въ вѣкн. [И сѣтворилъ естъ попъ Нѣгоѣ промененїе съе свѣта монастыръ за неговъ добро волѣ, безъ ннедна силѣстїю и съе знанїемъ многнмъ мегїашнмъ свѣдѣтелн штъ окрѣстѣ мѣсто, на нме: штъ Горъ Мѣрѣчинѣни, Лѣпѣла и Татѣла и Богданъ и Шерѣ [и попъ Станъ и штъ Бѣбѣни, пои Нѣнка и Стѣнка и Радѣла грекъ и Мирѣчѣ и штъ Шрѣлѣтонъ, Стѣпанъ и [Нѣкѣла и Нѣкѣла и нннѣ мнози.

И пакнъ да естъ свѣтѣн монастыръ една колеса за воденицѣ ѡ бродъ Къндешилѣ, въ едно мѣсто съе Прѣдѣ, занеже сїе колеса за воденица дада естъ и поклоннла штъ Шрїнъ штъ Бѣбѣни, нарицаемаго мнѣшескн Басилѣ, штѣцѣ владнцѣ Лѣка митрополнтъ штъ Изворанн, да естъ емѣ вѣчноѣ въспомнннїе.

И пакнъ да естъ свѣтѣн монастыръ штъ Изворанн къ поганѣ за виноградъ ѡ Дѣла Сѣскннлоѣ и съе дѣкѣ сеженн за учинѣнъ ѡ полю, занеже сїе виноградъ сѣтъ покѣпла штъ прѣквѣшенѣго владнцѣ Лѣка митрополнтъ штъ надъ Драгѣоѣ и штъ надъ братъ его Рѣка штъ Сѣскнннъ, за хѣтѣ аспри готовн. И продали сѣтъ тонъ виноградъ за ннѣнамъ доброволю и съе знанїе <мнози мегїашомъ штъ шкрѣстѣ мѣсто, на нме: штъ Сѣскнннъ, попъ Станъ и Белѣчѣ и Триѣла и Нѣголинъ и Барѣла и Стан... Чѣкѣнѣлъ и Стѣнка алъ Бѣненъ и Дѣмитрѣ и нннѣ мнози.

Бего радїѣ дадохъ и господство мнѣ свѣтѣн монастыръ штъ Изворанн, шкѣже да мѣ естъ учинѣнъ за дѣдинѣ и въ шѣбѣ и не штъ когѣже непоколѣбнма, порнзлѣмъ господства мнѣ.

Бего и свѣдѣтелн поставлѣемъ господство мнѣ: жѣпанъ Папа велъ двѣрннкъ и жѣпанъ Хрнза велъ лѣгѣшѣтъ и жѣпанъ Дѣмитрашко велъ вѣстїаръ и жѣпанъ Горганъ

¹ Pasajul „учинѣнъ ѡ Бѣбѣни... ѱ аспри готовн“ este încercuit cu chinovar.

БѢЛ СПАТАР И ЖЪПАН ДЪМИТРАКИ БѢЛ СТОЛНИК И ЖЪПАН РАМАНДИ БѢЛ КОЛИС И ЖЪПАН ДЪАМАНДИ БѢЛ ЧАШНИК И ЖЪПАН КОНДИЛИ БѢЛ ПОСТЕЛНИК. И ИСПРАВНИК, ЖЪПАН ХРИЗЪА БѢЛ ЛУГВЪФЕТ.

И аз, Яно ЛУГВЪФЕТ, написахъ с Бжкврсци, мѣсеца априлѣ 21 дани, теченїе лѣта отъ Ядана до нинѣ, жрлс.

† Іу Александръ крехвада, милостїю Божїю господинь.

Иу Александръ конкода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită Izvoranii, unde este hramul sfântului arhierarh și făcător de minuni Nicolai din Mira Lichiei, care este întemelată și zidită de preasfințitul și prealuminatul părinte chir vlădica Luca mitropolit de Țirgoviște și a toată Țara Românească, ca să fie sfintei mănăstiri, egumenului și tuturor călugărilor, cîți trăiesc în sfînta mănăstire ocină la Băbeani, din ocina lui Radul al Priei, jumătate, de peste tot hotarul și cu jumătate de roată de moară în gîrla Cîndeștilor și altă jumătate de roată de moară, ce este cumpărată de popa Neagoe de la Mușa, nepoata lui Grama, pentru 700 aspri gata ¹, tot în acel vad, să fie o roată de moară întregă.

Pentru că această mai sus zisă ocină a fost de moștenire a lui Radul al Priei, tatăl lui Prodea. Iar după aceea, popa Neagoe a cumpărat-o de la Prodea, fiul lui Radul al Priei, pentru 7300 aspri gata. Astfel întru aceea, popa Neagoe a făcut schimb cu egumenul Daniil și cu toți călugării de la sfînta mănăstire Izvoranii și cu știrea părintelui vlădica Luca mitropolit și a dat popa Neagoe această mai sus zisă ocină care este cumpărată de la Prodea, fiul lui Radul al Priei, cu o roată de moară întregă, să fie sfintei mănăstiri ocină de moștenire, neatinsă în veci. Iar Daniil egumenul, împreună cu toți călugării de la sfînta mănăstire, ei au dat popii Neagoe ocina de la Săpăuca cu via lor și cu pometul și cu biserica și cu toate icoanele după cum sînt împreună îngrădite, să fie ocină pentru ocină, să stăpînească călugării ocina de la Băbeani a popii Neagoe, cu moară la Cîndești, iar popa Neagoe să stăpînească ocina de la Săpăuca, cu viile și cu biserica, să-i fie lui dedină în veci. Și a făcut popa Neagoe schimb cu sfînta mănăstire de a lui bunăvoie, fără nici o silă și cu știrea multor megiași martori din jurul locului, anume: din Mărăcinenii de Sus, Lupul și Tatul și Bogdan și Șerbu și popa Stan și din Băbeani, popa Neica și Stoica și Radul Grecul și Mircea și din Urlătoi, Stoian și Nenul și Neagul și alți mulți.

Și iarăși să fie sfintei mănăstiri o roată de moară în vadul Cîndeștilor, la un loc cu Prodea, pentru că această roată de moară a fost dată și închinată

¹ Pasajul: „ocină la Băbeni... 700 aspri gata“ este încercuit cu cerneală roșie.

de Ungurul din Băbeani, numit în călugărie Vasile, părintelui vlădica <Luca> mitropolit din Izvorani, să-i fie lui veșnică pomenire.

Și iarăși să fie sfintei mănăstiri de la Izvorani <2 pogoane> de vie în dealul Săseanilor și cu doi stînjeni de ocină în cîmp, pentru că această vie <a fost cumpărată de> preasfințitul vlădica Luca mitropolit de la Dragoe <și de la fratele lui, Rîca din Săseani> pentru 3.400 aspri gata. Și au vîndut acele vie de a lor bunăvoie și cu știrea <multor megieși din jurul> locului, anume: din Săseani, popa Stan și Belcea și Trifa și Neagomir și Barbul și Stan ... Ciocănel și Stoica al Bunei și Dumitru și alții mulți.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri <de la> Izvorani, ca să-i fie ocină de moștenire și de ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Hriza mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Gorgan mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Ramandi mare comis și jupan Diamandi mare ceașnic și jupan Condili mare postelnic. Și ispravnic, jupan Hriza mare logofăt.

Și eu, Iano logofăt, am scris în București, luna aprilie 17 zile, cursul anilor de la Adam pînă acum, 7136 <1628>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

Academia Republicii Socialiste România, CXLI/76.

Orig., hîrtie (43,5 × 29) rupt, pecete timbrată.

Cu o trad. de la începutul sec. al XVIII-lea, după care s-au făcut completările.

54

1628 (7136) aprilie 20.

Jupîneasa Elina vinde lui Lepădat logofăt ocină la Orlăndești.

Scris-am eu, Jupîneasa Elena, fata lui Mihai păharnic și a Jupînesii Frujinii, fata Măndescului din Stăncești, acesta al meu zapis dînpreună cu coconii miei, Dumitrașco, ca să fie de bună credință la mîna lui Lepădat logofăt și a feciorului lui, precum să știe că le-am vîndut ocină în Orlăndești, partea mea, stînjeni 180, dîn cîmpu și din pădure și din apă și de preste tot hotarul cît să va alége drept 3500 de bani gata, însă fără dă 80 dă stînjeni ce i-au fost vîndut Stan Dălbănescul.

Și am vîndut noi, de a noastră bunăvoie, fără dă nici o silă, cu știrea tuturor megiașilor dîn sus și dîn jos și dînprejurul locului, ca să le fie moșie pînă în veac.

Și au fost la tocmeala noastră oameni buni mărturie, anume: Iano Papiche din Țirgoviște și Pavel postelnic, unchiul nostru, feciorul Boicăi șatrariul den Șoplea și Dragul, feciorul lui Mogoș din Stănești și den Roténi, Spiridon logofătul și Radul vătaf, feciorul lui Nan logofăt dăn Dălbănești și Stanciul lui Ștefodan din Țirgoviște.

Și cînd am făcut această tocmeală fost-au și soția mea de apoi, Iancul capitan din Gherghiță și Iano stegariul i Băcan ot Buzuești i Rade Duca i Drăgan și din Orlăndești, Oprea i Stan i Vlad i Paraschiva i Micul i Stoia din Brătești. Aceasta am scris, ca să să știe. Și pentru mai mare credință pusu-me-
<a>m și pecétea mai jos, ca să să crează.

Și am scris eu, Dumitru grămaticul, sinū Pană postelnic ot București, méseța aprilie 20 dni, leat 7136 <1628>.

Eu jupîneasa Elina vînzătoare.

Eu Pavel postelnic ot Șoplea.

Eu Iane martor.

Eu Radul postelnic.

Radul vătaf.

Eu Socol păharnic.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Trivalea, nr. 477, f. 183.
Copie.

55

1628 (7136) aprilie 20, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Grama clucer moșie la Ghimpați, Viezurești și Ștefoaia.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată Țara Rumânească, fecior marelui și preabunului, răposatului Io Iliăș voievod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele boerului domnii mele Grami clucer i jupînesii lui, Viiani și cu feciorii lor, cîți Dumnezeu îi va dăru, ca să-i fie lui moșie la Ghimpați, însă partea lui Tudor și a fâmei lui, Stani, stînjeni 30, din cîmpu, din pădure și din apă cu vadū moară și din siliștea satului, du pretutindenea, oricît să va alege, din cursura Vornecului pînă la Dumbăvicioari, pentru că o au cumpărat boerul domnii mele Grama clucer și jupîneasa lui, Viiana, acești 30 dă stînjeni dă la Tudor și dă la fâmeia lui, Stana, fata Vladei din Ghimpați, drept 1800 aspri gata. Și iar au cumpărat Grama clucer și jupîneasa lui, Viiana, de la Voico tabac stînjeni 20 du preste tot hotarul, din matca Colintinii pînă la cursura Vornecului, drept 2100 aspri gata. Și

iar au cumpărat Gramma clucer și jupîneasa lui, Viiana, de la Petriman dorobanțul 20 dă stînjiți dă moșie, din matca Colintinii pînă la cursura Vornecului, drept 800 aspri.

Și iar au cumpărat boeriul domniiii mele Gramma clucer i jupîneasa lui, Viiana, moșie la Vizurești, 20 de stînjiți din Zbîrciasca dă la Radul al Dimii, însă zestrea nevestii lui, Stani, din Pivnița Brînzii, pînă la Dumbăvicioară, drept 800 aspri gata. Și iar au cumpărat Gramma clucer și jupîneasa lui, Viiana, moșie la Vizurești dă la Neagoe din Vizurești stînjiți 26, din Pivnița Brînzii, pînă la Dumbăvicioară, drept 1040 aspri gata. Și iar au cumpărat Gramma clucer și jupîneasa lui, Viiana, dă la Radu al Dimii moșie dă moștenire a lui din Vizurești stînjiți 14, din marginea sălcilor pînă la biserica Dălbăneștilor, drept un bou bun. Și iar au cumpărat boeriul domniiii mele Gramma clucer i jupîneasa lui, Viiana, moșie la Vizurești dă la Drăghici stînjiți 30, însă moșie ce să chiiamă din Zbîrciasca, din matca Colintinii pînă la cursura Vornecului, du preste tot hotarul și oricît să va alege, drept 1200 aspri gata.

Și iar au cumpărat boeriul domniiii mele Gramma clucer și jupîneasa lui, Viiana, moșie la Ștefoaia dă la Savva logofăt, feciorul lui Stan logofăt dă la Ștefoaia, însă din funiia unchi-său Dragomir a treia parte, din cîmpu, din pădure și din apă și din siliștea satului și cu un rumân, anume Ganea, și dă pretutindenea, oricît să va alege du preste tot hotarul, dă la Savva logofăt, drept 6000 aspri gata.

Și au vîndut acești mai sus și numiți oameni ale lor moșii dă a lor bunăvoe, fără de nici o silă și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din înprejurul locului și din înaintea domniiii mele. Și am văzut domniia mea și zapisăle acelor vînzători toate pre rînd, cu mulți oameni buni mărturii, scriși în zapise, carii nu sînt scriși aici în cartea aceasta.

Pentru aceia, am dat însumi domniia mea boeriului domniiii mele Grami clucer și jupînesii lui, Viiana, ca să le fie lor moșie de baștină și ohavnică feciorilor și nepoților și strănepoților lor și dă către nimeni să nu să clinească, după zisa domniiii mele.

Iată dar și mărturii am pus domniia mea: jupan Papa vel dvornic i jupan Hrizea vel logofăt i jupan Dumitrașco vel vistier i jupan Gorgan vel spătar i jupan Dumitrache vel stolnic i jupan Ramandi vel comis i jupan Diiamandi vel paharnic i jupan Condile vel postelnic. Și ispravnic, Hrizea vel logofăt.

Și eu, Lepădat, am scris în scaunul cetății București, aprilie 20, dă la Adam cursul anilor 7136, iar dă la nașterea lui Hristos, 1628.

Acest izvod s-au tălmăcit întocmai după hrisovul cel slovenesc din cuvînt în cuvînt, la școala domnească cea slovenească ot sfîntul Gheorghe cel Vechiu, de mine cel iscălit, 1803 aprilie 24.

Az Chiriță dascal slovenesc izpisah.

<1628 după aprilie 20>.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Lepădat logofăt și soției sale Stanca ocine la Orlăndești, jud. Dimbovița.

† Мнѡостію Божію, Іу Плевандръ воєвода и господинъ вѣсое землє Зггровлахынское, синъ велнкаго и поконннаго Іу Ілїаш воєвода. Дават господство ми сїю повеленїє господства ми слзг господства ми Лепъдат лугвфет и жѡпанецек его Станка и със ннх синови, елицеже Богъ даровах, такоже да сѣт нм вчиннє з Орландешн, вѣ сѣдство Джмбевнца, вѣаче дел жѡпанецек Елннєк, джцира Мнхажєк пѣхарник и а жѡпаннцєк Фрѡжнїн, дѣцира Мѣндєскѡлов вт Стѣнчнцн, дел ен вѣсах, сеженн сѣ, алн да знаєт, вт през вѣс село трєтаго дел, вт поля и вт шѡм и вт вода и вт сєдалншн сєлов, вт посєвдї и вт над вѣс хотаром, вєрє елнка сє хтнт нєвратн.

Понєже сїю внше рєчєна вчиннє бїу єст за Дѣдїнє жѡпаннцєк Елннєк вт над родїтелїн ен. И потом, кѣда єст бнл вѣ дѣнн поконннаго Радѡла воєвода, вѣ прѣкоє рєд, когда внєт течєнїн лѣтом хзркг, а Лепъдат лугвфет, вн єст бнл покѡпнл п за сєженн за вчиннъ вѣс вт сїл внше рєчєна вчиннъ вт над Стан Длѣбѣнєскѡл и вт жнна его и вт синови нм, Нєкѡла и Марко, за хѣх аспрї готовн, понєже єст нмдл и вн и дел и смѣшенїє вѣ тлє вчиннъ. <И> пак єст бнл покѡпнл слзг господство ми Лепъдат логофєт вѣс вт сїл вчиннъ м за сєженн пак вѣ дѣнн Радѡла воєвода, вт над Колцѣ вт Цѣцѣрлнцн, мѣж жѡпаннцєк Елннєк, за хѣ аспрн готовн.

И потом, кѣда єст бнл сѣдл, вѣ дѣнн господства мї, вѣ на второн рєдѡ за господствѡ з Блѡшкоє Землє, по сѣмрѣтн Колцєк, а слзг господства ми Лепъдат лугвфет, вн єст покѡпнл вѣс вт сїє внше рєчєнє сєженн за {вчиннє вт <над> жѡпаннцѡ Елннл и вт над сннѣ ен Дѡмнтрашко рл за сєженн за вчиннє вт по вѣс хотаром, за хѣф аспрн готовн.

<И> продадох внн за ннхном доброволю и сѣс ѡзнанїє вѣсѣм мєгнншом вт гор нз дол и вт шкрѣстѣ мѣсто и сѣс записє {вт рѣк нм за проданїє, сѣс мноєє волѣрн и добре людї сѣдѣтелєн, напнсанн з записє, на нмє: Илнє Плпнкн кѡпцѡ вт Трѣговнцн и вт Шоплѣ, Павел постєлннк и вт Стѣнєцн, Драгѡла постєлннк и вт Ротѣнн, Спнрндон лугвфєт и Радѡла вѡтах, сннѣ Нлнов вт Длѣбѣнєцн и Станчюл дѣрѣвєн, сннѣ Шєфѡдан и Илнкѡл кѡпнтан, мѣж жѡпаннцєк Елннєк и Илню стєгар и вт Бѡзєцн, Бѣклан <н Радє Дѡка> и

Дръган и вт Ърлѣндеци, Ъпрѣ и Стан и Влада и Параскива и вт Брътеци, Микѣл и Стоян и Бѣлан кѣпитан...

<И>ли да се знает ере сѣт бна дла Лепѣдат логѡфет вт сѣл више рече-на вчинѣ въ дѣни поконнонѣ Радѣл воєвода, въ на втосѣон редѣ за господствѣ, дѣци>рам си Каплек рѣ сежени за вчинѣ вт Ърлѣндеци, что ест бна покѣпна нанпрѣжде врѣме... господство ми Лепѣдат логѡфет <и> жѣпанницево его Станка, ѣкоже...

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și răposatului Io Iliș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Lepădat logofăt și jupaniței lui Stanca și cu fiii lor, cîți le-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie ocină în Orlandești, în județul Dîmbovița, însă partea jupaniței Elina, fiica lui Mihai paharnic și a jupaniței Frujina, fiica lui Măndescul din Stăncești, toată partea ei, 260 de stînjeni, însă să se știe de peste tot satul a treia parte, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindeni și de peste tot hotărul, oricît se va alege.

Pentru că această ocină mai sus-zisă a fost de moștenire a jupaniței Elina de la părinții ei. Iar după aceea, cînd a fost în zilele răposatului Radul voievod, în primul rînd, cînd a fost cursul anilor 7123, Lepădat logofăt a cumpărat 80 de stînjeni de ocină, tot din această ocină mai sus-zisă, de la Stan Dălbănescul și de la soția lui și de la fiii lor Necula și Marco, pentru 1600 aspri gata pentru că a avut și el parte și amestec în acea ocină. Și iarăși a cumpărat sluga domniei mele Lepădat logofăt, tot din această ocină, 40 de stînjeni, tot în zilele lui Radul voievod, de la Colțea din Țățărligi, bărbatul jupaniței Elina, pentru 1000 aspri gata.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, în al doilea rînd de domnie în Țara Românească, după moartea lui Colțea, sluga domniei mele Lepădat logofăt a cumpărat tot din acești stînjeni de ocină mai sus-zisi de la jupanița Elina și de la fiul ei Dumitrașco 140 de stînjeni de ocină de peste tot hotarul, pentru 3500 aspri gata.

<Și> au vîndut ei de bunăvoia lor și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și cu zapis de vînzare de la mîna lor, cu mulți boieri și oameni buni martori, scriși în zapis, anume: Iane Papichi negustor din Tîrgoviște și din Șoplea, Pavel postelnic și din Stănești, Dragul postelnic și din Roteni, Spiridon logofăt și Radul vătaf, fiul lui Nan din Dălbănești și Stanciul dărăban, fiul lui Ștefadan și Iancul căpitan, bărbatul jupaniței Elina și Ianiu stegar și din Buzești, Băcan <și Rade Duca> și Drăgan și din Orlandești, Oprea și Stan și Vladul și Paraschiva și din Brătești, Micul și Stoian și Bălan căpitan ...

Însă să se știe că a dat Lepădat logofăt din această ocină mai sus-zisă în zilele răposatului Radu voievod, în al doilea <rînd de domnie, fiicei> sale Caplea 120 de stînji de ocină din Orlăndești, pe care îi cumpărase de mai nainte vreme . . . domnia mea lui Lepădat logofăt <și> jupaniței lui, Stanca ca să

Arh. St. Buc., M-rea Cozia, XLVII/14.

Orig., hîrtie (19,5 × 28), rupt, lipsindu-i partea de jos.

Datat din a doua domnie a lui Alexandru Iliăș, după conținut și după zapisul de vînzare.

57

1628 (7136) aprilie 22, București.

Alexandru Iliăș voievod scutește de dări și slujbe satul Flămînzești al m-rii Argeș.

† Милостію Божію, Іу Флѣзандрѣ воєвода и господинѣ, синѣ покомннаго Іу Иліаш воєвода. Дават господство ми сін повелѣніи господства ми satului Flămînzeștii, ce iaste al sfintei mănăstiri de la Argeș, ca să fie de acum înnainte în pace și slobod de găleată și de fîn și de oae seacă și de cal și de miare și de lucrul domnescu și de toate și mîncăturile cîte sînt preste anu în țeara domnii méle. Pentru că l-am ertat domnia mea, să-și plătească numai birul și dijma și gorștina, iar de alalte de toate să aibă pace, ca să fie de treaba și de poslușania sfintei mănăstiri, să lucréze ce va trebui.

Pentru că am văzut domnia mea și cărțile răposatului Radul voievod de în domniia dentîiu și de apoi, cîndu au fost cursul anilor 7123, și cartea domnii méle de în domnie dentîiu, de ertăciune. Așij<dere> le-am făcutu domnia mea și această carte a domnii méle de ertăciune, cum scrii mai sus.

Derept acéia și voi, găletarilor și voi, toate slugile domnii méle, oricarii veți umbla de acéste slujbe, în vréme ci veți vedea aciastă carte a domnii méle, iar voi încă să căutați foarte să vă feriți și în pace să-l lăsați, mai mult să nu-l bîntuiți, că apoi réle cuvente veți avea de cătră domnia mea. Iar cine va trage preste această carte a domnii méle, să nu i se dea nemica la mîna lui, fără știrea domnii méle. Инако да неѣт, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис Дѣмитрѣ ѡ Бѣскѣрѣци, мѣсеца апрѣлѣ кѣ дѣни, въ лѣтѣ хрлс.

† Іу Флѣзандрѣ воєвода, милостію Божію господинѣ.

Іу Флѣзандрѣ воєвода <m.p.>

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, II/15.

Orig., hîrtie (29,5 × 20,5), pecete aplicată.

Copie ibidem, LXIX/57, fără dată și ms. 708, f. 397 v.

1628 (7136) aprilie 22, București.

Alexandru Iliș voievod, la cererea egumenului de la Argeș, dă un nou răgaz unor boieri pentru a-și prezenta cărțile de ocină la divan pentru partea lor din Ștefănești.

† Милостію Божію, Іу Ялезандрѣ коевода и господинѣ, синѣ покойнаго Іу Яліаш коевода. Дават господство ми сѣи повелѣніи господства ми рѣгінтелуи егумену Melentie, carele iaste nastavnic la sfânta mănăstire Argeș, ca să se știi pentru o pîră ce au cu Tudor comis Șterbéiu și cu Tatul logofăt, pentru o ocină de în Ștefănești, că au spus părintele Melentei egumenul în divan, cum iaste acea ocină a mănăstirii, iar acești boiari, carii scriu mai sus, ei zic cum iaste a lor și au cărți domnești pre acea ocină de în Ștefănești. Deci le-au pus părintele Melentie zi să-și aducă cărțile la bogoiavlenie; deci nu ș-au mai adus cărțile. Apoi, de la bogoiavlenie i-au mai pus zi pînă acum la Paști; deci nice acum nu ș-au mai adus cărțile. Deci se-au rugat denaintea domnii méle, de în divan, să le mai pue zi pînă la Ispas, să-și aducă cărțile, iar de nu-și vor aduce cărțile nici atunce, să fie volnic părintele Melentie egumen să-și facă cartea domnii méle pre acea ocină, de rămas. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис с Бѣскрециі, мѣсеца апрнаіѣ кѣ дѣни, въ лѣт хзрлѣ.

† Іу Ялезандрѣ коевода, милостію Божію господинѣ.

Иу Ялезандрѣ коевода <т.р.>

Arh. St Buc., Ep. Argeș, XIX/20.

Orig., hirtie (31 × 22), pecete aplicaiă. căzută.

1628 (7136) aprilie 23, București.

Alexandru Iliș voievod întărește m-rii Viforîta bălțile de la Vă-răști și Gurguiați, în urma unei judecăți.

† Милостію Божію Іу Ялезандрѣ коевода и господинѣ въсон земли Зггровлахіинскою, синѣ покойнаго Іаліашов коевода. Дават господство ми сѣи повелѣніи господства ми свѣтѣи божественѣи монастыр глаголемн Бнхорѣци, надеже ест храм рождество прѣчистіе владичице Богородице присно дѣви Маріа и монахѣем сже живѣщи въ свѣтѣи шентелн сѣи, екоже да ест влата свѣтѣи

монастир wt на Бържци и wt [Гърѓиаци въсах, [елнка ест бна за дѣдѣнѣ свѣтѣн монастир. Сѣбаче велѣзи да се знает: испрѣво wt на Гърѓиаци по Кочковѣ Девело и по кѣдѣ ходна ест жѣпан Данчюл дворник и Михо портар тере сѣт хотарисал при дѣни поконнаго Михнеѣ воевода със вѣ болѣри и wt тѣи по Бишварюл, по Грѣла Стѣжърилов ѣ гор, от Стиклѣнов дорн ѣ Дѣнав и из дол по рогоз дорн ѣ Барангел и wt тѣи wt дрѣв до ѣ дрѣв и wt тѣи на полю, wt мохна до ѣ мохна. Понеже ест свонн стара и права шчинѣ и за дѣдѣнѣ wt при дѣни ниним стари господари, нже сѣт бна прѣжде врѣме.

Таже, кѣда ест бна при дѣни поконноиѣ Михнеѣ воевода, а монахѣе wt свѣта монастир више рѣх, шне сѣт имаан тогда пренѣе със калѣгерѣн wt свѣта монастар wt Бѣкѣрѣци, глаголеми свѣта Трронце, понеже ест бна притеснѣла калѣгерѣн wt Свѣта Трронце по монахѣе wt над Бишорѣци съ сѣе хотаре wt више рѣх wt блата wt на Гърѓиаци. Таже тогда, при дѣни поконноиѣ Михнеѣ воевода, плакал се ест монахѣе више рѣх за притесненѣе wt калѣгерѣн wt Свѣта Трронце радѣ блата како сѣт бна притеснѣла хотарове им wt блата. Я по том, поконнаго Михнеѣ воевода послаа ест тогда по жѣпан Данчюл дворник и по жѣпан Михо портар, тере сѣт ходнан шни тогда теѣ болѣри закѣпно със кѣлѣгѣриѣн wt Свѣта Трронце и със вѣ болѣри», тере сѣт гледали и хотарисалт сѣе блато више рѣх и поставил сѣт и велѣзи по сѣе хотаре еже сѣт више рѣх дрѣжати се калѣгерѣце wt на Бишорѣци.

Я потом, кѣда ест бна при дѣни поконнаго Радѣла воевода, а калѣгерѣн wt Свѣта Трронце, шни не въхошет штавлѣти се, анѣ пак възвѣсали сѣт пренѣе със кѣлѣгѣриѣце wt на [Бишорѣци пак радѣ сѣе блата више речена. Я ѣ тем, поконнаго Радѣла воевода гледал ест и сѣдла по правѣѣ и по законѣ, със въсн правитѣлн господствѣ емѣ и сѣмотрна ест господствѣ емѣ тере ест избранна по правитѣлн господства емѣ жѣпан Черника бив вел дворник тере ест послаа тамо закѣпно със г болѣри», которѣн сѣт бна wt теѣ вѣ болѣри» wt на поконнаго Михнеѣ воевода, еже сѣт били ходнан тогда ѣ блато, тере сѣт хотарисали. Таже а потом пак ходнан сѣт и при дѣни Радѣла воевода wt теѣ болѣри» wt тогда г болѣри, на име: Данчюл wt Чокѣнеци и Банко wt Гѣшжани и Роман wt Ненчюлеци закѣпно със [жѣпан Черника дворник, тере сѣт гледали тамо теѣ хотаре нже сѣт били хотарисали пак wt ннѣ wt нанпрѣжде врѣме при дѣни поконнаго Михнеѣ воевода, како ест више писано. Таже после, при дѣни поконнаго Радѣла воевода, пак сѣт ходнан теѣ г болѣри» със жѣпан Черника дворник и със калѣгерѣн wt Свѣта Трронце, въснѣ ходнан сѣт тамо закѣпно и не възмогѣт шни сѣтворити въ шно шбраз како да исѣбѣт шни сѣе хотарѣ wt блата, еже сѣ бнле поставлене wt нанпрѣжде врѣме, wt при дѣни поконнаго Михнеѣ воевода, нѣ пакн штавлени сѣт шни сѣе хотарѣ wt блата еже сѣт више рѣх, еже сѣт били поставили wt прѣжде врѣме.

Я потом, кѣда ест бна сѣда, при дѣни господства ми, 'а калѣгерѣце wt свѣта монастир wt Бишорѣци, шни сѣт прѣшле прѣд господства ми със книга

поконнаго Радѹла воевода, синѸ поконномѸ Миѹнев воевода за хотарѸ, како ест биа хотарисани и шт прѣжде врѣме тѸх влатове по старе хотаре. И видѣхом и господство ми книга Радѹла воевода, писана със белѣзи и със хотаре избране и хотарисане по 8 влата и със тѸх вѣ болѣри, како да дрѣжит калѸгернице шт Биѹоржци. Такождере дадох господство ми и понових господство ми книга поконномѸ Радѹла воевода над сѣе книг господства ми.

Сега радѣ дадох и господство ми свѣтѣи монастыр шт Биѹоржци и монахѣи вѣсем, такоже да и ест шчинѸ и сѣе хотаре више речене дѣдѣиш ми и шхвѸш и божественем монахѣи вѣ пищѸ и вѣ прѣбиваниѹ, а ктиториш вечно вѣспоминанѣи и ми шт когоже непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже и сведетелѣе поставлѣем господства ми: жѸпан Папа великѣи дворник и жѸпан Хризѣ великѣи лавгѸфет и жѸпан ДѸмитрашко великѣи вистѣтар и жѸпан Горган великѣи спатар и жѸпан ДѸмитраки великѣи столник и жѸпан Раманди великѣи комис и жѸпан Дѹаманди великѣи пѣхарник и жѸпан Кондиль великѣи постѣлник. И исправник, жѸпан Некоѹла вистѣтар.

И аз, стар Стан лавгѸфет шт СѸвещи, исписахом вѣ на столнѣи град глаголемѣи БѸкѸрещи, мѣсеца апрѣлѣе кг дѣни, текѸшаго лѣтом шт Идама вѣ лѣт хзрас.

† Іш ИлизандрѸ воевода, милостѣю Божѣю господинѸ.

Иш ИлизандрѸ воевода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită Vihorăști, unde este hramul nașterii preacuratei stăpînei de Dumnezeu născătoare, pururea fecioară Maria și călugărițelor care trăiesc în acest sfînt locaș, ca să le fie bălțile sfintei mănăstiri de la Vărăști și de la Gurguiiați toate, cîte au fost de moștenire ale sfintei mănăstiri. Însă semnele să se știe: mai întîiu de la Gurguiiați, pe Cocicovul Gros și pe unde au mers jupan Danciu vornic și Miho portar, de au hotărnicit, în zilele răposatului Mihnea voievod, cu 12 boieri, și de acolo pe Viorariul, pe Gîrla Stejarului în sus, de la Sticleanu pînă la Dunăre și în jos, pe rogoz, pînă la Varanghel și de acolo, din copac în copac și de acolo pe cîmp, din movilă în movilă. Pentru că este veche și dreaptă a ei ocină și dedină, din zilele altor bătrîni domni, care au fost înainte vreme.

Apoi, cînd a fost în zilele răposatului Mihnea voievod, iar călugărițele din sfînta mănăstire mai sus-zisă, ele au avut atunci pîră cu călugării de la sfînta mănăstire din București, numită Sfînta Troiță, deoarece au cotropit călugării de la Sfînta Troiță pe călugărițele de la Vihorăști cu aceste hotare de la mai sus-zisa baltă de la Gurguiiați. Astfel atunci, în zilele răposatului Mihnea voievod, s-au plîns călugărițele mai sus-zise de cotropire din partea

călugărilor de la Sfînta Troiță pentru baltă, că au cotropit hotarele lor de la baltă. Iar după aceea, răposatul Mihnea voievod a trimis atunci pe jupan Danciul vornic și pe jupan Miho portar de au umblat ei atunci, acești boieri împreună cu călugării de la Sfînta Troiță și cu 12 boieri, de au cercetat și au hotărnicit această baltă mai sus-zisă și au așezat și semne pe aceste hotare, care sînt mai sus-zise, ca să-și țină călugărițele de la Vihorăști.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele răposatului Radul voievod, iar călugării de la Sfînta Troiță, ei n-au vrut să se lase, ci iarăși au ridicat pîră cu călugărițele de la Vihorăști, tot pentru această baltă mai sus-zisă. Iar la aceasta, răposatul Radul voievod a cercetat și a judecat după dreptate și după lege, cu toți dregătorii domniei lui și a socotit domnia lui de a ales pe dregătorul domniei lui jupan Cernica fost mare vornic, de l-a trimis acolo împreună cu 3 boieri, care au fost din acei 12 boieri de la răposatul Mihnea voievod, care au umblat atunci în baltă de au hotărnicit. Astfel, după aceea, iarăși au umblat și în zilele lui Radul voievod din acei boieri de atunci, 3 boieri, anume: Danciul din Ciocănești și Baico din Găojani și Coman din Nenciulești, împreună cu jupan Cernica vornic, de au cercetat acolo acele hotare care au fost hotărnicite tot de ei mai dinainte vreme, în zilele răposatului Mihnea voievod, cum este mai sus-scris. Astfel apoi, în zilele răposatului Radul voievod, iarăși au umblat acei 3 boieri cu jupan Cernica vornic și cu călugării de la Sfînta Troiță, toți au umblat acolo împreună. Și n-au putut ei să facă în alt chip, ca să strice ei acest hotar din baltă, care a fost așezat dinainte vreme, din zilele răposatului Mihnea voievod, ci iarăși au lăsat ei aceste hotare din baltă, ce sînt mai sus-scrise, care au fost așezate dinainte vreme.

Iar după aceea, cînd a fost acum în zilele domniei mele, iar călugărițele de la sfînta mănăstire Vihorăști, ele au venit înaintea domniei mele cu cartea de hotar a răposatului Radul voievod, fiul răposatului Mihnea voievod, cum au fost hotărnicite acele bălți și dinainte vreme pe vechile hotare. Și am văzut domnia mea și cartea lui Radul voievod, scrisă cu semnele și cu hotarele alese și hotărnicite prin baltă și cu acei 12 boieri, ca să țină călugărițele de la Vihorăști. De asemenea am dat și domnia mea și am înnoit domnia mea cartea răposatului Radul voievod pe această carte a domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri de la Vihorăști și tuturor călugărițelor, ca să le fie ocină și aceste hotare mai sus-zise, dedină lor și ohabă și dumnezeieștilor călugărițe de hrană și de întreținere, iar ctitorilor veșnică pomenire și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Hri-zea mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Gorgan mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Ramandi mare comis și jupan

Diiamandi mare paharnic și jupan Condilă mare postelnic. Și ispravnic, jupan Necula vistier.

Și eu, bătrînul Stan logofăt din Săvești, am scris în cetatea de scaun numită București, luna aprilie 23 zile, cursul anilor de la Adam în anul 7136 <1628>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Alixandru voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Viforita, I/13.

Orig., perg (41 × 48), pecete timbrată, căzută.

Cu trei traduceri: din 1778, de la sfîrșitul secolului al XVIII-lea și din 1860.

60

1628 (7136) aprilie 27.

Jupîneasa Elina din Cîmpulung iartă de rumânie pe Manea din Vaideești, împreună cu nepoții lui și cu moșiile ce le au la Vaideești și Ionești.

† Scris-am eu Jupîneasa Elina, fata a lu Staico de în Vaideești, nepoata Stoicăi, ce lăcuescu în Cîmpulungu, acesta al meu zapis, să fie la mîna Manei cu nepoții lui, Radul i Simion i Drăghici i Vladul i Manea cu feciorii lor, ca să fie în pace și slobozi cu toată moșia lor de în Ionești, și de moșie și de cum-părătoare, de rumânie de cătră mine și de toată ruda mea, că eu feciori n-am, să n-aibă de nimenilea val sau bîntuială.

Pentru că acești oameni fostu-mi-au rumâni de moșie, de stremoșie, despre mama Voica, fata Stoicăi den Vaideești. Iar după aceaia, cîndu au fost în zilele răposatului Mihnea voevod, iar eu am cugetat ca să-mi fac pomeană cu dinșii, pentru sufletul meu și al părinților miei, de i-am ertat de rumânie, de bună voia mea, cu toată moșia mea de în Ionești și de în Vaideești, căce eu feciori n-am avut, că au murit, ca să fie în pace. Și mi-au dat atunce, în zilele Mihnei voevod 2 000 de aspri și i-am slobozit, ca să fie judeci.

Deci cîndu au fost în zilele lu Gavriil voevod, iar mi-au mai dat 1470 de bani și le-am făcut și carte domnească a lui Gavriil voevod, de scumpărătoare, cîndu au fost cursul anilor 7127, cu mare blăstem.

Deci cîndu au fost acum, în zilele domnu nostru Alexandru voevod, feciorul răposatului lu Iliiaș voevod, iar mi-au mai dat în mîna mea ce mi-au fost rămas den tocmeală ce am avut mai denainte vrîme bani gata 5 600, în casa Albului vtori pitar în București, și i-au numărat singur el cu mîna lui. Și se-au plătit de tot de cătră mine. Ce le-am făcut cest zapis de mare credință, să fie ertați de rumânie pînă în vecie, cu toată moșia.

Ce le-am pus și blăstem: care om den ruda mea se va ispiti a sparge mila și ertăciunea și tocmeala mea, cum scrie mai sus, acela să fie trăclet și afurisit de 318 otți, eje sut vă Nechei și să fie cu Iuda și cu Ariia.

Și au fost mărturie la tocmeala noastră, anume: Albul pitar i Ilie postelnic ot Cornești i ot Dălgopolie, popa Dumitru i ot Balomirești, Oancea i Stan i Ivan i Duma i ot Mogoșani, Oprea. Aceasta mărturisescu să se crează.

И написахъ Лепѣдатъ логофетъ, мѣсеца апрѣлаѣ кѣ дѣни, въ лѣтѣ хрлѣзъ.

† Elina.

† Eu popa Dumitru.

† Albul pitar.

Lepădat logofet <m.p.>

Oancea.

Oprea.

Institutul de istorie „Nicolae Iorga” al Academiei Republicii Socialiste România.
Fotocopie după orig., hîrtie, laArh. St. Budapesta.

61

1628 (7136) mai 1, București.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Dămian căpitan satul Salcea, din jud. Mehedinți.

† Милостїю Божїю, Їw Пандарѣ воєвода и господинъ вѣсоу земаю Уггровлахїнское, синъ великаго и милостиваго Їw Палїшов воєвода. Даватъ господство ми сїю повелѣнїе господства ми вѣрноу сѣсгѣ господства ми Джмїанъ кѣпитановѣ и чедом си Пѣтровъ и сѣс синовн им, елицеже им Богъ прїпсѣтитъ, <па>коже да им ест село Галчѣ въ сѣдство Мехѣдинци, въ по сѣта Мотрѣловъ, вѣс село и сѣс вѣс хотаромъ и сѣс вѣснхъ вечинїи и сѣс вѣс доходокѣ. И велєзи да се знаєт хотаровєи: въ камена что ест поставна поконнаго Мїхана воєвода, вѣбачє въ кѣ Бєнци дорн ѣ Глѣмє Бралошцинъ и дорн ѣ Глѣмє Раствникѣши, таже въ по слѣмє дорн ѣ хотарѣ Хрѣжѣтоав.

Понєже сїє вѣше речєно село вѣа ест...¹ поконномѣ Мїхана воєвода. Таже, кѣда ест вѣа въ дѣны Радѣла воєвода Шєван, а господствѣ емѣ ест далъ и помнлєвалъ сѣс сїє село вѣше речєно Галчѣ вѣсѣхъ по слоуга господства ми Джмїанъ кѣпитанъ и по синъ єго Пѣтрѣ, ради право и вѣрно сѣсжєс єже ест послѣжна господствѣ емѣ и сѣс крѣво пролнїю въ ннєхъ чюждн земаю, такоже да им <єст> дѣдїнѣ.

По тѣмъ, кѣда ест при дѣны Радѣла воєвода, синъ Мїхнєв воєвода, господствѣ емѣ пакнєже ест далъ и помнлєвалъ по Джмїанъ кѣпитанѣ и по синъ єго Пѣтрѣ, како ест и по вѣше, сѣс село Галчѣ, радї сѣсжєс что ест послѣжна.

¹ Loc alb.

<И> видѣхом господство ми и книги шем господарн, за помилованіе, със великою клетвѣ.

Я по том, къда ест вна господство ми испрѣво редѣ господарѣ ѣ землѣ, пакнже съм дал и помиловал по слоугѣ господства ми Дѣмїан кѣпитанѣ и по синѣ его Пѣтрѣ със вѣс село Галчѣ и със вечннн и със вѣс доходок, радї право и вѣрно слѣжѣ что ест послѣжна господства ми.

По том, къда ест вна сѣда, втораго редѣ за господствїе господства ми, еже съм пришел господство ми ѣ стол господства ми, а слѣга господства ми Дѣмїан кѣпитанѣ, он пришел ест ѣ господство ми със книги емѣ за више речено село Галчѣ, тере ест прозвнл пред господства ми. Таже въ том господство ми пак ѣмлоствнл сѣм тере съм помиловал по слѣга господства ми Дѣмїан кѣпитанѣ пакнже и втораго редѣ със сїе више речено Галчѣ вѣсаѣ и със вечннн и със вѣс доходок. Таже господство ми поновнѣ и ѣтверднѣ прѣва книга господства ми ветѣа над сїе нова книга господства ми.

<С>его радї дадох и господство ми вѣрно емѣ слѣгѣ господства ми Дѣмїан кѣпитанѣ и чедом си, Пѣтров, такоже да им ест вѣс село Галчѣ и със вечннн и със вѣс доходок въ учннѣ и шѣвѣ им и синовом им и внѣком и превнѣчетом им и ни шт когоже непоколѣбно, порнземо господства ми.

Щеже и заканнанїе поставнѣ господство ми: кого избѣрет господѣ Богѣ вннн господарѣ Блашкоѣ землѣ или шт срдѣчнаго павда господства ми или шт сѣрвдннѣ нашнѣ или, по грѣсѣх нашнѣ, или шт нноплѣмннѣ, да аще почтет и поновнѣ и ѣтверднѣ сїе книга господства ми, тог господѣ Богѣ да га почтет и сѣхраннѣ въ господствѣ его, а въ вѣдѣшн вѣцѣх дѣша его. Я аще лиже не почтет и не поновнѣ и не ѣкрѣпнѣ сїе книга господства ми, анѣ поперет и разорнѣ, того да ест трѣклет и аѣѣрсан шт тнї штѣцы, нже сѣт въ Ннѣнн и да нмат частїю със Йвда и със Йрїѣ.

<С>еже ѣво сведнѣлїе поставлѣем господство ми: жѣпан Папа великн дворннѣ и жѣпан Хрнѣ вел лвогѣет и жѣпан Дѣмнтрашко вел внѣтїер и жѣпан Горган велннѣ спатар и жѣпан Дѣмнтракн вел столннѣ и жѣпан Йрамандї вел голнѣ и жѣпан Дїтамандн вел пѣхарннѣ и жѣпан Кондн велннѣ постѣлннѣ. Исправннѣ, ...¹

И аз, Стан лвогѣет шт Сѣвѣшн, испнсахом въ настолннѣ градѣ Бѣкѣрѣшн, мѣсеца маю а дѣнѣ, текѣщаго лѣтом шт Йдама, въ лѣто хѣрлѣ.

† Йв Йлѣѣандрѣ вѣвѣвда, мїлостїю Божїю господннѣ.

Ив Йлнѣандрѣ вонвода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și milostivului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele credincioasei slugi a domniei mele Dămian

¹ Loc alb.

căpitanul și fiului său Pătru și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie lor satul Salcea din județul Mehedinți, de pe gura Motrului, tot satul și cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul. Și semnele hotarelor să se știe: din piatra pe care a așezat-o răposatul Mihail voievod, însă dinspre Ebenți pînă în Culmea Braloștiței și pînă în Culmea Rastnicului, apoi pe culme pînă în hotarul Hîrjetoaei.

Pentru că acest sat mai sus-zis a fost...¹ al răposatului Mihail voievod. Apoi, cînd a fost în zilele lui Radul voievod Șerban, iar domnia lui a dat și a miluit cu acest sat mai sus-zis, Salcea toată, pe sluga domniei mele Dămian căpitan și pe fiul lui, Pătru, pentru dreaptă și credincioasă slujbă, pe care au slujit-o domniei lui și cu sînge vărsat în alte țări străine, ca să le <fie> dedină.

După aceea, cînd a fost în zilele lui Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, domnia lui iar a dat și a miluit pe Dămian căpitanul și pe fiul lui, Pătru, cum este și mai sus, cu satul Salcea, pentru slujba ce au slujit-o. Și am văzut domnia mea și cărțile acestor domni, de miluire, cu mare blestem.

Iar după aceea, cînd am fost domnia mea întîia oară domn în țară, iar am dat și am miluit pe sluga domniei mele Dămian căpitanul și pe fiul lui, Pătru, cu tot satul Salcea și cu vecinii și cu tot venitul, pentru dreaptă și credincioasă slujbă ce a slujit domniei mele.

După aceea, cînd a fost acum, în al doilea rînd de domnie a domniei mele, cînd am venit domnia mea în scaunul domniei mele, iar sluga domniei mele, Dămian căpitanul, el a venit la domnia mea cu cărțile lui pentru mai sus-zisul sat Salcea, de le-a înfățișat înaintea domniei mele. Astfel, întru aceasta, domnia mea iar m-am milostivit de am miluit pe sluga domniei mele Dămian căpitanul și de al doilea rînd, cu această mai sus-zisă Salcea toată și cu vecinii și cu tot venitul. Astfel domnia mea am înnoit și am întărit întîia carte a domniei mele, veche, prin această carte nouă a domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea credincioasei slugi a domniei mele Dămian căpitanul și fiului său, Pătru, ca să le fie tot satul Salcea și cu vecinii și cu tot venitul de ocină și de ohabă lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea: pe cine îl va alege Domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau dintr-alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele, pe acela Domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, ci o va călca și o va strica, acela să fie de trei ori blestemat

¹ Loc alb.

și afurisit de 318 părinți, care sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie.

Iată dar martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Hrizea mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Gorgan mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Armandi mare comis și jupan Diamandi mare paharnic și jupan Condi mare postelnic. Ispravnic...¹

Și eu, Stan logofăt din Săvești, am scris în cetatea de scaun București, luna mai 1 zi, ani curgători de la Adam în anul 7136 <1628>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

Academia Republicii Socialiste România, CCI/17.
Orig., perg. (34,5×53), pecete timbrată.

62

1628 (7136) mai 1, București.

Alexandru Iliș voievod întărește scutirea de dări a Satului Nou, slobozie a m-rii Dealul.

† Милостію Божією, Ію Ілїандруу вкєєвда н господннъ вѣсон землы Ѹггровлахїнскою, синнъ прѣдобраго н великаго Ію Ілїашов воевода. Дават господство ми сїе повеленїе господства ми свѣтѣн, велицѣн монастырѣ глаголемаго вт Дѣль, ꙗже ест храм архїерархѣ н чудотворца Николѣ Мирлианїнскїе н втцѣ Гергїе митрополнт Гривенскн, ꙗкоже да ест мирно село еже се зовет Ново Село за милостїе что ест събрало ещєже при дньи Ію Шьрбан воевода по монастырскѣ вчинѣ свѣтѣн монастыри вт Дѣл, близ Брънчѣнн, тєре се ест вчинило Ново Село, тєре сѣмн простїа господство ми вт бирь н вт кѣблю н за вєщн н за сѣхїе вєцѣ н вт сєно н вт днжмє н вт пчєлн н вт свннн н вт мєда н за конн за влѣкѣ н вт доробанн н за емствєкѣнїе н вт маже н вт бѣнншорн н вт вѣсєх джждокє н тєшкєє колнко соѣт през годїнѣ. Н ннхто да не работ нмѣт сѣє ннх, сѣє сїе село, развє тѣкмє втцѣвє вт свѣтѣ монастыр вт Дѣл. Н внн се сѣт погодїлн сѣє ннх да давѣт на монастыр вѣсєх джждокє н вѣсєх доходокєє ꙗкоже н село Брънчѣнїн. Н снцє ест нм встроєнїе: да давѣет р̄ жнлнх дѣкат за радї внр господскн свѣтѣмѣ монастыр за радї оѣкрѣплєнїе н радї приложєнїе свѣтѣн монастыр, да нмѣт помѣнѣ, ꙗкоже н господства ми за радї [дн] помѣнѣ вѣ вѣкн н радї молєнїе втцѣ Гергїе митрополнт Гривенскн.

¹ Loc alb.

И господство ми сѣмъ вставна да бѣдетъ како естъ вна вставна Іу Радоула воевода и втъ Шърбан воевода [н]. И господство ми помнолова сѣмъ сѣе свѣта монастыре пакнъ сѣе село слобозѣе на нмѣ Ново Село и господство ми сѣмъ простна втъ вѣсехъ даждевѣ что сѣтъ внше писани и сѣе сѣе ѿ житици да бѣдетъ свѣтомѣ монастырѣ за вкрѣпаніе и за пищѣ втѣвомъ, ѿкоже да естъ господство ми вечножъ помѣнѣ. И писалъ сѣмъ господство ми на нмѣ вѣснъ колнко сѣтъ събраннъ въ томъ село и сътворилъ сѣмъ господство ми въ вчинѣ и въ вѣхъ да бѣдетъ да не нматъ никтоже съ ннхъ работъ, ни вѣчарн, ни днжмарн, ниже дрѣвннхъ ннхто съе ннхъ, токмо свѣта монастырѣ. И кто хощетъ нматн нѣкн вѣчинн ѿ тоѣ село да не бѣдетъ воленн вѣзетн дондеже не станетъ лицѣ предъ господства ми на днван; ако встанетъ втъ законъ, вн да вѣзметъ да бѣдетъ вѣчиннѣ.

И вѣчинн что сѣтъ ѿ село внн сѣтъ по нмѣ: Мнкѣла и Стопка и Мънзатѣла и Гергѣе и Бран и Балотѣ и Станчюла и Стѣннславъ и Станчюла Зане и Мѣшатъ и Іванъ и Бобе и Цнгѣле и Грама и Мирославъ и Мнлѣ и Марко и Лалѣ и Къшлѣ и Нѣгѣла и Ѡкѣн и Стопка и Еннѣ и Еннедрю и Елвннчѣн и Стопка и Хроснн и Стан и Неделко и Ѡанчѣ и Тѣдоръ и Драгоснн и Бентнлѣ и Владъ и Івнн и Дѣтко и Балѣ и Ърсъ и Неделко и Кожокарюла и Дѣмнтрѣ и Гръчюн и Драгомиръ и Братѣла и Стан и Богданъ и Станчюла и Добре и Лнтешъ и Тѣдоръ и Ботѣша и Ѡпрѣкъ и Черннка и Рахне и Рѣспопѣла и Команъ и Богославъ и Фѣтековъ и Дръгнчъ и Фѣера и Земннкъ и Стан и Нѣгое и Радоула Мѣшатъ и Стан и Владоула и Грозѣкъ и Кашотѣ и Мнлѣ и Тѣдоръ и Костѣ и Копачн и Стан и Пѣзнъ и Ранко и Некѣла и Строе и Добротѣ и Некѣла и Грама и Соаре и Стопанъ и Бръжа и Чюфенъ и Пѣдѣлѣю и Кѣламѣцѣю и Мѣнкѣла и Цнгѣле и Стопанъ и Іванъ и Стопанъ и Пака и Станъ и Стопка и Інкѣла и Ѡпрѣкъ и Данъ мѣшерѣла и Неделко и Мъннѣкъ и Прѣвана и Стопанъ и Ботѣшарюла и Параскнѣва и Шръбанъ и Пѣсла-рюла и Владъ и Лѣпѣла и Станъ и Стопанъ мѣшеръ и Елвнботѣнъ и Ганѣкъ и Івнн и Фръчѣкъ и Грозѣкъ и Стопанъ и Некѣла и Пѣшкарюла и Радула и Бръга и Дѣмнтрѣ и Кончнлѣ и Радула и Стопка и Гола и Стѣпарю и Мѣшатъ Драгомиръ и Тѣркѣла и Владъ и Інкѣла и Іковъ и Гога и Добротѣ и Мнлѣ Владъ и Дръмъ и Фѣга и Шръба и Дапчѣкъ и Команъ и Петко и Івнн и Бнрчѣла и Цюрю и Барѣла и Мѣшатъ и Бонѣкъ и Некѣла и Бадѣкъ и Барѣла и Татѣла и Крнвецъ и Портаръ и Чорокула и Рѣспопъ и Добротѣ и Станчюла и Ѡпрѣкъ и Шърбанъ и Дѣма и Глѣванъ и Станкѣла и Мирча и Стопка.

И сѣе люде вѣснхъ еже сѣтъ внше писани сътворнхомъ да сѣтъ дѣдѣннцн и прочѣнн да не нматъ никтоже работъ съе ннхъ, ни вѣчѣрн, ни днжмарн, ниже ннѣ никто, тѣкмо втѣвомъ втъ свѣтѣн монастырѣ втъ дѣла.

Таже втъ селе напредъ, кон се хтѣтъ събератъ да седнтъ ѿ тоѣ село да прѣвн-влетъ и аще не нматъ внръ и аще не нматъ кнѣзъ да естъ слобода и тон ѿкоже и прочѣнн мошнѣнн, еже сѣтъ внше писани. И втъ вѣсехъ тѣшкѣе да не нматъ работъ съе тѣхъ ни вѣчарн, ниже днжмарн, да естъ слободнн втъ вѣсехъ дажденъ и втъ вѣсѣхъ ѿжденіе елнко сѣтъ презъ лѣтъ ѿ земанъ господства ми и втъ вѣсехъ тежнстѣ ѿко-

же више писано ест. Таже въ томъ и господство ми дадохъ сѣе повелѣніе господства ми и поновнхъ сѣе книгъ господства ми шт надъ дрѣга велика книга господства ми, еже ест бѣла христовѣа господствѣ ми прѣжде испрѣво редѣ шт господствѣе господства ми.

Сего радї положи господство ми да ест непорошено и стврѣждено и съхранено шт господство ми и шт въсехъ еже по насъ бѣти хотещїи благочестивїи господарн и да не иматъ никто работъ със тоѣ Ново Гело ниже шт слышн господства ми, ниже шт бнрарн, ниже инн никто, ꙗкоже више рѣхъ и повелѣхъ господства ми.

Ище кто покъсехъ сѣа раздрѣшити сѣе стврѣжденїе и сѣе поновленїе господствѣ ми нже приложнхомъ свѣтомѣс монастирѣс и свѣтомѣс ерархѣо Николѣе Мирн-лїкїнскїе, шн да ест проклетъ и афѣрсан шт тнї штцы еже сѣт въ Никен и със Іѣсѣа и със стрѣклетомъ Ірїа и инн некрѣнїи Іѣсѣа еже [еж] възъпнше надъ кръвъ господа Бога и спаса нашего Іѣсѣа Христа и рекътъ: „възми, възми и распъни его“ кръвъ его надъ ннхъ и надъ чѣдахъ нхъ ест и бѣдетъ въ вѣки, аминн.

Сѣеже и свидѣтелїе поставлѣемъ господство ми: жѣпанъ Папа великн дворникъ и жѣпанъ Хризѣ великїи логѣфѣтъ и жѣпанъ Дѣмнтрашко велъ вистнеръ и жѣпанъ Горганъ велъ спатаръ и жѣпанъ Дѣмнтраки велъ столникъ и жѣпанъ Ірамандї велъ комннс и Дїамандї велъ пѣхарникъ и жѣпанъ Конднло велъ постѣлникъ и жѣпанъ Нѣкъс-ла велъ вистїаре исправникъ¹.

Изъ Станъ логѣфѣтъ шт Сѣвещн исписахомъ въ настолинїи градъ глаголемаго Бѣкѣрещн, мѣсеца мая а дни, текѣщого лѣтомъ шт Іѣдана, въ лѣтъ хърлѣс.

† Іѣо Ілїѣандрѣс квѣкѣда, милостїю Божїю господннхъ.

Иѣо Ілїѣандрѣс конвода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, marei mănăstiri numită de la Deal, unde este hramul arhierarhului și făcătorului de minuni Nicolae al Mira Lichiei și părintelui Serghie, mitropolit al Grivenului, ca să fie în pace satul care se cheamă Satul Nou de miluire, care s-a adunat încă din zilele lui Io Șerban voievod pe ocina mănăstirească a sfintei mănăstiri de la Dealu, lângă Brînceani, de s-a făcut Satul Nou, de i-am iertat domnia mea de bir și de găleți și de berbeci și de oaie seacă și de fin și de dijme și de stupi și de porci și de miere și de cai de olac și de dărăbani și de împrumut și de maje și de bănișori și de toate dăjdiile și greutățile, câte sînt peste an. Și nimeni să nu aibe treabă cu ei, cu acest sat, afară numai părinții de la sfînta mănăstire de la Dealu. Și ei s-au tocmit cu dînșii să dea la mănăstire toate dăjdiile și toate veniturile, ca și satul Brînceanii. Și așa le este întocmirea: să dea

¹ Adăugat ulterior cu altă cerneală.

100 galbeni, ducați pentru birul domnesc, sfintei mănăstiri de întărire și pentru danie sfintei mănăstiri, să aibe pomană, cum și domniei mele pentru pomenire în veci și pentru ruga părintelui Serghie, mitropolitul Grivenului.

Iar domnia mea am lăsat să fie cum a lăsat Io Radul voievod și de la Io Șerban voievod. Și domnia mea am miluit această sfântă mănăstire iarăși cu acest sat slobozie, anume Satul Nou și domnia mea l-am iertat de toate dăjdile ce sînt mai sus scrise și cu acești 100 galbeni, să-i fie sfintei mănăstiri de întărire și de hrană părinților, ca să-i fie domniei mele veșnică pomenire. Și am scris domnia mea anume pe toți cîți sînt adunați în acel sat și l-am făcut domnia mea să fie de ocină și de ohabă, să nu aibă nimeni treabă cu ei nici oierii, nici dijmarii, nici alții nimeni cu ei, ci numai sfînta mănăstire. Iar cine va avea niște vecini în acel sat, să nu fie volnici a-i lua, pînă cînd nu vor sta față înaintea domniei mele la divan; dacă va rămîne de lege, să-l ia să fie vecin.

Iar vecinii care sînt în sat, ei sînt pe nume: Micul și Stoica și Mînzatul și Gherghie și Bran și Balotă și Stanciul și Stănislav și Stanciul Zane și Mușat și Ivan și Bobe și Țigulea și Grama și Miroslov și Milea și Marco și Lal și Cișlea și Neagul și Ochean și Stoica și Sin și Simedriu și Elunicean și Stoica și Hrosin și Stan și Nedelco și Oancea și Tudor și Dragosin și Ventilă și Vlad și Ion și Detco și Balea și Urs și Nedelco și Cojocariul și Dumitru și Crăciun și Dragomir și Bratul și Stan și Bogdan și Stanciul și Dobre și Linteș și Tudor și Botușa și Oprea și Cernica și Rahne și Răspopol și Coman și Bogoslav și Futebou și Drăghici și Fiera și Zemnic și Stan și Neagoe și Radul și Mușat și Stan și Vladul și Grozea și Cașotă și Milea și Tudor și Costea și Copaci și Stan și Puzi și Raico și Necula și Stroe și Dobrotă și Necula și Grama și Soare și Stoian și Bîrja și Ciufen și Păduleaiu și Călmățuiiu și Micul și Țigulea și Stoian și Ivan și Stoian și Paca și Stan și Stoica și Iancul și Oprea și Dan meșterul și Nedelco și Mîinea și Pîrvana și Stoian și Botușariul și Paraschiva și Șerban și Pîslariul și Vlad și Lupul și Stan și Stoian meșterul și Sîmbotin și Ganea și Ion și Frăcea și Grozea și Stoian și Necula și Pușcariul și Radul și Bîrğa și Dumitru și Voicilă și Radul și Stoica și Goia și Stupariu și Mușat Dragomir și Turcul și Vlad și Iancul și Iacov și Goga și Dobrotă și Milea Vlad și Drum și Fuga și Șîrba și Dapcea și Coman și Petco și Ion și Birciul și Giurgiu și Barbul și Mușat și Boibeac și Necula și Badea și Barbul și Tatul și Criveț și Portar și Cioroiul și Răspop și Dobrotă și Stanciul și Oprea și Șarban și Duma și Glăvan și Stancul și Mircea și Stoica.

Iar acești oameni toți care sînt mai sus scriși, i-am făcut să fie moșneni și să nu aibă nimeni nici o treabă cu ei, nici oierii, nici dijmari, nici altul nimeni, numai părinții din sfînta mănăstire de la Dealu.

Astfel, de acum înainte, cine ar vrea să se adune să stea în acel sat, să rămînă și dacă nu are bir și dacă nu are cnez, să fie slobod și el, ca și cei-

lalți moșneni, care sînt mai sus scriși. Și de toate greutățile, să nu aibă treabă cu ei, nici oierii, nici dijmarii, să fie slobozi de toate dăjdiile și de toate mîncăturile, cîte sînt peste an în țara domniei mele și de toate greutățile, cum este mai sus scris. Astfel la aceasta și domnia mea am dat această poruncă a domniei mele și am înnoit această carte a domniei mele de pe altă carte mare a domniei mele, care a fost hrisovul domniei mele de mai înainte, în primul rînd de domnie al domniei mele.

De aceea, am așezat domnia mea să fie neclintit și întărit și păzit de domnia mea și de toți care vor fi după noi binecinstitorii domni și să nu aibă nimeni treabă cu acel Satu Nou, nici din slugile domniei mele, nici din birari, nici nimeni altul, precum am spus mai sus și am poruncit domnia mea.

Dacă cineva s-ar încumeta să strice această întărire și această poruncă a domniei mele, pe care am dăruit-o sfintei mănăstiri și sfîntului ierarh Nicolae al Mira Lichiei, el să fie blestemat și afurisit de 318 părinți, care sînt la Nicheia și cu Iuda și cu blestematul Arie și cu alți necredincioși iudei, care au strigat asupra sîngelui Domnului Dumnezeului și mîntuitorului nostru Isus Hristos și au spus: „ia-l, ia-l și răstignește-l“, sîngele lui asupra lor și asupra copiilor lor, este și va fi în veci, amin.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Hrizea mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Gorgan mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Aramandi mare comis și Diamandi mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și jupan Necula mare vistier, ispravnic¹.

Eu Stan logofăt din Săvești am scris în cetatea de scaun numită București. luna mai 1 zi, cursul anilor de la Adam în anul 7136 <1628>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Dealul, XXII/8.

Orig., perg. (48 × 42,5), pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. de ia sfîrșitul sec. XVIII.

1628 (7136) mai 3, București.

Alexandru Iliș voievod întărește m-rii Cotmeana niște vecini din satul Prislop, în urma unei judecăți.

† Мнѡстѣю Божѣю, Іѡ Алѣксандрѡ воєвода и господинѣ въсон землѣ Сѡггѣрѡвѡвѡлѡхѣнскоє, синѣъ великаго и прѣдобраго, Іѡ Нѡлѣаш воєвода. Дѡвѡт господство ми сѣѣ повелѣнѣе господства ми свѣтѡмѡс божѣствѡна мѡнастѣрѡн зѡ-

¹ Cuvînt adăugat ulterior.

вѣномѣ Козѣа, нѣже ест Храм свѣтое и живочелнѣи Тронци и шцѣ егѡу-
мена Ываникѣи и вѣскѣи иноком живѣщѣхъ въ свѣтомѣ шентѣли, ꙗкоже да мѣ
ест свѣтѣи монастыри Кодмѣна, Храм благовещенїе Богородїце, ꙗже ест въ
подрѣчїе и въ повиновенїе свѣтомѣ монастыри Козѣа, више рѣхъ, нѣкое вечини
ѣ село свѣтѣи монастыри Кодмѣна, ѣ Прислоп, въ сѣдство Яргеш, по вода Бе-
зен, на име: Радѣа и Стонка и Стѣниаъ и Кръстѣ и Даде, синови Владѣлов
и съ нѣхъ синови и Тома и Дѣмитръ и Тома и съсина егѡ, Стан, и Пѣтрѣ,
синѣ Драганѡв и съсина нѣхъ, понеже сїи више речени вечини вѣло ест за
дѣдинѣ свѣтомѣ монастыри Кодмѣна, дали и помилѡвали за поконнаго жѣпан
Богдан бив вѣа дворник, что нѣ ест вѣа покѣпѣа шн шт над Станчѡа прѣкълаба,
ещеже шт прѣжде вѣрѣме, шт при дѣнїе поконнаго Владѣа воевод, сина Владѣа
воевод, шт когда вѣст теченїе лѣтомъ хѣѣ.

И потомъ, къда ест вѣа поконнаго при дѣнїе Шербана воевода, а болѣри
господства ми Тѣдоръ сѣажер Рѣдѣна, шн ест прѣтеснѣа вечинїи свѣтѣи мона-
стыри Кодмѣна, више речени и сѣтворили сѣт книгъ поконнаго Шербана воевод,
над нѣхъ, за покѣпенїе, како нѣ ест покѣпѣа съсина едина дѣа за шчинѣ шт села
шт Чѡмѣуещи и продадоше се емѣ вечини шни за нѣхѡмѣа доброволю. И ещеже
сѣт написалъ Тѣдоръ сѣажер по сїи вечини свѣтомѣ монастыри Кодмѣна и ѣ книгъ
поконнаго Радѣа воевод, синѣ МиХнеа воевод.

И потомъ, къда ест вѣа нинѣ, въ дѣнїе господства ми, въ на второе рѣдѣ
за господство заде ѣ Влашкоа Земле, а шцѣа егѣмена Ываникѣе шт свѣта
монастыри Козѣа, шн ест имаа пренїе прѣдъ господства ми съсина болѣрина господ-
ства ми Тѣдоръ сѣажер Рѣдѣна, радї сїи више речени вечини шт Прислоп
свѣтѣи монастыри Кодмѣна. И дошли сѣт прѣдъ господства ми, тере сѣпрѣше
се за лицѣа ѣ великїи диван. И сице прѣше Тѣдоръ сѣажер, како нѣ ест покѣпѣа
съсина едина дѣа за шчинѣ шт село шт Чѡмѣуещи шт надъ дѣа женав Владѣлов,
штцѣа швѣа вечини, еже сѣт по више речени, въ дѣнїе поконнаго Шербана
воевод и како се продаа вечини шни за доброволю и како ест излѣзѣа шт село
свѣтѣи монастыри Кодмѣна, шт село шт Прислоп, въ дѣнїе поконнаго МиХнеа
воевод и пошел ест ѣ село ѣ Чѡмѣуещи и како се сѣт кнѣзшествовал шт свѣта
монастыри Кодмѣна, въ дѣнїе поконнаго МиХнеа воевод, шт когда вѣст
вечини свободни. И извѣдали сѣт Тѣдоръ сѣажер ѣ диван и едина записъ лѣжник,
како се сѣт вѣанъ скѣповалъ Владѣа, баща швѣа вечини више речени, шт надъ
егѣменѣа Анастасїе, еже бив ѣ Кодмѣна. Таже въ томъ, господство ми съмъ
гледахъ и сѣдї по правдѣ и по законъ, кѣпноже съсина вѣсѣхъли чѣститїи правитѣлїи
господства ми. И вѣдѣхомъ господство ми и прочитїхъ ѣ диванъ книги и Хрисѡвѣе
вѣтѣи и старѣ надъ село Прислопѣа шт давнѡ вѣрѣме и добре съмъ истиншествовалъ
господство ми съсина диванѡмъ како сѣт вѣанъ вечини [како ест вѣа вечини]
за дѣдинѣ свѣтомѣ монастыри Кодмѣна и како нѣст вѣанъ излѣзѣа шт село
шт Прислоп ни едина кратъ, анѣ прѣтеснѣа нѣ ест Тѣдоръ сѣажер въ шлоостъ, безъ
правѡстїе, тѣчїю радї тае дѣа за шчинѣ женав Владѣловѣ и како нѣст имаа

със сѣн вечини ннедна трѣбѣ. Таже извадил нх ест съм господство ми със киноварю равно шт днван по сѣн вечини свѣтомѣс монастири Іодмѣна и шт книга Шербанов воевод и шт книга Радѹла воевод, что сѹт бна сътворна Тѹдор сазжер над вечини свѣтомѣс монастири, еже више пис, како по векю метѣхѣс и трѣбѣ да не имат въ вѣкы.

И шстал ест Тѹдор сазжер шт закона и шт сѣжденіе шт пред господства ми шт днван. И ащелнже хокет извадити Тѹдор сазжер нѣкогда нѣкѣе книги над сѣн вечини от Прислоп, да не се вѣршет, анѣ лѣжничн да стоет, понеже съм възнимал господство ми и записѣа того лѣжник и дрѣге книги сътворене със лѣщеніе шакоже да имат съмирненіе шт къ Тѹдорѣ сазжер и шт синови его.

Бего ради дадохъ съм господство ми свѣтомѣс монастири сѣн више речени вечини шт Прислоп дѣдино и въ шхаб и не шт когождо непоколѣбени, поризмо господства ми.

Бжеже шбо и сведетелѣи поставѣлѣем господство ми: жшпан Папа велнкѣи [вел] дворник и жшпан Хризѣ вел лшгшфет и жшпан Дшмитрашко вел вистѣтар и жшпан Горган вел спатар и жшпан Дшмитраки вел столник и жшпан Раманди велнкѣи колннс и жшпан Дѣлманди вел пѣхарник и жшпан Фондла вел постелник. И исправник, Хризѣ вел логофет.

И написахъ аз, Лепѣдат логофет, въ настолни граду Бѣкшрещн, мѣсеца ман г дьни и шт Ядана до нннѣ теченіе лѣтом, въ лѣт хзраб.

† Іw Александрѣ вквкѣда, мнлостію Божію господннѣ.

Иw Александрѣ вквкѣда <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri lumită Cozia, unde este hramul sfintei și de viață începătoarei troițe și părintelui egumen Ioanichie și tuturor călugărilor care trăiesc în sfântul locaș, ca să-i fie sfintei mănăstiri Codmeana, hramul blagoveșteniei născătoarei de Dumnezeu, care este în stăpînirea și în supunerea mai sus-zisei sfinte mănăstiri Cozia, niște vecini în satul sfintei mănăstiri Codmeana, la Prislop, în județul Argeș, pe apa Vezei, anume: Radul și Stoica și Stănilă și Cîrstea și Dade, fiii lui Vladul și cu fiii lor și Toma și Dumitru și Toma și cu fiul lui, Stan și Pătru, fiul lui Drăgan și cu fiii lor, pentru că acești mai sus-zii vecini au fost de moștenire ai sfintei mănăstiri Codmeana, dați și miluiți de răposatul jupan Bogdan fost mare vornic, ce i-a cumpărat el de la Stanciul pîrcălab, încă dinainte vreme, din zilele răposatului Vladu voievod, fiul lui Vladul voievod, de cînd a fost cursul anilor 7009.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele răposatului Șerban voievod, boierul domniei mele Tudor slujer Rudeanul, el a cotropit pe vecinii sfintei mănăstiri Codmeana, mai sus-zii și a făcut cartea de cumpărătură a răposatului

Șerban voievod pe ei, că i-a cumpărat cu o parte de ocină din sat din Ciomăgești și că i s-au vîndut lui vecini de a lor bunăvoie. Și încă a scris Tudor slujer pe acești vecini ai mănăstirii Codmeana și în cartea răposatului Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, în al doilea rînd de domnie aici în Țara Românească, iar părintele egumen Ioanichie din sfînta mănăstire Cozia, el a avut pîră înaintea domniei mele cu boierul domniei mele Tudor slujer Rudeanul, pentru acești mai sus-ziși vecini din Prislop ai sfintei mănăstiri Codmeana. Și au venit înaintea domniei mele de s-au pîrît de față în marele divan. Și așa a pîrît Tudor slujer că i-a cumpărat cu o parte de ocină din sat din Ciomăgești, din partea soției lui Vladul, tatăl acestor vecini, care sînt mai sus-ziși, în zilele răposatului Șerban voievod și că s-au vîndut vecini ei de bunăvoie și că au ieșit din satul sfintei mănăstiri Codmeana, din sat din Prislop, în zilele răposatului Mihnea voievod și au mers în sat în Ciomăgești și cum s-au făcut cnezi de către sfînta mănăstire Codmeana în zilele răposatului Mihnea voievod, de cînd au fost vecinii liberi. Și a scos Tudor slujer în divan și un zapis mincinos, cum că s-a răscumpărat Vladul, tatăl acestor vecini mai sus-ziși, de la egumenul Anastasie care a fost la Codmeana. Astfel la aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am văzut domnia mea și am citit în divan cărțile și hrisoavele vechi și bătrîne pe satul Prislop de multă vreme și bine am adevărit domnia mea cu tot divanul că au fost vecini [că au fost vecini] de moștenire ai sfintei mănăstiri Codmeana și că n-au ieșit din sat din Prislop niciodată, ci i-a cotropit Tudor slujer cu sila, fără dreptate, numai pentru acea parte de ocină a soției lui Vladul și că n-a avut cu acești vecini nici o treabă. Astfel i-am scos din divan domnia mea cu chinovar deopotrivă pe acești vecini ai sfintei mănăstiri Codmeana și din cartea lui Șerban voievod și din cartea lui Radul voievod, pe care le-a făcut Tudor slujer asupra vecinilor sfintei mănăstiri, care este mai sus-scrisă, ca mai mult amestec și treabă să n-aibă în veci.

Și a rămas Tudor slujer de lege și de judecată dinaintea domniei mele din divan. Și dacă Tudor slujer va scoate vreodată niscaiva cărți pe acești vecini din Prislop, să nu se creadă, ci să stea mincinoase, pentru că i-am luat domnia mea și zapisul acela mincinos și alte cărți făcute cu înșelăciune, ca să aibă pace de către Tudor slujer și de către fiii lui.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri pe acești mai sus-ziși vecini din Prislop dedină și de ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Hrizea mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Gorgan mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Ramandi mare comis

și jupan Diamandi mare paharnic și jupan Condilă mare postelnic. Și ispravnic, Hrizea mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna mai 3 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7136 <1628>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Cozie, L/1.

Orig., perg. (35 × 42), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1849; altă trad. ibidem, ms. 357, f. 24—25.

1628 (7136) mai 3.

Alexandru Iliăș voievod întărește jupînesei Elina din Cîmpulung rumâni în Ionești.

† МНОГОСТІЮ БОЖІЮ, Іу АЛЕКСАНДРЪ КОЕВОДА И ГОСПОДИНЪ, СИНЪ ПОКОИНО-
МЪ Іу ИЛІАШ КОЕВОДА. ДАВАТ ГОСПОДСТВА МИ СІЕ ПОВЕЛЕНІЕ ГОСПОДСТВО МИ
aceștii jupînese, anume Elina, fata lu Staico ot Vaidiești, ce lăcuiaște în Cîm-
pungu, ca să fie volnică cu această carte a domnii méle, de să-și ție ai ei
rumâni de în sat de în Ionești, anume Manea i Udrea i Dobrin i Radul i Simion
i Drăghici i Vladul, cu toată ocina lor de în Ionești și de în Vaideești și cu
feciorii lor și cu toate bucatele lor, pentru că acești rumâni de în Ionești
fost-au de moșie ai jupînesei Elinei de la părinții ei, de moșie, de stremoșie,
încă de în zilele altor domni bătrîni, de multă vréme.

Iar după acéia, cîndu au fost acum, în zilele domnii méle, a doao domnie,
aicea în Țara Rumânească, iar jupîneasa Elina i-au ajunsu vréme de sărăcie
și de bătrînețe și fiindu fără coconi și slabă și neputernică, deci au mersu la
rumâni de s-au cerșut datul și gălețile, cum iaste obicéiul țerei de veac. Iar
rumâni ce scrie mai sus, ei n-au vrut să-i dea nimica, ce au venit în pîră înain-
tea domnii méle în divanul cel mare cu jupîneasa Elina și se-au pîrît de față.
Și așa pîriia rumânii cum se-au scumpărat de cătră jupîneasa Erina¹ cu bani,
în zilele lu Gavriil voievod și au scos în divan și o carte mincinoasă a lu Gavriil
voievod, făcută fără știrea jupînesei Elinei.

Într-acéia, domnia mea am căutat și am judecat pre drept și pre lége,
împreună cu toți cinstiții deregătorii domnii méle și bine am adevérit domnia
mea, cu tot divanul, cum n-au fost dat jupînesei Elinei nici 1 ban, ce au um-
blat rumânii cu înșelăciuni și cu cărți mincinoase, ca să scape de rumânie.

¹ Așa în text.

Deci au rămas rumânii de lége de în divan și le-am luoat domnia mea și cărțile rumânilor de le-am dat pre mîna jupînései Elinei și i-am dat să-i fie iară rumâni, cum au fost mai denainte vréme. Și au eșit rumânii de în divan cu mare rușine.

Derept acéia, domnia mea am dat jupînései Elinei, ca să fie volnică să-și fie rumânii de în Ionești, cu toată moșia lor, să-i fie rumâni de moșie și să facă cum va vrea cu dinșii și de nimenilea opreală să n-aibă, naintea cărții domnii méle.

Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис мѣсеца май г дѣни, въ лѣт хърас.

† Іw Ілѣѡандрѡ кѡевѡда, мнлостію Божію господннѣ.

Institutul de istorie „N. Iorga” al Academiei Republicii Socialiste România.
Fotocopie după orig., hîrtie la Arh. St. Budapesta.

65

1628 (7136) mai 5, București.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Barbul logofăt ocină în Șerbănești, lângă Slatina.

† Мнлостію Божію, Іw Ілѣѡандрѡ кѡевѡда и господннѣ въсою землѣ Уггrrрwвлдлѣнскою, синѣ велнкаго и мнлостнѡаго Іw Ілѣѡшѡв кѡевѡда. Дѡкат господство ми сѣе повеленіе господства ми Барѡѡлов, синѣ Іванѡв ѡт Шѡрѡбжнѡшн и със анѡсѡѡ его, Белѡшко и със снѡвѡн елнцн елнѡ Богѣ прнпѡстнт, тѡкоже да нл ест ѡчннѡ код Ѣлатннж, ѡ Шѡрѡбнѡшн, дѡл ѡѡѡм сн Іванѡв, синѣ Мѡгошѡв, въсѡх, ѡѡѡѡ четѡрѡтѡаго дѡл ѡт село, ѡт дѡл дѡ[м]дѡм сн Мѡгошѡв, ѡт полѡ и ѡт шѡѡм и ѡт ѡѡѡ Ѣлѡт, ѡт Хѡтар дѡрн ѡ Хѡтарѡ, понѡже нл ест стѡра и прѡѡ ѡчннѡ и за дѡдѡнѡ.

Іл потѡм, кѡѡда ест ѡнл сѡѡда, прн дѡнн господства ми, а Барѡѡл, синѣ Іванѡв и анѡсѡѡ его Белншко, ѡнн прншлн сѡт прѡд господства ми, тѡре сѡт прѡдѡлн ѡлѡкрннѡ господства ми жѡпанѡв Тѡдорѡв ѡнѡ вел сѡлѡѡѡ ѡчннѡ ѡ Шѡрѡбжнѡшн ѡт дѡл ѡѡѡм сн Іванѡв полѡвннѡ, ѡт нѡд въсѡх ѡчннѡ нл ѡт полѡ и ѡт шѡѡм и ѡт ѡѡѡ и ѡт сѡдѡлнше сѡлѡк и сѡѡ ѡчнннн, елнцн сѡт ѡнл нѡд ѡнше рѡчѡнѡ ѡчннѡ, дѡл ѡѡѡм сн Іванѡв, за жѡѡ ѡспрн. И ѡстѡвнл ест Барѡѡл и анѡкѡм сн Белншка, ѡнн ѡннн ѡѡѡ дѡѡ нѡд тѡѡ дѡѡѡѡ полѡвннѡ ѡт дѡлѡ ѡѡѡм сн Іванѡѡѡ, ѡт нѡ въсѡх дѡлѡ нл полѡвннѡ и ѡт нѡд въс село ѡѡнѡѡго дѡлѡ, ѡт полѡ и ѡт шѡѡм и ѡт ѡѡѡ и ѡт сѡдѡлнше сѡлѡк и ѡт посѡѡѡѡ, алн тѡѡѡѡ ѡчннѡ ѡннн ѡѡѡ ѡчннн.

И а потѡм, да сѡт мнрнн и слѡѡѡднн ѡт кѡѡ ѡлѡкрннѡ господства ми жѡпан Тѡдор ѡнѡѡѡ ѡлнкн сѡлѡѡѡр и ѡт кѡѡ ѡрѡтѡѡѡм и ѡт кѡѡ сннн нл и ѡт дѡѡѡѡѡ нл и ѡт кѡѡ анѡсѡѡ нл и дѡ порѡдѡнѡ нл, нѡже мѡтѡѡх да не нлѡт със ннх, ѡлѡѡѡтн рѡдѡѡ ѡчннѡнѡнѡѡѡ, ѡнѡѡѡѡ тѡѡкѡѡ сѡт ѡнн прѡдѡлн ѡнше рѡчѡнѡ ѡчннѡ и сѡѡ

131

вечини, а щни да имат добро съмиреніе, ниже да не вантовати Тѣдоръ сѣлацарюа по Барбѣа и по Велишко, ниже синови или дѣщере Тѣдоровъ сѣлажер по синови Барбѣаовъ и Велишкѣ, ниже никто въ породеніе или въ вѣщци или въ прѣвѣщчети.

И ещѣ и записъ сътвориа ест Барбѣа и аписецѣ его Велишко, исписанъ съсвѣдетели, по имѣ: въ Шръбѣнѣщи, Бѣдѣ и Никифоръ и Іорѣкъ и въ Слатинѣ, Ювурга ювѣаша и Ронка и Пѣча и Герге и Іванъ кѣпцѣи.

Сего радѣ дадохъ и господство ми Барбѣа логофѣт, синъ Івановъ и аписецѣ его, Велишко, такоже да имъ сѣтъ вѣше речена половинно въ делъ бащомъ си Івановъ въ Шръбѣнѣщи [Бѣдѣ и Никифоръ и Корѣкъ и въ Слатинѣ] въ вѣчинѣ и вѣлакъ имъ и синови имъ и вѣскои и прѣвѣщчетомъ имъ и ни въ кожеже непоколѣбниво, поризво господства ми.

Сеже и свѣдетелѣ поставѣаемъ господство ми: жѣпанъ Папа великѣи дворникъ и жѣпанъ Хризѣ великѣи логѣфѣтъ и жѣпанъ Дѣмитрашко великѣи вѣстѣтаръ и жѣпанъ...¹ Горганъ великѣи спатаръ и жѣпанъ Дѣмитраки великѣи столникъ и жѣпанъ Яраманди великѣи колникъ и жѣпанъ Дѣтаманди великѣи пѣларникъ и жѣпанъ Іоаннъ² великѣи постѣланникъ. И исправникъ, жѣпанъ Хриза великѣи логѣфѣтъ.

И азъ, старинъ Станъ логѣфѣтъ Сѣвѣнѣщкѣ исписахомъ въ настоинѣи градъ глаголемаго Бѣкѣрѣщи, мѣсеца маи е дѣни, текѣща лѣтомъ въ Іюдама до нинѣ, въ лѣтъ хѣрлѣ.

† Іу Александрѣ вѣвѣада, мноствѣю божѣю господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și milostivului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Barbul, fiul lui Ivan din Șerbănești și cu nepotul lui, Veleșco și cu fiii, cîți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină lîngă Slatina, în Șerbănești, partea tatălui său Ivan, fiul lui Mogoș, toată, însă a patra parte din sat, din partea bunicului său Mogoș, din cîmp și din pădure și din apa Oltului, din hotar pînă în hotar, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și de moștenire.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, Barbul, fiul lui Ivan și nepotul lui, Velișco, ei au venit înaintea domniei mele de au vîndut boierului domniei mele jupan Tudor fost mare sulger ocină în Șerbănești din partea tatălui său Ivan jumătate, de peste toată ocina lor, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului și cu vecinii, cîți au fost pe mai sus-zisa ocină, partea tatălui lor Ivan, pentru 5400 aspri. Și a lăsat Barbul și nepotul său Velișco ei să fie amîndoi pe această a doua jumătate din partea tatălui său Ivan, jumătate din toată partea lor și de peste tot satul a opta parte, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de pretutindeni, însă să fie numai ocina fără vecini.

¹ Loc rupt.

² În loc de: „Кондано“

Iar după aceea, să fie în pace și slobozi de către boierul domniei mele jupan Tudor fost mare sulger și de către frații și de către fiii lor și de fiicele lor și de către nepoții lor și pînă la neamul lor, nici un amestec să nu aibă cu ei, să-i învăluiască pentru vecinie, pentru că au vîndut ei numai jumătatea de ocină mai sus-zisă și cu vecinii, iar ei să aibă bună pace, nici să turbure Tudor sulger pe Barbul și pe Velișco, nici fiii sau fiicele lui Tudor sulger pe fiii lui Barbul și ai lui Velișco, nici nimeni din rude sau din nepoți sau din strănepoți.

Și încă și zăpis a făcut Barbul și nepotul lui, Velișco, scris cu martori, anume: din Șerbănești, Budea și Nichifor și Corbea și din Slatina, Iorga iuzbașa și Coica și Pecea și Gherghe și Ivan negustori.

De aceea, am dat și domnia mea lui Barbu logofăt, fiul lui Ivan și nepotului lui, Velișco, ca să le fie mai sus-zisa jumătate din partea tatălui său Ivan din Șerbănești [Budea și Nichifor și Corbea și din Slatina], de ocină și ohabă lor și fiilor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Hrizea mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan . . .¹ Gorgan mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Aramandi mare comis și jupan Diamandi mare paharnic și jupan Colind² mare postelnic. Și ispravnic, jupan Hriza mare logofăt.

Și eu, bătrînul Stan logofăt din Săvești, am scris în cetatea de scaun numită București, luna mai 5 zile, cursul anilor de la Adam pînă acum, în anul 7136 <1628>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., ms. 1233, f. 228.

Copie din 1927.

Cu o trad.

EDIȚII. T r a d. Manolescu, *Hrisovul*, 297—298. F a c s . *ibid*, 296.

66

1628 (7136) mai 7, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește ginerilor lui Vlad din Ciocade ocină în satul Ogrumii, din jud. Gorj.

† МІЛОСТІЮ БОЖІЮ, Їмъ АЛЕКСАНДРЪ ВОЕВОДА И ГОСПОДИНЪ ВЪСОНЪ ЗЕМЛЕ СЪГРОВЛАХІНСКОЕ, СИНЪ ВЕЛИКАГО И ПРЪДОБРАГО ПОКОНИНАГО Їмъ ІЛІАШЪ ВІВЕВОДА. ДАВАТ ГОСПОДСТВО МИ СІЮ ПОВЕЛЕНІЕ ГОСПОДСТВО МИ <С>ЛЪЗНИМ ГОСПОДСТВО МИ

¹ Loc rupt in original.

² În loc de: Condil.

Дръгичов вт Фъркъшеши и Прѣдѣв вторѣи дворник вт Чѣплѣ и Некслев пѣхарник вт Комънещѣи и Барѣслово вт Рогожина, зѣти Владѣслав вт Чокадѣ и със синовѣи си, елицемѣ Богъ даровахъ, такоже да сѣт њмъ вчинѣ село Ѡгрѣмѣи вт сѣдство Горъ Жилъ, въснхъ, със въсомъ хотаромъ и със въснхъ вечнѣи и със въс доходокомъ вт поля и вт шѣма и вт вода, вт посѣвдѣ, варѣ елика се хтитъ избрати вт по въсомъ хотаромъ, вт хотаръ до хотаръ.

⟨П⟩онеже сѣю село Ѡгрѣмѣи вишеписе, ѡни сѣтъ бѣли въснхъ людѣи кнѣзи мегѣши със вчинѣи њмъ ешеже вт прѣжде времѣе. ѡ потомъ, къда естъ бѣвъ въ днѣи поконнѣи ѡ Шѣрбанъ воеводъ, а Владѣла вт Чокадѣи, тѣстомъ слѣзѣи господства ѡни више речени, ѡни естъ покѣпѣла въсѣхъ вчинѣи вт Ѡгрѣмѣи, със вечнѣи, вт надъ Петечелъ и вт Которнѣлъ и вт братѣи ѡхъ за вчинѣи и вт надъ Станъ и вт братъ его, Нѣгоѣ и вт надъ Стѣнѣславъ и вт Ѡпрѣкъ, синѣ Иѣрстѣвъ и вт Лѣпѣла, синѣ Гашпаровъ и вт Рѣдѣю и вт Станко Бѣкѣрѣсѣвъ и вт братѣи его, Стѣнѣславъ и вт Крѣчюлъ и вт въсѣхъ четомъ ѡхъ и вт надъ въснхъ наслѣднѣи сѣловъ, колнѣи сѣтъ бѣли ѡнѣли вчинѣи ѣ село, за ххѣ аспри готовѣи. Ѡбачѣ да се знаѣтъ ере естъ продавалъ Петечелъ вт дѣла его за вчинѣи Владѣслово вт Чокадѣ три дѣла за вчинѣи вт дѣла его и вт воднѣи половинѣи, а ѡ четвѣртѣаго дѣла за вчинѣи вт Ѡгрѣмѣи, вт дѣла Петечеловъ, да дрѣжитъ Лѣпѣла, синѣ Петечеловъ, да бѣдетъ кнѣзъ със вчинѣи его и ѣ мирно за вечнѣи със четвѣртѣаго дѣла за вчинѣи, а дрѣзи сѣлѣни вт сѣла вт Ѡгрѣмѣи, ѡни да бѣдетъ въснхъ вечнѣи, понеже се сѣтъ продали ѡни вечнѣи за добраволѣи ѡхъ, безъ ѡни ѣдна силостѣи.

ѡ потомъ, къда естъ бѣла послѣхъ, пакѣи въ днѣи Шѣрбанъ воеводъ, ѡни въздвигохъ прѣхъ прѣдъ Шѣрбанъ воеводъ и сице сѣтъ прѣли тогда сѣи више речени ѡнѣнѣи людѣи по Владѣла вт Чокадѣ прѣдъ Шѣрбанъ воеводъ, како ѡхъ естъ продали тѣчнѣи вчинѣи а ѡни ѡхъ естъ се сѣтъ продали да бѣти вечнѣи, ѡниже ѡни естъ далъ въснхъ аспри по вчинѣи. Еъ томъ, Шѣрбанъ воеводъ, господствѣи еѡнѣ глѣдалъ и сѣдѣи по правдѣи и по законѣи и дадохъ законъ бѣи мегѣши, да заклетъ како естъ продали тѣчѣи вчинѣи, а по ѡни ѡхъ естъ се сѣтъ продали да бѣти вечнѣи и како ѡхъ естъ възѣмалъ въснхъ аспри вт надъ Владѣла вт Чокадѣ. Потомъ, сѣи людѣи више речени не възмѡгоше да заклетъ, ѡнѣ вѣташе вт законъ и бѣли сѣтъ въсъ вечнѣи Владѣслово вт Чокадѣ, със добромъ мирно ѣ два годнѣи.

ѡ потомъ, къда естъ бѣла послѣхъ, ѡниже го тѣе не вѣтавише, аѡнѣ пакѣи се дѣгоше със прѣхъ прѣдъ Шѣрбанъ воеводъ сѣи чѣловѣци вт Ѡгрѣмѣи више писаны, тѣре съпрѣше се за лицѣи със Владѣла вт Чокадѣ. ѡ сице прѣше вторѣи рѣдѣ прѣдъ господство его, како ѡхъ естъ продали тѣчѣи вчинѣи, а аспри ѡхъ естъ ѡзѣлъ въснхъ. ѡ Владѣла, ѡни естъ реклъ ѣ днѣи како да заклетъ сѣи людѣи по колнѣи аспри ѡхъ естъ ѡнѣ естъ далъ Владѣла, а ѡни ѡниже тако ѡхъ естъ могалъ дѣ заклетъ. Таже а по томъ сѣтъ реклъ сѣи людѣи прѣдъ Шѣрбанъ воеводъ да заклетъ тѣчѣи Владѣла по свѣта Ѡвангѣлѣи въ свѣта Митрополѣи прѣдъ шѣцѣи архѣимитрополитъ кѣръ влѣднѣа Лѣка със дѣша его, како естъ далъ Владѣла аспри въснхъ, таже да естъ вечнѣи въ вѣкѣи. Темъ радѣ Владѣла, ѡни естъ заклетъ по свѣта Ѡвангѣлѣи ѣ свѣта

Митрополіте прѣд шъцѣ владѣка Ёска, како ест дал аспрѣи въснѣ ѡ рѣки нѣ хъже, еже сѣт више речени. И всташа шт закон вечннѣи шт прѣд Шербан воевод н второго крато н шт тѣа въс вили вечнни Владѣлов, тѣстом слѣзани господства ми више речени, даже до при данѣ поконниаго Радѣла воевод.

И потом, къда ест бил въ данѣ Радѣла воевод, когда вист теченѣ лѣтом хърке, а село Ёгрѣмѣи, наследниціи селов, еже сѣт више речены, шни пакиже сѣт дигнѣли прѣх и ѡ прѣд господствѣ емѣ н дошли сѣт тѣре съпрѣше се за лицѣ със Владѣла. И сице прѣли шни по Владѣла прѣд Радѣла воевод, синѣ Михнев воевод, како нѣст мѣ ест дал въснѣ аспрѣи. Въ том, Радѣла воевод, господство емѣ гледаѣ н сѣдиѣ по правдѣ н по законѣ н прочитиѣ господство его ѡ диван книга Шербан воевод за колико крати се сѣт прѣли н книга шъцѣ владѣкѣв Ёска, како ест заклѣл Владѣла по свѣта еуангеліе въ свѣта Митрополіте, н встѣл ест сѣи више речени людіе шт закон, како мѣ ест дал аспрѣи въснѣ. Тем радѣ н поконниаго Радѣла воевод ешеже сѣт дал Владѣлов такоже да ми сѣт сѣю шчинѣ за дѣдино, како ю ест покѣпил, такоже н сѣи више речени людіе да бѣде вечнни, али тѣчѣю Петичѣла със четвъртаго дело да нѣст вечнни.

И потом, къда ест бил послѣх, пакиже въ данѣ Радѣла воевод, по съмрѣти Владѣлаше, шни пакиже се сѣт въздвигали село Ёгрѣмѣи въснѣ ѡ пренѣ прѣд Радѣла воевод вторѣи редѣ със зѣтѣи Владѣлов шт Чокадѣ н със Дрѣгич н със Прѣда н със Некола н със Барѣла за трѣтаго пренѣ н <сице>¹ прѣше како <сѣт прѣли не>¹ прѣво. Въ том, поконниаго Радѣла воевод, господствѣ емѣ пак гледаѣ н сѣдиѣ по правдѣ н по законѣ н дал ест Радѣла воевод шемѣи зѣти Владѣлов више реченѣ, такоже да сѣт ми село Ёгрѣмѣи въснѣ н със въсаѣ шчинѣ н със въснѣ вечннѣи, шт Хотар до Хотар, шѣаче изѣран тѣчѣе без дѣла Петечелов, что нѣст бил продад шт дела его четвъртаго дело, шчинѣ дѣдино н по много прѣх да не имат. <И> видѣхом господство ми н книга поконниомѣ Радѣла воевод за прѣх н за встѣл над село Ёгрѣмѣи, шт когда вист теченѣ лѣтом хърке...¹ И шт тогда въздрѣжал със добром миром.

И потом, къда ест бил съда, въ данѣ господство ми въ на второе редѣ за господство ѡ Блашкоє землѣ, а село Ёгрѣмѣи пак въздвигох прѣх н дошли сѣт прѣд господства ми тѣре съпрѣше се за лицѣ със болѣрин господство ми Прѣда дворник шт Чѣплѣ н със Некѣла пѣхарник, зѣти Владѣлов шт Чокадѣ, радѣ Ёгрѣмѣи. И сице прѣше вечнни шт Ёгрѣми, на име: Ёпрѣ Цѣнкѣ н Индрѣю н Инанѣи н Ирѣчюн н Бѣлдѣ, како шт Балѣ Домовнѣ ѡ горни нѣст продад понеже сице сѣт рекаѣ ѡ диван, како нѣст бил шчинѣ шт Хотарѣла Ёгрѣмѣи н что ест бил шт Хотарѣла Ёрѣнилор. Таже въ том, господство ми съм гледаѣ н сѣдѣ по правдѣ н по закон, със въснѣи чѣстннѣи правнѣлѣи господство ми н дал съм господство ми селѣше Ёгрѣмѣи закон вѣ мегѣлиши, такоже да заклѣт како нѣст продад шт Балѣ Домовнѣ ѡ горни, а шни никакоже

¹ Loc rupt.

нѣст могаъ да се прихвѣтити въ законъ анѣ ест вѣсташа село Ѡгрѣмѣи въ законъ и въ сѣжденїе въ предъ господства мѣ. <И> видѣхъ господство мѣ и книга Шербановъ воеводъ за покѣпенїе надъ село Ѡгрѣмѣи и за вѣталъ и книга покониномѣ Радѣла воеводъ пакъ за вѣталъ. Таже сѣмъ побѣе господство мѣ по вечни въ Ѡгрѣмѣи вѣла много и сѣмъ далъ господство мѣ зетѣмъ Владѣловъ въ Чокаде да естъ село Ѡгрѣмѣи сѣсъ вѣсъ Хотаромъ и сѣсъ местомъ въ Балѣ Домовиѣ ѡ горни дорѣ ѡ Хотаръ, да сѣтъ имъ вчинѣ дѣдѣиѣ.

И кѣда естъ вѣла вѣ дѣнїе Ялѣѣандровъ, синѣ Радѣла воеводъ, а зетѣ Владѣловъ еже сѣтъ вѣше речени, вни нѣ естъ вѣзнималъ вѣ болѣри Хотарничи закѣпно сѣсъ Лѣпѣла Петечеловъ въ Ѡгрѣмѣи, тере естъ избранна дѣла Лѣпѣловъ изъ долъ за вѣсѣбно колико сѣтъ вѣла нѣла ѡ село ѡ Ѡгрѣмѣи. И видѣхъ господство мѣ и книга Ялѣѣандровъ воеводъ, сына Радѣла воеводъ, за Хотарисанїе, когда вѣстъ теченїе лѣтомъ хвѣрагъ.

И кѣда естъ вѣла нинѣ, вѣ дѣнїе господства мѣ, а Лѣпѣла Петечелѣс и сѣсъ сѣновнѣ его, вни не вѣстакѣютъ сѣ, что естъ рекѣлъ предъ господства мѣ како нѣстъ Хотарисалъ сѣсъ правостїе, анѣ естъ вѣзнималъ Хотарничи презъ Хотарничи кѣдъ, такоже да сѣкриваетъ и да попереетъ по тѣхъ вѣ болѣри. И вни никакоже нѣстъ могаъ, почто радѣ видѣше како естъ ходилъ тѣхъ вѣ болѣри добри и сѣ правостїе, анѣ вѣсталъ Лѣпѣла Петечелѣс и сѣсъ сѣновнѣ его въ законъ и въ сѣжденїе и втораго кратко въ предъ господства мѣ.

<Г>его радѣ дадохъ сѣмъ господство мѣ сѣсѣмъ господства мѣ Дрѣгичовъ и Предѣкъ дворникъ и Неколевъ пѣхарникъ и Барѣсловъ, зетѣмъ Владѣловъ въ Чокаде, такоже да сѣтъ имъ село Ѡгрѣмѣи сѣсъ вечниѣи и сѣсъ вчинѣ, въ Балѣ Домовиѣ ѡ горъ, дорѣ ѡ Хотаръ, въ по вѣсъ местомъ, тѣчїю безъ дѣла Петечеловъ въ Ѡгрѣмѣи четвѣртаго дѣло, что естъ избранна, вчинѣ дѣдѣино и вѣ вѣлабъ нинѣ сѣновномъ и вѣсѣкомъ и прѣвѣсѣчетомъ и не въ кождо непоколѣбимомъ, поризмомъ господства мѣ.

<Г>еже сѣво и сѣвѣдѣтелѣи поставилъ господство мѣ: жѣпанъ Папа вѣла дворникъ и жѣпанъ Хриза вѣла лѣгофѣтъ и жѣпанъ Дѣмитрашко вѣла вѣстѣтаръ и жѣпанъ Горганъ вѣла спатаръ и Дѣмитраки вѣла столникъ и Раманди вѣла комисъ и Дѣпаманди вѣла пѣхарникъ и жѣпанъ Іондѣло вѣла постѣлникъ. И исправникъ, Хриза вѣла великѣи лѣгофѣтъ.

И азъ, Лѣпѣдатъ лѣгофѣтъ, написалъ вѣла настолни градѣ рекомѣ Бѣксѣрѣци, мѣсеца мѣнѣ ѡ дѣнѣ, и въ Идама даже до нинѣ, вѣла сѣго писанїе теченїе лѣтомъ вѣла лѣтъ хвѣраѣс.

† Іу Ялѣѣандрѣс вѣвѣрѣда, мѣлостїю Божїю господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, lui Drăghici din Fărcășești și lui Preda al doilea vornic din Ceplea și lui Necula paharnic din Comănești și lui Barbul din Rogojina, ginerii lui Vladul din Ciocade

și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le-a dăruit, ca să le fie ocină tot satul Ogrumii, din județul Gorj, cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, din cîmp și din pădure și din apă, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, din hotar, în hotar.

Pentru că acest sat Ogrumii, mai sus-scris, ei au fost toți oamenii cneji megiași, cu ocinele lor, încă dinainte vreme. Iar după aceea, cînd a fost în zilele răposatului Șerban voievod, iar Vladul din Ciocadie, socrul slugilor domniei mele mai sus-zise, el a cumpărat toată ocina din Ogrumi, cu vecinii, de la Petecel și de la Cotorilă și de la frații lor de ocină și de la Stan și de la fratele lui, Neagoe și de la Stănilav și de la Oprea, fiul lui Cîrstea și de la Lupul, fiul lui Gașpar și de la Rădei și de la Staico al Bucuresei și de la frații lui, Stănilav și de la Crăciul și de la toată ceata lor și de la toți moștenii satului, cîți au avut ocină în sat, pentru 25 000 aspri gata. Însă să se știe că a vîndut Petecel din partea lui de ocină lui Vladul din Ciocade trei părți de ocină din partea lui și din moară jumătate, însă a patra parte de ocină din Ogrumi, din partea lui Petecel, să țină Lupul, fiul lui Petecel, să fie cnez cu ocina lui și în pace de vecinie, cu a patra parte de ocină, iar ceilalți săteni din sat din Ogrumi, ei să fie toți vecini, pentru că s-au vîndut ei vecini de bunăvoia lor, fără nici o silă.

Iar după aceea, cînd a fost mai pe urmă, iar în zilele lui Șerban voievod, ei au ridicat pîră înaintea lui Șerban voievod și așa au pîrît atunci acești mai sus-ziși numiți oameni pe Vladul din Ciocade înaintea lui Șerban voievod, că și-au vîndut numai ocina, iar ei nu s-au vîndut să fie vecini, nici nu le-a dat toți asprii pe ocină. Întru aceea, Șerban voievod, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege și a dat lege 12 megiași, să jure că au vîndut numai ocina, iar pe ei nu s-au vîndut să fie vecini și că nu au luat toți asprii de la Vladul din Ciocade. Apoi, acești oameni mai sus-ziși n-au putut să jure, ci au rămas de lege și au tot fost vecinii lui Vladul din Ciocade, cu bună pace, în doi ani.

Iar apoi, cînd a fost mai pe urmă, nici pe aceea nu s-au lăsat, ci iar s-au ridicat cu pîră înaintea lui Șerban voievod acești oameni din Ogrumi, mai sus-scriși, de s-au pîrît de față cu Vlad din Ciocade. Și așa au pîrît în al doilea rînd înaintea domniei lui, că și-au vîndut numai ocina, iar asprii nu i-au luat toți. Iar Vladul, el a zis în divan ca să jure acești oameni pe cîți aspri nu le-a dat Vladul, iar ei nici așa n-au putut să jure. Astfel, după aceea, au zis acești oameni înaintea lui Șerban voievod să jure numai Vladul pe sfînta evanghelie, în sfînta mitropolie, înaintea părintelui arhimitropolit chir vlădica Luca, cu sufletul lui, că a dat Vladul asprii toți, astfel să fie vecini, în veci. Pentru aceasta, Vladul, el a jurat pe sfînta evanghelie în sfînta mitropolie, înaintea părintelui vlădica Luca, că a dat asprii toți în mîinile lor, 25 000, care sînt mai sus-ziși. Și au rămas de lege vecinii dinaintea lui Șerban voievod și a doua oară și de atunci au tot fost vecini ai lui Vladul, socrul slugilor domniei mele mai sus-zise, pînă în zilele răposatului Radul voievod.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Radul voievod, cînd a fost cursul anilor 7122, iar satul Ogrumii, moștenii satului, care sînt mai sus-ziși, ei au ridicat pîră și dinaintea domniei lui și au venit de s-au pîrît de față cu Vladul. Și așa pîrau ei pe Vladul înaintea lui Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, că nu le-a dat toți asprii. Întru aceasta, Radul voievod, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege și a citit domnia lui în divan cartea lui Șerban voievod, de cîte ori s-au pîrît și cartea părintelui vlădica Luca, cum a jurat Vladul pe sfînta evanghelie în sfînta mitropolie și au rămas acești mai sus-ziși oameni de lege, că le-a dat toți asprii. Pentru aceasta și răposatul Radul voievod încă i-a dat lui Vladul ca să-i fie această ocină de moștenire, cum a cumpărat-o, asemenea și acești mai sus-ziși oameni să fie vecini, însă numai Peticel cu a patra parte să nu fie vecin.

Iar după aceea, cînd a fost pe urmă, iar în zilele lui Radul voievod, după moartea lui Vladul, ei iar s-au ridicat în pîră, satul Ogrumii, toți, înaintea lui Radul voievod, în al doilea rînd, cu ginerii lui Vladul din Ciocade și cu Drăghici și cu Preda și cu Necola și cu Barbul, a treia pîră. Și <asa>¹ au pîrît cum <au pîrît>¹ și mai întii. Întru aceasta, răposatul Radul voievod, domnia lui iar a cercetat și a judecat după dreptate și după lege și a dat Radul voievod acestor gineri ai lui Vladul mai sus-zis, ca să le fie lor satul Ogrumii tot și cu toată ocina și cu toți vecinii, din hotar în hotar, însă ales numai fără partea lui Peticel, pe care n-a vîndut-o, din partea lui a patra parte, ocină, dedină și mai mult pîră să nu aibă. Și am văzut domnia mea și cartea răposatului Radul voievod de pîră și de rămas asupra satului Ogrumii, cînd a fost cursul anilor 712 ...¹ Și de atunci au tot ținut cu bună pace.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, în al doilea rînd de domnie în Țara Românească, iar satul Ogrumii iar au ridicat pîră și au venit înaintea domniei mele, de s-au pîrît de față cu boierul domniei mele Preda vornicul din Ceplea și cu Necula paharnic, ginerii lui Vladul din Ciocade pentru Ogrumii și așa pîrau vecinii din Ogrumi, anume: Oprea Țeancă și Andrei și Anania și Crăciun și Bîldea, că din Valea Caselor în sus n-au vîndut, pentru că așa au spus în divan, că n-a fost ocina din hotarul Ogrumilor, ci a fost din hotarul Ursenilor. Astfel întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea satului Ogrumii lege 12 megiași, ca să jure că n-au vîndut din Valea Caselor în sus. Dar ei nicicum n-au putut să se apuce de lege, ci au rămas satul Ogrumii de lege și de judecată dinaintea domniei mele. Și am văzut domnia mea și cartea lui Șerban voievod de cumpărătură asupra satului Ogrumii și de rămas și cartea răposatului Radul voievod iar de rămas. Astfel am bătut foarte tare domnia mea pe vecinii din Ogrumi și am dat domnia mea

¹ Loc rupt.

ginerilor lui Vladul din Ciocade să fie satul Ogrumii cu tot hotarul și cu locul din Valea Caselor în sus, pînă în hotar, să le fie lor ocină, dedină.

Iar cînd a fost în zilele lui Alexandru, fiul lui Radul voievod, iar ginerii lui Vladul, care sînt mai sus-ziși, ei au luat 12 boieri hotarnici împreună cu Lupul al lui Petecel din Ogrumi, de au ales partea lui Lupul din jos, deosebit, cît a avut în sat în Ogrumi. Și am văzut domnia mea și cartea lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, de hotărnicie, cînd a fost cursul anilor 7133.

Iar cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar Lupul Petecelu și cu fiii lui, ei nu s-au lăsat, ci au zis înaintea domniei mele că n-au hotărnicit cu dreptate, ci au luat hotarnici peste hotarnici, 24, ca să-i acopere și să-i calce pe cei 12 boieri. Iar ei nicidecum n-au putut, pentru că au văzut cum au mers acei 12 boieri buni și cu dreptate, ci a rămas Lupul Petecelu și cu fiii lui de lege și de judecată și a doua oară, dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea slugilor domniei mele, lui Drăghici și lui Preda vornic și lui Necola paharnic și lui Barbul, ginerii lui Vladul din Ciocade, ca să le fie satul Ogrumii cu vecinii și cu ocina din Valea Caselor în sus, pînă în hotar, de peste tot locul, afară numai de partea lui Petecel din Ogrumi a patra parte, care este aleasă, ocină, dedină și de ohabă lor, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Hriza mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Gorgan mare spătar și Dumitrachi mare stolnic și Ramandi mare comis și Diamandi mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic, Hriza mare logofăt.

Și eu, Lepădat logofăt, am scris în cetatea de scaun ce se cheamă București, luna mai 7 zile și de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7136 <1628>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Academia Republicii Socialiste România, LXIX/141.

Orig., perg. (34 × 59), pecete timbrată.

EDIȚII. T r a d. Ghibănescu, *Surete*, VI, 12—17 (sub mai 3).

1628 (7136) mai 8, Scoarța.

Mărturie pentru o moștenire lăsată de Stanciu nepotului său Stan, la Scoarța.

† Să să știe că-u dat Stanciul din Scorța par[e]tea lui preste[s]tot locul, din cîmp și din pădure și din viia. Că Stanciu au avut pre frate-său Crăciun, iar la vrémé de-apoi nimé n-au vrut să-lă caute, numai nepotu-său Stan. Și

l-au comîndat cu atîtea bucate: la masă, 3 berbeci și ceară de 200 aspri și i-au făcut 8 sărăcuste.

Pintru acéia, cîndu au murit, au lăsat cu blăstăm să ție nepotu-său <S>tan moșii de jumătate, că să <d>ă nu l-arū fi comîndat, tot are fi a lui. Iară de ceia nepoți, care le întoarce, să fie afurisit i anatima. Și adălmaș 7 vedre de vin, vadra cîte 50 aspri. Și au fost în casa Lungului ot Scorța.

Și măr[ă]turiia 12 megeași, anume: Lungul i Luperna i Togan i Opriianū i Vintilă i Coica ot Colibași i Vădislav i Pitea i Drăgan i Șe<r>ban <din> Copăcioasa i Radulū lu Toaderū i Stan.

Пис месеца мѧн ѿ¹ дѧни лѧт хзрлс.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, XXXI/4.

Orig., hîrtie (31 × 21).

Copii ibidem, mss. 193, f. 67 și 202, f. 272.

EDIȚII. Tocilescu, *Doc. ist.*, I. 150 (sub mai); Ghibănescu, *Surete*, VI, 12 (sub mai 4).

68

1628 (7136) mai 8, București.

Stroe, fiul lui Oprea logofăt din Șirineasa, vinde fratelui său Udriște părțile sale din satul Folești.

† Adecă eu Stroe, feciorul răposatului Oprei logofăt de în Șirineasă, fac cest zapis al meu să fie de mare credință la mîna frăține-mieu Udrește, cum să se știi că i-am vîndut părțile méle de în sat de în Folești, înnsă 2 părți despre tot hotarul de în cîmpu și de în pădure și den apă și den vii și den siliștea satului ales de délnițile ce are Sima logofătul acolo de cumpărătoare de pre rumâni de în Păușăști și de la alții; cu acélea n-avem nici o treabă. Iar a treia parte de în sat de în Folești fost-au a frăține-mieu lu Udrește de înpărteala dentiiu, cîndu am înpărțit moșiile. Iar 2 părți au fost ale méle, că o parte mi-au venit la înpărteală, iar o parte o am luoat pentru partea mea de în Păușăști, ce o au fost vîndut Simei logofătului, cînd se-au înfrățit, ocină pentru ocină și rumâni pentru rumâni. Pentru că acéste 2 părți de ocină cu toți rumâni cîți sînt de moșie de acolo, scriși în cărțile tătini-mieu Oprei logofătul, le-am vîndut frăține-mieu lu Udrește, ce-s mai sus scrise, drept galbeni 200, tot bani gata.

Înnsă să se știi că înntiiu eu, fără știrea fraților miei Predii și lu Udrește, făcut-am frăție cu Andreiu postelnic, feciorul Vladului vistiiarul Rudeanul, de i-am vîndut tot satul Foleștii cu bani, cu cal, cu haine, cu o parte de ocină de în Dimțeni, în prețu ughi 300, în zilele lu Alixandru voevod, feciorul răposa-

¹ Data zilei scrisă de altă mină.

tului Radul voevod, cîndu mergea la oaste la Dașova. Și am făcut și zapise la mîna lu Andreiu postelnic să-i fie de moșie. Iar frate-mieu Udrește, deaca au înțeles, întorsu-se-au de în Moldova și se-au apucat în pîră cu mine și cu Andreiu postelnic, că iaste el mai volnicu să ție părțile mele, moșia tătîine-său, decît să o ție alții. Și ne-au rămas de lége și pre mine și pre Andreiu postelnic și ne-au întorsu banii ce mi-au fost dat înnapoi, ughi 100.

Iar după acéia, cîndu au adus Dumnezeu pre domnu nostru Alexandru voevod, feciorul răposatului Iliiaș voevod, căzut-au frate-meu Udrește înaintea domnii lui cu Vladul vistier și cu fiiu-său, Andreiu postelnic în divanul cel mare, de se-au pîrît de față, iar domnia lui, domnu nostru, au judecat pre dreptate și au luat zapisele de în mîna Vladului vistier și le-au datu în mîna frăține-mieu, lu Udrește.

Iar după acéia, al doilea rînd, iar fără știrea fraților miei am venit la București de am făcut Foleștii vînzători Vladului vistier și am luat iar de la el ughi 100. Iar frate-meu Udrește, deaca au oblecit, iar el au căzut iar la divanu înaintea domnii lui domnu nostru. Într-acéia, domnu nostru iar au dat să fie mai volnic frate-mieu Udrește să ție moșia tătîine-său. Deci am întorsu banii Vladului vistier înnapoi și am luat de la frate-mieu Udrește iar ughi 100 și mai dennainte 100, fac ughi 200, face și partea lui de înpărățele dentiiu, a treia parte, ughi 100, face satul tot ughi 300, fără délnițele ce are Sima logofătul.

Și înnsă să se știi că acești bani i-au dat numai frate-meuu Udrește, iar frate nostru Preda n-are nici o treabă, că n-au dat nici un ban, măcar c-a avut el parte acolo. Deci să fie frăține-meu lu Udrește moșie vécinică lui și feciorilor lui.

Și se-au făcut acest zapisu den divanul cel mare dennainte domnu nostru lu Alixandru voevod, feciorul lu Iliiaș voevod. Iar de va mai scoate Vladul vistier și feciorul lui, Andreiu postelnic sau nepoții lui sau altcineva de în rudele lor vreun zapis al mieu sau vreo carte domnească să nu se crează, că carte domnească nu se-au făcut.

Și mărturii iaste tot divanul, întiiu: jupan Papa vel dvornic i jupan Hriza vel logofăt i jupan Ivașco biv vel dvornic i jupan Fiera biv vel logofet i Miho spatar i Dumitrașco vel vistier i Trufanda vistier i Buzinca vistier i Gligorie comis i Preda vel slujer i Tudor slujer i Costea slujer i Mitrea vel pitariu i jupan Mușat vtorii vistiar i Dumitru vistier Dudescu i Tudor Știrbéiu comis i Matheiu vel agă i Dumitru căpitan i Mihaiu cliucer i ot Slăvițești, Radul i Danciul cliuceri i Radul Măldărescul i Drăghici spatar i Stroe spatar i Radul postelnic Dudescu și alții mulți boiari, carii nu i-am scris într-acest zapis. Și pentru mai mare credința, pusu-mi-am și pécétea mea mai jos.

Aceasta am scris ca să se știi și să se crează. Пис ДѢМИТРОУ ГРАМАТИКУ ѿ БѢСКѢРЦИН, МѢСЕЦА МАЮ И ДѢНИ, ВЪ ЛѢТѢ ХРЛС.

Să se știe că eu Stroe amă scrisă cu mîna mea să fie de credințe și mie-am pus și peceata.

Papa vel vornic	Mușat vtorii vistiiar
Hrizea vel logofet	Eu Mateiu vel aga
Ivașco dvornic	Radul Dudescul
Fiera logofăt	Tudor slujer
Τρουφανθας ¹	Preda vel sluger
Gligorie comis	Mitrea vel pitar
Buzinca vistiiar	Dumitru vistiiar
Μηχος σπαταρις ²	Dumitru căpitan
Costea slujer	Stroe spatar ³
Dumitrașco vel vistiiar	

Arh. St. Buc., M-rea Hurez, XVIII/7.
Orig., hîrtie (44,5 × 29), 19 peceti aplicate.
Copii ibidem, mss. 449, f. 211 și 719, f. 163—165.

69

1628 (7136) mai 8.

Răvaș de jurătorii lui Staico postelnic.

<Zde cletovți> ai lui „Staico postelnicul din Ohabă . . . , Stoica postelnic, Brăilă din Drăgoiani, Diicul din Rogojina“ ca să cerceteze „cum l-au apucat legătura lu Mihail voevod tot în sat“.

După: N. Iorga, *Studii și documente*, VII, p.5.
EDIȚII. Giurescu, *Vechimea româniei*, 82—83.

70

1628 (7136) mai 8, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Tudor fost mare sluger sate, ocine, vecini și țigani.

† Милостіе Божіею, Іу Ілѣандрѣ вквѣвда н господинѣ въсон земан
Ѣггровклатінескою синѣ великаго н добраго н милостнеаго Іу Ілѣашов вквѣвда.
Дават господство ми сѣе повелѣніе господства ми болѣринѣ жѣпан Тоудоров

¹ Trufanda

² Miho spătar

³ Toate semnăturile sînt autografe.

бнѣ великѣи сѣлацарю и съ сыновѣи си, елици емѣ Богъ приишетит, такоже да емѣ ест село Бѣлатънещѣи въсѣ вт по късѣ Хотаром, вт поля и вт шѣи и вт водаѣ и вт посеѣде, занеже ест покѣпна болѣрни господствѣ ми жоупан Тѣдоръ соулжар вт над Радѣла Нѣстѣреѣ постелник вт Фѣржци, за хѣ аспри готови, ещѣже вт при дѣни поконномѣ МиХанлов воевода; и бна тогда теченіе лѣтомъ хѣрѣ. И продалъ ест Радѣла Нѣстѣреѣ постелник за добраволе емѣ.

И пак да ест болѣрнинѣ> господствоу ми Тѣдоровъ сѣлжар на нме село Бѣлапещѣи въсѣ и съсѣ въсѣ Хотаром. Понеже сего село, вни ест бна кнези вт прѣжде време. Я къда ест бна при дѣны ГниМѣи воевода вни се сѣт продаан въсн болѣрнинѣ господствоу ми Тѣдоровъ соулжар вт ннѣномѣ доброволю за хѣ аспри готови, ещѣ при дѣны Радѣла воевода Шрбан.

Я къда ест бна при дѣны Радѣла воевода вни сѣт пришли предъ господствѣ емѣ и сице прѣше село Бѣлапещѣи предъ господствоу емоу како не се сѣт продаан вни за доброволю нм анѣ сътворна нѣ ест Тѣдоръ сѣлжар снаост. Я ѣ темъ, Радѣла воевода Шрбан гледал ест и сѣдла по правдѣ и по законъ Божію съсѣ правителѣе господствѣ емѣ и дал ест село Бѣлапещѣи законъ вѣ болѣрнинѣ> да заклет како не се соут продаан вни за доброволю нм, анѣ сътворна ест болѣрнинѣ господствѣ емѣ више речено снаост. Я село Бѣлапещѣи невѣзможт прилѣтитисѣ вт законъ никакоже, анѣ всташѣ село Бѣлапещѣи вт законъ вт предъ Радѣла воевода Шрбан; и бна ест тогда теченіе лѣтомъ хѣрѣ. Сего радѣ, дадохъ и господствѣ емѣ Тѣдоровъ сѣлжар вни емѣ село Бѣлапещѣи вечни.

И пак да ест болѣрнинѣ> господства ми Тѣдоровъ сѣлжар вчинѣ ѣ Кѣртѣшоара делъ вачомъ си Івановъ велъ лѣгѣфетъ късаѣ, за дѣдѣинѣ емѣ и за покѣпеніе, что ест бна кѣпна Іванъ лѣгѣфетъ вт Іванко, делъ емѣ късаѣ, за хѣ аспри, ещѣже вт при дѣны поконномѣ стараго Іланѣандрѣ воевода. Я ѣ темъ, сътворна ест болѣрнинѣ> господствѣ ми више рѣѣ промененіе съсѣ вртѣпалъ си, съсѣ Тѣдосѣ бнѣ велъ лѣгѣфетъ и съсѣ Прѣвѣла лѣгѣфетъ и съсѣ Ниѣфанъ лѣгѣфетъ, тере ест далъ Тѣдоръ сѣлжаръ неговѣ деловѣ за вчинѣ вт село Концеѣи и вт село вт Дрѣгънеѣи и вт село Бѣдѣса по ннѣномѣ делъ вт село вт Кѣртѣшоара и вт Молчанн¹. Я по томъ, делъ Дамаскиновъ кълѣгеромѣ синѣ Ѣпрѣ столникъ, покѣпна ест болѣрни господства ми Тѣдоръ сѣлжаръ вт Дамаскинъ калѣгеръ, за хѣ аспри. И пак да ест Тѣдоровъ сѣлжаръ вчинѣ ѣ Кѣртѣшоара делъ Нѣнюловъ, синѣ Флорѣвъ, късаѣ, понеже ест кѣпна Тѣдоръ сѣлжаръ за хѣ аспри. И пак да ест Тѣдоровъ сѣлжаръ вчинѣ ѣ Кѣртѣшоара вт делъ Нѣнюловъ лѣгѣфетъ и жоупаницѣвъ Дѣмитревъ и вт дѣдѣинѣ и вт покѣпеніе вѣре елика се хѣтетъ избратъ половинно, понеже ест кѣпна Тѣдоръ соулжаръ вт Івн, анѣсѣ Нѣнювъ, за хѣ аспри.

И пак да ест болѣрнинѣ> господствѣ ми село Бѣниѣи въсѣ и съсѣ въсомъ Хотаровъ, алн половинно вт село покѣпна ест вт братъ его Тѣдосѣ лѣгѣфетъ, тере ест далъ Тѣдоръ соулжаръ делъ емѣ вт село Брѣсеѣи кодъ Рѣда, надъ сѣе

¹ Cuvintele: „и вт Молчанн“ sînt scrise deasupra rîndului.

половинно вт село. И Тѣдосѣ лѡгѡфѣт ѡн ест вна кѣпна вт Митрѣ, ваци Іѡнов, дѣдѣ Дѣнкѣлов, за хѣхї аспри, еше вт при дѣни поконнаго Радѹла воевода за испрѣво господствѣе. И дрѣга половина вт село дал ест Дѣнкѣлов със братѣем, сини Іѡнов, аписен Митрев, Тѣдор сѣлжер, радї д вечени, еже ест продад Митрѣ Тѣдосѣев лѡгѡфѣт и нѣст намаа вечени да нѣ дават да се платит а ноу ест дал тоѣ половинно вт село, али вчина развѣ вечени, анѣ встали сѣт село Боуничѣшїи да ест вѣс село със вѣс Хотарѣл на рѣк Тѣдоров соулжер.

И пак да ест Тѣдоров соулжер вчиниѣ с Подїшор код Кѣртишоара, дел Берникѣв лѡгѡфѣт и жѣпаницев его Каплев, дѣщера Манев вт Тѣмесреци, вѣси, али вт по вѣс Хотар трѣтаго дел и със вечени, варе елици Хокет бити, понеже сѣе вчиниѣ покѣпна ест Тѣдор сѣлжер вт Берника лѡгѡфѣт и вт жѣпаница емѣ Каплѣ, тере ест дал хѣхї аспри и волови в за х в аспри и едни ермѣлѣк за караѣи, за х а аспри и едни вечени, на имѣ Нистор. И пак ест дал и дрѣгѣ вчиниѣ вт Ълица вт код Рѣминик, еже ест кѣпна Тѣдор соулжер и братѣе емѣ Тѣдосѣ лѡгѡфѣт и Прѣвѣл логофѣт вт Берника лѡгѡфѣт, за хї аспри, чини кѣпно хк хн аспри.

И пак да ест волѣрниѣ господства ми Тѣдорѣ сѣлжер село Чурничѣши със вѣс Хотар и със вѣси людѣе елици Хокет се нантї при того село, понеже ест кѣпна Тѣдор сѣлжер вт дѣдѣници сѣлов вт Печѣ и вт Гора и вт Боба и вт Марїа али в ѣже, еже се зовет Шѣничѣска за х вѣх аспри. И пак кѣпни Тѣдорѣ сѣлжер а ѣка, еже се зовет Кошкѣлѣска, вт Ътонка и вт Иван и вт Бѣлѣкѣл и вт Крѣтѣ и вт Радѹл и вт Манѣ, за хат аспри. И пак кѣпни а ѣжа еже се зовет Ъсѣнѣска, дрѣго дел, вт Ътънмнр и вт Ътоѣан, за ѹ аспри. И пак в ѣже, еже се зовет Берѣска, вт Радѹл и вт Іѡн и вт Радѹл и вт Фратѣ и вт Дрѣган и вт Ътанчѹл и вт Иван кѣпни Тѣдор сѣлжер, за хат аспри. И пак кѣпни г ѣже, еже зовет Ънѣска, вт Роман и вт Дрѣгоѹ и Бѣка и Ътан и Ътонка и Радѹл и Драгослав и вт Ътинѣе и вт поп Ътанкѣл за хгц аспри. И пак кѣпни Тѣдорѣ сѣлжер г ѣже, еже се зовет Боторѹѣска, вт Бѣка и вт Бладѹл и вт Драгослав и Дрѣган и вт Ътанкѣл и вт Ътан и вт Радѹл, за хгц аспри. Пак кѣпни Тѣдор сѣлжер г ѣже, еже зовет се Мѣндѣрѣска, вт Роман и вт Ътан и вт Бѣка и вт Драгослав и Бладѹл и поп Ътанкѣл, за хат аспри. И пак кѣпни Тѣдорѣ сѣлжер половинно за ѣжа, еже се зовет Мѣруничѣска, вт Ътан, за ф аспри. И пак кѣпни вт вчиниѣ Тѣрѣлѣши Тѣдорѣ сѣлжер а ѣжа вт Радѹл, за ѹк Пак кѣпни Тѣдор сѣлжер а ѣжа вт Иван, за ѹк аспри. И пак кѣпни Тѣдор сѣлжер а ѣжа вт Фратѣ, за а вол. И продали сѣт сѣе више речени людѣе ниѣне дѣдѣне вт по вѣс Хотар за доброволѣ ни, без ни едни силѣст битї емѣ вечени за дѣдѣниѣ Тѣдоров сѣлжер. И продали сѣт више речени людѣе ешеже вт при дѣни поконномѣ Ънмїѡнов воевода, течениѣ лѣтом хѣрї. И вѣс внаи сѣт сѣе више речени людѣе вечени до при дѣни Радѹлов воевод, синѣ Мнѣнев воевода. И сѣе више речени вечени подїгали сѣт пренїе прѣд господствѣ емѣ. И сиѣк прѣше ѡни како да

метнит аспрїи ѡзад Тѡдорѡв сѡлжер. И въ том, господствѡ емѡ Радѹла воєво-
да глѡдал ест по правдѡ и сѡдѡи ест със въс правителѡе господствѡ емѡ и
вѡрѡтал ест како се сѡт продаѡи више речени людѡе със доброволѡ им и дал
нѡ на рѡк Тѡдорѡв сѡлжер вѡтї емѡ вечѡни, такоже и ѡт прѡжде врѡме. И из-
вади нѡ ест ѡт вел дѡван със великою срамѡт.

И пак кѡпи Тѡдорѡв сѡлжер ѡчиѡс дѡ Бѡсковец код І ѡртишѡара, ѡт Ѣтан
Кременарѡл. Радѡ занеже сїе ѡчиѡс бѡи ест кѡпи Ѣтан І ременар ещѡе ѡт
прѡжде врѡме, въ дѡни Радѹла воєвода Шрѡбан, влѡт хѡрнї, ѡт Лѡпѡдат, въсѡл
ѡчиѡи емѡ, за хѡс аспри. И пак ест бѡи кѡпи Ѣтан ѡчиѡс ѡ Бѡсковѡц дѡл
Мѡлен въсѡл, за хѡ аспри. И пак кѡпи Ѣтан ѡт Драѡѡл ѡчиѡс ѡ Бѡсковѡц,
за хѡ аспри. И по том, Ѣтан І ременар продаѡ ест сїе више речѡна въсѡл Тѡ-
дорѡв сѡлжер, за хѡ аспри.

И пак да ест Тѡдорѡв сѡлжер село Бѡсеѡи въс, със въс Хотар и със
въсѡи вечѡниѡи, вѡре велики Хѡкет вѡрѡстѡы. Пѡнеже съѡи више речѡно село бѡи ест
ѡт прѡжде врѡме кѡезѡи. Таже, къда ест бѡи при дѡны Радѹла воєвода Шрѡбан,
влѡт хѡрнї више речѡни сѡлени пошелѡи сѡт ѡни самѡи въсѡи велиѡиже и мали
тере се сѡт продаѡи Тѡдорѡв сѡлжер за добро волѡ им, за жѡ аспри го-
товѡи. И въс бѡи сѡт ѡни вечѡни емѡ въ добро съѡириѡе. И кѡда ест бѡи
при дѡны Радѹла воєвода сынѡ Мѡхѡнев воєвода, а нѡкое людѡе ѡт село на ѡне
Ѣтан Бѡрѡн и ѡнепѡи емѡ, Драгоѡиѡр и Крѡстїѡн, ѡни подѡгѡли сѡт прѡеѡе прѡд
Радѹла воєвода <със Тѡдорѡв сѡлжер. И сиѡе прѡше сїе више речѡни вечѡни ка-
ко ѡни не сѡт бѡи ѡт село за дѡдѡиѡс ѡт Бѡсеѡи, ѡиже сѡт възѡмѡли ѡни
бѡи <със дрѡзи сѡлѡни. И волѡриѡи господствѡ ѡи више рѡл дѡнесѡи ест
ѡнози добри людѡе и старѡи тере сѡт сѡдетѡлствѡвал прѡд Радѹла воєвода како
сѡт сїе вечѡни ѡт село Бѡсеѡи <за дѡдѡиѡу> и бѡи сѡт и ѡни вѡиѡни
ѡкѡпно със дрѡзи сѡлѡни. И дал ест и господствѡ емѡ да сѡт вечѡни Тѡдорѡв
сѡлжер <како сѡт> бѡи прѡжде врѡме. И бѡи сѡт въсѡи вечѡни ѡ добро
съѡириѡе дѡндеже сѡда, при дѡни господствѡ ѡи за вторѡ господствѡе го-
подствѡ ѡи, влѡт хѡрѡс. И сїе вечѡни ѡт село Бѡсеѡи <ѡшѡли> сѡт въсѡи
велиѡиже и мали тере сѡт пришѡи ѡ прѡеѡе прѡд господствѡ ѡи за лиѡс със
Тѡдорѡв сѡлжер. И сиѡе прѡше речѡниѡи како да метѡст асприѡи ѡзад Тѡдорѡв
сѡлжер, такоже да сѡт пак кѡезѡи. И ѡ тем, господствѡ ѡи видѡлѡм кѡиѡ Рѡ-
дѹла воєвод Шрѡбан и кѡиѡ Радѹла воєвода, сынѡ Мѡхѡнев воєвода на рѡк Тѡ-
дорѡв сѡлжер, како се сѡт бѡи ѡни самѡи продаѡи за добровѡлю ѡи вѡти ѡни
вечѡни. И ѡ тем, господствѡ ѡи глѡдѡлѡм и сѡдѡлѡм по правдѡ и по законѡ,
със въсѡи правителѡе господствѡ ѡи и истѡнствѡвалѡм господствѡ ѡи како се
сѡт продаѡи ѡни за добровѡлю ѡи вѡти ѡни вечѡни. И да сѡдѡлѡм и господ-
ствѡ ѡи вѡти ѡни вечѡни, како сѡт бѡи ѡни вечѡни и ѡт прѡжде врѡме. И
извадиѡм и господствѡ ѡи със велико срамѡт ѡт дѡван господствѡ ѡи, по-
неже нѡ съѡи видѡлѡ господствѡ ѡи занеже сѡт нѡкое людѡе ѡи и лѡжанѡиѡи.

И пак да ест Тѣдорѣ сѣлжєр село Бѣклєщїи вѣс и сѣс вѣс Хотаром и сѣс вѣсн вєчинїи вєрє еанци Хокет вѣтїи вт того село. Понєжє сїє вѣше рєчєни людїє били сѣт вт прѣждє врѣмє кнєзи. И кждє ест бил прї дѣны поконномѣ Снмїи воевода бил ест течєнїє лѣтвм хзрї, а село Бѣклєщїи пошли сѣт вѣснѣ вєлицн жє и малн тєрє сє ест продали и вєчиннєствєвали сѣт на Тѣдор сѣлжєр за доброволю нм тєрє сѣт дали нм аспри готовн хдхї. И вѣс сѣт били емѣ вєчинн сѣс добро мирно до сѣдє при дѣни за втора господствїє господствє мн. И кждє ест бил сждє, а село Бѣклєщїи пришли соут вѣснѣ сєлѣнїи с прєнїє прєд господствє мн за лицѣ сѣс Тѣдор сѣлжєр. И снцє прѣшє сїє вѣше рєчєни людїє како да метнѣт аспрїи взад Тѣдорѣ сѣлжєр и да вѣтни вни пакн кнєзи. И господствє мн глєдѣлом и сѣдїхом сѣс вѣснѣ чнстнїи правнїтѣлїє господствє мн. И вѣдѣхом господствє мн книга поконнаго Снмїи воевод за покѣпнїє и книг поконномѣ Радѣла воевода Шрєбан и книга поконнаго Радѣла воевода кѣдє сє ест бил сѣпрєл Тѣдор сѣлжєр сѣс Калнн и сѣс дрѣгн сєлѣнїи прєд Радѣла воевода и били сѣт встєл вт прєд Радѣла воевода да сѣт пакн вєчинн како сѣт били вни вєчинн и до сѣдє. Тем радї дадох и господствє мн да вѣдє вни пакнжє вєчинн. И повѣтїхом господствє мн по того вєчин на нмє Калнн сѣс т за палнцєю, почто радн вѣдѣл сѣм господствє мн занєжє ест за вѣ чловѣкѣ и лѣжлнє.

И пак да ест волѣрннѣ господствє мн Тѣдорѣ сѣлжєр половнно вт село вт Прнєкѣж и сѣс вєчинїи по нмє: Брєвїта и Брѣщѣ и Мнклѣ сѣс брєтїєм сн Котѣ и Стан и Мнкул и Влєдѣла, понєжє ест кѣпнл волѣрннѣ господствє мн Тѣдор сѣлжєр вт Стѣпа и вт Бѣрєбан, за хѠ аспри. И сїє вєчинїи били сѣт вѣснѣ Стѣвє. И вѣзєл ест Стѣпа хс аспры а Бѣрєбан вѣзєл ест по нєгов дєл вєз вєчинн хг аспри, вєчє сїє вѣше рєчєна вчннѣ сѣс сїє вєчинн бил ест покѣпнл волѣрннѣ господствє мн Тѣдор сѣлжєр ещєжє при дѣни поконномѣ Снмїи воевода; бил ест тогда течєнїє лѣтвм хзрї. И вѣс сѣт вни били вєчинн сѣс добромнрно. И по твм, кждє ест бил при дѣны поконномѣ Радѣла воевода, сннѣ Мнхнєк воевода, сїє вѣше рєчєни вєчинн вни подїгали сѣт прєнїє прєд Радѣла воевода сѣс Тѣдор сѣлжєрєл. И тако прѣшє вѣше рєчєни вєчинн како вни нє сѣт билн вєчинн Стѣвє. И вѣ том, Радѣла вѣвєкѣдє, господствєс емѣ сѣднл ест по правдѣ и по законѣ Божїєм и дал ест господствєс емѣ вѣвємєнн людїє с людїє закон по господєскн рѣвєш да заклєт сѣш ннлн како нє сѣт билн вни вєчинн Стѣвє. И сїє вѣше рєчєни вєчєни, кѣдє ест бил на сорок дѣнь, вннжє нн єднню вєрєз нє вѣзмѣгѣт вѣнєснїи закона нм тогда анѣ прєсланн сѣт вни сорок дѣнь нм и нн прєд, такєжє да заклєт вни; ннжє вторєго нє вѣзмѣгѣт заклєтн анѣ встєлн сѣт вт закон. И пак дал ест Радѣла воевод вѣтн вни вєчинн. И били сѣт вѣснѣ вєчинн до сждє при дѣны господствє мн за втора господствїє, влѣт хзрєлє. И сїє вѣше рєчєни вєчєни пак подїгали сѣт прєнїє прєд господствє мн.

¹ Loc alb.

Таже сѣ вечини едини шт ннх рекът занеже не сѣт бнли вечини Стоев а дрѣзи нзрекът занеже сѣт калѣгерски вечини Котломѣзѣлок и пришли сѣт и вечинѣи и калѣгерѣи за лицѣ на двѣан пред господства ми. Я господство ми гледахмо и сѣднхмо със въснх правителѣе господства ми и видѣхом господство ми многѣх книги, ветхн, дрѣзем старн господары шт нанпрѣже врѣме на рѣк Тѣдорев сѣлжер, како сѣт бнли сѣе више речени вечини въс вечини Стоев. И дал сѣм господство ми такоже да бѣде пак вечини како сѣт бнли шни и до сѣда вечини.

И пакн да ест болѣринѣс господства ми Тѣдорѣ соулжер шчинѣс ѣ Столничани шт ѣжа Че...¹, четвъртаго дел, понеже покоупи шт Брата, синѣс Бранков въсах, за х вс аспри. И пак да ест Тѣдорѣ сѣлжер шт таѣ ѣжа шчинѣс четвъртаго дел, понеже ест кѣпна шт поп Яндрѣю, за х г аспри. И пак Тѣдорѣ сѣлжер да ест шчинѣс ѣ Столничани шт ѣжа ѣже се зовет Михнѣскѣ, понеже ест кѣпна шт Пѣтрѣ Бѣдоѣскѣ, шбаче четвъртаго дел шт ѣжѣ Михнѣскѣ, за х ас аспри. И пак да ест Тѣдорев сѣлжер шчинѣс ѣ Столничани шт ѣжа шт на Ерстев, синѣс Пѣтрѣв Зндарюл, понеже ю ест кѣпна Тѣдор сѣлжер, за в волкови и за х а аспри. И пак да ест Тѣдорев соулжер шчинѣс ѣ Столничѣни дел Пѣтрикѣв, анепсѣс Гѣтров зндарюл, въсах, понеже ест кѣпна Тѣдор сѣлжер за а кобна и за х аш <аспри>. И продали се сѣт сѣе више речени людѣе ѣщеже при дѣни Михнѣв воевода. И пак да ест шчинѣс и Столничѣни, дел Мѣжек половинѣс, понеже ест кѣпна Тѣдор сѣлжер за х аш аспри. И продали се сѣт сѣе више речени людѣе ѣщеже при дѣни Михнѣв воевода. И да сѣт шни вечини.

И пак да ест Тѣдорев сѣлжер шчинѣс ѣ Бѣлдеци дел Ышов и Михнѣнѣвъ въсах, понеже ест кѣпна шт Ышн, за х сѣ, аспри. Понеже Ышн нмал ест шчинѣс със Михнѣнѣвъ ѣ Кѣртишоара ѣкѣпно и ѣ Бѣлдеци и ѣ Коморич. Таже Михнѣнѣвъ продал ест шчина шт Кѣртишоара, а Ышн продал ест шчина шт Бѣлдеци и шт Коморич, понеже тако се сѣт бнли штакннли шни братѣе за доброволю ни.

И пак да ест Тѣдорев сѣлжер шчинѣс ѣ Ърѣвѣци, дел Драгомирѣв Молдовѣнѣа въсах, понеже ест кѣпна Тѣдор сѣлжер ѣщеже при дѣни Илиѣандрѣв воевода али того млад, вѣт .хзрд, за х в аспри готови.

И пак да ест Тѣдорев сѣлжер шчинѣс ѣ Могошѣци дел Прѣдѣв, синѣс...¹ въсах. Понеже ест бнл продал Прѣда един челѣд за ацигани, на нме Ѣпрѣ със ациганкѣ си и със а дѣщѣр, за х г аспри готови, ѣщеже при дѣни покоинном Радул воевода Шрѣан. И сице се соут штакннли да аще не бѣдет Ѣпрѣ ациганѣа със челѣд емѣс стоатели, а Тѣдор сѣлжер да дрѣжит шчина шт Могошѣци въсах. Таже того челѣд за ацигани нѣст бнли стоатели, занеже възнмал нх ест Нѣга шт Могошѣци, а Прѣда нѣст нмал дрѣзи ацигани да се платитѣ, анѣ ест дал за негов доброволю дел емѣс шт Могошѣци, въсах Тѣдорев сѣлжер, със волѣ и със знанѣе въсѣм братѣем емѣс, такоже да ест Тѣдорев сѣлжер дѣдѣнѣс емѣс.

¹ Loc alb.

И пак да ест Тѣдоров сѣлжер цигани на име: Радѹл и Строе и Строе и Станчѹл и БонканѸ със синѣ его понеже ест кѹпина Тѣдор сѣлжер wt Iwн wt МѸци, зет попекѸ Текѹчев. И продали сѹт сѣе више речени ацигани при дѣны Радѹла коевода Шрбан, за хн. аспри готови, влѣт хзргї. тере искѹповак се ест wn и по синѣ его, БѸзѣ wt по робленїе wt рѸки тѣтарим. И пак да ест Тѣдоров сѣлжер .в. цигани на име Гинилѣ и брат емѸ Хадѹр, понеже сѣе цигани покѹпина ест wt БѸскѹл wt Драгомиреци ищеже при дѣни ЯлиѹандрѸ коевода влѣт хзрѹ. за хгф. аспри готови. И пак да ест Тѣдоров сѣлжер а. цигани на име ГѸпрѣ и със сыновн си, на име Станчѹл и Радѹл, понеже ест кѹпина wt жѸпанница Драгана и wt дѣщера си, Марїта, за хг аспри и една дѹламѣ за кофтирїе, за хг. аспри и нѣкое гѸре за фир, за хд. аспри. И пак да ест един ациган по име ГѸпрѣ със ациганкѸ емѸ понеже ест кѹпина Тѣдор сѣлжер wt Нѣга wt КѸртишоара, за х г. аспри. Таже сѣе ацигани нѣст били стоателни анѸ радї сѣе челѣд дал ест Илѣ синѣ Нѣгѹв а. момкѸ ациган, на име Стан wt циганїе емѸ, іакоже да ест дѣдїнѸ емѸ.

И продали сѹт сѣе више речени людїе и болѣри више речене села и wчине със вечини и више речени ацигани како ест по редѸ по више писане wt своим доброволю и без ни едно силостїю, како ест бил пис и въ дрѹге старе книге и ветхн дрѹзем старн господари. ЯнѸ пришел ест болѣринѸ господствѸ ми ТѣдорѸ сѣлжер със вѣсѣх книге емѸ пред господства ми Ѹ велнки днкан господствѸ ми тере ест проавна вѣсѣх книге емѸ за дѣдїнѸ что ест имал дрѹзем старн господари прѣжде вѣше wt господство ми и вндѣх по редѸ прочитнх господство ми. Тс<а>кожд<е>ре и господство ми стверднх и поновнх над сѣе нова и велнка кннга господства ми.

Сего радї дадох и гос<п>одство ми бо<л>ѣринѸ господства ми Тѣдоров сѣлжер, іакоже да мѸ ест въ wчине и ацигани и вечини въ wхаб емѸ и сыновом емѸ и вѣсколм и превнчетолм емѸ и ни wt когоже непоколѣбимо, по орнзмо господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господство ми: жѸпан Папа велнки двсрник и жѸпан Хризѣ велнки лугѹфет и жѸпан ДѸмитрашко вел вѣстїар и жѸпан Горган велнки спатар и жѸпан ДѸмитраки вел столник и жѸпан Ярамандї вел колнис и жѸпан Днгамандї велнкїн пѣхарник и жѸпан Кондїан велнки постелник. Исправник, жѸпан Хризѣ вел лугѹфет.

И <писал> аз, стар Стан Гѣвѣцкнх, въ настѹланїи граду глаголемн БѸкѸреци мѣсеца мане и. дѣни текѹцаго лѣтѹм wt Ядама до сего писанїе, wt над вѣснх лѣтї, влѣто хзрлс.

† Iw ЯлиѹандрѸ кѹевода, милостїю Божїю господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului și milostivului Io Pliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului jupan Tudor fost mare sulger și cu fiii săi, cîți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie satul Săltăneștii tot,

de peste tot hotarul, din cîmp și din pădure și din apă și de pretutindeni, pentru că l-a cumpărat boierul domniei mele jupan Tudor sulger de la Radul Năsturel postelnic din Fierăști, pentru 10 000 aspri gata, încă din zilele răposatului Mihaîl voievod; și a fost atunci cursul anilor 7102. Și a vîndut Radul Năsturel postelnic de a lui bunăvoie.

Și iarăși să fie boierului domniei mele, lui Tudor sulger, anume satul Vulpeștii tot și cu tot hotarul. Pentru că acest sat, ei au fost cnezi dinainte vreme. Iar cînd a fost în zilele lui Simeon voievod, ei s-au vîndut toți boierului domniei mele, lui Tudor sulger, de a lor bunăvoie, pentru 9000 aspri gata, încă din zilele lui Radul voievod Șerban.

Iar cînd a fost în zilele lui Radul voievod, ei au venit înaintea domniei lui și așa a pîrît satul Vulpeștii și înaintea domniei lui, că nu s-au vîndut ei de bunăvoia lor, ci le-a făcut Tudor sulger silă. Iar la aceasta, Radul voievod Șerban a cercetat și a judecat după dreptate și după legea lui Dumnezeu, cu dregătorii domniei lui și a dat satului Vulpești lege 12 boieri, să jure că nu s-au vîndut ei de a lor bunăvoie, ci mai sus-zisul boier al domniei lui le-a făcut silă. Iar satul Vulpeștii nu a putut să se apuce de lege nicicum, ci a rămas satul Vulpeștii de lege dinaintea lui Radul voievod Șerban; și a fost atunci cursul anilor 7110. De aceea, a dat și domnia sa lui Tudor sulger ca să-i fie lui satul Vulpeștii vecini.

Și iar să-i fie boierului domniei mele, lui Tudor sulger, ocină la Curtișoara, partea tatălui său, Ivan mare logofăt, toată, de moștenire a lui și de cumpăratură, ce a cumpărat Ivan logofăt de la Ivanco, toată partea lui, pentru 4500 aspri, încă din zilele răposatului Alixandru voievod cel Bătrîn. Iar la aceasta, boierul domniei mele mai sus-zis a făcut schimb cu frații săi, cu Tudosie fost mare logofăt și cu Pîrvul logofăt și cu Iștfan logofăt, de a dat Tudor sulger părțile lui de ocină din satul Conțești și din sat din Drăgănești și din satul Budeasa, pe părțile lor din sat din Curtișoara și din Momceani¹. Iar după aceea, partea lui Damaschin călugărul, fiul lui Oprea stolnic, a cumpărat-o boierul domniei mele Tudor sulger de la Damaschin călugărul, pentru 5000 aspri. Și iar să-i fie lui Tudor sulger ocină la Curtișoara partea lui Neaniul, fiul lui Florea, toată, pentru că a cumpărat Tudor sulger pentru 5000 aspri. Și iarăși să-i fie lui Tudor sulger ocină la Curtișoara din partea lui Neaniul logofăt și a jupaniței Dumitra și de moștenire și de cumpăratură, oricît se va alege jumătate, pentru că a cumpărat Tudor sulger de la Ion, nepotul lui Neaniul pentru 7800 aspri.

Și iarăși să-i fie boierului domniei mele satul Buicești tot și cu tot hotarul, însă jumătate din sat a cumpărat de la fratele său, Tudosie logofăt, de a dat Tudor sulger partea lui din satul Bîrsești lîngă Ruda pe această jumătate

¹ „din Momceani“ scris deasupra rîndului.

de sat. Iar Tudosie logofăt, el a cumpărat de la Mitrea, tatăl lui Ion, bunicul lui Diicul, pentru 12 000 aspri, încă din zilele răposatului Radul voievod, în prima domnie. Iar cealaltă jumătate de sat a dat-o lui Tudor sulger Diicul cu frații, fiii lui Ion, nepoții lui Mitrea, pentru 4 vecini pe care i-a vîndut Mitrea lui Tudosie logofăt. Și n-a avut vecini ca să-i dea, să se plătească, ci a dat acea jumătate de sat, însă ocina fără vecini. Ci a rămas satul Buiceștii ca să fie tot satul cu tot hotarul în mîna lui Tudor sulger.

Și iar să-i fie lui Tudor sulger ocină la Podișor, lîngă Curtișoara, partea lui Bernică logofăt și a jupaniței lui, Caplea, fiica lui Manea din Tumburești, toți, însă a treia parte de peste tot hotarul și cu vecinii, oricîți vor fi, pentru că această ocină a cumpărat-o Tudor sulger de la Bernica logofăt și de la jupanița lui, Caplea, de a dat 15 000 aspri și 2 boi de 2000 aspri și un ermuc de caragiu, de 1000 aspri și un vecin, anume Nistor. Și iarăși a dat și altă ocină de la Ulița de lîngă Rîmnice, pe care a cumpărat-o Tudor sulger și frații lui, Tudosie logofătul și Pîrvul logofăt, de la Bernica logofăt, pentru 10 000 aspri, împreună fac 28 000 aspri.

Și iar să fie boierului domniei mele, lui Tudor sulger, satul Ciuricești cu tot hotarul și cu toți oamenii cîți se vor afla prin acel sat, pentru că a cumpărat Tudor sulger de la moștenii satului: de la Pecea și de la Sora și de la Boba și de la Maria, însă 2 funii, care se cheamă Șucineasca, pentru 2600 aspri. Și iar a cumpărat Tudor sulger o funie, care se cheamă Coșculeasca, de la Stoica și de la Ivan și de la Vîlcul și de la Cîrstea și de la Radul și de la Manea, pentru 1300 aspri. Și iarăși a cumpărat o funie, care se cheamă Susneasca, a doua parte, de la Stănimir și de la Stoian, pentru 400 aspri. Și iarăși 2 funii, care se cheamă Bereasca, de la Radul și de la Ion și de la Radul și de la Fratea și de la Drăgan și de la Stanciul și de la Ivan, le-a cumpărat Tudor sulger pentru 1300 aspri. Și iarăși a cumpărat 3 funii, care se cheamă Oneasca, de la Coman și de la Drăgoi și de la Bîca și Stan și Stoica și Radul și Dragoslav și de la Atinge și de la popa Stancul, pentru 3900 aspri. Și iar a cumpărat Tudor sulger 3 funii, care se cheamă Botorogeasca, de la Bîca și de la Vladul și de la Dragoslav și Drăgan și de la Stancul și de la Stan și de la Radul, pentru 3900 aspri. Iarăși a cumpărat Tudor sulger 3 funii, care se cheamă Măldăreasca, de la Roman și de la Stan și de la Bîca și de la Dragoslav și Vladul și popa Stancul, pentru 1300 aspri. Și iar a cumpărat Tudor sulger jumătate de funie care se cheamă Mărgineasca, de la Stan, pentru 500 aspri. Și iarăși a cumpărat Tudor sulger din ocina Turcului o funie, de la Radul, pentru 420. Iarăși a cumpărat Tudor sulger o funie de la Ivan, pentru 420 aspri. Și iarăși a cumpărat Tudor sulger o funie de la Fratea, pentru 1 bou. Și au vîndut acești mai sus-ziși oameni dedinele lor de peste tot hotarul de buna lor voie, fără nici o silă, să-i fie lui Tudor sulger vecini de moștenire. Și s-au vîndut mai sus-numiții oameni încă din zilele răposatului Simeon voievod, cursul anilor

7110. Și tot au fost acești mai sus-ziși oameni vecini pînă în zilele lui Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod. Iar acești mai sus-ziși vecini au ridicat pîră înaintea domniei lui. Și așa au pîrît ei ca să întoarcă asprii înapoi lui Tudor sulger. Iar la aceasta, domnia lui, Radul voievod, a cercetat după dreptate și a judecat cu toți dregătorii domniei lui și a aflat că s-au vîndut mai sus-zișii oameni de bunăvoia lor și i-a dat în mîna lui Tudor sulger să-i fie lui vecini, ca și înainte vreme. Și i-a scos din marele divan cu mare rușine.

Și iarăși a cumpărat Tudor sulger ocină în Bucovăț, lîngă Curtișoara, de la Stan Cremenariul. Pentru că această ocină a cumpărat-o Stan Cremenariul încă dinainte vreme în zilele lui Radul voievod Șerban, în anul 7118, de la Lepădat, toată ocina lui, pentru 1200 aspri. Și iar a cumpărat Stan ocină la Bucovăț toată partea lui Milea, pentru 1000 aspri. Și iar a cumpărat Stan de la Dragiul ocină la Bucovăț, pentru 1000 aspri. Iar după aceea, Stan Cremenariul a vîndut toate acestea mai sus-zise lui Tudor sulger, pentru 4000 aspri.

Și iar să-i fie lui Tudor sulger satul Băsești tot, cu tot hotarul și cu toți vecinii, oricîți se vor afla. Pentru că acest sat mai sus-zis au fost dinainte vreme cnezi. Apoi, cînd a fost în zilele lui Radul voievod Șerban, în anul 7118, mai sus-zișii săteni, ei au venit singuri cu toții, mari și mici, de s-au vîndut lui Tudor sulger de bunăvoia lor, pentru 20 000 aspri gata. Și tot i-au fost ei vecini cu bună pace. Iar cînd a fost în zilele lui Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, niște oameni din sat, anume Stan Bărboi și nepoții lui, Dragomir și Cîrstian, ei au ridicat pîră înaintea lui Radul voievod <cu Tudor sulger și așa au pîrît acești mai sus-ziși vecini că ei n-au fost din sat de moștenire din Băsești nici n-au luat ei bani cu ceilalți săteni. Iar boierul domniei mele mai sus-zis a adus mulți oameni buni și bătrîni, de au mărturisit înaintea lui Radul voievod că acești vecini din satul Băsești sînt de moștenire și au fost și ei vecini împreună cu ceilalți săteni. Și a dat și domnia lui să fie vecini lui Tudor sulger <cum au> fost și înainte vreme. Și au fost toți vecinii în bună pace, pînă acum, în zilele domniei mele, în a doua domnie a domniei mele, în anul 7136. Iar acești vecini din satul Băsești au <plecat> cu toții, mari și mici, de au venit în pîră înaintea domniei mele de față cu Tudor sulger și așa pîrau vecinii ca să lepede asprii înapoi lui Tudor sulger, ca să fie iarăși cnezi. Iar la aceasta, domnia mea am văzut cartea lui Radul voievod Șerban și cartea lui Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, în mîna lui Tudor sulger, că s-au vîndut ei singuri de a lor bunăvoie, ca să fie ei vecini. Iar la aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți dregătorii domniei mele și am adeverit domnia mea că s-au vîndut ei de bunăvoia lor, să fie ei vecini. Și am dat și domnia mea să fie ei vecini, cum au fost ei vecini și dinainte vreme. Și i-am scos și domnia mea cu mare rușine din divanul domniei mele, pentru că i-am văzut domnia mea că sînt niște oameni răi și mincinoși.

Și iar să-i fie lui Tudor sulger satul Bicleștii tot și cu tot hotarul și cu toți vecinii, oricîți vor fi din acel sat. Pentru că acești mai sus-ziși oameni au fost dinainte vreme cnezi. Iar cînd a fost în zilele răposatului Simeon voievod, a fost cursul anilor 7110, iar satul Bicleștii s-au dus toți, mari și mici, de s-au vîndut și s-au vecinit la Tudor sulger de bunăvoia lor, de li s-au dat lor aspri gata 14 000. Și tot i-au fost vecini cu bună pace pînă acum, în zilele celei de a doua domnii a domniei mele. Iar cînd a fost acum, satul Bicleștii au venit toți sătenii în pîră înaintea domniei mele de față cu Tudor sulger. Și așa au pîrît acești mai sus ziși oameni ca să lepede asprii înapoi lui Tudor sulger și să fie iarăși cnezi. Iar domnia mea am cercetat și am judecat cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am văzut domnia mea cartea răposatului Simeon voievod de cumpărătură și cartea răposatului Radul voievod Șerban și cartea răposatului Radul voievod, cînd s-a pîrît Tudor sulger cu Calin și cu alți săteni înaintea lui Radul voievod și au rămas înaintea lui Radul voievod, ca să fie iarăși vecini, cum au fost vecini și pînă acum. De aceea, am dat și domnia mea ca să fie și ei iarăși vecini. Și am bătut domnia mea pe acel vecin, anume Calin, cu 300 toiege, pentru că am văzut domnia mea că este om rău și mincinos.

Și iar să fie boierului domniei mele, lui Tudor sulger, jumătate din sat din Priseaca și cu vecinii anume: Vrabie și Broștea și Miclea cu frații săi Cotea și Stan și Micul și Vladul, pentru că boierul domniei mele Tudor sulgerul a cumpărat de la Stoia și de la Vurban pentru 9000 aspri. Iar acești vecini au fost toți ai lui Stoia. Și a luat Stoia 6000 aspri și Vurban a luat pe partea lui, fără vecini, 3000 aspri. Însă această mai sus-zisă ocină cu acești vecini a cumpărat-o boierul domniei mele Tudor sulger încă din zilele răposatului Simion voievod; atunci a fost cursul anilor 7110. Și tot au fost ei vecini cu bună pace. Iar după aceea, cînd a fost în zilele răposatului Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, acești mai sus-ziși vecini, ei au ridicat pîră înaintea lui Radul voievod, cu Tudor sulger; și așa au pîrît mai sus-zișii vecini, că ei n-au fost vecinii lui Stoe. Iar la aceasta, Radul voievod, domnia lui a judecat după dreptate și după legea dumnezeiască și domnia lui a dat acestor oameni lege 6 oameni, pe răvașe domnești, ca să jure cu ei că n-au fost ei vecini lui Stoe. Iar acești mai sus-ziși vecini, cînd a fost în ziua sorocului, ei nici într-un chip n-au putut să aducă atunci legea lor, ci au mutat ei ziua sorocului lor și mai încolo, ca să jure ei. Nici a doua oară n-au putut să jure, ci au rămas de lege. Și iarăși i-a dat Radul voievod ca să fie ei vecini. Și au fost toți vecini pînă acum, în zilele domniei mele, în a doua domnie, în anul 7136. Iar acești mai sus-ziși vecini, iarăși au ridicat pîră înaintea domniei mele. Astfel, acești vecini, unii din ei au spus că n-au fost vecini lui Stoe, iar alții au spus că sînt vecini călugărești ai mănăstirii Cotlomuzului. Și au venit de față la divan și vecinii și călugării înaintea domniei mele. Iar domnia mea am cercetat și am

judecat cu toți dregătorii domniei mele și am văzut domnia mea multe cărți vechi de ale altor domni bătrâni dinainte vreme, în mâna lui Tudor sulger, că acești mai sus-ziși vecini au fost toți vecinii lui Stoe. Și am dat domnia mea ca să fie iarăși vecini, cum au fost ei și pînă acum vecini.

Și iar să-i fie boierului domniei mele, lui Tudor sulger, ocină la Stolniceani din funia . . . ¹ a patra parte, pentru că a cumpărat-o de la Brat, fiul lui Branco, toată, pentru 2200 aspri. Și iarăși să-i fie ocină lui Tudor sulger din acea funie a patra parte, pentru că a cumpărat-o de la popa Andrei pentru 3000 aspri. Și iarăși să-i fie lui Tudor sulger ocină la Stolniceani din funia care se cheamă Mihnească, pentru că a cumpărat de la Pătru Budoescul, însă a patra parte din funia Mihnească, pentru 1200 aspri. Și iar să-i fie lui Tudor sulger ocină la Stolniceani din funia de la Cîrstea, fiul lui Pătru zidarul, pentru că a cumpărat-o Tudor sulger pentru 2 boi și pentru 1000 aspri. Și iar să-i fie lui Tudor sulger ocină la Stolniceani partea lui Petrică, nepotul lui Pătru zidarul, toată, pentru că a cumpărat Tudor sulger pentru o iapă și pentru 1800 <aspri>. Și s-au vîndut acești mai sus-ziși oameni, încă din zilele lui Mihnea voievod. Și iar să fie ocină la Stolniceani partea lui Muja, jumătate, pentru că a cumpărat Tudor sulger, pentru 1800 aspri. Și s-au vîndut acești mai sus-ziși oameni încă din zilele lui Mihnea voievod. Și să fie ei vecini.

Și iarăși să-i fie lui Tudor sulger ocină la Băldești, partea lui Ion și a lui Mihăilă, toată, pentru că a cumpărat de la Ion, pentru 6400 aspri. Pentru că Ion a avut ocină împreună cu Mihăilă la Curtișoara și la Băldești și la Comorici. Astfel, Mihăilă a vîndut ocina de la Curtișoara, iar Ion a vîndut ocina de la Băldești și de la Comorici, căci așa s-au întocmit ei frații, de bunăvoia lor.

Și iarăși să-i fie lui Tudor sulger ocină la Urluești partea lui Dragomir Moldoveanul, toată, pentru că a cumpărat Tudor sulger încă din zilele lui Alexandru voievod, însă cel Tînăr, în anul 7134, pentru 2600 aspri gata.

Și iar să-i fie lui Tudor sulger ocină la Mogoșești, partea lui Preda fiul . . . ¹ toată, pentru că a vîndut Preda un sălaș de țigani, anume Oprea cu țiganca lui și cu o fiică, pentru 3000 aspri gata, încă din zilele răposatului Radul voievod Șerban. Și așa s-au întocmit, dacă nu va fi Oprea țiganul cu sălașul lui stătător, Tudor sulger să țină toată ocina din Mogoșești. Astfel, acel sălaș de țigani n-a fost stătător, pentru că l-a luat Neaga din Mogoșești, iar Preda n-a avut alți țigani, ca să se plătească, ci a dat de a lui bunăvoie partea lui din Mogoșești toată, lui Tudor sulger cu voia și cu știrea tuturor fraților lui, ca să-i fie lui Tudor sulger dedina lui.

¹ Loc alb.

Și iar să-i fie lui Tudor sulger țigani, anume: Radul și Stroe și Stroe și Stanciul și Voicanu cu fiul lui, pentru că a cumpărat Tudor sulger de la Ion din Muți, ginerele popei Tecuci. Și au vîndut acești mai sus ziși țigani în zilele lui Radul voievod Șerban, pentru 8000 aspri gata, în anul 7113 de s-a răscumpărat el și pe fiul lui, Buzea, din robie din mîinile tătarilor. Și iarăși să-i fie lui Tudor sulgerul 2 țigani, anume Smilea și fratele lui, Hadăr, pentru că acești țigani au fost cumpărați de Vîscul din Dragomirești, încă din zilele lui Alexandru voievod, în anul 7109, pentru 3500 aspri gata. Și iarăși să-i fie lui Tudor sulger un țigan anume Oprea și cu fiii săi, anume Stanciul și Radul, pentru că a cumpărat de la jupanița Dragna și de la fiica ei, Maria, pentru 3000 aspri și o dulamă de coferie de 3000 aspri și niște gure de fir de 1000 aspri. Și iar să fie un țigan, anume Oprea, cu țiganca lui, pentru că a cumpărat Tudor sulger de la Neaga din Curtișoara pentru 3000 aspri. Astfel acești țigani n-au fost stătători, ci pentru acest sălaș a dat Ilea, fiul Neagăi, un copil de țigan, anume Stan, din țigănia lui, ca să-i fie dedină lui.

Și au vîndut acești mai sus-ziși oameni și boieri mai sus-zisele sate și ocine cu vecinii și mai sus-zișii țigani precum este mai sus-scris pe rînd, de a lor bunăvoie și fără nici o silă, cum a fost scris și în alte cărți vechi ale altor bătrîni domni. Ci a venit boierul domniei mele Tudor sulger cu toate cărțile lui înaintea domniei mele la marele divan al domniei mele, de a arătat toate cărțile lui de moștenire ce le-a avut de la alți domni bătrîni, care au fost înaintea domniei mele. Și am văzut și am citit domnia mea pe rînd. De asemenea și domnia mea am întărit și am înnoit pe această carte nouă și mare a domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea boierului domniei mele, lui Tudor sulger, ca să-i fie de ocină și țigani și vecinii de ohabă lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Hrizea mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Gorgan mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Armandi mare comis și jupan Diamandi mare paharnic și jupan Condili mare postelnic. Ispravnic jupan Hrizea mare logofăt.

Și eu, bătrînul Stan din Săvești, <am scris> în cetatea de scaun numită București, luna mai 8 zile, cursul anilor de la Adam pînă la această scriere, de peste toți anii, în anul 7136 <1628>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Școala Ionașcu Slatina, II/1.
Orig., perg., (65,5 × 53,5) deteriorat, pecete timbrată, în parte căzută.
Cu o trad. de la mijlocul sec. al XVIII-lea.

1628 (7136) mai 9.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Andronie postelnic ocină în Boteni, jud. Vlașca.

† Милостію Божію, Іу Флѣѣандрѣ воєвода и господинѣ, синѣ покоенаго Іу Ілнѣаш воєвода. Дават господство ми сїю повѣленію господство ми савг господство ми Яндроніе постелникѣл вт Ботени, вт сѣдство Флашков, са сã aebã a ținere Andronie postelnic o funé de ocină de în sat de în Boteni, însă fune lu Moesi cîtã sã va alegé și cît va fi ținut Moiasi, pintru cã acestã ocină ce ia mai sus-zisã o au cumpãratũ Andronie postelnic de la Badiul i dã la Vlada, nepoție lu Moesi, dereptu 2 300 de aspri gata. Și această fune de ocenã ce ia mai sus-zisã preste tot hotarul de în cîmpu și de în păduré și de în apă și de într-amîndoo sãlãștéle satului, de seléștea Botenilor cei mari și a cie mici. Și o au vîndut această ocenã Badiul i Vladul, de a lor bunãvoe, ca sã fie lu Andronie postelnic.

<Și am văzut>¹ domniia mea și <zap>¹ isul de cumpãrãturã la mîna lu Andr<onie postelnic>¹ de la Badiul i dã Vlada și cu mulți megéiași mãrturie, cînd și-au cumpãrat cistã ocenã ce ia mai sus zisã.

Și mãrtorie. . .¹ Bobîlcã ot Boteni i Oprea i Radul i Tatul i Vilsul i Iacov i Scorea i Andréiu ot Ștefoia.

Учла Хрѣза велики лугѣѣт. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, са и реч господства ми.

Пис мѣсяца мая ѿ дъни, въ лѣт хрѣст.

† Іу Флѣѣандрѣ воевода, милостію Божію господинѣ.

Academia Republicii Socialiste România, CCXCIX/137.
Orig., hirtie (31 × 21), pecete timbrată, căzută.

1628 (7136) mai 11, București.

Alexandru Iliș voievod întărește m-rii Radu Vodă vama de la ocnele din Ghitioara și Telega în urma unor judecăți.

† Въ Христа Бога, благовернїи и благочинствїи и Христолюбивнїи и само дрѣжавнїи Іу Флѣѣандрѣ воевода, синѣ великаго и милостиваго и поконнаго Іу Ілнѣашов воевода, божїею милостїею и божїем дарованїем владѣаещо ми и господ-

¹ Loc rupt.

ствѣщю ми въсон земли УггровлаХинскою ешеже и запланескым страннам
Илааш и Фагарааш Херцег. Благопронзвольх господство ми своим благым
пронзволѣем чистѣю и свѣтлѣим срѣдцем господства ми тако прославитѣи
прославѣшаго ма Бога и със славоѣ възнесешаго ма на прѣстолѣ свѣтопочив-
шех родѣтелѣе господства ми. Сеже даровах и господство ми съи въсечистны
и благообразны и прѣпочтанны иже над въсѣми чистѣи дарок настоещнх, сѣе
Хрисовоуа господства ми свѣтѣи, божествѣнѣи монастыр сщцен из дол Бѣкѣре-
цим, иже ест Храм свѣтѣи и живоначелѣнѣи трѣици иже ест основанна и
сѣзданна вт почившаго се Иланѣандрѣ коевода втца Михнек коевода, такоже да
ест свѣтѣи монастырѣ вама вт Ёкна вт Гитѣварж и вт Телега, вѣаче вама
вт скотѣ въсах, каре еанка се Хтет избрат, како ест вна закона вт прѣжде
врѣме понеже сѣе више речене вама вт снх вкне виле соут дане и помилване
вт поконнаго и стараго Іу Иланѣандрѣ коевода и вт сннѣ его, вт поконнаго
Михнек коевода, такоже да ест господствѣ нм вечнож възпоминанѣе. И въс ест
ѣвели иноцы вт свѣтѣе више писанѣе монастырѣ сѣе вама за пльно със добро-
миром дондеже приащн се врѣме за злодѣнства, въ дѣны Михана коевода
възвигноули се соут браны и вонскы проклетн изманатѣни и пришедше зде ѣ
Блашкоѣ землѣ и многа злодѣнства сътворише тогда и раздрѣшише и разва-
лиша свѣтѣе божествѣнѣе монастыр и вгнемъ въжегшею, еанко въздаст нм гос-
подѣ по дѣлом нх.

И кжда ест вил при дѣны Радѣла коевода, сннѣ Михнек коевода, а въ
том господствѣ емѣ невѣсхотѣла сео вставити помѣнѣс родѣтелѣе господства
емѣ да погнѣнет, нѣ пакы начиннает Божѣю помощѣю сѣздати и възвигнѣти
свѣта монастырѣ вт основанѣе по прѣвома съставѣс, како ест вна составлена
вт старого и поконнаго Іу Иланѣандрѣ коевода. Таже, въ том, господствѣу емѣ
гледал ест и прочитал книги и питакн поконномѣс старога Иланѣандрѣ коевода
и родѣтелю господствѣс емѣ Михнек коевода за села и за приложенѣе монастыр-
скѣ, радѣ сѣе данѣе и помилванѣе вт вама вт на вкне. Таже въ том, господ-
ствѣс емѣ видѣвше сѣе въсѣх приложенна и помилванна вт поконнаго дѣдѣ
господствѣс емѣ старога Иланѣандрѣ коевода, такождеже даровах и втерѣднх по-
мѣнѣс родѣтелю господствѣу емѣ Михнек коевода, радѣ вечнога нх възпоминанѣе.

И по том, имал соут черноризци пренѣе пред Радѣла коевода, сннѣ Михнек
коевода, със село Ининишѣла. Понеже тоѣ село вилн сѣт въснх кнези, анѣ по-
кѣпнан нх ест жоупан Черника вѣвше великѣи дворник, въ дѣны Радѣла коевода
въ свѣтом крѣщенѣе нареченаго Шрѣан. Таже, кгда се сѣт продали вниже соут
рекан къ жоупан Черника дворник како имат и вни вама на сѣе вкнѣ вт на
Гитѣварж. И по том, Черника дворник вн въс ест ѣзнимал вама и ест вил
притѣснѣла вама монастырскѣе. И по том, Радѣла коевода вил ест послал тѣре
ест донесла вчиннѣи вт того село тѣре сѣт стодал лицѣс пред господствѣс емѣ ѣ
днкан и въспрашал ест господствѣс емѣ по вчиннѣи: имал сѣт и вни смѣшенѣе
въ сѣю више речена вамоу на ч нѣст имал? И вни глаголаше льжѣс и слѣгашѣ н

рекоше ере сѣт ималы; и нѣст ималн ниже книгн ниже соут бнли дрѣжали ничтоже. И въ том, господствѣ емѣ гледал ест и сѣднл по правдѣ и по законѣ със въснхъ чьстнтнмн правнтелѣе господствѣ емѣ. И а по том, дал ест господствѣ емѣ законъ .ѣї. болѣри тем вечннмн ѡт того више речено село Инннншѣла да заклет како сѣт бнли имѣлы и шны влмѣ. И шнн никакоже не сѣт моглн прихвѣтнтнсе ѡт закон, аноу ѡсташе ѡт закон и ѡт сѣжденїе ѡт пред господствѣ емѣ. И по том, Черннка дворник елмаже ест вндѣл ѡн снце како нѣст ималы ничтоже дел теѣ вечннн въ сїе влмѣ таже ѡн ещезе ест ѡставнл за своего доброволѣ ѡт двлнвн Радѣла воевода како да бѣде сїе част таже ест ѡзел ѡт влмѣ свѣтѣнн монастыр. И напнсал се ест въ свѣтѣе проскомнїе.

Таже, а по том, кѣда ест бнл при дѣны Гаврїлоѡ воевода, а егѣменѣла Партенїе и въснхъ калѣгерн ѡт монастыра ѡт Мѣрѣннѣнн, шнн поднгалн соут пренїе пред Гаврїлоѡ воевода и тако прѣше како соут дрѣжалн и шнн тое вама ѡт скот ѡт Гнтїѡарѣж и ѡт Телега при дѣны Радѣла воевода Шрѣан. И въ том, господствѣ емѣ гледал ест и сѣднл по правдѣ и по законѣ със въснхъ почтѣннмн правнтелѣе господствѣ емѣ и истннствѡвалѣ господствѣ емѣ како ест дрѣжал вама за сол а вама за скот нѣст дрѣжал нкогоже, ниже нѣст имал нн едно трѣвѣ ещезе ѡт прѣжде врѣме, ниже вама за сол, ниже за скот; анѣ ест нзѡднл поконнаго Илѣандрѣ воевода стараго и помнловал и дал нѣ на монастыр више речена ѡт Свѣта Тронцн такѡже да ест въ ѡкрѣпленїе ен, а божѣственнмн ннокнмъ въ пнцѣ а господства нмъ вечно въспомннннїе. И ѡсташе егѣмен Партенїе и въснхъ калѣгерїн ѡт монастыр ѡт Мѣрѣннѣнн ѡт закон и ѡт сѣжденїе ѡт пред Гаврїлоѡ воевода. И въ том, господство мн вндѣхомъ книга поконнаго стараго Илѣандрѣ воевода и книгъ сннѣ его Мнхнѣ воевода и книгъ Шефанъ воевода и книга Мнхлнѡѡ воевода и книга Радѣла воевода Шрѣан и а по том, книгъ Радѣла воевода, сннѣ Мнхнѣ воевода и книга Гаврїлоѡ воевода и а по томъ книгъ млада Илндрѣ воевода, сннѣ поконнаго Радѣла воевода, како соут далн и помнловалн със сїе више речена вама за скот ѡт Гнтїѡарѣж и ѡт Телега ѡ свѣта више речена монастыр ѡт Свѣта Тронце, такоже да ест свѣтѣнн монастырѣ више речена въ ѡкрѣпленїе а божѣственнмн ннокомъ въ пнцѣ а господства нмъ, вечно въспомннннїе.

Такожде дадохъ и ѡтвердїи и поновнхъ господство мн въсѣхъ више речене старе книгѣ прѣжннмн старн господарн прѣжде внше ѡт господство мн над сїе Хрнсоѡѡла господства мн за помнлоканїе въсѣмъ господарнмъ.

Темъ радїи дадохъ и помнлокахъ и господство мн със сїе више речена вама ѡт скот ѡт Гнтїѡарѣж и ѡт Телега такоже да ест въ ѡлѣб свѣтѣнн монастыр више речена и въ ѡкрѣпленїе а божѣственнмн нноцнмъ въ пнцѣ а господства мн вечно въспомннннїе.

Ещезе и закнннннїе: по ѡщѣствїе господства мн комѣ вѣрѣчнтъ господѣ Богѣ внчнтъ господарѣ Елашкоѡ землѣ нлн ѡт ердїчнаго плѡда господства мн нлн ѡт сѣро-

дник наших или, по грѣсех наших, или шт ино плѣмѣнык, въскѣки благочистивѣе Хри-
стѣаны го сподары да а ме почтет и ствердѣнт и поновѣнт сѣе Хрисовѣа господства ми
того господь Богъ да га почтетъ и да ствердѣнт и да съхранит въ господствѣе его
а въ вѣдѣщѣх вѣцеах дѣша его. Да аще лиже не почтет и не ствердѣнт и не
поновѣнт сѣе Хрисовѣа господства ми а нѣ поперет и порѣшит и въ раздрабленѣе
вставит да даст штебѣтъ въ дѣнь страшнѣм сѣда амѣнь. Я кое чловека
Хокет разорит и поперет и нѣлабѣнт сѣе Хрисовѣа господства ми того господь
Богъ да га разорит и нѣлабѣнт за дѣ тѣлом его а въ вѣдѣщѣх вѣцеах дѣша его
и да ест проклет и афѣрсан шт тнѣ шцы еже сѣт въ Никен и да имат чѣстѣю
със Іудѣа и съ Ірѣта и съ нин не вѣрнѣи іудѣи еже възжпнше на кръв господа
Бого и спаса нашего Ісуса Христа и рекжт; „възмы, възми и распѣнѣе его“,
кръв его над нѣх и на чѣдах нѣх, ест и вѣдет въ вѣки, амѣнь.

Сеже и свидѣтелѣе поставѣем господства ми: жоупан Папа великы дворник
и жѣпан Хризѣ великѣи логѣфет и жоупан Дѣмитрашкѣ великѣи вѣстѣар и
жѣпан Горган вел спатар и жѣпан Дѣмитраки великѣи столник и жѣпан Ірамандѣ
великѣи комис и жѣпан Дѣтамандѣ великѣи пѣхарнык и жоупан Кондѣан великы
постѣаник. И исправник, жоупан Некоула вѣстѣар.

И аз, старь Стань Сѣвещскыах логѣфет, исписахом въ настоанѣи град
Бѣскрѣщѣ, мѣсеца майѣ аѣ дѣны, шт Іадама текѣшим лѣтѣмъ въ лѣт хрлс.

† Іо Ілиѣандрѣ вѣевѣда, милостѣю божѣю господнѣ.

Иш Ілиѣандрѣ вѣевѣда <т.р.>

† In Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos
iubitul și singur stăpînitorul Io Alixandru voievod, fiul marelui și milos-
tivului și răposatului Io Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu și cu darul
lui Dumnezeu, stăpînind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei și încă
și a părților de peste munți, herțeg al Amlașului și Făgărașului. Am bine-
voit domnia mea cu a mea bunăvoință, cu inima curată și luminată a domniei
mele, ca să proslăvesc pe Dumnezeu cel ce m-a proslăvit pe mine și cu slavă
m-a înălțat pe scaunul sfînt răposaților părinților domniei mele. Iată am
dăruit și domnia mea acest a tot cinstit și cu frumoasă față și preacinstit,
care stă deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest de față hrisov al domniei
mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri care este din jos de București, ce are
hramul sfintei și de viață începătoarei troițe, care este întemeiată și zidită
de răposatul Alixandru voievod, tatăl lui Mihnea voievod, ca să-i fie sfintei
mănăstiri vama de la ocnele de la Ghitioară și de la Telega, însă vama de la
vite toată, oricît se va alege, cum a fost legea dinainte vreme, pentru că aceste
mai sus-zise vămi de la aceste ocne au fost date și miluite de răposatul și
bătrînul Io Alixandru voievod și de fiul său, de răposatul Mihnea voievod,
ca să le fie domniilor lor veșnică pomenire. Și au tot luat călugării din sfînta
mai sus-scrisă mănăstire această vamă deplin cu bună pace pînă ce s-a întîm-

plat vremea răutăților, în zilele lui Mihail voievod, de s-au ridicat taberele și oștile blestemaților ismailteni și au venit aici în Țara Românească și au făcut atunci multe răutăți și au stricat și au dărîmat sfînta, dumnezeiasca mănăstire și au ars-o cu foc, cît le va da lor Domnul după faptele lor.

Iar cînd a fost în zilele lui Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, iar la aceasta, domnia lui nevrînd să lase pomenirea părintelui domniei lui să piară, ci iarăși a început, cu ajutorul lui Dumnezeu, să zidească și să ridice sfînta mănăstire din temelie după alcătuirea dintîi, cum a fost alcătuită de bătrînul și răposatul Io Alixandru voievod. Astfel, la aceasta, domnia lui a căutat și a citit cărțile și pitacele răposatului, bătrînului Alixandru voievod și a părintelui domniei lui, Mihnea voievod, de satele și de dania mănăstirii, pentru această danie și miluire din vama de la ocne. Astfel, întru aceasta, domnia lui văzînd toate aceste dăruite și miluite de răposatul bunicul domniei lui, bătrînul Alixandru voievod, de asemenea a dăruit și a întărit pomană părintelui domniei lui, Mihnea voievod, pentru veșnica lor pomenire.

Iar după aceea, călugării au avut pîră înaintea lui Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, cu satul Aninișul. Pentru că acel sat au fost toți cnezi, ci i-a cumpărat jupan Cernica fost mare vornic, în zilele lui Radul voievod numit la sfîntul botez, Șerban. Astfel, cînd s-au vîndut, ei au spus către jupan Cernica vornic că au și ei vamă la această ocnă de la Ghitioara. Iar după aceea, Cernica vornicul a tot luat vama și a cotropit vama mănăstirească. Iar după aceea, Radul voievod a trimis de a adus vecinii din acel sat de au stat față înaintea domniei lui la divan și a întrebat domnia lui pe vecini: au avut ei amestec în această mai sus-zisă vamă sau n-au avut? Iar ei au grăit minciuni și au mințit și au spus că au avut; și n-au avut nici cărți, nici n-au ținut nimic. Iar la aceasta, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei lui. Iar după aceea, domnia lui a dat lege 12 boieri acelor vecini din acel mai sus-zis sat, Aninișul, să jure că au avut și ei vamă. Iar ei nicidecum n-au putut să se apuce de lege, ci au rămas de lege și de judecată dinaintea domniei lui. Iar după aceea, Cernica vornicul, dacă a văzut el astfel că n-au avut acei vecini nici o parte în această vamă astfel, el încă a lăsat de a lui bunăvoie în divanul lui Radul voievod ca această parte din vamă, pe care a luat-o, să fie sfîntei mănăstiri. Și s-a scris în sfînta proscomidie.

Astfel, după aceea, cînd a fost în zilele lui Gavriil voievod, iar egumenul Partenie și toți călugării din mănăstirea de la Mărgineni, ei au ridicat pîră înaintea lui Gavriil voievod și așa au pîrît că au ținut și ei aceea vamă din vite de la Ghitioara și de la Telega în zilele lui Radul voievod Șerban. Iar la aceasta, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei lui și a adevărit domnia lui că a ținut vama din sare, iar vama din vite n-a ținut nicidecum, nici n-a avut vreo treabă, încă

dinainte vreme nici vama de sare, nici de vite, ci a scos răposatul Alexandru voievod cel bătrîn și a miluit și le-a dat lor, la mai sus-zisa mănăstire de la Sfînta Troiță, ca să fie de întărire ei, iar dumnezeieștilor călugări de hrană, iar domniei lui veșnică pomenire. Și a rămas egumenul Partenie și toți călugării din mănăstirea de la Mărgineni de lege și de judecată dinaintea lui Gavriil voievod. Iar la aceasta, domnia mea am văzut cartea răposatului bătrînului Alexandru voievod și cartea fiului său Mihnea voievod și cartea lui Ștefan voievod și cartea lui Mihail voievod și cartea lui Radul voievod Șerban. Iar după aceea, cartea lui Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod și cartea lui Gavriil voievod iar apoi cartea lui Alexandru voievod cel Tînăr, fiul răposatului Radul voievod, cum au dat și au miluit cu această mai sus-zisă vamă din vite de la Ghitioara și de la Telega la sfînta mai sus-zisa mănăstire Sfînta Troiță, ca să-i fie mai sus-zisei sfîntei mănăstiri de întărire, iar dumnezeieștilor călugări de hrană, iar domniilor lor, veșnică pomenire.

De asemenea am dat și am întărit și am înnoit domnia mea toate mai sus-zisele cărți vechi ale bătrînilor domni dinainte, care au fost înaintea domniei mele ale tuturor domnilor, cu acest hrisov al domniei mele, de miluire.

De aceea, am dat și am miluit și domnia mea cu această mai sus-zisă vamă din vite de la Ghitioara și de la Telega, ca să-i fie de ohabă sfîntei mănăstiri mai sus-zise și de întărire, iar dumnezeieștilor călugări de hrană, iar domniei mele, veșnică pomenire.

Încă și blestem: după trecerea domniei mele, cui îi va încredința Domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din neamul nostru sau, după greșelile noastre, sau din alt neam, toți binecinstitorii domni creștini încă să cinstească și să întărească și să înnoiască acest hrisov al domniei mele, pe acela Domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Dacă însă nu va cinsti și nu va întări și nu va înnoi acest hrisov al domniei mele, ci îl va călca și îl va strica și în destrămare îl va lăsa, să dea răspuns în ziua înfricoșatei judecăți, amin. Iar care om va distruge și va călca și va strica acest hrisov al domniei mele, pe acela Domnul Dumnezeu să-l strice și să-l nimicească, aici cu trupul lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui și să fie blestemat și afurisit de 318 părinți care sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți necredincioși iudei, care au strigat asupra sîngelui Domnului Dumnezeu și mîntuitorul nostru Isus Hristos și au spus: „ia-l, ia-l și răstignește-l pe el“, sîngele lui asupra lor și a copiilor lor, este și va fi în veci, amin.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Hrizea mare logofăt și jupan Dumitrașco marele vistier și jupan Gorgan mare spătar și jupan Dumitrachi marele stolnic și jupan Armandi marele

comis și jupan Diamandi marele paharnic și jupan Condili mare postelnic.
Și ispravnic, jupan Necula vistier.

Și eu, bătrînul Stan logofăt din Săvești, am scris în cetatea de scaun
București, luna mai 11 zile, de la Adam cursul anilor în anul 7136<1628>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., Peceti nr. 41 (M-rea Radu Vodă).

Orig., perg. (76 × 50), pecete atirnată.

Cu o trad. din sec. XVIII; alte traduceri ibidem, ms. 256, f. 555—556 și la Academia Republicii Socialiste România, ms. 4985, f. 106 v—108.

73

<1628 mai-august> 12.

*Alexandru Iliăș voievod întărește lui Staico postelnic un rumân
din Borăscul.*

† Милостію Божію, Іу АЛЕКСАНДРЪ <ВОЕВОДА И ГОСПОДИНЪ, СИНЪ ПОКОННАГО
Іу ИЛІАШ ВОЕВОДА>. ДАВАТ ГОСПОДСТВО МИ СІЮ ПОВЕЛѢНІЮ ГОСПОДСТВО МИ СЛБГ ГОС-
ПОДСТВО МИ Staico postelnic ot Ohabă... domnii méle, de să-i fie 1 rumân,
anume Pătru de în Borăscul cu f<eciorii...>. Pentru că acest om Pătru, ce
scrie mai sus, el au fost rumân lu St<aico postelnic...> și părinții lui și
apucat și de legătura lui Mihail vovod... i-au fost rumân cu bună pace.

Iară după acéia, cîndu au fost acu<m, în al doilea rînd de domnie a dom-
niei mele în Țara R>umânească, iar Pătru de Borăscul, el au rădicat pîră și au
v<enit> de față în divanul cel mare cu Staico postelnicul și așa pîrîia...
postelnic, nici l-au apucat legătura a lu Mihail vovod în Borăscul pă...
<d>omnia mea am căutat și am judecat pre drept și pre lége înpre<ună...>
și am dat domnia mea lu Staico postelnic lége de în divan 3 boia<ri...
S>toica postelnic i ot Drăgoiani, Brăilă i ot Rogojina, Diicul i... au fost
Pătru rumân de în sat de în Borăscul, de moșie și cum l-a... orăscul și
cum iaste și acum lăcuioriu tot în Bor<ăscul,...> S>taico postelnic, el și-au
adus lége deplin în divan și au jurat... Deci au rămas Pătru de lége și
de judecată denain<tea...> oao răvășele domnești la mîna lui Staico pos-
telnic, cum... domnii méle lu Staico postelnic de Ohabă, ca să-i fie a...
cărții domnii méle. Инако <ДА НѢСТ, ПО РЕЧ ГОСПОДСТВА МИ>.

<И исправник, сам реч господства ми>.

<Пис мѣсеца...> вѣ дни,...

† Іу АЛЕКСАНДРЪ ВОЕВОДА, <МИЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЪ>.

Academia Republicii Socialiste România, CCCLIX/2.

Orig., hîrtie (30,5 × 20,5), rupt, lipsă a șasea parte.

Datat în legătură cu răvașul de jurători din 8 mai 1628.

EDIȚII. Iorga, St. și doc. VII, 4—5.

1628 (7136) mai 13.

Anghelina și Manole, fiii lui Ion postelnic, vînd lui Sima logofăt jumătate din satul Zgîriași.

† Eu Anghelina și cu frate-mieu Manole, feciorii lu Ion postelnic den București, facem cest zapis al nostru, să fie de credință la mîna jupan Simei logofet, cum să se știe că i-am vîndut partea noastră de ocină den sat den Zgîriași de la Colintina, ot sud Elh<ov>, jumătate de sat, partea ce-au fost cumpărat tată nostru de la feciorii Balei, anume Oana i Radul i Vladul, părțile lor de preste tot hotarul și partea ce au cumpărat tată nostru de la Gherghina și de la Berivoe despre tot hotarul. Aceaste părți fac jumătate de sat, ce o-m vîndut jupînului Simei logofet, drept 7 000 de bani gata.

Iar altă jumătate de sat de Zgîriași fostu-o-u cumpărat răposatul jupînul Nica logofet de la alții. Apoi au căzut să ia și ciaia jumătate de sat ce-au fost cumpărat Ion postelnic. Și se-au pîrît jupînul Nica logofet cu Ion postelnic de față, nainte răposatului Radul vodă Șerban. Și au fost rămas Nica vistiier de lége atunce.

Iar de vor scorni de icea nainte feciorii Nicăi logofet vreo pîră, să avem noi a ne întreba cu dinșii, iar Sima logofet tot să-și ție ocina cum i-o-m vîndut. Și i-am dat și cartea răposatului Radul vodă Șerban, care se-au fost pîrît cu Nica logofet, de au rămas.

Și i-am vîndut noi această ocină de a noastră bunăvoe, denaintea a mulți boiari mărturie: jupan Fiera biv vel logofet i jupan Dumitru vistiier Dudescul i Para logofet i Stroe spatari Radul postelnic, sinu Dumitru vistiier i Pătrașco, sinu Nica logofet i Gherghe postelnic ot Negoești i Stanciul postelnic ot Cocorăști i ot Tîrgoviște, Pîrvul logofet Mavrea i Gherghe logofet i Udrești ot Șirineasa logofet.

Исписах аз, Нексда граматик, мѣсца мѣн гѣ дьни, въ лѣт хрѣст.

Eu Manole am scris
Fiera logofet
Dumitru vistiier
Radul Dudescul
Stroe spatari
† Gherghe postelnic
† Gherghe logofăt
Udriște ot Șirineasa ¹

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Ioan din București, XI/2.
Orig., hîrtie (30 × 21), nouă peceti aplicate.

¹ Toate semnăturile sînt autografe.

1628 (7136) mai 14.

Sava vinde lui Necula vistier un rumân și o ocină în Sărățeni.

† Adică eu Sava, feciorul lui Mihaiu Murgeanul, scris-am acest al meu zapis, ca să fie de mare credință la mîna jupînului Niculii vistierul, pentru să să știe că i-am vîndut de bunăvoia mea un rumân, pre nume Néniul, cu feciorii lui și cu 50 de stînji de ocină, în satu în Sărățeni, din cîmpu, din pădure, din apă și din baltă și de preste tot hotarul, drept ughi 40, fac asprii 8 000. Vîndut-am de bunăvoia mea, cu știrea tuturor fraților miei și megiișilor.

Întîmplat-u-s-au și mărturii la tocmeala noastră, boeri pre nume: Ivașco vornicul, Vlad vistiiar, Gligore comisul, Tudoran pitarul, Manta logofăt dă la visterie. Iar din megiișii miei fost-au mărturie: frate-mieu Vasilie și Stan-ciul Voichii și Căzan; de la Crîngești, Costandin, feciorul sulgerului și Micul postelnic. Acești toți s-au întîmplat la tocmeala noastră, cînd i-am dat eu însumi și am vîndut acești rumâni ce scrie mai sus și această ocină, ca să fie moșie ohabnică jupînului Neculii vistier. Așa să să știe.

Am scris Gorune logofăt, mai 14, leat 7136 <1628>.

Eu Sava Murgeanul.

Ivașco vornic.

Grigorie comis.

Eu Vasilie Murgean.

Vlad vistiiar.

Costandin Avantul.

Eu Cazan de Sărățeni.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Slobozia lui Enache, nr. 314, f. 179 v-180 (nr. 11).
Copie.

1628 (7136) mai 14, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește m-rii Vîforita bălțile de la Vă-răști și Gurguiași.

† Многостію Божію, Іу ПлиЗандръ кшеКвѡда и господинъ въсоу землѡ
ЗггровлаХітнекою, синъ великаго и многоствнаго и поконнаго Іу Іауіаш воєвода.
<Дават господство> ми сіе повелѣнію господства ми <с>вѣтѣи божественѣи

монастир глаголемн Бѣхоржци, идеже ест Храмъ рождество <спрѣчистѣи владичице наше Богородице> и приснодѣвн Марїа и монахѣи еже живущимъ въ свѣтѣи шентѣи сїе, такоже да имъ сѣт блатъ свѣтѣи монастирѣи шт на Бѣрѣци и шт на Гѣргѣици вѣсаѣ, елика ест биа за дѣдѣи свѣтѣи монастирѣи.

<Сѣбаче белѣзи да се знаетъ: испрѣво шт на Гѣргѣици по Кошкѣвѣ Девело, покѣде Ходна ест жѣпан Данчюл дворникѣи и Мѣхо портарюл, тере соут Хотарисали при дѣны поконнаго Мѣхневъ воевода със вѣ болѣри, и шт тѣи по ѣ Биврарюл по Грѣла Гѣжарилов ѣ гор, шт Гѣиклѣновъ дѣри ѣ Дѣнавѣ и издол по роговъ дѣри ѣ Барангел и шт тѣи шт дрѣво дѣри ѣ дрѣво и шт тѣи на полю, шт мохнаж до ѣ мохнаѣ, понеже ест своимъ стара и права шчинѣи и за дѣдѣи шт при дѣни синни сѣтари господарн, еже ест биа прѣжде врѣме.

Таже, кѣда ест биа при дѣни поконнаго Мѣхневъ воевода, а монахѣи шт свѣта монастир вѣше рѣѣи ималы соут шне тогда пренѣ със калѣгерн шт свѣта [шт] монастира шт Бѣкѣрѣци, глаголемн свѣта Тронца, <понеже> ест биа притеснѣа калѣгерн шт свѣта Тронце по монахѣи шт на Бѣхоржци със сїе Хотаре шт вѣше рѣѣи шт блатъ шт на Гѣргѣици. Таже тогда, при дѣны поконномъ Мѣхневъ воевода, плакал се ест монахѣи вѣше рѣѣи за притесненѣи шт калѣгерн шт свѣта Тронце радѣ блатъ, како сѣт биа притеснѣа Хотарѣи имъ шт блатъ. И потомъ, поконнаго Мѣхневъ воевода, послалъ тогда по жѣпан Данчюл дворникъ и по жѣпан Мѣхо портарюл тере сѣт Ходнанъ шни тогда тѣѣ болѣри закѣпно със калѣгерн шт свѣта Тронце и със вѣ болѣри, тере сѣт сѣгледали и Хотарисает сїе блате вѣше рѣѣи и поставнан сѣт и белѣзи по сїе Хотаре иже сѣт вѣше рѣѣи дрѣжатѣи се калѣгернице шт на Бѣхоржци.

И потомъ, кѣда ест биа при дѣни поконномъ Радѣа воевода, синѣ Мѣхневъ воевода, шни не вѣсѣошет <вста>валѣти се, анѣ пакнже вѣзвѣсали сѣт пренѣ със калѣгернице шт на Бѣхоржци, пакн радѣ сїе блатъ вѣше речена. И ѣ темъ, поконнаго Радѣа воевода гледал ест и сѣдла по правѣѣи и по законѣи, със вѣснѣи правителѣи господствѣи емѣи и сѣмотрна ест господствѣи емѣи тере ест избранил по правителѣи господствѣи емѣи жѣпан Черника бив вѣа дворникъ, тере ест послалъ тамо закоупно със г болѣри, которн сѣт били шт тѣѣ вѣ болѣри шт на поконнаго Мѣхневъ воевода, еже сѣт били Ходѣанъ тогда ѣ блато, тере соут Хотарисали. Таже а потомъ, пакн Ходѣанъ сѣт и при дѣни Радѣа воевода шт тѣѣ болѣри шт тогда г болѣри, на имѣ: Данъ шт Чокѣнеши и Банко шт Гѣшжани и Команъ шт Ненчюлѣци, закѣпно със Черника дворникъ, тере <сѣт гледа>ли тамо тѣѣ Хотаре, еже сѣт били Хотарисали пакн шт ннѣ шт нан прѣжде врѣме, при дѣни поконнаго Мѣхневъ воевода, како ест вѣше писано. Таже после, на синѣ его, поконнаго Радѣа воевода, пакн тѣѣ г болѣри вѣше рѣѣи, със жѣпан Черника дворникъ и със калѣгерн шт свѣта Тронце, вѣснѣи сѣт Ходнанъ тамо, закѣпно и не вѣзможт сѣтворити вѣ шно шбраз, да исѣавити шни сїе Хотарѣи шт блато еже ест вѣше речена, иже сѣт вѣше поставленѣи шт прѣжде врѣме, шт при дѣни по-

конснаго Мнхнѣ воєвода, инѣ пакн вставилн шнн сїе Хотарж вт блатѣ, еже сѣт внше речене, еже сѣт внше поставлене вт прѣжде врѣме.

И по том, къда ест вна <сѣда, при дѣни господства мн>, а калѣгернице вт свѣта монастыр вт Бнхорѣщи, шнн сѣт пришил пред господства мн <сѣс кннг поконнаго Радѣла воєвода, сннѣ поконномѣ Мнхнѣв воєвода, за Хотарж н за белѣзе вѣсѣх, како ест вна Хотарисал н вт прѣжде врѣме тѣх блатове по ст<арѣ Хотарѣ. И вндѣхом н господство мн кннг Радѣла воєвода, писана сѣс белѣзн н сѣс Хотарѣ избране <н Хотарисане по ѣ блат н> сѣс тѣх вї волѣри, како да дрѣжит калѣгернице вт на Бнхорѣщи. И сѣтворнхом господство мн н дрѣга <кннга, писана по> рѣдѣ вт <прѣва> кннга господства мн.

И по том, пакн <сѣ при дѣны господства мн, а калѣгернице вт свѣта монастыр вт Бнхорѣщи, шнн сѣт нмал> пренїе пред господства мн сѣс Корнѣцеленїи н тако прѣше шнн, како нх ест прнтеснлан старѣх Хотарове...¹ Бѣрѣщи, что ест вна поставил Данчю дворник н Мнхо портар сѣс вї <волѣри...>² тѣре сѣт поставилн камени н белѣзн, како ест внше рѣх, а а по том, Ходна ест Черника дровник при дѣни Радѣла воєвода сѣс <г волѣри, которн сѣт внал вт> тѣх вї волѣри, пак по траг тем вї волѣри. И а по том ннпослѣ, пак вѣ дѣни Радѣла <воєвода, сннѣ Мнхнѣв воєвод... енїе> н без вї волѣри н без закон, тѣкмо сѣс Корѣцѣнїи³, тѣре нх сѣт попернал старѣ Хотарѣ нм н поставилн сѣт камени ѣ сѣхо н ѣ блат през старѣ Хотар нм, тѣре сѣт мннлан през хотарѣ тѣре сѣт прнтеснлан...⁴ н сѣтвори сѣт н воднннцѣ н посѣчилн сѣт н лѣсн нм вт блат н сѣтворнал сѣт шнн дрѣзн лѣсн. Таже вѣ том, господство мн сѣднхом, по правдѣ н по законѣ, н сѣс вѣс правнтелїе господства мн н избраннхом господство мн вѣриаго волѣрннѣ господства мн Ёвргаски дворник, тѣре сѣм послал> господство мн тамо, закѣпно сѣс калѣгернице н да Ходнт н сѣс Корнѣцѣлѣнїи, да сѣбнрает добри н старн люде вт шкрѣст мѣсто нм вт по краюци н из гор н дол виднт н да истннстѣсет радї тѣх внше речене Хотарѣ. Таже <жѣпан Ёвргаски> дворник пошел ест тамо сѣс кннг Радѣла воєвода, сннѣ Мнхнѣв воєвода, по кѣде ест Ходна Данчюл дворник н Мнхо портар, при дѣни Мнхнѣв воєвода сѣс вї волѣри н а по том, по траг нм, Черника дворник сѣс г волѣри вт тѣх вї, како ест по внше рѣх. И а по том <...Хотарн>⁴ снне старѣ Хотарѣ нм. И сѣбран ест добри люде на нме: вт Чокѣнїици, Драгомир, сннѣ Данок н Макарїа н вт Гѣвжанин, Прѣчѣ н вт Ненчюлѣщи, Ёкорцѣ н вт Фѣврен, гоп Добре н Бока, тѣре сѣт Ходїан сѣс волѣри господства мн внше рѣх н сѣс калѣгернннн н сѣс Корнѣцѣлѣнїи н...⁵ пак по ѣ блатѣ, вт белѣз пак ѣ белѣз н вт сѣх, вт камен до камен, како ест исписан н ѣ кннгн, по старѣ Хотарѣ, по кѣде ест Ходна Данчюл дворник н Мнхо портар, сѣс вї волѣри, а по том, вѣ

¹ Loc rupt circa 4—5 cuvinte.

² Așa în text.

³ Loc rupt circa 6—7 cuvinte.

⁴ Loc rupt circa 3—4 cuvinte.

⁵ Loc rupt circa 2—3 cuvinte.

слѣд нм, Черника дворник със ѿ волѣри н шт тѣх ѿ волѣри, тере сѣт Хотарислан такоже н волѣр <господства ми Іургаки> дворник Ходна ест по траг нм н метнѣла ест каменн н белѣзи что ест поставна Братѣла колнне със Корнѣцелѣнн н без ѿ волѣри н метнѣли сѣт самн Корнѣцелѣнн каменн н пакн штетавилн сѣт по старн Хотарн н белѣзи, кон сѣт поставилн Данчюл дворник н Мнхо портар със ѿ волѣри.

И а по том пак за една камекн, еже бнл поставна жѣспан Хризѣ вел логѣфет, а калѣгернцн плакаѣ се пред Радул воевод н послал ест книг господствѣ емѣ със маан печат н метнѣла га ест, а Братѣла колнне пак поставн гдѣ ест поставн Рнза вел логѣфет. И по том, Іургаки, шн га ест поставна гдѣ ест бнли старн Хотарн. И сведѣтелствоваѣ сѣт въсн людіе шт по краюшн н ешеже н старн тѣ...¹ тере сведѣтелсковаше, како знает шнн шт древнїе дѣнн въсн дрѣжалан сѣт калѣгернцн н ест место н благовн свѣтѣн монастыр шт Бнхорѣшн н понѣждаѣ ест Іургаки дворник како да изваднл Корнѣцелѣнн нѣкнн книги; шнн сѣт рекли занеже не нмат ннедна книг. И аще извадїтн шнн нѣкнн книги нѣкогда, да не вѣрѣет се пред сїю книг господства ми.

Сего радї дадох н господство ми свѣтѣн монастыр шт Бнхорѣшн, такоже да ест внше рѣх шчнне н благове въ шѣб нм въ вѣкн, а ктитором н господство ми вечное въспомннанїе.

По шшестїе господства ми, кого вѣрѣчит господѣ Богѣ битї господарѣ ѣ Блашкою земле, да аще почтет н сѣхраннт н поновнт сїе книг господства ми, того господѣ Богѣ да га почтет н сѣхраннт въ господствѣ его, а въ вѣдешнх вѣцѣх дѣша его. И аще не почтет н не поновнт сїе книг господства ми, того господѣ Богѣ да не почтет н не сѣхраннт въ господствѣ его, а въ вѣдешнх вѣцѣх дѣша его н да ест сѣперннца прѣчнста владнчнце н прнснодѣвн Марїа, въ дѣнн страшнѣм сѣда, амин.

<И сведѣтелїе поставлѣем господство ми: жѣспан Папа вел дворник н жѣспан Хризѣ вел логѣфет н жѣспан Дѣмитрашко вел внстїгар н жѣспан Горган вел спатар н жѣспан Дѣмитраки вел <столннк н жѣспан> Рамандн вел колнне н жѣспан Дѣтамандн вел пѣхарннк н жѣспан Конднли вел постѣлннк. И нсправннк жѣспан Некѣла внстїгар.

И аз, <старн Стан логѣфет>, нпнсаѣ ѣ град Бѣкѣрешн, мѣсеца маи дї дѣнн, шт ядала текѣшнм лѣтї въ лѣт хѣрлѣ.

† Іо Янѣандрѣ воевода, <млнностїю> Божїю господннь.

Ишо Янѣандрѣ воевода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și milostivului și răposatului Io Iliiaș voievod. <Dă domnia> mea această poruncă a domniei mele sfintei dumnezeieștii

¹ Loc rupt circa 2—3 cuvinte.

mănăstiri ce se cheamă Vihorăști, unde este hramul nașterii <preacuratei stăpînei noastre de Dumnezeu născătoare și> pururea fecioară Maria și călugărițelor care trăiesc în acest sfînt locaș, ca să le fie bălțile sfintei mănăstiri de la Vărăști și de la Gurguiăți toate, cîte au fost de moștenire ale sfintei mănăstiri.

<Inșă semnele să> se știe: dintîiu de la Gurguiăți pe Coșcovul Gros, pe unde a mers jupan Danciul vornicul și Miho portarul de au hotărnicit, în zilele răposatului Mihnea voievod, cu 12 boieri și de acolo pe <Viorariul pe Gîrla> Stejarului în sus de la Sticleanu pînă la Dunăre și din jos pe rogoz pînă la Varanghel și de acolo, din copac în copac și de acolo pe cîmp, din movilă în movilă, pentru că este a lor veche și dreaptă ocină și de moștenire, din zilele<altor> bătrîni domni, care au fost înainte vreme.

Apoi, cînd a fost în zilele răposatului Mihnea voievod, iar călugărițele de la sfînta mănăstire mai sus zisă, ele au avut atunci pîră cu călugării de la sfînta mănăstire din București, numită Sfînta Troiță, <deoarece> călugării de la Sfînta Troiță au cotropit pe călugărițele de la Vihorăști cu aceste hotare de la mai sus zisele bălți de la Gurguiăți. Astfel atunci, în zilele răposatului Mihnea voievod, s-au plîns călugărițele mai sus-zise de cotropire de către călugării de la Sfînta Troiță pentru bălți, că au fost cotropite hotarele lor de la bălți. Iar după aceea, răposatul Mihnea voievod a trimis atunci pe jupan Danciul vornic și pe jupan Miho portarul de au umblat ei atunci, acei boieri, împreună cu călugării de la Sfînta Troiță și cu 12 boieri de au cercetat și au hotărnicit aceste bălți mai sus-zise și au așezat și semne pe aceste hotare, care sînt mai sus-zise, să-și țină călugărițele de la Vihorăști.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele răposatului Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, iar călugării de la Sfînta Troiță, ei n-au vrut să se lase, ci iarăși au ridicat pîră cu călugărițele de la Vihorăști, iarăși pentru aceste bălți mai sus-zise. Iar întru aceea, răposatul Radul voievod a cercetat și a judecat, după dreptate și după lege, cu toți dregătorii domniei lui și a căutat domnia lui de a ales pe dregătorul domniei lui jupan Cernica fost mare vornic de l-a trimis acolo împreună cu 3 boieri, care au fost din acei 12 boieri de la răposatul Mihnea voievod, care au umblat atunci în baltă de au hotărnicit. Astfel, după aceea, iarăși au mers și în zilele lui Radul voievod din acei boieri de atunci 3 boieri, anume: Dan din Ciocănești și Baico din Găojani și Coman din Nenciulești, împreună cu Cernica vornic de <au căutat> acolo acele hotare care au fost hotărnicite tot de ei încă mai dinainte vreme, din zilele răposatului Mihnea voievod, cum este mai sus scris. Astfel mai apoi, la fiul lui, răposatul Radul voievod, iarăși acei 3 boieri mai sus-zisi, cu jupan Cer<nica vornic și cu> călugării de la Sfînta Troiță, toți au umblat acolo împreună și n-au putut să facă în alt chip, să strice ei aceste hotare de la baltă, care sînt mai sus zise, care au fost așezate dinainte vreme, din zilele răposatului <Mihnea

voievod», ci iarăși au lăsat ei aceste hotare de la baltă, care sînt mai sus-zise, care au fost așezate dinainte vreme.

Iar după aceea, cînd a fost <acum, în zilele domniei mele>, iar călugărițele de la sfînta mănăstire de la Vihorăști, ele au venit înaintea domniei mele <cu cartea răposatului Radul> voievod, fiul răposatului Mihnea voievod, pentru hotare și pentru toate semnele, cum au fost hotărnicite și dinainte vreme acele bălți pe <vechile hotare. Și> am văzut și domnia mea cartea lui Radul voievod scrisă cu semnele și cu hotarele alese <și hotărnicite pe la baltă și> cu acei 12 boieri, ca să țină călugărițele de la Vihorăști. Și am făcut domnia mea și altă <carte, scrisă pe> rînd după <prima> carte a domniei mele.

Iar după aceea, iarăși <în zilele domniei mele, iar călugărițele de la sfînta mănăstire de la Vihorăști, ele au avut> pîră înaintea domniei mele cu Cornățelenii și așa au pîrît ele, că le-au cotropit vechile hotare...¹ Vărăști, pe care le-a așezat Danciul vornic și Miho portar cu 12 <boieri...>¹ de au așezat pietre și semne cum este mai sus zis, și iar apoi, a mers Cernica vornic în zilele lui Radul voievod cu <3 boieri care au fost din> acei 12 boieri, iar pe urma acelor 12 boieri. Iar după aceea, iarăși în zilele lui Radul <voievod, fiul lui Mihnea voievod, ...> și fără 12 boieri și fără lege, numai cu Cornățelenii, de le-au călcat vechile hotare și au pus pietre pe uscat și pe baltă și peste vechiul hotar al lor, de au trecut peste hotare, de au cotropit...² și au făcut și moară și au tăiat și lesele lor din baltă și au făcut ei alte lese. Astfel întru aceea, domnia mea am judecat după dreptate și după lege și cu toți dregătorii domniei mele și am ales domnia mea pe credinciosul boier al domniei mele Iorga <chi vornic de l-am trimis> domnia mea acolo, împreună cu călugărițele și să meargă și cu Cornățelenii să strîngă oameni buni și bătrîni dimprejurul locului lor, de pe marginea și de sus și de jos, să vadă și să adeverească pentru acele mai sus zise hotare. Astfel <jupan Iorgachi> vornic s-a dus acolo cu cartea lui Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, pe unde a mers Danciul vornic și Miho portar, în zilele lui Mihnea voievod, cu 12 boieri, și iar după aceea, pe urma lor, Cernica vornic cu 3 boieri din acei 12 boieri, cum este mai sus scris. Și după aceea...³ hotărnicite vechile lor hotare. Și a strîns oameni buni, anume: din Ciocănești, Dragomir, fiul lui Dan și Macaria și din Găojani, Pîrcea și din Nenciulești, Scorțea și din Făurei, popa Dobre și Boca, de au umblat cu mai sus zisul boier al domniei mele și cu călugărițele și cu Cornățelenii și ...⁴ iarăși pe baltă din semn iarăși în semn și din uscat, din piatră în piatră, cum este scris și în carte pe vechile hotare pe unde

¹ Loc rupt circa 4—5 cuvinte.

² Loc rupt circa 6—7 cuvinte.

³ Loc rupt circa 3—4 cuvinte.

⁴ Loc rupt circa 2—3 cuvinte.

a umblat Danciul vornic și Miho portar, cu 12 boieri, iar după aceea, în urma lor, Cernica vornic cu 3 boieri și din acei 12 boieri, de au hotărnicit așa. Și boierul <domniei mele Iorgachi> vornic a umblat pe urma lor și a aruncat pietrele și semnele pe care le-a pus Bratul comis cu Cornățelenii și fără 12 boieri și înșiși Cornățelenii au aruncat pietrele și iarăși au lăsat vechile hotare și semne pe care le-a pus Danciul vornic și Miho portar cu 12 boieri.

Iar după aceea, iarăși pentru o piatră <ce a pus-o> jupan Hrizea mare logofăt, iar călugărițele s-au plîns înaintea lui Radul voievod și au trimis cartea domniei lui cu pecetea mică și au aruncat-o, iar Bratul comis iar a pus unde a pus Riza mare logofăt. Iar după aceea, acum Iorgachi vornic el a pus-o unde a fost vechiul hotar. Și au mărturisit toți oamenii de pe margini și încă și bătrînul...¹ de au mărturisit că știu ei din zilele de demult că au tot ținut călugărițele și locul și bălțile sfintei mănăstiri de la Vihorăști și a silit Iorgachi vornic ca să scoată Cornățelenii niște cărți; ei au spus că n-au nici o carte. Iar dacă vor scoate ei niște cărți vreodată, să nu se creadă înaintea acestei cărți a domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri de la Vihorăști ca să-i fie mai sus zisele ocine și bălți de ohabă lor în veci, iar ctitorilor și domniei mele, veșnică pomenire.

După trecerea domniei mele, cui îi va încredința Domnul Dumnezeu să fie domn în Țara Românească, dacă va cinsti și va păzi și va înnoi această carte a domniei mele, pe acela Domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui și în veacurile viitoare sufletul lui, iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi această carte a domniei mele, pe acela Domnul Dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui și să-i fie protivnică preacurata stăpîna și pururea fecioară Maria în zilele înfricoșatei judecăți, amin.

<Și martori> punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Hrizea mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Gorgan mare spătar și jupan Dumitrachi mare <stolnic și jupan> Ramandi mare comis și jupan Diamandi mare paharnic și jupan Condili mare postelnic. Și ispravnic, jupan Necula vistier.

Și eu <bătrînul Stan logofăt> am scris în cetatea București, luna mai 14 zile și de la Adam cursul anilor, în anul 7136 <1628>.

† Io Alixandru voievod, <din mila> lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Viforîta, I/14.
Orig., perg., rupt, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. din 1860.

¹ Loc rupt circa 2—3 cuvinte.

1628 (7136) mai 15.

Ganea din Negrăși și fiul său se vînd rumâni împreună cu ocina lor lui Trufanda fost mare vistier.

† Eu Ganea de Nigrăși al meu zapis să se știe că m-am vîndut eu și cu feciorul meu, anume Calin și cu ocina mea de la Nigrăși de în cîmpu și de în pădure și de în silêștea satului, de prestii tot hotarul, oari cîtu si va alége partea mea, de în apa Dombromnicului pînă în vale, în matcă, unde șade satul, în hotarul Negrășului și di în Plopi 4 locure și de în Haștu 4 locure și de în Buciumi pămînture curati 6 și de în braniști, unde șadi satul, pămînturi 2 și de în Glimbini pămînturi 2 și di în poini 2 funi de ocină de lati cîte de 20 de stînji, de în matcă pînă în Calea Cerbului.

Vîndutu-ni-am noi amîndoi și cu ocina cîtă scrii mai sus jupînului Trufanda ci-au fost vistiar mari, deript 8 000 de bani gata. Și ni-am vîndut de bunăvoe a noastră cu știrea tuturor fraților și cu știrea tuturor migiașilor di înprijur să-i fim rumâni di moșie și lui șe feciorilor lui și să aibă a-și faciré și cartea domniască pri zapisul nostru.

Și au fost la tocmala noastră boiari și mulți oameni mărturie, anume: Ivașco vornicul și Vladul vistiarul Rudeanul și Gligorii comisul și Para logofătul și Iani postelnic de Blagodești și Iani postelnic de Cîmpu Lungu și Androni armașul și Radul logofet.

Πνε ΜΚΕΨΑ ΜΑΥ ΕΙ ΔΑΝΗ, ΕΤ ΛΕΤ ΧΡΛΣ.

Ivașco dvornic

Andronie armaș

Vladu vistiar

Radu logofet

Gligorie comis

Ηωανης ποσταιλνηκος¹

Para logofăt manu propria

Iano postelnic²

Muzeul de ist. a orașului București, nr. 27430.

Orig., hîrtie (30,5 × 20,5), opt peceți aplicate.

Copie ibidem, ms. 27 653, f. 1.

1628 (7136) mai 15.

Gherghe Turcu și fratele său vînd mănăstirii Golgota ocina lor numită Varnava.

† Adică eu Gherghie Turcul împreună cu frati-miu Thanasie Paiosul feciorii lui Chef, dat-am zapisul nostru svétii și dumnizăeștii mănăstiri Golgothii, unde esti hramul preobrajeniei господа Бога и спаса нашего Исуса Хри-

¹ Ioan postelnic.

² Semnăturile sînt autografe.

ста въ сѣдѣ Дѣнековица cum să se știe că avînd noi o ocină aproape de svéta mănăstire, anume Varnava, care ocină ni-u fost din moși, din strămoși, deci noi, de bunăvoia noastră o am făcut vînzătoare și ni-m tocmit cu egumenul di la svéta mănăstire ceia zisă mai sus, chir Nil, dinpreună cu tot săborul svétii mănăstiri și o-m tocmit drept bani gata ughi 40. Și-am luat aciști bani toți în mîinili noastre și ni-m scris și la pomenicul svétei mănăstiri pe noi și pe părinții noștri, ca să fie această moșie 'ce scrie mai sus a svétii mănăstiri ocină și moșie ohabnică și stătătoare în vici.

Și într-această tocmelă a noastră fost-au multe obraze de cinste, care să vor iscăli mai jos și alți megiași di pi înprejurul locului a căroro li să vor puni mai jos numili. Și pentru mai adevărată credința ne-am pus iscăliturili și decitili mai jos, crez.

Însă să să știe și hotarul: din hotarul Răzvadului din sus din Slănic pi muchie pînă în vîrfu undi esti hotarul svétii mănăstiri Dealul, la fîntîna ce di piatră, și în lungu, pînă în hălișteul Pinaghiei în sus pe muche, unde este copaciul cel mare la vîrfu și în vale, undi întră Vîlcănița în Slănic, și în lat, din Slănic pînă la mijlocul dealului, cali ci bătrîna a lui Mihai vodă, cari vini di la oraș.

Și am scris eu, Paisi ieromonah, egumenul svétii mănăstiri Pinaghiei, cu zisa lor, mai 15 dni 7136 <1628>.

† Eu Ghirghie Turcul vînzător.

Eu Athanasie Paiosul vînzător.

† Gherghie județul ot Tîrgoviște¹

Samoil monah ot Panaghie martor.

† Agapie monah ot Blaj.

Costandin și Paraschiva ot Ocnîța martori.

Stanciul ot Răzvad martur.

Arh. St. Buc., M-rea Golgota, IV/6.

Orig., hîrtie (32 × 22,5).

Copii ibidem, M-rea Golgota, VII/14 și mss. 228, f. 65 v și 231, f. 5.

1628 (7136) mai 15.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Pîrvu logofăt un rumân în Pereni.

† Многостію Божію, Іу Александрѣ воєвода и господинѣ, синѣ поконномѣ Іу Илиаш воєвода. Дават господство ми сію повеленіе господства ми боєренули домнеи мѣле Пîrvului logofăt, ca să-i fie un rumân, anume Pătru

¹ Semnătură autografă.

Borcan, feciorul Stoicăi Zopéi de în Pereni, pîntru că i-am fost rumân de moşie. Iar cîndu au fost acmu, în zilele domnei méle, au venit Pătru Borcan nainte domnei méle, de faţă cu boerenul domnei méle Pîrvul logofăt şi aşa pîrîia Pătru Borcan, cum l-auu fost robit tătarii în zilele răposatului Şerban voevodă. Iar tr-aceia domnea mea am cotatu de am judecat pre dereptul şi pre lége, cu toţi cinstiţii dregătorii domnei méle şi am văzut domnea mea şi carte răposatului Radul voevodă, cum au avut pîră şi atunce, şi i-au fostu dat atunce lége 4 omeni, să jure cum au fost robitu elu; iar într-aceia, Pătru Borcan nece într-u<n> chip n-a putut să juré atunce. Iar într-aceia, domnea mea încă i-am mai dat şi a do-oră lége 4 omeni, să jure cum au fost robitu, iar Pătru Borcan nece într-u<n> chip nu să putu apuca de lége, ce rămase de lege şi denaintea domnei méle, de în divanul domnei méle.

Dereptu aceia, am datu şi domnea mea boerenului domnei méle ce e mai sus-scris, să-i fie rumân elu şi feciorii lui, în vécii. Инако да нѣст, по реч господства ми.

Исправник, сам реч господства ми.

Пис мѣсца миан ѿ дъни, въ лѣт хърлѣ.

† Іу Ялѣѡандрѣ воєвода, милостію Божію господина.

Academia Republicii Socialiste România, XXXIII/198.

Orig., hîrtie (30 × 21), pecete timbrată.

EDIȚII. Bianu, *Doc. rom.*, 148—149.

1628 (7136) mai 16, Bucureşti.

Alexandru Iliaş voievod întăreşte lui Hrizea mare logofăt satul Bălteni în urma unor judecăţi.

† Милостію Божію, Іу Ялѣѡандрѣ воєвода и господинъ въсом землѣ ѢггровлаХітскоє, синъ великаго и прѣдобраго поконнмомъ Іу Илѣаш воєвода. Дават господство ми сѣе повеленіе господство ми почтенномъ правителю господство ми жѣпан Хриза великѣи лавгофет и съе синови его елицеже Богъ припсѣтит, ѡкоже да мѣ ест село Бѣлтѣнѣи, въ соудство Слѣховъ, въе село съе въсом хотаром и съе въснхъ вечнини и съе въе Ходоквм въ полю и въ шѣма и въ вод и въ блато и въ посвѣде и въ по въе хотаром, вѣре елика се хѣтет изврати въ хотар даже до пак хотар, по старе хотаре и велѣсе и съе сѣи вечнини по нме: Градѣ съе синови его Пѣтрѣ и Герге и Милко и Раде съе синови нѣ и Пѣдѣре съе синови его, Татѣа и Марини и Добре и и Марини съе синъ

его, Младин и Стопан със синови его, Стънмир и Микѡа и Ъанча със синови нѡ и Стан със синови си.

Понеже того село Бѡлтѣнѣи и със вечини више речени били сѡт за дѣдѣно манкѡи Ингелниек монахѡа, дѡщера манкѡе Каталниек, кога ест била дѡщера Бадек еже била вел дворник ѡт Мѡгѡрѣле и жѡпаннице...¹ ѡт Кожещи, кое ѡтѡчества се тегант ѡт над болѣрѣи ѡт Кожещи.

И потом, кѡда ест била въ дѡнѣе покоинном Смиѡви коевод а манкѡи Ингелниек монахѡа приѡвчило сѡа ен сѡмрѣтѡ и монастирѣи что ест имало на Бѡлтѣни сѡжиженѣе и пѡстѣнѣе. И по пѡстѣнѣе монастирѣи, а болѣрѣи ѡт Кожещи, которѣи се сѡт тегани за крѡе манкѡе Ингелниек монахѡа на име жѡпанница Ълина и жѡпанница Деспина и жѡпанница Ъонка, дѡщереѡ Бѡркѡе постелник ѡт Кожещи и жѡпанница Нѣга, дѡщера жѡпанницеѡ Баден ѡт Кожещи, ѡне вѡсѣѡ сѡт раздѣлани село Бѡлтѣнѣи и вечинѣи тере нѡ ест вѡзнимал комождѡ коланко сѡт били дѣла. И ѡт тогда вѡс дрѡжал ест сѡа дѣдѣнѡ еже ест више рѣѡ даже до дѡнѣе господства ми, въ прѡвое редѡ за господство зде ѡ Ълашкое земле, кога бист теченѣе лѣтом хѡркѡ.

И потом, жѡпанница Ълина, дѡщера Бѡркѡе постелник ѡт Кожещи, ѡна ест продала вѡсаѡ дѣла ен за ѡчинѡ и със вечинѣи ѡт село ѡт Бѡлтѣни почтенном правителю господство ми жѡпан Хриза вел лѡгѡфет вѡс по аспри готови.

И потом, кѡда ест била въ при дѡнѣе Гаврѣла коевод, кога бист теченѣе лѣтом хѡрки, пакиже ест покѡпила жѡпан Хриза вел лѡгѡфет ѡчинѡ и вечини ѡ село ѡ Бѡлтѣни ѡт над жѡпанница Деспина и ѡт над жѡпанница Ъонка, дѡщереѡ Бѡркѡе постелник ѡт Кожещи, дѣла нѡ вѡсаѡ вѡс по аспри готови. И паки покѡпила жѡпан Хриза веланкѣи лѡгѡфет ѡчинѡ и вечини ѡ село ѡ Бѡлтѣни дѣла жѡпанницеѡ Нѣгѡи, дѡщера жѡпанницеѡ Баден ѡт Кожещи и ѡт над Гангорѣе комис пак ѡт дѣла жѡпанницеѡ Нѣгѡи дѣла ен вѡсаѡ, вѡс по аспри готови. И пак покѡпила почтеннаго правител господство ми жѡпан Хриза вел лѡгѡфет ѡчинѡ и вечини ѡ село ѡ Бѡлтѣни ѡт над Ъван, брат жѡпанницеѡ Нѣгѡи, синѡ жителниец Баден ѡт Кожещи по аспри готови. Кое книгѡи и записе за проданѣе прочитѡхом господство ми вѡсѣѡ по редѡ ѡ веланкѣи диван и Хрисовѡла покоинномѡ Радѡла коевода над вѡс село Бѡлтѣнѣи и със вѡснѡ вечинѣи ѡлице сѡт били за дѣдѣнѡ манкѡе Ингелниек ѡт село ѡт Бѡлтѣни и колици нѡ Хокет бити ѡфатила скезанѣа Мѡхаѡе коевод ѡ Бѡлтѣни. И продадоше сѣи болѣри ѡт Кожещи село Бѡлтѣнѣи и със вѡснѡ вечинѣи, ѡни за ниѡном доброволю кромѣ ни една силостѣе вѡс по аспри готови за...¹ и със ѡзнанѣа вѡсѣѡи мегѣашом ѡт гор из дол и ѡт ѡкрѡст местом. Таже по еже ест била покѡпила почтеннаго правител господство ми жѡпан Хриза вел лѡгѡфет вѡс село Бѡлтѣнѣи и със вечинѣи како ест више пис, ѡн ест послал тере ест сѡбирѣет по вѡснѡ вечинѣи

¹ Loc alb.

вт Бѣлтѣни, которѣи по кѣде ест вѣли распали тере нѣ ест вднесла по вѣснѣ на втѣчьствѣа нѣ ѡ Бѣлтѣни.

И потомъ, кѣда ест вѣла въ дѣнѣе Алѣксандрѡ воевода, снѣи поконниом Радѣла воевода, тогда послаа ест жѣпан Хрнза велнкѣи лѣгѣфет тере ест донесла н по сѣи вѣше речени вечнии на нѣе: Градѣ със снѣови его, Пѣтрѡ н Герге н Мѣлако н Раде със снѣови нѣ н Пѣдѣре със снѣови его, Татѣла н Марини н Дѣбре н н Марини със снѣѡ его, Младни н Стопан със снѣови си, Стѣннимир н Мнѣла н Ѡанча със снѣови нѣ н Стан със снѣови си, которѣи сѣт вѣли за дѣдѣнѡ вт Бѣлтѣни н ѡфатниа сѣзанѣа Мнѣлаюк воевода ѡ Бѣлтѣни.

И потомъ, кѣда ест вѣла ннѣе, въ дѣнѣе господство ми, въ на второе редѣ за господство заде ѡ Влашкоѡ Земле, а сѣи вечнии вт Бѣлтѣни, Градѣ със братѣи его н със снѣови его, Пѣтрѡ н Герге н Мѣлако н Раде н Пѣдѣре със снѣови си, Татѣла н Марини н Дѣбре със снѣови нѣ н Марини със снѣа его, Младни н Стопан със снѣови его, Стѣннимирѡ н Мнѣла н Ѡанча н Стан, вѣни вѣснѣ вѣзденгоше прѣх прѣд господство ми ѡ днѣан н пришел ест тере сѣпрѣти се за лицѡ със почтеннаго правитѣла господство ми жѣпан Хрнза вел лѣгѣфет ѡ велнкѣи днѣан. И снѣе прѣше вѣни како нѣет вѣли вечнии за дѣдѣнѡ вт Бѣлтѣни, ниже сѣт сѣдѣниа никогдаже по вѣниа Бѣлтѣниаѡр, ниже се сѣт прихранилѣ тамѡ по тѣе вѣниа, ниже нѣ ест ѡфатна сѣзанѣа Мнѣлаа воевода ѡ Бѣлтѣни. Таже въ томъ, господство <ми> сѣмъ глѣдаѣх н сѣдѣнѣом, по правдѡ н по законъ със вѣсѣлѣни чѣстѣтѣниа правитѣлѣи господство ми н дадохъ сѣмъ господство ми шѣемѣни вечнии еже сѣт вѣше речени законъ вѣи мѣгѣашн по рѣваше господскѣи на нѣе: вт Зѣбата, Стѣнчѣла н Фѣера н вт Вѣлѣни, Стѣнчѣла н Мѣнѣ н Ѡпрѣ н вт Тѣрѣчѣни, Тѣдорѡ н вт Тѣтѣрѣн, Дѣнчѣла н Мнѣрѣ н вт Лѣцкѣнѣшѣ, Лѣцкѣан н вт Цѣпошн, Нѣгѣла н вт Попаа Бранѡк, Ѡпрѣ н Лѣпѣла, ѣакоже да заклет како нѣет вѣли вечнии за дѣдѣнѡ вт село вт Бѣлтѣни, ниже нѣ ест ѡфатна сѣзанѣа Мнѣлаюк воевода ѡ село ѡ Бѣлтѣни. Таже, кѣда ест вѣла на дѣнѣ н на сорок, а Градѣ със снѣови его, Пѣтрѡ н Герге н Мѣлако н Раде н Пѣдѣре със снѣи его, Татѣла н Марини н Дѣбре н н Марини със снѣѡ его, Младни н Стопан със снѣови его, Стѣннимирѡ н Мнѣла н Ѡанча н Стан със снѣови си, вѣни сѣт заклетѣи како ест по вѣше пис. И по томъ почтеннаго правитѣлаю господство ми жѣпан Хрнза вел лѣгѣфет вѣи вѣдѣше толѣнка крѣвѣстѣе н едни работъ безъ правѣстѣе, вѣи ещѣе не вѣставѣлѣютъ сѣ снѣе, ни нѣвернише сѣ, а нѣ ест вѣзѣнѣа вт прѣд господство ми вт днѣан законъ прѣз законъ, кѣ за волѣри, по рѣваше господскѣи, на нѣе: вт Цнѣгѣнѣшѣ, Стѣпан лѣгѣфет н Драгѣла н вт Бѣчѣмѣни, Крѣтѣ лѣгѣфет н вт Тѣнкѣвѣши, Бѣта лѣгѣфет н вт Крѣтѣнѣши, Стѣнчѣла лѣгѣфет н вт Корнѣшѣ, Лѣе постѣаникъ н вт Лѣладѣрѣшани, Дѣмнѣтрѡ вѣлаѣх н вт Мѣнѣшѣ, Нѣнчѣла дворникъ н Мѣвродни гѣхарникъ н Барѣла постѣаникъ н вт Фѣндѣни, Стѣнчѣла лѣгѣфет н вт Тѣпѣловѣни, Тѣдоръ столѣникъ н Борча лѣгѣфет н вт Драгомнѣрѣшѣ, Мнѣрѣ постѣаникъ н Стѣнка гѣхарникъ н вт Бнрѣи, Кѣнѣко гѣхарникъ н вт Кѣсѣба, Радѣла снѣѡ Пѣкѣловъ шнѣфар н вт Ѡскаци, Ѡкорѣ лѣгѣфет н вт

Раса, Радул лугвѣт и вт Кокорѣщї, Станчул постелник и Некѣла постелник и вт Кр...¹ ищї Цѣфѣла постелник и вт Питеци, Мирослав лугвѣт и вт Пѣсавищї, Могош, синъ Могошов дворник, ѡкоже да заклет радї сїи речени вечнини вт Бѣлтѣни и да истинствѣет със дѣшамн нѣ бнли ест вечнини за дѣдїно вт село вт Бѣлтѣни, нан нѣст бнли? И свезанїа Мнѣлана воєвод нгдеже нѣ ест ѡфатна?; алн вт Гннан паша швало. И ащеланже не Хокют бн бнли нан седна по шчина Бѣлтѣнилор, ниже се Хоцет бнти поХранили ница по шчина Бѣлтѣнилом вт Гннан паша до нинѣ а шни да ест нѣкоє людїе ѡмирни. И ащеланже Хокют бн бнли седнан над шчина Бѣлтѣнилор и се Хокет бн бнли приХранили вт тогда швало а шни да вѣди вечнини. И днѣ ест бнл по пасѣк. Таже въ том, сїн кд за болѣри, шни ест Ходна и смотриан ест въс разланиѣе како ест бнл по правостїю и пошел ест сїн кд за болѣри ѡ село ѡ Бѣлтѣни тере ест шврѣтал и видѣли сѣт шни сами със шчїи нл ндѣже ест бнл нл шнованїа домовиХ и желице швемзи вечнини више речени и истинствовала ест велма добре: вт траг Гннан паша, въ днїе Мнѣлаев воєвод, како се сѣт бнли приселнт село Бѣлтѣни на монастирѣ манкѣв Ангелниев монаХїѣм и въс седнан тамо даже до при днїе покоинном Гннїшн воєвод. Таже тогда, при тае врѣме, къда се сѣт прилшчна Хорев посподство ми многа злодѣнствїе, тере ест съжнгал и монастира и село Бѣлтѣнїи, потом раснпают сѣ вѣснѣ вечнинїи, кто камо ест моглѣ. Таже, къда ест бнл въ днїе господство ми, въ прѣвое ред за господство и въ днїе Гаврїла воєвода, по еже ест бнл покѣпна почтѣннаго правнтел господство ми жѣпан Хрнза вел лугвѣт село Бѣлтѣни вт над болѣрїи вт Кожещїи вишверечени шн ест послан тере съберет вѣснѣ вечнинїи вт Бѣлтѣни, и которїи сѣт бнли за дѣдїнѣ и которїи нѣ ест ѡфатна свезанїа Мнѣлаев воєвод, тере нѣ ест вднєсна на штѣчѣства нѣ ѡ Бѣлтѣни. Таже потом, къда ест бнл въ днїе Ялѣѣандров воєвода, синъ покоинном Радул воєвод, а почтѣннаго правнтел господство ми више писе послала ест тере ест донєсна и по сїи више речени вечнини, на нлме: Граде със синовн его, Пѣтрѣ и Герге и Мнлако и Раде със синовн нѣ и Пѣдѣре със синовн еи, Татѣла и Марни и Добре със синовн еи и и Марни със снна его, Младнн и Стопан със синовн его Стѣннмир и Мнѣла и Ганчѣ със синовн нѣ и Стан със сннн его, которїи сѣт бнли ѡфатна свезанїѣм покоинном Мнѣлана воєвод ѡ Бѣлтѣни и истинствовали сѣт и сїи болѣри велма добре како ест бнли сїе вечнини за дѣдїнѣ вт Бѣлтѣни и ѡфатна нѣ ест свезанїа Мнѣлаев воєвод въ село ѡ Бѣлтѣни. Таже къда ест бнл на днѣ и на сорок, а жѣпан Хрнза вел логофет шн нѣ ест донєсна закон запаљно прѣд господство ми ѡ великїи днѣвн, тере сѣт свѣдѣтелствовала със дѣшамн нѣ. И понѣднїлом господство ми по сїи .кд. за болѣри тере ест заклет вѣснѣ по редѣ, със рѣками по свѣта еуѣсаргелїе въ црѣква нз градѣ господство ми како ест бнли вечнини за дѣдїно и како нѣ ест ѡфатна свезанїѣм Мнѣлана воєвод ѡ Бѣлтѣни. И поста-

¹ Text ilizibil.

внѣом господство ми тере ест бнл на клетвѣ исправничи вѣрнини болѣрнин
 господство ми Гнра и Феофлакт вторїи постѣлник из кѣща господство ми и
 слбг господство ми Радѹа вторїи портар. И заклеа ест жѣпан Хриза вел лшго-
 фет със сїн кд за болѣрн како ест више пис, през вї Таже ест шетал Градѣ
 със братїи его и със синовн его, на нме Пѣтрѣ и Герге и Мнако и Раде със
 синовн нѣ и Пѣдѣре със синн его, Татѣа и Марин и Добре със синовн си и и
 Марин със синн его, Младин и Стоян със синн его, Стѣннимир и Микѣа и
 Ёанча и Стан със синовн нѣ вт закон и вт сѣжденїе вт пред господство ми.
 И дал нѣ съм господство ми вт дван да ест пакнже вечинн жѣпанѣ Хризев
 вел лшгофет, како ест бнлн и вт прѣжде врѣме. И послахом господство ми
 тере сѣт пѣнна по теѣ вї клетовци, како ест бнл шенчѣол и закона Хорев,
 тере ест вѣзнимал вт єдиногѣ по г воловн, почто радї ест заклеа криво.

Сего радї, дадох съм господство ми почтенном правител господство ми
 жѣпан Хризев вел лшгофет, икоже да мѣ ест село Бѣлтѣнїи със вѣс Хотаром
 и със вѣснѣ вечинїи и със вѣс Ходоком шчинѣ дѣдїно и вѣ шѣав синовом и
 вѣшком и прѣвншчетом и не вт кождѣ непоколебнмо, порнзмо господство ми.

Сече вѣо и сведетелїи поставѣет господство ми: жѣпан Папа вел дворник и жѣ-
 пан Хриза вел лшгофет и жѣпан Дѣмитрашко вел вистїар и жѣпан Горган вел спатар
 и жѣпан Дѣмитраки вел столник и жѣпан Раманди вел колнс и жѣпан Дїа-
 мандї вел пѣлрник и жѣпан Конднла велнктїи постѣлник. И исправник жѣпан...¹

И написах аз, Пѣпѣдат лшгофет, вѣ настоинїи нарецаемагѣ града Бѣкѣрѣци,
 мѣсеца маи сї и вт Ядана даже до ннѣ вѣ сего писанїе текѣшагѣ лѣтом
 вѣ лѣт хрлс, а вт рождество Христовѣ хлїкн.

† Io Alexandru voievoda, milostivъ Boжїю господннь.

Io Ilandandru voievoda <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara
 Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă
 domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al dom-
 niei mele jupan Hriza mare logofăt și cu fiii lui, ciți îi va lăsa Dumnezeu, ca
 să-i fie satul Băltenii, din județul Ilfov, tot satul cu tot hotarul și cu toți
 vecinii și cu tot venitul din cîmp și din pădure și din apă și din baltă și de
 pretutindenii și de peste tot hotarul, oricît se va alege din hotar pînă iarăși
 în hotar, pe vechile hotare și semne și cu acești vecini, anume: Gradea cu
 fiii lui, Pătru și Gherghe și Milco și Rade cu fiii lor și Pădure cu fiii lui, Tatul
 și Marin și Dobre și iar Marin cu fiul lui, Mladin și Stoian cu fiii lui, Stănimir
 și Micul și Oancea cu fiii lor și Stan cu fiii săi.

Pentru că acel sat Băltenii și cu vecinii mai sus ziși au fost de moștenire
 ai micii Anghelina monahia, fiica micii Catalina, care a fost fiica lui Badea
 fost mare vornic din Măgurele și a jupaniței...¹ din Cojești, care moștenire

¹ Loc alb.

se trage de la boierii din Cojești. Iar după aceea, cînd a fost în zilele răposatului Simeon voievod, maicii Anghelina monahia i s-a întîmplat moarte, iar mănăstirii ce a avut-o la Bălteni ardere și pustiire. Iar după pustiirea mănăstirii, boierii din Cojești, care s-au tras din sîngele maicii Anghelina monahia, anume jupanița Elina și jupanița Despina și jupanița Voica, fiicele lui Bîrcă postelnic din Cojești și jupanița Neaga, fiica jupaniței Badei din Cojești, ele toate au împărțit satul Băltenii și vecinii, de au luat fiecare cît i-a fost partea. Și de atunci au tot ținut această dedină, care este mai sus zisă, pînă în zilele domniei mele, în primul rînd de domnie aici în Țara Românească, cînd a fost cursul anilor 7126.

Iar după aceea, jupanița Elina, fiica lui Bîrcă postelnic din Cojești, ea a vîndut toată partea ei de ocină și cu vecinii din sat din Bălteni cinstitului dregător al domniei mele jupan Hriza mare logofăt, tot pe aspri gata.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Gavriil voievod, cînd a fost cursul anilor 7128, iarăși a cumpărat jupan Hriza mare logofăt ocină și vecini în sat la Bălteni de la jupanița Despina și de la jupanița Voica, fiicele lui Bîrcă postelnic din Cojești, partea lor toată, tot pe aspri gata. Și iarăși a cumpărat jupan Hriza mare logofăt ocină și vecini în sat în Bălteni partea jupaniței Neaga, fiica jupaniței Badei din Cojești și de la Gligorie comis, iarăși din partea jupaniței Neaga, toată partea ei, tot pe aspri gata. Și iarăși a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele jupan Hriza mare logofăt ocină și vecini în sat în Bălteni de la Ivan, fratele jupaniței Neaga, fiul jitelniței Badei din Cojești, pe aspri gata. Care cărți și zapise de vînzare le-am citit domnia mea toate pe rînd în marele divan și hrisovul răposatului Radul voievod peste tot satul Bălteni și cu toți vecinii cîți au fost de moștenire ai maicii Anghelina din sat din Bălteni și cîți îi va fi apucat legătura lui Mihai voievod în Bălteni. Și au vîndut acești boieri din Cojești satul Bălteni și cu toți vecinii, ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă, tot pe aspri gata, pentru...¹ și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și dimprejurul locului. Astfel, după ce a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele jupan Hriza mare logofăt tot satul Băltenii și cu vecinii, cum este mai sus scris, el a trimis de a strîns pe toți vecinii din Bălteni, care pe unde au fost risipiți, de i-a adus pe toți la moștenirea lor, în Bălteni.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul răposatului Radul voievod, atunci a trimis jupan Hriza mare logofăt de i-a adus și pe acești vecini mai sus ziși, anume: Gradea cu fiii lui, Pătru și Gherge și Milco și Rade cu fiii lor și Pădure cu fiii lui, Tatul și Marin și Dobre și iar Marin cu fiul lui, Mladin și Stoian cu fiii săi, Stănimir și Micul și Oancea cu fiii lor și

¹ Loc alb.

Stan cu fiii săi, cîți au fost de moștenire din Bălteni și i-a apucat legătura lui Mihail voievod în Bălteni.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, în al doilea rînd de domnie aici în Țara Românească, iar acești vecini din Bălteni, Gradea cu frații lui și cu fiii lui, Pătru și Gherghe și Milco și Rade și Pădure cu fiii săi, Tatul și Marin și Dobre cu fiii lor și Marin cu fiul lui, Mladin și Stoian cu fiii lui, Stănimir și Micul și Oancea și Stan, ei toți au ridicat pîră înaintea domniei mele la divan și au venit de s-au pîrît de față cu cinstitul dregător al domniei mele jupan Hriza mare logofăt în marele divan. Și așa au pîrît ei că n-au fost vecini de moștenire din Bălteni, nici n-au stat vreodată pe ocina Băltenilor, nici nu s-au hrănit acolo pe aceea ocină, nici nu i-a apucat legătura lui Mihai voievod în Bălteni. Astfel, întru aceea, domnia <mea> am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea acestor vecini care sînt mai sus ziși lege 12 megiași pe răvașe domnești, anume: din Zmulta, Stanciul și Fiera și din Văleni, Stanciul și Manea și Oprea și din Tărăceani, Tudor și din Tătărăi, Danciul și Mitrea și din Luțcănești, Luțcan și din Țepoși, Neagul și din Poiana lui Bran, Oprea și Lupul, ca să jure că n-au fost vecini de moștenire din sat din Bălteni, nici nu i-a prins legătura lui Mihai voievod în sat în Bălteni. Astfel, cînd a fost la zi și la soroc, iar Gradea cu fiii lui, Pătru și Gherghe și Milco și Rade și Pădure cu fiii lui, Tatul și Marin și Dobre și iar Marin cu fiul lui, Mladin și Stoian cu fiii lui Stănimir și Micul și Oancea și Stan cu fiii săi, ei au jurat cum este mai sus scris. Iar după aceea, cinstitul dregător al domniei mele jupan Hriza mare logofăt, văzînd atîta strîmbătate și o treabă fără dreptate, el încă nu s-a lăsat așa, nici nu s-a încredințat, ci a luat dinaintea domniei mele din divan lege peste lege, 24 de boieri, pe răvașe domnești, anume: din Țigănești, Stepan logofăt și Draghiia și din Buciumeani, Cîrstea logofăt și din Tîncăbești, Buta logofăt și din Cîrstienești, Stanciul logofăt și din Cornești, Ilie postelnic și din Căldărușani, Dumitru vătaf și din Mănești, Nenciul vornic și Mavrodin paharnic și Barbul postelnic și din Fundeani, Stanciul logofăt și din Topoloveni, Tudor stolnic și Borcea logofăt și din Dragomi-rești, Mitrea postelnic și Stoica paharnic și din Bircii, Voico paharnic și din Cosoba, Radul, fiul lui Pavel șifar și din Uscați, Scorea logofăt și din Rasa, Radul logofăt și din Cocorăști, Stanciul postelnic și Necula postelnic și din Cr . . . ¹ ești, Ștefan postelnic și din Pitești, Miroslav logofăt și din Păulești, Mogoș, fiul lui Mogoș vornic, ca să jure pentru acești mai sus ziși vecini din Bălteni și să adeverească cu sufletele lor: au fost vecini de moștenire din sat din Bălteni sau n-au fost? Și legătura lui Mihai voievod unde i-a apucat? ; însă de la Sinan pașa încoace. Și dacă nu vor mai fi stat pe ocina Băltenilor,

¹ Text ilizibil.

nici nu se vor fi hrănit nimic pe ocina Băltenilor de la Sinan pașa pînă acum⁹ iar ei să fie niște oameni în pace. Iar dacă vor fi stat pe ocina Băltenilor și se vor fi hrănit de atunci încoace, ei să fie vecini. Și ziua a fost după Paști. Astfel, întru aceea, acești 24 de boieri, ei au umblat și au căutat cu tot dinadinsul cum a fost după dreptate. Și au mers acești 24 de boieri în sat la Bălteni, de au aflat și au văzut ei singuri, cu ochii lor, unde a fost temelia caselor și locuința acestor vecini mai sus ziși și au adevărit foarte bine: pe urma lui Sinan pașa, în zilele lui Mihai voievod, cum s-au așezat în satul Bălteni la mănăstirea maicii Anghelina monahia și au tot stat acolo pînă în zilele răposatului Simeon voievod. Astfel atunci, în acea vreme, cînd s-a întîmplat țării domniei mele multă răutate, de a ars și mănăstirea și satul Băltenii, după aceea s-au risipit toți vecinii, care încotro au putut. Astfel, cînd a fost în zilele domniei mele, în primul rînd de domnie și în zilele lui Gavriil voievod, după ce a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele jupan Hriza mare logofăt satul Băltenii de la mai sus ziși boieri din Cojești, el a trimis să strîngă pe toți vecinii din Bălteni, și pe care au fost de moștenire și pe care i-a apucat legătura lui Mihai voievod, de i-a adus la moștenirea lor, la Bălteni. Astfel, după aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul răposatului Radul voievod, cinstitul dregător al domniei mele mai sus scris a trimis de a adus și pe acești mai sus ziși vecini, anume: Gradea cu fiii lui, Pătru și Gherghe și Milco și Rade cu fiii lor și Pădure cu fiii săi, Tatul și Marin și Dobre cu fiii săi și iar Marin cu fiul său Mladin, și Stoian cu fiii lui, Stănimir și Micul și Oancea cu fiii lor și Stan cu fiii lui, pe care i-a apucat legătura răposatului Mihai voievod în Bălteni. Și au adevărit și acești boieri foarte bine că acești vecini au fost de moștenire din Bălteni și i-a apucat legătura lui Mihai voievod în sat în Bălteni. Astfel, cînd a fost la zi și la soroc, jupan Hriza mare logofăt, el a adus lege deplin înaintea domniei mele la marele divan, de au mărturisit cu sufletele lor. Și i-am silit domnia mea pe acești 24 de boieri de au jurat toți pe rînd, cu mîinile pe sfînta evanghelie, în biserica din cetatea domniei mele, că au fost vecini de moștenire și că i-a apucat legătura lui Mihail voievod la Bălteni. Și am pus domnia mea de au fost la jurămînt ispravnici credincioși, boierii domniei mele Spira și Teofilact ai doilea postelnici din casa domniei mele și sluga domniei mele Radul al doilea portar. Și a jurat jupan Hriza mare logofăt cu acești 24 de boieri, cum este mai sus scris, peste 12. Astfel a rămas de lege și de judecată dinaintea domniei mele Gradea cu frații lui și cu fiii lui, anume Pătru și Gherghe și Milco și Rade cu fiii lor și Pădure cu fiii lui, Tatul și Marin și Dobre cu fiii săi și iar Marin cu fiul lui Mladin și Stoian cu fiii lui, Stănimir și Micul și Oancea și Stan cu fiii lor. Și i-am dat domnia mea din divan să fie iarăși vecini jupanului Hriza mare logofăt, cum au fost și dinainte vreme. Și am trimis domnia mea de i-au prădat pe acei 12 jurători, cum a fost obiceiul și legea țării, de au luat de la fiecare cîte 3 boi, pentru că au jurat strîmb.

De aceea, am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Hriza mare logofăt, ca să-i fie satul Băltenii cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori pune domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Hriza mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Gorgan mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Ramandi mare comis și jupan Diamandi mare paharnic și jupan Condila mare postelnic. Și ispravnic, jupan
.....¹

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun numită București, luna mai 16 și de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7136, iar de la nașterea lui Hristos, 1628.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, IV/35.
Orig., perg. (61 × 70,5), pecete timbrată.
Trad. din 1792 ibidem. ms. 256, f. 219 v—222.

81

1628 (7136) mai 18.

Alexandru Iliăș voievod împuternicește pe Hrizea mare logofăt să-și strîngă rumâni din Bucșani.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domnu, fiul răposatului Io Iliăș voievod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregătorului domniei mele jupan Hrizea vel logofăt, ca să fie volneci ai lui oameni, anume . . .¹ cu această carte a domniei mele să aibă a strîngere și a țineré ai lui rumâni, care au fost de moșie din sat din Bucșani ai Balii postelnic și și ai altor megiiși, pentru că acești rumâni fost-au vîndut Balea postelnic i Udrea logofăt încă în zilele lui Mihaiu vodă.

Iar cînd au fost apoi, în zilile Radului vodă, cumpărat-au jupîn Hrizea vel logofăt de la jupîneasa Tudosiia, jupîneasa lui Andreiu logofăt și de la fie-sa Magda, care ocină și rumâni rădicat-au Balea postelnicul pîră acum în zilile domniei mele și s-au pîrît de față în divan Balea postelnicul cu Hrizea vel logofăt și au rămas Balea postelnic de lege dinnaintea domniei mele.

Intr-aceia, dat-am domniia mea jupînului Hrizei vel logofăt ca să aibă a-și strîngeré și a țineré toți rumâni cîți au fost din satu den Bucșani ai Balii

¹ Loc alb.

postelnic și ai altor megiiși, însă rumânii pre nume: Cornea i Stan și frate-său Slăvilă și Iancul i Căzan, fratele lui David și Paraschiva meșterul i Stancul, fratele Cornii cu feciorii lui, anume Badea i Manciul i Tanasie, Oana i Stan i Oancea i Pătru, să aibă a-i ducere pre toți cu toate bucatele în sat în Bucșani și de nimeni opreală să n-aibă, înaintea domnii mele. Iar lor de le va părea strîmbu, vor veni de față înaintea domnii mele. Într-alt chip să nu fie. Și însumi am zis domniia mea.

Scris luna maiu 18 zile, văleat 7136 <1628>.

Arh. St. Buc. Condica m-rii Radu Vodă, nr. 256, f. 649 v.

Traducere; alte traduceri ibidem, ms. 1268, f. 107 (cu data 1629 mai 3) și la Academia Republicii Socialiste România, ms. 4985, f. 53.

82

1628 (7136) mai 20, București.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Preda spătar satul Tîncăbești, din jud. Ilfov, în urma unor judecăți.

† Многостією Божією, Іу Ялѣзандръ воевода и господинъ въсом землѣ Зггровладхѣнскоє, синъ прѣдобраго, покоиннаго Іу Нлѣпаш воевода. Дават господство ми сѣю повеленіе господство ми волѣринѣ господство ми Прѣдек спатар, синъ покоинномѣ жѣпан Никъв бившеѣ вел аггвфет и със синовн си, елицѣ мѣ Богъ дароваѣ, пакуже да мѣ ест село Тънкъвешѣн, шт сѣдетвѣм Ѣлх<ов>, въс, със въсом хотаром и със въснѣ вечннѣн и със въс доходоком шт поля и шт шѣма и шт вод и със вечннѣн, по имѣ: Неделко със синовн си и Мнлѣ със синовн си и Драгомир със синовн си и Шербан със синовн си и Исак със синовн си и поп Стан със братѣм си и Драгомир със синовн си и Шербан със синовн си и Братѣл със синовн си и Богдан със синовн си и със братѣм си и Радѣл със синовн си и Миркан със братѣм си Ѣанча и Яндрѣю и Ѣалат със синовн си и Бързѣ със синовн си и Драгомир със синовн си и Гоцѣ със синовн си и Кръчюн със синовн си и Пѣтрѣ със синовн си и Мнхъналъ със синовн си и Пѣтрѣ със синовн си и Ропитъ със синовн си и Неделко със синовн си и Пѣдѣре със синовн си и Балое със синовн си и Стан, синъ Кълинов със синовн си и Манѣ и брат его Дръгою и внѣцѣн нѣ, Златѣ и Тоадѣр и със синовн нѣ.

<П>онеже твгв село Тънкъвешѣн више пис шнн сѣт вилн въснѣ людѣ кнѣшн със шчинѣ нѣ, шт дѣдѣ, за прѣдѣдѣ, ешеже шт прѣжде времѣ. Я потом, къда ес бил въ дѣнѣ поквинншм Мнхънал воевод, а село Тънкъвешѣн, шнн прѣддоше сѣ вечннн покоинншм жѣпан Лѣкъв бнѣ вел агж по новци готовн, шнн

181

за нѣхнѣм доброволю. И потомъ Лекъвъ ага прилѣчило съ емѣ прибегѣе въ Немцкое земле.

И кѣда ес бѣла въ дѣнѣ поконнѣмъ Шербанъ воеводъ, по врѣме что ес бѣла послала Шербанъ воеводъ по поконнѣмъ жѣпанъ Никъ вѣшехъ тогда вѣла вѣстѣтаръ поклансарю въ Немцкою земле, тогда ес бѣла взѣмствовала въ прибѣгствѣмъ по Лека ага съе нѣкое новци, нгдѣже ест бѣла теготъ и неволе емѣ. И потомъ, по смъртѣи Лекъвъ ага, падалъ ес вѣти село Тѣнкѣвѣщѣи по рѣка матералъ си, жѣпанницѣ Керацинъ. Таже, въ томъ, шна сѣуцѣи вѣтала стара и неможна и въ доста неволю и сиростѣе и въ много дѣжновѣнѣи, и нѣстъ могаль съе дрѣгъ да платили тѣхъ дѣжновѣнѣи, таже ест продава сама житѣлица Керацинъ, мати Лекъвъ ага, поконнѣмъ жѣпанѣ Никъ вѣне вѣла лѣгѣфетъ село Тѣнкѣвѣщѣи съе вѣсомъ Хотаромъ и съе вѣснѣхъ вѣчинѣи, за хѣ аспри готови, како ест бѣла шѣнѣна и шт прѣжде врѣме, али безъ дрѣзи новци, что ес бѣла взѣмствовала по Лека. <И> видѣхомъ господство ми и записъ за проданѣе шт рѣка жѣпанницѣ Керацинъ съе велѣкое клѣтѣво и съе множествомъ людѣе свѣдѣтелѣи написани въ записъ. И шт при дѣнѣ поконнѣмъ Шербанъ воеводъ вѣс дрѣжалъ волѣринъ господство ми Прѣда спатаръ село Тѣнкѣвѣщѣи съе довромъ миромъ.

И потомъ кѣда ес бѣла въ дѣнѣ Гаврѣина воеводъ, по смъртѣи Никъ вѣ лѣгѣфетъ, штѣцъ Прѣдѣкъ спатаръ, а село Тѣнкѣвѣщѣи шни сѣтъ Ходили въ тѣнно и съе ласканѣе, терѣ се сѣтъ скѣповалъ за вѣчинѣе шт на Гаврѣина воеводъ, кромѣ знанѣмъ Прѣдѣкъ спатаръ и безъ знанѣа диванѣмъ; и нѣстъ бѣла съе пѣтъ и съе правостѣе да се скѣпѣете за вѣчинѣе шт господары и да се кнѣзствовали села волѣрскѣи.

И потомъ, кѣда ес бѣла въ дѣнѣ Ялѣзандрѣ воеводъ, синѣ поконнѣмъ Радѣла воеводъ, а волѣринъ господство ми Прѣда спатаръ, шн ест тегалѣ прѣнѣе прѣдъ господство емѣ въ велѣкѣи диванъ съе село Тѣнкѣвѣщѣи. И пошелъ ест прѣдъ Ялѣзандрѣ воеводъ терѣ съпрѣти се за лицѣ и сице прѣше село Тѣнкѣвѣщѣи прѣдъ господствѣ емѣ како сѣтъ бѣли вѣчинѣи господскѣи, продавали поконнѣмъ Михѣю воеводъ, нѣстъ бѣли вѣчинѣи волѣрскѣи, ниже покѣпили за жѣпанѣ Лека ага. Таже, въ томъ, Ялѣзандрѣ воеводъ, синѣ Радѣла воеводъ, господство емѣ глѣдалъ и сѣдѣхъ по правдѣ и по законъ, кѣпѣноже съе вѣсѣхъли чѣстѣитѣи правѣтелѣи господство емѣ и добре истѣнствовала господство его съе вѣс диваномъ, како нѣстъ бѣли вѣчинѣи господскѣи, что ест бѣли вѣчинѣи Лекъвъ ага и продавали шт мати его, жѣпанница Керацинъ, пѣчѣтѣнѣмъ и поконнѣмъ жѣпанъ Никъ вѣне вѣла лѣгѣфетъ съе аспри готови, како ест вѣше писъ. Таже ест вѣтала село Тѣнкѣвѣщѣи шт законъ и шт сѣжденѣе шт прѣдъ Ялѣзандрѣ воеводъ, синѣ Радѣла воеводъ, шт диванъ. И взѣла ми ест господство емѣ книгъ Гаврѣиловъ воеводъ шт надъ село Тѣнкѣвѣщѣи что ест имѣла шни за скѣпованѣе сѣтворѣна зла и лѣжанѣа, терѣ ш ест далъ Ялѣзандрѣ воеводъ, синѣ Радѣла воеводъ, въ рѣка Прѣдѣкъ спатаръ, да ю ест пакѣи вѣчинѣи, како ю ест бѣли и шт прѣжде врѣме.

И потомъ, кѣда ест бѣла послѣхъ, по прѣхъ что се сѣтъ бѣли съпрѣдъ Прѣда спатаръ съе село Тѣнкѣвѣщѣи прѣдъ Ялѣзандрѣ воеводъ, синѣ Радѣла воеводъ и

всташа село Тънкъбещи въсѣхъ въ законъ а сѣи више речени вечини въ Тънкъбещи, на име Манѣ и съсъ братомъ си Дръгою и съсъ вѣсѣи нѣхъ Злате и Тоадеръ и съсъ синови имъ, вни не вставлѣютъ сѣи сице, да вѣдѣи вечини такоже прѣчи вечини въ Тънкъбещи, а нѣ естъ пошели вни въ прѣхъ ЯлеЗандръ воевода, сына Радѣла воевода, съсъ волѣрни господства ми Прѣда спатаръ въ великѣи диванъ тере съпрѣти се за лицѣ съсъ Прѣда спатаръ и сице прѣше вни въ диванъ како нѣстъ вни вечини Лекъвѣ ага продавали, ниже ю естъ вѣфатилъ свезанѣмъ поконниши МиХана воевода тамо, въ село въ Тънкъбещи, когда се сѣтъ продалъ село Тънкъбещи Лекъвѣ ага. Таже, въ томъ, ЯлеЗандръ воевода, синъ Радѣла воевода, господство емъ гледалъ и сѣдѣхъ, по правъ и по законъ, вѣсноже съсъ вѣсѣхъми чѣститими правителѣи господство емъ и истинствоваа ЯлеЗандръ воевода како естъ вни вечини Лекъвѣ ага и вѣфатилъ свезанѣ МиХанъ воевода въ село въ Тънкъбещи. И ешеже сѣтъ свидѣлствоваа тогда въ диванъ и почтеннаго правителеа господство ми жѣпанъ Папа велъ дворникъ, како естъ вни вечини Лекъвѣ ага на нѣ прѣжде вѣрѣме и вѣфатилъ естъ свезанѣ МиХанъ воевода въ село въ Тънкъбещи. И всталъ естъ Манѣ съсъ братъ его Дръгою и анепѣи нѣхъ Злате и Тоадеръ въ законъ и въ сѣжденѣи въ прѣхъ ЯлеЗандръ воевода, синъ Радѣла воевода да естъ пакѣи вечини, како естъ вни въ диванъ вѣрѣме, вѣсноже съсъ вѣсѣхъми вечини въ Тънкъбещи. <И> вѣдѣхъми господство ми и книгъ ЯлеЗандръ воевода, синъ Радѣла воевода, за прѣхъ и за встанство надъ вѣсе село Тънкъбещи и съсъ сѣи вечини више речени, когда вистъ теченѣа лѣтомъ хѣра. И вѣсъ вни вечини съсъ добро миромъ.

И потомъ, къда есъ вни съда, въ дѣнѣе господство ми въ на второе рѣдѣ за господство здѣ въ Блшкоу землѣ, а село Тънкъбещи, вни пакѣиже естъ пришѣлъ въ прѣхъ съсъ волѣрни господство ми Прѣда спатаръ, синъ Никъвѣ вѣ велъ лѣгѣфетъ и прѣхъ господство ми и въ великѣи диванъ тере съпрѣше се за лицѣ и сице прѣше село Тънкъбещи прѣхъ господство ми, въ диванъ, како се сѣтъ вни продали вечини господскѣи поконниши МиХана воевода, нѣстъ нѣ естъ вни покѣпна ага Лека по негови аспри. И волѣрни господство ми Прѣда спатаръ вни естъ свидѣлствоваа прѣхъ господство ми въ диванъ съсъ мнози волѣрни, на име: жѣпанъ МиХо вѣ велъ спатаръ и Фѣра вѣ велъ лѣгѣфетъ и Бѣзника вѣ велъ вѣстѣаръ и Глигорѣе вѣ велъ колме и Нѣгѣла вѣ велъ агъ, како того село Тънкъбещи нѣстъ вни село господскѣ, покѣпна за МиХанъ воевода, ниже естъ вни поминоваа по Лека ага, а нѣ нѣ естъ вни покѣпна жѣпанъ Лека ага вни самъ по село Тънкъбещи по негови правѣи аспри и како сѣтъ вни сѣи више речени волѣрни вѣсѣхъ тогда на вѣстрѣнѣа нѣхъ, къда нѣ естъ покѣпна Лека ага село Тънкъбещи. Въ томъ, господство ми сѣмъ гледалъ и сѣдѣхъ, по правѣи и по законъ, вѣсноже съсъ вѣсѣхъми чѣститими правителѣи господство ми. <И> вѣдѣхъми господство ми и записъ за проданѣи въ рѣка жѣпанѣицеа Керацевъ, мати Лекъвѣ ага, на рѣкѣ Прѣдѣ спатаръ, како естъ вни покѣпна жѣпанъ Ника вѣ велъ лѣгѣфетъ того село Тънкъбещи више писъ, за вѣ аспри готовѣи, како естъ више писъ. И добре сѣмъ истинствоваа господство ми съсъ вѣсъ диванѣи како естъ вни вечини Лекъвѣ ага,

нѣст биа вечинїи господскїи никогождаже. Таже ест встала село Тънкъвещїи
вт закон и вт сѣжденїе вт прѣд господство ми и дал ю ест съм господство
ми вт диван да бѣде пакиже вечини, како ест биа и вт прѣжде врѣме.

И потом, Манѣ и със вратом си Дръгою и със вшци нѣ Злате и Тоа-
дер, шни не всталиа сѣ сѣт сице да ест вечини пакѣже и прочїи вечинїи вт
Тънкъвещи, анѣ ест пришел ѣ прѣх прѣд господство ми със болѣрини господство
ми Прѣда спатар, пак ѣ диван, тере съпрѣти се за лицѣ. И сице прѣше шни
како нѣст биа вечини Декъв ага продаван ниже прифатна нѣ ест свезанїе Ми-
Хаюв воевод ѣ село Тънкъвещїи, когда се сѣт биа село Тънкъвещїи Декъв ага
продал. Таже, въ том, господство ми съм гледал и сѣдї по прав и по закон;
и сведѣтелствовали прѣд господство ми ѣ диван пшчтеннаго правителе господство
ми жѣпан Папа вел дворник како ест биа вечини Декъв ага нан прѣжде врѣме
и ѣфатна нѣ ест свезанїа МиХаюв воевод ѣ село ѣ Тънкъвещїи и въс биа ве-
чини до нинѣ. Таже, пак ест встала Манѣ и Дръгою и вшци нѣ Злате и
Тоадер вт закон и вт сѣжденїе и вт прѣд господство ми, како ест биа
встала и вт прѣд ИлеЗандрѣ воевод, синѣ Радѣла воевода и излѣзли сѣт вт
диван, със велка срамот.

Сего радї дадох съм господство ми болѣрини господство ми Прѣдев спа-
тар, синѣ покоинишми жѣпан Никъв вив вел лшгвфет, пакѣже да анѣ ест село
Тънкъвещїи със въс Хотаром и със въснѣ вечинїи и със въс Ходоком шчинѣ, дѣ-
дїнѣ и въ шХабѣ сыновом и вшком и прѣвншчетом и не [вт когождо непо-
колѣбнїю, по ризмо господство ми.

Сеже и сведѣтелїи поставил господство ми: жѣпан Папа вел дворник и жѣ-
пан Хриза вел лшгвфет и жѣпан Дѣмитрашко вел вистїар и жѣпан Горган вел
спатар и жѣпан Дѣмитраки вел столник и жѣпан Раманди вел кшлис и жѣпан
Дїтаманди вел пѣхарник и жѣпан Кшндила вел пшстелник. И исправник, Хриза
велнїи лшгвфет.

И написахми аз, Лепѣдат лшгвфет, въ настоли граду Бѣкѣрещїи, мѣсеца
ми к дѣни и вт Идама даже до нинѣ, въ сего писанїе, при теченїе лѣтом, въ
лѣт хѣрал, а вт рождества Христова хѣлки.

† Іу ИлеЗандрѣ воевода, милостїю Божїю господинѣ.

Іу ИлеЗандрѣ воевода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, fiul preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea
această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Preda spătar, fiul
răposatului jupan Nica fost mare logofăt și cu fiii săi, cîți Dumnezeu i-a dăruit,
ca să-i fie satul Tîncăbeștii, din județul Ilfov, tot, cu tot hotarul și cu toți
vecinii și cu tot venitul din cîmp și din pădure și din apă și cu vecinii, anume:
Nedelco cu fiii săi și Milea cu fiii săi și Dragomir cu fiii săi și Șerban cu fiii săi
și Isac cu fiii săi și popa Stan cu frații săi și Dragomir cu fiii săi și Șerban cu

fiii săi și Bratul cu fiii săi și Bogdan cu fiii săi și cu frații săi și Radul cu fiii săi și Mircan cu frații săi Oancea și Andrei și Sahat cu fiii săi și Bîrzea cu fiii săi și Dragomir cu fiii săi și Goțea cu fiii săi și Crăciun cu fiii săi și Pătru cu fiii săi și Mihăilă cu fiii săi și Pătru cu fiii săi și Copită cu fiii săi și Nedelco cu fiii săi și Pădure cu fiii săi și Baloe cu fiii săi și Stan, fiul lui Călin, cu fiii săi și Manea și fratele său Drăgoiu și nepoții lor, Zlate și Toader și cu fiii lor.

Pentru că acel sat Tîncăbeștii mai sus-scris au fost toți oameni cnezi cu ocinele lor din moși, din strămoși, încă dinainte vreme. Iar după aceea, cînd a fost în zilele răposatului Mihail voievod, iar satul Tîncăbeștii, ei s-au vîndut vecini răposatului jupan Leca fost mare agă, pe bani gata, ei de a lor bunăvoie. Iar după aceea, lui Leca aga i s-a întîmplat pribegie în Țara Nemțescă.

Iar cînd a fost în zilele răposatului Șerban voievod, în vremea în care Șerban voievod a trimis pe răposatul jupan Nica fost atunci mare vistier sol în Țara Nemțescă, atunci l-a împrumutat pe Leca aga în pribegie cu niște bani, unde a fost greutatea și nevoia lui. Iar după aceea, după moartea lui Leca aga, satul Tîncăbești a căzut să fie pe mîna mamei sale, a jupaniței Cherața. Astfel, la aceasta ea, dacă a rămas bătrînă și neputincioasă și în des-tulă nevoie și sărăcie și în multe datorii și n-a putut să plătească acele datorii cu altceva, așa că a vîndut singură jupanița Cherața, mama lui Leca aga, răposatului jupan Nica fost mare logofăt satul Tîncăbeștii cu tot hotarul și cu toți vecinii, pentru 60 000 aspri gata, cum a fost prețuit și dinainte vreme, însă fără alți bani, cu care l-a împrumutat pe Leca. Și am văzut domnia mea și zapisul de vînzare de la mîna jupaniței Cherața cu mare jurămint și cu mulțime de oameni martori scriși în zapis. Și din zilele răposatului Șerban voievod tot a ținut boierul domniei mele Preda spătar satul Tîncăbeștii cu bună pace.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Gavriil voievod, după moartea logofătului Nica, tatăl lui Preda spătar, iar satul Tîncăbeștii, ei au mers în taină și cu lingușire de s-au răscumpărat de vecinie de la Gavriil voievod, fără știrea lui Preda spătar și fără știrea divanului; și n-a fost cu cale și cu dreptate să se răscumpere de vecinie de la domn și să se cnezească satele boierești.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul răposatu-lui Radul voievod, iar boierul domniei mele Preda spătar, el a tras pîră înaintea domniei lui în marele divan cu satul Tîncăbeștii. Și s-au dus înaintea lui Alexandru voievod de s-au pîrît de față și așa a pîrît satul Tîncăbeștii înaintea domniei lui că au fost vecini domnești, vînduți răposatului Mihai voievod, n-au fost vecini boierești, nici cumpărați de jupan Leca aga. Astfel, la aceasta, Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei sale și bine a adevărit domnia lui cu tot divanul cum n-au fost vecini domnești, ci au fost vecinii lui Leca aga și vînduți de mama lui, jupanița Cherața, cinsti-tului și răposatului jupan Nica fost mare logofăt cu aspri gata, cum este mai

sus-scris. Astfel a rămas satul Tîncăbeștii de lege și de judecată dinaintea lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, din divan. Și le-a luat domnia lui cartea de răscumpărare a lui Gavriil voievod, de la satul Tîncăbești, ce o aveau ei făcută rea și mincinoasă, de a dat-o Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, în mîinile lui Preda spătar, ca să-i fie iarăși vecini, cum au fost și dinainte vreme.

Iar după aceea, cînd a fost apoi, după pîra ce s-au pîrît Preda spătar cu satul Tîncăbeștii înaintea lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, și a rămas tot satul Tîncăbeștii de lege, iar acești mai sus-ziși vecini din Tîncăbești, anume Manea și cu fratele său Drăgoiu și cu nepoții lor, Zlate și Toader și cu fiii lor, ei nu s-au lăsat așa, să fie vecini ca și alți vecini din Tîncăbești, ci au venit ei în pîră înaintea lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, cu boierul domniei mele Preda spătar în marele divan, de s-au pîrît de față cu Preda spătarul și așa au pîrît ei la divan, că nu s-au vîndut ei vecini lui Leca aga, nici i-a apucat legătura răposatului Mihail voievod acolo în sat la Tîncăbești, cînd s-a vîndut satul Tîncăbeștii lui Leca aga. Astfel, la aceasta, Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei lui și a adevărit Alexandru voievod că au fost vecinii lui Leca aga și i-a prins legătura lui Mihai voievod în sat la Tîncăbești. Și încă au mărturisit atunci la divan și cinstitul dregător al domniei mele jupan Papa mare vornic că au fost vecini ai lui Leca aga mai înainte vreme și i-a prins legătura lui Mihai voievod în sat la Tîncăbești. Și a rămas Manea cu fratele său Drăgoi și nepoții lor, Zlate și Toader, de lege și de judecată înaintea lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, să fie iarăși vecini, cum au fost din vremea de demult, împreună cu toți vecinii din Tîncăbești. Și am văzut domnia mea și cartea lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, de pîră și de rămas peste tot satul Tîncăbești și cu acești vecini mai sus-ziși, cînd a fost cursul anilor 7134. Și au tot fost vecini cu bună pace.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, în al doilea rînd de domnie aici în Țara Românească, iar satul Tîncăbești, ei iarăși au venit în pîră cu boierul domniei mele Preda spătar, fiul lui Nica fost mare logofăt și înaintea domniei mele și în marele divan, de s-au pîrît de față și așa a pîrît satul Tîncăbești înaintea domniei mele, în divan, că s-au vîndut vecini domnești răposatului Mihail voievod, nu i-a cumpărat Leca aga pe asprii lui. Iar boierul domniei mele Preda spătar a mărturisit înaintea domniei mele în divan, cu mulți boieri, anume: jupan Miho fost mare spătar și Fiera fost mare logofăt și Buzinca fost mare vistier și Gligorie fost mare comis și Neagul fost mare agă că acel sat Tîncăbeștii n-a fost sat domnesc, cumpărat de Mihai voievod, nici nu l-a miluit pe Leca aga, ci jupan Leca aga a cumpărat el singur satul Tîncăbeștii pe dreptii lui aspri și că acești mai sus-ziși boieri au fost toți atunci la întocmirea lor, cînd a cumpărat Leca aga satul Tîncăbeștii.

La aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. <Și> am văzut domnia mea și zapisul de vânzare de la mâna jupaniței Cherața, mama lui Leca aga, în mâna lui Preda spătar, cum a cumpărat jupan Nica fost mare logofăt acel sat Tîncăbeștii mai sus-scris, pentru 60 000 aspri gata, cum este mai sus-scris. Și bine am adevărit domnia mea cu tot divanul că au fost vecinii lui Leca aga, n-au fost nicicînd vecini domnești. Așa dar, a rămas satul Tîncăbeștii de lege și de judecată dinaintea domniei mele și i-am dat domnia mea din divan ca să fie iarăși vecini, cum au fost și înainte vreme.

Iar după aceea, Manea și cu fratele său Drăgoi și cu nepoții lor, Zlate și Toader, ei nu s-au lăsat așa, să fie vecini ca și alți vecini din Tîncăbești, ci au venit în pîră înaintea domniei mele cu boierul domniei mele Preda spătar, iarăși la divan, de s-au pîrît de față. Și așa au pîrît ei că nu s-au vîndut vecini lui Leca aga, nici nu i-a prins legătura lui Mihai voievod în sat la Tîncăbești, cînd s-a vîndut satul Tîncăbești lui Leca aga. Astfel, la aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege; și au mărturisit înaintea domniei mele în divan cinstitul dregător al domniei mele jupan Papa mare vornic că au fost vecinii lui Leca aga de mai înainte vreme și i-a prins legătura lui Mihai voievod în sat la Tîncăbești și au tot fost vecini pînă acum. Astfel, iarăși a rămas Manea și Drăgoi și nepoții lor, Zlate și Toader, de lege și de judecată și dinaintea domniei mele, cum au rămas și înaintea lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod și au ieșit din divan cu mare rușine.

De aceea, am dat domnia mea boierului domniei mele Preda spătar, fiul răposatului jupan Nica fost mare logofăt, ca să-i fie satul Tîncăbeștii cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Hriza mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Gorgan mare spătar și jupan Dumitrache mare stolnic și jupan Ramandi mare comis și jupan Diamandi mare paharnic și jupan Condila mare postelnic. Și ispravnic, Hriza mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna mai 20 zile și de la Adam pînă acum la această scriere, în cursul anilor, în anul 7136, iar de la nașterea lui Hristos, 1628.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., A. N., CXI/19.

Orig., perg. (40 × 63), pecete aplicată, timbrată.

Cu o trad. din 1913.

1628 (7136) mai 21, București.

Dona și Mihai se învoiesc cu Ștefan și Radul să împartă pe din două moșiile, țigani și datorile rămase pe urma lui Vodă banul și a soției sale, Velica.

† Scris-am eu Dona acesta al meu zăpis, ca se fii la mena lu Ștefan logofet și Radul, cume ame avut pîre nai<n>ti lu Alixandru vode; deci ne judicat se ne fii de în dou, cume ne-o foste judecat și alți domni. Deci, după acista, ci ne-au judecat Alixandru vodă, noi ne-me împăcat de a nostre bunăvoi, să ținem cume ne-o foste judecat și boerii, să ținem tote de în doo, de în moșei și de în țigani ci au foste rămas de la Voda banul și de la jupenesa Velica. Iar de în țigani ci au foste împărțit, de li va căde civa pre ei, ei să fii toți frați, vare pre pagube, vare pre dobinde. Și de acuma nainte, de sa va mai găse nescari bugati sau datorii de la acei boeri, noi să fime tot frați pre aceste bucate.

Și ne-m tocmit de a nostre bunăvoi și denainti boerilor, anume: Preda vel sulger și Matei vel agă și Tudosii postelnic, Negre logofăt ot Minești, Stan banul ot Minești i Radul postelnic ot Văleni i Stroi postelnic ot Greci, Adrino sulger ot Corletești i Stan ot Balșe, Pătru ot Apele Vii.

Iar după aceste tocmele, ci ne-me împăcat noi de a nostre bunăvoie, cine va mai scorne pîre de în nepoții banului Vodi, anume Dona i Mihai, sau de în nepoții jupenesei Velechei, anume Ștefan i Radul, să fei blestimați de Dumnezeu și de precista și de 318 otți, ije vă Nichii, și să lecuiască întru locū cu Iuda și cu Ariia și să aibe a da globă 300 de toige.

Și ame scris eu, Pătru logofăt ot Fălcoi, în București aceste zăpis. Пис мѣсеца маи ка¹ дъни, въ летъ хрѣста.

Prida vel sulger

† Eu Mateiu vel agă

Negri logofăt

Pătru logofăt ²

Academia Republicii Socialiste România, CXXIV/82.

Orig., hîrtie (30 × 21), nouă peceti aplicate.

Copie la Arh. St. Buc., ms. 173, f. 644.

¹ Cifra ̄(20), tăiată cu altă cerneală.

² Toate semnăturile sînt autografe.

1628 (7136) mai 21.

Marin și alții vînd diaconului Oprea locuri în Danul.

Adecă scris-am eu Marinū și Cîrste ot Danul acesta al nostru zapis, ca să fie de maare credinți la mîna Oprii dieconului, feciorul lui Ar[ă]geșan, cumū să să știe că i-am dat noi o falceă dă locū în Danul în Lostuni, cu pomii cu toată ; i-o amū datū pāntru că au făcut Opri dieconul tătîni-nostru o sāră-custă și ne o mai dat și noaă bani 133. Și i-amū dat acel locū ca să-i fie lui moșie ohamnică, pāntru pomana și pāntru slujba caari au slujitū și au ostinatū pāntru on părinte al nostru. Și pāntru crādînța, noi amū pus și mărturii ot Danul, Dragomir.

Și iar amū vîndutū eu Stan Gomoī o falce dă loc în Șomîrdoali dieconului Opri, dārăptū bani 120. Și o amū vîndut eu dă a me bunăvoia și amū pus și mărturii: Radul Palichi i Șārбу i Dragomir i Mușatū. Și pāntru credința nă-amū pus dāgetul.

Pis mai 21 dni, leat 7136 <1628>.

Marin.

Cîrste brat.

Stan Gomoī.

Arh. St. Buc., ms. 1233, f. 232.
Copie.

1628 (7136) mai 25, București.

Alexandru Iliasz voievod întărește lui Neagoe și fraților lui ocine la Poborăști, Lecurici, Bălești, Bogoroi, vii la Pociovaliște și țigānci.

† Многостію Божию, Іу Александрѣ воєвод и господина вѣсое земли Сѣрггровладѣнское, синѣ великаго и прѣдобраго, покоенаго Іу Іанаш воєвод. Дават господство ми сію повеленію господства ми Нѣгоєв и братіє емѣ Мълин и Драг, синовн Мосоръв и вншці Дрраг Цнеъ, ꙗкоже да им ест селнище Поборъщинаор вт прѣз вѣс Хотар, вт полю и вт шом и вт вода и вт седалеще селов, вт глав до глав и вт прѣз вѣс Хотаром и със еродове за водиницѣ и със паяу, понниже ест вна покопел Драг Цнеъ, дѣдюв Нѣгоєв и Мълиннов и Драгев вт на Тѣмпа и вт на Пналт вт Поборъщи и вт на Пѣтрѣ Мартев вт Бале, за хї бани готовн. Ёщеже ест вна дал Драг Цнеъ, дѣдю Нѣгоєв, тогда, радї вчнина

wt Поборъщи мѣд краке радѣ едно дешѣгъбениъ, еже падно по шчина Поборъ-
щилов, ешеже въ дъни Мирчен боевод.

И пак покопел Мосора, ващю Нѣгоек и Мълинов и Драгълов, шчинъ ѝ село
Лекъричъ половинно за село wt на Ловищѣнѣла, за хї бани готови, wt полю и
wt шом и wt вода и от седѣлеши селов, wt през въс Хотаром.

И пак покопел Мосора, ващю Нѣгоек и Мълинов и Драгов шчинъ ѝ село
Бирчен половинно за ѝжъ wt на Дръгичи wt на Радѣл, синовн Кордовое, за хгѣ
бани готови, wt прѣз въс Хотаром, wt полю и wt шом и wt вода и wt се-
дѣлеши селок.

И пак покопел Драг Циетъ, ващю¹ Нѣгоек, шчинъ али ѝ Кърмѣтъсра Бъле-
щилов wt на Тешан wt Бълеши, за ѣ бани готови.

И пак покопел Нѣгое шчина ѝ Хотарѣ Чокъзев, дел Флорек и брат еиѣ Бъ-
дилъ въсаХ wt Рѣнкъре, за хг аспри готови. И пак wt на Левѣн ѣ место, за
ѣо бани готови. И пак покопи Нѣгое шчинъ ѝ село Богорон, али ѣ ниве, двѣ
ниве ѝ, Поана Гѣчюлов и едно мѣсто ѝ Халънгъ и друго мѣсто на Фрасини,
wt на Захарѣта wt Бълачеши, за един кон. И пак покопел Нѣгое wt на Дан ѣ
местове, ѣ мѣсто ѝ Поана Белев, а друго мѣсто ѝ Сѣграда на Бълеши. И
пак покопел Нѣгое wt на Ыли wt Богорою ѣ мѣстове ѝ Поана Гечюлѣи, за т
бани готови. И пак покопел Нѣгое ѣ место на село на Бълеши wt на Кръчюн
Болдескъла, за р бани готови. И пак покопел Нѣгое ѣ мѣсто на Гелищѣ По-
боръщилов wt на Коастѣ и wt на Михъналъ, за н бани готови. И пак поко-
пел Нѣгое ѣ мѣсто пак ѝ Рѣнкъре, wt на Хърцѣ, за т бани готови.

И пак покѣпел Нѣгое едно виноград на село Почовалище ѝ мѣгъсра еже зо-
вемога Прискъричѣ и съе мѣсто виноградек и съе къща и съе пниница wt
виноград и съе швощѣю и съе градаши залѣзи код виноград али мѣсто колико
Хокю дрѣжал паетове ѝкрето мѣсто и съе ѝста пѣти, али колико Хокит биа
ѣст покопила Нѣгое wt на Радѣл и wt на брат еиѣ, Стан и wt Мардарѣе
кълѣгъсра wt Почовалище, за едно кобила, цѣно хѣ бани и бани готови х. И
пак покѣпел Нѣгое едно виноград wt на Флорѣ...², пак ѝ Прискъричѣ, за т бани готови.

И продадох сѣе више речени людѣе продатели ниХном дел за шчинъ и ви-
ноградѣ и местове еже више пис wt своим доброволю и без ниедна силост и
съе знанѣта въсом братѣем си и съе знанѣта въсом мегѣшом wt гор и wt
дол и wt шкрѣт мѣстом.

И ешеже били сѣт мнози добри людѣе сведетели и алдѣмъшари, когдѣ ѣст
биа покопел Нѣгое сѣе више речене дѣдине и виноградѣ, по ние: wt...², Пѣтрѣ...²
и поп Радѣл и Ырка и Ылеѣла и wt Бирчѣи, Крълинг и Хънтѣс и Стан...¹ и wt
Почовалище, Пѣтрѣ и Дръгич и Ыли и ЛиХѣла и Прѣвѣла и wt...² Флорѣ и Лал
и Дръгич, и ешеже мнози людѣе, иже не сѣт писани зде.

¹ Așa în text.

² Ilizibil.

И пак покѣпна Драгѣла едно циганкѣ, на име Дѣмитра, ѡт на Гѣска Кѣлѣцѣнѣ ѡт Кѣлѣрѣни, за хѣ бани готови. Понижѣ ере таѣ циганкѣ Дѣмитра била сѣт за дѣдинѣ жѣпаницѣв Нѣкшеи ѡт Бѣ...¹ци. И а потом, жѣпаница Нѣкша, ѡна ест била продаа по Дѣмитра циганка Гѣскѣн, за хѣ бани. И когда ест била послѣх, а Гѣска Кѣлѣцѣнѣ пак ест била продаа по Дѣмитра циганка Драгѣлов, за хѣ бани готови. И пак покѣпна Драгѣла едно циганкѣ, на име Драголе, ѡт на Хамза ѡт Знгѣрел, за хѣ бани готови.

И ест била тогда, кѣда ест била покѣпа Драг сѣю више речѣне циганчѣ и сѣдѣтелѣе, на име: ѡт Попѣци, Нѣгоѣ и Хамза и поп Драгомир и ѡт Знгѣрел, Нѣгоѣ армаш и ѡт Логрѣци, поп Продѣ и ѡт Бѣдою, поп Бранѣ, ещѣже мнози людѣ, таже не сѣт пис заѣ.

Гѣго радѣ дадох и господство ми Нѣгоѣв и братѣе емѣ Мѣлин и Драг, синови Мосорѣн и вноци Драг Цѣбев, да е им сѣю више речѣно ѡчине и дѣдѣне въ ѡлабѣ им и синови им и вноком и прѣвнечѣтом и ѡт некогоже поколѣбѣе, по рѣч господства ми.

Гѣже сѣдѣтелѣе поставлю господство ми: жѣпан Папа велики дворник и жѣпан Хрнза велики лѡгѡфѣт и жѣпан Дѣмитрашко вел вистѣтар и жѣпан Горган вел спатар и жѣпан Дѣмитрѣ вел столник и жѣпан Раманди вел комис и жѣпан Дѣаманди вел пѣхарник и жѣпан Конделѣ вел постѣлник. И исправник, жѣпан Хрнза велики лѡгѡфѣт.

Писах аз, Драгомир, мѣсеца миѣ ке дѣни, течѣнѣа лѣтом въ лѣта, въ настолни град Бѣкѣрѣци, хѣрлс.

† Іѡ Палеѣандрѣ кѣрѣѡда, милостѣю Божѣю господни.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Neagoe și fraților lui, Mălin și Drag, fiii lui Mosora și nepoții lui Drag Țibă, ca să le fie Seliștea Poborăștilor de peste tot hotarul, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului, din cap pînă în cap și de peste tot hotarul și cu vadurile de moară și cu plaiuri, pentru că a cumpărat Drag Țibă, bunicul lui Neagoe și al lui Mălin și al lui Drag de la Țimpa și de la Pilat din Poborăști și de la Pătru al Martei din Baia, pentru 10 000 bani gata. Și încă a dat Drag Țibă, bunicul lui Neagoe, atunci, pentru ocina din Poborăști 44 de vaci pentru o deșugubină, ce a căzut pe ocina Poborăștilor, încă în zilele lui Mircea voievod.

Și iar a cumpărat Mosora, tatăl lui Neagoe și al lui Mălin și al lui Dragul, ocină în satul Lecurici, jumătate de sat, de la Lovișteanul, pentru 10 000 bani gata, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de peste tot hotarul.

Și iar a cumpărat Mosora, tatăl lui Neagoe și al lui Mălin și al lui Drag, ocină în satul Bircei, jumătate de funie de la Drăghici și de la Radul, fiii Cordo-

¹ Ilizibil.

voaei, pentru 3700 bani gata, de peste tot hotarul, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului.

Și iar a cumpărat Drag Țibă, tatăl ¹ lui Neagoe, ocină însă în Curmătura Băleștilor, de la Teșan din Bălești, pentru 700 bani gata.

Și iar a cumpărat Neagoe ocină în hotarul Ciocăzii, partea lui Florea și a fratelui lui, Bădilă, toată, din Runcuri, pentru 3000 aspri gata. Și iar de la Leuștean 1 loc, pentru 270 bani gata. Și iar a cumpărat Neagoe ocină în satul Bogoroi, însă 4 ogoare, două ogoare în Poiana Seciului și un loc în Halîngă și alt loc La Frasini, de la Zaharia din Bălcești, pentru un cal. Și iar a cumpărat Neagoe de la Dan 2 locuri, 1 loc în Poiana Velei, iar alt loc în Ograda la Bălești. Și iar a cumpărat Neagoe de la Ilie din Bogoroiu 2 locuri în Poiana Seciului, pentru 300 bani gata. Și iar a cumpărat 1 loc în sat la Bălești de la Crăciun Boldescul, pentru 100 bani gata. Și iar a cumpărat Neagoe 1 loc în Seliștea Poborăștilor de la Coastea și de la Mihăilă, pentru 50 bani gata. Și iar a cumpărat Neagoe 1 loc iar în Runcuri de la Hirțea, pentru 200 bani gata.

Și iar a cumpărat Neagoe o vie în satul Pociovaliște, în măgura care se chiamă Priscuricea și cu locul viei și cu casa și cu pivnița de la vie și cu pomet și cu îngrăditură la vie, însă loc cît vor ține gardurile în jurul locului, și cu gura drumului, însă cît a cumpărat Neagoe de la Radul și de la fratele lui, Stan și de la Mardarie călugărul din Pociovaliște, pentru o iapă, prețul 2000 bani și bani gata 600. Și iar a cumpărat Neagoe o vie de la Florea . . . ² iar în Priscuricea, pentru 300 bani gata.

Și au vîndut acești mai-sus ziși oameni vînzători părțile lor de ocină și viile și locurile care sînt mai sus-scrise de a lor bunăvoie și fără nici o silă și cu știrea tuturor fraților lor și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului.

Și încă au fost mulți oameni buni martori și aldămășari cînd a cumpărat Neagoe aceste mai sus-zise dedine și vii, anume: din . . . ² Pătru . . . ² și popa Radul și Arca și Albul și din Bircii, Cîrlig și Hăitău și Stan . . . ² și din Pociovaliște, Pătru și Drăghici și Ion și Lihul și Pîrvul și din . . . ² Florea și Lal și Drăghici și încă mulți oameni, care nu sînt scriși aici.

Și iar a cumpărat Dragul o țigancă, anume Dumitra, de la Gheuca Căpățînă din Căpreni, pentru 3000 bani gata. Pentru că acea țigancă Dumitra a fost de moștenire a jupaniței Neacșa din Vă . . . ²ști. Iar apoi, jupanița Neacșa a vîndut pe Dumitra țiganca lui Gheuca, pentru 2000 bani. Iar cînd a fost apoi, Gheuca Căpățînă iar a vîndut pe Dumitra țiganca lui Dragul, pentru 3000 bani gata. Și iar a cumpărat Dragul o țigancă, anume Dragole, de la Hamza din Ungurel, pentru 600 bani gata.

¹ Așa în text.

² Ilizibil.

Și au fost atunci, cînd a cumpărat Drag aceste mai sus-zise țigănci și martori, anume: din Popești, Neagoe și Hamza și popa Dragomir și din Ungurel, Neagoe armaș și din Logrești, popa Prodea și din Budoiu, popa Bran, încă mulți oameni, care nu sînt scriși aici.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Neagoe și fraților lui, Mălin și Drag, fiii lui Mosora și nepoții lui Drag Țibă, ca să le fie aceste mai sus-zise ocine și dedine de ohabă lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Hriza mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Gorgan mare spătar și jupan Dumitru mare stolnic și jupan Ramandi mare comis și jupan Diamandi mare paharnic și jupan Condeli mare postelnic. Și ispravnic, jupan Hriza mare logofăt.

Am scris eu, Dragomir, luna mai 25 zile, cursul anilor în anul — în cetatea de scaun București — 7136 <1628>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul județean Tirgu Jiu, nr. 87.

Orig., perg. (31,5 × 50,5), pecete timbrată.

EDIȚII. Slav și trad. Ștefulescu, *Doc. sl.-rom.* 439—444.

86

<1628> mai 27.

Preda spătar vinde lui Pavlache comis ocină cu rumâni în Clejani.

Adică eu Preda spătaru scris-am acest al meu zapis la mîna lui Pavlache comisu, cum să știe că i-am vîndut partea mea din sat din Clejani însă din satu, din ocină jumătate și din rumâni ce să vor alege, iar jumătate, din cîmp și din apă și din pădure și de preste tot hotarul. Și l-am vîndut de a mea bunăvoe, ca să-i fie lui moșie și feciorilor lui, drept 31 000 de bani.

Și la tocmeala noastră au fost mulți boeri, carei sînt scriși de jos zapisului. Și pentru credință am pus și pecetea mea.

Pis méseța mai 27, leat 7137¹ <1629>.

Papa vel vornic.

Vlad vistier.

Buzinca vistier.

Ferea logofātu.

Mihu spătar.

¹ Probabil cifra unităților transcrisă greșit: 3̄ (7) în loc de 6̄ (6).

Hrizea vel logofăt.
Mușat vistier.
Șerban vornic.

Arh. St. Buc., Condica moșiilor Clejani și Căzănești, nr. 1268, p. 1.

Copie.

Anul, după boierii martori.

87

1628 (7136) mai 28, București.

Doisprezece boieri judecă o pricină pentru moștenirea rămasă în urma lui Anghel comis.

† Adecă noi 12 boeri carii am fost scriși pre răvașe domnești, luați de nepoții lu Anghel comisul, anume Chisar postelnic și Paraschiva logofăt, și de jupîneasa Măriia, ce-au fost a lu Anghel comisul: întfi Ivașco vornicul i Fiera logofăt i Buzinca vistieri i Gligorie comisul i Stanciul postelnic ot Pade i Sima logofăt i Mihai clucear i Stan banul ot Sore i Davidū ot Bărbătești i Negre logofăt ot Bălănești i Neagoe Hulubescul i Oprea vornicul, scris-am și arătăm cu scriptura noastră pântru toate prigonele și gîlceavă ce-au avut an dinsăi, în ce chip le-am adevărat și i-am tocmit, după cum ne-am putut socoti, aș-am judecat: pântru o parte de ocină den Mihăești, ce-au fost cumpărat de la Andreico, datu-o-m să o ție nepoții lu Anghel comisul, adevărindu c-au fost cumpărată mai nainte, pînă n-au fost împreunat Anghel comis cu jupîneasa Mariia, încă în zilele Mihnei vodă. Așjidirea și partea lu Bălaur iarăși să fie a nepoților lu Anghel comisul, c-au fost cumpărată mai nainte vrême. Iară ocina, cîtă să va alege partea Radului Bocăi, ei să aibă a împărți în doo nepoții lu Anghel comis cu jupîneasa Mariia, pântru c-au fost cumpăratu-o Anghel comis împreună cu jupîneasa Mariia, însă întfi să întoarcă nepoții lu Anghel comis jupînesei Mariei aspri 4000. Deci să împartă această ocină, cum scrie mai sus.

Iară de ocina de la Iaroslavești și de morile ci sîntu acolo, dat-am să fie ale jupînesei Mariei, pântru căci au fostu vîndute de Vladul logofăt, socrul Paraschivei logofăt și de frate-său Chisar, nepoții lu Anghel comis, jupînesei Mariei, după moartea lu Anghel comis.

Iară de nește țigance, să caute să adevereze de vor fi fost ale jupînesăi Mariei zestre, ia să și le ție, iară să vor fi cumpărate de Anghel comis, ei să aibă a le împărți în doo, nepoții lu Anghel comis cu jupîneasa Mariia. Iară un țigan, anume Radul, de să vor adevăra acele țigance ale jupînesăi Mariei de zestre, ia să ție pre Radul țiganul, cum s-au fost tocmit mai nainte; iar

să vor fi țigancele de cumpărat, ei să-și ia, nepoții lu Anghel comis, pre Radul țiganul și să înparță țigancele în doo, cum am scris mai sus.

Ocina și rumâni de la Pietrari să înparță jupîneasa Mariia în doo cu nepoții lu Anghel comis.

Ocina și rumâni de la Genuneni, cită va fi fost a jupînesăi Mariei mai denainte, să și-o ia, iară cită va fi cumpărată de Anghel comis cu jupîneasa Mariia, să aibă a înparți în doo jupîneasa Mariia cu nepoții lu Anghel comis. Păntru c-au scos jupîneasa Mariia un zăpis de-u zis că este al lu Anghel comis; scriia cum să fie jupîneasa Mariia toată ocina de înn Genuneni cu rumâni. Deci nepoții lu Anghel comis n-au crezut acel răvaș, ci noi am dat jupînesăi Mariei să jure cu 6 boeri, să i să crează acel zăpis. Iară apoi, ei s-au voit să nu jure jupîneasa Mariia, neci să să crează acel zăpis, ci i-am tocmit să înparță în doo, și ocina și rumâni, cum scrie mai sus.

Și păntru credința acestor scripturi, noi am iscălit mai jos cu mîinile noastre.

Писахъ ѿ Бѣжсѣрѣци, мѣсѣца маи кн дѣни, въ лѣт хрѣст.

† Ivașco dvornic
Fiera logofăt
Buzinca vistier
Gligorie comis ¹

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, LVIII/5.
Orig., hîrtie (30 × 21), șase peceti aplicate.
Copie ibidem, ms. 178, f. 3.

1628 (7136) mai 28, București.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Udriște logofăt satul Foleștii de Jos, din jud. Vâlcea, în urma unor judecăți.

† Многостѣю Божію, Іу Александрѣ воєвода и господинѣ въсон земли Хгггровладхѣнское, синѣ великаго и прѣдобраго поконникомъ Іу Нангш воєвода. Дават господство ми сѣю повеленію господство ми слоуг господства ми ѿдреще лугѣфет, синѣ поконникомъ ѿпрек лугѣфет въ Ширинѣсъ и със синови си, велицемъ Богѣ даст, ꙗкоже да мѣ ест село Дол Фолещи въ Бнстрицѣ, въ сѣдство Влѣчѣ, въс село със въс Хотаром и със въснхъ вечиннѣи колницъ Хокетъ внтѣ написати въ книга вѣцомъ си ѿпрек логофетъ та за покопеніе и със въс доходкомъ въ пол и въ шѣи и въ вод и въ сѣдланщѣ селовъ, вът посѣдаѣ вѣре

¹ Toate semnăturile sînt autografe.

елнка се избратї wt по вѣс Хотаром, wt Хотар даже до хотар, али без дѣлнициле что ест имал слѣг господства ми Харище логофет за покѣпенїе wt над вечинїи wt Пѣвшѣщи и wt над дрѣги, понеже ест того село Дол Фолещи више пис билое се сѣт продали вечини вѣс село покойнаго Ѡпрек логофет, баща Харецек wt Ширинѣсъ, ешиже wt пре дѣни покойнаго Радѹла воевод Шербан, вѣс по аспри готови.

И кѣда ест бил вѣ дѣни покойнаго Радѹла воевода, синѣ МиХнек воевод, вѣ на второе ред за господствѣи zde вѣ земле, по сѣмрѣтї Ѡпрек логофет, вѣстанил сѣ ест Хареце логофет и сѣс братїе его, Строе и Преда, сини покойнаго Ѡпрек логофет тере ест раздѣлил вѣсѣх дѣдїне ващом си Ѡпрек логофет ѡ три дѣли и сѣтворил село Пѣвшещїи три дела и Дол Фолещи пакиже три дела. Таже ю ест прїидет едином по едно дел. И потом, кѣда се сѣт раздѣлили, вѣстанил се сѣт Преда и Хареце, шба братї, тере ест побратїх по болѣрин господства ми Гима логѡфет, тере ю ест продад по третїе дѣлокѣ wt село wt Пѣвшѣщи а братом си Строе вн не изверит да встакил дел его за вчинѣ да ест продадла, тере ест втакмил сѣс брат си Преда, тере ест дал Преда дела его wt Дол Фолещи за вчинѣ радї дела брат си Строек wt Пѣвшѣщи, икоже да дрѣжит болѣрин господства ми Гима логофет запаљно wt Пѣвшѣщи, како ест бил втакмил. И встал да дрѣжит Строе два дела wt Фолещи и брат его, Хареци логофет, една дел, а Преда, вн да вѣзимал ест да дрѣжит вѣ дрѣги вчине.

И вѣс дрѣжал Строе сѣс добро мирно wt село wt Дол Фолещи два дела и Оудреце една дел, даже до дѣни ЯлиЗандрѡ воевод, синѣ покойнаго Радѹла воевода. Таже, кѣда ест бил тогда, по вѣрѣме кѣда ест пошел господствѣ емѡ на конска на Дашока, бил ест пошел и Хареце логофет сѣс болѣрин господства ми Гима логофет на Дашока, а братом си Строе, вн вѣстал се сѣт без знанїе братом си Предек и Харецев, тере ест сѣтворил такмеженїе и братствїе тере ест побратил по Яндрею постѣлник, синѣ Владѹлов вистїзр Рѣдѣнѣла, по вѣс село Дол Фолещи и ест продад сѣс новци и сѣс Халине и сѣс кони и сѣс една дел за вчинѣ wt Димичѣни, цѣно ѡги т̄. И сѣтворил Строе и запис им на рѣк Яндреюк постѣлник; и дал ю ест Строек wt сїи више речени новци тѣчїю ѡги р̄ готови. И потом, братом си Хареце вслишал и истенствокал wt земле Молдавское wt Прѣт, како ю ест бил продад братом си Строе дѣдїна ващом си и дел его wt Фолещи вѣ того час тере ест прїидет zde ѡ Бѣкѡреци, тере ест се ѡфатил ѡ пренїе сѣс брат си Строе и сѣс Яндрею постѣлник ѡ пред вѣрними болѣрини господствѣ емѡ, котрин ю ест бил встакили за ЯлиЗандрѡ воевод да ест на мѣсто ѡ стол господствѣ емѡ zde ѡ варош ѡ Бѣкѡреци по име: жѡпан Папа вел дворник и жѡпан Хриза вел логофет, тере сѣпрѣли за лицѡ сѣс брат си Строе и сѣс Яндрею постѣлник. И тако прѣше Хареце како ест вн поколен да даст новцїи братом си и да дрѣжит вн село Дол Фолещи, занеже ест добро брат за втцѡ и за матерѣ и имал и вн една дел вѣ того

село Дол Фолещи. И встал Строе и със Яндрею постелник вт сѣжденїе вт прѣд сїи вше речени волѣри и вѣстанна ест вратом си Ѣдреще, тере ест ѡмѣтнина новцїи Яндрею постелник назадѣ ѡгн ѿ и възнима ест Ѣдреще и дрѡга дел вт Дол Фолещи, ѡкоже да дрѣжнт Ѣдреще два дела вт Дол Фолещи и брат его Строе встал със една дел. И записе что ест вна сѣтворна Строе на рѣка Яндрею постелник, кѣда се ест поватна по село, вш не вѣсхоцет даге кѣ рѣки Ѣдрещев, кѣда ест вна дал новцїи, анѣ ест вѣс дрѣжал дондеже прише ест вацом его, Бладул вистїар, вт конскѣ и вѣдал ест кѣ рѣк вацом си и вѣсдрѣжал Бладул вистїар тогаа записе кѣ тинно дондеже ест даровак господѣ Богѣ и чѣститом царю по господство ми със господствїе и със скнптро заѣ ѡ землѣ Влашкоє, кѣ на второе рѣд за господствїе. Тогда ꙗпадал ест Бладул вистїар и сннѣ его Яндрею постелник и със Ѣдреще, сннѣ Ѡпрев¹ логофет вт Ширнїкѣсѣ тере се ест сѣпреше за лицѣ вѣсн, прѣд господство ми. И снѣ жаловак се ест Ѣдреще прѣд господства ми что трѣво нмат Бладул вистїар и със сннѣ его Яндрею постелник тере дрѣжнт записове по дѣдїна его. Вѣ том, господство ми сѣмотрїхом по правоствїю и възнима господство ми вѣсѣх записове вт над Бладул вистїар и вт над сннѣ его Яндрею постелник тере ест раздрак господство ми и сѣм дал кѣ рѣка Ѣдрещев, како ест вш поколен да дрѣжнт дѣдїна вацом си Ѡпрев логвфет, нїжан дрѡгн стронни.

Таже потом, вратом си Строе вш пакнїже прїндет без знанїе вратом си Ѣдреще, кѣ тинно заѣ ѡ варош ѡ Бѣкѣрещї на Бладул вистїар, тере ест сѣтворна село Дол Фолещи пакнїже продатеа една дел его, что ест нмал и два дѣлн Ѣдрещев и възнима новци ѡгн ѿ. И лотом, Ѣдреще, ако прифатна за вѣствїю како ест вна пакнїже продал вратом си Строе село Дол Фолещи втораго крат, вш ест пошеа тере ест сѣпрѣше се за лицѣ прѣд господства ми ѡ велнкїи днван със Бладул вистїар и със сннѣ его Яндрею постелник и със брат его Строе. И реклѣ Ѣдреще прѣд господства ми како ест вш го колен да ѡметнѣл новцїи вратом си Строе по една дел нежелн Строе го два дела что ест нмат Ѣдреще и ест поколен Ѣдреще да дрѣжнт дѣдїна вацом си Ѡпрев логофет, нежелн Бладул вистїар и сннѣ его Яндрею постелник, како сѣт людїи странени. Таже, кѣ том, господство ми сѣм гледал и сѣднх, по прав и по законо, със вѣсѣмї чѣститннн правнтелїнн господства ми. И истенствовак господство ми како ест поколен Ѣдреще да даге сїи новци ѡгн ѿ и да дрѣжнт вш вѣс село Фолещїи. И ещнїже нзвадна господство ми го брат си Строе със заа страмот вт днван, тере ест дал ѣ за палци, почто радї ходн със анжанвн и със ласканїе вт вратом си Ѣдреще и Ходна днванѣа за валованїе и ѡметнѣл вратом си [вратом си] Ѣдреще новцїи назад, ѡгн ѿ и ꙗпо сїа една дел его вт Дол Фолещи. И встал вѣс село Дол Фолещи да ест по рѣка Ѣдрещев логвфет, како ест вше пис; и сѣтворнал сѣмнренїе вѣа и ещнїже ест сѣтворна Строе и записѣл нм на

¹ Text ilizibil.

рѣк вратом си ѿдреще за съмирениѣ и със вѣс днвном свидѣтелѣи написани ѡ запис: испрѣво жѣпан Папа вел дворник и жѣпан Хриза вел логѣфет и жѣпан Івашко вие вел дворник и жѣпан Фѣра вие вел логѣфет и Михо вие вел спатар и Дѣмитрашко вел вистѣтар и Трѣфанда вистѣтар и Бѣзника вистѣтар и Глнгорѣи комис и Преда вел савжер и Костѣ савжер и Митрѣ вел питар и Мѣшат вторѣи вистѣтар и Дѣмитрѣ вистѣтар Дѣдеска и Тѣдор комис Ширевю и Маѣю вел агъ и Дѣмитрѣ кѣпитан и Михан ключаръ и [шт Глѣвентешин, Радѣл и Данчюл ключари и Радѣл Мѣладѣреска и Дрѣгич спатар и Строе спатар и Радѣл постелник Дѣдеска. И видѣхом господство ми и записѣл Строе на рѣк ѿдреще за съмирениѣ и за такмежиниѣ със сѣи више речени колѣри свидѣтелѣи ѡ запис. И ащелниже Хокет нзвадит Владѣл вистѣтар и сынъ его Яндерю постелник нѣкогда нѣкѣи записѣ шт Строе нан книга господска да не се вѣрѣет и да ест лѣжанви.

Бего радѣ, дадохъ съм господство ми савг господство ми ѿдреще логѣфет, синъ поконнаго ѿпрев логѣфет, такоже да ест село Дол Фолешин със вѣс Хотаром и със вѣснѣ вѣчинѣи, како ест [више [пис и със вѣс Ходоквм вчинѣ дѣдѣно и въ шѣб синовом и виѣком и прѣвиѣчитом и шт кожде непоколѣвнмо, порнзмо господства ми.

Бже сѣс и свидѣтелѣи поставнѣ господство ми: жѣпан Папа вел дворник и жѣпан Хриза вел логѣфет и жѣпан Дѣмитрашко вел вистѣтар и Горган вел спатар и Дѣмитраки вел столник и Раманди вел комис и Дѣмланди вел пѣхарник и жѣпан Кондн вел постелник. И исправник, жѣпан Хриза вел логѣфет.

И написахъ [аз, Дѣмитрѣ [логѣфет, [въ [настолин градѣ Бѣкѣрѣшин, мѣсеца ман ки дѣни и шт Ядана даже до нинѣ течениѣ лѣтом, въ лѣт хърас.

† Іw Янѣандрѣ епископа, мноостѣю божѣю господнѣ.

Иw Янѣандрѣ воевода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Udriște logofăt, fiul răposatului Oprea logofăt din Șirineasă și cu fiii săi, cîți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie satul Foleștii de Jos de la Bistrița, din județul Vîlcea, tot satul cu tot hotarul și cu toți vecinii, cîți vor fi scriși în cartea tatălui său Oprea logofăt, cea de cumpărare și cu tot venitul din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, însă fără delnițele ce le-a avut sluga domniei mele Udriște logofăt de cumpărătură de la vecinii din Păușești și de la alții, pentru că acel sat mai sus-scris, Foleștii de Jos, s-au vîndut vecini tot satul răposatului Oprea logofăt, tatăl lui Udriște din Șirineasă, încă din zilele răposatului Radul voievod Șerban, tot pe aspri gata.

Iar cînd a fost în zilele răposatului Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, în al doilea rînd de domnie aici în țară, după moartea lui Oprea logofăt, s-a sculat Udriște logofăt cu frații lui, Stroe și Preda, fiii răposatului Oprea logofăt, de au împărțit toate dedinele tatălui lor Oprea logofăt în trei părți și au făcut satul Păușeștii trei părți și Foleștii de Jos iarăși trei părți. Așa dar, i-a venit fiecăruia cîte o parte. Iar după aceea, cînd s-au împărțit, s-au sculat Preda și Udriște, amîndoi frații, de au înfrățit pe boierul domniei mele Sima logofăt, de i-au vîndut cîte o treime din sat din Păușești, iar fratele lor Stroe, el nu s-a învoit să lase partea lui de ocină să fie vînzătoare, ci s-a tocmit cu fratele său Preda, de i-a dat Preda părțile lui de ocină din Foleștii de Jos, pentru părțile fratelui său Stroe din Păușești, ca să țină boierul domniei mele Sima logofăt deplin din Păușești, cum s-a tocmit. Și a rămas să țină Stroe două părți din Folești și fratele său Udriște logofăt o parte, iar Preda, el să ia și să țină în alte ocine.

Și a tot ținut Stroe cu bună pace două părți din sat din Foleștii de Jos și Udriște o parte pînă în zilele lui Alixandru voievod, fiul răposatului Radul voievod. Deci, cînd a fost atunci, pe vremea cînd a plecat domnia lui la oaste la Dașov, a plecat și Udriște logofăt cu boierul domniei mele Sima logofăt la Dașov, iar fratele său, Stroe, el s-a sculat, fără știrea fraților săi, Preda și Udriște, de a făcut întocmire și înfrățire, de a înfrățit pe Andreiu postelnic, fiul lui Vladul vistier Rudeanul, pe tot satul Foleștii de Jos și a vîndut cu bani și cu haine și cu cai și cu o parte de ocină de la Dimițeni, prețul 300 de ughi. Și a făcut Stroe și zapisul lui la mîna lui Andreiu postelnic; și din acești mai sus-ziși bani i-a dat lui Stroe numai 100 de ughi gata. Iar după aceea, fratele său Udriște, dacă a auzit și a aflat adevărul, din Țara Moldovei, de la Prut, că fratele său Stroe a vîndut moștenirea tatălui său și partea lui din Folești, în acel ceas a venit aici în București, de s-a apucat în pîră cu fratele său Stroe și cu Andreiu postelnic înaintea credincioșilor boieri ai domniei lui, care au fost lăsați de Alixandru voievod să fie în loc în scaunul domniei lui, aici în oraș în București, anume jupan Papa mare vornic și jupan Hriza mare logofăt, de s-au pîrît de față cu fratele său Stroe și cu Andreiu postelnic. Și așa a pîrît Udriște că este el mai volnic să dea banii fratelui său și să țină el satul Foleștii de Jos, pentru că îi este frate bun, de tată și de mamă, și a avut și el o parte în acel sat, Foleștii de Jos. Și au rămas Stroe și cu Andreiu postelnic de judecată dinaintea acestor mai sus-ziși boieri. Și s-a sculat fratele său Udriște, de a lepădat banii lui Andreiu postelnic înapoi, 100 de ughi și a luat Udriște și cealaltă parte din Foleștii de Jos, ca să țină Udriște două părți din Foleștii de Jos și fratele său Stroe a rămas cu o parte. Iar zapisele ce le-a făcut Stroe la mîna lui Andreiu postelnic, cînd s-a înfrățit pe sat, el n-a vrut să le dea în mîinile lui Udriște, cînd a dat banii, ci le-a tot ținut, pînă cînd a venit tatăl lui, Vladul vistier, de la oaste

și le-a dat în mîna tatălui său. Și Vladul vistier a tot ținut în taină acele zapise pînă cînd domnul Dumnezeu și cinstitul împărat m-a dăruit pe domnia mea cu domnia și cu schiptrul aici în Țara Românească, în al doilea rînd de domnie. Atunci a căzut Vladul vistier și fiul său Andreiu postelnic și cu Udriște, <fiul lui Oprea>¹ logofăt din Șirineasă, de s-au pîrît de față toți înaintea domniei mele. Și așa s-a jeluît Udriște înaintea domniei mele, că ce treabă are Vladul vistier și cu fiul său Andreiu postelnic, de țin zapisele pe dedina lui. La aceasta, domnia mea am socotit după dreptate și am luat domnia mea toate zapisele de la Vladul vistier și de la fiul lui, Andrei postelnic, de le-am rupt domnia mea și le-am dat în mîna lui Udriște, căci este el mai volnic să țină dedina tatălui său Oprea logofăt, decît alți streini.

Astfel după aceea, fratele său Stroe, el iarăși a venit, fără știrea fratelui său Udriște, în taină, aici în oraș în București la Vladul vistier, de i-a făcut iarăși vînzător satul Foleștii de Jos, o parte a lui ce a avut-o și două părți ale lui Udriște și a luat bani, 100 de ughi. Iar după aceea, Udriște, dacă a prins de veste că fratele său Stroe iarăși a vîndut Foleștii de Jos a doua oară, el a venit de s-a pîrît de față înaintea domniei mele în marele divan cu Vladul vistier și cu fiul lui, Andreiu postelnic și cu fratele său Stroe. Și a spus Udriște înaintea domniei mele că el este mai volnic să lepede banii fratelui său Stroe pe o parte, decît Stroe pe două părți ce le-a avut Udriște și este mai volnic Udriște să țină dedina tatălui său Oprea logofăt decît Vladul vistier și fiul său Andreiu postelnic, căci sînt oameni străini. Astfel la aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am adevărit domnia mea că este mai volnic Udriște să dea acești bani, 100 de ughi, și să țină el tot satul Foleștii. Și încă am scos domnia mea pe fratele său Stroe cu rea rușine din divan, de i-au dat 200 de toiege, pentru că umblă cu minciuni și cu înșelăciune față de fratele său Udriște și a făcut divanului de val. Și a lepădat Udriște fratelui său [fratelui său] banii înapoi, 100 de ughi, și pe această o parte a lui din Foleștii de Jos. Și a rămas tot satul Foleștii de Jos să fie pe mîna lui Udriște logofăt, cum este mai sus-scris. Și au făcut împăcare amîndoi și încă a făcut Stroe zapisul lui în mîna fratelui său Udriște de împăcare și cu tot divanul martori scriși în zapis: mai întiu jupan Papa mare vornic și jupan Hriza mare logofăt și jupan Ivașco fost mare vornic și jupan Fiera fost mare logofăt și Miho fost mare spătar și Dumitrașco mare vistier și Trufanda vistier și Buzinca vistier și Gligorie comis și Preda mare slujer și Costea slujer și Mitrea mare pitar și Mușat al doilea vistier și Dumitru vistier Dudescul și Tudor comis Știrbei și Matei mare agă și Dumitru căpitan și Mihai clucer și din Slăvitești, Radul și Danciul cluceri și Radul Măldărescul și Drăghici spătar și Stroe spă-

¹ Text ilizibil.

tar și Radul postelnic Dudescul. Și am văzut domnia mea și zăpășul lui Stroe de împăcare și de întocmire la mîna lui Udriște cu acești mai sus-ziși boieri martori în zăpăș. Și dacă ar vrea să scoată Vladul vistier și fiul lui, Andreiu postelnic, vreodată niște zăpășe de la Stroe sau carte domnească, să nu se creadă și să fie mincinoase.

De aceea, am dat și domnia mea slugii domniei mele Udriște logofăt, fiul răposatului Oprea logofăt, ca să-i fie satul Foleștii de Jos tot, cu tot hotarul și cu toți vecinii, cum este mai sus-scriș și cu tot venitul ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoșilor și str nepoșilor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Hriza mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și Gorgan mare spătar și Dumitrachi mare stolnic și Ramandi mare comis și Diamandi mare paharnic și jupan Condil mare postelnic. Și ispravnic, jupan Hriza mare logofăt.

Și am scriș eu, Dumitru logofăt, în cetatea de scaun București, luna mai 28 zile și de la Adam până acum cursul anilor 7136 <1628>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

<Pe verso>: „Cartea lui Alixandru vodă Iliăș ce am dat ughi 200 fr ț ni-miu, lu Stroe, pre partea lui de Folești și l-am rămas, să țiiu eu și sat și vie, cu tot“.

Arh. St. Buc., M-rea Hurez, XVIII/8.

Orig., perg. (37 × 49), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1858; alte traduceri ibidem, mss. 449, f. 209—210 și 719, f. 148 v-152 și f. 225—228.

<După 1628 mai 28>.

Mențiunea cumpărăturilor lui Udriște logofăt în Folești.

Să să știe cump r torile anume: au cumpărat Udriște logofătului den hotarul P uș știlor <ocin ¹> aleasă de să amestică în hotarul lui, al Foleștilor, aproape de viia lui de la Folești, tot pe bani gata, care cumpărătoare sînt scrișe și în cartea lui Alixandru vodă Ili șu. Într-acestea, care <să nu aib ¹> treabă Sima logofătului ca și în vie și în livezi d  fin și den poale cu pomii, cum vin am nduao viile, de să vor hotărî vreo dat  să fie de ei — și, aș  le-au fost tocmeala. Și le-au vîndut Mariia Gligoreasă și partea de la Raneșu; întii au cumpărat de la Mariia Gligoreasă și de la fii-său Tudor un loc mare

¹ Completările după documentele din 1628 mai 28 și 1629 martie 20.

lîngă vie, de dă cu capul în cea găvoe, ce au cumpărat Udriște de la Jîpa, dă mîrge calea prin braniște spre Păușești, drept bani gata 1500.

Și iar au cumpărat de la Jîpa ot Păușăști acea găvană și braniștea cum mîrge pre slajne despre Vălénii pînă pre calea la cel lac, copaci înfierat, drept bani 1650.

Și iar au mai cumpărat de la Udriște, feciorul popii Stoicăi ot Păușești săzvan¹ mare cu ferești, aproape de vie, unde e pusă de Uréche, viță. Iar braniștea de la Jîpa pogoară pînă în matcă de să împreună toate, să să știe. Iar dosurile sînt ale Făleștilor, n-au treabă Păușăștii, nici Sima logofătul, ci sînt ale Făleștilor den hotarul lor, de cînd iaste vacul, cum știu toate împrejurénile, Fălăștii de Sus și Vălénii și toată țara. Iar Sima logofătul n-are nici o treabă, ci s-au rugat de s-au dat, de le-au cosit că n-au avut unde să cosească. Iar cît ale Fălăștilor...

Arh. St. Buc., Condica m-rii Hurez, nr. 719, f. 228.

Copie fragmentară din sec. al XVIII-lea.

Datat ca posterior documentului din 28 mai 1628, în care sînt exceptate cumpărăturile de mai sus.

90

1628 (7136) mai 29.

Șase boieri judecă și hotărăsc în pricina dintre mănăstirea Jitianu și Barbu postelnic.

† Noi acești 6 boeri care sîntem luați pre răvașele domnești de Barbul postelnic din Grădiște și de egumenul Grigore de la sfînta mănăstire de la Jitianul, însă anume din Coșofeni, Mihai cliucer, ot Filiaș, Dumitru căpitan, ot Ceple, Preda vornec, ot Smîrdășești, Alde postelnic i ot Brădești, Barbul păharnic, ot Goești, Bătrînul, ca să căutăm și să adevărăm fost-au dat jupîneasa Stanca, vara Barbului, satele la sfînta mănăstire Jitianul, au nu le-au fost datū, Cacovții i Degerații i Slepnița² și 2 țigani, anume Blende i Marin.

Dintr-aceia, noi acești 6 boeri căutat-am și am adevărat și i-am tocmitū și i-am împăcat însă cu voe lor și am dat noi la sfînta mănăstire satul Degerații și un țigan, anume Blende, iar satul Cacovții și satul Stupniții² și pe Marin țigan, noi i-am dat Barbului postelnic, vărul jupînesei Stancăi, că așa i-am împăcatū. De acum înainte să nu mai aibă pîră unul cu altul, nici să mai aibă a căuta Barbul postelnic la sfînta mănăstire, nici călugării la Barbul postelnic.

¹ Probabil în loc de: săivan.

² În copia volantă: Stulpnița.

Și pentru mare credință am pus pecețile noastre, cum să să știe.

Am scris...¹ mai 29 dni, 7136<1628>.

Eu Dumitru căpitan.

Eu Barbul paharnic.

<Aduș în josul copiei volante, după semnături:> Degerații îi stăpânește un căpitan Sandul ot Degerați i Gheorghie Buvăile; Cocoție îi stăpânește jupîneasa Urdăreancă, nepoată Glogoveanului și o ține un Pîrvu din Sadova și șade pă moșie.

<Iar pe verso>: Această copie să să de în mîna părintelui egumenului de la sfînta mănăstire Cozia, ghenar 30—1765. Să se pue între sineturile moșiilor Cozii.

Arh. St. Buc., Condica M-rii Jitianu, nr. 723, f. 482 v—483.

Copie; altă copie, ibidem, M-rea Cozia, XLVIII/10.

91

1628 (7136) mai 29, București.

Alexandru Iliăș voievod scutește satul Cernețul, ca slobozie, de toate dările și slujbele.

† Milostiiu Bojiu, Io Alexandru voievod i gospodină, sină pocoinago Io Iliăș voievod. Davat gospodstvo mi siiu povelenniu gospodstva mi satul Cernețul din județul Meh<edinți>, ca să fie volnică cu această carte a domnii mele să facă sat, să fie slobozie, să să strîngă oameni striini, sîrbi și arbănași și ungurēni și oameni fără bir și fără dajde, iar de cătră domniia mea să aibă milă și să fie în pace de bir și de găleată și de fîn și de dijmă de stupi și de gorșteni de oi și de porci și de miiare și de ceară și birul boului și al calului și de oaia seacă și de bănișorii din județ și de cai de olac și de toate dăjdile și mîncăturile cîte sînt preste an în țara domnii mele. Pentru că i-am ertat domniia mea ca să se strîngă oameni streini dintr-alte țări, oameni fără bir și fără dajde, numai să aibă a dare de un om cîte 2 galbeni într-un an, însă de la sveti Dimitrie 1 galbin și la sveti Gheorghie alt galbin, iar de alte dăjdi să fie de toate în pace, cum scrie mai sus.

Drept acēia și voi, birarilor și voi, toate slugile domnii mele, oricarii de ce slujbă veți umbla într-acest județ, în vrēme ce veți vedea cartea domnii mele, iar voi să căutați să vă feriți și foarte în pace să lăsați satul Cernețul de cîte scrie mai sus, de nimic val sau bîntuială să nu aibă înaintea cărții domnii mele, pentru că așa iaste învățatura domnii mele.

¹ Loc alb.

I ispravnic, sam reci gospodstva mi.

Pis u București, méseța mai 29 dni, vă leat 7136 <1628>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Govora, nr. 463, f. 86 v.

Copie.

EDIȚII. Sacerdoțeanu, *Cerneți*, 62.

92

1628 (7136) mai 30.

Barbu postelnic și fratele său Badea se împacă cu egumenul mănăstirii Jitianul în pricina pe care au avut-o.

Eu Barbul postelnic și frate-mieu Bade, feciorii Badii logofăt ot Bălaci, scris-am zapisul nostru la mâna părintelui egumenului Grigorie de la Jitianul, hramul sviatii Dimitrie, ce iaste închinat la Sfetagoră, la Sfeti Pavel, cum să să știe că am avut pîră cu părintele Gligore pentru satu Degirații i Cacovții și Stălpuniți și pentru doi țigani, anume Marin și Blende și mai denainte.

Iar cîndu au fost acum, în zilile domnului nostru Alixandru voievod, sinū Iliăș vodă, avut-am pîră. Iar după pîra ce am avut, noi ne-am voit dentru noi și ne-am tocmitū și ne-am împăcat, cum să ție mănăstire Degerații jumătate și pre Blende țigan, iar noi să ținem Cacovțe și Stălpenița jumătate și pre Marin țigan.

Și ne-am tocmitū de a noastră bunăvoie și denainte a mulți boeri, anume: Stroe postelnic din Grădiște i Vlaicul iuzbașa i Marco postelnic i Diicul i Stan ot Mihăești i Ion vâtaf i Stroie de Tomăia și încă alți mulți boeri.

După acia, am pus și blestem: cene dintru noi și din rudeniia noastră să va scula și va sparge aciaștă pomană a noastră, acela să fie prociet și afurisit de 318 otți de la Nichia și să fie cu Iuda și cu Aria la un loc.

Pis méseța mai 30 dni, 7136 <1628>.

Barbul.

Stroe.

† Vlaicul.

† Stan.

† Stroie.

† Marco.

† Oana.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Jitianu, nr. 723, f. 482.

Copie.

1628 (7136) mai 30.

Staico pãharnic eliberează din rumãnie pe fiii lui Ion, împreună cu partea lor de moșie din Ciinești, pentru suma de 20 de galbeni.

† Scris-am eu Staico pãharnic acest al meu zapis la mîna lu Ion și cu feciorii lui den Ciinești, ca să fie în pace și slobodă de rumãnie de acum nainte, și el și feciorii lui și cu toată ocina lui. Pentru că acest rumân, Ion, el au fost mai denainte vrème judecu. Iară după acéia, cînd au fost în zilele lu Alecsandru vodă, fecior Radului voivodă, el au venit de se-au vîndut mie, și el și feciorii lui, de să-mi fie rumâni, de a lor bunăvoe. Și tot mi-au fost rumâni pînă acum.

Iar după acéia, cînd a fost acum, în zilile domnu nostru Alexandru voivodă, feciorul răposatului Io Iliș voivodă, iară acest om Izvoran și cu frate său, feciorii lu Ion den Ciinești, ei au venit de se-au scumpărat de rumãnie de cătră mine, cu ughi doaozeci¹. Deci i-am slobozit eu de rumãnie, de a mea bunăvoi, ca să fie în pace de acum nainte și de cătră mine și de cătră feciori miei. Și să va eși pre dinșii vreodată, au zapis au vreo carte de rumãnie, să nu se crează, ce tot să fie în pace, cum i-am slobozit eu.

Și mărturie: Nan postelnic i Tanasie pãharnic i jupan Isar cămăraș.

Πης Γρανχιου, Μικρεσα Μαν Ἰ Δληη, εἰς Ἀκτ Χρῆλς.

... Βαλιας²

Vladu vistiia³

† Eu Staico pãharnic

† Neagul logofet

Drosul

Ματθαῖος κλουτζιάρης μάρτυρ⁴

† Μανόλις κόμισος⁵

Chisar pãharnic ot Ruda

Eu Tanasie pãharnic

Nan postelnic ot Bãrbãtești

Hrizea vel logofet

† Ησαρίς καμαρασις μάρτυρας⁶

† Γηνηο Γηηουγγη μαρτηρο τα ανόθεν⁷

¹ Scris cu altă cerneală pe loc lăsat inițial alb.

² Indescifratil ... valea.

³ Toate semnăturile sînt autografe.

⁴ Matei clucer martor

⁵ Manole comis

⁶ Isar cămăraș martor.

⁷ Ghinea Ghiurghi mărturisesc cele de mai sus

† Ηλίας Ρουτζερη μαρτηρας ης τανοθεν¹
† Ευσταθος Κοστα μαρτηρας²
Πανος Παλιμαρις μαρτιρο τα άνοθεν³
† ...⁴
...⁴τανου μαρτιρας⁵

Academia Republicii Socialiste România, CXVI/35.
Orig., hirtie (30,5 × 21,5), două peceti aplicate.

<1628 înainte de 1 iunie>.

Răvaş dat de 12 megiaşi în pricina dintre Borce şi Anania.

† Să se ştie acestū răvaşū al nostru de în doisprezece dă măgiaşi, anume: Stoica de în Pătrilage şi Stanciul Lerei i Stoican ot Săbiceu i Stan Hortilie cumū a jiudecat pre Biurce şi pré Anania. Şi am aflatū să întorcă pra[v]-da Borcei 500 de bani şi de ocena lu Vlădan, eră am aflat să întorcă Borcei 1000 de bani după muşie lu Vlădan. Şi zioa să ia de banii în zioa de Dumeneca Mare. Să eră de nu e vurf da banii, să fie volnic Borce a ţine moşie lu Vlădan, eră ocena lu Marco e pus ziu pînă în sintă Mărie mică; să i de 400 bani i vad de moră să i de 170 de aspri, eră de i vurf da, să-i fie Borcei de moşie.

Eră de ocena Stoicăi au aflatcei de doă<s>prăzicii au dat de în deva[t]nul lu Gavriilă vodă o dat Borcei să-i fie de moşii. De nu vurf lăsa cum a pus cei patru megiaşe, să aibă certare forte mare, carele nu se va ţine de în Borce şi de în Ananie; nu ascultă de megiaş. Şi a fostū măgieaşi de în Pătriloge, Stanul Brădiţanol i Dobromir.

Mărturie: i ot <S>⁶ăbiceu, Stanciul Ghelei i Dobrotă i Stanceol şi Calen i Stoica i Tihiul, Bade şi Pascu şi Dumitru de în Stănila i Negol de Mlăjet şi popa Ion. Şi au jiudecat aceste doisprezeci pre Ananie şi el de jiudecata [şi el de judecata] a noastră nu se ţine şi nu ascultă şi mai multu la noi să nu-lū mînaţi pă Ananie, feceoro lo popei Oprei.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XVI/45.
Orig., hirtie (29 × 21,5), două peceti inelare.
Datat după Borcea şi sărbătorile menţionate.

- ¹ Ilie Ruceri martor la cele de mai sus
- ² Eustatie Costa, martor
- ³ Pană Palimari mărturisesc cele de mai sus.
- ⁴ Indescifrabil.
- ⁵ ... martor.
- ⁶ Loc rupt.

1628 (7136) <iunie> 1, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Ion și altora răscumpărarea din rumânie de către Staico paharnic.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domnu a toată Țara Rumânească, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliăș voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele lui Ion cu feciorii lui, Izvoran și Andronie din Cîinești și cu feciorii lor, cîți Dumnezeu îi va da, ca să fie în pace și slobod de acum înaintea de rumânie de către Staico paharnicu, feciorul lui Theodosie logofăt din Ruda și de către feciorii lui și de către toate rudeniile lui. Pentru că acest rumân, el au fost de mai nainte vrême judeci cu moșie, pînă în zilele lui Alexandru voevod, feciorul Radului voevod.

Iar cîndu au fost atuncea, în zilele lui Alexandru voevod, feciorul Radului voevod, iar Ion fiind cu Izvoran și cu Andronie, el au fost venit la Staico paharnicu, de s-au vîndut de a lui bunăvoe, cu toată moșia lui, să fie el rumân; și tot au fost el rumân pînă acum, în zilele domnii mele.

Iar cînd au fost acum, în zile domnii mele, iar Izvoran și cu frate-său Andronie, feciorii lui Ion din Cîinești, ei au fost venit de s-au răscumpărat de rumânie, cu toată moșia lor, de către Staico paharnicu și de către feciorii lui, drept 4 000 de bani gata, ca să fie iar judeci cu moșia lor, cum au fost de mai nainte vrême. Și am văzut domnia mea și zăpăsi lui Staico paharnicu, făcut la mîna lui Izvoran și a frățini-său lui Andronie, feciorii lui Ion, cum s-au răscumpărat de rumânie de către Staico paharnicu și de către feciorii lui, drept acei bani carii mai sus s-au zis. Niminea treabă să nu aibă cu ei sau cu feciorii lor, ci să fie în pace și slobodi de acum înaintea de rumânie, de către Staico paharnicu și de către feciorii lui și de către toate rudeniile lui. Și de să va ivi vre o carte sau zapise, altele, cîndva, de rumânie, să nu se crează, ci să fie mincinoase. Și la tocmeala lor, cînd l-au fost ertat Staico paharnicu, de a lui bunăvoe, pe Izvoran și pe frate-său Andronie, ca să să răscumpere de rumânie, fost-au atunci mulți boeri și oameni buni mărturii, anume: Nan postelnicu și Tănăsie paharnic din Bărbătești și jupan Isaru cupețu.

După acéia și blestem am pus domnia mea: care om să va ispiti a face într-alt chip, de va strica și va călca acest așezămînt, ori din feciorii lui sau din nepoții lui sau din rudeniile lui, iar acel om să fie blestemat și anathema de 318 sfinți părinți de la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu afurisitul Ariia și cu alți necredincioși jidovi, carii au strigat asupra sîngelui domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Isus Hristos, și au zis: „ia-l, ia-l, răstignește-l pre el“, sîngele lui asupra lor și asupra feciorilor lor.

Drept aceasta, am dat și domniia mea lui Izvoran și frățini-său Andronie, feciorii lui Ion și cu feciorii lor, cîți Dumnezeu le va dăruî, ca să fie ei în pace și slobozi de rumânie de către Staico paharnicu și de către feciorii lui și de către nepoții lui și de către toate rudeniile lui.

Iată dar și mărturii am pus domniia mea: jupan Papa vel vornic și jupan Hrize vel logofet și jupan Dumitrașco vel vistieriu și jupan Gorgan vel spatar și jupan Dumitrache vel stolnic și jupan Ramandi vel comis și jupan Diiamandi vel paharnic și jupan Condilo vel postelnic. Și ispravnic, jupan Hrize vel logofăt.

Și am scris eu, Stan, nepotul lui Stan logofăt cel bătrîn din Sevești, în scaunul cetății ce să chiamă Bucureștii, în luna lui octombrie 1 zile, și de la Adam pînă acum, curgerea anilor, văleat 7136<1628>.

Io Alexandru voevod.

Acest izvod rumânescu s-au tălmăcit de pe hrisov slovenesc din cuvînt în cuvînt, nici adăogînd, nici scăzînd, numele mieu iscălind, după adevăr încredințînd.

Dionisie eclisiarh dascăl slovenesc.

Ano domino ¹ 1815.

Academia Republicii Socialiste România, CXVIII/42.

Traducere.

Luna greșită în copie; datat după divan.

96

1628 (7136) iunie 1.

Anghelina și soțul ei Nicoară vînd jupînesei Elina din Cîmpulung ocină cu rumâni la Ionești.

† Eu Anghilina, fata lu Pătru de Vaedeești și cu bărbatul mieu, anume Nicoară, acista zapis al nostru, să fii di credință la mîna jupînesii Elinii, mătușă-mea di în Cîmpul Lungu, ca să să știi că i-am vîndut partea mea di ocină de în Ionești, cari e di la tată mieu Pătru, fratrii Stoicăi, tatăl Elinii, oari cîtă să va alége di în cîmpu și di în păduri și di în apă și di în siléștea satului, di pritutindinea, di în hotar, pînă în hotar, și cu rumâni, cîți si vor alégi, diretu 2600 di bani gata.

Și i-am vîndut di bună voia noastră, cu știrea tuturor migiiașilor. Și să fii volnică Elina să-i vînză undi-i va fi voia ei, iar di cătră noi să aibă paci și di către ficiorii noștri și di cătră toată ruda noastră.

¹ Așa în text.

Și au fost la tocmeala noastră mulți oameni mărturii, anume: Manea neguțătorul și Andronii armașul și popa Dumitru di Cîmpul Lungu și Răspopul di Potlogi și Ganea di Nigrași.

ΠΗΣ ΔΣ, ΡΑΔΥΛ ΛΩΓΩΦΕΤ, ΜΕΣΙΩΑ ΚΟΥΕΙ¹ Δ ΔΑΝΗ, ΕΞ ΛΕΤ ΧΑΡΑΣ.

Radul logofet <m.p.> Răspopul dé Potlogi.

Andronie armaș. Anghelina.

Μανος Χριστου² <m.p.> Necoară.

Popa Dumitru

Institutul de istorie „N. Iorga” al Academiei Republicii Socialiste România.
Fotocopie după orig., hirtie la Arh. St. Budapesta.
Copie la Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CCCXXXVIII/1.

97

1628 (7136) iunie 2, București.

Neagoe, fiul Gherghinii, vinde lui Pană postelnic jumătate de siliște din Bărbătești.

† Scris-am eu Neagoe, feciorul Gherghinii din Cojoc, acesta al meu zapis să fie de mare credință la mâna lui Pană postelnic de la Bărbătești, ca să se știe cum i-am vîndut jumătate de siliște, partea mea toată cită să va alége, ce iaste lângă Dumitru Pustiiul, despre uliță, pentru că i-am vîndut drept 900 de bani gata. Și o am vîndut de a mea bună voe, fără nici o silă, cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și de pen prejur locului, ca să fie lui Pană postelnic și coconilor de moșie pîn-în veac.

Și au fost la această tocmeală a noastră și boiari mărturie, anume: Tănasie postelnic i brat Stoica postelnic și Mihai postelnic, fecior popii Petriman de la Bărbătești și Iane neguțător și Costandin i sin ego Lațco din București. Aceasta am scris să se știe și să fie de credință și mi-am pus și numele mai jos.

Au scris Pătru, fecior lui Tănasie postelnic, în București luna lui iunie 2 dăni, leat 7136<1628>.

Eu Neagoe mărturisesc.

Mihai postelnic.

Academia Republicii Socialiste România, MCCXXXI/226.
Copie.

¹ Înaintea cuvîntului iunie se află șters cuvîntul: mai.

² Manea Hristu

1628 (7136) iunie 3, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Calotă fost mare armaș niște țigani.

† Милостією Божією, Іу Плезандрѣ воєвода и господинъ вѣсон землє УггровлаХіинское, синъ великаго и прѣдобраго, покойноиѣ Іу Иліаш воєвода. Дават господство ми сїе повеленїе господства ми почтеннаго правитєл господства ми жѣпан Калотъ бившеХ вел армаш и житєлницєв его, Милотинєв и сѣс синови иХ, елицєм <Богъ>¹ даровал такоже да сѣт им єдна циганкѣ на имє Марїа, понеже ю єст покѣпил Калотъ армаш сїа ациганкѣ више речєна ѡт над Черника, синъ Бѣлчюв ѡт Зѣбѣлани, за х҃сє аспри готови. Я потом, почтеннаго правитєлю господства ми жѣпан Калотъ бив вел армаш, ѡн, кѣда єст бил сѣда, сѣтворил єст променєнїє сѣс Бадѣ ѡт Спѣтѣни, зєт Мѣнинєв лѡгѡфєт ѡт Дѣрѣши, тєрє єст дал Калотъ армашѣ Бадєв по сїа ациганкѣ Марїа, єжє єст више рѣх, а Бадѣ, ѡн єст дал Калотѣв армашѣ єдин ациган на имє Драгомир, радї Марїа циганка, да єст дѣдїнѣ радї дѣдїнѣ. И промѣнил сѣт ѡни за ниХном доброволю, бєз ни єдно силост и сѣс запис єдиногю на дрѣгюго и сѣс свєдѣтєлїи написанє ѡ запис. <И> пак покѣпил почтеннаго правитєлю господства ми жѣпан Калотъ бив вел армаш и жѣпаница его, Милотина, єдна ациганкѣ на имє Мѣша ѡт над Михю ѡт сєл ѡт Пѣстинєю, за х҃гѣ аспри готови и сѣс запис ѡт рѣка ємѣ за продаванїє. <И> паки покѣпил почтеннаго правитєл господства ми жѣпан Калотъ бившеХ вел армаш и житєлница его, Милотина, єдна ациганкѣ на имє Янка ѡт над Юѡрга ѡт Лѣтѣни, за х҃г аспри готови. Я потом, Янка циганка ѡна єст вѣзимал по єдин ациган свѣтѣи монастири глаголемн Стрѣмєвѣл. Таже послєх, єгѣмєнѣл Мардарїє ѡт свѣта монастир ѡн єст дал жѣпанов Калотъ армашѣ єдин момкѣ за ациган на имє Іван ѡт цигѣнїта монастирїи радї Янка циганка да єст циган радї циган. <И> пак да єст почтеннаго правитєлю господства ми жѣпан Калотъ бив вел армаш и жѣпаницєв его, Милотина, єдна циганкѣ на имє...², понеже ю єст покѣпил ѡт над болѣрин господства ми жѣпан Матєюв вел агъ ѡт Брѣнковѣни за а кон добрѣ, цѣно его аспри х҃д. Пакиже да єст почтеннаго правитєл господства ми жѣпан Калотѣв бившеХ вел армаш єдна дѣщєра за ациганѣ на имє Сѡприша понеже иХ єст даровал жѣпаница Станка дворничєса, житєлница покойнои жѣпанѣ Бєнтилѣв бив вел дворник сѣс болѣ чєдол єи Нєгоиць гостєлник и Марїа, радї права и вѣрна сѣвѣжєш что им єст послѣжил и радї дѣшє Бєнтилѣв дворник, Богъ да га прости, такоже да сѣт им помѣнѣ, а жѣпан Калотѣв армаш да ю єст дѣдїно.

¹ Omis.

² Loc alb.

И продадоше сѣи више речени болѣри и промѣннии они за нѣхном добро-
вою, съсъ знанїе въсѣм болѣром и а мегѣашом ѡт гор из дол и ѡт шкрѣст
мѣстом и ѡт прѣд господства ми и съсъ записе ѡт рѣка швем болѣри више
речени за проданїе съсъ сведетелїе написани ѡ записе. И бѣли сѣт и продателїи
прѣд господства ми въсѣх за лицѣ, когда се сѣт сътворили сѣм книга.

Бего радї и господство ми ешеже съм дал почтенномѣ правителю господ-
ства ми жѣпан Калотѣв бѣв великїи арлаш и сѣспрѣжницев его, Милотинен,
ѣкоже да сѣт нѣм сѣи ацигани и ациганче еше сѣт више речене дѣдїно и въ
шлѣбѣ снвовом и вѣском и прѣвѣнчетом и не ѡт кождо непоколѣбнѣю, по
ризлою господства ми.

Бего же шво и сведетелїе поставѣлем господство ми: жѣпан Папа вел дворник и
жѣпан Хриза вел логофет и жѣпан Дѣмитрашко вел вистїгар и жѣпан Горган
вел спатар и жѣпан Дѣмитраки вел столник и жѣпан Раманди вел комис и
жѣпан Дїтаманди вел пѣхарник и жѣпан Кондило вел постелник. И исправник,
Хриза вел логофет.

И написах аз, Лепѣдат лугофет, въ настолини граду Бѣскрѣщї, мѣсеца
юнїе г дѣни и ѡт ѣдама до нинѣ теченїе лѣтом, въ лѣт хѣрас.

† Іѡ Александрѣ вѣвѣвѣда, милостїю Божїю господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă
domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei
mele jupan Calotă fost mare armaș și soției lui, Milotinei, și cu fiii lor, cîți
le-a dăruit <Dumnezeu>¹, ca să le fie o țigancă anume Maria, pentru că a
cumpărat-o Calotă armaș pe această țigancă mai sus-zisă de la Cernica, fiul
lui Belciul din Zăblăiani, pentru 3 200 aspri gata. Iar după aceea, cinstitul
dregător al domniei mele jupan Calotă fost mare armaș, el, cînd a fost acum,
a făcut schimb cu Badea din Spăteni, ginerele lui Mîinea logofăt din Dărăști,
de a dat Calotă armașul lui Badea pe această țigancă Maria, care este mai
sus-zisă, iar Badea a dat lui Calotă armașul un țigan pe nume Dragomir
pentru Maria țiganca, să fie dedină pentru dedină. Și au schimbat ei de a lor
bunăvoie, fără nici o silă și cu zapisul unuia la celălalt și cu martori scriși
în zapis. <Și> iar a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele jupan Calotă
fost mare armaș și jupanița lui, Milotina, o țigancă anume Mușa de la Mihai
din sat din Putineiu, pentru 3 400 aspri gata și cu zapis de vînzare de la
mîna lui. <Și> iar a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele jupan Calotă
fost mare armaș și soția lui, Milotina, o țigancă pe nume Anca de la Iuorga
din Lăteni, pentru 3000 aspri gata. Iar după aceea, Anca țiganca a luat
pe un țigan al sfintei mănăstiri numită Strîmbul. Astfel după aceea, egu-
menul Mardarie din sfînta mănăstire a dat jupanului Calotă armașul un

¹ Omis.

băiat de țigan, anume Ivan, din țigănia mănăstirii pentru Anca țiganca, ca să fie țigan pentru țigan. Și iar să fie cinstitului dregător al domniei mele jupan Calotă fost mare armaș și jupaniței lui, Milotina, o țigancă anume...¹ pentru că a cumpărat-o de la boierul domniei mele jupan Matei mare agă din Brîncoveni pentru un cal bun, prețul lui 4 000 aspri. Iarăși să-i fie cinstitului dregător al domniei mele jupan Calotă fost mare armaș o fată de țigan pe nume Oprișa, pentru că i-a dăruit jupanița Stanca vorniceasa, soția răposatului jupan Vintilă fost mare vornic, cu voia copiilor ei, Negoită postelnic și Maria, pentru dreapta și credincioasa slujbă ce i-a slujit și pentru sufletul lui Vintilă vornicul, Dumnezeu să-l ierte, ca să-i fie lui pomenire, iar jupanului Calotă armaș să-i fie dedină.

Și au vîndut acești mai sus-ziși boieri și au schimbat ei de a lor bună-voie, cu știrea tuturor boierilor și a megiașilor din sus și din jos și dimprejurul locului și dinaintea domniei mele și cu zapise de cumpărătură de la mîna acestor boieri mai sus-ziși, cu martori scriși în zapise. Și au fost și vînzătorii înaintea domniei mele toți de față, cînd s-a făcut această carte.

De aceea și domnia mea încă am dat cinstitului dregător al domniei mele jupan Calotă fost mare armaș și soției lui, Milotinei, ca să le fie lor acești țigani și țigănci, care sînt mai sus-ziși, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci și martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Hriza mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Gorgan mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Ramandi mare comis și jupan Diamandi mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic, Hriza mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna iunie 3 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7136<1628>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XXX/4.
Orig., hîrtie (41 × 28), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. din 1906.

1628 (7136) iunie 3, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Pană postelnic o siliște de casă în Bărbătești.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului răposatului Io Iliăș voievod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele

¹ Loc alb.

lui Pană postelnic de la Bărbătești și cu feciorii lui, cîți Dumnezeu îi va dăruia, ca să-i fie lui o siliște de casă în sat în Bărbătești, însă partea lui Neagoe, feciorul Gherghinei, toată, cîtă să va alege, care iaste lîngă Dumitru Pustiul despre uliță.

Pentru că au cumpărat sluga domniei mele Pană postelnic această siliște de casă, care s-au scris mai sus de la Neagoe, feciorul Gherghinei de la Cojoc, drept 900 aspri gata. Și au vîndut Neagoe, el de a lui bunăvoe, fără de nici o silă și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și du pen prejurul locului și dinnaintea domniei mele.

Și am văzut domnia mea și zapisul de la mîna lui Neagoe, feciorul Gherghinei, de vînzare, la mîna lui Pană postelnic, cu mulți boiari și buni oameni mărturii, scriși în zapis, cîți au fost la tocmeala lor, anume: de la Bărbătești, Tănasia postelnic și fratele lui, Stoica postelnic și Mihai postelnic, feciorul popei lui Petriman și Iane neguțătorul și Pătrul, feciorul lui Tănasia și din orașul București, Costandin cizmariul și feciorul lui, Lațco.

Pentru aceasta, am dat însumi domnia mea slugii domniei mele lui Pană postelnic, ca să-i fie această siliște de casă ce s-au zis mai sus de baștină și ohabnică, feciorilor și nepoților și strănepoților și de nimenea să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Iată dar mărturii am pus domnia mea pe: jupan Papa vel dvornic i jupan Hrizea vel logofăt i jupan Dumitrașco vel vistiier i jupan Gorgan vel spătar i jupan Dumitrachi vel stolnic i jupan Ramandi vel comis i jupan Diamandi vel paharnic i jupan Condila vel postelnic. Și ispravnic, Hrizea vel logofăt.

Și am scris Lepădat logofăt, în orașul Bucureștii, în luna lui iunie în 3 dăni și de la Adam pînă acum întru această scrisoare curgerea anilor, leat 7136<1628>.

† Floru ierei dascăl slovenesc.

Academia Republicii Socialiste România, MCCXXXI/226.
Traducere.

100

1628 (7136) iunie 5, București.

Alexandru Iliș voievod întărește m-rii Argeș ocină și vecini în satul Ștefănești, jud. Mușcel și Pădureți, în urma unor judecăți.

† Милостією Божією, Іу Александръ воєвода и господинъ въсон землє
Сгггровладѣтискоє, синъ великаго и прѣдобраго, покойнаго Іу Нлѣаш воєвода.
Дават господство ми сїе повеленїє господство ми свѣтомъ божественен монас-

213

тир зове. номѸ Яргиш, наѣже ест Храи честное оуспеніе Богородице и шцѸ егѸмена Мелентіе и въсѣм инноком елицим живѸцихъ въ свѣтѣи шентѣли тое, ꙗкоже да мѸ ест свѣтѣи монастыр више рѣхъ учинѸ и вечини Ѹ село Ѹ Цефѣнещї въ сѣдствѸ МѸшчелѸ и ПадуѣрецѸ али шт половино за село два дѣли, шт поля и шт шѸма и шт дѣла със винограду със винарич и шт седалище селѸе шт посеѸде каре елика се Хтет избрат шт по въсом Хотаром занеже вѣше сїѸ више речена учинѸ шт Цефѣнещї дала и приложена еше шт покоиннаго БѸсѣрабѸ воевода въ свѣта монастыр више писана, радї помѣна господство его. И видѣхом господство ми и книг покоиннаго РадѸла воевод, синѸ пак РадѸла воевода шт когда бнст теченіе лѣтом хѸад и пакн книг покоиннаго РадѸла воевода, синѸ тогожде РадѸла воевода, пак над учина шт Цефѣнещи за Хотарисаніе със жѸпанца Касалина и със зет ен, Еланкѣла колмс, когда вѣше теченїа лѣтѸм хѸмѸ и книг покоиннаго МирчевѸ воевода, синѸ РадѸла воевода, пакнже над учина шт Цефѣнещї, како ест бнл дала и приложена за ПѣтрѸ ГрѸвницѸ ешеже шт къда ест бнл шн жив, свѣтѣи монастыр више пис със негова пѸлика, ꙗкоже да ю ест вечное въспомнанїе.

И по смѸрти ПѣтрѸ ГрѸвницѸ а синови еѸѸ, на име ВентилѸ и Преда и СтанѸюл шни имаше прѣхъ със егѸмена Лаврентїе тере прѣше синови ПѣтрѸ ГрѸвницѸ како да развалет памет штѸѸ нм. И възеше книга штѸѸ нм что ест бнл Ѹстроил шн. И потом се днже штѸѸ егѸмен съ братїями шт свѣта монастыр тере се Ѹѣннше със синови ПѣтрѸ ГрѸвницѸ, тере покѸпнше егѸмена Лаврентїе дел нм въсахъ шт Цефѣнещи, за хѸси аспри готови, къ днїе покоиннаго МирчевѸ воевод, когда бнст теченїе летом хѸѸ и книг сѣдѸ със вї прѣгарн и със поп Петриман канснѸр господскѸ шт варош Яруеш за свѣдетѣлство, како ест бнл покѸпна егѸмена Лаврентїе снѸ учинѸ шт Цефѣнещї шт синови ПѣтрѸ ГрѸвницѸ, како ест више пис, шт когда бнст теченїе лѣтом хѸнн и книг покоиннаго, стараго ЯлѣзандрѸ воевода, синѸ великаго МирчевѸ воевода, пакн за покѸпенїе шт синови ПѣтрѸ ГрѸвницѸ над учина монастырев шт Цефѣнещї, како више пис, когда бнст теченїа лѣтом хѸон.

И потом, къда ест бнл сѣда, къ днїе господство ми, къ на второе редѸ за господство Ѹ БлашкоѸ землѸ, а штѸѸ егѸмена Мелентїе шт свѣта више речена монастыр шт Яргеш и със проегѸмена епископ Янастасїе, шни възденгоше прѣхъ прѣд господства ми радї учина шт Цефѣнещи със ТѸдорѸ колмс Ширѣкю шт Извор и със ТатѸла лѸгѸфет шт Ѹрѣѣска, зет Бонков лѸгѸфет шт Котеши и дошли сѣт тере съпрѣше се за лицѸ Ѹ великїи днѸан. И сице прѣше егѸмен Мелентїе и със проегѸмен епискѸп Янастасїе прѣд господство ми како ест притѣснено учина монастырїи шт Цефѣнещї за ТѸдор колмс и за ТатѸла лѸгѸфет и със четом нхъ без правостїе а шни рекоше Ѹ днѸан како ест нм стара и права учинѸ за дѣдїнѸ шт дѣдї за прѣдѣдї и изнесоше Ѹ днѸан книг покоиннаго БѸсѣрабѸ воевод над учина шт Цефѣнещи през въс. Таже къ том господство ми сѸм глѣдал и сѣднл, по правд и по закон, кѸпноже със въсѣмн чѸстнїимн правн-

теѡи господства ми и видѣхъ господство ми и прочитихъ тѣхъ книги стари господари прѣжде мене вѣшихъ и знаидохъ господство ми како ест вѣла притеснѣла въсахъ вчинна монастыревъ ѡргинш безъ правостѣе, почто радї ест вѣла покѣпила и дала въ свѣта монастыр како свѣдѣтелства и по вѣше. Таже ест вѣлаша Тѣдор комис и Татѣла лѡгѡфет и съе четомъ ихъ вт законъ и вт сѣжденїе вт предъ господства ми, како да дрѣжетъ свѣта монастыр вѣше писъ вт сїѡ половинно за село вт Шефѣнеци двѣ дѣла вт посвѣде и вт по вѣс Хотаром, а Тѣдор комис и Татѣла лѡгѡфет съе четомъ, они въсихъ да дрѣжитъ пакъ вт сїе половинно за село трѣтаго дѣла, понеже сице съи истинствовалъ господство ми съе вѣс диваномъ.

Сега радї дадохъ съи господство ми свѣтомъ монастыр ѡргинш ѡкоже да мѣ ест вчинѣ дѣдїнѣ и въ вѣла въ вѣки и божественнимъ инокомъ въ пишѣ и въ вѣла а господствѣ ми да ест вѣчно вѣспоминанїе. И не вт коже непоколѣвимо, поризмо господства ми.

Щеже и заклинанїе поставихъ господство ми: по шествѣе господства ми кого избѣретъ господъ Богъ бити господаръ въ свѣдѣ наше вѣлашкое землѣ или вт сѣрдичнаго плода господства ми или вт сѣродникъ наши или, по грѣсехъ наше, или вт иноплѣмѣникъ да аще почтетъ и поновитъ и стѣрѣдитъ сїю книгѣ господства ми того господъ Богъ да га почтетъ и да съхранитъ въ господствѣ его и а въ вѣдѣши вѣцехъ дѣша его. И аще лиже не почтетъ и не поновитъ и не стѣрѣдитъ сїю книгѣ господства ми анѣ поперетъ и разоретъ и нехабитъ сїю книгѣ господства ми, того да естъ трѣклетъ и афѣресанъ вт тнї свѣти втци еже сѣтъ въ Некеи и да иматъ чѣстїю съе Исда и съе ѡрїа понеже сїю вѣше речена вчинѣ что ест вѣла дала въ свѣта монастыр ѡргинш вт поконнаго Бѣсѣрабѣ воеводъ вт сѣла вт Шефѣнеци вѣла ест покѣпила вт господство емѣ вт надъ Лѣвдатъ и вт надъ Станчула за хдхї аспри готови, наследницинъ сѣлаше Шефѣнеци.

Сеже вѣо и свѣдѣтелїе поставѣемъ господство ми: жѣпанъ Папа вѣла дворникъ и жѣпанъ Хриза вѣла лѡгѡфетъ и жѣпанъ Дѣмитрашко вѣла вѣстїеръ и жѣпанъ Горганъ вѣла спатаръ и жѣпанъ Дѣмитраки вѣла столникъ и жѣпанъ Раманди вѣла комисъ и жѣпанъ Дїаманди вѣла пѣхарникъ и жѣпанъ Кондила вѣла постѣлникъ. И исправникъ, Хризе вѣла вѣликии лѡгѡфетъ.

И написахъ азъ, Лѣвдатъ лѡгѡфетъ, съе повченїа жѣпанъ Батище, въ настоли градѣ Бѣксѣреци, мѣсеца юнїе ѣ дннн и вт сѣзданїа мира, вт испрѣваго чѣловека Исдама, даже въ сего писанїе текѣщаго лѣтомъ въ лѣтъ хрлс, а вт рѡждѣства Христова хдхкн.

† Io Alexandru voievodă, mlăstetiu Botezului Dumnezeu.

Иъ Илиѣандрѣ воевода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru, voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mânăștiri ce se cheamă Argeș, unde este hramul cinstitei uspenii a născătoarei de

Dumnezeu și părintelui egumen Melentie și tuturor călugărilor, cîți trăiesc în acel sfînt locaș, ca să-i fie sfintei mănăstiri mai sus-zise ocină și vecin¹ în sat la Ștefănești, în județul Mușcel și Pădureț, însă două părți din jumătate de sat, din cîmp și din pădure și din dealul cu viile cu vinărici și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că această mai sus-zisă ocină din Ștefănești a fost dată și închinată încă de răposatul Băsărabă voievod sfintei mănăstiri mai sus-scrise, pentru pomana domniei lui. Și am văzut domnia mea și cartea răposatului Radul voievod, fiul tot al lui Radul voievod, de cînd a fost cursul anilor 7034 și iarăși cartea răposatului Radul voievod, fiul de asemenea al lui Radul voievod, tot pe ocina de la Ștefănești, de hotărnicie cu jupanița Catalina și cu ginerele ei, Vlaicul comis, cînd era cursul anilor 7049 și cartea răposatului Mircea voievod, fiul lui Radul voievod, iarăși pe ocina de la Ștefănești, cum a fost dată și închinată de Pătru Grăunță, încă de cînd a fost el viu, sfintei mănăstiri mai sus-scrise, cu limba lui, ca să-i fie veșnică pomenire.

Iar după moartea lui Pătru Grăunță, fiii lui, anume Vintilă și Preda și Stanciul, ei au avut pîră cu egumenul Lavrentie, de au pîrît fiii lui Pătru Grăunță ca să strice pomana tatălui lor. Și au luat cartea tatălui lor pe care a făcut-o el. Iar după aceea, s-a ridicat părintele egumen cu frații din sfînta mănăstire de s-au tocmit cu fiii lui Pătru Grăunță, de a cumpărat egumenul Lavrentie toată partea lor din Ștefănești, pentru 7250 aspri gata, în zilele răposatului Mircea voievod, cînd a fost cursul anilor 7060 și cartea județului cu 12 pîrgari și cu popa Petriman clisiarul domnesc din orașul Argeș, de mărturie, că a cumpărat egumenul Lavrentie această ocină din Ștefănești de la fiii lui Pătru Grăunță, precum este mai sus-scris, de cînd a fost cursul anilor 7058 și cartea răposatului Alexandru voievod cel Bătrîn, fiul marelui Mircea voievod, iarăși de cumpăratură de la fiii lui Pătru Grăunță pe ocina mănăstirii, din Ștefănești, precum este mai sus-scris, cînd a fost cursul anilor 7078.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, în al doilea rînd de domnie în Țara Românească, iar părintele egumen Melentie din mai sus zise sfîntă mănăstire și cu proegumenul episcop Anastasie, ei au ridicat pîră înaintea domniei mele pentru ocina din Ștefănești cu Tudor comisul Știrbei din Izvorul și cu Tatul logofăt din Orbeasca, ginerele lui Voico logofăt din Cotești și au venit de s-au pîrît de față în marele divan. Și așa a pîrît egumenul Melentie și cu proegumenul episcop Anastasie înaintea domniei mele că ocina mănăstirii din Ștefănești a fost cotropită de Tudor comis și de Tatul logofăt și cu ceata lor, fără drept, iar ei au spus la divan că este a lor veche și dreaptă ocină de moștenire din moși strămoși și au adus la divan cartea răposatului Băsărabă voievod pe ocina din Ștefănești, peste toată. Astfel, la aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am văzut

domnia mea și am citit cărțile acelor bătrâni domni, care au fost înainte de mine și am aflat domnia mea că a fost cotropită toată ocina mănăstirii Argeș, fără dreptate, pentru că a fost cumpărată și dată sfintei mănăstiri cum s-a mărturisit și mai sus. Astfel Tudor comis și Tatul logofăt și cu ceata lor au rămas de lege și de judecată dinaintea domniei mele, ca să țină sfânta mănăstire mai sus-scrisă din această jumătate de sat din Ștefănești două părți de pretutindeni, de peste tot hotarul, iar Tudor comis și Tatul logofăt cu ceata, ei toți să țină iarăși din această jumătate de sat a treia parte, pentru că așa am adevărit domnia mea cu tot divanul.

De aceea, am dat domnia mea sfintei mănăstiri Argeș, ca să-i fie ocina dedină și de ohabă în veci și dumnezeieștilor călugări de hrană și de întremare, iar domniei mele să-i fie veșnică pomenire și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn în urma noastră în Țara Românească sau din rodul inimii domniei mele sau din neamul nostru sau, după greșelile noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui și în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, ci o va călca și va rupe și va nimici această carte a domniei mele, acela să fie de trei ori blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți care sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie, pentru că această mai sus-zisă ocină din sat din Ștefănești, care a fost dată sfintei mănăstiri Argeș de răposatul Băsărabă voievod, a fost cumpărată de domnia lui de la Lăudat și de la Stanciul, moștenii satului Ștefănești, pentru 14 000 aspri gata.

Iată deci și martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Hriza mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Gorgan mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Ramandi mare comis și jupan Diamandi mare paharnic și jupan Condila mare postelnic. Și ispravnic, Hrizea mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, cu învățătura jupanului Batiște, în cetatea de scaun București, luna iunie 5 zile și de la facerea lumii, de la primul om Adam, pînă la această scriere, cursul anilor, în anul 7136, iar de la nașterea lui Hristos, 1628.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod<m.p.>

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, XIX/21.

Orig., perg. (33 × 47), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1759; alte traduceri: ibidem, ms. 168, f. 331—332 și la Academia Republicii Socialiste România, XXIX/262

1628 (7136) iunie 5, București.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Antonie cămăraș satul Groșani și plășile Obidiți, Căldărești și Mălăești de pe Călmățui, în jud. Buzău.

† Милостїю Божїю, Їу Іліѡандрѡ воєвода и господинѡ въсоя землє ѡггровлахїнскоє, синѡ великаго и прѣдобраго, поконннаго Їу Илїаш воєвода. Дават господство ми сїе повеленїю господство ми вѣрномѡ болѣринѡ господство ми жѡпан Інтонїе кѡмѡрашѡ и със синови си, елице мѡ Богѡ даровах, такоже да мѡ ест село Грошанї Трифѡлов и със пласеле еже се зовет Ѣвдїнциї и Кѡлдѡрещїи и Мѡлѡещїи wt по Кѡлмѡцѡю, wt сѡдство Бѡзѡсѡ, wt колю и wt шѡма и wt вод и wt сѡх и със въснх вечнїи колици се хошѡт шѡрѡстїх над сїе шчїне и wt сѡдалище селов, wt посѡсѡдї, варє елика се хѡтет избрат wt по въсоя хотаром, wt хотар даже до пак хотар, по стари хотаре и белѣге, что ест бил wt прѣжде вѣмє.

Понеже того село Грошанїи и със пласеле еже сѡт више речени, Ѣвдїнциїи и Кѡлдѡрещїи и Мѡлѡещїи, шне сѡт бил село господскѡ, покѡпил wt поконннаго Мнхана воєвод, по аспри готови wt вистїирїѡм господска. Таже wt тогда швѡмо въс бил село господскѡ, по разлога господска.

И потом, кѡда ест вїу при днїе поконннаго Радѡл воєвод, ако сѡт дошел господство емѡ със Божїю хотѣнїе господар wt чѡстїтаго цара зде въ Землє Блѡшкоє, въ на второе рѡдо, а господство его сам продал того село Грошанїи и със пласеле еже сѡт више реченє и със въснх вечнїи вѣрномѡ болѣринѡ господство ми жѡпан Інтонїев кѡмѡрашѡ, за рѡ жилти готови със ѡзнанїа въскѡм болѣром wt двора господство его, такоже да ю ест дѡдїно. И давет сѡ сїи више речени аспри въснх пакїже въ трѣбѡ хорев, ндеже ест бил тегот и неволѣ. И вечнїи по кѡде хошѡт бити бегали и раснпали да нх съвнрает. И видѣхом господство ми и книг поконннаго Радѡл воєвод над того [село више рѡх за проданїе, когда вист теченїе лѣтом хзрѡ и книг чѡдо си, Іліѡандрѡ воєвод, когда вист теченїа лѣтом хзрѡв.

Сего радї и господство ми шчїже сѡм поновнхом и штерѡдїном и над сїе книг господство ми и сѡм дал господство ми вѣрномѡ болѣринѡ господство ми жѡпанѡ Інтонїе кѡмѡрашѡ, икоже да мѡ ест село Грошанїи и със пласеле еже се зовет Ѣвдїнциїи и Кѡлдѡрещїи и Мѡлѡещїи и със въснх вечнїи и със въс доходоком шчїнѡ дѡдїно и въ шхѡв синовом и внѡком и прѣвншчїтом и не wt когождо нѡпоколѣвїю, по шрїзїю господство ми.

Сеже ѡвѡ и свѡдетелїи поставаѣем господство ми: жѡпан Папа великїи дворникѡ и жѡпан Хрїза великїи лшгѡфѡет и жѡпанѡ Дѡмитрашко великїи вистїарю и жѡпанѡ Горганѡ великїи спѡшарю и и жѡпанѡ Дѡмитраки великїи столникѡ и

жѡпанѡ [и жѡпанѡ] Раманди великѣи комис и жѡпанѡ Дѣгманди великѣи пѣхарникѡ
и жѡпанѡ Кондило великѣи постѣлник. И исправник, жѡпан Хриза великѣи лугѡфет.

И написах аз, Дѣмитрѡ граматик, счиник Дѣпѣдатѡв лугѡфет, въ настоанѣи
градѣ еже се зовет Бѡксрещи, мѣсеца юнѣе е дѣни и шт Пѣдама даже до нинѣ
въ сего писанѣе текоущаго лѣтомъ въ лѣт хзрлс, а шт рождество Христова, хл҃ки.

† Іѡ Пандандрѡ вѡвѡвада, милостѣю Божѣю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele credinciosului boier al domniei mele jupan Antonie cămărașul și cu fiii săi, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie satul Groșanii Trifului și cu plasele care se cheamă Obidiții și Căldăreștii și Mălăeștii de pe Călmățui, din județul Buzău, din cîmp și din pădure și din apă și din uscat și cu toți vecinii, cîți se vor afla pe aceste ocine și din vatra satului, de pretutindenii, oricît se va alege de peste tot hotarul, din hotar iarăși pînă în hotar, pe vechile hotare și semne ce au fost dinainte vreme.

Pentru că acel sat Groșanii și cu plasele care sînt mai sus-zise, Obidiții și Căldăreștii și Mălăeștii, ele au fost sat domnesc, cumpărat de răposatul Mihail voievod pe aspri gata din vistieria domnească. Astfel de atunci încoace tot a fost sat domnesc, pe seama domnească.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele răposatului Radul voievod, dacă a venit domnia lui, cu voia lui Dumnezeu, domn de la cinstitul împărat aici în Țara Românească, în al doilea rînd, iar domnia lui singur a vîndut acel sat Groșanii și cu plasele care sînt mai sus-zise și cu toți vecinii credinciosului boier al domniei mele, jupanului Antonie cămărașul, pentru 160 galbeni gata, cu știrea tuturor boierilor din curtea domniei lui, ca să-i fie dedină. Și s-au dat acești mai sus-zși aspri toți iarăși în treaba țării, unde au fost greutate și nevoie. Și vecinii pe unde vor fi fugiți și risipiți să-i strîngă. Și am văzut domnia mea și cartea de vînzare a răposatului Radul voievod pe acel sat mai sus-zis, cînd a fost cursul anilor 7129 și cartea fiului său Alixandru voievod, cînd a fost cursul anilor 7132.

De aceea și domnia mea încă am înnoit și am întărit și pe această carte a domniei mele și am dat domnia mea credinciosului boier al domniei mele, jupan Antonie cămărașul, ca să-i fie satul Groșanii și cu plasele care se cheamă Obidiții și Căldăreștii și Mălăeștii și cu toți vecinii și cu tot venitul, ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Hrizea mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Gorgan mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Ramandi mare comis

și jupan Diiamandi mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic, jupan Hriza mare logofăt.

Și am scris eu, Dumitru gramatic, ucenicul lui Lepădat logofăt, în cetatea de scaun ce se cheamă București, luna iunie 5 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor în anul 7136, iar de la nașterea lui Hristos, 1628.

† Io Alixandru voievod din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Banu, IX/12.

Orig., perg. (35,5 × 60,5), pecete timbrată.

Cu două traduceri, una din sec. al XIX-lea, alta din 1906.

Copie slavă ibidem, ms. 186, f. 25—27.

1628 (7136) iunie 5, București.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Antonie cămăraș satele Căldăreștii, Stoeneshi și ocină în Futuși, din jud. Buzău și un vad de moară în Mănești.

† Многостію Божию, Іо Алѣксандръ воєвода и господинъ въсѣмъ землѣ Сѣггровлахіинское, синъ великаго и прѣдобраго поконниго Іо Илишъ воєвода даватъ господство ми сїю повеленїе господство ми волѣриннѣ господство ми жѣпанъ иншонїевъ кѣмѣрашѣла и съсѣ синовн си, елнцелнѣ Бсгѣ даровахъ екоже да мѣ естъ село Кѣлдѣрешїи въснхъ, вт сѣдство Бѣзѣсѣ, въсѣ село съсѣ въсѣмъ хотаромъ и съсѣ въснхъ вечннїи и съсѣ въсѣ ходокѣмъ вт посѣдѣї, вѣре елнка се хтѣтъ нзѣратн, вѣаче дѣла Бонкѣвѣ логофѣт. <И>¹ вечннїи да се знаѣтъ въснхъ по нлѣ, колюждѣ съсѣ синовн елнѣ: Бѣдѣла съсѣ синовн си и Іоманъ съсѣ синовн си и Братѣла и Крѣчюнъ съсѣ синн нл и Влѣдѣла съсѣ синовн си и Стѣнчюла и Стѣнъ съсѣ синовн нхъ и Бѣстѣ съсѣ синовн си и Стѣнчюла Брегнѣї и Мнѣкѣла и Стѣнчюла съсѣ синовн си, внѣкъ Крѣчюнѣмъ и Крѣчюнъ съсѣ синовн си и Нѣкѣшѣла съсѣ синовн егѣ...²

И пакн да естъ волѣриннѣ господства ми жѣпанъ иншонїевъ кѣмѣрашѣла вчнннѣ ѣ Фѣтѣцн, алн дѣла Параскнѣвѣ въсѣдѣ, съсѣ въсѣ ходокѣмъ и съсѣ въснхъ вечннїи и вт посѣдѣї, вт надъ въсѣ хотаромъ, вѣре елнка се хтѣтъ нзѣратн, колнка вчннна естъ елнл нмѣла Бонкѣ логѣфѣтъ за покѣпенїе.

И пак да естъ жѣпанѣ интонїевѣ кѣмѣрашѣла село Стѣнешїи, съсѣ въсѣмъ хотаромъ и съсѣ въснхъ вечннїи и съсѣ въсѣ ходокѣмъ вт по въсѣмъ мѣстомъ, елнка се хтѣтъ нзѣратн вт хотаръ дѣже до пакнже ѣ хотаръ. <И>¹ вечннїи вт Стѣнешїи

¹ Omis.

² Loc alb de circa 2—3 cuvinte.

ещеже да се знает по нме: ...¹ и със вечини и със того брод за водницѸ.

И пак да ест болѣринѸ господство ми жѸпан Ынтонѣев кѣмѣрашѸа един брод за водницѸ въ село Ѹ Мѣнещѣи, понеже ест покѸпна болѣрин господства ми жѸпан Ынтонѣев кѣмѣрашѸа сѣе више речене села и вечини и със брод за водницѸ, како ест више писе шт над Гедешн, синѸ Бонков лшгѸфет шт ЧорѸщѣи, за ф за жнати, въе аспри готови. <И>² продадох ми за свою доброволю и със знанѣа въсѣм болѣром и а мегѸашом шт гор из дол и шт шкрѣст мѣстом и шт прѣд покоинном РадѸа воевод.

<И>² видѣхом господство ми и записе шт рѸкѸ Гедешнов, за продаванѣе, на рѸкѸ жѸпан Ынтонѣев кѣмѣраш над сѣе села и шчинѣе и вечини више речене, сътворен със великое клетво и със мнози болѣри написани Ѹ записе, със печецнаѣ ми, на нме: Параскива бие вторѣи лшгѸфет и Ирмега и шт Поточѣни, РадѸа постелник, синѸ ДѣткѸе ключар.

<И>² поставил ест Гедешн, кѣда ест продад сѣе села и вечини и бродове Ѹа воднице, и клетѸѸ, како шт съродника его кого хокет се покѸснѸ поперет и раздратит се сѣю негова встроѣнѣе, того да ест трѣклет и анатема и афѸресан шт тнѸ свети штци, еже ест въ Некен и да имат чаетѣю със ЫѸда и със ИрѸм.

<И>² видѣхом и книгѸ покоиннаго РадѸа воевода, синѸ МинѸнек воевод, над сѣе села със вечини, како ест више писе, шт когда бие теченѣе лѣтом хѸрѸа.

Его радѸа господство ми ещеже сѣм поновнѸом и шкрѣпнѸом и над сѣю книгѸ господства ми, како ест биа и шт прѣжде врѣме. <И>² дадох сѣм господство ми болѣринѸ господства ми жѸпан ЫнтонѣевѸ кѣмѣрашѸа, такоже да ми ест <с>²ело Кѣладѣрѣщѣи <и>² село Стоенещѣи и шчинѸ Ѹ ФѸтѸци и брод за водницѸ и със вечини шчинѸ, дѣдѣно и въ шѸабѣ синовом и вѣнком и прѣвнѸчетом и не шт кожедо непоколѣбнѸо, поризмо господство ми.

<С>²еже Ѹбо и сведетелѣи поставлѣем господство ми: жѸпан Папа вел дворник и жѸпан Хриза вел лшгѸфет и жѸпан ДѸмитрашко вел вѣстѣар и жѸпан Горган вел спатар и жѸпан ДѸмитраки вел столник и жѸпан Раманди вел комис и жѸпан ДѸаманди вел пѣхарник и жѸпан Иондило вел постелник. И исправник, Хриза великѣи лшгѸфет.

И написах аз, Лепѣдат лшгѸфет, въ настолни градѸ БѸкѸрѣщѣи, мѣсеца юнѣе ѣ дѣни и шт създанѣе мира, шт испрѣваго човека, даже до нинѣшнѣа въ сего [ни] писанѣе шт Ыдама текѸщаго лѣтом, въ лѣт хѸрѸа, а шт рождество Христово, хѸхки.

† Иш ЫлѸзандрѸ вѣвѸда, мноостѣю Божѣю господинѸ.

Иш ЫлѸзандрѸ воевода <п.р.>

¹ Loc alb un rind intreg.

² Omis.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele jupan Antonie cămărașul și cu fiii săi, câți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie satul Căldăreștii toți, din județul Buzău, tot satul cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul de pretutindeni, oricît se va alege, însă părțile lui Voico logofăt. <Și>¹ vecinii să se știe toți pe nume, fiecare cu fiii lui: Badiul cu fiii săi și Coman cu fiii săi și Bratul și Crăciun cu fiii lor și Vladul cu fiii săi și Stanciul și Stan cu fiii lor și Bustea cu fiii săi și Stanciul Breghidi și Micul și Stanciul cu fiii săi, nepotul lui Crăciun și Crăciun cu fiii săi și Neacșul cu fiii lui. . . ².

Și iarăși să-i fie boierului domniei mele jupan Antonie cămărașul ocină în Futuți, însă partea lui Paraschiva toată, cu tot venitul și cu toți vecinii și de pretutindeni, de peste tot hotarul, oricît se va alege cîtă ocină a avut Voico logofătul de cumpărătură.

Și iar să-i fie jupanului Antonie cămărașul satul Stoenăștii cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, de peste tot locul, oricît se va alege din hotar iarăși pînă în hotar. <Și>¹ vecinii din Stoenăști încă să se știe, anume. . . ³ și cu vecinii și cu acest vad de moară.

Și iar să-i fie boierului domniei mele jupan Antonie cămărașul un vad de moară în sat în Mănești. Pentru că a cumpărat boierul domniei mele jupan Antonie cămărașul aceste mai sus spuse sate și vecini și cu vadul de moară, cum este scris mai sus, de la Ghedeon, fiul lui Voico logofăt din Ciorăști, pentru 5 00 galbeni, tot aspri gata. <Și> a vîndut el de a lui bunăvoie și cu știrea tuturor boierilor și a megiașilor din sus și din jos și din jurul locului și dinaintea răposatului Radul voievod.

<Și> am văzut domnia mea și zapisul de cumpăratură de la mîna lui Ghedeon la mîna jupanului Antonie cămărașul pe aceste sate și ocine și vecini mai sus-zîși, făcut cu mare blestem și cu mulți boieri scriși în zapis și cu pecețile lor, anume: Paraschiva fost al doilea logofăt și Mușat clucer și Anghel logofăt și Cernat logofăt și Armega și din Potoceni, Radul postelnic, fiul lui Deatco clucer.

Iar cînd a vîndut aceste sate și vecini și vaduri de moară, a pus Ghedeon și blestem: ca din rudele lui, cine va încerca să calce și să strice această întocmire a lui, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți, care se află la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie.

Și am văzut și cartea răposatului Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, peste aceste sate cu vecini, cum este scris mai sus, de cînd a fost cursul anilor 7131.

¹ Omis.

² Loc alb, circa 2—3 cuvinte.

³ Loc alb, un rînd întreg.

De aceea, domnia mea încă am înnoit și am întărit și pe această carte a domniei mele, cum a fost și de mai înainte vreme. Și am dat domnia mea boierului domniei mele jupan Antonie cămărașul, ca să-i fie satul Căldărești și satul Stoenestii și ocină în Futuți și vad de moară și cu vecini, ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Hriza mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Gorgan mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Ramandi mare comis și jupan Diiamandi mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic Hriza mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna iunie 5 zile și de la zidirea lumii, de la cel dintâi om pînă acum, la această scriere, de la Adam cursul anilor, în anul 7136, iar de la nașterea lui Hristos 1628.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Alixandru voievod<m.p.>

Muz-ul de istorie a Orașului București, nr. 26 833.
Orig., perg. (98 × 58), pecete timbrata.
Cu o trad. din 1898.

103

1628 (7136) iunie 7.

Oprea logofăt din Bălțați vindc lui Palaloga logofăt din Curiac o vie.

† Ad<e>că eu O¹prea logofăt de Bălțați scris-am acestu zapis al meu la mî<na>¹ Palalogăi logofăt de Curiac, ca să fie de maré créd<ință>¹, cumu să si știe că e-mu vîndut viia ce-m luat de la Dumitru. . .¹ ageola cu 2 stînjini de ocină de în matca Prahovei preste tot hotarul pînă în matca Roșii deretu 3 000² de bani gata, să-i fie lui moșei și feciorii lui și ne<poților lui>³. Și să aibă a-și facere și cartea domnească pré acestu zapis al meu.

Și aldămășari încă au fost atuncea: Drăghici frate-meu și Mihăilă și Radul cel Bătrîn și fi-său, Vladul și Ventilă și Radul Buzduci și Larcu i Coman de Bălțați.

Și pîntru credință pusu-m-em și pecete.

¹ Loc rupt.

² S-a încercat contrafacerea cifrei, scriindu-se înaintea cifrei 3 000 un 600 (ḫ).

³ Omiș în text.

Și amu scrisu eu Oprea logofăt, méseța iunie 7 dni, vă leat 7136 <1628>.
Eu Oprea logofăt.

Academia Republicii Socialiste România, Achiziții noi, MDCXXIII/46.
Orig., hirtie (31 × 22), o pecete; foarte șters.

104

1628 (7136) iunie 8.

Stanciu vinde lui Martin o siliște la Șuici.

† Scris-aam eu Stanciul, feciorul Radului de în Șuici, acista al miu zapis cum să știe că ăm vîndut lu Maartin siliște lu Tămpănă și locul de după Gruiu, iar al lu Tămpănă. Și i le-am dat să-i fie stătătoare, diriptu 620.

Și mărturie: Grama vătaful și Radul armașul și de Boișoară, Criștu și Ion cil tăiat, di Titiști, Pircioiul și Bolovan, Ion Vărvur.

Мѣсеца юнѣ и дѣни, въ лѣт 7136.

<Pe verso și cu altă cerneală:> Și chiltuiala cé-am chiltuet atunci, 2 védri di vin, fac bani 300. Și ciluia cé-au scris zapisul, 60 di bani. Atîta chiltuială toata, o-mu ficut atunci.

Arh. St. Rimnicu Vilcea, VI/1.
Orig., hirtie (8 × 21,5), pecete aplicată.

105

1628 (7136) iunie 10, București.

Alexandru Iliiaș voievod întărește poșii Dumitru un loc pentru patru prăvălii în București.

† Милостѣю Божію, Іу Александръ коевода и господинь, синъ поконноиш Іу Иліаш коевода. Дажат господство ми сѣе повеленіе господства ми popei lu Dumitru și preutései lui, Ștefanei, fata popei lu Matheiu de orașu de București, ca să fie volnici cu această carte a domnii méle de să-și ție 4 locure de prăvălii aicea în oraș în București, în ulița turcilor, lîngă prăvăliile ale Predei spatar, locul cît se va alége acestor 4 prăvălii și în largu și în lungu, pentru că acest loc de 4 prăvălii fost-au de moșie al preutesei Ștefanii de multă vréme, de la părinții ei.

Iar după acéia, cîndu au fost în zilele lu Alexandru voevod, feciorul răposatului Radul voevoda, sculatu-se-au Stanciul logofăt de Cîrstienești și

са, вѣска за <се>¹стрѣ жѣпаницев Томаев н сѣс синови ен, елицемѣ Богъ при-
пѣтит, іакоже да ест ен село Конницеѣи, шт сѣдство Гор Жна, въ<се>¹ село
сѣс въс хотаром н сѣс въснх вечннн н сѣс въс ходоком, шт поля н шт шѣла
н шт вод н шт лозїе н сѣс седалнше селаве, шт посеѣди, варе еанка се хтет
избрат, шт хотар даже до хотар.

Понеже того село Конницеѣи више пис, шн ест бїѡ за дѣдїнѣ жѣпаницев
Нѣкшен калѣгерница шт Дрѣгоѣи. Таже къда ест вна въ дѣнїе стараго покон-
наго Ялѣзандрѣ воєвода, а жѣпан Добромир вие вел бан, шн ест покѣпна того
село Конницеѣи више пис шт над жѣпаница Нѣкша шт Дрѣгоѣи н шт над
внѣк ен Радѣл Бидѣѣѣла, за хѣ аспри готови, ѡбаче по аспрїи жѣпаницев Томаев
за преке шт родїтелїи ен.

Таже потом, жѣпан Добромир бан, шн сице ест ѣстропа н ѡставна сѣс
скою пазнк, на сѣмирѣти, ешеже докле ест вна шн жие, въ животѣ его, бити
въс село Конницеѣи жѣпаницев его, Томаев, тетка жителницев Гнмен столни-
часа, понеже ест вна покѣпна по аспрїи жѣпаницев Томаев за прекою. И свидѣтел-
ствова ест Добромир бан, шн сам, како ест више пис. И видѣхом господство
ми н книгѣ Мнхнєв воєвод за покѣпенїе над село Конницеѣи, кога вист теченїе
лѣтом хѣча.

И потом, къда ест вна пак въ дѣнїе Мнхнєв воєвода, по сѣмирѣти Добромир
бан, а Бѣзеѣи, Радѣл ключар н Преда бан н Строе столник, шни дигнѣл прѣх
прѣд Мнхнєв воєвод, іакоже да възнимет того село Коннѣѣѣи шт над жѣ-
паница Томаев. И сице прѣше шни, како сѣт вна того село ннхном за дѣдннѣ.
Вѣ том, поконнаго Мнхнєв воєвод, господство емѣ гледал н сѣдпа по правдѣ
н по законѣ н истинствова ест господство емѣ како нѣст нмаев Бѣзеѣи ни една
трѣвѣ, нѣ ѡстал Бѣзеѣи шт закона н шт сѣжденїе. И видѣх господство ми
н книгѣ Мнхнєв воєвод за прѣх н ѡстал, кога вист теченїе лѣтом хѣча. И
шт тогда, въс ѡдрѣжал ест Гнма столничѣса того село Конницеѣи сѣс добром
мирно.

Таже, къда ест бїѡ нннѣ, въ дѣнїе господства ми, въ на второе редѣ
здѣ ѣ Блашкоѣ Земле, по сѣмирѣти жѣпаницев Томаев, а вѣскам си, жителница
Гнма столничѣса, ѡна ест нмаев прѣд господства ми ѣ велнкїи днєв радї
село Конницеѣи више пис сѣс Радѣл постелник, сннѣ Радѣлаве ключар Бѣзеѣѣла.
И пришан сѣт тере сѣпрѣти се за лицѣ ѣ днєв н сице прѣше Радѣл постелник
како ест вна село Конницеѣи ннхнѣ за дѣдїнѣ шт родїтелїи его шт даєно
врѣме. Вѣ том господство ми сѣм гледал н сѣднх по правдѣ н по законѣ,
кѣпноже сѣс въсѣхми ѣститнми правителїи господства ми. И проявила ест
жѣпаница Гнма столничаса прѣд господства ми ѣ велнкїи днєв книгѣ покон-
нои Мнхнєв воєвод за покѣпенїе над село Конницеѣѣи² н запис шт рѣка тет-
кам си, жѣпаницевѣ Томаев, за мнлованїе, кога вист теченїа лѣтом хѣча н

¹ Omis.

² Aşa în text.

пакиже книгѣ Мнѣхнѣс воєвод за прѣх и за встанство, како ест више пис и дрѣга книга пакиже Мнѣхнѣс воєвод, за сведѣтелства, како ест била сведѣтелствоваан сам Добромир банѣа на болѣст емѣ прѣд поконнном Мнѣхнѣс воєвод, како ест била покѣпна того село Конниѣциѣи по аспрѣи жѣпаницев Томает за преке, когда вист теченѣа лѣтом хзчг. И истинствоваан ест господство ми със вѣс диваном, како нѣст имаа Радѣла постелник със село Конниѣциѣи ни една трѣбѣс. И исведѣтелствоваа ест сам Радѣла постелник прѣд господства ми ѣ диван како не имѣан ни една книгѣ над село Конниѣциѣи¹. Таже ест встал Радѣла постелник, синѣ Радѣлаве ключар Бѣзекѣа вт закон и вт сѣжденѣе вт прѣд господства ми вт диван, како веко метѣхѣс със село Конниѣциѣи да не имат вѣ вѣки и да ест ѣ мирно вт къ Радѣла постелник. И ащеланже хокет изваднѣи Радѣла постелник нѣкѣе книги над село Конниѣциѣи, да не се вѣрѣвет, нѣ лѣжнѣе да стонт, понеже ни една книга ѣ диван нѣст извадна.

Сего радѣ, дадох съм господство ми жѣпаницев Сима столничаса, такоже да мѣ ест село Конниѣциѣи више пис със вѣс хотаром и със вѣснѣ вечнѣи и със вѣс доходоком шчинѣ, дѣдѣно и вѣ шѣав синовом и вѣском и прѣвѣнчетом и не вт кождо непоколѣбно, поризмо господства ми.

Сеже вѣс и сведетелѣи поставлѣем господство ми: жѣпан Папа веланкѣи дворник и жѣпан Хриза вел логофет и жѣпан Дѣмитрашко вел вистѣар и жѣпан Горган вел спатар и жѣпан Дѣмитраки вел столник и жѣпан Раманди вел комис и жѣпан Дѣаманди вел пѣхарник и жѣпан Кондило вел постелник. И исправник, Хриза веланкѣи логѣфет.

И начрѣтах и намазах аз, Лепѣдат логофет, вѣ настолни граду Бѣкѣрѣци, мѣсеца юнѣе ѣ дѣни и вт ѣдана до ннѣ, вѣ сего писанѣе теченѣе лѣтом, вѣ лѣт хзрас.

† Іw Ілѣзандрѣс вѣвѣда, мнлостѣю Божѣю господнѣ.

Іw Ілѣзандрѣс вѣвода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Sima stolniceasa, nepoata de soră a jupaniței Tomaia și cu fiii ei, cîți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie satul Voinigeștii, din județul Gorj, tot satul cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul din cîmp și din pădure și din apă și din vie și cu vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege, din hotar pînă în hotar.

Pentru că acest sat Voinigeștii mai sus-scris, el a fost de moștenire al jupaniței Neacșa călugărița din Drăgoești. Apoi, cînd a fost în zilele bătrînului, răposatului Alexandru voievod, iar jupan Dobromir fost mare ban, el a cumpărat acest sat Voinigeștii mai sus-scris de la jupanița Neacșa din

¹ Omis.

Drăgoești și de la nepotul ei Radul Bidiviul, pentru 60 000 aspri gata, însă pe asprii de zestre ai jupaniței Tomaia, de la părinții ei.

Astfel după aceea, jupan Dobromir ban, el așa a întocmit și a lăsat cu limba lui, la moarte, încă pe cînd era el viu, în viața lui, să fie tot satul Voinigeștii jupaniței lui, Tomaia, mătușa jitelniței Sima stolniceasa, pentru că l-a cumpărat cu asprii de zestre ai jupaniței Tomaia. Și a mărturisit Dobromir banul, el singur, cum este mai sus-scris. Și am văzut domnia mea și cartea de cumpărătură a lui Mihnea voievod pe satul Voinigeștii, cînd a fost cursul anilor 7091.

Iar după aceea, cînd a fost iarăși în zilele lui Mihnea voievod, după moartea lui Dobromir banul, iar Buzeștii, Radul clucer și Preda ban și Stroe stolnic, ei au ridicat pîră înaintea lui Mihnea voievod, ca să ia acest sat Voiniștii¹ de la jupanița Tomaia. Și așa pîrau ei că au fost acest sat al lor de moștenire. Intru aceasta, răposatul Mihnea voievod, domnia lui a cercetat și a judecat, după dreptate și după lege, și a adevărit domnia lui că n-au avut Buzeștii nici o treabă, ci au rămas Buzeștii de lege și de judecată. Și am văzut domnia mea și cartea lui Mihnea voievod de pîră și de rămas, cînd a fost cursul anilor 7094. Și de atunci a tot ținut Sima stolniceasa acest sat Voinigeștii cu bună pace.

Apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, în al doilea rînd aici în Țara Românească, după moartea jupaniței Tomaia, iar nepoata sa, jitelnița Sima stolniceasa, ea a avut pîră înaintea domniei mele, în marele divan, pentru satul Voinigeștii mai sus-scris cu Radul postelnic, fiul lui Radul clucer Buzescul. Și au venit de s-au pîrît de față în divan și așa pîra Radul postelnic că satul Voinigeștii a fost al său de moștenire de la părinții săi de mai înainte vreme. Intru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și a arătat jupanița Sima stolniceasa înaintea domniei mele, în marele divan, cartea răposatului Mihnea voievod de cumpărătură pe satul Voinigiuleștii¹ și zăpăsul de la mîna mătușei sale, jupanița Tomaia de miluire, cînd a fost cursul anilor 7094 și iarăși cartea lui Mihnea voievod de pîră și de rămas, cum este scris mai sus și altă carte iarăși a lui Mihnea voievod de mărturie, cum a mărturisit însuși Dobromir banul, la boala lui, înaintea răposatului Mihnea voievod, că a cumpărat acest sat Voinigeștii pe asprii de zestre ai jupaniței Tomaia, cînd a fost cursul anilor 7093. Și am adevărit domnia mea cu tot divanul că n-a avut Radul postelnic cu satul Voinigeștii nici o treabă. Și a mărturisit însuși Radul postelnic înaintea domniei mele, în divan că n-a avut nici o carte pe satul Voin<ig>eștii. Deci a rămas Radul postelnic, fiul lui Radul Buzescul clucer, de lege și de judecată dinaintea

¹ Așa în text.

² Omis.

domniei mele din divan, ca mai mult amestec cu acest sat Voinigeștii să nu aibă, în veci și să fie în pace de către Radul postelnic. Iar dacă va scoate Radul postelnic vreodată niște cărți pe satul Voinigeștii, să nu se creadă, ci să stea mincinoase, pentru că n-a scos în divan nici o carte.

De aceea, am dat domnia mea jupaniței Sima stolniceasa, ca să-i fie satul Voinigeștii mai sus-scris cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Hriza mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Gorgan mare spătar și jupan Dumitrache mare stolnic și jupan Ramandi mare comis și jupan Diamandi mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic, Hriza mare logofăt.

Și am însemnat și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna iunie 10 zile și de la Adam pînă acum la această scriere, cursul anilor în anul 7136<1628>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

Muzeul de istorie a orașului București, nr. 26. 884.

Oriz., perg. (43,5 × 51,5), pecete timbrată.

Cu două trad. din sec., al XVIII-lea și din 1897.

107

1628 (7136) iunie 12.

Ștefana vinde egumenului Grigorie de la mănăstirea Sfinta Troiță un loc de patru prăvălii în București.

† Scris-am eu preuteasa Ștefana, fata popei lu Matheiu, nepoata lu Macaveiu logofăt, zapisul nostru, cum să știe c-am vîndut părintelui egumenului Grigorie, carele iaste la Svéta Troiță loc de 4 prăvălii, între prăvăliile Predei spătar, lîngă locul lu Macaveiu logofăt, drept 35 de galbeni gata.

Și acéste 4 prăvălii fost-au ale méle de la tată-mieu, popa Matheiu și le-am vîndut eu, preuteasa Ștefana, de a mea bunăvoe și cu știrea tu<tu>ror rudelor méle și a tuturor orășanilor și de în sus și de în jos și cu știrea tuturor neguțătorilor.

Și mărturie: jupan Ghinea și jupînul Isar i jupan Ilie i jupan State, jupan Stanciul i jupan Rustea i Franța. Așa să știe.

Πικ ρσ, πρεβυτηρ Δσμητροσ, μηρεα юнiе εi δανη, εъ лѣт хрлс.

† Ευσταθοσ Ρουτζερης μαρτηρασ εισ τα ανωθεν¹

¹ Toate semnăturile sint autografe.

- † Γίνος Γηγοργγι μαρτυρο̅ τα̅ ανοθεν
 † Ηληας Ρουτζερη μαρτυρο̅ τανοθεν
 † Ιωανης Ψαλτης μαρτιρο̅ τα̅ ανοθεν
 † Σφραντζος Δημιδαρης μαρτηρας̅ εις τα̅ ανοθεν
 † Ησαρις Γγιονμα̅ μαρτοираς̅
 † Καγω̅ Γγίνος̅ Κοστζης̅ μαρτειρο̅ εις τα̅ ανοθεν
 † Ευσθατης̅ Κοστα̅ μαρτηρος̅
 † Ισαρης̅ Δονου̅ μαρτηρας̅
 † Προκος̅ παρου̅ μαρτηρο̅ τα̅ ανοθεν²

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XIV/1.
 Orig., hirtie (31 × 22), pecete aplicată.

1628 (7136) iunie 13, București.

Alexandru Iliș voievod întărește mai multor boieri jumătate din satele Grădiște și Viriți, jud. Olț.

† Милостією Божією, Іу Плезандрѣ воєвода и господинѣ въсон землю Зггровлаχїнское, синѣ велкаго и прѣдобраго 'поконномѣ Іу Иліташ воєвода. Дават [господство лн сіе повелініе господство лн, слъзнамъ 'господства лн Строев постелник и Дѣлнтров постелник, сини Бадев пѣхарник вт Гръднще и със синови нх, и Строев и Пѣтрашков и Цюрюю, синови Мнтриев постелник, синѣ Бадев пѣхарник вт Гръдїще и със синови нм, елицемъ Богъ даровахъ, якоже да сѣт вчинѣ и вечнии ѣ село ѣ Гръдїще половино, ѣ село Бърѣци пакн половино, въ сѣдство Ѡлт, вбаче дела дедамъ си жѣпанницевъ въсахъ, дѣщера Барѣславкн вт Борѣциї, мати жѣпанницевъ Станен, что ест бнл жителница Бадев пѣхарник, вт полю и вт шѣл и вт вода и вт вечнии и вт виноградѣ и вт въс ходокомъ и вт седалище селаве, вт посевдан, варе елика се хтет нзврат вт по въс хотаромъ, вт вода Кѣламѣцклавѣ дорн ѣ вода Ѡлтѣлавѣ, занеже ест негова стара и права вчинѣ и за дѣдїнѣ вт над прѣдѣдомъ си Барѣла вт

² <Traducere:> + Eustatie Ruceri martor la cele de mai sus
 + Ghinea Gheorghe mărturisesc cele de mai sus
 + Ilie Ruceri. mărturisesc cele de mai sus
 + Ioan Psalti, mărturisesc cele de mai sus
 + Sfranțu Limidari martor la cele de mai sus
 + Isar Ghionma martor
 + Și eu Ghinea Coți mărturie la cele de mai sus
 + Eustatie Costa martor
 + Isar al lui Dona martor
 + Proca mărturisesc cele de mai sus și față

Боръци, деѡм жѡпанцев Станѣ, мати швѣм више речени волѣри, ещѣже шт при дѣнїе поконниѡго Петрашков воѣвод, синѣ Радѡла воѣвода, шт когда внѣст теченїе лѣтом хѡѡѣ. И шт тогда вѣсдръжал ест дѣдїни на сїе шчинне и вѣчнини сѣс добром мирно.

И потом, кѡда ест бна пак въ дѣнїе поконниѡго Петрашков воѣвод, а Барѡла шт Боръци, шн ест нмал прѡх прѣд [господствѡ емѡ сѣс Параскива и сѣс синовн еи Стан и Янка. И сице прѣше шни прѣд Петрашков воѣвода, како ест нмал и шни шчиннѡ ѡ село ѡ Грѡдїще и ѡ Вѣръци трѣтаѡ деѡло. Вѣ том Петрашко воѣвод господство емѡ гледаѡх и сѡднѡх, по правѡѡ и по закон, и дал ест Параскивек и Станов и Янкѡв закон вї волѣри да заклет, [како ест нмѣл и шни шчиннѡ ѡ Грѡдїще и ѡ Вѣръци трѣтаѡ деѡло. Таже, кѡда ест бна на дѣнѣ и на сорок, а Параскива и синовн еи Стан и Янка, шни ест заклет прѣд Пѣтрашков воѣвод сѣс теѡх вї волѣри, како ест нмѣл и шни шчиннѡ ѡ Грѡднще и ѡ Вѣръци трѣтаѡ деѡло.

И кѡда ест бна послѣх, въ дѣнїе стараѡ поконниѡмѡ Флѣѡандрѡ воѣвод, а Бадѣ [пѣхарник и жѡпанца его Стана, штци швѣм волѣри више речени, шни ещѣже не шставлѣют сѡ тако, нѡ ест пошел ѡ прѡх сѣс Стан и сѣс Янка, синн Параскивек, прѣд стараѡ поконниѡго Флѣѡандрѡ воѣвод, терѣ ест вѣзнимал закон прѣз закон кѡ за волѣри. Таже, кѡда ест [бна на дѣнѣ и на сорок, а Бадѣ пѣхарник и жѡпанца его Стана, шни сѡт шднесна закона заплѣно ѡ днѣан кѡ за волѣри, терѣ ест заклет како нѣст нмал Параскива и синовн еи Стан и Янка шчиннѡ ѡ Грѡдїще и ѡ Вѣръци ницѡсоже, что ест бна заклет теѡх вї волѣри криво. Таже въ том [поконниѡмѡ] стараѡ поконниѡмѡ Флѣѡандрѡ воѣвод вѣзнимал ест волови теѡх вї волѣри, како ест бна стара закона. И шт тогда вѣсдръжал ест Бадѣ пѣхарник и жѡпанца емѡ Стана сїе дѣли за села више речене сѣс добром мирно.

И потом, кѡда ест бна въ дѣнїе поконниѡмѡ Мнѡхнеѡ воѣвод, а Бадѣ пѣхарник и жѡпанца его Стана, родителїи швѣм волѣри више речени, шни ест нмал прѡх прѣд Мнѡхнеѡ воѣвод сѣс Балѣ шт Крѡчюнени и сѣс внѡции его, синн Станов и Янкѡв. И сице прѣше шни ѡ днѣан, како нѣст заклет Бадѣ пѣхарник сѣс теѡх кѡ за волѣри прѣд поконниѡго стараѡ Флѣѡандрѡвек воѣвод. Таже въ том поконниѡмѡ Мнѡхнеѡ воѣвод понѡдла ест по Бадѣ пѣхарник, терѣ ест шднесна теѡх кѡ за волѣри втораѡ крѡто, терѣ сѡт сѣднтелствѣет прѣд господство емѡ сѣс дѡшамн нѡх, како ест бна заклет. Таже ест шстал Балѣ и синн Станов и Янкѡв шт закон втораѡ крѡто шт прѣд Мнѡхнеѡ воѣвод. И шт тогда вѣсдръжал ест Бадѣ пѣхарник сїе шчинне сѣс добром миром.

И потом, кѡда ест бна въ дѣнїе поконниѡго Радѡла воѣвод, когда внѣст теченїа лѣтом хѡркѡ, по сѣлѡртн Бадѣ пѣхарник, а Нѣкша и синовн еи Кирнкѡ и Сокол и Дѡмнѡрѡ, внѡции Балѣ шт Крѡчюнени, шни сѡт пошел ѡ прѡх сѣс Строе постѣлник и сѣс Дѡмнѡрѡ, синн Бадѣ пѣхарник шт Грѡднще, радї шчинна шт Вѣръци и шт Грѡднще и сице прѣше Нѣкша и синовн еи Кирнкѡ и Сокол

и Дѣмитръ, како имѣл и шни шчинѣ ѝ Гръдище и ѝ Бъръци. Бѣ том по-
кониннаго Радѣла воевод гледал ест и сѣднѣ, по правдѣ и по закон и видѣх
господство емѣ и прочитнѣ книгѣ Петрашков воевод и книгѣ дѣдом си Александрѣ
и книгѣ бащом си Михнѣк воевод за прѣх и за шстал, како нѣет намаи Нѣкша
и сини ен Іриѣк и Сокол и Дѣмитръ ни една трѣбѣ ѝ Гръдище и ѝ Бъръци.
Такожде ест шстал и шт пред покониннаго Радѣла воевод шт закон трѣтаго дело.
И шт тогда вѣс ест дрѣжал Строе постелник и Дѣмитръ, сини Бадеѣ пѣхарник,
сѣе шчине сѣс добром мирно.

И потом, къда ест бѣш нинѣ, вѣ днѣе господство ми, вѣ на второе редѣ
за господство, а Строе постелник и брат его Дѣмитръ, шни сѣт намаи прѣх пред
господства ми ѝ великѣи диван сѣс Сокол и сѣс Кирикѣ и сѣс Дѣмитръ, вшциѣи
Параскиевѣ, мати Инкѣѣ шт Іопѣчел, и пришел ест тере сѣпрѣше се за лицѣ.
И сице прѣше шни ѝ диван, како ест половинно шт село шт Гръдѣще и половинѣ шт
Бъръци нишнѣ шчине за дѣдѣнѣ. Извадна ест и една книга лѣжника покониннаго
Александрѣ воевод, синѣ Михнѣк воевода. И Строе постелник и брат его Дѣмитръ,
шни сице плаках сѣ ѝ диван прѣд господства ми, како ест нил стара и права
шчинѣ и за дѣдѣнѣ шт давно врѣме, шт над прѣдѣдом си Барѣла шт Борѣци,
что ест бѣш прикѣстествовал по дѣшарал си Марѣла, а жшпанца Марѣла, шна еше-
же сѣт прикѣстествовал по дѣшѣра ен жшпанца Стана, мати Строеѣ постелник и
Дѣмитровѣ, сини Бадеѣ пѣхарник. Таже вѣ том господство ми сѣм гледах и
сѣднѣ по правдѣ и по закон, кѣпноже сѣс вѣснѣли и чѣститили правителѣи
господства ми. И видѣхом господство ми и прочитнѣ книгоѣх швел
стаѣи господари вшше писани над сѣе шчине и вечини, книга поконинномѣ
Петрашков воевод, синѣ Радѣла воевод, вѣ теченѣе лѣтом хзѣѣ и книга
Михнѣк воевод, синѣ Александрѣ воевод, при теченѣе лѣтом хзпз и книга по-
кониннаго Михнѣла воевод за прѣкѣ над сѣе шчине шт Гръдище и шт Бъръци,
когда вшст теченѣе лѣтом хзрд и книга поконинномѣ Радѣла воевод за прѣх и за
шстал при теченѣе лѣтом хзрѣѣ и добре сѣм истинествовал господство ми сѣс
вѣс диваном, како ест вна сѣе дѣдѣне Строеѣ постелник и Дѣмитровѣ, сини
Бадеѣ пѣхарник, а Кирикѣ и Сокол и Дѣмитръ, вшциѣи Параскиевѣ, ни една метѣхѣ.
И шстал ест ашепсѣи Параскиевѣ шт закон и шт сѣжденѣе шт пред господства
ми. И сѣвѣхом господство ми шт диван книга таѣ зла и крѣва стараго Александрѣ
воевод шт рѣка вшциѣим Параскиевѣ тере ю сѣм посечна сам господство ми
сѣс нож ѝ диван, како по вѣкю метѣх да не имат вѣ вѣки.

Сего радѣ дадох сѣм господство ми сѣвзим господства ми Строеѣ пос-
телник и Дѣмитровѣ постелник, сини Бадеѣ пѣхарник шт Гръдище и Строеѣ и
Петрашковѣ и Цюрю, сини Митревѣ постелник, синѣ Бадеѣ, такоже да сѣт им
шчинѣ и вечини ѝ село ѝ Гръдѣще половинно и ѝ село ѝ Бъръци пак половинно
шт по вѣс хотаром дѣдѣнѣ и вѣ шхавѣ нил, синовом и вшком и прѣвнѣшчетом
и не шт когождо непоколѣбнѣмо, поризѣмо господства ми.

БЕЖЕ СВО И СВѢДТЕЛѢИ ПОСТАВНУХЪ ГОСПОДСТВО ЛИН: ЖЪПАН ПАПА ВЕЛ ДВОРНИК И ЖЪПАН ХРИЗА ВЕЛ ЛУГОФЕТ И ЖЪПАН ДЪМИТРАШКО ВЕЛ ВЕСТІТАР И ЖЪПАН ГОРГАН ВЕЛ СПАТАР И ДЪМИТРАЖИ ВЕЛ СТОЛНИК И РАМАНДИ ВЕЛ КОМИС И ДЪАМАНДИ ВЕЛ ПЕХАРНИК И ЖЪПАН КОНДИЛО ВЕЛ ПОСТЕЛНИК. И ИСПРАВНИКЪ, ХРИЗА ВЕЛИКІИ ЛУГОФЕТ.

И НАПИСАХЪ АЗЪ, ПЕПЪДАТЪ ЛУГОФЕТЪ, КЪ НАСТОЛНИ ГРАДСЪ БЪСКРЕЩІИ, МѢСЕЦА ЮНІЕ Г҃И ДЪНИ И ШТЪ ПАДАМА ДО НИИКЪ ТЕНЕНІЕ ЛѢТОМЪ, КЪ ЛѢТЪ ХЪРЛСЪ.

† ІУ ПЛЕХАНДРСЪ ВОЕВОДА, МІЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЬ.

ИШ ПЛЕХАНДРСЪ ВОЕВОДА <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, lui Stroe postelnic și lui Dumitru postelnic, fiii lui Badea paharnic din Grădiște și cu fiii lor și lui Stroe și lui Pătrașco și Giurgiu, fiii lui Mitrea postelnic, fiul lui Badea paharnic din Grădiște și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le-a dăruit, ca să le fie ocină și vecini în sat în Grădiște jumătate, în satul Vîrîți iar jumătate, în județul Olt, însă toată partea bunicii lor, a jupaniței, fiica lui Barbul din Borăști, mama jupaniței Stana, care a fost soția lui Badea paharnic, din cîmp și din pădure și din apă și din vecini și din vie și din tot venitul și din vatra satului, de pretutindenii, oricît se va alege de peste tot hotarul, din apa Calmățuiului pînă în apa Oltului, pentru că este a lor veche și dreaptă ocină și de moștenire de la străbunicul lor, Barbul din Borăști, bunicul jupaniței Stana, mama acestor mai sus-ziși boieri, încă din zilele răposatului Petrașco voievod, fiul lui Radul voievod, de cînd a fost cursul anilor 7065. Și de atunci au tot ținut dedinele lor, aceste ocine și vecini, cu bună pace.

Iar după aceea, cînd a fost iar în zilele răposatului Petrașco voievod, iar Barbul din Borăști, el a avut pîră înaintea domniei lui cu Paraschiva și cu fiii ei, Stan și Anca. Și așa pîrau ei înaintea lui Petrașco voievod, că au avut și ei ocină în sat în Grădiște și în Vîrîți a treia parte. Întru aceasta, Petrașco voievod domnia lui a cercetat și a judecat, după dreptate și după lege, și a dat Paraschivei și lui Stan și Ancăi lege 12 boieri, să jure că au avut și ei ocină în Grădiște și în Vîrîți a treia parte. Astfel, cînd a fost la zi și la soroc, iar Paraschiva și fiii ei Stan și Anca, ei au jurat înaintea lui Pătrașco voievod cu acei 12 boieri, că au avut și ei ocină în Grădiște și în Vîrîți a treia parte.

Iar cînd a fost mai pe urmă, în zilele bătrînului, răposatului Alexandru voievod, Badea paharnic și jupanița lui, Stana, părinții acestor boieri mai sus-ziși, ei încă nu s-au lăsat așa, ci au pornit în pîră cu Stan și cu Anca, fiii Paraschivei, înaintea bătrînului, răposatului Alexandru voievod, de au luat lege peste lege, 24 de boieri. Astfel, cînd a fost la zi și la soroc, iar Badea

paharnic și jupanița lui, Stana, ei au adus legea deplin în divan, 24 de boieri, de au jurat că n-au avut Paraschiva și fiii ei, Stan și Anca, ocină în Grădiște și în Viriți nimic, ci au jurat acei 12 boieri strîmb. Astfel întru aceasta, răposatul, bătrînul, [răposatul] Alexandru voievod a luat boii acelor 12 boieri, cum a fost legea veche. Și de atunci a tot ținut Badea paharnic și jupanița lui Stana aceste părți de sate mai sus-zise cu bună pace.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele răposatului Mihnea voievod, iar Badea paharnic și jupanița lui Stana, părinții acestor boieri mai sus-zîși, ei au avut pîră înaintea lui Mihnea voievod cu Balea din Crăciunănei și cu nepoții lui, fiii lui Stan și ai Ancăi. Și așa pîrau ei în divan că n-a jurat Badea paharnic cu acei 24 de boieri înaintea răposatului, bătrînului Alexandru voievod. Astfel întru aceasta, răposatul Mihnea voievod l-a silit pe Badea paharnic de a adus acei 24 de boieri a doua oară, de au mărturisit înaintea domniei lui cu sufletele lor, cum au jurat. Astfel a rămas Balea și fiii lui Stan și ai Ancăi de lege a doua oară, dinaintea lui Mihnea voievod. Și de atunci a tot ținut Badea paharnic aceste ocine cu bună pace.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele răposatului Radul voievod, cînd a fost cursul anilor 7129, după moartea lui Badea paharnic, iar Neacșa și fiii ei Chirică și Socol și Dumitru, nepoții lui Balea din Crăciunenei, ei au porni în pîră cu Stroe postelnic și cu Dumitru, fiii lui Badea paharnic din Grădiște, pentru ocina din Viriți și din Grădiște. Și așa pîrau Neacșa și fiii ei, Chirică și Socol și Dumitru, că au și ei ocină în Grădiște și în Viriți. Intru aceasta, răposatul Radul voievod a cercetat și a judecat, după dreptate și după lege și a văzut domnia lui și a citit cartea lui Petrașco voievod și cartea bunicului său, Alexandru și cartea tatălui său Mihnea voievod, de pîră și de rămas, cum n-a avut Neacșa și fiii ei, Chirică și Socol și Dumitru, nici o treabă în Grădiște și în Viriți. De asemenea au rămas și dinaintea răposatului Radul voievod de lege a treia oară. Și de atunci a tot ținut Stroe postelnic și Dumitru fiii lui Badea paharnic, aceste ocine cu bună pace.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, în al doilea rînd de domnie, iar Stroe postelnic și fratele lui Dumitru, ei au avut pîră înaintea domniei mele în divanul cel mare cu Socol și cu Chirică și cu Dumitru, nepoții Paraschivei, mama Ancăi din Copăcel și au venit de s-au pîrît de față. Și așa pîrau ei în divan că jumătate din sat din Grădiște și jumătate din Viriți sînt ocine ale lor de moștenire. Au scos și o carte mincinoasă a răposatului Alexandru voievod, fiul lui Mihnea voievod. Iar Stroe postelnic și fratele lui Dumitru, ei așa s-au plîns în divan înaintea domniei mele, că este a lor veche și dreaptă ocină și de moștenire, din vremea de demult, de la străbunicul lor, Barbul din Borăști, care a înzestrat pe fiica sa Maria, iar jupanița Maria ea încă a înzestrat pe fiica ei, jupanița Stana, mama lui Stroe postelnic și a lui Dumitru, fiii lui Badea paharnic. Astfel întru aceasta, dom-

nia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am văzut domnia mea și am citit cărțile acestor domni bătrâni mai sus-scriși pe aceste ocine și vecini, cartea răposatului Petrașco voievod, fiul lui Radul voievod, în cursul anilor 7062 și cartea lui Mihnea voievod, fiul lui Alexandru voievod, în cursul anilor 7087 și cartea răposatului Mihail voievod de zestre pe aceste ocine din Grădiște și din Vîrți, cînd a fost cursul anilor 7104 și cartea răposatului Radul voievod de pîră și de rămas, în cursul anilor 7129. Și bine am adeverit domnia mea cu tot divanul, că au fost aceste dedine ale lui Stroe postelnic și ale lui Dumitru, fiii lui Badea paharnic, iar Chirică și Socol și Dumitru, nepoții Paraschivei, <n-au> nici un amestec. Și au rămas nepoții Paraschivei de lege și de judecată dinaintea domniei mele. Și am luat domnia mea din divan cartea aceea rea și strîmbă a bătrînului Alexandru voievod din mîna nepoților Paraschivei, de am tăiat-o însumi domnia mea cu cuțitul în divan, ca mai mult amestec să nu aibă în veci.

De aceea, am dat domnia mea slugilor domniei mele, lui Stroe postelnic și lui Dumitru postelnic, fiii lui Badea paharnic din Grădiște și lui Stroe și lui Pătrașco și Giurgiu, fiii lui Mitrea postelnic, fiul lui Badea, ca să le fie lor ocina și vecinii în sat în Grădiște jumătate și în sat în Vîrți iar jumătate, de peste tot hotarul, dedină și de ohabă lor, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Hriza mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și [jupan Gorgan mare spătar și Dumitrachi mare stolnic și Ramandi mare comis și Diiamandi mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic, Hriza mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna iunie 13 zile și de la Adam pînă acum, cursul anilor în anul 7136<1628>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

Academia Republicii Socialiste România, CXXXIV/29.

Orig., perg. (36,5 × 45), pecete timbrată.

Copie ibidem, ms. 5193, f. 134—135 cu data 1628 (7136) iunie 13.

1628 (7136) iunie 15, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Hriza mare logofăt ocină în Bălțații de jos.

† Милостію Божию, Іо Александръ воєвода и господнъ въсон земли Оугроровахїнскоє, синъ великаго и прѣдобраго, поконнмомъ Іо Илиашъ воєвода. Дават господство ми сѣ повеленїе господства ми почтенном правителю господ-

ство ми жъпан Хриза великѣи лугвѣт и със синови си, елицем Богъ припѣ-
стит, такоже да им ест учинѣ оу Дол Бѣлцаци, въ сѣдство Прахѣова», али
шт дел Дръгичюв, брат Бладулавъ, половинно, сежени нѣ, что ест покѣпан за
Драгослав лугвѣт шт Бѣлцаци, шт поля и шт ливези и шт швоцѣю и със
брод за водиницѣ код хотарѣа Кълиннещѣлар и шт по въс хотаром, шт вода
Прахѣови дори ѣ matka Рошѣварев, понеже ю ест покѣпна почтеннаго правителя
господство ми жъпан Хриза вел лугвѣт сѣа учинѣ више рѣх шт над Дра-
гослав лугвѣт шт Бѣлцаци, за хдѣ аспри готови, али учинѣ без виноградѣ.
И продавал ест ми за своѣ добро волю, със ѣзнанѣа синови ми его и а братѣем
его за учинѣ и а въсах порѣдениѣ его и със запис шт рѣка его за продаванѣ,
със мнози болѣри свидѣтелѣи написани ѣ запис.

И пакѣ да ест почтенном правителю господства ми жъпан Хриза вел луг-
вѣт учинѣ ѣ Дол Бѣлцаци сежени кѣ шт посеѣди и шт над въсом хотаром
елика се хтит избрати, шт вода Прахѣови дори ѣ matka Рошѣварев и със брод
за воденецѣ код хотаром Кълиннещѣлар, еже се хтит избрати дел Ѣпрев луг-
вѣт, ибаче дел что ест бна покѣпна Ѣпрѣ лугвѣт шт над ѣником си стар
Ѣпрѣ, със ливезнаѣ и със швоцѣѣ шт по въсом хотаром, али тѣчѣю учинѣ
без виноградѣ и със едни вечни, по наѣ Бѣлкѣа и със синови его, на наѣ Гин
и Митрѣ, понеже ю ест покѣпна почтеннаго правителя господство ми жъпан Хри-
за вел лугвѣт сѣю учинѣ и със сѣи вечни, како ест више пис, шт над Ѣпрѣ
лугвѣт шт Бѣлцаци, за хдѣ аспри готови. И продадох Ѣпрѣ лугвѣт ми
за негов добро волю и със ѣзнанѣа въсѣм братѣем его за учинѣ и а лѣгашом
шт гор из дол и шт шкрѣстниам лѣстом и шт прѣд господства ми и шт
прѣд въсѣм болѣром господства ми, кромѣ ми една силостѣѣ.

И видѣхом господство ми и записове шт рѣка швем продавателѣи със
мнози болѣри свидѣтелѣи писани ѣ записѣ, на наѣ: жъпан Папа вел дворник и
Ѣкашко бие вел дворник и Фѣра бившех вел логофет и Бладул бие вел вистнѣар
и Бѣзника бие вел вистнѣар и Гангорѣѣ бие вел комис и Тѣдор бие вел сѣжер и
И онда вел асмаш и Дѣмитрашко комис и Петрѣ сѣжер и Радѣа лугвѣт и
шт Кълиннещи, Дѣдоа катах и шт Бѣлцаци, Мнѣалча лугвѣт и шт Кѣклеш,
Мирослав и Бонко и Дръгич и шт Кълиннещѣ, ага Гина и стар Гина и Стѣн-
чою и Гранца и Козма Звора и мнози людѣѣ, еже не сѣт пис заѣ въ книга сѣѣ.

Сеѣо радѣ дадох съм господство ми почтенном правителю господства ми
жъпан Хриза вел лугвѣт, такоже да им ест учинѣ дѣдѣно и въ шѣаб сино-
вом и вѣском и прѣвѣнчетом и не шт кождо непоколебнѣмо, порнѣало гос-
подства ми.

Сеѣе ѣво и свидѣтелѣи поставлѣем господство ми: жъпан Папа великѣи
дворник и жъпан...¹ и жъпан Дѣмитрашко вел вистнѣар и жъпан Горган вел
спатар и жъпан Дѣмитраки вел столник и жъпан Раманди вел комис и жъпан

¹ Loc alb.

ДЪАМАНДИ ВЕЛ ПЕХАРНИК И ЖЪПАН ФОНДИЛО ВЕЛ ПОСТЕАНИК. И ИСПРАВНИК, ПАПА ВЕЛ ДВОРННИК.

И НАПИСАХ АЗ, ЛЕПЪДАТ ЛОГОВФЕТ, ВЪ НАСТОАНИ ГРАДУ БЪСКРЕЩИ, МЪСЕЦА КНИЕ ЕЇ ДЪНИ И УТ ПДАМА ДО НИИЪ ВЪ СЕГО ПИСАНІЕ ТЕКЪЩИМ ЛЪТОМ, ВЪ ЛЪТ ХЗРАС.

† Іу АЛЕКСАНДРЪ ВВЕЗВАДА, МИЛОСТІЮ БОЖІЮ, ГОСПОДИНЪ.

ИУ АЛЕКСАНДРЪ ВОНКОДА <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei fiul marelui și preabunului și răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Hriza mare logofăt și cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în Bălțații de Jos, în județul Prahova, însă din partea lui Drăghici, fratele lui Vladul, jumătate, 18 stînjeni, pe care a cumpărat-o de la Dragoslav logofăt din Bălțați, din cîmp și din livezi și din pomet și cu vadul de moară la hotarul Călineștilor și de peste tot hotarul, din apa Prahovei pînă în matca Roșioarei, pentru că a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele jupan Hriza mare logofăt această ocină mai sus-zisă de la Dragoslav logofăt din Bălțați, pentru 4500 aspri gata însă ocină fără vie. Și a vîndut el de a lui bunăvoie, cu știrea fiilor lui și a fraților lui de ocină și a toată rudenia lui și cu zapis de vînzare de la mîna lui, cu mulți boieri martori scriși în zapis.

Și iar să fie cinstitului dregător al domniei mele jupan Hriza mare logofăt ocină în Bălțații de Jos 20 stînjeni de pretutindeni, de peste tot hotarul ori-cît se va alege, din apa Prahovei pînă în matca Roșioarei și cu vad de moară la hotarul Călineștilor care se va alege partea lui Oprea logofăt însă partea ce a cumpărat Oprea logofăt de la unchiul său bătrînul Oprea, cu livezile și cu pometul de peste tot hotarul, însă numai ocina fără vie și cu un vecin anume Vîlcul și cu fiii lui anume Sin și Mitrea, pentru că a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele jupan Hriza mare logofăt această ocină și cu acești vecini cum este mai sus-scris, de la Oprea logofăt din Bălțați, pentru 7 800 aspri gata. Și a vîndut Oprea logofăt de a lui bunăvoie și cu știrea tuturor fraților lui de ocină și a megiașilor din sus și din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele și dinaintea tuturor boierilor domniei mele, fără de nici o silă.

Și am văzut domnia mea și zapise de la mîna acestor vînzători cu mulți boieri martori scriși în zapise, anume: jupan Papa mare vornic și Ivașco fost mare vornic și Fiera fost mare logofăt și Vladul fost mare vistier și Buzinca fost mare vistier și Gligorie fost mare comis și Tudor fost mare sluger și Conda mare armaș și Dumitrașco comis și Petrea sluger și Radul logofăt și din Călinești Dediul vătah și din Bălțați, Mihalcea logofăt și din Cucleș,

Miroslav și Voico și Drăghici și din Călinești, aga Ghina și bătrînul Sima și Stăncioiu și Granța și Cozma Zbora și mulți oameni care nu sînt scriși aici în această carte.

Pentru aceasta, am dat domnia mea cinstului dregător al domniei mele jupan Hriza mare logofăt, ca să-i fie ocină dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan...¹ și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Gorgan mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Ramandi mare comis și jupan Diamandi mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic Papa mare vornic.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna iunie 15 zile și de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7136<1628>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Alixandru voievod <m.p.>

Arg. St. Buc., A. N., LX/18.
Orig., hirtie (38 × 52,5), pecete timbrată.

110

1628 (7136) iunie 18, București.

Alexandru Iiaș voievod întărește răscumpărarea din rumânie a moșnenilor din satele Pierseca, Mierlari, Bordoșani, Posmagul, Piatra și Petrețești.

† Милостїю Божїю, Іу Александрѣ воєвода и господинѣ въсоке земле> Зггровлахынское, синѣ великаго и прѣдобраго и мїлостеаго и поконннаго Іу Іліаш воєвода. Дават господство ми сїю повеленїе господства ми селов Пїерсека, селов Мїерларїн и Бордошанїн и Посмагѣл и Пїлатра и Петречецин и наследници селов шт Пїеренка, на име: пола Стоналѣ съе братам си Радѣл съе синови им и съе вншцин им и Пѣтрѣ съе четом си и съе братеним си и синови си и съе вншцин им и Непас съе четом си и съе братїем си и съе синови нх и Герге Грекѣл съе четом си и съе братеним си и съе синови им и Манѣ съе четом си и съе братеним си и съе вншцин си и Параскива съе братїем си и съе синови и съе анепси нх и Рѣбега съе братїем си и съе синови им и съе четом си и Драгѣл съе брати его и съе четом си и Стан Палческѣл съе четом си и съе братїем си и стар Мнрча съе братїем си и съе четом си и Давид попек съе

¹ Loc alb.

четом си и със братѣем си и Мирча Смитишнов със четом си и със братѣи си и Иван Пѣтравѣл със четом си и със братѣ емѣ и Владѣла със синови си и със четом си и със братѣем си и Стан Ровѣл със четом си и със братѣи емѣ.

И пак наследници село вт Мирлари, на име: Мѣшат със четом <си> и със братѣем си и Сакѣл със четом си и със братѣтам си и Кѣлин със четом си и със братѣем си и Манѣ със четом си и със братѣем си и Драгѣл със четом си и със братѣем си и Пѣнка със четом си и със братѣем си и Дан със четом си и със братѣем си и със вѣнѣци и м и Драгомир Пилескѣл със четом си и със братѣем си и със синови нѣ, елици Богѣ <припѣ>стит, такоже да ест им село Пѣрсека и със сѣ села елици сѣт по више речене със вѣс хотаром и със вѣс доходоком вт полю и вт шѣм и вт вода и вт бродове за водѣници и вт сѣх и вт посѣдѣ и вт над вѣс хотаром, вѣре елика се хтит избрати.

И хотарове вѣемѣзи села да се знает: вчина Пѣрсичѣи вт вода Шломиницим дори ѣ Тѣфеле Костек и вчина Мирларилор вт вода Шломиницек дори пак ѣ Тѣфеле, и вчина Бордошанилови вт вода дори ѣ Каѣтѣ и вчина Посмагѣлов вт вода Шломиницек дори ѣ Каѣтѣ и вчина Пѣтревек вт Шломиницек дори ѣ Блензале със Фрѣгѣла и вчина Петречѣилок вт вода Шломиницек със водѣницек и със вѣс и със Фрѣгѣла дори ѣ хотарѣл Лѣпшанилов и дори ѣ цѣлена Дѣпчек, занеже ест негѣва стара и права вчинаѣ за дѣдѣни вт дѣди и за прѣдѣднини.

И сѣ села еже сѣт више речени вни сѣг вѣл вѣси лодѣи клѣси със вчине им наоупрѣжде вѣрѣмѣ, даже до дѣни покоизномѣ Мнѣхана воевода. И потом къда ест вѣл тогѣда, пакнеже вѣ дѣни Мнѣхана воевода, а жѣпан Стонка вѣстигарѣл вѣ ест вѣл рѣзателе вѣ сѣдство Шломиницек и притеснѣл по сѣе села више речене села> със многи напасти за бирове, без правостѣю, еже сѣт поставнѣх ѣ пѣшѣ им, дондеже ест вечинит без волѣ нѣх и вѣземает им сѣт вчине им вѣ силости емѣ и метниа ест мали аспрѣ със цѣно и без цѣно. Таже вт тогѣда вѣсдѣрѣжал ест жѣпан> Стонка вѣстѣгарѣл до дѣни Гавриа воевода вечини над рѣка его.

И потом, къда ест вѣл вѣ дѣни Гавриа воевода, по вѣнѣствѣи господствѣа ми за господствѣа изпрѣко, а господствѣ емѣ Гавриа воевода вѣл ест сѣтворил по Стонка вѣл вѣстѣгар. <И потом> къда ест вѣл през мало вѣрѣме, вѣ га достигла ест вѣл вѣрѣме за сѣмрѣт и разлога нѣсг пред Гавриа да се давати, анѣ ест вѣл вѣстал ѣ вѣстѣгарѣа господствѣ емѣ дожчо ѣги мнози. Таже вѣ тѣм господствѣ емѣ, Гавриа воевода вѣ <ест вѣзнимал разлог> Стонкѣк вѣстѣгар и сѣмотрѣл със вѣснѣх почитенни правителе господствѣ емѣ, анѣ дрѣго нѣст имѣл что вѣзѣх вт коматове емѣ, анѣ скѣбоднѣх господствѣ емѣ сѣе више речени села и кнѣсествовал по нѣхни, тѣре се сѣт скѣповѣл <вт вечинице вт къ господство емѣ> със хаѣ жити, такоже да бити пакн кнѣси по дѣдѣне им, како сѣт вѣл и наупрѣжде вѣрѣме, радѣ доживѣнѣе Стонкѣк вѣстѣгар что ест вѣл вѣстал ѣ вѣстѣгарѣа господствѣ емѣ.

Исписах азъ, Стан лугоѣет, виск старн Станок лугоѣет wt Гъвекн,
въ на столни градъ еже се зовет Бѣксрецин, мѣсеца юнѣ нѣ дьни, wt Падма
до нѣнѣ текъштаго лѣт, въ лѣт хрлс.

† Іw Александръ кевекда, мѣлостію Божію господннѣ.

Иw Александръ кевекда <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului și răposatului Io Pliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului Pierseca, satului Mierlarii și Bordoșanii și Posmagul și Piatra și Petrecești și moștenilor satului din Pierseca, anume: popa Stoilă cu fratele său Radul, cu fiii lor și cu nepoții lor și Pătru cu ceata sa și cu frații săi și fiii săi și cu nepoții lor și Ispas cu ceata sa și cu frații săi și cu fiii lor și Gherghe Grecul cu ceata sa și cu frații săi și cu fiii lor și Manea cu ceata sa și cu frații săi și și cu nepoții săi și Paraschiva cu frații săi și cu fiii și cu nepoții lor și Răbega cu frații săi și cu fiii lor și cu ceata sa și Dragul cu frații lui și cu ceata sa și Stan Palcescul cu ceata sa și cu frații săi și bătrînul Mircea cu frații săi și cu ceata sa și David al popei cu ceata sa și cu frații săi și Mircea al lui Simtion cu ceata sa și cu frații săi și Ivan pietrarul cu ceata sa și cu frații lui și Vladul cu fiii săi și cu ceata sa și cu frații săi și Stan Robul cu ceata sa și cu frații lui.

Și iar moștenii satului din Mierlari, anume: Mușat cu ceata sa și cu frații săi și Savul cu ceata sa și cu frații săi și Călin cu ceata sa și cu frații săi și Manea cu ceata sa și cu frații săi și Dragul cu ceata sa și cu frații săi și Puica cu ceata sa și cu frații săi și Dan cu ceata sa și cu frații săi și cu nepoții lor și Dragomir Pinescul cu ceata sa și cu frații săi și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le-a lăsat, ca să le fie lor satul Pierseca și cu aceste sate, cîte sînt mai sus-zise, cu tot hotarul și cu tot venitul din cîmp și din pădure și din apă și din vadurile de moară și din uscat și de pretutindenii și de peste tot hotarul, oricît se va alege.

Și hotarele acestor sate să se știe: ocina Piersicii din apa Ialomiței pînă în Tufele lui Costea și ocina Mirlarilor, din apa Ialomiței iar pînă în Tufe și ocina Bordoșanilor, din apă pînă în Cautea și ocina Posmagului, din apa Ialomiței pînă în Cautea, și ocina Pietrei, din Ialomița pînă în Blenzele cu Frăgăul și ocina Petreceștilor, din apa Ialomiței cu morile și cu tot și cu Frăgăul pînă în hotarul Lupșanilor și pînă în țelina lui Dapce, pentru că este a lor veche și dreaptă ocină de moștenire de la moși și de la strămoși.

Și aceste sate care sînt mai sus-zise, ei au fost toți oamenii cneji cu ocinele lor de mai înainte vreme, pînă în zilele răposatului Mihail voievod. Iar apoi, cînd a fost atunci, iar în zilele lui Mihail voievod, jupan Stoica vistierul a fost răbojar în județul Ialomiței și a cotropit <aceste sate mai sus-zise>

cu multe năpăști de biruri, fără dreptate, pe care le-a pus pe spinarea lor, pînă cînd i-a vecinit fără voia lor și le-a luat ocinile lor cu sila și le-a lepădat puțini aspri, cu preț și fără preț. Astfel de atunci i-a tot ținut <jupan> Stoica vistierul pînă în zilele lui Gavriil voievod vecini la mîna lui.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Gavriil voievod, după plecarea domniei mele din domnia dintîi, domnia lui, Gavriil voievod l-a făcut pe Stoica mare vistier. <Iar după aceea>, cînd a fost peste puțină vreme, l-a ajuns pe el vreme de moarte și n-a putut să-și dea seama înaintea lui Gavril, ci a rămas dator în vistieria domniei lui mulți ughi. Astfel, întru aceea, domnia lui, Gavriil voievod el <a luat seama> lui Stoica vistier, și a socotit cu toți cinstiții dregători ai domniei lui, ci alta n-a avut ce să ia din averile lui, ci a slobozit domnia lui aceste mai sus-zise sate pentru datoria lui Stoica vistier, pe care a lăsat-o în vistieria domniei lui și i-a cnejit pe ei, de s-au răscumpărat din vecinie de către domnia lui cu 1 500 galbeni, ca să fie iar cneji pe dedinele lor, cum au fost și înainte vreme.

Astfel după aceea, cînd a fost acum de s-a milostivit domnul Dumnezeu... cinstitul împărat cu schiptrul Țării Românești, iarăși în scaunul domniei mele în al doilea rînd, domnia mea am dat... datoria domniei mele ce a rămas la Stoica vistierul. Astfel domnia mea alta n-am avut ce să iau pentru datoria domniei mele... mai sus-zisele sate. Astfel acești oameni mai sus-ziși, din aceste sate, care s-au scris mai sus, ei au venit înaintea domniei mele, de s-au jeluï aici în fața domniei mele <că> le-a luat 1 500 de galbeni domnia lui, Gavriil voievod, pentru datoria ce a lăsat Stoica vistier... să dea. Astfel au dat acești oameni, care s-au scris mai sus din aceste sate, care s-au zis mai sus, galbeni... de s-au răscumpărat de la domnia lui, Gavriil voievod. Astfel, întru aceasta, domnia mea m-am milostivit de aceste sate și oameni mai sus-ziși... averea lor, iar domnia mea... pe ei, de au dat 500 galbeni, de s-au răscumpărat <și de la> domnia mea, să fie iar cneji, cum au fost și mai înainte vreme și am scos domnia mea și din... cărți, ca să... alții cîndva niscai hrisoave sau cărți, să nu se creadă, ci să fie mincinoase.

De aceea, am dat și domnia mea satului Pierseca și satelor Mierlarii, Bordoșanii și Posmagul <și Piatra și Petreceștii și tuturor> moștenilor satelor, cîți sînt mai sus-ziși, ca să le fie lor aceste sate cu toate hotarele și cu tot venitul ocină și dedine și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, <după porunca domniei mele>.

<Iată și blestem> punem domnia mea: după plecarea domniei mele, pe cine-l va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă <va cinsti> și va înnoi și va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească și să-l păzească în domnia lui și în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă

nu va cinsti și nu va întări și nu va înnoi această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l păzească și să nu-l întărească în domnia lui și nici în veacurile viitoare sufletul lui. Iar care om va strica și va călca și va risipi această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l strice și să-l calce și să-l risipească, aici trupul lui, iar în veacurile viitoare, sufletul <lui și> să fie blestemat și afurisit și anatema de 318 sfinți părinți, care au fost la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți necredincioși iudei, care au strigat asupra sîngelui domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Isus Hristos și au zis: „ia-l, ia-l și răstignește-l“ și sîngele lui asupra lor și asupra copiilor lor este și va fi în vecii vecilor, amin.

Iată dar și martori punem domnia mea : jupan Papa mare vornic și jupan Hreze mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Gorgan mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Ramandi mare comis și jupan Diamandi mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic jupan Hreze mare logofăt.

Am scris eu, Stan logofăt, nepotul bătrînului Stan logofăt din Săvești, în cetatea de scaun ce se cheamă București, luna iunie 18 zile, de la Adam pînă acum ani curgători în anul 7136<1628>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

Academia Republicii Socialiste România, CCI/18.

Orig., perg. (58 × 56), rupt și pătat, pecete timbrată, căzută.

Unele completări s-au făcut după doc. cu data 1620 (7128) iunie 19.
de la Academia Republicii Socialiste România, Peceți nr. 294.

111

1628 (7136) iunie 20, București.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Parița postelnic și soției sale Mara locuri de prăvălii și case în București.

† Многостію Божию, Іу Александръ воєвода и господинъ въсон земле Уггровлахїтской, синъ великаго и прѣдобраго, поконнинаго Іу Илиаш воєвода. Дават господство ми сїе повеленїе господство ми болѣриннъ господство ми Парипа постелник и жѣпанницек его Марѣк и със синовн им, елицеже Богъ даровахъ, ѣкоже да сѣт им место за два прѣвѣліе ѣ варош ѣ Бѣкѣрцин код Дима Лангюл, понеже ест покѣпна болѣриннъ господство ми Парипа постелник и жѣпанница его, Мара, сїе место за два прѣвѣліе еише писе ѡт над Тнѣа, жѣна..¹ ѡт Бѣкѣрцин, за хѣ аспри готовн и със записе ѡт рѣка еи за проданїе, със мнози добри людїе

¹ Loc alb.

свѣдѣтелѣи написани ѡ записи. И пак покѣпна волѣрни господства мн Парн<па> постелник и жѣпанница его, *Мара*, место за два прѣвѣлаѣ ѡ варош оу Бѣкѣрѣщи, код црѣква *Миѣнек* коевод, ѡт над *Иню* синѣ *Скокѣв* ѡт варош ѡт Питещи, за *хѣх* аспри готови и със записи ѡт рѣк его за проданѣе.

И пакнже покѣпна волѣрни господство мн Парнпа постелник и жителница его, *Мара*, едни место за прѣвѣлаѣ ѡ Бѣкѣрѣщи, код прѣвѣлаѣне *Скокѣв*, нз гор, код *Занца* что ест пришел на црѣква попек *Ингелѣв*, подлаѣ, със местома колнко се хтет нзбратѣи ѡколно, ѡт над *Иню* стегар господскѣ, за *хар* аспри готови а *Иню* *Скиптро* ѡи ещнже ест бнл покѣпна того место за прѣвѣлаѣи внше пис ѡт на *Индрѣана*, дѣщера *Миѣнок* шетрарюл въ дѣни *Илиандрѣ* коевод, синѣ поконниаго *Радѣл* коевод.

И пак покѣпна волѣрни господство мн Парнпа постелник и жѣпанница его, *Мара*, едни место за кѣкю ѡ варош ѡ Бѣкѣрѣщи, что ест бнл за дѣдѣно попек *Братѣлов* ѡт Бѣкѣрѣщи ѡт над *Тѣдора* и ѡт на *Ивана* и ѡт над *Елнна*, сестри попен *Братѣлов* ѡт Бѣкѣрѣщи, за *хѣѡ* аспри готови.

И пак да ест волѣрниѣ господства мн Парнпек постелник и жѣпанницѣк *Марѣв* едни место за кѣщѣ код *Тѣдора*, сестра попек *Братѣлов*, понеже ест покѣпна волѣрни господство мн Парнпа постелник и жѣпанница его, *Мара*, сѣе место за кѣкю что ест бнл код месток *Тѣдорек* ѡт над *Елнна*, вѣшка *Стокѣв* внграрюл и ѡт синѣ его, *Иѡнашко*, ѡт Бѣкѣрѣщи, за *ѣ* аспри готови.

И продадох сѣи внше речени именовани людѣе сѣи местове за прѣвѣлани и за кѣке внше пис ѡни за сконл доброволю, без ннедна силост, със ѡзнаѣи въсѣлм съседем и а варошаним ѡт ѡколно местовем и ѡт прѣд господство мн. И вндѣхом господство мн и записове нл за проданѣи на рѣка волѣрниѣ господство мн Парнпек постелник и а жѣпанницѣк его *Марѣв*, със мнози добре людѣе и кѣпци и варошани свѣдѣтелѣи написани ѡ записе кое сѣт бнли на штроѣиѣи нл, по нлме: ѡт Бѣкѣрѣщи, поп *Борча* клансарюл и *Иню* вторѣи портар и *Селман* сѣдцѣ и *Днма* *Иангюл* и *Тѣдор* вѣтах ѡт шетрари и *Гюне*, зет *Савек* ѡт Трѣговнице...¹ ще *Снма* логофет и *Панѣ* ключар, вратичѣд *Папазолов* ключар и ѡт Питещи, *Панѣ* постелник, синѣ *Срѣвѣлов* и поп *Ингѣл* ѡт Бѣкѣрѣщи и *Сп...*¹ мек шетрар и *Снлѣка* портар, синѣ *Фнанмон* и *Сп...*¹ Бѣкшани, *Стонка*, синѣ *Стан* кѣпцѣ того червен и...¹ <*М*>анолѣ постелник, синѣ *Савек* и *Миѣнѣлѣ* и *Дѣмнтрѣ* кѣр...¹ мнози добре людѣе.

Сего ради дадох и господство мн волѣрни господства мн Парн<пек> постелник и жѣпанницѣк его, *Марѣв*, ѡкоже да сѣт нл сѣи внше речени <ме>¹стове за прѣвѣлаѣи и за кѣкю дѣдѣно и въ хѣдѣ нл и синовом и вѣскол и прѣвѣнѣ чнтѡм и не ѡт кожеждо непоколѣбнмо, порнзѣмо господство мн.

¹ Loc rupt.

БЖЕ УБО Н СВЕДЕТЕЛІЕ ПОСТАВНХОМ ГОПОДСТВО МН: ЖЪПАН Папа вел дворник
н ЖЪПАН Хриза вел лѡГѡФЕТ н ЖЪПАН ДЪМТРАШКО вел вистігар н ЖЪПАН Горган
вел спатарю н ДЪМТРАКИ вел столник н Раманди вел комис н ДѢГаманди вел
пѣхарник н ЖЪПАН Кондило вел постелник. Н неправник, ЖЪПАН Хриза вел лѡГѡФЕТ.

И написах ДЪМТРОЪ граматик въ настолини граду БѢКЪРЕЩИ, мѣсеца юнїе
кѢ дѣни н шт Падма до нинѣ в лѣт хърасъ.

† Іѡ ПАНДАНДРОЪ воевода, мнлостїю Божїю господннь.

Іѡ ПАНДАНДРОЪ воевода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod.
Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele lui
Paripa postelnic și jupaniței lui Mara și cu fiii lor, cîți le-a dăruit Dumnezeu,
ca să le fie lor loc de două prăvălii în oraș în București, lîngă Dima Langhiul,
pentru că a cumpărat boierul domniei mele Paripa postelnic și jupanița
lui, Mara, acest loc de două prăvălii mai sus-scrise, de la Tiha, femeia...¹
din București pentru 3 000 aspri gata și cu zapis de vînzare de la mîna ei,
cu mulți oameni martori, scriși în zapis.

Și iar a cumpărat boierul domniei mele Paripa postelnic și jupanița
lui, Mara, loc de două prăvălii în oraș în București, lîngă biserica lui Mihnea
voievod, de la Ianiu, fiul lui Scoca din oraș din Pitești, pentru 1 600 aspri
gata și cu zapis de vînzare de la mîna lui.

Și iar a cumpărat boierul domniei mele Paripa postelnic și soția lui, Mara,
un loc de prăvălie din București, lîngă prăvăliile lui Scoca, din sus, lîngă
ulița ce duce la biserica popii Anghel, alături, cu locul cît se va alege împre-
jur, de la Ianiu stegar domnesc, pentru 1 100 aspri gata. Și Ianiu stegar,
el încă a cumpărat acel loc de prăvălie mai sus-scris de la Andriana, fiica
lui Miho șetrarul, în zilele lui Alixandru voievod, fiul răposatului Radul
voievod.

Și iar a cumpărat boierul domniei mele Paripa postelnic și jupanița lui,
Mara, un loc de casă în oraș în București, ce a fost de moștenire al popii
Bratul din București, de la Tudora și de la Ivana și de la Elina, surorile
popii Bratul din București, pentru 1 800 aspri gata.

Și iar să fie boierului domniei mele Paripa postelnic și jupaniței Mara un
loc de casă lîngă Tudora, sora popii Bratul, pentru că a cumpărat boierul
domniei mele Paripa postelnic și jupanița lui, Mara, acest loc de casă, care
a fost lîngă locul Tudorei, de la Elina, nepoata lui Stoica bigrariul și de la
fiul lui, Ionașco, din București, pentru 1 000 aspri gata.

Și au vîndut acești mai sus-ziși numiți oameni aceste locuri de
prăvălie și de case mai sus scrise, ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă, cu ști-

¹ Loc alb.

rea tuturor vecinilor și a orășenilor dimprejurul locului și dinaintea domniei mele. Și au văzut domnia mea și zapisele lor de vînzare la mîna boierului domniei mele Paripa postelnic și a jupaniței lui, Mara, cu mulți oameni buni și negustori și orășeni martori, scriși în zapise, care au fost la întocmirea lor, anume: din București, popa Borcea clisiarul și Ianiu al doilea portar și Seman județul și Dima Langhiul și Tudor vătaf de șetrari și Ghiune, ginerele lui Sava din Tîrgoviște...¹ și Sima logofăt și Pană clucer, vărul lui Papazolu clucer și din Pitești, Pană postelnic, fiul lui Sîrbul și popa Anghel din București, și Sp...¹ șetrar și Simca portar, fiul lui Filimon și Sp...¹ Bucșani, Stoica, fiul lui Stan negustorul cel roșu și ... <M> anole postelnic, fiul lui Sava și Mihăilă și Dumitru cîr...¹ mulți oameni buni.

De aceea, am dat și domnia mea boierului domniei mele, lui Paripa postelnic și jupaniței lui, Mara, ca să le fie lor aceste mai sus-zise locuri de prăvălii și de case dedină și de ohabă lor și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Hriza mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Gorgan mare spătar și Dumitrachi mare stolnic și Ramandi mare comis și Diamandi mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic jupan Hriza mare logofăt.

Și am scris Dumitru gramatic, în cetatea de scaun București, luna iunie 20 zile și de la Adam pînă acum în anul 7136 <1628>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CCXCVI/5.

Orig., hîrtie (44 × 30), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1908.

112

1628 (7136) iunie 21, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Sava mare șetrar două locuri de casă în București.

† Милостію Божією, Іу [Алѣксандръ воєвода и господинъ вѣсон землѣ
Ѧвггровладхїнское, синъ великаго и прѣдобраго поконнаго Іу Нлѣшъ воєвода.
Дават господство ми сїю повелѣнїе господство ми почътенномъ болѣрннѣ гос-
подства ми жупан Савѣ вел шетрарю и със синови си, елицѣм Богъ даровѣхъ,

¹ Loc rupt.

іакоже да мѣ ест един место за кѣкю зде ѡ варош господства ми ѡ Бѣкѣрещї, код вода Дѣмбовице, что ест бнл Станчюлов местецѣша, покѣпила шт над Черника армѣшеа. Таже шт Станчюл местецѣша нѣст штал нхѣто, нѣ ест падал местом господскѣ. И потом, покоиннаго Шербан воевод помилоевал ест по жѣпан Гава вел шетрар, что ест бнл тогда кѣпитан, съе того место за кѣкю више пис, да ю ест емѣ за дѣдѣно радї сѣвжеѣ права что ест послѣжна.

Таже кѣда ест бнл съда, въ днѣе господства ми, ешеже съм дал и помилоевал по почтѣннаго болѣрин господства ми жѣпан Гава вел шетрар съе того место за кѣкю више пис, радї права и вѣрна сѣвжеѣ что ест послѣжна господства ми, іакоже да ю ест за дѣдѣно како ест бнл помилоевал и за покоиннаго Шербан воевод, такоже съм помилоевал ѡ господства ми.

<И> пакн да ест почтѣнномѣ болѣринѣ господства ми жѣпан Гава вел шетрар един место за кѣкю зде ѡ Бѣкѣрещи, что ест пак код место того из дол, подаѣ, понеже га ест покѣпила Гава вел шетрарю того место за кѣке више рех шт над Нѣкѣлаки, сынѣ Петкѣе шт Бѣкѣрещи, за хѣц аспри готови.

<И> продадох шни за свою добра волю съе знанїа вѣсѣм сѣседил шт махала. И бнл ест сведнтелїн: поп Дан шт Бѣкѣрещи и Тѣдор катах за шетрари и Дѣмитрѣ табакѣл и Стан Заѣн и Бѣкше и Кѣтана кѣлѣрашѣл и Дѣмитрѣ ши Гювка и Дѣмитрѣ шетрар и Стонка шетрар.

<С>его радї дадох съм и господство ми почтѣннаго болѣринѣ господства ми жѣпан Гава вел шетрар, іакоже да мѣ ест сїе местове за кѣкю више речене шчинѣ, дѣдино и въ хѣабѣ сѣновом и енѣком и прѣвнѣчетом и не шт кождо непоколѣбно, по ризмо господства ми.

<С>еже и заклинанїе по шшествїе господства ми кого изберет господѣ Богѣ бити господарѣ землѣ Блѣшкоє или шт сръдїчнаго плода господства ми, или шт сѣродник наш, или по грѣсѣ наш или шт иноплѣменик, да ащи почтѣт и е поновит и штерѣдит сїю книгѣ господства ми, того господѣ Богѣ да га почтѣт и да сѣхранит въ господствѣ его, а ащиланже непочтѣт и не шт шкрѣпит, а нѣ ест шхѣбит и поперет, того да ест трѣкает и аѣшрисан и анатима шт тнї шѣци еже сѣт въ Никїн и да имат чѣстїю съе Ювда и сѣ Ирїѣл на един место.

Сеже сѣс сведнтелїн поставнх господство ми: жѣпан Папа вел дворникѣ и жѣпан Хриза вел лшгофѣт и жѣпан Дѣмитрашко вел вистїар и жѣпан Горган вел спатар и Дѣмитраки вел столаник и Раманди вел колмс и Дїжманди вел пѣхарник и жѣпан Іондло вел постѣланик. И исправник, жѣпан Хриза вел лшгофѣт.

И написах аз, Лѣпѣдат лшгофѣт, въ градѣ Бѣкѣрещї, мѣсеца юнїе ка дѣни, и шт Падла даже до ннѣ теченїе лѣтом, въ лѣт хѣрлѣс.

† Іу Плѣѣандрѣ вшевѣда, мїлостїю Божїю господинѣ.

Иш Плѣѣандрѣ воевода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului boier al domniei mele jupan Sava mare șetrariu și cu fiii săi, cîți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie un loc de casă aici în orașul domniei mele în București, lîngă apa Dîmboviței, care a fost al lui Stanciul mestegiul, cumpărat de la Cernica armășelul. Astfel, din Stanciul mestegiul n-a rămas nimeni, ci a căzut loc domnesc. Iar după aceea, răposatul Șerban voievod a miluit pe jupan Sava mare șetrar, care a fost atunci căpitan, cu acel loc de casă mai sus scris, ca să-i fie lui de moștenire pentru slujba dreaptă pe care a slujit-o.

Apoi cînd a fost acum, în zilele domniei mele, încă am dat și am miluit pe cinstul boier al domniei mele jupan Sava mare șetrar cu acel loc de casă mai sus-scris, pentru dreaptă și credincioasă slujbă pe care a slujit-o domniei mele, ca să-i fie de moștenire, cum a fost miluit și de răposatul Șerban voievod, de asemenea l-am miluit și domnia mea.

<Și > iar să-i fie cinstului boier al domniei mele jupan Sava mare șetrar un loc de casă aici în București, care este tot lîngă acel loc, mai jos, alături, pentru că l-a cumpărat Sava mare șetrariu acel loc de casă mai sus-zis de la Neculachi, fiul lui Petco din București, pentru 1900 aspri gata.

<Și > au vîndut ei de a lor bunăvoie, cu știrea tuturor vecinilor din mahala. Și au fost martori: popa Dan din București și Tudor vâtaf de șetrari și Dumitru tabacul și Stan Zapsi și Bucșe și Cătană călărașul și Dumitru și Ghiuoca și Dumitru șetrar și Stoica șetrar. De aceea, am dat domnia mea cinstului boier al domniei mele jupan Sava mare șetrar, ca să-i fie aceste locuri de casă mai sus-zise ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și blestem: după plecarea domniei mele, pe cine-l va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, dintr-alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va întări, ci va strica și va călca, acela să fie blestemat de trei ori și afurisit și anatema de 318 părinți, care au fost la Nicheia și să aibă parte cu Iuda, cu Arie la un loc.

Iată dar martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Hriza mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Gorgan mare spătar și Dumitrachi mare stolnic și Ramandi mare comis și Diamandi mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic jupan Hriza mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea București, luna iunie 21 zile și de la Adam pînă acum, cursul anilor în anul 7136<1628>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

<Pe verso are o însemnare în românește din prima jumătate a sec. al XVII-lea:> „L-au cumpărat pan Costandin mare postelnic loc de casă den București“.

Academia Republicii Socialiste România, XLII/42.
Orig., hirtie (42,5 × 28,5) pecete, timbrată.

1628 (7136) iunie 22, București.

Dumitru vornic din Mogoșești lasă fiului său Bunea logofăt ocine în Grădiștea de Jos și de Sus.

† Adecă eu, Dumitru vornicul de în Mogoșăști, scriu și mărturisescu cu acest zăpis al meu, cum să se știe că am dat și am dăruit pre fiu-mieu Bunea logofătul cu toată partea mea de ocină de în sat de în Grădiștea de Jos, câtă se va alege, de preste tot hotarul. Însă care parte de ocină au fost a lui Lungoci și a Micul Stanciul și a lu Dobre vornicul și a lu Tudor armașul și a Zmeului și a Strechei și a Răduceanului și a lu Mogoș și a lu Neag și a Cane și a lu Stoian și a Bunei și a lu Mădgan și a lu Stănislav Lățiul și a Stoicăi Orbul și a Băi, cât se va alége partea mea toată și partea acestor oameni de în cîmpu și de în pădure și de în apă și de în vii și de în livezi și cu viia cea mare boerească.

Și iar i-am dat și l-am dăruit și cu partea mea de ocină de în Grădiștea de Sus, care ocină cumpăratu-o-am de la jupîneasa Mariia, fata lu Vișan postelnicul. Pântru că această ocină, ce iaste mai sus scrisă, datu-o-am și o am dăruit fiu-mieu Bunei, de a mea bunăvoe, cu tot cu cât se scrie mai sus pre nume, pântru căci că la vréme de slăbiciunea-mi șe de nevoe, ce mi-au dat Dumnezeu, el m-au căutat și m-au socotit și m-au cinstit ca pre un părinte. Și după ce i-am dat și l-am dăruit cu această ocină, datu-i-am și toate cărțile méle cîte amăv avut pre această ocină, la mîna lui, ca să-i fie lui de moșie, ocină vă ohabă, lui și feciorilor lui, cîți Dumnezeu i va dăru. Și cu această ocină ce am dăruit eu fiu-mieu Bunei, de bunăvoea mea, nimea nici o treabă să n-aibă, nici frate, nici nepot, nice strenepot, nici nimea de în oamenii miei și de în rudenia a mea.

Iar după petrecania mea, cine se va ispiti într-alt chipă a bîntui și a sparge și a strica această tocmeală a mea, acela om să fie treklet și afurisit de 318 otți ce sîntu întru vă Nechie și să aibă cinste cu Iuda și cu Ariia.

Și la acestu dar pus-am mulți boiari mărturie, po ime: jupan Dumitrașco biv vel vistiar i jupan Gligorie comis i jupan Mușat vtori vistiar i Radul logofăt i Para logofăt i Staico vornic i Danciul clucer i Iorgache vornicul i Paraschiva logofăt i Nénciul vornic i Iane vtori vornic i Sima vataf i Ghiorman frate-mieu.

И исписах аз, ШЕРБАН ЛУГВЪЕТ, въ столин градѹ БѢКЪРЕЦИ, мѣсеца юнѣ ке дъни, лѣт 7385.

Dumitrașco vistiar
 Mușat vtori vistiar
 Danciul clucer
 Radul logofăt
 Parascheva logofăt
 Tatul logofăt Danovic ¹

Academia Republicii Socialiste România, CCCXCIX/24.
 Orig., hirtie (29 × 20,5), șapte peceti aplicate.

1628 (7136) iunie 23, București.

Alexandru Iliș voievod întărește m-rii Sfinta Troiță satul Grecii, în urma unei judecăți.

† Многостією Божією Іу ФлѣЗандрѢ воєвода и господинѢ въсон земле Зггровлахѹнское, синѢ великаго и прѣдобраго поконинномѢ Іу Наїпаш воєвода. Дават господство ми сѹю повеленіе господство ми свѣтомѢ и вожественѢи мо-настир глаголемн храмѢ Грѣтаа ТронцѢ, іаже ест из дол варош БѢКЪРЕЦИ и штцѢ егѢмена Гангоріе и въсѣм нноком елицем жнѣщцѹх въ шентѣли тоє, іаже да мѢ ест свѣтѢи монастир више речена село Грѣчїн, іаже ест из долно варош БѢКЪРЕЦИ, близ код свѣтаа монастир, из дол, въс село съє въє хотаром и съє водинницѹх и съє въє ходоком шт посуѢде, варє елика се хтит изврат. Занеже того село Грѣчїн вил ест стара и права шчинѢ и за дѣдїно свѣтомѢ монастир глаголемїн Тънган. Таже га ест промѣнна свѣта монастир ТънганѢа село Грѣчїн съє покониннаго жѢпан Івашко бив вел дворник, ешеже шт давно врѣме, терє сѢт дал Івашко дрорникѢа село Платърѣшїн, радї селѢу Грѣчїн.

И потом, къда ест вил въ дънїе поконинном, стараго ФлѣЗандрѢ воєвод, штцѢ Мнхнєк воєвода, когда вшєт теченїе лѣтом 7385, а жѢпан Івашко дворник шн ест продал того село Грѣчїн поконинном ФлѣЗандрѢ воєвода, за хѢ аспри готови за сребрени. И потом, покониннаго ФлѣЗандрѢ воєвод, господство елмѢ дал ест того село више рѣх и приложнѹх и поставнѹх въ свѣта монастира господства

¹ Semnăturile sînt autografe.

емѣ, еже више речена, свѣта Троицъ, ꙗкоже да ест свѣтомѣ монастыр и свѣ-
томѣ храмъ шчинѣ дѣдѣно. И видѣхомъ господство ми и хрисовѣла поконинномъ
Миѣнеке воеводѣ надъ того село Гречѣи, когда бѣст теченїе лѣтомъ хъпи. И шт
тогда въсдръжала ест свѣта монастыръ свѣтаа Троицъ село Гречѣи със добромїрно.

И потомъ, къда ест бѣла съда, въ днѣе господство ми, въ на второе редѣ
за господство, заѣ въ [землю Блшкоу, а штцѣ егѣмена Гангорїе шт свѣта
Троицъ, шн ест имал прѣдъ господство ми и великїи диванъ със Мъчюккъ
ключаръ и със жителница его, ...¹, вѣска Кисаровъ бѣе велъ дворникъ и със калѣгерїи
шт свѣта монастыръ Тънганѣла радѣ село Гречѣи. И пришеа ест тере съпрѣ-
ше се за лицѣ прѣдъ господства ми и сице прѣше Мъчюккъ ключаръ и диванъ,
ꙗкоже да ѣзвїмаетъ село Палътърещїи шт на свѣта монастыръ Тънганѣла. И изва-
дилъ ест Мъчккъ ключаръ и диванъ една книга Миѣнеке воеводѣ радѣ село Палътърещїи,
како ест бѣла покѣпилъ Кисарѣ дворникѣла Палътърещїи шт [надъ Тѣдоранъ постел-
никъ, синъ Івашковъ дворникъ, а калѣгерїи шт Тънганѣла, шни прѣше и диванъ ꙗко-
же да възвїмаетъ село Гречѣи шт свѣта монастыръ храмъ свѣтаа Троицъ. Таже
въ томъ, господство ми съмъ глѣдаѣхъ и сѣдѣхъ, по правдѣ и по законъ, кѣпно със
въсѣхъ ми частитими правителїи господства ми. И видѣхомъ господство ми и
прочитахомъ хрисовѣла поконинномъ Миѣнеке воеводѣ и дрѣге хрисовѣла старѣ прочїи
господары надъ село Гречѣи. И добре съмъ истинствоваа господство ми със въс
диваномъ, како ест бѣла промѣнила [свѣта монастыръ [шт Тънганѣла село Гречѣи
със покониннаго жѣпанъ Івашковъ дворникъ, тере сѣт бѣла даа Івашковъ дворникъ село
Палътърещїи радѣ село Гречѣи. И бѣла сѣт тогда и село Палътърещїи мъ за ве-
чинни и два колесе за воденицѣ въ вода Дѣлѣсокъницеа а и село Гречѣи нѣст
бѣла ниже вечинни, ниже воденице. И по еже сѣт промѣнила Івашковъ дворникъ, шн
ест сътворила воденици надъ шчина селѣве Гречѣи и бѣла ест тѣчїю единъ вечинъ
и село. И по томъ, ест продаа Івашковъ дворникѣла село Гречѣи поконинномъ Пелеан-
дрѣвѣ воеводѣ штцѣ Миѣнеке воевода въс по аспри готови, за хъ аспри сребрени,
како ест више пис. Таже ест шеталъ Мъчюккъ ключаръ и калѣгерїи шт Тънганѣла
шт законъ и шт сѣжденїе шт прѣдъ господство ми и шт диванъ. И ѣзѣхомъ гос-
подство ми книга Миѣнеке воеводѣ шт Мъчккъ ключаръ, тере ш съмъ даа гос-
подство ми калѣгеромъ шт свѣтаа Троицъ а калѣгерїи шт Тънганѣла шни да си
дрѣжитъ село Палътърещїи а монастыра храмъ свѣта Троицъ да дрѣжитъ селѣ
Гречѣи како га ест бѣла дрѣжала до нинѣ тере сѣт нѣ за лѣти и <по> много
метѣхъ Мъчюккъ ключаръ и калѣгерїи шт Тънганъ със село Гречѣи да не иматъ
въ вѣки.

Его радѣ дадохъ съмъ господство ми свѣтомѣ монастыръ свѣтаа Троицъ,
ꙗкоже да мѣ ест село Гречѣи със воденицѣхъ и със въс доходокомъ шчинѣ,
дѣдѣно и въ ѣкрѣпанїе а божественнѣ иннокомъ въ пицѣ и не шт кождо
непоколѣбнѣмо, порнзѣмо господство ми.

¹ Loc alb.

БЕЖЕ СБО И СВЕДЕТЕЛЪИ ПОСТАВЛЪЕМ ГОСПОДСТВО МИ: ЖЪПАН ХРИЗА БЕЛ ДВОРНИК И ЖЪПАН ФЪЕРА БЕЛ ЛОГЪФЕТ И ЖЪПАН ТРЪФАНДА БЕЛ ВИСТЪАР И ЖЪПАН ГОРГАН БЕЛ СПАТАР И ЖЪПАН ДЪМИТРАКИ БЕЛ СТОЛНИК И ЖЪПАН РАМАНДИ БЕЛ КОЛИС И ДЪЖМАНДИ БЕЛ ПЕХАРНИК И ЖЪПАН КОНДИЛО БЕЛ ПОСТЕЛНИК. И ИСПРАВНИК ФЪЕРА БЕЛ ЛОГОФЕТ.

И НАПИСАХ АЗ, ЛЕПЪДАТ ЛОГОФЕТ, ВЪ НАСТОЛНИ ГРАДУ БЪКСРЕЦЪИ, МЪСЦА КЮНЕ КГ ДЪНИ И УТ ПДАМА ДАЖЕ ВЪ СЕГО ПИСАНЪЕ ТЧЕНЪЕ ЛЪТОМ, ВЪ ЛЪТ ХЪРАС, А УТ РОЖДЕСТВО ХРИСТОВА, ХАХКИ.

† Iw ИлиѦандрѦ воєвода, а нлостѦю БожѦю господинѦ.

Иw ИлиѦандрѦ воєвода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numită hramul Sfînta Troiță, care este din jos de orașul București și părintelui egumen Gligorie și tuturor călugărilor cîți trăiesc în acel lăcaș, ca să-i fie sfintei mănăstiri mai sus-zisă satul Grecii, care este din jos de orașul București aproape, lîngă sfînta mănăstire, din jos, tot satul cu tot hotarul și cu morile și cu tot venitul de pretutindenii, oricît se va alege. Pentru că acel sat Grecii a fost veche și dreaptă ocină și de moștenire sfintei mănăstiri numită Tîngan. Astfel sfînta mănăstire Tînganul a schimbat satul Grecii cu răposatul jupan Ivașco fost mare vornic, încă de multă vreme, de a dat Ivașco vornicul satul Plătăreștii pentru satul Grecii.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele răposatului, bătrînului Alexandru voievod, tatăl lui Mihnea voievod, cînd a fost cursul anilor 7080, iar jupan Ivașco vornic a vîndut acel sat Grecii răposatului Alexandru voievod, pentru 60 000 aspri gata de argint. Iar după aceea, răposatul Alexandru voievod, domnia lui a dat acel sat mai sus-zis și l-a dăruit și l-a așezat la sfînta mănăstire a domniei lui, care este mai sus-zisă, Sfînta Troiță, ca să-i fie sfintei mănăstiri și sfîntului hram ocină, dedină. Și am văzut domnia mea și hrisovul răposatului Mihnea voievod pe acel sat Grecii, cînd a fost cursul anilor 7088. Și de atunci a tot ținut sfînta mănăstire Sfînta Troiță satul Grecii cu bună pace.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, în al doilea rînd de domnie aici în Țara Românească, iar părintele egumen Gligorie de la Sfînta Troiță a avut pîră înaintea domniei mele în marele divan cu Măciucă clucer și cu soția lui . . . ¹, nepoata lui Chisar fost mare vornic și cu călugării de la sfînta mănăstire Tînganul pentru satul Grecii. Și au venit de s-au pîrît de față înaintea domniei mele și așa a pîrît Măciucă clucer în divan, ca să ia satul

¹ Loc alb.

Plătăreștii de la sfânta mănăstire Ținganul. Și a scos Măciucă clucer în divan o carte a lui Mihai voievod pentru satul Plătăreștii, cum Chisar vornicul a cumpărat Plătăreștii de la Tudoran postelnic, fiul lui Ivașco vornic, iar călugării de la Țiganu, ei au pîrît în divan, ca să ia satul Grecii de la sfânta mănăstire hramul Sfînta Troiță. Astfel la aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am văzut domnia mea și am citit hrisovul răposatului Mihnea voievod și alte hrisoave vechi ale altor domni pe satul Grecii. Și bine am adevărit domnia mea cu tot divanul că a schimbat sfînta mănăstire de la Țiganul satul Grecii cu răposatul jupan Ivașco vornic, de a dat Ivașco vornic satul Plătăreștii pentru satul Grecii. Și au fost atunci în satul Plătărești 40 de vecini și două roți de moară în apa Dîmboviței, iar în satul Grecii n-au fost nici vecini, nici mori. Iar după ce a schimbat Ivașco vornic, el a făcut mori pe ocina satului Grecii și a fost numai un vecin în sat. Iar după aceea, Ivașco vornicul a vîndut satul Grecii răposatului Alexandru voievod, tatăl lui Mihnea voievod, tot pe aspri gata, pentru 60 000 aspri de argint, cum este mai sus-scris. Astfel a rămas Măciucă clucer și călugării de la Țiganu de lege și de judecată dinaintea domniei mele din divan. Și au luat domnia mea de la Măciucă clucer cartea lui Mihai voievod, de am dat-o domnia mea călugărilor de la Sfînta Troiță, iar călugării de la Ținganul ei să-și țină satul Plătăreștii, iar mănăstirea hramul Sfînta Troiță să țină satul Grecii, cum l-a ținut pînă acum, de sînt 56 de ani și mai mult amestec să nu aibe în veci Măciucă clucer și călugării de la Țiganu cu satul Grecii.

De aceea, am dat domnia mea sfintei mănăstiri Sfînta Troiță, ca să-i fie satul Grecii cu morile și cu tot venitul, ocină dedină și de întărire, iar dumnezeieștilor călugări de hrană și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Gorgan mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Ramandi mare comis și Diiamandi mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic Fiera mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna iunie 23 zile și de la Adam pînă la această scriere, cursul anilor în anul 7136, iar de la nașterea lui Hristos 1628.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XLIII/5.

Orig., perg. (42,5 × 46,5), pecete timbrată.

Cu o trad. din sec. al XVIII-lea; altă trad. ibidem, ms. 256, f. 85—86.

1628 (7136) iunie 24, București.

Nenciul vornic și Iorgachi vornic se înfrățesc pe o moșie în Virleți.

† Adecă eu Nénciul dvornicul scris-am acest al meu zăpis să fie la mâna lui Iurgachi vornicul, ca să se știe pentru o parte de sat de în Virleți, a patra parte și cu 4 rumâni ce au fost ai lu Tudor logofăt de în Vlădění. Și am fost schimbat eu de i-am dat 4 pogoane de vii cu ocină și i-am mai dat 33 de galbeni și i-am mai dat altă cheltuială galbeni 4.

Iar într-acei sat are și Iurgachi vornicul, că au fost cumpărat mai denainte vrême, înncă de în zilele Radului voevod de întiiu, partea-i Hamzoae toată. Deci se-au rugat cu frăție să-mi dea 2 pogoane de vie și să-mi dea ughi 25, iar de rumâni eu să iau unul nainte, anume Voineag, iar cei 3 rumâni ce vom afla, să ne fie deînpreună, să-i împărțim în doao.

Iar după acéia, avem tocmeală: cîtă ocină se va mai vende într-acei sat, ori de la cine, tot să fim doi frați, să n-aibă voe să ia unul fără altul, iar cine se va lepăda de într-această tocmeală, să iasă afară de într-această ocină care o cumpărăm. Iar să vom avea fre o gîlceavă de cineva să ne cază asupra, iar noi amîndoi să tragem acea gîlceavă și cheltuială și să n-avem voe să ne lepădăm unul de cătră altul nemica. Innsă după-această tocmeală mi-a mai dat mie Orgachi vornicul banii jumătate și mi-au dat banii toți și viia ce se-au căzut mi-a da bani.

Și la această tocmeală au fost mulți boiari: Crăciun dvornic i Bîrsan dvornic i Iane dvornic ¹ i Prida dvornic și Ilie postelnic de Cornești i Sima vătah.

Пис НѦОЗѦЕ ЛВГВФЕТ, ЛѦСЕЦА ЮНѦЕ КД ДНИИ, ВЪ ЛѦТ ХЗРАС, 8 БѦКРЕЩИ.

Crăciun vornicul

† Bîrsanŭ vornic ²

Arh. St. Buc., A. N., LXXX/1.

Orig., hîrtie (30,5 × 21), cinci peceți aplicate.

Copie la Academia Republicii Socialiste România, DVIII/62.

¹ Corectat în: portar.

² Semnăturile sînt autografe.

1628 (7136) iunie 25.

Alexandru Iliaş voievod întăreşte lui Bratul fost mare comis satul Cruşovul.

† Милостію Божію, Іу Ілѣзандрѣ воєвода и господинѣ, синѣ поконнаго Іу Ілѣаш воєвода. Дават господство ми сѣю повѣленіе господства ми почтеномѣ воєврнѣмѣ господства ми жѣпан Братѣа бие вѣа комис, са сѣа fie volnic cu această carte a domnii méle să-şi ție satul Cruşovul tot cu tot hotarul și cu tot venitul și cu toți rumânii, pentru că acest sat Cruşovul fost-au de moșie al boiarinului domnii méle jupan Bratul biv vel comis.

Derept acéia, i-am dat domnia mea ca să fie volnic cu această carte a domnii méle să-și ție satul Cruşovul cum l-au ținut și mai denainte vréme, iar cine va zice că au cumpărat să să ducă să-și ia banii de unde-i va fi datu. Și să fie volnic cu această carte a domnii méle să-și ia și dijmă de pîne de la toți omenii cene va fi arat pre acea ocină, or fie arat călărași or mazili ori fie ce om va fi arat, de la toți să ia dijmă cum au fost légea și mai denainte vréme și de cătră niménile opreală să n-aibă, preste cartea domnii méle. Iar cui va părea strîmbu, el să vie de față nainte domnii méle. Инако нѣст, по рѣч господства ми.

И исправник, сам рѣч господства ми.

Пис мѣсеца юніе кѣ дѣни, лѣт жрлѣ.

† Іу Ілѣзандрѣ воєвода, милостію Божію господинѣ.

Academia Republicii Socialiste România, MCDXXVII/160.

Orig., hirtie (29,5 × 21), pecete aplicată, stricată.

Copie la Arh. St. Buc., ms. 1233, f. 233.

1628 (7136) iunie 25, București.

Alexandru Iliaş voievod porunceşte popii Dragomir și tatălui său Stan să-și plătească birul în satul Fiani, jud. Ilfov, unde s-au stabilit.

† Милостію Божію, Іу Ілѣзандрѣ воєвода и господинѣ, синѣ поконнаго Іу Ілѣаш воєвода. Дават господство ми сѣю повѣленію господства ми acestui preot, anume popa Dragomir cu tată-său Stan, ce-au fost de moși de în sat de în Poeni sudstvo Vlașca și acum lăcuiăște la sat la Fiani ot sud Elh<ov>, ca să fie în pace și slobozi de acum înnainte de cătră satul Poenile de rîndul birului și de toate dăjdiile, să-și dea birul unde șade, la Fiani. Pentru

că acest preot, popa Dragomir cu tată-său Stan, ei au fost de moșie de în sat de în Poeni. Iar dup-acéia, cînd au fost în zilele lu Alixandru voevod, feciorul Radul voevod, iar satul Poenile, ei se-au răsipit de au rămas siliște pustii, de sînt acum 6 ani. Iar popa Dragomir cu tată-său Stan, el se-au dus ca un preot de ș-au aflat norii în sat în Fiiani în județul Elh<ov>. Și de atunce pînă acum tot au șăzut acolea de ajuta la bir cîtu-i iaste putérea.

Iar cîndu au fost acum, în zilele domnii méle, a doao domnie, iar satul Poenile, ei se-au strînsu la urmă și la siliști și ș-au luoat bir pre putérea lor. Dup-acéia, ei se-au sculat de au vrut să ia și pre popa Dragomir cu tată-său Stan, să-l ducă la Poeni, de unde au fost de moșii. Deci au venit popa Dragomir cu tată-său Stan înaintea domnii méle de se-au pîrît de față cu săténii de în Poeni în divan. Și așa pîriia satul Poenile cum să ia pre popa Dragomir cu tată-său Stan, să-i ducă iar la urmă, la Poeni. Și ei dau birul cu satul Fiiani, unde lăcuescu și unde ș-au aflat norii, cum iaste légea preotului.

Deci într-acéia, domnia mea am judecat și am dat popei lu Dragomir cu tată-său Stan, ca să aibă bună pace de acum înaintea de cătră satul Poenile, să-și dea birul unde șade, la Fiiani, de sînt acum 6 ani. Și au mărturisit înaintea domnii méle în divan tot satul Fiianii cum dă popa Dragomir cu tată-său Stan bir cu dinșii. Deci se-au pîrît de față și au rămas săténii de în Poeni de lége și de judecată de în divan, cum mai multă treabă cu popa Dragomir și cu tată-său Stan să n-aibă de acum înaintea. Инако да нѣст, по реч господство ми.

И исправник, сам реч господство ми.

Писъ въ Бѣхворещи, мѣсеца юнѣ ке дъни, въ лѣтъ хърас.

† Іу Александръ воевода, милостію Божію господинь.

Училъ жьпанъ Некъла вистѣар.

Arh. St. Buc., A. N., CXVI/26.

Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete timbrată, căzută.

1628 (7136) iunie 25.

Alexandru Iliăș voievod poruncește unor megiași să cerceteze o pricină pentru o ocină în Sibiceu.

† Zde meghiașii ai Borcei, feciorul lu Vlădan și ai lu Zîrnă de Sibiceu, po ime, ot Mlăjet, Oprea Gădiuță i ot Sibiceiu, Stanciul Borcei, să caute și să adeveréze: fost-au cumpărat Vlădan, tatăl Borcei, partea lu Stan, tatăl lu Zîrnă, de ocină den Sibiceu toată în zilele lu Mihail voevod, au cumpărat-au

jumătate? Inșă cum vor afla cu sufletele lor. Și zioa la sveti Ilie prooroc. I ispravnic, Dumitru portar.

Писъ Дѣпъдатъ, мѣсеца юнїе кѣ дѣни, въ лѣтѣ хърлѣс.

† Іу Ілѣзандрѣ воєвода, милостїю Божїю господинѣ.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XIV/7 și 8.
Orig., hirtie (20 × 14,5), pecete aplicată.

119

1628 (7136) iunie 26, București.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco comis și jupanitei sale Neacșa parte din satul Glina, din jud. Ilfov.

† Милостїю Божїю, Іу Ілѣзандрѣ воєвода и господинѣ въсое землѣ Зггровлахїнское, синѣ великаго и прѣдобраго и милостиваго и покойнаго Іу Ілїташ воєвода. Даватъ господство ми сїю повеленїе господство ми савг господства ми Іунашко комис и жѣпаницевъ его, Нѣкшев, и съе синови им, илицеже Богѣ приишетит, такоже да ест имъ вчинѣ 8 Глена, али вт половиню за село половинѣ, вт полю и вт шѣм и вт вода и вт влатум и съе винограду и съе вечинѣ по имѣ Нѣгое и вт седалици селов, вт пѣсвѣдї, варе елика се хтит избратъ вт по въсвм хотаром. И велѣсе вчинїи ешеже да се знаетъ: вт дол, вт хотарѣ Тѣртѣрѣк и вт гор, дори хотарѣ Бовецилар.

Понеже сїа више речена вчинѣ вт Глена, она естъ вилъ за дѣдїню Пѣдѣрѣ банѣ вт Гькѣгани и Неделков, закѣпно съе дрѣзим мегїташи вт Глина. Таже, кѣда естъ вилъ при дѣни покойнаго Михаїла воєвода, а наследници селов вт Глена, они продадоши се въснхъ вечини господски, съе въснхъ вчина им. И продали сѣт и Пѣдѣри банѣ вт Гькѣгани делъ емѣ за вчинѣ вт Глина и съе Неделко закѣпнѣ. И потомъ, Михаїла воєвода, господства емѣ далъ естъ и помиловад по Ингїлаки портарѣ съе въс село Глина и съе въс хотаром, такоже да вѣдетъ емѣ за дѣдїнѣ, радї право и вѣрна савжеѣ что естъ послѣжна господствѣ емѣ съе крѣв пролила по чуждїи землѣ. И сѣтворилъ естъ книгъ за помилванїе съе великое клетѣѣ. И вт тогда въсдрѣжалъ естъ вилъ Ингїлаки портарѣ село Глена съе добромирно на въснхъ господарнѣ.

И кѣда естъ вилъ при дѣни господства ми за господски изъ прѣво, по смъртѣ Ингїлаки портарѣ, а жѣпаница его Стана и съе синѣ ен Ювргаки они сѣтворилъ естъ вилъ село Глена продателъ. Таже Пѣдѣрѣ банѣ и Неделко и съе една разлогъ за мегїташи вт Глена, они нѣст моголѣ да ихъ скѣпованти ннхно деле за вчинѣ, анѣ естъ скѣводилъ съе волѣ имъ по почтенаго болѣринъ господства ми Черника вилъ велъ дворникъ тере естъ вилъ покѣпна онъ сїа више речена вчинѣ вт

Глена вт над жѣпаница Стана и вт синъ ен Ювргаки, за хѣ аспрї готови. Иан да се знает: да дрѣжит жѣпан Черника бащ жѣпанцев Нѣкшев, тѣст Івнашко комис, сам вт половино за село вт Глена половино и вт блат такождри, а дрѣзи мегїаши, шни вѣснх да дрѣжит дрѣга половино. Таже вт тогда до съда вѣс ест бил вечнинъ Івнашко комис и жѣпанцев его, Нѣкшев, със добро мирно.

И къда ест бил съда, въ дѣни господства ми, а сїю вечинъ више речен Нѣгое, шн ест въздвигох¹ прѣд господства ми закѣпно със Івнашко комис, зет Чернекъв дворник и със жѣпаница его, Нѣкша. И сице прѣше сїю вечинъ Нѣгое пред господства ми како нѣст ест бил вечинъ за дѣдїне по сїю шчинъ, дел Пьдѣре бан. И Івнашко комис, зет Чернекъв дворник и със жѣпаница его, Нѣкша, шн тако прѣше пред господства ми како ест бил вечинъ за дѣдїн по сїю дел за шчинъ Пьдѣре бан, покѣпил вт Черника дворник. Постомъ¹ господство ми съм гледах и сѣдїх, със вѣснх почтеним правителе господства ми и съм истинствовал господство ми велма добро и видѣ съм господство ми и книг господства ми за покѣпенїе, сътвори за господствїа вт изпрѣво, на рѣкѣ Івнашко комис и жѣпанцев его, Нѣкшев, и прочитале како ест бил покѣпил Черника дворник, тѣст Івнашко комис, баща жѣпанцев Нѣкшев, сїю дел шчинъ, дел Пьдѣре бан и със вечини вт село Глена вт над жѣпаница Стана и вт синъ его Ювргаки, за хѣ аспрї готови и се сѣт шверѣтал сїю вечинъ Нѣгое више рѣх вечинъ за дѣдїнъ по тѣх дел за шчинъ Пьдѣре бан. Таже господство ми, іакоже видѣл и съм истинствовал како ест бил сїю вечинъ више рѣх Нѣгое за дѣдїни по тѣх дел за шчинъ, дел Пьдѣре бан, покѣпил вт Черника дворник, а господство ми ешеже съм гледах и сѣдїхом по прав и по закон със вѣснх почтеним правителе господства ми и съм дал господство ми Івнашко комис и жѣпанцев его Нѣкшев, іакоже да ест им сїю вечинъ више рѣх Нѣгое въ шхабѣ, како ест бил покѣпил вт Черника дворникъ и како ест бил дрѣжал и до съда. Таже шстал Нѣгое вт закон и вт сѣжденїе вт пред господство ми.

И пак да ест Івнашко комис и жѣпанцев его Нѣкшив едн момко за ациган на име Дима, понеже сїю момко за циган бил ест покѣпил вт Черника ворник и вт над жѣпаница...² жѣпаница Строе, синъ Кѣптар, за хѣв аспри готови, ешеже вт при дѣни господство ми за господствїа изспрѣво. И вѣс ест бил дрѣжал Черника ворник със добромирно до дѣни Радул воевода, синъ Шнхнев воевода. И къда ест бил тогда, а Нан, шн ест бил въздвигох прѣд поконнаго Радул воевода и сице ест прѣше Нан, синъ жѣпанцев...² како нѣст бил продал того момко за циган матирам си...² Черникъв ворник, а Черника дворник шн ест бил свѣдїтелствовал пред Радул воевод със многи людї добри и калѣгером на име Шмншн егѣмен вт свѣти Гїурги и поп Соровицѣ того стар и Шпрѣ логѣфет и Стога и Стан Печена и Пьдѣри логофет и вѣс

¹ Loc rupt.

² Loc alb.

село Съкѣгани. И видѣл съмъ господство ми и книгъ Радѹлъ воєвода със сѣю свѣдѣтеле више пис. И вѣс естъ билъ дръжалъ Ышнашко комисъ съсъ добро миро до сѣда, въ дѣни господства ми.

И кѣда естъ билъ сѣда, въ дѣни господства ми, а Нан, ми га въздвнгохъ прѣхъ предъ господства ми съсъ Ышнашко комисъ и съсъ жѣпаница его, Нѣкша. И сици прѣше Нанъ како нѣстъ билъ продадъ того момко за циганъ въ матирамъ си, анѣ естъ билъ продадъ тѣчю Нѣделко, синъ Кѣптаръ безъ матирамъ си. Таже послѣ, ми естъ вставилъ въ предъ господства ми по свѣдѣтеле како хокетъ свѣдѣтеле жѣпаница Кѣжна Черникъ въ ворникъ, съсъ дѣша ен. Таже ми сици свѣдѣтеле съсъ дѣша енъ како естъ билъ покѣпилъ Черника въ ворникъ того момко за циганъ више рѣхъ въ матирамъ си и въ надъ Нѣделко, за хавъ аспри готови. Таже всталъ Нанъ въ законъ въ предъ господство ми.

Сего радѣ дадохъ и господство ми Ышнашко и жѣпаницево его, Нѣкшево, такоже да естъ сѣе вѣчине и вѣчине и цигани више рѣхъ, въ вѣхъ синови си и вѣшкомъ и прѣвночетомъ и въ когоже непоколебимѣ, порезомъ господства ми.

Сеже сево и свѣдѣтеле поставѣлимъ господство ми: жѣпанъ Хрѣзе велъ ворникъ и жѣпанъ Фира велъ лѣгофетъ, Трофанда велъ вистѣтаръ, Горганъ спѣтаръ, Дѣмитракѣи столикъ, Раманди комисъ, Дѣтаманди пѣхарникъ, Кондило постелиникъ. Исправникъ, Фира велъ лѣгофетъ.

Писъ Станъ ъ Бѣскѹреши, мѣсеца юнѣ кѣ дѣни въ Пѣлама до нинѣ текѣщаго лѣтомъ, въ лѣтъ хѣрасъ.

† Ывъ Пѣландѣсъ вѣвѣда, милостѣю Божѣю господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului și răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Ionașco comis și jupaniței lui, Neacșei și cu fiii lor, cîți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie lor ocină la Glina, însă din jumătate de sat, jumătate, din cîmp și din pădure și din apă și din baltă și cu via și cu vecinul, anume Neagoe și din vatra satului, de pretutindenii, oricît se va alege de peste tot hotarul. Și semnele ocinei încă să se știe: din jos, de la hotarul lui Turturea și din sus, pînă în hotarul Bobeștilor.

Pentru că această mai sus-zisă ocină, din Glina, ea a fost de moștenire a lui Pădure banul din Săcuiani și a lui Nedelco, împreună cu alți megiași din Glina. Deci, cînd a fost în zilele răposatului Mihail voievod, moștenii satului din Glina s-au vîndut toți răposatului Mihail voievod, ca să fie vecini domnești, cu toată ocina lor. Și a vîndut și Pădure banul din Săcuiani partea lui de ocină din Glina și cu Nedelco împreună. Iar după aceea, Mihail voievod, domnia lui a dat și a miluit pe Anghilachi portarul cu tot satul Glina și cu tot hotarul, ca să-i fie lui de moștenire pentru dreapta și credincioasa slujbă ce a slujit-o domniei lui, cu sîngele vărsat în țări străine. Și a făcut carte de

miluire cu mare blestem. Și de atunci a tot ținut Anghilachi portarul satul Glena cu bună pace la toți domnii.

Iar când a fost în zilele domniei mele, la domnia dintii, după moartea lui Anghelachi portarul, jupanița lui Stana și cu fiul ei, Iorgachi, au făcut satul Glena vânzător. Astfel, Pădure banul și Nedelco și cu o seamă de megiași din Glena, ei n-au putut să-și răscumpere părțile lor de ocină, ci au slobozit cu voia lor pe cinstitul boier al domniei mele Cernica fost mare vornic de a cumpărat el această mai sus-zisă ocină din Glena de la jupanița Stana și de la fiul ei, Iorgachi, pentru 10 000 aspri gata. Inșă să se știe: să țină jupan Cernica, tatăl jupaniței Neacșa, socrul lui Ionașco comis, singur, din jumătatea de sat din Glena, o jumătate și din baltă de asemenea, iar ceilalți megiași, ei toți să țină cealaltă jumătate. Astfel, de atunci pînă acum, a tot fost vecin lui Ionașco comis și jupaniței lui, Neacșa, cu bună pace.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, acest vecin mai sus-zis, Neagoe, el a ridicat pîră înaintea domniei mele împreună cu Ionașco comis, ginerele lui Cernica vornic și cu jupanița lui, Neacșa. Și așa pîra acest vecin, Neagoe, înaintea domniei mele, că n-a fost vecin de moștenire pe această ocină, partea lui Pădure ban. Iar Ionașco comis, ginerele lui Cernica vornic și cu jupanița lui, Neacșa, el așa a pîrît înaintea domniei mele că a fost vecin de moștenire pe această parte de ocină a lui Pădure ban, cumpărată de Cernica vornic. După <aceea> ¹, domnia mea am cercetat și am judecat cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am adeverit domnia mea foarte bine și am văzut domnia mea și cartea domniei mele de cumpărătură, făcută în timpul domniei dintii, la mîna lui Ionașco comis și a jupaniței lui, Neacșa, și am citit că a cumpărat Cernica vornic, socrul lui Ionașco comis, tatăl jupaniței Neacșa, această parte de ocină, partea lui Pădure ban și cu vecinii din satul Glena de la jupanița Stana și de la fiul ei, Iorgachi, pentru 10 000 aspri gata și s-a găsit acest vecin, Neagoe, mai sus-zis, vecin de moștenire pe acea parte de ocină a lui Pădure banul. Așadar, domnia mea am văzut și am adeverit că acest vecin mai sus-zis, Neagoe, a fost de moștenire pe acea parte de ocină, partea lui Pădure ban, cumpărată de Cernica vornic. Iar domnia mea încă am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Ionașco comis și jupaniței lui, Neacșa, să le fie lor acest vecin mai sus-zis, Neagoe, de ohabă cum a fost cumpărat de Cernica vornic și cum a fost ținut și pînă acum. Astfel, a rămas Neagoe de lege și de judecată dinaintea domniei mele.

Și iarăși să-i fie lui Ionașco comis și jupaniței lui, Neacșa, un băiat de Țigan, anume Dima, pentrucă acest băiat de Țigan a fost cumpărat de Cernica vornic și de jupanița ... ² jupanița lui Stroe, fiul lui Căptar, pentru 1800

¹ Loc rupt.

² Loc alb.

aspri gata, încă din zilele domniei mele din domnia dintii. Și a tot ținut Cernica vornic cu bună pace pînă în zilele lui Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod. Iar cînd a fost atunci, Nan a ridicat pîră înaintea răposatului Radul voievod și așa a pîrît Nan, fiul jupaniței . . . ¹, că n-ar fi fost vîndut acel băiat de țigan mama sa . . . ¹ lui Cernica vornic, iar Cernica vornic, el a mărturisit înaintea lui Radul voievod, cu mulți oameni buni și călugări, anume: Simion egumen de la Sfîntul Gheorghe și popa Soroviță cel bătrîn și Oprea logofăt și Stoia și Stan Pecena și Pădure logofăt și tot satul Săcuiani. Și am văzut domnia mea și cartea lui Radul voievod cu acești martori mai sus-scriși. Și a tot ținut Ionașco comis cu bună pace pînă acum în zilele domniei mele.

Iar cînd a fost acum, în zilele domniei mele, Nan a ridicat pîră înaintea domniei mele cu Ionașco comis și cu jupanița lui, Neacșa. Și așa a pîrît Nan că n-a fost vîndut acel băiat de țigan de mama lui, ci a vîndut numai Nedelco, fiul lui Căptar, fără mama sa. Astfel apoi, el a lăsat înaintea domniei mele după mărturie, cum va mărturisi jupanița Cheajna, jupanița lui Cernica vornic, cu sufletul ei. Astfel, ea a mărturisit așa cu sufletul ei, că Cernica vornic a cumpărat acel băiat de țigan mai sus-zis de la mama sa și de la Nedelco, pentru 1800 aspri gata. Astfel a rămas Nan de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea lui Ionașco și jupaniței lui, Neacșa, ca să-i fie aceste ocine și vecinul și țiganii mai sus-ziși de ohabă fiilor săi și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hreze mare vornic și jupan Fira mare logofăt, Trofanda mare vistier, Gorgan spătar, Dumitrachi stolnic, Ramandi comis, Diamandi paharnic, Condilo postelnic. Ispravnic, Fira mare logofăt.

Am scris eu, Stan, în București, luna iunie 26 zile, de la Adam pînă acum, cursul anilor în anul 7136 <1628>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

<Pe verso, sec. XVIII:> Pentru moșia Glina, sud. Ilfov.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., V/15.

Orig., hirtie (42 × 29), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1864.

120

1628 (7136) iunie 28, București.

Alexandru Iliș voievod întărește m-rii Jitian jumătate din satul Degerații și un țigan, în urma unei judecăți.

† Милостію Божію, Іу Александру воєвода и господинъ вьсон земли Угровладихинской, синь великаго и прѣдобраго, поконнаго Іу Іліш воєвода. Дават господство ми сію повѣленіе господства ми секретъи божественъи монастыр

¹ Loc alb.

глаголемъ Житїанъ, идѣже ест храмъ свѣтаго славнога великаго мѣченика Дмитрїѣа мироточиваго и штъцъ егѣмен Глигорїе и въснхъ юнокомъ еже живѣщихъ въ шбителю сего, такоже да мѣ ест свѣтѣи монастыръ село Деуерацїи, шбаче половинно за селомъ, штъ полю и штъ вода и штъ шѣми и штъ седалнице селомъ и штъ по въсъ хотаромъ, варѣ еанка се хтитъ изберетъ и съсъ вчинїи, колице се хокютъ нанти въ тое половинно за селомъ и съсъ единъ циганъ на име Блѣндѣ. Понеже сїю селомъ Деуерацїи и съсъ того циганъ еже више рѣхъ били сѣтъ за дѣдино жѣпаницекъ Станкѣвъ ѣжика Барѣзловъ постеланикъ и братомъ си Бадѣвъ, сини Бадѣвъ логофѣтъ штъ Балачи. Таже въ томъ, жѣпаница Стана, къда ест била на врѣме за прѣставленїе еи, шна сама оставила ест, такоже да и погребала се сѣтъ кости еи въ свѣта монастыръ и далъ ест шна и помнаѣва свѣта монастыре еже више рѣхъ съсъ селоми Деуерацїи и Каковцїи и Стѣлпаницїи и съсъ ѣ цигани, на име Блѣндѣ и Маринъ почто се погребала шна въ тонъ свѣта монастыръ, такоже да мѣ ест еи вѣчное въспоминанїе, а юнокомъ за пишѣ. И въсдрѣжалъ свѣта монастыръ тѣхъ селоме и цигани еже више рѣхъ съсъ добро мироно, штъ тогда до нинѣ, въ дѣни господства ми.

И къда ест била съда, по сѣмрѣтъ жѣпаницекъ Станкѣвъ, а штъцъ егѣмен Глигорїе, шн ест имѣлъ пренїе прѣдъ господства ми съсъ Барѣзла постеланикъ и съсъ братъ его Бадѣвъ, радї сїю селоме и цигани еже више рѣхъ. И сице прѣше шни и реклъ како нѣст била далъ ниже ест била штавила жѣпаница Станка тѣхъ селоме и тѣхъ цигани еже више рѣхъ свѣтѣи монастыр. И по томъ Барѣзла постеланикъ и братомъ си Бадѣвъ шни ест сѣмотрна штъ по пренїе еже ест била сепрѣлъ радї сїю селоме и цигани еже више речени, тере ест сѣтворила такмеженїе съсъ егѣмен Глигорїе за негоѣшъ добро волю, и далъ ест шни свѣтѣи монастыръ селомъ Деуерацїи половинно за селомъ и Блѣндѣ циган. И селоме Каковцїи и Стѣлпаницїи и Маринъ циганъ да дрѣжише Барѣзла постеланикъ и братомъ си Бадѣвъ постеланикъ. И сице се сѣтъ штакмиланъ шни сами штъ своемъ добромъ волю и шмирланъ се сѣтъ.

И видѣхомъ господство ми и записъ Барѣзловъ постеланикъ и братомъ си Бадѣвъ постеланикъ на рѣкѣ егѣмена Глигорїе, сѣтворила съсъ великое клетѣшъ, за такмеженїе и за миренїе и съсъ мнози волѣри сведетелїе на име: штъ Грѣдїще, Строекъ постеланикъ и Бланкѣла юзеша и Марко постеланикъ и Дїнкѣла и Станъ штъ Шихѣщи и Стана катахъ и штъ Толѣни, Строекъ и ешеже мнози волѣри, еже нѣст сѣтъ писъ здѣ.

Сего радї дадохъ и господство ми свѣтѣи монастыръ еже више рѣхъ, такоже да мѣ ест село Деуерацїи половинно и Блѣндѣ циганъ за дѣдино въ шхѣвѣ свѣтѣи монастыр.

Еже и сведителїе поставлѣемъ господство ми: жѣпанъ Хризѣ великїи дворникъ и жѣпанъ Фїера великїи логофѣтъ и Трѣфанда велъ вистїаръ и Горганъ велъ спатаръ и Дѣмитраке велъ столаникъ и Рамандї велъ комисъ и Дїамандї великїи пѣхарникъ и жѣпанъ Кондилъ великїи постеланикъ. Исправникъ, Фїера велъ логофѣтъ.

И написа Станка логофет, въ дивни граду Бѣкереши, мѣсеца юнѣ кѣ днѣ, отъ Падма до нѣнкѣ текѣщаго лѣтомъ, въ лѣтѣ хрѣстѣ.

† Іо Александръ кверевда, милостію Божію господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri ce se cheamă Jitianu, unde este hramul sfântului, slăvitului, mare mucenic Dimitrie, izvoritorul de mir și părintelui egumen Gligorie și tuturor monahilor care trăiesc în acest lăcaș, ca să-i fie sfintei mănăstiri satul Degerați, însă jumătate de sat, din câmp și din apă și din pădure și din vatra satului și de peste tot hotarul, oricât se va alege și cu vecinii, cîți se vor afla în acea jumătate de sat și cu un țigan anume Blendea. Pentru că acest sat Degerații și cu acel țigan, care s-a zis mai sus, au fost de moștenire ai jupaniței Stanca, rudă a lui Barbul postelnic și a fratelui său Badea, fiii lui Badea logofăt din Balaci. Astfel întru aceasta, jupanița Stanca, cînd a fost la vremea morții ei, ea singură a lăsat, ca să i se înmormînteze oasele ei în sfînta mănăstire și a dat ea și a miluit sfînta mănăstire, care s-a zis mai sus, cu satele Degerații și Cacovții și Stîlpiții și cu 2 țigani, anume Blendea și Marin, pentru că s-a înmormîntat ea în acea sfîntă mănăstire, ca să-i fie ei veșnică pomenire, iar monahilor de hrană. Și a tot ținut sfînta mănăstire acele sate și țigani, care s-au zis mai sus, cu bună pace, de atunci pînă acum, în zilele domniei mele.

Iar cînd a fost acum, după moartea jupaniței Stanca, iar părintele egumen Gligorie, el a avut pîră înaintea domniei mele cu Barbul postelnic și cu fratele lui, Badea, pentru aceste sate și țigani care s-au zis mai sus. Și așa pîrau ei și au zis că n-a dat nici n-a lăsat jupanița Stanca acele sate și acei țigani mai sus-zii sfintei mănăstiri. Iar după aceea, Barbul postelnic și fratele său Badea, ei s-au socotit asupra pîrii, pe care au pîrit-o pentru aceste sate și țigani, care s-au zis mai sus, de au făcut întocmire cu egumenul Gligorie, de a lor bunăvoie și au dat ei sfintei mănăstiri satul Degerați, jumătate de sat și pe Blendea țiganul. Iar satele Cacovții și Stîlpiții și pe Marin țiganul să le țină Barbul postelnic și fratele său Badea postelnic. Și așa s-au întocmit ei singuri de a lor bunăvoie și s-au împăcat.

Și am văzut domnia mea și zapisul lui Barbul postelnic și al fratelui său Badea postelnic, la mîna egumenului Gligorie, făcut cu mare blestem, de întocmire și de împăcare și cu mulți boieri martori, anume: din Grădiște, Stroe postelnic și Vlaicul iuzbașa și Marco postelnic și Diicul și Stan din Mihăești și Oana vătaf și din Tomeni, Stroe și încă mulți boieri, care nu sînt scriși aici.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri care s-a zis mai sus, ca să-i fie satul Degerați jumătate și Blendea țiganul de dedină, de ohabă sfintei mănăstiri.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Hrizea mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și Trufanda mare vistier și Gorgan mare spătar și Dumitrache mare stolnic și Ramandi mare comis și Diamandi mare paharnic și jupan Condilă mare postelnic. Ispravnic, Fiera mare logofăt.

Și am scris Stancul logofăt în minunata cetate București, luna iunie 28 zile, de la Adam pînă acum ani curgători, în anul 7136 <1628>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Academia Republicii Socialiste România, CCXC/1.
Orig., perg. (36,5 × 46), pecete timbrată, căzută.

121

1628 (7136) iunie 30.

Hrizan postelnic înfrățește peste ocina lui din Grădiștea-de-Sus și de Jos pe nepotul său Tatul logofăt și pe fiica acestuia, Marica, pentru că l-au îngrijit la bătrînețe și l-au dăruit cu o sută de galbeni.

† Scris-am eu Hrizan postelnicul acesta al meu zapis să fie la mîna nepotu-mieu Tatul logofătul, cum să se știe că m-am înfrățit amîndoi, de a noastră bunăvoe, și l-am dăruit cu toată parte mea de ocină de în Grădiștea-de-Sus și de Jos, însă den în Grădiștea-de-Sus, toată parte mea și cu 3 rumâni, anume Bădină și Stroe și Baloe și cu feciorii lor, ca să-i fie nepotu-meu Tatul logofătul și nepoată-mea Maricăi moșie, pentru căce că m-au căutat nepotu-mieu Tatul logofătul la toate nevoile mele și am lăcuit bine amîndoi. Și am miluit și pre nepoată-mea Marica, fata Tatului logofătul, căci-mă iaste nepoată de vară, pre care și o am botezatu eu.

Derept acéia și nepotu-mieu Tatul logofet încă nu sé-au îndurat de mine, căci m-au văzut că sînt cu toată inema cătră dinsul, ci m-au dăruit și el pre mine cu o sută de galbeni. Dirept acéia, eu dat-am de a mea bunăvoe nepotu-mieu Tatul logofet și né-am înfrățit, cum scrie mai sus, ca să fie lui moșie și feciorilor și mie pomeana, căce alți feciori de trupul meu n-am făcut, ce am socotit să-mi fie ei feciori.

Iară frate-mieu Nan sau alte den rudeniile mele niçi o treabă sau amés-tec să n-aibă cu acéste părții de ocină alé mele, carele scriu mai sus, că n-au nici un lucru cu mini, nici am avut nici o căutare de el nici m-au căutat nimic la nevoile mele; cine m-au căutat, acéluia am dat.

едни место на Мѣръѡ, за р̄п аспри. И пакн покѡпна сам поп Стан wt над Мѣрнина едни место на Балѣ Стѣннлор, на Погоръшѡ, за р̄к аспри.

И пакн да се знаѣт како се сѣт повратна попа Стан със Радѡла, тере сѣт даровак поп Стан по Радѡла със една саблю добро и със р̄ї лакти за платно, а Радѡла, wh ест даровак по попа Стан със два его за место wt Мѣръѡла, такоже да ю ест дѣдѣнѡ.

И пакн ест дал Мѣръѡла, жена Ѡпрѣк Прѣвѣлескѡла, попек Станов едни место на Корѡла Пашев, радї половинно за сѣръкѡсетѣ. И пакн ест дал Івана монахѡла попек Станов два местове на Кѡралѣтѡра Снхлѣв и дрѡго место на Прѣдѣши и дрѡго место ѡ Пажнѣе, за два сѣръкѡсетѣ и половинно, радї дѡше чедѡ си Стонкѣе.

И пакн покѡпна попа Стан, wh сам, wt над попа Ипалѣ едни место на Рѡциноаса, за п̄ аспри.

И пак дал ест Стонка попек Станов едни место на Сѣлѣтрѡк, за една сѣракѡсетѣ, радї причешенїе.

И пакн покѡпна попа Стан wt над Дѡмнѣтрѡ, синѣ Лаутѣе, едни место ѡ Пажнѣе, за р̄з аспри. И пакн покѡпна поп Стан сам wt над Ѡпрѣк, синѣ Бѣлаѡров, едни место ѡ Дѣтѣнѣтрѡж, за т̄к аспри, понеже ест вна того место попек Станов за дѣдѣно. И пакн покѡпна поп Стан сам wt над Стонка Прѣвѣлескѡла едни место на Досѡла Ботов, за р̄ам аспри.

И пакн да се знаѣт како сѣт вна повратна поп Стан по брат си Прѣда над вноградѣ попек Станов за прѣкю, тере ест дал Прѣда братом си попек Станов аспри готови ѡ; а потом, попа Стан пакнже скѡповал таѣ вноградѣ wt над брат си Прѣда, тере нх ест дал по много, аспри х̄аѣ, такоже да не имат Прѣда ннедна трѣбѡ въ та вноградѣ wt Ерѣхѡре.

И пакн покѡпна попа Стан wt над Ннстор wt Какова нз Дол дело его вѣсах wt полю и wt шѡма и wt вод и wt по вѣсом хотарол, еанка се хтет нзбрат, wt над Ннстор, за үк аспри.

И пакн променна попа Стан със Стѣннлѣ тере сѣт дал попа Стан Стѣннлѣв едни место на Ерѣет, фѣнаце, а Стѣннлѣ, wh ест дал поп Станов едни место ѡ Балѣ Стѣннлор, дело Шѡрнлор. И пакн ест променна попа Стан със Стѣннлѣ, тере ест дал попа Стан Стѣннлѣв едни место на Кѣща Шѡев, а Стѣннлѣ, wh ест дал попек Станов ѣ место на Сѣлѣтрѡк. И пакн ест променна попа Стан със Стѣннлѣ, тере ест дал попа Стан Стѣннлѣв снлнше за вѣртоградѣ, а Стѣннлѣ, wh ест дал попек Станов едни место на Ерѣѡлапѣ, ѡ Балѣ Стѣннлор, дело Шѡрнлорѣ.

И продак ест и променнше whи за ннхном добро волѣ <сїе>¹ whнне, със ѡзнанїа вѣсам мегѣашом wt гор нз дол и wt шкрѣет мѣстом.¹

¹ Loc rupt.

И бѣли сѣт тогда на встроеніе имъ <мнози до>¹бери сведетелїи, на имѣ: вт Доа Какова, попа Станчоу и Дѣмитроу и ѿпрѣ и вт Гор Какова, Стѣннлѣ и Боннѣ и Стѣннлѣ монахъ.

Сего радѣ, дадохъ съмъ и господство ми поповѣ Становѣ, синѣ Радѣловѣ, якоже да естъ емѣшъ учиннѣ, дѣдннѣ <и въ шхѣбѣ>¹ синовомъ и вѣскоми и прѣвѣншчетомъ и не вт кождо непоколеномо, порнзѣмо господства ми.

Сеже збо и сведетелїи поставнѣхъ господство ми: жѣпанъ Хриза вѣл дворникъ и жѣпанъ Фѣра вѣл логофѣтъ и жѣпанъ Трѣфанда вѣл вѣстѣларъ <и жѣпан... вѣл>¹ спатаръ и Дѣмитраки вѣл столникъ и Раманди вѣл комисъ и Дѣпаманди вѣл пѣхарникъ и жѣпанъ Кондано вѣл постелникъ. И исправникъ, Фѣра вѣл логофѣтъ.

И написахъ Лѣпѣдатъ ѿвѣфѣтъ въ настоани граду Бѣкѣрѣци, мѣсеца юліе...¹ дѣни и вт създаеніе мира даже въ сего писаніе текѣщаго лѣтомъ, въ лѣтъ хѣрасъ, а вт рождѣство Христова, хѣхкн.

† Іу Александрѣ вѣвѣда, млостѣю Божѣю господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Pliș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele popii Stan din Cacova de Jos și lui Preda, fiii lui Radul, și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Cacova de Jos, în județul Vâlcea, însă partea vărului lor, Ghiba toată, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege, pentru că a cumpărat Radul, tatăl popii Stan și al lui Preda, de la vărul lor, Ghiba, pentru un bou bun și pentru 150 aspri gata.

Și iar a cumpărat popa Stan singur de la Bădilă din Cacova de Jos 1 loc la Valea Stînilor, pentru 220 aspri. Și iar a cumpărat singur popa Stan de la Frățilă un loc la Mierîia, pentru 180 aspri. Și iar a cumpărat singur popa Stan de la Mărina un loc la Valea Stînilor, la Pogorîșu, pentru 120 aspri.

Și iar să se știe că s-au înfrățit popa Stan cu Radul, de a dăruit popa Stan pe Radul cu o sabie bună și cu 13 coți de pînză, iar Radul, el a dăruit pe popa Stan cu partea lui de loc din Mierîia, ca să-i fie dedină.

Și iar a dat Măriia, soția lui Oprea Prăvălescul, popii Stan un loc la Corbul Pleșei, pentru jumătate de sărăcustă. Și iar a dat Ioana monahia popii Stan două locuri la Curmătura Sihlei și alt loc la Predești și alt loc la Pajiște, pentru 2 sărăcuste și jumătate, pentru sufletul fiului său Stoica.

Și iar a cumpărat popa Stan, el singur, de la popa Iplea un loc la Ruginoasa, pentru 80 aspri.

Și iar a dat Stoica popii Stan un loc la Sălătruc, pentru o sărăcustă, pentru împărtașanie.

Și iar a cumpărat popa Stan de la Dumitru, fiul lui Laiută, un loc în Pajiște, pentru 160 aspri. Și iar a cumpărat popa Stan singur de la Oprea,

¹ Loc rupt.

fiul lui Bălaur, un loc în Detunătură, pentru 320 aspri, pentru că a fost acel loc popii Stan de moștenire. Și iar a cumpărat popa Stan singur de la Stoica Prăvălescul un loc la Dosul lui Bota, pentru 140 aspri.

Și iar să se știe că a înfrățit popa Stan pe fratele său Preda pe via popii Stan de zestre, de a dat Preda fratelui său popii Stan 800 aspri gata; iar apoi popa Stan iarăși a răscumpărat acea vie de la fratele său Preda, de i-a dat mai mult, aspri 1400, ca să n-aibă Preda nici o treabă în acea vie de la Vîrhure.

Și iar a cumpărat popa Stan de la Nistor din Cacova de Jos partea lui toată din cîmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul oricît se va alege, de la Nistor, pentru 420 aspri.

Și iar a schimbat popa Stan cu Stănilă, de a dat popa Stan lui Stănilă un loc la Cruce, fineață, iar Stănilă, el a dat popii Stan un loc în Valea Stînilor, partea lui Șaurilă. Și iar a schimbat popa Stan cu Stănilă, de a dat popa Stan lui Stănilă un loc la Casa lui Șuia, iar Stănilă, el a dat popii Stan 1 loc la Sălătruc. Și iar a schimbat popa Stan cu Stănilă, de a dat popa Stan lui Stănilă siliște de grădină, iar Stănilă, el a dat popii Stan un loc la Vîrtoape, în Valea Stînilor, partea lui Șaurilă.

Și au vîndut și au schimbat ei de a lor bunăvoie aceste ocine, cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului. . .¹

Și au fost atunci la întocmirea lor <mulți>¹ martori buni, anume: din Cacova de Jos, popa Stanciul și Dumitru și Oprea și din Cacova de Sus, Stănilă și Voinea și Stănilă monahul.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea popii Stan, fiul lui Radul, ca să-i fie ocină, dedină<și de ohabă>¹ fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier <și jupan. . . mare>¹ spătar și Dumitrachi mare stolnic și Ramandi mare comis și Diiamandi mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic, Fiera mare logofăt.

Și am scris Lepădat logofăt în cetatea de scaun București, luna iulie...¹ zile și de la zidirea lumii pînă la această scriere ani curgători, în anul 7136, iar de la nașterea lui Hristos 1628.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Academia Republicii Socialiste România, MDCXXVII/1.
Orig., perg. (32 × 45), pecete timbrată.

¹ Loc rupt.

<1628 iulie> 2.

Răvaș pentru o pricină dintre Borcea și Zirnă pentru o ocină la Sibiceu.

† Să se știe acestă răvaș al Borcei cum se-u pîrît cu Zirnă de în Mlăjăt pentru o ocină de în Sibiceu. După aceea au trat în oameni anume: Stanciul de în Sibiceu i Opre de Mlăjet, ce au ublat și în sus și jos întrebîndă și tineri și bătrîni și au găsit i aldămășari de atunci cînd se-u vîndut ace ocină ; ce<au> mărturisit [t]și acmu înainte cestor doi oameni, cum se-u vîndut de în zilele lu Mihaiu vodă preste tot cîtă se-u aflat lu Vlădan și o au vîndut Zirnă, f<e>ciorul lu Stan de în Sibiceu.

Și mărturie: popa Silivestru, călugărul Daniil, de în Sibiceu Dobrotă i Stanciul Ghelei i Stanciul Radului i Stanciul de în Mlăjet Frăce, Oa<n>ce, Mihaiiu.

Eu egumenu de la Aluniș scriș 2 dni méseța iunie ¹.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XIV/6.

Orig., perg. (16,5 × 18,5), două peceti aplicate, scris pe o bucată tăiată dintr-alt document, de la care se văd ultimele litere.

1628 (7136) iulie 6, București,

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Tatul logofăt din Orbeasca și fiicei sale Maria părți din Grădiștea de Sus și de Jos.

† Милостію Божію, Іу Александръ воєвода и господинъ въсве земле ѿ Ггрро-влахынское, синъ великаго и прѣдобраго и милостеаго и покоиннаго Іу Іліаш воєвода. Дават господство ми сію повеленіе господства ми болѣрин господства ми Татѡлов лшгофѣт въ Грѣвѣска и джцири его жспаницев Марѣв и със синови им елещеже Богъ припшетит, іакоже да ест им шчинѡ въ село въ Гор Грѣдещѣ и въ дол. ѿваче въ Грѣдещѣ въ Гор въсаѡ дел Хрезанов ² постелник и със вечини и въ полю и въ шѡм и въ вода и въ сѡх и въ седалещи селов и въ по въсом хотаром, варѣ елика се хтит изврат. Или да се знает : въ сѣ дел за шчинъ въ Гор Грѣдещѣ вечинни на име : Бѣдин и Строе и Балон и със сини им. И въ Грѣдещѣ въ Дол, дел Хрезанов постелник пак въсаѡ, варѣ елика се хтит изврат и въ по въсом хотаром и въ посвѡдѣ.

¹ Probabil: iulie; cf. celelalte documente pentru Sibiceu.

² Аșa în text; mai jos: Хрезан.

Понеже сѣе учинѣ и дѣдѣни и вечини иже више рехъ шне ест бил за дѣдѣни Херезан постелник, синъ Ѡпрек лугофѣт от Мънъщи. Таже Херезан постелник шн ест бил помислила къ срдцѣ его тере да сътвори братствованіе със анепзіюм си Татѣла лугофѣт и сътвори братствованіе. Таже Херезан постелник радї братствованіе им шн ест бил дароваа по анепзіюм си Татѣла лугофѣт със въсахъ дел его за учинѣ шт Горъ Гръдещѣ и шт Дол и със вечинни иже више рехъ, такоже да ест Татѣлов лугофѣт и дѣщирн его, Мърикрън, вѣска Херезанов постелник дѣдѣни, понеже тако ест бил гледати Татѣла лугофѣт по Херезан постелник на въсехъ врѣме за неволю и тежго его что ест бил имал и ест бил прѣбивал и живѣщи добре шт үвѣдѣе. И ест бил помиловаа Херезан постелник и по анепзіа Марика, дщѣра Татѣлов лугофѣт, понеже ере ест анепзіа за прѣва братачеда и крестѣла Херезан постелник. Тѣм радї и анепзію Татѣла лугофѣт ещѣже нѣст се сѣтъ свиноа се шт Херезан постелник почто радї видѣла такоже ест бил със въсахъ срдца къ Татѣла лугофѣт; таже Татѣла лугофѣт, радї довро братствованіе им что ест бил ималъ сводѣе, шн ещѣже ест бил дароваа по Херезан постелник със ѣ за жити аспри готовн. Почто радї ест бил даа Херезан постелник за негов добро волю техъ делн за учинѣ и за дѣдѣни и със вечини иже више речинѣ анепзіюм си Татѣловъ <лого>фѣт радї братствованіе им како по више пис, такоже да ест ем дѣдѣни и сини им, а Херезанов постелник да ест помѣнѣъ понеже ере дрѣши сини а шт тѣловш его нѣст сътвори анѣ съмотриа Херезан постелник да бити шни въ мѣсто сини. Я брат си Нан постелник или дрѣше людї шт породеніе ем некто въ трѣе или смѣшеніе да не иматъ със сїю делн за учини и дѣдѣни и вечини иже више рехъ, дел Херезанов постелник, понеже ере нѣст бил имал некто работ съ шн такоже нѣст ест бил имал неже едно гледаніе или милое за братство Нан постелник ниже шт породїніе его нища на неволю ем, безъ тѣчю Татѣла лугофѣт шн ест бил гледал на въсѣхъ неволѣ его и на въсѣхъ тежго его что ест бил имал.

Ещѣже и кленаніе поставѣнимъ господство ми: кое чловѣкъ шт кръв его се хокет покосїти храздрати и попирати и страмоти сїю братствованіе им и сїа милости, а того чловѣкъ да ест проклет и анатема и аѣсрисан шт тїи свѣти штце иже сѣт въ Некїи и да иматъ частїю със Іуда и със Ірїа и със ини неѣрне Іудїи иже възъпнише надъ кръвъ господа бога и спаса нашего Іесу Христа и рекъла: възми, възми, распѣни его; кръвѣ его надъ нихъ и надъ чеда ихъ, ест и бѣдитъ въ вѣки вѣкомъ, амин.

И на ѣстроеніе им и на братствованіе им и сїа милости прилѣчила се тере ест бил жѣпанъ Хрезе велъ дворникъ и жѣпанъ Фера велъ лугофѣт и жѣпанъ Дѣмитрашко вѣе велъ вистигар и Еасїаїи спатар, синъ Мѣшатовъ втори вистигар и Дѣка комис и Шошошъ вѣташъ и Некѣла постелник и Ѥдрешти втори лугофѣт и Бѣне лугофѣт шт надъ вистїерїи.

И пакъ покѣпна Татѣла лугофѣт една ациганкѣ на имѣ Рада, дщѣра Станен Човикѣвъ и със една момка Радевъ циганчевъ, на имѣ Пана, шт надъ Дѣмитровъ,

снѣ Мнхо и шт над Нексла, снѣ Мнхаю шт Чюлиннѣ, за ѿ҃ аспрї готови. И продадох Дѣмитрѣ и Нексла за ннхном доброволю без не едно силостїю. И се сѣт прилзчнл се на встроенїе им свѣдѣтеле тогда: Гюка кспцѣ и Стан шт Колинш и Нѣгомир шт Кврта и Бѣнѣ лнгофет шт Сѣрѣска. И пак покѣпнл Татѣл лнгофет един ациган на нме Бончнлѣ и сѣе момко за циган на нме Годре шт над Маврѣднн пѣхарник шт Мѣнеши, за ѿ҃ аспрї готови, ещнже шт пре дѣнн покониго Радѣл коевода; ест бѣш теченїи лѣтом тогда ѿ҃зрѣѣ. И видѣл сѣл господство ми и запис Маврѣднн пѣхарник и жѣпаницев Марѣев шт Бѣков. И продадохе Маврѣднн пѣхарник сѣе више речене ацигани за своем доброволю без ни едно силост.

Бѣсго радї дадох и господство ми болѣрни господство ми Татѣлов лнгофет и дѣщере его Мѣрїкѣн шкоже да ест им сїю више речени шчнне и вечннн и вѣсѣх нже више пис вѣ шѣаб и за дѣдї синови и внѣком и прѣвночитом и не шт когоже непоколѣвнмон, порезмѣ господства ми.

Сеже сѣво свѣдѣтеле поставлѣнм господство ми: жѣпан Хресе велики дворник и жѣпан Фира велики лнгофет и жѣпан Трифанда велики вистїгар и жѣпан Горган велики спатар и жѣпан Дѣмитраки велики столник и жѣпан Раманди велики комис и жѣпан Дїталанди велики пѣхарникѣ и жѣпан Конднло велики постѣлник. Исправник, жѣпан Фира велики лнгофет.

Испнсах азѣ Стан, внѣк стар Станов лнгофет шт Сѣвески, вѣ на столи градѣ нже се зовет Бѣкѣрещн, мѣсеца юлїе .Ѣ. дѣнн и от Ядала до нннѣ текѣщаго лѣтмл вѣ лѣт ѿ҃рлѣ.

† Іw Александрѣ вевевода, милостїю Божїю господннѣ.

Иw Александрѣ вонвода <т.р.>.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului și răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele lui Tatul logofăt din Orbeasca și fiicei lui, jupanița Maria și cu fiii lor, cîți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină din sat din Grădiștea de Sus și de Jos. Însă din Grădiștea de Sus toată partea lui Hrezan¹ postelnic și cu vecinii și din cîmp și din pădure și din apă și din uscat și din vatra satului și de peste tot hotarul, oricît se va alege; însă să se știe vecinii din această parte de ocină din Grădiștea de Sus, anume: Bădin și Stroe și Baloi și cu fiii lor. Și din Grădiștea de Jos partea lui Herezan postelnic, iarăși toată, oricît se va alege și de peste tot hotarul și de pretutindenii.

Pentru că aceste ocine și dedine și vecini care s-au spus mai sus, ele au fost de moștenire ale lui Herezan postelnic, fiul lui Oprea logofăt din Mănești. Astfel Herezan postelnic el s-a gîndit în inima lui ca să facă înfrățire cu nepotul său Tatul logofăt și a făcut înfrățire. Astfel Herezan postelnic pentru

¹ Așa în text; mai jos: Herezan.

înfrățirea lor a dăruit pe nepotul său Tatul logofăt cu toată partea lui de ocină din Grădiștea de Sus și de Jos și cu vecini care s-au spus mai sus, ca să-i fie dedine lui Tatul logofăt și fiicei lui, Mărica, nepoata lui Herezan postelnic, pentru că l-a căutat Tatul logofăt pe Herezan postelnic în toată vremea la nevoia și greutatea lui, ce a avut-o și a petrecut, și a trăit bine din partea amândorora. Și a miluit Herezan postelnic și pe nepoata Marica, fiica lui Tatul logofăt, pentru că este nepoată de văr primar și a botezat-o Herezan postelnic. De aceea și nepotul lui, Tatul logofăt, încă nu s-a îndurat de Herezan postelnic pentru că a văzut că a fost cu toată inima către Tatul logofăt; deci Tatul logofăt, pentru buna înfrățire a lor pe care au avut-o amândoi, el încă a dăruit pe Herezan postelnic cu 100 de galbeni aspri gata. Drept care, Herezan postelnic a dat de a lui bunăvoie acele părți de ocină și de moștenire și cu vecinii care sînt mai sus-ziși nepotului său Tatul logofăt pentru înfrățirea lor, cum este mai sus-scris, ca să-i fie lui dedine și fiilor lui, iar lui Herezan postelnic să-i fie pomană, pentru că alți fii din trupul lui n-a făcut, ci a socotit Herezan postelnic să fie ei în loc de fii. Iar fratele său Nan postelnic sau alți oameni din rudele lui nimeni să nu aibe treabă sau amestec cu aceste părți de ocină și dedine și vecinii care s-au zis mai sus partea lui Herezan postelnic, pentru că n-a avut nimeni nici o treabă cu ele, cum n-a avut nici o căutare sau milă de frate de la Nan postelnic nici de la rudele lui, nici la nevoia lui, afară numai Tatul logofăt, el l-a căutat la toate nevoile lui și la toată greutatea lui, pe care le-a avut.

Încă și blestem punem domnia mea: care om din sîngele lui va încerca să rupă și să calce și să rușineze această înfrățire a lor și această miluire, acel om să fie blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți care sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți necredincioși iudei care au strigat asupra sîngelui domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Isus Hristos și au spus: „ia-l, ia-l, răstignește-l“, sîngele lui asupra lor și asupra copiilor lor, este și va fi în vecii vecilor amin.

Și la întocmirea lor și la înfrățirea lor și la această miluire s-a întîmplat de au fost: jupan Hreze mare vornic și jupan Fera mare logofăt și jupan Dumitrașco fost mare vistier și Vasile spătar, fiul lui Mușat al doilea vistier și Leca comis și Mogoș vâtaf și Necula postelnic și Udriște al doilea logofăt și Bune logofăt de la vistierie.

Și iarăși a cumpărat Tatul logofăt o țigancă, anume Rada, fiica lui Stan Ciuvică și cu o copilă a Radei țiganca, anume Iana, de la Dumitru, fiul lui Miho și de la Necula, fiul lui Mihai din Ciulniță, pentru 2 400 aspri gata. Și au vîndut Dumitru și Necula de a lor bunăvoie fără nici o silă. Și s-au întîmplat atunci la întocmirea lor martori: Ghiuca negustorul și Stan din Comiși și Neagomir din Curta și Bunea logofăt din Orbeasca. Și iarăși a cumpărat Tatul logofăt un țigan, anume Voicilă și cu un băiat de țigan, anume

Soare, de la Mavrudin paharnic din Mănești, pentru 3 000 aspri gata, încă din zilele răposatului Radul voievod; atunci a fost cursul anilor 7129. Și am văzut domnia mea și zapisul lui Mavrodin paharnic și al jupaniței Maria din Bucov. Și a vîndut Mavrudin paharnic acești mai sus-ziși țigani de a lui bunăvoie, fără nici o silă.

De aceea am dat și domnia mea boierului domniei mele lui Tatul logofăt și fiicei sale Mărica ca să le fie lor aceste mai sus-zise ocine și vecini și toate cîte sînt scrise mai sus, de ohabă și de moștenire fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar martori punem domnia mea: jupan Hreza mare vornic și jupan Fira mare logofăt și jupan Trifanda mare vistier și jupan Gorgan mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Ramandi mare comis și jupan Diamandi mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Ispravnic, jupan Fira mare logofăt.

Am scris eu Stan, nepotul bătrînului Stan logofăt din Săvești, în cetatea de scaun care se cheamă București, luna iulie 6 zile, și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7136<1628>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Cîmpulung I/9.

Orig., perg. (36,5 × 67), pecete timbrată.

Cu două traduceri: din sec. al XIX-lea și din 1907; alte traduceri ibidem, ms. 204, f. 7—8 și la Academia Republicii Socialiste România, MCCXXXIV/21.

125

1628 (7136) iulie 7, București.

Alexandru Iliș voievod întărește răscurpărarea din vecinie a lui Stan și Stroe, cu ocinele lor din Brăniștarii de la Măgura.

† Милостїею Божїею, Іу Александру воєвода и господинъ вѣсви земли Бѣгровлахїнскоє, синъ великаго и прѣдобраго, покойнаго Іу Нлїташ воєвода. Дават господство ми сїе повеленїе господства ми Станов и Строев вт Брѣнишарїи вт Мѣгсрѣ и сѣс синовн их, елицем Богъ даст, также да сѣт им вчиннѣ в Брѣнишарїи вт Мѣгсрѣ, вт сѣдствѣу Блашска, вбаче нихне дѣли за вчиннѣ вт посвѣди, вт поля и вт шѣма и вт вода и вт по вѣс хотаровмѣ, варе елика се хтѣт избрати и да ест в мирни и свободни за вечинїе, вни и синовн их вт къ Дѣмитрѣ дворникѣа вт Могошецїи и вт къ синовн его и вт къ братїи его и вт къ сваках порѣденїа его, за нихто вантованїе да не имат за вечинїе до вѣ вїки.

Плнеже сїи чловеци, Стан и братичед си Строе, више речени, они сѣт били вечини със учина им Дѣмитръв дворник вт село Брънищарїи вт Мьгьръ, продали и покѣпили за Дѣмитръв дворник ещже вт при дньїе покойниимъ Мухана воевода. И вт тогда вѣс била вечини Дѣмитръв дворник.

И потом, къда ест била съда, вѣ дньїе господство ми, вѣ на второе редѣ за господарь заде в Елашкоє Земле, а Дѣмитръв дворник, он ест помислъ къ срѣдце своемѣ Бога радї, анѣ ест простил он сам за вечинїе по Стан и по Строе, със дѣла им за учинѣ за негова добро волю, радї дѣша его, такоже да ю ест помѣнѣ със волю его и със ѡзнанїѣ вѣскѣ мегїашом вт гор из дол и вт шкрѣст мѣстом и вт прѣд господства ми. И исповал сѣ сѣт Стан и Строе за вечинїе вт къ Дѣмитръв дворник, за хѣ аспри, такоже да ест нѣкїи людїе свободни със втѣчѣства им, да се ѡпокоит със добром миром радї вечинїѣ.

И свидѣтелствовала сам Дѣмитръв дворник със ѡстах его и със записала емѣ, како нѣ ест простил за вечинїе, радї дѣша его, како ест и по више пис. И видѣхом господство ми и запис вт рѣка Дѣмитръв дворник за прощениѣ на рѣка Станов и Строев, сътворен със великою клятвою и със мнози добри людїе свидѣтели написани в запис, на име: вт Сминов, Еоман и Петка и Тетѣла и вт Могошеци, Стопка и стар Марчюл и Юга и вт Береци, Радул и поп Барѣла и мнози людїе, еже не сѣт писани заде вѣ книгѣ сїе.

И поставила ест Дѣмитръв дворник и заклинаниѣ по сѣмрѣти его: кое чловекъ вт сѣродника его хокет се покѣснѣх любо вт братїи его любо вт вниции его попередї и разорет и нехабитї сїѣ его помѣнѣ и прощениѣ, того да ест трѣкает и анатема и афѣресан вт тїи свѣти втѣци еже сѣт вѣ Неки и да имат частїю със Ісѣда и със Прїѣ.

Сїего радї дадох сѣм и господство ми Станов и Строев такоже да ест в мирни вт нинѣ напред и свободни за вечинїе със дѣла нѣ за учинѣ, они и сїнови им, вт къ Дѣмитръв дворник и вт къ вѣсах порѣднїѣ его, за ништо влованиѣ да не имат вѣ вѣки и не вт ког<ож>до непоколѣбимѣ, поризмо господства ми.

Еже ѡбо и свидѣтели поставих господство ми: жѣпан Хриза великии дворник и жѣпан Фїера вел лѣгофет и жѣпан Трѣфанда великии вистїар и жѣпан Дѣмитраки вел столник и жѣпан Рамандї вел колнѣс <и жѣпан Дїтамандї>¹ вел пѣхарник и жѣпан Кондило вел постелиник. И исправник, Фїера вел лѣгофет.

И написах Лепѣдат лѣгофет <вѣ на столни>¹ градѣ Бѣкѣрѣци, мѣсеца юлїе в дньи и вт Ідама вѣ лѣт хѣрлѣ

† Іо Александрѣ воевода, милостию Божїю господнѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliș voievod. Dă domnia mea această carte a domniei mele lui Stan și lui Stroe din Brăniștarii

¹ Loc rupt.

de la Măgură și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Brăniștarii de la Măgură, din județul Vlașca, însă părțile lor de ocină de pretutindeni, din cîmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, oricît se va alege. Și să fie în pace și slobozi de vecinie ei și fiii lor de către Dumitru vornicul din Mogoșești și de către fiii lui și de către frații lui și de către toate rudeniile lui, de nimeni să nu aibă turburare pentru vecinie, pînă în veci.

Pentru că acești oameni, Stan și vărul său Stroe, mai sus-spuși, ei au fost vecini vînduți lui Dumitru vornic, cu ocina lor din satul Brăniștarii de la Măgură, și cumpărați de Dumitru vornic încă din zilele răposatului Mihail voievod. Și de atunci au tot fost vecini lui Dumitru vornic.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, în al doilea rînd de domnie aici în Țara Românească, Dumitru vornic s-a gîndit în inima lui, pentru Dumnezeu, și i-a iertat el însuși de vecinie pe Stan și pe Stroe cu părțile lor de ocină, de bunăvoia lui, pentru sufletul lui, ca să-i fie pomană, cu voia lui și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele. Și s-au răscumpărat Stan și Stroe de vecinie de la Dumitru vornic, pentru 2000 aspri, ca să fie niște oameni slobozi, cu moștenirea lor, să se liniștească cu bună pace de vecinie.

Și a mărturisit însuși Dumitru vornic cu gura lui și cu zăpăsul lui că i-a iertat de vecinie pentru sufletul lui, cum este și mai sus-scris. Și am văzut domnia mea și zăpăsi de iertare de la mîna lui Dumitru vornic la mîna lui Stan și Stroe, făcut cu mare blestem și cu mulți oameni buni martori, scriși în zăpăsi, anume: din Sminov, Coman și Petca și Tetul și din Mogoșești, Stoica și Marciul cel bătrîn și Iuga și din Berești, Radul și popa Barbul și mulți oameni care nu sînt scriși aici în această carte.

Și a pus Dumitru vornic și blestem: după moartea lui, care om din neamul lui va încerca, fie din frații lui fie din nepoții lui, să calce și să strice și să nimească această pomană și iertare a lui, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți care sînt în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Stan și lui Stroe, ca să fie în pace de aci înainte și slobozi de vecinie cu părțile lor de ocină, ei și fiii lor, de către Dumitru vornic și de toate rudeniile lui, de nimeni să nu aibă turburare în veci și de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Ramandi mare comis <și jupan Diiamandi>¹ mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic, Fiera mare logofăt.

¹ Loc rupt.

Și am scris Lepădat logofăt în cetatea <de scaun>¹ București, luna iulie 7 zile și de la Adam, în anul 7136 <1628>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., ms. 1233, f. 240—241.
Copie; cu o trad. din 1910.

126

1628 (7136) iulie 8, București.

Alexandru Iliș voievod poruncește unor boieri să facă o cercetare la Grădiște și Viriți, în legătură cu mutarea unor hotare.

† Милостію Божією, Іу Александръ воевода и господинъ, синъ поконниаго Іу Навѣш воевода. Пишетъ господство ми воаоа șase boiari cari ați fost în 12 boiari hotarnici, luoati de Barbul și de Badea, nepoții ai lu Dragomir logofăt de Bălaci, pentru satul Grădiștea și Viriții, în zilele lu Șerban voevod, anume: Dobriin logofăt de în Ungurei și Staico cliucer de Comanei și Negre logofăt de Bălănești și Ion de Sitișești și Virjoghe de Mănicești și Stan comis de Mihăești. După acéia, vă grăescu domnia mea pentru rîndul Barbului și al Badei și a lu Stroe postelnic și a lu Dumitru și al nepotu-său Stroe de Grădiște, că au avut pîră și gîlceavă aicea înaintea domnii méle, unii cu alalți, că așa se-au plînsu Barbul și Badea cum le-au înpresurat viile de la Grădiște și ocina de la Viriți și le-au mutat hătarăle de ține Stroe și frate-său Dumitru mai mult.

Deci în vréme ce veți vedea cartea domnii méle și sluga domnii méle, anume...², iar voi să căutați și să adevărați: ține Stroe și Dumitru viile Barbului de la Grădiște și ocina de la Viriți? Și: înpresuratu-le-au moșiile au nu le-au înpresurat? Și să aflați unde iaste mijlocul ocinei cu dreptate și în Grădiște și în Viriți. Deci cum veți adevăra cu sufletele voastre că va fi cu dreptul, voi să puneți sémne și pietri, căce le iaste ocina tot de în doao.

Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Писъ лепѣдатъ ѡ Бѣксрещти, мѣсеца юліе ѿ дѣни, въ лѣтѣ хрѣлѣ.

† Іу Александръ воевода, милостію Божією господинъ.

Зчиа велъ лаврѣѣт.

Și zioa la Crăstov.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CXLVII/5. .
Orig., hîrtie (31 × 21), pecete aplicată, căzută.
Copii ibidem, CXLVII/6, f. 1 și ms. 136, f. 27v—28.

¹ Loc rupt.

² Loc alb.

1628 (7136) iulie 12, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Borcea ocină în Sibiceu.

† Милостію Божією, Іу Александръ воевода и господинъ, синъ покойномъ Іу Наїташ воевода. Дават господство ми сѣе повелѣніе господства ми швомъ чловекъ на имѣ Борчѣ, синъ Елѣданше отъ Гибичею, сѣдъ Гак, са să fie volnic cu această carte a domniei mele să ție toată partea de ocină de în Sibiceu a lu Stan, tatăl lu Zîrnă de Mlăjet, de în cîmpu și de în pădure și de în apă și de preste tot hotarul cît se va alége.

Pentru că această ocină fost-au de moșie a lu Stan, tatăl lu Zîrnă de moșie. Deci cîndu au fost în zilele răposatului Mihaiu vovod, după moartea a lu Stan, iar muiarea lui, Neacșa Leroae și cu fiu-său, Zîrnă ei au vîndut această parte de ocină ce scrie mai sus lu Vlădan de Sibiceu, tatăl Borcei, drept 1000 de aspri.

Iar după acéia, cîndu au fost în zilele lu Gavriil vovod, cursul anilor 7128, iar Vlădan, el au avut pîră înaintea domniei lui pentru această ocină cu Zîrnă al Neacșei Leroae. Și se-au pîrît de față înaintea a lu Gavriil vovod i sițe preașe¹ Zîrnă cum n-au cumpărat partea tătiini-său deplin, ce o au cumpărat numai jumătate. Intr-acéia, Gavriil vovod au căutat și au judecat pre drept și pre lége și au dat lu Vlădan de în divan 2 megiiși pre răvașe domnești, anume Radul popei lu Stan i Mircea de Sibiceu, de să adevéze cu sufletele lor: fost-au cumpărat Vlădan, tatăl Borcei, jumătate² partea Neacșei Leroae, muma a lu Zîrnă, de în Sibiceiu, au nu o au cumpărat toată, ce o au cumpărat toată? Deci acești megiiși, ei aș-au mărturisit înaintea lu Gavriil vovod cu sufletele lor cum o au fost cumpărat toată ocina deplin.

Și am văzut domnia mea amîndoao răvașele domnești și cartea lu Gavriil vovod de cumpărătoare la mîna Borcei. Și au fost rămas Zîrnă de lége. Și tot au ținut Borcea această ocină cu bună pace.

Iară cîndu au fost acum în zilele domniei mele, a doa domnie, după moartea lu Vlădan, iar fiu-său Borcea, el au avut pîră înaintea domniei mele în divan cu Zîrnă, feciorul Leroae, pentru partea tătiini-său, lu Stan de în Sibiceu. Și au venit de se-au pîrît de față și așa pîrîia Zîrnă în divan cum au fost cumpărat Vlădan partea lu Stan numai jumătate, nu o au cumpărat deplin, preste tot.

¹ Și așa a pîrît.

² A fost scris mai întii: toată.

Intr-acéia, domnia mea am căutat și am judecat pre drept și pre lége și am dat domniia mea la mijlocul lor 2 megiiși pre răvașele domnii méle, anume de Mlăjet, Oprea Gădiuță și de Sibiceiu, Stanciul Borcei, să caute și să adevérezé: cumpărat-au Vlădan, tatăl Borcei, partea lu Stan, tatăl lu Zîrnă, toată, în zilele lu Mihaiu voevod, au cumpăratu-o-au jumătate? Deci acești megiiși ei aș-au adevărat și au mărturisit înnaintea domnii méle cum se-au cumpărat partea lu Stan toată. Deci au rămas Zîrnă de lége și de judecată denaintea domnii méle.

Derept acéia, domnia mea am dat Borcei ca să aibă a ținéré toată ocina lu Stan de în Sibiceiu cum o au fost cumpărat Vlădan să-i fie Borcei moșie.
Инако да нѣст, по реч господство мн.

И неправник, сам реч господства мн.

Писъ Дѣпѣдатъ сѣ Бѣсѣрѣци, мѣсеца юліе бѣ дани, въ лѣтѣ хрѣстѣ.

† Іу Пелегандръ вѣвѣвѣда, мнлостію Божію господннѣ.

Жина вѣл ашгѣтѣ.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XIV/9

Orig., hîrtie (30 × 21,5), pecete aplicată, căzută.

Copie la Academia Republicii Socialiste România, ms. rom. 1673, f. 31 cu vâleatul 7137.

128

1628 (7136) iulie 14.

Zaroschi, fiul căpitanului Bălan, vinde popii Nancu ocină la Săcșori.

† Scris-am eu, Zaroschi, ficiorul căpitanului Bălan, al meu zapis la <mina> popei Naîncului, cum să se știe că i-am vîndut o funé de ocină de la Săcșori dreptă ughi 12 de a nostru bunăvoe și cu știr<ea> tuturoo megiișilor.

Și mărturie Borcea logofătul și satul Săcșori tot.

Писъ юліе дѣ лѣтѣ хрѣстѣ.

Zaroschi postelnic.

Az Ion al Didéi.

Жина Никѣла вистѣтар.

Arh. St. Buc., ms. 1414 nr. 25.

Orig., hîrtie (17,5 × 21), cu o pecete aplicată pe verso.

EDIȚII. Ionașcu, *Stoica Ludescu*, 283.

1628 (7136) iulie 15, București.

Alexandru Iliș voievod își întărește satul Borăștii, din jud. Gorj, luat pe seama domnească în urma morții lui Stoica vistier, hiclean față de domn.

† Мѹлостію Божією, Іу Александрѹ воєвода и господинѹ вѣсон землє Зггровлахѹнскоє, синѹ велкаго и прѣдобраго поконнаго Іу Палїаш воєвода. Дават господство ми сїе повеленїе господства ми, іакоже да ест господства ми село Борѹцїи ѡт сѣдство Горжна, вѣс село сѣс вѣсом хотаром и сѣс вѣснх вечинїи и сѣс вѣс ходоком ѡт посеѣде и ѡт на вѣс хотаром, варе еанка се хтѣт изврати, ѡт хотар даже до пакн ѡ хотар, по старе хотаре и белѣзе. Понеже село Борѹцїи вше пис, било ест за дѣдїно жспаницев Марѣи и жспаницев Дѣмитрев дѣщерех...¹ Таже кѣда ест вил вѣ при днїе Цѣфана воєводе, синѹ Іунов воєводе, а тогда поконнаго Мнхюю воєвода, господства мѹ ест был покѣпна того село Борѹцїи ѡт над жспаница Мара и ѡт сестра си жспаница Дѣмитра, за хѣг аспри сребрени готови, ешеже ѡт когда ест был Мнхана воєводе господства емѹ болѣрни вел бан кралевскїи.

И по том, аше даровал ѡ ест господ Богѹ терє ест достизал Мнхана воєводе быти господарѹ землє Блшкою, а господство емѹ сам дал и помнловал по вѣрнаго волѣрниа господства емѹ Стонкца вистїар сѣс того село Борѹцїи, радї права и вѣрна слѣжеѹ что ю ест послѣжна господствє емѹ іакоже да ю ест село за дѣдїно вѣ вѣки. И сѣтворил нх ест господство емѹ и хрисов за мнано сѣ велкоє клетєѹ. И ѡт тогда, ѡт при днїе поконном Мнхюю воєводе вѣс дрѣжал ест Стонка вистїар сїю село Борѹцїи сѣс добром мирно даже до днны поконном Радѣла воєвода.

И по том кѣда ест был тогда, пакн вѣ днїе господствє мѹ, вѣ на второе редѹ за господство, по сѣмрѣти Стонка вистїар, а Мнхюю клѣчар, синѹ Прѣдев клѣчарюл Цѣнцѣрѣнѣл, ѡн не знам како сѣт чинил, терє ю ест был сѣтворил Радѣла воєвода книгѹ и дал нх ест село Борѹцїи, іакоже да ест над рѣка его.

Таже а по том, кѣда ест был сѣда вѣ днїе господства ми, вѣ на второе редѹ за господство зде ѡ Блшкоє землє, а господство ми знаєт мѹ како ест встал Стонка вистїар, терє сѣт был господство ми много повннїѹ и дѣжнѹ господствє ми сѣс мнози новцы и халнне и скѣлнцѹ и како ест был село Борѹцїи село господскѹ и покѣпна ѡт поконнаго Мнхана воєвод и помнловал по Стонка вистїар и ѡт Стонка вистїар сыны ѡт телом его нѣст встал нхѹто. И господство ми сѣм глєдал за села за ѡтчєствїєх Стонкѣв вистїар, терє им сѣм вѣзимал господство ми вѣсѣх над разлога господство ми, ради злоба

¹ Loc alb.

его и ради многа пакъбъ съ лѣкаствѣѣ, что ест сътворна господствѣ ми. И колнко сѣт бил Ётонка вистѣтар ѡ прибрежѣѣ, а Михаю клѣчар нѣст съ сѣт варна, понеже нѣст имал ннедна трѣбѣ със село Боръщѣи. И по томъ, къда ест былъ сѣда, Михаю клѣчар, вн прѣше и рекли сѣт како се подобати емѣ да дрѣжит село Боръщѣи, такоже ест былъ ниномъ за дѣдинѣ...¹ поставилъ въ мѣсто Ётонкъв вистѣтар, по почтеннаго правителю господства ми жѣпан Хриза вел дворникъ, тере съпрѣше се за лицѣ...¹ ради село Боръщѣи прѣдъ вѣсѣхми волѣромъ съвѣтницимъ...¹ и показалъ ест жѣпан Хриза вел дворникъ и хрисовѣл поконномъ...¹ како ест былъ покѣпна за поконнаго Михана воевода и помилувадъ по Ётонка вистѣтар със село Боръщѣи. Таже въ...¹ гледалъ ест и съмотрилъ ест по правда и по законъ и истинствовадъ ест със дѣшамн нѣхъ, како се подобати да дрѣжитъ Ётонка вистѣтар вѣс...¹, почто радѣ нѣхъ ест билъ милуванѣ за Михана воевода, ради слѣжѣ что ю ест слѣжна въ много врѣмена, а Михаю клѣчар нѣст ималъ ннедна трѣбѣ. И ешеже сѣтъ свѣдѣтелствовадъ ѡ днѣанъ прѣдъ вѣсѣхми волѣромъ хоревъ, и жѣпанъ Гангорѣ вѣн вел комисъ и Михо спатаръ, како по врѣме къда ест былъ Михана воеводъ господство емѣ ѡ Каракалъ на трапезъ и на прихожденѣ на поляхъ, тогда за много крати испитахъ сѣ сѣтъ Прѣда клѣчаръ Цѣнцѣрѣнѣ тере сѣтъ вѣпросна того село Боръщѣи шт на поконнаго Михана воеводъ, такоже да нѣхъ дадѣт, а Михана воеводъ, господство емѣ ест рекла, како дѣдино что ест покѣпна по новцѣмъ его, ешеже шт боерѣ, никакоже не хокетъ дати.

И видѣхомъ господство ми и книга вѣсѣмъ волѣромъ съвѣтъ хоревъ за сѣжденѣ, како ест шѣрѣталъ шни със дѣшамн нѣхъ по правостѣѣ, да дрѣжитъ Ётонка вистѣтар село Боръщѣя а Михаю клѣчаръ шн ест шѣталъ шт законъ и шт сѣжденѣ шт днѣанъ, како по вѣкю със село Боръщѣи метѣхъс и работъ да не иматъ, въ вѣки.

Сега ради далъ ест, такоже да ест господствѣ ми того село Боръщѣи више писъ със вѣсомъ хотаромъ и със вѣснѣхъ вѣчиннѣи и със вѣс ходокомъ, шчиннѣ дѣдѣно и въ шхавѣс и не шт когоже непоколѣвимомъ, порнзмомъ господства ми.

Сеже ѡбо и свѣдетелѣи поставилемъ: жѣпанъ Хриза вел дворникъ и жѣпанъ Фѣра великинъ логофетъ и жѣпанъ Трѣфанда вел вистѣтаръ и жѣпанъ Михо вел спатаръ и жѣпанъ Дѣмитраки вел столникъ и жѣпанъ Рамандѣ вел комисъ и жѣпанъ Дѣтамандѣ вел пѣхарникъ и жѣпанъ Кондило великинъ постелникъ. И исправни к, Фѣра вел логофетъ.

И написахъ азъ, Дѣпѣдатъ логофетъ, въ настолини градѣ Бѣскѣрѣщѣи, лѣксѣца клѣѣ еѣ дѣни, и штъ създанѣ мира штъ Пѣдана до нынѣ въ сега писанѣ текѣщѣаго лѣтомъ хѣрлѣс а штъ рождѣство Христа хѣрки.

† Іу Пѣлександѣрѣс вѣвѣвадъ, милостѣю Божѣю, господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, ca să fie domniei mele satul

¹ Loc rupt.

Borăștii din județul Gorj, tot satul cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul de pretutindeni și de peste tot hotarul, oricât se va alege, din hotar pînă iar în hotar, pe vechile hotare și semne. Pentru că satul Borăștii, mai sus-scris, a fost de moștenire al jupaniței Mara și al jupaniței Dumitra, fiicele...¹ Astfel cînd a fost în zilele lui Ștefan voievod, fiul lui Ion voievod, atunci răposatul Mihai voievod, domnia lui a cumpărat acel sat Borăștii de la jupanița Mara și de la sora sa, jupanița Dumitra, pentru 23 000 aspri de argint gata, încă de cînd a fost Mihail voievod domnia lui boier, mare ban al Craiovei.

Iar după aceea dacă l-a dăruit domnul Dumnezeu de a ajuns Mihail voievod să fie domn al Țării Românești, iar domnia lui însuși a dat și a miluit pe credinciosul boier al domniei lui, Stoichița vistier, cu acel sat Borăștii, pentru dreaptă și credincioasă slujbă ce a slujit domniei lui, ca să-i fie satul de moștenire în veci. Și i-a făcut domnia lui și hrisov de miluire cu mare blestem. Și de atunci, din zilele răposatului Mihai voievod, a tot ținut Stoica vistier acest sat Borăștii cu bună pace, pînă în zilele răposatului Radul voievod.

Iar după aceea, cînd a fost atunci, iar în zilele domniei lui, în al doilea rînd de domnie, după moartea lui Stoica vistier, Mihai clucer, fiul lui Preda clucerul Țîntăreanul, el nu știu cum a făcut de i-a făcut Radul voievod carte și i-a dat satul Borăștii, ca să fie la mîna lui.

Astfel după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele în al doilea rînd de domnie aici în Țara Românească, iar domnia mea am știut cum a rămas Stoica vistier de a fost domniei mele mult vinovat și dator domniei mele cu mulți bani și haine și scule și cum a fost satul Borăștii sat domnesc și cumpărat de răposatul Mihail voievod și l-a miluit pe Stoica vistier. Și din Stoica vistier fii din trupul lui n-au rămas nimeni. Iar domnia mea am cercetat despre satele de moștenire ale lui Stoica vistier, de le-am luat domnia mea pe toate pe seama domniei mele, pentru răutatea lui și pentru multă pagubă cu înșelăciune ce a făcut domniei mele. Și cît a fost Stoica vistier în pribegie, iar Mihai clucer el nu a avut grijă, pentru că n-a avut nici o treabă cu satul Borăștii. Iar după aceea, cînd a fost acum, Mihai clucer el a pîrît și a zis că se cuvine lui să ție satul Borăștii, pentru că a fost al lui de moștenire...² a pus în locul lui Stoica vistier pe cinstitul dregător al domniei mele jupan Hriza mare vornic, de s-au pîrît de față...² pentru satul Borăștii, înaintea tuturor boierilor sfetnici...² și a arătat jupan Hriza mare vornic și hrisovul răposatului...² cum a fost cumpărat de răposatul Mihail voievod și l-a miluit pe Stoica vistier cu satul Borăștii. Astfel într...² au cercetat și au socotit, după dreptate și după lege, și au adevărit cu sufletele lor, că se cuvine să ție Stoica vistier tot...² pentru că i-a fost miluire

¹ Loc alb.

² Loc rupt.

de la Mihail voievod, pentru slujba ce i-a slujit în multă vreme, iar Mihai clucer n-a avut nici o treabă. Și încă au mărturisit în divan înaintea tuturor boierilor țării și jupan Gligorie fost mare comis și Miho spătar că pe vremea când a fost Mihail voievod, domnia lui în Caracal la masă și la plimbare pe câmp, atunci de multe ori a încercat Preda clucer Tîntăreanu, de a cerut acel sat Borăștii de la Mihail voievod, ca să i-l dea, iar Mihail voievod, domnia lui a zis că dedina ce a cumpărat-o pe banii lui, încă din boierie, nici cum n-o va da.

Și am văzut domnia mea și cartea de judecată a tuturor boierilor sfatului țării, cum au aflat ei cu sufletele lor după dreptate, să ție Stoica vistier satul Borăștii, iar Mihai clucer el a rămas de lege și de judecată din divan, ca mai mult cu satul Borăștii amestec și treabă să nu aibă în veci.

De aceea, a dat ca să fie domniei mele acel sat Borăștii mai sus-scris, cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul ocină dedină și de ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem: jupan Hriza mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Dumitrache mare stolnic și jupan Ramandi mare comis și jupan Diamandi mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic, Fiera mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna iulie 15 zile și de la zidirea lumii, de la Adam, pînă acum la această scriere, ani curgători 7136, iar de la nașterea lui Hristos 1628.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Academia Republicii Socialiste România, LXXVI/21.

Copie de la sfîrșitul sec. al XVIII-lea.

Traduceri ibidem, LXXVI/50 (cu data iulie 14) și MCDLXI/2 (cu data mai 14.)

130

1628 (7136) <iulie> 15, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Socol paharnic ocină în Răzvadul de Jos.

† МѢЛОСТѢЮ БОЖѢЮ, Іѡ АЛЕКСАНДРЪ ВОЕВОДА И ГОСПОДИНЪ ВЪСОЮ ЗЕМЛЕ БѢГГРОВЛАХѢНСКОЮ, СИНЪ ВЕЛКАГО И ПРѢДОБРАГО Іѡ ИЛѢШОВЪ ВОЕВОДА. ДАВАТ ГОСПОДСТВО МИ СѢЮ ПОВЕЛЕНІЕ ГОСПОДСТВА МИ СЛѢГОВ ГОСПОДСТВА МИ СОКОЛОВ ПЕХАРНИКЪА, СИНЪ ДРЪГНЧОВЪ ДВОРНИКЪА УТ КОРНАЦКЕНИ И СЪС СИНОВИ СИ, ЕЛИЦИ ЕМЪ БОГЪ ПРИПЪСѢТИТ, ТАКОЖЕ ДА МЪ ЕСТ УЧНИСЪ ВЪ ДОЛ РЪЗВАДЪ, АЛИ ДЕЛА АНЕСЕЪ ЕГО, ПРѢДЕВ ПОСТЕЛНИКЪ УТ ТЪТЪРАНИ, ВЪСАХЪ, ЕЛИКА ЕСТ НАМА, УТ ПОЛЮ И УТ ШЪАНИ И

шт вода н шт дѣла със винарникю н със всаху винограда, елице шербѣтает сѣ
над сѣе више речена шчинѣ, варѣ болѣрска или калѣгерска или н варошенѣскѣж, варѣ
нини хорани, или бити кое хокет бити, въсѣх да соут дажничѣ със винарникю,
да дават шт десѣт ведре една ведрѣ, како ест бнл стара закона, н шт през въс
место, елико хокет се избрати, н шт седалище селов Рѣзвэдѣлов н със въснх
вечини, по нме: Дрѣган със синовн си н Радѣл, брат Дрѣганов със синовн си
н Станчюл брат Дрѣганов със синовн си, понеже ест кѣпил Сокол пѣхарникъ сѣе
више речена шчинѣ н със въснх сѣе писани вечини шт анепсѣс его, Преда постѣл-
ник, вѣнк господжевъ Нѣгѣжѣ, за хѣ аспри ванн готови, такоже да ест Соколов
пѣхарникѣл дѣдѣнѣ емѣ н синовом емѣ въ шхабѣ въ вѣкы. И продад ест Преда
постѣлник за добро волю емѣ н със знанѣе въсем мегѣшом шт шкрѣст место,
почто радѣ подобает сѣ бити сѣю дѣднѣнѣ на Сокол пѣхарникѣл, почто радѣ ест
Преда постѣлник, вѣнк емѣ н сѣт шбеде шт едни кръвь; н ест сѣе шчинѣ н
дѣдѣнѣ по код шчинѣ Соколов пѣхарникѣл. Тем радѣ бнл ест шн поволѣн коупити
нежелан дрѣзи тѣжди людѣе шт дрѣгою страно. Я ащелиже гдѣ шербѣтает сѣ
нѣкое вечини шт на сѣе више речена шчинѣ развѣ сѣю више писани вечини, варѣ
бежалн, варѣ притѣснѣлн шт дрѣзи болѣри, въснх да соут вечини Соколов пѣхар-
никѣл, шкѣпно със више писани вечини, понеже нх ест продад Преда постѣлник
за добро волю емѣ, развѣ ниедно силностѣю Соколов пѣхарникѣл. И да се знаѣт
н шчинѣ елико ест хотарѣл: ѣ длѣг, шт вода Шломинцен, даже до Ельникѣл
Банов, а шт широт, шт хотарѣл Соколов пѣхарник, шт Гор Рѣзвэд дорн ѣ
хотарѣл монастырен шт Дѣл. И бнла ест сѣе више речена шчинѣ избрана шт
прѣжде врѣме, две делове Прѣдѣк постѣлник шт Тѣтѣрани, а една дела жѣпанецѣ
Деспнѣв, жѣпанѣца Гинѣ армаш Ракотѣ.

Таже Преда постѣлник, шн продад ест негова дела за шчиноу въсах, елико
ест нмал н със въснх више писани вечини шюком си Соколов пѣхарник н синов-
внн емѣ, за сѣе више речено цѣно, такоже да мѣ ест въ шхабѣ нм въ вѣки.
И видѣхом н господство мн н запис шт рѣка Прѣдѣк постѣлник, писан шт рѣка
емѣ н със печат емѣ н със свѣдѣтелѣе добри болѣри н за чѣстѣю, по нме: жѣ-
пан Фѣера вел лугофѣт н стар Стан лугофѣт шт Сѣвѣши н Нѣгѣл постѣлник
н със брат его, Гергѣ постѣлник, синн жѣпан Мнхаюше шт Трѣгшор н Івн,
крѣщен Прѣдѣк постѣлник, али сѣю више речени болѣры бнли сѣт въснх на так-
межѣю нм н кѣда ест дал Сокол пѣхарник въснх више писани аспри ѣ рѣка
анепсѣс его Прѣдѣк постѣлник.

Сего радѣ дадох н господство мн слѣгѣ господства мн Соколов пѣхарник,
синѣ Дрѣгничов дворник шт Корнѣцѣнн, такоже да мѣ ест сѣе више речена шчинѣ
шт Рѣзвэд дела Прѣдѣк постѣлник н със въснх више писани вечини въ шхабѣ
емѣ н синовом емѣ н вѣнком н прѣвнѣчетом емѣ н ни шт коже непоколѣвнмо,
порнзѣмо господства мн.

Сежи н свѣдѣтелѣе поставѣлем господство мн: жѣпан Хризѣ велнкѣн двор-
ник н жѣпан Фѣера велнкѣн лугофѣт н жѣпан Трѣфанда велнкѣн вѣстѣар н жѣпан

Миѡо вел спатар и жѡпан Дѡмитраки вел столник и жѡпан Ираманѡи вел кѡмис и жѡпан Дѡиманди вел пѡхарник и жѡпан Кондѡли вел постелник. И исправник, Фѡера великѡи лѡгофѡет.

И аз, старѡ Стан лѡгофѡет ѡт Сѡвѡци, написаѡом въ настолиѡи граду Бѡксрѡци, мѡсеца юнѡе¹ ѡѡ дѡны, текѡщаго лѡтом ѡт Иѡана до нѡнѡшнѡго дѡни, въ лѡто хѡрѡсѡ.

† Іѡ Алиѡандрѡ воѡвода, мѡлостѡю Божѡо господинѡ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Socol paharnicul, fiul lui Drăghici vornicul din Cornățeni și cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie ocină în Răzvadul de Jos, însă partea nepotului său Preda postelnic din Tătărani, toată, cît a avut, din cîmp și din pădure și din apă și din dealul cu vinăriciul și cu toată via, cît se va afla pe această mai sus-zisă ocină, ori boierească sau călugărească sau și orășenească, ori ale altor țărani sau fie a oricui ar fi, toate să fie dajnice cu vinărici, să dea din zece vedre o vadră, cum a fost legea veche, și de peste tot locul, oricît se va alege și din vatra satului Răzvad și cu toți vecinii, anume: Drăgan cu fiii săi și Radul, fratele lui Drăgan, cu fiii săi și Stanciul, fratele lui Drăgan, cu fiii săi, pentru că a cumpărat Socol paharnic această mai sus-zisă ocină și cu toți acești mai sus-scriși vecini de la nepotul lui, Preda postelnic, nepotul doamnei Neaga, pentru 60 000 aspri bani gata, ca să-i fie lui Socol paharnicul dedină lui și fiilor lui de ohabă în veci. Și a vîndut Preda postelnicul de bunăvoia lui și cu știrea tuturor megieșilor dimprejurul locului, pentru că se cade a fi această dedină lui Socol paharnicul, deoarece Preda postelnic este nepotul lui și sînt amîndoi de un sînge și este această ocină și dedină pe lîngă ocina lui Socol paharnicul. De aceea el a fost mai volnic să o cumpere decît alți oameni străini, din altă parte. Iar dacă se vor afla cîndva niscaiva vecini pe această mai sus-zisă ocină, în afară de acești mai sus-scriși vecini, ori fugiți, ori cotropiți de alți boieri, toți să fie vecini ai lui Socol paharnicul, împreună cu vecinii mai sus-scriși, pentru că i-a vîndut Preda postelnicul de bunăvoia lui, fără de nici o silă, lui Socol paharnicul.

Și să se știe și hotarul ocinei cît este: în lung, de la apa Ialomiței pînă la Slănicul Banului, iar în lat, de la hotarul lui Socol paharnicul, de la Răzvadul de Sus, pînă la hotarul mănăstirii Dealului. Și a fost această mai sus-zisă ocină aleasă de mai înainte vreme: două părți, ale lui Preda postelnic din Tătărani, iar o parte, a jupaniței Despina, jupanița lui Ghine armașul Racotă.

¹ După divan pare să fie luna iulie.

Apoi, Preda postelnic a vîndut partea lui de ocină toată cîtă a avut și cu toți mai sus-scrișii vecini unchiului său Socol paharnicul și fiilor lui, cu acest mai sus-zis preț, ca să le fie lor de ohabă, în veci. Și am văzut și domnia mea și zapis de la mîna lui Preda postelnic, scris de mîna lui și cu pecetea lui și cu martori boieri buni și de cinste, anume: jupan Fiera mare logofăt și bătrînul Stan logofăt din Săvești și Neagul postelnic și cu fratele lui, Gherghe postelnic, fiii jupanului Mihai din Tîrșor și Ion, finul lui Preda postelnicul. Însă acești mai sus-zîși boieri au fost toți la tocmeala lor și cînd a dat Socol paharnicul toți mai sus-scrișii aspri la mîna nepotului său Preda postelnic.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea slugii domniei mele, lui Socol paharnic, fiul lui Drăghici vornic din Cornățeni, ca să-i fie această mai sus-zisă ocină din Răzvad, partea lui Preda postelnic și cu toți mai sus-scrișii vecini, de ohabă lui și fiilor lui, și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Hrizea mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Aramandi mare comis și jupan Diiamandi mare paharnic și jupan Condili mare postelnic. Și ispravnic, Fiera mare logofăt.

Și eu, bătrînul Stan logofăt din Săvești, am scris în cetatea de scaun București, luna iunie ¹ 15 zile, ani curgători de la Adam pînă în zilele de acum, în anul 7136 <1628>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Academia Republicii Socialiste România, CI/11.

Orig., perg. (41 × 51), pecete timbrată.

Cu o trad. de la mijlocul sec. al XVIII-lea; altă trad. ibidem, MLXXXVII/129.

131

1628 (7136) iulie 17.

Alexandru Iliăș voievod poruncește la doi megiași să cerceteze o pricină pentru un loc în Mușcel.

† Zde megiași tocmelneci ai Borcei și ai Ananii den Sebiceu, anume: de Bătrîni, Șerbu i ot Fisăiți, Vladul, ca să caute și să adevereze acești megiași pîntru locul den Mușcel, să-l înpartă; deci, de va fi locul Borcei, să fie Ananii prădat, iar de se va afla că iaste al Ananii să întoarcă Borcea un bou Ananii, ce l-au fost închinat. Și să caute acești megiași și pîntru ocina lu

¹ După divan, documentul pare a fi din luna iulie; probabil greșeală a diacului.

Vlădan, vărul Ananii și al Borcei, carele au chiełtuit bani mai mulți, să aibă a-și înturna unul la alalt. Și zioa la Vinerea mare.

И исправник, Радѹл втори портар.

Исѣ мѣсеца юліе зѣ дни, въ лѣт хзрлѣ.

† Іу Александръ воевода, милостію Божію господинь.

Зчнл вел дворник.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XIV/10.

Orig., hirtie (20 × 14,5), pecete aplicată, căzută.

132

1628 (7136) iulie 18, București.

Județul și pîrgarii din București judecă o pricină pentru locuri de casă.

† Исписах аз Владѹл сздацъ със вѣ прѣгари <вт>¹ вараш вт București, împreună cu toți preoții și <bătrînii>¹ orașului, aceasta a noastră carte să fie pre mîna lu Ionașco comisul, ginerile Cer<nicăi dvor>¹nicul și la mîna egumenului popa Atanasii de la mănăstirea Cernicăi dvornicul de. . .¹ i hram sveti Necolae, ca să se știi cum au avut pîră și gîlceavă înaintea noastră cu Fota de în oraș de Tîrgoviște pentru niște locure de casă cu prăvălii de aicea de în oraș de în București, care locure au fost de moșii ale popei lu Stan și ale frăține-său popei Neagului de oraș de București.

Deci zicîndu Ionașco comis și egumenul popa Atanasii înaintea noastră cum au fost cumpărate aceste locure de casă și de prăvălii de Cernica dvornic, încă mai de înainte vrême, de în zilele lu Șerban voevod, locul popei lu Stan tot și al frăține-său popei Neagului iar tot, cînd au fost cursul anilor 7117, iar Fota de Tîrgoviști, el se-au plînsu și zicînd înaintea noastră și a tot orașul cum au fost cumpărat el mai nainte de Cernica dvornic tot locul popei lu Stan și de în partea popii Neagului jumătate de loc. Și se-au fost pîrît Ionașco comis de față cu Fota tîrgovișteanul pentru acéste locure naintea lu Alixandru voevod, feciorul răposatului Radul voevod, și au arătat Ionașco comis în divan cartea lu Șerban voevod de cumpărătoare pre acéste locure, cum le-au fost cumpărat socru-său Cernica dvornicul. Într-acéia, au ajunsu légea și judecata cum să ții Fota locul popei lu Stan tot și den partea popei Neagului, de în fața uliiții pînă în fundul pimneții, loc de o prăvălii. Și i-au făcut Fotei de în divan și carte de rămas, căci au fost cumpărătoriu mai nainte, cum să ții locul popei lu Stan tot și de în partea popei Neagului jumătate.

¹ Loc rupt.

Iar după acéia, cînd au fost acum, în zilele domnu nostru lu Alixandru voevod, feciorul răposatului lu Iliiaș voevod, iar Ionașco comis și egumenul popa Ata<na>sii, ei iar au avut pîră și gîlceava cu Fota, că vrea să ia mai mult, cum scrii mai sus, și au vrut să meargă și la divan să se pîrască. Iar apoi, Fota și Ionașco comis și Tanasii egumenul, ei au făcut pace și se-au voit de înaintea noastră de a lor bunăvoe și au eșit înaintea noastră și a preoților și a bătrînii orașului de se-au întreat pentru acéste locure. Intr-acéia, noi <toți>¹ preoții și bătrînii orașului ne-am strînsu de am căutat și am socotot în tot chipul cum au fost pre dreptate și așa am adevărat și i-am tocmit cu sufletele noastre cum să ții Ionașco comis și mănăstirea Cernicăi dvornic tot locul al popei Neagului, iar Fota, el să ții partea popei lu Stan toată, pentru că așa am adevărat. Și se-au împăcat ei de a lor bunăvoe, cum mai mult pîră și gîlceavă să nu mai fii întru ei în veac

Și se-au scos partea popei Neagului, jumătate de loc, de în cartea Fotei cea de rămas a lu Alixandru voevod, feciorul Radul voevod de în divan cu chinovariu să-și ții cineși locul de în doao, cum l-au hotărît, den fața uliții.

Și la această judecată și la această tocmeală fost-au mulți oameni buni și preoți oroșani mărturii, anume: popa Borcea clisiar i Ianiu vornicul și popa Ivan gospodscu i Stanciul diiaconul i Dragul diiaconul, i Isar neguțător i ot Berilești, Șteful postelnic i Stanciul postelnic de în București, al Elinii i Ghinea croitor i Bratul gramatic i Pădure logofet. Aceasta mărturisim ca să se crează.

Писъ Дѣлатъ лугвѣетъ оу Бѣксрещи, мѣсеца юлїи и҃ѣ дѣни, въ лѣтъ х҃рлс.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CCLVII/1.

Orig., hîrtie (40 × 28), pecete aplicată.

Copie ibidem, ms. 131, f. 114.

EDIȚII. Mironescu, *Cernica*, XIV—XV; Andreescu, *Bis. Scaune și Săpunari*, 112—113. F a c s. Iorga, *București*, 361.

133

1628 (7136) iulie 18, București.

Alexandru Iliiaș voievod întărește lui Neagu din Negoești și fraților lui țigani și vii în dealul Fîstîcilor și ocine în Popești.

† Милостію Божією, Іу ПЛЕЗАНДРЪ ВОЕВОДА И ГОСПОДИНЪ ВЪСОИ ЗЕМЛЕ
 ЗГГРРОВАХУНСКОЕ, синъ великаго и прѣдобраго, поконнаго Іу ИЛІАШ ВОЕВОДА.
 Дѣлатъ господство ми сїю повеленіе господство ми сазани господство ми Нѣ-

¹ Loc rupt.

гѣлов и със братїем си, Герге и Ынтонїе wt Негоещи, код Тръгшор и със синовн нх, елицем Богъ даровах, такоже да сѣт нм едни чнаѣд за цигани по нме Банчюл циганѣл и със циганка си, на нме Параскива, и със децам си, Бладѣл и Стан и Млрїѣ, понеже ест покѣпна слѣга господства ми Нѣгѣл със братїи его, Герге и Ынтонїе, сини Мнхѣюв, того чнаѣд за цигани више пис wt над Мнхѣю постелник wt Сърата, за х^{дх} аспри готовн. И пак покѣпна Нѣгѣл и Герге и Ынтонїе wt над Нѣнчюл дворник и wt жѣпанца его, Нѣкша wt Мънещи, една циганкѣ, на нме Дѣмитрана, за х^{гѣ} аспри готовн. И вна ест тогда на встроенїа нх болѣри сведетелїи, на нме: wt Банден, Гостанди и wt Негоещи, Настѣ и wt Гортоещи¹, Дима.

И пак покѣпна Нѣгѣл и Герге и Ынтонїе ѣ дѣла Фѣстѣчлар wt над Негѣцѣ ѣ погон² за виноградаѣ и със сеженн за шчинѣ ѣ полю, за х^{гѣ}² аспри готовн. И пак покѣпна Нѣгѣл и Герге и Ынтонїе wt над Нѣгое, брат Негѣцѣ, wt Фѣстѣчи ѣ погон³ за виноградаѣ за х^{гѣ}⁴ аспри готовн. И пак покѣпна Нѣгѣл и Герге и Ынтонїе wt над Мнлѣ wt Пацѣ едни погон за виноградаѣ ѣ дѣла Фѣстѣчлар за х^ѣ аспри готовн. И пакже покѣпна Нѣгѣл със братїем си, Герге и Ынтонїе, wt над Некѣла, синѣ Мнхѣюв wt Попецї и wt жена его, Славницѣ, дело нм за шчинѣ вѣсах wt нзгор и wt нздол, еанка се хтит нзвратн, за х^ѣ аспри готовн. И пак покѣпна Нѣгѣл и Герге и Ынтонїе wt над Станѣ и wt синѣ его, Стан, и wt над Гѣделѣю дело нм за шчинѣ wt Попещи, вѣсах, еанка се хтит нзвратн, за ^ѣ аспри готовн.

И внаи сѣт на встроенїа нх мнози добри людїе сведетелїе, на нме: wt карош Тръгшор, попа Ѧпре и Драгѣл и wt Пацѣ, стар Драгое и Влѣкѣл и брат его Мирча и Кикѣл.

И продадоше сїи више речени именитї людїе негови ацигани и виноградаѣ и дела за шчинѣ шни за нхїном доброволю и със ѣзнанїе вѣсѣм мегїашом wt гор нздол и wt шкрѣст местом и wt пред господство ми.

Сего радї дадох сїи господство ми слѣзни господства ми Нѣгѣловн със братїи ениѣ, Герге и Ынтонїе, такоже да сѣт нм сїи ацигани и погоане за лозїе и дела за шчинѣ дѣдїно и вѣ шхавѣ синовом и вѣшком и превнчетом и не wt когождо непоколѣбно по рязно господство ми.

Сеже ѣво и сведетелїи поставлѣем господство ми: жѣпан Хриза велнкїи дворник и жѣпан Фїера велкїи лгофет и жѣпан Трѣфанда вел вестїар и жѣпан Мнхѣ вел спатар и жѣпан Дѣмитраки вел столник и жѣпан Раманди вел колнсе и жѣпан Дїшаманди вел пѣхарник и жѣпан Кондло велнкїи постелник. И исправник, Фїера велнкїи лгофет.

¹ Ar putea fi „Гор Тоещи“.

² „х^{гѣ}“ scris cu altă cerneală.

³ „ѣ погон“ scris cu altă cerneală.

⁴ „х^{гѣ}“, de asemenea.

И написах аз, Пепѣдат Логофет, въ настоани градѣ Бѣвсрещи, мѣсеца юліе нѣ дни н шт Падна даже до нинѣ въ сего писаніе текѣцагв лѣтом въ лѣто хрѣс, а шт рождество Христа хрѣки.

† Іо Александръ кшекѣда, мѣлостію Божію господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Pias voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, lui Neagul și cu frații săi, Gherghe și Antonie din Negoești, lângă Țîrgșor și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le-a dăruit, ca să le fie un sălaș de țigani, anume Banciul țiganul și cu țigancă sa, anume Paraschiva și cu copiii săi, Vladul și Stan și Maria, pentru că a cumpărat sluga domniei mele Neagul cu frații lui, Gherghe și Antonie, fiii lui Mihai, acel sălaș de țigani mai sus-scris de la Mihaiu postelnic din Sărata. pentru 14 000 aspri gata. Și iar a cumpărat Neagul și Gherghe și Antonie de la Nenciul vornic și de la jupanița lui, Neacșa din Mănești, o țigancă, anume Dumitrana, pentru 3 400 aspri gata. Și au fost atunci la întocmirea lor boieri martori, anume: din Vaideei, Costandin și din Negoești, Nastea și din Gortoești¹, Dima.

Și iar au cumpărat Neagul și Gherghe și Antonie în dealul Fisticilor de la Neğuțu 1 pogon de vie și cu stînjeni de ocină în cîmp, pentru 3 400² aspri gata. Și iar au cumpărat Neagul și Gherghe și Antonie de la Neagoe, fratele lui Neğuțu din Fistici, 1 pogon³ de vie pentru 3 400 aspri² gata. Și iar au cumpărat Neagul și Gherghe și Antonie de la Milea din Pațea un pogon de vie în dealul Fisticilor, pentru 2 000 aspri gata. Și iar a cumpărat Neagul cu frații săi, Gherghe și Antonie, de la Necula fiul lui Mihaiu din Popești și de la soția lui, Slavița, toată partea lor de ocină din sus și din jos, cît se va alege, pentru 1 000 aspri gata. Și iar au cumpărat Neagul și Gherghe și Antonie de la Stan și de la fiul lui, Stan, și de la Gîdeleiu toată partea lor de ocină din Popești, cît se va alege, pentru 800 aspri gata.

Și au fost la întocmirea lor mulți oameni buni martori, anume: din orașul Țîrgșor, popa Oprea și Dragul și din Pațea bătrînul Dragoe și Vîlcul și fratele lui, Mircea și Chicul.

Și au vîndut acești mai sus-ziși numiți oameni țigani și via și părțile de ocină ale lor, ei de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și dimprejurul locului și dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea slugilor domniei mele, lui Neagul cu frații lui, Gherghe și Antonie, ca să le fie acești țigani și pogoane de vie și părți de ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

¹ Ar putea fi: Toeștii de Sus.

² „3400“ scris cu altă cerneală.

³ „1 pogon“ de asemenea scris cu altă cerneală.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Ramandi mare comis și jupan Diamandi mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic, Fiera mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna iulie 18 zile și de la Adam pînă acum la această scriere ani curgători, în anul 7136, iar de la nașterea lui Hristos, 1628.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Academia Republicii Socialiste România, CCXCIX/10.
Orig., perg. (33 × 44), pecete timbrată.

134

1628 (7136) <iulie> 25, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Socol paharnic jumătate din satul Bordsșani.

† Милостію Божію, Іу Ілѣандроу вѣкѣвѣда и господинь въсою земле Ѹггровлахітское, синъ великаго и прѣдобраго Іу Ілѣаш воєвода. Дават господство ми сѣе повелѣніе господства ми слоугов господства ми Соколов пѣхарникоуа и със синовн еи, елнци емѣ Богъ припѣстит, іакоже да мѣ ест вчинѣ ѡ Бordsșани, али дела жоупаница Даріев, жѣпанница Тоадеров вт Блѣдѣни, въсау, варе елика се хтѣт избрат дел еи, али вт над въс село четвертаго дел, вт полю и вт шоум и вт вода и вт влата със рѣба и вт седалище селов и със въснх вечинн по нлѣ:...¹ понеже ест коупил Сокол пѣхарникѣа сѣе вѣше речена вчинѣ и със въснх вечинн елнци бѣа ест дел еи вт на жѣпанница Даріе жѣпанница Тоадеров вт Блѣдѣни, за хххг аспри ванн готовн, іакоже да моу ест вчинѣ и вхѣб емѣ и синоволн емѣ, али знаа се вт над въс село.

Занеже ест половинѣ вт село Bordsșани слѣгов господства ми Соколов пѣхарник и със въснх вечинн елнци ест нмалн, а половино вт вѣше реченѣ село Bordsșани ест жоупаницев Даріев и стараго Нѣгѣлов вт Bordsșани. Ѹ тем радї, подобает се вѣти поволенѣ коупити слоуга господства ми Сокол пѣхарник, почто радї ест дѣдїницѣ, а Даріе и Нѣгѣоуа вни сѣт коупителїе, тере соут кѣпѣлн вт прѣжде вт прѣдѣдї Соколов пѣхарник. И продала ест сама жоупаница Дарїа за доброволаѣ еи, без ни едно силностїю и със знанїе въсем людем еи и породїнѣ еи. И аще лиже вѣрѣтает сѣ нѣкоѣ вечинн жѣпанницев Даріев вт над сѣе вѣше речена дел еи за вчинѣ развѣ сїю вѣше писани вечинн, варе бежалн, варе прѣтеснѣлн за дроузи волѣри, въснх да воудѣт вечинн Соколов пѣхарник,

¹ Loc alb.

Жьбно със више писани вечини, почто радї ест продал жоупаница Дарїе сїе више речена вчинѣ и със вечини Соколов пехарник за добро волѣ еи и развѣ ни едно силностїю, за сїю више писан цѣнѣ, такоже да мѣ ест вѣ хѣб емѣ и синовом емѣ и прѣвнѣчет емѣ вѣ вѣки вѣком.

И а, потом, видѣх господство ми и запис вт рѣка жѣпанїцев Дарїек на роук Соколов пехарник исписан и със печат еи и със сведетелїе със добри волѣри и за чьстїю: жѣпан Фїера вел лугвфет и стар Стан логофет вт Сѣвѣци и Нѣгѣл постелник и със брат его Герге постелник, сини жѣпан Мнхажовк вт Трѣгшор, и Тоадер, дрѣжинѣ жѣпанїцев Дарїек.

Сего радї дадох и господство ми слѣгов господства ми Соколов пехарник синѣ жѣпанов Дрѣгичов вт Корнѣцїини, такоже да мѣ ест сїю више речена вчинѣ вт Бордѣшани и със вечини вѣ хѣб емѣ и синовом емѣ и внѣком и прѣвнѣчетом емѣ и ни вт когоже не поколѣбнмо, порязмо господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господство ми: жоупан Рнза велнкїи дворник и жѣпан Фїера велнкїи логофет и жѣпан Трѣфанда [велнкїи вистїар и жѣпан Мнхо вел спатар и жѣпан Дѣмитраки велики столѣнк и жѣпан Ярамандї велики колнс и жѣпан Дчлмандї велнкїи пехарник и жоупан Кондїли велнкїи постелник. И исправник, жоупан Фїера велнкїи лугвфет.

И аз, стар Стан лугвфет вт Сѣвѣци, исписахом вѣ настоанїи граду глаголемн Боукѣреци, мѣсеца юнїе кѣ днн текѣцаго лѣтом вт Ядала до ннѣшнѣго днн вѣ лѣто хѣрлѣ.

† Іw Илиѣандрѣ ввекѣда, милостїю Божїю, господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Io Iliaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Socol paharnicul și cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină la Bordușani, însă partea jupaniței Daria, jupanița lui Toader din Vlădeni toată, oricît se va alege partea ei, însă de peste tot satul a patra parte din cîmp și din pădure și din apă și din balta cu pește și din vatra satului și cu vecinii anume: . . . ¹, pentru că a cumpărat Socol paharnicul această mai sus-zisă ocină și cu toți vecinii cît a fost partea ei de la jupanița Daria, jupanița lui Toader din Vlădeni, pentru 23 000 aspri bani gata, ca să-i fie ocină și ohabă lui și fiilor lui, însă să se știe de peste tot satul. Pentru că jumătate din satul Bordușani este al slugii domniei mele Socol paharnic și cu toți vecinii cîți a avut, iar jumătate din mai sus-zisul sat Bordușani este al jupaniței Daria și al bătrînului Neagul din Bordușani. Intru aceasta se cuvine să cumpere sluga domniei mele Socol paharnic fiind mai volnic pentru că este moștean, iar Daria și Neagul sînt cumpărători de au cumpărat mai dinainte de la strămoșii lui Socol paharnic.

¹ Loc alb.

Și a vîndut înșăși jupanița Daria de bunăvoia ei, fără nici o silă și cu știrea tuturor oamenilor ei și a rudelor ei. Iar dacă s-ar întîmpla să se afle niște vecini ai jupaniței Daria de pe această mai sus-zisă parte de ocină a ei în afara vecinilor mai sus-ziși, fie fugiți, fie cotropiți de alți boieri, să fie toți vecini ai lui Socol paharnic împreună cu mai sus-zișii vecini, pentru că a vîndut jupanița Daria această mai sus-zisă ocină și cu vecinii lui Socol paharnic de a ei bunăvoie și fără de nici o silă pentru acest preț mai sus-zis, ca să-i fie de ohabă lui și fiilor lui și strănepoților lui în veacul veacului.

Iar după aceea am văzut domnia mea și zăpis de la mîna jupaniței Daria la mîna lui Socol paharnic, scris și cu pecetea ei și cu martori, cu boieri buni și de cinste: jupan Fiera mare logofăt și bătrînul Stan logofăt din Săvești și Neagul postelnic și cu fratele lui Gherghe postelnic, fiii jupanului Mihai din Tîrgșor și Toader ruda jupaniței Daria.

Pentru aceasta am dat și domnia mea slugii domniei mele lui Socol paharnic fiul jupanului Drăghici din Cornățeni, ca să-i fie această mai sus-zisă ocină din Bordușani și cu vecinii de ohabă lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Riza mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Aramandi mare comis și jupan Diamandi mare paharnic și jupan Condili mare postelnic. Și ispravnic, jupan Fiera mare logofăt.

Și eu, bătrînul Stan logofăt din Săvești, am scris în cetatea de scaun numită București, luna iunie ¹ 25 zile ani curgători de la Adam pînă în zilele de acum, în anul 7136 <1628>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Academia Republicii Socialiste România MCDLX/228.

Orig., perg. (40 × 48), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1937.

Copie slavă la Arh. St. Buc., ms. 1233, f. 234—237.

135

1628 (7136) iulie 30, București.

Răvaș domnesc de jurători într-o pricină de rumânie.

† Zde jurătorii lui Stan, sinu Costandin Vărtute ... ² anume: din Codreșești, Codrea și din Iaroslăvești, Paraschiva croitorul și din Mîrșe, Nedelco; să jure Stan de către Dumitrașco biv vel vistier, cum nu iaste rumân

¹ Luna, după divan.

² Loc alb.

de în Bucșani și cum nu l-au apucat legătura lui Mihail voevod în Bucșani și de cînd Sinan pașa încoace, pînă acum, n-au mai șazut în Bucșani, nici s-au hrănit pre acea ocină.

Deci, de nu va fi șazut în Bucșani niciodată, el să fie în pace; iar de va fi șazut în Bucșani și să va fi hrănit acolo, el să fie rumân. Inșă cum vor afla cu sufletele lor. Și zioa, după Adormirea născătoarei de Dumnezeu, august 20 dă zile. Și ispravneac Radu portar.

A scris Lepădat la București, iulie 30 dni, văleat 7136 <1628>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Radu Vodă, nr. 256, f. 650.

Copie; alte copii: ibidem, ms. 1268, f. 108 (cu data 1629 iunie 30) și la Academia Republicii Socialiste România, ms. 4985, f. 53 v.

EDIȚII. Ghibănescu, *Codrescu*, 164.

136

1628 (7136) august 3.

Manu vinde lui Stan Dragoman o ocină la Flămînda.

Scris-am eu Manul al lui Lazăr acest al mieu zapis, ca să fie de mare credință la mîna lui Stan Dragomanul și i-am vîndut 10 stînjeni dă ocină de a mea bunăvoe pre bani gata, cum să fie a lor și a feciorilor lor și a nepoților și a strănepoților. Și o am vîndut și dăn apă și dăn uscat, dăn vîrfu pînă în vîrfu. Și au fost atuncea, na em: uncheașul Dragalu și Buna și Ivan al Nelui mărturie. Și pentru credința, ne-am pus peceteile mai jos, ca să să crează.

Avgust 3, leat 7136 <1628>.

Eu Dragul.

† Eu Buna mărturie.

Ivan al Nelui.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mărgineni, nr. 454, f. 167 v.

Copie; altă copie, cu mici diferențe, ibidem.

Actul face parte dintr-o serie de zapise „pentru moșia Flămînda“.

137

1628 (7136) august 5, București.

Alexandru Iiaș voievod întărește lui Hriza mare vornic vecini în Bălteni, în urma unor judecăți.

† Многостѣю Божію, Іу Александръ воевода и господинъ въсон земли Зггровлахінскоє, синъ великаго и прѣблагаго, поко[ко]инномѣ Іу Нлігаш воевода. Дават господство ми сѣ повеленіе господства ми почтенномѣ правителю господ-

стева ми жьпан Хриза вел дворник и със синови си, елицеже Богъ дьровахъ, такоже да мѣ ест нѣкое вечини ѝ село ѝ Бьлтѣни, въ сѣдство Слѣховъ, на име : Градѣ със братїи его и със синови его...¹ и Марин със синови его...¹ и Пьдоре със сини его и Стан със синови си...¹ и Стопан със сини его...¹, понеже сїи вечини вт Бьлтѣни били сѣт покѣпили за почтеннаго правитеа господства ми жьпан Хриза вел дворник, закѣпно със вѣс село Бьлтѣни, ешеже нан вт прѣжде врѣме, вт при данїе господства ми, въ прѣвое господство, вт над волѣри которїи сѣт били наследници селавк. И вѣс дрѣжал нѣ ест със добро мирно.

И потом, къда ест била сѣда, въ данїе господства ми, въ на второе редѣ за господство зде ѝ Влашкоє Земле, а сїи вечини, Градѣ със братїи его, еже сѣт више речени, вни сѣт скочили прѣхъ и дошел ест прѣд господство ми ѝ диван, тере съпрѣше се за лицѣ със почтеннаго правитеа господства ми жьпан Хриза вел дворник. И сице прѣше вни ѝ диван како нѣет била вечини за дѣдино вт Бьлтѣни, ниже нѣ ест ѣфатна свезанїа Мнѣаков воевод ѝ село ѝ Бьлтѣни. Таже въ том, господство ми сѣм дал Градѣ със братїи его закон вѣ мегїаши по рѣваше господскїи, тере сѣт заклеа како нѣет била вечини вт Бьлтѣни.

И потом, почтеннаго правитеа господство ми жьпан Хриза вел дворник, вни сице не вставлѣют сѣ, нѣ възнимал вт прѣд господства закон през закон кѣ за волѣри, написани вѣснѣ на име по рѣвашоє господства ми, тере сѣт ходил и видѣан сѣт и вснованїа домови нѣ вемзи вечини ѝ Бьлтѣни и истинствова ест сїи кѣ за волѣри със дѣшамн нѣ, како ест била вечини за дѣдино вт Бьлтѣни и ѣфатили за свезанїа Мнѣаков воевод ѝ Бьлтѣни. И вѣс била закѣпно със прочїи вечини ѝ село даже до данїе Смиїов воевод, когда ест била залочествѣхъ за тѣтарѣ; вни тогда расипают сѣ вт село.

И по еже ест покѣпила жьпан Хриза вел дворник село Бьлтѣни, вни ест послаа тере сѣт събират вѣснѣ вечинїи вт по кѣде сѣт били расипали. Таже ест вднесла по сїи вечинїи, Градѣ със братїи его ѝ село ѝ Бьлтѣни. И пришел ест сїи кѣ за волѣри вѣснѣ заплѣно прѣд господство ми оу великїи диван, тере сѣт сѣдетелствова със дѣшамн нѣ како сѣт били вечини. И послаа сѣм господство ми по вѣрнимн волѣриннн господство ми Спира вторїи постелник и по Оевѣнакт третаго постелник, из къща господство ми, тере сѣт заклеа по сїи кѣ за волѣри въ свѣта црѣкѣвѣ, със рѣцѣхъ над свѣта евангелїе, вѣс по еднаго по редѣ, тере сѣт <заклеа>² како ест била вечини за дѣдино и ѣфатили вт свезанїа Мнѣаков воевод вѣс ѝ село ѝ Бьлтѣни. Таже ест встал Градѣ със братїи его вт закон и вт сѣжденїе вт прѣд господства ми. И сѣм послаа господство ми тере ест плѣнна по тѣхъ вѣ клетовци, како ест била закона, почто радї ест заклеа крикѣ.

И потом, къда ест била послѣхъ, през мало врѣме, а Градѣ със братїи его, еже сѣт више речени, вни не вставлѣет сѣ, анѣ пак дигнѣла прѣхъ и пришел ест

¹ Loc alb.

² Omis.

прѣд господства ми 8 днѣвн, такоже да си възимаѣт пак закон мѣн за болѣри, закон през закон. Таже въ том, господство ми съм гледал и сѣдна по правдѣ и по закон и съм смотрихом господство ми, кѣсноже със възсхди честити ми правителѣи господства ми и със въс днѣвнои, како того шенчаю не възсхотѣхом господство ми да га чиним, почто радѣ таѣ закон и тон шенчаю бнл ест попрад и прѣснт и штавна долни шт давно врѣме, ешеже шт при дѣни Мнхнѣв воєвод. И шт тогда до нинѣ таѣ закон нѣст нан бнст 8 земле. Таже ест шстал Градѣ и със братѣи его шт закон и шт сѣжденїе его шт прѣд господства ми и второ-раго крат. И съм нзвѣдна господство ми по възсх шт днѣвн със велика срамот и поставаѣем господство ми тере ест дал едноиш по р̄ за палице 8 днѣвн, почто радѣ сѣт ходна въс със ласканїе и да въздвижеѣт дрѣге обичѣе.

Сего радѣ дадох съм господство ми почтенноиш правителю господство ми жѣпан Хризен вел дворник, такоже да мѣ ест сѣн вечни шт Бѣлтѣни, Градѣ със братѣи его, Марин и Пѣдѣре и Стан и Стопан със синовеи нх, дѣдѣно емѣ и синовеи и внѣком и прѣвнѣчетом и не шт когождо непоколѣбнмо, поризмо господство ми, како ест бнл и шт прѣжде врѣме.

Сеже оубо и свидѣтелѣи поставаѣем господство ми : жѣпан...¹ и жѣпан Фѣра вел лшгвфет и жѣпан Трѣфанда вел вистѣар и жѣпан Мнхо вел спатар и жѣпан Дѣмитраки вел столник и жѣпан Раманди вел колнс и жѣпан Дѣаманди вел пѣхарник и жѣпан Кондлаш велкѣи постелник. И исправник, Фѣра велкѣи лшгвфет.

И написах Лепѣдат лшгвфет въ граду Бѣкѣрѣци, мѣсеца август ѣ дѣни и шт Падма даже до нинѣ въ сего писанїе текѣцагв лѣтом, въ лѣт хѣрлѣ, а шт рождество Христово, уахкн.

† Іу Александрѣ кѣкѣда, мнлостїю Божїю господнѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Pliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului dregător al domniei mele jupan Hriza mare vornic și cu fiii săi, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie niște vecini în sat la Bălteni, în județul Ilfov, anume: Gradea cu frații lui și cu fiii lui . . . ¹ și Marin cu fiii lui . . . ¹ și Pădure cu fiii lui . . . ¹ și Stan cu fiii săi . . . ¹ și Stoian cu fiii lui . . . ¹, pentru că acești vecini din Bălteni au fost cumpărați de cinstitul dregător al domniei mele jupan Hriza mare vornic împreună cu tot satul Bălteni, încă dinainte vreme, din zilele domniei mele în prima domnie, de la boierii care au fost moștenii satului. Și i-a tot ținut cu bună pace.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, în al doilea rînd de domnie aici în Țara Românească, acești vecini, Gradea cu frații săi, care sînt mai sus-zși, ei au ridicat pîră și au venit înaintea domniei mele la divan

¹ Loc alb.

de s-au pîrît de față cu cinstitul dregător al domniei mele jupan Hriza mare vornic. Și astfel au pîrît ei în divan cum n-au fost vecini de moștenire din Bălteni, nici i-a prins legătura lui Mihai voievod în sat la Bălteni. Astfel, întru aceea, domnia mea i-am dat lui Gradea cu frații lui lege 12 megiași, pe răvașe domnești, de au jurat că n-au fost vecini din Bălteni.

Iar după aceea, cinstitul dregător al domniei mele jupan Hriza mare vornic, el nu s-a lăsat așa, ci a luat înaintea domniei mele lege peste lege, 24 de boieri, scriși toți anume pe răvașul domniei mele, de au mers și au văzut și temelia caselor lor, a acestor vecini, la Bălteni și au adevărit acești 24 de boieri cu sufletele lor că au fost vecini de moștenire din Bălteni și apucați de legătura lui Mihai voievod la Bălteni. Și au tot fost împreună cu ceilalți vecini în sat pînă în zilele lui Simeon voievod, cînd au fost răutăți de tătari; ei atunci s-au risipit din sat.

Iar după ce a cumpărat jupan Hriza mare vornic satul Bălteni, el a trimis de a strîns pe toți vecinii de pe unde au fost risipiți. Astfel i-a adus și pe acești vecini, Gradea cu frații lui, în sat la Bălteni. Și au venit acești 24 de boieri toți deplin înaintea domniei mele în marele divan, de au mărturisit cu sufletele lor că au fost vecini. Și am trimis domnia mea pe credincioșii boieri ai domniei mele Spira al doilea postelnic și pe Teofilact al treilea postelnic, din casa domniei mele, de au jurat pe acești 24 de boieri în sfînta biserică, cu mîinile pe sfînta evanghelie, tot cîte unul pe rînd de au <jurat>¹ că au fost vecini de moștenire și apucați de legătura lui Mihai voievod tot în sat la Bălteni. Astfel a rămas Gradea cu frații lui de lege și de judecată dinaintea domniei mele. Și am trimis domnia mea de i-au prădat pe acei 12 jurători, cum a fost legea, pentru că au jurat strîmb.

Iar după aceea, cînd a fost pe urmă, peste puțin timp, Gradea cu frații lui, care sînt mai sus-ziși, ei nu s-au lăsat, ci au ridicat pîră și au venit înaintea domniei mele la divan, ca să-și ia iarăși lege 48 de boieri, lege peste lege. Astfel, întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, și am socotit domnia mea împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și cu tot divanul că acel obicei domnia mea n-am vrut să-l facem, pentru că acea lege și acel obicei a fost călcat și părăsit și a rămas jos de multă vreme, încă din zilele lui Mihnea voievod. Și de atunci pînă acuma acea lege n-a mai fost în țară. Astfel a rămas Gradea și cu frații lui de lege și de judecata lui dinaintea domniei mele și a doua oară. Și domnia mea i-am scos din divan pe toți cu mare rușine și am pus domnia mea de a dat fiecăruia cîte 100 de toiege în divan, pentru că au umblat tot cu înșelătorie și să ridice alte obiceiuri.

De aceea, am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Hriza mare vornic, ca să-i fie acești vecini din Bălteni, Gradea cu frații lui,

¹ Omis.

Marin și Pădure și Stan și Stoian cu fiii lor, dedină lui și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele, cum a fost și dinainte vreme.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan . . . ¹ și jupan Fiera mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Ramandi mare comis și jupan Diamandi mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic Fiera mare logofăt.

Și am scris Lepădat logofăt în cetatea București, luna august 5 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor, în anul 7136, iar de la nașterea lui Hristos 1628.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, IV/36.

Orig., hirtie (43,5 × 29), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1782; altă trad. ibidem, ms. 256, f. 222—223.

138

<1628> august 5, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Barbu postelnic satul Halmăjul, jud. Dolj.

† Izvodul cărții Io Alexan<dru voevod>, feciorul marelui și preabunului, <răposatului> Io Iliăș voevod, slugii domniei mele Barbu <posteln>icul și jupînésăi lui, Neacșa, fata Gramei și cu feciorii lor, care Dumnezău le va da, ca să <le fie> satul Halmăjul din județul Jiului de Jos, totu satul cu totu hotarul și cu toți rumânii și cu totu venitul din cîmp, din pădure, din apă și de preste tot hotarul, cît să va găsi și să va alége, din hotarū pînă în hotarū, pre hotarul cel bătrîn și pre sémne.

Și ca să știe sémnele și hotarulū satului: din Șitoia pe Dîmbovița, pi din susū la Jii cade în gîrlă . . . ulmulū și din Mălăești pe curmătură, pe Piscul cu Gropile și din curmătură în Poiana Bordei și din Goești pe Dosul Adîncății, care cade la Brădești în Valea Predei pă cursura Mărținului și de acolo cade în Valea lui Bran și pînă în Dragomirești.

Pentru că acestū satū Halmăjul, care scrie mai susū, <au> fost de moșie al pomenitului Șerban voevod, de la părinții lui. Iar după aceia, cîndū au fost mai nainte vréme, în zilele <lui> Io Mihail voevod, cînd au fost cursul anilor 7108, pe vréme cîndū au fost dumnilui boeri păharnicū mare, iar atuncea pe acea vréme pomenitul Șerban voivod, sîngur el a vîîndutū satul Halmăjul,

¹ Loc alb.

care scrie mai-sus, Gramei din Bălténi, socrul slugii domnii méle, Barbul postélnicul din Poiana, drept 24 000 de aspri gata. Și au fost vîindutú de a lui bunăvoe și cu știrea tuturor boerilor și a megiașilor dinprejurul locului.

Și am văzut domnia mea și zapis de vînzare la mîna Gramei din Bălténi pe satul Halmăjul, făcută din luna lui mai 24 de zile, cînd au fost cursul anilor 7108, cu mulți boeri mărturie și întărit cu mare blestem și cartea de cumpăratură peste tot satul Halmăjul, iar din luna lui mai, de cînd au fost iar cursul anilor 7108 și cartea pomenitului Radul voevod, <fiul> Mihnei voivod, cînd au fost cursul anilor 7128. Și au dat ginere-<său> Barbului postelnicul și jupînései lui, Neacșa, <tot satul Halmă>jul zéstre, în zilele lui Gavril voevod, iar în cursul anilor 7128 cu mu ... și cu mare ble<stem>.

Drept aceia, am datú domnia mea Barbului postelnicul și jupînésăi lui, Neacșăi, fata Gramei și am <dat și am> întărit <și cu această carte a> domnii méle, <cum a fost> și mai denainte vr<éme tot> satul Halmăjul cu tot hotarul și cu toți rumânii moșie, de<dină>, ohabnică feciorilor și nepoților și strănepoților și de nime neplătită, peste zisa domnii méle.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea: jupan Hriza vel dvornic, jupan Hera vel logofăt, jupan Trufanda vel vistier, jupan Miho vel spătar, jupan Dumitrache vel stolnic, jupan Ramandi vel comis, jupan Condela vel postelnic. <Ispravnic>, Hera vel portar ¹.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în scaunul cetății Bucureștilor, în luna lui august 5 dni și de la Adam pînă acuma cursul anilor ...

H cîe do saŭk ².

La sémnele hota<relor> lipsă, iar célelalte s-au găsit toate plin.

După C. S. Nicolăescu-Plopșor, *Mon. j. Dolj*, p. 147—148 (fără an).

Traducere comunicată de pr. D. Bălașa.

Anul după divan.

1628 (7136) august 7.

Alexandru Iliăș voievod poruncește unor boieri să aleagă hotarele moșiei Halmăjul.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domnă, fiiul răposatului Io Iliăș voevod. Scriem domniia mea voao tuturor boerilor, care sînteți luați pre răvașele domnii mele de boieriul domnii mele Mihai cluceru și de sluga domnii mele Barbul postelnic. Către aceasta vă dau în știre domniia

¹ În loc de logofăt.

² Și acestea pînă aici.

mea că aicea, înaintea domnii mele venit-au sluga domnii mele Barbul postelnicu de s-au jăluit cum întră Mihai cluceriul în hotarul Halmăjului cu o carte ce au fost făcut Dragotă postelnicu în zilele lui Mihai vodă, de-i împresoară moșia.

Deci domniia mea v-am dat pre voi la mijlocul lor, ca să căutați și să adevărați pre dreptul hotarale cele bătrîne: sînt pre unde zice Mihai cluceriul au împresoară moșia? Intr-acéia, în vreme ce veți vedea cartea domnii mele și sluga domnii mele Radul vtori portar, iară voi să mergeți acolo să căutați și să călcați locul din hotar pînă în hotar, pe dreptate, să alegeți pre unde au fost hotarale cele bătrîne, pre acolo să fie, nimica între voi fățarie să nu fie, ci să-i tocniți cum veți afla cu sufletele voastre. Și să-i alegeți și despre satul Mălăeștii, să nu mai jăluiască la domniia mea.

Și dacă veți tocni, să dați știre domnii mele pre sluga domnii mele ce iaste mai sus-scris.

Aceasta v-am grăit domniia mea și într-alt chip să nu fie, după cuvîntul domnii mele.

Și ispravnic însumi am zisū domniia mea.

Și s-au scris, avgust 7 zile, văleatul 7136 <1628>.

Io Alexandru voevod.

Biblioteca „V. A. Urechia” — Galați, ms. V. 221, f. 1v — 2.
Copie din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea.

140

1628 (7136) august 8.

Andrei vinde lui Vlad vistier doi rumâni din Copăcel.

† Scris-am eu Andreiu acesta al meu zapis la mîna Vladul vister, să fie de credință cum e-mu vîndut acești rumâni, anume Goran și Dumitru, însă în bani gata 3400. Și me-u scos și birul dreptu, făcut-au di lună bani 160. Dereptu acee acești rumâni fost-au de moșie de în sat de în Copăcel. Dici ocina cît amū avut într-acestu sat fostu-o-m vîndut mai denainte vrême iar dumnelui, iar acești rumâni ci sintu mai sus-scriși fostu-e-mū lăsat mie. Iar acum, ajunsu-m-au vrême de nevoe, vîndutu-e-mū iar dumnelui, ca să-și margă la moșie lor, iar la Copăcel. Și i-am dat acești rumâni și acesta ocină de a me bună voe, și să-i fie moșie ohabnică și feciorilor.

Și am <pus> mărturie: Dragomir de în Prundeni și armașul Oprea de în Mălureni și armașul Radu . . . ¹ și Toder de în Cîrciumari și Stan de în Rădești.

¹ Loc alb.

Și am scris eu, Dragomir; ΠΗC ΜΕΣΕΪΑ ΔΕΓΓΕΤΕΘ, ΔΨΗΗ Η, ΕΨ̄ ΔΕΤ̄ ΧΨΡΛΣ̄.

Academia Republicii Socialiste România, XLII/43.
Orig., hirtie (29 × 21), patru peceti aplicate.
EDIȚII. Bianu, *Doc. rom.*, 149—150.

141

1628 (7136) august 8.

Stanciul al lui Baloi din Brăgărești vinde lui Hrizea vornicul o vie cu ocină în Bălțați.

† Scris-am eu Stanciul lu Baloi de Bregărești acesta sapis al meu cum am vîdut vornicului Hrizei o vie și cu ocină de în Bălța<ți> cîtă scrie carte dumnescă, care am dat în mîna vornicului. Și o am vîdut drept 4000 de bani gată, ca să-i fie moșii dumnelui și <co>conilor dumnelui.

Și la docmală au fostu de în Brăgărești, Stănișlavu, Tîmboe și Stoica bîrcălabul și Negoii Tulici și de Călinești, Stanciul, Ivan i Coman și alți neguțitore care să vor scrie mai jos.

S-au scrisu sapis bătru credeța ca să vac carte dimnescă pre astu sapis al meu.

Vă let 7136 <1628> meseță agostru 8 zi<le>.

Γγηνας προην σλουτζερης μαρτιρος τα ανοθεν¹

Γερωσιμας μαρτηρω τα ανοθεν²

Δεδουλ μαρτηρος³

Κονδης μαρτηρος⁴

Μηχαηλ μαρτιρος⁵

Și eu Dedul Simei am <s>cris și mărdurisescu ce-i mai sus scrisu⁶.

<Pe verso:> Bălțați.

Arh. St. Buc., A. N., LX/19.
Orig., hirtie (30,5 × 21), patru peceti aplicate.

¹ Ghinea fost sluger martor de față

² Gherasim martor de față

³ Dedul martor

⁴ Condea martor

⁵ Mihail martor

⁶ Toate semnăturile sînt autografe.

1628 (7136) august 10.

Manea vinde o ocină lui Ionașco postelnic.

† Scris-am eu Manea acesta al meu zapis să fie la mîna lui Ionașco postelnic, cum să știe că i-am vîndut ocină în partea Predei Turcului, diriptu bani gata 500¹. Și i-am vîndut de bună voia mea, însă ocina fără rumâni, cum să-i fie ocină ohabnică să fie partea Predei toată de în ocină cu vie.

Și cîndu am vîndut această ocină ce iaste mai sus scris au fost mărturie omi buni de în prejurul locului, pre nume: Ghiuca ot Milești, ot Mălăești, Purece i Drăghici și popa Radul i Dumitru, ficiorul popeii Radului de în Cornetu.

Пис ОѢвдѡсѣѢ ДѢтак; пис мѣсеца август ѿ дѣни ѡт вѣтѣѢ въ летоѡхъ \times ЗРАС²

Arh. St. Oltenia, XLI/2.
Orig. hîrtie (15 × 21,5).

1628 (7136) august 17, București.

Alexandru Iiaș voievod întărește satul Bîlta, din jud. Gorj, moșnenilor satului, care s-au răscumpărat din vecinie.

† МѢлостѣю Божѣю, Іѡ Плевѣандрѡсъ коевода и господинѣ въсон землѣ Зѡггровлаѡхѣнскоѣ, синѣ великаго и прѣблагаго, покониномѡс Іѡ Илѣашъ коевода. Дават господство ми сѣѣ повеелѣнѣѢ господство ми сѣлов Бѣлта ѡт сѣдство Горжна и наследницѣим сѣлов, на име: Драготѣ Данск и Нѣргоѣ Тѣлѣвѣнскѣла и Дрѣгою Тѣлѣвскѣла и Йрка Бѣчнѣвскѣла и Цюра Брѣтѣковѣк и Стонка Драготѣвѣк и Драгомир Тодерѣвскѣла и Строе Пѣрцикалѣвѣк и Цѣлѣфѣла и Хѣсѣла и Мога Рѣбошчинѣвскѣла и Воикѣла със четом ихъ и със въснихъ братѣи имъ за учинѣ и със сѣновнѣи елѣцѣмъ Богѣ припѣститѣ, ѡкоже да мѡс ѡст сконѣмъ сѣло Бѣлта със въс хотаромъ и със въс ходокомъ ѡт поля и ѡт шѣми и ѡт вода, ѡт посѣвѣѣ, варѣ елѣка сѣ хѣтитъ избрати ѡт хотар дорѣи ѡ хотар по старѣ хотарѣ и велѣсѣѣ.

И хотаромъ сѣлов да сѣ знаѣт: ѡт хотарѣла Рѣвикѣлов дорѣи ѡ хотарѣла Гѣрѣчилор и ѡт хотарѣла Брѣдичѣчилор дорѣи ѡ хотаромъ Йрканилор и ѡт хотарѣла Сѣнѣтичилор дорѣи ѡ хотарѣла Бѣлтишоарѣвѣк и ѡт Бѣлѣ Рачилор дорѣи ѡ Бѣлѣ Чернѣо, колѣко дрѣжетъ учина сѣловѣ Бѣлта ѡколѣно.

¹ Lingă cifră s-a mai adăugat ulterior \times ā = 1 000

² Unitatea pare să fie scrisă peste o cifră răzuită.

Понеже того село Блъта више писано биан сѣт вѣс вечини за дѣдѣно и покѣпили за Стонка вистѣпар шт при дѣнѣе поконинномѣ Миѣанов воевода, шт над болѣри которѣи сѣт биан наследнициѣи сѣлов. И шт тогда вѣс биан село Блъта вечини Стонкѣв вистѣпар сѣс добро мирно даже до нинѣ.

И по том, кѣда ест биан вѣ дѣнѣе господства ми вѣ прѣвое редѣ за господство а Стонка вистѣпар шт тогда при тае врѣме сѣс зла люкакствѣе люкакствоваа сѣ сѣт шт кѣ господства ми и сѣтворил ест многа пагѣвѣш господства ми и шт ест дѣжнѣш господства ми многа разавѣ за новциѣ.

Таже кѣда ест биан сѣдѣ вѣ дѣнѣе господства ми вѣ на второе редѣ за господство заде вѣ земле Блѣшкое, а господство ми смотриѣом кѣпноже сѣс вѣснѣми почтеними и вѣрнѣи правителѣи господства ми и сѣс вѣс диваном, како ест биан по правостѣе. Таже по сѣмрѣти Стонкѣв вистѣпар достигаа ест диваном и сѣжденѣа, тере сѣм вѣзнимал господство ми вѣсѣх сѣла и вѣсѣх штѣчѣствѣеѣ Стонкѣв вистѣпар над разлога господство ми радѣ тае пагѣвѣш и дѣжновенѣе, что ест биан господствѣш ми. И сини шт тѣлом его нѣст имал. Тере им сѣт кнѣствоваа. Таже сѣм свободаа господство ми и по того село Блъта више пис, тере скѣповала сѣ сѣт шт господство ми за вечинѣе за сѣ жити готови, сѣс ѣзнанѣм вѣсѣм болѣром господства ми велициѣи и мали шт диваном господства ми и сѣтворил сѣм господство ми сѣлови Блъта сѣю книгѣш господства ми за скѣпованѣе, такоже да ест шт сѣдѣ напрѣд кнѣши над дѣдѣна им и свободни за вечинѣе сѣс добром мирно до вѣ вѣки. И сѣродницеѣ Стонкѣв вистѣпар или дрѣги людѣе, ниѣто трѣвѣш сѣш ними да не имат, нѣ да ест вѣ добро сѣмирнѣе за вечинѣе, шни и сынови им, понеже скѣповала сѣ сѣт шт кѣ господства ми за вечинѣе за того цѣно за аспри, како ест по више пис.

Сего радѣ дадоѣ сѣм господство ми сѣлов Блъта и вѣсѣм наследнициѣи сѣлов колици сѣт по редѣ по више речени: Драготѣ и Нѣгоѣ и Дрѣгоѣ Тѣлѣвѣсѣла и Ярка и Цюра и Стонка и Драгомир и Строе и Шефѣла и Хѣвѣла и Мога и Бонкѣла сѣс четом нѣ и сѣс вѣснѣх братѣи им за шчинѣ, такоже да сѣт им вѣс село Блъта, сѣс вѣсом хотаром, шчинѣ дѣдѣнѣш и вѣ шѣавѣш ним, синовом и внѣком и прѣвнѣчетом и ѣ мирно за вечинѣе и не шт кожедо непоколѣвимо по ризмо господства ми.

Ѣщеже и заклинанѣе поставѣѣем господство ми, по шшѣствѣею господства ми, кого избѣрет господѣ Богѣ [господѣ богѣ] бити господарѣ землю Блѣшкое вѣ слѣд наши, или шт сѣрдичнаго плода господства ми или шт сѣродника наши или по грѣсѣх наши или шт инноплѣменик, да аще почѣтет и поновит и скрѣпит сѣю книгѣш господства ми, того господѣ Богѣ до га почѣтет и да сѣхранит вѣ господствѣе его и а вѣ вѣдѣциѣх вѣцѣѣх дѣша его. Ищелѣже не почѣтет и не поновит и не штерѣдит сѣю книгѣш господства ми, нѣ поперет и разорит и исѣавит, того да ест трѣклѣт и анатема и афѣрсан шт тѣи свѣти штѣци, еже сѣт вѣ Некии и да имат чѣстѣю сѣс Юда и сѣс Ярѣм и сѣс инниими некѣрни Иѣден, еже

възъпише над кръв господа Бога и сѣса нашего Исуса Христа и рекъ: „възми, възми и распени его!“ и кръв его над них и над чедѣ ихъ, такоже ест и едетъ въ вѣки, амин.

Сеже и свидѣтели поставлени господство ми: жъпан Хриза вел дворник и жъпан Фѣра вел логофет и жъпан Трѣфанда вел вистѣар и жъпан Михо вел спатар и жъпан Дѣмитраки вел столник и жъпан Раманди вел комис и жъпан Дѣлманди вел пѣхарник и жъпан Кондило вел постелник. И исправник ...¹.

И написах аз, Лепѣдат логофет, въ настолни градѣ Бѣскреци, мѣсеца августъ сѣ дни, и отъ Ядѣма до нынѣ въ лѣтъ хърасъ.

† Io Александръ кнезъ, милостѣю Божѣю господинь.

Io Александръ конвода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului Bîlta din județul Gorj și moștenilor satului, anume: Dragotă al lui Dan și Neagoe Țilvănescul și Drăgoiu Țilvescul și Arca Băcilescul și Giura al lui Brătivoie și Stoica al lui Dragotă și Dragomir Toderescu și Stroe al lui Pîrțicală și Țilful și Husul și Moga Răboșcinescul și Voicul cu ceata lor și cu toți frații lor de ocină și cu fiii, cîți Dumnezeu le va lăsa, ca să fie al lor satul Bîlta cu tot hotarul și cu tot venitul, din cîmp și din pădure și din apă, de pretutindenii, oricît se va alege din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare și semne.

Și hotarele satului să se știe: din hotarul Runcului pînă în hotarul Gurenilor și din hotarul Brădicenilor pînă în hotarul Arcanilor și din hotarul Sănăteștilor pînă în hotarul Bîlțișoarei și din Valea Racilor pînă în Valea Neagră, cît ține ocina satului Bîlta împrejur.

Pentru că acel sat Bîlta mai sus-scris au tot fost vecini de moștenire și cumpărați de Stoica vistier, din zilele răposatului Mihai voievod, de la boierii care au fost moștenii satului. Și de atunci au tot fost satul Bîlta vecinii lui Stoica vistier cu bună pace, pînă acum.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele domniei mele, în primul rînd de domnie, iar Stoica vistier, el atunci în acea vreme, cu rea înșelăciune a înșelat pe domnia mea și a făcut multă pagubă domniei mele și a rămas dator domniei mele multă seamă de bani.

Astfel cînd a fost acum, în zilele domniei mele, în al doilea rînd de domnie aici în Țara Românească, iar domnia mea am socotit cu toți cinstiții și credincioșii dregători ai domniei mele și cu tot divanul, cum a fost după dreptate. Astfel, după moartea lui Stoica vistier, am ajuns cu divanul și cu judecata, de am luat domnia mea toate satele și toate ocinele lui Stoica vistier pe seama domniei mele, pentru acea pagubă și datorie, care a fost domniei mele. Și fii din trupul lui n-a avut. Deci i-am făcut cneji. Astfel am slobozit domnia mea

¹ Loc alb.

și pe acel sat Bîlta, mai sus scris, de s-au răscumpărat de la domnia mea de vecinie, pentru 270 galbeni gata, cu știrea tuturor boierilor domniei mele, mari și mici, din divanul domniei mele. Și am făcut domnia mea satului Bîlta această carte a domniei mele de răscumpărare, ca să fie de acum înainte cneji pe dedina lor și slobozi de vecinie, cu bună pace, pînă în vecie. Iar rudele lui Stoica vistier sau alți oameni să nu aibă treabă cu ei, ci să fie în bună pace de vecinie, ei și fiii lor, pentru că s-au răscumpărat de la domnia mea de vecinie pentru acel preț de aspri, cum este mai sus-scris.

De aceea, am dat domnia mea satului Bîlta și tuturor moștenilor satului, cîți sînt pe rînd mai sus-ziși: Dragotă și Neagoe și Drăgoiu Tilvescul și Arca și Giura și Stoica și Dragomir și Stroe și Șteful și Husul și Moga și Voicul cu ceata lor și cu toți frații lor de ocină, ca să le fie tot satul Bîlta, cu tot hotarul, ocină, dedină și de ohabă, lor, fiilor și nepoților și strănepoților și în pace de vecinie și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem pune domnia mea: după plecarea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești în urma noastră sau din rodul de inimă al domniei mele sau din rudele noastre sau, din păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, ci o va călca și o va strica și o va rupe, acela să fie blestemat de trei ori și afurisit de 318 sfinți părinți, care sînt la Nicheia, și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu acei necredincioși iudei, care au strigat asupra singelui domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Isus Hristos și au zis: „ia-l, ia-l și răstignește-l” și sîngele lui asupra lor și a copiilor lor, după cum este și va fi în veci, amin.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Ramandi mare comis și jupan Diamandi mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic ... ¹.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna august 17 zile și de la Adam pînă acum, în anul 7136 <1628>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voivod <m.p.>

<Pe verso românește:> Cartea lui Alicsandru vodă spartă din divan pri Contandin Băsărab vodă.

Academia Republicii Socialiste România, XCV/61.

Orig., perg. (39,5 × 47,5), pecete timbrată.

Trad. ibidem, MCCLXXXVIII/6.

EDIȚII. Slav și trad. Ștefulescu, *Sirimba*, 61—66.

¹ Loc alb.

1628 (7136) august 17, București.

Alexandru Iliăș voievod eliberează din rumânie satul Gureni, din jud. Gorj.

† Милостїю Божїю, Іу Александрѣ воєвода и господинѣ въсои землѣ Сѣрггровлахїнское, синѣ великаго и прѣдобраго, поконнаго Іу Илїаш воєвода. Дават господство ми сїю повелѣнїю господства ми селомъ Гурѣнїи шт сѣдство Горжила и наследницимъ селомъ на име: Костандин и Стопка и Нѣниль и Крѣчюн и Лацко Кокочов и пак Крѣчюн Чолофанов и със четомъ ихъ и със братїи имъ за шчинѣ и със синови имъ, елицемъ Богѣ припсетит, шкоже да сѣт своимъ село Гурѣнїи више пис, със въсоемъ хотаромъ и със въс ходокомъ шт посвѣди и шт по въс хотаромъ, варе елика се хтит изврат, шт хотар дори ѣ хотар, по старе хотаре и велѣге, что сѣт биа дрѣвнихъ. И хотарове селомъ да се знает: шт Кривина Пардосѣ по вода ѣ гор дори на Мѣрѣла Пѣркаролов и по Грѣцѣ дори Брѣхѣла Стѣрилор и шт тѣа дори ѣ кладеница Іунашов и по връхъ на дѣл дори на Грѣхотѣла Брѣтоапелор и по велика междинѣ дори ѣ фрѣнтѣлакѣлов и по плаю на дѣл дори ѣ Ялеа и шт тѣа дори ѣ Бистрицѣ и по Бистрицѣ дори под Осѣт и шт тѣа...¹ дори ѣ Бистрицѣ и шт тѣа, по Бистрицѣ ѣ дол дори ѣ хотарѣла Пицишанилор.

Понеже того село Гурѣнїи више пис било ест въс людїе кнѣси и със шчине имъ шт дѣди за прѣдѣди шт давно време, шт при днѣе прочїи старї господари. И потомъ, къда ест биа въ днѣе поконномъ Шербановъ воєвод, а село Гурѣнїи више пис, шни продадоше се въсихъ вечни със свакаѣ штѣчѣства имъ Стопкѣв вистїпар, шни за добра волѣ имъ, кромѣ ни една силост. И шт тогда, шт при днѣе Шербановъ воєвод до нинѣ въс биа село Гурѣнїи Стопкѣв вистїпар.

И потомъ, къда ест бїш въ днѣе господства ми, въ прѣвое редѣ за господствїе здѣ въ землѣ, а Стопка вистїпар шн лѣкавствоваѣ сѣ сѣт шт къ господства ми със за лѣкавствїе и сѣтвориа ест Стопка вистїпар господства ми многа пагѣбѣ и шстали сѣт длѣжнѣ господство ми многа разлогъ за новци.

Таже къда ест биа сѣда въ днѣе господства ми, въ на второе редѣ за господствїе здѣ въ землѣ Влашкоє, а господство ми сѣмъ глѣдал та пагѣбѣ и дѣжновенїе; таже сѣмотрїхомъ господство ми кѣпноже със въсихъ ми чѣститимъ и вѣрнїи правителїи господства ми, како ест биа по правостїе. Таже сѣт достизала сѣжденїа и дванумъ и със въс сѣвѣтомъ хорѣв, терѣ сѣмъ ѣзѣхомъ господство ми въсѣхъ селамъ и штѣчѣствїеѣхъ Стопкѣв вистїпар по разлога господства ми радї тає дѣжновенїе и пагѣбѣ что сѣт сѣтворит господство ми, терѣ имъ сѣмъ кнѣшествоваѣ и сѣмъ свобода господство ми и по того село Гурѣнїи више пис,

¹ Loc rupt.

тере скъповаа сѣ сѣт със новци шт къ господство ми за вечинїе, за с жнати готови, със ъзнанїе въсѣм волѣром велици и мали шт диваном господства ми и със ъзнанїѣм въсѣм мегѣшом шт школом местом. И сътворихом господство ми селов Гърѣнїи сїе книг господства ми за скъпованїе на рѣка им, такоже да сѣт кнєши над дѣдина им, како ест вїш и шт прѣждеврѣмєи и свободни за вечинїе със добро мирно шт нинѣ и до вѣка, а порѣденїех Стоикъв вистїтар нїхто трѣбѣ съш нимн да не имат, нѣ да ест ѣ мирни за вечинїе шни и сини им, понеже скъповаа сѣ сѣт село Гърѣнїи шт господства ми за вечинанїе, како ест више пис.

Сїго радї дадохъ съм господство ми селов Гърѣнїи и въсѣм наслѣдником селов Костандин и Стоикъв и Нѣниаъв и Кръчюнов и Лацков и пак Кръчюнов и със вѣснїх братїи им за шчинъ, такоже да им сѣт въс село Гърѣнїи више пис, със вѣсом Хотаром и със вѣсахъ шчина и със вѣс доходоком шчинѣ дѣдїно и въ шхѣбним синовом и вѣшком и прѣвнѣчетом и ѣ мирни за вечинїе и не шт когождо непоколѣбнїю, порїзю господства ми.

Ѣщеже и заклананїе поставлѣем господство ми по шшествїю господство ми, кого избєрєт господь Богъ бити въ траг господства ми господар Земан Блашкоє или шт сръдичнаго плода господства ми или шт сьродник наше или, по грѣсєх наши или шт инноплѣменик, да аще почтєт и поновит и ѣкрѣпит сїю книг господство ми, того господь Богъ да га почтєт и да съхранит въ господствѣ его и а въ вѣдєцихъ вѣцєхъ дѣша его. Я ащєлиже не почтєт и не поновит и не ѣтвердїт сїе книг господства ми, анѣ ш поперєт и разорєт, того да ест трѣклєт и анатема и аѣѣресан шт тїѣ свѣти штци еже сѣт въ Некн и да имат частїю със Ісда и със трѣклєтом Ірїѣм вєзвнїе и със иннїми невѣрни Ісдєи.

Сеже ѣко и свєдїтелїе поставлѣем господство ми: жѣпан Хриза вєл дворник и жѣпан Фїера вєл лшгвфєт и жѣпан Трѣфанда вєл вистїтар и жѣпан Мїхо вєл спатар и жѣпан Дѣмитраки вєл столник и Раманди вєл колнє и Дїлманди вєл пѣхарник и жѣпан Кондїло вєл постєлник. И исправник,...¹

И написахъ азъ, Лєпѣдат лшгвфєт, въ настолни градѣ Бѣкѣрєщї, мѣсеца авгѣст ѣї дѣни и шт сьзданїе мира даже до сїго нисанїе шт Ядла текѣщаго лѣтом, въ лѣт хъралѣ, а шт рождєства Христова хъхкн.

† Іw Плиѣандрѣ вєвєвда, милостїю Божїю господинь.

Іw Плиѣандрѣ вєвєвда <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului Gurenii din județul Gorj și moștenilor satului anume: Costandin și Stoica și Nenilă și Crăciun și Lațco al lui Cocoș și iar Crăciun al lui Ciolofan și cu ceata lor și cu frații lor de ocină și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie satul Gurenii mai-sus scris cu tot hotarul și cu tot venitul de pretutindeni și de peste tot hotarul oricît

¹ Loc alb.

se va alege, din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare și semne care sînt de demult. Și hotarele satului să se știe: din Crivina lui Pardos pe apă în sus pînă la Mărul Purcariului și pe Gruiețu pînă în Vîrful Sturilor și de acolo pînă în Fîntîna lui Ionaș și pe vîrf la deal pînă la Gruhotul Vîrtoapelor și pe mejdina mare pînă în fruntea lacului și pe plai la deal pînă în Alba și de acolo pînă în Bistrița și pe Bistrița pînă sub Oslea și de acolo <pe a lor moșie în Jii și Jiul în jos pînă în Cîmpul lui Neag și Valea de Pești, Fîntîna lui Ioniș și Valea în jos>¹ pînă în Bistrița și de acolo pe Bistrița în jos pînă în hotarul Peștișanilor.

Pentru că acel sat Gurenii mai sus scris au fost toți oamenii cnezi și cu ocinele lor din moși, din strămoși de multă vreme, din zilele altor domni bătrîni. Iar apoi cînd a fost în zilele răposatului Șerban voievod, iar satul Gurenii mai-sus scris, ei s-au vîndut toți vecini cu toată moștenirea lor lui Stoica vistier, ei de a lor bunăvoie, fără de nici o silă. Și de atunci, din zilele lui Șerban voievod, pînă acum, a tot fost satul Gurenii al lui Stoica vistier.

Iar apoi, cînd a fost în zilele domniei mele, în primul rînd de domnie aici în țară, iar Stoica vistier el s-a hiclenit de către domnia mea cu mare vicleșug și a făcut Stoica vistier multă pagubă domniei mele și a rămas dator domniei mele multă seamă de bani.

Astfel, cînd a fost acum în zilele domniei mele, în al doilea rînd de domnie aici în Țara Românească, iar domnia mea am căutat acea pagubă și datorie; astfel am cercetat domnia mea împreună cu toți cinstiții și credincioșii dregătorii domniei mele, cum a fost cu dreptate. Astfel l-a ajuns judecata și divanul și cu tot sfatul țării, de am luat domnia mea toate satele și moștenirile lui Stoica vistier pe seama domnească pentru acea datorie și pagubă ce a făcut domniei mele, de am cnezit și am slobozit domnia mea și pe acel sat Gurenii mai-sus scris, de s-au răscumpărat cu bani de către domnia mea de vecinie, cu 200 galbeni gata, cu știrea tuturor boierilor mari și mici din divanul domniei mele și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului. Și am făcut domnia mea satului Gurenii această carte de răscumpărare a domniei mele la mîna lor, ca să fie cnezi pe dedina lor, cum au fost și dinainte vreme și slobozi de vecinie, cu bună pace de acum și pînă în veac, iar rudele lui Stoica vistier nici o treabă să nu aibă cu ei ci să fie în pace de vecinie ei și fiii lor, pentru că s-a răscumpărat satul Gurenii de vecinie de la domnia mea, cum este mai sus scris.

Pentru aceasta am dat și domnia mea satului Gurenii și tuturor moștenitorilor satului: lui Costandin și lui Stoica și lui Nenilă și lui Crăciun și lui Lațco și iar lui Crăciun și cu toți frații lor de ocină, ca să le fie tot satul Gurenii mai-sus scris cu tot hotarul și cu toată ocina și cu tot venitul ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și în pace de vecinie și de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

¹ Loc rupt, completat după Ștefulescu, *Doc. sl.-rom*, p. 445.

Încă și blestem punem domnia mea : după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie în urma domniei mele domn al Țării Românești sau din rodul de inimă al domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui și în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele ci o va rupe și o va strica, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți care sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie cel fără de minte și cu ceilalți necredincioși iudei.

Iată dar și martori punem domnia mea : jupan Hriza mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și Ramandi mare comis și Diamandi mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic, . . . ¹

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna august 17 zile și de la zidirea lumii pînă la această scriere, de la Adam, ani curgători în anul 7136, iar de la nașterea lui Hristos, 1628.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

Muzeul județean Tg. Jiu, nr. 68.

Orig., perg. (37 × 50), pecete timbrată, căzută.

Cu o trad. din 1745.

Copie slavă, cu o trad., la Arh. St. Buc., ms. 1233, f. 245—247.

EDIȚII. Ștefulescu, *Doc. sl.-rom*, 445—447.

145

1628 (7136) august 18, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Pavlachi fost mare comis moșie la Căzănești.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată Țara Românească, feciorul marelui și preabunului, răposatului Io Iliăș voievod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Pavlache biv vel comis și feciorilor lui, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie lui moșie la Căzănești sud. Vlașca, însă din partea lui Mihăilă doă părți din cîmp, din pădure, din apă și din mori și din dîrstă și din livedea Babelor și du preste tot hotarul oricît să va alege dupretutindinea, iar Mihăilă să stăpînească o parte. Pentru că au fost stăpînit Mihăilă jumătate de moșie din sat din Căză-

¹ Loc alb.

nești încă mai dinainte vreme. Iar când au fost acum, iar Mihăilă, el au venit înaintea domnii mele în divan de au vîndut aceste două părți de moșie ce s-au zis mai sus boerului domnii mele lui Pavlache biv vel comis, drept 10 500 aspri gata. Și au vîndut Mihăilă aceste două părți de moșie ce s-au zis din Căzănești de a lui bună voe și cu știrea tuturor megiașilor dinprejurul locului din sus și din jos și cu știrea fraților lui. Și am văzut domnia mea și zăpșul lui Mihăilă la mîna boierului domnii mele Pavlache biv vel comis de vînzare. Și au rămas lui Mihăilă să stăpînească o parte.

Pentru aceia, am dat domnia mea lui Pavlache biv vel comis, ca să-i fie această mai sus-zisă moșie ohabnică, lui și feciorilor lui și nepoților și strenepoților și de către nimeni să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea: jupan Hriza vel vornic și jupan Fierea vel logofăt și jupan Trufanda vel vistier i jupan Mihu vel spătar i jupan Dumitrache vel stolnic i jupan Ramandi vel comis i jupan Diamandi vel paharnic i jupan Condilo vel postelnic. Și ispravnic, Fierea vel logofăt.

Și am scris eu, Evdocsie logofătu, în scaunul cetății București, luna august 18 zile și de la Adam și pînă acum cursul anilor 7136 <1628>.

Acest izvod s-au tălmăcit pe limba rumânească întocmai după hrisovul cel slovenesc la școala mănăstirii Colțea de aici din București de mine cel mai jos iscălit, 1797 avgust 17.

Az Chiriță dascalov de la mănăstirea Colțea ispisah.

Arh. St. Buc., Condica moșiilor Clejani și Căzănești, nr. 1268,
p. 45.
Traducere.

146

1628 (7136) august 20.

Popa Ioan Crontiris vinde lui Caloian Stagazi o prăvălie în București.

Δια της παρούσης ομολογίας και αποδιξαιος διλοπιώ εγώ ο παπα Ιωάνης ο Κρωντήρις το πός αιπούλησα την προβολή οπου ήχα απο των παιθερώ μου, δια την πρίκα μου, κα<i> >δια το Χραϊος οποϋμαι Χραιώσταν η πεθαιρά μου στο Μπουκουραισίν τοϋ Καλογιανη Σταγαζη δια φλ<ωρια> 87, ηγουν όγδόντα έπτα' κα<i> > την αιπρϋλησα και το ηδιον μου θαιγήμα κα<i> > και το θαιλημα της παπαδιās μου και την αιπουλησα και των τὸ <προσεχών> και ωλο.

Και να μην αιχι να τον πιράξη τηνας. Και διά τὸ βαιβεων της αληθίας αιγιναιν το <π><α><ρ><ὸν> γράμα κατ' εμπροσθεν των μαιλ<λων>των ηπο-γρᾶψαι. Και βανο' και την βοῦλα μου.

Εν ετη ακκη', μηνι αυγουστου κ'.

† Γίνωσ Κότζης μαρτήρο εις τὰ ἄνοθεν
† 'Πρόκος παρόν μαρτίρο τα ἄνοθεν
† 'Ιατρός Μάντος μαρτίρος
† 'ΗΣάρης Δόνου μαρτήρο τὰ ἄνοθεν
† Ευστάθιος Κόστα μαρτήρος.
† 'Ηλής Ρουτζάρη μαρτίρας
† Γηάνος Γζηούρκα μαρτή<ρ>ο τὰ ἄνοθεν¹
† Стан Флочкн кспцѣ.
и синъ его Стоика
и Коста граматик стар
и Станчюл дїакоп господскѣ
и Симан стар сѣдцѣ
и синъ его Шербан
и Патишах кожокар кѣ фечорїи лѣи

Eu popa Ioan Crontiris fac cunoscut cu acest zăpis și adevărire, că am vîndut prăvălia pe care am avut-o în București de la soacrul meu, din zestrea mea și din datoria ce-mi datora soacra mea, lui Caloian Stagazi, cu 87 de galbeni, adică optzeci și șapte. Și am vîndut-o de a mea voe și cu voia preotesei mele și am vîndut-o și cu <știrea> tuturor vecinilor.

Și nimeni să nu strice aceasta. Și pentru adevărată credință s-a făcut zăpisul de față, în prezența celor ce vor semna mai jos. Și pun și pecetea mea.

În anul 1628 luna august 20.

† Ghinea Coți mărturisesc pentru cele de mai sus.

† Proca fiind față, mărturisesc cele de mai sus.

† Doctorul Manta martor.

† Isar al lui Dona mărturisesc cele de mai sus.

† Eustatie Costa martor.

† Ilie Ruceri martor.

† Iane Giurca mărturisesc cele de mai sus¹.

† Stan Flocean negustor și fiul lui, Stoica și

Costea gramatic cel bătrîn și

Stanciul diiacon domnesc și

¹ Primele 7 semnături sînt autografe.

Seman cel bătrîn, judeșul și fiul lui,
Șerban și
Patișah cojocar cu feciorii lui.

Arh. St. Buc., M-rea Nucetu, XV/4.
Orig., hirtie (31 × 22), pecete aplicată.

147

1628 (7136) august 20.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Bunea logofăt ocine, vii și livezi în Grădiștea de Jos și de Sus, din jud. Vlașca.

† Милостією Божією, Іу Александрѣ коєвода и господинѣ въсон земле
Шьгровлахнєскою, синѣ прѣдобраго и поконнаго Іу Иліаш коєвода. Дакат гос-
подство ми сію повелѣніе господства ми слѣг господства ми БШнек лвогофет и
със синови его, елицеже Богъ даровахъ, ѣкоже да ми ест учинѣ с село с Дол
Гръдѣшѣ вт сѣдство Блашка, дело ДШмитров ворник всѣхъ, варн елика се хтит
нзврати вт полю и вт шѣм н] вт вода и вт виноград и вт ливези и със
велика винограда болѣрска вт по въс Хотаром, вт Хотар дорн хотар, понеже
сію виноградї и учинѣ и ливези бѣли сѣт покѣпила вт ДШмитрѣ ворник
ещеже вт нанпрѣжде врѣме вт на ДШгоч и вт на Микѣл Станчул и вт на Добре
ворникѣл и вт на Тѣдор армаш и вт на Змѣл и вт на Стрѣкѣ и вт на
Рѣдѣчѣнѣл и вт на Могош и вт на Нѣгѣ и вт на Кнѣ и вт на Стопан и вт на
БШнѣ и вт на Мѣдган и вт на Стѣнцислав Лѣтъюл и вт на Стонка Скаѣпо.

И пак да ест слѣгѣ господства ми БШнек лвогофет учинѣ с Гор Гръдѣше
дело ДШмитров ворник всѣхъ, али котора учина бѣла ест покѣпила вт ДШмитрѣ
ворник вт на житѣлица Марїа, дѣцера Бншанѣ постелник, вт полю и вт шѣм
и вт вода, вт хотар дорн хотар, варн елика се хтит нзврати вт по въс Хо-
таромѣ. Понеже сїю више речени учини и виноградаѣ и ливези бѣли сѣт покѣпили
вт ДШмитрѣ ворник ещеже вт при дѣни дрѣзи старн господарн.

Я къда ест бѣла сада, въ дѣни господства ми, а ДШмитрѣ ворник ми ест
прише с великіе дѣкан прѣд господства ми и с прѣд въсѣли почтениими пра-
вителн господства ми, тире ест свѣдѣтелствоваа како ест дал и поливалѣла по
пастѣрком си по БШнѣ лвогофет със сїю више речени учини и дѣдини радї много
гладанїе и зѣмотрнїе еже ест глѣдал и сѣмотрна БШнѣ лвогофет въ врѣме ста-
рости и намоцство и въ болѣсти его и радї многа почтанїе еже ест почтѣла
въ жикот его.

И видѣхом господство ми и записове ДШмитров ворник на рѣкѣ БШнек лво-
гофет със мнози болѣри свѣдѣтелн и със велика клетѣа стверждаѣна, како по

311

СЪМРЪТЪ ЕМЪ НИХТО УТЪ СЪРОДСТВЕЪ ЕМЪ НЕЕДНА ТРѢБА И МЕТѢХА ДА НЕ ИМАТЪ СЪСЪ СІЮ ВИШЕ РЕЧЕНИ УЧНИИ, НИЖЕ БРАТЪ, НИЖЕ ВНСКЪ, НИЖЕ ПРѢВНСЧѢТЪ, БЕЗЪ ТЪЧІЮ БЪНѢ ЛУГОФѢТЪ. И КТО ХОЩЕТЪ РИЗДАТЕ СІЮ ПОМИАВАНІЕ, А ТОГО ЧЪЛОВЕКЪ ДА ЕСТЪ ТРЕКЛЕТЪ И АФЪСОНСАН УТЪ ТНІУ УТЪЦИ, ЕЖЕ СЪТЪ ВЪ НЕКЕН И ДА ИМАТЪ ЧЪСТИТЪ СЪСЪ ЮДА И СЪСЪ ПРОКЛЕТОМЪ ІРІА ВЪ ВѢККИ.

ГЕГО РАДІ ДАДОХЪ И ГОСПОДСТВО МНІ САСЪСЪ ГОСПОДСТВА МНІ БЪНЕН ЛУГОФѢТЪ, ТАКОЖЕ ДА МНІ ЕСТЪ СІЮ ВИШЕ РЕЧЕНИ УЧНИИ И ВНОГРАДІ И ЛЕВЕЗИ ДѢДІНСЪ И ВЪ УХАБЪ МНЪ И СЫНОВИ МНІ И ВНСКОМЪ И ПРѢВНСЧЕТОМЪ И НЕ УТЪ НЕКОГОЖЕ НЕПОКОЛѢБНИСЪ, ПОРИЗМО ГОСПОДСТВА МНІ.

ЕЖЕ И СВЕДѢТЕЛЮ ПОСТАВЛѢЕМЪ ГОСПОДСТВО МНІ: ЖЪПАНЪ ХРИЗѢ ВЕЛЪ ДВОРННИКЪ И ЖЪПАНЪ ФІЕРА ВЕЛЪ ЛУГОФѢТЪ И ЖЪПАНЪ ТРЪФАНДА ВЕЛЪ ВНСІТАРЪ И МНУХО СПАТАРЪ И ДЪСНИТРАКЕ ВЕЛЪ СТОЛНИКЪ И РАМОНДИ ВЕЛЪ КОМІСЪ И ДНАМАНДИ ВЕЛЪ ПЕХАРНИКЪ И ЖЪПАНЪ КОНДАЛО ВЕЛЪ ПОСТЕЛНИКЪ. И ИСПРАВНИКЪ, ШЪПАНЪ ФІЕРА ВЕЛІКІЕ ЛУГОФѢТЪ.

И НЕПИСАХЪ АЗЪ, ШЕРВАНЪ ЛУГОФѢТЪ, МѢСЕЦА АВГУСТЪ КЪ ДЪНИИ, ТЕЧЕНІЕ ЛѢТОМЪ ВЪ ЛѢТЪ ХЪРАСЪ.

† Іу ІлѣЗандрсъ вѣвѣвѣда, мѣлостію Божію, господинь.

Иу ІлѣЗандрсъ вѣвѣвѣда <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Bunea logofăt și cu fiii lui, cîți Dumnezeu i-a dăruit, ca să le fie ocină în sat în Grădiștea de Jos din județul Vlașca, partea lui Dumitru vornic toată, ori cît se va alege din cîmp și din pădure și din apă și din vie și din livezi și cu via cea mare boierească, de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar. Pentru că această vie și ocină și livezi au fost cumpărate de Dumitru vornic, încă de mai înainte vreme, de la Lungoci și de la Micul Stanciul și de la Dobre vornicul și de la Tudor armaș și de la Zmeul și de la Streche și de la Răduceanul și de la Mogoș și de la Neagu și de la Canea și de la Stoian și de la Bunea și de la Mădgan și de la Stănilav Lățiiul și de la Stoica Tunsul.

Și iar să fie slugii domniei mele Bunea logofăt ocină în Grădiștea de Sus partea lui Dumitru vornic toată, însă care ocină a fost cumpărată de Dumitru vornic de la jitelnița Maria, fiica lui Vișan postelnic, din cîmp și din pădure și din apă, din hotar pînă în hotar, oricît se va alege de peste tot hotarul. Pentru că aceste mai sus-zise ocine și vie și livezi au fost cumpărate de Dumitru vornic încă din zilele altor domni bătrîni.

Iar cînd a fost acum, în zilele domniei mele, Dumitru vornic el a venit în divanul cel mare, înaintea domniei mele și înaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei mele, de au mărturisit că a dat și a miluit pe fiul său vitreg, pe Bunea logofăt, cu aceste mai sus-zise ocine și dedine pentru multă căutare și îngrijire, cu care l-a căutat și l-a îngrijit Bunea logofăt în vremea

господска, еже ест више писан, како ест биа дал и помилова и шт Ялѣзандрѣ
воевода, сина поконинном Радугла воевод. И видѣхом господство ми и хрисовѣла
господство ми за милованїе, сѣтворен със великоѣ клетво. Такождеге съм поми-
лова и господство ми по свѣта монастыр Тѣѣана със винѣричюла, дела господ-
ска, како ест биа и шт прѣжде вѣрїе, якоже да бѣди господство ми и родите-
лїем господство ми вѣчноѣ въспоминанїе, а свѣтѣи монастыри Тѣѣанна, да ю
ест ствержденїе и въ пишѣ, а божественни иноком въ ѣстрабѣ.

Сего радї, господство ми съм поновихом и зкрѣпихом хрисовѣла Ялѣзандру
воевод, сина Радугла воевода и над сїю книг господство ми, якоже да ест сїе
милованїе даже до въ вѣки и не шт кождо непоколѣбимо, поризмо господство ми.

Ещеже и закланнїе поставих господство ми: по шшѣствїю господство ми,
кого изберегт господѣ Богѣ бити власда¹тел и господарѣ Земле Влашкоѣ или шт
срѣдѣчнаго плода господство ми или шт сѣродника наши или, по грѣсех наше,
или шт инопламненик, да аще почтет и поновит и ствердит сїе книг господство
ми, того господѣ Богѣ да га почтет и да сѣхранигт въ господствѣ его и а
въ бѣдещих вѣцѣх дѣша его. Я ащелиже не почтет и не зкрѣпит и не поновит
сїю книг господство ми, того господѣ Богѣ да не га почтет и не сѣхранигт въ
господствѣ его, а не въ бѣдещїх вѣцех дѣша его. Я кое чловек хокет поперегт и
разоретт и расипетт и нехабитт сїе книг господство ми, того господѣ Богѣ да
га разоретт и поперегт и расипетт зде тѣлом его, а въ бѣдещих вѣцѣх дѣша его.
И да ест трѣклетт и анаѣма и аѣѣресан шт тїи свѣти штци, еже сѣт въ Некии
и да имат чьстїю със Ісда и със Ірїа и съ иннили невѣрїи Ісден, еже въ-
зпїше над крѣв господа Бога и спаса нашего Ісоуса Христа и рекѣт: „възмих,
възмих“ и крѣв его над них и над чеда их, якоже ест и бѣдет въ вѣки, амїн.

Сеже оубо и свидѣтелїи поставих господство ми: жѣпан Хриза вел дворник и
жѣпан Фїера великїи логѣфет и жѣпан Трѣфанда великїи вистїтар и жѣпан Михо
великїи спатар и жѣпан Дѣмитраки великїи столник и жѣпан Раманди великїи
колнис и жѣпан Дїаманди великїи пѣхарник и жѣпан Кондило вел постѣлник. И
исправник, Фїера вел логофет.

И написах азѣ, Лѣпѣдат логофет, въ настолини граду Боукѣрѣцї, мѣсеца
авгѣст кї дѣни и шт Ядана даже въ сего писанїе теченїе лѣтом, въ лѣт хѣрлѣ,
а шт рождества Христова, хѣхкн.

† Іу Ялѣзандрѣ воевода, милостїю Божїю господннѣ.

Иу Ялѣзандрѣ воевода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă
domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri
numită Tutana, unde este hramul sfintului Atanasie de la Athos și părin-

¹ Omis.

telui egumen Grigore și tuturor călugărilor cîți trăiesc în locașul acela, ca să-i fie sfintei, dumnezeieștii mănăstiri, care este mai sus-zisă, vinăriciul, însă partea domnească care este pe ocina sfintei mănăstiri de la Văleni pe Dealul Piteștilor, tot vinăriciul cît se va alege că se cuvine domnesc, din zece vedre, o vadră, însă toată partea domnească de vinărici, pentru că am dat și am miluit domnia mea sfînta mănăstire Tutana cu acel vinărici, ce se cuvine domnesc, care este mai sus-scris, precum a fost dat și miluit și de Alexandru voievod, fiul răposatului Radul voievod. Și am văzut domnia mea și hrisovul de miluire al domniei lui, făcut cu mare blestem. De asemenea am miluit și domnia mea sfînta mănăstire Tutana cu vinăriciul, partea domnească, cum a fost și mai dinainte vreme, ca să fie domniei mele și părinților domniei mele veșnică pomenire, iar sfintei mănăstiri Tutana să-i fie întărire și de hrană, iar dumnezeieștilor călugări de întremare.

De aceea, domnia mea am înnoit și am întărit hrisovul lui Alexandru voievod, fiul lui Radu voievod, și pe această carte a domniei mele, ca să fie această miluire pînă în veci și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie stăpîn și domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din neamul nostru sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va întări și nu va înnoi această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l păzească în domnia lui și nici în veacurile viitoare sufletul lui. Iar care om va călca și va nimici și va risipi și va strica această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l nimicească, să-l calce și să-l risipească, aici trupul lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Și să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți care sînt la Nicheia și să aibe parte cu Iuda și cu Arie și cu alți necredincioși iudei, care au strigat asupra sîngelui domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Isus Hristos și au spus: „ia-l, ia-l” și sîngele lui asupra lor și asupra copiilor lor cum este și va fi în veci, amin.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Ramandi mare comis și jupan Diiamandi mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic, Fiera mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna august 23 zile și de la Adam pînă la această scriere cursul anilor, în anul 7136, iar de la nașterea lui Hristos, 1628.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Alixandru voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, XVIII/96.
Orig., perg. (38,5 × 52), pecete timbrată.
Cu o trad. din a doua jumătate a sec. al XIX-lea.

149

1628 (7137) <septembrie-decembrie>.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Fiera mare logofăt niște vecini din Vulpești, care s-au vîndut cu ocinele lor din Vulpești, Tomșani și Curteni.

† Милостію Божію, Іо Ілѣксандроу воєвода и господинъ вѣсое земле
Збггровлахѣское, синъ великаго и прѣдобраго, поконнаго Іо Ілѣксаш воєвода.
Дават господство ми сїю повеленїю господства ми почтѣнноиѣ правителю гос-
подства ми жоупан Фіера вел лшгшфет и сѣс синовн его, елицеже Богъ даст,
также да мо ест нѣкое вечинн шт село з Бзлпещн, по име: Шпрѣ, синъ Нѣго-
лок и сѣс синовн его и сѣс вѣсах дела его за шчинѣ шт Бзлпещн и Бадѣ сѣс
синовїе его и сѣс вѣсах дела его за шчинѣ шт село Томшани и шт село Квртѣнн
и Ірмѣн, синъ Михѣлаѣв Бншрарѣл и сѣс синовн его и сѣс вѣсах дела его за
шчинѣ шт хотаром Бѣрбѣтешилок и Черника, брат Бадѣк и сѣс синовн его и
сѣс вѣсах дела его за шчинѣ шт Бзлпещн и Ратѣ сѣс синовн его и сѣс вѣсах
дела его за шчинѣ шт Бзлпещн и шт Томшани и Шанчюл, внѣк Ратѣк, сѣс
синовн его и сѣс вѣса дела его за шчинѣ шт Бзлпещн и шт Томшани и Нѣг,
синъ Шанчюлов, сѣс синовн его и сѣс вѣсах дела его за шчинѣ шт Бзлпещн и
Татѣл, синъ Шстав за Краѣв и сѣс синовн его и сѣс вѣсах дела его за шчинѣ
шт Квртѣнн и Манѣ, синъ Ншнов и сѣс синовн его и сѣс вѣсах дела его за
шчинѣ шт Бзлпещн, шбаче половинно за шжѣ. Понеже сїю више реченїе лоудїе шнн
сѣт биле кнѣшн сѣс вѣсах делн его за шчинѣ, ешиже шт нанпрѣжде вѣклме. Таже
потом, кѣда ест бил сѣдаѣ, вѣ дѣнѣ господство ми второго редѣ за господ-
ствѣ, сїю више реченїе людїе, шнн ест пришлн на почтѣнноиѣ правителе господ-
ства ми жшпан Фіера вел лшгофет, тѣре ест продакатнѣ вечинн сѣс синовн его и
сѣс вѣсах делн его за шчинѣ, шт нишно добро волю, без неѣдно селоств и сѣс
ззнанїе вѣсклм мегнпашом шт гор нз дол и шт крѣст мѣстом и шт прѣд го-
сподства ми. Или да се знаѣ кое колнкое новци ззелн: Шпрѣ по главѣ нм и по
синовн си его и по вѣсах дела его за шчинѣ хѣ аспри готовн и Бадѣ по главѣ
нм и по синовн его и по вѣсах част его за шчинѣ хѣ аспри готовн и Ірмѣнѣ
по главѣ нм и по синовн его и по вѣсах дела его за шчинѣ вѣзнимает хѣ аспри
готовн и Черника, брат Бадѣк и сѣс синовн его и по вѣсах дела его за шчинѣ

316

ВЗЕМАЕТ ХД АСПРИ ГОТОВИ И ЕДИН КОЛОК И РАТЪ СЪС СИНОВІЕ ЕГО И СЪС ВЪСАХ ЧАСТ ЕГО ЗА УЧНИС ВЪЗНИМАЕТ ХД АСПРИ ГОТОВИ И СТАНЧЮЛ, ВНСК РАТЕВ И СЪС СИНОВІЕ ЕГО И СЪС ВЪСАХ ДЕЛА ЕГО ЗА УЧНИС ВЪЗНИМАЕТ ХД АСПРИ ГОТОВИ И НЪГЪЛ, СИСЪ СТАНЧЮЛОВ СЪС СИНОВИ ЕГО И СЪС ВЪСАХ ЧАСТ ЕГО ЗА УЧНИС ВЪЗНИМАЕТ ХД АСПРИ ГОТОВИ И ТАТЪЛ, СИСЪ УСТАВ-ЗА-КРАВЪ, СЪС СИНОВИ ЕГО И СЪС ВЪСАХ ДЕЛА ЕГО ЗА УЧНИС ВЪЗНИМАЕТ ХД АСПРИ ГОТОВИ И ЕДИН КОЛ И МАНЪ, СИСЪ ПИВНОК И СЪС СИНОВИ ЕГО И СЪС ВЪСАХ ЧАСТ ЕГО ЗА УЧНИС ВЪЗНИМАЕТ ХД АСПРИ ГОТОВИ.

И ВИДѢХОМ ГОСПОДСТВО МИ И ЗАПИСОВЕХ ШВЕИЗИ ЛЮДІЕ, ТАЖЕ ВИСЕ ПИС, ЗА ПРОДАНИЕ НА РУКА ПОЧЪТЕННАГО ПРАВИТЕЛЮ ГОСПОДСТВА МИ ЖЪПАН ФІЕРА ВЕЛ ЛУГОФЕТ, КАКО ЕСТ ПРОДАВАТИ СЕ УНИ ЗА СКОИ ДОБРО КОЛЮ, БЕЗ НЕЕДНО СЕЛШЕТ.

ЕГО РАДІ ДАДОХОМ И ГОСПОДСТВО МИ ПОЧЪТЕННАГО ПРАВИТЕЛЕМ ГОСПОДСТВА МИ ЖЪПАН ФІЕРА ВЕЛ ЛУГОФЕТ, ТАКОЖЕ ДА МО ЕСТ СІЮ ВИСЕ РЕЧЕНИИ ВЕЧНИИ СЪС СИНОВИ ЕГО И СЪС ВЪСѢХ ДЕЛИ НИ ЗА УЧНИС УХАВЪС И ЗА ДѢДІНО НИ И СИНОВИ НИ И ВНОКОИЪ И ПРѢВНСЧЕТОМ И УТ НИКОГОЖДО НЕПОТЪКНОВЕНІЕ ПОРЕЗМО ГОСПОДСТВА МИ.

ЕЖЕ УБО И СВЕДЕТЕЛЕ ПОСТАВЛѢЕМ ГОСПОДСТВО МИ: ЖЪПАН ХРИЗА ВЕЛНИКІИ ДВОРНЕК И ЖЪПАН...¹ И ЖЪПАН ТРЪФАНДА ВЕЛНИКІИ ВИСТІАР И ЖЪПАН МИХЪС ВЕЛ СПАТАР И ЖЪПАН ДЪМИТРАКИ ВЕЛНИКІИ СТОЛНЕК И ЖЪПАН РАМАДИ ВЕЛНИКІИ КОЛИС И ЖЪПАН ДЪТАМАНДИ ВЕЛ ПЕХАРНИК И ЖЪПАН КОНДИЛА ВЕЛ ПОСТЕЛНИК. И ИСПРАВНИК, ЖЪПАН...¹.

И НАПИСАХ АЗ, ГЕРГЕ ГРАМАТАК, ВЪ НАСТОЛНІЕ 8 ГРАДС 8 БЪСЪРЪЦИ, МЪСЕЦА...¹, И УТ ЯДАМА ДО НИИЪ ТЕКЪЩАГО ЛѢТ, ВЪ ЛѢТ ХЪРЪЗ.

† Іw Александръ виеквда, мѣлостію Божію господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului, Io Ileaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Fiera mare logofăt și cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie niște vecini din sat din Vulpești, anume: Oprea, fiul lui Neagul și cu fiii lui și cu toată partea lui de ocină din Vulpești și Badea cu fiii lui și cu toată partea lui de ocină din satul Tomșani și din satul Curteni și Armean, fiul lui Mihail viorarul și cu fiii lui și cu toată partea lui de ocină din hotarul Bărbăteștilor și Cernica, fratele lui Badea și cu fiii lui și cu toată partea lui de ocină din Vulpești și Ratea cu fiii lui și cu toată partea lui de ocină din Vulpești și din Tomșani și Stanciul, nepotul lui Ratea, cu fiii lui și cu toată partea lui de ocină din Vulpești și din Tomșani și Neag, fiul lui Stanciul, cu fiii lui și cu toată partea lui de ocină din Vulpești și Tatul, fiul lui Gurăde-Vacă și cu fiii lui și cu toată partea lui de ocină din Curteni și Manea, fiul lui Ion și cu fiii lui și cu toată partea lui de ocină din Vulpești, însă ju-

¹ Loc alb.

mătate de funie. Pentru că acești mai sus-ziși oameni ei au fost cneji cu toate părțile lor de ocină, încă de mai înainte vreme. Astfel după aceea, când a fost acum în zilele domniei mele, al doilea rînd de domnie, acești mai sus-ziși oameni, ei s-au dus la cinstitul dregător al domniei mele jupan Fiera mare logofăt, de s-au vîndut vecini cu fiii lor și cu toate părțile lor de ocină, de a lor bunăvoie, fără nici o silă și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și dimprejurul locului și dinaintea domniei mele. Inșă să se știe care cîți bani a luat: Oprea pe capul lui și pe fiii săi și pe toată partea lui de ocină 4 000 aspri gata și Badea pe capul lui și pe fiii lui și pe toată partea lui de ocină 4 000 aspri gata și Armeanu pe capul lui și pe fiii lui și pe toată partea lui de ocină a luat 3 000 aspri gata și Cernica, fratele lui Badea și cu fiii lui și pe toată partea lui de ocină a luat 4 000 aspri gata și un bou și Ratea cu fiii lui și cu toată partea lui de ocină a luat 4 000 aspri gata și Stanciul, nepotul lui Ratea și cu fiii lui și cu toată partea lui de ocină a luat 4 000 aspri gata și Neagul, fiul lui Stanciul, cu fiii lui și cu toată partea lui de ocină a luat 4 000 aspri gata și Tatul, fiul lui Gură-de-Vacă, cu fiii lui și cu toată partea lui de ocină a luat 4 000 aspri gata și un bou și Manea, fiul lui Ion și cu fiii lui și cu toată partea lui de ocină a luat 4 000 aspri gata.

Și am văzut domnia mea și zapisele acestor oameni, care s-au scris mai sus, de vînzare, la mîna cinstitului dregător al domniei mele jupan Fiera mare logofăt că s-au vîndut ei de a lor bunăvoie, fără de nici o silă.

De aceea, am dat și domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Fiera mare logofăt, ca să-i fie acești mai sus-ziși vecini cu fiii lor și cu toate părțile lor de ocină,¹ ohabă și de moștenire lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan...¹ și jupan Trufanda mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Ramandi mare comis și jupan Diamandi mare paharnic și jupan Condila mare postelnic. Și ispravnic...¹.

Și am scris eu, Gherghe gramatic, în cetatea de scaun, în București, † una...¹ și de la Adam pînă acum, în anul 7137<1628>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Academia Republicii Socialiste România, XLII/50.
Orig. hirtie (43,5 × 29), pecete aplicată, căzută.
Lunile, după divan.

¹ Loc alb.

1628 (7137) septembrie 2, București.

Alexandru Iliș voievod scutește de dări pe preoții Dragomir și Lupul.

† Милостією Божією, Іу ПЛЕЗАНДРЪ КОЕВОДА И ГОСПОДИНЪ, СИНЪ ПОКОИНАГО Іу НАІТАШ КОЕВОДА. ДАВАТ ГОСПОДСТВО МИ СІЕ ПОВЕЛЕНІЮ ГОСПОДСТВА МИ acestor preoți anume popa Dragomir de Prigorie i ot Negoesti popa Lupul ot sudstvo Gorjil, ca să fie capul lor și bucate ce vor avea în pace despre sat și slobozi de bir și de găleată de fin, de bou, de oae seacă, de cal, de miare, de ceară, de cai de olac, de maldăr, de podvoade, de mertice, de oae de sulgiu și de lucru domnescu și toate mîncăturile cît sînt preste an în țeara domnii méle numai alegîndu afară să dea dijma de stupi și gorștina și vinăriciul și birul vlădicescu, alt nimica să nu dea, ce să fie în pace, pentru că i-am ertat domnia mea pre toți preoții de la țeară și de la orașe, ca să fie numai de paza sfintelor besearci și în zi și în noapte cu bună pace, pînă cît voiu fi domnia mea în domnie, să roage pe Dumnezeu pentru sănătatea domnii méle și pentru sufletul părinților domnii méle și pentru toată creștinătatea ca să fie domnii méle pomeană în veacu. Iar ei să fie în pace și ertați în zilele vieții domnii méle, capul lor și bucatele lor; iar care preut va avea feciori au frați, au părinți au alte rude, aceia să-și dea birul cu satul.

Drept aceaia și voi birarilor și voi sătenilor și voi toate slugile domnii méle, carii veți umbla în slujbe într-acest județu, în vreme ce veți vedea această carte a domnii méle, iar voi încă să căutați foarte să vă feriți și în pace să-i lăsați, că i-am ertat domnia mea preoții, să aibă bună pace de toate cum scrie mai sus, că cine-i va învălui, certare va avea.

Și am pus domnia mea și blăstem, care va dărui domnul Dumnezeu a fi domn Țerfi Rumânești încă-l rog cu numele lui Dumnezeu să aibă a cinsti și a înnoi și a întări mila și pomeana domnii méle pre tocmeală, cum scrie mai sus. Iar care o va călca și o va sparge, acela să fie blestemat de vlădica Hristos, afurisit de 318 sveti otți eje sut vă Nichea și să aibă parte la un loc cu Iuda și cu Ariia, amin. Инако да нѣсет по реч господства ми.

И неправник сам реч господства ми.

Писъ Бѣксреци Пепѣдат логофет, мѣсеца септемвриѣ бѣ дани, въ лѣтъ хЗРЛЗ.

După: Al. Ștefulescu. *Doc. sl.-rom.*, p. 448—449.

Orig., hîrtie, fost în Muzeul Gorjului, doc. 101.

EDIȚII. Iorga, *Sl. și doc.*, VI, 467—468 (fragment dezvoltat).

1628 (7137) septembrie 3.

Alexandru Iliș voievod poruncește lui Radu Brînzea postelnic să aleagă moșia de la Topoloveni a m-rii Nucet.

† Милостією Божією, Іу Ілѣксандрѣ воєвода и господинѣ, синѣ покойнаго Іу Наїаш воєвод. Дават господство ми сїе повеленїе господства ми сазг господства ми Radul postelnic Brînzea, ca să fie volnic cu ceastă carte a domnia méle să meargă împreună cu cei 12 boiari hotarnici la satul Topolovenii, să hotărască și să aleagă ocina sfintei mănăstiri Nucetul, jumătate de ocină, cîmpul fără podgorie, de cătră Manoli comisul și de cătră feciorii Radului de Balomirești, cum vor afla cei boeri cu sufletele lor. Și de către nimenilē opreală să n-aibă naintea cărții domnia méle. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис мѣсеца септемврїе 7 дани, въ лѣт 7373.

† Іу Ілѣксандрѣ воєвода, милостією Божією господинѣ.

Arh. St. Buc., M-rea Nucet, XX/12.

Orig., hîrtie (31 × 20,5), pecete aplicată, căzută.

1628 (7137) septembrie 4.

Cazan vinde lui Necula vistier ocină în Sărățeni.

† Adecă eu Cazan de Sărățeni scris-am acest zapis al meu să fie de cre-di-nță la mîna jupînului Neculii vistier, ca să știe că i-am vîndut 30 de stîn-jăni de ocină din Sărățeni, din hotarul de sus, drept 1 500 de bani gata. Și o am vîndut de bună voia mea, fără de nici o silă, ca să fie dumnealui moșie.

Și mărturie: jupan Staico vornic i Balotă ot Sărățeni i Simpietru i Stan ot Frățilești.

Aceast-am scris să să crează. Septemvrie 4 dni, leat 7137<1628>.

Eu Cazan.

Staico vornic.

Hrizea vel dvornic.

Gherghe logofăt.

Arh. St. Buc., M-rea Slobozia lui Enache, ms. 314, f. 180 v. (nr. 15).

Copie.

1628 (7137) septembrie 7.

Stroe postelnic vinde partea sa de ocină din Stănești lui Vlad vistier.

† Adecă eu Stroe postelnic, feciorul Badei peharnic de în Grădiște, scris-am și mărturisescu cu acesta al meu zapis, să fie de mare credință la mîna jupînului Vladului vistiar, ca să se știi că i-am vîndut a mea toată parté de ocină de în sat de în Stănești oarecîță se va alége despre alalți frați ai mii de în cîmpu și de în pădure și de în apă, și cu rumâni anume: Avram și Prodan i Datco i Mateiu i Sin i Albul i Sin i Dragomir cu frate-său Cîrstea i Lupul i Răféiu cu feciorii lor și de în șăzutul satului oarecîț se va alége despre tot hotarul, pentru că o am vîndut jupînului Vladului vistiar drept 160 de galbeni, de a mea bunăvoe fără de nici o silă, ca să-i fii dumnealui moșie și coconilor în veac.

Și la această tocmeală a noastră, fostu-au și mărturii boiari anume: ot Comane, Staico cliucer i ot Ungurei, Dobrin logofet, i ot Grici, Stan postelnic i ot Mihăești, Stan i Diicul, i ot Potoroasa, Oancea i Stroe. Aceasta am scris ca să se știi.

Și pentru mai mare credința, pusu-mi-am pecétea mea. Пис мѣсеца септемвриѣ 7 дьни, въ лѣт 7313.

Eu Stroe, fecerol Badei, screșe cu mîna me

Dumitru ban

Dobrin logofet

Stan ot Greci

Eu Staico clucer ¹

Stroe i Oncia i Stroe brat Stroe.

<Pe verso>: „Stoineație“

Muzeul de istorie a orașului București, nr. 28 525.

Orig., hîrtie, (30,5 × 21), pecete aplicată.

1628 (7137) septembrie 10.

Alexandru Iliș voievod poruncește lui Condilo mare postelnic să hotărînicească ocinele unor mănăstiri la Izvorani și Ștefănești.

† Многостію Божию, Іу Александрѣ воєвода и господинѣ, синѣ покойнаго Іу Иліаш воєвода. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми почтенномѣ правителѣ господства ми жьпан Къндело великіе постелник, са să fie volnic cu

¹ Semnăturile sînt autografe.

această carte a domnii mele de să hotărăscă ocina de la Izvorani și de la Ștefănești și să o împietrească ; care ocină iaste a sventei mănăstiri de la Argeș și a sventei mănăstiri de la Vierăș și a sventei mănăstiri sveti Nicolae și a mănăstiri de la Bălténi, caré iaste a maicăi Anghelinei, unde iaste hramul Prépodobna și a jupînului Mușat vtorie vistiar și a lu Tudoran sluger și a jupînései Marăi, cu 24 di boiari ce sînt luați pre răvașele domnii mele, de să hotărăscă și să o aleagă și să o împietrească de cătră ocina orașului Piteștii și să-și lipească cine-și ocină lîngă ocina lui, cum au fost légea și mai denainte vréme, de la alalți domni bătrîni și cum va <fi> cu dereptate, așa să o aleagă și cum vor afla acești 24 de boiari, cu ale lor suflete, pîntru că așa iaste învățatura domnii mele. **Инако да нѣст, по реч господства ми.**

И исправник, сам реч господства ми.

Пис септемвриѣ 7 дьни, лѣт 7393.

† Іу Плевандръ воевода, милостію Божію господина.

Іу Плевандръ воевода <т.р.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., XCIX/6.
Orig., hîrtie (30 × 21,5), pecete aplicată, căzută.

155

1628 septembrie 13, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Dumitru Dudescu moșie la Drăcești.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului, răposatului Io Iliăș voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele, credinciosului boiariului domnii mele jupan Dumitru Dudescul biv vtori vistiar și cu feciorii lui, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie lui moșie la Drăcești în județul Ilh<ov>, însă dîn partea lui Pogan și a frăține-său Vișan, 40 de stînjăni dă moșie, dîn cîmp și din pădure și din apa Mostiștii și din siliștea satului du pretutindenea, oricît s-ar alege du preste tot hotarul, pentru că au fost cumpărat boerul domnii mele jupan Dumitru vistiar acești stînjăni de moșie de la Pogan și de la frate-său Vișan ot Drăcești, drept 1000 aspri gata încă din zilele lui Gavriil vodă, cînd au fost curgerea anilor 7128.

Și iar să fie boiarului domnii mele jupan Dumitru vistier, moșia la Drăcești, iarăși dîn partea lui Pogan și a lui Vișan, 100 de stînjăni, du pretutindenea și du preste tot hotarul oricît s-ar alege, pentru că acești stînjăni de moșie ce s-au zis mai sus, i-au fost cumpărat Mușat Sugușăscul iuzbașa din orașul Bucureștii de la Pogan și de la frate-său Vișan, drept 4 000 aspri gata,

acum, în zilele domnii mele, fără de știrea și fără de voia boiarului domnii mele Dumitru vistiiar. Apoi, când au fost pe urmă, dac-au prins Dumitru vistiiar dă veste, el au venit înaintea domnii mele la judecată, dînpreună cu Mușat iuzbașa, și așa s-au plîns Dumitru vistiiar la marele divan înaintea domnii mele, cum au cumpărat Mușat iuzbașa acești 100 de stînjăni fără de știrea lui și fără de voia lui și nu l-au întrebat. Drept aceia, domniia mea însumi, am luat seama și am judecat dupe dreptate și dupe lege, împreună cu toți cinstiți boeri domnii mele și am socotit domniia mea cu tot divanul, cum este obiceiul țării și însumi domniia mea am dat boerului domnii mele Dumitru vistiiar dă i-au întors toți bani lui Mușat iuzbașa înapoi, dînna-ntea domnii mele dîn divan, pentru că au fost el mai volnic Dumitru vistiiar a cumpăra, decît alții streini să s<ă> amestece întru moștenirea aceasta, precum iaste el moștean la sat încă mai denainte vreme și nu să cade lui Mușat iuzbașa să cumpere, pentru că n-au avut treabă. Apoi au rămas Mușat iuzbașa dă lege și de judecată, dînna-ntea domnii mele, cum amestec la sat la Drăcești să nu aibă.

Pentru aceasta, am dat însumi domniia mea boerului domnii mele lui Dumitru vistiiar, ca să fie lui moșie de baștină și ohabnică feciorilor lui și nepoților și strănepoților și de nimenea să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Iată dar și mărturii am pus domniia mea pe: jupan Hrizea vel vornic i jupan Hera logofăt i jupan Trufanda vel vistiiar i jupan Mihul vel spathar i Dumitrache vel stolnic i Ramandi vel comis i jupan Diiamandi vel păharnic i jupan Condilo vel postelnic. Și ispravnic Hera vel logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în scaunul cetății Bucureștilor, septembrie 13, și de la Adam pînă acum, curgerea anilor leat 7139<1630>, iar de la nașterea lui Hristos, 1628.

Muzeul de istorie a orașului București, ms. 1354, f. 11—12.

Traducere din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea.

Văleatul greșit. Data erei noastre este bună; ea corespunde cu domnul și divanul.

156

1628 (7137) septembrie 16, București.

Lăudat vinde lui Matei clucer ocină la Cotești.

† Adecă eu Lăudat, feciorul Badei de Cotești, scris-am și mărturisescu cu acest zăpis al mieu să fie la mîna jupînului Mateiu cliucer și a jupîneșii lui, Păunei, ca să se știe cum am vîndut de a mea bunăvoe ocină den partea mea den Cotești, însă délnița șezutul casei Stanciului logofătul și altă délniță șezutul casei méle, unde au șezut părinții miei și délnița a lu Șerban și

délnița a Peliței, ce au fost rumânii noștri și locul de la Țigănie cît se va alége și la cîmpu și la pădure și în apă și în susul satului și în jos, de preste tot hotarul.

Pentru că l-am vîndut jupînului Mateiu cliucer și jupînului¹ Păunei aceste délnițe ce scriu mai sus, drept 26 000 de bani gata, de a mea bunăvoe, ca să le fie moșie lor și coconilor. Iar de se va rădica cineva den ruda mea sau den sîngele meu cu pîră ca să ia aceste moșie, să portu eu pîra, iar Mateiu clucer să-și ție moșia cum o au cumpărat, căce iaste moșia mea și sînt volnic și n-are nimenilea lucru să¹ moșiele méle; pântru nevoile méle am vîndut aceste moșii.

Și au fost la această tocmeală boiari mărturii, anume: jupan Hriza vel dvornic i jupan Fiera vel logofet i Ivașco biv vel dvornic i Gligorie comis i Ivan șefar și Tudoran slujer i Mușat vistiiar i Gherghe căpitan i Grama cliucer i Para logofet și Pîrvul Dolofan i Stanciul armaș și alți mulți boiari. Aceasta mărturisescu, să se crează.

И написахъ Лепѣдатъ логофетъ ѿ Бѣксреци, мѣсеца септемвриѣ 27 дани, въ актъ хрѣстѣ.

Și am datu și lazul de la Gulești, că am uitat se scriu mai sus².

Eu Lăudat am scris acestu zăpis de a me bunăvoe.

Hrizea vel vornic

Fiera logofăt

Ivan vtori vistiiar

Para logofet manu propria

Ghirghi căpitan

Mușat vtori vistiiar

Gramă clucer³

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., XCIV/3.

Orig., hîrtie (29 × 20), șase peceti aplicate.

Copie ibidem, în ms. 137, f. 399.

157

⟨1628—1629⟩ septembrie 28.

Stoica vinde lui Hriza vornic rumâni din Gemenile și Pietrariul, cu delnițele lor.

† Scris-am eu Stoica acest al meu zăpis, cum să se știe că am vîndut vornicului Hrizei un rumân den Gémenili cu délnița lui, anume Neagû și feciorul lui Ventilă și den Pietrariul, Lepădat cu délnița lui. Și i-am vîndut

¹ Așa în text.

² Însemnarea aceasta a fost dezvoltată într-o notă tîrzie, fără a avea însă elemente noi (vezi Arh. St. Buc., M-rea Cîmpulung, XXIX/2).

³ Toate semnăturile sînt autografe.

eu de bunăvoința mea, drept 30 de galbeni gata. Iară de nu vor fi acești rumâni stătători, să-și ia vornicul doi rumâni de unde-i va plăcea.

Și mărturie: Nénciul vornic i Nan postelnic de Bărbătești, i Oprea de Săténi i Hrizan postelnic i popa Ivan i Nistor logofăt și mulți boiari. Pentru că i-am vîndut de bunăvoința mea, fără de nici un cuvînt.

Пис мѣсеца септемвриѣ кѣ дни.

Nénciul dvornic.

Arh. St. Buc., M-rea Radu-vodă, XVI/3.

Orig., hîrtie (30 × 22,5), trei peceti aplicate.

Copie ibidem, ms. 256, f. 756.

Datat după boierul cumpărător și după martori.

158

1628 (7137) septembrie 30.

Manea din Otești vinde lui Manea Piscotan ocină la Ibănești.

Adecă eu Manea din Otești scris-am acesta al meu zapis, ca să fie de bună credință la mîna lui Manii Piscotan, cum să știe că i-am vîndut o jumătate de funie de ocină din sat din Ibănești, din funea lui Tudor Bondăr. Și o am vîndut eu de bunăvoința mea, cu știrea tuturor fraților și din sus și din jos, pe bani gata drept 1600 de aspri, de preste tot hotarul, din cîmpu, din pădure și din apă și din siliștea satului și din dealul viilor, ori cîtă să va alége partea mea dintr-aceia parte de funie, ca să-i fie lui moșie în veaci și feciorilor și nepoților lui.

Și cîndu ne-am tocmit, pus-am și mărturie, anume: Oancea ciaușul ot Căzănești și Mogoș ot Ibănești și Dragomir călărașul și Neagoe ot Creți i Radul Cașotin ot Ibănești i Frățilă ot Otești i popa Dragomir i popa Dumitru i Bratul. Și pentru credința pusă-mi-am și pecétea. Aceasta am scris.

Pis septembrie 30 dni, leat 7137 <1628>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 712, f. 548.

Copie.

159

1628 (7137) octombrie 1.

Surorile Maria și Marga vînd lui Sima logofăt ocine la Cîinești și Mănăilești.

† Adecă eu Mariia și cu soru-mea călugărița Marga, fetelă Stanciului Voico ot Cîinești ot Otăsău, facem cest zapis al nostru să fie de mare credință la mîna jupan Simei logofet cum să știe că i-am vîndut partea noastră de ocină

den satul Cîinești și partea tătiini nostru [și parte] și partea mumîini nostre Stancăi, fata Miinei, preste tot hotarul acele doă părți și de în cîmp și de pădure și de într-apă și de în siliște satului, însă și cu toté cumpărăturile de în Mănăilești. Aceste le-m vîindut noi de a noastră bunăvoé derept bani o mie, însă moșie fără rumâni.

Și cînd am făcut această tocmală fost-au mulți omini buni și megiași: popa Stoica ot Păușești i popa Zahariia ot Cîinești, Pîrvul lui Cosorovă i Radul i Stan Popescul i Costantin i Cîrste i Stanciul Bălțatul i Radul Băluță și mulți megiași de înprejur.

Și am scris eu, Ghiorma pitar ot Rîmnîc. **Пис мѣсеца охтоمبرѣ 1 дьни, в лѣт хрѣлз.**

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, IV/10.

Orig., hîrtie (19,5 × 14), două peceți aplicate.

Copie ibidem, ms. 445, f. 107 v.

160

1628 (7137) octombrie 1.

Preda sluger și fiul său Mihai postelnic zălogesc satul Putineiu la niște cocjocari, pentru blănurile ce le-au cumpărat.

Jupan Preda sulgerul împreună cu fiu meu Mihaiu postelnic scris-am zăpisul nostru de mărturisim cum amă luoat de la jupan Dima și de la jupan Zota neguțatori doi foe de samuri și un făal de jder pentru cinci sute și șasezici de galbeni. Și am pus zi să le dau banii toți la mîna a loru ; cîndu să vor împlea aceste doao luni ohtovrie și noemvrie să aibu a-i da acești bani, fără de nici un cuvîntu. Și pentru bună credință am datu și zălogu acest satu anume Puteniul și cu toți rumâni, ca să fie de credință la mîna a lor. Iar cîndu va fi la zi, de nu le voiu da banii, cum ne iaste tocmeale, iar aceste neguțatori să fie volnici cu acesta zăpis al nostru oare să ție ei satul, oari să scumpiri pre rumâni, care să-l vînză altor boiari, cum va fi voia lor. Așa să facă cu acestu satu, de vom rămînea de la zi și nu le vom da banii.

Și la tocmeala a noastră au fost acești boiari mărturii: jupan Stamatie ce au fost mare portar i jupan Matie ce au fost mare agă i jupan Dumitru capitan i jupan Staico i jupan Mihaiu ce-au fost clucear. Aceasta mărturisim.

Пис мѣсеца охтоمبرѣ 1 дьни, в лѣт хрѣлз.

Prida sulgeru

Mihaiu postelnic

Stamatie portar

† Eu Matei aga mărturi

† Mihai clucer
Dumitru capitanul
† Eu Staico clucer mărturi
† Eu Stanciul logofet ¹

Muzeul Militar Central, II/47.

Orig., hirtie (31,5 × 22,5), cu opt peceti aplicate.

Copie la Academia Republicii Socialiste România, DXLVIII/3 (cu data octomvrie 2).

161

1628 (7137) octombrie 2, București.

*Alexandru Iliăș voievod întărește lui Vasilie mare agă locuri de casă
în București.*

† Милостїю Божїю, Іу Ілѣзандрѣ воєвода и господинъ вѣсон земли
Ѣггровлахїнское, синъ великаго и прѣдобраго, поконнинаго Іу Илѣаш воєвода.
Дават господство ми сїе повеленїе господства ми почтенномѣ правителю господ-
ства ми жѣпан Басилїе великїн агъ и сѣс синови си, елицем Богъ даровахъ, тако-
же да мѣ ест една кѣкю сѣс местом школно, елика се хтит изврат, зде ѣ варош
господства ми оу Бѣкѣрѣшї, ѣ махалаша поп Ангелов, что ест код Стан логофет,
синъ Гергеѣ логѣфет и код Іѣнакѣѣ вѣтахъ и сѣс пимница и сѣс вѣсѣхъ шграж-
денїе, понеже ест покѣпна почтеннаго правител господарства ми жѣпан Басилїе вел
агъ сїа къца, и сѣс мѣстом шт над Герге бие кѣпитан шт Финта, за лѣ за
жлати готови и сѣс запис шт рѣка его за проданїе, сѣс мнози волѣри свидѣте-
лїи написани ѣ запис, на име: Бѣзника бие вел вѣстїтар и Тѣдoran слѣжер и Ирмега
кѣпитанѣ и Грама слѣжер.

И пакїже да ест почтенномѣ правителю господарства ми жѣпан Басилїе вел
агъ едни мѣсто за кѣкю, пак код того место шт над Герге кѣпитан, подлѣ,
елика се хтит изврат, понеже га ест покѣпна почтеннаго правител господарства ми
жѣпан Басилїе великїн агъ того мѣсто за кѣкю више пис шт над Михо и шт
над сини его, Хриза и Іѣню, и шт братїи его, Сагѣл и Іѣню, за хѣ аспри готови,
сѣс запис шт рѣка его, за проданїе, сѣс волѣри свидѣтелїи написани ѣ запис, на
име: Ирмега кѣпитан и Іандрѣю юзбаша и Мѣшат юзбаша.

И покѣпна ест жѣпан Басилїе ага и дел Драгомирѣв бие юзбаше, колико сѣт
имаа шт того место више пис, шт над Михо, вѣс вѣ сего цѣно хѣ за аспри,
како ест више пис.

И продадоше уни за ниҳном доброволю и сѣс ѣзнанїе вѣсѣм сѣсѣ²днѣ
шт махала, шт гор из дол и шт шкрѣстним местом и шт прѣд господарства ми.

¹ Semnăturile sînt autografe.

² Omis.

СЕГО РАДЇ ДАДОХ СЪМ ГОСПОДСТВО МН ПОЧТЕННОМЪ ПРАВИТЕЛЮ ГОСПОДСТВА МН ЖЪПАН БАСНАІЕ ВЕЛИКІН АГА, ТАКОЖЕ ДА МѢ ЕСТ СІЕ МЕСТОВЕ ЗА КЪКЮ ВНШЕ РЕЧЕНЕ ДЪДІНО И ВЪ ВХДѢ СИНОВОМ И ВЪСКОМ И ПРЪВЕНЪЧЕТОМ И НЕ УТ КОГОЖДО НЕПОКОЛЪБНОМО, ПОРИЗМО ГОСПОДСТВА МН.

СЕЖЕ ЖЕО И СВЕДЕТЕЛІЕ ПОСТАВЛЪЕМ ГОСПОДСТВО МН : ЖЪПАН ХРИЗА ВЕЛ ДВОРИНК И ЖЪПАНЪ ФІЕРА ВЕЛ ЛОГОФЕТ И ЖЪПАН ТРЪФАНДА ВЕЛ ВЪСТІАР И ЖЪПАНЪ МИХО ВЕЛ СПАТАР И ДЪМТРАКИ ВЕЛ СТОЛНИК И РАМАНДИ ВЕЛ КОЛНИС И ДЪЖМАНДИ ВЕЛ ПЕХАРНИК И ЖЪПАН КОНДИЛО ВЕЛ ПОСТЕЛНИК. И ИСПРАВНИК, ФІЕРА ВЕЛ ЛОГОФЕТ.

И НАПИСАХ АЗ, ДИПЪДАТ ЛОГОФЕТ, ВЪ ГРАДУ БЪКЪРЕЩИН, МЪСЦА ВХТОМЕРІЕ БЪ ДНИ И УТ СЪЗДАНИЕ МИРА ДАЖЕ ВЪ СЕГО ПИСАНИЕ ТЕКЪЩАГО ЛЪТОМ УТ ЯДАМА, ВЪ ЛЪТ ХЪРАЗ, А УТ РОЖДЕСТВА ХРИСТОВО, ХЪХКН.

† Іу АЛЕКСАНДРЪ ВОЕВОДА, МНОЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЬ.

Іу АЛЕКСАНДРЪ ВОЕВОДА <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Vasilie mare agă și cu fiii săi, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie o casă cu loc împrejur, cît se va alege, aici în orașul domniei mele în București, în mahalaua popii Anghel, care este lîngă Stan logofăt, fiul lui Gherghe logofăt și lîngă Ianache vătah și cu pivniță și cu toate îngrăditurile, pentru că a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele jupan Vasilie mare agă această casă și cu locul de la Gherghe fost căpitan din Finta, pentru 35 de galbeni gata și cu zapis de vînzare de la mîna lui, cu mulți boieri martori scriși în zapis, anume: Buzinca fost mare vistier și Tudoran slujer și Armega căpitanul și Grama suljer.

Și iarăși să fie cinstitului dregător al domniei mele jupan Vasilie mare agă un loc de casă, iarăși lîngă acel loc de la Gherghe căpitan, alături, cît se va alege, pentru că l-a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele jupan Vasilie mare agă acel loc de casă mai sus-scris de la Miho și de la fiii lui, Hriza și Ianiu, și de la frații lui, Sagul și Ianiu, pentru 1000 de aspri gata, cu zapis de vînzare de la mîna lui, cu boieri martori scriși în zapis, anume: Armega căpitan și Andrei iuzbașa și Leca iuzbașa și Mușat iuzbașa.

Și a cumpărat jupan Vasilie aga și partea lui Dragomir fost iuzbașă, cît a avut din acel loc mai sus-scris, de la Miho, tot în acel preț de 1000 de aspri, cum este scris mai sus.

Și au vîndut ei de bunăvoia lor și cu știrea tuturor vecinilor din mahala, din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Vasilie mare agă, ca să-i fie aceste locuri de casă mai sus-spuse, dedină și de

ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Miho mare spătar și Dumitrachi mare stolnic și Ramandi mare comis și Diamandi mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic, Fiera mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea București, luna octombrie 2 zile și de la zidirea lumii pînă la această scriere ani curgători de la Adam în anul 7137, iar de la nașterea lui Hristos, 1628.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

Academia Republicii Socialiste România, DCXXIII/32.
Orig., hîrtie (42 × 28), pecete aplicată.

162

1628 (7137) octombrie 8.

Alexandru Iliasz voievod poruncește lui Conde mare postelnic și altor boieri să hotărînicească ocina de la Ștefănești a m-rii Argeș.

† Многостію Божию, Іу Александръ воєвода и господинъ, синъ покойнаго Иванъ воєводѣ. Пишетъ господство ми прѣпочтенном правителю господства ми жупан Конде вел постелникъ și la alalți boiari carii'sît luați hotarnici de Mușat vistiiar și cu cele mănăstiri, sănătate. Dup-acéia vă grăescă domniia mea, în vreme ce veți vedea această carte a domniei mele, iar voi să căutați să hotărîți și ocina mănăstirii Argeșului, cea de la Ștefănești. Și să căutați să hotărîți cu dreptate. Și alaltor mănăstiri, care vor vrea să să hotărască, să căutați să hotărîți cu dreptul, ca să r.u să plîngă niminilé. Aceasta v-am scris domniia mea и здравствете¹.

Пис мѣсеца охтоمبرѣ и дани, лѣтъ 7137.

† Іу Александръ воєвода, многостію Божию господинъ.

Иу Александръ воєводъ <m.p.>

† Ἐἰς τὸ Στεφανέστη ὁπόταν ἐμετρίσῃμε τὴν ὄττινα: εἰς τον δρώμου σχήνυα ν̄ς, τὸ κάθε σχήνιου ἀπο π̄β ὀργυιας, ἔεις τὴν μέση ξε σχήνια, ἦγουν ὀργυιας ̄φ ἦγουν ἑπτακόσιον ογδοήντα (sic), εἰς τὴν μωδια σχήνια π̄, ὀργυιας ἐξακόσιαις πενὺντα².

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, XIX/22.
Orig., hîrtie (28,5 × 20,5).

¹ Fiți sănătoși.

² La Ștefănești, cînd s-a măsurat ocina: la drum 57 funii, fiecare funie de 12 stînjeni, la mijloc 65 funii, adică șapte sute stînjeni 970, adică șapte sute optzeci (!), la poale, funii 80, stînjeni șase sute cincizeci.

1628 (7137) octombrie 10.

24 de boieri judecă pricina dintre Tănase paharnic și m-rea Vierăș pentru un țigan.

Scrisoarea noastră a celor 24 de boiari cum să știe că au venit Tănasiе paharnec cu egumenul de la mănăstire de în Vierăș de s-au pîrit de față înaintea noastră, pentru un țigan anume Radul, feciorul lui Pătru Cioceanul.

Deci așa au spus Tănasiе peharnic, cum iaste făcut acest țigan Radul de Pătru țiganul. Și au mărturisit și maica Anghelina de la Rîncăciiov și Preda postelnic ot Liroș¹ cum iaste [acest] făcut acest țigan Radul de Pătru, țiganul lui Tănasiе peharnic. Deci noi acești 24 de boiari am judecat să-și ia Tănasiе peharnic țiganul, că iaste al lui. Aceasta am scris.

Pis méseța ohtomvrie 10 dni, leat 7137 <1628>.

Arh. St., Buc., Condica m-rii Vieroș, ms. 479, f. 141.
Copie; altă copie ibidem, ms. 710, f. 789 v.

1628 (7137) octombrie 10, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Matei clucer și soției sale Păuna ocine în Cotești, jud. Mușcel.

† Милостію Божію, Іу Александръ воєвода и господинъ въсон земли Уггровлахїинское, синъ великаго и прѣблагаго, поконнаго Іу Иліаш воєвода. Дават господство ми сїе повелѣніе господство ми болѣринъ господство ми Матееву ключар и жѣпанницево его, Пъсна и със синови нх, елице мѣ Когъ даровах, іакоже да сѣт им вчинѣ в село оу Котеши, въ сѣдство Мѣшчелъ и Падучрець, али вт делъ Лъсдатов, синъ Бадев, дѣлница седанїа Станчюлов ливгѣет и пак дѣлница седанїе кѣкев, нгдеже ест седна родителїа Лъсдатов и дѣлница Шербанов и дѣлница Пеланцев, что ест бнл вчинїи Лъсдатов и мѣстом вт на Цигнїе, еанко хокет внти вт полю и вт шѣна и вт вод и вт седалище селаве и вт из гор и вт из дол, вт посѣдан, варе елика се хтѣт изврат вт по въс хотаром, понеже ест покѣпна болѣринъ господства ми Матееву ключар и жителница его, Пъсна, сїе внише речене дѣлнице вт надъ Лъсдат, синъ Бадев вт Котешї, за ѣкхѣ аспри готови. И продадохъ им за негово доброволю, безъ ни една силостїю и със ѣзнанїе въсклм мегїашом вт гор из дол и вт вкрѣстнимъ мѣстом. И прїшеа ест сам

¹ În loc de: Lerești.

ЛѢДАТ ПРѢД ГОСПОДСТВА МИ 8 ВЕЛНКИИ ДИВАН И ПРѢД ВЪСНХИИ ЧЪСТ ТИИИ ПРАВИТЕЛЪИИ ГОСПОДСТВА МИ ВЕЛНЦЕ И МАЛН, ТЕРЕ СЪТ СВЕДЕТЕЛСТВОВАЛ ОУ ДИВАН, КАКО ЕСТ ПРОДАА СЪЕ ДѢЛНИЦЕ РАДН НЕКОЛО ЕГО И ВЪЗНИМАА ЕСТ ВЪС.ІХ НОВЦІИ ЗАПАТНО.

И ВИДѢХОМ ГОСПОДСТВО МИ И ЗАПИС УТ РѢКА ЛѢДАТОВ, ЗА ПРОДАНИЕ, НА РѢКА МАТЕЮВ КЛЮЧАР, СЪС МНОСИ БОЛѢРН СВЕДѢТЕЛЪИИ, НА ИМЕ: ЖЪПАН ХРИЗА ВЕЛ ДВОРНИК И ФІЕРА ВЕЛ ЛОГОФЕТ И ІВАНШКО БИЕ ВЕЛ ДВОРНИК И ГАНГОРІЕ БИЕ ВЕЛ КОМНС И ТЪДОРАН БИЕ ВЕЛ САВЖЕР И МЪШАТ ВТОРН ВЕСТІАР И ПАРА ЛУГВФЕТ И ГРАМА КЛЮЧАР И ГЕРГЕ КЪПИТАН И ІВАН ШЕФАР И УТ СТОЕНИЦИ, ПРЪВЕА ДОЛОФАН И УТ СЪЛЪТРЪК, СТАНЧЮЛ АРМАШ И МНОСИ БОЛѢРН ЕЖЕ НЕ СЪТ ПИСАНИ ЗДЕ ВЪ КНИГА СІА.

СЕГО РАДІ, ДАДОХ СЪМ ГОСПОДСТВО МИ БОЛѢРНИС ГОСПОДСТВА МИ МАТЕЮВ КЛЮЧАР И ЖЪПАНИЦЕВ ЕГО, ПЪШЕН, ТАКОЖЕ ДА ИМ ЕСТ УЧИНЪ И ВЪ УХАБ СИНОВОМ И ВЪСКОМ И ПРЪВЪНЧЕТОМ И НЕ УТ КОГОЖДО НЕПОКОЛѢВНО, ПОРИЗМО ГОСПОДСТВА МИ.

СЕЖЕ УБО И СВЕДЕТЕЛЪИИ ПОСТАВАЛЪЕМ ГОСПОДСТВО МИ: ЖЪПАН ХРИЗА ВЕЛ ДВОРНИК И ЖЪПАН ФІЕРА ВЕЛ ЛОГОФЕТ И ЖЪПАН ТРЪФАНДА ВЕЛ ВЕСТІАР И ЖЪПАН МНХО ВЕЛ СПАТАР И ЖЪПАН ДЪМИТРАКИ ВЕЛ СТОЛНИК И ЖЪПАН РАМАДИ ВЕЛ КОМНС И ДЪТАМАДИ ВЕЛ ПЕХАРНИК И ЖЪПАН КОНДИЛО ВЕЛ ПОСТЕЛНИК. И НЕПРАВНИК, ФІЕРА ВЕЛ ЛОГОФЕТ.

И ПИНСАХ АЗ ЛЕПЪДАТ ЛУГВФЕТ, ВЪ НАСТОЛНИ ГРАДУ БЪКЪРЕЦИ, МЪСЕЦА УХТОМЕРІЕ ҃ ДЪНИ И УТ ІДАМА ДО НИИЪ ТЕЧЕНІЕ ЛѢТОМ ДАЖЕ ДО СЕГО ПИСАНІЕ, ВЪ ЛѢТ ХЪРАЗ, А УТ РОЖДЕСТВА ХРИСТОВА, ХЪХКИ.

† Іу Ілѣксандрѣ воеводѣ, мноостію Божію господинь.

Іу Ілѣксандрѣ воевода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele lui Mateiu clucer și jupaniței lui, Păuna și cu fiii lor, cîți le-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie lor ocină în sat în Cotești, în județul Mușcel și Pădureț, însă din partea lui Lăudat, fiul lui Badea, delnița vatră a lui Stanciul logofăt și iarăși delnița vatră a casei, unde au șezut părinții lui Lăudat și delnița lui Șerban și delnița lui Pelită, care au fost vecinii lui Lăudat și locul de la Țigănie, cît va fi din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului și din sus și din jos, de pretutindenii, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat boierul domniei mele Mateiu clucer și soția lui, Păuna, aceste mai sus-zise delnițe, de la Lăudat, fiul lui Badea din Cotești, pentru 26 000 aspri gata. Și a vîndut el de a lui bunăvoie, fără nici o silă și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului. Și a venit singur Lăudat înaintea domniei mele în marele divan și înaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei mele, mari și mici, de a mărturisit în divan, că a vîndut aceste delnițe pentru nevoia lui și a luat toți banii deplin.

Și am văzut domnia mea și zapis de vînzare de la mîna lui Lăudat la mîna lui Mateiu clucer cu mulți boieri martori, anume: jupan Hriza mare vornic

și Fiera mare logofăt și Ivașco fost mare vornic și Gligorie fost mare comis și Tudoran fost mare sluger și Mușat al doilea vistier și Para logofăt și Grama clucer și Gherghe căpitan și Ivan șefar și din Stoenesti, Pîrvul Dolofan și din Sălătruc, Stanciul armaș și mulți boieri care nu sînt scriși aici în această carte.

De aceea, am dat domnia mea boierului domniei mele lui Mateiu clucer și jupaniței lui, Păuna, ca să le fie ocină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori pînem domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Ramandi mare comis și Diamandi mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic, Fiera mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna octombrie 10 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor pînă la această scriere, în anul 7137, iar de la nașterea lui Hristos, 1628.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., XCIV/4.

Orig., hîrtie (42 × 28), pecete timbrată.

Cu o trad. din a doua jumătate a secolului al XVIII-lea; altă trad. ibidem, ms. 137, f. 137 v — 138.

165

1628 (7137) octombrie 11.

Theofil episcop de Rîmnic judecă pricina dintre Paraschiva logofăt și Maria, soția lui Anghel comis, pentru niște țigani.

† Милостію Божію прѣосвищеннаго архієпископ кър Теофил Рибнінски.

† Scris-am episcupia mea aceasta carte, ca să să știe de rîndul logofetului Paraschivei cu jupîneasa lui, anume Comana, c-au avut pîră cu Mariia, jupîneasa comisului lu Anghel, înnaintea domnu nostru lu Alexandru vodă, feciorul lui Iliiaș vodă, pentru ocine și pentru [și pentru] rumâni. Iară domnu nostru i-au dat pre mîna a doisprăzēce boiari, să-i tocmească, însă boiarii divanului, și i-au tocmit pre ocine și pre rumâni, iară pentru nește țigani nu i-au putut adevăra fără mărturii. Ce au făcut domnu nostru carte și au făcut și boiarii divanului carte la episcupia mea, ca să le caut de rîndu și să adeverez pentru doao țigance, c-au zis jupîneasa Mariia că acēle doao țigance au fost ale ei, însă depreună cu bărbatul ei ce e mai sus scris, comisul Anghel. Iară s<e-a>¹u adevărat că n-au fost cum au spus jupîneasa Mariia, ce s-au adevărat că o au

¹ Loc rupt.

cumpărat comisul Anghel, încă mai dênainte de cum n-au fost împreunat cu jupîneasa Mariia. Iară altă <țigan>¹ că ș-au adevărat c-au fost a ei, dată de jupîneasă lu Udriște de Drăgoești. Deci de cea <țig>¹ ancă ce-au cumpăratu comisul Anghel, el o au fost cumpăratu de la văru-su . . .¹ de Băbêni, încă de zilele lu Ștefan vodă. Aș-au mărturi<sit>¹ Banu . . . <Cîin>¹ ești și răspopul O<p>rea, și s-au aflat și zapis de la mîna comisu<lui>¹ lu Anghel. Iară de căia țigancă a jupîn<és>¹ ei Mariei, s-au d<at>¹ mărturii de-au mă<rturis>¹ it cum că i-o au dat jupîneasă lu Udriște de Drăgoești, ce e mai sus-scris. Și <mărt>¹ urile, anume Dragomir și Duca.

Dereptu acéia, am judecat și am tocmit cum am <ști>¹ ut légea țărăiei. să ia logofetul Paraschiva țiganul cu feciorii, țiganul anume Radul <și>¹ feciorii anume Genea și Oprea și Stan și Iova, iară jupîneasă Mariia <să ia>¹ țiganca ei cu fétele, anume țiganca Stanca și fétele, anume Mușa și Dumitra și Néacșa. Dereptu iacăia am judecat episcupia mea așa, căce că au fost țiganul al comisului lu Anghel, iară țiganca a fost a jupînesei lui, Mariia. Și au venit logofetul Paraschiva și jupîneasă Maria, de s-au voit și s-au tocmit de bunăvoia lor, denaintea <episcu>¹ piei méle.

Dereptu acéia le-am făcut carte episcupiia mea, ca să a<i>bă pace unul de cătră altu. Aceast am scris episcupiia mea.

Пис мѣсеца охтомвръѣ аѣ дни, въ лѣто хрлв.
Theofil episcop Rîmnicului.

Academia Republicii Socialiste România, XC/29.
Orig., hîrtie (30 × 22), pecete timbrată, căzută.
EDIȚII. Bianu, *Doc. rom.*, 150-151.

166

1628 (7137) octombrie 19.

Alexandru Iiaș voievod scrie egumenului Anania de la m-rea Bistrița ca să cerceteze pricina dintre Neagoe din Sărata și rumâni din Ciinești.

† Многостѣю Божѣю, Іу Александръ воєвода и господинъ, синъ покойнаго Іу-Илеваш воєвода. Пишем господство ми чьстнѣишѣ уцо и молевникѣ кир Инанѣа егоменом и дѣховником Беннѣаминѣ и Анастасею и вт вѣсѣм собором вт свѣтом. монастыром Бистреца, здравѣе. Cătră aceasta vă dau în știre domniia mea pântru rîndul cestor oameni, Vladul și cu ceata lui, anume Padeș și Stan-

¹ Loc rupt.

ciul Vîntul den sat den Cîinești, că au venit naintea domniei méle în divan de se-au jăluit și au spus cum a fost luat Vladul și cu ceata lui cîte 3 capre de la jupîneasa Mariia a lui Dragomir spătar ot Pîrdești arvună, ca să se vînză să-i fie rumâni. Deci n-au apucat să le dea bani, ci se-au fost în-tîmplat moartea lui Dragomir spatar.

Iar apoi, jupîneasa Mariia iar au cerșut arvuna de la Vladul și de la ceata lui cîte acéle trei capre ce le-au fost dat să i le dea înapoi și să-i slobozească să fie niște oameni slobozi cu moșiele lor. Iar Vladul cu ceata lui, ei au fost niști oameni săraci ce n-au fost avut să-i dea cît acéle trei capre ce le-au fost dat arvună. Deci apoi jupîneasa Mariia într-alt chip n-au avut cum face, ce le-au luat viile și moșiile lor pentru acea arvună ce scrie mai sus și le-au închinat la acea sfîntă mănăstire pentru pomeana lor. Și au fost făcut zapis la sfînta mănăstire cum să fie acéle moșii și vii ale sfenteii mănăstiri și lor le-a fost făcut alt zapis, ca să fii niște oameni slobozi și în pace. Și pînă au fost jupîneasa Mariia vie, iar Vladul și cu ceata lui tot au fost avut bună pace.

Iar cînd au fost acum, după moartea jupînésii Marii, iar un frate vitreg al lui Dragomir spatar, anume Neagoe de Sărata, se-au sculat de au vîndut pre Vladul și cu ceata lui Mitrii ot Mih<ă>ești. Și înc-au fost adaos și pre alt om, anume Dumitru, într-aceea carte. Și Dumitru au jăluit înaintea domnie méle cum el n-au mîncat nemica den bucatele lui Dragomir spătar, nici den bucatele jupînésii Marii ne mult, ne puțin, nici nu i se țin moșiile lui, nici viile la acea sfîntă mănăstire, ce au fost un om slobod ce l-au fost mes-tecat fără cale și pre nedereptate, ca și pre Vladul cu ceata lui, pîntru căci că n-au fost arvuniți cu bucatele lui Dragomir spătar, ce au fost cu bucatele jupînésii Marii, iar Neagoe n-au fost avut nici o treabă cu dînșii.

Derept acéia, în vréme ce veți vedea această carte a domnie méle, iar molitfa ta părinte Ananii egumen și duhovnecul Veniamin i Anastasen, într-aceia ceas să căutați să luați acel zapis care l-au fost făcut jupîneasa Mariia la sfînta mănăstire pîntru miluitura acelor moșii și să veniți aicea la domnia mea să mărturisiți cu dreptate cum veți ști că au lăsat jupînasă Mariia și cum va citi zapisul ei, ce de nu vor <fi> ertați de ia și nu va fi dat moșiile la sfînta mănăstire, opt¹ să fie rumâni iar de va citi zapisul jupînésii Marii cum zic acești rumâni, domnia mea iar voi judeca cum va fi cu dreptul. Iar să nu veri putea veni molitfa ta, părinte egumene, să cauți să faceți o carte denpreună cu totu soborul de aciaa dentru sfînta mănăstire cum veți ști cu sufletele molitfelor voastre, că va fi lăsat acea jupîneasă și cum va fi mai cu dreptul și să treméteți și zapisul de aciaa care au fost făcut acea jupîneasă pîntru miluitura și acea carte ce veți face pre un călugăru de aciaa

¹ Așa în text.

să le aducă aicea la domnia mea și să socotiți să fie cu dreptate i de voi ertați și le veți ținea moletvele voastre moșiile cum va fi fost lăsat mortul. Și apoi să fie și ei rumâni pre nedereptate apoi păcat o va fi și osîndă molitfelor voastri; ce socotiți cum va fi mai cu dreptul.

Тое ки говорим господства ми, иначе да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис мѣсеца вктомврїе ѿ дѣни, въ лѣт хрлв.

† Іу Александръ воевода, милостію Божію господинь.

<Pe verso:> Pentru via de la Cînești.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, VI/2.

Orig., hirtie (31 × 20,5), pecete aplicată, căzută.

Copii ibidem, ms. 192, f. 349 v — 350 și 201, f. 206—207.

167

1628 (7137) octombrie 21, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Nan postelnic din Bărbătești ocine la Grădiștea de Sus, Șotînga și Grădiștea de Jos, precum și o țigancă.

† Милостію Божію, Іу Александръ воевода и господинь въсон земле Ѣггровкляхїинское, синъ великаго и прѣдобраго, покоинноиѣ Іу Илїаш воевода. Дават господство ми сїю повеленїе господства ми слѣго господства ми Нан постелник вт Бърбѣтешї и със синови си, елицем Богъ даровах, икоже да мѣст вчинѣ ѣ Гор Гръдице, въ сѣдство Моуш<чел> и Падү<рец>, али дел вншком си Пѣтрашков и Панъв, сини Дръгичюв спатар, тѣчїе колико сѣст имал уни за дѣдинѣ, без вчина за покѣпенїе, вт полю а вт шѣм и вт вод и вт планен и брод за воденицѣ и вт седалице селок, вт посеѣда, варе елика се хтит изврат вт над въсом хотаром, понеже ю вст промѣнна Нан постелник, тере вст дал вншком си Пѣтрашков и Панъв две вчини вт Шотънга, без за вчинъ, на име: Радүл и Гергина със синови нх и един кон, за хѣв аспри, а Пѣтрашко и Панъ уни вщеже сѣст дал вншком си Нанов постелник дел им за вчинъ вт Гръдице, еже вст више пис, али тѣчїе вчина та за дѣдїно, без вчина за покѣпенїе и без вчини, да вст дѣдїнѣ радї дѣдїно. И променна вст уни за своим доброволю и със ѣзнанїе въскм мегїашом. И видѣхом господство ми и запис вт рѣка Пѣтрашков и Панъв за промѣненїе със свидѣтели написани ѣ запис, на име: вт Сѣтѣни, Ёпрѣ постелник и брат си Кръстѣ и вт Бѣлѣвчѣни, Радүл постелник и вт Бѣкшани, Радүл Пѣтрашко постелник и вт Бърбѣтештї, Танасїе постелник и брат его, Ётонка.

И пак да вст слѣго господства ми Нан постелник вчинѣ ѣ Гор Гръдице, вбаче дѣла братом си Хризанов постелник въсах, вт полю и вт шѣм и вт вод

335

и вт планен и със вечини и вт седалище село, вт посвѣди, варе елика се хтет изврати вт по вѣс хотаром и един вечин, на име Строе със синови си, без шчинѣ, что ѝ ест даровал Хризан постелник вѣскам си Станкѣв, понеже ю ест покѣпна слѣг господства ли Нан постелник сѣм шчинѣ вт Гор Гръдище више рѣх вт над вратом си Хризан постелник вт Бървѣтещѣ, за хѣ аспри готови.

И пак покѣпна Нан постелник вт над вратом си Хризан постелник един вечин, на име Бѣдин и със синови его ѝ село ѝ Гор Гръдище, али без шчинѣ, за хѣ аспри готови. И продава ест ви за доброволю. И бил ест сведетелѣи на так-меженѣа им, по име: вт Гьтѣни, Спрѣ постелник и Костѣ и вт Бървѣтещѣ, Танасѣ постелник и Миѣаю постелник.

И пак да ест слѣго господства ли Нанов постелник шчинѣ ѝ Шотѣнга, вбаче дѣла вратом си Хризанов постелник, елика се хтет изврат вт там за вод, вт поля и вт шѣм и вт вод и вт планен и вт седалище селове, вт посвѣдѣ, варе елика се хтит изврат вт по вѣс хотаром, али тѣчѣю без един место за кѣкю Миѣов вт сел вт Шотѣнга, колико дрѣжи кѣща, без швоцѣю и без место за врѣтоградѣ, понеже ю ест промѣнила Нан постелник, тере ест дал вратом си Хризанов дела его за шчинѣ вт Сѣднѣни вѣсаѣ, а Хризан постелник, ви ест дал вратом си Нанов постелник дела его вт Шотѣнга вѣсаѣ, како ест више пис, да ест дѣдѣно радѣ дѣдѣнѣ със запис вт рѣкани нѣ със многе сведетелѣи, на име: вт Благодици, Герге армаш, что сѣди ѝ сел ѝ Дрѣгѣщи и вт Гьтѣни, Спрѣ постелник¹ и Рьстѣ и вт Бървѣтещи, Танасѣ постелник и Стоика.

И пак ест промѣнила Нан постелник със вратом си Хризан постелник, тере ест дал Нан постелник дела его вт Дрѣгѣщи вратом си Хризанов, али мѣстове радѣ местове, <а>¹ Хризан постелник, ви ешеже сѣт дал Нанов постелник вт Дол Гръдище пак мѣсто радѣ мѣсто, вт пол и вт шѣм и вт вод и вт планен и вт седалище селове, вт посвѣде и вт по вѣс хотаром, да ест шчинѣ радѣ шчинѣ. И промѣнила ест ви за нѣхом доброволю, без ннедна снаост и със записе за промѣненѣе вт рѣк им.

И пак покѣпна слѣг господства ли Нан постелник вт Бървѣтещѣ вт над Шню постелник вт Длѣгополю една ациганкѣ, на име Марѣа, за хѣ аспри готови и със запис вт рѣка его за проданѣе със сведетелѣе, на име: вт варош Длѣгополю, попа Шню кансар вт црѣква господска и Панѣ кѣпецѣ. И продадоше и промѣнили сѣн болѣри, ви за нѣхом доброволю, със знанѣе вѣсѣм мегѣашом вт гор из дол и вт шкрѣт мѣстом и вт пред господства ли.

Сего радѣ, дадох сѣм господство ли слѣго господства ли Нанов постелник, екоже да мѣ ест шчинѣ и сѣм ациганкѣ дѣдѣно и вѣ шѣб синовом и вѣскам и рѣвѣчетом и не вт кожедо непоколѣвимо, поризмо господства ли.

Сеже ебо и сведетелѣи поставиѣх господство ли: жѣпан Хрива вел дворник и жѣпан Фѣра вел лѣгѣфет и жѣпан Трѣфанда вел вистѣар и жѣпан Миѣо вел спатар

¹ Loc rupt.

и жьпан Дмитраки велъ столникъ и жьпан Раманди велъ комисъ и Дѣлманди велъ пѣхарникъ и жьпан Кондило велъ постелникъ. И исправникъ, Фѣра велъ логофетъ.

И написахъ азъ, Лепѣдатъ логофетъ, въ настолинъ градѣ Бѣксрецинъ, мѣсеца вхторѣ кѣ дьни и вт Падма до нинѣ теченїе лѣтомъ, въ лѣт хрлзъ, а вт рождества Христова, хл҃ки.

† Іу Александрѣ вшехвада, милостїю Божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Nan postelnic din Bărbătești și cu fiii săi, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Grădiștea de Sus, în județul Muscel și Pădureț, însă partea nepoților săi Pătrașco și Pană, fiii lui Drăghici spătar, numai cît au avut ei de moștenire, fără ocina de cumpărătură, din cîmp și din pădure și din apă și din munte și vadul de moară și din vatra satului, de pretutindenii, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că a schimbat-o Nan postelnic, de a dat nepoților săi Pătrașco și Pană doi vecini din Șotînga, fără de ocină, anume Radul și Gherghina cu fiii lor și un cal de 2 400 aspri, iar Pătrașco și Pană, ei încă au dat unchiului lor Nan postelnic partea lor de ocină din Grădiște, care este mai sus-scrisă, însă numai acea ocină de moștenire, fără ocină de cumpărătură și fără vecini, ca să fie dedină pentru dedină. Și au schimbat ei de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor. Și am văzut domnia mea și zapis de schimb de la mîna lui Pătrașco și a lui Pană cu martori scriși în zapis, anume: din Săteni, Oprea postelnic și fratele său Cîrstea și din Bulbuceni, Radul postelnic și din Bucșani, Radul Pătrașco postelnic și din Bărbătești, Tanasie postelnic și fratele lui, Stoica.

Și iar să-i fie slugii domniei mele Nan postelnic ocină la Grădiștea de Sus, însă partea fratelui său Hrizan postelnic toată, din cîmp și din pădure și din apă și din munte și cu vecinii și din vatra satului, de pretutindenii, oricît se va alege de peste tot hotarul și un vecin, anume Stroe cu fiii săi, fără ocină, ce a dăruit-o Hrizan postelnic nepoatei sale Stanca, pentru că a cumpărat-o sluga domniei mele Nan postelnic această ocină de la Grădiștea de Sus mai sus-zisă de la fratele său Hrizan postelnic din Bărbătești, pentru 10 000 aspri gata.

Și iar a cumpărat Nan postelnic de la fratele său Hrizan postelnic un vecin, anume Bădin și cu fiii lui în sat la Grădiștea de Sus, însă fără ocină, pentru 2 000 aspri gata. Și a vîndut el de bunăvoie. Și au fost martori la tocmeala lor, anume: din Săteni, Oprea postelnic și Costea și din Bărbătești, Tanasie postelnic și Mihai postelnic.

¹ Loc rupt.

Și iar să-i fie slugii domniei mele lui Nan postelnic ocină la Șotînga, însă partea fratelui său Hrizan postelnic, cît se va alege de acolo peste apă, din cîmp și din pădure și din apă și din munte și din vatra satului, de pretutîndeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, însă numai fără un loc de casă al lui Miho din sat din Șotînga, cît ține casa fără pomet și fără locul de grădină, pentru că a schimbat Nan postelnic de a dat fratelui său Hrizan partea lui de ocină din Sudileni toată, iar Hrizan postelnic a dat fratelui său Nan postelnic partea lui din Șotînga toată, cum este mai sus-scris, ca să fie dedină pentru dedină, cu zăpis de la mîinile lor, cu mulți martori, anume: din Blagodești, Gherghe armaș, care șade în sat la Drăgăești și din Săteni, Oprea <postelnic>¹ și Cîrstea și din Bărbătești, Tanasie postelnic și Stoica.

Și iar a schimbat Nan postelnic cu fratele său Hrizan postelnic, de a dat Nan postelnic partea lui din Drăgăești fratelui său Hrizan, însă locuri pentru locuri, iar Hrizan postelnic el încă a dat lui Nan postelnic din Grădiștea de Jos iarăși loc pentru loc, din cîmp și din pădure și din apă și din munte și din vatra satului, de pretutîndeni și de peste tot hotarul, să fie ocină pentru ocină. Și au schimbat ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă și cu zăpise de schimb de la mîna lor.

Și iar a cumpărat sluga domniei mele Nan postelnic din Bărbătești de la Ianiu postelnic din Cîmpulung o țigancă, anume Maria, pentru 3 500 aspri gata și cu zăpis de vînzare de la mîna lui cu martori, anume: din orașul Cîmpulung, popa Ianiu clisiar de la biserica domnească și Pană negustorul. Și au vîndut și au schimbat acești boieri, ei de a lor bunăvoie, cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea slugii domniei mele, lui Nan postelnic ca să-i fie ocinele și această țigancă dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Ramandi mare comis și Diamandi mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic, Fiera mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna octombrie 21 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7137, iar de la nașterea lui Hristos, 1628.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Cîmpulung, I/10.

Orig., perg. (34 × 44), pecete timbrată.

Cu două traduceri, una din 1843 iar cealaltă de la începutul sec. al XX-lea; altă trad. ibidem, ms. 204, f. 8 v—9.

¹ Loc rupt.

1628 (7137) octombrie 23, București.

Alexandru Iliș voievod scutește de dări și slujbe satul Cetățele, din jud. Ialomița, al lui Enache fost mare postelnic.

† Милостією Божією, Іу ІлѣЗандрѣ воєвода и господинъ въсон землѣ Зггггровлахѣискоє, синъ великаго и прѣдобраго, поконнинаго Іу ІлѣЗашов воєвода. Дават господство ми сѣе повеленіе господство ми почтеномѣ и вѣрннаго волѣринѣ господства ми жѣпан Енаки вѣшехъ вѣл постелник Землѣ Молдавскою, вѣск жѣпан Ектѣрлет, іакоже да мѣ ест неговѣ село на имѣ Четѣцѣлелѣ, вт сѣдство Іиломѣсницѣ > ѣ мирно и скєободно за кѣблю и за сен и за вол и за сѣха вѣцѣ и за кон и за мѣд и за восок и за ѣзвѣмствєваніѣ и за подводе и за стѣцѣѣ и за бани вт сѣдство и за вѣ за слѣж и за работ господскѣ и вт кони за влак и за свѣке іаденіѣ и работи и слѣжѣѣ и дрѣге даже дробни, колницѣ сѣт през лѣто скєозѣ землѣ господства ми.

Понеже того село Четѣцѣлелѣ вѣше писє блло ест покѣпна за почтєннаго жѣпан Інаки постелник. Іа кѣда ест бил вѣ дѣніѣ ІлѣЗандрѣ воєвода, синна поконниномѣ Радѣла воєвода, порєвил ест тѣтаріи вѣснхъ вѣченіи вт сѣла, терє ест встєл сєло пѣста, без людѣѣ ничисєже, развѣ тѣчюу вѣчина пѣста.

Таже, кѣда ест бил нинѣ, вѣ при дѣніѣ господства ми, а жѣпан Енаки постелник, вн нх ест сѣтворил кѣшлѣ, глаголемн кошарє, над вѣчина єго вт Четѣцѣлѣ, да ю ест за доєнтєкѣ и за скєт и донєслиє сѣт рѣси и молдовѣни, тѣждіи людѣѣ, без даже, терє нх ест поставил тако на тѣхъ кѣшлѣ, да имєт бити тѣчюу за смєтреніє скєтом. Вѣ том, господство ми видѣв єдин сєло іакоже ест встєл пѣсто и ест на полєу ѣ пѣстїєтєтє и по тамє блнз дрѣге сѣла не сѣт и како сѣ дрѣжєт и члєвѣци зєл, вѣхєн и тѣхѣарн по дрѣмѣрє над того мѣсто, а господство ми смєтрил сѣлм кѣпноже сѣсє вѣснхъ правнѣлїи волѣри господства ми како єдна да вѣдн и радї паза хорєв вѣ тоє странно, дрѣга, не вѣсхєтѣхєм ннже господство ми да нх встєавит без даже, анѣ сѣлм сѣтворил господство ми ѣстроєніѣ сѣсє ннх вт прѣд дикєном господство ми и вт прѣд вѣснхъмн чѣстїтїмн правнѣлїємъ господство ми, почто радї сѣт чюждн людѣѣ, вт дрѣга землѣ, іакоже да дєст дєн сѣсє растрѣгом над лѣт, іакоже да помагєт и вни на нєколєу хорєв господства ми, на вѣрѣл за харєч, да давєт вѣ єдин годнн єгн м̄, вѣбєчє да имєт платити к̄ жнєтї на свѣтн Гєвргїє, а дрѣгн к̄ жнєтн на свѣтн Дїмїтрїє. Іа вѣрѣл нм, что сє подєбєт, вѣшє рєчєнѣ, да донєсит вни самн оу внєтїєр господство ми, понєже нх ест сѣлм прєстїхєлм господство ми за сѣѣ вѣшє рєчєнє даждн, а дрѣго ннцє бєнтєванїє да не имєт, занєже снцє сѣлм сѣтворнхєлм господство ми ѣстроєніѣ, како ест вѣшє писє, дондєжє хєкю бити господство ми вѣ господство и вѣ жнєтѣѣ господства ми.

Ещеже закланнїе постави́хъ господство ми: по шестевѣю господства ми, кого избере́тъ господѣ Богъ вѣти господарѣ Влашкон Земле или ѡт срѣдчагнаго плода господства ми или ѡт сѣродника нашихъ или, по грѣсехъ нашихъ, или ѡт иннопла́меник, да аще почтетъ и поновитъ и ѡтверди́тъ сѣю книгъ господства ми, того господѣ Богъ да га почтетъ и ѡтверди́тъ и съхрани́тъ въ господствѣ его, а въ бѣдещихъ вѣцехъ дѣша его. И аще ащеже не почтетъ и не посно¹вѣтъ и не ѡкрѣпитъ сѣю книгъ господства ми, того господѣ Богъ да не почтетъ и не съхрани́тъ и не ѡтверди́тъ въ господствѣ его, а не въ бѣдещихъ вѣцехъ дѣша его. И кое члове́къ хокетъ разоритъ и поперетъ и нехаветъ сѣю книгъ господства ми, того господѣ Богъ да га разоретъ и поперетъ и расипетъ за дѣтѣломъ его и а въ бѣдещихъ вѣцехъ дѣша его и да естъ трѣкаетъ и анатема и афѣрсан ѡт тѣхъ свѣти ѡтце, еже сѣтъ въ Неки и да иматъ чѣстїю съсѣ Иѡда и съсѣ Ирѣа и съсѣ иними неѣрнїи Иѡден, иже възъпише надъ крѣвѣ господа Бога и спаса нашего Иѣсуса Христа и рекѣтъ: „възми, възми и распени его“ и крѣвѣ его надъ ныхъ и надъ чеда нхъ, естъ и бѣдетъ въ вѣки вѣкомъ, аминъ.

Еже жебо и свидѣтели́и поставя́летъ господство ми: жѣпанъ Хриза великїи дворникъ и жѣпанъ Фѣера велъ аѡгѡфетъ и жѣпанъ Трѣфанда великїи вѣстїгаръ и жѣпанъ Михо велъ спатаръ и жѣпанъ Дѣмитраки велъ столникъ и жѣпанъ Раманди велъ комисъ и жѣпанъ Дѣтаманди велъ пѣхарникъ и жѣпанъ Кондило великїи постелникъ. И исправникъ, Фѣера великїи логофетъ.

И написахъ азъ, Лепѣдатъ логофетъ, въ настоани граду Бѣкѡрещи, мѣсеца ѡхтовоуѣ кѣ дѣни и ѡт Идама до нинѣ теченїе лѣтомъ въ лѣтъ хърлѣзъ, а ѡт рождества Христова, хъхки.

† Іу Флѣѡандрѣ воевода, мно҃стїю Божїю господннѣ.

Иѡ Флѣѡандрѣ воевода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului și credinciosului boier al domniei mele jupan Enachi fost mare postelnic al țării Moldovei, nepotul jupanului Scărlat, ca să-i fie satul lui, anume Cetățelele, din județul Ialomița, în pace și slobod de găleată și de fîn și de boi și de oaie seacă și de cai și de miere și de ceară și de împrumut și de podvoade și de steție și de bani de județ și de berbeci de sulgiu și de lucru domnesc și de cai de olac și de toate mîncăturile și muncile și slujbele și alte dăjdii mărunte, cîte sînt peste an în țara domniei mele.

Pentru că acel sat Cetățelele, mai sus scris, a fost cumpărat de cinstitul jupan Ianachi postelnic. Iar cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul răposatului Radul voievod, tătarii au robit pe toți vecinii din sat, de a rămas satul pustiu, fără oameni, nimic, afară numai ocina pustie.

¹ Omis.

Astfel, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, jupan Enachi postelnic, el a făcut cișle, numite coșare, pe ocina lui din Cetățele, ca să fie pentru dobitoace și pentru vite și a adus ruși și moldoveni, oameni străini, fără dăjdii, de i-a așezat astfel la acele cișle, ca să fie numai pentru căutarea vitelor. La aceasta, domnia mea văzînd că a rămas un sat pustiu și este la cîmpie în pustietate și pe acolo aproape nu sînt alte sate și cum se țin și oameni răi, hoți și tîlhari de drumuri pe acel loc, domnia mea am socotit împreună cu toți dregătorii, boierii domniei mele, ca, pe de o parte, să fie și pentru paza țării în acea parte, pe de alta, n-am vrut nici domnia mea să-i las fără dăjdii, ci am făcut domnia mea întocmire cu ei dinaintea divanului domniei mele și dinaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei mele, pentru că sînt oameni străini, din altă țară, ca să dea dare cu ruptoare pe an, ca să ajute și ei la nevoia țării domniei mele, la birul de haraci, să dea într-un an ughi 40, însă să aibă a plăti 20 de galbeni la sfîntul Gheorghe, iar alți 20 de galbeni la sfîntul Dimitrie. Și birul lor ce se cuvine, mai sus zis, să-l aducă ei singuri la vistieria domniei mele, pentru că i-am iertat domnia mea de aceste mai sus-zise dăjdi, iar alta nimic, nici o turburare să nu aibă, pentru că așa am făcut domnia mea întocmire, precum este mai sus scris, pînă ce voi fi domnia mea în domnie și în viața domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea: după plecarea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau după greșelile noastre sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l păzească și să nu-l întărească în domnia lui și nici în veacurile viitoare sufletul lui. Iar care om va nimici și va călca și va strica această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l nimicească și să-l calce și să-i risipească aici trupul lui și în veacurile viitoare sufletul lui. Și să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți care sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Aria și cu alți necredincioși iudei care au strigat asupra singelui domnului Dumnezeului și mîntuitorului nostru Isus Hristos și au spus: „Ia-l, ia-l și răstignește-l“, și sîngele lui asupra lor și asupra copiilor lor, este și va fi în vecii vecilor, amin.

Iată dar și martori pune domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Ramandi mare comis și jupan Diamandi mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic Fiera mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna octombrie 23 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7137, iar de la nașterea lui Hristos, 1628.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Slobozia lui Enache, II/8.

Orig., perg. (36,5 × 53,5), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1904.

Copie la Academia Republicii Socialiste România, MCCXVI/1 (cu data octombrie 25)

169

1628 (7137) octombrie 23, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește Mușei o ocină la Geamăna.

† Многоотѣю Божію, Іу Александръ воевода и господинь, синь поконнаго Іу Илиаш воевода. Дават господство ми сѣю повелѣніе господства ми ацѣстии мueri bătrîne, anume Mușa, nepoata Mușei, fata Bădicăi de Schéii, ca să fie volnică cu această carte a domnii méle să-și ție ocina a moașe-sa Mușei toată, cît se va alége de preste tot hotarul, de la Dumbravă, den valea Esteului pînă în valea Purcăreții, cu tot venitul, pentru că iaste a ei ocină bătrînă și direaptă de moșie, despre moașe-sa Mușa, încă mai denainte vréme. Și am văzut domnia mea și cartea a răposatului Pătru voevod, fecior Mircei voevod, pre această ocină de la Dumbravă, ce se cheamă Geamăna, cîndu au fost cursul anilor 7070. Și tot o au ținut această ocină cu bună pace.

Iar cîndu au fost în zilele lui Alexandru voevod, feciorul răposatului Radul voevod, iară Mușa, ia au mersu înaintea domnii lui în divan, denpreună cu toți megiașii de pre înprejur și carii țin ocină la Dumbravă, de-au fost de față, anume Gherghe i Bratco i Badea al Budei și Cîrstea de în Valea Rea și Dragotă de Brănești, de au mărturisit ei toți cu sufletele lor în divan, cum nici au vîndut Mușa ocina ei, nici au cumpărat nimenilea de la dinsa. Și am văzut domnia mea și cartea lu Alexandru voevod, feciorul răposatului Radul voevod, pre această moșie și de mărturie cum scrie mai sus, cîndu au fost cursul anilor 7135, în luna lu aprilie 7 zile.

Derept acéia, domnia mea încă am dat Moșei să-și ție ocina a moșe-sa Mușei, fata Bădicăi, despre tot hotarul și să fie în pace de către toți megiașii de sat și opreală de nimenilea să n-aibă de pre moșia ei, căce se-au adevărat că iaste a ei moșie direaptă, ce să-i fie ocină și moșie ei și feciorilor în veacu.

Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник сам реч господства ми.

Писъ Бѣскреши, мѣсеца охтомерїе кѣ дни, въ лѣтъ хѣрлз.
† Іу Ілѣзандрѣ воєвода, милостїю Божїю господинь.
Ъчил вел дворник.

Academia Republicii Socialiste România, XXI/112.
Orig., hirtie (29 × 21), pecete timbrată.
EDIȚII. Bianu, *Doc. rom.*, 151—152.

170

1628 (7137) octombrie 25.

Stanciul din Fedeleşoi se înfrățește cu Martin din Titești pe ocina sa.

† Eu Stanciul ot Fedeleşoi, sinŭ Radul postelnic, scres-am al meu zapis <ca să > fie de mare credență la mîna fraté-meu Martin ot Tetéştie, cumu să să ştie că m-amu înfrăţitu cu frate-mu Martin de a me bună voe şi fără nici o silă şe cu ştire tuturor fraţilor mei şe a unchilor mei şi a verilor.

Şe la frăţi<e> noastră, dăruit-amu pre fraté-meu Martén cu delneţa lu Tînpîn, cu locul di la Zburători di pristé tot hotarul din cînpu şe de apa şe den pădure şe den munté, măşăe de preste tot, cît să va alege, iar frate-meu Martén m-au dăruitu pre mene cu 2 boi i cu 4 oi i 2 stupi.

Şe la frătie nost<ră pus-a>mu şi mărturie: ot Teteşti, pop<a> Lazăr, din G<reble>şti...<S>troe i călugărul Daneloe şi del...a<nu>me Radul i Radul şe... ale, Dumitru i Stanciul i Radul.

Писъ охтомерїе кѣ дни, лѣтъ хѣрлз.

<S>tanciul.

<E>u Goste.

<Şi pentru c>redență <pusu->ne-am şi peceţile.

Arh. St. Buc., A. N., CCLXXXVIII/4—5.
Orig., hirtie (29 × 20), rupt, două peceţi aplicate.
Cu o copie, după care s-au făcut unele completări.

171

1628 (7137) octombrie 28, Bucureşti.

Alexandru Iliaş voievod întăreşte lui Paşa fost mare vornic ocină la Pietri.

† Милостїю Божїю, Іу Ілѣзандрѣ воєвода и господинь въсон землѣ Ъггровладхїнское, синъ великаго и прѣдобраго, покойномѣ Іу Ілѣашѣ воєвод, дават господство ми сїе повелѣнїе господство ми почтенном правителю господ-

343

ство ми жѣпан Папа бившех вел дворник и със синови си, елицеже им Богъ даровах, такоже да им ест учинъ ѝ Пѣтрон, въ сѣдство...¹, обаче дел жѣпаницевъ Нѣкшев, жителница Пръвѣлов логофет въ Рѣда, что нх ест биа за прѣкѣ въ на матерам ен, жѣпаница Калѣ, обаче шестаго дел въ половино за села въ Пѣтрон, въ посвѣде и въ над вѣсом хотаром и със вечини.

Понеже сѣм више речена учинѣ применѣл сѣт сама жѣпаница Пръвѣлове логфет със Пръвѣл, прѣво браточед ен, синъ Шефанов логфет, тере нх ест дал прѣво браточед ен, Пръвѣл, дел его за учинъ въ село Солѣтровк пръвах братачеда его, жѣпаницев Нѣкшев, вѣсѣх, варе елика се хтит избрати и със вечинѣи. И вѣвел ест Пръвѣл, синъ Шефанов логфет дел жѣпаницев Нѣкшев, прѣва братачеда его, въ Пѣтрон шестаго дел въ над половино за село. И къда сѣт сѣтворна применѣнѣе, била ест и със волѣ жѣпаницевъ Моцоков, сына Пръвѣлове, сына Шефанов логфет.

И а потом, къда ест биа въ днѣе покоинномѣ Шерван воевод, въ теченѣ лѣтом хѣрѣѣ, а почтеннаго правитѣл господство ми, жѣпан Папа дворникѣл, что ест биа тогда вторѣи вѣстѣар, въ ест покѣпна сѣм учинъ въ Пѣтрон въ над Пръвѣл, синъ Шефанов логофет въ...¹ и въ над теткам си, жѣпаница Моцоков, за аспри хѣ готови. И къда ест сѣтворна такмеженѣе и къда ест дал жѣпан Папа дворникѣл пенезѣи били сѣт тогда свѣдѣтелѣ [свѣдѣтелѣ], на име: Пръвѣл логфет въ Рѣда и Тѣдоран питар и Данчюл каячар и Радул постѣлник въ Дончѣци и Ника колѣс и Мѣхюл кѣмѣраш и въ Трѣговнице, Нѣгое логфет. И продадох Пръвѣл, синъ Шефанов логфет и теткам си, жѣпаница Моцоков, въ негоже добромѣ волю и със ѣзнанѣе вѣсѣл мегѣшом и въ гор из дол и въ вкрѣт мѣстом.

И къда ест биа въ днѣе господство ми, въ прѣвое рѣдѣ, когда вѣст теченѣ лѣтом хѣркѣ, по вѣрѣме къда ест пришѣл Лѣпѣл пѣхарник със ѣѣгррррррнн въ през планин, тере ест извадна по господство ми въ землѣ и въ въ настола господство ми, тогдашнѣла, при тѣе вѣрѣме, жаховѣл ест ѣѣгррррррнн по жѣпан Папа дворник, тере нх ест вѣзнимал многе хѣлѣне и скѣлѣци и ѣкованѣе и загинѣл нх ест и книгѣх за учинъ. Таже, въ вѣсѣх книгѣ, елице сѣт имѣл за дѣдѣно, тѣчѣю что ест шѣрѣтал сѣю книг, котора ест по учина въ Пѣтрон више пѣс, тере въ ест скѣповѣл въ хѣндѣчи със новѣци. И видѣхом господство ми книг покоинномѣ Шерван воевод над сѣе учинѣ въ Пѣтрон више речена поправа, вѣтнимѣни и исхѣбѣла.

Бего радѣ, господство ми сѣм поновѣл и ѣтверѣдѣл и над сѣю книгѣ господство ми, како ест биа и наю въ прѣжде вѣрѣме и сѣм дал господство ми почтенномѣ правитѣлѣ господства ми жѣпан Папа бившех вел дворник, такоже да мѣ ест учинѣ, дѣдѣнѣ и въ вѣхѣбѣ синовом и вѣнком и прѣвѣнѣчедом и не въ когѣждо непоколѣбѣно, порѣзѣмо господство ми.

¹ Loc alb.

БЕЖЕ ЗБО И СВЕДЕТЕЛЪИ ПСТАВНУХЪ ГОСПОДСТВО МИ: ЖЪПАН ХРИЗЪ БЕЛ ДВОРНИКЪ И ЖЪПАН ФЪЕРА БЕЛ ЛЮГЪФЕТЪ И ЖЪПАН ТРЪФАНДА БЕЛ ВИСТЪПАРЪ И ЖЪПАН МИХО БЕЛ СПАТАРЪ И ЖЪПАН ДЪМИТРАКИ БЕЛ СТОЛНИКЪ И РАМАНДИ БЕЛ КОМИСЪ И ДЪАЛМАНДИ БЕЛ ПЕХЪРНИКЪ И ЖЪПАН КОНДИЛО БЕЛ ПОСТЕЛНИКЪ. И ИСПРАВНИКЪ, ФЪЕРА БЕЛ ЛЮГОФЕТЪ.

И НАПИСАХЪ АЗЪ, ЛЕПЪДАТЪ ЛЮГОФЕТЪ, КЪ ГРАДУ БЪСКЪРЕЩИ, ЛЪСЪЦА ВЪХЪТОВРЪЕ КИ ДЪНИ И ВЪТЪ ИДАЛА, КЪ ЛЪТЪ ХЪЗРАЪ.

† ІѠ АЛЕЪАНДРЪ ВЪВЕВЪДА, МИЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЪ.

ИѠ АЛЕЪАНДРЪ ВОЕВОДА <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marclui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, lui jupan Papa fost mare vornic și cu fiii săi, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Pietri, în județul...¹ însă partea jupaniței Neacșa, soția lui Pîrvul logofăt din Ruda, ce i-a fost de zestre de la mama ei, jupanița Calea, însă a șasea parte din jumătate de sat, din Pietri, de pretutindenii și de peste tot hotarul și cu vecinii.

Pentru că această mai sus-zisă ocină a schimbat-o singură jupanița lui Pîrvul logofăt cu Pîrvul, vărul ei primar, fiul lui Ștefan logofăt, de i-a dat vărul ei primar, Pîrvul, verei lui primare, jupaniței Neacșa, toată partea lui de ocină din satul Sălătruc, oricît se va alege și cu vecinii. Și a luat Pîrvul, fiul lui Ștefan logofăt, partea din Pietri, a șasea parte din jumătate de sat, a jupaniței Neacșa, vara lui primară. Și cînd s-a făcut schimbul, a fost și cu voia jupaniței lui Moțoc, mătușa lui Pîrvul, fiul lui Ștefan logofăt.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele răposatului Șerban voievod, în cursul anilor 7117, iar cinstitul dregător al domniei mele jupan Papa vornicul, care a fost atunci al doilea vistier, el a cumpărat această ocină din Pietri de la Pîrvul, fiul lui Ștefan logofăt din . . .¹ și de la mătușa sa, jupanița lui Moțoc, pentru 9 000 aspri gata. Și cînd s-a făcut întocmirea și cînd a dat jupan Papa vornicul banii, au fost atunci martori, anume: Pîrvul logofăt din Ruda și Tudoran pitar și Danciul clucer și Radul postelnic din Doicești și Nica comis și Mihai cămăraș și din Tîrgoviște, Neagoe logofăt. Și a vîndut Pîrvul, fiul lui Ștefan logofăt și mătușa sa, jupanița lui Moțoc, de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor și din sus și din jos și dimprejurul locului.

Iar cînd a fost în zilele domniei mele, în primul rînd, cînd a fost cursul anilor 7126, pe vremea cînd a venit Lupul paharnic cu ungerii de peste munte de m-a scos pe domnia mea din țară și de pe scaunul domniei mele, atunci,

¹ Loc alb.

în acea vreme, au jefuit ungerii pe jupan Papa vornic, de i-au luat multe haine și scule și odoare și a pierdut și cărțile de ocină. Așa dar, din toate cărțile câte a avut de moștenire s-a aflat numai această carte, care este pe ocina din Pietri mai sus-scrisă, de a răscumpărat-o cu bani de la haiduci. Și am văzut domnia mea cartea răposatului Șerban voievod pe această ocină din Pietri, mai sus-zisă, călcată, înnegrită și stricată.

De aceea, domnia mea încă am înnoit și am întărit și pe această carte a domniei mele cum a fost și de mai înainte vreme și am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele, lui jupan Papa fost mare vornic, ca să-i fie ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și Ramandi mare comis și Diamandi mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic, Fiera mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea București, luna octombrie 28 zile și de la Adam, în anul 7137 <1628>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, III/1

Orig., hirtie (43,5 × 29), pecete timbrată.

Cu două traduceri, din 1806 și 1906; altă trad. ibidem, ms. 690, f. 216.

172

1628 (7136) octombrie 30.

Stan logofăt din Poenița se împacă cu Gherghe vătaf în pricina pe care au avut-o pentru o moșie din Dobrești.

† Adecă eu, Stan logofăt de Poeniță, scris-am acest al meu zăpis ca să fie de mare credință la mâna lu Gherghe vătah, cum să se știe că am avut pîră pentru o moșie a uînchiu-său Butei, tată Cîrstei, pentru că au fost Cîrstea văr premare cu jupîneasa lu Gherghe vătah, anume Neaga. Deci o am fost cumpărat eu de Buta încă în zilele lu Șerban voievod.

Iar cînd au fost în zilele domnu nostru Io Alexandru voievod, sinū poco-inago Iliiaș voievod, în rîndul domniei domnealui deîntîiu, iar Cîrstea, fecior Butei și cu cumnatu-său Gherghe vătah, ei au luat lége 12 boiari, de au jurat atunce cum n-am fost cumpărat eu acea moșie pre bani.

Într-acéia, eu Stan logofet încă nu m-am lăsat, ci am rădicat lége preste lége, 24 de boiari denaintea lu Gavriil voievod, ca să juru preste légea lor.

Iar într-acéia vréme, cînd au fost să juru, iar Gherghe vătah n-au fost aice-în țeară, ci au fost în țeara Moldovei. Deci eu am zis că am jurat. Iar Gherghe vătahul déc-au venit de în țeara Moldovei, el n-au crezut că am jurat, ci iar am avut pîră naintea domn nostru Alixandru voevod, sinu Iliiaș voevod, pentru acea moșie.

Deci Gherghe vătah așa pîrîia ca să-i strîngă légea, acei 24 de boiari, să jure a doa oară. Deci într-aceia...¹ 24 de ar fi fost toți vii, bucuroși au fost să jure, ci jumătate au fost morți, iar cîți au fost vii, ei se-au strînsu și au venit să jure. Iar după acéia, ei ne-au înpăcat și ne-am înpăcat și noi de a noastră bunăvoe și ne-am tocmit și am socotit de preste tot de mi-au dat Gherghe vătahul 4000 de bani și de icé nainte să nu mai avem pîră și vrajbă unul cu altul, nici despre feciori, nici de frați, nici de veri, nici nimené de în rude-niia noastră, ci să ne fim ca niște frați.

Și am pus și jurămînt întru noi: cine de în noi au de în feciori au de în frați au cine de întru noi de în rudenia noastră, mai scorni pîră au gîlceavă, acela om să fie proclét de 318 oțeți ije vă Nechei și cu Iuda cu Ariia la un loc. Și să vor eși și nescari cărți, să nu se crează, ci să fie mincinoase; și gloabă ughi 300.

Și mărturii mulți boiari po ime Mușat vistiar i Tudor suljer i Nénciul vornic i Iane vornic i Manole comis i Nedelco căpitan i Ilie postelnic i Ivașco postelnic Bălotescul i Simion pitar i Tudor Ră<te>scul i Radul Dragiulov i Stanciul logofet Clăcescul i Paraschiva Dragulov i Neagoi Corbușor i Radul Lângiști i Albul comis i Vasilii postelnic.

ΠΙΣ ΗΔΟΞΙΗ ΛΗΓΩΦΕΤ, ΜΕΚΕΙΝΑ ΒΥΧΤΟΜΕΡΙΕ Ἰ ΔΑΝΗ, ΛΕΤ ΧΑΡΛΣ.

Stan logofet.

Nedelco.

Ivașco postelnic.

Simionu pitar.

Tudor.

Stanciul.

Negoe.

Albul.

Dragiul.

Para.

<Pe verso:> Dobrești.

Arh. St. Buc., Schitul Nămăești, II/4.

Orig., hîrtie (31,5 × 21,5), 13 peceti aplicate.

Fie că vâleatul este greșit: 3̄ (6) în loc de 3̄ (7) la cifra unităților, fie că anul este de la ianuarie. Anul, după martori și conținut, nu poate fi decît 1628.

¹ Loc rupt.

1628 (7137) noiembrie 8, București.

Mai mulți moșneni din Zorilești se vînd rumâni lui Trufanda vistier împreună cu părțile lor de ocină.

† Adecă noi moștenii ai satului Zorileștii, de în județul Oltului, anume: Rămeté cu fiiu-mieu Velicico și Radul cu feciorii miei, Dumitru și Pătru și Cernica cu feciorul meu Stan și Oprea Nedelcuțul cu fiiu-mieu Voicul și Toader și Aldea lu Puță și Dragomiru și Bogdan și Aldea al Giulicăi, scris-am acesta al nostru zapis să fie de mare credință la mîna jupînului Trufanda vel vistiiariu, ca să fie cu știre cum ne-am vîndut noi moștenii satului cu feciorii noștri care sîntem mai sus-scriși și cu toate părțile noastre de ocină de în Zorilești, cît se va alége și de în cîmpu și den pădure și de în apă și de în șezutul satului, despre tot hotarul.

Și sémnele ocinii să se știe: în lungu, de în hotarul Slatinei, pînă în hotarul Periașilor și în lat, den hotarul satului Turiiia, pînă în hotarul Jidului.

Și ne-am vîndut noi rumâni jupînului Trufanda vel vistiiar de a noastră bunăvoe, fără de nici o silă, drept 28 600 de bani gata, cu știrea a tuturor fraților noștri de ocină și a megiașilor de pre înprejurul locului, ca să-i fim rumâni de moșie lui și coconilor. Însă eu Rămeté cu feciorii miei luoat-am bani pre partea mea de ocină 3 400, și eu Radul cu feciorii miei, iară 3 400 și eu Cernica cu feciorii miei, iar 3 400 și eu Necuțul cu feciorii miei, iară 3 400 și Toader bani 3 000 și eu Aldea lu Puță, 3 000 și eu Dragomir, 3 000 și eu Bogdan, 3 000 și eu Aldea al Giulicăi, 3 000.

Și am luat noi acești bani carii sînt mai sus scriși toți deplinu de la mîna jupînului Trufanda vel vistiiar denaintea domnu nostru lu Alexandru vovod, feciorul răposatului lu Iliiaș vovod, de în divan și denaintea a tuturor boiarilor mari și mici anume: jupan Papa bivșeh vel dvornic i jupan Hriza vel dvornic i jupan <Fiera vel logofet>¹ i Ivașco biv vel dvornic i Miho vel spatari i Vladul vistiiar i Buznica vistiiar i Preda bivșeh vel suljer i Mateiu bivșeh vel aga i Stamati biv vel portari i Tudor biv vel slujeri i Mușat vistiiar i Dumitru vistiiar i Constandin spatari i Para logofăt și alți mulți boiari carii nu i-am scris. Aceasta mărturisim să se știe și să se crează. Инако да неѣст.

И неписанъ аз, Деспѣдатъ Логофетъ, ѡ Бѣсѣрѣцѣ, мѣсеца ноемвриѣ ѿ дѣни, въ лѣтѣ 7137.

Papa biv vel dvornec

Hriza vel dvornic

¹ Neciteț, completat după actul domnesc de întărire.

Fiera vel logofet
Μήχος σπαθαρις¹
Vladul vistiiar
Buznica vistiiar
Eu Stamatia aga
Gligorie comis
Mușat vtori vistiiar
Dumitru vtori vistiiar
Eu Mateiū biv aga
Eu Dumitru căpitanul²

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, XVII/3.
Orig., hirtie (42 × 28), 12 peceti aplicate.
Copii ibidem, mss. 445, f. 32 v—33 și 446, f. 60 v—61.

174

1628 (7137) noiembrie 10, București.

*Alexandru Iliș voievod întărește lui Trufanda mare vistier ocină
și vecini în Zorilești, jud. Olt.*

† Милостїю Божїю, Іу Александръ воєвода и господинъ вѣсон земле
Ѣггровлахїнскоє, синъ великаго и прѣдобраго поконнмомъ Іу Илѣаш воєвода.
Декат господство ми сїе повеленїе господство ми почтенномъ правителю госпо-
дство ми жѣпан Трѣфанда великїи вистїар и със синови си, елице мѣ Богъ
припѣтит, ѣкоже да мѣ ест вчинѣ и вечини ѣ село ѣ Зорилещи, вѣ сѣдство
Ѣлат, али дел Рѣметев вѣсах и дел Радѣлаве вѣсах и дел Пѣтров вѣсах и дел
Черникѣ вѣсах и дел Ненкѣцѣлов вѣсах и дел Тоадѣров вѣсах и дел Ядѣк лѣ
Пѣцѣк вѣсах и дел Драгомиров вѣсах и дел Богданов вѣсах и дел Ядѣк Цю-
ликѣ вѣсах и дел Ѣпрек вѣсах, вт полю и вт вод и вт шѣма и вт внно-
градї и вт сѣдалище селов, вт посѣдї, варе елика се хтѣт избрати вт по вѣсом
хотаром.

И хотарѣл вчинев да се знает: вт хотарѣл Ѣлатинек ѣ длѣгот дори ѣ
хотарѣл Перїацїаор и вѣ широт, вт хотарѣл Тѣрїек дори ѣ хотарѣл Жндѣлаве.

Понеже село Зорилещїи елици сѣт вѣси людїе кнѣзи със вчинѣ, <еже вт нѣи
прѣжде>³ вѣрѣме, вт при днїе прочїим стари господари дрѣвнѣх. И потом,
кѣда ест ели сѣда, вѣ днїе господства ми, вѣ на второе рѣдѣ за господствїе

¹ Miho spătar.

² Toate semnăturile sînt autografe.

³ Ilizibil.

зде въ земле Блашков, а сѣи людѣи въ Зорнациї, <каторѣ>¹ сѣт по редѣи више писани, они сами въ волѣи им <дошли сѣт прѣд господства ми>¹ ѣ великѣи диван и прѣд въснѣи чѣститѣи правитѣлѣи господство ми, терѣ се сѣт продава вечнии със синови нѣи и със деловѣи им за учинѣи въ Зорнациї почтѣнномѣи правитѣлѣи господства ми жѣпан Трѣфанда вел вистѣтар, за . . .² аспри готови, они за ниѣном доброволѣи, <без ниѣдна силост>¹ въ ниѣто.

Или да се знаѣт кто колици новци сѣт възимал въ рѣка жѣпанѣи Трѣфанда вел вистѣтар по главѣи его и над сини его и над делѣи его за учинѣи, когда нѣи ест покѣпила жѣпан Трѣфанда вистѣтар, на имѣ: Рѣметѣи със синови си и със делѣи его <за учинѣи, аспри хѣѣ>¹ и Радѣла със синови его и със делѣи его за учинѣи, аспри хѣѣ и Черника със синови си и със делѣи его за учинѣи, аспри хѣѣ и Ненкѣцѣла със синови его и със делѣи его за учинѣи аспри хѣѣ и Тоадѣр със синови си и със делѣи его за учинѣи, аспри хѣѣ и Ялдѣи Пѣцѣв със сини его и със делѣи его за учинѣи, аспри <хѣѣ>¹ и Драгомир със синови его и със делѣи его за учинѣи, аспри хѣѣ и Богдан със синови его и със делѣи его за учинѣи, аспри хѣѣ и Ялдѣи Цѣоликѣв със сини его и със делѣи его за учинѣи, аспри хѣѣ и Сѣпрѣи със сини его и със делѣи его за учинѣи, аспри хѣѣ.

И продадоше се они със синови нѣи и със <деловѣи нѣи за учинѣи>¹ за своим доброволѣи и със ѣзнанѣи въсѣи мѣгѣишом въ горѣи из долѣи и въ шкрѣстѣи мѣстом и въ прѣд господства ми. И възимал ест въснѣи новциѣи запѣно, како ест више писѣ. И свидѣтелствовал ест они сами ѣ диван како се сѣт продавал. И видѣхом господство ми и записѣи въ рѣкѣи велѣи вечнии <више писѣ>¹ на рѣка почтѣнномѣи правитѣлѣи господства ми жѣпан Трѣфанда вел вистѣтар, със мнози болѣри свидѣтелѣи написани ѣ записѣи, на имѣ: жѣпан Папа бѣи вел дворник и жѣпан Хриза вел дворник и Фѣра вел логофѣт и Ивашко бѣи вел дворник и Миѣо вел спатар и Владѣла бѣи вел вистѣтар и Бѣзника бѣи вел вистѣтар <и Прѣда бѣи вел сѣлжер>¹ и Матѣи <бѣи> вел агѣи и Стаматѣи бѣи вел портар и Дѣмитрѣи бѣи вел кѣпитан и Миѣа ключар и Тѣдор бѣишѣи вел сѣлжер и Мѣшат вистѣтар и Дѣмитрѣи вистѣтар и Костандѣи кѣпаркѣи и Пара лѣгѣфѣт и мнози болѣри, еже не сѣт писани зде въ сѣи книгѣи.

Сего ради, дадохъ сѣи господство ми почтѣнномѣи правитѣлѣи господства ми жѣпан Трѣфанда вел вистѣтар, такоже да мѣи ест учинѣи и вечнии ѣ село ѣ Зорнациї, еже сѣт више рѣчени и дѣдѣио и въ шѣбѣи синовомѣи и вѣскомѣи и прѣвѣнѣчетомѣи и не въ кождѣи непоколѣбѣио, порѣзѣио господство ми.

Еже ѣбо и свидѣтелѣи поставѣи господство ми: жѣпан Хриза вел дворник и жѣпан Фѣра вел лѣгѣфѣт и жѣпан <Ивашко бѣи вел дворник>¹ и жѣпан...² и жѣпан Миѣо великѣи спатар и жѣпан Дѣмитраки вел столник и жѣпан Рамандѣи вел комис

¹ Ilizibil.

² Loc alb.

и жѣпан Дѣпаманди вел пѣхарник и жѣпан Кондило великѣи постелник. И исправник, Фѣра вел логофет.

И написах аз, Лепѣдат логофет, въ настоли градѣ рекомѣ Бѣкѣрѣци, мѣсеца ноѣмврѣ 7 дѣни и шт създаиѣ мира, шт испрѣваго човека Идама даже до нинѣ въ сего писаниѣ течениѣ лѣтомъ въ лѣт хѣрлз, а шт рождѣство Христово, хѣхки.

† Іу Александрѣ кѣрѣвда, милостію Божію господиња.

Иу Александрѣ кѣрѣвда <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Trufanda mare vistier și cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină și vecini în sat în Zorilești, în județul Olt, însă partea lui Rămetea toată și partea lui Radul toată și partea lui Pătru toată și partea lui Cernica toată și partea lui Neicuțul toată și partea lui Toader toată și partea lui Aldea al lui Puță toată și partea lui Dragomir toată și partea lui Bogdan toată și partea lui Aldea al lui Giulică toată și partea lui Oprea toată, din cîmp și din apă și din pădure și din vie și din vatra satului, de pretutindenii, oricît se va alege de peste tot hotarul.

Și hotarul ocinei să se știe: din hotarul Slatinei, în lung, pînă în hotarul Periașilor și în lat, din hotarul Turiei, pînă în hotarul Jidului.

Pentru că satul Zorileștii au fost toți oameni cnezi, cu ocine <încă mai dinainte>¹ vreme, din zilele altor domni bătrîni, de demult. Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, în al doilea rînd de domnie aici în Țara Românească, iar acești oameni din Zorilești, <care>¹ sînt pe rînd mai sus scriși, ei înșiși, de voia lor <au venit înaintea domniei mele>¹ în divanul cel mare și înaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei mele, de s-au vîndut vecini cu fiii lor și cu părțile lor de ocină din Zorilești cinstitului dregător al domniei mele jupan Trufanda mare vistier, pentru...² aspri gata, ei de a lor bunăvoie, <fără de nici o silă>³ de la nimeni.

Însă să se știe care cîți bani au luat de la mîna jupanului Trufanda mare vistier pe capul lor și pe fiii lor și pe partea lor de ocină, cînd i-a cumpărat jupan Trufanda vistier, anume: Rămetea cu fiii săi și cu partea lui <de ocină, aspri 3 400>³ și Radul cu fiii lui și cu partea lui de ocină, aspri 3 400 și Cernica cu fiii săi și cu partea lui de ocină, aspri 3400 și Neicuțul cu fiii lui și cu partea lui de ocină, aspri 3400 și Toader cu fiii săi și cu partea lui de ocină, aspri 3000 și Aldea al lui Puță cu fiii lui și cu partea lui de ocină, aspri <3000>³ și Dra-

¹ Ilizibil.

² Loc alb.

³ Ilizibil, completat după zapis.

gomir cu fiii lui și cu partea lui de ocină, aspri 3 000 și Bogdan cu fiii lui și cu partea lui de ocină, aspri 3 000 și Aldea al lui Giulică cu fiii lui și cu partea lui de ocină, aspri 3 000 și Oprea cu fiii lui și cu partea lui de ocină, aspri 3 000.

Și s-au vîndut ei cu fiii lor și cu <părțile lor de ocină>¹, de a lor bună-voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele. Și au luat toți banii deplin cum este mai sus scris. Și au mărturisit ei înșiși în divan că s-au vîndut. Și am văzut domnia mea și zăpis de la mîna acestor vecini <mai sus scriși>¹ la mîna cîstitului dregător al domniei mele jupan Trufanda mare vistier, cu mulți boieri martori scriși în zăpis, anume: jupan Papa fost mare vornic și jupan Hriza mare vornic și Fiera mare logofăt și Ivașco fost mare vornic și Miho mare spătar și Vladul fost mare vistier și Buzinca fost mare vistier <și Preda fost mare sulger>¹ și Matei fost mare agă și Stamati fost mare portar și Dumitru fost mare căpitan și Miha clucer și Tudor fost mare slujer și Mușat vistier și Dumitru vistier și Costandin! cupariul și Para logofăt și mulți boieri care nu sînt scriși aici în această carte.

De aceea, am dat și domnia mea cîstitului dregător al domniei mele jupan Trufanda mare vistier, ca să-i fie ocină și vecini în sat în Zorilești, care sînt mai sus scriși și dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan <Ivașco fost mare vornic>¹ și jupan...² și jupan Miho mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Ramandi mare comis și jupan Diamandi mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic, Fiera mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun numită București, luna noiembrie 10 zile și de la zidirea lumii, de la întiul om Adam, pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7137, iar de la nașterea lui Hristos, 1628.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, XVII/4.
Orig., perg. (36,5 × 50,5), pecete timbrată.

¹ Ilizibil, completat după zăpis.

² Loc alb.

ЦЮЛЕВ, ЕАКОЖЕ ДА ДРЪЖИТ НИХНЕ ДЪЛИ ЗА ШЧИНЪ УТ ЗОРИЛЕЩИ, СЪС ДОБРО МИРНО УТ КЪ ЖЪПАИ ТРЪФАНДА ВЕЛ ВИСТЪАР И ДА СЪТ ИЛИ ШЧИНЪ ДЪДИНС И ВЪ ШХАБЪ СИНОВОМ И ВЪКОМ И ПРЪВЪНЪЧЕТОМ И НИ УТ КОГОЖДО НЕПОКОЛЪБИМ, ПОРИЗМО ГОСПОДСТВА МИ.

СЕЖЕ ШБО И СВЕДЪТЕЛЪИ ПОСТАВЪИХЪ ГОСПОДСТВО МИ: ЖЪПАИ ХРИЗА ВЕЛ ДВОРНИК И ЖЪПАИ ФЪРА ВЕЛ ЛОГЪФЕТ И ЖЪПАИ . . .¹ ВЕЛ ВИСТЪАР И ЖЪПАИ МИХО ВЕЛ СПАТАР И ЖЪПАИ ДЪМИТРАКИ ВЕЛ СТОЛНИК И ЖЪПАИ РАМАДИ ВЕЛ КОМНС² И ЖЪПАИ ДЪАМАДИ ВЕЛ ПЕХАРНИК И ЖЪПАИ КОНДЪНОЛО ВЕЛ ПОСТЕАНИК². И ИСПРАВНИК, ФЕРА ВЕЛИКЪИ ЛОГОФЕТ.

И НАПИСАХЪ АЗ, ЛЕПЪДАТ ЛОГОФЕТ, ВЪ <ИСТОЛЪИИ>² ГРАДУ Ш БЪКЪРЕЩИ, ЛЪСЕЦА НОЕМЕРЪЕ ДЪ <ДЪНИИ>² И УТ ПЪДАМА, ВЪ ЛЪТЪ ХЪВРАБЪ.

† Iw Александръ воевода, милостію Божію господинь.

Iw Александръ воевода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni megiași din sat din Zorilești, din județul Olt, anume: Stoian, fiul lui Stănuciu și Goste și Stan și Aldea, fiul lui Colțea cel bătrîn și Frățilă și Radul, fiul lui Giulea, și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în sat în Zorilești însă numai părțile lor de ocină din cîmp și din pădure și din apă și din vie și din vatra satului, de pretutindenii, oricît se va alege de peste tot hotarul.

Și hotarele ocinei satului Zorilești să se știe: în lung, din hotarul Slatinei pînă în hotarul Periașilor și în lat, din hotarul Turiei pînă în Jidul.

Pentru că satul Zorileștii au fost toți oamenii cnezi, cu ocinele lor încă dinainte vreme, de la moși de la strămoși, <din zilele>² altor domni bătrîni, de demult. Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, în al doilea rînd de domnie aici în Țara Românească, iar alți megiași din sat din Zorilești, ei s-au vîndut vecini cu fiii lor și cu părțile lor de ocină cinstului dregător al domniei mele jupan Trufanda mare vistier dinaintea domniei mele din divan, ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă, tot pe aspri gata. Iar acești mai sus ziși oameni din Zorilești, Stoian și Goste și Stan și Aldea, fiul lui Colțea și Frățilă și Radul, fiul lui Giulea, ei nu s-au vîndut vecini lui Trufanda vistier, nici ei, nici fiii lor, nici ocina lor din Zorilești, ci au rămas cnezi cu ocina lor în sat în Zorilești și slobozi cu părțile lor de ocină. Și au venit toți de față înaintea domniei mele în marele divan și înaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei mele și vecinii din Zorilești, cei care s-au vîndut și acești megiași nevînduți, care sînt scriși mai sus pe rînd aici în cartea aceasta. Și a mărturisit și Trufanda mare vistier el însuși în divan și vecinii

¹ Loc alb.

² Loc rupt.

aceștia care s-au vîndut că acești megiași din Zorilești, Stoian, fiul lui Stănuciu și Goste și Stan și Aldea, fiul lui Colțea și Frățilă și Radul, fiul lui Giulea, care sînt mai sus ziși, nu s-au vîndut lui Trufanda vistier, nici ei, nici părțile lor de ocină din Zorilești, nici n-au luat bani din mîna lui, pentru că n-au avut nevoie să se vîndă.

De aceea, domnia mea singur am făcut cartea domniei mele la mîna acestor megiași mai sus-ziși și am dat singur domnia mea lui Stoian, fiul lui Stănuciu și lui Goste și lui Stan și lui Aldea, fiul lui Colțea cel bătrîn și lui Frățilă și lui Radul, fiul lui Giulea, ca să stăpînească părțile lor de ocină din Zorilești cu bună pace de către Trufanda mare vistier și să le fie lor ocină dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclințit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan... ¹ mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan <Ramandi mare comis> ² și jupan Diamandi mare paharnic și jupan Cond<ilo mare postelnic> ². Și ispravnic Fera mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea <de scaun> ² în București, luna noiembrie 11 <zile> ¹ și de la Adam, în anul 7137 <1628>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, XVII/6.
Orig., hirtie (42,5 × 29), pecete aplicată.
Cu o trad. din 1860.

176

1628 (7137) noiembrie 14.

Aslan fost mare vornic, ispravnicul Craiovei, împreună cu 12 boieri hotărnicesc moșia Fratoștița a lui Barbul postelnic de cea a judecilor din sat.

† Jupan Aslan biv vel dvornic, ispravnicu scaunului Craiovei, scris-am aceasta a noastră carte Barbului postelnic de Fratoștiți, cum să știe că i-am hotărît ocina din Fratoștițe de cătră ocina judecilor din sat, pentru că au avut Barbul postelnic pîră naintea domnu nostru pentru hotărnicia cu judecii din sat, însă anume: Velici i Stroe. Deci, într-aia, domnu nostru au judecatu pre lege cu toți cenștiți derigătorie dumniului și au dat Barbului postelnic și judecilor la mijlocul lor 12 boiarii, scriși pre răvașe domnești,

¹ Loc alb.

² Loc rupt.

anume din Dîlga, Stanciul postelnic și din Tîrnava, Radu logofet, ot Bîzdîna, Dima postelnic, ot Ivancoți, Barbul peharnic, ot Șitoia, Mihart postelnic, ot Albénie, Andronie, ot Căpinténie, Prida, ot Mălăiști, Radul, ot Rogojna, Zahariia, ot Bibești, Ciolca, ot Crasna, Vlăduțul, ot Séalce, Damiiian căpitanul. Și au datŭ domnu nostru și pri mini ispravnicu acestor 12 boiari ce-s mai sus-ziși.

Și au venit Barbul postelnic la noi, cu cartea domno nostru, ca să viu aicea în sat în Frato<ști>ții depreună cu acești 12 boiari de să hotărîm. Într-acéia, dacă am văzut cartea domnu nostru, noi ne-am sculat de am venit aicea în sat în Fratoștiții și <împri>ună cu toți boiarie cîți sîntŭ scriși în răvașele <domnești> și încă și alți boiari dinprijurŭ, anume Barbul postelnic ot Poiană și ot Pleșoi, Iane postelnic i Drăghici logofăt și alții mulți, ce nu i-am scris aicé.

Deci, într-acéia, Barbul postelnic adus-au naintea nostră și a celor 12 boiari cărți cojnici domnești de moșie și de cumpărătură și zapisuri, de le-am văzut și le-am cetit. Într-aceasta am zis și judecilor să-și scoații cărțile lor să le vedem și să le citim, iar ei au zis că n-au nici o carte.

Déci, drept aceaia, sculatu-ne-am cu acești 12 boiari și cu Barbul postelnic și cu judecie, de am călcatŭ tot locul din hotarŭ pîn în hotar și am dat cu funea de am măsurat locul și am alesu locul judecilor de o parte și al Barbului postelnic de altă parte. Și am alesu locul judecilor cît au zis ei cu gura lor — cărți n-au avut —, iar pentru niște locuri și livezi ce zicea judecie că au cumpărat de la Zmîța și le ține Barbul postelnic, dat-au Barbul postelnic judecilor locu pintru locu de pre partea lui. Și am alesu de o parte ocina judecilor și am pus petri și am făcut sémăne, însă cu voia judeci<lor>orŭ și a Barbului postelnic.

Însă să să știe hotariul: despri Filiiași, în curături Burnegețului și despri Crănești, în cîmpul micu și despri Halmăj, în Piscu Săcilor.

Și am luat amîndoao răvașele cele domnești de la judeci și le-amŭ datŭ Barbului postelnicŭ. Și au posu toți bo<e>ri cîții sînt mai sus scriși pecețile cu iscălitură, cum să să știe.

Име мѣсеца ноймврѣ дѣ дьни, лѣтъ \times 3913.

Stanciu postelnic <m.p.>

.....¹

Dragotă Mălăiescul <m.p.>

.....²

Zahariia.

¹ Rupt; loc pentru 3 semnături.

² Rupt; loc pentru 1 semnătură.

Vlăduț.
Prida.
Ciolca.
Dămiian.

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic, CVII/5.
Orig., hirtie (31 × 21), rupt, 11 peceti aplicate.
Copie la Academia Republicii Socialiste România. CMLXXV/274.

177

1628 (7137) noiembrie 16, București.

Marin, fiul lui Stan Stelea, își lasă ocina sa din Mătești, jud. Buzău, lui Vlădilă, Căciulat și Crivețu.

† Adecă eu Marin, feciorul lui Stan Stelii de sat de în Mătești, sud Buzău, scris-am și mărturisescu cu acesta al meu zapis, să fie de mare credință la mâna lu Vlădilă și lu Căciulat și a lu Crivețu, feciorii uncheașului...¹ de oraș de București, ca să se știe cum i-am miluit eu cu toată partea mea de ocină de în sat de în Mătești, den cîmpu și den a-pă, ca vadure de moară și de dîrste și cu patru răzoare de vie în deal, toată partea mea cît se va alége; încă pînă am fost eu viu și cu suflet și cît voi trăi, ei să aibă a mă cisti și a mă răni la slăbiciunea mea de bătrînețe. Că feciori d<in> trupul meu nu mi-au dat Dumnezeu și de alt de nimenilea milă și căutare n-am avut fără numai de Vlădilă și de Căciulat și de Crivăț, ce scriu mai sus.

Derept acéia, i-am miluit eu singur cu partea mea de ocină de la Mătești, ca să le fii ocină de moșie, lor și coconilor, iar mie să-mi fii pomeană în veac, pentru mult bine și căutare ce am avut la nevoia mea, și la bine și la rău, de în zilele răposatului Șerban voevod pînă acum, în zilele domnu nostru creștin Alixandru voevod, feciorul răposatului creștin Iliăș voevod. Și la moartea mea să mă slujească cum se cade și după moartea mea să mă pomenească. Iar alt nimenilea de în rudele mé<le> treabă cu moșia mea să n-aibă.

Și la... au fost și de București, p<opa An>ghel i Tudosii i Iștoc călăraș și megiași den satul nostru na ime Bobolea i Mănilă i Balea și mulți oameni buni.

Și am pus și blăstem: care va strica și va sparge pomeana noastră, acela să fii trăclet și anatima și să aibă parte cu Iuioda și cu Arie la un loc. Aceasta mărturisescu.

¹ Loc alb.

Пис ДСМИТРОС ГРАМАТИКЪ СЪ БЪСКОРЕЦЪ, МЪСЦА НОЕМВРЪТЕ СЪ ДЪНИ, ВЪ ЛѢТЪ ХРЪЛЪЗ.
Eu Dragomir Sorescul <m.p.>

† Opre căpitanol <m.p.>

Academia Republicii Socialiste România, CLVIII/6.
Orig., hîrtie (29 × 20,5), rupt, cinci peceți aplicate.

178

1628 (7137) noiembrie 17.

Preda fost mare slujer vinde lui Necula fost mare vistier satul Cacaletii.

† Adecă eu jupan Preda biv vel slujer, împreună cu fiu-mieu Mihaiu postelnic, scris-am acesta al nostru zapis, să fie de credință de mărturisim ca să se știe cum am vîndut noi satul Cacaletii de în malul Oltului jupan Neculei bivșe vel vistiiar, tot satul și cu tot hotarul și cu tot venitul și cu toată ocina, cu siliștea satului și de în cîmpu și de în apă și de în pădure și cu toate viile și cu toți rumânii, de în hotar pînă în hotar. Însă și rumânii pre nume: Boșa cu feciorii-șe i Radul cu feciorii-și i Stan cu feciorii-și i Barbul cu feciorii-și i Balea cu feciorii-șe i Radul cu feciorii-șe i Pahonie cu feciorii-șe i Moșea cu feciorii-șe i Dumitru cu feciorii-șe i Crăciun, feciorul Fluerătoriu-lui, cu feciorii-șe i Tunsul cu feciorii-șe i Crăciun cu feciorii-șe i Neacșul cu feciorii-șe i Oprea cu feciorii-șe i Urs cu feciorii-șe i Stan cu feciorii-șe i Badea cu feciorii-șe i Tunsul cu feciorii-șe i Dan cu feciorii-șe i Mușat cu feciorii-șe i Oancea cu feciorii-șe i Tatomir cu feciorii-și i Cîrticeanul cu feciorii-șe i Bogdan cu feciorii-șe i Nan cu feciorii-șe i Marco cu feciorii-șe i Cozma cu feciorii-șe i Voico cu feciorii-șe i Lupul, feciorul lu Voico, cu feciorii-șe i Hodea cu feciorii-șe i Mihăilă cu feciorii-șe i Dan cu feciorii-și i Bădiță, feciorul lu Bădițu, cu feciorii-șe i Tatomir cu feciorii-șe i Onea, feciorul Oprei, cu feciorii-șe i Stan cu feciorii-șe i i Stan cu [cu] feciorii-șe i Radul cu feciorii-șe i Tatomir cu feciorii-șe i Lupa cu feciorii-șe și cu cîți se vor mai afla rumâni și nescriși, toți să fie pre seama jupan Neculei vistiiar.

Pentru că acest sat, Cacaletii, fost-au [fost-au] a noastră dreptă moșie. Iar după acéia, cîndu a fost acum în zilele domnu nostru Io Alexandră voevodă, sină pocoinago Io Iiaș voevodă, iar eu jupan Preda biv vél slujer și împreună cu fiu-mieu Mihaiu postelnic, noi am venit la jupan Necula vistiiar de i-am vîndut noi acestu al nostru sat Cacaletii, tot satul și cu tot venitul și cu tot hotarul și cu toți rumânii, cîți scriu mai sus și cu cîți se vor mai afla și nescriși într-acest zapis. Și l-am vîndut drept 87 000 aspri gotovi. Și l-am vîndut noi de a noastră bunăvoie și fără de nici o silă.

Și am luat banii toți cîți scriu mai sus de în mijlocul divanului și denaintea acestor boiari a tuturora, cum se scriu pre nume mărturii: jupan Hrizea

velichii dvornic i jupan Fiera velichii logofet i jupan Papa biv vel dvornic i jupan Ivașco biv velichii dvornic i jupan Miho velichii spatar i jupan Trufanda velichii vistiiar i jupan Vladul biv vel vistiiar i jupan Dumitrașco biv vel vistiiar i jupan Buzinca biv vel vistiiar i jupan Gligorie biv vel comis i jupan Mateiu biv vel agă i jupan Stamatie biv vel portar i jupan Dumitru Filieșanul biv căpitan și alți boiari mulți ce nu sînt scriși aicea într-acest zapis.

Derept acéia, l-am vîndut noi ca să fie acest sat Cacaletii jupan Neculei vistiiar, ca să-i fie de moșie lui și feciorilor, nepoților, strănepoților и не вѣт кождо непоколѣбно. Инако да нѣст, по наше реченіе.

Исписах аз, Станчюл лавгвфет вт Ѡльнечи, мѣсеца ноемвриѣ зѣ дьни, вѣ лѣт хЗрлз.

Preda slujer
Mihaiu postelnic
Hriza vel dvornic
Fiera logofet
Papa biv vel dvornic
Ivașco dvornic
Vladu vistiiar
† Eu Matei aga
Dumitru căpitan
Stamatie portar
Dumitrașco vistiiar
Buzinca vistiiar
Gligorie comis¹

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CCLXXI/1.
Orig., hîrtie (41 × 28), 13 peceti aplicate.

179

1628 (7137) noiembrie 18.

Alexandru Iliiaș voievod poruncește vameșilor de la Cornățel să dea pace călugărițelor de la m-rea Viforîta să-și ia vama de la bălțile mănăstirii.

† Милостію Божію, Їу ПЛЕХАНДРС КОЕВОДА и ГОСПОДИНЪ, СИНЪ ПОКОННИГО Їу ИЛІАШ КОЕВОДА. ПИШЕМ ГОСПОДСТВО МИ воао вameșilor de la Cornățel. După Acéia, vă grăescū domnia mea pentru că au venit călugărițele de la Vihorîta de-au jăluit și au spus înnaintea a domnii méle cum nu le dați vama de la bălțile sventei mănăstiri, de la Vărăști și de la Gurguiați și de la Sticlea, ce le oprîți voi vama lor de la acéle bălți.

Deript acéia, în vréme ce viți videa cartea a domnii méle, iar voi să căuțați să le lăsați în bună pace. Cine vor vîna într-acele bălți péște, iară călu-

¹ Semnăturile sînt autografe.

gărițele să aibă a-și luare vama ce le se va cădea și den pește și de în toate cum le-au fost obiceiul și cum au luat și mai denainte vrême și nimica opréală să n-aibă de voi, că așa iaste învătătura domnii méle. **Тон ви говорим господство ми, иначе да нѣст, по реч господства ми.**

И исправник, сам реч господства ми.

Пис мѣсеца нонмврѣ, и҃ дѣни, въ лѣтѣ х҃рлз.

† Іу Александрѣ воевода, милостію Божию господинь.

Иу Александрѣ воевода <т.р.>

СЧИЛ НЕКСЛА ВИСТІАР.

Arh. St. Buc., M-rea Viforita, I/15.

Orig., hirtie (30 × 21), pecete aplicată, stricată.

180

1628 (7137) noiembrie 20.

Episcopul Efrem al Buzăului dă mărturie pentru ocină din Macsinu, cumpărată de m-rea Banului.

† Să se știe cum au venit acești megiași de în Macsin, anume Bogdan i Balica i Stan i Radul, împreună au fost și egumenul Samoil de la mănăstirea Banului, de-au mărturisit ei cu bunăvoia lor cum Bogdan ce iaste mai sus-scris, el au fost vîndut mainte vrême 1 fune de ocină în Macsim de bunăvoia lui: jumătate deîntr-aceea funi au fost vîndut egumenului Samoil ce iaste mai sus-scris, iară altă jumătate dentr-aceea fune, el o a fost vîndut acestor megiași, ci-s mai sus-scriși, Balica i Stan i Radul. Iară cînd iaste acum, iarăși de bunăvoia lor ei o vînd egumenului Samoil, însă ocină seacă fără rumâni. Această am scris și episcupia mea și mărturisesc. **Иначе нѣст.**

И пис ноемврѣ к̄ дѣни, лѣтѣ х҃рлз. Însă 50 de stînjâni.

Episcup Efrem Buzevski.

Arh. St. Buc., M-rea Banul, XI/14.

Orig., hirtie (30 × 21), pecete aplicată.

Copie ibidem, ms. 196, f. 121.

181

1628 (7137) noiembrie 23, București.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Voico logofăt și fraților lui, Vlădila și Mogoș, moșie în Stoenesti, jud. Vlașca, ș. a.

Cu mila lui Dumnezeu, Ioan Alexandru voievod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului, răposatului Ioan Iliși voievod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele lui Voico logofăt și

cu frații lui, Vlădilă și Mogoși, și cu feciorii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie lor moșie la Stoenеști în sud Vlașca, însă din partea lui Șerban și a fraților lui, a Radului și a Stanciuului jumătate, oricît s-ar alege din Cîlniște pînă la Padina Feneneului din cîmp și din pădure și din apă și du preste tot hotarul, pentru că a cumpărat Voico logofăt și frații lui, Vlădilă și Mogoși și de la Șirban logofăt și de la fratele lui Radu din Singureni drept 8¹ aspri de argint . Însă să să știe că au dat Voico logofăt singur aspri 6², din dobitoacele lui de zestre.

Deci să aibă a ținea Voico logofăt singur 6 părți, iar Vlădilă și frații lui să ție o parte, cine cît au dat la preț.

Și iar au cumpărat singur Voico logofăt moșie în Gorgan la Vlceaoa Lipovului, pînă în matca Brebenii jumătate, din cîmp și din pădure și din apă, oricît s-ar alege du preste tot hotarul, de la Șerban logofăt și de la fratele lui, Radul, din sat din Singureni, drept 1 700 aspri gata, iar din Bucatele lui de zestre.

Și iar au cumpărat singur Voico logofăt moșie la Gorgan, în sus, din partea unchi-său Voico logofăt jumătate, pînă în matca Brebenii du preste tot hotarul, iar din dobitoacele lui de zestre, de la unchi-său Voico logofăt din Singureni, drept 506 de aspri gata.

Și iar au cumpărat Voico logofăt un țigan anume Mușat și cu feciorii lui de la Stoica și de la Vladul și de la la unchi-său Radu peharnic din Cepari, drept 2³ aspri de argint gata.

Și iar au cumpărat Voico logofăt un țigan anume Șerban de la Dragomir din Tătărești drept...⁴ aspri gata.

Și iar au cumpărat Voico logofăt o țigancă anume Dobra, de la Nae drept 600 aspri gata.

Și iar au cumpărat Voico logofăt o țigancă anume...⁴ de la Pătru din Pietroșani drept...⁴ de aspri gata încă din zilile răposatului Pătru voievod, feciorul lui Pătrașco voievod, cînd au fost curgerea anilor 7091.

Și au vîndut acești mai sus-ziși oameni ale lor moșii și țigani, cu de a lor bunăvoie și cu știrea tutulor megiașilor du pen prejurul, locului. Și am văzut domnia mea și cartea lui Pătru voievod de cumpărătoare pentru această moșie și țigani, ce au zis mai sus, cum s-au scris mai sus.

Pentru aceia și domnia mea încă însumi am înoit și am întărit cu această carte a domnii mele, cum au fost de mai nainte vreme, de vreme ce cartea lui Pătru voievod i-au fost veche și stricată și ruptă...⁴ Și am dat însumi domnia mea lui Voico logofăt și frate său, lui Vlădilă și lui Mogoși, ca să le

¹ Probabil în loc de 8 000 de aspri.

² Probabil în loc de 6 000 de aspri.

³ Probabil în loc de 2 000 de aspri.

⁴ Loc alb.

fie lor moșiea și țigani de baștină și ohabnici feciorilor și nepoților și strănepoților și de nimeni să nu se clătească, după zisa domniei mele.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea pe jupan Hriza vel dvornic i jupan Fiera vel logofăt i jupan Trufanda vel vistiar i jupan Miho vel spatari i Dumitrache vel stolnic i Ramandi vel comis i Diamandi vel paharnic i jupan Pandle¹ vel postelnic. Și ispravnic jupan Fiera vel logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, cu învățătura lui vel logofăt în scaunul orașului București, în luna noembrie în 23 zile și de la Adam pînă acum curgere a anilor, vă leat 7137, iar de la nașterea lui Hristos, 1628.

Academia Republicii Socialiste România, MDLXXXIX/4.
Copie din sec. al XIX-lea, după o traducere.

1628 (7137) noiembrie 25, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește m-rii Sfânta Troiță un loc lângă mănăstire, unde este Palanga făcută de Sinan pașa.

† Милостією Божією, Іу Ілѣѣандрѣ воєвода и господинѣ въсѣи землѣ Ѣггеро-владѣицкое, синѣ великаго и прѣдобраго, покойномѣ Іу Нѣлѣаш воєвода. Дават господство ми сѣе повеленіе господство ми свѣтѣи божественѣи монастыр глаголемоу храм свѣтѣи Троицѣ таже ест из доу варош Бѣкѣрещіу, и въсѣм инноком, елици живѣщыхъ въ шентѣан тоє іакоже да мѣ ест свѣтѣи монастыр више рѣхъ един место из доу вт Бѣкѣрещіу, что ест кѣд свѣтѣи монастыр, идеже ест Паланга, кое сѣт бѣла сѣтворила Синан паша въ при днѣи Мухана воєвод. Ѣбаче да се знает: вт Грѣста Ицѣфанов изгор вт кѣде дрѣжати Палангѣ, ѣ доу, по пѣт Бѣкѣрещіулом, дорн ѣ въс хотарѣла Гречнаур и вт пѣт Бѣкѣрещіулар ѣ доу, дорн ѣ Дѣмевоніцѣ и вт Палангѣ ѣ доу, дорн пакнѣи ѣ Дѣмевоніцѣ занеже того место више пис, он ест бѣла за дѣдѣно свѣтѣи монастыр дал и даровал вт покойнаго староу Ілѣѣандрѣ воєвод на свѣтѣи монастыр храм свѣтѣи Троицѣ, что ест бѣла сѣтворила и сѣзнадала вт господство емѣ вт темеліе, іакоже да ест свѣтомѣи монастыр того место за дѣдѣно и въ ѣкрѣпленіе и господствѣ емѣ вечноє въспомнаніе. И видѣхом господство ми и книга покойномѣ староу Ілѣѣандрѣ воєвод и книга Мухневѣ воєвод и хрисовѣла господства ми вт испрѣво редѣ за господство и хрисовѣла покойномѣ Радѣла воєвод и хрисовѣла синѣ си Ілѣѣандрѣ воєвод, сѣтворене за милованіе, едина по единоє, и ѣтверждење сѣс великон клетво над того место и дѣдѣно, кога ест бѣла помилвала по свѣтѣи монастыр храм свѣтѣи Троицѣ.

¹ În loc de: Condilo.

Таже, къда ест биа съда, въ на второѣ ред за господство господства ми заѣ въ землѣ Блашкоѣ, а господство ми ешеже съм помиловахом и зкрѣпихом кингѣх : хрисовелѣ и над сѣю втора кинга господство ми како ест еѣw и wt прѣжде вѣмѣ. И съм дал и господство ми того мѣсто више пис, такоже да ест свѣтомѣ монастыр храм Свѣта Троицѣ дѣдинѣ въ вѣки, како ест више пис. И вѣрѣ коѣ чловѣкѣ хокѣт прѣбевати над того мѣсто више рѣх любе бити влѣх вѣрѣ грѣк любе срѣвни любе арѣвнѣш любе молдовѣн, вѣрѣ что чловѣкѣ кѣт бити тѣжд пришел wt въ нинѣо странѣ вѣснѣх да ест ѣ мирни и прощени за ѣзаметкованѣиѣ и за кѣблѣ и за сѣно .1 за вол и за сѣхѣ шѣцѣ и за кон господскѣ и за мѣд и за восок и за ѣги и за шпѣчнѣшнѣ и за рабѣт господскѣ и болѣрскѣ и за вниѣрнѣиѣ и за пѣхѣрнѣиѣ и за пчѣлноѣ днжмо и за горциѣна свинном и шѣцам и wt кони за влѣк и за свѣкѣ дѣжбѣвѣ и ѣждѣнѣиѣ колико сѣт през лѣто заѣ ѣ вѣрош господства ми ѣ Бѣкѣрѣши, за ннѣто бантованѣиѣ да не имѣт, понеже ю съм простна господство ми како сѣт бнѣл прощени и wt дрѣшн господарн, таже прѣстихѣом и господство ми за вѣсѣх више рѣченѣ дѣжѣ, анѣ тѣчѣю да помагѣт по господство ми на вѣрѣла за хѣрѣч чѣститѣом царю анѣ сѣс...¹ жнѣти въ ѣдин годин шѣачѣ да имѣт платитн...¹ жнѣти на свѣти Гѣвргѣиѣ а дрѣгн...¹ жнѣти на свѣти Димитрѣиѣ. И вѣрѣла нѣм что сѣ подобѣт више рѣчен да донѣсѣт самн ѣ вѣстѣар господства ми понеже снѣцѣ съм сѣтворнѣа господство ми ѣстроѣнѣиѣ сѣс ннѣх wt прѣд вѣс днѣанѣом господства ми донѣжѣ хокю бити господства ми въ господство и въ жикѣтѣ господства ми, тѣчѣю да ест за трѣбѣ и за послѣшанѣиѣа свѣтомѣ монастырн више рѣченѣ которѣи сѣ хокюѣт прихѣранн над того мѣсто свѣтѣн монастырн како ест више пис.

Ешеже и заклинанѣиѣ поставѣлѣм: по шшѣстѣю господарства ми, кого избѣрѣт господѣ Богѣ бити господарѣ Блашкоѣ землѣ нан wt сѣрдѣчнѣа<о плодѣ>² господарства ми нѣч wt сѣродник нашѣ нан по грѣсѣх нашн нан wt ннѣоплѣмѣннѣк да аше почтѣт и поновѣт и зкрѣпит сѣи кинг господство ми т<ого господѣ>² Богѣ да га почтѣт и да сѣхѣраннѣт въ господарствѣ его а въ ѣвѣдѣшнѣх вѣцѣх дѣша его. И ашѣлижѣ не почтѣт и не поновѣт и не ѣтверѣдит сѣю кинг господство ми а нѣ w поперѣт и разорѣт и нѣхѣвѣт, того да ест трѣкѣлѣт и анѣтѣма и аѣѣрѣсан wt тнѣ свѣти wtци ежѣ сѣт въ Нѣкен и да имѣт частѣю сѣс Іѣда и сѣс Ярѣм и сѣс ннѣнымн нѣвѣрнѣиѣн Іѣден ежѣ вѣзѣпнѣше над крѣв господа бога и спаса нашѣго Іѣсѣа Хрѣста и рѣкѣт: вѣзми, вѣзмиѣх распѣни нѣго. И крѣв его над ннѣх и над чѣда нѣх ѣкоже ест и ѣвѣт въ вѣки амѣн.

Еже ѣво и свѣдѣтелѣн поставнѣх господарство ми: жѣпан Хрѣза вѣл двѣрннѣк и жѣпан Фѣѣра вѣл лѣвоѣѣт и жѣпан Трѣѣфанѣа вѣл вѣстѣар и жѣпан Мнѣхо вѣл спѣтар

¹ Loc alb.

² Loc rupt.

и жѣпан Дѣмитраки велъ столникъ и жѣпан Раманди велъ комисъ и жѣпан Дѣтаманди велъ кѣнъ пехарникъ и жѣпан Кондло велъ постелникъ. И исправникъ жѣпан...¹

И написахъ Дѣпѣдатъ логофѣтъ въ градѣ Бѣкѣрѣцѣ мѣсеца ноемвруе кѣ дѣни и вътѣ Пѣдама въ лѣтъ хѣрлз.

† Іу Пѣвѣандрѣ вѣвѣвѣдѣ, милостію Божію господинь.

Іу Пѣвѣандрѣ вѣвѣвѣдѣ <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri ce se zice hramul Sfînta Troiță, care este din jos de orașul București și tuturor călugărilor cîți trăiesc în acel lăcaș, ca să-i fie sfîntei mănăstiri mai sus-zise un loc din jos de București, ce este lîngă sfînta mănăstire, unde este Palanga pe care au făcut-o Sinan pașa, în zilele lui Mihail voievod. Însă să se știe de la Crucea lui Iștfan din sus, de unde ține Palanga, în jos, pe drumul Văcăreștilor, pînă în tot hotarul Grecilor și din drumul Văcăreștilor în jos, pînă la Dîmbovița și din Palanga în jos, pînă iarăși la Dîmbovița, pentru că acel loc mai sus-scris a fost de moștenire al sfintei mănăstiri, dat și dăruit de răposatul bătrînul Alexandru voievod la sfînta mănăstire hramul Sfînta Troiță, care este făcută și zidită din temelie de domnia lui, ca să-i fie sfintei mănăstiri acel loc de moștenire și de întărire, iar domniei lui vecinică pomenire. Și am văzut domnia mea și cartea răposatului, bătrînului Alexandru voievod și cartea lui Mihnea voievod și hrisovul domniei mele din primul rînd de domnie și hrisovul răposatului Radul voievod și hrisovul fiului său Alexandru voievod, făcute de miluire, unul după altul, și întărite cu mare blestem, pe acel loc și dedină, cînd a fost miluită sfînta mănăstire hramul Sfînta Troiță.

Astfel cînd a fost acum, în al doilea rînd de domnie a domniei mele aici în Țara Românească, iar domnia mea încă am miluit și am întărit cărțile și hrisoavele și pe această a doua carte a domniei mele, cum a fost și dinainte vreme. Și am dat și domnia mea acel loc mai sus-scris ca să-i fie sfintei mănăstiri hramul Sfînta Troiță dedină în veci, cum este mai sus-scris. Și oricare om va trăi pe acel loc mai sus-zis, fie că ar fi vlah sau grec sau sîrb sau albanez sau moldovean sau orice alt om ar fi, străin, venit din altă țară, toți să fie în pace și iertați de împrumut și de găleată și de fin și de bou și de oaie seacă și de cal domnesc și de miere și de ceară și de ughi și de opăcinași și de lucru domnesc și boieresc, și de vinăricie și de păhărnice și de dijma stupilor și de gorștina porcilor și a oilor și de cai de olac și de toate dăjdiile și mîncăturile cît sînt peste an aici în orașul domniei mele, în București,

¹ Loc alb.

de la nimeni să nu aibe turburare, pentru că i-am iertat domnia mea cum au fost iertați și de alți domni, astfel i-am iertat și domnia mea de toate mai sus-zisele dăjdii, ci numai să ajute pe domnia mea la birul de haraci al cinsti-tului împărat cu...¹ galbeni într-un an, însă să aibă a plăți...¹ galbeni la sfântul Gheorghe, iar alți...¹ galbeni la sfântul Dumitru. Și birul lor mai sus-zis, ce se cuvine, să-l aducă singuri la vistieria domniei mele, pentru că așa am făcut domnia mea întocmire cu ei dinaintea întregului divan al domniei mele, pînă cînd voi fi domnia mea în domnie și în viața domniei mele, numai să fie pentru treaba și pentru ascultarea sfintei mănăstiri mai sus-zise cei ce se vor hrăni pe acel loc al sfintei mănăstiri, cum este mai sus-scris.

Încă și blestem punem: după trecerea domniei mele, pe cine a alege domnul Dumnezeu să fie domn al țării Românești sau din <rodul>² inimii domniei mele sau din neamul nostru sau după păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele pe <acela domnul>² Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui și în veacurile viitoare sufletul lui. Dacă însă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, ci o va călca și o va nimici și o va strica, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți care sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și eu alți ne-credincioși iudei care au strigat asupra sîngelui domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Isus Hristos și au spus: „ia-l, ia-l, răstignește-l“. Și sîngele lui asupra lor și asupra copiilor lor, cum este și va fi în veci, amin.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Miho mare spatâr și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Ramandi mare comis și jupan Diamandi mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic, jupan...¹ Și am scris Lepădat logofăt în cetatea București, luna noiembrie 25 zile și de la Adam în anul 7137<1628>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, XXXI/7.

Orig., hîrtie (43 × 29), pecete timbrată.

Cu o trad. din sec. al XVIII-lea; altă trad. ibidem, ms. 256, f. 64v—65.

¹ Loc alb.

² Loc rupt.

1628 (7137) noiembrie 30.

Moşnenii din Siliştoara se vînd rumâni, cu ocinele lor, lui Necula vistiier.

† Adecă noi satul Siliştoara, den judeţul Romonaşilor, moşnenii satului, scris-am acesta al nostru zapis ca să fie de mare credinţă la mîna jupan Neculei vistiier, ca să se ştie cum ne-am vîndut noi toţi cu feciorii noştri şi cu toate moşiile noastre să fim rumâni de moşie cum scriem pre nume, însă: eu Neagul Baraghină şi cu feciori miei luoat-am pre partea mea de ocină 4 800 aspri vol¹ 1 şi eu Dumitru Grecu cu feciorii miei şi cu toată partea mea de ocină luoat-am 3200 aspri i vol¹ 1 şi eu Toma cu feciorii miei şi cu toată partea mea de ocină luoat-am 2 400 aspri i vol¹ 1 şi eu Şerbu cu feciorii miei şi cu toată ocina mea luoat-am 4 000 aspri i vol¹ 1 şi eu Puicul cu feciorii miei şi cu toată ocina mea luat-am 1 600 aspri i vol¹ 1 şi eu Marco cu feciorii miei şi cu toată ocina mea luoat-am 1 600 aspri i vol¹ 1 şi Cîrstea cu feciorii miei şi cu toată ocina mea luoat-am 1 600 aspri i vol¹ 1 şi eu Badea cu feciorii miei şi cu toată ocina mea luat-am 1 600 i vol¹ 1 i Radul cu feciorii miei şi cu toată ocina mea luoat-am 1 600 aspri i vol¹ 1 iar eu Radul Bogzâi cu feciorii miei cu toată ocina mea luat-am 1 600 aspri i vol¹ 1 şi eu Buia cu feciorii miei şi cu toată ocina mea luoat-am 1 600 aspri i vol¹ 1 şi eu Bana cu feciorii miei şi cu toată ocina mea luoat-am, 1 600 aspri 1 vol¹ 1 şi eu Fiera cu feciorii miei şi cu toată ocina mea luoat-am 1 600 i vol¹ 1 şi eu Radul Racea cu feciorii miei şi cu toată ocina mea luat-am 2 400 aspri i vol¹ 1 şi eu Voico Cochiiia cu feciorii miei cu toată ocina mea luat-am 3 200 aspri i vol¹ 1 şi eu Lupul cu feciorii miei cu toată ocina mea luoat-am 3 200 aspri i vol¹ 1 şi eu Tatomir cu feciorii miei cu toată ocina mea luat-am 2 400 aspri i vol¹ 1.

Pentru că noi aceşti moşneni ai satului Siliştoara, ce sîntem mai suscrişi pre nume, fost-am toţi megiaşi, judeci pre ocinele noastre. Iar după acéia, cînd a fost acum, în zilele domnu nostru Io Alexandru voevodă sinŭ pocoinago Io Iliaş voevodă, iar noi acéste nume de oameni cîţi scriem mai sus pre nume, venit-am toţi de ne-am vîndut cu feciorii noştri şi cu toate părţile noastre de ocine, de în hotar pînă în hotar, jupan Neculei vistiier drept aceşti aspri ce scriu mai sus cin po văs² 40. 000 aspri şi deript volovi cin po văs² 17 boi.

¹ Bou.

² Fac peste tot.

Și ne-am vîndut noi de a noastră bunăvoe jupan Neculei vistiiar fără de nici o silă și cu știrea tuturor megiașilor de înprejurul locului, ca să-i fim noi rumâni de moșie. Și am luoat noi moșnenii satului acești bani pre rumânie de a mînila jupan Mateiu biv vel agă și a jupan Stamatie biv vel portar și ni i-au împărțit domnealor tot pre capate.

Și am luat toți banii den divan cel mare, denaintea domnu nostru Alexandru voevodă și denaintea acestor boiari mari ce sînt scriși pre nume mărturii: jupan Hrizea vel dvornic i jupan Fiera vel logofet i jupan Papa biv vel dvornic i jupan Ivașco biv vel dvornic i jupan Trufanda vel vistiiar i jupan Vladul biv vel vistiiar i jupan Dumitrașco biv vel vistiiar i jupan Buzinca biv vel vistiiar i jupan Gligorie comis i jupan Mateiu biv vel agă i jupan Stamatie portar i Dumitru căpitan și alți mulți boiari, carei nu sînt scriși aicea într-acest zapis

Derept acéia, ne-am vîndut ca să fim vistiiarului Neculei rumâni de moșie, de strămoșie, feciorilor, nepoților, strănepoților и не вът кождѣ непоколѣнн. Инако да неѣст, по наше реченіе.

Исписах аз, Станчоа Г[т]лънеска, мѣста ноемвриѣ 7 дьни, въ лѣт 7304.

Hrizea vel vornic

Fiera logofet

Papa biv vel dvornic

Ivașco dvornic

Vladul vistiiar

Dumitru căpitan

† Aga Stamati biv vel portar

† Eu Mateiu aga

Gligorie comis¹

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, XVI/2.
Orig., hirtie (42 × 28), nouă peceti aplicate.

184

1628 (7137) decembrie 8, București.

Județul și pîrgarii întăresc lui Manolache șifariul 3 locuri de casă în București.

† Въ имѣ втца и сына и свѣтого доха тронци неразденна въ вѣки, амин.
Scris-am eu Vladul județul cu 12 pîrgare și cu preoței și cu toțe bătrînei orașului de București, acesta a noastră carte, cestoi boiaren anume jupa-

¹ Semnăturile sînt autografe.

вие вел вистѣар и съ синови его, елици мѣ Богъ дарова, ѣкоже да мѣ ест
 учинѣ ѿ Владѣшн, въ сѣдство Телѣурманъ, ѡбаче дела Баревлов ѡт Тѣрдешѣ,
 что ест имал ѡн покѣпенїе ѡт над Роман и ѡт на Киша ѡт Владѣшѣ, два ѡже
 за учинѣ и със брод за водницѣ, ѡт посебде и ѡт по вѣс хотаром, покѣпени
 за Баревла сѣе ѣ ѡже за ѡ аспри. И пак да ест Панѣ учинѣ ѿ Владѣшѣ дел Бар-
 евлѡе что ест имал покѣпенїе ѡт над поп Бѣжан, ѣ ѡжа за учинѣ и със брод
 за водницѣ, покѣпила за ѣ аспри. И пак да ест Панѣ учинѣ ѿ Владѣшѣ дел Бар-
 евлѡе что сѣт имал ѡн покѣпенїе ѡт над Іѡн ѣ ѡжа за учинѣ и със брод за
 водницѣ, покѣпила за ѣл аспри. И пак да ест Панѣ учинѣ ѿ Владѣшѣ, дел Бар-
 евлѡе ѡт Тѣрдешѣ, что ест имал покѣпенїе ѡт над Станчюл, ѣ ѡжа за учинѣ
 и със брод за водницѣ, покѣпила за ѣ аспри. И пак да ест Панѣ учинѣ ѿ Вла-
 дешѣ, али дел Баревлов ѡт Тѣрдешѣ, что ест имал ѡн покѣпенїе ѡт над Дан, ѣ ѡжа
 за учинѣ и със брод за водницѣ, покѣпила за Баревла за ѣ аспри. И пак да ест
 Панѣ дел Баревлов что ест имал ѡн покѣпенїе ѡт над Бѣлк ѡт Гѣзѣни дела
 его вса, елика сѣ хтѣт избрат ѡт по вѣсом хотаром, покѣпила за Баревла за ѣ аспри.
 И пак да ест Панѣ дела Баревлов что ест имал ѡн покѣпенїе ѡт над Добротѣ,
 дела емѣ вѣса, елика сѣ хтѣт избрат, покѣпила за Баревла за ѣ аспри. И пак да
 ест Панѣ, али дела Баревлов что ест имал ѡн покѣпенїе ѡт над Стан, дел его
 вса, покѣпила за Баревла за ѣ вол. И пак да ест Панѣ дел Баревлов что ест
 имал ѡн покѣпенїе ѡт над Киша ѡт Гѣзѣни, дел еи вса, покѣпила за Баревла за ѣ
 аспри. И пак да ест Панѣ учинѣ ѿ Владѣшѣ, дел Баревлѡе что ест имал ѡн по-
 кѣпенїе ѡт над Тѣнкѣ, дел его вса, покѣпила за Баревла за ѣ аспри. <И> пак да
 ест Панѣ дел Баревлов что ест бил покѣпила ѡт над Бѣл за еднѣ вол и за ѣ
 аспри. И пакѣже да ест Панѣ учинѣ ѿ Владѣшѣ, али дел Баревлов, что ест бил
 покѣпила ѡн ѡт над Дрѣгѣш, дел его вса за ѣ аспри.

Понеже сѣе више речене делн за учинѣ ѡни сѣт покѣпени всѣх за Баревла ѡт
 над сѣи више речени людѣе, како ест више пис, вѣже ѡт пре днѣе покоинном
 Михнев воевод и вѣс им ест дрѣжал еѣс добром миром. И видѣх господство
 ми и книга покоинном Шерван воевод, за покѣпенїе над сѣе учинѣ, ѡт когда выст
 теченїе лѣтом хрѣдѣ.

Я потом, къда ест бил сѣда, въ днѣе господство ми, по сѣмрѣти Барев-
 лѡе, а Панѣ, анепсѣ ѡжѣпаницев Мѣргѣритѣе вистѣрѣса вистѣарѣе Стѣрѣан, ѡн
 ест покѣпила сѣе делн за учинѣ више речене ѡт над Станчюл, синѣ Барѣвлѡе
 ѡт Тѣрдешѣ за хѣ аспри готови. И продаде ѡн за неговѣ добро волю, без ннедна
 снаостѣе и със ѡзнанїе вѣсѣм мегѣшом ѡт гор, нздол и ѡт шкрѣстѣ мѣстол
 и ѡт пред господства ми.

Был и Станчюл, синѣ Баревлов, за лицѣ тере свѣдетелестевокал пред господ-
 ство ми ѿ дван, како ест продад сѣе делн за учинѣ Панѣ, анепсѣ вистѣрѣсек
 Стѣрѣанѡе, иже бил вел вистѣар како ест више пис.

Сего ради дадохъ господство ми Панѣ якоже да мѣ естъ учини сѣ Падциѣ
дѣдино и въ шубѣхъ синовомъ и вѣшкѣмъ и прѣвѣнчетомъ и не штъ когоже непокол-
ѣнимо, по речъ господства ми.

Сеже оубо и свидѣтели поставихъ господство ми: жѣпанъ Хриза велъ дворникъ и жѣ-
панъ Хѣра велъ лшгофетъ и жѣпанъ Трѣфанда велъ вистѣтаръ и жѣпанъ Михо велъ спатаръ и
жѣпанъ Дмитраке велъ столникъ и жѣпанъ Раманди велъ комисъ и жѣпанъ Дѣманди
велъ пѣхарникъ и жѣпанъ Кондило велъ постелникъ. И исправникъ, Стирѣано велъ вистѣтаръ вѣкъ.

И написахъ азъ, Радѣла лшгофетъ, въ настолини градъ Бѣкѣрѣце, мѣсеца дека-
врѣ ѿ днѣхъ и штъ Падма въ лѣтѣ жѣрлѣ, а штъ рождѣство Христова хѣхки.

† Іу Палеандрѣ воевода, милостивѣ Божею господиномъ.

Ишъ Палеандрѣ воевода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Pliiaș voievod. Dă
domnia mea această poruncă a domniei mele lui Pană, nepotul vistieresei lui
Stiriano fost mare vistier, și cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i
fie ocină în Aldești, în județul Teleorman, însă partea lui Barbul din Tur-
dești ce a avut el cumpăratură de la Roman și de la Vișa din Aldești, două
funii de ocină și cu vadul de moară, de pretutindeni și de peste tot hotarul,
cumpărate aceste 2 funii de Barbul pentru 800 aspri. Și iar să-i fie lui Pană
ocină în Aldești partea lui Barbul, pe care a avut-o cumpăratură de la popa
Băjan, o funie de ocină și cu vadul de moară, cumpărată pentru 400 aspri.
Și iar să-i fie lui Pană ocină în Aldești partea lui Barbul, pe care a avut-o
el cumpăratură de la Ion, o funie de ocină și cu vadul de moară, cumpărată
pentru 430 aspri. Și iar să-i fie lui Pană ocină în Aldești partea lui Barbul
din Turdești, pe care a avut-o cumpăratură de la Stanciul, o funie de ocină
și cu vadul de moară, cumpărată pentru 400 aspri. Și iar să-i fie lui Pană
ocină în Aldești, însă partea lui Barbul din Turdești, pe care a avut-o el cum-
păratură de la Dan, o funie de ocină și cu vadul de moară, cumpărată de Bar-
bul pentru 400 aspri. Și iar să-i fie lui Pană partea lui Barbul, pe care a avut-o
el cumpăratură de la Bilea din Guzeni, partea lui toată, cît se va alege de
peste tot hotarul, cumpărată de Barbul pentru 600 aspri. Și iar să-i fie
lui Pană partea lui Barbul, pe care a avut-o el cumpăratură de la Dobrotă,
partea lui toată, cît se va alege, cumpărată de Barbul pentru 600 aspri. Și
iar să-i fie lui Pană, însă partea lui Barbul, pe care a avut-o cumpăratură
de la Stan, partea lui toată, cumpărată de Barbul pentru un bou. Și iar să-i
fie lui Pană partea lui Barbul, pe care a avut-o el cumpăratură de la Vișa
din Guzeni, partea ei toată, cumpărată de Barbul pentru 200 aspri. Și iar
să-i fie lui Pană ocină în Aldești partea lui Barbul, pe care a avut-o el cum-
păratură de la Tenea, partea lui toată, cumpărată de Barbul pentru 700 aspri.
<Și> iar să-i fie lui Pană partea lui Barbul, pe care a cumpărat-o de la Buia

pentru un bou și pentru 100 aspri. Și iar să-i fie lui Pană ocină în Aldești, însă partea lui Barbul, pe care a cumpărat-o el de la Drăguș, partea lui toată, pentru 260 aspri.

Pentru că aceste mai sus-zise părți de ocină, ele sînt cumpărate toate de Barbul de la acești mai sus-ziși oameni, cum este mai sus-scris, încă din zilele răposatului Mihnea voievod și le-au tot ținut cu bună pace. Și am văzut domnia mea și cartea răposatului Șerban voievod de cumpărătură pe aceste ocine, de cînd a fost cursul anilor 7111.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea lui Barbul, iar Pană, nepotul jupaniței Mărgărita vistiereasa vistierului Stirian, el a cumpărat aceste părți de ocină mai sus-zise de la Stanciul, fiul lui Barbul din Turdești, pentru 4 600 aspri gata. Și a vîndut el de a lui bună-voie, fără nici o silă și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și dimprejurul locului și dinaintea domniei mele.

A fost și Stanciul, fiul lui Barbul, de față, de a mărturisit înaintea domniei mele în divan că a vîndut aceste părți de ocină lui Pană, nepotul vistierei lui Stirian, care a fost mare vistier, cum este mai sus scris.

De aceea, am dat domnia mea lui Pană ca să-i fie ocină în Aldești dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Hiera mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Dumitrache mare stolnic și jupan Ramandi mare comis și jupan Diamandi mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic, Stiriano fost mare vistier.

Și am scris eu, Radul logofăt, în cetatea de scaun București, luna decembrie 10 zile și de la Adam în anul 7137, iar de la nașterea lui Hristos, 1628.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

Academia Republicii Socialiste România, XLII/45.
Orig., hîrtie (42 × 28), pecete timbrată.

1628 (7137) decembrie 14.

Moșnenii din Studina se vînd rumâni, cu ocinele lor, lui Necula vistier.

† Adecă noi selo Dol Studine ot Rom<anați>, moșnenii satului, scris-am acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credință la mîna jupan Neculei vistiar, ca să se știe cum ne-am vîndut noi toți cu frații noștri și cu feciorii noștri,

tri și cu toate ocinele noastre, de în câmpu și de în pădure și de în apă și cu viile și cu tot venitul i siliști selov. Și ocinele de în hotar pînă în hotar. Însă oamenii cum ne scriem pre nume într-acest zăpis: înnsă Bălan cu feciorii lui și cu toată ocina lui și Calin cu feciorii lui și cu toată ocina lui și Mihaiu cu feciorii lui și cu toată ocina lui și Costea cu feciorii lui și cu toată ocina lui și Dumitru cu feciorii lui și cu toată ocina lui și Radul cu feciorii lui și cu toată ocina lui și Stan cu feciorii lui și cu toată ocina lui și Vladul cu feciorii lui, și cu toată ocina lui și Dragomir cu feciorii lui și cu toată ocina lui și Paică cu feciorii lui și cu toată ocina lui și Stan cu feciorii lui și cutoată<ocina>¹ lui, și Gherghe cu feciorii lui și cu toată ocina lui și Voico cu feciorii lui și cu toată ocina lui și Tudoran cu feciorii lui și cu toată ocina lui și Stan, fratele lu Gherghe, cu feciorii lui și cu toată ocina lui și Stan, cu feciorii lui și cu toată ocina lui și Bălaur cu feciorii lui și cu toată ocina lui și Ursu cu feciorii lui și cu toată ocina lui și iară Stan cu feciorii lui și cu toată ocina lui și Hrană cu feciorii lui și cu toată ocina lui. Pentru că noi acești moșnéni ai satului Dol Studina, cîți scriem mai sus, fost-am toți megiași cu ocinele noastre.

Iară după acéia, cîndu a fost acum, în zilele domnu nostru Io Alexandru voevoda, sinū pocoinnago Io Iliăș voevod, venit-am noi toți la jupan Necula bivșe vel vistiiar de ne-am vîndut cu feciorii noștri și cu frații noștri și cu toate moșiile noastre de preste tot hotarul, de în hotar pînă în hotar, za radi 40 000 de aspri vâsi gotovi și drept 20 de boi, prețuit boul citee aspri 800. Și ne-am vîndut de a noastră bună voe și fără nici de o silă, ca să-i fim rumâni noi și feciorii noștri. Fac boi preste tot 16 000 aspri.

Și am luat noi toți banii de în divanul cel mare denaintea domnu nostru Alexandru voevodū și denaintea a tuturor boerilor celor mari ce mărturisescū aicea într-acest zăpis: jupan Hrizea velichii dvornic i jupan Fiera velichii logofet i jupan Papa bivșe vel dvornic i jupan Trufanda velichii vistiiar i jupan Vladul biv vel vistiiar i jupan Dumitrașco biv vel vistiiar i jupan Buzinca biv vel vistiiar i jupan Gligorie comis i jupan Stamatie biv vel portar i jupan Mateiu biv vel agă i jupan Dumitru biv vel căpitan i jupan Preda biv vel slujer i jupan Para logofet și încă mulți boiari ce nu sîntu² scriși aicea într-acest zăpis.

Drept acéia, ne-am vîndut ca să-i fim rumâne de moșie feciorilor, nepoților, strănepoților. И не вът когождѣ непоколѣбиво. Инако да нѣст, по наше реченіе.

Исписах аз, Станчоу логѡфет, мѣсеца декемврїе дѣ дни, въ лѣт хрѣлз,
Hrizea vel dvornic
Fiera logofet

¹ Omis.

² Corectat peste: „sîntem“.

Papa biv vel dvornic
Vladu vistiiar
† Gligorie comis
Dumitrașco vistiiar.
† Stamat aga
† Eu Mateiu aga
† Dumitru căpitan¹

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, XXIV/11.
Orig., hîrtie (41,5 × 28), nouă peceti aplicate.
Copii ibidem, mss. 39, f. 11, 193, f. 244 și 202, f. 199v—201.

187

1628 (7137) decembrie 15, București.

Oancea logofăt și nora sa vînd lui Mitrea pitar parte din satul Mușetești.

† Adecă eu Oancea logofet de Cușteréni, împreună cu noru-mea Livera, fata Radului postelnic de Balomirești, sud Dîm<bovița>, scris-am și mărturisescu cu acesta al nostru zapis, să fie de mare credință la mîna jupînului Mitrei pitariul și a jupînései lui, Neacșei, ca să se știe cum le-am vîndut noi de în partea noastră de ocină den satu de în Mușetești, sud Argeșu, însă de în jumătate de sat, jumătate, de în cîmpu și de în pădure și de în apă și de în pomet și de în livezi și cu rumâni, anume: Stanciul și Micul și Bucur și Băruță și Opriș și Neagoe și Socol cu feciorii lor și cu toate délnițele lor și cu délnițe boerești ce vor fi și de în șazutul satului și de preste tot hotarul cît se va alége, care ocină fostu-o-am cumpărat noi de la Preda postelnic, fratele Liverii, feciorii Radului postelnic de Balomirești, cu bani turcești luoști cu camătă pre miare.

Deci cîndu au fost să plătim banii turcilor la zi, noi n-am avut banii să-i dăm, ce am făcut de în partea noastră de ocină den Mușetești de în jumătate de sat, jumătate, vînzătoare. Deci alt nimenilea nu se-au aflat să o cumpere fără numai ce se-au aflat Mitrea pitar și jupîneasa Neacșa de o au cumpăratu, drept 250² de galbeni gata, de am plătit banii turcești. Și am vîndut noi de a noastră bunăvoe, fără nici o silă, cu știrea tuturor megiașilor, însă să se știe să ție Mitrea pitar și jupîneasa lui, Neacșa, de în jumătate de sat, jumătate, den partea noastră și noi să ținem altă jumătate, de în rumâni și den tot venitul ce se va alége.

¹ Semnăturile sînt autografe.

² Cifra 200 ($\overline{6}$) rasă din text.

Și au fost la tocmeala noastră mulți boiari mărturii, anume: jupan Ivașco vornic i Gligorie comis i Neagul aga i Vasilachi aga i Nedilco portar i ot Popești, Calotă armaș i Staico dvornic ot Crețești i Para logofet i Stanciul armaș ot Sălătruc i ot Ușcați, Danciul logofet i brat ego, Scorea i Borcea logofet i ot Pîrcești, Mitrea i ot Tîrgoviște, Vladul șoimar i ot Mănești, Mogoș portar. Aceasta am scris, ca să se știe. Și pentru mai mare credință pus-am și peceate.

И написанъ азъ, Десподатъ логѡфетъ, съ Бискупещи, мѣсеца декемвриѣ ѿ дѣни и отъ Ядлама, въ лѣтъ хрѣстѣ.

Oancea logofet <m.p.>

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, III/7.

Orig., hirtie (31 × 21), pecete aplicată.

188

1628 (7137) decembrie 15 , București.

Oancea logofet și nora sa vînd lui Mitrea pitar parte din satul Mușetești.

† Adecă eu Oancea logofet de Cuștereni, împreună cu noru-mea Levera, țăata Radului postelnic de Balomirești, scris-am și mărturisim cu acesta al nostru zapis să fii de mare credință la mîna jupan Mitrei pitar și a jupînesii lui, Neacșii, ca să se știi cum le-am vîndut noi de în partea noastră de ocină de în sat de în Mușeteștii, sud Argeș, de în jumătate de sat, jumătate, de în cîmpu și de în pădure și de în apă și de în rumâni cîți se vor afla și de în pomet și den livezi și de în șazutul satului și de preste tot hotarul cît se va alége, care ocină fostu-o-am cumpărat noi de la Preda postelnic, fratele Liverii, feciorii Radului postelnic de Balomirești, cu bani turcești luoăți cu camătă pre miare.

Deci cînd au fost să plătim banii turcilor la zi, noi n-am avut banii să-i dăm, ce am făcut de în partea noastră de ocină den Mușatești de în jumătate de sat, jumătate, vînzătoare. Deci alt niménilea nu se-au aflat să o cumpere, fără numai ce se-au aflat Mitrea pitar și jupîneasa Neacșa de o au cumpăratu, drept 250 de galbeni gata, de am plătit banii turcești. Și am vîndut noi de a noastră bunăvoe. Însă să se știe să ție Mitrea pitar și jupîneasa lui, Neacșa, de în jumătate de sat, jumătate, de în partea noastră și noi să ținem altă jumătate, de în rumâni și de în tot venitul ce se va alege.

Și au fost la această tocmeală a noastră mulți boiari mărturii, anume: Ivașco vornic, Gligorii comis i Neagul aga i Vasilachi aga i Nedilco portar

i ot Popești, Calotă armaș i Staico dvornic ot Crețești i ginere-său Para logofet i Stanciul armaș ot Sălătruc i ot Ușcați, Danciul logofet i brat ego, Scorea logofet i Lepădat logofet i Borcea logofet i Neculcea ot Pîrcești i Vladul șoi-mar ot Tîrgoviște i Mogoș portar ot Mănești. Aciasta am scris ca să se ști, Și pentru mai mare credință pus-am și pecétea.

Пис Дѣмитръ граматикъ ѿ Бѣкѣрци, мѣсеца декемвриѣ 15 дѣни, въ лѣтѣ хрѣста.

Aga Neagul

Nedélco portar

Oancea logofet

Gligorie comis

Ivașco dvornic

Staico dvornic

Vasilachi Paindur aga

Stanciul armaș

Danciul logofet

Lepădat logofet

Dumitru gramatic ¹

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, III/8.

Orig., hirtie (30,5 × 21), zece peceți aplicate.

189

1628 (7137) decembrie 15.

Moșnenii din satul Polovine se vînd rumâni, cu ocinele lor, lui Necula vistier.

† Adecă noi satul Polovinele, moșnenii satului, scris-am acesta al nostru zăpis, să fie de mare credință la mîna jupan Neculei vistiiar, ca să se știe cum ne-am vîndut noi toți cu feciorii noștri și cu frații noștri și cu toate ocinele noastre, de în cîmpu, den pădure și den apă și cu viile și den siliștea satului și cu tot venitul cu ocina den hotar pînă în hotar, însă oamenii cum ne scriem pre nume într-acest zăpis, însă: Neagoe cu frate-său Paica și cu feciorii noștri și cu toată ocina noastră și Anghel cu frate-său Mihnea și cu feciorii noștri și cu toată ocina noastră și Neagul cu frate-său Gherge și cu feciorii noștri și cu toată ocina noastră și Milcul cu feciorii lui cu toată ocina mea și Radul cu feciorii miei, cu toată ocina mea și Lupul cu feciorii miei, cu toată ocina mea și Stoica cu feciorii miei, cu toată ocina mea.

¹ Semnăturile sînt autografe.

Pentru că noi, acești moșneni ai satului Polovinele, cîți scriem mai sus, fost-am toți megiași pre ocinele noastre. Iară după acéia, cîndu a fost acum în zilele domnu nostru Io Alexandru voevodă, sinu pocoinago Io Iliăș voevodă, venit-am noi toți la jupan Necula vistiiar, de ne-am vîndut za 16 000 aspri, văș gotovi, să-i fim rumâni și noi și feciorii noștri și cu toate moșiile noastre, cîte se vor alége, de în hotar pînă în hotar. Și am luat noi toți banii de în divanul cel mare, dennaintea domnu nostru Io Alexandru voevodă și de înna-intea acestor boiari mari ce mărturisescu aicea într-acest zapis: jupan Hrizea velichii dvornic i jupan Fiera vel logofet i jupan Trufanda vel vistiiar i jupan Vladul biv vel vistiiar i jupan Dumitrașco biv vel vistiiar i jupan Buzinca biv vel vistiiar i jupan Preda biv vel slujer i jupan Stamatie biv vel portar i jupan Mateiu bivșe vel agă i Dumitru căpitan i jupan Gligorie comis i Para logofet și încă mulți boiari ce nu-s scriși aicea. Derept acéia, ne-am vîndut noi cu feciorii noștri și cu frații noștri, ca să-i fim rumâni de moșie и не вт кожда непоколѣним. Инако да неѣст, по наше реченіе.

Исписах аз, Станчул, мѣсеца декемвриѣ 15 дьни, лѣт хрлв.

Hriza vel dvornic

Fiera logofet

Papa biv vel dvornic

Vladu vistiiar

† Gligorie comis

Dumitrașco vistiiar

† Stamat aga

† Eu Mateiu aga

† Dumitru căpitan ¹

Academia Republicii Socialiste România, XXXI/140.

Orig., hirtie (42 × 29), nouă peceti aplicate.

EDIȚII. Bianu, *Doc. rom.*, 154—155.

190

1628 (7137) decembrie 15.

Alți moșneni din Siliștoara se vînd rumâni lui Necula vistier.

† Adecă noi satul Siliștoara, moșnenii satului, scris-am noi acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credință la mîna jupan Neculei vistiiar, ca să se știe cum ne-am vîndut noi toți cu feciorii noștri și cu toate ocinele noastre den cîmpu, de în pădure, de în apă, cu săliștea satului, cu tot venitul, ca să-i fim noi rumâni și feciorii noștri, însă oamenii cum ne scriem pre nume

¹ Semnăturile sint autografe.

într-acest zăpis: Voico cu feciorii lui, cu toată ocina lui și Lazar cu feciorii lui, cu toată ocina lui și Crăciun cu feciorii lui, cu toată ocina lui și Vladul cu feciorii lui, cu toată ocina lui și Stan cu feciorii lui, cu toată ocina lui și Dragul cu feciorii lui, cu toată ocina lui și Neacșul cu feciorii-și și cu toată ocina lui și Pavle cu feciorii lui, cu toată ocina lui și Neagul cu feciorii lui, cu toată [și Lepa cu]¹ ocina lui și Balea cu feciorii lui, cu toată ocina lui.

Pentru că noi acești moșnăni ai satului Siliștoara, cîți scriem mai sus, fost-am toți megiiășe pre ocinele noastre. Iară după acéia, cîndu a fost acum, în zilele domnu nostru Io Alexandru voevoda, sinu pocoinago Io Iliăș voevodă, noi am venit la jupan Necula vistiariul de ne-am vîndut de a noastră bună voe, derept 15 000 de aspri gotovi și fără de nici o silă, ca să-i fim rumâni și noi, feciorii noștri.

Și iară eu Braia m-am vîndut, derept 1 200 aspri, să fiu rumân și eu Stan m-am vîndut, derept 1 200, să fiu rumân cu feciorii miei și eu Soare m-am vîndut, derept 1 000 de aspri, să fiu rumân și Cîrstiian, feciorul lu Soare, m-am vîndut, derept 1 000 de aspri, să fiu rumân și Ion m-am vîndut, za 1 000 aspri, să fiu rumân și eu Dumitru m-am vîndut, za 1 000 de aspri, să fiu rumân, feciorul lu Ion, iară eu Stoica m-am vîndut cu feciorii miei, za 1 000 aspri, să fiu rumân și eu Doicin m-am vîndut cu feciorii miei, za 1 000 aspri, să fiu rumân și eu și cu feciorii miei.

Și noi acéste nume de oameni ne-am vîndut fără de moșie, că n-am avut noi moșie cu alalți moșnăni den Siliștoara, cin cup po văs² 8400 aspri gotovi.

Deci noi moșnăni ai satului Siliștoara și împreună cu acéste nume de oameni ce se-au vîndut ei fără moșie, luoat-am noi toți acești bani ai jupînului Neculei vistiari de înnaintea domnu nostru de în divanul cel mare și denaintea a tuturor boiarilor celor mari ce mărturisescă aicea într-acest zăpis: jupan Hrizea vel dvornic i jupan Fiera vel logofet i jupan Papa biv vel dvornic i jupan Vladul biv vel vistiari i jupan Trufanda vel vistiari i Dumitrașco vistiari bivșe i jupan Preda slujer i jupan Gligorie comis i jupan aga Mateiu i jupan Stamate biv vel portar i Dumitru căpitan și încă mulți boiari ce nu sînt scriși aicé într-acest zăpis.

Derept acéia ne-am vîndut noi cu frații noștri, cu feciorii noștri, jupan Neculei vistiari să-i fim rumâni de moșie, lui și feciorilor, nepoșilor, strănepoșilor и не вт кождо поколѣбнѣно. Инако да нѣст, по наше реченіе.

Пис Станчула, мѣсеца декемвриѣ 17 дѣни, лѣт 7394.

Hrizea vel dvornic

Fiera logofăt

Papa biv vel dvornic

¹ „Și Lepa cu” adăugat ulterior în text.

² Fac peste tot.

Vladu vistiiar
† Gligorie comis
Dumitrașcu vistiiar
† Stamat aga
† Eu Mateiu aga
† Dumitru căpitan ¹

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, XVI/3.
Orig., hirtie (41 × 27), nouă peceti aplicate.

191

1628 (7137) decembrie 16.

Toader din Vlădeni dăruiește m-rii Mărginenii toată averea sa.

Zapisul lui Toader prin care ațierosește la mănăstire moșia lui de la Vlădeni, leat 7137<1628> dichemvrie 16.

Adică eu Toader din Vlădeni ot Prahova scris-am și mărturisiscu cu acest al meu zapis, să fie întru sfînta mănăstire ce să cheamă Mărgineni, hramul sfîntului arhiestratigu Mihailu și la mîna călugărilor, de mare credință, ca să știe cum eu Toader, niminia fecioru din trupul meu n-au rămas. Deci văzînd eu că am rămas cu capul numai, fără femeie, fără nimica și cum am ajunsu la vreme de slăbiciune și de bătrînețe, eu singur de voia mea, cîndu au fost acum în zilele domnului nostru Alexandru voevod, fecioru lui Iliașu voevod, eu mi-am închinatu toate moșile mele cîte am și ocine și vii și țigani și toate bucățile mele cîte am avut, multe puține, să fie toate în sfînta mănăstire Mărgineni.

Însă să știe toată partea mea din Vlădeni și viile de la Bălțați toate și un țigan pre nume Chirca și cu țiganca lui, Rada și cu feciorii lor.

Și iar să știe cum pînă voi fi cu sufletu să mă hrănescu, să n-aibu opreală și de-mi va ajunge vremea de vre-o lipsă, să fiu eu volnicu a vinde din aceaste moșii, iar după moartea mea să fie toate la sfînta mănăstire cum le-am închinatu de voia mea, ca să-mi fie pomană și să mă scrie la sfîntul pomelnicu. Iar rudele mele, au frate, au soru, au nepotu, au văru, au unchiu, niminia treabă să nu aibă fără de numai mănăstirea.

Și am pus și mărturii, anume: Radu logofătu din Mănești i Nénciul dvornicul și Mavrodin paharnic i Marcu postelnic i ot Vlădeni, Ivașcu cu fiul său Costandin și Hamza.

Și am dat moșile la mănăstire fără de rumâni.

¹ Semnăturile sînt autografe.

Și am pus și blestem: cine va călca și va sparge tocmeala mea ce am dat eu <la> mănăstire pînă am fost cu sufletu acela să fie proclēt, anathima și afurisit.

Arh. St. Buc., M-rea Mărgineni, V/2.
Copie.

192

1628 (7137) decembrie 16.

Alexandru Iliăș voievod poruncește lui Moise din Cornățel să-și muțe o moară pe care a făcut-o la Vărăști, pe moșia m-rii Viforita.

† Милостію Божію, Іу ПЛЕЗАНДРЪ КОЕКОДА И ГОСПОДИНЪ, СИНЪ ПОКОИНАГО Іу НАУШ КОЕКОДС. ПИШЕТ ГОСПОДСТВО МИ ТЕ ІЕ MOISI DE CORNĂȚELU. După acéia-ți grăescū domnia mea pentru rîndul stariței de la svînta mănăstire de la Vihorîta, că au jăluit și au spus înnainte a domniei méle, cum țe-ai făcut o moară la Vărăști pre moșia sventei mănăstire. Deci de în v́réme ce veri vedea cartea domnii méle, iar tu să cauți să-ți muți lémnele morii de pre moșia mănăstirei și mai rîmult să nu se plîngă; iară să nu-ți veri muta lémnele morii de bună voe, iară starița să fie volnică cu această carte a domnii méle să-ți spargă moața de pre moșia mănăstirei și de nimenilea opreală să n-aibă, preste cartea a domnii méle. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис мѣсеца декемвриу сѣ дни, въ лѣт хърлв.

† Іу ПЛЕЗАНДРЪ КОЕКОДА, МИЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЪ.

Иу ПЛЕЗАНДРЪ КОЕКОДА <т.р.>

Учиа Некѣла вистѣгар.

Arh. St. Buc., M-rea Viforita, I/16.
Orig., hirtie (30 × 21), pecete aplicată, căzută.

193

1628 (7137) decembrie 17.

Moșnenii din Comanca se vînd rumâni, cu ocinele lor, lui Necula vistier.

† Adecă noi satul Comanca, moșnenii satului, ot sudstvo...¹ scris-am acesta al nostru zăpis, să fie de mare credință la mînilе jupan Neculei vistia-riul, ca să se știe cum ne-am vîndut noi toți cu feciorii noștri, cu frații noștri

¹ Loc alb.

și cu toate ocinele noastre, de în câmpu, de în pădure și de în apă, și cu viile, cu săliștea satului, cu tot venitul și cu ocina câmpului, de în hotaru pînă în hotaru, ca să fim rumâni de moșie și noi și feciorii noștri și frații noștri, însă oamenii pre nume cum ne scriem aicea într-acest zăpis.

Luoat-am eu Radul cu feciorii miei, cu toată ocina mea, 2 900 aspri. Și am luat eu Văsiu cu feciorii miei cu toată ocina mea, 2 700 aspri. Și am luat eu Neagoe cu feciorii miei și cu toată ocina mea, 2 700 aspri. Și am luat eu Lepa cu feciorii miei cu toată ocina mea, 2 700 aspri. Și am luat eu Stoica cu feciorii miei, cu toată ocina mea, 2 700 aspri. Și am luat eu Stan cu feciorii miei, cu toată ocina mea, 2 700 aspri. Și am luat eu Stănislav și cu feciorii miei, cu toată ocina mea, 2 700 aspri. Și al luat eu Marco, brat Stănislav, cu feciorii miei, cu toată ocina mea, 2 700 aspri. Și am luat eu Cîrstea cu feciorii miei, cu toată ocina mea, 2 700 aspri. Și am luat eu Bran cu feciorii miei cu toată ocina mea, 2 700 aspri. Și am luat eu Vlaicul cu feciorii miei cu toată ocina mea, 2 700 aspri. Și am luat eu Manea cu feciorii miei, cu toată ocina mea, 2 700 aspri. Și am luat eu Cîrstea cu feciorii miei, cu toată ocina mea, 2 700. Și am luat eu Nedéico cu feciorii miei cu toată ocina mea, 2 700 aspri cîn cup po vās aspri 38 000 de aspri.

Pentru că noi acești moșnéni ai satului Comanca, cîți scriem mai sus, fost-am noi toți megiași cu ocinele noastre.

<Ia> ¹ră și după acéia, cînd a fost în zilele domnu nostru Io Alexandru voevodă, sină Io Iliăș voevodă pocoinago, venit-am noi toți la j<upan> ¹Necula vistiiar de ne-am vîndut, de a noastră bună voe, <de> ¹rept acești bani ce scriu mai sus, ca să fim noi rumâni <cu> ¹feciorii noștri, și cu frații noștri și cu toate moșiile noastre. Și am luat noi toți banii de în divanul cel mare denaintea domnu nostru Alexandru voevodă, și a tuturor boiarilor celor mari. Și ne-au împărțit aspri pre capete, jupan aga Stamatie i jupan Mateiu biv vel agă i Dumitru căpitan.

Și mărturii denaintea domnu nostru boiarii cei mari: jupan Hrizea velichii dvornic i jupan Fiera vel logofet i jupan Papa biv vel dvornic i jupan Trufanda vel vistiiar i jupan Vladul biv vel vistiiar i jupan Dumitrașco vistiiar i jupan Buzinca vistiiar i jupan Preda slujer i jupan Gligorie comis i jupan aga Stamatie i jupan aga Mateiu i jupan Dumitru căpitan i jupan Para logofet și încă mulți boiari, ce nu sînt scriși aicea într-acest zăpis. Derept acéia ne-am vîndut să fim rumâni de moșie, въ вхѣбѣ и не вът когождѣ <непоколѣбнимо> ². Инако да нѣст, по наше реченіе.

Иис Станчюл, мѣсеца декемвриѣ зѣ дьни, въ лѣт хѣрлѣз.

¹ Loc rupt.

² Omis.

Hrizea vel dvornic
Fiera Iogofet
Papa biv vel dvornic
Vladul vistiiar
† Gligorie comis
Dumitraşco vistiiar
† Eu Mateiu aga
† Aga Stamat
† Dumitru căpitan ¹

Academia Republicii Socialiste România, C/139.
Orig., hirtie (41,5 × 28), nouă peceti aplicate.

194

1628 (7137) decembrie 17, Bucureşti.

Alexandru Iliaş voievod întăreşte eliberarea din vecinie a unor rumâni din Ciîneşti, jud. Vilcea, în urma unor iudecăţi.

† Многостію Божію, Іу Александрѣ воєвода и господинѣ въсое земле Удг-гровлаХѣнское, синѣ великаго и прѣдобраго, поконнаго Іу Илѣаш воєвода. Дават господство ми сію повеленію господства ми всем людѣи по имѣ: Владула и Падѣш и Петко и Стопка със брат его Михѣилъ и Дмитръ и Станчул Бѣнѣтѣл ² въ село Кѣинеши въ сѣдство Бѣлча и със синовеи его елицем Богъ даровахъ, іакоже да сѣт ѣ мирно и свободно за веченїи въ къ Негоицѣ постѣлан к въ Гѣрата и въ къ синовеи его и въ къ вѣсѣхъ породенїе его, за нихто бантованїи да не имат даже до въ вѣки.

Понеже сію више реченїе людїе, вни сѣт вни кнѣзе със вчинѣ им ециже въ прѣжде вѣкмѣ. И потомъ, къда ест вни въ дѣни Шѣрбан воєвода а сїи више реченїи людїи, вни ест пришѣли на жѣпанница Марїа, что ест вист жѣпанниц Драгомиров спатар, брат пастѣркѣ Негоицев постѣлник, тире ест вѣзнимал по[ст] три козли арѣвнѣ, тире да си продадоше вечини. И вѣс дрѣжал жѣпанница Марїа, что ест вни жѣпанница Драгомиров спатар вечини.

И по томъ, къда ест вни на вѣкмѣ за сѣмрѣт ен, а вни ест простила по сію више реченїе людї за веченїи, тѣчїю главе им, а вчина им и виноградї им, вни ест дала на свѣтое монастыре Бистреца, идеже ест храмъ вѣспнїе прѣсвѣтїа Богородицї, ради дѣша ен. И видѣхомъ господство ми и записъ въ рѣка ен, сѣтворина на вѣкмѣ за сѣмрѣт, на свѣтон монастыре Бистреца како ест дала тѣчїю

¹ Semnăturile sînt autografe.

² Loc alb; numele completat, se pare, contemporan.

вчинѣ и винограду, а по сѣю людие нѣст дала да ест вечини 'с свѣта мѣнастире Бистрица. И вѣс бил ѓ мирно.

И потом, къда ест бил съда, въ дѣни господства ми въ на второу рѣд, а Негоиць постелник шт Гьрата, брат пастърком Драгомиров спатар, ѡн ест възвигал прѣх прѣд господства ми и прѣидет прѣд господства ми ѓ диван, тири съпрѣшъсѣх за лицѣ със сѣю више реченіе людїе. И тако ест бил съпрѣл Негоиць постелник, како ест бил покопила нѣ брат се Драгомиров спатар шт комате его. И шстал сѣю више реченїи людїе шт закон и шт сѣжденїе шт прѣд господства ми ѓ диван. И сътворил съм господство ми и книг господства ми за шстал на рѣка Негоицев постелник шт Гьрата, брат пастърком Драгомиров спатар.

И потом, къда ест бил през мало врѣмѣ, а сѣю людїи, ѡни ест видѣше како ест сѣт нѣкое чловеце притѣснѣле без правости, а ѡни пакиже приндет прѣд господства ми ѓ диван, тири съпрѣшъсѣх прѣд господства ми за лице въ второго крат със Негоиц постелник шт Гьрата и доислиа и книга шт на калѣгерїи шт свѣта мѣнастири Бистрица, въ кон книг сведѣтелествоваа инѣким како нѣст дала жѣпаница Марїа не еден вечинѣ на свѣтон мѣнастире више пис и дал ю ест тѣчїю шчинѣ им и винограду им, а по ѡни нѣст дала да битѣ вечини и Драгомир спатар, мѣж ин, не имат нѣхто мѣхтѣх със ннѣ, понеже не възелн ѡни шт на Драгомир спатар ннѣхто не козан, не новци, тѣчїю жѣпанице его Марїа. И видѣхом господство ми и записок жѣпаницек Мариев на рѣка калогером по амлованїи със више пис шчинѣ и виногради, что се више със више пис людѣм и дрѣги запис на рѣка швел людїе, за прощенїи и за свобожденїи, али тѣчїю главн им, а дѣдїне им и виногради им, ѡна ест дал на свѣта мѣнастире Бистрица. И ешеже ест бил дал жѣпаница Марїа и една дѣа за <вчинѣ>¹ шт ннѣ на свѣта мѣнастире Гьрпателе, ради дѣша ю. И <ешеже ест>¹ въсхотѣла вечинна по сѣю людїе калѣгерїи <шт свѣ>¹та мѣнастире Гьрпателе, а жѣпаница Марїа нѣст хотѣла да даст не еден вечинѣ, ннѣхто. И Дѣмитрѣ със <брат>¹ его Петко шт Къинеци, ѡни нѣст бил възимал нища шт над жѣпаница Марїа, ниже шт над Драгомиров спатар мѣж ин. И Негоиць постелник шт Гьрата ѡн ест смѣшна и поставна по сѣю людїи Дѣмитрѣ и брат его Петко въ тѣе книга господства ми и нѣст имал не една трѣбѣ със ѡни. Таже въ том, господство ми гледахом и сѣдихом по правда и по закона Божїа със вѣс почтенном правителем господства ми и съм естенствоваа господство ми със вѣс диваном господства ми како нѣст бил имал Драгомиров спатар брат пастърко Негоицев постелник не една трѣба със ѡни, ниже ест дал не еден новцо по сѣю людїи, что ест ходите Негоици постелник със ласканїю. И възѣхом господство ми и тѣе книга господства ми что сътворим за шстал Негоицев постелник шт диван и раздала господство ми. И възимала господство ми вѣс записокѣх шт на рѣка Негоице постелник и дал на рѣкїи швел людїи. Яко извадит Негоиць постелник некогда нѣкїи книга и записокѣх по сѣю [сѣю]

¹ Loc rupt.

люди, да се не вързетъ, да стонѣтъ лѣжчи. И видѣхомъ господство ми и книга за свидѣтелствоу въ попови и въ вѣсѣхъ книгѣхъ въ село въ Кълинеци на рѣкѣ нѣ свидѣтелствоваше како естъ простиа жѣпанница Марѣа за вечниѣтъ тѣкмо глѣви нѣ, а нѣхъ учини и виногради нѣ далъ на свѣтъа монастыре Бистреца и частъ на [на] свѣтъа монастыре Сърпателе.

Его радѣ дадохомъ и господство ми шѣмъ людемъ, Владулъ и Падешъ и Петко и Стойка съсъ братъ его Мухъналъ и Дѣмитръ...¹ такоже да естъ ѡ мирно и свободно за вечниѣтъ вини и сирѣчи его въ, къ Негоицѣ постѣлникъ братъ пастѣрскомъ Драгомѣр спатаръ и въ, къ синови его и въ къ вѣсѣ породиниѣ его за нихто бантованиѣ да не иматъ, въ вѣки.

Сеже шѣмъ и свидѣтелемъ поставлѣнимъ господство ми: жѣпанъ Хриза велъ дворникъ и жѣпанъ Фѣра велъ лѣгофетъ и жѣпанъ Тръфанда велъ вистѣръ и Мухъ велъ спатаръ и Дѣмитраке велъ столникъ и Раманди велъ колникъ и Дѣтаманди велъ пѣхарникъ и жѣпанъ Кондѣла велъ постѣлникъ. И исправникъ, Фѣра велъ лѣгофетъ.

И писъ азъ, Герге граматникъ въ настоаниѣ градѣ Сѣбѣкѣрѣци, мѣсеца декемвриѣ шѣ дани и въ Падѣа до ниѣкѣ течѣниѣ лѣтомъ, въ лѣтъ хѣрлзъ.

† Іоу Ілѣксандръ вѣвѣвда, милостѣю Божѣю господинѣ.

Иоу Ілѣксандръ вѣвѣвда <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domnia toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Pleiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă а domniei mele acestor oameni, anume: Vladul și Padeș și Petco și Stoica cu fratele lui, Mihăilă și Dumitru și <Stanciul Vinătul>² din satul Cîinești, în județul Vilcea, și cu fiii lor, cîți le-a dăruit Dumnezeu, ca să fie în pace și slobozi de vecinie de către Negoiaș postelnic din Sărata și de către fiii lui și de către toate rudele lui, de la nimeni să nu aibă turburare pînă în veci.

Pentru că acești mai sus ziși oameni ei au fost cnezi cu ocina lor încă dinainte vreme. Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Șerban voievod iar acești mai sus-ziși oameni, ei au venit la jupanița Maria, care a fost jupanița lui Dragomir spătar, fratele vitreg al lui Negoiaș postelnic, de au luat cîte trei capre arvună de s-au vîndut vecini. Și i-a tot ținut jupanița Maria, care a fost jupanița lui Dragomir spătar, vecini.

Iar după aceea, cînd a fost la vremea morții ei, iar ea a iertat de vecinie pe acești mai sus-ziși oameni, numai capetele lor, iar ocina lor și viile lor ea le-a dat la sfînta mănăstire Bistrița, unde este hramul uspeniei prea sfîntei de Dumnezeu născătoare, pentru sufletul ei. Și am văzut domnia mea și zapis de la mîna ei, făcut la vremea morții, la sfînta mănăstire Bistrița, că

¹ Loc alb.

² Loc alb, completat, se pare contemporan: Stanciul Vinătul.

a dat numai ocina și viile, iar pe acești oameni nu i-a dat să fie vecini la sfînta mănăstire Bistrița. Și au fost tot în pace.

Iar după aceea, cînd a fost acum în zilele domniei mele în al doilea rînd, iar Negoîță postelnic din Sărata, fratele vitreg al lui Dragomir spătar, el a ridicat pîră înaintea domniei mele și a venit înaintea domniei mele în divan, de s-a pîrît de față cu acești mai sus-ziși oameni. Și așa a pîrît Negoîță postelnic că i-a cumpărat fratele său Dragomir spătar din averea lui. Și acești mai susziși oameni au rămas de lege și de judecată dinaintea domniei mele în divan. Și am făcut domnia mea și cartea domniei mele de rămas la mîna lui Negoîță postelnic din Sărata, fratele vitreg al lui Dragomir spătar.

Iar după aceea, cînd a fost după puțină vreme, acești oameni văzînd că sînt niște oameni cotropiți fără dreptate, ei iarăși au venit înaintea domniei mele în divan de s-au pîrît înaintea domniei mele de față, a doua oară, cu Negoîță postelnic din Sărata și au adus și carte de la călugării din sfînta mănăstire Bistrița, în care carte au mărturisit călugării că jupanița Maria n-a dat nici un vecin la sfînta mănăstire mai sus-scrisă și i-a dat numai ocina lor și via lor, iar pe ei nu i-a dat să fie vecini și Dragomir spătar, bărbatul ei, n-a avut nici un amestec cu ei, pentru că ei n-au luat de la Dragomir spătar nimic, nici capre, nici bani, ci numai jupanița lui, Maria. Și am văzut domnia mea și zăpisișul jupaniței Maria la mîna călugărilor de miluire cu mai sus-scrisele ocine și vii ce au fost cu mai sus-scriși oameni și alt zăpis la mîna acestor oameni, de iertare și de slobozenie, însă numai capetele lor, iar dedinele lor și viile lor, ea le-a dat la sfînta mănăstire Bistrița. Și încă a dat jupanița Maria și o parte de <ocină>¹ de la ei la sfînta mănăstire Surpatele, pentru sufletul ei. Și <încă>¹ au voit să-i vecinească pe acești oameni călugării <de la sfînta>¹ mănăstire Surpatele, iar jupanița Maria n-a vrut să dea nici un vecin, nimic. Iar Dumitru cu <fratele>¹ lui, Petco, din Cînești ei n-au luat nimic de la jupanița Maria nici de la Dragomir spătar bărbatul ei. Iar Negoîță postelnic din Sărata el i-a amestecat și i-a pus pe acești oameni, Dumitru și fratele său Petco, în acea carte a domniei mele și n-a avut nici o treabă cu ei.

Astfel întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după legea lui Dumnezeu, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am adevărit domnia mea cu tot divanul domniei mele că Dragomir spătar, fratele vitreg al lui Negoîță postelnic, n-a avut nici o treabă cu ei nici n-a dat nici un ban acestor oameni, ci a umblat Negoîță postelnic cu înșelăciune. Și am luat domnia mea și acea carte a domniei mele ce am făcut-o de rămas lui Negoîță postelnic din divan și am rupt-o domnia mea. Și am luat domnia

¹ Loc rupt.

mea toate zapisele de la mâna lui Negoită postelnic și le-am dat la mâinile acestor oameni. Dacă Negoită postelnic va scoate cîndva niscaiva cărți și zapise pe acești oameni să nu se creadă, să rămînă mincinoase. Și am văzut domnia mea și cartea de mărturie de la popi și de la toți cnezii din sat din Cîinești în mâinile lor, mărturisind că le-a iertat jupanița Maria de vecinie numai capetele lor, însă ocinile și viile lor le-a dat sfintei mănăstiri Bistrița și, parte, sfintei mănăstiri Surpatele.

De aceea am dat și domnia mea acestor oameni Vladul și Padeș și Petco și Stoica cu fratele lui Mihăilă și Dumitru...¹ ca să fie în pace și slobozi de vecinie ei și fiii lor de către Negoită postelnic, fratele vitreg al lui Dragomir spătar, și de către fiii lui și de către toate rudele lui de nimeni să nu aibă turburare în veci.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și Miho mare spătar și Dumitrachi mare stolnic și Ramandi mare comis și Diamandi mare paharnic și jupan Condila mare postelnic. Și ispravnic, Fiera mare logofăt.

Și am scris eu, Gherghe gramatic, în cetatea de scaun în București, luna decembrie 17 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7137<1628>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, IV/11.

Orig., hirtie (41,5 × 30), pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. din 1859.

195

1628 (7137) decembrie 26, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește m-rii Bistrița ocină și vii la Cîineștii de pe Otăsău, jud. Vâlcea.

† Милостію Божію, Іу ІлєЗандрѣ воєвода и господинѣ въсое землє ЗСГрррр-владхѣтское, синѣ великаго и прѣдобраго поконнаго Іу Ілєаш воєвода. Дават господство ми сїю повеленїє господства ми свѣтѣи, божественїє монастыре зоромаго Бистреца, идеже ест храмъ спенїє Богородицѣ и штцѣ ігѣмена Інанїа и въсѣм инѣком, елицѣ живѣще въ шбителѣ тоє, іакоже да ест свѣтѣи монастыре више писъ шчинѣ и виноградѣ ꙗ сїло ꙗ Къинещи шт по СѢтѣсъѣ, въ сѣдствоѣхъ Елѣчѣ.

Понеже сїю више реченїє шчинѣ и виноградѣ шт Къинещи, шне сѣтъ биле по-копнлє за жѣпанница Марїа, жѣпанница Драгомирѣ спатар², шт на нѣкое мегнаши

¹ Loc alb.

² Cuvintele „Драгомирѣ спатар” sînt scrise ulterior, pe un loc lăsat inițial alb.

wt Къниѣци, на име Бладѣла и Падеш и Станчюл. И продале сѣ сѣт и уни да вите вечини. А къда ест бил на врѣмѣ жѣпаницев Марѣе за сѣмрът, а уни ест дал учине и виноградѣ сѣе више реченѣ мегнаши на сѣкта монастыре Бистреца, радѣ дѣша еи и радѣ дѣша родителе еи, такоже да имат помѣнѣ, а по сѣе людѣ више писани, уни ест простил за вечинѣ.

И видѣхом господство ми и запис wt рѣка жѣпаницев Марѣев на сѣктое монастыре Бистреца, како ест дал сѣю више реченѣ учинѣ и виноградѣ, а по Бладѣла и Падеш и Станчюл Бънѣт¹ нѣст дал да вите вечини, что ест освобождла и спростил да вите ѣ мирно, радѣ дѣша еи.

Бего ради дадохом и господство ми сѣктое вожестъвна монастыр Бистреца, такоже да ест сѣю више реченѣ учине и виноградѣ ѣ Къниѣци за дѣдино и въ ѣкрепленѣ, а жѣпаницев Марѣев да ест помѣнѣ въ вѣки и wt никогождо непоколебиво, порезмо господства ми.

Бжеже ѣво и свидителе поставѣним господство ми: жѣпан Хризѣ великѣи дворник и жѣпан Фѣра великѣе логѣфет и жѣпан Трѣфанда великѣи вистѣтар и жѣпан Миѣхо великѣе спатар и жѣпан Дѣмитраке великѣе столн к и жѣпан Диаманди великѣе пѣхарник и жѣпан Раманди вел колме и жѣпан Кондла великѣи постѣланек. И испра-век, жѣпан Фѣра великѣи логѣфет.

Иписа аз, Герге граматик, въ настолини гради ѣ Бѣскрѣци, мѣсеца дикемврѣе кѣс дани и wt Пдама до нинѣ, въ лѣт хѣрлз.

† Іw Александрѣ воєвода, милостѣю Божѣю господинѣ.

Иw Александрѣ воєвода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului, Io Pleiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numite Bistrița, unde este hramul uspenia născătoarei de Dumnezeu și părintelui egumen Anania și tuturor călugărilor, cîți trăiesc în lăcașul acela, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus-scrise ocină și vie în sat la Cîineștii de pe Otăsău, în județul Vîlcea.

Pentru că această mai sus-zisă ocină și vie de la Cîinești, ele au fost cumpărate de jupanița Maria, jupanița lui Dragomir spătar,² de la niște megiași din Cîinești, anume Vladul și Padeș și Stanciul. Și s-au vîndut și ei să fie vecini. Iar cînd a fost la vremea morții jupaniței Maria, iar ea a dat ocinele și viile acestor mai sus-zii megiași la sfînta mănăstire Bistrița, pentru sufletul ei și pentru sufletul părinților ei, ca să aibe pomană. Iar pe acești oameni mai sus-scriși, ea i-a ertat de vecinie. Și am văzut domnia mea și zapis de la mîna jupaniței Maria la sfînta mănăstire Bistrița, că a dat aceste

¹ Cuvintele „Станчюл Бънѣт”, sînt scrise ulterior pe un loc lăsat inițial alb.

² Cuvintele „Dragomir spătar” la fel.

mai sus-zise ccină și vii, iar pe Vladul și Padeș și Stanciul Vinăt¹ nu i-a dat să fie vecini ci i-a slobozit și i-a iertat, să fie în pace pentru sufletul ei.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei, dumnezeieștii mănăstiri Bistrița ca să fie aceste mai sus-zise ocine și vii în Cîinești de moștenire și de întărire, iar jupanîței Maria, să-i fie pomană în veci și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hrizea mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Diamandi mare paharnic și jupan Ramandi mare comis și jupan Condila mare postelnic. Și ispravnic, jupan Fiera mare logofăt.

Și am scris eu, Gherghe gramatic, în cetatea de scaun în București, luna decembrie 26 zile și de la Adam pînă acum, în anul 7137<1628>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, VI/3.

Orig., hirtie (42,5 × 29), pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. din 1795; alte traduceri: ibidem, mss. 192, f. 350v—351, 201, f. 207v—208 și 713, f. 772v—773.

196

1628 (7137) decembrie 30.

Mai mulți boieri hotărăsc în pricina dintre m-rea Banu, Avram din Tătulești și Anghel logofăt din Băncești, pentru trei vaduri de moară.

Să se știe acest răvaș al nostru, care boeri am fost luați de înaintea domnu nostru, pre răvașele dumnealui, po ime Stoica vornicu ot Bădeni i Radul postelnicul ot Potuceni, ca să căutăm și să adevărăm cu ale noastre suflete, pentru 3 vaduri de moară ce au fost unul a lu Avram ot Tătulești, iar alt vad au fost al lu Anghel logofātu de Băncești, iar altu au fost al călugărului de la mănăstirea Banului. Deci, avea ceartă între ei, că nu să poate hrăni nici unul. Deci au mersu la divan și ne-au luat pre noi, ca să-i tocmim să nu să mai certe.

Și am mersu de am văzut acele vaduri de moară, cu mulți boeri de înprejurul locului, po ime: jupan Mihalcea vornicul, Sava sinū Avram i Necula Butușan i Costandin i Dragomir postelnicul, Jipa, Pătrașcu spătaru i Mo-

¹ Cuvintele „Stanciul Vinăt”, la fel.

trucea, Mihaiu Carășute i Dan ot Băncesti, Lupu și sin Cernat i Badul postelnic și alți mulți oameni buni.

Și am adevărat cu acei boeri, cu toții depreună și am lăsat pre Avram pre loc, iar pre Anghel logofătul l-am pus frate cu călugărul de la mănăstirea Banului și am stricat moara lui Anghel logofātu, ca să se poată hrăni toți și să nu să mai certe. Iar apoi, feciorii lui Anghel logofātu, pre nume: Opriș i Tamaș i Stoica i Larion, ei s-au voit frații toți și o au vîndut acea moară a lor, acel vad, cît li să cade lor, o au vîndut călugăru'ui de la mănăstirea Banului, drept asprii 6000 gata, ca să nu mai aibă ei treabă acolea, ci să fie călugărului de moșie, în sus, pînă în logofătul Avram, pîn hotarul lui.

Aceasta scriem și mărturisim .

Scris dechemvrie 30 zile, 7137, de la Hristos, 1629.¹ Am scris Sava al Simii.

Arh. St. Buc., Condica M-rii Banul, nr. 196 f. 57.

Copie; altă copie ibidem, ms. 186, f. 98.

[197

1628 (7137) decembrie 30, București.

Alexandru Iliiaș voievod întărește eliberarea din rumânie a unor săteni din Brăniștari, iud. Vlașca.

† Милостію Божією, Іу Ілєхандрѣ воєвода и господинѣ въсое земле Уггровлахиіскоє, синѣ великаго и прѣдобраго, поконнаго Іу Ілєаш воєвода. Дават господство ми сію повеленію господства ми шкєм людїи вт село вт Брънешари, въ сѣдствѣхъ Блаш<ка>, по нме Голѣ съє внѣци его и Иванѣ съє синовїє его и Манѣ съє внѣци его и Етонка съє синовїє его и пак Голѣ съє синовн си и Етънмир съє синовн си и Дѣцкан съє синовн си и Етан съє синовн си и...² съє синовн си, іакоже да сѣт ѣмирно и свободни за вечинїє и шни и синовн [им и съє въсѣхъ деловѣ им за вчинѣ и за виноградї вт село вт Брънишарѣ вт кѣ Дѣмитров дворнекѣл и вт кѣ жѣпаница его, Етана, вт Могошѣци и вт кѣ синовн им и вт кѣ братїи им и вт кѣ въсѣхъ порѣденїи им, за нїхто вантованїє да не нмат въ вѣки.

Понеже сїє више реченїи людїи, шни сѣт бнл въє люди кнєши съє вчинє нл, ещнже вт прѣжде врѣме. Іа потом, кѣда ест бнл въ дѣни поквиннаго Мнїхана воєвода, сїє више реченїє людїи, шне се сѣт бнл продад вечини, съє въсѣхъ деловѣ

¹ Anul de la Hristos este greșit.

² Loc alb; copistul menționează că în original era loc rupt.

им за учинѣ шт Брънищарѣ, Дѣмитров дворник и жѣпаницѣ его, Станѣ, шни за ниѣно добро волю. И шт съда вѣс дрѣжал Дѣмитро дворник и жѣпаница его, Стана, вечини съ добро мирни.

И потомъ, къда ест виа нинѣ, въ дни господства ми, въ на второе рѣди за господство здѣ вѣ Земле Влѣшкоѣ, а Дѣмитро дворник и жѣпаница его, Стана, шни сѣт домислани да сѣтворит помѣнѣ и прости по сѣи више реченѣи людѣ, Голѣ и Иван и Манѣ и Стопка и пак Голѣ и и Стѣнмиръ и Дѣцкан и Стан и...¹ сѣс синовѣи им и сѣс вѣнци им за вечинѣи, сѣс вѣсѣх деловѣ им за учинѣ и за виноградѣ, радѣ дѣшам ихъ, такоже да имат помѣнѣ въ вѣки, пониже ю ест биле покопиле шн: по нѣнне правѣхъ коматѣ.

И видехъм господство ми и запис шт рѣка Дѣмитров дворник и а жѣпаницѣ его, Станѣ, за проценѣ, на рѣцѣ швел людѣ више писанѣ, сѣс великое клетво и сѣс мнози добри людѣ свидѣтеле написанѣи ѣ запис, по имѣ: шт Могошѣци, поп Барѣла и стар Стопка и Шрѣбан и Драготѣ и шт Брънищар, Станко и Иван Стровѣ и Дѣмитрѣ и шт Бѣдѣки, Могош и Ънда и Дѣлѣ и мнози добри людѣи, тѣже не сѣт писале здѣ въ сѣю книг. И прости Дѣмитрѣ дворник и жѣпаница его, Стана, шни за ниѣно доброволю, без не една селост, сѣс ѣзнанѣ вѣсѣм болѣроми и а мѣгнашом шт школоно мѣстом. И доклат ест Дѣмитрѣ дворник и жѣпаница его, Стана, живи, а сѣе више реченѣи людѣ, шни да имат гледате и прѣхраните се, такоже подобает, а по сѣлрѣти имѣ, да ест нѣкѣе чловѣце ѣ мирни и свободнѣе за вечинѣе шт къ вѣсѣхъ порѣденѣе им, за ниѣто бантованѣе да не имат, даже до въ вѣки.

И поставил Дѣмитрѣ дворник и жѣпаница его, Стана, и клетеш: кого чловѣкъ шт сѣроднецѣ его, имѣ братѣ или сестри или вѣнци или браточѣдѣци се хокит покосит по траг им раздрате се сѣю проценѣ и помѣнѣ, что ест сѣтворили шни, да ест того чловѣкъ трѣклет и анатема и аѣсресан шт тѣи свѣти штци, тѣже сѣт въ Нѣкѣи ч да имат частѣю сѣс Юда и сѣс Ярѣа на еден мѣсто. Ико извадит братѣе им или шт сѣроднецѣ его некогда нѣкѣе книги на еден диван по сѣю више реченѣе людѣе, да се не вѣрѣшет, да стоитъ льжѣ и да извадит шт диван сѣс злаѣ страмот.

Его ради дадохом сѣм господство ми швел людѣе: Голѣ и Иван и Манѣ и Стопка и пак Голѣ и Стѣнмиръ <и Дѣцкан и Стан и ...>¹ сѣс синовѣи им и сѣс вѣнци им, такоже да ест ѣ мирнѣ и свободнѣе за вечини<е> сѣс вѣсѣхъ <деловѣ>¹ им за учинѣ и за виноградѣ шт Брънищар шт къ Дѣмитрѣ дворник и шт къ жѣпаница его, Стана и шт къ вѣсѣхъ порѣденѣи им, како ест више пис, за ниѣто бантованѣе да не имат въ вѣки и не шт кожедо непѣколѣбим, порезало господства ми.

Еже ѣво свидѣтеле поставѣлимъ господство ми: жѣпан Хриза вел дворник и жѣпан Фѣера вел лугѣфет и жѣпан Трѣфанда вел вѣстигар и жѣпан Миѣо вел

¹ Loc alb; copistul menționează că în original era loc rupt.

спатар и Дмитраке вел столник и Рамандъ вел колмс и Даманди вел пѣхарник и жѣпан Кондла вел постелник. И исправник, жѣпан Фѣра вел лугуфет.

И написа аз, Герге граматик, въ настоа ѡ градѣ Бѣкѣрѣци, мѣсеца дикерѣѣ 1 дьни и ѡт Ядама до нинѣ теченіе лѣтѡм, въ лѣт хрлѣ.

† Іу Александрѣ коекода, милостію Божію господнѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Pleiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni din sat de la Brăneștari din județul Vlașca, anume: Golea cu nepoții lui și Ivan cu fiii lui și Manea cu nepoții lui și Stoica cu fiii lui și iar Golea cu fiii săi și Stănimir cu fiii săi și Luțcan cu fiii săi și Stan cu fiii săi și. . . ¹ cu fiii săi, ca să fie în pace și slobozi de vecinie și ei și fiii lor și cu toate părțile lor de ocină și de vie din sat din Brăniștaru, de către Dumitru vornicul și de către jupanița lui, Stana, din Mogoșăști și de către fiii lor și de către frații lor și de către toate rudele lor, să nu aibă de la nimeni în veci nici o turburare.

Pentru că acești oameni mai sus ziși, ei au tot fost oameni cnezi cu ocinele lor, încă de mai înainte vreme. Iar apoi, când a fost în zilele răposatului Mihail voievod, acești oameni mai sus-ziși s-au vîndut vecini, cu toate părțile lor de ocină din Brăniștaru, lui Dumitru vornic și jupaniței lui, Stana, ei de bună-voia lor. Și de atunci au tot stăpînit Dumitru vornic și jupanița lui, Stana, pe vecini cu bună pace.

Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele în al doilea rînd de domnie aici în Țara Românească, Dumitru vornic și jupanița lui, Stana, ei s-au gîndit să facă pomană și să ierte de vecinie pe acești oameni mai sus-ziși: Golea și Ivan și Manea și Stoica și iar Golea și Stănimir și Luțcan și Stan și. . . ¹ cu fiii lor și cu nepoții lor, cu toate părțile lor de ocină și de vie, pentru sufletele lor, ca să aibă pomană în veci, pentru că i-au cumpărat ei pe averile lor drepte.

Și am văzut domnia mea și zapisul de iertare de la mîna lui Dumitru vornic și a jupaniței lui, Stana, la mîna acestor oameni mai sus scriși, cu mare blestem și cu mulți oameni buni martori scriși în zapis, anume: din Mogoșești, popa Barbul și Stoica cel bătrîn și Șarban și Dragotă și din Brăniștar, Staico și Ivan al lui Stroe și Dumitru și din Budeni, Mogoș și Cînda și Delea și mulți oameni buni, care nu sînt scriși aici în această carte. Și i-au iertat Dumitru vornic și jupanița lui, Stana, ei de bunăvoia lor, fără nici o silă, cu știrea tuturor boierilor și a megiașilor din jurul locului. Dar pînă când vor fi în viață Dumitru vornic și jupanița lui, Stana, acești oameni mai sus ziși să-i caute și să-i hrănească cum se cuvine, iar după moartea lor, să fie ca

¹ Loc alb; copistul menționează că în original era loc rupt.

niște oameni în pace și slobozi de vecinie de către toate rudele lor, să nu aibă nici o turburare de la nimeni, pînă în veci.

Și au pus Dumitru vornic și jupanița lui, Stana, și blestem: care din rudele lor sau frați sau surori sau nepoți sau veri vor încerca, pe urma lor, să strice această iertare și pomană pe care au făcut-o ei, acel om să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți, care sînt în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc.

Dacă frații lor sau din rudele lor vor scoate cîndva niște cărți la vreun divan despre acești oameni mai sus-zîși, să nu se creadă, ci să stea minci-noase și să fie scoși din divan cu rea rușine.

De aceea, am dat domnia mea acestor oameni, Golea și Ivan și Manea și Stoica și iar Golea și Stănimir <și Luțcan și Stan și. . . >¹ cu fiii lor și cu nepoții lor, ca să fie în pace și slobozi de vecinie cu toate <părțile>¹ lor de ocină și de vie din Brăniștari de către Dumitru vornic și de către jupanița lui, Stana, și de către toate rudele lor cum este mai sus scris, de la nimeni turburare să nu aibă în veci și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Itată dar martori punem domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Miho mare spătar și Dumitrache mare stolnic și Ramandi mare comis și Diamandi mare paharnic și jupan Condila mare postelnic. Și ispravnic, jupan Fiera mare logofăt.

Și am scris eu, Gherghe gramatic, în cetatea de scaun București, luna decembrie 30 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7137<1628>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., ms. 1233, f. 245—247.

Copie.

Cu o trad.

198

1628 (7137) decembrie 31, București.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Sima fost al doilea logofăt ocină și vecini în Foleștii de Jos, jud. Vâlcea.

† Милостію Божію, Іу Александръ воєвода и господинъ въсое земли Ѳг-гровлахтинское, синъ великаго и прѣдобраго, покойнаго Іу Иліш воєвода. Дават господство ми сїи повелѣніе господства ми волѣрише господства ми Симѣ вие вторїи лившѣет и жєпанницєк его, Марїєк, и съє синови нѣ, елицє Богъ даровах, ѡкоже да сѣт им вчинїи и вечини ѡ село Дол Фолєщи, въ сѣдство Блѣчѣ, вт

¹ Loc alb; copistul menționează că în orig. era loc rupt.

полю и вт шшм і вт вод и вт седалнцѣ с>¹елов, вт псєвдѣ, варе еанка се хтит избратї вт по вѣс хотаром.

Понеже того село Дол Фолещи више пис биа ест покѣпна за Ѡпрѣ лѡгѡфѣт вт Ширинѣсѣ, вѣщѣ Ѣдрещев и Ѣтроев и Прѣдек. И потом, кѣда ест биа сѣда, вѣ дѣни господства ми, а Ѣдреще, синѣ Ѡпрѣк лѡгѡфѣт <вр>¹ат Прѣдек и Ѣтроев, вн ест сѣтворел братства вѣс болѣрнн господства ми Гима логофѣт и сѣс жѣспаница его, Марїѡ, по вѣс село Дол Фолещи, <с>¹ кс>¹е село нѣст имал Ѣтроє и Прѣда ни една трѣво, понеже га ест биа скѣповал Ѣдреще вт врата им, Ѣтроє, за вгн ѣ, колнко ест биа дел его. Или да дрѣжит Гима лѡгѡфѣт половинно за село, а дрѣга половинно за село, сѣс вечнїн, да дрѣжит Оудреще на двоа, вт по вѣс хотаром, еанка се хтит избрати.

И вечнїн да се знаѣт по дел Гимев лѡгѡфѣт, по нлѣ: Пазар сѣс синови си и Ѣтънлѣ сѣс синови си и Ѣтан Гѣвѣч сѣс синови си и Лѣпѣдат сѣс синови си и Ѣчѣ, синѣ Ѣврдѣлов и синѣ Ѣтонкѣв Гандар, по нлѣ ...² и Блѣкѣла и Дѣмитрѣ сѣс синови си.

И пак да се знаѣт вечнїн ѣ дел Ѣдрещев, по нлѣ: Радѣл Мерѣл сѣс синови си и Татолнр сѣс синови си и Добрнн сѣс синови си и Дѣвдѣ сѣс синови си и Матѣю сѣс синови си и Ѣтонка, брат Дѣмитров, синѣ Лѣвдѣтѣсѣ и Глнгорїє сѣс синови и еднн синѣ Ѣвракѣлов, по нлѣ Мѣрнн³.

И дрѣснн вечннн вѣснх еанцѣ се хощет нантн написанн ѣ книгн Ѡпрѣк лѡгѡфѣт таже за покѣпнѣ и за хотарнсанїѣ, и сѣт бегалн и раснпалн и хокѣт сѣбнратн, вѣс да вѣдѣт на двоа. Или вечнїн сѣт сїѣ: Датко сѣс синови си и Ѣтонка Цѣвнѣнѣла и прочїнн вечннн, колнко нѣст се ест вѣрѣстнх ѣ село. И ащелнже хокѣт внтн вѣ едно скѣдѣнїѣ или вѣ едно лнпѣо вт вечннн, варе вт тѣх что сѣт за лнцѣ, варе вт тѣх что хокѣт сѣбнратї, да ест пагѣвѣ или довѣнда на двоа и на прѣнїѣ да ест пакнже закѣпно.

И сѣс вноградї вт на Фолещи, колнко работѣтѣ сѣда и колнко ест биа нанпрѣжде вѣрѣме сѣтѣ(в)орнла за Ѡпрѣ лѡгѡфѣт, вѣщѣ Ѣдреще и сѣ парасна, како дошлн вѣадва вѣнлѣ вт вѣрѣх, сѣс вѣс помѣтѣл и сѣс лнвѣдѣ вт вѣрѣх и сѣс лнвѣдѣ помѣтѣлов да не нлѣт Гима логофѣт трѣвѣс, анѣ да вѣдѣт Ѣдрещев, котора ест нзбранснла, понеже>¹ тако ѣтаклнше Ѣдреще сѣс Гима лѡгѡфѣт и сѣс жѣспаница его, Марїѡ. И кѣда ѣбратнше се едннѣ сѣс дрѣснн, <подаровал ест >¹нлѣа логофѣт по Ѣдреще сѣс вгн ѣ; алї вт сїн новцн, что ест вѣзѣл Ѣдреще, сѣт влнл жѣспанецѣв Марїѣв ...,¹ а тѣх дрѣснн новцн Гимев лѡгѡфѣт. Или ест биа да даст Ѣдреще два делн за село вт Дол Фолещи, да ест ...¹ дел вт село, а Ѣдреще, вн ест нзмолнла се сѣт и почто радї послѣжнл Гимев логофѣт прїнлнн половинно за село вт ...¹, да ест Ѣдреще над половина за село и Гима

¹ Loc rupt.

² Loc alb.

³ Мѣрнн. adaos ulterior, de altă mină, pe loc lăsat inițial alb.

логофет и жспаница его, Марѳа, да ест над дрѣга половинно. Я ащелиже се хокет продате и теѣ дрѣга половинно за село, да не имат трѣбѣ въннѣ ниѣто без Симла логѣфет, да даст ѡн новци готови, ѡги...¹, понеже ест та ѡтакмише се ѡни за ниѣно за доброволю ѡт прѣд господства ми ѡ диван и ѡт прѣд вѣсѣхли болѣрини господства ми. И повратише се ѡни за своим доброволю, без ни една силост. И видѣхом господство ми и запис за бритствѣн, како ест више пис.

Его радѣ, дадох съм господство ми болѣринѣ господства ми Симле логофет и жспанице его, Марѳе, такоже да сѣт <им>¹ сѣю више реченѣ ѡчинѣ и вечини ѡт Дол Фолещи, половинно, дѣдѣно и въ ѡхѣ синовол и вѣнкол и прѣвѣнчитом и <ни ѡт>¹ кожеждо непоколѣвимо, поризмо господства ми.

Еже ѡбѣ и свидѣтелѣн поставихом господство ми: жспан Хриза вел дворник <и жѣ>¹пан Фѣра вел логѣфет и жспан Трѣфанда вел вѣстѣар и Миѣо вел спатар и Дѣмитраки вел столник и Раманди вел <колме>¹ и Дѣлманди вел пѣхарник и жспан Кондло вел постѣлник. И исправник, жспан Фѣра вел логѣфет.

И напсѣх аз, Дѣмитрѣ граматик въ настоли граду Бѣкѣреци, мѣсеца дѣкѣврѣ лѣ дѣни и ѡт Ядѣма даже до ниѣт теченѣ лѣтом, в лѣт хѣрлѣ.

† Іѡ Александрѣ вѣвѣвѣда, милостѣю Божѣю господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele lui Sima fost al doilea logofăt și jupaniței lui, Maria și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le-a dăruit, ca să le fie lor ocină și vecini în satul Foleștii de Jos, în județul Vâlcea, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul.

Pentru că acel sat Foleștii de Jos mai sus-scris a fost cumpărat de Oprea logofăt din Șirineasa, tatăl lui Udriște și al lui Stroe și al lui Preda. Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar Udriște, fiul lui Oprea logofăt, fratele lui Preda și al lui Stroe, el a făcut frăție cu boierul domniei mele Sima logofăt și cu jupanița lui, Maria, pe tot satul Foleștii de Jos, <cu>¹ care sat Stroe și Preda n-au avut nici o treabă, pentru că l-a răscumpărat Udriște de la fratele lui, Stroe, pentru 200 ughi, cît a fost partea lui. Însă Sima logofăt să țină jumătate de sat, iar cealaltă jumătate de sat, cu vecinii, să o țină Udriște, pe din două, de peste tot hotarul, cît se va alege.

Și vecinii să se știe, pe partea lui Sima logofăt, anume: Lazăr cu fiii săi și Stănilă cu fiii săi și Stan Găbeci cu fiii săi și Lepădat cu fiii săi și Ucea, fiul lui Surdul și fiul lui Stoica Gaidar, anume...² și Vîlcul și Dumitru cu fiii săi.

¹ Loc rupt.

² Loc alb.

Și iarăși să se știe vecinii în partea lui Udriște, anume: Radul Mereul cu fiii săi și Tatomir cu fiii săi și Dobrin cu fiii săi și David cu fiii săi și Mateiu cu fiii săi și Stoica, fratele lui Dumitru, fiul Lăudătesei și Gligorie cu fiii săi și un fiu al lui Săracul, anume Marin ¹.

Și alți vecini, toți cîți se vor găsi scriși în cărțile lui Oprea logofăt, cele de cumpărătură și de hotărnicie și au fugit și s-au risipit și se vor strînge, toți să fie pe din două. Însă vecinii sînt aceștia: Datco cu fiii săi și Stoica Genuneanul și ceilalți vecini, cîți nu s-au aflat în sat. Iar dacă va fi vreo scădere sau vreo lipsă din vecini, fie din cei ce sînt de față, fie din cei ce se vor aduna, să fie paguba sau dobînda pe din două și la pîră să fie iarăși împreună.

Iar cu viile de la Folești, cîte se lucrează acum și cîte au fost dinainte vreme făcute de Oprea logofăt, tatăl lui Udriște și s-au părăsit, cum vin amîndouă văile din vîrf cu tot pometul și cu livada din vîrf și cu livada pometului, Sima logofăt să nu aibă treabă, ci care este aleasă să fie a lui Udriște... ² Așa s-au întocmit Udriște cu Sima logofăt și cu jupanița lui, Maria. Și cînd s-au înfrățit unii cu alții, <a dăruit> ² Sima logofăt pe Udriște cu 300 ughi; însă din acești bani ce i-a luat Udriște, au fost ai jupaniței Maria... ², iar ceilalți bani, ai lui Sima logofăt; însă trebuia să dea Udriște două părți de sat din Foleștii de Jos, să fie... ² parte din sat, iar Udriște, el s-a rugat și pentru că a slujit lui Sima logofăt, el să primească jumătate de sat din... ² să fie Udriște pe jumătate de sat și Sima logofăt și jupanița lui, Maria, să fie pe cealaltă jumătate. Iar dacă se va vinde și cealaltă jumătate de sat, la aceasta să nu aibă treabă să intre nimeni, afară de Sima logofăt, să dea el bani gata ughi... ³ pentru că astfel s-au întocmit ei de a lor bunăvoie dinaintea domniei mele în divan și dinaintea tuturor boierilor domniei mele. Și s-au înfrățit ei de a lor bunăvoie fără nici o silă. Și am văzut domnia mea și zapisul de frăție, cum este mai sus scris.

De aceea, am dat și domnia mea boierului domniei mele, lui Sima logofăt și jupaniței lui, Maria, ca să le fie lor această mai sus-zisă ocină și vecinii, jumătate din Foleștii-de-Jos, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și <de> nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și Miho mare spătar și Dumitrachi mare stolnic și Ramandi mare <comis> ² și Diamandi mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic jupan Fiera mare logofăt.

¹ „Marin“ adaos de altă mină, pe loc lăsat alb.

² Loc rupt.

³ Loc alb.

Și am scris eu, Dumitru gramatic, în cetatea de scaun București, luna decembrie 31 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7137<1628>.
† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Hurez, XVIII/9.

Orig., hîrtie (43,5 × 29), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1858; alte traduceri: ibidem, mss. 449, f. 212, 719, f. 171v-173 și la Academia Republicii Socialiste România, MCCXXXIV/22.

1629

1629 (7137) ianuarie 2, București.

Necula postelnic vinde partea lui de sat din Clejani, cu rumâni, lui Pavlache comis.

Adică eu, Necula postelnic de Cocorăști, scris-am acest al meu zapis, ca să fie de crezut la mîna jupînului Pavlache comisul, cum să știe că i-am vîndut partea mea din satul din Clejani, cu toți rumânii, cîți să vor afla ai miei de moșie de jumătate de sat, din hotarul pînă în otar și din pădure și din cîmp și cu vaduri de moară, cîte să vor alege din partea noastră, drept 34.000 bani gata. Și am vîndut eu de a mea bunăvoie și cu știrea tuturor oamenilor miei și a fraților, ca să-i fie lui de moșie și coconilor dumnelaui cîți îi va dărui Dumnezeu. Și pentru credință am făcut acest zapis să fie de credință în mîna dumnealui.

Și mărturie jupan Hristea¹ vel dvornic i jupan Fierea vel logofăt i jupan Papa biv vel dvornic i jupan Trufanda vel vistier i jupan Mihul vel spătar i jupan Ivașco biv vel dvornic i jupan Vladu biv vel vistier i jupan Gligorie biv vel comis i jupan Buzinca biv vel vistier i jupan Neagul vel agă i jupan Dumitru vtori vistier i jupan Mușat vistier i jupan Vasilache biv vel agă i jupan Costandin vel spătar² i Calotă biv vel armaș.

Și pentru credință mi-am pus și pecetea.

Și a scris Gheorghe grama<tic> vă grad București méseța ghinarie 2, leat 7137 <1629>.

Hristea¹ vel vornic.

Neagul agă.

Papa vel vornic.

Mihai spătaru.

¹ În loc de: Hrizea.

² În loc de: paharnic.

Fierea vel logofăt.
Trufanda vel vistier.
Ivaşco vornic.
Vlad vel vistier.
Muşat biv vel vistier.
Buzinca biv vel vistier.
Costandin.
Gligorie comis.
Eu Calotă armaş.
Vasilache vel agă.

Arh. St. Buc., Condica moşilor Clejani şi Căzâneşti, nr. 1268 p. 1—2.
Copie.

200

1629 (7137) ianuarie 3, Bucureşti.

*Alexandru Iliaş voievod scuteşte de dări satul Boldorogheşti al m-rii
Plumbuita.*

† Милостїю Божїю Іу Александръ воєвода и господинъ, синъ поконнаго Іу Найдъш воєвода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми satului Boldorogheştii de în judeţul Elhov, cari sat iaste al sfintei mănăstiri Plumbuita, hram sveti Ioan, de la Colintina, ca să fie în pace şi slobod de lucru domnescu şi de banii de judeţ şi de mertice şi de toate slujbele şi de podvoade, de nimenilé val sau bîntuilă să n-aibă, numai birul să-şi plătească, pentru că l-am ertat domnia mea să fie numai de posluşania sfintei mănăstiri. Iar banii de judeţu nimica în sat să nu între, ce să fie în bună pace, iar ce va fi judecata a satului, să fie volnic egumenul să judece rumânii mănăstirii cum au fost şi mai denainte vréme, pentru că de răul banilor se-au răsipit satul mănăstirii, de-au fugit.

Derept acéia şi voi, banilor de judeţu, încă să aveţi a lasa satul Boldorogheşti foarte, nimic întru ei să nu întraţi, că cine se va ispiti preste cartea domnii méle, certare va avea. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник сам реч господства ми.

Писъ в Бѣскрецин, мѣсеца генарїе 7 дьни, въ лѣтъ 7373.

† Іу Александръ воєвода, милостїю Божїю господинъ.

Иу Александръ воєвода <т.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Plumbuita, XII/2.
Orig., hirtie (30 × 20,5), pecete aplicată.
Copie ibidem, ms. 255, f. 82.

1629 (7137) ianuarie 3, București.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Parița postelnic ocine și vecini la Stănțești, din jud. Prahova, precum și țigani.

† Милостію Божію, Іу Александръ воєвода и господиць вѣсви землє Сѣгровлахи́нское, синѣ великаго и прѣдобраго, покойнаго Іу Иліашъ ввѣкѣвдѣ. Дават господство ми сѣю повеленіе господство ми волѣринѣ господство ми Парипек постелник и жѣпаницек его Марѣв и сѣе синови нѣ, елицем Богѣ даровахъ, такоже да сѣт им вчинѣ ѣ село ѣ Стѣнчещи, вѣ сѣдстєв Прах<ова>, али вт єдиногѣ дѣд, а четвѣрѣтагѣ дѣл вт поля и вт шѣм и вт вѣд и вт бродѣвє за водѣнищѣ и вт седалищє сєлов, вт посвѣдѣ, вѣрє елика сє хтит избрат вт по вѣсом хотаром. Я тѣх дѣл і вт сѣю дѣд, вни да дрѣжит Ника Стоєв и Дима арѣвнѣш и Станчюл, мегѣшн вт Стѣнчещѣ, понеже ю єст покѣпна волѣринѣ господство ми Парипек постелник и жѣпаница его сѣю в ше речєна вчинѣ вт...¹ вт Стѣнчещи, за хѣ аспри готови. И пак да єст волѣринѣ господство ми Парипек постелник і жѣпаницек его Марѣв вчинѣ ѣ Стѣнчещи вт дѣл Гѣвнєв, зєт Савєк вт Трѣговнищє половино за дѣд, вт поля и вт шѣм и вт вод и вт бродѣвє за водѣнищѣ и вт по вѣс хотаром и сѣе два вєчини по имє: Стоєка сѣе синови сн и Нѣгѣл сѣе синови сн, понеже ю єст покѣпна волѣринѣ господство ми Парипек постелник и жѣпаница его Мара вт над Гѣвнє, зєт Савєк вт Трѣговнищє, за рѣ жит. і и сѣе записє вт рѣкамн нѣ, за продаїє, сѣе мнози добрє людїє свєдѣтелїи, написани ѣ запис.

И пак да єст волѣринѣ господство ми Парипек постелник и жѣпаницек его Марѣв єдин ациган, по имє Паскѣл и сѣе ациганкам сн, по имє Нѣга и сѣе синѣ его, по имє Драгомир и сѣе молицн им, по имє Янка и Єлина и Єтана и Єарѣл, понеже того ациган више писє, вн єст вѣл за дѣдѣино Прєдєк спатарѣ, синѣ Никѣв лѣгѣфєт. Таже єст вѣл Ника лѣгѣфєт, вѣщѣ Прєдєк спатар дѣжно волѣринѣ господство ми Парипек постелникѣ нѣкоє новѣци. Таже, радѣ дѣжновєнїє им вн єст дѣл по Паскѣл и сѣе ациганкам сн им и сѣе синови им више писє, такоже да сѣт им дѣдѣино.

Сєгѣ радѣ дадохъ сѣм господство ми волѣринѣ господства ми Парипек постелник и жѣпаницек его Марѣв, такоже да сѣт им сѣє више речєна вчинѣ дѣдѣино и вѣвѣѣ им, синовом и вѣвѣком и прѣвѣвѣчитом и не вт когѣждѣ непоколѣвѣию, по рѣзѣмо господство ми.

Сєже зѣв и свєдѣтелїи поставилѣмо господство ми: жѣпан Хриза вєл двѣринк и жѣпан Фѣєра вєл лѣгѣфєт и жѣпан Трѣфѣнда вєл вѣстѣтар и жѣпан Михо вєл спатар и жѣпан Дѣмитраке вєл столник и жѣпан Дѣлманди вєл кѣлѣис и жѣпан Кѣстандин вєл пѣхарник и жѣпан Кондѣло вєл постелник. И исправник, жѣпан Хѣєра вєлѣнкїи лѣгѣфєт.

¹ Loc alb.

И написах аз, ДѢЛНИТЪСЪ ГРАМАТИКЪ, КЪ НАСТОЛНІИ ГРАДУ БѢКСРЕЩИ, МѢСЕЦА ГЕНАРИИ ГЪ ДЪНИ И ШТ ПДАМА ДАЖЕ ДО НИИѢ КЪ СЕГО ПИСАНІЕ ТЕЧЕНІЕ ЛѢТОМЪ, КЪ ЛѢТЪ ХЗРАЗ.

† Іу Александръ воевода, милостію Божію господиць.

Иш Александръ воевода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Paripa postelnic și jupaniței lui, Mara și cu fiii lor, cîți le-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie ocină în sat la Stănțești, în județul Prahova, însă dintr-un moș a patra parte, din cîmp și din pădure și din apă și din vaduri de moară și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul. Iar acele părți din acest moș să le țină Nica al lui Stoe și Dima arbănaș și Stanciul, megiași din Stănțești; pentru că a cumpărat boierul domniei mele Parepa postelnic și jupanița lui această mai sus-zisă ocină de la ...¹ din Stănțești, pentru 5 000 aspri gata. Și iar să fie boierului domniei mele Parepa postelnic și jupaniței lui, Mara, ocină la Stănțești din partea lui Ghionea, ginerele lui Sava din Țirgoviște, jumătate de moș, din cîmp și din pădure și din apă și din vaduri de moară și de peste tot hotarul și cu doi vecini, anume Stoica cu fiii săi și Neagul cu fiii săi, pentru că a cumpărat-o boierul domniei mele Paripa postelnic și jupanița lui, Mara, de la Ghione, ginerele lui Sava din Țirgoviște, pentru 150 galbeni și cu zapise de la mîinile lor, de vînzare, cu mulți oameni buni martori scriși în zăpis.

Și iar să fie boierului domniei mele Paripa postelnic și jupaniței lui, Mara, un țigan, anume Pascul și cu țiganca sa, anume Neaga și cu fiul lui, anume Dragomir și cu copiii lor, anume Anca și Elina și Stana și Sarul. Pentru că acel țigan mai sus-scris a fost de moștenire al lui Preda spătar, fiul lui Nica logofăt. Astfel Nica logofăt, tatăl lui Preda spătar, a fost dator boierului domniei mele Paripa postelnic niște bani. Deci, pentru datoria lui, el i-a dat pe acel țigan, Pascul și cu țiganca sa și cu fiii lor mai sus-scriși ca să-i fie lui dedină.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Paripa postelnic și jupaniței lui, Mara, ca să le fie această mai sus-zisă ocină dedină și ohabă lor, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Dumitrache mare stolnic și jupan Diamandi mare comis și jupan Costandin mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic jupan Hiera mare logofăt.

¹ Loc alb.

Сего радї дадохом и господство ми Балотѣ, такоже да мѣ ест сїе више реченїе учинѣ за дѣдїно и въ хубѣс им и синовїе им и вѣнском и прѣвночетом и шт никогождо непоколѣбнмо порезмо господства ми.

Сеже жео и свидетелїе поставлѣем господство ми: жѣпан Хризѣ великїи дворник и жѣпан Фѣра вел лшгѣфет и жѣпан Тосѣанда <вел вистїар>¹ и жѣпан Михо вел спатар и жѣпан Дѣмитраке вел столн к и жѣпан Деаманди великїе комис и жѣпан Костандин великїе пѣхарник и жѣпан Кондлоу великїи постѣланек. И исправник, жѣпан Фѣра великїи лшгѣфет.

Исписах аз, Герге граматик, въ настоли граду с Бѣкѣрци, мѣсеца гинарїе 7 днїи и шт Падма даже [даже] дв нинѣ, въ сего писанїе теченїе лѣтом, въ лѣт хрлв и шт на рѣждество Христово, хлхки.

† Іу Александрѣ епископа, милостїю Божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Balotă și cu fiii săi, cîți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Fundeni, în județul...², însă partea lui Toader și a fratelui său Pătrașco din...², toată, din cîmp și din pădure și din apă și cu două vaduri de moară și din vatra satului și de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Balotă această mai sus-zisă ocină din Fundeni de la Maria, fiica lui Toader, nepoata lui Pătrașco din...², pentru 2 600 aspri gata. Și a vîndut ea de a ei bunăvoie, fără nici o silă și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului.

Și am văzut domnia mea zapisul de la mîna Mariei, de vînzare, la mîna lui Balotă cu mare blestem și cu mulți oameni buni martori și aldămășari, scriși în zapis, care au fost la această întocmire, anume: din Fundeni, Ganea și Stan Gogă și Ion și Luca și Radul, fiul lui Ion și din Scăioși, Marin și Coman, fiii lui Milea și din Goronet, Neguțu și popa Vladul și încă mulți oameni buni martori, care nu sînt scriși aici în această carte.

Și Maria, fiica lui Toader, a pus și blestem: care om <din> toată rudenia ei se va ridica cu pîră să ia această ocină să fie de trei ori blestemat și anathema de 318 părinți, care sînt în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc, nedespărțiți.

Și a venit Maria, fiica lui Toader, înaintea domniei mele, de a mărturisit că a vîndut ea această mai sus-zisă ocină lui Balotă, de a ei bunăvoie, cum este mai sus-scris și că nimeni n-a avut nici o treabă cu această ocină, în afară numai de ea.

¹ Omis.

² Loc alb.

De aceea, am dat și domnia mea lui Balotă, ca să-i fi această mai sus-zisă ocină de moștenire și de ohabă lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hrizea mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Trufanda <mare vistier>¹ și jupan Miho mare spătar și jupan Dumitrache mare stolnic și jupan Deiamandi mare comis și jupan Costandin mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic, jupan Fira mare logofăt.

Am scris eu, Gherghe gramatic, în cetatea de scaun în București, luna ianuarie 5 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor în anul 7137<1629>, și de la nașterea lui Hristos, 1628.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie a orașului București. nr. 30 409.

Orig., perg., (37,5 × 50), pecete timbrată.

Data de la Hristos este greșită.

203

1629 (7137) ianuarie 7.

Alexandru Iliăș voievod întărește m-rii Mărgineni o ocină la Vlădeni, o vie la Bălțați și țigani, dania lui Toader.

Hrisovul răposatului Alixandru voevod de la leat 7137<1629>.

Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voevod, domnu și stăpînitoriu a toată Țara Rumânească. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii méle, ca să fie sfintii mănăstiri Mărginenii ocină în satul Vlădenii, în sud Prah<ova>, însă partea .lui Toader toată, den cîmpu, den pădure, den apă și din șăzutul satului și cu pometul² și du peste tot hotarul cît să va alége și cu viia dî la Bălțați, partea lui Toader toată și cu 2 sălașe dă țigani, anume Chirca țiganul cu țiganca lui și co copii și Piticul țiganul și cu țiganca lui Rada și cu copii lui, pentru că această ocină și vii și țigani ce s-au zis mai sus au fost dă moșie lui Toader încă mai denainte vréme.

Iar dup-acéia, cînd au fost acum în zili[li]le domnii méle, iar Toader, el au gîndit în inema lui, la vréme de bătrînețe, el de a lui voe, de au venit înaintea domnii méle la divan și înaintea boiarilor de au închinat Toader toate moșiile lui și bucatile lui sfintii mănăstiri dă la Mărgineni, hram sfîntul arhanghel Mihail, pentru sufletul lui ca să-i fie lui poménă, pentru că feciori

¹ Omis.

² În traducerea V/2: „cu tot venitul“.

din trupul lui, Toader n-au făcut, nici i-au rămas muiare, nici nimini, numai el cu capul lui.

Deci văzînd Toader că l-au ajunsu vréme de bătrînețe și dă slăbiciune și singur numai cu capul, el au închinat toate moșiile și bucatile lui sfintii mănăstiri ce scrie mai sus, mult, puțin cît au avut, pentru sufletul lui, ca să fie lui pomană și părinților și să-i scrie în sfîntul poméneac. iar nimini den rudeniile lui Toader treabă și lucru să n-aibă cu moșiile lui, nici frate, nici soră, nici văr, nici nepot, nici unchiu, fără cît să aibă treabă numai sfînta mănăstire Mărginénii, cum iaste scris mai sus.

Însă pînă va fi Toader viu, el să aibă a să hrăni cu moșiile lui cu bună pace, iar după moartea lui Toader, să fie toate bucatile lui și moșiile lui la sfînta mănăstire ce scrie mai sus, cum au lăsat Toader el singur cu voia lui pînă ce au fost viu și cu suflet, cu știrea tuturor megiașilor dînprejur locului și denaintea domnii méle.

Și văzînd domniia mea și zapisele de la mîna lui Toader făcute dă milă sfintii mănăstiri cu mare blestem și cu mulți boiari mărturii, scriși în zapis, anume: Ilie vtori vornic¹ și dîn Mănești, Radul logofăt i Nénciul vornecul i Mavrodin păharnic i Barbul postelnic i ot Vlădéni, Ivașco i fecior lui Costandin i Hamza, ca să știe că au dat Toader ocină făr de rumâni.

Pus-au și blestem, cum, care va călca den rudele lui și va vrea a sparge această a lui tocmeală, acela să fiie treclet și anathima și afurisit de 318 sfînti părinți de la Nicheia și să aibă parte cu Iuda i cu Ariia.

Drept acéia și domniia mea încă am întărit și am înnoit și am dat și domniia mea sfintei mănăstiri Mărginénii ocină și țigani și moșii de întărire și dă nimini clătît să nu fie, peste zisa domnii méle.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mărgineni, nr. 454 f. 66.

Traducere: altă trad. ibidem. M-rea Mărgineni, V/2(1), după care s-a luat data zilei și luna.

204

1629 (7137) ianuarie 8.

Alexandru Iiaș voievod împuternicește pe Badea diaconul să-și întoarcă de la fiii lui Tudor comis niște vite, stuți și grîu, el nefiind rumânul acestora.

† Многостією Божією Іу Александръ воєвода и господинъ, синъ великаго, покониомъ Іу Нліашъ воєвода. Даетъ господство ми сіе повелѣніе господства ми acestui diiacon, anume Badea, feciorul popei Lupului, ca să fie volnic cu

¹ La data aceasta, Ilie mai era încă postelnic

această carte a domnii méle și cu sluga domnii méle, na ime Radul portar, de să-și întoarcă 1 cal și 4 boi și 1 vacă și 6 măci de stupi și grîul cît au avut acum astă vară, de la Radul și de la Danciul, feciorii ai lu Tudor comisul de sat de Măldărești, pentru că au venit Badea diiaconul aicea înna-
intea domnii méle în divan de se-au jeluít și au spus cum au fost ertat Tudor
comisul, tatăl acestor boiari, pre Badea diiaconul de rumânie, depreună cu
feciorii lui, pentru sufletul lui, căci au fost și tată-său popă de-au avut po-
ménă. Iar cîndu au fost acum, după moartea a lu Tudor comis, iară feciorii
lui, Radul și Danciul, ei se-au sculat de au luoat de la Badea diiaconul acéste
bucate

Într-acéia, domniia mea am căutat și am judecat pre drept și pre lége
și am dat domnia mea Badei diiaconul, ca să fie volnic a-ș luoa bucatele de
la feciorii ai lu Tudor comisul de Măldărești. Și de nimenilé opreală să n-aibă,
căce n-are treabă nimenilé cu popii și cu diiaconii ai rumâni, ce să-și ia buca-
tele îndărăt, că nu dau domnia mea preuții să fie rumâni nimenuilea. **Инако**
да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис мѣсеца генаріе ѿ дьни, въ лѣт хѣрлз.

† Іу ПЛЕЗАНДРС ВОЕВОДА, МИЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЬ.

Иу ПЛЕЗАНДРС ВОЕВОДА <т.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Hurez, I/5.

Orig., hirtie (30,5 × 21,5), pecete aplicată, căzută.

205

1629 (7137) ianuarie 8.

Alexandru Iliș voievod împuternicește pe călugării episcopiei Buzăului să ia niște țigănci de la Jîpa.

† МИЛОСТІЮ БОЖІЮ, Іу ПЛЕЗАНДРС ВОЕВОДА И ГОСПОДИНЬ, СИНЬ ПОКОННАГО Іу
НАІІШ ВОЕВОДА. ДВАТ ГОСПОДСТВО МИ СЪЕ ПОВЕЛЕНІЕ ГОСПОДСТВА МИ călugărilor și
poslușnicilor de la sfînta episcopie de la Buzău, ca să fie volnici cu această
carte domnia méle și cu sluga domnia méle, anume...¹ să ia niște țigance
de la Jîpa, nepotul vlădicăi Luca, pântru că sînt ale sfîntei episcopii de
Buzău, de moșie. Iar cui va ʽpărea strîmbu, să vie de față naintea domnia
méle. **Инако да нѣст, по реч господства ми.**

И исправник, сам реч господства ми.

¹ Loc alb.

Пис мѣсеца генаріе ѿ дѣни, въ лѣт хрѣст.

† Іу Александръ киевѣда, милостію Божію господинь.

Ѫчна вел лугрѡѡет.

Academia Republicii Socialiste România, CXXIV/139.

Orig., hirtie (30 × 21), pecete timbrată.

Copie la Arh. St. Buc., ms. 173, f. 597 v.

206

1629 (7137) ianuarie 10.

Moşnenii din Comanca se vînd rumâni cu toate ocinele lor lui Necula vistier.

† Adecă noi satul Comanca, moşnenii satului, scris-am acest al nostru zăpis, să fie de mare credință la mîna jupan Neculei vistiariul, ca să se ştie cum am venit noi toți de ne-am vîndut să-i fim rumâni cu feciorii noştri și cu frații noştri și cu toate moșiile noastre, de în cîmpu și de în pădure și den siliştea satului și cu viile și cu tot venitul și cu ocinele, de în hotar pînă în hotar. Însă oamenii cum ne scriem pre nume într-acest zăpis, anume: Vilcan săs sinovi si i săs vās ocina ego, radi 2 700 aspri i Neagoe săs sinovi si ego i săs vās ocina ego, radi 2 700 aspri i Stan săs sinovi si ego i săs vās ocina ego, radi 2 700 aspri i Muşat săs sinovi i săs vās ocina ego, radi 2 700 aspri i Vîlsan săs sinovi si ego i săs vās ocina ego, radi 2 700 aspri i Văsiuu săs sinovi si i săs vās ocina ego, radi 2 700 aspri i Crăciun săs sinovi si i săs vās ocina ego, radi 2 700 aspri i Aldea săs sinovi si i săs vās ocina ego, radi 2 700 aspri i Muşat săs sinovi si i săs vās ocina ego, radi 2 700 aspri i Drăghici săs sinovi ego i săs vās ocina ego, radi 2 700 aspri i Moş săs sinovi si i săs vās ocina ego, radi 2 700 aspri i One săs sinovi si ego i săs vās ocina ego, radi 2 700 aspri i Stan săs sinovi si i săs vās ocina ego, radi 2 700 aspri i Radul săs sinovi si i săs vās ocina ego, radi 2 700 aspri i Vladul săs sinovi si i săs vās ocina ego, radi 2 700 aspri i Cernica cizmariul săs sinovi si i săs vās ocina ego, radi 1 600 aspri gotovi i Voinea săs sinovi si i săs vās ocina ego, radi 1 600 aspri i Cernica săs sinovi si i săs vās ocina ego, radi 1 600 aspri i Drăgan săs sinovi si i săs vās ocina ego, radi 1 600 aspri i Neagul săs sinovi si i săs vās ocina ego, radi 1 600 aspri i Radul săs sinovi i săs vās ocina ego radi 1 600 aspri i Ion săs sinovi si i săs vās ocina ego, radi 1 600 aspri i Danciul săs sinovi si ego i săs vās ocina ego, radi 1 600 aspri i Voineag săs sinovi si i săs vās ocina ego, radi 1 600 i Tudor săs sinovi si i săs vās ocina ego, radi 1 600 aspri i Nanul săs sinovi si i săs vās ocina ego, radi 1 600 i Dragoman săs sinovi si i săs vās ocina ego, 1 600 aspri i Datco săs sinovi

si i săs vās ocina ego, radi 1 600 aspri i Călin săs sinovi si ego i săs vās ocina ego, radi 1 600 aspri i Baico săs sinovi si i săs vās ocina ego, radi 1 600 aspri i Jitea săs sinovi si ego i săs vās ocina ego, radi 1 600 aspri i Stănislav săs sinovi si ego i săs vās ocina ego, radi 1 600, cin cupno vās aspri 70 400.

Pentru că noi acești oameni cîți scriem mai sus, fost-am toți megiași cu ocinele noastre în Comanca. După acéia, cînd a fost acum, în zilele domnu nostru Io Alexandru v<oevod>, sinū pocoinago Iliăș voevodū, iară noi venit-am toți d<e ne-am vîn>dut jupan Neculei vistiariului, derept acești aspri... scriu mai su<s>, de ne-am vîndut de a noastră bună voe, fără <de nici> o silă, să-i fim rumâni și noi și feciorii no<ștri cu> toate moșiile noastre, și am luat toți banii d... <di>van cel mare, denaintea domnu nostru Io Alexandru voevodū și denaintea tuturor boiarilor celor mari, ce scriu mărturii an<ume în > tr-acest zăpis... <în>tiū: jupan Hrizea vel dvornic i jupan Fiera velichii logofet i jupan Papa biv velichie dvornic i jupan <Trufanda> vel <vistiari> i jupan Miho vel spatari i jupan Ivașco biv vel dvornic i jupan Vladul biv vel vistiari i jupan Dumitrașco vistiari i j<upan Bu>zinca vistiari i jupan Preda slujer i jupan Stamatie biv vel portari i jupan Mateiu biv vel agă i jupan Dumitru căpitan și... mulți boiari ce nu sînt scriși aicea într-acest zăpis. Derept acéia, noi ne-am vîndut de bună voea noastră, să fim rumâni în vecie и не вт кождо <непоколебимо>¹. Инако да нѣст.

Иже аз Станчоу вт Голънѣци, мѣсеца генаріе ѿ дъни, въ лѣт хрѣст.

Hriza vel dvornic

Fiera logofet

Papa biv vel dvornic

Stamat <aga>

Ivașco dvornic

Τροφαντας Βησθηαρης²

† Eu Mateiu aga

Vladul vistiari

† Dumitrașco vistiari

† Dumi<tru c>ă<pitan>

Gligorie comis

Preda biv vel slujer³

Academia Republicii Socialiste România, CLXXXI/33.

Orig., hîrtie (41 × 29), rupt, 11 peceti aplicate.

EDIȚII. Ionașcu, *Însemnări*, 187—188.

¹ Omis.

² Trufanda vistiari.

³ Toate semnăturile sînt autografe.

1629 (7137) ianuarie 10, București.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Gherghe, vâtaf de postelnici, ocină la Dobrești, în urma unor judecăți.

† Милостію Божію, Іу Александрѣ воєвода и господинѣ въсом землѣ Уггро-влахѣнскоє, синѣ великаго и прѣдобраго, покониномѣ Іу Илѣаш воєвода. Дават господство ми сїю повелѣніе господство ми слѣгѣ господство ми Герге ватах за постѣлничн и жителниѣк его Негѣв и със синови нѣ еинѣм Богѣ даст, ѣкоже да сѣт им вчинѣ ѣ село Добрециѣи вт...¹ вт сѣдство...¹, вѣбаче дел Бѣтѣв въсаѣх вт поля и вт шѣма и вт вод и вт седалище селов, вт посѣдан и вт над въсом хотаром, варе еанка се хтит избрати.

Понеже сїе више речена вчинѣ било ест за дѣдино Бѣтѣв, втцѣ Крѣстѣв, ѣном жѣпанниѣк Нѣгѣв, жѣпанниѣа Гергѣв ватах. Я потом, къда ест вна въ дѣніе господство ми, въ прѣвое редѣ за господство, теченіе лѣтом зрѣке, а Крѣтѣ, синѣ Бѣтѣв и слѣга господства ми Герге вътах, вни сѣт имал прѣх пред господство ми оу диван със Етан логофѣт вт Поеницѣ радѣ дел Бѣтѣв за вчинѣ вт Добрециѣи вишепис. И дошли сѣт тере съпрѣше сѣ за лицѣ пред господство ми със Етан логѣфѣт ѣ диван. И сице прѣше Етан логофѣт како ест вна покѣпна въсаѣх дел Бѣтѣв за вчинѣ вт Добрециѣи ешеже и със дрѣга дел за вчинѣ вт Добрециѣи, цѣно за хѣ аспри. Таже въ том господство ми сѣм гледахом и сѣдна по правдѣ и по закон със въснѣми чѣститими правителїи господство ми и сѣм дал господство ми Крѣтѣв, синѣ Бѣтѣв и шѣрѣм си Гергѣв ватах закон вѣ болѣри по рѣваше господскїи, тере сѣт заклеа тогда пред господство ми како нѣст вна покѣпна Етан логофѣт та дел за вчинѣ Бѣтѣв вт Добрециѣи, нѣ ест вна притѣсяла въ силост и без правостїе.

Я потом, къда ест вна въ дѣніе Гаврїилаше воєвод, а Етан логѣфѣт вни не вставлѣют сѣ, анѣ ест дигиѣла прѣх пред Гаврїила воєвод, тере сѣт възимал закон през закни кѣ за болѣри, ѣкоже да заклеа през закона Крѣтѣв и шѣрѣм си Гергѣв ватах. Я тогда при тае вѣме, къда ест вна да заклеа Етан логѣфѣт със кѣ за болѣри, а Герге ватах вни нѣст вна зде въ землѣ, анѣ ест вна въ землѣ Молдавскоє, ниже ест заклеа Етан логѣфѣт, анѣ ест ходна съ лѣщенїе.

Я потом къда ест вна сѣда, пакїже въ дѣніе господство ми въ на второе редѣ за господство, а слѣга господство ми Герге вагаѣх, вни нѣсѣ вѣроваа да би вна заклеа Етан логѣфѣт със теѣ кѣ за болѣри, анѣ ест пришла Герге ватах прѣд господство ми кѣпноже със Етан логѣфѣт вт Поеницѣ, тере съпрѣше се за лицѣ оу великїи диван радѣ сїю вчинѣ, дел Бѣтѣв вт Добрециѣи и сице прѣше Етан логофѣт прѣд господство ми како ест вна заклеа въ дѣніе Гаврїила воєвод със теѣ кѣ за болѣри, а слѣг господство ми Герге ватах, вни сице плакаше се пред

¹ Loc alb.

господство ми 8 диван, како нѣст заклеа Етан лугофѣт ниже сѣт биа тогда зае въ земле. Таже въ том, господство ми съм гледах и сѣдих по правдѣ и по закон, кѣсноже съе въсклми чѣстити ми правителѣи господство ми и въ инно шераз нѣст съм вѣровад господство ми, ниже по единого, ниже по дрѣгом, анѣ съм реклѣ господство ми wt диван како да си донесит Етан лугуфѣт закона прѣд господство ми 8 диван тѣх кѣ' за болѣри да заклѣт втораго крат нинѣ wt испрѣво. Таже тере хокет мож<ет> заклѣти, шн да нѣ дрѣжит шчина. Въ том, Етан лугофѣт, шн никакоже нѣст моголѣ да си съберет закона 8 диван, ниже един болѣрин, анѣ ест падал Етан лугофѣт съ моленіе и на сълиреніе, тере нѣ ест <възнимал>¹ Етан лугофѣт wt над Герге ватах въснх новцин что сѣт реклѣ ере ест келтовад по шчинѣ и по кѣкю и по шгражденіе и над платове и по една покѣпеніе что ест имѣл 8 Добреци цѣно за х̄а аспри.

Таже сѣт сътворил шстроеніе и смотрил ест през въс тере ест дал Герге ватах въ рѣк Етанов лугуфѣт аспри х̄д wt прѣд господство ми wt диван. И сълирише се шни за нѣхном добро волю како по кѣкю прѣх и млѣвѣ въ нѣх да не бѣдет въ вѣки. И нѣст шстал Етанов лугуфѣт ни една прѣх за место 8 Добреци. И испросил сѣт Герге ватах wt над Етан лугофѣт книга Шербанов воевод за покѣпеніе и книга господство ми та за вѣ болѣри что сѣт биа заклеа Герге ватах и възѣт за Етан лугуфѣт без правостіе. Таже Етан лугофѣт шн сице сѣт реклѣ прѣд господство ми 8 диван како тѣх книги ест загѣбна и не навлѣли ни една книга. И книга Етанов лугуфѣт что сѣт биа сътворил въ даніе Гавриил воевод за кѣ за болѣри како ест заклеа, а господство ми съм швѣхом wt диван тере w съм раздрал.

И поставил сѣт Етан лугофѣт и клетво кого wt нѣх или wt синови нѣ хокет дигнѣ прѣх и млѣвѣ wt нинѣ напрѣд, того да ест трѣклет и анатема и афѣрисан wt тнѣ свѣти wtци еже сѣт въ Некеи и да даст на господство глоа въ 8ги т̄.

И видѣхом господство ми и запис wt рѣка Етанов лугофѣт на рѣк Герге ватах съе клетво и съе мнози свидетелѣи болѣри написани 8 запис на име : Тѣдор слѣжар и Мѣшат вистѣар и Нѣнчюл дворник и Шню дворник и Івашко дворник Бѣлотескѣл и Манолѣ комис и Неделко въпитан и Тѣдор Рѣтескѣл и Радул Драцолов и Етанчюл Калческѣл и Параскива Драгѣлов и Шилѣон питар и wt Корѣшори, Нѣгоге, и wt Лѣнцици, Радул и wt Брѣзове Радул Бѣл комис и Василѣе постеланик. И ащешиже хокет извадити Етан лугофѣт нѣкогда нѣкѣе книги над шчина wt Добреци да <не се вѣрѣе>² т нѣ лѣжничѣ да стоит, почто радѣ нѣст извадил дрѣге книги 8 диван.

Его радѣ дадох съм господство ми слѣг господство ми Герге ватах и жѣпанницев его Нѣгѣвѣ, іакоже да им ест шчинѣ 8 Добреци и кѣкѣх и шгражденіе

¹ Omis.

² Loc rupt.

Станок логофет дѣдѣно и въ вѣхвѣс синовн нѣх и вѣском и прѣвнѣчетом и не ѣт кождо непоколѣенмо, порнзлмо господство мн.

Сеже збо и сведетелѣн поставлѣем господство мн : жѣпан Хриза вел дворник и жѣпан Фѣра вел логфет и жѣпан Трѣфанда вел вѣстѣар и жѣпан Мнѣхо вел спатар и жѣпан Дмитраки вел столник и жѣпан Дѣтмандѣ вел колмс и жѣпан Констандин вел пѣхарник и жѣпан Кондило велнкѣн постелник. И исправник, Фѣра вел логофет.

И написах аз, Лепѣдат логфет, въ настолин граду Бѣкѣреци мѣсеца генарѣе 7 дѣни и вт Падла до ннкѣ теченѣ лѣтом, въ лѣт хрлгз, а вт рождество Христова, хлхкѣ.

† Іѣ Палеѣандрѣс вѣвѣвда, мллостѣю Божѣю господнн.

Иѣ Палеѣандрѣс конвода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Gherghe vătaf de postelnici și soției lui, Neaga și cu fiii lor, cîți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în satul Dobrești de la...¹ din județul...¹ însă partea lui Buta toată, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindeni și de peste tot hotarul, oricît se va alege.

Pentru că această ocină mai sus-zisă a fost de moștenire a lui Buta, tatăl lui Cîrstea, unchiul jupaniței Neaga, jupanița lui Gherghe vătaf. Iar apoi, cînd a fost în zilele domniei mele, în primul rînd de domnie, cursul anilor 7125, iar Cîrstea, fiul lui Buta și sluga domniei mele Gherghe vătaf, ei au avut pîră înaintea domniei mele în divan cu Stan logofăt din Poeniță, pentru partea de ocină din Dobrești, mai sus-scrisă, a lui Buta. Și au venit de s-au pîrît de față înaintea domniei mele în divan cu Stan logofăt. Și așa pîra Stan logofăt, că a cumpărat toată partea lui Buta de ocină din Dobrești și încă și cu altă parte de ocină din Dobrești, preț de 1 000 aspri. Astfel, întru aceea, domnia mea am' cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Cîrstea, fiul lui Buta și cumnatului său Gherghe vătaf lege, 12 boieri, pe răvașe domnești, de au jurat atunci înaintea domniei mele, că nu a cumpărat Stan logofăt acea parte de ocină a lui Buta din Dobrești, ci a cotropit-o cu sila și fără dreptate.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Gavriil voievod, Stan logofăt nu s-a lăsat, ci a ridicat pîră înaintea lui Gavriil voievod, de a luat lege peste lege, 24 boieri, ca să jure peste legea lui Cîrstea și a cumnatului său, Gherghe vătaf. Iar atunci în acea vreme, cînd a fost să jure Stan logofăt cu 24 de boieri,

¹ Loc alb.

Gherghe vătaf nu a fost aici în țară, ci a fost în țara Moldovei, nici n-a jurat Stan logofăt, ci a umblat cu înșelăciune.

Iar apoi, cînd a fost acum, iarăși în zilele domniei mele, în al doilea rînd de domnie, sluga domniei mele Gherghe vătaf, el nu a crezut să fi jurat Stan logofăt cu acei 24 de boieri, ci a venit Gherghe vătaf înaintea domniei mele împreună cu Stan logofăt din Poeniță, de s-au pîrît de față în divanul cel mare, pentru această ocină partea lui Buta din Dobrești. Și așa pîra Stan logofăt înaintea domniei mele, că a jurat în zilele lui Gavriil voievod cu acei 24 de boieri. Iar sluga domniei mele Gherghe vătaf, el așa se plîngea înaintea domniei mele în divan că nu a jurat Stan logofăt, nici nu a fost atunci aici în țară. Astfel, întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și în alt chip nu am crezut domnia mea, nici pe unul, nici pe celălalt, ci am spus domnia mea din divan, ca să-și aducă Stan logofăt legea înaintea domniei mele în divan, pe acei 24 de boieri, să jure a doua oară, acum ca dintîi. Astfel, de va putea să jure, el să-și țină ocina. Într-aceea, Stan logofăt nicidecum nu a putut să-și strîngă legea în divan, pe nici un boier, ci a căzut Stan logofăt cu rugăminte și la împăcare de <a luat>¹ Stan logofăt de la Gherghe vătaf toți banii ce a spus că a cheltuit pe ocina și pe casă și pe curte și pe garduri și pe o cumpărătură, ca a avut în Dobrești, preț de 1 000 aspri. Astfel, au făcut întocmire și au socotit peste tot, de a dat Gherghe vătaf în mîna lui Stan logofăt 4 000 aspri, înaintea domniei mele în divan. Și s-au împăcat ei, de a lor bunăvoie, ca mai mult pîră și ceartă între ei să nu fie, în veci. Și nu a lăsat Stan logofăt nici o pîră pentru loc în Dobrești. Și a cerut Gherghe vătaf de la Stan logofăt cartea lui Șerban voievod de cumpărare și cartea domniei mele, aceea de 12 boieri, cu care a jurat Gherghe vătaf și luată de Stan logofăt fără dreptate. Astfel, Stan logofăt așa a spus înaintea domniei mele în divan că a pierdut acele cărți și nu a avut nici o carte. Iar cartea lui Stan logofăt ce a făcut-o în zilele lui Gavriil voievod, de 24 de boieri, că a jurat, domnia mea am luat-o din divan de am rupt-o.

Și a pus Stan logofăt și blestem: care dintre ei sau din fiii lor va ridica pîră și ceartă de acum înainte, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți, care sînt în Nicheia și să dea la domnie gloabă 300 ughi.

Și am văzut domnia mea și zăpis de la mîna lui Stan logofăt, la mîna lui Gherghe vătaf, cu blestem și cu mulți martori boieri scriși în zăpis, anume: Tudor sluger și Mușat vistier și Nenciul vornic și Ianiu vornic și Ivașco vornic Bălotescul și Manole comis și Nedelco căpitan și Tudor Rătescul și Radul al lui Dragiul și Stanciul Cîlcescul și Paraschiva al lui Dragul și Simion pitar

¹ Omis.

și din Corbușori, Neagoe și din Lăngești, Radul și din Brezoe, Radul Bul-comis și Vasile postelnic. Și dacă va scoate Stan logofăt vreodată niște cărți pentru ocina din Dobrești, să <nu se creadă>¹, ci să stea mincinoase, pentru că nu a scos alte cărți în divan.

Pentru aceasta, am dat domnia mea slugii domniei mele Gherghe vătaf și jupaniței lui, Neaga, ca să le fie ocină în Dobrești și casele și curtea lui Stan logofăt, dedină și de ohabă fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Diamandi mare comis și jupan Costandin mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic, Fiera mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna ianuarie 10 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7137, iar de la nașterea lui Hristos, 1629.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Nămăești, II/5.
Orig., perg. (40 × 58), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1845.

<1629 ianuarie — august> 10, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Sima al doilea logofăt satul Grozăvești, jud. Ilfov.

† Милостїю Божию, Іу Александрѣ воєвода и господинѣ въсом земли Сѣверовлахи́нскае, синѣ великаго и прѣдобраго, покойниаго Іу Наїмш воєвода. Дават господство ми сїю повеленїе господства ми почтенномѣ болѣринѣ господства ми жупанѣ Гимек вторїи логофет и съе синови его, елице мѣ Богъ даст, такоже да мѣ ест село Грозѣвещїи, въ сѣдство Сѣхковѣ, съе въсом хотаром и съе въснх вечинїи и съе въс ходоком, въ полю и въ шѣма и въ вод и съе вродове за водницѣ и съе водницѣх и съе вечини и въ сѣдалище сѣлов, въ посевѣдї и въ над въсом хотаром, въ хотар до хотар, по старе хотаре и белѣсе.

Понеже того село Грозѣвещїи више пис вноло ест Митрек вие вел дворник и жупаницек его, Митроде. Таже по съмръти им паднѣла ест над рѣка болѣринѣ господства ми Гимек логофет.

¹ Loc rupt.

И потом, къда ест бил нинъ, въ при дѣнїе господство ми, въ на второ рѣдо за господство, а село Грозъвещїи више пис, уни ест дигнѣл прѣх пред господства ми и пришѣл ест терѣ съпрѣше се за лицѣ със болѣрин господства ми Симѣ вторїи логѣфет ѣ великїи диван. И сице прѣше вечинїи шт Грозъвещи како нѣст билн вечини Митревѣ дворник и жѣпаницек его...¹ Митроле, анѣ ест бил село господскѣ, покѣпна шт поконннаго Мїхана воевод, когда се сѣт продал въсах хора, іакоже да нѣст битї вечинни Симев логѣфет.

Въ том, господство ми съм гледал и сѣдїхом по правѣс и по законѣ, кѣпноже със въсїхми чѣститїи правителїи господства ми и добре съм истинствоваа господство ми како нѣст бил вечини господскїи. И іавише Симѣ логѣфет ѣ диван и ветхї книги и книга поконннаго Радѣла воевод и книга чедѣ си Ілѣѣандрѣ воевод, за прѣх и за встал над село Грозъвещїи.

И исведѣтелствоваа ѣ диван въсїх болѣрин велициже и мали, како нѣст бил вечини Мїхѣюв воевода, анѣ ест бил вечини за дѣдїно Митревѣ дворникѣл и а жѣпаницевѣ его. Таже ест встал село Грозъвещїи шт закон и шт сѣжденїе шт пред господства ми.

Сїго радї дадох съм господство ми болѣринѣ господства ми жѣпанѣ Симев вторї логѣфет, іакоже да мѣ ест село Грозъвещїи със въс хотаром и със въсїх вечинїи учинї дѣдїно и въ вхѣб синовом и вѣском и прѣвѣнѣчетом и не шт ко-гождо непоколѣбнѣмо, порнзѣмо господства ми.

Сїже вѣо и сведѣтелїи поставїх господство ми: жѣпан Хриза вел дворник и жѣпан...¹ вел логѣфет и жѣпан Трѣѣфанда вел вистїтар и жѣпан Мїхѣ вел спатар и Дѣмитраки вел столник и Дїтаманди колїс и Костандїн вел пѣхарник и жѣпан Кондїло вел постелник. И исправник...¹ вел логѣфет.

И написах Лѣпѣдат логѣфет въ градѣ Бѣскѣрѣшї, мѣсеца...¹ ѣ дѣни и шт Ілѣдѣла до нинѣ теченїа лѣтом, въ лѣт хѣрлѣ.

† Ілѣ Александрѣ воевода, мнлостїю Божїю господїнѣ.

Илѣ Александрѣ воевода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului boier al domniei mele jupan Sima al doilea logofăt și cu fiii lui, cîți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie satul Grozăveștii, din județul Ilfov, cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, din cîmp și din pădure și din apă și cu vadurile de moară și cu morile și cu vecinii și din vatra satului, de pretutindeni și de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, după vechile hotare și semne.

¹ Loc alb.

Pentru că acest sat mai sus-scris Grozăveștii a fost al lui Mitrea fost mare vornic și al jupaniței lui, Mitroaia. Astfel după moartea lor a căzut la mîna boierului domniei mele Sima logofăt.

Iar apoi, cînd a fost acum; în zilele domniei mele, în al doilea rînd de domnie, satul Grozăveștii mai sus-scris, ei au ridicat pîră înaintea domniei mele și au venit de s-au pîrît de față cu boierul domniei mele Sima al doilea logofăt, în marele divan. Și așa au pîrît vecinii din Grozăvești că nu au fost vecini ai lui Mitrea vornic și ai jupaniței lui, . . . ¹ Mitroaia, ci a fost sat domnesc, cumpărat de răposatul Mihail voievod, cînd s-a vîndut toată țara, ca să nu fie vecini lui Sima logofăt.

Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și bine am adevărit domnia mea că nu au fost vecini domnești. Și a arătat Sima logofăt în divan și cărți vechi și cartea răposatului Radul voievod și cartea copilului său, Alexandru voievod, de pîră și de rămas pe satul Grozăveștii.

Și au mărturisit în divan toți boierii mari și mici că nu au fost vecini lui Mihai voievod, ci au fost vecini de moșitenire ai lui Mitrea vornicul și ai jupaniței lui. Astfel a rămas satul Grozăveștii de lege și de judecată dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea boierului domniei mele jupan Sima al doilea logofăt, ca să-i fie satul Grozăveștii cu tot hotarul și cu toți vecinii ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan . . . ¹ mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Miho mare spătar și Dumitrachi mare stolnic și Diamandi comis și Costandin mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic, . . . ¹ mare logofăt.

Și a scris Lepădat logofăt, în cetatea București, luna . . . ¹ 10 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7135 <1627>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea sf. Ioan din București, II/17.

Orig., hîrtie (30 × 21), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1905—1907; alte traduceri la Academia Republicii Socialiste România, MLXXXV/23 și MCCCC/49, cu luna iulie și văleatul greșit.

Văleatul greșit; datat după domn și divan.

¹ Loc alb.

1629 (7137) ianuarie 13, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește m-rilor Cozia și Cotmeana niște vecini din satele Purcăreni și Cacaleți, jud. Argeș, care fugiseră și-si cumpăraseră ocină în satul Ciorica, jud. Olt.

† Мнѡстѣю Божѣю, Іу Плехандрѡ воєвода и господинъ вѣсон землѣ Уггрор-влахѣнское синѣ великаго и прѣдобраго поконномѡ Іу Наїмш воєвода. Дават гос-подство ми сїю повеленїе господство ми <с>вѣтѣн божественѣн монастир глаголали Козїа ндѣже ест храм свѣтѣа живоначалное тронце и штцѡ егѡумена Іуанникїе и свѣтѣн монастирѡ зовеломѡ Кодмѣна, храм благовещенїе Богородице, таже ест метох и вѣ подрѡчїе и вѣ повиновенїе свѣтѣн монастири Козїа, и вѣскл инноком елицн живѡшцѣх вѣ шентѣан тоє такоже да ест свѣтомѡ монастир Кодмѣна више рѣх нѣкое вѣчинн ѡ село ѡ Пѡркѡрѣн, вѣ сѡдство Пргеш, на нме: Костандин със с нови си и Ътоїа със синовн си и Ътан със синовн си и Пѡтрѡ със синовн си и Балѡдѡча със синовн си и Ънамин със синовн си и Ънмша със синовн си и Ътан Мокѡнел със синовн си и Ътанче със синовн си и Петриман със синовн и Тѡдѡсїе със синовн си и Дѡмитрѡ със синовн егѡ и Ътанчѡл със синовн и Захарїа със синовн и Циган със синовн си и Стонка със синовн егѡ и Ътан Кѡпѡцѡнѣ със синовн си и Пѡтрѡ със синовн си и Ътан Шерков със синовн си и Ъпрѣ със синовн си и Татомир със синовн си и Стонка <и>¹ Балабан със синовн си и прочїи вечинн елицн се хоцїѡт шѡрѣстнѣх, понеже сїи више речинн иментїї людїе винн сѡт билн вѣснѣх за дѣдїнѡ свѣтѣн монастири Кодмѣна шт село шт Пѡркѡрѣнн дали и полнѡвали шт прѣдобраго стараго поконномѡ Мирча воєвод ѡ свѣта монастир Кодмѣна ешеже шт когда внст теченїе лѣтом хѡшчѡ. Таже шт кѡда злодѣнствїе, а свѣта монастир Кодмѣна вна ест шѡсротнѡла, а потом вечинїи шт Пѡркѡрѣнн и шт Какалеци, винн ешеже сѡт распѡвали. Таже единн шт ннѣх винн нѣ ест покѡпил вчинн ѡ село ѡ Чорѡка, вѣ сѡдство Ълат², а нинн на нно местѣ. Таже которїи сѡт билн тогда егѡменинн вѣ свѣта монастир Кодмѣна нѣст глѣдал за штѡчѡствїеѣх свѣтомѡ монастири Кодмѣна нища.

И потом, кѡда ест билн сѡда, вѣ днїе господство ми, а штцѡ егѡмена Іуанникїи шт Козїа и егѡменѡ Дївинсїе шт свѣта монастир Кодмѣна, винн нѣ ест събирал вечинїи свѣтомѡ монастири Кодмѣна шт по кѡде сѡт билн распѡвали. Таже ест събирал и по сїи вечинн шт Пѡркѡрѣнн. И потом, винн не нѡвернїше се да внти вечинн свѣтѣн монастири Кодмѣна како ест билн дрѣвеннѣх, анѡ ест пришл прѣд господство ми ѡ прѡх кѡпно със штцѡ егѡмена Іуанникїе шт Козїа и със егѡмена Дївинсїе шт Кодмѣна, тѡре съпрѣше се за лицѡ. И сице прѣше

¹ Cf. doc. 210.

² Scris peste loc ras.

вечини оу диван како нѣст бна вечини монастырск Кодмѣна никогдаже нѣ ест бна книеш със учине. <И> извадани сѣт вечини 8 диван и кинге господскѣи и рѣваше сътворине със люкавстеѣе, такоже да штекает за вечиниѣ. Таже въ том, господство ми съм гледах и сѣдах по правдѣ и по закон, със въсихми чѣститими правителѣи господство ми добре съм истинствовал господство ми како ест бна сѣи вечини за дѣдино скѣтомѣ монастыри Кодмѣна. Таже им ест възимал господство ми кинговех вт диван вт рѣка вечином и им сѣт дал господство ми въ рѣце и глменилом и кинге господскѣи и рѣваше вт диван да ест скѣтѣи монастыри Кодмѣна пакн вечини, како ест бна и вт прѣжде врѣме. И шташа вечини, колици сѣт по ред више речени, вт закон и вт сѣждинѣ вт прѣд господства ми. И излѣзна ест вечини със велника срамот вт диван.

Сего радѣ дадох съм господство ми скѣтѣи монастыр Кодмѣна такоже ест въ подрѣчѣе скѣтомѣ монастыри Козѣм, такоже да нѣ ест сѣи вечини више речени дѣдино и въ шѣб синобим и вишцим и прѣвнѣчетом¹ и не вт кождо непоколѣбим, поризно господство ми къс да бѣди вечини въ кѣки скѣтомѣ монастыр више рѣх и въ шкрѣпленѣе.

Сеже сео и скедетелѣи поставих господство ми: жѣпан хриза вел дворина и жѣпан фѣтера вел лшгофет и жѣпан Трѣфанда вел вистѣар и жѣпан Мишо вел спатар и жѣпан Дмитраки вел столник и жѣпан Дѣпаманди вел комис и жѣпан Еостанди вел пѣхарник и жѣпан Кондило вел постѣлник. И исправник, Фѣера велкѣи лшгофет.

И написах аз, Дѣпѣдат лшгофет, въ настолин градѣ Бѣкѣрци мѣсеца генарѣ гѣ дѣни и вт сѣзданѣе мира даже до сего писанѣе теченѣе лѣтом въ лѣт шрлз, а вт рождества Христова шхкѣ.

† Іу Александрѣ квервада, милостѣм Божѣю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită Cozia, unde este hramul sfânta troiță începătoare de viață și părintelui egumen Ioanichie și sfintei mănăstiri numită Codmeana, hramul blagoveștenia născătoarei de Dumnezeu, care este metoh și în stăpînirea și în supunerea sfintei mănăstiri Cozia și tuturor călugărilor, cîți viețuiesc în acel lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri Codmeana mai sus-zise niște vecini în sat în Purcăreni, în județul Argeș, anume: Costandin cu fiii săi și Stoia cu fiii săi și Stan cu fiii săi și Pătru cu fiii săi și Vlăducea cu fiii săi și Simin cu fiii săi și Simșa cu fiii săi și Stan Mocănel cu fiii săi și Stance cu fiii săi și Petri-man cu fiii și Tudosie cu fiii săi și Dumitru cu fiii lui și Stanciul cu fiii și Zaharia cu fiii și Țigan cu fiii săi și Stoica cu fiii lui și Stan Căpățînă cu fiii

¹ Îndreptat în: прѣвнѣчетѣм.

săi și Pătru cu fiii săi și Stan al lui Șerbu cu fiii săi și Oprea cu fiii săi și Tatomir cu fiii săi și Stoica <și>¹ Balaban cu fiii săi și ceilalți vecini, cîți se vor găsi, pentru că acești numiți oameni mai sus ziși ei au fost toți de moștenire ai sfintei mănăstiri Codmeana, din sat din Purcăreni, dați și miluiți de preabunul, răposatul Mircea voievod cel Bătrîn la sfînta mănăstire Codmeana, încă de cînd a fost cursul anilor 6896. Astfel, de cînd <cu> răutățile, sfînta mănăstire Codmeana a sărăcit, iar apoi vecinii din Purcăreni și din Caçaleți, ei încă s-au risipit. Astfel, unii dintre ei și-au cumpărat ocină în sat în Giorica, în județul Olt ², iar alții în alt loc. Astfel, care au fost atunci egumeni la sfînta mănăstire Codmeana n-au căutat nicicum de moștenirea sfintei mănăstiri Codmeana.

Iar apoi, cînd a fost acum în zilele domniei mele, părintele Ioanichie de la Cozia și egumenul Dionisie de la sfînta mănăstire Codmeana, ei au adunat vecinii sfintei mănăstiri Codmeana de pe unde se risipiseră. Astfel au adunat și pe acești vecini din Purcăreni. Iar apoi, ei nu s-au învoit să fie vecini ai sfintei mănăstiri Codmeana cum au fost de demult, ci au venit înaintea domniei mele în pîră împreună cu părintele egumen Ioanichie de la Cozia și cu egumenul Dionisie de la Codmeana, de s-au pîrît de față. Și așa au pîrît vecinii în divan că nu au fost niciodată vecini ai mănăstirii Codmeana, ci au fost cnezi cu ocine. <Și> au scos vecinii în divan și cărți domnești și răvașe făcute cu înșelăciunea, ca să scape de vecinie. Astfel, întru aceea, domnia mea am cugetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și bine am adevărit domnia mea că au fost acești vecini de moștenire ai sfintei mănăstiri Codmeana. Deci am luat domnia mea cărțile din divan de la mîna vecinilor și le-am dat domnia mea în divan în mîna egumenilor și cărțile domnești și răvașele, să fie sfintei mănăstiri Codmeana iarăși vecini, cum au fost și înainte vreme. Și au rămas vecinii, cîți au fost pe rînd mai sus-ziși, de lege și de judecată dinaintea domniei mele. Și au ieșit vecinii cu mare rușine din divan.

Pentru aceasta, am dat domnia mea sfintei mănăstiri Codmeana, care este sub stăpînirea sfintei mănăstiri Cozia, ca să fie acești vecini mai sus-ziși dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților ³ și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele, tot să fie vecini și de întărire sfintei mănăstiri mai sus-zise.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Diamandi mare comis și

¹ Cf. doc. 210.

² Scris peste loc ras.

³ Text nepotrivit cu destinatarul.

И потом, къда ест биа съда въ дѣнѣ господство ми, а штцѣ егѣмена Іуанникѣ въ Козѣм и егѣмена Дѣвннѣ въ свѣта монастыр Кодмѣна, шн сѣт събирал вечннѣ свѣтѣн монастыри Кодмѣна със повеленѣ господства ми въ покѣде сѣт били расипали.

Таже ест събирал и по сѣн више речени вечннѣ въ Пѣркѣрѣни. И потом, шн не извернше се да быти вечннѣ Кодмѣнѣ, како ест биа дрѣвннѣ, анѣ ест пришел ѣ прѣхъ предъ господство ми със штцѣ егѣмена Іуанникѣ въ Козѣм и със егѣмена Дѣвннѣ въ Кодмѣна, тере съпрѣше се за лицѣ. И сице прѣше вечннѣ ѣ днѣм како нѣст биа вечннѣ монастырек Кодмѣна никогдаже, нѣ сѣт кнѣзи със шчине. И извадна ест вечннѣ ѣ днѣм книги господски и рѣваше сътворене съ люкактвѣе, такоже да штекает за вечннѣ. Таже въ томъ господство ми съм гледахъ и сѣдна по правдѣ и по законъ със вѣснѣм почтнннѣ правителѣнъ господство ми и добре съм истинствовала господство ми како ест биа вечннѣ за дѣдѣнѣ свѣтомѣ монастыри Кодмѣна, нѣ ходил ест съ лѣщнѣе. Таже им ест вѣзимал господство ми книгѣхъ господски и рѣваше въ днѣм въ рѣка вечннѣм и им сѣт даа господство ми въ рѣцѣ егѣменѣм и книги господски и рѣваше въ днѣм да ест свѣтомѣ монастыр Кодмѣна пакнже вечннѣ, како ест биа и въ прѣжде. И шетали сѣт вечннѣ колнцн сѣт по редѣ више речени въ законъ и въ сѣжденѣ въ прѣдъ господство ми да <а>щелнже хощѣт извадитъ нѣкогда некѣе книги да не се вѣрѣет, понеже сѣт излѣзналъ вечннѣ въ днѣм със велнка срамѣт.

Бѣго радѣ дадохъ съм господство ми свѣтомѣ монастыри Кодмѣна, таже ест въ подрѣчѣе монастырѣнъ Козѣм, такоже да сѣт вечннѣ дѣдѣнѣ и въ шхѣе и шн и шнн нѣхъ и не въ кождѣ непоколѣбнѣмо, порнзѣмо господства ми.

Бѣже шѣо и свѣдетелѣнъ поставнѣхъ господство ми: жѣпанъ Хрнза велъ дворннѣк и жѣпанъ Фѣра велъ лнгофѣт и жѣпанъ Трѣфанда велъ внстѣтар и жѣпанъ Мнѣхо велъ спатар и Дѣмнтракн столннѣк и Дѣлманда велъ колннѣс и Костанднн велъ пѣхарннѣк и жѣпанъ Кондалѣ велнкѣнъ постелннѣк. И шправннѣк, Фѣра велъ лнгофѣт.

И написахъ Лепѣдатъ въ граду Бѣвѣрѣци, мѣсеца генарѣе гѣ дѣннѣ и въ Падла, въ лѣтѣ шѣралѣ.

† Іу Александрѣ вѣвѣвда, млѣостѣю Божѣю господнѣнъ.

Іу Александрѣ вѣвѣвда <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită Cozia unde este hramul sfintei și începătoarei de viață troițe și părintelui egumen Ioanichie și sfintei mănăstiri Codmeana, hramul blagoveșteniei născătoarei de Dumnezeu, care este sub stăpînirea și în supunerea sfintei mănăstiri Cozia și tuturor călugărilor, care viețuiesc în acel lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri Codmeana mai sus-zise niște vecini în sat în Purcăreni, în județul Argeș, care au fost de moștenire din sat toți și iarăși cîți au ieșit

din sat, anume: Petreman și Tudosie¹ și Dumitru cu fiii lor și Stanciul și Zaharia și Țigan cu fiii lor și Stoica și Pătru² și Stan Căpățînă și Stan al lui Șerbu cu fiii lor și Oprea și Tatomir și Stoica și Balaban cu fiii săi și ceilalți, cîți se vor afla, pentru că acești numiți oameni mai sus-zîși, ei au fost toți vecini ai sfintei mănăstiri Codmeana din sat din Purcăreni, dați și miluiți de răposatul Mircea voievod cel Bătrîn la sfînta mănăstire Codmeana, cînd a fost cursul anilor 6896. Astfel, de cînd cu răutățile, sfînta mănăstire Codmeana a sărăcit; iar apoi, vecinii din Purcăreni și din Cacleți, ei s-au risipit. Astfel, unii dintre ei au cumpărat ocină în sat la Ciorica, în județul Olt, iar alții în alt loc. Astfel, care au fost egumeni atunci la sfînta mănăstire Codmeana n-au căutat nicicum de moștenirea mănăstirii Codmeana.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, părintele egumen Ioanichie de la Cozia și egumenul Dionisie de la sfînta mănăstire Codmeana, ei au adunat vecinii sfintei mănăstiri Codmeana cu porunca domniei mele, de pe unde s-au risipit. Astfel, au adunat și pe acești vecini mai sus-zîși din Purcăreni. Iar apoi, ei nu s-au învoit să fie vecini ai Codmenii, cum au fost de mult, ci au venit în pîră înaintea domniei mele, cu părintele egumen Ioanichie de la Cozia și cu egumenul Dionisie de la Codmeana, de s-au pîrît de față. Și așa pîrau vecinii în divan, că nu au fost vecini ai mănăstirii Codmeana niciodată, ci sînt cnezi cu ocine. Și au scos vecinii în divan cărți domnești și răvașe, făcute cu înșelăciune, ca să scape de vecinie. Astfel, întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și bine am adevărit domnia mea, că au fost vecini de moștenire ai sfintei mănăstiri Codmeana, ci au umblat cu înșelăciune. Astfel le-am luat domnia mea cărțile domnești și răvașele din divan din mîna vecinilor și am dat domnia mea în mîna egumenului și cărțile domnești și răvașele din divan, să fie sfintei mănăstiri Codmeana iarăși vecini, cum au fost și de mai înainte. Și au rămas vecinii, cîți sînt pe rînd mai sus-zîși, de lege și de judecată dinaintea domniei mele. Iar dacă vor scoate vreodată niște cărți să nu se creadă, pentru că au ieșit vecinii din divan cu mare rușine.

Pentru aceasta, am dat domnia mea sfintei mănăstiri Codmeana, care este sub stăpînirea mănăstirii Cozia, ca să fie vecinii dedină și de ohabă și ei și fiii lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Miho mare spătar și Dumitrachi stolnic și Diamandi mare comis și Costandin mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic Fiera mare logofăt.

¹ „Petreman și Tudosie“ șters cu chinovar și scris tot cu chinovar deasupra: „a scos Vladul mare logofăt“.

² „Stoica și Pătru“ șters cu chinovar.

Și a scris Lepădat în cetatea București, luna ianuarie 13 zile și de la Adam în anul 7137 <1629>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voivod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Cozia, L/3.

Orig., hirtie (43,5 × 29), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1849; altă trad. ibidem, ms. 357, f. 18^v—19^r cu data ianuarie 3.

211

1629 (7137) <ianuarie după 13 — august>.

Ion cel șchiop dăruiește m-rii Cozia ocina sa din satul Voineasa.

Vă imea oța i sina i svetago duha, amin.

Scris-am eu Ion cel șchiop ca să să știe c-am dat parte mea de ocină dîn sat dîn Voineasa toată sfintei mănăstiri Cozii, să fie în vecie a sfintei mănăstiri, pre nume 20 de holde dîn pădure, a patra parte preste tot, cîtă iaste ocina satului ce iaste mai sus-scrisă și dîn apă iar a patra parte peste tot, căci că acest Ion au fost fecior Stanciului, nepot lui Șarban Ciocan.

Deci eu Ion, robul lui Isus Hristos, voiu să spuiu pentru ce am dat partea mea dă ocină dîn sat dîn Voineasa toată să fie sfintei mănăstiri Cozii, cum iaste mai sus-scrisă, că am șăzut și am lăcuit aici la sfînta mănăstire 10 ani și m-au căutat părinții dîn sfînta mănăstire și m-au hrănit și m-au miluit pîn la moarte. Și la moarte m-am rugat părinților să mă caute și să mă slujască și să-mi facă pamete dîn mănăstire și colivile și să mă scrie la pomenic și să ție acea ocină cum iaste mai sus-scris.

Și mărturii încă am pus: părintele egumen Dionisie i Zahariia proegumen i Ioanichie proegumen, popa Ștefan, Iosif dascalul și alți mulți părinți dîn sfînta mănăstire și postelnicul Ghioca dîn Sînboteni și Pîrvul logofătul dîn Stoenști i popa Jipa ot Călimănește i Calin cel bătrîn i Opriș Miuziuică și alți oameni buni de înprejurul locului. Și știe Cotici această ocină cum stă.

Și nimeni dîn ruda mea sau alt striin să nu fie volnic cu acea ocină ce iaste mai sus-scrisă, numai sfînta mănăstire. Iar cine s-ar ispiti într-alt chip să fie proclat și afurisit de sfînta troiță și de 318 oțți și să fie cu Iuda și cu Ariia și să fie blestemat și dă mine.

Și s-au scris la cursul anilor 7137 <1629>.

Eu Ion cel șchiop.

Popa Jipa martor.

Pîrvul logofătul.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 712, f. 289.

Copie; altă copie ibidem, ms. 209, f. 204^v—205.

Lunile, după egumen.

1629 (7137) <ianuarie după 13 — august>, București.

Alexandru Iliăș voievod poruncește cămărașilor de la Ocna Mare să lase în pace pe țiganii m-rii Cozia, să nu-i mai pună la tăiat sare.

† Milostiu Bojiu, Io Alexandru voivod i gospodin, sinū pocoinago Io Iliăș voivod. Pișet gospodstvo mi voaoă cămărașilor de la Ocna cea Mare. După acéia vă grăescu domnia mea că aici s-au jăluit părintele Dionisie, carele iaste nastavnic la sfinta și dumnezeiasca mănăstire ce să cheamă Cozia, cum nu veți să lăsați țiganii sfintei mănăstiri în pace, ce-i băgați dă tae sare. Și voi știți bine cum iaste légea și obiceiul: carii vor fi mai dînainte vréme, dîn zilele Mihnei voivod, în ocne băgați, aceia ei să fie și acum să tae sare, iar care țigani vor fi ai sfintei mănăstiri Cozii, ver în țigănia de la mănăstire, ver la Rîmnic, ver alți țigani carii vor fi în țara domnii méle și nu vor fi fost de veac tăetori, nici vor fi avut amestec cu tăetorii, iar voi să-i lăsați foarte în pace, nimic să nu-i mai învăluiți. Iar carii au fost mai de demult să fie și acum. Alt val să nu mai faceți a mai amesteca țiganii sfintei mănăstiri ce scrie mai sus, că <de> voiu mai înțelege domnia mea că nu ascultați de cartea și de porunca domnii méle, certare veți avea de cătră domnia mea. Inaco da nest, po reci gospodstva mi.

I ispravnic, saam reci gospodstva mi.

Pis u București, méseța..., vă leat 7137 <1629>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 712, f. 420v—421.

Copie; altă copie ibidem, ms. 209, f. 330—331.

Lunile, după egumen.

EDIȚII. Secerdoțeanu, *Arh. Cozia*, 82—83.

1629 (7137) ianuarie 16.

Ignat și alți moșneni din Siliștioara se vînd rumâni, cu ocinele lor, lui Necula vistiier.

† Adecă noi, Ignat și Stanciul și Neagoe și Stan de în Siliștoară, scris-am noi acesta al nostru zapis, să fie de mare credință la mîna jupan Neculei vistiier, ca să se știe cum am venit noi toți de ne-am vîndut cu feciorii noștri și cu toate ocinele noastre, den cîmpu, den pădure, den siliștea satului, cu toate moșiile și ocinele noastre să fim rumâni dumnealui.

Și am luat eu Ignat și cu feciorii miei pre toată ocina mea 2700 aspri și eu Stanciul cu feciorii miei și cu toată ocina mea luoat-am 2700 aspri și eu Neagoe i sinovi si 1600 aspri și eu Stan cu feciorii miei cu toată ocina

mea, aspri 1600, de ne-am vîndut de a noastră bunăvoe, fără nici o silă, fac bani preste tot aspri 8600.

Pentru că noi acești oameni ce scriem mai sus fost-am megiiși judeci cu ocinele noastre. Iar după acéia, cînd a fost acum, în zilele domnu nostru Io Alexandru voevodă, sină pocoinago Io Iliăș voevodă, noi am venit de ne-am vîndut cu feciorii noștri și cu toate ocinele noastre de în hotar pînă în hotar jupan Neculei vistiiar, să fim rumâni domnealui în vecie și am luat toți banii den divanul cel mare, denaintea domnu nostru Io Alexandru voivodă și denaintea a tuturor boiarilor celor mari ce mărturisescă aicea într-acest zăpis: jupan Hrizea vel dvornic i jupan Fiera vel logofet i jupan Papa biv vel dvornic i jupan Ivașco biv vel dvornic i jupan Miho vel spatari i jupan Trufanda vel vistiiar i jupa<n> Vladul vistiiar i jupan Dumitrașco vistiiar i jupan Gligorie comis i Stamatie portar biv i aga Mateiu i Dumitru căpitan, încă mulți boiari ce nu sînt scriși aicea într-acest zăpis.

Deript acéia, ne-am vîndut să-i fim rumâni în vecie adivărat.

Иис аз, Станчюл, мксѣца генарѣ СѢ Дьни, въ актъ хѣрас.

Hrizea vel dvornic

Fiera logofet

Vladu vistiiar

Preda slujer

Gligorie comis

Stamat portar

Eu Mati aga

Dumitru căpitan¹

<În partea stîngă a documentului, pe lungimea lui, se găsesc scrise următoarele două rînduri:> „Acest zăpis s-au dat la sfînta mănăstire Bistrița pentru căci să numește moșia, dar cu rumâni treabă să nu aibă sfînta mănăstire. Avgust 3, 1776. Maria Bălăceanca“.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, LIII/4.

Orig., hîrtie (30,5 × 21), opt peceți aplicate.

Copii ibidem, A.N. LXXXVI/1 (nr. 3) și mss. 194, f. 91, 197, f. 4. și 202, f. 417v—418.

214

1629 (7137) ianuarie 16.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Radu logofăt ocina de la Cuciul, dăruită acestuia de Radu Șerban voievod.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn, feciorul răposatului Io Iliăș voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele boerului domnii mele Radului logofăt, ca să fie volnic cu această carte

¹ Semnăturile sînt autografe.

a domnii mele, ca să ție ocina ce să cheamă Cuciul și cu morile ce au făcut Radu logofăt în Teleajăn.

Pentru că această ocină fostu-o-au cumpărat răposatu Șărban voevod cu bani gata, cîndu au făcut palanga. Iar după ce s-au spart palanca și au rămas acel loc pustiu, fără de treabă, iar răposatu Șărban voevod au socotit de au miluit pre boerul domnii mele Radu logofăt cu acel loc și cu morile ce au fost făcute de răposatu Șărban voevod în apa Prahovii, pentru slujbă dreaptă ce i-au slujit și mai mult pentru pomană.

Iar după aceea, în urma lui Șărban voevod, cînd au fost Radu logofăt în pribegie cu Șărban voevod în domnia domnii mele dintîiu, iar domniia mea am fost datu acel loc și cu morile din Prahova lui Stiriian vistier. Iar acum, cînd am venit domnia mea în a doăoa domnie aicea în țară, iar Stiriian vistierul iar au luat acel loc și cu morile ce au fost făcute de Radu logofăt.

Iar după aceea, Radu logofăt au scos cărțile lui Șărban voevod, și cea de cumpărătoare și cea de milă, de le-am văzut domniia mea și cartea lui Gavriil voevod și a răposatului Radu voevod și a lui Alexandru voevod, feciorul Radului voevod, la mîna Radului logofăt, cum au miluit și au întărit pomana Radului Șărban voevod. Deci domniia mea încă am socotit după cărțile și după mila acelor domni, n-am vrut să calcu și să spargu mila și pomana, ce am dat și am miluit pre boerul domnii mele Radu logofăt cu acel loc și cu morile ce scrie mai sus, ca să fie și domnii mele pomană și lui moșie neclintită în veacu și de nimenea opreală să n-aibă. Și într-alt chip să nu fie, după zisa domnii mele, căci însumi am zis domniia mea.

Scris luna ghenarie 16 zile, vă leat 7137 <1629>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Radu-Vodă, nr. 256, f. 270v—271.
Copie.

215

1629 (7137) ianuarie 22.

Preda postelnic și Drosul vînd lui Vasilie spătar moșia lor din Mușătești, cu rumâni.

† Adecă eu, Preda postelnic și frate-mieu Drosul, feciorii Radului postelnic ot Balomirești, scriem și mărturisim cu acest zapis al nostru să fie de mare credință la mîna lui Vasilie spatar, cum să să știe că i-am vîndut partea noastră de moșie toată den sat den Mușătești și cu toți rumânii, pre nume: Radul Pițigoiu cu feciorii lui și Micul cu feciorii lui și Stanciul i Zoică

cu feciorii lui și Băruță cu feciorii lui și Ștefan cu feciorii lui și Ion cu feciorii lui și Stanciul Spahiul cu feciorii lui și Socol cu feciorii lui și Neagoe cu feciorii lui și Cîrstea cu feciorii lui și Opriș cu feciorii lui și Oprea cu feciorii lui și Bucuru cu feciorii lui și cu toate délnițele și cu délnițe boerești ce vor fi și den sat, den cîmpu și den apă și den pădure și den munte, de preste tot hotarul, cîtă iaste partea noastră toată, drept patru sute și optzeci de galbeni, bani gata.

Și o am vîndut noi de a noastră bunăvoie, ca să-i fie lui moșie și feciorilor lui. Și carii rumâni să vor afla fugiți den partea noastră, încă să fie ai dumnealui, oriunde-i va găsi să și-i ia să-i ducă la sat, fără de cîți sînt scriși în cest zăpis.

Și mărturie încă au fost la această tocmeală mulți boiari, anume: jupan Buzinca biv vel vistiiar i Dumitrașco comis ot Filipești i Tudoran suljer ot Vlădești i Grama suljer i Nénciul dvornic ot Mănești i Hrizan postelnic ot Bărbătești i Tatul logofet ot Orbească i Oprea logofet ot Rătivoești i Albul ot tam i Paraschiva logofet ot Butești i Leca comis ot Finta i Stoica peharnic ot Zărnești i Mihaiu ot Căldărușani. Și pîntru mai mare credință, pus-am și pecețile noastre spre acest zăpis, ca să să știe.

Пис аз, Драгомнр wt Рѣтнвоцин, мѣсеца генарїе кѣ днн.и, лѣт хзрлз.

Eu Preda

Eu Drosolu

Paraschiva logofet

Grama clucer

Tudoran sluger

Tatul logofet Danovic

Dragomir Rătivoescul

Λεχα κομης¹

Stoica peharnic²

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, III/9.

Orig. hîrtie (31 × 22), zece peceti aplicate.

Copie ibidem, ms. 168, f. 150.

216

1629 (7137) ianuarie 23, București.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Stoica logofăt ocine în Bătiești.

† Милостїю Божїею, Іу Плєксандрѣ воєвода н господинѣ въсон землє Уггровладхїнскоє, синѣ великаго н прѣдобраго поконнаго Іу Іаїаш воєвода. Дават господство ми сїю повѣланїє господства ми слѣг господства ми Стонкѣв ливгв-

¹ Leca comis

² Semnăturile sînt autografe.

фѣт и със синовн си елицеже емѣ Богъ даровахъ, такоже да мѣ ест вчиннъ ѝ село ѝ Бѣтїеши, вбаче дел Радованов вѣсахъ, вт полю и вт вод и вт шѣм и вт седалище селов и вт по вѣс хотаром, варѣ елика се хтитъ извратъ, понеже ест вна покѣпна поп Зрѣке, бащ Етонкѣв и със братом си чедї сїю вчиннъ, еже више реченѣ, вт на Радован, за...¹ аспрїи, ешеже въ дѣни Мнхнев коевод.

И вѣс дрѣжал поп Зрѣке, бащ Етонкѣв лѣгвѣт и със братчедї Етан сїю вчиннѣ еже више реченѣ със добро мирно вт тогда до дѣни Гаврїла коевод. Таже, къда ест вна тогда, а поп Зрѣке и брат его чедї, вни ест имѣла пренїе радї сїю вчиннѣ еже више рѣхъ със една дѣщїрав Радован, на имѣ Нѣга. И сице прѣше Нѣга тогда и рекла како нѣст вна покѣпна поп Зрѣке и брат его чедї Етан, сїе вчиннѣ еже више рѣхъ, нѣ ест вна притѣсина. Я къда ест вна послѣ, Нѣга, дѣщїрав Радован, ако ест видѣла како ест вна покѣпна поп Зрѣке сїе вчиннѣ еже више реченѣ вт на бащом си Радован, вна ест паднѣла на поп Зрѣке, тере се мирна; и ешеже потом ест подад поп Зрѣке Нѣгѣв, дѣщїра Радован, аспри готовн ѱ и мирнан се сѣт за нхнн добром волю.

И пак ест покѣпна Етонка лѣгвѣт ѣ ннѣ вт на Балѣ вт села, за ѣ аспри, един ннѣ на црѣква, със коци, а дрѣг на гор хотар. И пак ест покѣпна Етонка лѣгвѣт ѣ ннѣ вт на Етан, за рѣк аспрї, въ Хста Бѣрѣяннлов. И пак ест покѣпна Етонка лѣгвѣт ѣ ннѣ вт на Крѣчюн, код дол хотар, [вт на Крѣчюн], за ѣ аспрї. И пак ест покѣпна Етонка лѣгвѣт ѣ ннѣ вт на Добра код дол хотар, за ѣм аспрї. И пак ест покѣпна Етонка лѣгвѣт ѣ ннѣ вт на Етонка Божѣв вт Бѣлтѣрѣщї, за ѣм аспрї, ѝ Пнскѣла Еленов.

И пак да ест попев Зрѣке две ннѣ, един въ Хста Бѣрѣяннлов, а дрѣг вт изгор за водїницѣ, понеже сїю две ннѣ вна ест дал Некифор на сѣмрѣть его попев Зрѣке, да и сѣтворити ѣ сѣрѣкѣте. И поставна ест по Некифор и на помѣник.

И пак ест покѣпна Етонка лѣгвѣт ѣ ннѣ през реко вт на Бладѣла Бѣлѣжѣв, за ѣ новцї.

Понеже сїю вчине и мѣстове вна сѣт покѣпна поп Зрѣке ешеже из наипрѣжде врѣале, вт прочїи старн господарн. <И>² продадох сїю именнтїе людїе сїю вчине еже више рѣчнн вт своем доброволю и със знанїе вѣсох лѣгїашна и със сѣдетелїе по имѣ: вт Бѣтїеши, Радѣла кожочар и Тнхѣла и Нѣгое и Ынн.

Его радї дадох и господство ми Етонкѣв лѣгвѣт, такоже да мѣ ест вчине въ хѣб синовн и внѣкол и прѣвночетол и не вт когоже непоколѣвнмо, порнзмѣ господства ми.

Еже и сѣдетелїе поставнхолм господство ми: жѣпан Хризѣ великїи дворник жѣн пан Фїера вел лѣгвѣт и Трѣфанда вел внстїар и Мнхо вел спатар и Дѣмнтраке вел столник и Дїамандї вел колннн и Костанднн вел пѣхарник и жѣпан Конде великнн постѣлник. И исправник, Фїера вел лѣгвѣт.

¹ Loc alb.

² Omis.

И исписах Станка лугуфет въ дивни граду Бѣкереци, мѣсеца генаріе кѣ дни, отъ Падма до нинѣ, въ лѣтѣ хърлз.

† Іу Александръ киевска, милостію Божію господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Stoica logofăt și cu fiii săi, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină în sat în Bătiești, însă partea lui Radovan toată, din cîmp și din apă și din pădure și din vatra satului și de peste tot hotarul, oricît se va alege, pentru că a cumpărat popa Ureche, tatăl lui Stoica, și cu vărul său această ocină care este mai sus-zisă, de la Radovan, pentru...¹ aspri, încă din zilele lui Mihnea voievod.

Și au tot ținut popa Ureche, tatăl lui Stoica logofăt, și cu vărul său Stan această ocină care e mai sus-zisă cu bună pace, de atunci pînă în zilele lui Gavriil voievod. Deci, cînd a fost atunci, popa Ureche și vărul său, ei au avut pîră pentru această ocină, care e mai sus-zisă, cu o fiică a lui Radovan, anume Neaga. Și așa a pîrît Neaga atunci și a spus că nu a cumpărat popa Ureche și vărul său Stan această ocină, care e mai sus-zisă, ci au cotropit-o. Iar cînd a fost după aceea, Neaga, fiica lui Radovan, dacă a văzut că a cumpărat popa Ureche această ocină, care e mai sus-zisă, de la tatăl său Radovan, ea a căzut la popa Ureche de s-au împăcat; și încă după aceea, a mai dat popa Ureche 700 aspri gata Neagăi, fiica lui Radovan și s-au împăcat de bunăvoia lor.

Și iar a cumpărat Stoica logofăt 2 ogoare de la Balea din sat, pentru 200 aspri, un ogor la biserică, cu pomet, iar calălalt în hotarul de sus. Și iar a cumpărat Stoica logofăt un ogor de la Stan, pentru 120 aspri, în Gura Buruianilor. Și iar a cumpărat Stoica logofăt un ogor de la Crăciun, la hotarul de jos, [de la Crăciun,] pentru 200 aspri. Și iar a cumpărat Stoica logofăt un ogor de la Dobra la hotarul de jos, pentru 240 aspri. Și iar a cumpărat Stoica logofăt un ogor de la Stoica al lui Boja din Vilturești, pentru 240 aspri, în Piscul Cerbului.

Și iar să-i fie popii Ureche două ogoare: unul în Gura Buruianilor, iar celălalt din sus de moară, pentru că aceste două ogoare le-a dat Nechifor la moartea lui popii Ureche, să-i facă 2 sărăcuste. Și l-a pus pe Nechifor și la pomelnic.

Și iar a cumpărat Stoica logofăt un ogor peste rîu de la Radul Vlăjău, pentru 90 bani.

Pentru că aceste ocine și locuri le-a cumpărat popa Ureche încă mai înainte vreme, din <vremea>² altor domni bătrîni. <Și>³ au vîndut acești

¹ Loc alb.

² Omis.

numiți oameni aceste ocine care sînt mai sus-zise, de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor și cu martori, anume: din Bătiești, Radul cojocar și Tihul și Neagoe și Ion.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Stoica logofăt, ca să-i fie ocină de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Hrizea mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și Trufanda mare vistier și Miho mare spătar și Dumitrache mare stolnic și Diamandi mare comis și Costandin mare paharnic și jupan Conde mare postelnic. Și ispravnic Fiera mare logofăt.

Și am scris Stancul logofăt în minunata cetate București, luna ianuarie 23 zile, de la Adam pînă acum, în anul 7137 <1629>

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., XCIII/11.
Orig., hîrtie (37 × 26), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. din 1743.

217

1629 (7137) ianuarie 25, București.

Răvaș de 12 boieri hotarnici ca să aleagă ocinele lui Dumitru vistier de ale moștenitorilor din Cojești.

Zde bolerii hotarnici ai lu Dumitru vistier și ai megieașilor din Cojești [po ime] anume: ot Ruși, Balea postelnic i ot Berilești, Șteful postelnic i ot Săcuiani, Oprea logofet i ot Topoloveni, Borcea i Tudor i ot Belciugata, Frate i ot Sărulești, Dobre logofet i ot Văcărești, Nan logofet i Banea i ot Pitești, Miroslav i ot Stănești, Nan i ot Milești, Drăghici, să aleagă ocina Magdalinei călugăriți, și de moșie și de cumpărătoare, și partea a Fierăi, despre toți moșteanii satului Cojești, însă de î<n> șapte părți, trei părți ale călugăriți Magdalinei, și de moșie și de cumpărătoare, iar patru părți rămîn ale megieașilor de Cojești, să fie a tuturor moșteanilor de î<n> sat, însă cum vor afla cu sufletele lor și să aibă a lipi ocină lîngă ocină. Și hotarnic.....¹

Pis Lepădat logofet u București, méseța ghenarie 25 dni, vă leat 7137 <1629>².

Academia Republicii Socialiste România, CCCCLXXXIII/3.
Copie din 1856; altă copie la Muzeul de istorie a orașului București, ms. 1354, f. 11.

¹ Loc alb.

² Anul este scris și în cifre arabe.

1629 (7137) ianuarie 25, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Novac și lui Curăia moșie la Erghevița, jud. Mehedinți.

București, 25 ianuar 7137 <1629>.

Alexandru Iliăș, lui Novac și lui Curăia din Ergheaviță și fiilor lor, pentru această moșie din județul Mehedinți, partea lui Mihart postelnicul, cu „vecinii”: Tatomir, fiul lui Toader și fiii lui Opre Țigănașul. Ei o cumpărase (Novac și Curăia) de la Mihart din Șitoaia, pentru 10 000 de aspri gata, cu marturi „oameni buni”, „anume: din Cernețu, popa Vîlsan și Grozav și din Ergheaviță, Lupul și Dragul”. Din același sat li se confirmă părțile lui Pîrvul și Oance, fiii lui Dragul, nepoții „preazviteriții” lui popa Stan din Ergheaviță. Pe această parte se dase 8 000 de aspri gata, cu mărturie de „oameni buni”, „anume: din Cernețu, popa Vîlsan și Ion, nepotul de fiu al lui Lepădat, și Avram și Grozav și Vilcomir și Vîlsan și Lala și din Gălmăjoaia, Dragomir și Gripsor și Pîrvul și din Ergheaviță, Lupul și Dra...¹ și din Țărovățu, Nițșa și Radoslavu vătah și din Bistrețu, Nicolicea și Lupul și Pătru și Dumitru”.

Marturi: Hriza vel vornic, Vladu vel logofăt, Trufanda vel vistier, Miho vel spatar, Dumitrachi vel stolnic,...² vel comis, Costandin vel păharnic, Condilo vel postelnic. Ispravnic, Vladul vel logofăt.

Scrie Lepădat logofătul.

Monogramă cu roș și pecete. Pergament.

După N. Iorga, *Studii și documente*, VII, p. 4.

1629 (7137) ianuarie 27, București.

Dumitru vornic lasă fiului său Bunea logofăt moșie și vie la Grădiște, pentru că l-a îngrijit la bătrînețe.

† Adecă eu Dumitru vornicul de Mogoșăști scriu și mărturisesc cu acestu zăpis al meu, cum să se știe că mai naintea acestui zăpis fost-am făcut alt zăpis, iar al meu, la mîna Bunei logofet, cum că de a mea bunăvoe datu-i-amu și l-am dăruitu cu o moșie de în Grădiște și cu viaa cea mare

¹ Loc rupt (mențiunea editorului).

² La editor, loc alb exprimat printr-o linie.

boerească, cum, după petrecania a mea, lui să-i fie acea ocină și cu viia, moșie drept milă și drept răpaos ce am văzutu de la dînsul, ca să-mi fie și mie pomană în urmă. Și nimea sau de în frați sau de în nepoți sau de într-alte rude treabă sau meteah într-alt chipu să nu aibă, cum scrie în celalalt zapis.

Iar după acéia, eu iar m-am socotit și am gînditu că după atî<ta> milă și răpaos și cinste ce-mi arată el mie, gîndit-am că mi-e un fecior, ce cu această moșie cu viia ce l-am dăruițu, ca să-i fie lui moșie după petricania a mea. Iar acum, eu-lū dăruescū, iar de a mea bunăvoe și făr de nice o silă, ca să fie lui moșie za ohabă, și pînă voiu fi eu viu cu bună pace. Și să se va întîmpla mîine-sa, jupîinesei méle Marii moarte înainte-mi, iar fiiului nostru Bunei logofet tot să-i fie lui moșie za ohabă în veac, cum scrie mai sus: moșia și cu via cea mare boerească de în Grădiștea de Sus și cu toate părțile, cum scrie și în celalalt zapis pre nume.

Și pre acestu zapis al mieu să aibă a-și face și cărți de moșie domnești. Și pântru credința pus-am și mărturie: jupan Ivașco biv vel dvornic i jupan Gligorie biv bel comis i jupan Mușat vistiiar i jupînul Staico logofet ot Șintești i Para logofet i Moga logofet i Ghiorman, brat Dumitru vornic i star Stoica i sinū Voico, ot Mogoșăști, i Stan Bărcoci ot Grădiște i Șerban pîrcălabul.

И пис аз, Шербан логѡфет ѡт Блацирецин, въ настоли градѹ Бѹкѡрецин, мѣсеца генаріе кѡ дѣни, въ лѣт хѡрлѡз.

Paraschiva logofet iscal
Gligorie comis
Staico dvornic¹

Academia Republicii Socialiste România, CCCXCIX/25.
Orig., hîrtie (30 × 20,5), trei pecetei aplicate.

220

1629 (7137) ianuarie 30, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește m-rii Banu din Buzău ocină la Maxin.

† Милостію Божію, Іу Александрѡ воєвода и господинѡ въсон земле Ѣггеро-кляхінское, синѡ великаго и прѣдобраго, поконниом Іу Илѡш воєвода. Дават господство ми сѣе повеленіе господство ми <с>²вѣтѣн божествѣнѣн монастыри глаго-

¹ Semnăturile sint autografe.

² Omis.

лѣми Индронїев вистїар вт карош господство ми вт Бѣзъѣ нгдѣже ест храм благовѣщенїе Богородице и втцѣ егѣмена попа Самона и вѣсѣм иннокол еаниц жнѣшцѣх вѣ шентели тоѣ, такоже да ест свѣтѣн монастырн више рѣх вчиннѣ вѣ село ѣ Макѣни, вѣ сѣдство Бѣзъѣ», лми вт дела Богданов синѣ Нѣгоев Шѣспитѣла половинѣ, вт поля и вт шѣма и вт вода и вт седалище сѣлаве, вт посѣде, варе елика се хтит избѣрет вт по вѣсом хотаром, понеже ест покѣпна попа Самона егѣменѣ сїю више речена вчиннѣ вт над Согдан, синѣ Нѣгоев Шѣспитѣла вт Макѣни, за хдѣ аспри готови, вѣ днїе Платандрѣ воевод, синѣ поконинаго Радѣла воевод, когда вист теченїе лѣтом хѣрлг. <И>¹ продал ест Богдан, вн за свою доброволю.

<И>¹ видѣхом господство ми и книг втцѣ епископ Ефрем Бѣзовекїн за покѣпнїе, сѣс мнози добри людїе сведетелїи, на нме: вт Макѣни, попа Епрѣ и Дѣмитрашко и Бодин и Радѣла и Рѣцѣп и Етанчюл и Етозан, како ест бна покѣпна сїа вчиннѣ вт прѣд свѣтинѣ его.

И пак да ест свѣтомѣ монастырн више рѣх, храм благовѣщенїе Богородице вчиннѣ ѣ Макѣни, пакнже вт дела Богданов, синѣ Нѣгоев Шѣспитѣла, вѣлче вт половинно за ѣжѣ, половинѣ, вт поля и вт шѣма и вт вода и вт посѣде и вт над вѣс хотаром, елика се хтет избѣрати, понеже ест бна продал Богдан више пис вт дела его половинно за ѣжѣ, наю вт прѣжде вѣрлме Балнкѣв и Етанов и Радѣлаве и прочїем брати за вчиннѣ вт Маѣни.

И потом, кѣда ест бїу сѣда, вѣ днїе господство ми, вѣ на второе редѣ за господство, а Балнка и Етан и Радѣла и сѣс братїем за вчиннѣ, вн сѣт продал вт половинно за ѣжѣ, что сѣт бна покѣпна внн, половинно втцѣ егѣменѣлов поп Самона вт свѣта монастыр вт Бѣзъѣ више пис, храм благовѣщенїе Богородице, за хдѣ аспри готови, пакн вт прѣд втцѣ епископѣлаве Ефрем Бѣзовекїн, сѣс ѣзанїа вѣсѣм мегїашом вт гор нз дол и вт вкрѣст мѣстом и вт прѣд господство ми.

<Е>¹его радї дадох сѣм господство ми <с>¹вѣтомѣ монастырн зовеомлѣ Индронїев вистїар, храм благовѣщенїе Богородице, такоже да мѣ ест вчиннѣ дѣдїно и вѣ хѣде и не вт кождо непоколѣенно, порнзмо господства ми.

<Е>¹еже ѣбо и сведетелїи поставнх господство ми: жѣпан Хриза вел дворник и жѣпан Фїера вел лѣгѣфет и жѣпан Трѣфанда вел вистїар и жѣпан Мнхо вел спѣтарю и Дѣмитраки вел столник и Дѣлманди вел колмс и Костандин вел пѣхарник и жѣпан Кондано вел постѣлник. И исправник, Фїера великїи лѣгѣфет.

И написах аз, Лѣпѣдат лѣгѣфет, вѣ настолни граду рекомн Бѣкѣрѣцин, мѣсеца генарїе л днн и вт сѣзданїе мира, вт Пдлама до ннѣ вѣ сего писанїе текѣцинал лѣтом, вѣ лѣт хѣрлз, а вт рождѣства Христова, хдѣкѣ.

† Іу Платандрѣ воевода, мнлостїю Божїю господинѣ.

¹ Omissis.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită a lui Andronie vistier din orașul domniei mele din Buzău, unde este hramul blagoveșteniei născătoarei de Dumnezeu și părintelui egumen, popa Samoil și tuturor călugărilor cîți viețuiesc în acel lăcaș, ca să fie sfinte mănăstiri mai sus-zisă ocină în sat la Maxin, în județul Buzău, însă din partea lui Bogdan, fiul lui Neagoe Șupitul, jumătate, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindenii, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat popa Samoil egumenul această ocină mai sus-zisă de la Bogdan, fiul lui Neagoe Șupitul din Maxin, pentru 4400 aspri gata, în zilele lui Alexandru voievod, fiul răposatului Radul voievod, cînd a fost cursul anilor 7133. Și a vîndut Bogdan de bunăvoia sa.

Și am văzut domnia mea și cartea de cumpărare a părintelui episcop Efrem de Buzău cu mulți oameni buni martori, anume: din Maxin, popa Oprea și Dumitrașco și Bodin și Radul și Răgep și Stanciul și Stoian, că a cumpărat această ocină dinaintea sfinției lui.

Și iar să fie sfinte mănăstiri mai sus-zisă, hramul blagoveșteniei născătoarei de Dumnezeu, ocină în Maxin, iarăși din partea lui Bogdan, fiul lui Neagoe Șupitul, însă din jumătate de funie jumătate, din cîmp și din pădure și din apă și de pretutindenii și de peste tot hotarul, cît se va alege, pentru că a vîndut Bogdan mai sus-scrisul din partea lui jumătate de funie, mai dinainte vreme, lui Balica și lui Stan și lui Radul și celorlalți frați de ocină din Maxin.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, în al doilea rînd de domnie, Balica și Stan și Radul și cu frații de ocină, ei au vîndut din jumătatea de funie ce au cumpărat ei, jumătate părintelui egumen popa Samoil de la sfînta mănăstire de la Buzău mai sus-scrisă, hramul blagoveșteniei născătoarei de Dumnezeu, pentru 4000 aspri gata, iarăși dinaintea părintelui episcop Efrem de Buzău, cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri numită a lui Andronie vistier, hramul blagoveșteniei născătoarei de Dumnezeu, ca să-i fie ocină, dedină și de ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Miho mare spătar și Dumitrachi mare stolnic și Diamandi mare comis și Costandin mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic, Fiera mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun numită București, luna ianuarie 30 zile și de la facerea lumii pînă acum, la această scriere cursul anilor, în anul 7137, iar de la nașterea lui Hristos, 1629.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Banu, XI/15.

Orig., perg. (30,5 × 37,5), pecete timbrată, căzută.

Trad. din prima jumătate a sec. al XVIII-lea ibidem, XI/16; alte traduceri ibidem, mss. 186, f. 24v—25 și 196, f. 120v—121.

221

1629 (7137) februarie 4.

Tatomir și Barbul din Comanca se vînd rumâni lui Necula vistiier.

† Adecă eu Tatomir cu feciorii miei și cu toată ocină mea și eu Barbul cu feciorii miei și cu toată ocina mea, de în sat den Comanca, den județul Rom<anați>, scris-am acesta al nostru de mare credință, să fie la mîna jupan Neculei vistiier ca să se știe cum am venit noi de ne-am vîndut jupan Neculei vistiier, să-i fim rumâni cu feciorii noștri și cu frații noștri și cu toată ocina noastră, den cîmpu, de în pădure și de în siliștea satului și cu vile și cu tot venitul. Și am luat eu Tatomir 2700 aspri și am luat eu Barbul iar 2700 aspri gotovi. Și ne-am vîndut noi de a noastră bună voe fără nici o silă.

Pentru că am fost noi megiașe cu ocinele noastre. Iar după acéia, cîndu a fost acum în zilele domnu nostru Io Alexandru voevodă, sină pocoinago Io Iliăș voevodă, venit-am moșnenii satului de se-au vîndut toți să fie rumâni. Deci noi încă am venit al doile rînd de ne-am vîndut și noi jupan Neculei vistiier, drept acești aspri cîți scriu mai sus, să-i fim și noi rumâni cu alalți megiași. Și am luat toți banii de în divan, denaintea domnu nostru Io Alexandru voevodă și a tuturor boiarilor celor mari. Mărturii: jupan Hrizea velichii dvornic i jupan Fiera vel logofet i jupan Papa biv vel dvornic i jupan Ivașco biv dvornic vel i jupan Trufanda vel vistiier i jupan Miho vel spatar i Vlad biv vel vistiier i Dumitrașco biv vel vistiier i Gligorie comis i Stamatie biv vel portar i Mateiu aga i Dumitru căpitan. *Инако да неѣст, по наше реченіе.*

Ине Станчюл логофет, мѣсеца февруаріе дѣ дни, лѣт хзрлз.

Hrizea vel dvornic

Fiera logofet

Papa biv vel dvornic

Ivașco vornic

Gligorie comis

Μηχος σπαταρις¹
Vladu vistiiar
Dumitraşco vistiiar
Τρουφαντας βηστιαρης²
Stamati aga
Eu Matiiu aga
Dumitru căpitan³

Academia Republicii Socialiste România, C/141.
Orig., hîrtie (30,5 × 27,5), 12 peceti aplicate.

222

1629 (7137) februarie 5, Bucureşti.

Alexandru Iliaş voievod întăreşte m-rii Banu, din oraşul Buzău, ocine în Berindeşti, Muscelul Sărăţii şi Maxin.

Dat-am domniia mea această învăţătură a domnii mele sfintei şi dumnezeştii mănăstiri ce să chiamă a lui Andronie vistiiar, care este din josul oraşului Buzău, unde este hramul Blagoveştenii Bogorodiţe şi părintelui egumenul popa Samoil şi tuturor călugărilor cîţi vor lăcui într-această mănăstire, ca să fie sfintei mănăstiri ce scrie mai sus ocină în Berendeşti, însă parte lui Bădilă armaşul, tatăl Anii, cît au avut de cumpărătoare de la Cornea, partea lui toată, din cîmp, din pădure şi din apă şi de pătutindenea, de preste tot hotarul cît să va alege, din zilele Mihni vodă.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri, hramul Blagoveştenie Bogorodiţe ocină în Berendeşti, însă din partea Rădănească stînjăni 20, din apă pînă în vârful cîmpului, ce au fost cumpărat Bădilă armaşul, tatăl Anii, de la Opriş, în zilele Mihni vodă, leat 7086.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri ce scrie mai sus ocină în Berendeşti, însă din partea Grosei 6 stînjăni de ocină, ce au fost dat Bădilă armaşul 6 vaci de au scos pă Grosie din mare nevoe, în zilele Mihni vodă. Şi au mărturisit megiaşii din Berendeşti, anume Oana i Muşat al Dumei i Şarban i Dobre i Pădure i Dragul în zilele lui Alexandru vodă, sin Radul vodă, leat 7131 cum au fost plătit Bădilă armaşu pe Grosie, cum scrie mai sus. Şi au dat Ana, fata lui Bădilă armaşu această ocină ce este mai sus-zisă la sfinta mănăstire hramul Blagoveştenii Bogorodiţe pentru pomană, ca să fie sfintei mănăstiri de moştenire.

¹ Miho spătar

² Trufanda vistier

³ Semnăturile sînt autografe.

Și iar să fie sfintei mănăstiri ce este mai sus-zisă ocină în Berendești, însă partea Anii, fata lui Bădilă armașu, toată și de moștenire și de cumpărătoare, din câmp, din pădure și din apă și cu vad de moară și de pretutindenea, de preste tot hotarul, cât să va alege, pînă în vârful cîmpului, pentru că au dat Ana, fata lui Bădilă armașu, această ocină ce au avut ia de la părinții ei, ca să fie sfintei mănăstiri din Buzău, hramul Blagoveștenii Bogorodițe, care este metoh și sub ascultare la sfînta mănăstire din Rumeli, care să chiamă Dușca, hramul Preobrejenii, pentru sufletele părinților ei, ca să fie sfintei mănăstiri de moștenire. Și au scris la sfîntul pomelnic 14 suflete, anume: Bădilă i Buna i Ana i Dobrișan logofătu i Neacșa i Mușat i Jăleză i Vlad i Neacșa i Șarban i Nedelca i Dragul i Neagul i Calea, ca să se pomenească la sfînta, dumnezeiasca leturghie. Și au dat Ana, fata lui Bădilă armașu, această ocină ce este mai sus-zisă, ia de a ei bună voe, fără de nici o silă și cu știrea tuturor megiișilor, ca să fie sfintei mănăstiri hramul Blagoveștenii Bogorodițe de moștenire. Și am văzut domnia mea și carte Mihniei vodă de moștenire pre această ocină, leat 7 000 și zapise de la mîna Anii, fata lui Bădilă armașu, cu mare blestem, leat 7134, cu mulți boeri mărturii, iscăliți în zapis, anume: Ivasco vel vornic i Buzinca vistiiar i Mihul vel păharnic i Gligorie comis i Costea slujer i Dumitru vistiiar, cum au dat și au închinat Ana această ocină toată la sfînta mănăstire ce este mai sus-zisă, pentru pomană.

Și iar să fie sfintei mănăstiri hramul Blagoveștenii Bogorodițe ocină în Muscelu Sărății, însă partea lui Dragomir Robul portarul, ce au fost cumpărată de boerul domniei mele Grigorie comisu, de la Naan și de la Hrizan, nepoții lui Dragomir Robul, drept ughi 80 gata, din câmp, din pădure și din apă și din vie și de pretutindinea, de preste tot hotarul, pentru că o au dat și o au închinat singur Grigorie comisu această ocină ce este mai sus-zisă la sfînta mănăstire hramul Blagoveștenii Bogorodițe, pentru sufletul lui, ca să fie sfintei mănăstiri de moștenire și de întărire, iar lui Grigorie comisu ca să-i fie vecinică pomenire. Și am văzut domnia mea și zapisul de la mîna lui Grigorie comisu, cu mare blestem și cu boeri mărturii, anume: jupan Ivașco vornic i Vlad vistiiar și din Potăceni, Radul postelnic i Radu logofătu. Și au pus Grigorie comisu și blestem, ca nimenilea din rudeniile lui treabă să n-aibă a lua ocina de la sfînta mănăstire, nici fată, nici fecior, nici nepot. Iar cine să va ispiti ca să ia această ocină, acela să fie proclat și afurisit de 318 părinți, carii au fost la Nicheia.

Și iar să fie sfintei mănăstiri hramul Blagoveștenii Bogorodițe ocină în sat în Maxin ot sud Buzău, însă din partea lui Bogdan, feciorul lui Neagoe Șupitul, jumătate, din câmp, din pădure, din apă, din siliștea satului, de pretutindinea, oricît să va alege și de preste tot hotarul, pentru că au cumpărat popa Samoil această ocină de la Bogdan, feciorul lui Neagoe Șupitul

din Maxen, drept 4 400 aspri gata, în zilele lui Alexandru vodă, feciorul răposatului Radu vodă, leat 7133. Și au vîndut Bogdan el de a lui bunăvoe. Și am văzut domnia mea și cartea părintelui Efrem, episcopul de la Buzău, de cumpărătoare, cu mulți oameni buni mărturii, anume: din Maxen, popa Oprea i Dumitrașco i Bodin i Radu i Rigep i Stoian i Stanciu, cum au fost cumpărat această ocină de mai nainte sfinția lui.

Și iar să fie sfintei mănăstiri, care este mai sus-zisă, hramul Blagoveștenii Bogorodițe, ocină în Maxen, iar din partea lui Bogdan, sin Neague Șupitul, însă din jumătate de fune, jumătate, din cîmp, din pădure, din apă, de pretutindenea, cît să va alege de preste tot hotarul, pentru că au fost vîndut Bogdan care este mai sus-zis, din partea lui, jumătate de fune, mai denainte vreme Balicăi și lui Stan și Radului și celorlalți] frați de ocină din Maxin.

Iar după aceia, cînd au fost acum, în zilele domnii mele, întru al doilea rînd de domnie, iar Balica și Stan i Radul cu frații lor de ocină, ei au fost vîndut din jumătate de fune ce au fost cumpărat ei, jumătate, părintelui egumenului popii Samoil, de la sfînta mănăstire ce scrie mai sus, drept 4 000 aspri gata, iar denaintea părintelui Efrem episcopul și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din prejurul locului. Și au vîndut acești oameni ce sînt mai sus-zîși ale lor ocine, cum scrie mai sus, de a lor bunăvoe.

Drept aceia și domnia mea singur am dat sfintei mănăstiri ce să chiamă a lui Andronie vistiiar, hramul Blagoveștenii Bogorodițe, ca să-i fie ei ocină de moștenire și de întărire și de către nimeni neclătit, să nu fie preste zisa domnii mele.

Adecă și mărturii am pus domnia mea: jupan Hriza vel vornic i pan fiera vel logofăt i pan Trufanda vel vistiiar i pan Mihul vel spatat i Dumitrache vel stolnic i Iamandi¹ vel comis i Constandin vel păharnic i pan Costandin² vel postelnic. Și ispravnic Fiera vel logofăt.

Și am scris Lepădat logofăt în cetatea București, luna februarie 5 zile, de la Adam leat 7137 <1629>.

Io Alexandru voevod, milostiuu Bojiu, gospodin.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Banu, nr. 196, f. 57v — 58.

Traducere; altă traducere ibidem, ms. 186, f. 22v — 24, cu unele deosebiri grafice.

¹ Pentru: Diamandi.

² Pentru: Condilo.

1629 (7137) februarie 9.

Alexandru Iliaş voievod scuteşte de dări pe rumânii fugiţi din satul Şovîrlov al m-rii Topolniţa, în caz că se vor întoarce.

† Милостїю Божїю Іу ПЛЕЃАНДРЪ КОМВОДА И ГОСПОДИНЬ, СИНЪ ПОКОИНАГО Іу НАЕША КОІВОДА. ПШЕМА ГОСПОДСТВО МИ VOO TUTORORA MEGIIAŞILOR DEN SAT DEN ŞOVÎRLOV, CARII AŢI FOST RUMÂNI AI SFENTII MĂNĂSTIRII TOPOLNIŢA, CE-I IASTE HRAM SVETI HARANGHEL MIHAIL ŞI ACUM V-AŢI RĂSIPIT PREN ȚEARA TURCEASCĂ ŞI PREN ȚEARA UNGUREASCĂ. DUP-ACEASTA, VĂ DAU ÎN' ŞTIRE DOMNIE MEA PĂNTRU CĂ AM ÎNȚELES DOMNIE MEA DE 3 CĂLUGĂRAŞI SIRBI CUM AU VENIT DEN ȚEARA TURCEASCĂ DE AU MERSU LA ACEA SFINTĂ MĂNĂSTIRE TOPOLNIŢA, DE SÉ-AU APUCAT DE MĂNĂSTIRE PUSTIE SĂ O DEREAGĂ. ŞI AU VENIT AICEA NAINTEA DOMNIA MÉLE DE SÉ-AU JĂLUET ACII 3 CĂLUGĂRAŞI PĂNTRU ACEST SAT ŞOVÎRLOV, CUM AU FOST DE MOŞIE AL SFENTII MĂNĂSTIRI ŞI SE-AU RĂSIPIT.

Derept acéia, domnia mea am socotit păntru acea sfintă mănăstiri ca să nu stea pustie. Deci v-am ertat domnie mea, ca să fiţi în pace...¹ de bir şi de bou şi de cal şi de oae seacă şi de oae de sulgiu şi de miiare şi de ceară şi de toate dăjdile şi mîncăturile cîte sînt priste an în țeara domnii méle.

Derept acéia, în vréme ce veţi vedea ceasta carte a domnii méle, iar voi să căutaţi să vă veniţi la sileştea voastră toţi, să vă apucaţi de hrană şi de loc, să fiţi pre lîngă sfinta mănăstire, să nu fii fără de oameni. Iar de cătră domnie mea veţi avea pace de toate, cum scrie mai sus.

Derept acéia şi voi toate slugile domnii méle, care veţi înbla într-acest judeţ de acéste slujbe, voi să căutaţi foarte să vă feriţi de acest sat şi în pace să lăsaţi de cîte sînt scrise mai sus, păntru că acest sat au fost fugit încă den zilele lu Mihail voivodă, de nimelea de nemic să nu-i învăluiţi, că cine-i va învălui, certare va avea de cătră domnie mea. ИНАКО ДА НЪСТ, ПО РЕЧ ГОСПОДСТВА МИ.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис мѣсеца фекрварѣ 9 дьни, лѣт хзрлз.

† Іу ПЛЕЃАНДРЪ КОМВОДА, МИЛОСТІЮ БОЖІЮ, ГОСПОДИНЬ.

Иу ПЛЕЃАНДРЪ КОМВОДА <т.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XCIII/24.

Orig., hîrtie (30 × 21), pecete aplicată, căzută.

Copie ibidem, ms. 330 f. 206.

EDIȚII. Dinulescu, *Doc. țărani*, 29—31; Crețeanu, *Topolnița*, 213—214.

¹ Un cuvînt ilizibil, șters de diac cu cerneală.

1629 (7137) februarie 10, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Ivașco vornic un rumân din Siliște, răscumpărat de la turci.

† Милостію Божію Іу Александръ воєвода и господинь, синъ покойнаго Іу Нліаш воєвода. Дават господство ми сін повелѣніи господство ми почтєнною правитєлю господства ми жєпан Івашко вив вел дворник и жєпаницєв его Яикъи ворничєса и синє си Гаврилашко, са сã fie volnici cu această carte a domnii mèle de sã fie 1 rumân, anume Monea, feciorul lu Nan de în Siliște. Pentru că acest rumân Monea, el au fost rumân de moșie al Udrei, feciorul jupînesei Mariii de Silește. Apoi, el au fugit în Țeara Turcească și cu o soră a lui. Apoi, el au fost furat acolo multe unealte de la un turcu. Deci, acel turcu i-au adus aicea înaintea domnii mèle în divan. Deci, într-acéia, domnia mea i-am dat pre mâna celui turcu, ca sã-i fii ca niște robi.

Apoi, domnia mea <m-am> milostivit de am răscumpărat pre sora Monei de la acel turcu, cu 25 de galbeni, pentru pomeana și iaste în casa domnii mèle.

Iar Monea, el au zis înaintea domnii mèle în divan, cum au fost rumân de moșie al Mîrzei spatar de în sat de în Greci.

Deci, l-au răscumpărat cistit dregătoriul domnii mèle jupan Ivașco dvornic și jupîneasa lui, Anca și fiu-său Gavriლაშco, pre Monea iar cu 25 de galbeni, ca sã-i fii rumânu.

Iar apoi Monea, deaca l-au răscumpărat cistit boiarenul domnii mèle ce scrii mai sus de la acel turcu, iar Monea se-au aflat și se-au devărat că au fost rumân de moșie Udrei, feciorul jupînesii Mareii de Siliște. Deci, într-acéia, cistit boiarenul domnii mèle Ivașco dvornicul întreat-au și pre Udrea de Siliște, vrea-va sã-i întoarcã banii ce au dat și sã-și fie rumânul ce scrii mai sus, Monea. Iar el au zis că nu-i trebuiaste.

Deci într-acéia, domnia mea încă am dat cistitului boiarenului domnii mèle jupan Ivașco dvornic i jupanițev ego Ancăi și fiu-său Gavriლაშco, ca sã le fie acest rumânu, Monea, ce scrii mai sus de moșie în veacu. Инако да нѣст, по рєч господства ми.

И исправник, сам рєч господства ми.

Пис в Бѣкврєци, мѣсеца фєврваріє 7 дѣни, вѣ лѣт хрлв.

† Іу Александръ воєвода, милостію Божію господинь.

Иу Александръ воєвода <m.p.>

Arh. St. Buc., A. N., CXVI/27.

Orig., hirtie (30 × 21), pecete aplicată.

1629 (7137) februarie 13, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește închinarea m-rii Cășcioarele, m-rii Pantocrator de la Athos.

† Cu mila lui Dumnezeu, Ioan Alixandru voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului, răpoosatului Io Iliăș voevod. Dat-au domnia lui această poruncă a domniei lui sfintei și dumnezeestii mănăstiri de la Svetagora, unde iaste hramul Opandocrator și tuturor călugărilor cîți vor lăcui întru acel sfînt lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri, ce s-au zis mai sus, sfînta mănăstire de aici din pămîntul domniei lui, caré să chiamă Cășcioarele, hramul vovedeniia născătoarei de Dumnezeu, metoh și supusă sfintei mănăstiri de la Pandocrator de la Svetagora, cu toate satele și cu toți rumânii și cu toți țigani și cu toate bucatele și cu tot venitul sfintei mănăstiri Cășcioarele cea mai sus-zisă. Pentru că la această sfîntă mănăstire Cășcioarele au fost ctitori moșii, strămoșii și părinții boiariului domniei lui Ivașco vtori dvornic de la Bălotești și ai Mujei din Rătești și ai Paraschevii cu frații lui, feciorii Dragului postelnécului din Slătioare, încă mai dinnainte vréme, din zilele altor domni bătrîni, de cînd s-au făcut sfînta mănăstire Cășcioarele.

Iar după acéia, cînd au fost acum în zilele domniei lui, întru al doilea rînd de domnie aici în Țara Rumânească, iar boiariul domniei lui, Ivașco dvornic ot Bălotești și Muja din Rătești și Paraschiva cu frații lui, feciorii Dragului postelnic, ei au venit înaintea domniei lui la divan și înaintea tuturor cinstițiilor boiariilor domniei lui, de au dat și au închinat pe sfînta mănăstire Cășcioarele metoh și supusă să fie la sfînta mănăstire de la Svetagora, hramul Opandocrator, cu toate satele și bucatele spre întărire și dumnezeestilor călugări spre hrană, iar ctitorilor și domniei lui să-i fie vécinică pomenire și să să pomenească ei și părinții lor la sfînta și dumnezeiasca liturghie.

Și au văzut domnia lui și zapis de la mîna acelor boiari ctitori, ce să scriu mai sus, făcut cu mare jurămînt la mîna părintelui igumenului Veniamin <de la sfînta mănăstire Cășcioarele>¹ cum să nu aibă altul nimenea din ctitori a să apuca de vre-un rumân sau țigan sau de alte bucate de ale sfintei mănăstiri Cășcioarele, ci să fie toate satele și moșiile ale sfintei mănăstiri Cășcioarele ce s-au zis mai sus cum au fost și mai nainte vréme, iar părintele igumenul Veniamin să aibă a purta grijă pentru toate satele, moșiile și bucatele ale sfintei mănăstiri Cășcioarele, ca să nu să răsipească.

¹ Loc rupt.

Și au închinat Ivașco dvornecul ot Bălotești și Muja Rătescul și Paraschiva cu frații lui, feciorii Dragului postelnic de la Slătioare, carii sînt ctitori <la> sfînta mănăstire Cășcioarele, ca să fie metoh și supusă sfîntei mănăstiri de la Svetagora, unde iaste hramul Opandocrator, ei de a lor bunăvoe și cu știrea tuturor megiașilor și a boiarilor mari și mici și dinaintea domniei lui.

Și au pus acești mai sus-ziși ctitori și jurămînt, oricarii din neamul lor sau din feciorii lor nu vor vrea să lase pe acest așăzămînt, ci vor vrea să calce și să strice pomenirea lor, acela să fie anathema și afurisit de 318 sfinți părinți, carii au fost la Nichea. Iar părinții carii vor fi ispravnici în urma părintelui igumenului Veniamin la sfînta mănăstire Cășcioarele să aibă a pomeni moșii, strămoșii și părinții acelor boiari ce s-au zis mai sus și pe dînșii la sfîntul poméneac și la sfînta dumnezeiasca liturghie. Iar [la] sfînta mănăstire Cășcioarele să fie metoh la Svetagora, hramul Opandocrator, în véci cu toate bucatele și cu toate moșiile și cu tot venitul.

Și au făcut acești mai sus-ziși boiari ctitori și zapis de la mîna lor cu mare jurămînt și cu mulți boiari mărturii scriși în zapis, anume: jupan Papa biv vel dvornic i jupan Aslan biv vel dvornic i Hera vel logofet i Miho vel spatar i Radul biv vel vistiiar i Tudor biv vel slugér i Neagul vel agă i Matei biv vel agă i Dumitru vtori viistiiar.

Drept acéia au dat și domnia lui sfîntei mănăstiri de la Svetagora, hramul Opandocrator, ca să-i fie sfînta mănăstire Cășcioarele, hramul vovedenie născătoare de Dumnezeu, metoh și supusă sfîntei mănăstiri Opandocrator cu toate satele și cu toate bucatele și cu țiganii și cu tot venitul spre întărire și călugărilor spre hrană și spre chiverniseală și de nimenea să nu să clătească, după zisa domniei lui.

Încă și jurămînt au pus domniia lui, după petrecerea domniei lui, pre carele va alége domnul Dumnezeu a fi domn Țării Rumânești, au din fiii domniei lui au din neamul domniei sau din alt neam, de va cinsti și va înnoi și va întări aciastă carte a domniei lui, pre acela domnul Dumnezeu să-l cinstească întru domniia lui, și în veacul cel viitoriu sufletul lui. Iar de nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei lui, ci o va călca și o va strica, acela să fie blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți, carii au fost la Nichea și să aibă parte cu Iuda și cu Aria.

Iată dar și mărturii au pus domniia lui pe jupan Hrizea vel dvornic i jupan Hera vel logofet i jupan Trufanda vel vistiiar i jupan Miho vel spatar i Dumitrache vel stolnic i Constandin vel peharnic i Condilo vel postelnic. Și au fost ispravnic Hera vel logofet.

Și au scris Lepădat logofet în scaunul Bucureștilor, méseța februarie-13 dni, leat 7137 <1629>.

Arh. St. Buc., M-rea Cășcioarele, I/1.
Traducere.

226

1629 (7137) februarie 17.

Alexandru Iliăș voievod întărește m-rii Căluui satul Răbegi în urma unei judecăți a acesteia cu rumâni din sat.

Cu mila lui Dumnezeu, eu Alexandru voivod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Io Iliăș voievod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele sfintei și dumnezeștii mănăstiri ce se cheamă Căluui de la Cepturoae, unde este hramul sfântului arhiereu și făcătorul de minuni Nicolae al Mirilichiei, ca să fie sfintei mănăstiri ce s-au zis mai sus satul Răbegi, din județul Jiul de Jos, tot satul cu toți rumâni și cu tot hotarul și cu tot venitul din cîmp, din pădure și din apă și cu vie, ver cîtă se va alege satul Răbegi, ver multă ver puțină, du preste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, pă bătrîne hotară și pre semne.

Pentru că acest sat Răbegi ce s-au scris mai sus, ei au fost tot oameni megiași cu moșia lor, încă mai denainte vreme. Iar după aceia, cînd au fost în zilele răposatului Mihail voivod, iar satul Răbegi, ei s-au vîndut rumâni cu toate, cu toată moșia lor, jupîn Radului Buzescul tot pă bani gata. Iar după aceea, jupînul Radul cluceru Buzescu, el au dat și au miluit pă sfînta mănăstire Căluui cu acest sat Răbegi, ce s-au scris mai sus, pentru sufletul lui și pentru sufletele părinților lui, ca să aibă pomană iar călugărilor să fie de hrană și de întărire sfintei mănăstiri. Și de atunci tot au stăpînit sfînta mănăstire Căluui acest sat Răbegii, pînă acum cu bună pace.

Iar după aceea, cînd au fost acum în zilele domnii mele, în al doilea rînd al domnii mele, iar satul Răbegi, ei au rădicat pîră și au venit înaintea domnii mele în marele divan dă s-au pîrît de față cu egumenul Erimiia. Și așa pîra satul Răbegi înaintea domnii mele în divan, cum că nu s-au fost vîndut ei rumâni jupan Radul clucer Buzescul, nici ei, nici moșia lor, nici au luat nici un ban, ci i-au înpresurat în silă. Deci într-aceia, domniia mea am căutat și am judecat pre dreptate și pre lege, împreună cu toți cinstiți dregători domnii mele și am dovedit domnia mea cu tot divanul cum că am fost vînduți rumâni jupînului Radul cluceru Buzescu tot pe aspri gata. ei de a lor bunăvoe, fără de nici o silă.

443.

Și am văzut domnia mea și cartea răposatului Mihail voevod cea de cumpărătoare și de miluire la sfânta mănăstire Căluilul, scriși toți rumâni pre anume și cine cîți bani au luat, cînd au fost cursul anilor la leat 7103 și cu mare blestem. Deci au rămas satul Răbegi de lege și de judecată dinnaintea domnii mele din divan, ca să fie iar rumâni sfintei mănăstiri Căluilul, precum au fost și mai denainte vreme

Drept aceea, am dat însumi domniia mea sfintei mănăstiri Căluilul ce s-au zis mai sus, ca să fie tot satul Răbegi ohamnicu și de nimeni să fie neclătit, preste zisa domnii mele.

Și mărturii am pus domnia mea: jupan Hrize vel vornic i Hiera vel logofăt i Trufanda vel vestiiar i Miho vel spatar i Dumitrache vel stolnic i Diiamandi vel comis i Costandin vel postelnic¹.

Fevruarie 17, leat 7137 <1629>.

Iaste copie scoasă întocmai după o condică veche ce să află în canțelariia iconomieii sfintei mitropolii, 1848 maiu 25.

Șeful canțelariei paharnic Zosima.

Protocolit, D. Iconomu.

Arh. St. Buc., M-rea Căluilul, X/3.

Copie după traducere; altă copie ibidem, ms. 722, f. 220—221.

EDIȚII. Nicolăescu-Plopșor, *Mon. j. Dolj*, 149—150.

227

1629 (7137) februarie 23.

Ignat și fratele său Marin vînd lui Hriza mare vornic ocină în Crășani.

† Scris-am eu Ignat și cu frate-mieu Marin de în Crasani acesta al nostru zapis să fie de mare credințe la mîna jupînului Hrizei marele vornic, cum să se știe că am vîndut noi de bunăvoea noastră dumnealui stînjeni de ocină de în Crasani 100, însă de în funea Manului. Și ne-au dat dumnealui pre stînjenu de ocină cîte trei costande. Datu-ne-au bani gata, tot costandi de argint, bani 2000 în mîna noastră, iară noi să nu vom avea ocină di în funea Manului, să-i umplém această sută de stînjini, noi să avim a daré dumnealui ocină de într-altă funé, tot să-i umplem această sută de stînjeni.

Dirept acéia, noi am făcut acest zapis al nostru să fie de mare credințe la mîna dumnealui.

¹ În acest timp Costandin era mare paharnic.

Și mărturii încă au fost la tocmeala noastră: Spiridon logofet și Dragomir Nălbanul i Bădica i Stan de Pisculiști, sinu Stanciului vătăhul i Mușat, nipotul lu Bărbătei căpitanul.

Acista am scris și mărturisim cu acista al nostru zapis.

ΠΙΣ ΜΚΣΕΥΑ ΦΕΒΡΩΔΙΟΥ ΚΓ ΔΑΝΗ, ΛΕΤ ΧΡΟΛΣ.

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, VI/4.

Orig., hîrtie (28 × 22), două peceți aplicate.

Copie ibidem, ms. 256, f. 326v—327.

228

1629 (7137) februarie 24, București.

Marco din Vulpești se vinde rumân, cu ocina sa, lui Fiera mare logofăt.

Adecăte eu Marco den Vulpești, feciorul lui Slavea, scris-am acesta al meu zapis să fie de credință la mîna jupînului Fierăi vel logofăt, ca să știe că am venit eu de a mea bună voe la dumnealui de m-am vîndut rumân dreptu trei mie de bani gata. Și m-am vîndut eu de a mea bunăvoe și cu toți feciorii miei și toată partea mea de ocină care o am cumpărat de la mătușă-mea Călină den funea Bebenească, ca să-i fiu dumnealui rumân de moșie și coconilor dumnealui pînă în vecie.

Și mărturie: Lepădat logofătul, Vasile den București și Pădure logofătul i Dumitru gramaticul ot Trăngănești¹ și den Vulpești, Oprea și Stanciul și Tatul.

Și am scris eu, Gherghe gramăticul, u grad ot București, luna februarie 24 dni, leat 7137 <1629>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroș, nr. 710, f. 721.

Copie.

229

1629 (7137) februarie 27, București.

Moșnenii din satul Studina se vînd rumâni, cu ocinele lor, lui Necula vistier.

† Adecă noi satul Dol Studina moșnenii satului, scris-am acesta al nostru zapis să fie de mare credință la mîna jupan Neculei vistiiariul, ca să se știe cum am venit noi toți de ne-am vîndut jupan Neculei vistiiariul cu feciorii

¹ În loc de: Tirgoviște.

noștri, cu frații noștri, cu ocinele noastre de în câmpu, de în pădure, de în apă și cu viile, cu săliștea satului, cu tot venitul și cu toată ocina noastră de în hotarū pînă în hotarū. Inșă și oamenii cum ne scriem pre nume aicea într-acest zapis: întîiu eu Tudor vîndutu-m-am cu feciorii miei și cu toată ocina mea, za 1800 aspri și Tanasie cu feciorii miei cu toată ocina mea, za 1800 aspri și Radul cu fecioriei și cu toată ocina mea, za 1800 aspri și Călin cu feciorii miei, cu toată ocina mea, za 1800 aspri și Stepan cu feciorii miei, cu toată ocina mea, za 1800 aspri și Nan cu feciorii miei, cu toată ocina mea, za 1800 aspri și Toader cu feciorii miei, cu toată ocina mea, za 1800 aspri și Stan cu feciorii miei și cu toată ocina mea, za 1800 aspri și Dragomir cu feciorii miei, cu toată ocina mea, za 1800 aspri și Obreație cu feciorii miei, cu toată ocina mea, za 1800 aspri și Aga cu feciorii miei, cu toată ocina mea, za 1800 aspri și Petco cu feciorii miei, cu toată ocina mea, za 1800 aspri și Radul cu feciorii miei, cu toată ocina mea, za 1800 aspri și Stan cu feciorii miei, cu toată ocina mea, za 1800 aspri și Vișan cu feciorii miei, cu toată ocina mea, za 1800 aspri și Prodan cu feciorii miei, cu toată ocina mea, za 1800 aspri și Stoica cu feciorii miei, cu toată ocina mea, za 1800 aspri și Lațco cu feciorii miei, cu toată ocina mea, za 1800 aspri și Mihăilă cu feciorii miei, cu toată ocina mea, za 1800 aspri, cin cupno vās¹ 34 200 aspri.

Pentru că noi acești moșnéni ai satului Dol Studina cîți ne scriem mai sus, fost-am toți megiiși judeci cu moșiile noastre. Iară după acéia, cînd a fost acum, în zilele domnu nostru Io Alexandru voevod, sinū pocoinom Io Iliăș voevodū, venit-am noi toți de ne-am vîndut la jupan Necula vistiariul să-i fim rumâni cu feciorii noștri și cu frații noștri și cu toate moșiile noastre. Și ne-am vîndut de a noastră bunăvoe, fără nici de o silă și ne-am luat toți banii, de în divanul cel mare deînaintea a domnu nostru Io Alexandru voevodū și a tuturor boiarilor celor mari, care mărturisescū într-acest zapis: întîiu jupan Hrizea velichii dvornic i jupan Fiera velichii logofet i jupan Papa biv velichii dvornic i jupan Ivașco biv velichii dvornic i jupan Miho velichii spatar i jupan Trufanda velichii vistiariar i jupan Vladul biv vistiariar i jupan Dumitrașco biv vel vistiariar i jupan Gligorie comis i jupan Stamatie biv vel portar i jupan Mateiu biv vel agă. Și ne-am vîndut noi de bună-voea noastră să fim rumâni jupan Neculei vistiariar de moșie. И не вт когождѣ не поколѣбнмо. Инако да нест.

Исписах аз, Станчоу логѡфет, в градѣ Бѣскрѣши, мѣсеца февралѣ кѣ дѣни, въ лѣт хрлѣз.

Hrizea vel dvornic

Fiera logofet

¹ Fac peste tot.

Papa biv vel dvornic
Ivașco dvornic
Μηχος σπαταρις¹
Τρουφαντας βιστιαρης²
Dumitrașco vistiier
Vladul vistiiar
Gligorie comis
† Stanciul armaș
Tatul dvornic³

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, XXIV/10.
Orig., hirtie (41,5 × 28), 11 peceti aplicate.
Copii ibidem, mss. 193, f. 244v—245 și 202, f. 198v—199.

230

1629 (7137) februarie 28, București.

*Alexandru Iliasz voievod întărește lui Fiera mare logofăt un vecin,
anume Marco din Vulpești.*

† Милостію Божію, Ыв Александръ воевод и господина восом земля Ѹгровлахъ, синь великаго и прѣдобраго, поконнаго Илеш воевод. Дават господство ми сію повеленію господства ми почтеннаго правітелю господства ми жспан Фіера вел лггвфет и със синови его, елицил Богъ даровахъ, такоже да мо ест един венинѣ, на име Марко, синь Глак, внѣк Татѣл вт село Бѣлпещини и със синови им и със вѣсахъ дѣла его за вчинѣ, котораю ест вил екѣповал вт теткам се Кѣлина, вт ѣжа глаголемил Бѣвнѣскѣ, вт пол и вт шѣм и вт вод и вт седалище силов, вт пѣсводи, елика сѣ хтит изврат.

Понѣже того челоувѣк Марко више пис вн ест вил кнѣз със вчина емѣ вт Бѣлпещини. Я по том, къда ест вил сѣда, къ дѣни господства ми, а Марко, синь Глак, внѣк Татѣлов, вн сам ест пошна на почтѣннаго правителю господства ми жспан Фіера вел лггвфет, тири продавати се им вчинѣ и със синови его и със вѣсахъ дѣла его за вчинѣ вт Бѣлпещини за хѣ аспри готови, вн за своим добром волю, без не една сїлност и със ѣзнанїи вѣсѣм лггвпшѣм вт гор из дол и вт-крест местом и вт прѣд господства ми.

И видѣхом господство ми и запис за проданїе на рѣка жспан Хертн вел лггвфет със сведітелѣ на име: [Лепъ] Лепѣдат лггвфет и Васїліе катах и Пѣдѣре лггвфет стар и ѣ Трѣговище, Дѣмитрѣ граматик и вт Бѣлпещини, Ѧпрѣ

¹ Miho spătar

² Trufanda vistiier

³ Semnăturile sînt autografe.

и Станѣла и Татѣла и Станѣла граматикъ въ Фирѣцѣхъ и ещѣже мнози свидѣтелѣе, еже не сѣхъ писани заѣ въ сѣю книгу.

Сего ради дадохъ имъ господство мнѣ почитаему правителю господства мнѣ жупанъ Фѣра велѣа ѡгвѣстѣ ещѣже да мо ест сѣю више речено вѣчно на имѣ Марко за дѣднѣ даже до въ вѣки имъ и синокомъ имъ и вѣнкомъ и превѣчетомъ и въ нигождо непоколебимо, порнзмо господства мнѣ.

Еже и свидѣтелѣе поставлемъ господство мнѣ: жупанъ Хризѣ велѣа дворникъ и жупанъ ...¹ велѣа ѡгвѣстѣ и жупанъ Мнѣхо велѣа спатаръ и жупанъ Трѣфанда велѣа вѣстеръ и жупанъ Дмитраке велѣа столникъ и жупанъ Диманданъ велѣа комисъ и жупанъ Костандинъ велѣа пѣхарникъ и жупанъ Кондана велѣа пѣстелникъ.

Ѳзъ Гирге граматикъ <исписанъ> въ настоянѣе градъ ѡ Бѣскрѣцѣхъ мѣсеца февруарѣе кнѣ дѣни, въ лѣтъ хѣрлѣзъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Pleaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Fiera mare logofăt și cu fiii lui, cîți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie un vecin anume Marco, fiul lui Slav, nepotul lui Tatul din satul Vulpești și cu fiii săi și cu toată partea lui de ocină, pe care a răscumpărat-o de la mătușa sa Călina, din funia numită Băbenească, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindenii, oricît se va alege.

Pentru că acest om Marco mai sus-scris, el a fost cnez cu ocina lui din Vulpești. Iar după aceea, cînd a fost acum în zilele domniei mele, Marco, fiul lui Slav, nepotul lui Tatul, el singur a venit la cinstitul dregător al domniei mele jupan Fiera mare logofăt de s-a vîndut vecin și cu fiii săi și cu toată partea lui de ocină din Vulpești, pentru 3000 aspri gata, de a lui bunăvoie fără nici o silă și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Și am văzut domnia mea și zapis de vînzare la mîna jupanului Hera mare logofăt cu martori, anume: [Lepă] Lepădat logofăt și Vasilie vătaf și Pădure logofăt cel bătrîn și din Tîrgoviște, Dumitru gramatic și din Vulpești, Oprea și Stanciul și Tatul și Stanciul gramatic din Fierăști și încă mulți martori care nu sînt scriși aici în această carte.

De aceea, am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Fiera mare logofăt, ca să-i fie acest vecin mai sus-spus anume Marco de moștenire pînă în veci, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Hrizea mare vornic și jupan....¹ mare logofăt și jupan Miho mare spătar și jupan Trufanda mare vistier și

¹ Loc alb.

jupan Dumitrache mare stolnic și jupan Diamandi mare comis și jupan Costandin mare paharnic și jupan Condila mare postelnic.

Eu Ghirghe gramatic <am scris> în cetatea de scaun, în București, luna februarie 28 zile în anul 7137 <1629>.

Arh., St. Buc., Condica m-rii Vieroș, ms. 710, f. 715—716.
Copie; altă copie ibidem, ms. 479, f. 70v.
Trad. ibidem, ms. 349, f. 293v—240.

231

1629 (7137) martie 1, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Nenciul și fiului său Necula ocină la Țigănești, în jud. Mușcel și Pădureți.

† Мнаостіюю Божію, <Іу Ялєѣандрѣ воєвода и господињъ вѣсон землє Зггровлахїнское, синѣ веланкаго> и прѣдобраго, покойниомѣ Іу Нанѣш воєводѣ. Дават господство ми сїю повелѣнїѣ господство ми Нѣнчюлов и синѣ си Некѣлев и сѣс синовѣ их, елици им Богъ дастъ, такоже да сѣт учинѣ с село с Цигѣнеци, шт сѣдство Мѣшчелъ и Падуѣрецъ шт дела <снѣм си, Станок и Битанок и Стонкѣв половиню и шт дела ма>терам си Бонкѣв пакнже половиню, сѣс мѣстоєє и сѣс ливези и <сѣс швоцїю и сѣс виноградѣ, шт поля и шт шѣма и шт вод и сѣс бродо>єє за водїниѣс и шт седалище селов, шт пѣсвѣдѣ, вєє елика се хт<сит нзєрат, понеже сїю вѣше речєнѣс учинѣ с село с Цигѣнеци била ест> им права и стара учинѣ и за дѣдїно шт над снѣм си им више писани и шт <матерам си, Бонка, ещєже шт наипрѣжде врѣмє, анѣ ест била притѣсєна> за прѣво братчєд си, Стан и за Еланиѣл, шѣр Станок. И вѣс дрѣжжали шнѣ с мнаостїю.

И потоам, кѣда ест бна сѣда, с дѣни господства мѣн, вѣ на второе редѣс за гвсподство, а Стан и Некѣл, синѣ Нѣнчюлов, шни сѣт имали прѣх прѣд господство ми. И сиѣ прѣше шнѣ, како ест бна имала и дѣдам си Бонка учинѣ с Цигѣнеци, кѣпно сѣс братї єн, Стан и Бн<тан и Стонка, а Стан вѣсѣ Нѣнчюлов бащ Некѣлев>, шн ест сици прѣше господство ми како нѣст бна имала теткам си Бонка, матєра Нѣнчюлов учинѣс кѣпно сѣс дрѣгн братї єн ниѣа. Бѣ том, господство ми сѣм глєдаѣ н> сѣднѣ по прав и по закон и сѣм дал господство ми Станок закон ѣ мегїаши добрѣи людїє по рѣвѣше господєки, на имє : шт Гор Богаци, Іуш и Драгослав> и шт Дол Богаци, вєл Владѣл и мал Владѣл и шт Кицеци, Станчюл и шт Цигѣнецти, Нѣг, <такоже да заклет како нѣст имала Бонка, матєра Нѣнчюлов> учинѣ с Цигѣнеци сѣс дрѣсн братї єн више писани, ниже много, ниже мало, ниже за прѣкїю. <Таже, кѣда ест на дѣнѣ и на сорок, а Стан, шн нѣст моглѣ дон>єншиш закона да заклет никакоже, анѣ ест шєтал

вт закон. <И>¹ видѣхом господство ми шеа дъве рѣваше господски ѝ рѣк Некѣлев.

И потом, Етан и Еланкѣла, они пакыже прѣидет ѝ прѣху предъ господство ми ѝ великѣи диван, тере ест съпрѣше се <за лицѣ със Некѣла, синь Нѣнчюлов. И сице плакаше се Некѣла> предъ господства ми како ест бил две зыком, на име Етан и Битан и нѣст встал вт тѣлом их <ниже синь, ниже дѣщера, ниже никто, развѣ тѣчѣю две вѣнци>, на име Нѣнчюл, бащ Некѣлев и Етан, братчед си Нѣнчюлов и да дрѣжит они сѣю вчинѣ <сѣим зыком вѣше писани. И Етан, братчед Нѣнчюлов он сице прѣше> прѣдъ господство ми ѝ диван, како ест бил покѣпна сѣю вчинѣ, дела Етанов, зыком си, вт <на един тѣрчин, что ест в а реклѣ како ест им порѣденѣе. И Еланкѣла, шѣр Етанов он сице прѣше господство ми, како ест бил дал Битан, зыка Нѣнчюлов и братчедѣ си Етан вт дела его за вчинѣ, почто радѣ ест хранил на> една воала. И а послѣ, бил ест сътворил Етан, братчед Нѣнчюлов, такмеженѣе със шѣром си <Еланкѣла, без знанѣе Нѣнчюлов и а синь его, Некѣлев како да> дрѣжал сѣю вчинѣ вт дела Битанов...², за местове. И вѣс дрѣжал без правостѣю.

<Таже вѣ том, господство ми съмотрих и сѣдих по прав и по закон, кѣп-ноже със вѣсѣми чѣститими правители господство ми и съм истенствовал господство ми в елма добро съ вѣс диваном, како ест имала и Еонка>, матера Нѣнчюлов, вчинѣ ѝ Цигънеци със дрѣши братѣи и како ест бил худна Еланкѣла със ласканѣе, такоже да притеснѣет сѣю вчинѣ вт къ> Нѣнчюл и вт къ синѣ си, Некѣла, вѣсах. Таже ест встал Еланкѣла вт закон и вт сѣжденѣе вт предъ господство ми вт диван, како нѣст имал ни една трѣбѣ. И да дох съм господство ми Нѣнчюлов и синѣ си, Некѣлев, такоже да дрѣжит половино за вчинѣ вт дела зыком си, вт пѣсѣдѣи и вт дела матерам си>, Еонкѣв пакыже половино, вт пѣсѣдѣи а дрѣга половино за вчинѣ ѝ село ѝ <Цигънеци, да дрѣжит Етан, братчед Нѣнчюлов и да вѣзмет> новѣци вт гдѣ ест бил дал, понеже агарени не имал трѣбе здѣ вѣ <земле, яко да продавае вчинѣ. И встал ест Етан, братчед Нѣнчюлов вт> закон и вт сѣжденѣе вт диван вт предъ господство ми и что хокет бил <продавал Етан вт сѣю вчинѣ или вт виноградѣ, еже сѣт вѣше писане без Нѣнчюла, да вѣдѣи продавал вт дела им. И Нѣнчюл и синѣ си, Некѣла, в<ни да дрѣжит исплъно половино. И тере извадит Етан или> шѣром си, Еланкѣла, нѣкогда нѣкоѣе книги> и записѣ по сѣю вчинѣ, <да не се вѣрѣет, почто радѣ ѣфатили сѣт они предъ господство ми ѝ диван како хоши дал вѣсѣх книги и записѣ что ест> бил сътворил он със ласканѣе и без знанѣе Нѣнчюлов ѝ рѣка Некѣлев.

<Его радѣ да дох> съм и господство ми Нѣнчюлов и синѣ си, <Некѣ>лев, такоже да сѣт им вчинѣ дѣдѣно им и вѣтъ вухѣвѣ синовом и вноком и прѣвѣнѣ-четом и не> вт когождо непоко>лѣвимо, поризало господство ми.

¹ Omiss.

² Loc alb.

СЕЖЕ СЕБѢ СВЕДѢТЕЛѢН ПОСТАВЕНХОМЪ ГОСПОДСТВО МН: ЖЪПАНЪ ХРИЗЪ ВЕЛЪ ДВОРНИКЪ И ЖЪПАНЪ ФѢРА ВЕЛЪ ЛЮГВѢТЪ И ЖЪПАНЪ ТРОФАНДА ВЕЛЪ ВИСТЪАРЪ И МНХО ВЕЛЪ СПАТАРЪ И ДЪМИТРАКИ ВЕЛЪ СТОЛНИКЪ И ДЪМЪМАНДИ ВЕЛЪ КОМИСЪ И КОСТАДИНИ ВЕЛЪ ПЕХАРНИКЪ И ЖЪПАНЪ КОНДИЛО ВЕЛЪ ПОСТЕЛНИКЪ. И ИСПРАВНИКЪ, ЖЪПАНЪ ФѢРА ВЕЛЪ ЛЮГВѢТЪ.

И НАМАЗАХОМЪ ДЪМИТРОСЪ ГРАМАТИКЪ КЪ ГРАДЪ БѢСКРЕЩІЮ¹ МѢСЕЦА МАРТІЕ А ДЕНЬ И ШТЪ ПАДАМА ДАЖЕ ДО НИЖЪ КЪ СЕГО ПИСАНІЕ ТЕЧЕНІЕ ЛѢТОМЪ, КЪ ЛѢТЪ ХЪРЪАЪ.

† Іу Александръ кшехвада, мнолостію Божію господинь.

Иу Александръ конвода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, <Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui> și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă <a domniei mele lui Nenciul și fiului său Necula și cu fiii lor, cîți le va da Dumnezeu>, ca să le fie ocină în sat în Țigănești, din județul Mușcel și Pădureț, din partea <unchilor săi Stan și Vitan și Stoica, jumătate și din partea> mamei sale Voica iarăși jumătate, cu locuri și cu livezi și <cu pomet și cu vii, din cîmp și din pădure și din apă și cu vaduri> de moară și din vatra satului, de pretutindenii, oricît se va <alege, pentru că această ocină mai sus-zisă în sat în Țigănești a fost> ocina lor dreaptă și veche și de moștenire de la unchii lor mai sus-scriși și de la <mama sa Voica, încă de mai înainte vreme, ci a fost cotropită> de vărul său primar Stan și de Vlaicul, cumnatul lui Stan. Și au tot ținut <ei cu sila.

Iar apoi, cînd a fost acum în zilele domniei mele>, în al doilea rînd de domnie, Stan și Necula, fiul lui Nenciul, <ei au avut pîră înaintea domniei mele. Și așa pîrau ei> că a avut și bunica lor Voica ocină în Țigănești, împreună cu frații ei, Stan și Vi<tan și Stoica, iar Stan, nepotul lui Nenciul, tatăl lui Necula>, el așa pîra domniei mele că nu a avut mătușa sa Voica, mama lui Nenciul, nicidecum <ocină împreună cu ceilalți frați ai ei. Intru aceea, domnia mea am cercetat și> am judecat după dreptate și după lege și am dat domnia mea lui Stan lege, 6 megiași, <oameni buni pe răvașe domnești, anume: din Bogații de Sus, Ion și Dragoslav> și din Bogații de Jos, Vladul cel mare și Vladul cel mic și din Chițești, Stanciul și din Țigănești, Neag, <ca să jure că nu a avut Voica, mama lui Nenciul>, ocină în Țigănești cu ceilalți frați ai ei mai sus-scriși, nici mult, nici puțin, nici de zestre. <Astfel, cînd a fost la zi și la soroc, iar Stan nu a putut să aducă> lege, să jure, nicidecum, ci a rămas de lege. <Și>¹ am văzut domnia mea amîndouă <răvașele domnești la mîna lui Necula>.

<Iar apoi, Stan și Vlaicul>, ei iarăși au venit în pîră înaintea domniei mele, în divanul cel mare de s-au pîrît <de față cu Necula, fiul lui Nenciul.

¹ Omis.

Și așa se plîngea Necula> înaintea domniei mele, că au fost doi unchi, anume: Stan și Vitan și n-au rămas din trupul lor <nici fiu, nici fiică, nici nimeni, afară numai de doi nepoți>, anume Nenciul, tatăl lui Necula și Stan, vărul lui Nenciul și să țină ei această ocină <a acestor unchi mai sus-scriși. Iar Stan, vărul lui Nenciul, el așa pîra> înaintea domniei mele în divan, că a cumpărat această ocină, partea lui Stan, unchiul său, de la <un turc ce a spus că le este rudă. Iar Vlaicul>, cumnatul lui Stan, el așa pîra domniei mele, că a dat Vitan, unchiul lui Nenciul și <vărului său Stan, din partea lui de ocină, pentru că l-a hrănit la> o boală. Iar după aceea, a făcut Stan, vărul lui Nenciul, întocmire cu cumnatul său <Vlaicul, fără știrea lui Nenciul și a fiului lui, Necula, ca să> țină această ocină din partea lui Vitan....¹ de locuri. Și a tot ținut fără dreptate.

<Astfel întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după> lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am adevărit domnia mea <foarte bine cu tot divanul că a avut și Voica>, mama lui Nenciul, ocină în Țigănești cu ceilalți frați ai ei și că a umblat Vlaicul <cu înșelăciune, ca să cotopească această ocină toată de la> Nenciul și de la fiul său Necula. Astfel, a rămas Vlaicul de lege și de judecată <dinaintea domniei mele din divan, că nu a avut nici o treabă. Și am dat> domnia mea lui Nenciul și fiului său Nicula, ca să țină jumătate <de ocină din partea unchilor săi de pretutindeni și din partea mamei sale> Voica, iarăși jumătate de pretutindeni, iar cealaltă jumătate de ocină în sat în <Țigănești să țină Stan, vărul lui Nenciul și să ia> banii de unde i-a dat, pentru că agarenii nu au avut treabă aici în <țară să vîndă ocine. Și a rămas Stan, vărul lui Nenciul de> lege și de judecată din divan, dinaintea domniei mele. Și ce va fi <vîndut Stan din această ocină sau din viile, care sînt mai sus-scrise, fără> Nenciul, să fie vîndute din partea lui. Iar Nenciul și fiul său Necula, <ei să țină deplin jumătate. Iar de va scoate Stan sau> cumnatul său, Vlaicul, vreodată niște <cărți> și zapise pe această ocină, <să nu se creadă, pentru că s-au prins ei înaintea domniei mele în divan că> vor da în mîna lui Necula toate cărțile și zapisele <ce au> făcut ei cu înșelăciune <și fără știrea lui> Nenciul.

<Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Nenciul și fiului său Necula>, ca să le fie ocină, dedină, lor și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și Miho mare spătar și Dumitrachi mare stolnic și Diamandi mare comis și Costandin mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic jupan Fiera mare logofăt.

¹ Loc alb.

Și a scris Dumitru gramatic în cetatea București, luna martie 1 zi și de la Adam pînă acum, la această scriere cursul anilor, în anul 7137 <1629>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Nămăești, II/6.

Orig., hirtie (37 × 30), lipsă o treime din mijloc, pecete timbrată.

Cu o trad, din sec. al XVIII-lea, după care s-au făcut completările.

1629 (7137) martie 2.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Dima, State și Zota, cojocari din București, satul Putineiul, zălogit de Preda slujer pentru niște cojoace de samur și de jder.

† Многостѣю Божію, Іу, АЛЕКСАНДРС ВОЕВОДА И ГОСПОДИНЪ СИНЬ ПОКОННАГО Іу. ИЛЕШ ВОЕВОДА. ДАВАТ ГОСПОДСТВО МИ СІЮ ПОВЕЛЕНІИ ГОСПОДСТВА МИ АЦЕСТОР СО-
jocari, anume: Dima i State i Zota [den orașul domnii méle, den Bucu-
rești, ca să fie volnici cu această carte] a domnii méle] să ție] tot satul
Putineiul, den hotar pîn hotar, și cu toți rumânii și cu tot venitul, să le
fii lor de moșii. Pentru că acest sat fost-au de moșii al jupînului Predii
slujer și al fiiu-său Mihaiu postelnic. Deci au mersu Preda slujer, denpreună
cu fiiu-său Mihaiu la acești cojocari, de au luat 2 cojoace de samur și un
cojoc de jder, drept 560 de galbeni. Deci bani n-au avut să dea, ce au pus
acest satu Putineiul și cu toți rumânii zălog la acești cojocari și au făcut
și zapis de la mîna Predii slujer și a fiiu-său Mihaiu, la mîna acestor cojo-
cari și cu multe mărturii, anume: jupan Stamatii biv vel portar i jupan
Matheiu biv vel agă i Dumitru căpitanul i Staico clucer i Mihaiu cliucer, și
cu zi scrisă în zapis, cum să dea banii pînă la ohtovrie și pîn la noimvrie.
Iar să nu va da banii, ce va mai tréce de zi, iar acești cojocari, ei să ții
acest sat, să le fie de moșii, cu toți rumânii și, de le va fi voia să-l vînză,
iar să fie volnici a-l vindî, sau a scumpăraré rumânii. Deci zioa au trecut
și banii nu i-aau mai dat. Și am văzut și domnii mea zapisul Predii slujer
și al fiiu-său Mihaiu postelnic, la mîna acestor cojocari, în care zapis scriiia
pre tocmeală ce scrii mai sus.

Drept acéia și domnii mea, văzînd cum au rămas de cuvînt dat<-am>
cartea domnii méle la mîna acestor cojocari: Dimei și lu State și Zotii, ca
să fie volnici să ții acest sat Putineiul, să le fie lor de moșii, cu toți rumânii,
iar să vor vrea să-l vînză, sau să scumpere rumânii, iar să fii volneci, pântru
că așa lé-au fost tocmeala și au rămas de cuvînt. Deci de nimelea opreală
să n-aibă. ИНАКО ДА НѢСТ, ПО РЕЧ ГОСПОДСТВА МИ.

Исправникъ, самъ речъ господства мн.
 Писъ Мартне въ дѣни, лѣтъ хѣрѣзъ.
 Іу Плевѣандрѣ воевода, милостію Божію господинъ.
 Іу Плевѣандрѣ воевода <т.р.>
 Чина вѣа лугѣфетъ.

Muzeul Militar Central, II/45.
 Orig., hirtie (30 × 20,5), pecete aplicată în ceară roșie, căzută.
 Copie la Academia Republicii Socialiste România, DXLVIII/1, din 1836.

233

1629 (7137) martie 2.

Alexandru Iliș poruncește unor megiași să aleagă părțile lui Necula și Stan din Țigănești.

† Милостію Божію, Іу Плевѣандрѣ воевода и господинъ, синъ покойнаго Іу Ілиаш воевода. Scres-am domnie mea voao megiașilor den Țigănești, anume Șerban dorobanțul i Necșul i ot Priboiani, Negoe a lu Calen i Stan, feciorul lu Șerbănel și la alți bătrâni ai satului.

După aciaa, vă dau știre domnie mea că aice la dumnie mea venit-au Stan, vărul Nenciului, tatul Neculei, de s-a pîrît de față cu Necula naentea domnie méle în devanu cel mare pentru moșiile ale unchelor lor și a moșă-sa Voicăi. Deci într-aceia, domnie mea am căutatu și am judecat împreună cu toți censteție deregătorie domnie méle și le-am datu domnie mea cum să ție acele moșie de la unchie lor și de la moșă-sa Voica amîndoi împreună, Necula jumătate de ocenă cu viele, iar Stan să ție altă jumătate, cîtă se va alége. Iar Vlaicul, cumnatul lu Stan, să n-aibă nece o trebă într-ace ocenă.

Dereptu aciaa, în vréme ce veți vedea cartea domnie méle, iar voi să căutați să socoteți foarte bine și cu d<r>eptate, să nu care cumva să ascundeți despre Necula, să dați lu Stan, sau despre Stan să dați Neculei, ci să ție amîndoi împreună toate părțile de moșie ale acelor unchi ai lor, cu vii, cu ce va fi fost, ca nește frați, să nu se plîngă unul despre alaltu, că apoi veți fi și de praadă. Iar cîtă ocenă sau vie se vor afla vîndute numai de Stan fără știre văru-său Nenciului, tatăl Neculei, să fie vîndutu de în partea lui, iar partea Neculei să o ție deplen, că așa i-am judecat domnie mea.

Și să fie volnec sluga domnie méle Necula Grama cu această carte a domnie méle și cu sluga domnie méle, na ime...¹ să ia răvașul cel domnescu de jurători și să ia ș-alte cărți și zapese de la Stan, ce va fi făcut pre acestă

¹ Loc alb.

ocină pre ascunsu și să ia și cărțile și zapesele Vlaicului, care va fi făcut pre această moșia ale unchelor Neculei și ale lu <Stan>¹. Iar de nu le vor da, să fie volnec sluga domnie <m>¹éle ce scrie mai sus să-i apuce să le dea fără voia lor, pentru că au rămas de lége și de judecată de în divanul domnie méle. Инако да нест, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис мѣсеца мартѣ ѣ дни, въ лѣт хрлз.

† Іу Александръ вверуда, милостію Божію господинь.

Иу Александръ конвода <т.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Nămăești, II/8.

Orig., hirtie (29 × 20,5), pecete aplicată, căzută.

234

1629 (7137) martie 3.

Moșnenii satului Clinceni vînd 100 de stînjeni lui Badea dărăban și altora, drept 5000 de bani.

† Adecă noi bătrîni moși de în satul Clinceni, anume: Stan i Păun i Radoslav i Zlati i Neagoe i Stan Schirlet i Măia i Roman, moșténii satului, scris-am zapisul nostru, să fie la mîna Badei dărăban și la Radul cel mare și Negoia² și la Căzan ot Văcărești și la Neguci, cum să se știe că le-am vîndut noi ocină și moșie la satul Clincenii de preste tot hotariul stînjăni o sută, derept 5 000 de bani. Și le-am vîndut noi acea moșie de a noastră bunăvoe, ca să le fie lor moșie și feciorilor ai lor. Și așa ne-am tocmit cu acești cumpărători, să vor vrea să vînză ei acea moșie ori carele de în ei altu om niminea să nu aibă voe a cumpăra ci iar să o răscumpărăm noi moșténii satului.

Mărturie: ot Jîgoréni, Stanciul Scobală i Stanciul Baloescul, ot Flocești, Moga i Danciul.

Пис Драгомир лугуфет, мѣсеца мартѣ ҃ дни въ лѣт хрлз.

Academia Republicii Socialiste România MCDLXXXVIII/3.

Orig., hirtie (29 × 19,5), două peceti inelare.

Cu o copie.

¹ Loc rupt.

² „și Negoia“ adăugat cu altă cerneală peste „și la Poica“.

1629 (7137) martie 6, București.

Alexandru Iliș voievod întărește m-rii Panaghia satele Mărcești, Mătilești, Măceșani și altele.

† Милостію Божию, Іу Плевандрѣ воєвода и господинѣ въсом земли Уггро-владѣискоє, синѣ поконинаго Іу Иліташ воєводѣ. Дават господство ми сѣе повеленіе господство ми свѣтѣн божественнѣи монастыри зовемаго Панагѣа, идеже ест храмъ честное зепеніе Богородице и штцѣ егъмена Пнѣим и въскѣм иноком, елици живѣши въ шентѣли тоє, іакоже да им ест свѣтомѣ монастыри више писе село Мърчециѣи въснѣ, съе въсом хотаром и съе вечиннѣи и съе въсом ходоком и Мърчелициѣи въснѣ и Мърчешаннѣи въснѣ и Фвндѣннѣи въснѣ и Квинѣннѣи въснѣ и Брецькѣлицѣи въснѣ и Фълфоециѣи въснѣ.

И пак да ест свѣтѣн монастыри Панагѣа више писе шчинѣ ѣ село ѣ Съкѣгани въснѣ дела Оудрек банѣа, шт полю и шт шѣма и шт вод и съе вечиннѣи и шт седалнице селов, шт посвѣдѣ, варе баника се хтит избрат шт по въс хотаром, еже сѣт сѣе шчинѣ въскѣх въ єдин хотар съе село Мърчециѣи.

И вечиннѣи шт Мърчелици да се знаєт, по име: Кръстѣган съе синови єго и шт Брецькѣлицѣи, вечиннѣи, на име: Кръстѣк съе синови си и Ёонко съе синови си и Дръган съе синови си и Бадѣк съе синови си и Станкѣа съе синови си. И пак шт Фълфоеци да се знаєт вечиннѣи, на име: Нѣгоє и Радѣл съе синови им. И шт Съкѣгани, вечиннѣи на име: Бадѣк и Паскѣа, сини Кръстѣганов, съе синови им.

Понеже сѣе села и шчинѣ и вечиннѣи еже сѣт више писани били сѣт Оудрек банѣа за дѣдѣно и за покѣпеннѣи. Таже, къда ест вила въ дѣни поконинаго Мнѣхана воєвода, а Ъдрѣ банѣа, шн ест штавила въснѣ делѣ єго за шчинѣ и ацигани свѣтѣн монастыри Панагѣа више рѣх и штавила ест и село Мърчециѣи съе вечиннѣи и съе въскѣх хотаровѣкѣ више писани, ещѣиже шт прѣжде вѣрѣме, дондеже ест вила живѣ и съе дѣшѣ, понеже сини шт тѣлом єго нѣєт имѣа. Я къда ест погнєєт Ъдрѣ банѣа за саєлю, въ дѣни Гнѣлѣи воєвода, а Оудрѣ банѣа, шн ест вила възѣпѣа тогда съе вели гласно како да ест сѣи више речєна села и вечиннѣи и дѣдѣне въскѣх ѣ свѣта монастыре Панагѣа, а дрѣго нѣхто шт сѣродник єго ница метѣх да не имѣт. И погребєнт тѣлом єго ѣ свѣта монастыри више рѣх. И видѣхом господство ми и книгъ Ъдрєк банѣа, сѣтворєна съе великое клєтѣфо, како ест штаєа съе гизик єго въскѣх штѣчєствѣи ѣ свѣта монастыр, радѣ дѣша єго.

Я кто хокєт се покѣснѣ шт сѣродника єго разорити се нєгоєа мило и помѣнѣн и възнѣмѣти се сѣе дѣдѣне шт свѣта монастыре, тоєо да ест аѣѣрєєан шт тнѣ штци, еже сѣт въ Никѣи.

<И видѣхом господство ми>¹ и книгъ гєодєство ми въ прѣвое рєдѣ за гєодєствѣє над сѣе шчинѣ више речєни, коєда вѣєт течєніє лѣтомъ хѣрке. И шт тоєда въс дрѣжда свѣта монастыр више речєна сѣе села и шчинѣ съе дєєро мирно.

¹ Omis.

И потом, къда ест ест бнл съда, въ дъни господство ми, въ на второе рѣдо за господствѣ, а штцѣ егѣмена Инбим и със въснху калюгерим шт сѣкта монастыр Панагѣа, шни сѣт имали прѣд господство ми ѣ великѣи днкан със сѣю више речени вечини. И дошли сѣт тере съпрѣше се за лицѣ. И сице прѣше вечинѣи како сътворил им сѣт ѣдрѣ банѣа силаост и нѣсет се сѣт продал вечини. И колици новци сѣт възел шт рѣк его арѣзнѣ, ециже нх ест дал назад въ дъни Шербан ковода, по съмръти ѣдрѣ банѣа, въ рѣкѣ братом си Бадѣе постѣлник. И донесла ест вечинѣи которѣи сѣт више речени и по Бадѣе постѣлник сведѣтелѣе ѣ днкан, съ лѣщенѣе, да сведѣтелствѣет крик, такоже да стикает за вечинѣе. Таже въ том, господство ми съм гледаѣ и сѣднху по правдѣ и по закон, кѣпноже със въснхуми почтенниим правителѣи господство ми и сведѣтелствоваа ест прѣд господство ми ѣ днкан и почтенниим правителѣи господство ми жѣпан Папа бик вел дворник и жѣпан Хриза вел дворник како ест бил промениа ѣдрѣ банѣа със братчѣд си Дѣмитрѣс ключар шт Бѣлкни, ециже шт давно врѣме, тере ест дал ѣдрѣ банѣа прѣвѣс братчѣд си Дѣмитров ключар село Голѣщѣи, а Дѣмитрѣс ключар, шн ест дал ѣдрѣ банѣа село Мѣрчици, село радѣ село. И съм истенствоваа господство ми със въс днканов, како нѣсет бнл покѣпенѣе със новци, анѣ ест бнл про<мене>¹ню село радѣ село, ниже сѣт имал трѣвѣс Бадѣе потѣлник, брат ѣдрѣ банѣа, възимати си новци шт над вечини, анѣ ест ходил съ лѣщенѣе, такоже да извадит его по вечини шт вечиннѣе. Таже ест шстал вечинѣи и Бадѣе постѣлник шт закон и шт сѣжденѣе шт прѣд господство ми. И ѣсѣхум господство ми въсѣху книги шт рѣк вечиним что ест имал и радѣ крикостѣю ми, а господство ми въложнхум господство ми по вечини ѣ темницѣс. Нх ест съм дал господство ми да ест пакн вечини сѣктѣи монастыр Панагѣа, како ест бнл и шт прѣжде врѣме.

Сѣго радѣ дадохъ съм господства ми сѣктѣи монастыр Панагѣа више речена, такоже да мѣ ест сѣю села и дѣдѣне и вечини више писани дѣдѣно въ шхавѣс и ѣкрѣплено и не шт когождо непоколѣвнмо, порнзмо господство ми.

Сѣже ѣвѣс и сведѣтелѣе поставлѣем господство ми: жѣпан Хриза великаго дворник и жѣпан Фѣера вел шгѣфет и жѣпан Трѣфанда вел вистѣар и Мѣхѣо вел спатар и Дѣмитраки вел столник и Дѣпаманди вел комис и Костандин вел пѣхарник и жѣпан Кондано вел постѣлник. И исправник, жѣпан Фѣера великѣи шгѣфет.

И написах аз, Дѣмитрѣс логофет, въ настоли граду Бѣукѣрѣщѣи, мѣсеца марѣѣе ѣ дъни и шт Падма даже до нинѣ теченѣе лѣтом, въ лѣт хѣраз.

† Іу Пледандрѣс вѣвѣвада, милостѣю Божѣю господинѣ.

Иш Пледандрѣс ковода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Io Iliș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită Panaghia,

¹ Omis.

unde este hramul cinstitei uspenii a născătoarei de Dumnezeu și părintelui egumen Anthim și tuturor călugărilor, cîți viețuiesc în acel lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus-scrise satul Mărceștii toți cu tot hotarul și cu vecinii și cu tot venitul și Mătileștii toți și Măceșanii toți și Fundenii toți și Ciinenii toți și Brețculeștii toți și Filfoeștii toți.

Și iar să fie sfintei mănăstiri mai sus-scrise, Panaghia, ocină în sat în Săcuiani, toată partea lui Udrea banul, din cîmp și din pădure și din apă și cu vecinii și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, care aceste ocine toate sînt într-un hotar cu satul Mărceștii.

Și vecinii din Mătilești să se știe, anume Cîrstian cu fiii lui și din Brețculești vecinii, anume Cîrstea cu fiii săi și Voico cu cu fiii sai și Drăgan cu fiii săi și Badea cu fiii săi și Stancul cu fiii săi. Și iar din Filfoești să se știe vecinii, anume Neagoe și Radul cu fiii lor. Și din Săcuiani vecinii, anume: Badea și Pascul, fiii lui Cîrstian, cu fiii lor.

Pentru că aceste sate și ocine și vecini care sînt mai sus-scriși au fost ai lui Udrea banul de moștenire și de cumpărătură. Astfel, cînd a fost în zilele răposatului Mihail voievod, Udrea banul, el a lăsat toate părțile lui de ocină și țigani sfintei mănăstiri mai sus-zise, Panaghia, și a lăsat și satul Mărceștii cu vecinii și cu toate hotarele mai sus-scrise încă de mai înainte vreme, cît a fost viu și cu suflet, pentru că fii din trupul lui nu a avut. Și cînd a pierit Udrea banul de sabie, în zilele lui Simion voievod, iar Udrea banul, el a strigat atunci cu mare glas, ca să fie aceste sate mai sus-zise și vecini și dedine toate la sfînta mănăstire Panaghia, iar altcineva din rudele lui nici un amestec să nu aibă. Și s-a îngropat trupul lui în sfînta mănăstire mai sus-zisă. Și am văzut domnia mea și cartea lui Udrea banul făcută cu mare blestem, că a lăsat cu limba lui toată moștenirea lui la sfînta mănăstire pentru sufletul lui.

Iar cine se va ispiti din rudele lui să strice mila și pomana lui și să ia aceste dedine de la sfînta mănăstire, acela să fie afurisit de 318 părinți care sînt în Nicheia.

<Și am văzut domnia mea>¹ și cartea domniei mele în primul rînd de domnie pe aceste ocine mai sus-zise, cînd a fost cursul anilor 7125. Și de atunci a tot ținut sfînta mănăstire mai sus-zisă aceste sate și ocine cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost acum în zilele domniei mele, în al doilea rînd de domnie, părintele egumen Anthim și cu toți călugării de la sfînta mănăstire Panaghia, ei au avut pîră înaintea domniei mele în divanul cel mare cu acești vecini mai sus-zși. Și au venit de s-au pîrît de față. Și așa pîrau vecinii, că le-a făcut Udrea banul silă și nu s-au vîndut vecini. Și cîți bani

¹ Omis.

au luat arvună din mîna lui, încă i-au dat înapoi în zilele lui Șerban voievod, după moartea lui Udrea banul, în mîna fratelui său, Badea postelnic. Și au adus vecinii care sînt mai sus-ziși și pe Badea postelnic martor în divan, cu înșelăciune, să mărturisească strîmb, ca să scape de vecinie. Astfel întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și au mărturisit înaintea domniei mele în divan și cinstiții dregători ai domniei mele, jupan Papa fost mare vornic și jupan Hriza mare vornic, că a schimbat Udrea banul cu vărul său, Dumitru clucer din Băleni, încă de multă vreme, de a dat Udrea banul vărului său primar Dumitru clucer satul Goleștii, iar Dumitru clucer, el a dat lui Udrea banul satul Mărceștii, sat pentru sat. Și am adevărit domnia mea cu tot divanul că nu a fost cumpărătură cu bani, ci a fost schimb, sat pentru sat, nici nu a avut treabă Badea postelnicul, fratele lui Udrea banul, să ia bani de la vecini, ci a umblat cu înșelăciune, ca să scoată el pe vecini de la vecinie. Astfel, au rămas vecinii și Badea postelnic de lege și de judecată dinaintea domniei mele. Și am luat domnia mea și toate cărțile din mîna vecinilor ce le-au avut, și pentru strîmbătate domnia mea i-am băgat pe vecini în temniță. I-am dat domnia mea să fie iarăși vecini sfintei mănăstiri Panaghia cum a fost și mai înainte vreme.

Pentru aceasta am dat domnia mea sfintei mănăstiri mai sus-zise Panaghia ca să-i fie aceste sate și ocine și vecini mai sus-scriși dedină de ohabă, și întărire și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și Miho mare spătar și Dumitrachi mare stolnic și Diamandi mare comis și Costandin mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic jupan Fiera mare logofăt.

Și am scris eu, Dumitru logofăt, în cetatea de scaun București, luna martie 6 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7137 <1629>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Nucet, VIII/9—11.

Orig., hîrtie (42 × 28), pecete timbrată.

Trad. ibidem. ms. 457, f. 71v—72; altă trad. la Muzeul de istorie a orașului București, ms. 27 654, p. 221.

236

1629 (7137) martie 20, București.

Udriște din Șirineasa se înfrățește cu Sima al doilea logofăt pe satul Foleștii de Jos, jud. Vîlcea.

† Adecă eu Udriște, feciorul răposatului Oprei logofăt ot Șărinéasa, scris-am și mărturisăscu cu cesta al meu zapis să fie de mare credență la mîna jupan Simei tvori logofăt și jupînései Marie logofetései, cum să să

știe că m-am înfrățet cu dumnéalor pre tot satul Dol Folește ot sudstvo Vilcea, care sat n-au avut frate-meu Preda nici o treabă și l-am răscumpărat de la frate-meu Stroe, drept doao sute de galbini partea lui cîtă i-au făcut să ție dumnéalui logofătul jumătate de sat și eu altă jumătate de sat și de ocină și despre tot hotarul den cîmpu, den pădure, dentr-apă, den săliștea satului, de preste toți rumânie tot den dooa.

Insă i s-au venit dumnéalui logofătului rumâni anume: Stoica cu frate-său, ficiorie lu Lazar, și Stănilă cu ficiorie lui, Lepădat cu ficiorie lui, Matei, cu ficiorie lui, Stan Găbeace cu ficiorie lui, Ucea, ficiorul Surdului, i Dumitru cu ficiorie lui și ficiorul lu Gaidar anume Iv,..¹ i Vilcul, feciorul Săracului, și Stoica Genuneanul cu ficiori lui. Și mi s-au venit mie rumâni anume: Radul Merăul cu ficiorie lui i Tatomir cu ficiorie lui i Dobrin cu ficiori lui, David cu ficiorie lui i Stoica, fratele lu Dumitru, ficiorul[i] Lăudătease și Gligorie cu ficiorie lui și un ficior al Săracului anume...¹ și alalți rumâni, toți cîți să vor găsi scriși în cărțile tătine-meu cea de cumpărătoare și de hotărnicuine și sînt răsfiirați și vom strînge tot să ne fie den dooa. Insă rumânii sînt aceștea: Datco cu ficiorie lui și alalți cîți nu să află în sat. Iar să va fi vr-o scădenie au vr-o lipsă dentr-aceștie rumâni de sînt de față și scriu mai sus ori den ceia ce vom să tragem ori den ceia ce sînt să fie paguba sau dobînda den dooa, și la pîră iar den dooa.

Iar cu via de la Foleștie, cîtă lucreză acum și cîtă au fost mai denainte vrême și de cumpărătoare și cîtă au fost făcută de tată-meu, Oprea logofăt, și s-au părăsit cum vin amîndooa văile den vîrfu și cu tot pometul, cu livadea den vîrfu și cu livadea pometului în vale și alătura pînă în cale, să n-aibă logofătul treabă, ce să fie a mea, că-i aleasă, izbrănită, a mea.

Așa m-am tocmît cu domnealor. Și cînd m-am înfrățit cu dumnéalor, mi-i-au dat bani gata ughi 205. Insă au fost să le dau dumnéalor 2 părție de sat den Dol Foleștie și să rămîi eu pre a treia parte de sat, iar eu <m-am>² rugat să facă poménă și milă cu mine să ia jumătate de sat și să-mi lase mie jumătate de sat <pen>²tru căci le-am slujit și sînt de mic pre lîngă dumnéalor; au priimit jumătati de sat și mi-i-au lăsat mie jumătati de sat den Dol Foleștie.

Insă m-am prinsu cu această tocméală cum de mi să tîmpla a chiltui și céialaltă jumătate de sat să n-aibă a întra nimé, nici frație mei nici alți streini fără logofătul și să aibă a-mi da pre acea jumătati de sat ughi 135. Iar să voi vrea să întorcă într-altu chip să ție logofătul 2 părți cum i-au fost a ținé și eu 1.

¹ Loc alb.

² Loc rupt.

Și am făcut acest zapis cu această tocméală de a mea bună voi, cu știrea fraților mei Stroi i Pridei denaintea boiarilor divanului și denaintea boiarelor de județū carii vor scrii mai jos și vor pui pecetili. De care lucru am scris eu sîngur cu mîna mea și pui pecétea și iscăletura ca să fi lucru stătători și adevărat.

Πη & Ε&κ&ρ&ειη, μ&κ&ει&α μ&ρτ&γι&ε κ̄ δ&ηη, ε&τ̄ λ&ετ̄ χ&ρ&α&λ&.

Hrizea vel vornic

Papa vel logofet

Udriște logofet Șirinescu

Vladu logofet

Dumitrașco vel vistiîar

Τρουφαντας¹

Ivașco dvornic

Costandin cluciar

Gorgan spatar

Socol peharnic

Dumitru vtori vistiîar

Para logofet manu propria

Paraschiva logofet

Mușat vel suljer

Γιανης Βιστιαρης μαρτηρας²

Eu Mateiu aga

Eu Gherghe postelnic ot Negoiești

Eu Staicu ot Ohabe

Bunea Vilcul logofet

Dumitru căpitan

Eu Mihaiu clucer

Ματαιος κλουτζιαρης³ manu propria

.⁴ μαρτηρας⁵

Grama clucer

Neagul vel aga

Iane comis

Stoica logofet

Șerban logofet

Eu Radul Măldărescul

Stoica logofet

¹ Trufanda

² Iane vistier martor.

³ Matei clucer

⁴ Indescifrabil.

⁵ martor

Mihaiu ot Mor<un>glavi
Preda spatar
Stanciul armaş ,
Udrişte Năsturel
Dumit¹<ru logofet>²

Arh. St. Buc., M-rea Hurez, XVIII/10.
Orig., hirtie (42,5 × 28), 33 peceti aplicate.
Copii ibidem, mss. 449, f. 212v—213 și 719, f. 161—163.

237

1629 (7137) martie 20, București.

Alexandru Iliaş voievod întărește lui Stanciu logofăt ocine cu vecini la Bujorani, precum și țigani.

† Милостію Божию, Іу Флѣдандръ воєвода и господинъ вѣсон землѣ Угггрово-влахїнское, синѣ великаго и прѣдобраго, поконниолоѣ Іу Иліаш воєводі. Дават господство сїе повелкнїе господства ми савго господство ми Станчулов логѡфет вт Божорани и сѣс синовн си, елицем Богъ даровах, такоже да мѡ ест вчинѣ ѡ Божорани, вѣ сѣдство Влѣчѣ, али дел Дръганев, четвѣртаго дел вт полю и вт шѣм и вт вод и вт седалище селовѣ, вт пѣсвѣдї, варѣ елика се хтит избрат вт по вѣс хотаром, али вт Кодрѣл Флвническѣ, вт над Рѣвник Пискѣпѣлов, понеже ест покѣпна савга господства ми Станчул логѡфет сїе вше речена вчинѣ вт над Дръгана, дѣщера попев Фрѣжинов вт Божорани, за хѣ аспри готови и сѣс запис вт рѣка еи, за проданїе, сѣс многи свѣдители написани ѡ запис, по нме: вт варош Рѣминк, Прока прѣкѣлае и Гинѣ и Панѣ логѡфет и вт Божорани, поп Гинѣ и пои Тоудор и Некѣла и Бадѣ ал Марѣн. И пак да ест савго господства ми Станчулов логѡфет вчинѣ ѡ Божорани, али дел Прїев, дѣщера Дѣмитров Цѣцѣѣ, вѣсѣх, вт полю и вт шѣм и вт вод и вт седалище селов, вт пѣсвѣдї, варѣ елика се хтит избратї вт по вѣс хотаром, понеже ест покѣпна савга господства ми Станчул логѡфет сїю вчинѣ вше пис вт над Прїа, дѣщера Дѣмитров Цѣцѣѣ вт Божорани, за хѣт аспри готови и сѣс запис вт рѣка его за проданїе, сѣс многи свѣдїтелиѣ написани ѡ запис, по нме: вт Влѣдѣци, Стан Бавочел и вт Божорани, Радѣл Бѣлк и Борчѣ и Іван и Лацко и Еладѣл Прѣсѣнѣ.

И пак да ест савго господства ми Станчулов логѡфет един вчинѣ по нме Дѣмитрѣ Дамїан и сѣс синовн си понеже се ест продал вчинѣ Станчулов логѡфет, за хѣц³ аспри готови, за сконн доброволю и сѣс запис вт рѣка его, за проданїе,

¹ Semnăturile sînt autografe.

² Loc rupt.

³ Scris peste altă cifră răzuită.

със свидѣтелиѣ, по имѣ: вт Божорани, Некѣла и Станчюл Логън и Бладула Прѣснѣнъ и Гаврїла и Ивѣла и поп Гинѣ и Радула, синѣ Стонкѣ Мокшън. И пак да ест слуго господства ми Станчюлог лугвѣт едни вечниѣ, по имѣ Тѣдор и със синовн си, понеже се продаа вечниѣ Станчюлов лугвѣт за негово доброволю, за хѣ аспри готови и със запис вт рѣка им за продаиѣ, със свидѣтелин, на имѣ: вт Божорани, поп Гинѣ и Тѣдор лугвѣт и Станчю Логън и Бадѣла Марън и Иван и Саркѣз, брат Иван вт Флатѣни и Михъналъ, синѣ Дѣкѣв и Михъналъ, синѣ Станчюлов Моккѣв и вт Божорани, поп Негре.

И пак да ест слуго господства ми Станчюлов лугвѣт вчинѣ 8 Божорани, дела Костандинов вѣсах, вт полю и вт шѣм и вт виноград със винѣрикула и вт седалище, вт пѣсвѣдї, варе елика се хтит избрат вт по вѣс хотаром, понеже ест покѣпна слуга господства ми Станчюл лугвѣт сїю више речена вчинѣ вт над Мѣша и вт над Рада и вт на Дѣмитрѣ, за хѣ аспри готови и ведре за вни к̄ и за две вкѣ за восок понеже ере ест вна продаа Костандин вѣс дела за вчинѣ Божоров, а Рада и Мѣша и Дѣмитрѣ, вни продаа вчинѣ Костандин, вчинѣ радї вчинѣ и със запис за продаиѣ, със свидѣтелин, на имѣ: вт Токсо-вѣни, Стан Мастѣ и вт Какалеци, Тѣдор и Крѣстѣ и вт Божорани, поп Гинѣ и Берника лугвѣт и Бладула и Саркѣз.

И пак да ест слуго господства ми Станчюл лугвѣт едни чилѣд за цигани, по имѣ Радула циган и със ациганикам си, на имѣ Чокѣза и една дѣщера на имѣ Боба, понеже сѣт за прѣкїю вт на тѣст ми, по имѣ Лѣмотѣ.

И продадох сїи више речени вчинѣ и вечниѣ вни за сконн доброволю без ниедна силѣст, със знаниѣ вѣсѣм мегїашом и а болѣром вт гор из дол и вт вкрѣст местом и със записе за продаиѣ със свидѣтелин, како ест више пис.

Сего радї дадох господство ми слуго господства ми Станчюлов лугвѣт вт Божорани, пакоже да сѣт им сїи више речене вчинѣ и вечниѣ дѣдїно и вѣ шѣде им и синовом и вѣском и прѣвѣнчетом и не вт когождо непоколѣвем, поризмо господства ми.

Сеже сеѣс и свидѣтелин поставихом господство ми: жѣпан Хриза вел дворник и жѣпан Фїера вел лугвѣт и жѣпан Трѣфанда вел вистїар и жѣпан Михо вел спатар и жѣпан Дѣмитраки вел столник и жѣпан Дїлманди вел колмс и жѣпан Костандин вел пѣхарник и жѣпан Кондило вел постѣлник. И исправник, жѣпан Фїера велникїн лугвѣт.

И написах аз, Дѣмитрѣ граматїк, вѣ настолнїи граду Бѣскрѣциї, мѣсеца мартїѣ к̄ дни и вт Падма даже до нинѣ течениѣ лѣтом, вѣ лѣт хѣраз.

† Іw Плагѣандрѣ ввекѣда, мнлостїю Божїю господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Stanciul logofăt din Bojorani și cu fiii săi, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină

în Bojorani, în județul Vâlcea, însă partea Drăganei, a patra parte, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, însă din Codrul Albicescu de pește Răvenicul Piscopului, pentru că a cumpărat sluga domniei mele Stanciul logofăt această ocină mai sus zisă de la Drăgana, fiica popii Frujin din Bojorani, pentru 5 000 aspri gata și cu zăpis de la mîna ei, de vînzare, cu mulți martori scriși în zăpis, anume: din orașul Rîmnic, Proca pîrcălab și Ghinu și Pană logofăt și din Bojorani, popa Ghinu și popa Tudor și Necula și Badea al Marăi. Și iar să fie slugii domniei mele Stanciul logofăt ocină în Bojorani, însă partea Priei, fiica lui Dumitru Țițău, toată, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat sluga domniei mele Stanciul logofăt această ocină mai sus-scrisă de la Priea, fiica lui Dumitru Țițău din Bojorani, pentru 2 300 aspri gata și cu zăpis de vînzare de la mîna ei, cu mulți martori scriși în zăpis, anume: din Vlădești, Stan Babocel și din Bojorani, Radul Bulea și Borcea și Ivan și Lațco și Vladul Preasen.

Și iar să fie slugii domniei mele Stanciul logofăt un vecin, anume Dumitru Damian și cu fiii săi, pentru că s-a vîndut vecin lui Stanciul logofăt, pentru 2 900¹ aspri gata, de bunăvoia sa și cu zăpis de vînzare de la mîna lui cu martori, anume: din Bojorani, Necula și Stanciul Logăi și Vladul Preasen și Gavriil și Ibul și popa Ghinu și Radul, fiul lui Stoica Mocșăi. Și iar să fie slugii domniei mele Stanciul logofăt un vecin, anume Tudor și cu fiii săi, pentru că s-a vîndut vecin lui Stanciul logofăt de bunăvoia lui, pentru 3 000 de aspri gata și cu zăpis de vînzare de la mîna lui cu martori, anume: din Bojorani, popa Ghinu și Tudor logofăt și Stanciul Logăi și Badea al Marăi și Ivan și Sarchez, fratele lui Ivan din Olteni și Mihăilă, fiul lui Duca și Mihăilă, fiul lui Stanciul al Mocăi și din Bojorani, popa Negre.

Și iar să fie slugii domniei mele Stanciul logofăt ocină în Bojorani, partea lui Costandin toată, din câmp și din pădure și din vie, cu vinăriciul și din vatră, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat sluga domniei mele Stanciul logofăt această ocină mai sus-zisă de la Mușa și de la Rada și de la Dumitru, pentru 5 000 aspri gata și 20 vedre de vin și pentru două ocale de ceară, pentru că a vîndut Costandin toată partea de ocină a lui Bojor, iar Rada și Mușa și Dumitru, ei au vîndut ocina lui Costandin, ocină pentru ocină și cu zăpis de vînzare cu martori, anume: din Tocsobeni, Stan Mastea și din Cacaletți, Tudor și Cîrstea și din Bojorani, popa Ghinu și Berinca logofăt și Vladul și Sarchezu.

¹ „2900“ scris peste altă cifră răzuită.

Și iar să fie slugii domniei mele Stanciul logofăt un sălaș de țigani, anume: Radul țiganul și cu țiganca sa, anume Ciocuza și o fiică, anume Boba, pentru că sînt de zestre de la socrul lui, anume Lumotă.

Și au vîndut aceste mai sus-zise ocine și vecini, ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă, cu știrea tuturor megiașilor și a boierilor din sus, din jos și dimprejurul locului și cu zapise de vînzare cu martori, cum este mai sus scris.

Pentru aceasta, am dat domnia mea slugii domniei mele Stanciul logofăt din Bojorani, ca să-i fie aceste ocine mai sus-zise și vecini, dedină și de ohabă, lui și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Diamandi mare comis și jupan Costandin mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic, jupan Fiera mare logofăt.

Și am scris eu, Dumitru grămătic, în cetatea de scaun București, luna martie 20 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7137 <1629>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, XXXIV/40.
Orig., hîrtie (43 × 29,5), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1785.

1629 (7137) martie 22.

Petco și Stoica din Cîinești se vînd rumâni, cu ocinele lor lui Sima logofăt.

† Scris-am eu Petco, ficiorul Oprei de în Cîinești și eu Stoica, ficiorul lui Hîrs iar de în Cîinești, acesta al nostru zapis la mîna jupan Simei logofătului, cum să știe că ne-am vîndut dumnealui noi de bunăvoia noastră, cu fămeile nostre și cu ficiorii noștri, cîți va da Dumnezău, cu moșiile nostre și cu viile, cît să va alege parte noastră de în Cîinești, drept aspri: Stoica 3 000 și 15 lîni și lui Petco, iar 3 000 și 15 lîni.

Și cînd a <m> făcut această tocmală fost-au mulți boeri și megiași de înprejur, anume: logofătul Diicul ot Mogoșani i Hriza vătaful de în Drăngești și Albul postelnic ot Argeș și logofătul Nicula de în Tîrgoviște și Costantin și Radul Stoinescul, Stangiul Cruceșatul i Stanciul Bălțatul, banul Ion; de în Păușești, popa Stoica i popa Zahariia, Stănilă, Radul Bidiviul,

Nichifor, Opre, iar Opre, Radul, Stanciul, iar Stanciul Răul, Nicula, Gherghe, Mihăilă.

И писахъ из ГѸѡрѡма пѸтар. Писъ мѣсеца маѸ кѣ дьни, въ летъ хѣрѡс.

Diicul.	Stanciul.
Costantin.	Ion.
Stoica.	Necula.
Radul.	Hriza.
Albul.	Stănilă.
Crucişat.	

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn., IV/9.
Orig., hirtie (29 × 19,5), zece peceti aplicate.

239

1629 (7137) martie 23, Bucureşti.

Erina, soŃia lui Ianiu roşu, vinde negustorului Isar Pepeno un loc de casă în Bucureşti.

† Adecă eu Erina, muiarea lui Ianiu roşiu, împreună cu feciorii mei Necula şi Despa şi Andreiu, scris-am şi mărturisim cu aceasta al nostru zăpis, să fie de credinţă la mîna jupînului Isar Pepeno neguţatoriul, ca să se ştii cum i-am vîndut noi 1 loc de casă aicea în oraş în Bucureşti, drept 26 de galbeni şi jumătate, care loc iaste între Dumitru Cozlécuiu croitoriul şi înntre Arvat şi înntre pimniţa lu Siman judeţul, lîngă uliţă, aproape de be-sérica Ghiurmei banul şi merge locul în lungu pînă în Radul croitoriul.

Şi l-am vîndut noi de a noastră bunăvoe, fără de nici o silă, cu ştirea a tuturor vecinilor de în sus şi de în jos şi de pre înprejurul locului, ca să-i fii lui moşie în veacu.

Şi au fost la această tocmeală a noastră mulţi oameni buni, mărturii, anume: Lăpădat logofătul i Ianiu zugraf i Radul croitor de Bucureşti i Mircea logofăt ot Jivi Voda i Oprea logofăt ot Găurēni şi Iştoc călăraşul i Tudosie de Bucureşti i Vuia i Antonie croitor i Dumitru croitor Cozlécuiu i Paraschiva croitor i Dobre cojocar i Necula şi mulţi oameni carii nu i-am scris într-acest zăpis. Şi să aibă a-ş face şi cărţi pre loc. Aceasta am scris, ca să se ştie. Şi pentru mai mare credinţa pus-am şi pecétea noastră.

Insă eu Andreiu ce sînt mai sus-scris n-am treabă cu acest loc, ce i-au luat banii numai mama Erina şi cu fraţii miei Necula şi Despa, iar eu n-am luat un ban.

Писъ ДѸмитръ лѡгѡфѣтъ ѡ БѸкѡрѣщѸ, мѣсеца мартѸ кѣ дьни, въ летъ хѣрѡс.

Însă să se știi că au cumpărat acest loc de casă jupînul Isar Pepeno și Ghinea cojocariul¹ depreună acest loc, ca să le fie lor de moșii în veacu.

Eu Erina n'am avut pecete, ce am pus dégetul cel mic.

Lepădat logofăt²

Mircea logofăt ot Jivi Vodi²

Oprea logofăt Varzar²

Eu Ghinea cojocar am loat ughi 10 pă parte-mi și a ramas la jupunul Pa<peno> locul și pentru credința îmi pui și pecetea.

† Martirii, eu Ghinea Mătracă.

Dumitru logofăt²

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XII/2.
Orig., hîrtie (29,5 × 21), cinci peceți aplicate.

240

1629 (7137) martie 24.

Silion călugărul dăruiește nepoților săi de soră ocină în Stoicești.

† <A>decă eu părintele Silion călugărul scris-am acésta al meu zapis, să fie la mîna népoților miei dé soru, anume Neagul și Albul³, ca să le fie ocină în Stoicește dé în funea Ionéască jumătaté dá funé și dá în funea Tătulească a triia parté și dá în funea Bălotească, iar a triia parté și dá în partea Drăghicească a patra parté dá ocină.

Acesté părți dá ocină cé zic mai sus fost-au dá moșia toati alé méle. Deci eu acuma la călugăriia mea și la bătrînețele méle amu dat népoților miei, ca să le <fie>⁴ ocină și moșie lor și feciorilor lor și népoților lor.

Și dup-acéia, amă dăruit pre népotu meu Neagul, fără népotul meu Albul, cu partea me dá ocină dá în funea Climpucească oare cîtă sé va alége dá pre<tu>⁴tendinile, că cîndu au fost acumu, la névoe mea a mă duce la Sfîntagura, iar népotu meu Neagul m-au dăruit cu 500 bani, iar eu încă l-amu miluit cu această dá ocină a mea parté, însă cît va alégé acea parté Chiciul și Stoica cu sufletele lor și cu méntele Corcomazului jumătaté. Și pîntru această jumătaté dé munté mi-au dat népotul meu Neagul un cal dá m-amuu dus la Sfîntagura.

Iară caré pré urma mea se va amésteca a spargé și a strica tocmeala mea, acela omu să fie blăstimat dé vlădica Hristos și să fie afurisit de 318 sveti oți eje vă Néchiu.

¹ Cuvintele „și Ghinea cojocariul” șterse cu o linie.

² Semnătură autografă.

³ Cuvintele „și Albul” sint șterse.

⁴ Omis.

Și mărturia: popa Stanciul de la Béseréca Dé o zi i Staico ciaușul i Dumitru vatah i Paraschiva, feciorii armașului Coman dă Piscuré.

Испсѣхъ Дѣмитроѣ лѣгѣѣт, мѣсеца мартѣ кѣ дѣни, въ лѣтѣ хѣрлѣз.

<Pe folio 2, în partea de jos>: † Din funea Ionească jumătate, de funea Tătu-lească a treia parte, den funea Bălotească a treia parte, den funea Drăghi-cească a patra parte, pre mîna Albului și a Neagului, iară den funea Climpo-nească, ce va zice nénea Chiciul cu sufletul lui să fie pre mîna Neagului, căce că m-au dăruit cu orece și muntele Curmazul iară pre mîna Neagului.

Arh. St. Buc., A. N., CLXXIV/5.

Orig., hîrtie (31,5 × 22,5), patru peceti aplicate.

241

1629 (7137) martie 25.

Dragotă Buzalău dă m-rii Argeș loc de casă în tîrgul <Argeș>.

† Scris-am eu Dragotă Buzalău și cu feciorii mie șe cu rudeli mélé, acesta al meu zapis cum să se știe că am dat la sfînta mănăstiré un loc den tîrgu să-și facă sfînta mănăstiré o casă. Șe o-m dat de a noastră bunăvoe, pântru pomana.

Șe cîndu o-m dat acestu loc ce e mai sus-scris pus-am șe mărturii, anume: Costea județul cu 12 pîrgari, șe jupunul Manolé comisul șe Badea logofet și jupunul Anghelet, popa Radul i popa Manea i popa Gherghe i Tudor den tîrg i Dumitru biv județul i Tuduran Tudurănescul i Dumitru i Neagoia al Velicăi.

Acesta am scris. Și pântru credința pusu-ne-m șe pecetîlî. Șe cîndu am dat acestu loc fost-au egumen părintele Melintie năstavnecul sfîntei mănăstiri.

Испс мѣсеца мартѣ кѣ дѣни, въ лѣтѣ хѣрлѣз. Испс Дѣмитроѣ лѣгѣѣт.

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, XXXVII/4.

Orig., hîrtie (30 × 21), patru peceti aplicate.

Copie ibidem, ms. 168, f. 33.

242

1629 (7137) martie 30.

Stan mazilul din Potlogi vinde lui Trufanda mare vistier ocină la Gostavățu.

† Adécă eu Stan mazilul di Potlogi, scris-am acesta zapis.... cum să fie di maré cridință la mîna jupan Trufanda vil vistieriu... pentru că i-am vîndut eu Stan mazil doao funi di ocină di în Gostavițu.... Gărdu... că au

fost cupărat eu Stan acitea doao funi di o<cină>... la Gărdu, diriptu 2 400 di bani, iar acum eu li-m vîndut jupînului Trufanda vistier iar diriptu acei bani ci sîntu mai sus scriși. Și am vîndut numai ocina, iară eu și ficiorii mei să fim în paci pintru rumâni.

Și mărturii: Paraschiva logofăt di Bătești și Bunea logofăt sinu Vilcului logofăt i Sima postelnic di Jăgălii.

Πνε Δοξρι λωρωφετ μεκευα μαρτινα λ δωννι, λεττ κερλαз.

Az Stan mazîlu pentru credința am scris cu mîna mea.

Paraschiva logofăt

Bunea logofăt¹

Muzeul Olteniei, Craiova, nr. 46.

Orig., hîrtie (31 × 21), rupt, o pecete aplicată.

243

<1629> aprilie 10.

Barbul postelnic vinde lui Stoica logofăt Tărăceanul ocina sa din Tîrbăceni.

† Eu Barbul postelnic de în Mănești scriu și mărturisesc cu cest zapis al meu, cum toată partea meade ocină de în Tîrbăceni, însă a patra parte a mea, eu o am vîndut jupînului Stoicăi logofătul Tărăceanul, derept 25 de galbeni, ca să fie domnealui moșie cu pace, de niminea nici o bîn[tău]tuială să n-aibă.

Scris-am eu, Nénciul vornic ot Mănești, cu mîna mea, méseța aprilie 10 dni.

Mărturii să-și pue mînele: Stepan logofăt și Cîrstea logofăt și Șteful postelnic și Ilie postelnic.

Arh. St. Buc., M-rea Golgota, II/4.

Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete aplicată.

Copie ibidem, mss. 228, f. 33v și 230, f. 5.

Datat după doc. din 1629 iunie 2.

244

1629 (7137) martie 30.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Pavlache fost mare comis satul Clejani, din jud. Vlașca.

Cu mila lui Dumnezeu, eu Alecsandru voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului, răposatului Io Iliăș voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele cinstitului boerului

¹ Semnături autografe.

domnii mele jupan Pavlache biv vel comis și cu feciorii lui, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie lui satul Clejani ot sud Vlașca, tot satul cu tot hotarul și cu toți rumânii și cu tot venitul, din cîmp, din pădure și din apă și cu rumânii și cu vadu de moară și din siliștea satului dupretutindenea și dă preste tot hotarul, oricît să va alege, din hotar pînă în hotar. Rumânii încă să se știe, anume: Slavu cu feciorii lui și Oprîș cu feciorii lui și Calin cu feciorii lui și Fronea cu feciorii lui și Neagu, feciorul lui Frățilă cu feciorii lui și Mihăilă cu feciorii lui și Cîrstian, sinu Dragomir cu feciorii lui și Tudor, sinu Crăciun, cu feciorii lui și Neagoe cu feciorii lui și Vlaicu cu feciorii lui și Bolea cu feciorii lui și alți rumîni care vor fi fost de moștenire din Clejani.

Pentru că acest sat Clejani, ce s-au scris mai sus, fost-au de baștină a lui Pătru spătaru, moșul Niculi postelnic, feciorul Badii ot Cocorăști, încă mai denainte vreme. Iar după aceia, cit¹ au fost acum, în zilele domnii mele, iar cinstitul boerul domnii mele jupan Pavlache biv vel comis, el au cumpărat jumătate de sat din Clejani și cu rumânii de la Necula postelnic din Cocorăști, du preste tot hotarul, drept 34 000 aspri gata, iar ceilaltă jumătate de sat din Clejani și cu rumâni s-au cumpărat de la Preda spătaru, sinu Nicul logofătul, drept aspri gata 31 000, de au cumpărat satul deplin peste tot. Și au vîndut ei însuși de a lor bunăvoe, fără de nici o silă, cu știrăa tuturor rudelor lor i a boerilor și a megiașilor din sus și din jos și din prejurul locului și dinaintea domnii mele și cu zapise de la mîinile lor de vînzare la mîna jupanului Pavlache comisul, cu mulți boeri mărturii scriși în zapise, anume: jupan Papa biv vel dvornic, Hriza vel dvornic i Fierea biv vel logofăt i Ivașco biv vel dvornic i Vladul vel logofăt i Trufanda vel vistier i Miheu vel spătar i Grigorie biv vel comis i Buzinca biv vel vistier i Ramandi comis i Neagul vel agă i Dumitru vistieru i Mușat vistieru i Vasilie biv vel agă i Costandin vel paharnic i Calotă biv vel armaș.

Pentru aceia, am dat însumi domnia mea cinstitului boerului domnii mele jupan Pavlache biv vel comis, ca să-i fie satul Clejani ce s-au scris mai sus, cu tot hotarul și cu toți rumânii și cu tot venitul, moșie de baștină și ohabnică, feciorilor și nepoților și strenepoților și de către nimeni să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea: jupan Hrizea vel dvornic i jupan Vlad vel logofăt i jupan Trufanda vel vistier i jupan Miheu vel spătar i jupan Dumitrache vel stolnic i jupan Diamandi vel comis i jupan Costandin vel paharnic i jupan Condili vel postelnic. Ispravnic, Vlad vel logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în scaunul cetății București, luna aprilie 10 și de la Adam pînă acum curgerea anilor, 7137 <1629>.

¹ În loc de: cînd.

Acest izvod s-au tălmăcit pe limba românească întocmai după hrisovul cel slovenesc la școala slavonească a sfintei mănăstiri Colți de aici din București de mine cel mai jos iscălit. 1797 avgust 17.

Arh. St. Buc., Condica moșiilor Clejani și Căzănești, nr. 1268 p. 2—4
Copie după traducere.

245

1629 (7137) aprilie 11, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește m-rii Argeș un loc de casă în Argeș, dăruit de Dragotă Buzalău.

† Милостію Божию, Іу Ілѣѣандръ воєвода и господинъ въсѣмъ землѣ Угггеро-влахїиское, синъ великаго и прѣвлагаго Іу Ілїташ воєводї. Даватъ господство ми сїи повелѣнїи господства ми свѣтомъ божественїи монастыр зовемагѣу Іргеш, надеже храмъ чьстное шепенїе Богородице и штцѣ егѣмена Мелентїи и въсѣмъ инокомъ, еици жнєщїихъ въ швнтѣли тоє, іакоже да естъ свѣтѣнъ монастыри више рѣхъ єдинъ место за кѣкю ѣ варош Ірцеш, еанка се хтїтъ изєратї.

Понеже естъ того место за кѣцѣш, шн естъ вна за дѣдино Драготѣв Бѣзалѣш-ловъ шт Ірцеш. Таже, кѣда естъ вна сѣда, въ дѣни господства ми, въ нѣ тєворєє рѣд, а Драготѣ Бѣзалѣш, шн естъ далъ того место за домъ више писъ на свѣта монастыр Ірцеш, радї полѣна, іакоже да сѣтворитъ свѣта монастыр єдна кѣцѣш.

И видѣхомъ господство ми и записъ шт рѣка Драготѣв Бѣзалѣш на свѣта монастыр више рѣхъ, сѣє мноши добре людїи варошани, свєдїтелїи, написани ѣ записъ, по имє: Костѣ сѣдцѣ сѣє вї прѣгари шт варош Ірцеш и Маноле колмє и Бадѣ логофєт и Інгелєта и поп Радѣл и поп Манѣ и поп Герге и Тѣдоръ шт пазар и Дѣмитрѣ єнє сѣдцѣ и Тѣдоран Тѣдорѣнєскѣ и Дѣмитрѣ и Нѣгоє Бєлнкѣв и еициже мноши добре людїє свєдїтелє, єже не сѣтъ вна писани здє, въ книга сїи.

Єго радї, дѣдохъ сѣємъ господство ми свѣтѣмъ божественїи монастыри више писана, іакоже да сѣтъ того место за кѣцѣш више рѣхъ дѣдино и въ шхѣб и шкрѣ-плєнїи, а божественїи иноцимъ за пишѣ и нє шт когождо непоколѣвимъ, поризмо господства ми.

Єже шєє и свєдїтелїи поставїхомъ господство ми: жѣпанъ Хриза вєл дворникъ и жѣпанъ Бладѣл вєл логѣфєт и жѣпанъ Трѣфанда вєл вєстїгар и жѣпанъ Мнѣхо вєл спатар и жѣпанъ Дѣмитраки вєл столникъ и жѣпанъ Дѣаманди вєл колмє и жѣпанъ Квєстандинъ вєлнкїи пѣхарникъ и жѣпанъ Кондїлохъ вєл постєлникъ. И исправникъ, жѣпанъ Бладѣл вєл логѣфєт.

471

И написах аз, Дѣмитроѣ грамматикъ, въ настоѣннѣи градѣ Бѣскѣрцѣхъ, мѣсеца апрѣлаѣ 11 дѣни и во тѣмѣ дажда даже до нинѣ въ сего писанѣе теченѣи лѣтомъ, въ лѣтѣ хрѣстѣ.

† Іо Александрѣ киевѣда, милостію Божію господнѣи.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită Argeș, unde <este>¹ hramul cinstitei uspenii a născătoarei de Dumnezeu și părintelui egumen Melentie și tuturor călugărilor, ciți viețuiesc în acel lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus-zise un loc de casă în orașul Argeș, cât se va alege.

Pentru că acel loc de casă a fost de moștenire al lui Dragotă Buzalăul din Argeș. Deci, când a fost acum în zilele domniei mele, în al doilea rînd, iar Dragotă Buzalăul, el a dat acel loc de casă mai sus-scris la sfînta mănăstire Argeș pentru pomană, ca să facă sfînta mănăstire o casă.

Și am văzut domnia mea și zapis de la mîna lui Dragotă Buzalăul la sfînta mănăstire mai sus-zisă, cu mulți oameni buni orășeni, martori, scriși în zapis, anume: Costea județul cu 12 pîrgari din orașul Argeș și Manole comis și Badea logofăt și Anheleta și popa Radul și popa Manea și popa Gherghi și Tudor din pazar și Dumitru fost județ și Tudoran Tudorănescul și Dumitru și Neagoe al Velicăi și încă mulți oameni buni martori, care nu sînt scriși aici în cartea aceasta.

Pentru aceasta, am dat domnia mea sfintei, dumnezeieștii mănăstiri mai sus-scrise ca să-i fie acel loc de casă mai sus-zis dedină și de ohabă și întărire, iar dumnezeieștilor călugări de hrană și de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Diamandi mare comis și jupan Costandin mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic jupan Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Dumitru gramatic, în cetatea de scaun București, luna aprilie 11 zile și de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7137 <1629>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, XXXVI/1.
Orig., hîrtie, (30 × 21), pecete timbrată.

Omis.

1629 (7137) aprilie 12.

Oprea și Stanciu din Jugureni vînd lui Mogoș vâtaf ocină și vie.

† Adecă eu Oprea de Jugurani i Stanciul scris-am acista al nostru zapis, să fie de credințe la mîna vătahului Mogoș, cum să știe că i-am vîndut 1 pogon di vie și o cizvîrte, drept 450 di bani gata. Și i-am vîndut acist pogon di vie și cu o jumătate de sténjini di ocină din cîmpu și din pădure și din apă, dispre tot hotarul, însă di în mlacă pînă în vîrful Pietrii, di a noastră bunăvoe, fără de nici o silă și cu știrea tuturor fraților.

Fost-au și mărturii din frații noștri cînd am luat banii, anume: Novac ot Jugurani i Lupul iuzbașa i Danciul logofet ot Pîrîiani i Spiridon logofet. Acista scriim și mărturisim cu acist zapis al nostru.

Пис мѣсеца апрѣлѣ вѣ дни, лѣт хърлз.

† Eu Stanciul.

† Oprea.

Danciul logofet ot Pîrîiani

Eu Spiridon logofet

Lupul iuzbașa

Stanciul logofet

Pis az Isac¹

Arh. St Buc., A. N., CIX/4.

Orig., hîrtie (31 × 25), pecete aplicată.

EDIȚII. Ghibănescu, *Documente*, 1.

1629 (7137) aprilie 12, București.

Alexandru Iliș voievod întărește unor megiași din Caraula ocina lor, deoarece ei nu s-au vîndut rumâni lui Mihai clucer Coțofeanul.

† Милостію Божію, Іу Александрову воєвода и господинъ вѣсон земле Згггров-
кладхінскоє, синъ великаго и прѣдобраго, поконнаго Іу Иланш воєвода. Дават го-
сподство ми сѣе повеленіе господство ми шемши людї мегіашин, на име: Стан
Мехединца и Глигоріе, зет Мюютъв и Спринш и Спрѣ Гина и Лоупалеца и
синъ попек Савек от Караџла и сѣс синовн ихъ, елицем Богъ даст, якоже да сѣс
на ичнинъ ѡ Караџла, вѣ сѣдство Мех<е>динци, али тѣчїе нихни делн за ичнинъ

¹ Ultimile cinci semnături sînt autografe.

вт полю и вт шѣма и вт вод и вт виноград и вт седалище сѣлок, вт посвѣда, варе елика се хтит избрат вт по вѣсом хотаром, да сѣт мирно вт къ волѣринѣ господство ми Миѡаюв ключар вт Коцофѣни, занеже ест негова стара и права вчинѣ и за дѣденѣ.

И потом, къда ест вил седа, въ дѣни господство ми, а дрѣзи сѣдани вт село вт Караѣла, вни продадоше се вѣснѣ вечини болѣринѣ господство ми Миѡаюв ключар Коцофѣнѣла, а сѣн више речени именовани людѣе, мегѣлаши вт Караѣла, вни не се сѣт продали вечини Миѡаюв ключар, ниже по вни, ниже вчини им, анѣ ест встали кнези със делове им за вчинѣ, анѣ збоили се да не их вечинѣт; таже ест пришел прѣд господство ми оу великѣе диван, кѣсно със Миѡаюв ключар, тере сѣт сказали и свѣдѣтелствовали ест и Миѡаюв ключар, вни сам оу диван прѣд господство ми, како сѣн чловеци нѣст вѣзнимали вт него ни един новцѣ, ниже се сѣт продали вечини, ниже вни, ниже вчина им, анѣ ест встали кнези въ село, със дѣлове их за вчинѣ.

Тем радѣ, господство ми сѣтворил им сѣт сѣю книгѣ господства ми на рѣками их и дадох господство ми Етанов Мехединѣла и Гангорѣев, зет Мѣювтѣв и Еприш и Епрек Гина и Лѣнѣлацѣлов и синѣвом поп Евани, такоже дах дрѣжит ниѡне дела за вчинѣ, със добром ирно вт къ Миѡаюв ключар и да сѣт им вчинѣ, дѣдинѣ, како ест вил и вт прѣжде вѣрѣме.

И пакн да ест Гангорѣев, зет Мѣювтѣв, вчинѣ ѣ Кѣкѣици, такоже ест подѣ със вчина вт Караѣла, али дела тѣстом се Мѣювтѣв вѣсах, вт поле и вт шѣма и вт вод, и вт лозѣи и вт седалище сѣлов, вт посвѣде, вт по вѣс хотаром вари елика се хтит избрати, занеже ест негова права вчинѣ вт над тѣстом си, Мѣювтѣв. Таже, къда ест вил сѣда, въ дѣнѣ господства ми, а село Кѣкѣици вни их ест продадоше се вѣснѣ вечини <със> делове им за вчинѣ Миѡаюв ключар Коцофѣнѣла, а дел Мѣювтѣв, тѣстом Гангорѣев, вни ест встала непродана и нѣст взидал новци. Свѣдѣтелствовала ест Гангорѣев със мнози добри людѣи и вт Пленницѣ, на имѣ: Цигѣнѣлѣ и Цюрка и Епрек Форцан, како нѣст покоупил Миѡаюв ключар дел Мѣювтѣв.

Его радѣ, дадох съм господство ми шемѣни людѣе вт Караѣла више реченѣе, такоже да мѣ им вчинѣ, дѣдинѣ им и синовом вчинѣ, дѣдинѣ и въ хѣбѣ синовом и вѣском и прѣвѣчетом и ни в<т> кождѣ непоколебимо, порѣзмо господства ми.

Еже збо свѣдѣтелѣе поставих господство ми: жѣпан Хриза вел дворник и жѣпан Бладѣла вел лѣгѣфет и жѣпан Трѣфанда вел вистѣар и жѣпан Миѡѣла вел спатар и жѣпан Дѣмитраки вел столник и жоупан Дѣлѣланди вел колѣс и жоупан Костандин вел пѣхарник и жоупан Кондѣло вел постѣлѣник. И исправникѣ, жѣпан Бладѣла вел лѣгѣфет.

И написах аз, Еодре граматик, въ настолни граду оу Боукоуреѣе, мѣсеца апрелѣе вѣ дѣни, вт Пѣлама до нинѣ тѣченѣе въ лѣтом, въ лѣто <з>раз, вт рождество Христа, хѣхкѣ.

† Іу Пѣлѣандрѣ вѣвѣда, милостѣю Божѣю господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni megiași, anume: Stan Mehedințul și Gligorie, ginerele lui Meiotă și Opriș și Oprea Ghina și Lupulețul și fiului popii Sava din Caraula și cu fiii lor, cîți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Caraula, din județul Mehedinți, însă numai părțile lor de ocină, din cîmp și din pădure și din apă și din vie și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, să fie în pace de către boierul domniei mele Mihai clucer din Coțofeni, fiindcă este a lor veche și dreaptă ocină și de moștenire.

Iar apoi cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar alți săteni din sat, din Caraula, ei s-au vîndut toți vecini boierului domniei mele, lui Mihai clucer Coțofeanul. Iar acești mai sus-ziși numiți oameni, megiași din Caraula, ei nu s-au vîndut vecini lui Mihai clucer, nici pe ei, nici ocinele lor, ci au rămas cnezi, cu părțile lor de ocină, ci s-au temut să nu-i vecinească; așa dar, au venit înaintea domniei mele în marele divan, împreună cu Mihai clucer, de au spus și au mărturisit și Mihai clucer singur în divan înaintea domniei mele, că acești oameni n-au luat de la el nici un ban, nici nu s-au vîndut vecini, nici ei, nici ocina lor, ci au rămas cnezi în sat, cu părțile lor de ocină.

De aceea, domnia mea le-am făcut această carte a domniei mele la mîna lor și am dat domnia mea lui Stan Mehedințul și lui Gligorie, ginerele lui Meiuotă și lui Opriș și lui Oprea Ghina și lui Lupulețul și fiului popii Sava, ca să țină părțile lor de ocină cu bună pace de către Mihai clucer și să le fie ocină, dedină, cum a fost și mai înainte vreme.

Și iar să-i fie lui Gligorie, ginerele lui Meiuotă, ocină în Cucuiați, căci este alături cu ocina din Caraula, însă partea socrului său Meiotă, toată, din cîmp și din pădure și din apă și din vie și din vatra satului, de pretutindeni, de peste tot hotarul oricît se va alege, fiindcă este ocina lui dreaptă, de la socrul său, Meiuotă. Deci, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar satul Cucuiați, ei s-au vîndut toți vecini, cu părțile lor de ocină lui Mihai clucer Coțofeanul, iar partea lui Meiotă, socrul lui Gligorie, a rămas nevîndută și n-a luat bani. A mărturisit Gligorie cu mulți oameni și din Plenița, anume: Țigănelea și Giurca și Oprea Forțan, că n-a cumpărat Mihai clucer partea lui Meiotă.

De aceea, am dat și domnia mea acelor oameni din Caraula, mai sus-ziși, ca să le fie ocină, dedină lor și fiilor, ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Mihul mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Diamandi mare comis și jupan Costandin mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic, jupan Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Soare gramatic, în cetatea de scaun în București, luna aprilie 12 zile, de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7137, de la nașterea lui Hristos, 1629.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Alixandru voievod <m.p.>

Biblioteca Centrală de Stat, CXXXVI/1.

Orig., perg., pecete căzută.

EDIȚII . Slav și trad. Fotino, *Documente*, 308—311. Trad.

Nicolaescu-Plopșor, *Mon. j. Dolj*, 150—152.

248

1629 (7137) aprilie 13.

Bildea și Stanciu vînd lui Spida ocina lor din Cioroiași.

† Adecă eu Bilde i sinevi ego scris-am zapisulă nostră la mîna Spidei ca se-i fie de mare credințe, cum se se ște că i-am vîndutū a patra perte de fune de Cioroiași, preste totū hotarulū, de în hotarū pînă hotar și de în se[se]liște satuluii. Și i i-amū vîndutū de a meh bunăvoe dereptū ughi 5 și 50 de bani, eu Bilde i Stanciul i sinove ego i-am vîndutū fără nici o gî<l>ciavă acestū pămîntū de în satū de în Cioroiași, ca să fie moșie ohabnică la mîna Spidei și lui și ficiori lui și nepoților lui.

Iar carele se va scula de nemul Bilde și de alū Stanciului, să fie procleți.

Și cîndū i-am vîndutū au fostū mulți megiași, anume: Milce [c] Crăciunū i Stănislav i Barbul alū lu Căzanū i Bogdanū alū Cîrstei i Moș alū lu Șerbu și Stanciul Cernescul i Văsii stegariul i popa Gruia i popa Petco i Todorū. Și pă<n>trū credența ne-m pus și pecețile.

Име Милца апрѣлѣ 13 дѣни, въ летѣ 7137.

Eu Milcea.

Crăciun.

Stănislav.

Eu Bildea.

Popa Gruie.

Popa Petco,

Stanciul.
Vășii stegar.
Barbul.

Arh. St. Buc., Ep. Rimnic, XXIX-bis/2.
Orig., hirtie (32 × 21,5).
Copie din 1786 la Academia Republicii Socialiste România, CMLXXXVI/472.

249

«Ante 1629 aprilie 20.»

Ivașco cumpără de la Dumitru locuri la Țigănești.

† Să se știe cum au cu<m>păratu Ivașco viia déla Dumitru feciorul B[a]ratului, cu 2 locure: 1 în sus, altul în jos, dériptu 950 dé bani.

Mărturi: Boncea, Hațaghiul, Pătru, Balea.

<Pe verso>: Sud. Mușcel. Țigănești, drept bani 950.

Muzeul de istorie a orașului București, nr. 13 720.
Orig., hirtie (12 × 19,5), două peceți aplicate.
Datat ca anterior documentului din 20 aprilie 1629.

250

«Ante 1629 aprilie 20»

Ivașco cumpără de la Neagoe și de la Stan vie și locuri la Țigănești.

† Să se știe cum au cu<m>păratu Ivașco viia déla Negoe Policie, dérăptu 1070. Și au mai cu<m>păratu déla Stan[n]ciu Bîră 6 locure în câ<m>pu și seliște dé satu, déréptu 700.

Mă<r>turie: Bonce și gineréli Bonci, Préda și Pătru și Oprea și Hațaghiul.

<Pe verso>: Sud. Mușcel. Țigănești, drept bani 2400.

Muzeul de istorie a orașului București, nr. 13 721.
Orig., hirtie (26 × 18), două peceți aplicate.
Datat ca anterior documentului din 20 aprilie 1629.

477

1629 (7137) aprilie 20.

Ivașco vinde lui Fiera logofăt vii și locuri la Țigănești.

† Scris-am eu Ivașco al meu zăpis, la mîna logofătului Ferăi, cum să se știi că i-am vîndut vielé dé la Țigăneștii, cu locuré cu totu ce-am avutu acolea, dé bunăvoe, déreptu 3000 dé bani și dé seliște și déspre totu ondé să va afla.

Marturi și adălmășari: Neagul, Préda, Stan, Bălan, feciorul <lui> Mih <ăi>lă.

† Пис мѣсеца априлѣ к̄ дъни, въ лѣтѣ х̄р̄л̄а.

Muzeul de istorie a orașului București, nr. 13 766.
Orig., hîrtie (30,5 × 21,5), trei peceți aplicate.

1629 (7137) aprilie 20, București.

Moșnenii din Negrași și Răuzești se vînd rumâni, cu ocinele lor, lui Trufanda mare vistier.

† Adecă noi moșténii satului de în Negrași și de în Răuzești ot sudstvo Vlaș<ca> scris-am și mărturisim cu acesta al nostru zăpis, să fie de mare credință la mîna jupînului Trufanda vel vistiiar, cum să se știe că am venit noi toți de ne-am vîndut jupînului Trufanda vel vistiiar, să-i fim rumâni, cu feciorii noștri și cu frații noștri și cu toate părțile noastre de ocină cîte am avut, și de moșie și de cumpărătoare, de în cîmpu și de în apă și de în pădure și de în șăzutul satului, cu tot venitul, de pretutindinilea, cît se va alége, de în hotar pînă în hotar, însă pre nume cum ne scriem noi într-acest zăpis, anume: eu Ganea de în Negrași cu 1 fecior, anume Calin și cu feciori ce ne va mai da Dumnezeu, za 8000 aspri gata ; și eu Mușat, feciorul Radului, cu 3 feciori, anume Mușat i Radul i Ion și cu feciorii cîți ne va da Dumnezeu, za 4700 aspri gata și eu Vîlcul, feciorul Oanei, cu 2 feciori, anume Soare și Dragomir și cu feciorii cîți ne va da Dumnezeu, za 4300 aspri și eu Stan, feciorul lu Șerban și cu feciorii ce-mi va da Dumnezeu za 3400 aspri și eu Naniia cu feciorii ce-mi va da Dumnezeu, za 3400 aspri ; Oprea¹ și eu Stoica, feciorul lu Neag de în Răuzești, cu 1 fecior, anume Neag și

¹ Cuvîntul „Oprea”, adăugat ulterior cu altă cerneală.

cu feciori ce ne va mai da Dumnezeu, za 4000 aspri gata ca și eu Fătul, fratele Stoicăi, feciorul lu Neag, cu feciori ce ne va da Dumnezeu, za 4000 aspri gata; Calin¹ și eu Dragomir, feciorul lu Ion de Răuzești, cu feciori ce-m va da Dumnezeu, za 4000 aspri gata; Stoica 3000 aspri¹.

Pentru că noi acești nume de oameni de în Neagrași și den Răuzești, cîți sîntem mai sus-scriși, fost-am toți megiiășii cu ocinile noastre de moșie, de stremoșie, încă mai denainte vrême. Iară după acéia, cîndu au fost acum, în zilele domnu nostru lu Alixandru voevod, feciorul lu Iliăș voevod, iară noi am venit toți în divan înaintea domnu nostru și înaintea tuturor boiariilor, nesiluți de nimenilea, de ne-am vîndut noi rumâni cu feciorii noștri și cu toate moșiile noastre jupînului <ui> Trufanda vel vistiiar, de a noastră bunăvoe, fără de nici o silă, za...² de galbeni gata, cum mărturiséște și mai sus, cu știrea a tuturor megiiășilor de sus și de jos, ca să-i fim noi rumâni de moșie, lui și coconilor, în veac. Și am luat noi toți banii deplin de în mîna jupînului Trufanda vel vistiiar de în divan, în mîinile noastre, cineși pre capetele noastre și pre feciorii noștri și pre toate moșiile noastre.

Și au fost mărturie diregătorii domnu nostru, mari și mici, anume jupan Necula biv vel vistiiar i jupan Hriza vel dvornic i jupan Vladul vel logofet i Papa bivșeh vel dvornic i Ivașco dvornic i Aslan dvornic i Miho vel spatar i Gligorie biv vel comis i Buzinca vistiiar i Dumitru vistiiar i Mușat vistiiar i Costea sluier i Costandin vel peharnic i Neagul vel agă i Calotă biv vel armaș i Ivașco dvornic Bălotescul i Stroe logofet ot vistiiar i Andreiu iuzbașa i ot Epurești, Necula peharnic i ot Izvoru, Tuduru comis Știrbéiu i brat ego Harvat spatar i ot Rătești, Muja i să bratii ego Tudor i Albul i Antonie i ot Brătiiani, Marco peharnic i Stoica logofet i Bunea logofet i Paraschiva logofet și mulți boiari. Aceasta mărturisim să se crează.

ΠΙΣ ΔΙΠΥΔΑΤ ΛΟΓΟΦΕΤ Σ ΕΣΚΣΡΕΜΗ, ΜΕΤΣΕΥΑ ΔΡΗΜΑΙΕ Κ̄ ΔΗΜΗ, ΕΒ̄ ΛΕΤ̄ ΧΣΡΛΣ.

Νεκουλα³

Hrizea vel dvornic

Vladul vel logofet

Papa biv vel dvornic

Ivașco dvornic

Ασλαν προιν Βορνικος⁴

Μιχος σπαταρης⁵

Gligorie comis

Buzinca vistiiar

Mușat vistiiar

Κονσταντηνος μεγας παχαρνηκος⁶

Eu Tudor comis Știrbéiu

† Neagul vel agă

Marco peharnic

† Antonie

Ivașcu, brat Mujei

Stroe, sinū Ferea logofet

¹ Cuvintele „Calin” și „Stoica 3000 aspri”, scrise ulterior, cu alta cerneală.

² Loc alb.

³ Necula

⁴ Aslan fost vornic

⁵ Miho spătar

⁶ Constantin mare paharnic

Eu Costea slujer
Dumitru vistiiar

Stoica logofet
Bunea Vilcul logofet
Paraschiva logofet¹

Muzeul de istorie a oraşului Bucureşti, nr. 27 431.
Orig., hîrtie (42 × 28), 20 peceti aplicate.
Copie ibidem, ms. 27 653, f. 2v.

253

1629 (7137) aprilie 20.

Voinea, fiul lui Balotă, vinde lui Sava postelnic moşie în Trestiani.

† Adecă eu Voini, sinū Balotă ot Trestiiani, scris-am zăpisul meu, ca să fie de bună credinţă la mîna dumnealui Savei postelnic ot Stănceşti, cum să ştie că i-am vîndut dumnealui moşie la Trestiiani de la Cîmpu care să chîmă la Ratina, din Jos de Inoteşti. Şi amū vîndut partea de un moş de preste tot hotarul a patra parte, pântru că au ținut tată meu Balotă parté de un moş singurū.

Deci mie trebuîndu-mi bani și fiindu-mi nevoie, m-am tocmit cu dumnealui, cu Sava postelnic, de i-am vîndutu aceasta moşie dreptū bani gata ughi 14 pol. ca să fie dumnealui moşie stă<tă>toare în véci, dumnealui și ficiorilor dumnealui, nepoților i strănepoților, cîți Dumnezeu i va dărui. Și am luat acești bani ce scrie mai sus toți gata în mîna mea. Și amu vîndut această moşie de a mea bunăvoe, nesilit de nimé și cu știrea totororu vecinilor din sus și din jos.

Și cînd s-au făcut acestū zăpis fost-au mulți oameni buni moșnéni mărturie, care-i vor pune mai jos dégetili și iscăliturile. Și pintru mai adevărata credință, ne-am pus și noi dégetili și iscăliturili, ca să să crează.

Aprilie 20 dni, leat 7137 <1629>.

Voini, sinū Balotă.

† Negre ot Trestiiani, martor.

† Mihai Ghiuleș, mărtorie.

† Eu Cîrjan ot Négovani, martor.

Dragomir Cîrjă ot Trestiani mărturie.

† Gherghe Ghiuleș martor.

† Neagoe oț Trestiani mărturie.

Tudor Boli.

Dum<itru> martor.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., LX/1.
Orig., hîrtie (31 × 21,5).
Copie ibidem mss. 130, f. 215 și 132, f. 35.

¹ Semnături autografe.

1629 (7137) «aprilie-iulie» 20, București.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Dumitru Dudescu al doilea vistier ocine și vecini, precum și vii în satele: Tîmburești, Buești, Slănic, Cîrstienești și Scurtești. De asemenea, mai multe călăse de țigani.

† Милостією Божією, Іу Ілѣксандрѣ воєвода и господинѣ въсонъ землѣ Згггро-влахѣнскоє, синѣ великаго и прѣдобраго поконнаго Іу Ілѣксандрѣ воєвода. Дават господство ми сѣю повелѣніе господство ми вѣрномъ волѣринѣ господства ми жѣпан Дѣмитрѣ Дѣдескѣл вторѣи вистѣпар и със синови си, елицемъ Богѣ даровахъ іакоже да мѣ естъ учинѣ и вечнинъ въ селоу Тѣмбѣрештинѣ въ сѣдство Ілломънищевнѣ, али дело жѣпанницеви Нѣксшеви, сестра Прѣдеви постѣлникъ и Дросѣлшеви, сини Радѣлшеви постѣлникъ вт Баломирешинѣ, дело енъ въсахъ вт полю и вт шѣма и вт блато и със вечнинѣи колици естъ за дѣдинѣ, на нлѣ...¹ и със синови си и вт сѣдалищѣ селшеви, вт посѣдѣ и вт надъ въсомъ хотаромъ, елика се хтѣтъ извратнѣ, понеже естъ покѣпна волѣринѣ господство ми жѣпан Дѣмитрѣ вистѣпар сѣе учинѣ и вечнинѣ, дело жѣпанницеви Нѣксшеви, вт надъ вратѣи енъ Прѣда постѣлникъ и вт Дросѣл, сини Радѣлшеви постѣлникъ вт Баломирешинѣ, за хѣхѣ аспри готови и със записъ вт рѣкѣ нлѣ за проданіе и със мнози волѣри свидѣтелѣи, написани ѣ записъ.

И пакіже да естъ волѣринѣ господство ми жѣпанѣ Дѣмитрѣви вторѣи вистѣпар учинѣ ѣ Бѣещинѣ, вбачѣ дѣла Радѣлшеви, синѣ Добрѣи, въсахъ, ѣ за сежини вт полю и вт шѣма и вт вода и вт сѣдалищѣ селшеви, вт посѣдѣ и вт по въсѣ хотаромъ, елика се хтѣтъ извратнѣ, понеже естъ покѣпна волѣринѣ господства ми Дѣмитрѣ вистѣпар сѣи ѣ за сежини више речини вт надъ Радѣл, синѣ Добрѣи, за хѣ аспри готови и със записъ вт рѣка егѣ за проданіе, със мнози волѣри свидѣтелѣи, на нлѣ: Іню вторѣи дворникъ и вт Бѣещинѣ старъ Кончинѣ и вт Брѣтѣиани, Марко пѣхарникъ и Гюврѣма ватахъ.

И пакъ да естъ волѣринѣ господства ми жѣпан Дѣмитрѣви вистѣпар учинѣ ѣ Слъникѣ въ сѣдство Мѣшчѣл и Падѣрѣцѣ, али дело Ілѣлшеви, синѣ Нѣгоєви, въсахъ вт полю и вт шѣма и вт вода и вт планинѣ и със въсѣхъ дѣланищѣ и за дѣдѣио и за покѣпеніе и вт сѣдалищѣ селшеви, вт посѣдѣ, варе елика се хтѣтъ извратнѣ вт по въсомъ хотаромъ, понеже ю естъ покѣпна волѣринѣ господство ми жѣпан Дѣмитрѣ вистѣпар сѣю учинѣ вт надъ Ілѣл, синѣ Нѣгоєви вт Слъникѣ, за хѣ аспри готови, али тѣчѣе учинѣ безъ вечнинѣ и със записъ вт рѣка егѣ за проданіе и със волѣринѣ свидѣтелѣи, на нлѣ: вт Іниноаса, Тѣдѣоран питар и вт Слънищинѣ, Горан лѣгофѣт и вт Тополовѣни, Борча и Тѣдор и вт Сѣрѣчнинѣи, Кисар постѣлникъ и вт Длѣгполю, поп Дѣмитрѣ.

¹ Loc alb.

И пак да ест волѣринѣ господство ми жѣпан Дѣмитрѣ вистѣтар един вѣчин въ село ѡ Глѣник, на име...¹ съе синови си, понеже продавае сѣ вечини ѡн сам, за добра волю за...¹ аспри готови и съе записе ѡт рѣка его за проданѣе и съе мнози добри людѣе свидетелѣи.

И пак да ест волѣринѣ господство ти жѣпан Дѣмитрѣви вистѣтарюл вчинѣ ѡ Кръстѣнеци, въ сѣдство Глѣхов, али ѡт дѣла жѣпанициви Марѣи, жѣпаница Станчуловни лѣгофет, сежени ѡт поля и ѡт шѣма и ѡт вода и съе брод за водиницѣ и съе три вечини, на име: Флорѣ, синѣ Радѣлови Пѣтѣи, съе синови его и Бадѣ, брат Флорен, съе синови си и Бран съе синови его и ѡт сѣдалищте сѣлѣви, ѡт посѣдѣе, вѣре еанка се хѣтет избрати ѡт по вѣе хѣтаром, понеже ест покѣпила волѣринѣ господства ми жѣпан Дѣмитрѣ вистѣтар сѣи сежени за вчинѣ, еже сѣт више речени, ѡт над жѣпаница Марѣа, жителница Станчулови лѣгофет ѡт Кръстѣнеци, за хѣтѣ аспри готови и за една лентѣе за грана зелена, съе лисце и съе записе ѡт рѣка еи за проданѣе и съе мнози волѣри свидетелѣи, на име: жѣпан Бладѣла вел лѣгофет и Бѣзника вистѣтар и Тѣдор столник и Борча и ѡт Брѣтѣани, Стонка лѣгофет и Марко нехарник и Шербан лѣгофет.

И пак да ест волѣринѣ господства ми жѣпан Дѣмитрови вистѣтар четри погоане за виноградѣ ѡ село ѡ Скѣртеци въ сѣдство Бѣзѣл и съе местом еже сѣт къдѣ попа Дрѣган и код Силѣи, понеже ест покѣпила Дѣмитрѣ вистѣтар сѣе ѣ погоане за лѣтѣе више речене ѡт над Бладѣла Рѣдикѣ, синѣ Бѣневи ѡт Скѣртеци, за хѣтѣ аспри готови и съе записе ѡт рѣка его за проданѣе, ѡт когдѣ вистѣ теченѣе лѣтола хѣрѣг. Я потом, къдѣ ест вил въ дѣнѣе Плѣдѣандрѣ коевод, синѣ Радѣла коевод, въ теченѣе лѣтола хѣрѣе, а Бладѣла Рѣдикѣ ѡн нѣ ест продадѣ вѣсѣх дѣло его за вчинѣ ѡт Скѣртеци и съе виноградѣе, еанце сѣт вил ѡстал непроданѣе волѣринѣ господство ми жѣпан Дѣмитрѣ вистѣтар, за хѣтѣ аспри готови, тѣре нѣ ест скѣповал сини ѡт по ровленѣе. И вил сѣт на вѣтронѣа им мнози добри людѣе свидетелѣи, по име: ѡт Скѣртеци, поп Дрѣган и Силѣи Тѣркилѣ и Шербан и Нѣгоѣ и ѡт Хоменци, Добромир и ѡт Пѣзлѣци, Могѣш и ѡт Кѣкѣреци, Микѣла.

И пак покѣпила волѣринѣ господство ми жѣпан Дѣмитрови вистѣтар ѡ Скѣртеци половино за виноградѣ съе местом, ѡт над Стана Станчоѣе и ѡт сини еи Силѣи и Михѣла и Нѣгѣла, за ѣ² аспри, готови и съе записе ѡт рѣка нѣ за проданѣе съе мнози людѣе свидетелѣи.

<И> пак да ест волѣринѣ господство ми жѣпанѣ Дѣмитрови вистѣтар един вѣчин, на име Драгомир ѡт Бѣани съе синови его, понеже продадѣ сѣ сѣт вечинѣ Дѣмитрови вистѣтар, ѡн за неговѣ добро волю, за хѣтѣ аспри готови и съе записе ѡт рѣка его съе мнози волѣри свидетелѣи, на име: ѡт Бѣкѣреци, Шѣню дворник и Стѣрѣ дворник и Бладѣла комис и Радѣла портар и Калчул портар и Тѣдор комис и Нѣкѣла посетелник и Станчул лѣгофет.

¹ Loc alb.

² Pasajul „И пак да ест волѣринѣ... Нѣгѣла за хѣтѣ“, șters cu chinovar și scris tot cu chinovar: „ѡ Гнѣгорѣ вел лѣгофет“ iar pe margine: „кѣмпѣратѣ дѣ домѣла нострѣ Матен кодѣ шн дѣте лѣ епископѣ“, scris tot cu chinovar.

И пак да ест волѣринѣ господства ми жѣпан Дѣмитрѣ вторїи вистїтар єдин члѣд за ацигани на имѣ Пѣа циганѣа със циганкам си на имѣ Сора и със децам си на имѣ Пѣа и Брїѣ и Тоадѣра и Параскива и Бѣна и Дрѣгана, понеже ест покѣпна во<лѣ>рин господства ми жѣпан Дѣмитрѣ вистїтар того члѣд за ацигани, еже ест више пис, вт над Прѣда постѣаник и вт брат си Драгѣа постѣаник, сини Радѣлави постѣаник вт Баломирѣци, за хДхї аспри готови и със запис вт рѣка им за проданїе и със волѣри свидѣтелїи написани ѣ запис, на имѣ: Ъвашко бив вел дворник и Балдѣа вел лвогфет и Бѣзинка вистїтар и Нѣнчул дворник и Мѣшат вистїтар и Ыню дворник и Каснаїе ага и Дѣмитрѣ лвогфет.

И пак покѣпна волѣрин господство ми Дѣмитрѣ вистїтар нѣкое ацигани по имѣ Некѣла циганѣа и със ациганкам си на имѣ...¹. и със єдна дѣщѣра на имѣ...¹ и Драгомир циганѣа със єдин момкѣ по имѣ Слав вт над Прѣда постѣаник и вт Дросѣа, сини Радѣлави постѣаник вт Баломирѣци, за хДхї аспри готови и със запис за проданїе и със мнози волѣри свидѣтелїи, на имѣ: Гѣрге бив вел пѣхарник и Пара лвогфет и Радѣа лвогфет и Тѣдор столник и Борча и Стан кѣпѣѣ и Триѣѣа и Стопка лвогфет и Шѣрбан лвогфет.

И пак покѣпна волѣрин господство ми жѣпан Дѣмитрѣ вистїтар єдин момкѣ за ациган по имѣ Балѣ, синѣ Пѣтрови вт над Тѣдосїе спатар вт Каѣтепї, за хД аспри готови и със запис вт рѣка єго за проданїе и със волѣри свидѣтелїи, на имѣ: Балдѣа вел лвогфет и Ъвашко бив вел дворник и Гангорїе комис и вт Рѣтеци, Ъвашко и Тѣдор столник.

И продадоше сїе вчини и лозїе и ацигани, вни за ниѣном добро волю и със ѣзнанїа вѣсѣм волѣром и а мегїпашом вт гор издол и вт прѣд господство ми.

Сєго радї дадох сѣм господство ми вѣрном волѣром господство ми жѣпан Дѣмитрови Дѣдѣкѣа вторїи вистїтар, іакоже да мѣ ест вчинѣ и вѣчини и лозїе и ацигани, еже сѣт више речени дѣдїно и вѣ вѣавѣ синовом и вѣском и прѣвѣнѣчетом и не вт когоже непоколѣвимо, по ризмо господство ми.

Сєже ѣво и свидѣтелїе поставиѣ господство ми: жѣпан Ъриза вел дворник и жѣпан Балдѣа вел лвогфет и жѣпан Трѣфанда вел вистїтар и жѣпан Мїѣхо вел спатар и Дѣмитраки вел столник и Дїѣаманди вел комис и жѣпан Костандин вел пѣхарник и жѣпан Кондило вел постѣаник. И исправник,...¹ вел лвогфет.

И написах аз, Лѣпѣдат лвогфет, вѣ настолни градѣ Бѣкѣрѣцї, мѣсеца...¹, кѣ дѣни, и вт Падла до нинѣ текѣщаго лѣтом, вѣ лѣт хѣрлѣ, а вт рождѣство Христово хДхѣѣ.

† Іw Плѣѣандрѣ вѣвѣвѣда, мїлостїю Божїю господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele credinciosului boier al domniei

¹ Loc alb.

mele jupan Dumitru Dudescul al doilea vistier și cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie ocină și vecini în satul Tîmburești, în județul Ialomiței, însă partea jupaniței Neața, sora lui Preda postelnic și a lui Drosul, fiii lui Radul postelnic din Balomirești, partea ei toată, din cîmp și din pădure și din baltă și cu vecini, cîți sînt de moștenire, anume.....¹ și cu fiii lor și din vatra satului, de pretutindeni și de peste tot hotarul, oricît se va alege, pentru că a cumpărat boierul domniei mele jupan Dumitru vistier această ocină și vecinii, partea jupaniței Neața, de la frații ei Preda postelnic și de la Drosul, fiii lui Radul postelnic din Balomirești, pentru 12 000 aspri gata și cu zăpis de la mîna lor, de vînzare și cu mulți boieri martori, scriși în zăpis.

Și iar să fie boierului domniei mele, jupanului Dumitru al doilea vistier, ocină în Buești, însă partea lui Radul, fiul Dobrei, toată, 30 de stînjeni, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindeni și de peste tot hotarul, oricît se va alege, pentru că a cumpărat boierul domniei mele Dumitru vistier, acești 30 de stînjeni mai sus-zîși de la Radul, fiul Dobrei, pentru 2000 aspri gata și cu zăpis de la mîna lui de vînzare, cu mulți boieri martori, anume: Ianu al doilea vornic și din Buești, bătrînul Voicilă și din Brătiani, Marco paharnic și Ghiurma vătaf.

Și iar să fie boierului domniei mele jupan Dumitru vistier ocină în Slănic, în județul Mușcel și Pădureți, însă partea lui Albul, fiul lui Neagoe, toată, din cîmp și din pădure și din apă și din munte și cu toate delnițele și de moștenire și de cumpărătură și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat boierul domniei mele jupan Dumitru vistier această ocină de la Albul, fiul lui Neagoe din Slănic, pentru 6000 aspri gata, însă numai ocină fără vecini și cu zăpis de la mîna lui de vînzare și cu boieri martori, anume: din Aninoasa, Tudoran pitar și din Olănești, Goran logofăt și din Topoloveni, Borcea și Tudor și din Sărăcinești, Chisar postelnic și din Cîmpulung, popa Dumitru.

Și iar să fie boierului domniei mele jupan Dumitru vistier un vecin în sat în Slănic, anume.....¹, cu fiii săi, pentru că s-a vîndut vecin, el singur de bunăvoie, pentru.....¹ aspri gata și cu zăpis de vînzare de la mîna lui și cu mulți oameni buni martori.

Și iar să fie boierului domniei mele jupan Dumitru vistier ocină în Cîrstienești, în județul Ilfov, însă din partea jupaniței Maria, jupanița lui Stanciul logofăt, 80 de stînjeni din cîmp și din pădure și din apă și cu vadul de moară și cu trei vecini, anume: Florea, fiul lui Radul Pătii, cu fiii lui și Badea, fratele lui Florea, cu fiii săi și Bran cu fiii lui, și din vatra satului,

¹ Loc alb.

de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat boierul domniei mele, jupan Dumitru vistier acești stînjeni de ocină, care sînt mai sus-ziși, de la jupanița Maria, soția lui Stanciul logofăt din Cîrstienești, pentru 13000 aspri gata și pentru o mantie de grana verde, cu vulpe și cu zăpis de la mîna ei, de vînzare și cu mulți boieri martori, anume: jupan Vladul mare logofăt și Buzinca vistier și Tudor stolnic și Borcea și din Brătiani, Stoica logofăt și Marco paharnic și Șerban logofăt.

Și iar să fie boierului domniei mele, jupanului Dumitru vistier, patru pogoane de vie în sat în Scurtești, în județul Buzău, și cu locurile care sînt lîngă popa Drăgan și lîngă Silion, pentru că a cumpărat Dumitru vistier aceste 4 pogoane de vie mai sus-zise de la Vladul Rădiche, fiul lui Bunea din Scurtești, pentru 4000 aspri gata și cu zăpis de la mîna lui, de vînzare, de cînd a fost cursul anilor 7133. Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, în cursul anilor 7135, iar Vladul Rădiche, el i-a vîndut toată partea lui de ocină din Scurtești și cu viile, cîte au rămas nevîndute, boierului domniei mele jupan Dumitru vistier, pentru 3500 aspri gata, de și-a răscumpărat fiii din robie. Și au fost la toc-mirea lor mulți oameni buni martori, anume: din Scurtești, popa Drăgan și Silion Tărchilă și Șerban și Neagoe și din Homești, Dobromir și din Păulești, Mogoș și din Văcărești, Micul.

Și iar a cumpărat boierul domniei mele jupan Dumitru vistier în Scurtești jumătate de vie cu locul de la Stana Oncioae și de la fiii ei, Silion și Mihail și Neagul, pentru 1000¹ aspri gata și cu zăpis de vînzare de la mîna lor cu mulți oameni martori.

<Și> iar să fie boierului domniei mele, jupanului Dumitru vistier, un vecin, anume Dragomir din Viani, cu fiii lui, pentru că s-a vîndut vecin lui Dumitru vistier, el de a lui bunăvoie, pentru 1800 aspri gata și cu zăpis de la mîna lui cu mulți boieri martori, anume: din București, Ianiu vornic și Oprea vornic și Vladul comis și Radul portar și Calciul portar și Tudor comis și Necula postelnic și Stanciul logofăt.

Și iar să fie boierului domniei mele, jupan Dumitru al doilea vistier, un sălaș de țigani, anume Puia țiganul cu țiganca sa, anume Sora și cu copiii săi, anume Puia și Bria și Toader și Paraschiva și Buna și Drăgana, pentru că a cumpărat boierul domniei mele jupan Dumitru vistier acel sălaș de țigani, care este mai sus-scris, de la Preda postelnic și de la fratele său, Dragul postelnic, fiii lui Radul postelnic din Balomirești pentru 14000 aspri gata și cu zăpis de vînzare de la mîna lor și cu boieri martori, scriși în zăpis,

¹ Pasajul „Și iar să fie boierului... și Neagul, pentru 1000“, șters cu chinovar. Între rînduri scris tot cu chinovar: „la Grigorie mare logofăt“; iar pe margine, în românește“ cumpărate de domnul nostru Matei vodă și date la episcopie“, scris tot cu chinovar.

anume: Ivașco fost mare vornic și Vladul mare logofăt și Buzinca vistier și Nenciul vornic și Mușat vistier și Ianiu vornic și Vasilie aga și Dumitru logofăt.

Și iar a cumpărat boierul domniei mele Dumitru vistier niște țigani, anume Necula țiganul și cu țiganca sa, anume.....¹ și cu o fiică, anume.....¹ și Dragomir țiganul cu un băiat, anume Slav, de la Preda postelnic și de la Drosul, fiii lui Radul postelnic din Balomirești, pentru 11 000 aspri gata și cu zăpis de vânzare și cu mulți boieri martori, anume: Gherghe fost mare paharnic și Para logofăt și Radul logofăt și Tudor stolnic și Borcea și Stan negustorul și Triful și Stoica logofăt și Șerban logofăt.

Și iar a cumpărat boierul domniei mele jupan Dumitru vistier un băiat de țigan, anume Balea, fiul lui Pătru, de la Tudosie spătar din Clătești, pentru 4000 aspri gata și cu zăpis de vânzare de la mâna lui și cu boieri martori, anume: Vladul mare logofăt și Ivașco fost mare vornic și Gligorie comis și din Rătești, Ivașco și Tudor stolnic.

Și au vândut aceste ocine și vii și țigani ei de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor boierilor și a megieșilor din sus și din jos și dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea credinciosului boier al domniei mele jupan Dumitru Dudescul al doilea vistier, ca să-i fie ocina și vecinii și via și țiganii, care sînt mai sus-ziși, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori au pus domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Miho mare spătar și Dumitrachi mare stolnic și Diamandi mare comis și jupan Costandin mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic.....¹ mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna.....¹ 20 zile, și de la Adam pînă acum ani curgători în anul 7137, iar de la nașterea lui Hristos 1629.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Academia Republicii Socialiste România, XLII/51.
Orig., perg. (38,5 × 50), pecete timbrată.
Cu o trad. de la sfîrșitul sec. al XVIII-lea.
Lunile după divan.

¹ Loc alb.

1629 (7137) aprilie 22.

Dragomir Burete vinde lui Ivan Cortofleș din Pitești un loc în hotarul Sămarăi.

† Adecă eu Dragomir Buréte ot Lipiia scris-am acesta al meu zapis, ca să fie de mare credință la mîna jupînului Ivan Cortofleș ot Pitești, cum să știe că i-am vîndutu un loc de în hotariul Sămarăi de la Rogozu, fune deplin¹ de în fune Ciineșănească alătura cu Bonchiciu, pre de în sus și dă cu capu în apa Cotmenei și pîn suptu delu.

Și acea fone de loc au fostu cumpărată de la moși, de demultu m-eu fostu cumpărătoare. Deci o am vîndutu de a mea bunăvoe, dereptu bani gata 480, ca să fie de moșie dumnului și coconilor dumnului în veci.

Și au fostu mărturie: Dragomir, fratele Danciului i Opre i Stan Réle i Păduré. Și pântru credința am pus degetul mai jos.

И писъ Танацѣ логофѣт. Писъ мѣсеца апрѣлѣ кѣ дъни, въ лѣтъ хѣрлз.

Eu Dragomiru Burete.

Arh. St. Buc., M-rea Trivalea, IV/1.

Orig., hirtie (31,5 × 22).

Copie ibidem, mss. 371, f. 20—21 și 477, f. 39.

1629 (7137) aprilie 23, București.

Moșnenii din Băldălui se vînd rumâni, cu ocinile lor, lui Coandă mare armaș.

Adecă noi moșnenii satului de în Băldălui, ot sudstvo Dolj, scris-am și mărturisim cu acesta al nostru zapis, să fie de mare credință la mîna jupînului Coandei vel armaș, cum ca să știe că am venit noi toți de bunăvoia noastră, de ne-am vîndut jupînului Coandei vel armaș, să-i fim rumâni cu feciorii noștri și cu frații noștri și cu toate părțile noastre de ocină, și de moșie și de cumpărătoare, și din în Băldălui Buei, unde au fost șăzut mai dennainté vréme și de Întorsura de Jos, unde șădem acum, că iaste tot un hotar, den cîmpu și din pădure și din apă și din șăzutu satului, de preste toate hotarele, cît să va alége de pretutindinilea, din hotar pînă în hotarū.

¹ Cuvintele „fune deplin” scrise ulterior, cu altă cerneală.

Însă pre nume cum ne scriem noi în zapisul acesta, pre nume: eu Crăciun cu un fecior și cu alți ce ne va da Dumnezeu și eu Stanciul Pânăilă cu trei feciori și cu feciorii cîți ne va da Dumnezeu și eu Mîndrea cu feciorii miei și eu Ciocan cu feciorii miei, Ivan și cu alții, cari ne va da Dumnezeu și eu Streia cu feciorii miei și eu Pătru cu feciorii cîți îmi va da Dumnezeu și eu Stănislav cu 2 feciori și cu feciori ce ne va da Dumnezeu și eu Oprea, vărul lui Stănislav, cu 4 feciori și cu feciori ce ne va da Dumnezeu și eu Avram cu 2 feciori și cu feciori ce ne va da Dumnezeu și eu Cîrstea vătaful cu feciorii miei și eu Ion Mițălescul cu 3 feciori și cu feciori ce ne va da Dumnezeu și eu Neagul, cu un fecior al meu și cu feciorii ce ne va da Dumnezeu și eu Drigoii, fratele Neagului, cu un fecior și cu feciori ce ne va da Dumnezeu și eu Stanciul cu feciori ce-mi va da Dumnezeu și eu Tru-fin c-un fecior și eu Stan Fundulescu cu feciorii ce-mi va da Dumnezeu și eu Duca, fratele lui Stan, cu un fecior și eu Dumitru cu 2 feciori și eu Vladul cu 3 feciori și eu Radul cu 2 feciori și eu Necula c-un fecior și cu feciorii ce ne va da Dumnezeu și eu Stanciul cu feciorii ce-mi va da Dumnezeu și eu Anthonie c-un fecior și noi 4 feciori ai lui Marco și noi doi feciori ai Aldei și cu feciorii ce ne va da Dumnezeu și eu Ancul c-un fecior și eu Lupul al lui Danu cu 2 feciori și eu Dragomir cu un fecior și eu Vladul Negru cu un fecior și eu Stan Inimă cu 1 fecior și eu Pătru Țărălungă cu 2 feciori însurați și eu Stănislav Boldea cu un fecior și eu Oprea, brat Boldei, cu un fecior și eu Stoian Periș cu 2 feciori și eu Stan al Dumei, cu doi frați ai miei și cu cîți feciori ne va da Dumnezeu și eu Toma, feciorul Balei, și eu Neacșu cu 1 fecior, ginerile Radului și cu feciorii ce-mi va da Dumnezeu.

Și hotarul și sémnele ociniî să să știe, întîiu în sus, de către hotarul Țurei pînă în Drumul Purcariului și pînă în Măgura Cățelei și decia <la Balta>¹ cu părul, și de acolo pînă în Drumul Buhaiului, unde să hotăraște cu Néicul de Biroslóveni și pînă în Drumul Stejariului, pentru că noi acești oameni ce sîntem mai sus-scriși, ce am fost lăcuiitori mai de demult în se-liștea ce s-au chemat Băldăluul Buei, iar acum noi ședem iar pre locul nostru, tot într-un hotar, ce i-am pus numele Intorsura-de-Jos, că ne-am fost mutat de la Băldălu și am fost toți judeci cu ocinele noastre.

Deci, cînd au fost acum, în zilele domnului nostru Io Alixandru voevod, feciorul răposatului Iliiaș voevod, iar noi am venit toți în divan înaintea domnului nostru și înaintea a tuturor boiarilor, nesiliți de niminea, de ne-am vîndut rumâni cu feciorii noștri și cu toată moșiile noastre și din Băldălu și de la Intorsura de Jos, cu toate hotarăle, dumnealui jupînului Coandei vel armaș de a noastră bunăvov, fără de nici o silă, ca să fim rumâni, drept

¹ Completat după doc. din 18 iunie 1629, pentru aceeași moșie.

478 de galbeni gata, cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și a tuturor boiarilor mari și mici, ca să-i fim rumâni de moșie și lui și coconilor în véci. Și am luat noi toți banii deplin în mîinile noastre, cineș pre capete și pre feciorii noștri și pre moșiile noastre.

Și au fost la tocmeala noastră mărturii diregătorii domnului nostru, anume: jupan Hriza vel dvornic i jupan Vladul vel logofet i Papa biv vel dvornic i Ivașco dvornicul i Trufanda vel vistiiar i Miho vel spatar i, Gligorie comis i Costandin vel peharnic i Mușat vistiiar i Dumitru vistiiar i Stamate aga i Dumitru căpitan i Mihai clucer i ot Comane, Stan clucer i ot Dîlga, Pătrașco postelnicul i ot Brîncovéni, Preda spatar. Aceasta mărturisim să să crează.

Pis az Lepădat logofet u București, méseța aprilie 23 dni, 7137 <1629>.

Hrizea dvornic.

Radul vel logofet.

Trufanda vistiiar.

Vladul dvornicul.

Mușat vel slujer.

Gligorie comis.

Mihai clucer.

Dumitru căpitan.

Matej aga.

Stamate aga.

Nica Răul ot Căpréni.

Iane Pleșoianul.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Fedeleșciori, ms. 712, f. 835v—836.

Copie.

257

1629 (7137) aprilie 24, București.

Miloș din Polovine se vinde rumân, cu ocina sa, lui Necula vistier.

† Adecă eu Miloș de Polovine, fratele Neagului, scris-am acesta al meu zapes să fii de credință la mîna jupînului Neculii vistiiar cum să se știe că am venit eu de bunăvoia mea la jupînul Necula vistiiar de m-am vîndut, să fiu dumnealui rumân și cu feciorii mii, cîți-mi va dărui Dumnezeu și cu toată moșiia mea den Polovine, derept 1600 aspri gata și am luat toți banii deplin.

Și au fostu mulți boiari mărturii, anume: jupan Ivașco vornecul i jupan Aslan biv vel dvornic i jupan Gligorii comis i jupan Staico vornecul, jupan Vucina căpitan i Ilie postelnic i ot Studina, Gherghe pîrcălabul i ot Cacaletî, Dragomir pîrcălabul i Cîrstea de Comanca.

И пис аз, Герге граматик, 8 Бѣсѣрци, мѣсеца априлѣ, КѢ ДѢНИ, ВЪ ЛѢТ
ХЗРЛЗ.

Ivașco dvornic
Eu Miloș
Аслан проив¹
Gligorie comis
Coanda vel armaș
Gherghi pîrcălab
Vucina căpitan
Staico dvornic²

Academia Republicii Socialiste România, XXXI/141.
Orig., hîrtie (29 × 20), opt peceti aplicate.
EDIȚII. Bianu, *Doc. rom.*, 159.

258

1629 (7137) aprilie 27.

Ion și alți megiași mărturisesc pentru zestrea primită de Sora, în Zeletin, la logodna ei.

† Scris-am noi megiași, anume Ion și Dragomir di.....<Vîlcul> i Bădica de Păcălești acesta al nostru zapis, să fie la mîna Sorii, fata Stancăi de credin>ță să-i fie; noi cu sufletele noastre mărtirisim cîndu ș-au logodet S<tanca> pre fie-sa după Stanu de Păcălești. Deci Stanca ș-au dat ocena de la Zele<tin z>estre fetii-și, iar ocena de la Cheojdu o datu Stoicăi....., că n-au avut nimica de în bucatele lor să dea fetii-și zestre, ce s-au dat ocena de la Zeletin toată, cîtă se va alége.

Și mulți megiași de înprėjurul locului știu de tocmela lor, po ime: Stan i Simion de Șoimari și de Drăgănești, Stan și Bobe și de Păcălești, Ștefan i Dimian și Fătul șe Șteful și de Matețu, Rade și Negul. Noi acești megeiași ce-s mai sus-scriși, toți cu ale noastre sufleti mărturistem cum i-au dat Stanca ocină parti ei ce i se va veni de în Zeletin ocena, ș-au înzestrat pre fii-sa Sora. Acesta am scris.

И пис мѣсеца априлѣ КѢ ДѢНИ, ВЪ ЛѢТ ХЗРЛЗ.

¹ Aslan fost

² Semnăturile sint autografe.

Și pentru credența pus-am și dégetele.

Ion.	Bobe.
Dragomir.	Dimian.
Vîlcul.	Fătul.
Bădica.	Șteful.
Stan.	
Simion.	

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, LXVI/2.

Orig., hîrtie (28,5 × 20), rupt.

Copie ibidem, ms. 206, f. 339, după care s-au făcut completările.

259

1629 (7137) aprilie 27, București.

Moșnenii din Scărișoara se vînd rumâni, cu ocinele lor, lui Necula vistier.

† Adecă noi moș[ș]ténii satului Scărișoara, ot sud Romanați, scris-am și mărturisimu cu cestu zapis al nostru, carii ne-am vîndut rumâni jupî-nului Neculii vistiiarul, cu feciorii noștri și cu toată părțile noastre de ocină și cu viile și cu tot venitul cît să va alége de priste tot hotarul, și de moșie și de cumpărătoare, în care zapis ne-am scris noi toți cîți ne-am vîndutu rumâni și cîte cîți bani am luat: însă Drăgan cu fiu-mieu Toinea și cu alalți feciori cîți-mi va dărui Dumnezeu și cu toată partea mea de ocină, aspri 2000 și eu Janghiul cu fiu-mieu Neagoe și cu alalți feciori cîți-mi hărăzi Dumnezeu și cu toată partea mea de ocină, aspri 2000 și eu Mihăilă, cu fiu-mieu Soare și cu alalți feciori cîți-mi dărui Dumnezeu și cu toată partea mea de ocină, am luat 2000 aspri și eu Albul cu fiu-meu Mitrea și cu alalți cîți-mi va dărui Dumnezeu și cu toată partea mea de ocină, am luat 2000 aspri gata și eu Lupul cu feciorii mii cîți-mi va hărăzi Dumnezeu și cu toată partea mea de ocină, 2000 aspri și eu Toma cu feciorii mii cîți-mi va dărui Dumnezeu, și cu toată partea mea de ocină, 2000 aspri și eu Miho cu feciorii mie cîți-mi [cîți-m] va hărăzi Dumnezeu și cu toată partea mea de ocină, 2000 aspri și eu Voia cu feciorii mii cîți-mi va dărui Dumnezeu și cu toată partea mea de ocină, 2000 aspri și eu Dobre cu fiu-meu Romcea și cu alalți feciori cîți-mi va dărui Dumnezeu și cu toată partea mea de ocină, 2000 aspri și eu Radul cu fiu-meu Tiul și cu alalți feciori cîți-mi va dărui Dumnezeu și cu toată partea mea de ocină, 2000 aspri și eu Stoica cu fe-

491

ciorii mie cîți-mi va hărăzi Dumnezeu și cu toată partea mea de ocină, am luat 2000 aspri și eu Dade cu feciorii mii cîți-mi va da Dumnezeu și cu toată ocina mea, 2000 aspri și eu Voinea cu feciorii mii cîți-mi va dărui Dumnezeu și cu toată ocina mea, 2000 aspri și eu Oprea cu fiu-mieu Roman și cu alalți feciori cîți-mi va dărui Dumnezeu și cu toată ocina mea, am luat 2000 aspri și eu Radul cu feciorii mii cîți-mi va dărui Dumnezeu, 2000 aspri și eu Nedélco cu feciorii mii cîți-mi va da Dumnezeu, 2000 aspri și eu Voia cu feciorii mii cîți-mi va dărui Dumnezeu, 2000 aspri și eu Radul cu feciorii mii, cîți-mi va da Dumnezeu, 2000 aspri și eu Dan cu fiu-mieu Miho și cu alalți feciori cîți-mi va dărui Dumnezeu, 2000 aspri și eu Bolfe cu fiu-mieu Brătîlă și cu alalți feciori cîțe-mi va da Dumnezeu, 2000 aspri și eu Vîlsan cu fiu-mieu Roman și cu alalți cîți-mi va da Dumnezeu, 2000 aspri și eu Nénciul cu fiu-mieu Radul și cu alalți feciori cîți-mi va da Dumnezeu, 2000 aspri și eu Cernat cu feciorii mii cîți-mi va da Dumnezeu, 2000 aspri și eu Drăgan cu feciorii mii Vădislav i Badea și cu alalți cîți-mi va da Dumnezeu, am luat 2000 aspri și eu Puia cu feciorii mii cîți-mi va hărăzi Dumnezeu, am luat 2000 aspri, și eu Stoica cu feciorii mii cîți-mi va da Dumnezeu, am luat 2000 aspri, și eu Dumitru cu feciorii mii Mușat și Vlad i Oana și cu alalți cîți-mi va da Dumnezeu, 2000 aspri.

Păntu că acești oameni ce sîntem mai sus-scriși în cest zapis, toți am fost judeci cu toate moșiile noastre. Iar după acéia, cînd au fostă acumu, în zilele domnu nostru creștin Alexandru voivod, sină pocoinago Iliaș vodă, iar noi sînguri, de bunăvoia noastră, fără dă nici o silă, venit-am la jupan Necula vistiîar de ne-amu vîndut toți rumâni, de bunăvoia noastră, cu feciorii noștri și cu toate părțile nostre de ocină, de în cîmpu și de în pădure și de în apă și cu viile și cu tot venitul de preste tot hotarul, drept 54 000 aspri gata.

Și ne-am vîndut rumâni de bunăvoia noastră, denaintea domnu nostru Io Alexandru voivoda și cu știrea tuturor boiarilor, marii și mici, ca să-i fim rumâni în veac. Și am luat noi toți banii deplin den în mîna jupînului Ivașco biv vel dvornic.

Și mărturie: jupan Hrizea vel dvornic i jupan Vladul vel logofet i jupan Trufanda vel vistiîar i jupan Papa biv vel dvornec i jupan Miho vel spatat i jupan Ivașco biv vel vorneac i jupan Aslan vorneacul i jupan Gligorii comis i jupan Diamandî vel comis i jupan Costandin vel peharnic i jupan Dumitrașco biv vel vistiîar i jupan Dumitru vtorii vistiîar i jupan Nedélco vel portar i jupan Mușat biv vtorii vistiîar i jupan Conda vel armaș i jupan Mateiu biv vel agă i Dumitru căpitanul i Buzinca biv vel vistiîar i jupan Tudor sluger i Mihaiu clucerul de Coțoféni i Staico clucer ot Coman<i> i ot Sîntești, Staico vornic i Radul postelnic, feciorul Stoicăi biv vel logofet

i Stroe logofet, feciorul Fierăi vel logofet și încă mulți boiari, carii-și vor pune pecețile mai jos.

И пис аз, Герге граматик, ѿ Бѣкѣрици, мѣсеца априлѣ кѣ дѣни, въ лѣт
хзрлз.

Hrizea vel dvornic

Vladu vel logofet

Papa vornec

Ivașco dvornic

† Staico vornic

Eu Mateiu aga

Аслан проην¹

Μηχος σπαταρις²

Dumitrașco vistiier

Dumitru vistiar

Gligorie comis

Stroe logofet

Nedélco vel portar

Coanda vel armaș

Κωνσταντινος μεγας παχαρνικος³

Dumitru căpitan ot Filiași

Mușat vistiier

Eu Radul postelnic⁴

Academia Republicii Socialiste România, CLXXXI/151.

Orig., hirtie (42 × 28,5), 18 peceți aplicate.

Copie la Arh. St. Buc., ms. 327, f. 5v—7.

260

1629 (7137) aprilie 30.

*Alexandru Iliăș voievod împuternicește pe Stana să ia pe din două
cu Sasu tot ce a rămas de pe urma surorii sale Mușa.*

† Многостѣню Божію, Іу ПЛЕХАНДРѢ ВОЕВОДА И ГОСПОДИНѢ, СИНѢ ПОКОЕННОМѢ
Іу НАІАШ ВОЕВОДА. ДАВАТ ГОСПОДЕТВО МИ СѢ ПОВЕЛЕНІЕ ГОСПОДЕТВА МИ аcesție
mueri, anume Stana, ca să fie volnică cu cartea domnie méle de să
împartă bucatele surori-sa Mușie cu Sasu în doaa și de în vite și di în
haini și di în pîeni șe de în moșie și de în tot cîștigul ce vor fi cîștigat,
veri bani, veri stupi, verice bucate se vor afla în casa lu Sasu, tot să le
împartă în doa Sasu cu Stana, pintru că au venit Sasu cu această muiare
ce iasti maiu sus-scrisă de se-au pîrit de față în divanul domnie méle pentru
partea surori-sa Mușăi.

Deci domnia mea am judecat și am dat Stanei, ca să fie volnică cu
această carte a domnii méle de să ia partea surori-sa tot ce e maiū sus-

¹ Aslan fost

² Miho spătar

³ Constantin mare paharnic

⁴ Semnăturile sînt autografe.

scris, să o pomenească și să o grijască ca pre o soru-și, iar Sasu au rămas de légi și de judecată de în divanul domnesc. **Инако да нест, по реч господства ми.**

Исправник, сам реч господства ми.

Пис мѣсеца априлѣ л̃ дьни, въ лѣтѣ х̃ѣрлз̃.

† Іw Плещандрѣ квѣквда, милостію Божію господинь.

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, LI/7.

Orig., hirtie (30,5 × 21,5), pecete aplicată, căzută.

261

1629 (7137) mai 5, București.

Alexandru Iliăș voievod scutește de dări pe preoții, diaconii și grămăticii de la Biserica Domnească din București.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului, răposatului Io Iliăș voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele acestor preoți și diiaconi și grămătici, anume popa Borcea eclisiarhul i popa Ivan i popa Dragul i Stanciul diiaconul i Costea grămăticul i Udrea grămăticul i Bratul grămăticul i Șteful grămăticul de la sfînta biserică din clirosul domnii mele din curte de la orașul domnii mele din București, hramul bunavestire născătoarei de Dumnezeu, ca să fie de acum înnainte casele lor și bucatele lor în pace și slobode de bir și de bou și de oae seacă și de cal și de miere și de ceară și de galbeni și de cai de olac și de vinărici și de păhărnicie și de schimbul banilor și de găleată cu fîn și de untdelemn și de dijmă și de năem și de împrumutare și de toate slujbele și mîncăturile cîte sînt preste an în țara domnii mele, de nimic bîntuială să n-aibă, pentru că singur domnia mea i-am ertat pre dînșii, ca să să odihnească în zilele și în viața domnii mele, precum au fost ertați și în zilele altor domni bătrîni, de cînd este sfînta biserică a domnii mele și de răposatul Radul voevod și de fiul său, Alexandru voevod. Și am văzut domnia mea și cărțile acestor domni, de pace și de ertăciune.

Așijderea i-am ertat pre dînșii și domnia mea, numai ei să aibă a păzi sfînta biserică cu slujbă, neîncetat zioa și noaptea și să aibă a pomeni pre domnia mea și pre părinții domnii mele și pre alți răposați domni, la sfînta dumnezeiască liturghie.

Drept aceia și tu, județele cu 12 pîrgari, din orașul domnii mele din București și din Tîrgoviște și voaă birarilor și voi toate slugile domnii mele, carii veți umbla în slujbele ce sînt mai sus-scrite, iar voi încă să vă feriți

și în pace să lăsați pe preoții și diaconii și grămaticii din clirosul domnii mele ce s-au scris mai sus, de toate dăjdiile, nimeni de nimic să nu-i învăluiască preste această carte a domnii mele, pentru că acel om rău va păți de către domniia mea.

Încă și blestem am pus domniia mea: după petrecerea domniei mele, pre carele va alege domnul Dumnezeu a fi domn Țării Rumânești, au din fiii domnii mele, au din rudeniile noastre, sau după păcatele noastre, dintr-alt neam, de va cinsti și va înnoi și va întări această carte de milă și de ertare a domnii mele preste tocmeală ce este mai-sus scrisă, pre acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească întru domniia lui și în veacul viitor, sufletul lui. Iar de nu va cinsti și nu va întări nici va înnoi, ci va călca și va strica cartea domnii mele, acela să fie procler și anathema și afurisit de 318 sfinți părinți de la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Ariia și cu alți necredincioși jidovi.

Iată dar și mărturii am pus domniia mea pe: jupan Hrizea vel dvornic i jupan¹ vel logofăt i jupan¹ vel vistiiar i jupan Mihul vel spătar i jupan Dumitrache vel stolnic i jupan Diamandi vel comis i Costandin vel paharnic i jupan Condilo vel postelnic. Și ispravnic¹ vel logofăt.

Și am scrie eu, Lepădat logofăt, în scaunul orașului București, mai 5, leat 7137 <1629>.

Academia Republicii Socialiste România, ms. 907, f. 26—27.

Traducere; altă trad. ibidem, ms. 403, f. 18v—19, cu data 10 mai.

EDIȚII. Iorga, *București*, 340 (sub mai 3).

262

1629 (7137) mai 5, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește m-rii Sfînta Troiță satul Izlazul, în urma unor judecăți.

† Милостією Божією Іу Палеѣандрѣ воєвода и господинѣ въсон земле Уггрро-владѣинскоє, синѣ великаго и прѣдобраго покойнаго Іу Наїѣш воєвода. Дават господство ми сїе повелѣніе господство ми свѣтомѣ воженственѣки монастыр глаго-лени храм Свѣтаа Тронцѣ, паже ест издол варошѣ Бѣксречи и шѣцѣ егѣмена Оанасїе и въскл иннокол, елнци живѣщнѣх въ шентѣли тоє, шкоже да мѣ ест <с>ветѣки монастыр више речена <с>ело Излазла вт сѣдство Романацн, въс село със въс хотаром и със вчинїи и със ходоком вт полю и вт шѣми и вт вода и вт блато и със виноградї и със вчинни и вт седалище сѣлови, вт пос-

¹ Loc alb.

дров воєвод и старцїи селов вт Излазѣ како ест биа село Излазѣ вѣс свѣтомѣ монастыр внише пѣс вт давно врѣме даа и помиловаа вт покойнаго Михѣе воєвод и вт Михаю постельник, синѣ Добромирков бан. Таже ест встал Радѣа постельник, синѣ Радѣаов ключар Бѣзекѣа, вт закон и вт сѣжденїе.

И видѣхом и хрисовѣа Плагѣандров воєвод, синѣ Радѣаа воєвод, за прѣх и за встал над село Излазѣа вт когда внист теченїе лѣтом хѣрлѣа.

Таже кѣда ест биа сѣда, вѣ дѣнїе гоподства ми, вѣ на второе редѣ за гоподство, а вѣщѣс егѣмена Оанасїе, вни ест пришел пред гоподства ми ѣ диван и ѣ пред вѣсѣм болѣром велици и малл, тере сѣт показал хрисовѣе и книги ветхїи над село Излазѣа и истинствовал сѣм и гоподство ми, како ест биа село Излазѣа свѣтомѣ монастыр внише пѣс, а Радѣаа ключар Бѣзекѣа и чедѣ си Радѣаа постельник, вни нѣст имал ни едно трѣбѣс, почто радї ест в а свѣтомѣ монастыр за дѣдїно.

Сїго радї дадох сѣм и гоподство ми свѣтѣи боженственѣи монастыр Свѣта Троицѣа, ѣкоже да ю ест <село Излазѣа вѣс, сѣс вѣсом хотаром и сѣс вечинїи и сѣс вѣс ходокон, вчинѣ дѣдїно и вѣ вѣкѣи вѣ вѣки и не вт когождо непоколѣенимо поризмо гоподства ми.

Ѣщеже и законанїе поставих гоподство ми: по шшестѣїе гоподства ми, комѣ вѣрѣчит гоподѣ Богѣ вни гоподарѣ землѣ Блѣшкое или вт срдичнаго плода гоподства ми или вт сѣродник наши или по грѣсѣх наши или вт инноплѣменник, да аще почтет и поновит и шкрѣпит сїе книгѣс гоподства ми, того гоподѣ Богѣ да га почтет и да сѣхранит вѣ гоподствѣ его и а вѣ бѣдѣицѣх вѣ вѣцѣх, дѣша его. И ащелиже не почтет и не поновит и не штерѣдит сїю книгѣс гоподства ми, анѣ в поперет и развалит и изѣбент, того да ест трѣкает и аѣвресан вт тнї свѣти вѣщци, еже сѣт вѣ Некен и да имат частїе сѣс Іѣда и сѣс Ірїїа.

Сеже и свѣдѣтелїе поставих гоподство ми: жѣпан Хриза вел дворник и жѣпан Бладѣа вел лѣгофѣт и жѣпан Трѣфанда вел вистїар и жѣпан Михо вел спатар и Дѣмитраки столник и Дїамандч колнєс и Костандин вел пѣхарник и жѣпан Кондїло вел постельник. И исправник Бладѣа великїи лѣгофѣт.

И написах аз, Дѣпѣдат, вѣ градѣ Бѣкѣреци, мѣсеца маи 7 дѣни, и вт Іадама до ннїе теченїе лѣтом, вѣ лѣто хѣрлѣа.

† Іу Плагѣандрѣс епископа, мїлостїю Божїю гоподннѣ.

Іу Плагѣандрѣс воєвода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Pliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri ce se chiamă hramul Sfinta Troiță, care este din jos de orașul București și părintelui egumen Thanasie și tuturor călugărilor, cți trăiesc în acel lăcaș, ca să-i fie sfintei mănăstiri mai sus zisă satul Izlazul, din județul Romanați, tot satul cu tot hotarul și cu vecinii și cu venitul din câmp și din pădure

și din apă și din baltă și cu viile și cu vecinii și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, din hotar pînă iar în hotar, pe vechile hotare și semne, pe care le-au ținut mai dinainte vreme.

Pentru că acel sat Izlazul mai sus-scris a fost cumpărat jumătate de sat de Mihnea voievod de la Dobromir banul, pentru 70 000 aspri gata de argint. Iar cealaltă jumătate de sat din Izlaz o închinase Mihaiu postelnic, fiul lui Dobromir banul, la moartea lui, sfintei mănăstiri mai sus-zisă, pentru pomană și s-a înmormîntat în pridvorul bisericii, încă dinainte, din vremea veche, cînd a fost cursul anilor 7095. Și a fost dat satul Izlazul la sfînta mănăstire hramul Sfînta Troiță, deplin, cum este mai sus-scris și de răposatul Mihnea voievod și de Mihaiu postelnic, pentru sufletele lor.

Iar de cînd s-au întîmplat răutăți, în zilele răposatului Mihail voievod, astfel atunci, pe acea vreme, a rămas sfînta mănăstire Sfînta Troiță pustie și dărîmată de tot din temelie și s-au risipit și călugării și averile și satele și toate moștenirile sfintei mănăstiri. Iar din zilele răposatului Șerban voievod, încoace, a apucat jupan Radul clucer Buzescul satul Izlazul pe seama lui ca un boier care a avut voie și putere, ci a cotropit și a ținut satul Izlazul cu sila și fără dreptate.

Apoi, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, cursul anilor 7134, iar părintele egumen Thanasie de la sfînta mănăstire hramul Sfînta Troiță, el a aflat în Țara Ungurească, cu multă cheltuială, hrisovul lui Mihnea voievod pe satul Izlazul, luat de cînd a trecut Batăr Gabor craiul aici în țară, de l-au scos pe Șerban voievod din domnie, atunci a pierit hrisovul. Astfel s-a dus părintele egumen Thanasie înaintea lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, în marele divan, de s-au pîrît de față cu Radul postelnic, fiul lui Radul clucer Buzescul, pentru acel sat Izlazul mai sus-scris. Astfel întru aceasta, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei lui; a arătat egumenul Tanasie în divan și hrisovul lui Mihnea voievod pe satul Izlazul, de cumpărătură și de miluire sfintei mănăstiri hramul Sfînta Troiță, cum este mai sus scris. Iar Radul postelnic, el s-a plîns în divan că a avut el cărți pe satul Izlazul. Și i s-a pus zi și soroc dinaintea lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod din divan, ca să-și aducă cărțile pe satul Izlazul în divan, la ziua de Sfînta Troiță, să stea de față cu călugării. Astfel cînd a fost la zi, nu și-au adus cărțile, ci a spus că sînt la Brașov la sora sa, jupanița Maria, <de> cînd a fost în pribegie. Astfel după aceea, iar i-a pus soroc și zi din divan și a doua oară, la ziua de sfîntul Petru, să-și aducă cărțile. Astfel iar i-a trecut ziua și n-a avut de unde să aducă nici o carte. Intru aceasta, Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregă-

tori ai domniei lui și împreună cu răposatul părinte vlădica Luca și a adeverit domnia lui de rîndul aceluia sat, că a fost un sat cotropit. Încă au mărturisit înaintea lui Alexandru voievod și bătrînii satului din Izlaz, că a fost satul Izlazul tot al sfintei mănăstiri mai sus-scrise, de îndelungă vreme, dat și miluit de răposatul Mihnea voievod și de Mihai postelnic, fiul lui Dragomir ban. Astfel a rămas Radul postelnic, fiul lui Radul clucer Buzescul, de lege și de judecată.

Și am văzut și hrisovul lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod de pîră și de rămas pe satul Izlazul, de cînd a fost cursul anilor 7134.

Astfel cînd a fost acum, în zilele domniei mele, în al doilea rînd de domnie, iar părintele egumen Thanasie, el a venit înaintea domniei mele în divan și înaintea tuturor boierilor mari și mici, de a arătat hrisoavele și cărțile vechi pe satul Izlazul și am adeverit și domnia mea, că a fost satul Izlazul al sfintei mănăstiri mai sus-scrise, iar Radul clucer Buzescul și fiul său Radul postelnic, ei n-au avut nici o treabă, pentru că a fost al sfintei mănăstiri de dedină.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei, dumnezeieștii mănăstiri Sfînta Troiță, ca să-i fie satul Izlazul tot, cu tot hotarul și cu vecinii și cu tot venitul, ocină, dedină și de ohabă în veci și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea: după plecarea domniei mele, pe cine îl va pune domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau dintr-alt neam, Dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, ci o va călca și o va nimici și o va strica, acela să fie de trei ori blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți, care au fost la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Miho mare spătar și Dumitrachi stolnic și Diamandi comis și Costandin mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic, Vladul mare logofăt.

Si am scris eu, Lepădat, în cetatea București luna mai 5 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor în anul 7137 <1629>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

Academia Republicii Socialiste România, CXLI/108.
Orig., hirtie (41,5 × 28), pecete timbrată.

«Ante 1629 mai 6».

Cîrstea schimbă cu fratele său Sava o ocină în Sărățeni pentru niște vie din Orașul de Floci.

Eu am scris, Cîrstea, al meu zapis, cum am făcut schimbu cu frate meu, cu Sava, de a mea bunăvoe, cu nește vie dă la Oraș, iar eu Cîrstea i-am dat ocină din Sărățeni stînjăni 60, ocină din apă și din cîmpu și din pădure și de pretutindinea.

Și mărturie: Stanciul Voicăi i Ian Rătăiul i Stan banul ot Oraș și Văsiu frate meu.

Și mărturie, popa Negoslav, am scris zapis în casa Voicăi a Stanciului, și cu mulți oameni dinprejurul locului.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Slobozia lui Enache, nr. 314, f. 180 (nr. 12).

Copie.

Data, după doc. nr. 265.

«Ante 1629 mai 6».

Sava vinde lui Necula vistier ocină la Sărățeni.

† Scris-am eu Sava, feciorul lui Mihaiu Murgeanulu din oraș de Floci, cu al meu zapis, cum să se știe c-am vîndutu ocina din sat din Sărățeni vistiarului Neculii; am vîndut partea frăține-mieu Cîrstii, de bunăvoia mea, stînjăni 60, c-am vîndut-o cîte 10 costande și facu bani 30 galbeni. Și ocina iaste și din baltă și din uscat și din pădure și de peste tot locul, din hotaru pînă în hotaru.

Și am mersu la sat la Dubrina, la casa vistierului Neculii, de am vîndut de bunăvoia mea, fără de nici o nevoe, ci de bunăvoia mea.

Și m-am tocmit cu frate-mieu de i-am dat ocină o vie de la oraș de Floci pentru această ocină, iar de nu va vrea frate-mieu să lase moșia să fie vîndută vistierului Neculii, cum am vîndut-o eu, ocina 60 de stînjăni, iar de nu va vrea frate-mieu să lase ocina, eu să aibu a da de un stînjănu un galben vistierului Neculii, pentru ocină.

Sava Murgeanu

Maria Murgeanca

Χρῆστος Ἡσαρη μαρτυρῶ τα ἄνωθεν¹

Arh. St. Buc., Condica m-rii Slobozia lui Enache, nr. 314, f. 180 (nr. 13).

Copie.

Data, după altă vînzare a lui Sava, doc. 265.

¹ Hristu al lui Isar mărturisesc cele de mai sus

1629 (7137) mai 6.

Patru megiași din Sărățeni mărturisesc pentru moșia vîndută de fiii lui Murgeanu lui Necula vistier.

† Eu Cazan din Sărățeni și Balotă și Simpietru și Dobromir, <scris-am>¹ al nostru zapis la mîna jupînului Neculii vistiiarul, cum să se știe că i-au vîndut Sava și Cîrstea și Necula, feciorii Murgeanului, moșie în Sărățeni, stînjani 220. Deci dumnealui ne-au chemat pre noi toți megiașii din sat din Sărățeni, dinaintea jupînului Aslan vornicul și a lu Trufanda vel vistier și a jupînului Grigorie comis și a lu Tudoran sluger și a agăi Mateiu și a lui Mihaiu clucer, de ne-au întrebat pentru acești 220 de stînjani ce i-au vîndut, feciorii Murgeanului, sînt deplin cum au vîndut sau nu sîntu. Iar noi toți cîți scriemu mai sus am mărturisit înaintea acestor boiari cum sînt 220 de stînjani în sat în Sărățeni, deplin, cum au vîndut ei. Și pentru credința am făcut acest zapis să fie dumnealui moșie, cum au cumpărat.

Aceasta scriem, maiu 6, leat 7137 <1629>.

Ασλαν προην βορνικος².

† Cazan.

† Balotă.

† Simpietru.

Τρουφανθας βηστιαρ³.

† Grigorie comis.

† Tudoran sluger.

† Mateiu aga.

Eu Mihaiu clucer.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Slobozia lui Enache, nr. 314, f. 180v—181 (nr. 16).
Copie.

1629 (7137) mai 6, București.

Răvaș de boieri hotarnici pentru moșia Sărățeni.

Să să știe boerii hotarnici ai cinstului dregătoriului domnii méle jupan Necula vistier și ai megiașilor de Sărățeni, Cazan și Balotă și Simpietru și Stanciul Voichii i Alăman și popa Porcarea i Șărban i Marin, însă boiarii

¹ Omis.

² Aslan fost vornic.

³ Trufanda vistier.

anume: din Doicești, Danciul i Radu postelnic și din Bucu, Nedelco și din Blagodești, Iane postelnic și din Mătăsești, Stanciul, feciorul lui Aldimir și din Berilești, Leca și din Perieți, Tîrca și din Hurezi, Voia și Radul și din Frățulești, Radul Ghinșul izbășa și din Tătărăi, Drume, ca să caute și să calce ocina din sat din Sărățeni și să o tragă cu funea. Și să citească cărțile de moșie și zapisile, ale cinstului dregătorului domnii mele jupan Necula vistier, pre cît îi va citi cărțile și zapisile să-i aleagă ocina de pre tot hotarul, de către acești megiiși ce scrie mai sus să o hotărăscă și să o împietrească, cum au fost din veac. Inșă cum vor afla cu sufletele lor pre dreptate.

Și ispravnic.....¹ vtori vornic. Și zioa.....¹

Au scris Gheorghe grămătic în București, maiu 6, leat 7137 <1629>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Slobozia lui Enache, nr. 314, f. 181 (nr. 17).
Copie.

267

1629 (7137) mai 8, București.

Alexandru Iiaș voievod întărește lui Iancu căpitan jumătate din satul Brătiești, jud. Prahova.

† Милостією Божією, Іу Ілєхандрѣ коєвода и господинѣ въсон землє Зггровла-хїнское, синѣ великаго и прѣдобраго, покоиннаго Іу Илїаш коєвода. Дават гос-подство ми сїю повеленїю господства ми слѣг господства ми Інкѣлов кѣпитан и със синови его, елицем Богѣ даровах, ѡкоже да мѣ ест учинѣ ѡ Брѣтїеши, въ сѣдство Прах<ова>, дан ѡт дела жѣпаницев его, Єлинев, дѣщера Мїхаюв постелник ѡт Стѣнчещи, ѡт през въс село половинно за село, ѡт полю и ѡт шѣм и ѡт вод и ѡт вечини и ѡт седалище селов, ѡт брод за водницѣ и ѡт пѣсвѣдї, варе елика се хтит избрат ѡт по въс хотаром.

Понеже село Брѣтїеши било ест за дѣдїно жѣпаницев его, Єлинев, ѡт над родїтелїи ен. Таже, кѣда ест бна въ дѣни Ілєхандрѣ коєвод, синѣ покоиннаго Радѣл коєвод, когда вист теченїе лѣтом хЗрлв, а жѣпаница Єлина, по врѣме кѣда ест нмал прѣх със зетом си, Строе, радї прѣкю, тогда ест продад жѣпаница Єлина ѡт дела ен ѡт сел ѡт Брѣтїеши Радѣлов логѡфет третаго дела и ѡт вечини и ѡт по въс хотаром, за хї аспри готови, със запис ѡт рѣк ен.

И потом, кѣда ест бна сѣда, въ дѣни господства ми, въ на второе ред, а слѣга господства ми Інкѣл кѣпитан, мѣж жѣпаницев Єлинев, ѡн не веинѣл сѣ сѣт да се смѣшатн дрѣси въ ѡтѣчествїе жѣпаницев его, Єлинев почто радї нмѣл ѡтроци със нега, анѣ ест зцѣнна въс село Брѣтїеши, за зги п̄. Таже, ест

¹ Loc alb.

лѣтѣша Инокъ кѣпитан въснхъ новѣи Радѹлов логофѣт назад, аспри хѣ, колици ест вна ѡзла жѣпанѣца Елини вт над Радѹл логѡфѣт. Я послехъ, Инокъ кѣпитан, вн ест даа Радѹлов логофѣт ещѣже по много аспри хѣ и даа ест въ рѣк и жѣпанѣцев его, Елинек, аспри хѣ, чин пѣ въс ѡгн ѡ, тере сѣт встала половнино за сѣла над рѣк жѣпанѣцев его, Елинек, а дрѣго половнино за сѣла встала над рѣк Инокѡлов кѣпитан. И продал ест жѣпанѣца Елини, вна за нѣнна довроволю и със ѡзнаиѣ въсѣм мегѣашом вт гор из дол и вт школино мѣстом и вт предъ господство мн.

И вна ест на встроѣиѣ наа мнози болѣри и добре людѣ свѣдѣтели на нме: Данчюл каючар Дончѣскѡ и вт Мѣнещѣ¹, Нѣчюл ворникѡ и мнози болѣри и добре люди, еже не сѣт писани здѣ въ книга сѣи.

Сего радѣ, дадохъ съм господство мн слоугъ господство мн Инокѡлов кѣпитан, юкоже да мѡ ест сѣи више речѣна вчинѡ ѡ Брѣтѣщѣ половнино за сѣла, вчинѡ, дѣдѣно и въ шѡабѣ наа и синови наа и вѣском и прѣвѣнѣчѣном и не вт когождо непоколѣбѣна, порѣзѣмо господства мн.

Сеже ѡвѡ и свѣдѣтели поставишомъ господство мн: жѣпанъ Хриза великѣи дворникъ и жѣпанъ Еладѹл вел логѡфѣт и жѣпанъ Трѡфанда вел вѣстѣтарю и жѣпанъ Мнѡ великѣи спѡшарю и жѣпанъ Дѡмитраки великѣи столаникъ и жѣпанъ Дѹлманди великѣи колѣнс и жѣпанъ Костандинъ великѣи пѣхарникѡ и жѣпанъ Конди великѣи постѣланикъ. И исправникъ, жѣпанъ Еладѹл вел логѡфѣт.

И написахъ азъ, Дѡмитрѡсъ граматникъ, въ настоани градѹ нарицаѣмаго Боѹкѡрѣщѣ, мѣсеца маѣа и дѣни и вт ѡдаклама даже до ннѣ въ сего писаниѣ течѣниѣ лѣтомъ въ лѣтѣ хѡрѡлѡзъ.

† Іу Александрѡсъ вѣвѣвѡда, мнлостѣю Божѣю господниѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Iancul căpitan și cu fiii lui, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Brătiești în județul Prahova, însă din partea jupaniței lui, Elina, fiica lui Mihai postelnic din Stăncești, de peste tot satul jumătate de sat, din cîmp și din pădure și din apă și din vecini și din vatra satului, din vadul de moară și de pretutindenii, oricît se va alege de peste tot hotarul.

Pentru că satul Brătieștii a fost de moștenire al jupaniței lui, Elina, de la părinții ei. Astfel, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul răposatului Radul voievod, cînd a fost cursul anilor 7132, iar jupanița Elina, pe vremea cînd a avut pîră cu ginerele său Stroe pentru zestre, atunci a vîndut jupanița Elina din partea ei de sat din Brătiești lui Radul logofăt a treia parte și din vecini și de peste tot hotarul, pentru 5000 aspri gata, cu zapis de la mîna ei.

¹ Corectat din Бѣнѣцѣ.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, în al doilea rînd, iar sînga domniei mele Iancul căpitan, bărbatul jupaniței Elina, el nu s-a îndurat să se amestece alții în moștenirea jupaniței lui, Elina, pentru că a avut copii cu ea, ci a prețuit tot satul Brătieștii, pentru 80 ughi. Deci, a aruncat Iancul căpitan toți banii lui Radul logofăt înapoi, 5000 aspri, cîți a luat jupanița Elina de la Radul logofăt. Iar după aceea, Iancul căpitan, el a dat lui Radul logofăt încă mai mult 2000 aspri și a dat în mîna și jupaniței lui, Elina, 1000 aspri, fac peste tot 40 ughi, căci a rămas jumătate de sat la mîna jupaniței lui, Elina, iar cealaltă jumătate de sat a rămas la mîna lui Iancul căpitan. Și a vîndut jupanița Elina, ea, de a ei bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Și au fost la întocmirea lor mulți boieri și oameni buni martori, anume Danciul clucer Doicescul și din Mănești, Nenciul vornicul și mulți boieri și oameni buni, care nu sînt scriși aici în această carte.

Pentru aceasta, am dat domnia mea slugii domniei mele Iancul căpitan, ca să-i fie această ocină mai sus-zisă în Brătiești jumătate de sat, ocină, dedină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Diamandi mare comis și jupan Costandin mare paharnic și jupan Condi mare postelnic. Ispravnic, jupan Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Dumitru gramatic, în cetatea de scaun numită București, luna mai 8 zile și de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7137 <1629>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A. N., CXI/20.

Orig., hîrtie (43,5 × 29), pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. din 1913.

1629 (7137) mai 10, București.

Bratul fost mare comis vinde lui Trufanda mare vistier partea lui de ocină din satul Crușov cu rumâni.

† Adecă eu jupan Bratul biv vel comis scris-am și mărturisescu cu acesta al meu zăpis să fie de mare credință la mîna jupan Trufanda vel vistiar, ca să se știi cum i-am vîndut eu toată partea mea de ocină de în sat de

în Cruşov, de în câmpu şi de în pădure şi de în apa şi cu rumânii, anume: Barbul cu feciorii-ş i Duma cu feciorii-ş i Radul cu feciorii-ş i Gropéiu cu feciorii-ş i Stoica cu feciurii-ş şi de în şăzutul satului de pretutindenilea şi despre tot hotarul cât se va alége.

Pentru că această ocină de în Cruşov fost-au de moşie a jupînesii Radei, care au fost jupîneasa lu Nedelco slujer. Dar cîndu au fost în zilele răposatului Radului voevod, feciorul Mihnei voevod, iar eu Bratul comis fost-am cumpărat de la Nedelco slujer altă ocină, partea lui de în Bărăşti, cu toţi rumânii, cu bani gata; apoi nu mi-au fost cu pace, ce mi-au dat partea lui de în Cruşov, toată şi cu rumânii pentru partea de în Bărăşti, caré am fost cumpărat în zilele Radul voevod, cînd au fost cursul anilor 7124. Şi mi-au dat şi cartea caré au avut Nedelco slujer pre aciestă ocină.

Iar după acéia, cîndu au fost acum, în zilele domnu nostru creştin Alexandru voevod, feciorul răposatului Iliiaş voevod, iar eu singur de în voia mea vîndut-am toată parte mea de în Cruşov cu rumânii şi cu tot venitul, cum scrie mai sus, jupînului Trufanda vel vistiiar, drept 12000 de bani gata, de înaintea domnu nostru şi de înaintea tuturor boiarilor de în divan marii şi mici, şi cu ştirea tuturor megiaşilor de în sus şi de în jos, ca să fii jupînului Trufanda vel vistiiar ocină de moşie şi coconilor în veac.

Şi au fost la tocmeala noastră mulţi boiari mărturii, anume: jupan Hriza vel dvornic i jupan Vladul vel logofet i jupan Papa biv vel dvornic i Ivaşco dvornic i Aslan dvornic i Miho vel spatar i Buzinca vistiiar i Gligorii comis i Dumitraşco vistiiar i Costandin vel peharnic i Dumitru vistiiar Dudescul i Muşat vistiiar i Bunea logofet i Stroe logofet sinŭ Fierăv logofet i Dumitru logofet i Şerban logofet şi mulţi boiari carii nu sînt scrişi aicea într-acest zăpis. Aoeasta mărturisescu ca să se ştii. Şi pentru mai mare credinţa pus-am şi pecétea mea.

Πνε ΔΣΜΗΤΡΟΣ Σ ΕΒΚΣΡΕΙΝΗ, ΜΕΚΕΙΝΑ ΜΑΚΡΩ ΤΩ ΔΕΛΗΝ, ΕΝ ΤΩ ΕΤΩ ΧΣΡΑΣ.

Eu Bratul comis

Hriza vel dvornic

Vlad vel logofet

† Papa biv vel dvornic

Μιχος σπαταρις¹

Ασλαν προιν βορνηκος²

Dumitrie vistiiar

Dumitraşco vistiiar

Gligorie comis

Muşat vistiiar

¹ Miho spătar

² Aslan fost vornic.

Șerban logofet
Stroe logofet, sinŭ Fierăi logofet
Dumitru logofet
† Uriil Nasturel, tainic¹

Academia Republicii Socialiste România. MCCCCXXVII/161.
Orig., hirtie (30 × 21), o pecete aplicată.
Copie la Arh. St. Buc., ms. 1233, f. 249.

269

1629 (7137) mai 10, București.

Alexandru Iliăș voievod scutește de dări și slujbe, în afară de bir, satul Aninoasa al mitropoliei din Tîrgoviște.

† Милостїю Божїю, Ыу Плевандаръ воєвода и господинъ въсон земле Ыггеро-влахїнское, синъ великаго и прѣдобраго поконнаго Ыу Палїаш воєвода. Дават господство ми сїе повеленїе господство ми свѣтѣи велицѣи, божественѣи митрополїе вт карош Тръговице, идеже ест храмъ възнесенїе господа Бога и спаса нашего Исуса Христа и чьстїеншомѣ втцѣ нашемѣ архїемитрополит куръ влѣдника Григорїе сен шьнтѣан, ꙗкоже да ест свѣтѣи митрополїи више речена село Ынноаса вт сѣдство Дѣм<бовицѣ>, мирно и прощенно за бир и за къбела със сѣном и за вол и за сѣха вкцѣ и за мѣд и за восок и за...² и за ѡземство и вт кони за влак и за бани вт сѣдство и за кѣшърїе и за подводѣ и за мертиче и за работ господскѣ и за...² и за вѣсѣхъ слѣжбе рекши вт великїи даже до маанѣ, елице сѣт през лѣто къ земле господства ми, за ннѣто вантованїе да не имат, понеже съм простихомъ господство ма того селу Ынноаса, како ест бїю прощен и вт прѣжде врѣме, при днїе прочїимъ стари господари. И видѣхомъ господство ми и хрисоаве и книги за прощенїе сътворенне и ѡтвержденїе със великою клетво.

Потом, къда ест биа съда въ днїе господство ми, видѣе како ест толика тегот и тешко хорев вт царствїе радї многе нѣжди и келтованїе а господство ми смотрихомъ кѣпноже със вѣснѣми чьститими правителїи господства ми и нѣст съм могаъ вьставити господство ми како да нѣст бити того село Ынноаса без дажде ница, анѣ простила ѣ съм господство ми да ест вт дрѣге за вѣсѣхъ више речене даже ѣ мирно, тѣчїю да имат помагает по господство ми на бирѣ за харач чьститомѣ царю, али със м̄ жнатї къ единъ годинъ, шьаче да платитї къ жнати на свѣти Гевургїе, а дрѣги к̄ жнатї на свѣти Димитрїе и да имат послѣшати се да ест за помоци и за трѣбѣ свѣтомѣ митрополїи на вѣсѣко врѣме. И

¹ Semnăturile sînt autografe.

² Loc alb.

Бирѣа нам что се подобаетъ више речен да донеситъ сами ѿ вистѣйар господства ми дрѣг нхѣто въ нхѣ да не вѣлѣзѣнтъ, понеже сице съмъ сътворилъ господство ми ѡстроеніе ѡтъ предъ дваномъ господство ми и ѡтъ предъ вѣсѣхѣли чѣстнѣли правнѣтелѣмъ господства ми, дондеже хожю бити господство ми въ господство и въ животѣхъ господства ми, такоже да естъ свѣтѣи митрополѣе въ ѡкрѣплѣніе и господство ми вѣчно въспоминаніе.

Щеже и заклинаніе поставлѣемъ : по шшѣстѣе господства ми, кого изберетъ господъ Богъ бити господаръ земле Блшкоє или ѡтъ срѣднѣ наго плода господства ми или ѡтъ сѣродника наше или, по грѣсѣхъ нашихъ, или ѡтъ никоплѣменикъ да аще почтетъ и поновитъ и ѡкрѣпитъ сѣе книга господства ми за мнѣше и прощеніе надъ такмеженіе како естъ више писъ, того господъ Богъ да га почтетъ и да съхранитъ въ господствѣхъ его и а въ бѣдѣицѣхъ вѣцѣхъ дѣша его. И аще аниже не почтетъ и не поновитъ и не ѡкрѣпитъ сѣе книга господства ми, анѣ и поперетъ и разоретъ и нехавитъ и за шевеніе вставитъ, того да естъ трѣкаетъ и анѣеа и аѡсресан ѡтъ тнѣ свѣти ѡтѣи еже сѣтъ въ Некеи и да иматъ частію съсѣ Исда и съсѣ Ирѣа на еднѣ место и съ нимѣи невѣриѣи Исден еже възвѣи надъ кръвѣ господа Бога и спаса нашего Исуса Христа и рекътъ: „възмихъ, възмихъ распени его“ и кръвѣ его надъ нхѣ и надъ чѣда нхѣ такоже естъ и бѣдетъ въ вѣки, аминъ.

Сеже ѡбо и сведетѣлѣи поставихъ господство ми: жѡпанъ Хриза великѣи дворникъ и жѡпанъ Бладѣа велъ лѡгофѣтъ и жѡпанъ Трѡфанда велъ вистѣйаръ и жѡпанъ Мнѣхо велъ спатаръ и жѡпанъ Дѣмитраки велъ столникъ и жѡпанъ Дѣаманди велъ комисъ и жѡпанъ Костандинъ велъ пѣхарникъ и жѡпанъ Конданѡ велъ постѣлникъ. И исправникъ самъ речъ господства ми.

И написахъ азъ, Лепѣдатъ, лѡгофѣтъ, въ настоа градѣ Бѡксрѣци, мѣсеца мѣи ~ ѣ дѣни и ѡтъ Пѣдама до нинѣ теченіе лѣтомъ въ лѣтъ зрѣа.

† Іѡ Плѣѡандрѡ вѡевѡда, мнѡстѣю божѣю господнѣи.

Иѡ Плиѡандрѡ вѡевода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Pliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, marei, dumnezeieștii Mitropolii din orașul Tîrgoviște, unde este hramul înălțarea domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Iisus Hristos și preacinstiului nostru părinte arhimitropolit chir vlădica Grigorie al acestui lăcaș, ca să fie sfintei mitropolii mai sus-zise satul Aninoasa, din județul Dîmbovița, în pace și iertat de bir și de găleată cu fîn și de bou și de oaie seacă și de miere și de ceară și de¹ și de împrumut și de cai de olac și de bani de județ și de cășărie și de podvoade și de mertice și de lucru domnesc și de¹ și de toate slujbele, adică de la cele mari pînă la cele mici, cîte sînt peste an în țara

¹ Loc alb.

domniei mele, de nimeni să nu aibă turburare, pentru că am iertat domnia mea acel sat Aninoasa cum a fost iertat și de mai înainte vreme, în zilele altor domni bătrâni. Și am văzut domnia mea și hrisoave și cărți de iertare făcute și întărite cu mare blestem.

Apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, văzînd că este atîta greutate și apăsare țării de la împărăție, pentru multe nevoi și cheltuială, domnia mea am cercetat împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și nu am putut domnia mea să las să nu fie acest sat Aninoasa fără nici o dajde, ci l-am iertat domnia mea să fie în pace de toate celelalte dăjdii mai sus-zise, numai să aibă să ajute pe domnia mea la birul de haraci către cinstitul împărat, însă cu 40 de galbeni într-un an; însă să plătească 20 galbeni la sfîntul Gheorghe, iar ceilalți 20 galbeni la sfîntul Dimitrie și să asculte să fie de ajutorul și treaba sfîntei mitropolii la orice vreme. Și birul lor mai sus-zis, ce se cuvine, să-l aducă singuri la vistieria domniei mele, altul nimeni să nu intre între ei, pentru că așa am făcut domnia mea întocmire dinaintea divanului domniei mele și dinaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei mele, cît timp va fi domnia mea în domnie și în viața domniei mele, ca să fie sfîntei Mitropolii de întărire și domniei mele veșnică pomenire.

Încă și blestem punem: după plecarea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul de inimă al domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele de milă și de iertare pe această întocmire, cum este mai sus scris, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui și în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, ci o va călca și o va rupe și strica și uitării o va lăsa, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți, care sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc și cu acei necredincioși iudei, care au strigat asupra singelui domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Isus Hristos și au zis: „ia-l, ia-l, răstignește-l” și sîngele lui asupra lor și asupra copiilor lor, cum este și va fi în veacul veacului, amin.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Miho mare spătăr și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Diamandi mare comis și jupan Costandin mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna mai 10 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7137 <1629>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Alixandru voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., XXXIV/13.

Orig., hirtie (44 × 29), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1854; altă trad. ibidem, ms. 127, f. 277v—278.

EDIȚII. Sl a v. *Venelin*, 294—6 (sub martie 10).

270

1629 (7137) mai 10, București.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Dumitru Dudescu al doilea vistier ocină, vecini și Țigani în Timburești și Bora.

† МІЛОСТІЮ БОЖІЮ, Іу Ілѣксандрѣ воєвода и господинѣ въсон землѣ Ѣггерро-
владѣтинское, синѣ великаго и прѣдобраго, покойнаго Іу Ілѣксаш конєвда. Дават
господство ми сѣю певеленіе господство ми вѣрномѣ волѣринѣ господство ми жѣ-
пан Дѣмитрѣ Дѣдєксѣ а вторѣи вистѣтар и съє синови его, елицѣ а ѣ Богѣ дароваѣх
ѣкоже да мѣ ест вчинѣи и вечини ѣ село ѣ Тѣмєвѣрци вѣ сѣдство Іллом<нинцє>
ѣбачє дело стар Драгомиров, синѣ Златєк вт Бора вѣсаѣх, вт полю и вт шѣм,
и вт вода и вт влата и съє вечини и вт сѣдалище сєлов вт посєвдѣ, вєрє елик,
сє хѣтєт изєратн вт по вѣсом хотаром. И вечинѣи да сє знаєт, на имє: Бладѣл
Бѣрда сѣє синови си и Радѣл, зєт Бѣрдєк, сѣє синови си и Мѣханѣл Борчєк сѣє
синови си и Параскива и Лѣпѣл, сини Бѣчюмашов, сѣє синови нѣх и Нѣгоє и Дрѣл
гѣлин сѣє синови нѣх и Сѣана и Дѣска, сини Крецов, сѣє синови им и Параскива и
Крѣстѣ, сини Мѣшатов, сѣє синови си, вѣнци Параскивин вт Тѣмєвѣрци.

И пак да ест волѣринѣ господство ми Дѣмитрѣ Дѣдєксѣ вистѣтар вчинѣи
ѣ Борра, дєло Драгомиров, синѣ Златєк, вѣсаѣх, вт полю и вт вода и вт сѣх
и вт сѣдалище сєлов вт горни хотар ѣ за сєжєни и вт долни хотар ѣ за сєжєни,
елика сє хѣтєт изєратн.

И пак да ест волѣринѣ господство ми жѣпан Дѣмитрѣ вистѣтар єдин мєсто,
за кѣкю Драгомиров, здє ѣ вєрош господства ми ѣ Бѣкѣрциѣ, ѣже ест кѣд Дѣ-
митра Котѣрчиноє и кѣд Сєман сѣдѣс. Такоже и ациганѣи колици хѣкет имѣли
Драгомир, синѣ Златєк, покѣдє хѣкет вѣни расипали да имат сѣєврати сє, да ест
вѣснѣх над рѣска волѣринѣ господство ми Дѣмитров вистѣтар, а дрѣго нѣхѣто трѣбѣс
да нє имат.

Понєжє сѣє вѣше рєченє вчинє и вечини и ацигани бєло ест вѣсѣх за дѣдѣно
стар Драгомиров, синѣ Златєк, єщежє вт напрѣждє врѣмє, вт при дѣнїє прочѣим
господари.

И потоам, кѣда ест бєл сѣдѣ, вѣ дѣнїє господство ми, а Драгомир, синѣ
Златєк вт Борра, вѣ ест достисѣл врѣмє за старостѣю и за вєлика нєволю, тєрє

ест биа шлог и слѣп, без виденїе и шт кръв его ништо нѣст шстал, ниже синъ шт тѣлом его, ниже внѣк, ниже брат, ниже сестрѣ, ниже браточед. Таже въ том Драгомир, шн тѣчїю сам шт волѣ его помислѣ въ срѣдцѣ его, без ннедно силостїе, іакоже да не ѣмре по на плотовѣ чловеком, почто радї ест биа и шн чловек за чисте, таже ест помислѣ на внѣком си жѣпанѣ Дѣмитрѣ вистїтар, тере ест пошел шн сам на кѣкю его, тѣчїю със тѣлом и със костех и поклонна нх ест сїе дѣдїне вѣскѣ, елице сѣт више речене, внѣком си Дѣмитров вистїтар, да ест емѣ дѣдїно въ вѣки. Я волѣрин господство ми жѣпан Дѣмитрѣ вистїтар да имат гледати се на неможенїа его, дондеже хокет бити със дѣшѣ да га смотрити и да га прихранитї и да га поминловает въ живот емѣ, докле хокет битї жив и съ дѣшѣ. Яко хокет оумрети и проводити сѣ шт мира сего, а волѣрин господство ми Дѣмитрѣ вистїтар да га послѣжит іакоже по един чловека за чисте. Такоже и по сѣмрѣти его, да га вѣспоминает како се подобати. Тем радї дал нх ест и поклонна Драгомир вѣскѣ штѣчествїе его елице сѣт имѣла много, мало и вечини и ацигани вѣскѣ да ест над рѣка внѣком си Дѣмитрѣ вистїтар, шн за неговѣ добро волю и със ѣзнанїе вѣскѣм волѣром и шт прѣд господство ми, а дрѣго ништо шт сѣродник его метѣхѣ да не имат, понеже сице сѣт штавила сам Драгомир със его ѣзник.

И видѣх господство ми и запис шт рѣка емѣ сътворен със великою клѣтво и със мнози волѣри свидетелїи написани ѣ запис, на име : жѣпан Івашко бие вел дворник и жѣпан Еладѣла вел вистїтар и Ялекѣ бие вел пѣхарник и Мѣшат вистїтар и шт варош Бѣкѣреци, Шню втори дворник и поп Борча кантар и поп Дѣмитрѣ, синъ Трънѣкопов и Шербан логофет шт вистїтарїе.

И поставили сѣт Драгомир и закланнїе : кого шт сѣродника его хокет попере слово его і разорит сїѣ ѣстроенїе, того чловека да ест трѣклет и анатема и афоресан шт тнї свати штѣци, еже сѣт въ Некеи и да имат частїю със Іѣда и съ Ярїѣ на един мѣсто.

Сего радї дадох съм и господство ми вѣрномѣ волѣринѣ господство ми жѣпан Дѣмитров Дѣдесѣла втори вистїтар, іакоже да мѣ ест сїе више речене шчинїе и вечини и ацигани шчинїѣ дѣдїно и въ шхѣбѣ синовом и внѣком и прѣвенѣчетом и не шт кождо непоколебимо поризмо господство ми.

Сеже оубо и свидетелїи поставих господство ми : жѣпан Хриза вел дворник и жѣпан Еладѣла вел лугофет и жѣпан Трѣфанѣ вел вистїтар и жѣпан Мнѣхо вел спатар и Дѣмитраки вел столник и жѣпан Дїѣманди вел комис и жѣпан Костандин вел пѣхарник и жѣпан Кондило вел постелиник. И исправник Еладѣла вел лугофет.

И написах аз, Лепѣдат лугофет, въ настолнїи градѣ Бѣкѣреци, мѣсеца мѣнї данн и шт Ядама до ннѣ въ сего писнїе теченїе лѣтом въ лѣт хрлз а шт рождества Христова хлхкѣ.

† Іѣв Ялекѣдрѣ вивекѣда, мїлостїю Божїю господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele credinciosului boier al domniei mele jupan Dumitru Dudescul al doilea vistier și cu fiii lui, cîți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocina și vecinii în sat în Țimburești, în județul Ialomiței, însă partea lui Dragomir cel bătrîn, fiul Zlatei din Borra, toată, din cîmp și din pădure și din baltă și cu vecinii și din vatra satului, de pretutindenii, oricît se va alege de peste tot hotarul. Și vecinii să se știe, anume: Vladul Bîrda cu fiii săi și Radul, ginerele lui Bîrda, cu fiii săi și Mihail al lui Borcea cu fiii săi și Paraschiva și Lupul, fiii lui Buciumaș, cu fiii lor și Neagoe și Drăguliu cu fiii lor și Oana și Duca, fiii lui Crețu cu fiii lor și Paraschiva și Cîrstea, fiii lui Mușat cu fiii lor, nepoții Paraschivei din Țimburești.

Și iar să-i fie boierului domniei mele, lui Dumitru Dudescul vistier, ocină în Borra, partea lui Dragomir, fiul Zlatei, toată, din cîmp și din apă și din uscat și din vatra satului, de pretutindenii și de peste tot hotarul. Însă să se știe: din hotarul de sus 30 de stînji și din hotarul de jos 90 de stînji, oricît se va alege.

Și iar să-i fie boierului domniei mele jupan Dumitru vistier un loc de casă al lui Dragomir, aici în orașul domniei mele în București, care este lîngă Dumitra Cotrăcinoae și lîngă Seman județul. De asemenea și țigani cîți i-a avut Dragomir, fiul Zlatei, pe unde se vor fi risipit, să aibă a se aduna, să fie toți la mîna boierului domniei mele Dumitru vistier, iar altul nimeni treabă să nu aibă.

Pentru că aceste mai sus-zise ocine și vecini și țigani au fost toate de moștenire ale lui Dragomir cel bătrîn, fiul Zlatei, încă de mai înainte vreme, din zilele altor domni. Iar după aceea, cînd a fost acum în zilele domniei mele, iar Dragomir, fiul Zlatei din Borra, pe el l-a ajuns vreme de bătrînețe și de mare nevoie, de a fost olog și orb, fără vedere și din sîngele lui nimeni n-a rămas, nici fiu din trupul lui, nici nepot, nici frate, nici soră, nici văr. Astfel, întru aceasta Dragomir, el singur numai de voia lui s-a gîndit în inima lui, fără nici o silă, că să nu moară pe la gardurile oamenilor, deoarece a fost și el om de cinste, astfel s-a gîndit la nepotul său jupan Dumitru vistier, de s-au dus el singur la casa lui, numai cu trupul și cu oasele și i-a dăruit aceste dedine toate, cîte sînt mai sus-zise, nepotului său Dumitru vistier, ca să-i fie lui dedină în veci. Iar boierul domniei mele jupan Dumitru vistier să aibă a căuta de neputința lui, cît va fi cu suflet, să-l îngrijească și să-l hrănească și să-l miluiască în viața lui, pînă ce va fi viu și cu suflet. Dacă va muri și se va duce din lumea aceasta, iar boierul domniei mele Dumitru vistier să-l slujească ca pe un om de cinste. De asemenea și după

moartea lui, să-l pomenească cum se cuvine. Pentru aceasta, i-a dat și i-a dăruit Dragomir toate moștenirile lui, câte a avut, mult-puțin și vecini și țigani, toate să fie la mâna nepotului său Dumitru vistier, el de a lui bună-voie și cu știrea tuturor boierilor și dinaintea domniei mele, iar altul nimeni din rudele lui amestec să nu aibă, pentru că așa le-a lăsat însuși Dragomir cu limba lui.

Și am văzut domnia mea și zapis de mâna lui, făcut cu mare blestem și cu mulți boieri martori, scriși în zapis, anume: jupan Ivașco fost mare vornic și jupan Vladul mare vistier și Alexe fost mare paharnic și Mușat vistier și din orașul București, Ianiu al doilea vornic și popa Borcea clisiarh și popa Dumitru, fiul lui Tîrnăcop și Șerban logofăt de vistierie.

Și au pus Dragomir și blestem: cine din ruda lui va călca cuvîntul lui și va strica această întocmire, acel om să fie blestemat de trei ori și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți, care sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc.

De aceea, am dat și domnia mea credinciosului boier al domniei mele jupan Dumitru Dudescul al doilea vistier, ca să-i fie aceste mai sus-zise ocine și vecini și ațigani ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și stră-nepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Miho mare spătar și Dumitrachi mare stolnic și jupan Diamandi mare comis și jupan Costandin mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București luna mai 10 zile și de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor în anul 7137, iar de la nașterea lui Hristos 1629.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Academia Republicii Socialiste România XLII/48.
Orig., perg. (37 × 49,5), pecete timbrată.

271

1629 (7137) mai 12, București.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Dumitrașco și unchiului său Pătru Mărcioiu o stîină la muntele numit Piscul Cumpătului, jud. Prahova.

† Милостію Божію, Іо Ілѣксандръ воєвода и господинъ вѣсон землѣ Бѣггоровлахінское, синъ великаго и прѣдобраго покойнаго Іо Ілѣксин воєвода. Дават господство ми сію повеленіе господство ми шкелми людѣ, на име: Дѣлантрашко и

512

Ѹиком си Пѣтрѡе Мрѣчоул Шкѣѡа ѡт града Брашовскои и със синовѣ им, еицеи Бсрѣ прииѡститѣ, ꙗкоже да сѡт им един мѣсто за стѣнѣ на планинѣ зде въ земли, въ сѡдетво Прахѡва», еже се зовет Пискѡа Коулпѣтов.

Понеже того мѣсто за стѣнѣ више пис било ест за дѣдѣно Хамзав, стѣцѡ Тоадерѡ ѡт Блѣдени, и Данчулаѡ ѡт Стоенеци, ецеже ѡт прѣжде врѣме. ꙗ потом, къда ест вна сѣда, въ дѣнѣ господства ми, а Тоадерѡ, синѣ Хамзав, виск Данчулаѡ ѡт Стоенеци, ѡн сам пришеа, тере сѡт продаваа того мѣсто за стѣнѣ, глаголеи Пискѡа Кѡмпѣтѡе, еже ест више пис, Дѡмитрашков и Ѹиком си Пѣтров Мрѣчоул Шкѣѡа, ѡн за негова добра волю, за хрѣ аспри готовѣ и със ѡзнанѣ въскѣм мегѣашом ѡт гор издол и ѡт шкрѣст мѣстом и ѡт прѣд господства ми.

И видѣхом господство ми и запис ѡт рѡкѡ Тоадерѡ за покопенѣ на рѡкѡ Дѡмитрашкѡе и а Ѹиком си Пѣтров Мрѣчоул със мнози колѣри и кѡпци свидѣтелѣи написани ѡ записе, на илѣ: ѡт Драгомирѣци, Митрѣ пѣхарник и Стоика пѣхарник и Исар кѡпцѡ и Прока, синѣ Пепенѡв, и дрѡгѣ Исар Гаха кѡпцѡ и Гинѣ кожокар и ѡт Трѣговице Некѡа, синѣ Ѣфтемѣеѡ.

Сего радѣ, дадохъ съм господство ми Дѡмитрашков и Ѹиком си Пѣтрѡ Мрѣчоул, ꙗкоже да мѡ ест того мѣсто за стѣнѣ Пискѡа Кѡмпѣтов, еже ест ѡ планинѣ, ѡчинѣ дѣдѣно и въ шхавѣ синовом и виском и прѣвѣнѣчетом и не ѡт кождо непоколѣбнию, поризно господства ми.

Сеже ѡко и свидѣтелѣи поставѣхъ господство ми: жѡпан Хриза вел дворник и жѡпан Бладѡа вел логофѣт и жѡпан Трѡфанда вел вистѣтар и жѡпан Мишо вел спатар и Дѡмитрашко вел столник и Дѣланда вел колѣс и жѡпан Костандин вел пѣхарник и жѡпан Кондиѡ вел постѣлник. И исправник Бладѡа вел логофѣт.

И написахъ аз, Лѣпѣдат логофѣт, въ градѣ Бѡксрѣци, мѣсеца миѡ вѣ дѣни, и ѡт ѡдама въ лѣго хрѣ.

† Іѡ Александрѡ воєвода, милостѣю Божѣю господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume lui Dumitrașco și unchiului său, lui Pătru Mărcioiul Șcheaul din cetatea Brașovului și cu fiii lor, ciți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie lor un loc de stână la munte, aici în țară, în județul Prahova, care se cheamă Piscul Cumpătului.

Pentru că acel loc de stână mai sus-scris a fost de moștenire al lui Hamza, tatăl lui Toader din Vlădeni, și al lui Danciul din Stoenesti, însă dinainte vreme. Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, iar Toaderu, fiul lui Hamza, nepotul lui Danciul din Stoenesti, el singur a venit de a vândut acel loc de stână, ce se cheamă Piscul Cumpătului, care este mai sus-scris, lui Dumitrașco și unchiului său, lui Pătru Mărcioiul Șcheaul,

el de a lui bunăvoie, pentru 3 500 aspri gata și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și dimprejurul locului și dinaintea domniei mele. ¶

Și am văzut domnia mea și zăpis de cumpărătură de la mâna lui Toader la mâna lui Dumitrașco și a unchiului său, a lui Pătru Mărcioiul, cu mulți, boieri și negustori martori, scriși în zăpis, anume: din Dragomirești, Mitrea paharnic și Stoica paharnic și Isar negustorul și Proca, fiii lui Pepeno și alt Isar Gaha negustorul și Ghinea cojocar și din Tîrgoviște, Necula, fiul lui Eftemie.

De aceea, am dat domnia mea lui Dumitrașco și unchiului său Pătru Mărcioiul, ca să le fie acel loc de stîină, Piscul Cumpătului, care este la munte, ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Miho mare spătar și Dumitrașco mare stolnic și Diamandi mare comis și jupan Costandin mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea București, luna mai 12 zile și de la Adam în anul 7137 <1629>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Academia Republicii Socialiste România, CVIII/21.
Orig., perg. (28 × 38,5), pecete timbrată.

272

1629 (7137) mai 12, București.

Alexandru Iliș voievod întărește m-rii Sfîntul Ioan moșii în Ostra și Flocoșani.

† Cu mila lui Dumnezeu Io Alexandru voievod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului, răpoosatului Io Iliș voievod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele sfîntei și dumnezeștii mănăstiri ce să numește sfîntul Ioan Mergătoriul Innainte, care iaste metoh întru supunere sfîntei mănăstiri din pămîntul grecesc ce să numește iar sveti Ioan Mergătoriul Innainte, unde se numește locul acolo Zaina și tuturor călugărilor cîți vor lăcui întru acest sfînt lăcaș, ca să fie sfîntei mănăstiri ce s-au zis mai sus moșie la sat la Ostra în județul Oltului, toată partea cîtă au fost ținut jupan Dan vistiariul, însă partea lui Cazan stolnecul și a frăține-său Badii și a Predii, din partea lor de sus, stînjini 150 și din jos iar partea lor, stînjini 150, oricît să va alége dupretutindenea, din cîmp

514

și din pădure și din apă și din siliștea satului și cu viile și cu rumâni, câți să vor alége. Inșă să să știe hotarul: din apa Oltului pînă la Drumul Oii.

Pentru că această mai sus-zisă moșie ia au fost de baștină a jupînului Căzan stolnic și a fraților lui, Badii și Predii. Apoi, cînd au fost în zilele răpoosatului Mihnii voevod atuncea au făcut frăție jupan Dan vistiariul cu Cazan stolnic și cu frații lui, Badea și Preda, de au dat jupînului Dan vistiariul pre această mai sus-zisă moșie, pre toată, ei de a lor bunăvoe. Iar după acéia, jupan Dan vistiariul pentru frăția, el iar au dăruit pe Căzan stolnic și pe frații lui, Badea și Preda ce s-au zis mai sus, cu 6000 aspri gata turcești de argint și încă mai mult bine au făcut lor. Deci de atuncea tot au ținut jupan Dan vistiariul această mai sus zisă moșie cu bună pace.

Iar după acéia, cînd au fost în zilele răpoosatului Radului voevod, după moartea jupînului Dan vistiariul, iar jupîneasa lui Vlada și cu nepotul lui, Tatul, ei au vîndut această mai sus-zisă moșie du pretutindenea, jupînului Gherghe cliucer, drept 9000 aspri gata, ei de a lor bunăvoe și cu știrea tuturor ginerilor lor, anume jupan Lupul peharnic și jupan Gașpar armașul. Inșă pînă nu au întreat pre toți acei boiari ce s-au zis mai sus, pînă atuncea nu au cumpărat Gherghe cliucer această mai sus-zisă moșie. Și după acéia i-au fost dat jupîneasa Vlada vistiereasa și cartea răpoosatului Mihnii voevod, la mîna lui Gherghe cliucer, caré au fost făcută pentru frăția cu jupan Dan vistiariul și cu Căzan stolnic și cu frații lui ce s-au zis mai sus.

Și iar să fie sfintei și dumnezeștii mănăstiri a sfintului Ioan, ce s-au zis mai sus, moșie la Flocoșani și cu doao vie, înșă stînjeni 45, pentru că au cumpărat Gherghe cliucer această mai sus-zisă moșie de la Bîrzea, drept 3000 aspri gata. Și iar au fost cumpărat Gherghe cliucer la Flocoșani, de la Stavăr și de la fratele lui, Tudor, o vie cu 30 de stînjeni de moșie, drept 3000 aspri gata. Și iar au cumpărat Gherghe cliucer de la Stepan din Rușănești o vie și cu 10 stînjeni de moșie la Flocoșani, drept 1000 aspri gata. Și iar au cumpărat Gherghe cliucer la Flocoșani, de la Stavăr și de la frate-său Tudor, altă vie la deal cu 6 stînjeni de moșie, drept 2000 aspri gata. Și iar au cumpărat Gherghe cliucer la Flocoșani, de la Radomir cel bătrîn, o vie, drept 1400 aspri gata. Și iar au cumpărat Gherghe cliucer o vie cu locul la hotarul Ostrii, de la Pira cel bătrîn, drept 700 aspri gata. Și iar au cumpărat Gherghe cliucer la Flocoșani, de la feciorul Balicii, anume Piele-Turcul, o vie de la Mănicești cu 6 stînjeni de moșie de lîngă viia unchiu-său Cîndei, drept 5000 aspri gata. Și după acéia au dat acei vînzători ce s-au zis mai sus, toate cărțile de moșie și de cumpărare la mîna lui Gherghe cliucer. Și au fost vîndut ei de a lor bunăvoe, fără de nici o silă.

Iar după aceea, cînd au fost în zilele Radului voevod, feciorul Mihniei voevod, iar boiariul domniei mele Iane vistiariu el au fost cumpărat aceste mai sus-zise moșii și vii toate du preste tot de la Gherghe cliucer, drept 20 000 aspri gata, încă de cînd au fost el viu, și au vîndut el de a lui bunăvoe, fără de nici o silă și i-au dat el toate cărțile ce le-au avut el de cumpărătoare și cărțile ce le-au avut el de baștină, preste aceste moșii, la mîna boiariului domniei mele, Iane vistiariu.

Deci după acéia, cînd au fost acum, în zilele domniei mele, în rîndul al doilea de domnie, iar boiariul domniei mele Iane vistiariu, el au dat și au închinat pre această sfîntă mănăstire a lui, hramul sfîntului Ioan Mergătoriul Innainte, de aici din țară, metoh, și supusă sfintei mănăstiri din Țara Grecească, iar hramul sfîntului Ioan Mergătoriul Innainte, ce să chiamă locul acolo Zaina, cu acéste mai sus-zise moșii și vii cu toate, ca să-i fie pomenire. Și au dat și toate cărțile ce le-au avut de cumpărătoare ale lui Gherghe cliucer la sfînta mănăstire ce s-a scris mai sus, ca să fie sfintei și dumnezeeștii mănăstiri, hramul sfîntului Ioan ce s-au zis mai sus stătătoare de baștină și ohabnice și de întărire, iar boiariului domniei mele, Iane vistiariu, să-i fie pomenire în véci.

Și au pus Iane vistiariu și blestem: care om din rudeniile lui s-ar ispiti ca să strice această pomană a lui, să ia aceste moșii și vii ce s-au scris mai sus de la această sfîntă mănăstire, acela om să fie proklet și anathema de 318 sfinți părinți de la Nicheia.

Pentru acéia, am dat singur domniia mea sfintei și dumnezeeștii mănăstiri hramul sfîntului Ioan Preadetecii, ca să-i fie aceste mai sus-zise moșii și vii, stătătoare de moștenire și de întărire, iar dumnezeeștilor călugări spre hrană. Și de niminea să nu să clătească după zisa domniei mele.

Iată dar și mărturiile am pus domniia mea pe: jupan Hrizea vel dvornic i jupan Vladul vel logofet i jupan Trufanda vel vistiariu i Miho vel spătar i Dumitru vel stolnic i Diamandi vel comis i Costandin vel peharnic i jupan Condilo vel postelnic. Și ispravnic jupan Vladul vel logofet.

Și am scris eu, Dumitru logofet, în scaunul orașului Bucureștii, în luna lui mai 12 dni, leat 7137 <1629>.

† Acest izvod s-au scris pe limba rumânească de pe hrisovul cel slovenesc de Lupp dascăl slovenesc la Școala Domnească în București, 1744.

Az Lupp dascal slovenesc izpisah.

Academia Republicii Socialiste România, CCVI/46.

Traducere.

EDIȚII. Plesia, *Lupu Mehedințeanul*, 471—473.

1629 (7137) mai 14.

Danciu vinde lui Stoica stegar un pîrlog de vie <la Bîrca>.

Zapisul Danciului de vînzarea unii părăgini de vie.

Scris-am eu Danciul¹ acestu zapis ca să fie la mîna Stoicăi stegarul, să să știe cum am vîndut un pîrlog dă vie și l-am dat să fie al lui și al feciorilor lui, să-i fie moșie în vecu lui.

Și cîndu am vîndutu, au fost mărturii Vlad și Badul și Voinea și Mărgar și Cîrstiian și Stanciul și Cucui și Dobra și Voia și Voicul și Sava și Draghice, <Marcu> și Hrana mazîlul; aceștea toți au fost cîndu am vîndutu. Și așa au fost.

Au zis Danciul că cine se va mai apuca de acel pîrlog dă vie să zică că iaste a lui sau cine să pîrască, să îmble în pîră cu el, să fie afurisit și anathima și al Arii și să să judece cu Iuda și să fie blestemat de 318 oteți, amin.

Și mi-au dat pre acel pîrlog de vie, ughi 12. Și o au cumpărat în zilile lui Alixandru vodă, fecior răposatului Iliiaș voevod.

Și am scris eu Antonie logofătu, mai <la ispas> dni, leat 7137 <1629>.

Radul vtori vornic i Barbul i Radul i Preda.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Sadova, nr. 715, f. 1035 v.

Copie; altă copie ms. 295, f. 60 v, după care s-au făcut completările.

Data de zi pusă după ziua de ispas din document.

1629 (7137) mai 14, București.

Moșneniî} din satul Devesel, iudețul Romanafî, se vînd rumâni lui Necula vistier.

† Adecă noi moșténii satului ot Devesel ot sudstvo Rom<anafi>, scriim și mărturisim cu cestu zapis al nostru, carii ne-am vîndutu rumâni jupînului Neculii vistiiar, cu feciorii noștri și cu toate părțile noastre de ocină și de cumpărătoare și de moșie și cu tot venitul cît să va afla, de preste tot hotarul, în care zapis ne-am scris toți pre nome și cîte cîți bani am luat. Inșă eu Bădicean și cu 3 feciori ai mii, pre nume Drăgoiu și cu fecior<ii>,

¹ În ms. 295 : „Adecă eu Stanciul scris-am“...

pre nume Pascul și Dumbravă cu feciorii lui și Mănăilă cu feciorii lui și cu alalți feciori, cîți ne va dărui Dumnezeu, am luat 8 600 aspri gata. Și eu Vladul cu fiu-mieu Pătru și cu alalți feciori, cîți-mi va da Dumnezeu, am luat 2000 de bani gata. Și eu Dragul cu fiu-mieu Barbul și cu alalți feciori, cîți mi va dărui Dumnezeu, am luat 2000 de bani gata. Și eu Dan cu fiu-mieu Stanciul și cu alalți feciori, cîți-mi va hărăzi Dumnezeu, am luat 2000 de bani gata. Și iar eu Dan cu fiu-mieu Dumitru și cu alalți feciori, cîți-mi va da Dumnezeu, am luat 2000 de bani gata. Și eu Ion cu feciorii mii, cîți-mi va dărui Dumnezeu, am luat 1800 de bani. Și eu Stoica cu fiu-mieu Hîrsea și cu alalți feciori, cîți-mi va hărăzi Dumnezeu, am luat 2000 de bani. Și eu Ion cu feciorii mii, cîți-mi va da Dumnezeu, am luat 1800 de bani gata. Și eu Iova fratele lu Ion și cu feciorii mii, cîțe-mi va da Dumnezeu, am luat 1200 de bani. Și eu Stoica cu fiu-mieu Stanciul și cu alalți feciorii, cîți-mi va da Dumnezeu, am luat 2000 de bani gata. Și eu Armean cu fiu-mieu Ion și cu alalți feciore, cîți-mi va dărui Dumnezeu, am luat 2000 de bani. Și eu Dumbravă cu feciorii mii, cîți-mi va da Dumnezeu, am luat 1200 de bani gata. Și eu Costea cu feciorii mii, cîți-mi va hărăzi Dumnezeu, luat-am 1800 de bani. Și eu Mihăilă cu fiu-mieu Marin și cu alalți feciori, cîți-mi va da Dumnezeu, luat-am 2000 de bani. Și eu Voia cu feciorii miei, cîțe-mi va da Dumnezeu, luat-am 1800 aspri. Și eu Voico cu feciorii mii, cîți-mi va hărăzi milostivul Dumnezeu, am luat 1200 de bani. Și eu Voinea cu feciorii mie, cîțe-mi va da Dumnezeu, am luat 1200 de bani gata.

Păntu că acești megiiși ce sîntem scriși în cestu zapis tot am fostu megiiși cu moșiile noastre încă mai denainte vréme. Iar după acéia, cînd au fostu acum în zilele domnu nostru Io Alexandră voivoda, feciorul răposatului Iliiaș vodă, iar noi toți de bunăvoia noastră, fără de nici o silă, venit-am la dumnealui de ne-am vîndutu rumâni cu feciorii noștri și toate părțile noastre de ocină, de în cîmpu și de în păduri și den dealul cu viile și cu heleșteele, și de priste tot hotarul cîtă să va afla, drept ughi 173. Și ne-am vîndut rumîn<i> jupînului N<e>culii vistiiarul, de bunăvoia noastră și cu știrea domnu nostru creștin Alexandru voivodă, și cu știrea tuturor boai-rilor, marii și micii. Și am luat toți banii deplin de în mîna jupînului.¹, că să-i fim rumâni pînă în vecii.

Și mărturii: jupan Hriza vel dvornec și jupan Vladul vel logofet i jupan Trufanda vel vistiiar i jupan Papa biv vel dvornec i jupan Miho vel spatar i jupan Aslan biv vel dvornic i jupan Gligorii comis i jupan Neagul vel aga i jupan Dumitrașco biv vel vistiiar i jupan Nedélco vel portar i jupan Mateiu biv vel aga i jupan Vasilache biv vel aga i jupan Mușat biv vtori

¹ Loc alb.

vistiier i jupan Dumitru Dudescul vtori vistiier i Para logofet i Sima logofet i Udrește vtori logofet i Bunea logofet i Neagoe logofet i Stroe logofet și încă mulți boiari, carii nu sînt scriși într-acest zăpis, și-și vor pune peceteile. Această-am scris, ca să să crează, să-i fim rumâni în véci.

И написах аз, Герге граматик, ѿ Бѣскреци, мѣсеца майю Дѣ дьни, въ лѣт хѣрлѣ.

Hrizea vel dvornic

Vladu vel logofet

Papa vornic

Τρουφαντας βηστιερης¹

Aslan προην Δβορνηκος²

Neagul vel aga

Nedélco vil portar

Μιχος σπαταρις³

Dumitrașco vistiier

Dumitru vistiier

Mușat vistiier

Eu Mateiu aga

† Vasilache Paindur

Uriil Nasturel <logofet> de taină, rouca izvestnaia⁴

Σμας λογοθετης⁵

Neagoe logofet

Gligorie comis

Bunea Vilcul logofet

Rizea vistiier⁶

Academia Republicii Socialiste România, C/140.

Orig., hîrtie (42 × 28), 19 peceti.

275

1629 (7137) mai 14.

Alexandru Iliș voievod poruncește lui Radu din Țigănești să nu împiedice niște megiași să aleagă o moșie.

† Милостію Божію Іу Александръ воевода и господинъ, синъ покойнаго Іу Илѣаш воевода. Пишетъ господство ми ție Radule de Țigănești. Dup-aceasta-ți grăescu domnie mea pântru că aicea naintea domnii méle fost-au avut pîră

¹ Trufanda vistier

² Aslan fost vornic

³ Miho spătar

⁴ Cu mîna proprie.

⁵ Sima logofăt

⁶ Semnăturile sint autografe.

sluga domnii mele Necula logofăt cu Stan de acia și cu Vlaicul, cumnatur lu Stan păntru moșiile și viile ale unor unchi ai lor și a moșă-sa Voicăi. Și i-am fostu judecat domnie mea ca să ție acéle moșii amîndoi împreună, cită să va afla toată.

Și i-am făcut domnie mea și carte la megiiși, ca să-i aleagă ocina și viile și sileștea satului, cum va fi cu dreptate, să ție Necula jumătate și Stan altă jumătate, iar Vlaicul să n-aibă nici o treabă într-acéle moșii.

Deci Necula au venit acia ca să strîngă megiișii să-i i-aleagă ocina cum i-am judecat domnia mea, iar tu te amésteci și faci alte cuvinte și-i înderăcnezi megiișii dă nu poati să-și caute de moșie și neavînd tu nici o treabă.

Drept acéia, în vréme ce veri vedea această carte a domnii mele, iar tu să cauți mai mult de acum nainte alte cuvinte și amestecături să nu faci, ci să lași în bună pace, să-și caute de moșie, că dă va mai veni să se jăluiască la domie mea păntru tine, bine să știi că voiu triméte domnie mea acia de-ți va face foarte o răutati mari.

Iar tu de veri avea vrio treabă cu acea ocină, să vii cu Necula logofet de față naintea domnii méli. Mai mult alte valuri să nu faci. Aceasta-ți grăescu domnii mea. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Ине мѣсеца мая дѣ дни, въ лѣт хзрлз.

† Іу Александрѣ воевода, милостїю Божїю господинь

Иу Александрѣ воевода <т.р.>

Ѣчла велици болѣри.

Arh. St. Buc., M-rea Nămăești, II/9.
Orig., hîrtie (28,5 × 23), pecete aplicată.

276

1629 (7137) mai 15, București.

Alexandru Iliș voievod întărește răscumpărarea din rumânie a mai multor vecini din Slănicul de Jos.

† Милостїю Божїю, Іу Александрѣ воевода и господинь въсон земле Ѣггровлахїнскоѣ, синь великаго и прѣдобраго, поконнаго Іу Ілїташ воевода. Дават господство ми сїе повеленїе господство ми шкелзи людїе, на име: Стопка и Іун и Шерван и Нѣгоѣ Бръзналж и Манѣ и Къдислав и Стан и Ѣанчѣ и Шрка wt село wt Дол Ѣлъник и със синови си им, елицем Богъ припѣтит, ѣкоже да ест wt съда напред Ѣмирни и свободни за вечинанїе, уни и синови их и със

520

дѣланице им вт Дол Слъник, вт сѣдство Мшш<чел> и Падѹ<рец>, вт полю и вт шѣма и вт вод и вт планен и вт сѣдалище селов и вт посвѣди, варе елика се хтет изврати вт над вѣс хотаром.

Понеже сѣн више речени именованї людіе, они ест вна вечни за дѣдѣно жѣпанѣ Івашков вт Голещи, еже вивше вел дворник, ешеже вт прѣжде вѣрѣле, вт дѣдѣ за прѣдѣдѣ вт над село Дол Слъник. И потом, къда ест вѣш вѣ дѣнїе Ілѣѣандрѣ воевод, синѣ поконнаго Радѹа воевод, когда вист теченїе лѣтом хѣрдѣ, а Стонка и Івн и Шерван и Нѣгоѣ Брѣзиль и Манѣ и Кѣднслав и Стан и Ъанча и Шрка вт Дол Слъник, еже сѣт више речени, они искѣповал сѣ сѣт за вечнїе сѣс дѣланице им вт къ почтеннаго волѣрин господство ми жѣпан Горган вив вел спатар и вт къ жѣпаница его, Стана, и вт къ дѣщера ин, Киша вт Брѣнковѣни, вивка Івашков дворник вт Голещи, за рѣн жити готови. И невогодна нѣ ест они за добро волю; вѣаче да се знаѣт ере се сѣт скѣповал Стонка и Івн сѣс синовн им и сѣс дѣланица им, за ѣги кѣ и пак ест скѣповал Стонка дѣл Славѣше и а вратом си Брѣзильѣв дѣланица им, за а кон и за хѣѣ аспри готови и Шерван сѣс дѣланица его, за ѣги кѣ и Манѣ и брат его, Ъанча и вивком си Стан сѣс дѣланица им, за ѣги кѣ и Кѣднслав сѣс дѣланица его, за ѣги кѣ и Шрка сѣс дѣланица его, за ѣги кѣ; тѣчїю да се знаѣт ере сѣт вѣстал ѣ село дѣланица волѣрска непродавѣлна нѣ да ест пакїже над разлога волѣрска.

И потом къда ест вна сѣда вѣ дѣнїе господства ми, вѣ на второе рѣдѣ за господство зде вѣ земле Кашковѣ, а почтеннаго волѣрин господства ми жѣпан Горган вив вел спатар, кѣпно сѣс житѣлница его, Стана, и дѣщера ин, Киша, аневѣа Івашков дворник, вт Голещи, они ест простна по сѣн више речени людіе вт дол Слъник за вечнїе сѣс сини нѣ и сѣс дѣланицѣ им вт прѣд господства ми.

И искѣповал сѣ сѣт за вечнїе вт къ нѣх за того цѣно вивѣпис, ѣги рѣн. И сѣтворил им ест и втораго крѣто запис за скѣпованїе на рѣк им и невогодна нѣ ест жѣпан Горган спатар и жѣпаница его, Стана и дѣщера им, Киша, они за нѣхно и добро волю, сѣс ѣзнанїа вѣсѣм левѣшом вт гор из дол и вт вкрѣст мѣстом и вт прѣд господства ми, такоже да ест невогодни и кнѣши сѣс дѣланице им.

И вивѣхом господство ми вѣадѣа записѣрил за скѣпованїе и вт прѣвїи и вт послѣднїи на рѣка вивѣзн чловѣци више речени, сѣтворене сѣс великоѣ кѣтѣѣ и сѣс афорѣсанїе и сѣс мнози добри людіе свѣдѣтелїи написани ѣ запис, на име вт Голещи, поп Пѣтрѣ и Дѣмитрѣ прѣкѣлавѣл и вт вѣош Питеци, Сима и вт Крика, Станчїа прѣкѣлавѣл и вт Бернѣовци, Бѣвѣосѣ и Драгне и вт Дол Слъник, Костѣ и Ілѣѣѣл и мнози людіе, еже не сѣт писани зде вѣ книга сїе.

Сего радї, дадох сѣм и господство ми Стонкѣв и Івнов и Шерванов и Нѣгоѣв Брѣзиль и Манѣв и Кѣднславов и Станов и Ъанчев и Шркѣв, такоже да ест ѣмирни и невогодни за вечнїе они и синовн им сѣс дѣланице им вт къ волѣрин господства ми жѣпан Горган вив вел спатар и вт къ жѣпаница его Стана и вт къ синовн нѣх и вт къ вѣсѣх порѣденїе им, за нѣхто вивѣованїе да не имат вѣ

вѣки и да сѣт им шчинѣ ннхне дѣлнице дѣдѣно им и въ шхабѣ синовом и енѣ-
ком и прѣвнѣчетом и не шт кождо непоколѣбнмо, порнзмо господства ми.

Сеже шбо и сведетелѣи поставнѣх господство ми: жѣпан Хрнза вел дворник и
жѣпан Кладѣла вел лшгофет и жѣпан Трѣфанда вел вистѣтар и жѣпан Мнхо вел
спѣтар и жѣпан Дѣмитраки вел столник и жѣпан Дѣлманди вел комис и жѣпан Костан-
дин вел пѣхарник и жѣпан Кондлао вел постелник. И исправник, Кладѣла вел лшгофет.

И написах аз, Лепѣдат лшгофет, <въ> настолни граду Бѣкѣрци, мѣсеца ман
ѣ дѣни и шт Пдама, въ лѣт хѣрлз.

† Iw Александрѣ ешевода, милостѣю кожѣю господннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod.
Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume:
Stoica și Ion și Șerban și Neagoe Bărzilă și Manea și Vădislav și Stan și
Oancea și Iarca din sat din Slănicul de Jos și cu fiii lor, cîți le va lăsa
Dumnezeu, ca să fie de acum înainte în pace și slobozi de vecinie, ei și fiii
lor și cu delnițele lor din Slănicul de Jos din județul Muscel și Pădureți,
din cîmp și din pădure și din apă și din munte și din vatra satului și de
pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul.

Pentru că acești oameni numiți, mai sus-zîși, ei au fost vecini de moște-
nire ai jupanului Ivașco din Golești, care a fost mare vornic, încă de mai
înainte vreme, din moși, strămoși, din satul Slănicul-de-Jos. Iar apoi, cînd
a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul răposatului Radul voievod, cînd
a fost cursul anilor 7134, Stoica și Ion și Șerban și Neagoe Bărzilă și Manea
și Vădislav și Stan și Oancea și Iarca din Slănicul-de-Jos, care sînt mai
sus-zîși, ei s-au răscumpărat de vecinie cu delnițele lor de la cinstitul
boier al domniei mele jupan Gorgan fost mare spătar și de la jupanița lui
Stana și de la fiica ei Vișa din Brîncoveni, nepoata lui Ivașco vornic din
Golești, pentru 150 galbeni gata. Și i-au slobozit ei de a lor bunăvoie; înșă
să se știe că s-au răscumpărat Stoica și Ion cu fiii lor și cu delnița lor,
pentru 25 ughi și iar a răscumpărat Stoica partea lui Slavul și a fratelui
său Bărzilă, delnița lor, pentru un cal și pentru 2500 aspri gata și Șerban
cu delnița lui, pentru 25 ughi și Manea și fratele lui, Oancea, și nepotul său
Stan, cu delnița lor, pentru 25 ughi și Vădislav cu delnița lui, pentru 25
ughi și Iarca cu delnița lui, pentru 25 ughi; numai să se știe că au rămas
în sat delnița boierească nevîndută, ci să fie iarăși pe seama boierească.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, în al doilea rînd de
domnie aici în Țara Românească, cinstitul boier al domniei mele jupan Gorgan
fost mare spătar, împreună cu soția lui, Stana și fiica ei, Vișa, nepoata
lui Ivașco vornic din Golești, ei au iertat pe acești oameni mai sus-zîși din
Slănicul de Jos de vecinie, cu fiii lor și cu delnițele lor dinaintea domniei mele.

Și s-au răscumpărat de vecinie de la ei, pentru acel preț mai sus-scris, 150 ughi. Și le-au făcut și a doua oară zapis de răscumpărare la mîna lor. Și i-a slobozit jupan Gorgan spătar și jupanița lui, Stana și fiica lor, Vișa, ei de a lor bunăvoie, cu știrea megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele, ca să fie slobozi și cnezi cu delnițele lor.

Și am văzut domnia mea și amîndouă zapisele de răscumpărare și dintîi și din urmă la mîna acestor oameni mai sus-ziși, făcute cu mare blestem și cu afurisanie și cu mulți oameni buni, martori, scriși în zapis, anume: din Golești, popa Pătru și Dumitru pîrcălabul și din orașul Pitești, Sima și din Criva, Stanciul pîrcălabul și din Berivoești, Bălbosea și Dragne și din Slănicul de Jos, Costea și Albul și mulți oameni, care nu sînt scriși aici în această carte.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Stoica și lui Ion și lui Șerban și lui Neagoe Bărzilă și lui Manea și lui Vădislav și lui Stan și lui Oancea și lui Iarca, ca să fie în pace și slobozi de vecinie ei și cu fiii lor, cu delnițele lor, de către boierul domniei mele jupan Gorgan fost mare spătar și de către jupanița lui Stana și de către fiii lor și de către toate rudele lor, de nimeni tulburare să nu aibă, în veci și să le fie lor ocină delnițele lor, dedină lor și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclințit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Diamandi mare comis și jupan Costandin mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic, Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna mai 15 zile și de la Adam, în anul 7137 <1629>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CIX/7.

Orig., perg. (35,5 × 46), pecete timbrată stricată.

Cu trei traduceri: una din sec. al XVIII-lea, a doua din prima jumătate a sec. al XIX-lea și a treia din 1851; altă trad. ibidem, ms. 137, f. 144—145.

1629 (7137) mai 18, București.

Stan din Siliștioara și fiii lui se vînd rumâni lui Necula vistier.

† Adecă eu Stan și cu feciorii mii pre nume Veselin și Neacșul cu fiu-său Voinea și Moș și cu alalți feciori cîți ne va da Dumnezeu, ce sîntem de în sat den [ot] Siliștioara, ot sudstvom Rom<anați>, scriim și mărturisim

-cu cestu zăpis al nostru să fii de cridință la mîna jupînului Neculii vestiiarului, cum să să știi că noi am fostu megiași cu moșiile noastre încă mai denaente vrême.

Iară dup-acéia, cînd au fostu acum, în zilele domnu nostru creștin Alexandru voivoda, feciorul răposatului Io Pleiaș voivoda, iar eu Stan și cu feciorii mii, cîți sîntem scriși mai sus, noi sînguri de întru inema noastră, fără dă nici o silă, venit-am la jupînul Necula vistiiar de ne-am vîndut rumâni cu feciorii noștri și cu toate părțile noastre de ocină, cît să va afla de preste tot hotarul, drept 4600 de bani gata. Și ne-am vîndut de a noastră bunăvoe, făr-dă nici o silă și cu știrea tuturor megiașilor de înprejurul locului, de sus și di jos și denaintea domnu nostru.

Și mărturii: jupan Aslan vornic i jupan Gligorii comisul i jupan Para logofet i Neagoe logofet i Bunea logofet i Mihalcea logofet, feciorul Parascivei logofet, și de în Devisel, uncheașul Bădicean și Vladul și den Cacaliți, Dragomir și de Siliștoara, Puiucul pîrcălab și frate-său Dumitru și încă mulți boiari și mi<gi>ași, ci nu sînt scriși într-acestu zăpis.

Aceast-am scris și mărturisim, ca să se crează că ne-am vîndut de bunăvoia noastră, ca să-i fim rumâni în véci.

И аз. Гѣрги граматник, ѿ Бѣскрецин, мѣсца маю и҃ѣ дѣни, въ лѣтѣ х҃р҃лаз.

Aslan prohv¹

Gligorie comis

Riza logofet za vistiiar

Mihalcea logofet

Para logofet manu propria

Bunea Vilcul logofet

Negoe logofăt²

Acest zăpis s-au dat la sfînta mănăstire Bistrița pentru căci să numește moșia, dar cu rumâni treabă să nu aibă sfînta mănăstire. Avgust 3, 1776 Maria Bălăceanca.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, LIII/3.

Orig., hirtie (29,5 × 21), șapte peceti aplicate.

Copii ibidem, A. N. LXXXVI/1 (nr. 4) și mss. 194, f. 90v—91, 197, f. 5 și 202, f. 418v—419.

278

1629 (7137) mai 18.

Constantin clucer, fiul lui Radu Șerban voievod, vinde satul Vărăști lui Iane vistier, pentru a scăpa de o mare datorie, cu camătă.

† Eu Costandinu cliucer, scris-am acesta al meu zăpis, să fie la mîna jupînului Iane visteiar și a jupînesei lui, Mariei visteeresa, cum să se știe că le-am vîndut dumnelor u<n> satu al meu, anume Vărăștii de lîngă Dobreni,

¹ Aslan fost.

² Semnăturile sînt autografe.

tot satul și cu toți rumânii cîți sînt de moșie și cu tot venitul de în cîmpu, de în pădure și de în apă, cu seliștea satului de preste tot hotarul, de în hotar pînă în hotar. Inșă rumânii să se știe moșteni, anume: Stan Grămadă cu nepotu-său Stan i Cherana cu 4 feciori, i Cîrstea cu 1 fecior i Căzan cu 4 feciori i Oprea cu 1 fecior i Toma cu 4 feciori i Petre cu 3 feciori i Badiul cu 1 fecior și feciorul lui, Lupul, cu 2 feciori, i Dobre cu 3 feciori i Chiriac cu 3 feciori i Draghia cu 2 feciori i Stan Rob Paraschiva cu 3 feciori i Dragoslav cu 2 feciori i Tudoru cu 1 fecior i ipac Tudori, feciorul lui Graur i Ban, feciorul Bîntului i cu frate-său Dragoslav i Dobre, feciorul lui Andronichi i Voico cu 2 feciori i Crăciun cu 2 feciori i Neacșa cu 2 feciori i Coman cu 1 fecior i Maria cu 4 feciori i Petre, feciorul Mariei cu 1 fecior i Fiera i Dobre cu 1 fecior i Stoian i Bălan, toți acești rumâni ce sînt mai sus-scriși cu toți frații lor și cu feciorii lor, cîți Dumnezeu le va dărui și di acum înainte.

Pântru că acest satu ce iaste mai sus-scris, Vărăștii, fost-au al răposatului părintelui meu, lui Șerban voevodu, Dumnezeu-l pomenescă. Deci după mORTEA părintelui meu, Dumnezeu-l pomenească, căzut-au acest satu pre mîna noastră. Cînd au fostu acuma, în zilele domnu nostru lui Alexandru voevodu, feciorul răposatului lui Ileaș voivodu, căzut-am într-o datorie mare cu camătă. Deci altu n-am avut cu ce să mă plătescu, ci am făcut acest satu vînzători, ca să-mi scumpăr capul de în ce datorie mare cu camătă, După aceia, întrebam pre cumnatu-mieu Costandinu marelui peharnic și pre Socol peharnic, că se-au căzut să-i întrebi, că sînt ei mai volnici să cumpere decît alții striini, iar dumnelor nu se-au apucat nemica. Deci văzînd eu că nu s-apucă dumnelor să cumpere, iar eu n-am cum mai face pîntro camăta datorii, ce am făcut tocmeală de a me bunăvoe cu jupînul Iane vistiiar și cu jupîneasa dumnelui, Maria vistiresa, de le-am vîndut dumnelor acest <sat> ce scrie mai sus, Vărăștii, tot, cu tot hotarul și cu toți rumânii, drept 450 de galbeni gata, de mi-em rădicat ace datorie gre cu camătă.

Și se-au întîmplat la tocmela noastră mulți boiari mărtorie și aldămășari: întiiu ermonah Parténie, sinū Petru voevodu Cercel i jupan Costea slujer i jupan Neagul vel aga i jupan Nédelco vel portar i jupan Sema vtori logofet i Para logofet i Oancea logofet i Neagoe logofet i Bunea logofet i Ianachi șefar i Ilie dvornic i Socol peharnic i Staico dvornic i Răzvan dvornic i Bălan dvornic i Iurgachi dvornic i Vladul comis i Gherghe dvornic și neguțători jupînul Isar i Ghinea Mustachi i Proca i Ghine Coți i Ilie i Iane Psalti i Manul, încă mulți boiari și neguțători, ce nu sînt scriși aice.

Drept aceia, să fie jupînului Iane vistiiar și jupînesei lui, Mariei vistiresa, acest satu, Vărăștii, cu tot hotarul și cu toți rumânii și cu tot venitul, să le fie moșie ohabnică în vecie și lor și feciorilor lor și nepoților și strănepoților și este [i est] i bădet vă vechi, amin,

Η ΠΑΡΘΕΝΙΑ ΔΕ, ΗΓΕΓΟΕ ΛΩΓΩΦΕΤ, ΜΕΤΕΙΔΑ ΜΑΗ ΗΪ ΔΕΗΗ, ΕΤ ΛΕΤ ΧΕΡΛΕ.

Παρθενιος ιερομοναχος¹

Aga Neagul

Costanda slujer

Costandin cluciar

Nedélco vel portar

Σιμας λογοτετης²

.....³ rucioiu vlasnoiu podpisah⁴

Georgius Rainia⁵

Ilie dvornic

Iurgachi vornic

Círstian vornic

Ianachi șefar

Vladul comis

Bălan vornic

Neagoe logofet

Răzvan vornic

Gherghie căpitan

Bunea Vlcul logofet

Γεργε μαρτηρο⁶

† Ηλίας Ρουτζερη μαρτηρας τα ανοθεν⁷

Ιων Ψαλτης⁸

Udriște Năsturel mărturie

Μανος του Χρηστου μαρτιρας ανοθεν⁹

Ησαρης Δονου¹⁰

Oancea logofet¹¹

<Pe verso:> † Zapisul Vărăștilor ot Costandin postelnic ce au fost vîndut Psirei vistiiar.

† Zapisul lui Costandin, ce-au vîndut lu Ian<iu> vistiiar Spira.

Academia Republicii Socialiste România, CCCLXVIII/90.

Orig., hîrtie (43 × 29), 23 peceti aplicate.

EDIȚII. Zota, *Dobreni*, 187—188.

¹ Parthenie ieromonah.

² Sima logofăt.

³ Semnătură indescifrabilă.

⁴ ...am scris cu mina proprie.

⁵ Cu litere latine

⁶ Gherghe mărturisesc.

⁷ Ilie Ruceri mărturisesc cele de mai sus

⁸ Ion Psaltis

⁹ Manea al lui Hristu mărturisesc cele de mai sus

¹⁰ Isar al lui Dona.

¹¹ Toate semnăturile sînt autografe.

1629 (7137) mai 20, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește jupăniței Marica o siliște din satul Hamzăeștii, jud. Săcuieni, împreună cu balta Amarul.

† Cu mila lu Dumnezeu, Io Alecsandru voivod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Io Iliiașu voevod. Dat-am domniia mea această porîncă a domnii mele jupînesii Maricăi, fata boerului domnii mele Dumitrulu vtorii vistiiar și cu feciorii, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie o silește din sat ce să cheamă Hamzăeștii, din județulu Saacū, cu totu hotarul, din cîmpu și cu balta di la Amarul și cu totu venitul de pretutindenea, oricîtă s-ar alege, din hotar pîn în hotaru, după hotarăle și semnile céle vechi.

Pentru că au cumpărat boerul domnii mele jupan Dumitrul Dudescu vistiar această siliște di sat Hamzăeștii, ce scrie mai susu, împreună cu Buzinca biv vel vistiiar, socrul jupîn[n]esii Maricăi, de la Stanciul postelnic ot Pade și di la fii-său Pătrașco, drept 180 galbeni gata, însă numai moșfia făr de rumâni.

Iar cînd au fost pă urmă, iar boerul domnii mele jupan Dumitrul vistiar, el au dat partea lui zestre fii-sii, jupînesii Maricăi. Și să se știe ca să ție jupîneasa Marica, ia singură, dintru această silește de sat zece părți di priste tot hotaru, iar socră-său Buzinca vistiar, el să ție opt părți, cine cum au dat bani, așa să ție și moșie. Și au vîndut-o Stanciul postelnic de a lui bună-voe cu știrea tuturoru megeiașilor, din sus și din josu și din prejurul locului și dinnaintea domnii mele.

Și am văzut domniia mea și zapisul di vînzare cu mulți boeri mărturii scriși în zapisu, anume: ot Desa, Radu logofet i Tatul logofet i din Ceptura, Grama postelnic i Șărbani logofet i Dumitrul logofet de vestierie.

Pentru aceasta am dat însumi domniia mea jupînesii Maricăi, fata lui Dumitru vistiiar, moșie de baștină și ohabnică, ei și feciorilor ei și nepoților și strenepoților și de nimenea să nu să clătească, după zisa¹ domnii mele.

Iată dar și mărturii am pusu domniia mea pă: jupan Hrizea vel dvornic i jupan Vladul vel logofet i jupan Trufanda vel vistiiar i jupan Miho vel spătar i jupan Dumitrache vel stolnic i jupan Diiamandi vel comis i jupan Costandin vel paharnic i jupan Condilo vel postelnic. Și ispravnicu Vladul vel logofet.

Și am scris eu, Soare gramaticul, în scaunul cetății Bucureștilor, luna maiu 20 și di la Adam pînă acum curgerea aniloru, leat 7137 <1629>.

Academia Republicii Socialiste România, XLII/49.
Traducere de la sfîrșitul sec. al XVIII-lea.

¹ În text: „zasa“, corectat peste alt cuvînt.

елка шкрѣжуют през лѣто ѿ земаѡ господства ми, тѣчю да имѣт си дати бир
нх прав по мѣсѡцѡ по т̄ пѣнѡси, такожде да давѣт и горщинѡ за шечи и за
свины и пчелнѡ джжмѡ, понеже съм простиа господство ми сѣе вышереченное село
свѣтого выше реченнаго монастыра шт въсѣх снх горѣ реченных дажбевѡх ради вины.
Шце вы, ѡко видѡх господство ми сего дневнаго и преславнаго почече красотю
и добротю по мѣршюдесы пресловѡ таго выше реченнаго монастыра обнишавша шт
всюдѡ и шесирѣвша сѡ шт сѡлажже и всего иманѣа своего шслабѣвша и въсѣко
шенижаема бывша и шквѡдна лишнѣем всѣх дѣдина ѡже быша приложени и мило-
вани шт прѣввых его ктитѡр и наших глаголю праштѣцѡ.

Тѣмже въспоманѡе господство ми како съи предивныи монастыр шргнш шс-
нован быст и създан и прекрасно шверѡшен шт свѣто почившаго праштѣца господ-
ства ми свѣтлѡкишаго господина Нѣгомъ воеводи Басараба и съ свѣтлѡкишою и
блаженно почившею своею сѡспрѡжницею нам прѡ матерю господдею Деспиною сѡлю-
трих господство ми ѡко да не затворит сѡ дѣлѡ нх таковое чюдно и пребоже-
ствѡно въсѣчески запѣстѣнѣем нѡ оумилосрѣднх сѡ господство ми на выше ре-
ченном сѡлѣ свѣтаго монастыра и штпоуштрих елѡ въсѣ выше реченных дажды
понеже оубо сѣе село Корѡи прѣжде шни дамхѡу сѣи въсѣ даждове нх испѡлѡ ѡкоже
и ниѣи плашши. Нишѣже оумилоштрих сѡ господство ми свѣтаго радѣ монастыра
и простих нх шт въсѣх имже шбразом горѣ пишѣт ѡко да възмогѡт дѣлати
дѣла и потребности монастырскѡи и прочѡи на помощ и оукрѣплѣнѣе и оуштравленѣе
свѣтѣи выше реченѣи велицѣи лаврѣ и къ накормленю и пиши грѣподобным тѡ
въсѡлашим сѡ иноком такожде и штешествѡющим а блаженно оушшшим ктитѡрѡм
прашцем и прадѣдам и дѣдамже и родителем господства ми и господствѡ ми
на вѣчныи и неоугасимыи поменѡ.

Тѣмже и вам твердо повелевает сѡ въсѣм сѡдѡем господства ми хотѡщим
сѡдѡемѡи ходити шкросѣ выше реченнѡ власт Мшшѣл да сѣлѡ оуклонитѣ сѡ
шт вышереченнаго монастырскаго села Корѡи ничтоже стѡжающе им ни единою шт
выше реченных сѡдѡебѡ кто бо аще покѡтит сѡ стѡжати им ѡростнѡтомленѣе по-
димѣт шт господства ми ѡко непосѡшливѣ шбачеже сѣе оуштроенѣе съчинѣно швет
общым пронзволенѣем и съборнѣ оутверѡженно съ благословенѣем прѡшвещеннаго штца
нашего дѡховна кѣр Грѣгорѣа митрополита ѡкоже съгласѣем обою благолюбѡзнѣишѡу
епископѡ кѣр ѡеѡфила римнѣнск. ѡо и кѣр ѡфрема вѡзовскаго прочѣе въсѣх чѡстнѣншх
угѡленѣи же шт всѡ земаѡ монастырѣх и въ сего сѣнглита хотѡнѣем.

Сего ради и под кѡмтвѡю и заклинанѣем сѣе съ ставнх господство ми егоже
шберѣт господѡ Богѡ быти господнѣ Бѡлхѣнскѡи земли или шт срѣдѣчнаго плода
господства ми или шт сѡродник господства ми или по грѣсѡх наших или ино-
племенникѡ аще оубо почтет ш съхранит и поновит и оутверѡдит сѣе хрисѡвѡло
господства ми того господѡ Богѡ да оукрѣпят и чѡстно и мирно съхранит въ
господствѣ въсѡ дѡни живота его, въ вѡдѡшѣем вѣцѣ дѡшѡ его. Шцѡлиже не почтет
и не съхранит ниже оутверѡдит нѡ раздѣрит и поперит же и посрамит хрисѡвѡлѡ

господства ми того господь Богъ да не почтет ниже съхранит въ животѣ его нъ да посрамит и въ господствѣ его и да оубѣет и разарит здѣ тѣло его а въ бѣдѣшемъ вѣцѣ дшш его и да бѣдет проклатъ шт Исуса Христа владыкы испите-ла и Бога нашего и шт тнѣ нхъ штѣцъ свѣтлхъ иже въ Никей и да шбрашет себѣ свпостатницѣ пречистѣю богоматере въ дань страшнаго сѣда и да оульчит частъ Іоудинѣ и Прѣвѣс амин.

Щеже и свѣдѣтели поставляю господство мѣ препочтенныхъ сановникъ господства ми жоупанъ Хризкѣ велъ дворникъ и жѣпанъ Бладула велъ лшгофетъ и жѣпанъ Трѣфанда велъ вистѣаръ и жѣпанъ Михо велъ спатаръ и Доумитраки велъ столаникъ и Дѣаманди велъ комисъ и Костандинъ велъ пѣхарникъ и жѣпанъ Кондаль велъ постеланикъ и исправникъ...¹.

Написаже вѣрныи въ писецѣхъ господства ми Зрѣна Настоурелъ писецъ, въ градъ нашъ Боукоурещи, маѣа кѣ-о дане, лѣто господне хѣхкѣ, Ядалмаже хѣрлз.

† Іоу Плагандаръ вшевода, милостію Божію господинь.

Іоу Ялагандарѣ конвода <т.р.>

† Urmînd atotsfintei și dumnezeieștii scripturi, care spune: „milă voiesc, ci nu jertfă“. Și iarăși „cu milostenii se curăță păcatele“. Și încă „fericiți cei milostivi că aceia se vor milui“, precum spune gura proorocului de duh săturată: „fericit bărbatul care miluiește toată ziua se va îndulci de domnul“. Acestea dar știindu-le din sfînta scriptură, am auzit pe proorocul vorbind în duhul sfînt: „auziți împărați și înțelegeți, pătrunde-ți-vă judecători ai marginilor pămîntului, luați aminte voi care stăpîniți mulțimile și vă mîndriți cu limbile noroadelor că v-a fost dată de la Dumnezeu stăpînirea și puterea de la cel de sus, înțelegînd că toate sînt în mîinile lui Dumnezeu și cît voi-ește, dă fiecăruia din noi. Ci dar fericit și de trei ori fericit cel care cheltuiește bine bogăția dată de Dumnezeu și lucrează în taină talantul încredințat lui de Dumnezeu, că acela va auzi acel glas bun și dulce de bucurie: bun rob și credincios, intră în bucuria domnului tău“.

Acestea dar auzindu-le, ni se cuvine să înțelegem și noi că cele de aici de puțină vreme și trecătoare sînt, precum se spune că „orice slavă de pe pămînt pînă la o vreme este“. Se cade și nouă să rîvnim celor dinaintea noastră împărați și domni binecinstitori și sfîntrăposați, care bine au întocmit, cele pămîntești și acestea bine le-au petrecut și cu acestea pămîntești au do-bîndit cele bune, cerești, iar cele pămîntești le-au lăsat pămîntenilor,

Pentru aceasta și eu, cel în Hristos Dumnezeu binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpînitorul Іо Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Ілиаș voievod, cu dorire am dorit către preacinstitele și dumnezeieștile biserici, după cuvîntul proorocului: „în ce chip dorește cerbul la

¹ Loc alb.

izvoarele apelor, așa și sufletul meu dorește către frumusețea bisericilor dumnezeiești“, mai ales către preaminunatul lăcaș de la Argeș, ca să-l întărim și să-l miluim cât ne este puterea.

Pentru aceasta dă domnia mea acest de față și prea cinstit hrisov al domniei mele care este deasupra tuturor darurilor sfintei și dumnezeieștii mănăstiri de la Argeș, hramul atotcinstitei Uspenii a preasfintei, curatei, preabinecuvîntatei și slăvitei stăpînei noastre de Dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria și preacinstului părinte ieromonah chir Melentie egumen și celorlalți preacuvioși frați călugări, care viețuiesc acolo, ca să le fie satul sfintei mănăstiri numit Corbii de Piatră din județul Mușcel și Pădureț în pace și slobod de găleată și de fîn și de miere și de ceară și de împrumut și de oaie seacă și de oaie de sulgiu și de bir de bou și de cal și de mertice și de podvoade și de gloabe domnești și de bani de județ și de cai de olac și de toate dăjdiile și slujbele și mîncăturile cîte se cuprind peste an în țara domniei mele, numai să aibă să dea birul lor drept pe lună cîte 300 bani, de asemeni să dea și gorștina de oi și de porci și dijma de stupi, pentru că am iertat domnia mea acest sat mai sus-spūs al sfintei mănăstiri mai sus spuse de toate aceste mai sus-zise dăjdii, spre supușenie. Așa cum am văzut domnia mea frumusețea și bunătatea minunată în toată lumea a acestei mănăstiri mai sus-zise, minunate și preaslăvite, sărăcită de peste tot și sărmană de sate și slăbită de toată averea ei, fiind căzută și secătuită prin lipsa tuturor dedinilor ei, care au fost dăruite și miluite de întîii ei ctitori și strămoșii noștri.

De aceea, amintindu-mi domnia mea că această preaminunată mănăstire Argeș a fost întemeiată și zidită și frumos săvîrșită de sfintrăposatul strămoș al domniei mele, prealuminatul domn Neagoe voievod Basarab și cu prea luminată și fericit răposata soția lui, străbuna noastră, doamna Despina, am căutat domnia mea ca să nu se închidă fapta lor așa de minunată și preadumnezeiască de cît orice prin pustiire, ci m-am îndurat domnia mea asupra mai sus-zisului sat al sfintei mănăstiri și i-am iertat toate dăjdiile mai sus-zise, pentru că acest sat Corbii mai înainte își da toate dăjdiile pe jumătate, ca și alți plăiași. Acum dar m-am milostivit domnia mea pentru sfînta mănăstire și i-am iertat de toate, în ce chip scrie mai sus, ca să poată să facă lucrurile și treburile mănăstirii și celelalte pentru ajutorul și întărirea și întremarea mai sus-zisei sfînte mari lavre și pentru mîncarea și hrana preacuvioșilor călugări sălășluiți acolo, de asemeni și călătorilor, iar fericit adormiților ctitori strămoșilor și străbunicilor și moșilor și părinților domniei mele și domniei mele spre pomană vecinică și nestinsă.

De aceea și vouă tuturor slugilor domniei care veți merge cu slujbele prin județul mai sus-zis Muscel tare vi se poruncește să vă feriți foarte mult de satul mai sus-zis al mănăstirii, Corbii, întru nimic să nu-l îngreuați cu nici una din slujbele mai sus-zise, căci cine se va încerca a-i îngreua, aprigă chinuire va primi de la domnia mea ca un neascultător. Iar această întocmire este făcută prin bunăvoință obștească și întărită în sobor cu binecuvântarea preasfințitului nostru părinte dohovnicesc chir Grigorie mitropolitul, de asemeni cu încuviințarea multiubitului episcop chir Teofil de la Rîmnic și chir Efrem de la Buzău și cu vrerea tuturor celorlalți preacinstiți egumeni de la toate mănăstirile țării și a întregului singlit.

Pentru aceasta și sub blestem și jurământ am pus domnia mea acestea, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al țării Vlahiei sau din rodul inimii domniei mele sau din ruda domniei mele sau după păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti și va păzi și va înnoi și va întări acest hrisov al domniei mele pe acela domnul Dumnezeu să-l întărească și în cinste și pace să-l păzească în domnia lui, în toate zilele vieții lui și în veacul viitor sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va păzi nici nu va întări ci va rupe și va călca și va rușina hrisovul domniei mele pe acela domnul Dumnezeu să nu-l cinstească nici să-l păzească în viața lui, ci să-l rușineze și în domnia lui și să-i ucidă și să-i strice aici trupul lui iar în veacul viitor sufletul lui și să fie blestemat de Iisus Hristos stăpînul și mîntuitorul și Dumnezeul nostru și de 318 sfinți părinți care sînt în Nicheia și să-și găsească potrivnică precurata maica lui Dumnezeu în ziua înfricoșatei judecăți și să capete partea lui Iuda și a lui Arie, amin.

Încă și martori pun domnia mea, pe preacinstiții dregători ai domniei mele: jupan Hrizea mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Miho mare spatar și Dumitrachi mare stolnic și Diamandi mare comis și Costandin mare paharnic și jupan Condilă mare postelnic. Și ispravnic.¹

A scris credinciosul între piseții domniei mele Uriil Năsturel piseț în cetatea noastră București, mai a 23 zi, anul domnului 1629, iar de la Adam 7137.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, XVI/17.

Orig., perg. (52 × 36), pecete atîrnată, căzută.

Trad. ibidem, ms. 708, f. 391—393 cu data 1639 (7147) mai 23.

¹ Loc alb.

1629 (7137) mai 25.

Stănilă din Răspopi mărturisește că a ales împreună cu alții partea de moșie a lui Nicoară, nepotul Buzăianului.

Eu Stanilă bătrînul ot Răspope, scriem și mărturisăsc cu acest răvaș al meu, cum am ales cu oameni buni din sus și din gios ocina Buzăianului aceluși batrin ot Răspopi, ce au fost partea lui de prespre tot hotarul și șă o au luat Nicoarcă, nepot Buzăianului de fată și are și carte lui Gavril voevoda, ca să-și ție ocina moșu-său Buzăianulu.

Drept aceia, i-am dat-o și noi, ca să-i fie moșia.¹

<Mărturii:> Vistelie ot Răspope, Vlad Caragan i Stan sină Dușului, Ion Scăuiane, Stan Buurălul, Bogdan, sinu Pădurăș vătăj, Dumitru Dian i Radul Țală, Ion, popa Caraiman.

Pis mai 25, vălet 7137 <1629>.

† De la Gavril voevoda pînă s-a ales această ocina am cheltuit 2 400 bani.

Academia Republicii Socialiste România, DXXXVIII/95.
Copie din 1837; altă copie ibidem, DXXXIX/59.

1629 (7137) mai 25.

Radu vinde jupînului Sima o jumătate de pogon de vie la Scăiani.

Adecă eu Radul, feciorul lui Voicilă de Scăieni, cum să să stie că i-am vîndut jumătate de pogon de vie în dealul Scăianilor, dereptu 700 de bani gata, și de bună voia mea. Și această jumătate de pogon de vie o am cum-părat eu Radul de la Brădea, iar eu o am vîndut jupînului Simei pre bani gata, cum e mai sus scris, ca să-i fie lui moșie și cuconilor lui, cîți Dumnezeu îi va dărui.

Și mărturiile: Cîrstii, fratele lu Calotă și Mateiu, fecioru Cîrstei și Dragul și Zenevii, feciorul Dragului.

Și am scris eu, popa Stan den Tîrșoru, mesița maia 25 dni, la leat 7137, de la Hristos 1629.

După E. Alexiu, *Documente de pe Valea Teleajenului*, p. 14.

¹ Loc rupt.

«După 1629 mai 25».

Radu Brădea vinde jupînului Sima două pogoane de vie la Scăiani.

Adecă eu Radul Brădea scris-am al meu zăpis, ca să știe că am vîndut jupînului Simei un pogon de vie și <cu> 2 stînjăni de ocină în dealul Scăianilor, din hotar pînă hotar, drept aspri gata 2000. Și această vie au fost cumpărat Radul di la Murodan și de la Hîrsu cel bătrîn, drept aspri 2000, iar Murodan și Hîrsu le-au fost cumpărat de la Stan Șoșec din Gonțați. Și le-am vîndut de a mea bună voe și cu știre totor megiașilor din prejuru locului.

Și aldămășari încă au fost anume: Todor cel bătrîn i Radul pîrcălabul i Opre Berilă și mulți oameni buni.

Și iar am cumpărat un pogon de vie de la Radul Bîrde, iar Radul l-au fost cumpărat de la Fătul ot Tîrșor, dreptu aspri 2000, și <indescifrabil> Badi lu Căpățînă din Scăiani, Fătului din Tîrșor și cu știrea totor megiașilor.

După E. Alexiu, *Documente de pe Valea Teleajenului*, p. 15.

1629 (7137) iunie 1.

Alexandru Iliăș voievod întărește m-rii Argeș satul Futești cu balta Săltavei.

† Милостію Божию Іу Александръ воєвода и господинъ, синъ покойнаго Іу Наваш воєвода. Дават господство ми сіе повеленіе господство ми свѣтѣи кожественнѣи монастыр зовемаго Яреши, храмъ чистнои спеніе Богородице и шцѣс ершана Melentie, ca să fie volnici călugării cu aceasta carte a domnii méle, de să oprească pre tot omul de pre partea Păpească de ocină a sfintei mănăstiri de la satul Futeștii de pre baltă, cît se va alége de pretutindinilea și de preste tot hotarul. Care ocină fost-au dată și miluită sfintei mănăstiri Argeșul de Dragomir al Scurtului și de cumnatu-său Stan peharnic, în zilele răposatului Radul voievod, fecior Radului voievod, jumătate de ocină. Iar altă jumătate fost-au cumpărată de sfînta mănăstire de la acești boiari ce scriu mai sus, za 17 000 aspri și de Albul Rogoz dvornicul și de la Badea și de la Oneasă, ce-au fost mănăstirii cumpărătoare za 8000 aspri, de la Oneasă, den jumătate de sat a patra parte, de cîndu au fost cursul anilor 7050. Și iar să fie volnici călugării de la mănăstirea Argeșul să oprească pre tot

omul de în balta caré se cheamă Saltava, ce iaste împotriva satului Futeștii, pînă unde cade în Dunăre pre sémne, ce o au semnat jupan Neagoe ce au fost vornic mare, ce au fost dată mănăstirii de răposat Radul voevod, cîndu au fost cursul anilor 7036.

Și semnele bălții Săltava și cu toate iazerele de în sus de hotar pre în Voina și pre Părușul pînă în Gorgan și pînă în Hotarul lu Sahat și iar den josul hotarului pînă în piatră și de acolea pre Grumazul lu Brînzeșu între Săcurele și pre Lanujde pînă în Beséreca Curvelor, ce au fost miluită de Vladu voevod și de Alexandru voevod, feciorul Mircei voevod, cîndu au fost cursul anilor 7077, pentru pomeana.

Și am văzut domnia mea hrisoave și cărți bătrine pre aceasta ocine de la Futești și pre balta Sal<ta>vei toată.

Derept acéia, domnia mea am dat sfintei mănăstiri Argeșul, ca să fie volnici călugării să-și ție ocina și cu bălțile cu tot venitul partea a sfintei mănăstiri, să-și ia adetul ce va fi den toate și de în arătură și de în cosit de fin și den balta cu péștele și să oprească pre tot omul să n-aibă nimenilea lucrul cu ocina a mănăstirii. Iar care om va zice, sau boiarin, că are treabă în moșiile mănăstirii, să vie cineși cu dirése ce va avea să stea de față cu călugării naintea domnii méle. Iar pînă nu vor veni de față, tot omul să fie oprit, că așa iaste învățatura domnii méle. **Инако да некет, по реч господства ми.**

И исправник, сам реч господства ми.

Пис мѣсеца юнѣ 7 днѣ, въ лѣтѣ хрѣст.

† Іу Плиѣандръ воевода, милостію Божію господинь.

Иу Плиѣандръ воевода <т.р.>

Учна втори логѣт.

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, XXII/6.

Orig., hirtie (31 × 22), pecete aplicată, căzută.

285

1629 (7137) iunie 2.

Neacșa, soția lui Stoica logofăt, vinde m-rii Gorgota o ocină în Tîrbăceni.

† Adecă eu jupîneasă Neacșa, logofetesa Stoicăi logofit, scris-am acist zapis al miu cum să fii de mare credență la mîna părinților de la mănăstire de la Gorgota, cum să se știe că am vîndutu parte noastră de ocină de în Tîrbăceni, derept 25 de galbeni, svintei mănăstiri de la Gorgota, ce iaste hramul preubrejăanii cistnii glavi, care parté amu fost cumpărat de la Barbul postelnic ot Mănești. Deci eu o-mu vîndut svintii mănăstiri de la Gorgota.

535

Și mi-au dat bani gata 20 de galbeni, iar 5 galbeni eu am lăsat pentru poménicul.

Și am scris [la] eu pre logofetul și părinții lui. Și m-am scris și eu și părinții mii.

Și mărturii au fost Stépan logofit ot Țigăniști i Șteful postelnic i Cirstea logofit ot Buciméni.

Și am scris eu Brașov logofit ot Putrărești. Пис мѣсеца юніе, ѿ дньи, въ лѣт хр҃҃лз.

Arh. St. Buc., M-rea Golgota, II/6.

Orig., hirtie (29 × 21) pecete aplicată.

Copii ibidem, VII/15, 16, 17 (cu data iulie 2) și mss. 228, f. 34v și 230, f. 6; altă copie la Academia Republicii Socialiste România, CMLXVIII/45.

286

1629 (7137) iunie 3, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește m-rii Stănești mai multe părți de ocină și vecini în satul Arși, dania lui Stănilă slugerul.

† Милостію Божію, Іw Плидандесъ воєводо и господинъ въсоеи земли Угров-влахїнскае, синъ великаго и прѣдобраго, покойнаго Іw Ілиашъ воєводо. Даватъ господство ми сіе повленіе господства ми свѣтѣи божественѣи монастырѣи въ Стѣнеци, идеже ест храмъ прѣставленіе въ смръть въ животъ спенне Богородице, такоже да мѣ естъ вчинѣи и вечини ѣ село ѣ Арши, въ сѣдство...¹, али въ делъ Фрънчошори три ѣже запълно, за хр҃҃ аспри готови.

Занеже ѡ естъ вилъ покѣпила сіа вчинъ Стѣнилъ савжер. И паки покѣпила Стѣнилъ савжеръ въ попъ Мирчѣи половино за ѣже и въ Стойка въ една ѣже четвъртаго делъ и въ Стелкѣ паки четвъртаго делъ за ѣже и въ Чѣмъ паши йѣ въ по въсоеи хотаромъ и въ Калданъ половино за ѣже. И паки покѣпила Стѣнилъ савжеръ въ Чѣмъ и въ братомъ си Тѣдоръ паки половино за ѣже и въ Негрѣи и въ братомъ си Драгомиръ и Дръганъ и Коинѣи и Татѣла и Лѣпѣла една ѣже запълно. И пакъ покѣпила Стѣнилъ савжеръ въ Стѣли и Кладѣла и Коинѣи и въ Юра една ѣже запълно. Пакъ покѣпила въ Стѣни Пиперѣи половино за ѣже. И пакъ покѣпила Стѣнилъ савжеръ въ пападѣла поповѣ Рѣдичѣи половино за ѣже, анѣ естъ далъ ѣ конъ добръ съсѣдинъ покровицѣи червень, ради неговѣи напастихъ; анѣ естъ забораля коликоже сѣтъ далъ по една ѣже по редѣи, анѣ смотрила естъ въ вѣсѣхъ ѣже и дѣла еже сѣтъ по више писъ, колициже сѣтворила аспри въ по въсѣи кѣпно чинъ хр҃҃ аспри готови.

И продадоше сіе продаателѣи, еже сѣтъ више речени именовани людіе, вни за своимъ добромъволю и съсѣзнаніе въсѣмъ легиашомъ въ вкрѣсть. И видѣхомъ

¹ Loc alb.

господство ми и книг Нексавек коевод, синъ покойнаго Мнхана коевод, за покъпеніе над сїю шчинѣ вт Ирши, еже више пис, когда вѣст теченіе лѣтом хъри. Въ том господства ми съм поновихом и шкрѣпихом и над сию книг господства ми, како ест вихо и вт преждѣ времѣ.

Понеже више речена шчинѣ и със вечини вт Ирши, еже се зовет Бълдѣлоу, она ест била Станіаъ савжер за покъпеніе вт снѣ више речении людїе. И потом, къда ест бив на сълмрътъ его, а Стъннаъ савжер, он дал их ест вѣсах дел его за шчинѣ вт Ирши, гааголемаго Бълдѣлоу, и поклонна ест ѣ свѣта монастыр вт Стънещи, ради дѣшах его, іакоже да ест емѣ помѣнѣ. И вѣсдръжал ест свѣта монастыр шчина със вечини вт Ирши, дел Стънна савжер, със добролирно.

И къда ест бил въ дъни Радѣла коевод, синъ Мнхнѣ коевода, а една разлог за людїе вт сїи вечини свѣтѣи монастыр више рѣх, на имѣ: Тѣдор съ синъ его, Драготъ и Стопка и сини его, Станчул и Стан и Радѣла и Ыван и Приа и прѣлтѣса вт Ирши, они дигнѣли ест пненіе пред покойноиш Радѣла коевод, тере съпрѣли сѣт със втцѣ егѣмена Иоансїе вт Стънещи, что ест бил вт тогда наставник свѣтѣи монастыр. И сице съпрѣл пред Радѣла коевод, како не сѣт они вечини свѣтѣи монастыр, ниже се продали Стънналов савжер вечини, ни они, ни родителїе их, ниже вѣзимали ест вт над Стъннаъ савжер ни един новцѣ. И били сѣт сътворили вѣчини вт Ирши една книга лъжанка за шстал, іакоже да штекают за вечинїе. И извадили ест тогда вѣчини и една книг Інакеке Катарциѣла бив вел бан пакиже лъжанка, како ест заклет прѣд его въ настола ѣ Краюшва.

И потом, къда ест била въ дъни господства ми, въ прѣва ред <за>¹ господство, тогда вист теченіе лѣтом хъркѣ, а втцѣ архимандрит Герасим, что ест нинѣ патриарх ѣ Александрїескаго града, он ест пришел пред господство ми ѣ Трѣговище, тере съпрѣше сѣ за лицѣ със више речени именовити людїе вт Ирши. Таже въ том, господство ми съм гаедах и сѣднхом по прав <и по закон>² Божїю, със вѣснхми чѣститими правителїе господства ми и добре съм истинствова л господство ми тогда, како ест била вѣчини, дал и поклонна вт Стъннаъ савжер въ свѣта монастыре Стънещи, почто радї ест били его дѣдинѣ, анѣ ест ходил вѣчини със ласканїе и със книги лъжинче.....² вѣчини и шредителствова ест вѣснх болѣрїе вт диван, како ест били вечини Стъннаъ савжер, анѣ ѣ ест дал вт на свѣта монастыр. Таже ест шстал.....² вѣчини вт Ирши вт закон и вт сѣжденїе и вт пред господства ми, въ прѣвое господство. И видѣ господство ми и книг господства ми за шстанство, вт когда вист теченіе лѣтом хъркѣ. И вт тогда вѣс били вѣчини свѣтѣи монастыр.

И къда ест бїш нинѣ, въ дъни господства ми, въ на творое редѣ за господство, а вѣчинни вт Ирши, на имѣ Тѣдор и Драготъ и Стопка и Станчул и

¹ Omis.

² Loc alb.

Стан и Радѣл и Ыван и прѣвѣса, они пакѣ дигнѣли про и дѣшли сѣт предъ господство ми ѣ великѣи днѣан, тере съпрѣше се за лицѣ и със ѡтцѣ егѣлена Инѣонѣ ѡт свѣта монастыр Стѣнеци. И сице прѣше вечини ѡт Ирши предъ господство ми, како не сѣт вечини свѣтѣи монастыр. И извадил ест вечини и нѣкое кнѣге лѣжничѣ ѣ днѣан: един запис и кнѣг Радѣл коевод. Кѣ томъ, господство ми съм гледах и сѣди по правдѣ и по законѣ, кѣпноже със вѣснѣли почтеними правитѣлими господства ми и съм истинствовад господство ми како ест били вечини Стѣнилѣ слѣжер и дали ѣ свѣтѣи монастыр. И съм познад господство ми лѣщенѣх им, анѣ вѣзѣхѡм господство ми кнѣи тѣх лѣжничѣ ѡт днѣан и ѡт прѣви и ѡт послѣдни и съм дал ихъ господство ми да бити пакнѣже вѣчинни свѣтомѣ монастырѣ, како ест били и ѡт преждѣ времѣ, понеже ест вѣтали и втораго крат ѡт закон и ѡт сѣжденѣ ѡт предъ господства ми. И излѣзли със велика срамѡт ѡт днѣан.

Бѣго радѣ, дадохъ съм [съм] господство ми свѣтѣи монастырѣ Стѣнеци више пис, такоже да ѡбладѣетъ вѣсахъ шчина със вечини, дел Стѣнилѣ слѣжер и да ест монастырекъ шчинѣ, дѣдинѣ и вѣ ѣкрѣплѣнѣ и вѣ шѣаб и не ѡт когождѡ непѡколѣбни, поризмѡ господство ми.

Бѣже ѣбо и свѣдѣтелѣ поставлѣемъ господство ми: жѣпанъ Хриза вел дворник и жѣпанъ Бладѣл вел логофѣт и жѣпанъ Трѣфанда вел вистнѣар и жѣпанъ Шѣхо вел спатар и жѣпанъ Дѣмитраке вел столник и жѣпанъ Дѣманди вел колѣис и жѣпанъ Константин вел пѣхарник и жѣпанъ Кондѣло вел постѣлник. И исправникъ Бладѣл великѣи логофѣт.

И азъ, Лѣпѣдат логофѣт, еже ю начрѣтахъ вѣ настѡлнини ѣ градѣ ѣ Бѣскрѣци, мѣсеца юнѣ 7 днѣа, лѣтъ 4343.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri din Stănești, unde este hramul răposării din moarte la viață, uspenia născătoarei de Dumnezeu, ca să-i fie ocina și vecinii din sat de la Arși, din județul.¹ dar din partea Frâncioșori trei funii întregi, pentru 6000 aspri gata.

Pentru că o a cumpărat această ocină Stănilă sluger. Și iarăși a cumpărat Stănilă sluger de la popa Mircea jumătate de funie și de la Stoica a patra parte dintr-o funie și de la Stelea iarăși a patra parte dintr-o funie și de la Ciuia 18 pași de peste tot hotarul și de la Vlădan o jumătate de funie. Și iar a cumpărat Stănilă sluger de la Ciuia și de la fratele său, Tudor, iarăși o jumătate de funie și de la Negrea și de la frații săi, Dragomir și Drăgan și Voinea și Tatul și Lupul o funie întreagă. Și iarăși a cumpărat Stănilă sluger de la Stan și de la Vladul și de la Voinea și de la Iura o funie întreagă.

¹ Loc alb.

Iarăși a cumpărat de la Stan Piperea o jumătate de funie. Și iarăși a cumpărat Stănilă slujer de la preoteasa popii Rădici o jumătate de funie, însă a dat un cal bun cu o procoviță roșie, pentru năpăștile lui; însă a uitat cât a dat pe fiecare funie pe rînd, însă a socotit de pe toate funiile și părțile care sînt scrise mai sus, cîți aspri fac împreună, 25 000 aspri gata.

Și au vîndut acești vînzători, care sînt mai sus-spuși numiți oameni, ei de bunăvoia lor și cu știrea tuturor megiașilor din jur. Și am văzut domnia mea și cartea de cumpărătură a lui Necula voievod, fiul răposatului Mihail voievod, pe această ocină din Arși, care este scrisă mai sus, de cînd a fost cursul anilor 7108. Întru aceea, domnia mea am înnoit și am întărit și pe această carte a domniei mele, cum a fost și mai dinainte vreme.

Pentru că mai sus-zisa ocină și cu vecinii din Arși, care se cheamă Bâldealoiu, ea a fost a lui Stănilă slujer de cumpărătură de la acești oameni mai sus-zîși. Iar apoi, cînd a fost la moartea lui, iar Stănilă slujer, el a dat toată partea lui de ocină din Arși, numită Bâldealuiu și a închinat-o la sfînta mănăstire din Stănești, pentru sufletul lui, ca să-i fie pomană. Și a tot stăpînit sfînta mănăstire ocina cu vecinii din Arși, partea lui Stănilă slujer, cu bună pace.

Iar cînd a fost în zilele lui Radu voievod, fiul lui Mihnea voievod, o seamă de oameni dintre acei vecini ai sfîntei mănăstiri mai sus-zise, anume: Tudor cu fiul lui, Dragotă și Stoica și fiii lui, Stanciul și Stan și Radul și Iovan și Priia și preoteasa din Arși, ei au ridicat pîră înaintea răposatului Radul voievod, de s-au pîrît cu părintele egumen Athanasie din Stănești, care era pe atunci nastavnic al sfîntei mănăstiri. Și așa pîrau înaintea lui Radul voievod că nu sînt ei vecini ai sfîntei mănăstiri, nici nu s-au vîndut vecini lui Stănilă slujer, nici ei, nici părinții lor, nici nu au luat de la Stănilă slujer nici un ban. Și au făcut vecinii din Arși o carte de rămas mincinoasă, ca să scape de vecinie. Și au scos atunci și o carte iarăși mincinoasă, a lui Ianache Catargiu fost mare ban, că au jurat înaintea lui în scaun la Craiova.

Iar apoi, cînd a fost în zilele domniei mele, în primul rînd <de> domnie, a fost atunci cursul anilor 7126, iar părintele arhimandrit Gherasim, care este acum patriarh în cetatea Alexandriei, a venit înaintea domniei mele în Tîrgoviște, de s-a pîrît de față cu acești mai sus-zîși numiți oameni din Arși. Astfel întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și <după legea>¹ lui Dumnezeu, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și bine am adevărit domnia mea atunci că acești vecini fuseseră dați și închinați sfîntei mănăstiri Stănești de către Stănilă slujer, pentru că au fost ai lui de moștenire, dar vecinii au umblat cu înșelăciune și cu cărți mincinoase.¹ vecini. Și au mărturisit toți boierii din divan că au fost vecini ai lui Stănilă slujer, dar că i-a dat sfîntei mănăstiri. Astfel au rămas...¹

¹ Loc alb.

vecinii din Arși de lege și de judecată și dinaintea domniei mele, în primul rînd de domnie. Și am văzut domnia mea și cartea de rămas a domniei mele, de cînd a fost cursul anilor 7126. Și au tot fost de atunci vecini ai sfintei mănăstiri.

Iar cînd a fost acum, în zilele domniei mele, în al doilea rînd de domnie, vecinii din Arși, anume: Tudor și Dragotă și Stoica și Stanciul și Stan și Radul și Iovan și Pria și preoteasa, ei iarăși au ridicat pîră și au venit înaintea domniei mele în marele divan, de s-au pîrît de față și cu părintele egumen Anthonie de la sfînta mănăstire Stănești. Și așa pîrau vecinii din Arși înaintea domniei mele că nu sînt vecini ai sfintei mănăstiri. Și au scos vecinii și niște cărți mincinoase în divan, un zapis și o carte a lui Radul voievod. Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am adevărit domnia mea că au fost vecini ai lui Stănilă slujer și dați la sfînta mănăstire. Și am cunoscut domnia mea înșelăciunea lor și le-am luat domnia mea acele cărți mincinoase din divan și cele dintîi și pe cele din urmă și i-am dat domnia mea să fie iarăși vecini ai sfintei mănăstiri, cum au fost și de mai înainte vreme, pentru că au rămas și a doua oară de lege și de judecată dinaintea domniei mele. Și au ieșit cu mare rușine din divan.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri Stănești, mai suscrisă, să stăpînească toată ocina cu vecini, partea lui Stănilă slujer și să fie mănăstirii ocină, dedină și de întărire și de ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Dumitrache mare stolnic și jupan Diamandi mare comis și jupan Costantin mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic, Vladul mare logofăt.

Și eu, Lepădat logofăt, care am scris în cetatea de scaun în București, luna iunie 3 zile, anul 7137 <1629>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Segarcea și Stănești, nr. 725, f. 119—121.
Copie.

287

1629 (7137) iunie 4, București.

Răvaș de boieri care să hotărînicească moșia din Hărești lui Hriza mare vornic de cea a lui Aslan vornic.

† Zde bolerii hotarnici ai dregătorilor domniei mele jupan Hriza vel dvornic i jupan Aslan bivșeh vel dvornic, po ime: ot Cornești, Ilie dvornic i ot Mănești, Nénciul vornic i ot Șintești, Staico vornic i Mavrodin peharnic i Barbul postelnic de în Mănești i ot Țigănești, Stepan logofet i Draghiia

i ot Cîrstiinești, Stanciul logofet i ot Fundeni, Stanciu logofet i ot Drîngești, Vladul i ot Boteni, Cîrstiian vornic i ot Bătești, Iorgachi dvornic, ca să caute și să hotărăscă ocina de la satul Hăreștii în doao, să ții jupînul Hriza vel dvornic jumătate și jupînul Aslan vornic iar jumătate și să o înpietrească una de cătră alta, cum va fi mai pre dreptate și cum vor afla cu sufletele lor. Și hotarnicu, jupan Ivașco dvornic. Și zioa de acum iunie pînă,¹ zile.

Писъ Дмитръ с Бѣсѣрещи, мѣсеца юнѣ дъ дни, въ лѣтъ хърлѣ.
† Іу Ілѣѣандръ воевода, милостію Божію господннъ.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, IV/38.
Orig., hîrtie (24,5 × 13,5), pecete aplicată.
Copie ibidem, ms. 256, f. 245 v.

288

1629 (7137) iunie 4, București.

Alexandru Iliăș voievod întarește m-rii Tismana vama de la Vîlcan și jumătate din balta Bistretului.

† Милостію Божію, Іу Ілѣѣандръ воевода и господннъ въсон землѣ Ѹггрово-влахѣнскоѣ, синъ великаго и прѣдобраго, поконниаго Іу Наїѣаш воевода. Дават господство ми сїю повеленіе господство ми <с>вѣтѣи и божественѣи монастыр еже се зовет Тисмѣна, надѣже ест храм прѣставленіе вт сѣмръти въ живот чьстное оуспеніе Богородице и втцѣ егѣмена Ѡеѣфна, іакоже да мѣ ест свѣтомиѣ монастыр више писъ вама глаголемаго вт Калъкан половинноу, веаче да се знает, вт Ѡлтецѣ даже до Желѣзнаа Брата, вт вѣс доходоком елика се хтет изебат, <п>онеже сїа половинно за вама вт Калъкан, она ест вїу свѣтѣи монастыр Тисмѣнев, даа и помилвала вт дрѣзи старш покоени господары, еже ене нан вт прѣжде врѣме. <и>вндѣхом господство ми книга поконниомѣ Моисеи воевода <и> книга Петров воевода <и> книгъ <а> поконниаго старъго Ілѣѣандръ воевода и книга Радѣла воевода, синъ Мнхнев воевода, за помилваніе над сїю вѣше речена половинно за вама. Такоже сѣм дал и господство ми и помилвахом по свѣта монастыр Тисмѣна със сїа половинно за вама више писъ, іакоже да ю ест въ скрѣпленіе а божественымъ <и>ниокомъ въ пишѣ, а господство ми вѣчное въспоминаніе.

<и> пакнже да ест свѣтомиѣ монастыри Тисмѣна више рѣх вт свака блато глаголемаго Бнстрецѣслово половиннѣ и вт блато и вт крѣмѣж <и> вт пърпърѣ за кола и вт вѣс что се хокет подобати, како сѣт дрѣжал свѣта монастыре и вт прѣжде врѣме, по старѣ хотаре и белѣсе, али вт Бръзгорѣлъ прав Ковѣчица дорѣ с

¹ Loc alb.

МѣтишѸ, колико дрѣже въсаѣ блатѸ БистрецьславѸ половинѸ, <з>анеже сѣю блатѸ она ест стара и права за дѣдино свѣтомѸ монастырѸ Тисмѣна, даа и помиловала Ѹт прочѣи стари господари дрѣвнѸх еже бие Ѹт прѣжде врѣме. <Н> видѣхѸм господство ми и книгѸх инным стари господари сътворене за помилованѣю едина по единое, със великою клетво: книга поконинном Дан коевода, сына РадѸла коевода, когда бист теченѣ лѣтом хъшчд, <и> книга поконинного МирчевѸ коевода, синѣ РадѸла коевода и книга поконинного старога ЯлѣгандрѸ коевода при теченѣ лѣтом хъпи, како да бѸдет дѣдино свѣтомѸ монастыри Тисмѣна.

И къда ест бѣѸ въ днѣ поконинном РадѸла коевода, сына МихневѸ коевода, а ѸтцѸ егъмена ИванѸ Ѹт свѣта монастырѸ Тисмѣна, Ѹн ест имал прѣх пред РадѸла коевода със камешѣи Ѹт Дѣю и съпрѣше сѸ за лицѸ Ѹ великѣи диван, почто радѣ ест биа сѣѸ више речена блат притеснѸла Ѹт инни камешѣи половинѸ. Таже съпрѣл камешѣи тогда пред РадѸла коевода како дрѣжал калѣгерѣи Ѹт блатѸ четвъртаго дѣла, нѣст дрѣжал половинѸ. Таже въ том, поконинного РадѸла коевода, господство емѸ глѣдал и сѣдѸл по правдѸ и по законѸ Божѣю, кѣпноже със въсхули чѣститими правитѣлѣи господство емѸ и добре сѣт истинствоваѸ със въс диванѸ како ест дрѣжал калѣгерѣи Ѹт блатѸ въс половинѸ. И прочитаѸ ест РадѸла коевода тогда и книгѸвѸх прочѣем господари, которѣи сѣт по редѸ више речени. <Н> видѣхѸм и господство ми и книга поконинного РадѸла коевода, синѣ МихневѸ коевода, над сѣе блатѣи, еже сѣт више речене, когда бист теченѣ лѣтом хърл.

<Г>его радѣ, господство ми ешеже съм поновѸх и ствердѸхѸм и над сѣю книга господство ми како ест бѣѸ и Ѹт прѣжде врѣме <и> дадохъ съм господство ми свѣтѣн монастыри Тисмѣна, ѣже ест вишеписе, ѣкоже дах дрѣжит Ѹт свакаѸ блатѸ БистрецьславѸ половино Ѹт над въс ходоком и за нѣхѸто запрѣтѣнѣ да не имат. <Т>акоже и камешѣи которѣи хокет битѣ на сѣѸ више речена блатѸ ешеже ница да не имат запрѣтити сѣе, нѣ да раздѣлитъ въс на двѸѸ Ѹт блатѸ, понеже съм помиловаѸ и господство ми по свѣта монастырѸ Тисмѣна със половинѸ Ѹт блатѸ, како ест биа помиловаѸ и Ѹт прочѣи господари ѣкоже да ест свѣтѣн монастырѸ Тисмѣна въ оукрѣплѣнѣ, а божѣствним инокомъ въ пицѸ, а господство ми да ест вѣчное въспоминанѣе и не Ѹт кожеждо непоколебимо поризмо господство ми.

Ешеже и закланнѣе поставѸх господство ми: по Ѹтшѣствѣю господство ми кого избѣретъ господѣ БогѸ бѣти господарѣ землѣ БлѸшкоѣ или Ѹт сръдѣчнаго плода господство ми или Ѹт сръдникѸ наше или по грѣсѸхѸ наши или Ѹт инноплѣменикѸ да ащеѣже почтетъ и поновитъ и ствердѣитъ сѣю книга господство ми того господѣ БогѸ да га почтетъ и да съхранитъ въ господствѣе его а въ бѣдѣцихъ вѣцѣхъ дѣша его. И ащеѣже не почтетъ и не поновитъ и не скрѣпитъ сѣю книга господство ми за милѸванѣе анѸ Ѹ поперетъ и разоритъ и нехабитѣ того да бѣдѣ проклетъ и анаѸена и афоресанъ Ѹт тѣ свѣти Ѹтци еже сѣт въ НекенѸ и да прѣбѣкаетъ със ИсѸда и със ЯрѣѸ на единѸ мѣстѣ и със инними кѣвѣрѣи ИсѸден еже възъпише надъ кръвѸ господа Бога и спаса нашего ИсѸса Христа и рекѣтъ: „възмихъ, възми, распени его“ и кръвѸ его надъ нѣхъ и надъ чѣда нѣхъ ѣкоже ест и бѣдетъ въ вѣки амѣн.

Сеже збо а сведетелїи поставих господство ми: жєпан Хриза вел дворникоу н жєпан Бладула вел логофет н жєпан Трѣфанда вел вистїар н жєпан Михо вел спатар н жєпан Дѣмитраки вел столник н жєпан Дїлманди вел колис н жєпан Костандин великїи пехарник, н жєпан Кондило великїи постѣлник. Н исправник, жєпан Бладула великїи логофет.

Н написах аз, Лепѣдат логофет, въ настолаго граду Бѣкереци, мѣсеца юнїе 1̄ дньи н шт Идама даже до нинѣ въ сего писанїе, теченїе лѣтом въ лѣг хврал, а шт рождества Христова ххкѣ.

† Іо Плигандрѣ ввеквада, милостїю Божїю господинѣ.

Іо Плигандрѣ воєвода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri care se chiamă Tismana, unde este hramul trecerea din moarte la viață, cinstita uspenie a născătoarei de Dumnezeu și părintelui egumen Teofil, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus-scrise vama numită de la Vîlcan jumătate, însă să se știe de la Olteț pînă la Porțile de Fier, din tot venitul cît se va alege, pentru că această jumătate de vamă de la Vîlcan a fost a sfintei mănăstiri Tismana, dată și miluită de alți domni bătrîni, răposați, care au fost mai înainte vreme. Și am văzut domnia mea cartea răposatului Moisi voievod <și> cartea lui Petru voievod <și> cartea răposatului, bătrînului Alexandru voievod și carta lui Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, de miluire pe această jumătate de vamă mai sus-zisă. De asemenea am dat și domnia mea și am miluit pe sfînta mănăstire Tismana cu această jumătate de vamă mai sus-scrisă, ca să-i fie de întărire, iar dumnezeieștilor călugări de hrană, iar domniei mele veșnică pomenire.

<Și> iarăși să fie sfintei mănăstiri Tismana mai sus-zisă din toată balta numită a Bistrețului jumătate și din baltă și din cîrmă și din perperii de car și din tot ce se va cuveni, cum a ținut sfînta mănăstire și de mai nainte vreme, pe vechile hotare și semne, însă din Bîrzogîrla drept Covăcița, pînă în Măceșu, cît ține toată balta Bistrețului, jumătate, pentru că această baltă a fost veche și dreaptă de moștenire sfintei mănăstiri Tismana, dată și miluită de ceilalți domni bătrîni de demult, care au fost de mai înainte vreme. Și am văzut domnia mea și cărțile celorlalți domni bătrîni de miluire, făcute una după alta, cu mare blestem: cartea răposatului Dan voievod, fiul lui Radul voievod, cînd a fost cursul anilor 6894 <și> cartea răposatului Mircea voievod, fiul lui Radul voievod și cartea răposatului, bătrînului Alexandru voievod în cursul anilor 7088, ca să fie dedină sfintei mănăstiri Tismana.

Iar cînd a fost în zilele răposatului Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, părintele egumen Ioan de la sfînta mănăstire Tismana, el a avut pîră înaintea

lui Radul voievod cu vameștii de la Diiu și s-au pîrît de față în divanul cel mare, pentru că jumătate din această baltă mai sus-zisă a fost cotropită de alți vameși. Astfel pîrau vameși atunci înaintea lui Radu' voievod, că au ținut călugării a patra parte din baltă, nu au ținut jumătate. Astfel, întru aceea, răposatul Radul voievod, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după legea lui Dumnezeu, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei lui și bine au adevărit cu tot divanul că au ținut călugării din baltă tot jumătate. Și a citit Radul voievod atunci și cărțile celorlalți domni, care sînt pe rînd mai sus-spuse. Și am văzut și domnia mea și cartea răposatului Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, pe aceste bălți, care sînt mai sus-spuse, cînd a fost cursul anilor 7130.

Pentru aceasta, domnia mea încă am înnoit și am întărit și pe această carte a domniei mele, cum a fost și de mai înainte vreme. <Și> am dat domnia mea sfintei mănăstiri Tismana, care e mai sus-scrisă, ca să țină din toată balta Bistrețului jumătate, de peste tot venitul și de nimeni oprire să nu aibă. De asemeni și vameșii care vor fi la această baltă mai sus-zisă încă nimic să nu aibă să cprească, ci să împartă tot în două din baltă, fiincă am miluit și domnia mea sfînta mănăstire Tismana cu jumătate din baltă, cum a fost miluită și de ceilalți domni, ca să fie sfintei mănăstiri Tismana de întărire, iar dumnezeieștilor călugări de hrană, iar domniei mele să fie veșnică pomenire și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Tării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din ruda noastră sau după păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte de miluire a domniei mele, ci o va călca și o va nimici și o va strica, acela să fie blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți, care sînt în Nicheia și să fie cu Iuda și cu Arie la un loc și cu ceilalți iudei necredincioși, care au strigat asupra sîngelui domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Iisus Hristos și au spus: „ia-l, ia-l răstignește-l“ și sîngele lui asupra lor și asupra copiilor lor, cum este și va fi în veci, amin.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Diamandi mare comis și jupan Costandin mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic jupan Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna iunie 4 zile și de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7137, iar de la nașterea lui Hristos, 1629.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>.

<Pe verso, sec. al XVIII-lea:> Vama Calafatului i pentru bălțile Bistrețului.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, LXIV/12.

Orig., perg. (37,5 × 50), pecete timbrată.

Trad. ibidem, mss. 329, f. 609—610, 337, f. 333v—336 și 1218, f. 56v—58 și la Arh. St. Oltenia, Condica m-rii Tismana III, f. 686—691.

EDIȚII. T r a d. Nicolăescu-Plopșor, *Mon. j. Dolj*, 152—155.

289

1629 (7137) iunie 5, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește m-rii Argeș satul Grecii, din jud. Romanați, în urma unor judecăți.

† Милостію Божією, Іо Алѣксандръ воєвода и господинъ въсемъ землѣ Эгровла-хїискоѡ, синъ прѣдобраго и поконнаго Налїша великаго воєводи. Даватъ господство ми сїе повелѣніе господства ми свѣтолы и вожестъвеномъ монастырѣ Иргншскомъ, идеже естъ храмъ честнаго оуспенїа пресвѣтлы владичицы нашеѡ Богородицы и приснодѣквы Марїа и чьстѣншомъ штцѣ и҃г҃л҃енъ кѣр Мелентїю ҃еромонахъ и въсѣмъ преподобнымъ инокомъ жївѣшымъ въ свѣтлон шентелн тон, шакже да имъ естъ село нарицаемое Гречїн шт сѣдство Ромѡнаци, въсе, съе въсемъ хотаромъ, шт поля и шт шшмъ и шт води и шт повѣсюдъ, шт презъ въсїго хотара, шт хотара даже до хотара, елико сѡ хтетъ избрати хотаръ селокъ и съе въсемъ доходокомъ и съе въсѣлїи вечинїи, понеже сїе село Гречїнъ была естъ стара и права шчина и за дѣдинъ свѣтаго выше реченнаго монастыра данно и приложено еше шт поконнаго Басараба воєводи създавшаго свѣтаго монастыра.

Сѡбаче село сїе Гречїнъ шно естъ было прѣжде нѣкоего болѣрина на имѣ Нѣгоѣ Тшнесѡ. Я потомъ, поконнїи Басараба воєвода, шн естъ премѣнна съ тѣмъ болѣриномъ, съ Нѣгоѣмъ Тшнесѡ и далъ естъ емъ нѣкое село господства его за дѣдинъ и шт прадѣдъ, на имѣ Грѣдищѣ шт Длѣгопола, а Нѣгоѣ Тшнесѡ далъ естъ Басарабѣ воєводѣ село выше реченное Гречїнъ. Я потомъ, господство его, Басараба воєвода, шн пакн естъ премѣнна съ Дшмитромъ прѣкалабѡмъ шт Чиптѣрошъ, тере естъ далъ Басараба воєвода Дшмитрови прѣкалабѣ сїе выше реченное село Гречїнъ въсе съ въсомъ хотаромъ, а Дшмитрѣ прѣкълабѣшъ, шн естъ далъ господствѣ емъ, Басарабѣ воєводѣ, села сїѡ, на имѣ Ялѣшїи и Идшмирешїи и Доброцїи и Брѣдъшешїи, пакже сѣтъ ѡ сѣдство Иргншкѡ, близъ монастыра. И написа сѡ съ свѣтymi поманик

монастирскѣи сам Дѣмитръ пъркълабѣл и ѡжики его, Балаки меделничар и Трифѣл сиѹ радѣ сѣл. Таже господство его поконнын Басараба воевода, дал ест сѣла сѣм и приложил въ свѣтѣи монастыр више реченныи зане близ вѣхѹ монастыра.

И потом, къда ест был по прешествѣю Басараба воеводѣ и по сѣмрѣти Дѣмитровѣ пъркалаба, а сѣпрѡжница его Бѣника и съ Радѣлом логофетом ѡт Дрѣгоѣци, ѡни сѣт вѣстали и попрали премѣненїе и ѡстроенїе еже вѣше ѡтокниа поконнын Басараба воевода съ Дѣмитром пъркълабом и вѣзали сѣт вышереченнаѣ сѣла сѣм ѡт свѣтаго монастыра кѣпно и съ премѣненным сѣлом Гречѣи.

И къда сѣт был<о> въ дѣни поконннаго Петра воеводы, сына Мирчи воеводы, егда вѣше теченїе лѣтѡм хъѡи¹, тогда вѣстал ест ѡтѣцъ игѣмен кѹр Пансїе² съ братїею ѡт свѣтаго монастыра и плакаша сѣм предъ Петром воеводою ѡ велицѣи и без праведнѣи кривости. И сице сѣм сѣт жаловали како сѣт были притеснѣли и вѣзали тѣи више реченнїи болѣри сѣла свѣтаго монастыра без правды и исѣбили сѣт ѡстроенїе Баса[ва]равѣк воеводы и Дѣмитрово пъркълаба. Таже въ томъ Петръ воевода гледал ест и видѣл ест господство его книги и свитокъ Басарабов воеводы за премѣненїе и текмежїе, сѣтворении съ великою кѣтвѡю, ѡже ест был сѣтворил поконнын Басараба воевода съ патрїархомъ Константиноградскимъ и съ инимѣ архиереи многими и добрѣ ест истинствѡвалъ господство его ѣко съ притесненїемъ и неправдою были сѣт вѣзали тѣи више реченнїи болѣри сѣла сѣм ѡт свѣтаго монастыра. Тѣмже и господство его Петръ воевода възвыскал ест и сѣдил по правдѣ и по законѣ Божїю и ѡтдал ест сѣла сѣм више реченнаѣ Ялѣщиѣи и Идѣмирециѣи и Доброциѣи и Брѣдѣшещиѣи пакѣи свѣтомѣи монастырѣ, по прѣволѣмѣ премѣненїю и ѡстроенїю поконннаго Басараба воеводы.

И по преставленїю Петра воеводы пакѣи сѣт вѣстали више реченнїи болѣри и пакѣи сѣт вѣзали съ силостїю и без правды више реченнаѣ сѣла монастырскаѣи и дрѣжали сѣт ѡ въ силѣ ихъ.

И къда ест было 8 дѣнїи Ялѣѣчара воеводы стараго, тогда ѡтѣцъ игѣменъ Ѣрафимъ съ братїею ѡт монастыра пакѣи сѣт въздвигнѣли прѣнїе и предъ Ялѣѣандром воеводою радѣ сиѹ сѣла и не моглоша калѣгери тогда ничтоже ѡспѣти, зане Ялѣѣандръ воевода старыи ѡн нѣст гледал, ниже разсѣдилъ правдѣ ихъ по прѣволѣмѣ текмежїю Басарабовѣ воеводѣ, ѡкоже Петръ воевода. Ѣго радѣ дрѣжали сѣт тѣи болѣри вѣса више реченнаѣ сѣла без правды, даже до нинѣ, 8 днѣхъ господства ми.

И <къд>³ ест было сѣда, въ дѣнїе господства ми, прїидѣ ѡтѣцъ игѣменъ Мелентїе и съ братїею ѡт свѣтаго више реченнаго монастыра и въздвигоша <прѣнїе>³ предъ господства ми съ правнѣски Дѣмитровы ѡт Чиптѣроїта. на <и>³ ле <Пре>³ да сѣлѣкѣр и Ѣтроѣ постелникъ братъ его вѣкѣпѣ и съ анемеемъ ихъ ѡт братѣчѣд на имѣ Пре<да спат>³ <р>³ и съ матерїю' его...⁴ монахїею. И сице прѣхѹ калѣгери предъ господства

¹ Anul adăogat de aceeași mină, cu altă cerneală, pe un loc lăsat inițial alb.

² „Пансїе“, adăogat ulterior.

³ Loc rupt.

⁴ Loc alb.

ми въ великѣи днѣи како ест было село Гречѣи стара и права дѣдина покойнаго Басараба коевода, измѣна шт Нѣгола Твнса, нъ был ест премѣниа покойныи Басараб коевода съ Дѣмитромъ пъркалабомъ шт Чиптѣрола тере ест дал Басараба коевода Дѣмитрови пъркалабѣ село Гречѣи радѣ снхъ выше реченныхъ селъ Ялещѣи и Идѣмѣрещѣи и Доброцѣи и Бръдѣшешѣи шт кодъ монастыра, съ въсѣмѣ хотари нхъ, и како ест былъ премѣниа Дѣмитрѣ пъркалабъ за свою добръ волю и написа сѣи шн и людѣе его въ свѣтын помѣникъ монастырскѣи. И сѣи више реченѣи правнѣици Дѣмитрови пъркалаба и съ анепсеи нхъ Преда спатар, шни сице любо прѣхъ како не тъкмо сѣи чѣтыри села Ялещѣи и Идѣмѣрещѣи и Доброцѣи и Бръдѣшешѣи сѣи нихни за дѣдинѣ нъ и село Гречѣи нихнѣ дѣдинѣ ест шт дѣд и шт прадѣд и нѣст имаа Басараба коевода ни единѣ метѣхъ съ селомъ Гречѣи ниже ест дрѣжаа монастыръ Ирѣишскѣи николиже села сѣи. И изнесоша прѣдъ господства ми и книги нхъ за дѣдинѣ на сѣи чѣтыри выше писаннаѣ села, ама село же Гречѣи не имаша книгѣ ни единѣ. И калѣгерѣи, шни изнесоша и сказаша книга покойнаго Басараби коевода за добро волюе премѣнѣеже и оустроенѣе такожде и книгѣ Петра коеводѣ за встанокъ и прочѣихъ господство ми и добръ развѣхъ въсе радѣи текмежѣи нхъ како ест вна премѣниа Дѣмитрѣ пъркалабъ съ Басарабою коеводою за свою добръ волю и безъ ни единѣи силости пачеже и въспоминанѣа радѣ.

Таже въ томъ, господство ми глѣдахъ и сѣднхъ по правдѣ и по законѣ Божѣю кѣпно съ въсѣми почтеннымѣи правнѣицѣи господства ми и велики добръ истинствовакѣи како село Гречѣи было ест права и стара дѣдина Басараби коеводѣ за премѣненѣе и притеснена шт снхъ болѣр. И еше тогда изыде единъ болѣринъ шт плѣмене Нѣголеа вѣтрѣженнаго на име Нанъ постелникъ прѣдъ днѣаномъ господства ми. И сице своимъ его языкомъ самъ свѣдѣтелствова рекъ како шн ест рода Нѣгола вѣтрѣженнаго того радѣ и дрѣжетъ село Гръдищѣе шт Длъгопола.

Тѣмже съмотрѣхъ господство ми како веке да не имѣтъ съпрѣнѣе междѣи нмии нъ възвратнхъ и штдахъ старѣю и правѣ дѣдинѣ Басараби коеводѣ село Гречѣи да вѣдетъ пакѣи ѣ свѣтаго выше реченнаго монастыра а шни да си дрѣжатъ выше писаннаѣ своимъ чѣтыри села и възвѣхъ господство ми шбоихъ книги за прѣнѣе таже имѣхъ надъ сими селами и раздралъ ѣ и безъ вѣсти сътворнхъ да ктоиѣ прѣ не вѣдетъ.

Бого радѣ дадохъ и господство ми свѣтолиѣи и божественомѣи монастырѣ Ирѣишскѣи и выше именованномѣи нгѣмѣнѣи и прочимъ инокамъ тѣи жѣвѣщѣи село Гречѣи такоже да ест имъ дѣдинѣ и хѣабѣи ни шт кого непотѣкновениѣи по шризмѣи господства ми монастырѣ на ѣкрѣпленѣе чнокомъ въ на кормленѣе и ктиторовѣи на въс-
<по>¹минанѣе вѣчно и не прѣходно амѣи.

Се оубо и свѣдѣтелѣи поставлю господство ми: жѣпанъ Хризѣ велъ дворникъ и жѣпанъ Бладуа велъ логофѣтъ и жѣпанъ Трѣфанда велъ вѣстѣаръ и жѣпанъ Михо велъ спатаръ и Дѣмитраки велъ столникъ и Дѣиманди велъ колникъ и Костандинъ велъ пѣхарникъ и жѣпанъ Кондана велъ постелникъ. И исправникъ жѣпанъ Бладуа велъ логофѣтъ.

¹ Omis.

И написах аз, Ѣдрице Нѣстѣрел писецъ въ столнѣм градѣ Бѣкѣрѣци, мѣсеца юнѣа 7-го днѣ, въ лѣто хърлз.

† Iw Плехандрѣ воєвода милостію Божію господинь.

Iw Плехандрѣ воєвода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și răposatului Iiaș mare voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeiștii mănăstiri a Argeșului, unde este hramul cinstita uspenie a preasfintei, stăpinei noastre de Dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria și preacinstului părinte egumen chir Melentie ieromonah și tuturor preacuvioșilor călugări, care viețuiesc în acel sfânt lăcaș, ca să-i fie satul numit Grecii, din județul Romanați, tot, cu tot hotarul, din cîmp și din pădure și din apă și de pretutindenii, de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, cît se va alege hotarul satului și cu tot venitul și cu toți vecinii, pentru că acest sat Grecii au fost veche și dreaptă ocină și de moștenire a sfintei mănăstiri mai sus-zise, dat și dăruit încă de răposatul Basarab voievod, care a zidit sfînta mănăstire.

Însă acest sat, Grecii, a fost mai înainte al unui boier anume Neagoe Tunsul. Iar apoi răposatul Basarab voievod, el a schimbat cu acel boier, cu Neagoe Tunsul și i-a dat un sat al domniei lui de moștenire și de la strămoși, anume Grădiștea de la Cîmpulung, iar Neagoe Tunsul i-a dat lui Basarab voievod satul Grecii mai sus-zis. Iar apoi domnia lui, Basarab voievod, el iarăși a schimbat cu Dumitru pîrcălab din Cipturoaia, căci i-a dat Basarab voievod lui Dumitru pîrcălab acest sat mai sus-zis, Grecii, tot, cu tot hotarul, iar Dumitru pîrcălabul, el i-a dat domniei lui, lui Basarab voievod, aceste sate, anume: Albeștii și Idumireștii și Dobroții și Brădășeștii, care sînt în județul Argeș, aproape de mănăstire. Și s-a scris la sfîntul pomelnic al mănăstirii însuși Dumitru pîrcălabul și rudele lui, Balica medelnicer și Triful, pentru aceste sate. Astfel, domnia lui, răposatul Basarab voievod, a dat aceste sate și le-a dăruit la sfînta mănăstire mai sus-zisă, pentru că erau aproape de mănăstire.

Iar apoi, cînd a fost după moartea lui Basarab voievod și după moartea lui Dumitru pîrcălab, soția lui, Buica și cu Radul logofăt din Drăgoești, ei s-au ridicat și au călcat schimbul și întocmirea pe care o întocmise răposatul Basarab voievod cu Dumitru pîrcălabul și au luat aceste sate mai sus-zise de la sfînta mănăstire împreună și cu satul schimbat, Grecii.

Iar cînd a fost în zilele răposatului Petru voievod, fiul lui Mircea voievod, cînd era cursul anilor 7068¹, atunci s-a ridicat părintele egumen chir Paisie² cu frații de la mănăstire și s-au plîns înaintea lui Petru voievod de marea

¹ Anul adăogat de aceeași mină, cu altă cerneală, pe un loc lăsat inițial alb.

² „Paisie“, adăogat ulterior.

strîmbătate și nedreptate. Și așa s-au jeluît că au fost cotorpiți și au luat acei boieri mai sus-ziși satele sfintei mănăstiri fără dreptate și au stricat întocmirea lui Basarab voievod și a lui Dumitru pîrcălab. Astfel întru aceea, Petru voievod a cercetat și a văzut domnia lui cărțile și sulul lui Basarab voievod de schimb și întocmire, făcute cu mare blestem, pe care l-a făcut răposatul Basarab voievod cu patriarhul Constantinopolului și cu alți mulți arhieriei și bine a adevărit domnia lui că cu cotorpire și nedreptate au luat acei boieri mai sus-ziși aceste sate de la sfînta mănăstire. De aceea și domnia lui, Petru voievod, a cercetat și a judecat după dreptate și după legea lui Dumnezeu și a dat aceste sate mai sus-zise Albeștii și Idumireștii și Dobroții și Brădășeștii iarăși sfintei mănăstiri după schimbul dintîi și întocmirea răposatului Basarab voievod.

Iar după moartea lui Petru voievod iarăși s-au ridicat mai sus-zișii boieri și iarăși au luat cu sila și fără dreptate satele mănăstirești mai sus-zise și le-au ținut în puterea lor.

Iar cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod cel Bătrîn, atunci părintele egumen Serafim cu frații de la mănăstire iarăși au ridicat pîră și înaintea lui Alexandru voievod pentru aceste sate și n-au putut călugării atunci de fel să cîștigate pentru că Alexandru voievod cel Bătrîn el nu a cercetat și nici nu a judecat dreptatea lor după întocmirea dintîi a lui Basarab voievod, ca Petru voievod. Pentru aceasta au ținut acei boieri toate satele mai sus-zise fără dreptate pînă acum în zilele domniei mele.

Iar <cînd>¹ a fost acum, în zilele domniei mele, a venit părintele egumen Melentie și cu frații de la sfînta mănăstire mai sus-zisă și au ridicat <pîră>¹ înaintea domniei mele cu strănepoții lui Dumitru din Cipturoaia, anume Preda sluger și Stroe postelnic, fratele lui, împreună și cu nepotul lor de văr anume Pre<da spăt>a<r>¹ și cu mama lui. . . .² monahia. Și așa pîrau călugării înaintea domniei mele în marele divan că a fost satul Grecii veche și dreaptă dedină a răposatului Basarab voievod, schimb de la Neagoe Tunsul, ci a schimbat răposatul Basarab voievod cu Dumitru pîrcălab din Cepturoaia, de a dat Basarab voievod lui Dumitru pîrcălab satul Grecii pentru aceste sate mai sus-zise Albeștii și Idumireștii și Dobroții și Brădășeștii de lîngă mănăstire, cu toate hotarele lor și că a schimbat Dumitru pîrcălab de a sa bunăvoie și s-a scris el și oamenii lui la sfîntul pomelnic al mănăstirii. Iar acești strănepoți mai sus-ziși ai lui Dumitru pîrcălab și cu nepotul lor Preda spătar, ei așa pîrau că nu numai aceste patru sate Albeștii și Idumireștii și Dobroții și Brădășeștii au fost ale lor de moștenire, ci și satul Grecii este dedina lor din moși strămoși și Basarab voievod nu a avut nici un

¹ Loc rupt.

² Loc alb.

amestec cu satul Grecii, nici n-a ținut mănăstirea Argeș niciodată aceste sate. Și au adus înaintea domniei mele și cărțile lor de moștenire pentru aceste patru sate mai sus-scrise, iar pentru satul Grecii nu au avut nici o carte. Iar călugării, ei au adus și au spus cărțile de schimb de bunăvoie și de întocmire ale lui Basarab voievod, de asemeni și cartea lui Petru voievod de rămas și am citit domnia mea și bine am înțeles tot rîndul întocmirii lor, cum a schimbat Dumitru pîrcălab cu Basarab voievod de bunăvoia sa și fără nici o silă și mai ales pentru pomenire.

Astfel întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după legea lui Dumnezeu, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și foarte bine am adevărit că satul Grecii a fost dreaptă și veche dedină de schimb a lui Basarab voievod și cotropită de acești boieri. Și încă atunci a ieșit un boier din neamul lui Neagoe Tunsul, anume Nan postelnic înaintea divanului domniei mele și așa a mărturisit cu limba sa el singur, zicînd că este <din> neamul lui Neagoe Tunsul, pentru că și ține satul Grădiștea de la Cîmpulung.

De aceea, am socotit domnia mea ca mai mult să nu fie pîră între ei, ci am întors și am dat vechea și dreapta dedină a lui Basarab voievod satul Grecii să fie iarăși la sfînta mănăstire mai sus-zisă, iar ei să-și țină cele patru sate ale lor mai sus-scrise și am luat domnia mea amîndouă cărțile de pîră pe care le aveau pentru aceste sate și le-am spart și fără dovadă am făcut ca vreunui pîră să nu fie.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei și dumnezeieștii mănăstiri Argeș și mai sus-numitului egumen și celorlalți călugări ce viețuiesc acolo, satul Grecii ca să le fie dedină și ohabă, de nimeni neatins după porunca domniei mele, mănăstirii de întărire, călugărilor de hrană și ctitorilor spre pomenire veșnică și netrecută, amin.

Iată dar și martori pun domnia mea: jupan Hrizea mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Miho mare spătar și Dumitrachi mare stolnic și Diamandi mare comis și Costandin mare paharnic și jupan Condilă mare postelnic. Și ispravnic jupan Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Udriște Năsturel scriitor, în cetatea de scaun București, luna iunie ziua a 5-a în anul 7137 <1629>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, XXXII/3—4.

Orig., hirtie (44 × 30), pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. din a doua jumătate a sec. al XVII-lea; altă trad. ibidem, ms. 708, f. 319v—322.

1629 (7137) iunie 6, București.

Moșnenii din Apele Vii se vînd rumâni, cu ocinele lor, lui Trufanda mare vistier.

† Adecă noi moșténii satului de în Apele Vii, de în plasa ce se cheamă Ghizdăvești ot sudsstvo Rcm<anați>, scris-am și mărturisim cu acest zapis al nostru să fie de mare credință la mîna jupînului Trufanda vel vistiiar, ca să se știe cum am venit noi toți de ne-am vîndut jupînului Trufanda vel vistiiar să-i fim rumâni cu feciorii noștri și cu frații noștri și cu toate părțile noastre de ocină de în cîmpu și de în pădure și den apă și den vii și de în șezutul satului de pretutindinile și cu tot venitul și cu toate moșiile noastre și de moșie și de cumpărătoare, de în hotar pînă în hotar însă pre nume cum ne scriem noi într-acest zapis anume: eu Oprea cu doi feciori ai miei Radul și Mogoș și cu feciori ce ne va da Dumnezeu și cu 1 fune de ocină și cu 1 vie, za 2 600 aspri gata și eu Bratul cu frate-mieu Nistor și cu feciori ce ne va da Dumnezeu cu 1 fune de ocină și cu 1 vie, za 2 600 aspri gata și eu Roman cu fiiu-mieu Stoica și cu feciori ce ne va da Dumnezeu cu 1 fune de ocină și cu 1 vie, za 2 600 aspri gata și eu Ghiuorma, feciorul lu Dragomir, nepot lu Roman, și cu feciori ce-mi va da Dumnezeu și cu 1 fune de ocină și cu 1 vie, za 1 400 aspri gata pentru că noi acești oameni, carii sîntem mai sus scriși den Apele Vii, fost-am megiiși cu moșiile noastre încă mai denainte vréme de în zilele altor domni bătrîni.

Iară după acéia, cîndu au fost acum, în zilele domnu nostru lu Alexandru vovod, feciorul răposatului Iliiașu vovod, iară noi singuri din voia noastră, nesiluiți de nimenilea, venit-am înaintea domnu nostru în divanul cel mare și înaintea a tuturor boiarilor marii și mici, de ne-am vîndut rumâni cu feciorii noștri și cu moșiile noastre jupînului Trufanda vel vistiiar, drept acest prețu ce scrie mai sus, ca să-i fim rumâni de moșie lui și coconilor în vecie. Și am luat noi toți banii cineș pre mîinile noastre de bunăvoea noastră, fără de nici o silă și ne-am vîndut noi cu știrea a divanului și a toț boiarii și a tuturor boiarilor și a megiișilor de sus și de jos și de pre înprejurul locului.

Și la tocmeala noastră fost-au mărturie deregătorii domnu nostru, anume: jupan Necula biv vel vistiiar i jupan Hriza vel dvornic i jupan Vladul vel logofăt i jupan Papa biv vel dvornic i Ivașco biv vel dvornic <i Asl>¹an biv vel dvornic i Miho vel spatar i Gligorie biv vel c<omis i>¹ Costandin vel peharnic i Mușat vel slujer i Dumitru vtori vistiiar i Stamat aga i Mateiu aga i Dumitru căpitan i Radul postelnic, simű <Sto>¹iocáv logofăt i Calotă biv vel armaș i Bunea logofet. Aceasta mărturisim ca să se știe și să se crează.

¹ Loc rupt.

И написах аз, Лепъдат логѡфет въ граду Бѣкѡрѣци, мѣсеца юлїе 5 дьни,
въ лѣтъ х3913.

Hriza vel dvornic

Papa biv vel dvornic

Vlad vel logofăt

Μιχος σπαταρης¹

Mușat vel suljer

Dumitru vistiiar

Κωσταντινος μεγας πεχαρνικος²

Gligorie comis

Eu Stamatie aga

Eu Calotă armaș

Eu Radul postelnic, sinū popa Stoica

Eu Matiiu aga

Bunea Vilcul logofet

Lăpădat logofet³

Arh. St. Oltenia, CCXVI/4.

Orig., hirtie (41 × 27,5), 13 peceti aplicate.

EDIȚII. Constantinescu, *Doc. româneșean*, 58—59.

291

1629 (7137) iunie 8.

*Ivașco vornic cu 12 boieri hotărnicesc ocinele de la Hărești ale lui
Aslan vornic și Hrizea vornic.*

Бѣ имѣ отца и сына и сѣктагѡ дѣха трѡницѣ и неразделѣема, амин.

† Adecă eu jupan Ivașco dvornic împreună cu acești 12 boiari, anume: Ilie dvornic ot Cornești i Nénciul dvornic i Mavrodin peharnic ot Mănești, Staico dvornic ot Șintești i Spiridon logofet ot Bălaci, Stepan logofet i Draghie ot Țigănești, Stanciul logofet ot Cîrstenești i Stanciul ot Fundeni i Vladul postelnic ot Drîngești i Cîrstiiian dvornic ot Boténi i Iurgachi dvornic ot Bătești, carie am fostu luoăți pre răvașe domnești de jupan Hriza marele dvornic și de jupan Aslan dvornic, ca să le hotărîm această ocină de la satu de la Hărești, venit-am la ocina lor împreună cu Aslan dvornic și cu ispravnici de la jupan Hriza dvornic, anume: Dumitrașco vistiiar și cu egumenul Galition și cu toți călugărie de în svînta mănăstire de la Bălténi, ce iaste hramul sviati Neculae.

¹ Miho spătar

² Costantin mare paharnic

³ Semnăturile sint autografe.

Deci am înblatu toți împreună de am călcat toată ocina preste toati hotaarăle. Aflat-am de în cărțile lor cum le-au fostu ocina de în doao, de 2 frați, iară cînd am vrutu să împărțim ocina nu le-au fostu de protivă ca să o putim hotărî de în doao de în capu pînă în capu, ce se-au voitu cîte trii, de bunăvoe a lor, de înaintea noastră, de am făcut doao împărțéale, cîmpul deosebi, pădurea deosebi, apoiu am protivit codrii, cîmpul cu pădurea, de am pus cîmpul de sus despre Bălténi cu partea de pădure despre Ialomița și cîmpul de jos despre Țigănești cu parte de pădure despre balta Hăreștilor și am împărțit cîmpul cu un cap în balta Hăreștilor, cu altă capu la apa Ialomiție, iară pădurea o-m împărțit cu un capu la hotarăle Hăreștilor, cu altu capu la hotarăle Țigăneștilor.

Deci am pus pre Aslan dvornic de au iubit ce ș-au luat, cîmpul de sus despre Bălténi cu pădurea despre Ialomița, iară egumenul Galition cu călugării și cu voia jupînului Dumitrașco vistiier au luat ocina de jos despre Țigănești și pădurea despre balta Hăreștilor. După ce se-au voitu și se-au tocmit, noi am împitritu hotarăle cu pitri de în cin pînă în cin, cum iaste légea țerăe. Și Aslan dvornic în ce chipu ao luat ocina de sus despre Bălténi, căci au [au] avutu altă ocină alătura a satului Scroviștea după ce se-au tocmit.

Apoe au făcutu și jurămîntu: carele de întru ei va spargi aceasta tocmeală de se va lepăda, să fie blăstemat de vlădica Hristos și de 318 de otți eje vă Nichii și să-i fie¹ sufletul cu Iuda împreună. Aceasta scriem și mărturisim cu al nostru zapis împreună cu ale noastre suflete.

Иис аз Станчюл въ Фьндѣни, мѣсца юнѣ ~ дьни, въ лѣт хрлз.

Ivașco dvornic <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, IV/39.

Orig., hirtie (29,5 × 20), zece peceti aplicate.

Copii: ibidem, ms. 256, f. 245v—246 și la Academia Republicii Socialiste România, XX/83, cu unele deosebiri.

1629 (7137) iunie 9, București.

Alexandru Iiaș voievod întărește m-rii Argeș satul Grecii de la Olt, cu rumâni, volnicînd-o să alunge, după stringerea recoltei, pe Preda fost mare sluger și pe Stroe postelnic.

† Милостѣю Божію, Іу Плѣдандрѣ воєвода и господинѣ, синѣ покойнаго Іу Нлѣаш воєвода. Дават господство ми сѣе повелѣніе господство ми sfintei dumnezeeshii mănăstiri ce se cheamă Arghiș, hram uspenie Bogorodițe și

părintelui egumenul Melentie, ca să fie volnici călugării cu această carte a domnii mele de să oprească pre Preda biv vel slujer și pre frate-său Stroe postelnic de pre satul Grecii de la Olt, unde le sînt casele, să fie pre seama mănăstirii Arșișul, cum au fost dat și miluit de răposatul Băsărabă voevod la sfînta mănăstire și cum le citescu cărțile și hrisoavele bătrîne, cu toți rumânii și cu tot venitul ce se va alége și cine va fi arat sau va cosi pre hotarul Grecilor, să fie volnici călugării să ia dijma de pîine și de fîn și de în legumi și den tot ce va fi de la tot omul, măcaru ce om va fi, de nime-nilea opreală să n-aibă, numai să fie în pace pîinea a Predei slujer și a lu Stroe, înnsă numai cît va fi arat cu plugurile lor. Și să aibă a-și ședea în case numai pînă la sveti Dimitrie, pînă-și vor strînge pîinea și vinul den vii și legumi ce vor avea pre în grădini, iar de la sveti Dimitrie ei să iasă den sat să se ducă la alte ocine și moșii unde vor avea, iar satul Grecii cu tot venitul să rămîie pre seama sfintei mănăstiri Argeșul.

Derept acéia și voi, rumânilor den Greci, în vrême ce veți vedea ceastă carte a domnii mele, iar voi încă să căutați să aveți asculta de călugări de toate ce vă vor da învățatură, pentru că v-am dat domnia mea să fiți pre seama mănăstirii Arșișul, iar Preda slujer și Stroe postelnic nici o treabă să n-aibă, cum ați fost dat și de răposatul stremoșul domnii mele Băsărabă voevod. Iar cine nu va asculta să i se facă certare, că așa iaste învățatura domnii mele. **Инако да нест, по реч господства ни.**

И исправник, сам реч господства ни.

Иис Делъдат ѿ Бѣжсрещи, мѣсеца юнѣ ѿ дъни, въ лѣт хъраз.

† Іу Пледандрѣ воевода, милостїю Ложїю господнѣ.

Иу Пледандрѣ воевода <т.р.>

Учиа втори логофет.

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, XXXII/5.

Orig., hîrtie (30,5 × 21), pecete aplicată, căzută.

1629 (7137) iunie 10, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește m-rii Argeș satul Domnești.

† Милостїю Божїю, Іу <Пледандрѣ воевода и госпо>днѣ въсон земле ѿггровлаХїтинское, синѣ великаго и прѣдобраго, покоинноиѣ Іу Илиаш воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтѣи вожестве>нїи монастыр глаголеми Ярцеш, идеже ест храм оуспенїе Богородице и штцѣ егѣмена Мелентїе и въсѣл <ниоком елици живѣщих> въ шентѣли тое іакоже да мѣ ест свѣтѣи мо-

настир више рѣх село нарицаани Домнещиѣи въсих... въс село със въс хотаром и въсих вечиниѣи и със въс ходоком, вт поля и вт шѣи и вт вода и вт планин и вт врсод за воденицѣи кадре елика се хтит избрат вт по въсом хотаром, вт хотар даже до хотар, по стари хотарѣ, али вт <...хотарисали пре дѣни поконниаго прѣдѣдом господства ми Бъсъраб коевода, понеже того село Домнещиѣи више писано... вчинъѣи и дѣдино свѣтомѣи монастырѣи вт Ирѣш покѣпила вт поконниаго прѣдѣдом сѣ Бъсъраб коевода вт <...за>хъ аспри.

И потом, имали сѣт кааѣгерѣи прѣх със Слъничанѣи на име Дръгичѣи и Мирка и Ъкаш<ко.....кое>вода вт Рибник и ѣзелн сѣт тогда сѣи више речени людѣи закон вѣи боаѣри, да заклет како того више рече<но...> поставлене вт при дѣни поконниаго прѣдѣдом господства ми Бъсъраб коевода нѣст стара и права вчинъѣи..., вни никакоже не сѣт могли заклетн, анѣ сѣт били встали вт закон. Таже въ том Петрѣи коевода... вист течениѣи лѣтом хѣѣи а господство елиѣи гледал ест старѣ книги свѣтомѣи монастыр Ирѣшѣи за покѣпениѣи и за помилванѣи и свитокѣи поконниаго Бъсърабѣи коевода със великою клетѣѣи. Таже въ том, Петрѣи коевода <не въхотѣл да приндет> въ прѣстѣпленѣи и ѣ клетѣѣи прѣждним господара, анѣ ест дал Петрѣи коевода село Домнещиѣи <да бѣдет свѣтомѣи монаст>ириѣи Ирѣш, да лиѣи ест въ вчинѣи и въ шѣаб. И видѣх господство ми и книга Петрѣи коевода синѣи Мирчев коевода, за прѣх и за вставленѣи вт когда вист течениѣи лѣтом хѣѣи. И вт тогда въс дръжаа ест свѣта монастыр Ирѣшѣи село Д<омнещиѣи със добром лиром>.

И вт една разлогъ за вѣрлме вѣамо, а Ъкашко вив вел дворник вт Голѣци, вни ест притѣсѣл ест по село Домнещиѣи... монастыр> Ирѣш въ силост его и без правостѣи. Таже, къда ест бил въ дѣни поконниаго, стараго Ълѣѣандрѣи коевода, втцѣи Миѣнев <коевода... више писе вни ест бил продаа по того село Домнещиѣи и село Бора поконниомѣи Ълѣѣандрѣи коевода, за хѣи аспри, радѣи нѣкое аспри... Икаш>ко дворник дѣжнѣи тогда на господствѣи и нѣст имал Ъкашко дворник със село Домнещиѣи ни една трѣбѣи продавати сѣи <...> свѣтомѣи монастыр Ирѣш, покѣпила и дал въ свѣта монастыр вт поконниаго прѣдѣдом господства ми Бъсърабѣи коевода.

И <потом, къда ест бил съда, [ест в.л. нинѣ,] въ при дѣни господства ми, а втцѣи егѣмена Мелентѣи вт Ирѣш, вни ест теглаа прѣх със егѣмена Г<ригорѣи вт свѣта> монастыр храм свѣта Троицѣи радѣи село Домнещиѣи, понеже ест бил дал вт поконниаго Ълѣѣандрѣи коевода на свѣта Троицѣи <...> сѣт прѣд господства ми ѣ великиѣи диван, тере съпрѣше се за лицѣи. И извадили сѣт втцѣи егѣмена Мелентѣи ѣ диван старѣ книги <книга по>конниаго Петров коевода, синѣи Мирчев коевода за свѣдетелство над село Домнещиѣи, когда вист течениѣи лѣтом хѣѣи, како ест бил покѣпила вт Бъсърабѣи коевода и дал ѣ свѣта монастыр Ирѣш, како ест више писе, а кааѣгерѣи вт свѣта Троицѣи нѣст имал старѣ книги над село Домнещиѣи, анѣ га ест дръжаа без правостѣи. Таже ѣ тем, господство ми съм гледал и смотрихом по правд и по закон Божѣиу кѣпио със втцѣи нашелиѣи архѣли-

трополит кър владѣка Григоріе и със въсхлн чѣстннн правнтелнн господства ми и добре съм истинствокал господство ми със въс днваном како ест бнл село Домнецін права вчинѣ покѣпнлн вт Бѣсърабѣ воевод и полннлвал свѣтомѣ мо-настнр Пргешѣ със въс хотаром, а калѣгернн вт Свѣта Тронцѣ нѣст нмал нн една смѣшаннѣ.

Сега радѣ, смотрнхом господство ми како ест бнл по правостнѣ, тере съм дал господство ми свѣтомѣ мо-настнр Свѣта Тронцѣ, такоже да взнмает село Голещнн, дел Івашко дворник, радѣ село Домнецін, что га ест бнл продад Пле-ѣандров воевода и трѣбѣ нѣст нмал, а свѣта мо-настнр Пргеш да си дрѣжит село Домнецін със въснх вчнннн и със въс хотаром, како ест бнл дал вт по-коннннго прѣдѣдом господства ми Бѣсърабѣ воевода. Такоже ѣ съм дал и гос-подство ми, такоже да ест свѣтѣн мо-настнр Пргеш село Домнецін дѣднно и въ вхлв и вкрѣпаннѣ, а господство ми и въсем прѣжде почнешнм старн господарн вѣчное въспомннаннѣ и не вт кожедо непоколѣбнмо, порнзлмо господства ми.

Щеже и закнннаннѣ поставнх . господство ми: по шшестелю господство ми како нзберет господѣ Богѣ внтѣ господарѣ Земле Блшкое нлн вт срѣднчнога плода господства ми нлн вт сѣродннк наше нлн, по грѣсех наше, нлн вт ннно-плѣмннн, да аще почтет и поновнт и вкрѣпнт сню кннга господства ми, того господѣ Богѣ да га почтет и да съхраннт въ господствѣ его и а въ вѣднцнх вѣцах дѣша его. И ащслнже не почтет и не поновнт и не втерѣднт сню кннга господства ми, а нѣ поперет и рѣзорет и нсхавнт, того да ест трѣклет и анавема и афоресан вт тнѣ свѣтн втцн еже сѣт къ Некен и да нмат чмстню със Ісда и със Прѣм.

Сежежебо и сведетелн поставлѣем господство ми: жѣпан Хрнза вел дворник и жѣпан Бладѣл вел лнгофет и жѣпан Трѣфанда вел внстнтар и жѣпан Мнхо вел спатар и Дѣантракн вел столннк и Дѣамандн вел колнс и Костанднн вел пѣхарннк и жѣпан Конднло вел постелннк. И нсправннк, Бладѣл велнкнн лнгофет.

И напнсах аз, Лепѣдат лнгофет, въ градѣ Бѣксречнн мѣсеца юннѣ 7 дннн и вт Пдана до нннѣ теченнѣ лѣтом, въ лѣт хѣрлѣ.

† Ів Плеѣандрѣ воевода, милостню Божню господннн.

Ив Плеѣандрѣ воевода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io <Alexandru voievod și> domn a toată țara Ungrovlabiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă <domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei>, dumnezeieștii mănăstiri numită Argeș, unde este hramul uspenia născătoarei de Dumnezeu și părintelui egumen Melentie și tuturor <călugărilor cîți viețuiesc> în acel lăcaș, ca să-i fie sfintei mănăstiri mai sus-spuse satul numit Domneștii toți tot satul cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, din cîmp și din pădure și din apă și din munte și din <vad de moară>, oricît se va alege

de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, după vechile hotare, însă..... au hotărnicit în zilele răposatului străbunic al domniei mele, Băsărab voievod, pentru că acel sat Domneștii mai sus-scris <a fost ocină> și dedină sfintei mănăstiri de la Argeș, cumpărat de răposatul străbunic al domniei mele Băsărab voievod, de la.....<pentru> 30.000 aspri.

Iar apoi, au avut călugării pîră cu Slănicenii, anume Drăghici și Mirca și Ivașco.....voievod de la Rîmnic și au luat atunci acești oameni mai sus-ziși lege 12 boieri, să jure că acest mai sus-spus.....puse din zilele răposatului străbunic al domniei mele Băsărab voievod, nu a fost ocină veche și dreaptă.....ei nicidecum nu au putut să jure, ci au rămas de lege. Astfel întru aceea, Pătru voievod.....a fost cursul anilor 7068, domnia lui a cercetat vechile cărți ale sfintei mănăstiri Argeș de <cumpărare și de mi-luire> și sulul răposatului Băsărabă voievod cu mare blestem. Astfel întru aceea, Petru voievod <n-a vrut să intre în> călcarea și în blestemul domnilor de mai nainte, ci a dat Petru voievod satul Domneștii <să fie sfintei> mănăs-tiri Argeș, ca să-i fie de ocină și de ohabă. Și am văzut domnia mea și cartea lui Petru voievod, fiul lui Mircea voievod, de pîră și de <rămas>, de cînd a fost cursul anilor 7068. Și de atunci a tot ținut sfînta mănăstire Argeș satul <Domneștii cu bună pace>.

Iar de la o seamă de vreme încoace, Ivașco fost mare vornic din Go-lești, el a cotropit satul Domneștii <.....mănăstirii> Argeș în sila lui și fără dreptate. Astfel, cînd a fost în zilele răposatului, bătrînului Alexandru voievod, tatăl lui Mihnea voievod.....mai sus-scris, el a vîndut acel sat Domneștii și satul Bora răposatului Alexandru voievod, pentru 60.000 aspri, pentru niște aspri.....Ivașco vornic dator atunci la domnie și nu a avut Ivașco vornic nici o treabă cu satul Domnești să vîndă.....sfintei mănăstiri Argeș, cumpărat și dat la sfînta mănăstire de răposatul străbunic al dom-niei mele Băsărabă voievod.

Iar <apoi>, cînd a fost acum, [a fost acum] în zilele domniei mele, pă-rintele egumen Melentie de la Argeș, el a tras pîră cu egumenul G<rigorie de la sfînta> mănăstire hramul Sfînta Troiță pentru satul Domneștii, pentru că a fost dat de răposatul Alexandru voievod la Sfînta Troiță.....Și <au venit> înaintea domniei mele în divanul cel mare de s-au pîrît de față. Și a scos părintele egumen Melentie în divan cărți vechi, <cartea> răposatului Petru voievod, fiul lui Mircea voievod, de mărturie pentru satul Domneștii, cînd a fost cursul anilor 7068 cum a fost cumpărat de Băsărab voievod și dat la sfînta mănăstire Argeș, cum este mai sus-scris, iar călugării de la Sfînta Troiță n-au avut cărți vechi pentru satul Domnești, ci l-au ținut fără dreptate. Astfel întru aceea, domnia mea am văzut și am cercetat după drep-tate și după legea lui Dumnezeu, împreună cu părintele nostru arhimitro-politul chir vlădica Grigorie și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele

și bine am adevărit domnia mea cu tot divanul că a fost satul Domneștii ocină dreaptă, cumpărată de Basarab voievod și miluită sfintei mănăstiri Argeș cu tot hotarul, iar călugării de la Sfânta Troiță n-au avut nici un amestec.

Pentru aceasta, am socotit domnia mea cum a fost mai cu dreptate de am dat domnia mea sfintei mănăstiri Sfânta Troiță ca să ia satul Goleștii, partea lui Ivașco vornic, pentru satul Domneștii, pe care l-a vândut lui Alexandru voievod și treabă n-a avut, iar sfânta mănăstire Argeș să-și țină satul Domneștii cu toți vecinii și cu tot hotarul, cum a fost dat de răposatul străbunic al domniei mele Băsărabă voievod. De asemeni am dat și domnia mea ca să fie sfintei mănăstiri Argeș satul Domneștii dedină și de ohabă și întărire, iar domniei mele și tuturor celor mai înainte răposați domni bătrâni veșnică pomenire și de nimeni neclintită, după porunca domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești, fie din rodul inimii domniei mele, sau din ruda noastră sau după păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele, pe-acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui și în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei lui, ci o va călca și o va strica și o va nimici, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți care sînt în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Miho mare spătar și Dumitrachi mare stolnic și Diamandi mare comis și Costandin mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic, Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea București, luna iunie 10 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7137 <1629>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., Ep. Argeș. XVII/7.

Orig., perg. (42 × 27,5), rupt, pecete timbrată.

1629 (7137) iunie 10, București.

Alexandru Iiaș voievod întărește m-rii Argeș vama de la Ocna Mică de lângă Tîrgoviște, partea domnească, în urma unor judecăți.

† Милостію Божію, Іо Александръ воєвода и господиць вѣсон земли Оугрорр-владѣнское, сынъ великаго и прѣдобраго, покойнаго Іо Нилъшъ воєвода. Дават господство ми сѣе повеленіе господства ми свѣтѣи божественѣи монастыр глаголемн

Ирғиш иҗеже ест храм чыстыю ии 8:пеніе и штыҗ егҗмена Мелентіе и вѣсѣм братіем елци живѣцим вѣ шентѣли тое, іакоже да ест свѣтомҗ монастыр више рѣх вама шт Мала Өкнѣ шт код Трѣговице шваче дѣла господска със вѣс хо- доком еже се хтѣт избрат како ест биа шенчаюл <п>оже сію вама бѣш ест дала и помиловала шт поконниаго прѣдедом господства ми Іу Бѣсѣраб коекод вѣ свѣта монастыр Ирғиш, шт когда бист теченіе лѣтом хѣкѣ. И шт тогда вѣс дрѣжал ест свѣта монастыр вама със добро мирно.

И потом, шт една разлог за вѣрѣме швамо биа ест сїа вама притисена и нѣст гледал ништо.

И кѣда ест биа вѣ днѣе Гаврїилов коекод, при теченіе лѣт хѣркѣ, а Гаврїилов коекод господство ема ест дал вама шт Мала Өкнѣ на свѣта монастыр Дѣлски, храм свѣти Николае.

И потом, кѣда ест бѣш инѣ, вѣ днѣе господства ми, а штыҗ егҗмена Мелентіе и със калҗгерїи шт свѣта монастыр Ирғиш, шни сѣт тиглаи прѣх пред господства ми 8 великїи диван със штыҗ влѣдїка Макаріе шт свѣта монастыр Дѣлскїи ради вама шт Мала Өкнѣ дѣл господска. И извадила ест калҗгерїи шт Ирғиш старе книги за помилованіе: книга поконниом Бѣсѣраб коекода вѣ теченіе лѣтом хѣкѣ и книга зетом си поконниомҗ Радүл, синѣ Радүла коекод, при теченіе лѣтом хѣлѣ над вама шт Мала Өкнѣ, а калҗгерїи шт Дѣл нѣст имала ни една стара книга, без тѣчїю хрисовѣла Гаврїилов коекод.

Таже вѣ том, господство ми съм гледах и сѣдилом, по прав и по закон Божїю, кѣпноже със штыҗ нашам архїимитрополит күр влѣдїка Григорїе и със вѣснѣми чыститими правителїи господства ми и добре съм естинствова господство ми със вѣс диваном како ест биа вама шт Мала Өкнѣ свѣтомҗ монастыр Ирғиш за дѣдїно, дала шт давно вѣрѣме шт поконниаго прѣдедом господства ми Бѣсѣраб коекод и шт зетом си поконниаго Радүл коекод синѣ Радүл коекод, шт кѣда сѣт биа сѣтворила господство ема монастыра Ирғиш за, анҗ ест биа притисѣла и шедрѣжана без правостїе. И нѣст имала калҗгерїи шт Дѣл ни една трѣбѣ със сїе вама ниже сѣт извадила старе книги 8 диван, нѣ шташа калҗгерїи шт свѣта монастыр Дѣлски шт закон и шт сѣжденіе шт пред господства ми. И съм извадила господство ми със киноварю вама шт хрисовѣла Гаврїилов коекод, что ест биа инѣла монастыра Дѣл за над вама шт Мала Өкнѣ, како по векю метѣхҗ да не имат.

Его радї, дадох съм господство ми свѣтомҗ монастыр Ирғиш¹ дах дрѣжит пакиже вама шт Мала Өкнѣ, како ест биа да<л>и шт теҗ стари господари такожде ш съм дал и господство ми и шкрѣпилом книгове <и штервд>¹ нѣхом съм и над сїю книга господство ми, како ест биа и шт прѣжде вѣрѣме, и съм дал господство ми іакоже да ма ест свѣтѣи монастыр Ирғиш сїе вама да¹дїно и шкрѣпленіе вѣ вѣки и божественним иноком вѣ пишҗ, а господство ми

¹ Loc rupt.

и родѣтелѣмъ господства ми и въсемъ прѣжде почившихъ <...господаремъ вѣчное> въспоминаніе, и не вът кождо непокаѣнмо, поризмо господства ми.

Ещеже и закланіе: по вшествїю господства ми <кого избереѣтъ>¹ господъ Богъ вѣтї господаръ земли Блшкое или въ срѣдїчнѣмъ плодѣ господства ми или срѣдникъ наши или по гресѣхъ наше или въ иноплѣменикѣ да еще почтетъ и поновитъ и ствердитъ сїю книга господства ми за милованіе надъ такмеже како вше писъ того господъ Богъ да га почтетъ и да съхранитъ въ господствѣ его <а въ вѣ>¹-дешихъ вѣцехъ душа его. И ащеиже не почтетъ и не поновитъ и не скрѣпитъ сїю книга господства ми анъ поперетъ и разоретъ и нехавитъ того да <с>ѣтъ трѣкаетъ и анаѣма и аѣсресанъ въ тнї свѣти вътци еже сѣтъ въ Некеи и како естъ виа поставна и вътцѣ ѣвлинпѣ патриарха въ Константинополь съе въе соборомъ аѣсресаніе такоже и господство ми ещеже поставлѣемъ закланіе да прѣбываетъ съе Исда и съе Ирїа и съе иними невѣрїи Исдан еже възъпише надъ кръвъ господа Бога и спаса нашего Исуса Христа и рекътъ: „възмихъ, възмихъ и распни его“ и кръвъ его надъ нихъ и надъ чедѣхъ ихъ естъ и бѣдетъ въ вѣки, амин.

Еже же и свидѣтели поставихъ господство ми: жѣпанъ Хриза велъ дворникъ и жѣпанъ Бладуа велъ лѣгофетъ и жѣпанъ Трѣфанда велъ вѣстїаръ и жѣпанъ Мѣхо велъ спатаръ и жѣпанъ Дѣмитраки велъ столникъ и жѣпанъ Дѣзаманди велъ колникъ и Костандинъ велъ пѣхарникъ и жѣпанъ Кондило велъ великїи постелникъ. И исправникъ, Бладуа велъ лѣгофетъ.

И написахъ азъ Лѣпѣдатъ лѣгофетъ, съ подченїе Силевъ ѣ лѣгофетъ въ настолни градѣ Бѣскрѣсти, мѣсеца юнїе ѣ днїи и вътъ Ядѣла до ннѣ теченїе лѣтомъ, въ лѣтъ хѣрлѣ, а вътъ рождества Христова, хѣркѣ.

† Іу Аляндарѣ вѣвѣда милостїю Божїю господнѣ

Іу Аляндарѣ конвода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită Argeș, unde este hramul cinstita ei uspenie și părintelui egumen Melentie și tuturor fraților, cîți viețuiesc în acel lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus-zise vama de la Ocna Mică de lângă Tîrgoviște, însă partea domnească cu tot venitul, care se va alege, cum a fost obiceiul, pentru că această vamă a fost dată și miluită de răposatul străbunic al domniei mele Io Bășărab voievod la sfînta mănăstire Argeș, de cînd a fost cursul anilor 7025. Și de atunci a tot ținut vama sfînta mănăstire cu bună pace.

Iar apoi, de la o seamă de vreme încoace, a fost această vamă cotropită și nu a cercetat-o nimeni.

¹ Loc rupt.

Iar cînd a fost în zilele lui Gavriil voievod, în cursul anilor 7128, Gavriil voievod domnia lui a dat vama de la Ocna Mică la sfînta mănăstire Dealul, hramul sfîntului Nicolae.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, părintele egumen Melentie și cu călugării de la sfînta mănăstire Argeș, ei au tras pîră înaintea domniei mele în divanul cel mare cu părintele vlădica Macarie de la sfînta mănăstire Dealul, pentru vama de la Ocna Mică, partea domnească. Și au scos călugării de la Argeș cărți vechi de miluire: cartea răposatului Băsărab voievod în cursul anilor 7025 și cartea ginerelui său, răposatul Radul, fiul lui Radul voievod, în cursul anilor 7035, pentru vama de la Ocna Mică, iar călugării de la Dealul nu au avut nici o carte veche, fără numai hrisovul lui Gavriil voievod

Astfel, întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după legea lui Dumnezeu, împreună cu părintele nostru, arhimitropolitul chir vlădica Grigorie și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și bine am adevărit domnia mea cu tot divanul că vama de la Ocna Mică a fost a sfîntei mănăstiri Argeșul de moștenire, dată de multă vreme de răposatul străbunic al domniei mele Basarab voievod și de ginerele său răposatul Radul voievod, fiul lui Radul voievod, de cînd a făcut domnia lui mănăstirea Argeșul, ci a fost cotropită și ținută fără dreptate. Și n-au avut călugării de la Deal nici o treabă cu această vamă, nici n-au scos cărți vechi în divan, ci au rămas călugării de la sfînta mănăstire Dealul de lege și de judecată dinaintea domniei mele. Și am scos domnia mea cu chinovar vama din hrisovul lui Gavriil voievod, pe care l-a avut mănăstirea Dealul pentru vama de la Ocna Mică, ca mai mult amestec să nu aibă.

Pentru aceasta, am dat domnia mea sfîntei mănăstiri Argeșul să țină iarăși vama de la Ocna Mică, cum a fost dată de acei domni bătrîni. De asemenea am dat-o și domnia mea și am întărit cărțile și am împuternicit și cu această carte a domniei mele, cum a fost și de mai nainte vreme și am dat domnia mea ca să fie sfîntei mănăstiri Argeșul această vamă, dedină și de întărire în veci și dumnezeieștilor călugări de hrană, iar domniei mele și părinților domniei mele și tuturor răposaților.....¹ <domni> de mai nainte <veșnică>¹ pomenire și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem: după trecerea domniei mele <pe cine va alege>¹ domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești, sau din rodul inimii domniei mele sau din ruda noastră sau, după păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele de miluire pentru întocmire, cum este mai sus-scris, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească

¹ Loc rupt.

și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui; iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, ci o va călca și o va strica și o va nimici, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți, care sînt în Nicheia și cum a pus afurisanie și părintele Teolipt patriarhul de Constantinople, cu tot soborul, de asemeni și domnia mea încă punem blestem: să fie cu Iuda și cu Arie și cu ceilalți Iudei necredincioși, care au strigat asupra sîngelui domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Isus Hristos și au spus: „ia-l, ia-l și răstignește-l“, și sîngele lui asupra lor și asupra copiilor lor, este și va fi în veci, amin.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Diamandi mare comis și Costandin mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic, Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, cu învățătura lui Sima al 2-lea logofăt, în cetatea de scaun București, luna iunie 10 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7137, iar de la nașterea lui Hristos, 1629.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, XLIV/18.
Orig., hîrtie (41,5 × 27), pecete timbrată.
Copie în lb. rusă ibidem, LXIX/83 (nr. 7).

295

1629 (7137) iunie 10, București.

Alexandru Iiaș voievod întărește m-rii Argeș satele Greci, Domnești, Fălcoii de la Olteț și Clociți, precum și jumătate din vama de la Ocna Mică de lângă Tîrgoviște, partea domnească.

† Късѣвидцомъ, прѣблагомъ иже въ Тронце славимоу Богъ, слава и похвала; иже въ небитіе въ битіа приведшомъ и словом своим прѣсвѣтимъ дѣхом оутвердишомъ и прѣславнымъ неизреченіемъ и милосрдіа своего неуставашаго погыеншти рода члвчческаго роукъ прострѣтъа раді иже въ рани дрѣвела прѣ-
тцъ нашихъ бнвшаго на прѣклвн небеса съшедшихъ и въ тлѣ свободихомъ мно-
гыми веразъ пѣтъ поканиіе; намъ даровавшаго въ сакого рода избравшаго сини
на слѣдники царствѣа своего съдѣлавшаго; иже по благотвореніе и Богъоугодыв-
шехъ оубо иже яко не видѣ ни дѣхо слылавшехъ и на срѣдце члвчкомъ взвѣти иже
оуготовѣхъ вамъ Богъ любѣщии его.

реченным болѣри села свѣтаго монастыра без правды и нехавани сѣт оустроеніе Басараѣ воеводѣ и Дѣмитрок прѣкълѣва. Таже въ томъ, Петръ гледал ест и видѣл ест господство его кинги и свѣток Басараѣ воевода за премѣненіе и тѣкмеженіе сътворене съе великою клетвою таже ест бил сътвори л покоиннымъ Басараѣ воеводѣ, кѣпю и съ патрїархомъ Костантинаграда и съ иннымѣ архїерей многими и добре ест истинствовалъ господство его тако съ притесненіемъ и съ неправдою билъ сѣт възвали тїи више речени болѣри села сїѣ вт свѣта монастырѣ, <т>ѣмже покоиннаго Петръ воевода възыскал ест по правдѣ и втдал ест села сїѣ више реченнаѣ пакыже въ свѣта монастыр по прѣвом оустроенію и премѣненіе Басараѣ воевод.

И по прѣставленію Петра воеводѣ, пакы сѣт въстали Владѣул постельник и св-прѣжница его Стана, когда вѣше теченіе лѣтомъ хѣѣѣ, пакы сѣт възвали съ сило-стїю и без правды више реченнаѣ села монастырскаѣ и дрѣжали сѣт ѣ въ силѣ ихъ. И кѣда ест бил въ днїе покоиннаго старого Ялѣандрѣ воеводѣ при теченіе лѣтомъ хѣ...¹ пакы сѣт дрѣжали тїи болѣри въсѣ села више реченнаѣ без правды, даже до нинѣ въ днїе господство ми.

И потомъ, кѣда ест вїѣ съда, въ днїе господства ми, прїиде втѣць егѣ-мена Мелентїе и съ братїю вт свѣтаго више реченнаго монастыр и въздвнгоша прѣнїе прѣд господства ми съе правнїкѣ Дѣмитрок [прѣкълѣв вт Чептѣрола, на нїе Прѣда свѣжар и брат его Строе постельник, въ кѣпѣ и съ анїсїемъ нѣ вт братѣчѣд, на нїе Прѣда спатар и съ матерїю его Марїнка монахѣмъ, радѣ сїе села. И извадил ест калѣгерїи ѣ диванъ хрисовѣ и старе кинги над того село Грѣчїи. Таже въ томъ господство ми съѣм гледал и сѣдїхъ, по правдѣ и по законъ Божїю и съѣм истинствовалъ господство ми како ест бил село Грѣчїи права и стара дѣдїна Бѣ-сѣрѣвѣ воевода за премѣненіе и притесненя вт силѣ болѣри. Таже съѣм далъ гос-подство ми село Грѣчїи да ест пакыже въ свѣта монастыр Яргеш, како ест бил ѣ вт прѣжде врѣмѣ, а нїи, сїи више речени болѣри да се дрѣжитъ више писаннѣ своѣмъ чѣтири села. И възвалъ господство ми шѣонѣ кинги за прѣнїе, таже нїѣхѣ над нїи сѣлами и раздрахъ ѣ ѣ диванъ да к томѣ прѣхъ не вѣдетъ нѣ да ест свѣ-таго монастыра више именованное село Грѣчїи дѣдїно въ вѣкы.

И пак да ест свѣтѣи монастыр Яргеш храмъ оупенїе Богородице вама вт Мала Ѣкнѣ, кодъ Трѣговнїце, половино, али делъ господства что ест вт скотъ, съе въсѣ ходокомъ еже се хтит изврати, понеже сїю вама било ест дама и помилувала вт покоиннаго прѣдѣдомъ господства ми Іѣв Бѣсѣрѣ воеводѣ ѣ свѣта монастыр Яргеш, вт когда вїетъ теченіе лѣтомъ хѣкѣ, анѣ ест бил притесненя въ днїе Га-врїи воевода вт свѣта монастырѣ галголемн дѣлаш, храмъ свѣти Николае. Таже ест прїшелъ за лицѣ и нѣст нїма монастыра дѣлашкїи кинге старе над вама вт Мала Ѣкнѣ, безъ тѣчїе хрисовѣ Гаврїи воеводѣ а калѣгерїи вт Яргеш нїи сѣт извадил оу диванъ кинги старе за нїлаш над вамашъ : кинга Басараѣ воевода и кингъ зетомъ си, покоиннаго Радѣла воевода, синѣ Радѣла воевода, когда вїетъ теченіе

¹ Loc alb.

лѣтом хѣѣ. Тем радї, дал съм господство ми да ест вама вт Мала Сѣкнѣ ѡ свѣта монастыр Иреш, половинѡ, како ест вна и вт прѣжде врѣме, а дрѡга по-
ловинѡ за вама да ест въ свѣта монастыр Дѣла.

И пак да ест свѣто монастыр Иреш село Долнищїи вт сѣдство Мшшел, вѣс село сѣс вѣсом хотаром и сѣс вѣсїи вечинїи и сѣс вѣс доходоком вт хотар даже до хотар, по старе хотаре и белѣсе, али вт къ Сѣвник, по кѣдї се сѣт вна хотарсали въ дѣнїе покойнаго Басараб воєвод занеже того село Долнищїи вна ест стара и права учинѣ и дѣдїнѡ свѣтомѡ монастырѡ Ирешском покѡпила вт покойнын Басараб воєвода вт над вѣсїю вт Стѣнчици, за хѣ аспри сребрѣни готови. И потом, калѣгерїи нмалч сѣт прѡх сѣс сѣвничанїи, на име Дрѣгич и Мзрка и Ывашко прѣд покойнаго Радѣла воєвод, что ест загинал на Рибник, радї хотарове и прѣд Петров воєвода, сїнѣ Мирчек воєвода, въ теченїе лѣтом хѣѣи. И встал ест тогда сѣвничкїи вт закон.

И кѣда ест вна въ дѣнїе покойнаго стараго Плевѣандрѡ воєвод, а село Долнищїи вн ест вна притѣсїла вт жѣпан Ывашко дворник вт Голицы, тере га ест вна дал покойномѡ Плевѣандрѡ воєвод радї хѣ аспри, что ест вна вн дѣжнѡ на господство. Таже а потом, стараго Плевѣандрѡ воєвода помилова ест сѣс село Долнищїи по свѣта монастыр храм Свѣта Тронцѣ.

И кѣда ест вна сѣда, въ дѣнїе господство ми, съм гледал и смотрихом како ест бїю по правостїю, кѣпнже сѣс втцѡ архїемитрополит кѣр владїка Глигорїе и сѣс вѣс днваном и изнандох господство ми како ест вна село Долнищїи свѣтомѡ монастыр Иреш за дѣдїно. Таже пак съм дал да ест ѡ свѣта монастыр Иреш постоатѣлно въ вѣки.

И пак да ест свѣтомѡ монастыр Иреш село Фѣлкон вт Сѣтец, вѣсїх сѣс вѣс хотаром и сѣс вѣсїх вечинїи и сѣс вѣс ходоком, вт хотар даже ѡ хотар, понеже того село Фѣлкони вна ест дал и приложи ѡ свѣта монастыр вт покойнаго Блад воєвод, сїнѣ Радѣла воєвода, когда вист теченїе лѣтом хѣѣи, понеже ест вна взнама Блад воєвода дрѡг село вт свѣта монастыр Иреш по име Шешашѣ, тере га ест дал свѣтому велїцѣан митрополїе ѡ Трѣговице и сїце оустронїх и приложїх господство его. И видѣх господство ми и книга покойномѡ Блад воєвод, что изречет Кентиль воєвода, над село Фѣлкон, како ест више писан.

И потом кѣда ест вна въ дѣнїе покойном Радѣла воєвода, сїна Радѣла воєвода, въ теченїе лѣтом хѣѣи, а господствѡ емѡ ест променна тере сѣт дал свѣткїи митрополїи село Ынноаса вт код Трѣговице, а село Шешашѣ пакн възвратїла ѡ ест въ свѣтоѡ монастыр Иреш, да ест село радї село. И видѣх господство ми и книга Радѣла воєвода, сїнѣ Радѣла воєвода, над село Шешашѣ за променїе, како ест више пис, въ теченїе лѣтом хѣѣи. И потом внамо вна ест притѣсен того село Фѣлкони вт Драгомир дворник и вт сїнѣ его Пѣтрѣ спатар. И ходна ест вт рѣк въ рѣк дондеже вѣлѣзна ѡ рѣк Никѣв вна вѣл лнгофет въ дѣнїе Радѣла воєвод, сїнѣ Мїхнѣв воєвод.

И кѣда ест била съда, въ дньѣ господство ми, а штиѣ ерѣмена Мелентіе шти Йргеш, шн ест пришел пред господство ми ѡ великѣи дикан и швише хрисоаке старе покойныи Блад воевод над село Фѣлконн и съпрѣше се за лицѣ със Пѣтрѣ логифет шти Фѣлконн. И шстал бити село Фѣлконн пак по разавѣ свѣтолы манастир Йргеш, како ест била дал и приложила шти Блад воевода. Такожде ѡ съм дал и господство ми.

И пак да ест свѣтолы манастир Йргеш село Клочицѣи шти сѣдство Бѣзъкъс> въсиѣ, със въсом хотаром и със вечинѣи и със въс ходоком шти посевѣи и шти над въсом хотаром понеже село Клочицѣи било ест за дѣдѣно покойнаго Бентилъ воевод и сестром си Молчоде. Таже ест била дал госпожда Деспина един лицѣ за злат, за ѡкъд аспри, такоже да га покѣпит Бентилъ воевода а господство емѣ нѣет била платила того лицѣ за злат анѣ приложила еѣ его съмрът, а жѣпаница Самфира, шна ест пошел пред Плевѣандрѣ воевод, штиѣ Млхнеѣ воевод, тере сѣт сказала господство емѣ како того село Клочицѣи дрѣжал ѡ ест шти прѣжде вѣрле и въ дньѣ прочѣиал господари, радѣ того лицѣ за злат, за ѡкъд аспри. Къ том Плевѣандрѣ воевод, господство емѣ ест дал такоже да дрѣжет жѣпаница Самфира того село. И послех жѣпаница Деспина шна ест дал и приложила ѡ свѣта манастир више пис.

Такожде и господство ми дадох и приложихом свѣтѣи манастир въсе сѣе више речене села и шчине да ест свѣтолы манастир Йргеш дѣдѣно и шкрѣпленіе и въ штраѣѣ непоколѣбило до въ вѣкы, а почившѣи ктитори и господства ми и родителѣи господства ми да ест вѣчное въспоминанѣ.

Щеже и заклинанѣе поставих господство ми: по шшьствѣю господства ми кого избереѣт господѣ Богъ бити господарѣ земан Блшкоѣ или шти сѣрдичнаго лаода господство ми или шти сѣродник наше или по грѣсѣи наши или шти инноплачник да аще почтет и поновит и штверѣдит сѣю хрисовѣл господство ми того господѣ Богъ да га почтет и да съхранет въ господствѣ его. И аще лиже не почтет и не поновит и не шкрѣпит сѣю хрисовѣл господство ми анѣ попереѣт и разорет и нехабит того да ест трѣкалет и анабела и афѣресан шти тнѣи свѣти штици еже сѣт въ Неки и да имат частѣю със Іѣда и със Йрѣл.

Сеже свидетелѣи поставих господство ми жѣпан Хриза вел дворник и жѣпан Бладѣл вел логифет и жѣпан Трѣфанда вел вѣстѣтар и жѣпан Млхо вел спатар и Дѣмитраки столник и Дѣиманди вел колме и Костандин вел пѣхарник и жѣпан Кондано вел постелник. И исправник, сам реч господство ми.

Пис Лепѣдат логифет въ настоанѣи град Бѣкѣрѣци мѣсеца юнѣ 7 дани и шти Йдама до нинѣ теченѣа лѣтом, ѡрлѣ.

† Іѣ Плевѣандрѣ воевода милостѣю Божѣю господинѣ.

Иѣ Плевѣандрѣ воевода <т.р.>

† A toate văzătorului, preabunului Dumnezeu cel în troiță mărit, slavă și laudă: care a adus din neființă la ființă cu cuvîntul său și a întărit-o cu preasfîntul duh și în nespusa mila sa preaslăvită nu a lăsat să piară neamul omenesc pentru întinderea mîinilor strămoșilor noștri, ce-au fost de demult în rai, ci pogorînd cerurile ne-a slobozit din stricăciune, dăruindu-ne în multe chipuri calea pocăinții; ne-a ales fiii de la toate neamurile moștenitori ai împărăției sale făcîndu-ne; care după binefacere și celor plăcuți lui Dumnezeu ceea ce ochiul nu a văzut și urechea nu a auzit și la inima omului nu s-a suit, aceea v-a gătit Dumnezeu vouă, care-l iubiți.

Iată și eu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpînitorul, Io Alexandru voievod, fiul marelui și preabunului Io Iliașu voievod, din mila lui Dumnezeu și cu darul Dumnezeu stăpînind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și herțeg al părților de peste munți, Amlașul și Făgărașul, am binevoit domnia mea cu a mea bunăvoință, cu curată și luminată inimă a domniei mele, ca să proslăvesc pe Dumnezeu cel ce m-a proslăvit și cu slavă m-a înălțat pe scaunul sfînt răposaților părinți ai domniei mele. Iată am dăruit și domnia mea acest atotcinstit și cu frumoasă față și prea cinstit care e deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest hrisov de față al domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri Argeș, unde este hramul cinstita uspenie a stăpînei noastre de Dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria și preacinstiților călugări viețuitori în sfîntul lăcaș ca să le fie satul numit Greci, din județul Romanași, tot, cu tot hotarul, din cîmp și din pădure și din apă și cu vecinii, de pretutindenii, de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, cît se va alege hotarul satului și cu toți vecinii și cu tot venitul, pentru că acel sat Grecii a fost veche și dreaptă ocină și de moștenire a sfintei mănăstiri mai sus-zise, dat și dăruit încă de răposatul Basarab voievod, care a zidit sfînta mănăstire.

Însă acest sat Grecii a fost mai înainte al unui boier, anume Neagoe Tunsul. Iar apoi, răposatul Băsărab voievod el l-a schimbat cu acest boier, cu Neagoe Tunsul și i-a dat satul domniei lui de moștenire anume Grădiștea de la Cîmpulung, iar Neagoe Tunsul a dat lui Băsărab voievod satul mai sus-zis Grecii.

Iar apoi domnia lui iarăși a schimbat cu Dumitru pîrcălabul din Cepturoaia, de a dat Basarab voievod lui Dumitru pîrcălab satul Grecii tot, cu tot hotarul, iar Dumitru pîrcălab, el a dat lui Basarab voievod aceste sate anume: Albeștii și Idomireștii și Dobroții și Brădășeștii, care sînt în județul Argeș, aproape, lîngă mănăstire. Și s-a scris la sfîntul pomelnic însuși Dumitru pîrcălab și rudele lui, Balica medelnicer și Triful, pentru aceste sate. Astfel într-aceea, răposatul Băsărab voievod a dat aceste sate și le-a dăruit la sfînta mănăstire mai sus-scrisă.

Iar apoi cînd a fost după moartea lui Băsărab voievod și după moartea lui Dumitru pîrcălab, soția lui, Buica, și cu Radul logofăt din Drăgoești, care a fost al doilea bărbat al Buicăi, ei s-au ridicat și au călcat schimbul și întocmirea pe care o întocmise Băsărab voievod cu Dumitru pîrcălab și au luat aceste sate de la sfînta mănăstire, împreună și cu satul schimbat Grecii.

Iar cînd a fost în zilele răposatului Petru voievod, fiul lui Mircea voievod, cînd era cursul anilor 7068, atunci s-a ridicat părintele egumen chir...¹ și cu frații din sfînta mănăstire și s-au plîns înaintea lui Petru voievod de marea strîmbătate, și așa s-au jăluit că au cotropit și au luat acei boieri mai sus-ziși satele sfîntei mănăstiri fără dreptate și au stricat întocmirea lui Basarab voievod și a lui Dumitru pîrcălab. Astfel, întru aceea, Petru voievod a cercetat și a văzut domnia lui cărțile și sfitocul lui Basarab voievod de schimb și întocmire, făcute cu mare blesten, pe care l-a făcut Basarab voievod împreună cu patriarhul Constantinopolului și cu mulți alți arhieriei și bine a adevărit domnia lui că cu cotropire și cu nedreptate au luat acei boieri mai sus-ziși aceste sate de la sfînta mănăstire. De aceea răposatul Petru voievod a cercetat după dreptate și a dat aceste sate mai sus-zise iarăși la sfînta mănăstire după prima întocmire și schimbul lui Basarab voievod.

Iar după moartea lui Petru voievod, iarăși s-au ridicat Vladul postelnic și soția lui, Stana, cînd era cursul anilor 7078, iarăși au luat cu sila și fără dreptate satele mănăstirești mai sus-zise și le-au ținut în silnicia lor. Iar cînd a fost în zilele răposatului, bătrînului Alexandru voievod, în cursul anilor 7...¹, iarăși au ținut acei boieri toate satele mai sus-zise fără dreptate, pînă acum în zilele domniei mele.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, a venit părintele egumen Melentie și cu frații din sfînta mănăstire mai sus-zisă și au ridicat pîră înaintea domniei mele cu strănepoții lui Dumitru pîrcălabul din Cepturoaia, anume: Preda sluger și fratele lui, Stroe postelnic, împreună și cu nepotul lor de văr, anume Preda spătar și cu mama lui, Mariica monahia, pentru aceste sate. Și au scos călugării în divan hrisoave și cărți vechi pentru acest sat Grecii. Astfel, întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după legea lui Dumnezeu și am adevărit domnia mea că a fost satul Grecii dreaptă și veche dedină a lui Băsărab voievod de schimb și cotropită de acești boieri. Astfel, am dat domnia mea satul Grecii să fie iarăși la sfînta mănăstire Argeș, cum a fost și de mai nainte vreme, iar ei, acești boieri mai sus-ziși, să țină cele patru sate ale lor mai sus-scrise. Și am luat domnia mea amîndouă cărțile de pîră pe care le aveau pentru aceste

¹ Loc alb.

sate și le-am rupt în divan, ca la aceasta să nu mai fie pîră, ci să fie sfintei mănăstiri mai sus numite satul Grecii dedină în veci.

Și iară să fie sfintei mănăstiri Argeș, hramul uspenia născătoarei de Dumnezeu vama de la Ocna Mică, lângă Tîrgoviște, jumătate, însă partea domnească, care este din vite, cu tot venitul care se va alege, pentru că această vamă a fost dată și miluită de răposatul străbunic al domniei mele Io Băsarab voievod la sfînta mănăstire Argeș de cînd a fost cursul anilor 7025, însă a fost cotropită în zilele lui Gavriil voievod de sfînta mănăstire numită Dealul, hramul sfîntul Nicolae Astfel au venit de față și n-a avut, mănăstirea Dealul cărți vechi pentru vama de la Ocna Mică, afară numai de hrsovul lui Gavriil voievod. Iar călugării de la Argeș au scos în divan cărți vechi de milă pentru vamă: cartea lui Basarab voievod și cartea gine-relui său, răposatul Radul voievod, fiul lui Radul voievod, cînd a fost cursul anilor 7035. De aceea, am dat domnia mea să fie vama de la Ocna Mică la sfînta mănăstire Argeș jumătate, cum a fost și de mai nainte vreme, iar cealaltă jumătate de vamă să fie la sfînta mănăstire Dealul.

Și iar să fie sfintei mănăstiri Argeș satul Domneștii din județul Mușcel, tot satul cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul din hotar pînă la hotar după vechile hotare și semne, însă dinspre Slănic, pe unde s-au hotărnicit în zilele răposatului Basarab voievod, pentru că acel sat Domneștii a fost veche și dreaptă ocină și dedină a sfintei mănăstiri Argeș, cumpărat de răposatul Basarab voievod de la Văsiu din Stăncești, pentru 30.000 aspri de argint gata. Iar apoi, călugării au avut pîră cu Slănicenii, anume Drăghici și Mirca și Ivașco înaintea răposatului Radul voievod, care a pierit la Rîmnic, pentru hotare și înaintea lui Petru voievod, fiul lui Mircea voievod, în cursul anilor 7068. Și au rămas atunci Slănicenii de lege.

Iar cînd a fost în zilele răposatului, bătrînului Alexandru voievod, satul Domneștii a fost cotropit de jupan Ivașco vornic din Golești, de l-a dat răposatului Alexandru voievod pentru 60 000 aspri, ce a fost el dator la domnie. Astfel apoi bătrînul Alexandru voievod a miluit cu satul Domneștii pe sfînta mănăstire hramul Sfînta Troiță.

Iar cînd a fost acum, în zilele domniei mele, am cercetat și am socotit cum a fost mai cu dreptate, împreună cu părintele arhimitropolit chir vlădica Gligorie și cu tot divanul și am aflat domnia mea că a fost satul Domneștii al sfintei mănăstiri Argeș de moștenire. Astfel iar am dat să fie la sfînta mănăstire Argeș stătător, în veci.

Și iar să fie sfintei mănăstiri Argeș satul Fălcoi de la Olteț tot cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, din hotar pînă la hotar, pentru că acel sat Fălcoii a fost dat și dăruit la sfînta mănăstire de răposatul Vlad voievod, fiul lui Radul voievod, cînd a fost cursul anilor 7043, pentru că a luat Vlad voievod alt sat de la sfînta mănăstire Argeș anume Șeoășul de

l-a dat sfintei marei Mitropolii la Țirgoviște, și așa a întocmit și a dăruit domnia lui. Și am văzut domnia mea și cartea răposatului Vlad voievod, care se zice Vintilă voievod, pentru satul Fălcoi, cum este mai sus-scris.

Iar apoi, cînd a fost în zilele răposatului Radul voievod, fiul lui Radul voievod, în cursul anilor 7046, domnia lui a schimbat de a dat sfintei Mitropolii satul Aninoasa de lîngă Țirgoviște, iar satul Șeoășul iarăși l-a întors la sfînta mănăstire Argeș, să fie sat pentru sat. Și am văzut domnia mea și cartea lui Radul voievod, fiul lui Radul voievod, de schimb pentru satul Șeoășul, cum este mai sus-scris, în cursul anilor 7046. Iar după aceea încoace, a fost cotropit acel sat Fălcoii de Dragomir vornic și de fiul lui, Pătru spătar. Și a umblat din mîină în mîină pînă a intrat în mîina lui Nica fost mare logofăt în zilele lui Radul vodă, fiul lui Mihnea voievod.

Iar cînd a fost acum în zilele domniei mele, părintele egumen Melentie de la Argeș, el a venit înaintea domniei mele în divanul cel mare și a arătat hrisoave vechi ale răposatului Vlad voievod pentru satul Fălcoii și s-au pîrît de față cu Pătru logofăt din Fălcoi. Și a rămas să fie satul Fălcoii iar pe seama sfintei mănăstiri Argeș, cum a fost dat și dăruit de Vlad voievod. De asemeni am dat și domnia mea.

Și iar să fie sfintei mănăstiri Argeș satul Clociții din județul Buzău, toți, cu tot hotarul și cu vecinii și cu tot venitul de pretutindeni și de peste tot hotarul, pentru că satul Clociții a fost de moștenire al răposatului Vintilă voievod și al surorii lui Momceoia. Astfel a dat doamna Despina un lanț de aur pentru 24 000 aspri, ca să-l cumpere Vintilă voievod. Iar doamna lui nu a plătit acel lanț de aur, ci i s-a întîmplat moarte, iar jupanița Samfira, ea s-a dus înaintea lui Alexandru voievod, tatăl lui Mihnea voievod, de a spus domniei lui că acel sat Clociții l-a ținut de mai nainte vreme și în zilele celorlalți domni pentru acel lanț de aur pentru 24 000 aspri. Întru aceea, Alexandru voievod, domnia lui a dat ca să țină jupanița Samfira acel sat. Iar după aceea, jupanița Despina, ea l-a dat și l-a dăruit la sfînta mănăstire mai sus-scrisă.

De asemeni și domnia mea am dat și am dăruit sfintei mănăstiri toate aceste sate și ocine mai sus-scrise să fie sfintei mănăstiri Argeș dedină și întărire și de întremare neclintit pînă în veci, iar răposașilor ctitori și domniei mele și părinților domniei mele să fie veșnică pomenire.

Încă și blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări acest hrisov al domniei mele, ci va călca și va nimici și va strica, acela să fie de trei ori bleste-

mat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți, care sînt în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Miho mare spătar și Dumitrachi stolnic și Diamandi mare comis și Costandin mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic, însăși spusa domniei mele.

Am scris Lepădat logofăt în cetatea de scaun București, luna iunie 10 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7137 <1629>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p >

Arh. St. Buc., Peceti, nr. 42 (Ep. Argeș XXXII/6).
Orig., perg. (65 × 44,5), pecete atirnată, deteriorată.
Cu o trad. din 1796.

296

1629 (7137) iunie 10, București.

*Alexandru Iliăș voievod întărește m-rii Dealul satul Alexeni
din Ialomița.*

† Многостѣю Божію Іу Александръ воевода и господинъ, синъ покойнаго Іу Ианѣш воевода. Дават господство ми сѣн повелѣніи господство ми свѣтѣи божественѣи монастыр, от дѣла храм свѣти ерарха и чудотворца Николае и чьстѣишымъ отцѣ Macarie mitropolit, care iaste nastavnic sfintei mănăstiri, ca să fie volnic cu această carte a domnii mele de să ție satul Alecxeni de în Ialom<ița>, care sat au fost dat și miluit în sfinta mănăstire Dealul de răposatul Alexandru vovod cel bătrîn, fecior Mircei vovod, tot satul, cu toți rumânii și cu viile și cu morile, cu tot hotarul cît se va alége.

Și am văzut domnia mea și hrisovul răposatului Alexandru vovod de miluitură la sfinta mănăstire ce scrii mai sus, de cîndu au fost cursul anilor 6940 de ani.

Derept acéia și voi rumânilor de în Alexeni, în vrême ci veți vedea această carte a domnii mele și oamenii părintelui Macarie mitropolitul de la mănăstirea Dealul, iar voi încă să căutați să aveți a asculta de toate de ce o vor <da învățătura> că v-am dat domnia mea să fiți pre seama lui; și să fie tot omden sat pînă nu vor veni cu cărți și cu drése ce vor avea să steae.....<nai>ntea domnii mele să-și arate dreptatea niménileveni, de față. Că așa iaste învățătura domnii mele.....

И исправник сам реч господства ми

571

Писъ Бѣсѣрещі, юніе ҃ дѣни, въ лѣтѣ ҃3743.
† Іу Плевандръ воевода, милостію Божию господинь.
Иу Плевандръ воевода <т.р.>
Знака втори логофет.

Arch. St. Buc., M-rea Dealul, XIII/2.

Orig., hirtie (31 × 21,5), rupt, pecete aplicată, căzută.

Copii ibidem, mss. 462, f. 32 și 217, f. 94; altă copie la Academia Republicii Socialiste România, CMIX/59.

297

1629 (7137) iunie 11, București.

Alexandru Iliș voievod întărește m-rii Argeș satul Fălcoii, jud. Romanați.

† Милостію Божию, Іу Плевандроу воевода и господинь, синь покойнаго Іу Плеваш воевода. Дават господство ми сѣю повелѣніе господства ми свѣтѣи божественни монастыри зоваемаго Прѣш, храмъ чистое спеніе Богородице ҃ и цѣс егѣмена Melentie ca să fie volnic cu această carte a domnii méle, de să ție satul Fălcoii de în județul Rom<anați>, tot satul și cu toți rumânii și cu tot venitul ce se va alége, să aibă a luaře dijma de la tot omul cari-i va fi arat pre acea ocină de la Fălcoi. Pentru că acest satu Fălcoii ce scrie mai sus, el au fost de moșie al răposatului Ventilă voevod, feciorul Radul voevod; deci l-au dat și l-au miluit la sfinta mănăstire Argeș pentru poména.

Și am văzut domnia mea și cartea răposatului Ventilă voevod, de miluitură, cîndu au fost cursul anilor 7043.

Derept acéia și voi, rumânilor de în Fălcoi, în vréme ci veți vedea această carte a domnii méle și oamenii părintelui Melentii egumen, iar voi încă să căutați să aveți a asculta de toate de ce-o vor da învățătură, că v-am dat domnia mea să fiți pre seama lui, iar alt niménilea să n-aibă treabă în sat.

Iar boiarii cari o vor ținé, ei să-și aducă cărțile și drése ce vor avea, să să stea de față cu călugării aicea înaintea domnii méle. Deci și voi, rumânilor, înncă să căutați să vă strîngeți toți la urmă și la moșia voastră la Fălcoi, că o voi scădea domnia mea <de>¹ bir, de o voiu lăsa iușor, <după> ¹ putérea voastră, nici un păs nu veți avea. Aceasta vă grăescu domnia mea. Инако да нѣст, по реч господства ми

И исправник, сам реч господства ми.

¹ Loc rupt.

Писъ Бѣжсречи, мѣсеца юнїе дѣ дни, въ лѣтѣ 3913.
† Іу Плевѣандрѣ воевода, милостїю Божїю господинь.
Иу Плевѣандрѣ воевода <т.р.>
Ѣчил втори логофет.

Arh. St. Buc., Ep. Argeş, XXXV/1.
Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete aplicată, cîzută.
Copie ibidem, ms. 708, f. 343v—344.

1629 (7137) iunie 13, Bucureşti.

Alexandru Iliaş voievod întăreşte m-rii Argeş satul Fălcoi.

† Милостїю Божїю, Іу Плевѣандрѣ воевода и господинь въсон земли Оугрроволахїнской, синь великаго и прѣдобраго, поконинномѣ Іу Илиаш воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїю господство ми свѣтѣи вожїественїи монастыр зовекомѣ Ирѣш, идеже ест храм прѣсвѣтѣи, чистѣи, прѣблагословенѣи влѣдичици нашен Богородице и присно дѣвни Марїе и чистю ен оупенїе и штцѣ егоруменѣ нермонах Мелентїе и въсѣм братїам жившцим въ свѣтѣмъ мѣстѣ томѣ, ѡкоже да им ест <свѣ>тѣи монастыр више рѣх село по имѣ Фълкони ит Ѣлтец въсїх, ит сѣдство Романаци съ въсѣм хотаром и съ въсїх вечинїи и със въсѣм худоком ит полю и ит шѣла и със бродове за водѣнищ и със виноградї и ит седалище селов, ит пѣсвѣдї, каре елика се хтит избрат ит по въсѣм хотаром, понеже сїе село Фълкони више пис билъ ест дал и приложила ит покониннаго Бладда воевод, синь Радѣла воевода ит когда бист теченїе лѣтомъ хѣмг въ свѣтомѣ монастыро със сїю село више речено, почто радї ест билъ ѡзел покониннаго Бладѣ воевод дрѣгое село ит свѣта монастыро ит Ирѣш, по имѣ Шѣвашѣла, терѣ га ест билъ дал и приложила свѣтѣи велицѣи митрополїе ит Търговище, сице ѡстроих и приложихъ господствѣ еиѣ. И видѣхъ господство ми и книг поконинномѣ Бладѣла воевод, еже се зоветъ Кентилъ воевод, над село Фълкони, како ест више пис, когда бист теченїе лѣтомъ хѣмг, ветхѣ и порѣшенѣ.

И потомъ, къда ест билъ въ днїи поконинномѣ Радѣла воевод, сына Радул воевод, когда бист теченїе лѣтомъ хѣмѣ, а господствѣ еиѣ променила ест, терѣ ест дал свѣтѣи, велицѣи митрополїе село по имѣ Ииноаса ит код Търговище, из гор, на дѣла, а село Шѣвашоул пакн възврати въ свѣтоѣ монастыр Ирѣш: да ест село радї село. И видѣхъ господство ми и книг Радѣла воевод, синь Радѣла воевод, над село Шѣвашоул за промененїе, како ест више пис, когда бист теченїе лѣтомъ хѣмѣ. И ит тогда въсѣм дрѣжжа свѣта монастыр Ирѣш селъ Фълкони със добро мирно.

И кѣда ест бил вт едно разлог за врѣмѣ швано, било е притесна вт Драгомир дворник и вт синъ его Пѣтръ спатар. И било ходило вт рѣк въ рѣк док-деже вѣлѣзна въ рѣкѣ Никѣв бие вел логѣфет, въ дѣни поконниомъ Рада воевод, синъ Михнев воевод.

И по том, кѣда ест бил въ дѣни господствѣ ми, а втцоу егѣмено Мелентіе, он ест пришел прѣд господствѣ ми оу великѣи диван и принесал хрисовѣла поконниомъ Блада воевод, синъ великаго Рада воевод, над сѣла Фѣлкони и съпрѣше се за лицѣ прѣд господствѣ ми със Петръ логофет вт Фѣлкон. И сице сказаше оу диван како га ест вѣзвал Ника бие вел логофет того село Фѣлкои вт них въ слабостію и нѣст извадна Петръ логофет ни едино книгѣ с диван над сѣе село више пис. Таже с тем, господствѣ ми съм гледах и сѣдах, по прав и по закон, кѣсно със втцѣ литрополит кур владѣка Григоріи и със вѣснхми чьститими правителѣи господствѣ ми и изнадох със вѣс диваном како ест бил више речено село Фѣлкои стара и права вчинѣ за дѣдино свѣтомъ монастыр Яргеш съ правдѣю приложена вт поконниаго Блада воевода.

Таже и господствѣ ми ешеже съм дал и приложи више пис...¹ села Фѣлкони въ свѣтоѣ монастыр Яргеш ѡкоже...¹ да ест въ скрѣпленіе а братѣм въ пицѣ, а господствѣ ми и <родѣтелъ>¹ ѣни господствѣ ми и тем прѣжде почившим господаром <вѣчи>¹ное вѣсполнаніе и не вт кождо непотѣковено поризмо господствѣ ми.

Ешижи и закланіе поставихом господствѣ ми по шшестѣю господствѣ ми кого изверет господь Богъ бити господарь Кашскоѣ земле или вт срдѣчнаго плода господствѣ ми или вт сѣродник наших или по грѣсѣ наше или вт иноплѣменик да аще почтет и поновит и оутвѣрдит сѣю книг господствѣ ми того господинь Богъ да га почтет и да сѣхранитъ въ господствѣ его и а въ вѣдещих вѣцѣх дѣши его а ащеанже не почтет и не поновит и не вкрѣпит сѣю книг господствѣ ми анѣ поперет и разорит <и> нехабит того да ест трѣкает и аниомиа и аѣсрисан вт тѣнѣ <втци> еже сѣт въ Никѣе амин.

Еже оуѣс и свѣдѣтелѣи поставлѣем господствѣ ми: жѣпан Хриза великѣи дворник и жѣпан Блада вел логѣфет и жѣпан Трѣфанда великѣи вистѣтар и жѣпан Михо великѣи спатар и жѣпан Дѣмитраки великѣи столник и жѣпан Дѣмланди великѣи колме и жѣпан Костандин великѣи пѣхарник и жѣпан Рондиав вел постелник. И исправник, жѣпан Блада великѣи логофет.

И н.писѣх аз, Дѣмитрѣ грамѣтник, въ настоли граду еже се зовет Бѣскрепѣи, мѣсеца юнѣ гѣ дѣни и вт ѣдама даже до низѣ теченіе лѣтом, въ лѣт хѣрѣз.

† Іw Плиѣандрѣ воевод милостію Божію господинь

Іw Плиѣандрѣ воевода <т.р.>

¹ Loc rupt.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numită Argeș, unde este hramul preasfintei, curatei, preabinecuvântatei stăpînei noastre născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria și cinstita ei uspenie și părintelui egumen ieromonah Melentie și tuturor fraților cîți trăiesc în acest sfînt locaș, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus-zise satul anume Fălcoii de pe Olteț, din județul Romanați, tot, cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul din cîmp și din pădure și cu vaduri de moară și cu vii și din vatra satului, de pretutindeni oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că acest sat Fălcoi mai sus-scris a fost dat și dăruit de răposatul Vlad voievod, fiul lui Radul voievod, de cînd a fost cursul anilor 7043 la sfînta mănăstire cu acest sat mai sus-spus, pentru că a luat răposatul Vlad voievod alt sat de la sfînta mănăstire de la Argeș, anume Șeoășul, de l-a dat și l-a dăruit sfintei, mării mitropolii din Tîrgoviște; astfel a întocmit și a dăruit domnia lui. Și am văzut domnia mea și cartea răposatului Vlad voievod, care se numește Ventilă voievod, pe satul Fălcoi, cum este mai sus-scris, cînd a fost cursul anilor 7043, veche și arsă.

Iar apoi, cînd a fost în zilele răposatului Radul voievod, fiul lui Radul voievod, cînd a fost cursul anilor 7046, iar domnia lui a schimbat, de a dat sfintei, mării mitropolii satul anume Aninoasa de lîngă Tîrgoviște, din sus, pe deal, iar satul Șeoășul iarăși l-a întors la sfînta mănăstirea Argeș, ca să fie sat pentru sat. Și am văzut domnia mea și cartea de schimb a lui Radul voievod, fiul lui Radul voievod, pentru satul Șeoășul, cum este mai sus-scris, cînd a fost cursul anilor 7046. Și de atunci a tot ținut sfînta mănăstire Argeș satul Fălcoi cu bună pace.

Iar cînd a fost după o seamă de vreme încoace, a fost cotropit de Dragomir vornic și de fiul lui, Pătru spătar. Și a umblat din mîna în mîna pînă cînd a căzut în mîna lui Nica fost mare logofăt, în zilele răposatului Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele domniei mele, iar părintele egumen Melentie, el a venit înaintea domniei mele în marele divan și a adus hrisovul răposatului Vlad voievod, fiul lui Radul cel Mare voievod, pentru satul Fălcoii și s-a pîrit de față înaintea domniei mele cu Petru logofăt din Fălcoi.

Și așa a spus în divan că l-a luat Nica fost mare logofăt acest sat Fălcoi de la ei în silă și n-a scos Petru logofăt nici o carte în divan pentru acest sat mai sus-scris. Astfel, întru aceea, domnia mea singur am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, împreună cu părintele mitropolit chir vlădica Grigorie și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am găsit cu tot divanul că satul Fălcoii mai sus-zis a fost veche și dreaptă ocină de

moștenire a sfintei mănăstiri Argeș cu dreaptă dăruire de la răposatul Vlad voievod.

Astfel și domnia mea încă am dat și am dăruit mai sus-scris.¹ satul Fălcoii sfintei mănăstiri Argeș, ca să-i fie.¹ de întărire, iar fraților de hrană, iar domniei mele și părinților domniei mele celor mai înainte răposăți domni veșnică pomenire și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem punem domnia mea: după trecerea domniei mele pe cine domnul Dumnezeu îl va alege să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui; iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele ci o va călca și o va strica și o va rupe, acela să fie de trei ori blestemat și afurisit de 318 care sînt la Nicheia, amin.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Diamandi mare comis și jupan Costandin mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic, jupan Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Dumitru gramatic, în cetatea de scaun ce se numește București, luna iunie 13 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7137 <1629>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, XXVII/5.

Orig., hirtie (44 × 29), pecete aplicată, căzută.

Cu o trad.; altă trad. ibidem, ms. 168, f. 353—354.

1629 (7137) iunie 13, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește m-rii Dealu grădina cu via și casele din satul Poșsa.

† Милостією Божією, Іу Александрѣ воєвода и господинѣ, синѣ поконниго Іу Иліаш воєвода. Дават господство ми сїе повелѣніе господства ми скѣтѣн божественѣн монастырѣ Дѣлскїи, храм скѣтї Nicolae și părintelui vlădică Macarie,

¹ Loc rupt.

ca să fie volnici călugării cu această carte a domniei mele să ție sfînta mănăstire grădina de la satul Popșa cu viia și cu casele și cu tot ce va fi, pentru că o am dat domnia mea și am miluit pre sfînta mănăstire, căce au fost pre ocina mănăstirii ce au fost făcut vie domnească. Acum o am dat domnia mea grădina cu viia și cu casele să fie la sfînta mănăstire, cum am văzut domnia mea și hrisovul răposatului Radul vovod, așjderé făcut cu mare bléstemu. Deci am miluit domnia mea ca să fie mănăstirii moșie în veac.

Și am pus domnia mea și blestem: care va dărui domnul Dumnezeu a fi domnu Țerăi Rumânești, ori de la inima seminței domniei mele, ori den ruda noastră, ori dentr-alt neamu, încă să aibă a cisti și a înnoi și a întări mila domniei mele pre tocmeală cum scrie mai <sus>,¹ iar care va călca și va sparge mila și ertăciunea domniei mele, acela să fie blăstămat de vlădica Hristos și afurisit de 318 СВѢТІИ УЦІ ЕЖЕ СЪТ ВЪ НЕКЕН, АМНН. ИНАКО ДА НѢСТ, ПО РЕЧ ГОСПОДСТВА МИ.

И исправник, сам реч господства ми.

Иисъ БѢКЪРЕЦИ, МѢСЕЦА ЮНІЕ Г҃҃ ДНИ, ВЪ ЛѢТЪ ХЗРЛЗ.

† Іу ПЛЕГАНДРЪ КВЕВДА, МИЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЬ.

Іу ПЛЕГАНДРЪ КОВВОДА <т.р.>

ЪЧНА ВТОРН ЛУГВѢТ.

Arh. St. Buc., M-rea Dealu, XI/4.

Orig., hirtie (29 × 20,5), pecete aplicată, căzută.

Copiii ibidem, mss. 216, f. 12 și 217, f. 58—59.

300

1629 (7137) iunie 14, București.

Moșnenii din satele Polovinele și Vlădila se vînd rumâni cu ocinile lor lui Necula vistiier.

† Adecă noi moșténii satului de Polovine și den Vlădila, den județul Rom<anați>, scriem și mărturisim cu acest zăpis al nostru, carii ne-am vîndut rumâni jupînului Neculii vistiier cu feciorii noștri și cu toate părțile noastre de ocină de în cîmpu și de în pădure și de preste tot hotarul, citu se vor afla părțile noastre de ocină și de în Polovine și de în Vlădila, în care zăpis ne-am scris pe nume: de Polovine, Stanciul cu feciorii lui i Voia cu feciorii lui și eu Roman cu fiu-mieu Eva și cu alăți feciori, cîți-mi va da Dumnezeu, și eu Neagul cu fiu-mieu Otor și cu fiu-său Oprea și Stoica,

¹ Loc rupt.

feciorul Neagului și cu alalți feciori, cîți ne va da Dumnezeu, și eu Boța cu feciorii miei, Costea cu fiu-său Neagul și Jătea, iar fecior Boții și cu alalți feciori, cîți ne va da Dumnezeu; preste toți am luat 11 400 aspri gata. Și noi satul Vlădila, carii ne-am vîndut rumâni jupînului Neculii vistiiar, iar ne-am scris pre nume: Danciul cu fiu-său Gherghe și cu alalți feciori, cîți-mi va da Dumnezeu, și eu Badea cu feciorii miei Stoica i Tudosie cu fiu-său Badea și cu alalți feciori, ce ne va da Dumnezeu, și Radul cu feciorii lui, ce-i va hărăzi Dumnezeu, și eu Stoian cu feiu-mieu Boța i Radul cu fiu-său Albul i Badea cu fiu-său, Bratul, și cu alalți feciori ce ne va da Dumnezeu, și eu Dragomir cu feciorii miei, cîți-mi va da Dumnezeu; preste toți am luat 11 400 aspri gata. Și ne-am vîndut de bunăvoia noastră.

Păntu că noi acești megiași ce sîntem scriși într-acest zapis, fost-am toți megiași cu feciorii noștri și co moșiile noastre, încă mai denainte vrême. Iară după acéia, cînd au fost acum, în zilele domnu nostru creștin Alexandrû voivoda, feciorul răposatului Io Ileaș voivoda, iar noi de bunăvoia noastră, fără dă nici o silă, venit-am la jupînul Necula vistiiar, de ne-am vîndut rumâni cu feciorii noștri și cu toate moșiile nostre den Polovine și den Vlădila. Și ne-am vîndut cu știrea domnu nostru și a tuturor boiarilor marii și mici. Și am luat toți banii deplin de în mîna jupînului Dumitru vistiiarul și den mîna Parepei postelnic. Și ne-am vîndut de a noastră bunăvoe, fără dă nici o silă, ca să-i fim rumâni în véci jupînului Neculii vistiiar, cu toți feciorii noștri, cîți ni va hărăzi Dumnezeu.

Și mărturie: jupan Vladul vel logofet i jupan Miho vel spatat i jupan Papa biv vel dvornic i jupan Trufanda vel vistiiar i jupan Mușat vel slujer i jupan Gligorii biv vel comis i jupan Nedélco vel portar i jupan Costandin vel peharnic i jupan Dumitrașco biv vel vistiiar i jupan Mateiu biv vel agă i Dumitru căpitan i jupan Sima 2 logofet i Para logofet i Bunea logofet i Stroi logofet i Șarban logofet și încă mulți boiari, care nu sînt scriși într-acest zapis și-și vor pune pecețile mai jos.

И аз, Гирге граматик, ѿ Бѣкѣрѣши, мѣсеца юнїе дѣ дни, въ лѣтѣ хзрлз.

Vladul vel logofet

Papa vornic

Τρουφαντας βησσηαρης¹

Mușat vel suljer

Nedélco vel portar

Κωνσταντινος μεγας παχαρνικος²

Σιμας β λογοθετης³

Dumitrașco vistier

¹ Trufanda vistier

² Constantin mare paharnic

³ Sima al doilea logofăt

Șarban logofet
Matiiu aga
Gligorie comis
<Pe verso:>.....¹ logofet
Bunea Vilcul logofet
Stroe logofet²

Academia Republicii Socialiste România, XXXI/137.
Orig., hîrtie (30,5 × 21,5), 11 peceti aplicate.
EDIȚII. Bianu, *Doc. rom.*, 160—162.

301

1629 (7137) iunie 14, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește Mitropoliei un vad de moară în București, pe apa Dîmboviței.

† МНОГОСТІЮ БОЖІЮ, ІУ АЛЕКСАНДРС КОЕВОДА И ГОСПОДИНЪ, СИНЪ ПОКОИНОМИС ІУ НАІІШ КОЕВОДА. ДАВАТ ГОСПОДСТВО МИ ІСІЕ ПОКЕЛЕНІЕ ГОСПОДСТВО МИ sfintei, dumnezeești Mitropolii, ca să fie volnic cistitul și luminatul părintele nostru mitropolitul chir vlădica Grigorie cu aceasta carte a domnii méle, să ție I vadu de moară aicea la București, în apa Dîmboviței, care vad iaste de în ocina Lupeștilor, drept morile Sfintei Troiță, de încoace despre ocina domnească, de în sus de Ciutărie, despre livadea domnească, să aibă sfinta Mitropolie a-și face mori pre ocina domnească. Pentru că am dat domnia mea și am miluit ca să fie afintei Mitropolie întărire și de hrană, iar domnii méle să fie pomană în vecie, că acest vad iaste pre ocina domnească, și de nimenilea oreală să n-aibă.

Și am pus domnia mea și blăstem: care va dărui domnul Dumnezeu a fi în urma noastră domnul Țerăi Rumânești, încă să aibă a înnoi și a întări mila domnii méle, cum scrie mai sus. Iar cine va călca și va sparge mila și pomeana domnii méle, acela să fie blăstemat de vlădica Hristos și afurisit de 318 otți ce sînt întru vă Nichei, amin. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Писъ въ Бѣксреци, мѣсеца юнѣ дѣ дни, въ лѣтъ 7383.

† ІУ АЛЕКСАНДРС КОЕВОДА, МНОГОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЪ.

ИУ АЛЕКСАНДРС КОЕВОДА <т.р.>

Academia Republicii Socialiste România, XIV/1.
Orig., hîrtie (30 × 21), pecete timbrată, căzută.
EDIȚII. Bianu, *Doc. rom.*, 159—160.

¹ Indescifrabîl.

² Semnăturile sînt autografe.

1629 (7137) iunie 15.

Radu dorobantul vinde lui Andronie postelnic moșie la Boteni.

† Adecă eu Radul dorobanțul scres-am acesta al meu zapis să fie de mare credență la mina lu Andronii postelnic, cum să se știe cum am vîndutu-mi moșia mea șe a frățene-mieu lu Luțcan șe a unchiu-mieu, Ivan, de în sat de în Boténi, toată, lu Andronie postelnic ot Boténi, deript aspri 1000 tocoma.

Șe i-o-m vîndut de a mea bunăvoe, ca să fii lui moșii șe feciorilor lui, în vici.

Șe mărturii: Oprea ot tam i Stan ot tam i Radul ot tam, Iacov i Ivul ot Zăvoiu i brat ego Stancul ot tam i Sava ot Crivnic i Radul postelnic ot Rușcéni.

И писани сам Нѣгѣа логофѣт. Пис мѣсеца юнѣ 15 дѣни, въ лѣт 73043.

† Sava.

† Stan.

† Radul dorubanț.

Academia Republicii Socialiste România, CCXCIX/138.
Orig., hîrtie (12 × 21), trei peceti aplicate.

1629 (7137) iunie 15, București.

Alexandru Iliș voievod împuternicește pe episcopul de Buzău să ia bir de la preoții și diaconii din eparhia sa.

† Милостію Божію, Іу АЛЕКСАНДРЪ ВОЕВОДА И ГОСПОДИНЪ, СИНЪ ПОКОНИНОГО Іу НАУШ ВОЕВОДА. ДАВІТ ГОСПОДСТВО МИ СІЕ ПОВЕЛЕНІЕ ГОСПОДСТВА МИ ЧАСТНЕНШОМС УТЦЪ АРХІЕПИСКОПЪ ФРЕМ БУЗОВСКІН, că să fie volnic cu această carte a domnii méle să-și ia de pre la toți popii și diaconii de în toate orașele cîte se vor afla în parhiia sfintei episcopiei, să ia de 1 popă cîte 1 galben și de la un diiacon cîte 150 de bani; la sveti Dimitrie și la sveti Gheorghie. Iară să ia așijderea întru 1 an de doao ori, iar de la popii de la țeară, să ia întru 1 an cîte 1 galben și de la diiacon cîte 150 de bani. Pentru că i-am dat domnia mea să ia această cislă de bani de pre la popi și de la diiaconi, să fie mertic sfintei episcopiei, cum au fost dat și de alți domni.

Deci să aibă a luoa acest mertic cum scrie mai sus. И ниѣто да не смѣет
пред сѣю книгѣ господства ми. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис Лепѣдат логофет ѿ Бѣжсрици, мѣсеца юнѣ еѣ дѣни, въ лѣт $\overline{\text{х}}\overline{\text{в}}\overline{\text{р}}\overline{\text{л}}\overline{\text{з}}$.

† Іу Ілиѣандрѣ воєвода, милостію Божію господинь.

Иу Ілиѣандрѣ воєвода <м.р.>

Academia Republicii Socialiste România, CXXVIII/209.

Orig., hirtie (30,5 × 21), pecete timbrată, căzută.

Copie ibidem, ms. 403, f. 25—26.

304

1629 (7137) iunie 15, București.

*Alexandru Iliăș voievod întărește m-rii Bistrița satul Costeștii pe
care îl scutește de dări.*

† Въ Христа Бога, благовѣрнѣи и благочестивѣи и христолюбивѣи и само-
дръжавнѣи Іу Ілиѣандрѣ воєвода, синѣ великаго и прѣблагаго, поконникомъ Іу
Илѣашѣ воєвода, Божію [и] милостію и Божіемъ дарованіемъ, владаишоми и
господствѣишоми въсѣмъ землѣ ѿѿггровлаχинскоѣ, штиже и запалинскіимъ страннамъ
Ілѣаш и Фигараш херцигъ. Благопронзволнѣхъ господство ми своимъ благымъ про-
изволнѣемъ, чистѣи свѣтлѣемъ срѣдцемъ господство ми яко прославитѣи просла-
вѣшаго ма Бога и съ славоѣ възнесшаго ма на прѣстолаѣ свѣтопочывшихъ ро-
дителю господство ми.

Сеже даровахъ и господство ми сынъ въсѣчьстнѣи и благообразни и прѣпочтани
сеже надъ въсѣли чьстѣи даровъ настоици, сѣе хрисовѣла господство ми, свѣтѣи и
божественѣи монастырѣ глаголаи Бистриць, идеже ест храмъ прѣсвѣтѣи чистѣи,
прѣблагословенѣа владѣици нашеа Богородици и приснодѣви Марѣи и чьстное ии
зспнѣи и штиѣ игоумна Васнаѣи и въсѣмъ братѣамъ живацимъ въ свѣтѣмъ шен-
тѣамъ, якоже да имъ ест село Костѣици шти сѣдетко Бѣлча, въсѣ, съсѣ въсѣомъ хо-
таромъ и съсѣ въсѣнѣхъ вѣчиннѣи и съсѣ въсѣ доходокомъ шти поля и шти шѣла и шти
вода и шти лозѣи и шти панин и шти сѣдалище сѣловъ, шти посѣхѣди, варѣ банка се
хтитъ изврати шти по въсѣомъ хотаромъ, по старѣ хотарѣи и белѣсе.

Занеже того село внише реченоѣ бѣи ест наипрежде вѣрѣаме князи. Таже, бѣи ест
покѣпна поконнѣи Мнѣхана воєвода шти на въсѣнѣхъ мѣгѣашѣи шти село дѣи да се знаѣтъ, на
имѣ: шти на Мнѣкаѣ съ четомъ его и Конокѣ съ четъ его и Барѣѣ съ четъ его
и Попа съ четомъ си и ѿпрѣ Моашѣи съ четомъ си, за $\overline{\text{х}}\overline{\text{м}}\overline{\text{х}}$ аспри готовнѣи. И про-
давашѣ шни самнѣи, шти своихъ добро волю, поконникомъ Мнѣхановъ воєводъ, кромѣ ни
ѣдѣна силостъ шти къ господствѣи имѣш. И поклоннѣше сѣа шни вѣити вѣчиннѣи, въ

581

вѣки. И потом, поконийн Мнѣхана воевода, господства его ест дал и приложиа того село више рѣх Костицѣи вѣснѣх оу свѣта монастыре вѣ задѣшѣе его и родителнх господство емѣ ѡкоже да ест свѣтомѣ монастырѣ вѣ оукрѣпанїе.

Обаче кѣда ест коупна Мнѣхана воевод сїе више реченое село, бна ест тогда на излезнїе его от земли и бѣше вѣ многа тѣснота и печал от кѣ вѣсѣх странах и замаленїе стѣжанїе спензѣ. И потом, ест помисла и оукрѣпнтї свѣтою монастырѣ више рѣх. И от толѣ, от мало спензѣ еже нмла господства его, пак радї лафа единнх конни иже бѣше тогда код Мнѣхана воевод, нх ест питал вѣсѣх конни тѣх: хошѣт вставити дел на за лафѣ и да кѣпнт того село више реченое да ест Бога радн ѡ свѣтое монастыр, радї помѣнѣ господствѣ емѣ? И уни конни велегласно вѣзгласнше: бнтн по ѡгоднѣ волю емѣ и радї свѣтѣю монастыр више рѣх, ѡкоже да ест вѣ оукрѣпанїе и нноком вѣ пншѣ и господствѣ емѣ вѣчное вѣспомянїе. И бна ест радн неможенїа господство емѣ и за толнка неволю что нмла нѣколика врѣме насѣдїа ест сѣ тѣми конни ѡ свѣта монастыр. И тогда, когда ест кѣпна више реченое село, а тѣх вѣчинн иже сѣт бна кнѣсн, уни сѣт рекли како да нх извадит поконийн Мнѣхана воевода за внр и за вѣсѣх ѡжданїе. И [потом, бнст ѡстроенїе нм; таже, вѣзели сѣт тѣх мегїашн вѣснѣх више речени аспри и поклоннше се бнтн вѣчинн. Таже потом, поконийго Мнѣхана воевода приложиа ест того село ѡ свѣтое монастыр <и> извадиа нх ест тогдашнѣа, при тае врѣмена, за внр и за кѣбла и за горцинѣ и за пчел и за скннн и от конн за влак и за вол и за сѣно и за мед и за сѣха вещь и за вѣсах ѡжданїе, елнцн ходнт през лѣто ѡ земли, за вѣснѣх бнтн прощени при днїе жнвота господствѣ емѣ и на вѣсн благочестнїн господарн бнтн прощени, дондеже стонт свѣта монастыр. Енцѣ вставна тогда поконийн Мнѣхана воевода сѣе великою каетѣ по отшѣствїа господствѣ емѣ, почто радї продают сѣ село Костицѣи вѣчинн господскїн, а господство емѣ, поконийнаго Мнѣхана воевод. показал ест сїе мнлованїе. <И> видѣл господство мн и книга господства мн вѣ прѣвое редѣ за господство, како ест више пис, когда бнст теченїе лѣтом хзрке. Таже в сѣм поновнхом господство мн на сїю хрсѣв.

<И> потом, кѣда ест бна ннѣ, вѣ при днїе господства мн, вѣ на второе редѣ за господствѣ зде ѡ Блашкое земли, на стол господства мн, а господство мн ештеже сѣм ѡмлоостннхѣм сю радн свѣта монастыр Бнстрнца више рѣх, тере сѣм прѣстна <с>ело Костицѣи да ест оу мнрнн и прощени за внрѣ и за кѣбла и за сѣно и за вол и за сѣха вещь и за конн и за мед и за восок и за ѡземство и работ господскѣ и от елнн от сѣдство и за кѣшърїе и от конн за влак и за мѣртнче и за подводе и за вѣ за сѣлж и за впѣчннншн и за сваке дажбѣе и ѡжданїе елнцѣ сѣт през лѣто вѣ землю господство мн, за вѣсѣх да бѣдн прощени при днїе и ѡ жнвотѣ господство мн, како ест вїу прощени и на от прѣжде врѣме ѡ днїе прочѣма господарн дондеже хокет стонт свѣта монастыр, понеже ест погрѣбал поконийго жѣпан Прѣвѣла банѣл отцѣ прѣдѣдомѣ господство

ми Іw Бѣсѣрѣѡ воєвод тѣѡ въ свѣта монастыр Бнстрнца, ѡже ест вна сътворѣна въ господствѣ емѡ. И видѣл господства ми и хрисовелѣ прочѣмъ господарн за помилованіе и за прощеніе със великою клетвѣ, како ест више пис.

Сеѡ радї господство ми ешеже съм вставна село Костещїн да ест прощенн за вѣсѣх више речене даже, како ест више пис, радї трѣвѣ монастырѡ ѡкоже да ест помощѣ и съ ѡкрѣпленіе и за посланіе и въспоминаніе господство ми и не вът кождо непоколѣбно, порнзмо господство ми.

Ешеже и закланіе поставнх господство ми: <п> вътшествїю господство ми кого нзберет господъ Богъ вѣти господаръ земан Блшкоє или вът срдїчнаѡ плода господство ми или вът сродник наше или по гресѣх наши или вът ннноплѣмник, да аше почтет и поновит и ѡкрѣпит сїю хрисовѣл господство ми и да ѡтверднт свѣтою монастырѡ и да вставнт сїю село за вѣсѣх ѡкоже зде въчинено ест, да имати вечное въспоминаніе и да ест вѣм Богородица Марїа помощница въ страшиѣм соудшнм дмнн. И ащелнже не почтет и не поновит и не ѡтверднт сїю хрисовѣл господство ми за мланое прощеніе нь раздрѡшт млананіе господства ми того да ест трѣклет и аѡвресан вът тнї свѣти вътцн еже сѡт въ Некн и да имат частїю със Іѡда и със Ірїѡ и съ нннлнн невѣрнїн Іѡден еже възвнше над кръв господа Бога и спаса нашеѡ Ісуса Христа и рекят: „възвнх, възвнх, распнн его“ и кръв его над ннх и над чеда нх ѡкоже ест и бѡдет въ вѣкѣ, дмнн.

Сеже ѡбо и сведетелїн поставлѣем господство ми: жѡпан Хрнза вѣл дворннкѡ и жѡпан Бладѡл вѣл лѡѡфет и жѡпан Трѡфанда вѣл вѣстїѡр и жѡпан Мнѡ вѣл спатар и жѡпан Дѡмнтракн вѣл столннк и Дїѡмандн вѣл комнн и жѡпан Костанднн вѣл пѣхарннк и жѡпан Конднлѡ вѣл постелннк. И нспрївннкѡ,...¹.

И напнсах аз Лепѡдат лѡѡфет със посченїа Снмев ѣ лѡѡфет въ граду Бѣквѣщн мѣсѣца юнїе ѣ дннн и вът Іѡдама до нннѣ, въ лѣт ѡвраз.

† Іw Плевѡдрѡ вѣвѡвда, млостїю Божїю господннѡ.

Иw Плевѡдрѡ воєвода <т.р.>

† In Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpînitorul, Io Alexandru voievod, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Pliș voievod, din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu stăpînind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și herțeg al părților de peste munți, Amlaș și Făgăraș. Am binevoit domnia mea cu a mea bunăvoință, cu curată <și> luminată inimă a domniei mele, ca să proslăvesc pe Dumnezeu, care m-a proslăvit și cu slavă m-a înălțat pe scaunul sfîntrăposaților părinți ai domniei mele.

Iată am dăruit și domnia mea acest atotcinstit și cu frumoasă față și preacinstit, care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest hrisov al domniei mele, sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numită Bistrița, unde este hrainul preasfintei curatei și prea binecuvîntatei stăpînei noastre de Dumnezeu

¹ Loc alb.

născătoare și pururea fecioară Maria și cinstita ei Uspenie și părintelui egumen Vasilie și tuturor fraților viețuitori în sfântul lăcaș, ca să-i fie satul Costeștii, din județul Vâlcea, tot, cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul din câmp și din pădure și din apă și din vie și din munte și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, după vechile hotare și semne.

Pentru că acel sat mai sus-scris au fost mai înainte vreme cnezi. Astfel, a cumpărat răposatul Mihail voievod de la toți megiașii din sat, însă să se știe, anume: de la Miclea cu ceata lui și Voicul cu ceata lui și Barbul cu ceata lui și Popa cu ceata sa și Oprea al Moașei cu ceata sa, pentru 42 000 aspri gata. Și s-au vîndut ei singuri, de a lor bunăvoie răposatului Mihail voievod, fără nici o silă de la domnia lui. Și s-au închinat ei să fie vecini, în veci.

Iar apoi, răposatul Mihail voievod, domnia lui a dat și a dăruit acel sat mai sus-zis Costeștii, toți, la sfînta mănăstire pentru pomenirea lui și a părinților domniei lui, ca să fie sfîntei mănăstiri de întărire.

Însă cînd a cumpărat Mihail voievod acest sat mai sus-spus, a fost atunci la ieșirea lui din țară și era în mare strîmtoare și supărare dinspre toate părțile și cu micșorarea agoniseliu de bani. Iar apoi s-a gîndit să întărească sfînta mănăstire mai sus-zisă. Și de acolo din pușinii bani pe care i-a avut domnia lui, iarăși pentru leafa unor ostași care erau atunci lîngă Mihail voievod, i-a întrebat pe toți ostașii aceia: voiesc să lase partea lor de leafă și să cumpere acel sat mai sus-spus, să fie pentru Dumnezeu la sfînta mănăstire pentru pomaņa domniei lui? Iar ei ostașii au strigat cu mare glas: să fie după bunăvoia lui și pentru sfînta mănăstire mai sus-zisă, ca să-i fie de întărire și călugărilor de hrană și domniei lui veșnică pomenire. Și pentru neputința domniei lui și pentru atîta nevoie ce a avut, a stat cităva vreme cu acei ostași la sfînta mănăstire. Și atunci, cînd a cumpărat mai sus-zisul sat, acei vecini care au fost cnezi, ei au spus ca să-i scoată răposatul Mihail voievod de la bir și de la toate mîncăturile. Și apoi a fost întocmirea lor; astfel au luat acei megiași toți aspri mai sus-zisi și s-au închinat să fie vecini. Astfel, după aceea, răposatul Mihail voievod a dăruit acel sat la sfînta mănăstire <și> i-a scos atunci, pe acea vreme, de la bir și de la găleată și de la gorșină și de la stupi și de la porci și de la cai de olac și de la bou și de la fîn și de la miere și de la oaie seacă și de la toate mîncăturile cîte sînt peste an în țară, de toate să fie iertați în zilele vieții domniei lui și la toți binecredincioșii domni să fie iertați cit va dăinui sfînta mănăstire. Așa a lăsat atunci răposatul Mihail voievod cu mare blestem, după plecarea domniei lui, pentru că s-a vîndut satul Costeștii vecini domnești, iar domnia lui, răposatul Mihail voievod, a arătat această milă.

<Și> am văzut domnia mea și cartea domniei mele, din primul rînd de domnie, cum este mai sus-scris, cînd a fost cursul anilor 7125. Astfel am înnoit-o domnia mea cu acest hrisov.

<Iar> apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, în al doilea rînd de domnie, aici în Țara Românească, la scaunul domniei mele, iar domnia mea încă m-am milostivit pentru sfînta mănăstire Bistrița mai sus-scrisă de am iertat satul Costeștii să fie în pace și iertați de bir și de găleată și de fîn și de bou și de oaie seacă și de cal și de miere și de ceară și de împrumut și de lucru domnesc și de banii de județ și de cășărie și de cai de olac și de mertice și de podvoade și de berbec de sulgiu și de opăcinași și de toate dăjdiile și mîncăturile cîte sînt peste an în țara domniei mele, de toate să fie iertați în zilele și în viața domniei mele, cum au fost iertați și de mai înainte vreme, în zilele altor domni cît va dăinui sfînta mănăstire, pentru că s-a îngropat răposatul Pîrvul banul, tatăl strămoșului domniei mele, Io Băsărab voievod, acolo în sfînta mănăstire Bistrița, care a fost făcută de domnia lui. Și am văzut domnia mea și hrisoavele de milă și de iertare ale altor domni cu mare blestem, cum este mai sus-scris.

Pentru aceasta, domnia mea încă am lăsat satul Costeștii să fie iertați de toate dăjdiile mai sus-spuse, cum este mai sus-scris, pentru treaba mănăstirii ca să fie ajutor și de întărire și de ascultare și pomenire a domniei mele și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din ruda noastră, sau după păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări acest hrisov al domniei mele și va întări sfînta mănăstire și va lăsa acest sat de toate, cum este aici spus, să aibă veșnică pomenire și să vă fie născătoarea de Dumnezeu Maria ajutoare la cumplita judecată, amin. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări acest hrisov de milă și de iertare al domniei mele, ci va strica mila domniei mele, acela să fie de trei ori blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți care sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu ceilalți iudei necredincioși, care au strigat asupra sîngelui domnului Dumnezeu și mîntuitorul nostru Isus Hristos și au spus: „ia-l, ia-l, răstignește-l“ și sîngele lui asupra lor și asupra copiilor lor, cum este și va fi în veci amin.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și Diamandi mare comis și jupan Costandin mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic...¹

¹ Loc alb.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, cu învățătura lui Sima al doilea logofăt, în cetatea București, luna iunie 15 zile și de la Adam pînă acum, în anul 7137 <1629>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., Peceti, nr. 43 (M-rea Bistrița I/18).

Orig., perg. (64 × 40,5), pecete atirnată, deteriorată.

Cu o trad. din 1777; alte traduceri ibidem, mss. 192, f. 145v-146, 201, f. 26-28 și 713, f. 616-619 și la Arh. St. Rm. Vilcea, ms. 72, f. 14.

305

1629 (7137) iunie 15, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește m-rii Tismana satul Corzi, din jud. Mehedinți, în urma unor judecăți.

† Милостію Божією, Іо Алѣксандръ воєвода и господиень, синъ покойнаго Іо Нѣпашъ воєвода, сѣктомъ божествени монастыр глаголемъ Тисмѣна, храмъ свѣтѣ Богородице, са сѣ-и fie satul Corzii, ot sudstvo Meh<edinți>, cu tot hotarul și cu rumâni și cu tot venitul cît se va alége, pentru că acest sat Corzii fost-au al mănăstirii Tisménei de moșie, ce au fost înpresurat fără direptate de Ion păharnicul de Paia, tatăl lui Lațco comis, moșul Predei.

Deci cîndu au fost acum, în zilele domnii méle, avut-au părintele egumenul Theofil piră cu Preda, nepot de fecior lu Ion peharnic, aicea înainte domnii méle în divan pentru satul Corzii. Și așa pîriia Preda cum a fost a lui de moșie, n-au fost al mănăstirii. Și au scos Preda în divan și o carte a Radului vovoda, fecio[cio]rul Mihnei vovod, făcută mincinoasă și fără direptate pre satul Corzii. Într-acăia, domnia mea am căutat și am judecat pre drept și pre lége, împreună cu toți cinstiții deregătorii domnii méle și am adevérit domnia mea cu tot divanul, cum au fost satul Corzii al mănăstirii Tisméana de moșie de multă vréme, ce l-au fost înpresurat Ion peharnic în silă și fără direptate. Ce au rămas Preda, nepot lui Ion peharnic, de lége denaintea domnii méle pentru că au mărturisit mulți boiari în divanu: Stamati aga și Dumitru căpitan Filieșanul și Mihai cliucer cum n-au avut Ion peharnic nici o treabă cu Corzii. Deci i-am luat domnia mea cartea Radului vovod de în mina Predei de o am spart. Și am dat domnia mea satul Corzii mănăstirii Tisménei, iar Preda să n-aibă treabă.

Derept acéia și voi, rumânilor de în Corzi, în vréme ce veți vedea ceastă carte a domnii méle și oamenii egumenului Theofil de la Tisméana, iar voi să căutați să aveți <a> asculta de călugări de toate ce vă vor da învățatură,

că v-am dat domnia mea cu divanul să fiți iară ai sfintei mănăstiri Tismeana, cum ați fost și mai denainte vréme, așa să fiți și acum, că așa iaste învățătura domnii méle. **Инако да нѣст, по реч господства ми.**

И исправник, сам реч господства ми.

Писъ Лепъдатъ ѿ Бѣсѣрци, мѣсеца юнѣ еѣ дѣни, въ лѣтѣ «зрлз».

† Іоу Плиѣандръ киевска, милостію Божію господань.

Іоу Плиѣандръ конкода <т.р.>

Ѹчиа вторн логофет.

Academia Republicii Socialiste România I/4.

Orig., hirtie (29 × 20), pecete aplicată, sfărîmată.

Copie la Arh. St. Buc., Condica m-rii Tismana, nr. 330, f. 264v- 265.

EDIȚII. Bianu, *Doc. rom.*, 162—163.

306

1629 (7137) iunie 15, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Radu logofăt moșia Cuciul, unde a fost palanca Gherghitei, cu rumâni și mori.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului, răposatului Io Iliăș voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele boerului domnii mele Radului logofăt și cu feciorii, ciți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui moșie ce să cheamă Cuciul toată, unde au fost palanca din susul orașului Gherghiții, însă partea jupînesii Neacășii din Cuciul toată și partea Cîrstii logofăt din Buciumeni toată, din cîmpu și din pădure și din apă și cu rumânii și cu vaduri de moară și cu morile ce le-au făcut Radu logofăt și din siliștea satului de pretutindené, oricît s-ar alege, din hotar pînă în hotar.

Pentru că această moșie ce scrie mai susu au fost cumpărată de răposat Șerban voevod în zilele domnii lui, cîndu au fost domn Țării Rumânești, dă la Neacăș, fata lui Stan din Cuciul, și dă la Cîrstea logofăt din Buciumeni, drept 15.000 aspri gata, pă vremea cînd au făcut palanca Gherghiții și au fost moșie domnească. Iar după aceia s-au stricat palanca și au rămas acel loc pustiiu făr de treabă, iar răposatului Șarban voevod au socotit de au miluit pă boerul domnii mele Radul logofăt cu acest loc și cu mori ce au fost făcute de răpoosatul Șarbanu voevod la apa Prahovii, pentru dreapta slujbă ce au slujit domnii lui și pentru multă pomană.

Iar după aceia, în urma lui Șarban voevod, cînd au fost Radu logofăt în pribegie cu Șarban voevod și am stătut însumi domniia mea a fi domnu Țării Rumânești, în zilele domnii mele în rîndul dîntii, iar domniia mea în-

sumi am fost dat acel locu și cu morile din Prahova cinstitului boerului domnii mele jupan Stiriian biv vel vistier.

Iar după aceia, cînd au fost acum în zilele domnii mele întru a doa domnie aici în Țara Rumânească, iar boerul domnii mele Stiriian iarăș au luat acel locu și cu morile ce au fost făcute de Radu logofăt. Iar după aceia Radu logofăt, el au venit înaintea domnii mele la divan și au arătat cartea răposatului Șarban voevod aceia de cumpărătoare și dă mila și cartea lui Gavriil voevod și cartea Radului voevod și cartea lui Alexandru voevod, feciorul răposatului Radu voevod, la mîna boerului domnii mele Radu logofăt, cum au întărit mila și pomana răposatului Șarban voevod.

Apoi întru aceia, domniia mea încă însumi am socotit împreună cu toți cinstiții boerii domnii mele cum după cărțile și după mila acelor domni n-am vrut nici domniia mea a intra în blestem ca să sparg și să calcu mila și pomeana. Și au fost și boerul domnii mele jupîn Stiriian vistier de față cu Radu logofăt înaintea domnii mele la divan și au scos Stiriian vistier și hrisov domnii mele de milă dintru-ntîia domnia preste moșia de la Cuciul. Apoi întru aceia domniia mea încă însumi am dat și am miluit pă boerul domnii mele Radu logofăt cu toată moșia din Cuciul și cu morile ce scrie mai susu, ca să fie domnii mele pomană, iar boerului domnii mele Radului logofăt să-i fie acel loc de baștină, neclătit în veci.

Și am luat domniia mea din divan hrisov domnii mele de la mîna lui Stiriian vistier de l-am dat însumi în mîinile Radului logofăt cu moșie cu tot, iar Stiriian vistier nimica de acum treabă să nu aibă, pentru că cine au fost cumpărat acela au și miluit. Apoi n-am vrut însumi domniia mea ca să stric pomana, ci mai vîrtos am întărit și am înnoit însumi și domnia mea și preste această carte a domnii mele cum au fost și mai dinnainte vreme și cum însumi am văzut domniia mea și cărțile celorlalți domni cu mare blestem întărite toate una după alta, cum scrie mai susu.

Pentru aceasta am dat însumi domniia mea boerului domnii mele Radului logofăt, ca să-i fie lui moșia din Cuciul și cu rumâni și cu morile de baștină și ohabnică feciorilor și nepoților și strenepoților și de nimenea să nu să clătească după zisa domnii mele.

Încă și jurămînt am pusu domniia mea: după petrecerea domnii mele pre cine va alege domnul Dumnezeu a fi domnu Țării Rumânești sau din roada inimii domnii mele sau din rudeniile noastre sau pentru păcatele noastre din alt neam, de va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domnii mele de milă, pre acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui, iar în veacul viitor sufletul lui; iar oricare nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domnii mele, ci o va călca și o va sparge și o va strica acela să fie de trei ori blestemat și anathema și afurisit de 318 sfinți

părinți care au fost la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Ariia și cu alți necredincioși jidovi la un loc.

Iată dar și mărturii am pusu domniia mea pe: jupan Hrizea vel dvornic i jupan Vladul vel logofăt i jupan Trufanda vel vistier i jupan Miho vel spatar i jupan Dumitrache vel stolnec i jupan Diiamandi vel comis i jupan Costandin vel peharnic i jupan Condilo vel postelnic. Și ispravnic, Vlad vel logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în scaunul cetăți București luna iunie 15 zile și de la zidirea lumii, de la Adam pînă acum toată scrisoarea, curgearea anilor 7137, iar de la nașterea lui Hristos, 1629.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Radu Vodă, nr. 256, f. 269v—270.
Traducere.

307

1629 (7137) iunie 18, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Coandă mare armaș satul Băldăluu lui Buia, jud. Dolj.

† Многостію Божію, Іу Плиѣандръ коевод и господинъ вѣсон земли Угрово-влахѣнско, синъ великаго и прѣдобраго, поконнаго Іу Іанаш коевод. Дават господство ми сію повеленіе господства ми почтеномѣ правителю господства жѣпан Коанда велики армаш и съ синови си, елице мѣ Богъ даст, такоже да мѣ ест село Бăлдăлуи Бѣив, шт сѣдство Долж, <вѣе село, съе>¹ вѣе хотаром и съе вчинин и съе вѣе ходоком шт полю и шт шѣла и шт водѣ и шт седалище селов, шт посвѣде, вѣре елика се хтет избрати шт през вѣеѣх хотарове, шт хотар даже до хотар.

И вчинини ешеже да се знает по име: Кръчюн и съ синови и Станчюл Пъ-нѣлаъ съ синови си [синови] и Стѣнислав съ синови си и Стѣриѣ съ синови его и Пѣтрѣ съ <синови его>² и Ѡпрѣ, браточед Стѣнислав и Йерам съе синови си и Іуи Мѣцѣлескѣл съ синови си и Нѣгѣл съе синови си и чѣтери сини Марков съ синови нх и дви сини Падек <съе синови нх>¹ и Драгомир съ синови и Бладѣл Негрѣ съе синови и Стан и Немѣ съ синови его и Пѣтрѣ Царѣ-Лѣнгъ съ синови си и Стѣнислав Болдѣ съ синови си и Ѡпрѣ, брат Болдѣ, съ синови си и Стоган Пѣръш съ синови его и Стан Дѣме и двѣ брати и Нѣкшѣ съе синови си, зѣт Радѣл.

¹ Loc alb.

² Omis.

И хотарове селове да се знает: из гор вт къ хотарѣа Цюрек и дорн ѝ Дрѣмѣа Пѣркарюлок и дорн ѝ Мъгѣра Къцѣлан и вт тѣа дорн ѝ...¹ маъко съ Пърѣа и вт тѣа дорн ѝ Дрѣмѣа Бѣханѣлок,...¹ и дорн ѝ Дрѣмѣа Стежарюлок.

Понеже сѣе више речени именити людѣе вниан ест наипрѣжде прѣвнвателѣи ѝ снанищѣе еже се зовет Бѣладѣлюа Бѣек, а потом вѣамо, вни се сѣт приселнт пакже по ниѣном мѣсто зовемаго Доа Тѣресѣра, <въ един>² хотар а една вчнинѣ. И вниан сѣт въс людѣе кнези със вчнинѣ нм вт дѣди за прѣдѣди, ещѣе вт давно време, вт при дѣнѣе прочѣим старн господарн.

И потом, къда ест вни съда, въ пре дѣнѣи господства мн, а сѣн више речени людѣе вт Бѣладѣи Бѣек, иже седет Доа Тѣресѣра, вни сѣт пришан въснх пред господства мн ѝ великѣи днѣан и ѝ пред въсѣлн болѣром, за ниѣном добраволю, без ни едно силостѣю вт ниѣто тере продадоше <се>² вечниѣи със синовн нх и със въсѣх втвчестѣе им и вт Бѣладѣлюа Бѣек и вт Доа Тѣресѣра, със въсѣх хотарове, почтеномѣ правитѣаю господства мн жѣпан Кондек велики армаш за дѣди нѣ и за покѣпенѣем, за вѣон жнати готови, със знаниѣе въсѣх мегнашом вт гор и вт доа и вт вкрѣст мѣстом, и а въсѣлн болѣром великѣи и мали сеѣднтелѣе, написани ѝ запис, на нмѣ: жѣпан Хризѣ дворник и жѣпан Бладѣа вел логофѣт и Папа внѣ вел дворник и Ивашко внѣ вел дворник и Трѣфанда вел вистнѣар и Миѣо вел спатар и Глигорѣе внѣ вел комне и Костандин вел пѣхарник и Мѣшат вел савжер и Дѣмитрѣ вистнѣар и вт Барденицѣ, Етамате ага и вт Брѣнковѣни, Матеѣ внѣ вел агъ и вт Филиаши, Дѣмитрѣ внѣ къпитан и вт Коцофѣни, Миѣаю кавчар и вт Комаѣе, Етанко кавчар и вт Дѣлга, Пѣтрашко постѣаник и вт Брѣнковѣни, Прѣда спатар и Митрѣ вел пѣхарник и вт Пам, Прѣда постѣаник и вт Фѣлкон, Пѣтрѣ логофѣт и вт Епинѣни, Дѣмитрашко постѣаник и вт Харѣтоага, Миѣан и вт Еѣхаѣъ, Миѣаю и лнози болѣри [которн не сѣт писани заде въ книга сил. И далн ест и една книг поконномѣ Радѣаа воевода, синѣ Миѣиѣ воевод, что ест нмал вни за скѣпованиѣе вт къ господства емѣ и вт испрѣво рѣдо за господствѣе, вт тогда вист течениѣ лѣтом хѣрк. над село Бѣладѣлюа Бѣек, на рѣкѣ жѣпан Кондек вел армаш, пакже да ю ест вечниѣи със вчнина и вт Бѣладѣлюа и вт Доа Тѣресѣра и рѣкѣа ест како непонмѣлан дрѣге кинге, а ещѣе хокет извѣднт иѣкогда иѣкне кинги въ ино вѣбраз тѣх кинги да не се вѣрѣеше нѣ да стонт лѣжннчѣ, понеже сице приѣател вт пред господства мн и вниан сѣт въсн за лицѣ.]

Его ради, дадох съм господство мн почтенаго правитѣаю господства мн жѣпан Конда вел армаш, пакже да нѣ ест село Бѣладѣлюа Бѣек, иже се зовет ннѣ Доа Тѣресѣра със въсѣ хотарове и със въснх вечниѣи със въс доходоком вчнинѣ дѣдинѣ и въ вѣхаѣ синовом и вѣвком, прѣвнвчѣтом и не вт когождо поколѣвнѣю, порнзмо господства мн.

¹ Loc alb.

² Omis.

ЖЕЖЕ СЕО СЕДІТЕЛІН ПОСТАВАКЕМ ГОСПОДСТВО МИ: ЖЪПАН ХРИЗА ВЕЛ ДВОРНИК, ЖЪПАН БЛАДЪА ВЕЛ ЛОГОФЕТ, ЖЪПАН ТРЪФАНДА ВЕЛ КИСТІАР, ЖЪПАН МИХО ВЕЛ СПАТАР И ЖЪПАН ДЪМИТРАШКО ВЕЛ СТОЛНИК И ЖЪПАН ДИШАМАНД ВЕЛ КОЛНИС И ЖЪПАН КОСТАДИН ВЕЛ ПЕХАРНИК И ЖЪПАН КОЛДАНО ВЕЛНИК ПОСТЕЛНИК. И ИСПРАВНИК, БЛАДЪА ВЕЛ ЛОГОФЕТ.

И НАПИСА, ЛЕПЪДАТ ЛОГОФЕТ, ВЪ НАСТОЛНИ ГРАДА С БЪСКЪРЦИН, МЪСЕЦА ЮНИЕ НЪ ДНИ, ВЪ ЛЪТЪ ХЪРАЗ А <ИТЪ> РОЖДЕСТВО ХРИСТОВЪ ХАХКЪ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Coanda mare armaș și cu fiii săi, cîți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie satul Băldăluu Buiei, din județul Dolj, <tot satul cu>¹ tot hotarul și cu vecinii și cu tot venitul din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste toate hotarele, din hotar pînă în hotar.

Și vecinii încă să se știe, anume: Crăciun și cu fiii și Stanciul Pănăilă cu fiii săi și Stănislav cu fiii săi și Steriia cu fiii lui și Pătru cu <fiii lui>² și Oprea, vărul lui Stănislav și Avram cu fiii săi și Ioan Mițălescu cu fiii săi și Neagul cu fiii săi și patru fii ai lui Marco cu fiii lor și doi fii ai lui Aldea <cu fiii lor>² și Dragomir cu fiii și Vladul Negru cu fiii și Stan și Nemea cu fiii lui și Pătru Țară-Lungă cu fiii săi și Stănislav Boldea cu fiii săi și Oprea, fratele lui Boldea cu fiii săi și Stoian Pîriș cu fiii lui și Stan Dume și doi frați și Neacșu, ginerele lui Radul, cu fiii lui.

Și hotarele satului să se știe: din sus dinspre hotarul lui Giurea și pînă în Drumul Purcariului și pînă în Măgura Cățelei și de acolo pînă în...¹ Balta cu Părul și de acolo pînă în Drumul Buhanului <unde se hotăraște cu Néicul de Biroslaveni>¹ și pînă în Drumul Stejariului.

Pentru că acești mai sus-ziși numiți oameni au fost de mai înainte vreme locuitori în siliștea care se numește Băldăluu Buiei, iar apoi încoace ei s-au mutat iarăși pe locul lor, numit Întorsura de Jos, <într-un>² hotar și o ocină. Și au fost toți oameni cneji cu ocinele lor din moși din strămoși, încă din vremea de demult, din zilele altor bătrîni domni.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, acești mai sus-ziși oameni din Băldăluu Buiei, care șed în Torsura de Jos, ei au venit toți înaintea domniei mele în marele divan și înaintea tuturor boierilor, de bună-voia lor, fără de nici o silă de la nimeni, de s-au vîndut vecini cu fiii lor și cu toată moștenirea lor și din Băldăluu Buiei și din Torsura de Jos, cu toate hotarele, cinstitului dregător al domniei mele jupan Conde mare armaș, de moștenire și de cumpărare pentru 478 galbeni gata, cu știrea tuturor

¹ Loc alb; completare după doc. din 1629 aprilie 23.

² Omis.

megiașilor din sus și din jos și din jurul locului și a tuturor boierilor mari și mici, martori scriși în zăpis, anume: jupan Hrizea vornic și jupan Vladul mare logofăt și Papa fost mare vornic și Ivașco fost mare vornic și Trufanda mare vistier și Miho mare spătar și Gligorie fost mare comis și Costandin mare paharnic și Mușat mare sluger și Dumitru vistier și din Vardeniță, Stamate aga și din Brîncoveni, Matei fost mare agă și din Filași, Dumitru fost căpitan și din Coțofeni, Mihai clucer și din Comani, Staico clucer și din Dîlga, Pătrașco postelnic și din Brîncoveni, Preda spătar și Mitrea mare paharnic și din Paia, Preda postelnic și din Fălcoi, Pătru logofăt și din Spineni, Dumitrașco postelnic și din Hargetoaia, Mihai și din Ohabă, Mihai și mulți boieri care nu sînt scriși aci în cartea aceasta. Și au dat și o carte a răposatului Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, pe care ei o aveau de răscumpărare de la domnia lui și din primul rînd de domnie, de cînd a fost cursul anilor 7120 pe satul Băldăluu Buiei la mîna jupanului Conde mare armaș, ca să-i fie vecini cu ocina și din Băldăluu și din Torsura de Jos și au spus că nu mai au alte cărți, iar dacă vor scoate vreodată niște cărți, în alt chip să nu se creadă acele cărți, ci să stea mincinoase, pentru că astfel s-au prins dinaintea domniei mele și au fost toți de față.

De aceea, am dat domnia mea cînstitului dregător al domniei mele jupan Conda mare armaș, ca să-i fie satul Băldăluu Buiei, care se chiamă acum Tosura de Jos cu toate hotarele și cu toți vecinii, cu tot venitul, ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar martori punem domnia mea: jupan Hriza mare vornic, jupan Vladul mare logofăt, jupan Trufanda mare vistier, jupan Miho mare spătar și jupan Dumitrașco mare stolnic și jupan Diamandi mare comis și jupan Costandin mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic, Vladul mare logofăt.

Și am scris Lepădat logofăt, în cetatea de scaun în București, luna iunie 18 zile, în anul 7137, iar de la nașterea lui Hristos, 1629.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Căldărușani și Fedeleșciori, ms. 721, f. 837—8.
Copie.

308

1629 (7137) iunie 18, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește m-rii Tismana satul Corzii, din jud. Mehedinți, în urma unor judecăți.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a tot pămîntul Țării Rumânești, feciorul marelui și preabunului, răposatului Io Iliăș voievod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele, sfintei mănăstiri ce să

numește Tismana, unde iaste hramul cinstita ei adormire și părintelui igumen Theofil și tuturor fraților cîți lăcuescu întru acel sfînt lăcaș, ca să-i fie satul Corzii din sud. Mehed<inți>, tot satul cu tot hotarul și cu toți rumâni și cu tot venitul, din cîmpu și din pădure și din apă și din seliștea satului, de pretutindenea veri cîtu să va alége de preste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, pre hotară bătrîne și pré sémne. Pentru că acest sat Corzii, ce iaste mai sus-scris, el au fost de moștenire, bătrîn și dreaptă moșie a sfintei mănăstiri Tismana, încă de mai nainte vréme.

După aceea, cînd au fost în zilele răposatului Petru voevod Cercel, iar călugări din sfînta mănăstire Tismana, ei au avut pîră pentru satul Corzi cu Bodin vătaf, tatăl lui Ion comis din Paia. Și așa au fost pîrînd Bodin vătaf, înaintea lui Pătru voevod Cercel, cum că iaste acel sat Corzi al lui de moștenire. Întru aceia Petru voevod, domnia sa au căutat și au judecat pre dreptate și pre lége și au adevărat domnia sa atuncea cu tot divanul, cum că au fost satul Corzi al sfintei mănăstiri Tismana de moștenire, iar Bodin vătafu n-au avut nici un améstec. Și au rămas atuncea Bodin vătaf de lége și de judecată.

Iar după aceea, cînd au fost în zilele răposatului Ștefan voevod, iar Bodin vătaf și feciorul lui, Ion comis, ei iar au ridicat pîră pentru satul Corzi și al doilea rîndu și nu s-au putut odihni călugării. Și așa pîra ei precum și de mai nainte. Întru aceia Ștefan voevod, domnia sa au căutat și au judecat pre dreptatia lui Dumnezeu și încă bine nu s-au încredințat domnia-sa, ci au trimis un boieri credincios, de au adunat mai mulți boieri și oameni buni di prinprejur de au adevărat cu sufletele lor, cum că nimic treabă n-au avut Bodin vătaf și fiiu-său Ion comisu cu satul Corzii, pentru că au fost al sfintei mănăstiri Tisménei de moștenire, iar Bodin vătaf el au umblat prin taină de au făcut cărți mincinoase pe satul Corzi.

După aceea, cînd au fost în zilele răposatului Radului voevod, feciorul Mihnei voevod, întru întîia domnie, cînd au fost curgerea anilor 7120, după moartea lui Bodin vătaf, iar fiiu-său Ion comisu, el au fost înpresurat satul Corzi al sfintei mănăstiri Tisménei în sila lui și făr de dreptate și au luat și cărțile mănăstiri cu silnicie făr de judecată, făr de nimic.

După aceea, cînd au fost ácuma în zilele domnii méle, după moartea lui Ion comis, iar părintele egumen Theofil cu toți călugări din sfînta mănăstire Tismana ei au avut pîră înaintea domnii méle în marele divan, cu Preda postelnic, nepotul lui Ion comisu, pentru satul Corzi ce iaste mai sus-scris și au venit înaintea domnii méle în divan de s-au pîrît de față. Și așa pîra Preda postelnic cum au fost al lor de moștenire și au arătat în divan o carte a lui Radu voevod, feciorul Mihnei voevod, fiind mincinoasă făcută de rămas pe satul Corzi ce iaste mai sus-scris.

Întru aceia, domnia mea am căutat și am judecat pre dreptate și pre lege împreună cu părintele nostru întâiul mitropolit chir vlădica Grigorie și cu toți cinstiții dregătorii domnii mele și bine am deverat domnia mea cu tot divanul, cum că iaste satul Corzi al sfintei mănăstiri Tisménei de moștenire. Și au mărturisit înaintea domnii mele toți boeri de peste Olt, anume: Stamate aga și Dumitru căpitan Filișanu și Mihai clucer Coțofeanul și mulți boeri roșii, cum că s-au fost înpresurat satul Corzi de Ion comisu, fără de dreptate și au fost al sfintei mănăstiri Tisménei de moștenire. Apoi au rămas Preda postelnic de lege și de judecată dinnaintea domnii mele. Și au văzut domnia mea și cartea Radului voevod pre caré atunci o am rupt în divan.

Drept aceasta, am dat și domniia mea sf<intei> mănăstiri Tismana satul Corzi, tot, cu tot hotarul și cu toți rumânii și cu tot venitul, moșie întru moștenire și de întărire și de hrană și de nimenea să nu să clătească după porunca domnii mele.

Iată dar și mărturii am pus domniia mea: jupan Hriza vel vornic și jupan Vladu vel logofăt și jupan Trufanda vel vistier și jupan Mihu vel spatar și jupan Dumitrache vel stolnic și jupan Diamandi vel comis și jupan Costandin vel paharnic și jupan Condilo vel postelnic. Și ispravnic, jupan Vladu vel logofăt.

Și am scris eu, Soare gramaticul, în scaunul cetății București, iunie 18, leat 7137 <1629>.

Io Alexandru voevod.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Tismana, nr. 330, f. 265—266.
Traducere

309

1629 (7137) iunie 20, București.

Alexandru Iliș voievod întărește m-rii de la Argeș ocină la Futești pe baltă, în jud. Ialomița și balta Săltava.

† Въ Христа Бога, благовернии и благочестивнии и Христолюбивнии и самодержавнии Іу Ілѣѣандроу коевода, синь великаго и прѣдобраго поконником Іу Ілѣѣаш коевода, Божію милостію <и> Божію дарованіем, владающим и господствующим въ сон землѣ Оугррорвладѣинское ещези западенским страннам, Ямлашь и Фагарашь херцег. Благопроизвольху господство ми своимъ благо произволеніем, чьстым и свѣтлымъ сръдцемъ господство ми, яко прославити прославляшаго ме Бога и съ славою възнесшаго мѣ на прѣстолѣ свѣтопочинешѣх родителю господство ми.

Сеже даровах и господство мо съи въ свѣчестнии и благоверзании и прѣпочтани еже надъ всѣми чьстїи даров настоящихъ сїе хрисовоуа господство ми свѣ-

тѣн божественѣн монастырѣ нарицаемаго Ирѣиш, надѣже ест храмъ чьстное юо оуспиѣе и штицѣ егѣмена Мелантїе и въсѣмъ братїамъ елицн живеоуцимъ въ свѣтѣмъ шентели, ѣкоже да мѣ ест шчинѣ и вечинн ѣ Фѣтецин по благо въ соудство Шломицѣ, али делъ Ялѣзловъ Рогозовѣ сва, понеже ест бнл пошелъ жѣпанъ Ялѣзла дворникъ Рогозовъ прѣдъ поконинномъ Радѣла воєвода, синѣ Радѣла воєвода, когда бнст теченїе лѣтомъ хѣлс, тире ю подаде и приложихъ делъ его въсѣхъ свѣтомѣ вишереченомѣ храмѣ самъ сконшмъ добромъ волю дѣше соомъ радї и дѣше радї родителю емѣ, Нанѣла Рогозовѣ и почто ради родителѣ его, Нанѣла, шн си ест загниѣла главомъ радї синна своєго Ялѣзла дворникъ.

И пакъ да мѣ ест свѣто<мѣ> монастырѣ Ирѣиш ѣ Фѣтецин делъ Бадѣкъ сва, понеже ю бнл покопнл егѣмена Гевургїе и съ братїе шт Бадѣкъ, за хѣсн аспри готовн. И пакъ да мѣ ест свѣтомоу монастырѣ такожде шчинѣ оу Фѣтецин, али шт половиню за селѣ четверѣти дѣла, Ѣнѣсѣв, сва, понеже ю ест бнл покопнл егѣмена и съсѣ братїе шт свѣтомѣ монастырѣ шт надъ Ѣнѣсѣв, за хѣ аспри готовн, тере ест приложитъ свѣтомѣ монастырѣ. И пакъ да мѣ ест свѣтомѣ монастырѣ Ирѣиш шчинѣ ѣ село ѣ Фѣтецин по благо, елико ест дѣла Пѣпѣскѣ, понеже ест бнл пошелъ Драголирѣ Ѣкѣртѣловъ и шѣр его, Ѣтан пѣхарникъ, кѣпнѣ съсѣ жителннцѣхъ си, тере ест поклоннл и дадохъ поконинномѣ Радѣла воєвода, синѣ Радѣла воєвода, половинѣ шт више реченѣ ннхнѣ шчинѣ, али шт нлхномъ добро волю, шт когда бнст теченїа лѣтомъ хѣн. И потомъ Радѣла воєвода, господство емѣ ест бнл далъ и приложнл више речена шчинѣ свѣтомѣ монастырѣ Ирѣиш, а дрѣга половинн шнн сѣт бнлн продали пакнже свѣтомѣ монастырѣ Ирѣиш, за хѣхї аспри готовн. И ешеже нл ест бнл далъ Радѣла воєвода тогда по єдномъ свитномѣ пашкѣ. Того радї, господство емѣ ест бнл приложнл више речена шчинѣ свѣтомѣ божественомѣ монастырѣ више пис. И видѣхъ господство шѣа дѣе хрисоевеле поконинномъ Радѣла воєвода, синѣ Радѣла воєвода, надъ сїе делн за шчинѣ шт Фѣтецин, како ест више писанно. Ѣ тогда въсѣ дрѣжалъ ест свѣта монастырѣ Ирѣиш сїе дѣдїнн шт Фѣтецин съсѣ добромнрно.

И потомъ, шт єдно разлогъ за вѣрѣме шѣамю, бнло ест притѣсннл делъ Пѣпѣскѣ шт Папа шт Пѣпѣнн. И потомъ, къда ест бнл послѣхъ, а Папа, шн ест бнл продадъ делъ Пѣпѣскѣ въсѣхъ Датковъ ключаръ Поточѣнл. И по сѣмрѣти его, а синѣ си Радѣла постѣлннкъ шт Поточѣнн, шн ест продавалъ делъ Пѣпѣскѣ въсѣхъ презъ въсѣ болѣринѣ господство мн дѣшмитрѣвѣ внстїаръ дѣдѣскѣ, въ дѣнїе Ялѣзландрѣ воєвода, синѣ Радѣла воєвода.

Таже къда ест бнл сѣда, въ дѣнїе господства мн, а штицѣ егѣмена Мелантїе съсѣ кллѣгерїн шт свѣта монастырѣ Ирѣиш, шн ест теглнл прѣхъ прѣдъ господства мн ѣ велнкїн днѣан радї дѣла Пѣпѣскѣ съсѣ Радѣла постѣлннкъ и съсѣ Датко пѣхарникъ, синн Датко ключаръ шт Поточѣнн и съсѣ дѣшмитрѣ внстїаръ и съсѣ вншцен Папѣкъ шт Пѣпѣнн. И сѣпрѣше се за лицѣ. И ѣвише кллѣгерїн ѣ днѣан хрисоевеле старн и ветхн и дрѣгн кнннн малѣншїе надъ сїе више реченн <делъ> шт Фѣтецин. Кѣ толи, господство мн сѣмъ глѣдахъ и сѣднхомъ по правъ и по законъ, кѣпнже съсѣ штицѣ

нашнѣ архимитрополит кър вѣдника Григорѣ и със вѣснѣмъ чѣститнѣи прѣвителиѣ господства ми. И сѣмъ истиньствовадъ господство ми със вѣс днѣномъ како сѣтъ дѣдѣнѣ правѣ свѣтомѣ монастырѣ Пргеш. Таже сѣмъ далъ господство ми, ѣкоже да дрѣжитъ свѣтамъ монастырѣмъ вѣ дѣла Пѣлѣскѣ тѣчѣю половинно, ѣже естъ бѣлѣ покѣпѣна със новѣци, а дрѣга половинно, ѣже естъ бѣла дала и поклонѣна вѣ Драгомирѣ Гекѣртѣловѣ и вѣ шоурѣомъ сѣ Гтанѣ пѣхарникѣмъ покоинномъ Радѣла воевода, сѣмъ Радѣла воевода, за вѣдѣно вѣрѣме, да вѣ дрѣжитъ Дѣмитрѣмъ вѣстѣарѣмъ Дѣдѣскѣла, понеже вѣ сѣмъ про<с>тиа господство ми радѣмъ сѣростѣюмъ шнѣмъ волѣри, что естъ бѣла продадъ на Дѣдѣскѣла вѣстѣарѣмъ, а дѣла Бѣдѣскѣ, что естъ бѣла прѣтѣснѣна вѣ Бѣдѣнѣ, на нѣмѣ Цигѣлѣмъ и Дѣмитрѣмъ, вѣ дѣнѣмъ Мѣхѣмъ воевода и продадъ Мѣютѣшнѣларѣ, да дрѣжитъ свѣтамъ монастырѣмъ Пргеш дѣла Бѣдѣскѣ вѣсѣхъ.

И прѣшеанъ естъ и вѣчнѣи вѣ Фѣтеши вѣмъ надъ сѣмъ дѣламъ за вѣчнѣи вѣше рѣчени которѣи сѣтъ бѣли наѣстари, тѣрѣ естъ сказадъ и свѣдѣтелствовадъ естъ и шнѣмъ прѣдъ господство ми како естъ дѣла Бѣдѣскѣ стара и права вѣчнѣи свѣтомѣ монастырѣмъ Пргеш, а Мѣютѣшнѣмъ ница трѣбѣтъ да не имѣтъ.

И пакъ да естъ свѣтомѣ монастырѣмъ Пргеш вѣлата сѣла Гѣлтава и вѣсѣмъ ѣзерѣмъ ѣже естъ тѣчѣюмъ прѣтнѣмъ сѣломъ Фѣтешналарѣ, дѣри до падаѣтъ вѣ Дѣнаѣмъ и по вѣлѣзи что естъ знамена вѣмъ жѣпанѣмъ Нѣгоѣмъ вѣнѣ вѣла дворникѣмъ вѣ дѣнѣмъ покоинномъ Радѣла воевода, сѣмъ Радѣла воевода, вѣмъ течѣнѣмъ лѣтомъ хѣлѣс, вѣмъ горнѣмъ хотарѣла по вѣ Боѣнна и по вѣ Шарѣшѣла дѣри до Горганѣла Рѣсѣхѣатѣмъ и пакѣмъ вѣмъ долъ хотарѣла вѣмъ каменѣмъ по Грѣмѣзѣла Брѣнѣшнѣомъ и междѣмъ Гекѣре и по Лѣнѣжѣ дѣри до Црѣкѣмъ Бѣлѣднѣкомъ, понеже естъ помнѣловадъ покоинномъ Бѣладъ воевода, сѣмъ Радѣла воевода, свѣтамъ монастырѣмъ когдѣ вѣмъстъ течѣнѣмъ лѣтомъ хѣла и вѣмъ нѣнѣхъ господарѣмъ със сѣмъ вѣше рѣчени вѣлат. И вѣдѣхѣомъ господство ми и кнѣга покоинномъ Мѣлѣдѣандрѣмъ воевода, сѣмъ Мѣрѣчѣмъ воевода, надъ сѣмъ вѣлатѣмъ вѣше рѣчени, когдѣ вѣмъстъ течѣнѣмъ лѣтомъ хѣоз.

Сѣго радѣмъ, дадохъ сѣмъ и господство ми свѣтомѣ монастырѣмъ Пргеш, ѣкоже да мѣмъ естъ сѣмъ вѣчнѣи и вѣлатѣмъ дѣдѣнѣмъ и вѣмъ вѣхѣмъ и вѣмъ ѣкрѣплѣнѣмъ и вѣмъ ницѣмъ и вѣмъ вѣмъ когдѣждѣ непоколѣбеннѣомъ порѣзѣомъ господства ми.

Ѣщеже и заклѣнѣнѣи поставѣхъ господство ми по вѣшествѣюмъ господство ми когдѣмъ ѣвѣрѣтъмъ господѣмъ Богѣмъ вѣнѣти господарѣмъ Бѣлашкѣмъ землѣмъ наѣмъ вѣмъ срѣднѣчаго плода господство ми наѣмъ вѣмъ сѣроднѣкѣмъ нашнѣхъ наѣмъ по грѣсѣхъ нашнѣхъ наѣмъ вѣмъ ниноплѣмѣннѣкѣмъ да ѣще почтѣтъ и ѣтверѣдитъ и покрѣпитъ сѣмъ хрѣсѣвадъ господство ми того господѣмъ Богѣмъ да га почтѣтъ и ѣтверѣдитъ и сѣхрѣнитъ вѣмъ господствѣмъ его а вѣмъ вѣднѣнѣхъ вѣцѣхъ дѣша его. Ѣ кое хѣкетъ разорѣтъ и поперѣтъ сѣмъ хрѣсѣвадъ господство ми того да естъ трѣкѣлетъ и ѣфѣрѣсанъ вѣмъ тнѣ свѣтѣмъ вѣтѣнѣмъ ѣже сѣтъ вѣмъ Нѣкѣмъ и да имѣтъ чѣстѣюмъ със Іудѣмъ и със Ірѣмъ, а господство ми и роднѣтелѣмъ господство ми господарѣмъ ѣже бѣмъ вѣрѣждѣмъ почнѣвшѣхъ да естъ вѣчнѣомъ вѣспомнѣнѣиѣмъ.

Ѣже оубѣомъ и <с>вѣдѣтелѣмъ поставѣхъ господство ми; жѣпанѣмъ Хрѣнѣмъ вѣла дворникѣмъ и жѣпанѣмъ Бѣладѣла вѣла мѣгофѣтъмъ и жѣпанѣмъ Трѣфѣнда вѣла вѣстѣарѣмъ и жѣпанѣмъ Мѣхѣмъ

вєл спатар и жєпан ДСмитраки вєл столник и жєпан ДУгалинди вєл колник и жєпан
Костандин вєл пєхарник и жєпан Кондано вєл постельник. И исправник, сам рєч го-
сподства ми.

И написах аз, Гоаре граматик, вєл на стол граду в Бєкєрици, мєсеца юнїє к
днни и вт Падана даже до ннїє течнїє лєтом, вєл лєт хзрлз, а вт рождєство
Христово, хлхкѠ.

† Іу Пандандрє воєвода, мнлостїю Божїю господннє.

Іу Пандандрє воєвода <т.р.>

† În Hristos Dumnezeu binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos
iubitul și singur stăpînitorul, Io Alexandru voievod, fiul marelui și preabu-
nului, răposatului Io Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu <și> cu darul
lui Dumnezeu stăpînind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și
herțeg peste părțile de peste munți, Amlaș și Făgăraș. Am binevoit domnia
mea cu a mea bunăvoință, cu inimă curată și luminată a domniei mele, ca să
preamăresc pe Dumnezeu cel ce m-a preamărit și cu slavă m-a înălțat pe
scaunul sfîntrăposaților părinți ai domniei mele.

Iată am dăruit și domnia mea acest atotcinstit și cu frumoasă față și
preacinstit hrisov de față al domniei mele, care este deasupra tuturor cinsti-
telor daruri, sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită Argeș, unde este hramul
cinstitei ei uspenii și părintelui egumen Melintie și tuturor fraților, cîți vie-
țuiesc în sfîntul lăcaș, ca să-i fie ocină și vecini la Futești pe baltă în județul
Ialomița, însă partea lui Albul vornic al lui Rogoz toată, pentru că a mers
jupan Albul vornic al lui Rogoz înaintea răposatului Radul voievod, fiul
lui Radul voievod cînd a fost cursul anilor 7036 de a dat și a dăruit toată
partea lui sfîntului hram mai sus-zis, singur de a sa bunăvoie, pentru sufletul
său și pentru sufletul părinților lui, Nanul Rogoz și pentru că părintele lui,
Nanul, el și-a pierdut capul pentru fiul său, Albul vornic.

Și iar să-i fie sfintei mănăstiri Argeș la Futești partea lui Badea toată,
pentru că a cumpărat-o egumenul Gheorghie și cu frații de la Badea, pentru
1250 aspri gata. Și iar să-i fie sfintei mănăstiri deasemenea ocină la Futești,
însă din jumătate de sat a patra parte, a lui Oneasă, toată, pentru că a cum-
părat-o egumenul și cu frații de la sfînta mănăstire, de la Oneasa, pentru
8 000 aspri gata, de au dăruit-o sfintei mănăstiri. Și iar să-i fie sfintei mănă-
stiri Argeș ocină în sat în Futeștii pe baltă, cît este partea Păpească, pentru
că a mers Dragomir al lui Scurtul și cumnatul lui, Stan paharnic, împreună
cu jupanițele lor, de au închinat și au dat răposatului Radul voievod, fiul
lui Radul voievod, jumătate din ocina lor mai sus-zisă, însă de a lor bună-
voie, cînd a fost cursul anilor 7050. Iar apoi Radul voievod, domnia lui, a
dat și a dăruit mai sus-zisa ocină sfintei mănăstiri Argeș, iar cealaltă jumă-
tate ei au vîndut-o iarăși sfintei mănăstiri Argeș, pentru 17 000 aspri gata.

Și le-a mai dat Radul voievod, atunci cîte o haină sfită. De aceea, domnia lui a dăruit mai sus-zisa ocină sfintei dumnezeieștii mănăstiri mai sus-scrise. Și am văzut domnia mea amîndouă hrisoavele răposatului Radul voievod, fiul lui Radul voievod, pe aceste părți de ocină din Futești, cum este mai sus-scris. De atunci a tot ținut sfînta mănăstire Argeș aceste dedine din Futești cu bună pace.

Iar apoi, de o seamă de vreme încoace a fost cotropită partea Păpească de Papa din Păpeni. Iar apoi cînd a fost după aceea, Papa, el a vîndut partea Păpească toată lui Datco clucer Potoceanul. Iar după moartea lui, fiul său Radul postelnic din Potoceni, el a vîndut partea Păpească toată peste tot, boierului domniei mele Dumitru vistier Dudescu în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod.

Astfel cînd a fost acum, în zilele domniei mele, părintele egumen Melintie cu călugării de la sfînta mănăstire Argeș, el a tras pîră înaintea domniei mele în marele divan pentru partea Păpească cu Radul postelnic și cu Datco paharnic, fiii lui Datco clucer din Potoceni și cu Dumitru vistier și cu nepoții Papei din Păpeni. Și s-au pîrît de față. Și au arătat călugării în divan hrisoave bătrîne și vechi și alte cărți mai mici, pe aceste <părți> mai sus-zise din Futești. Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu părintele nostru arhimitropolit chir vlădica Grigorie și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am adevărit domnia mea cu tot divanul că sînt dedine drepte ale sfintei mănăstiri Argeș. Astfel am dat domnia mea, ca să țină sfînta mănăstire din partea Păpească numai jumătate, care a fost cumpărată cu bani, iar cealaltă jumătate care a fost dată și închinată de Dragomir al lui Scurtul și de cumnatul său Stan paharnic răposatului Radul voievod, fiul lui Radul voievod, de mai nainte vreme, să o țină Dumitru vistier Dudescul, pentru că am iertat-o domnia mea pentru sărăcia acelor boieri care au vîndut la Dudescul vistier, iar partea Bădească ce a fost cotropită de Bădeni, anume Țigulea și Dumitru, în zilele lui Mihnea voievod și vîndută Miiuteștilor să țină sfînta mănăstire Argeș partea Bădească toată.

Și au venit și vecinii de la Futești de pe aceste părți de ocină mai sus-zise, care au fost mai bătrîni, de au spus și au mărturisit și ei înaintea domniei mele că este partea Bădească veche și dreaptă ocină a sfintei mănăstiri Argeș, iar Meiuteștii nici o treabă să nu aibă.

Și iar să-i fie sfintei mănăstiri Argeș toată balta Săltava și toate iezelele care sînt numai în fața satului Futeștilor, pînă unde cade în Dunăre și pe semne, care sînt însemnate de jupan Neagoe fost mare vornic în zilele răposatului Radul voievod, fiul lui Radul voievod, în cursul anilor 7036, din hotarul din sus prin Voina și prin Parușul pînă la Gorganul Răsuhatiei și

iarăși din hotarul de jos din Piatra pe Grumazul lui Brînzișu și între Secure și pe Lănujde pînă la Biserica Curvelor, pentru că a miluit răposatului Vlad voievod, fiul lui Radul voievod, sfînta mănăstire, cînd a fost cursul anilor 7041 și de la alți domni cu această baltă mai sus-zisă. Și am văzut domnia mea și cartea răposatului Alexandru voievod, fiul lui Mircea voievod, pentru această baltă mai sus-zisă, cînd a fost cursul anilor 7077.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri Argeș, ca să-i fie aceste ocine și balta, dedină și de ohabă și de întărire și de hrană și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din ruda noastră sau după păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti și va întări și va împuternici acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească și să-l păzească în domnia lui iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar cine va nimici și va călca acest hrisov al domniei mele, să fie de trei ori blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți, care sînt în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie, iar domniei mele și părinților domniei mele, domnilor, care au fost înaintea noastră răposați, să fie veșnică pomenire.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Diamandi mare comis și jupan Costandin mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic, însăși spusa domniei mele.

Și am scris eu, Soare gramatic, în cetatea de scaun în București, luna iunie 20 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7137, iar de la nașterea lui Hristos, 1629.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., Peceti 230 (Ep. Argeș XXII/37).

Orig., perg. (59 × 42,5), pecete atirnată, cu legenda: *Іоу Алѣксандеръ воєвода и гсднь, вжїєю мїлостїю господарь Земля Бггролаахїнска, сїнь поконнаго Ілїаш воєвода БРАС.*

Cu o trad. incompletă din secolul al XVIII-lea

310

1629 (7137) iunie 22, București.

Fii lui Bălan din Devesel se vînd rumâni lui Necula vistier.

† Adecă noi, feciorii lu Bălan ot Devesel, ot sud Rom<anați>, pre nume: Moș și Stan i Costea, scriim și mărturisim cu cestu zapis al nostru, ca să fie de credență la mîna jupînului Neculii vistier, ca să să știe că ne-am vîndut

rumâni dumnealui, cu feciorii noștri și cu toate moșiile noastre de priste tot hotarul cît să va afla, dereptu 12 600 aspri gata.

Păntru că noi acești megiași, carii sîntem mai sus-scriși, fost-am megiași-cu moșiile nostre încă mai denainte vrème. Iar după acéia, cînd au fostu acuma, în zilele domnu nostru creștin Alexandrŭ voievoda, sinŭ Io Ileaș voievoda, iar noi de bunăvoia noastră, fără dă neci o silă, venit-am la jupînul Necula vistiîar de ne-am vîndut rumâni cu feciorii noștri și cu toate moșiile noastre, drept cîți bani sînt scriși mai sus, 3 600¹ cu știrea domnu nostru și a tuturor boiarilor și marii și mici și am luat toți banii deplin.

Și mărturie: jupan Vladul vel logofet i jupan Papa biv vel dvornic i jupan Trufanda vel vistiîar i jupan Dumitrașco biv vel vistiîar i jupan Gligorii biv vel comis i jupan Mușat vel slujer i jupan Nedélco vel portar i jupan Neagul vel agă i jupan Dumitru Dudescul al 2-lea vistiîar i jupan Sima al 2-lea logofet i jupan Para logofet i jupan Bunea logofet i Stroi logofet i Dumitru logofet i Șerban logofet și încă mulți boiari, ce nu sînt scriși într-acest zapis.

Aceast-am scris, ca să se crează că ne-am vîndut rumâni de bunăvoia noastră, ca să-i fim rumâni în vecii.

И написа аз, Герге граматик, ѿ Бѣкѣрѣци мѣсеца юнѣ кѣ дьни, въ лѣт
х3943.

Vladul vel logofet

Papa vornic

Neagul vel agă

Τρουφαντας βηστηαρης²

Dumitrașco vistiîar

Ned<e>lco vel portar

Dumitru vistiîar

Σιμας β λογοθετης³

Para logofet manu propria

Gligorie comis

Stroe logofet

Bunea Vilcul logofet

Șerban logofet⁴

Academia Republicii Socialiste România, CLXXXIII/104.
Orig., hîrtie (29,5 × 20,5), zece peceti aplicate.

¹ Cifrele scrise ulterior.

² Trufanda vistier

³ Sima al doilea logofăt

⁴ Semnăturile sînt autografe.

1629 (7137) iunie 25.

Alexandru Iliaş voievod judecă pricina dintre Turturea din Sufleni și nepotul său Necula.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domnu, feciorul răposatului Io Iliaş voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele lui Turturea ot Sufleni, ca să fie în pace și slobod de acum înnainte de către nepotă-său Necola, feciorul lui Tudorache, fratele lui Turturea, că au venit Turturea de așa au spus la divan înnainte domnii mele cum i-au fost Necola nepot de frate. Deci daca au venit de la robie, iar Turturea l-au luat de l-au înbrăcat și să-l ție în casa lui, ca să-l hrănească la vreme de bătrînețe și să-i fie fecior.

Iar acum un frate al mumă-sei Necolii, anume Necola, el vrut-au să ia pre Necola de la Turturea și au vrut să-i scoată și parte de la Turturea. Iar acum venit-au Turturea de față cu nepotă-său Necola la divan înnainte domnii mele. Deci domniia mea i-am judecat cu toți cinstiții dregătorii domnii mele și am dat de va vrea să șază Necula la unchi-său Turturea să-l hrănească, el să-i dea bucate și tot ce-i va fi voia lu Turturea să-i dea și să-i fie fecior, iar de nu va vrea Necola să șază la Turturea, el să fie în pace de nepotu-său Necola cu casa lui și cu toate bucatele lui, că s-au pîrît de față și au rămas nepotă-său Necola de lege de la divan dinnainte domnii mele, cum treabă nimica să nu aibă cu bucatele lui Turturea fără voia lui. Într-alt chip să nu fie, după zisa domniei mele. Și însumi am zisu domniia mea.

Luna iunie 25, leat 7137 <1629>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Radu Vodă, nr. 256, f. 497.
Copie.

<1629> iunie 26.

Mușat vistier cu fiii săi fac schimb de moșie cu Mihai cliucer și frații săi, dînd satul Negoești pentru parte din satul Izvorani.

† Adecă eu, Mușat vistiiar și cu fiu meu Vasilie și cu fata mea Voichița, scriem și mărturisim cu acestu zapis al nostru cum să știe că ne-am tocmit cu Mihai cliucer și cu frate-său Dumitrașco postelnic și cu soru-sa Ancuța, fata jupînesei Marăi, dă ne-am tocmit dă a noastră bună voe, dă le-am dat noi, însă eu Mușat vistiiar și cu feciorii miei, cum sînt mai sus scriși, datule-am satul Negoeștii cu tot hotarul și cu toți rumânii și viile și casile boerești

și le-am dat și bani gata galbeni o sută, iar Mihaiu cliucer și cu frate-său Dumitrașco și cu soru-sa Ancuța, fata jupînesei Marăi, ne-au dat noaoă partea lor de la Izvorani, toată, di preste tot hotarul și cu rumânii cîți să vor găsi și cu vinăriciul den deal și cu vaduri dă mori ce vor fi pre acea parte a noastră.

Pântru că acea parte dă la Izvorani fost-au datū dă jupîneasa Mara fie-sii Ancuței zestre, iar Mihaiu cliucer și cu frate-său Dumitrașco și cu Ancuța soru-sa dănpreună au schimbat cu [cu] jupîn Mușat vistiier și cu fiiu-său Vasilie și cu fie-sa Voichița dă le-am dat noi Izvoranii partea noastră și ne-au dat vistiierul Nigoeștii cum e mai sus scris. Am schimbat dă a noastră bună voi, moșii pri moșii, să ne fii și noaă stătătoare și lor în véci.

Și mărturie: Tudor slujer și pé aga Mateiu și aga Stamatie și Neagul aga și Dumitru ot Filiași și Nedelco vel portariu și Grama slujer și Gherghe căpitan.

Și am scris eu, Ghinea neguțătoriuл *МѢСЕЦА ЮНІЕ КЪ ДЪНИ, ВЪ ЛѢТЪ XSPAL*¹.

Tudor slujer

Neagul vel aga

Mușat vel sluger

Vasilie spatar²

Voica²

Gramă clucurul

Gherghe capitan

Eu aga Stamatie

Eu Matei aga

Dumitru căpitan³

Arh. St. Buc., M-rea Cimpulung, XLVI/1.

Orig., hirtie (30,5 × 20), zece peceți aplicate.

Cu copii ibidem, mss. 204, f. 373 și 1155, f. 1.

Datat după Mușat și boierii martori.

EDIȚII. *D.I.R.*, B., veac. XVII, vol. IV, 163—164. F a c s. *ibidem*, 672.

313

1629 (7137) iunie 28, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Bratu fost mare comis ocine cu rumâni la Uești, Drăgoești, Ciofrîngeni și Găneasa.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului, răposatului Io Iliăș voievod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei méle cinstitului boiarului

¹ S-a omis cifra unităților.

² Cele două nume sînt scrise de aceeași mină.

³ Semnăturile sînt autografe.

domniei méle jupan Bratul biv vel comis și jupanésii lui Neacșii, fata lui Apostol banul, și cu feciorii lor cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie moșie și rumâni la sat la Uești, sud. Argeș, însă din partea lui Stepan logofăt jumătate și din sat din Drăgoești jumătate i din sat din Ciofrîngeni jumătate i din satul ot Găneasa jumătate, din cîmp și din pădure și din apă și din vii și cu rumânii și din siliștea satului du pretutindené și du preste tot hotarul cît s-ar alége și din țigani iar jumătate.

Pentru că acéste mai sus-zise moșii și țigani au fost de baștină ale lui Stepan logofăt. Și au avut doi feciori din trupul lui, anume: Ananiia și Cîrstea logofăt și o fată, anume Doancă. Apoi, cînd au fost în zilele răposatului Pătru voevod, feciorul Mircii voevod, iar Stepan logofăt, el au dat fie-sii Doancăi zé<stre> și din țigani și din toate moșiile lui a treia parte, ca să fie trei frați cu Ananiia și cu Cîrstea logofăt și i-au înfrățit Stepan logofăt el cu voia lui. Și de atuncea încoace, tot au stăpînit cu bună pace la toți domnii.

Apoi cînd au fost în zilele răposatului Radului voevod, sin Mihnei voevod, în rîndul dintii de domnie, cînd au fost curgerea anilor leat 7123, iar cinstitul boiariu domniei méle jupan Bratul biv vel comis și jupîneasa lui, Neacșa după moartea lui Stepan logofăt, iar ei au apucat pe Paraschiva, jupîneasa lui Stepan logofăt și pe fii-său Cîrstea logofăt, pentru multe scule și ferecături și haine ale jupanului Apostol banul, tatăl jupînésii Neacșii, preț de 150 000 aspri.

Deci jupîneasa Paraschiva și fii-său Cîrstea logofăt, ei n-au avut de unde să dea acéle scule și ferecături și haine, căci au fost mîncate și răsipite și prăpădite, ci au înfrățit jupaneasa Paraschiva călugărița și cu fii-său Cîrstea logofăt pre cinstitul boiariul domniei méle jupan Bratul biv vel comis și pe jupîneasa lui Neacșa preste țigani și preste toate moșiile lui Stepan logofăt, care pre rînd s-au zis mai sus, ca să fie doi frați cu Cîrstea logofăt. Și tot au stăpînit cu bună pace.

Iar cînd au fost în zilele lui Gavriil voevod, după moartea jupînésii Paraschivei călugăriții, iar fii-său Cîrstea logofăt, el n-au vrut să să lase pe acea frăție și așazămînt, ci au rădicat pîră și s-au pîrît de față înaintea lui Gavril voevod pentru acéste mai sus-zise moșii. Deci Gavriil voevod au căutat și au judecat, după dreptate și după lége, cu toți cinstiții boiarii domniei sale și au dat Gavriil voevod din divan cistitului boiariului domnii sale jupan Bratului biv vel comis 4 boiari, anume: jupan Vintilă biv vel dvornic i jupan Theodosie biv vel logofăt i Mîrzea paharnic i Grigorie comis, ca să-i tocmească și să le caute de dreptate cum vor găsi cu sufletele lor, pentru țigani și pentru toate moșiile partea lui Stepan logofăt cari s-au zis mai sus. Apoi acești 4 boiari ce s-au zis mai sus, ei așa au tocmit ca să înparță tot în doao cu Cîrstea logofăt și moșiile și țigani și rumânii.

Apoi Cîrstea logofăt n-au vrut să stea pre tocmeala acelor 4 boiari ce s-au zis mai sus, ci au mers și al doilea rînd iar la divan înaintea lui Gavriil voevod și s-au pîrît de față cu jupan Bratul comis. Întru acéia, Gavriil voevod, domnia sa iar au căutat și au judecat, după dreptate și după lége, și au dat domnia sa între dînșii 4 boiari pe răvașe, anume din Sîmbotin, Ghioca postelnic și din Cepari, Stanciul logofăt și din Șuici, Dumitru vataf și din Copăceni, Datco paharnic, ca să-i caute și să-i tocmească cum vor afla cu sufletele lor. Apoi, cînd au fost la zi și la soroc, iar acești mai sus-zîși boiari, ei așa au judecat și i-au tocmit pentru toată pîra ce au avut, ca să înparță în doao și țigani și rumânii și tot ce ar fi.

Apoi Cîrstea logofăt, el iar n-au vrut să să lase nici pre acea tocmeală a celor 4 boiari, ci iar au mers și al treilea rînd înaintea lui Gavriil voevod, la marele divan și s-au pîrît de față cu boiariul domniei méle Bratul comis. Deci domnia sa au căutat și au judecat după dreptate și după lege și au dat între dînșii alți 4 boiari pe răvașe, anume: din Sălătruc, Radul Rélé și din Fedeleșoi, Radul și din Șuici, Dumitru și din Cîrstienești, Drăghici, ca să caute și să adevérezze cu sufletele lor pentru scule și ferecături și hainele lui Apostol banul, socrul Bratului comis și pentru țigani și pentru dobitoace și pentru toate cîte ar fi vîndut Cîrstea logofăt. Și ce ar fi mîncat din bucatele lui Apostol banul să aibă a plăti Cîrstea logofăt Bratului comis, iar pentru care va zice Cîrstea logofăt că n-au mîncat, nici au vîndut, el să ia lége să jure. Apoi Cîrstea logofăt, el nici au avut cu ce să plăti, nici au putut să să apuce de lége. Deci acești mai sus-zîși boiari ei încă au judecat și i-au tocmit cu sufletele lor ca să înparță tot în doao. Și au rămas Cîrstea logofăt de judecată.

Iar după ducerea lui Gavriil voevod de aicea din țară, viind răposatul Radul voevod, sin Mihnei voevod, din Țarigrad, domn Țării Rumânești al doilea rînd în scaunul părinților domniei sale, iar cinstitul boiariul domniei méle jupan Bratul biv vel comis, el iar au avut pîră și au venit de s-au pîrît de față înaintea Radului voevod la marele divan cu Cîrste logofăt.

Și așa au pîrît Cîrstea logofăt cum au pîrît și mai nainte vréme. Într-acéia, răposatul Radul voevod, domnia sa a căutat și au judecat după dreptate și după lége, cu toți cinstiții boiarii domniei sale. Și au văzut domnia sa și au citit și răvașele domnești și răvașele boerilor de judecată și de tocmeală și cartea Paraschivei călugăriței de frăție. Și au mărturisit înaintea răposatului Radului voevod și jupan <Vintilă> biv vel dvornic i jupan Theodosie biv vel logofăt i Mirzea biv vel paharnic și mulți boiari cum i-au fost judecat să înparță în doao și țigani și rumânii, partea lui Stepan logofăt. Și am văzut domnia mea și cartea răposatului Radului voevod de pîră și de rămas la mîna Bratului comis, de cînd au fost curgerea anilor 7129.

Și de atunci, tot au fost în pace. Iar apoi, când au fost acum, în zilele domniei mele, după moartea Cîrstii logofăt și după moartea jupînesii Neacșii, jupîneasa Bratului comis, iar Stanciul și Caplea, feciorii Cîrstii logofăt din Uești și Dumitru, ginere Cîrstii logofăt, ei au ridicat pîră înaintea domniei mele pentru acéste sate și moșii și rumâni și țigani ce s-au zis mai sus. Și au venit de s-au pîrît de față cu cinstitul boiariul domniei mele Bratul comis înaintea domniei mele la marele divan. Și așa pîra ei la divan ca să scoată pe Bratul comis dintru aceste mai sus-zise moșii din toate, să nu-i dea lui nimica, ci să ție numai ei. Întru acéia, domnia mea am căutat și am judecat după dreptate și după légea lui Dumnezeu cu toți cinstiții boiarii domniei mele.

Și am văzut domnia mea și am citit la divan răvașele domnești ale lui Gavriil voevod și zapisile boiariilor de judecată și de tocmeală, cum au fost judecat, să ție Bratul comis tot în doao cum s-au scris mai sus. Așijderé și domnia mea încă însumi am dat cinstului boiariului domniei mele jupan Bratului comis ca să ție cu feciorii Cîrstei logofăt din moșii și din rumâni și din țigani și din toată moștenirea tot în doao. Și au rămas Stanciul și Caplea, feciorii Cîrstii logofăt, și cumnatul lor Dumitru, ginerele Cîrstii logofăt, de lége și de judecată și dinnaintea domniei mele cum au fost rămas și în zilele lui Gavriil voevod.

Drept acéia, am dat însumi domnia mea cinstului boiariului domniei mele Bratului biv vel comis ca să înpartă cu feciorii Cîrstii logofăt și cu ginerele lui Dumitru tot în doao cum s-au scris mai sus. Și să-i fie lui moșia și rumânii și țiganii de baștină și ohabnici, lui și feciorilor lui, nepoților și strănepoților lui și de nimenea să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Iată și mărturii punem domnia mea: pe jupan Hrizea vel dvornic i jupan Vlad vel logofăt i jupan Trufanda vel vistier i jupan Miho vel spătar i jupan Dumitrachi vel stolnic i jupan Diamandi vel comis i jupan Costan- <din> vel paharnic i jupan Condilo vel postelnic. Ispravneç, jupan Vladul vel logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în orașul Bucureștii, iunie 28 dni, leat 7137<1629>.

† Acest isvod s-au tălmăcit depe hrisovul cel slovenescu asemenea la școala dom<nească> cea slov<enească> ot Sveti Gheorghie cel Vechiu.

† Floru ierei dascăl slov<enesc> izpisah, 1762.

Arh. St. Buc., A. N., CLXXI/7.

Traducere; alte traduceri, după care s-au făcut unele completări, ibidem, A. N., CLXXI/9 cu data 1649 și CLXXIV/6.

1629 (7137) iunie 30.

Alexandru Iliș voievod poruncește lui Aslan vornic, ispravnicul scaunului Craiovei, să cerceteze în pricina unui heleșteu din Deveselul, spart de megiașii din sat.

† Милостію Божію, Іу Плидандрѣ конвода и господинѣ, синѣ поконнаго Іу Плидандрѣ конвода. Пишѣтъ господство ми почтенномѣ правителемъ господства ми јупан Aslan vornic, ispravnicul scaunului Craiovei sănătate. Alta-ți dau în știre domnii mea pântru că aicea înaintea domnii méle spus-au cinstit boiariul domnii méle јупан Nicula vistiier pântru 1 heleșteu ce ari la satul Deveselul de în Romanați, cum l-au spart megiașii de au cursu și apa și péștele.

Derept acéia, în vréme ce vi [vi] vedea ceastă carte a domnii méle, iar dumneata să cauți să tremeți niște oameni acolea în sat, să caute și să adevérezе foarte bini cine au spart acel heleșteu; aceia să fii de pradă, cum iaste lége.

Aceasta-ți grăescu domnii mea. Инако да нѣст, по речъ господства ми.

И исправникъ, самъ речъ господства ми.

Писъ юнѣ л̄ дѣни, въ лѣтъ х̄зрлз.

† Іу Плидандрѣ конвода, милостію Божію господинѣ.

Иу Плидандрѣ конвода <т.р.>

Arh. St. Oltenia, CXIV/1.

Orig., hirtie (29 × 19), pecete aplicată, căzută.

<După 1629 iunie 30.>

Moșnenii din Deveselul dau lui Necula vistiier partea lor dintr-un heleșteu, pentru că i-a plătit de o gloabă.

† Noi judecee Deveselénii scris-am acest zapis al nostru și l-am dat la mîna cistitului јупан Neculei vistiariului, pintru că am avut un heleșteu deînpreună cu rumânii vistiariului, deci neștine, un om rău, el au venit de au săpat heleșteul și au scurs apa și au eșit și péștele și au rămas hele<șt>eul uscat. Dup-acéia, noi săténii, toți judecii și rumânii ne-amă apucat în ceartă. Deci judecii am zis că l-au spartă rumânii, iar rumânii zis-au că l-au spartă judecii; făcut-am atî<ta> ceartă și atîta gilceavă pintru acel heleșteu, deci deîntr-acéia prins-au véste de la domnie, trimis-au carte domnească să ne

prăde, să ne ia 60 de boi sau să dăm omul cel ce au spartu heleșteul. Noi om n-am putut găsi, ce am fost tot satul de pradă. Deci rumânii vistiariului le-au plătitu-i-au dumnealui de gloabă domnească, iar judecii am rămas de n-am avut cu ci plăti gloaba domnească, că am fost niște oameni săraci. Deci, am mersu la vistiariul Nicula de ne-am tocmit cu dumnealui, și partea noastră de gloabă, citu ne-am făcut de către domnie să dăm, plătitu-ne-a domniia lui, iar noi i-am dat și partea noastră de heleșteu, să fie heleșteul tot al dumnealui, pintru căci ne-au plătit și partea a noastră de gloabă domnească.

După acéia, noi toți jude<ci>i cîți sîntem, și mic și mare, scris-am acest zăpis cu partea a noastră de heleșteu a tuturoră, cîți sîntem judeci în Diveselū de o am dat jupan Niculei vistiariului, pintru căci ne-aū plăti<t> de această pradă, să fie heleșteul al dumnealui și al feciorilor dumnealui și a nepoților și a stre<ne>poților, anume judeci: Stoinea i Marco i Lațco i Lepădat i Borcan și alalți cîți sîntu toți judeci, mici mari, toți am scris să fie heleșteul tot al vistiariului întru vecie, amin.

Mărturii oameni buni sîntu cîndū se-au făcut acest zăpis, färe nici o silă, anume: de în Tiha, Ștéful i Stroe, de în Zbicéni, Stanciul i Duiul, de în Studena, Stoichița, de în Comanca, Radul mazîlul.

Arh. St. Oltenia, CXIV/2.
Orig., hîrtie (30 × 21), șase peceți aplicate.
Datat după documentul anterior.

316

1629 (7137) iulie 1.

*Alexandru Iliăș voievod împuternicește pe Stati, Zota și Dima
cojocari să ia dijmă de la satul Putineiu, zălogit lor de Preda sluger.*

† Милостію Божію, Іу Ілѣѣандръ конвода и господинъ, синъ покойном Іу Ілѣѣаш конвода. Дават господство ми сію повнленіи господства ми acestor cojocari, anume: Stati i Zota i Dima de aicea de la orașul domnii méle de în București, ca să fie volnici cu această carte a domnii méle să ia toată dijma de pre ocina satului Putineiu, de în hotar pîn în hotar, ori a cui pîine va fi aratū pre acea ocină.

Pentru că acestu sat Putineiu fost-au de moșii al Predii slugéru. Deci el l-au dat acestor cojocari ce sînt mai sus-scriși, pântru 560 de galbeni, ci le-au fostu dator și n-au avut bani să plătească, ce au dat acestu sat, să fii de moșii cu toți rumânii și cu tot venitul. Iar cînd au fostu acum, la

.vreme de dijmă, au mersu acești cojocari să ia dijma de pre acea ocină, iar Preda slugéru i-au oprit de pre o plasă, ca să nu ia dijmă.

Deript acéia, domnii mea am dat acestor cojocari, anume State i Zota i Dima, să fii volneci să ia toată dijma de pre acea ocină, de în hotar pîn în hotar și de în pîinea boerească și de la toți cîți voru fi harat pre acea ocină. Și de nimelea opreală să n-aibă. Инако да нѣст, по реч господства мн.

И исправник, сам реч господства мн.

Пис месеца юліе 7 дьни в лѣт 7393.

† Іу ПЛЕДАНДРЪ КОЕВОДА МИЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЬ.

Иу ПЛЕДАНДРЪ КОЕВОДА <т.р.>

Жчиа al triilea postelnic.

Muzeul Militar Central, II/46.

Orig., hîrtie (39 × 21), pecete aplicată în ceară roșie, căzută.

Copie la Academia Republicii Socialiste România, DXLVIII/2, din 1836.

317

1629 (7137) <iulie > 3, București.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Leca spătar ocine, vecini și țigani în Măgureni și Găvănești.

† МИЛОСТІЮ БОЖІЮ, Іу ПЛЕДАНДРЪ КОЕВОДА И ГОСПОДИНЬ ВЪСОМ ЗЕМЛЕ ЗГГРОВОЛАХІНСКОЕ, СИНЪ ВЕЛНКАГО И ПРѢДОБРАГО ПОКОННИКОМЪ Іу ПАНІШ КОЕВОДА. ДАВАТ ГОСПОДСТВО МН СІЮ ПОВЕЛѢНІЕ ГОСПОДСТВА МН СЛЪГЪ ГОСПОДСТВА МН ЛЕКЪВ СПАТАР, БРАТ ГИНЕК РАКОТЪ АРМАШ И ВЪСКАМ СИ ДЕСПЕК, ДЪЩЕРА ГИНЕК АРМАШ И СЪС СИНОВИ НХ, ЕЛНЦЕЖЕ БОГЪ ДАРОВАХ, ІАКОЖЕ ДА СЪТ НИ УЧИНЪ С МЪГЪРЪНИ, УТ СЪДСТВО ПРАХОВА, АН УТ ПО ВЪСАХ УЧИННА ТАТЪЛОВ ЛОГОФЕТ, ЧТО ЕСТ БИЛА ПОКЪПИЛА ЗА ДЕДОМ СИ ДАН ДВОРНИК ПОЛОВИННО УТ ПОЛЮ И УТ ШЪМ И УТ ВОДА И УТ ВИНОВАДЪ И СЪС ВЕЧНИИ, ПО НМЕ : РАДЪА, БРАТ ВЛАДЪЛОВ И СЪС СИНОВИ СИ И СТАР БИНА СЪС СИНОВИ СИ И ДАНЧЮА СЪС СИНОВИ СИ И УТ СЕДАЛНИЦЕ СЕЛОВ, УТ ПЪСВЪДІ, ВАРЕ ЕЛНКА СЕ ХТИТ ИЗВРАТИ УТ ПО ВЪЕ ХОТАРОМ, ЗАНЕЖЕ ЕСТ ПОКЪПИЛА СЛЪГ ГОСПОДСТВА МН ЛЕКА СПАТАР И СЪС ВЪСКАМ СИ ДЕСПА СІЕ ВИШЕ РЕЧЕНА УЧИНЪ УТ МЪГЪРЪНИ УТ НАД ТАТЪА ЛОГОФЕТ УТ БЪРЪБЕСКА, ЗА РЪК ЖИЛТИ ГОТОВИ И СЪС ЗАПИС УТ РЪКА НИ ЗА ПРОДАНІЕ, СЪС МИНОСИ ВОЛЪКРИ И ДОБРЕ ЛЮДІЕ СВЕДІТЕЛІИ НАПИСАНИ ОУ ЗАПИС, ПО НМЕ : ЖЪПАН ВЛАДЪА ВЕЛ ЛОГОФЕТ И ЖЪПАН ГАНГОРІИ БИВШЕХ ВЕЛ КОЛИС И ЖЪПАН КОСТАДИИ ВЕЛ ПЕХАРНИК И УТ БЪРЪБЪТИЦИ, ХРИЗАН ПОСТЕЛНИК И УТ БЪРЪБЕСКА, БЪНЪ ЛОГОФЕТ, УТ БИТ, КРЪСТЪ КЪПИС И ДЪДЮА ВТОРІИ ДВОРНИК.

И пак да ест слъгъ господства мн Лекъв спатар и въскам си Деспек село Гъвъниціи, ут съдство Телърман, вѣс село сѣс вѣсом хотаром и сѣс вѣснх

вечини и със със ходоком, колко ест бил дрѣжал жѣпанца Ъонка шт полю и шт шѣм и шт вода и шт по със хотаром, шт хотар до хотар. И вечиниѣ ещн-же да се знает, по име: Костѣ със синови си и Перине със синѣ его Радомир и Некоарѣ със синѣ его Гонцѣ и Лепѣдат със синови си и Етан и СѢвѣлѣ със синови си и Болѣ със синови си и Етонка със синови си, понеже ест того село Гѣвѣнещн више пис вна ест покѣпна Гинѣ армаш и брат его Лека спатар шт над жѣпанца Ъонка и шт над Татѣла логофет и шт на Хризан постелиник, въ дѣни покоинномѣ Радѣла воевода, синѣ Михневи воевод. И шт тогда въсдрѣжал със добро мирно, тере се ест прихранили със шин.

И потом, къда ест вна съда, въ дѣни господство ми, въ на вторе редо за господствѣ, а вечини шт Гѣвѣнещи, шин вѣстаниа се сѣт със прениѣ, такоже да се кнѣсетѣвет. Таже въ том Гинѣ армаш и със брат его Лека спатар, шин ест прѣидет прѣд господства ми ѣ великн диван, тере ест стоал за лицѣ със Татѣла логофет и със Хризан постелиник. Въ том господство ми глѣдах и сѣдах по правѣ и по законѣ, кѣпноже със въсѣхъ честитими правителн господства ми и дал господство ми колици вечини се хокет кнѣсетѣвоал шт село шт Гѣвѣнещи, а Татѣла логофет и Хризан постелиник, шин да имат дал Лекѣв спатар и вѣскам си Деспев, вечинѣ радѣ вечинѣ и шчинѣ радѣ шчинѣ шт дрѣго место, такоже да сѣт им за дѣдѣнно, понеже ест вндѣхом господство ми и книга покойномѣ Радѣла воевод, синн Михнев воевод, тах за покѣпниѣ над того село Гѣвѣнещн, когда вист те-ченѣ лѣтом хѣрѣ и запис шт рѣки им, како ест више пис.

И пакиже ест покѣпна слѣга господства ми Лека спатар и вѣскам си Дѣспа една ациганкѣ на име Ъонка и със синѣ ен по име Лѣпѣла и със вѣскам си СѢпрѣ, три дѣше, шт над Марчѣ и шт над брат его Нѣгомир, синови Иконов шт Краювеа, за хѣ аспри готѣки и със запис шт рѣка им за проданиѣ, със многи свѣдѣтелиѣ, написани със по име.

И пак да ест слѣг господства ми Лекѣв спатар и вѣскам си Деспев нѣкое цигани, по име: Ника и Владѣла и СѢпрѣ, сини Лѣкачюк циганѣла, понеже сн више речени цигани, шин сѣт бил въснхъ за дѣдѣнно Дрѣгичов, синѣ Етонкѣв логофет и Пѣтров и братом си Етанчюл шт Бѣе. Таже ест бил продад Михан, вѣск Бодѣв банѣла, по сн цигани Ника и Владѣла и СѢпрѣ, сини Лѣкач циган, и дрѣг СѢпрѣ циган, синѣ Владѣлов циган, Гиневн армаш и брат его Лекѣв спатар, више пис, и нѣст бил инедна трѣбѣв. Таже ест сѣпрѣше се за лицѣ Дрѣгич и Пѣтрѣ и Етанчюл със Михан, вѣск Бодѣв банѣла, прѣд господства ми и шѣтал Миханю шт закон и шт сѣвѣниѣ шт прѣд господства ми. Таже а потом, Дрѣгич, синѣ Етонкѣвн логофет шт Тѣмна и Пѣтрѣ и Етанчюл шт Бѣе, шин ест продад по сн више речени цигани Лекѣв спатар и вѣскам си Деспев, за хѣ аспри готови и със запис шт рѣками нх за проданиѣ съ мнози добре людн и болѣри свѣдѣтелиѣ, написани ѣ запис, по име: шт Илѣкин, Андронѣ и шт Шѣтоаа, Михарт постелиник и шт Жиров, Некѣла Бѣлтѣн и Драгослав логофет и Михалчѣ логофет шт Мѣгѣрѣкин и Драгомир логофет Свин.

И пак покъсни слъга господства ми Лека спатар и вѣскам си Деспа една циганкѣ на име Белина, шт над жѣпанца Станка Гепъцѣнѣлов за хѣ аспри готовн. И видѣхом господство ми и запис шт рѣка ен за продање със многи сведѣтели написани ѣ запис, по име: Пан логофет и Мартини и Казан и Битан шт Мъгѣрѣни.

И продадох сѣи вѣше речени именовани людѣи нѣхне шчине и цигани за своя дѣла волю без ижедна силост и със ѣзнанѣ вѣсѣлм легѣшом шт гор издол и шт шкрѣстѣ мѣстож и шт прѣд господства ми.

Бого радѣ, дадох съм господство ми слъгѣ господства ми Лекѣ спатар и вѣскам си Деспек, <дѣщера> Гинек армаш, ѣкоже да сѣт на сѣи вѣше речени шчине и вѣчини и цигани, дѣдѣно и вѣ шѣбѣ на и синовом и вѣском и прѣвѣшчитом и не шт когождо непоколѣбнмо, порнзано господства ми.

Бже ѣсѣ и сведѣтелиш поставихом господство ми: жѣпан Хризз вѣл дворник и жѣпан <Белдѣл> вѣл лшгофет и жѣпан Трѣфанда вѣл вѣстѣар и Мѣхо вѣл спатар и Дѣмитраки вѣл столаник и Дѣмандан вѣл кшмис и Костандин вѣл пѣхарник и жѣпан Конди вѣл постелиник. И исправник, жѣпан Бладѣл вѣл лшгофет.

И написах аз, Дѣмитрѣ граматик, вѣ настолни градѣ Бѣкѣрѣци, <мѣсеца юлиѣ> ѣ <дѣни, и шт Ядама даже до ннѣ вѣ сего писанѣ теченѣ лѣтом, вѣ лѣто х зрѣл.

† Iw Александрѣ вѣвѣвада, мѣлостѣю Божѣю господнѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Leca spătar, fratele lui Ghinea Racotă armaș, și nepoatei sale, Despei, fiica lui Ghinea armaș și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va dărui, ca să le fie lor ocină în Măgureni, din județul Prahova, însă de peste toată ocina lui Tatul logofăt care a fost cumpărată de bunicul său Dan vornic, jumătate, din cîmp și din pădure și din apă și din vie și cu vecinii, anume: Radul, fratele lui Vladul și cu fiii săi și bătrînul Oană cu fiii săi și Danciul cu fiii săi și din vatra satului, de pretutindenii, oricît se va alege de peste tot hotarul, deoarece a cumpărat sluga domniei mele, Leca spătar și cu nepoata sa Despa, această mai sus-zisă ocină din Măgureni de la Tatul logofăt din Orbeasca, pentru 120 galbeni gata și cu zapis de la mîna lui, de vînzare, cu mulți boieri și oameni buni martori, scriși în zapis, anume: jupan Vladul mare logofăt și jupan Gligorii fost mare comis și jupan Costandin mare paharnic și din Bărbătești, Hrizan postelnic și din Orbeasca, Bunea logofăt, din Vit, Cîrstea negustorul și Dediul al doilea vornic.

Și iar să-i fie slugii domniei mele, lui Leca spătar și nepoatei sale Despei, satul Găvăneștii din județul Teleorman, tot satul cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, cît a ținut jupanița Voica din cîmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, din hotar în hotar. Și vecinii încă să

se știe, anume: Costea cu fiii săi și Pernis cu fiul lui, Radomir și Necoară cu fiul lui, Gonțea și Lepădat cu fiii săi și Stan și Obială cu fiii săi și Boldea cu fiii săi și Stoica cu fiii săi, pentru că acel sat Găvăneștii, mai sus-scris, îl cumpărase Ghinea armaș și fratele lui, Leca spătar, de la jupanița Voica și de la Tatul logofăt și de la Hrizan postelnic, în zilele răposatului Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod. Și de atunci a tot ținut cu bună pace, de s-au hrănit cu ei.

Iar după aceea, când a fost acum, în zilele domniei mele, în al doilea rînd de domnie, iar vecinii din Găvănești, ei s-au ridicat cu pîră, ca să se cnezească. Astfel, întru aceasta, Ghinea armaș și cu fratele lui, Leca spătar, ei au venit înaintea domniei mele în marele divan, de au stat de față cu Tatul logofăt și cu Hrizan postelnic. Intru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cînștiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea: cîți vecini se vor cnezi din sat din Găvănești, iar Tatul logofăt și Hrizan postelnic, ei să aibă a-i da lui Leca spătar și nepoatei sale Despei, vecin pentru vecin și ocină pentru ocină dintr-alt loc, ca să le fie lor de moștenire, pentru că am văzut domnia mea și carte arăposatului Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, cea de cumpăratură pe acel sat Găvăneștii, când a fost cursul anilor 7130 și zăpis de la mîinile lor, cum este mai sus-scris.

Și iar a cumpărat sluga domniei mele Leca spătar și nepoata sa Despa o țigancă, anume Voica și cu fiul ei, anume Lupul și cu nepoata sa, Oprea, trei suflete, de la Marcea și de la fratele lui, Neagomir, fiii lui Icoană din Craiova, pentru 5000 aspri gata și cu zăpis de la mîna lor, de vînzare, cu mulți martori, scriși toți pe nume.

Și iar să-i fie slugii domniei mele, lui Leca spătar și nepoatei sale, Despei, niște țigani, anume: Nica și Vladul și Oprea, fiii lui Lucaci țiganul, pentru că acești mai sus-ziși țigani, ei au fost toți de moștenire ai lui Drăghici, fiul lui Stoica logofăt și ai lui Pătru și ai fratelui său, Stanciul din Baia. Astfel vînduse Mihai, nepotul lui Vodă banul, pe acești țigani, Nica și Vladul și Oprea, fiii lui Lucaci țiganul și alt Oprea țigan, fiul lui Vladul țiganul, lui Ghinea armaș și fratelui său lui Leca spătar, mai sus-scriși și n-a avut nici o treabă. Astfel s-au pîrît de față Drăghici și Pătru și Stanciul cu Mihai, nepotul lui Vodă banul, înaintea domniei mele și a rămas Mihai de lege și de judecată dinaintea domniei mele. Astfel, după aceea, Drăghici, fiul lui Stoica logofăt din Tîmna și Pătru și Stanciul din Baia, ei au vîndut pe acești mai sus-ziși țigani lui Leca spătar și nepoatei sale Despei pentru 10 000 aspri gata și cu zăpis de la mîna lor, de vînzare, cu mulți oameni buni și boieri martori, scriși în zăpis, anume: din Albeni, Andronie și din Șutoaia, Mihart postelnic

și din Jirov, Necula Bălțean și Dragoslav logofăt și Mihalcea logofăt din Măgureni și Dragomir logofăt Porcul.

Și iar a cumpărat sluga domniei mele Leca spătar și nepoata sa Despa o țigancă, anume Elina, de la jupanița Stanca a lui Săpățeanul, pentru 3000 aspri gata. Și am văzut domnia mea și zapis de vânzare de la mîna ei cu mulți martori, scriși în zapis, anume: Nan logofăt și Martin și Cazan și Vitan din Măgureni.

Și au vîndut acești mai sus-ziși numiți oameni ocinele lor și țiganii de a lor bunăvoie, fără nici o silă și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și dimpejurul locului și dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea slugii domniei mele lui Leca spătar și nepoatei sale Despei, <fiica> lui Ghinea armaș, ca să le fie lor aceste mai sus-zise ocine și vecini și țigani, dedină și de ohabă lor și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan <Vladul> mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și Miho mare spătar și Dumitrachi mare stolnic și Diaman<di mare co>omis și Costandin mare paharnic și jupan Condi mare postelnic. Și ispravnic jupan Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Dumitru gramatic, în cetatea de scaun București, <luna iulie> 3 zile și de la Adam pîna acum la această scriere, cursul anilor în anul 7137 <1629>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Academia Republicii Socialiste România, XXXIX/4.
Orig., perg. (40 × 49,5), rupt la indoituri, pecete timbrată, căzută.
Luna întregită după data de pe verso.

1629 (7137) iulie 4, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Ianiu logofăt ocină în Dedulești, jud. Buzău.

† Многостѣню Божию, Іоу Плехандръ воєвода и господинъ въсон земли Уггрово-влахійскоє, синь великаго и прѣдобраго, покоинномъ Іоу Плиашъ воевода. Даватъ господство ми сѣю повелѣнїе господства ми слоугъ господства ми Іаню логоефет и съе синовн нхъ, елицеже Богъ припбститъ, такоже да моу естъ учинъ въ село Деду-леши въ сѣдство Бѣзъѣ, вѣаче делъ Параскивен, вѣщъ Пнкъв, мѣжъ Данев, вѣсѣхъ, въ пол и въ шѣм и въ вод и съе вв<но>граду и съе вродъ за водиницъ, вѣаче

една колеса цѣла и шт седалище село, шт псвѣдѹ, вѣре елика се хтнт избрат шт по вѣсом хотарши и шт дрѣшла Гѣпатѣлов дорн ѝ матка Бѣзѣслоѣ.

Занѣже сѣе више речена шчинѣ била ест покѣпена за Кръстѣ ворник и за жѣспаница его Марѣта ворничѣса шт над Янка, дѣщера Параскиевѣ, синѣ Грабичанов и шт над матѣра его Дана шт Дѣдѣлици, ещнже вѣ прѣ дѣни поконниомѣ Радѹла воевод, синѣ Мнѹхнев воевод, вѣ прѣвое рѣдо за господствѣ, когда вшет течнѣе лѣтом хѣрк. И потом, Кръстѣ дворник и жѣспаница его Марѣта ворничѣса, шн сѣт бнл дал и помнловал по слѣг господствѣ ми Яню лвогофѣт сѣе сѣю више речена шчинѣ на вѣнчанѣе его, Бога радѹ и за дѣшани нѹ и за дѣша родѹтеаѣи им, да сѣт им вѣчноѣ вѣсполннанѣе. И вѣс бнл дрѣжал слѣг господствѣ ми Яню лвогофѣт сѣе више речена шчинѣ сѣе добромнрно.

Таже потом, кѣда ест бнл вѣ дѣни поконниомѣ Радѹла воевод, синѣ Мнѹхнев воевод, вѣ нѣ второе рѣдо за господствѣ, а Янка и матѣра его Дана и шном си Манѣ и аневѣем си Ыурга, синѣ Грабичанов, шн вѣзвнгал прѣх над Яню лвогофѣт радѹ сѣе више речена шчинѣ. И сѣпрѣше се за лицѣ прѣд поконниаго Радѹла воевода сѣе Яню лвогофѣт. И ещн прѣше шн како нѣст бнл продад сѣе шчинѣ Кръстѣ дворник, анѣ ш ест бнл прѣтѣснѣа шн вѣ снавѣст. И слоѹг господствѣ ми Яню лвогофѣт, шн ест бнл нмал книги над сѣе шчинѣ за дѣдѣнѣс Кръстѣ дворник, книга Радѹла воевод за покѣпнѣе вѣ прѣвое рѣд и запис шт над Кръстѣ дворник за помнлованѣе, како ест бнл покѣпнл Кръстѣ дворник сѣе више речена шчинѣ шт Дѣдѣлици шт над Янка, дѣщера Параскиевѣ, за шги гѹ. И бнл ест шстал тогда Янка и шном си Манѣ и вѣшом си Ыурга шт закон и шт сѣжденѣе шт прѣд поконниом Радѹла воевод шт днѣан. И шт тогда швѣлю вѣс бнл дрѣжал Яню лвогофѣт сѣе више речена шчинѣ сѣе добро мнрно.

И потом, кѣда ест бнл сѣда вѣ дѣни господствѣ ми, вѣ на второе рѣдо за господствѣ, а Манѣ кѣпно сѣе аневѣем си Янка и Ыурга, шн пакнже вѣзвнгал прѣх и прндет прѣд господствѣ ми ѝ вѣанкѣи днѣан, тѣре ест сѣпрѣше се за лицѣ сѣе Яню лвогофѣт. И ещн прѣше шн прѣд господствѣ ми ѝ днѣан како нѣст бнл продад сѣе више речена шчинѣ Кръстѣ дворник, анѣ ш ест бнл поставнл зѣлwg и прѣтѣснѣа ест без правостѣе. И слоѹг господствѣ ми Яню лвогофѣт, шн ест нвѣднл прѣд господствѣ ми ѝ днѣан книг поконниаго Радѹла воевод за покѣпнѣе вѣ прѣвое рѣдо и дрѣга книг поконниаго Радѹла воевод за прѣх и за шстал вѣ на второе рѣдо и записѣа Кръстѣ дворник за помнлованѣе, како ест бнл покѣпнл Кръстѣ дворник сѣе шчинѣ шт над Янка и како ест бнл помнловал по Яню лвогофѣт. И шн пакнже прѣше како нѣст бнл продад таѣ шчинѣ, ннже ест бнл помнловал Кръстѣ дворник по Яню лвогофѣт сѣе сѣе шчинѣ, анѣ ест бнл поставнл зѣлог за гѹ жнлн. Таже вѣ том, господствѣ ми вѣзнмал сѣе новци шт над Манѣ и шт Янка и шт над Ыурга и вѣзнмал господствѣ ми и книги шт над Яню лвогофѣт вѣсѣх, тѣре сѣм дал по рѣкалн нѹ шкоже да си дрѣжнт шн шчина и воднница и виноградѹ. И дрѣжска ест шн сѣе шчинѣ едн годнн. Таже

въ том, слоугъ господства ми Иню логофет, шн пакнже прѣдетъ прѣдъ господства ми 8 днван, тере съпрѣше се за лицѣ със Манѣ и със анепсени ен Янка и Ыурга. И сице ест плакаше се Иню логофет за велика кривостѣю и како ест бнл прѣше шнн без работ и ходна със лѣжн и със лѣсканѣе и нѣсет бнл поставнла шнн сѣе внше писа шчинѣ зѣлот анѣ ш ест бнл продадъ Кръстек дворникъ за ннговн добро волю. Таже, въ томъ и господство ми съмъ гледѣхъ и сѣднхъ по правдъ и по законъ, кѣсноже със вѣсѣхъмн чѣстнтнмн правнтелѣнъ господства ми и истенствовадъ господство ми велма добро със вѣс днваномъ шт мношн велнцн волѣри, по имн: жѣпанъ Папа бнл вел дворникъ и Ывашко бнл вел дворникъ и Гангорѣн бнлшехъ вел колнне и Бѣзникъ бнл вел внстѣтар, како нѣсет бнл поставнла сѣе внше речена шчинѣ зѣлогъ, анѣ ест бнл продадн. И ещнже ест свѣдѣтелствовадъ [ест] прѣдъ господства ми мношн червнн шт шкрѣст мнстомъ по имн: шт Пѣцннн, Чернатъ логофетъ и шт Бѣщнн, Панаютъ спатаръ и шт Пѣтрѣлаце, Ыурга, како ест продадъ Янка вѣсахъ делъ ен за шчинѣ Кръстекъ дворникъ, како ест внше писъ за ннхна добро волю и како ест бнл дадъ Чернатъ логофетъ тѣхъ аспрн шт Кръстѣкъ дворникъ по сѣе шчинѣ и водннцъ и вноградѣ въ рѣцѣхъ Янкѣе, дѣщера Параскнвекъ и како ест бнл дадъ и полннловадъ Кръстѣкъ дворникъ по Иню логофетъ със сѣю внше речена шчинѣ и како ест бнл тае кннглн Кръстекъ дворникъ добръ и правѣ.

Таже, іако видѣхомъ толнка кривостѣе еже ест бнл сътворнла Манѣ и Янка и Ыурга, вѣзнмахомъ господство ми вѣсѣхъ кннгове имъ тере съмъ раздрахомъ господство ми шт днван. И шетадъ Манѣ и Янка и Ыурга шт законъ и шт сѣзжѣенѣе шт прѣдъ господства ми шт днван. И нзлѣзна със велнкое страмотъ. И ещнже ест вѣлагхомъ по Манѣ и по Янка въ темннцѣ, іакоже по нѣкѣн чловѣцн что ест ходна със лѣжъ и със лѣсканѣе. И радѣ тае кннглн за штѣчествѣе шт надъ Радѣла вовкодъ іако нѣсетъ Хокетъ да даетъ, анѣ ест реклаъ како ест нзгѣбнла.

Сѣго радѣ и господство ми ещнже ест дадъ салгъ господства ми Иню логофетъ, іакоже да ест сѣе внше речена шчинѣ и вноградѣ и водннцѣ, іакоже ест бнл дадъ и полннловадъ и за Урѣстѣкъ дворникъ и шт жѣпаннца его Марѣа корннчѣса. И штерѣднхомъ господство ми и поновнхъ със сѣю <кннглъ>¹ господства ми да ест Иню логофетъ шчинѣ дѣдѣннно и въ шхѣе имъ и снновомъ и вншккомъ и прѣвнѣчнтомъ и не шт когождо непоколѣбнмъ, порнзмомъ господства ми.

Еже оубо и свѣдѣтеле поставлѣмъ господство ми: жѣпанъ Хрнза вел дворникъ и жѣпанъ Бладѣулъ вел логофетъ и жѣпанъ Троѣфанда вел внстѣтаръ и Мнхо вел спатаръ и Дѣантракн вел столннкъ и Дѣшмандѣ вел колнне и Костанднн вел пѣхарннкъ и жѣпанъ Конднла вел постелннкъ. И нсправннкъ, жѣпанъ Бладѣулъ велнкѣн логофетъ.

И написахъ азъ, Доѣмнтрѣ граматнкъ, въ настолъ градѣ Бѣкѣрѣцѣ, мѣсеца юліе дѣ дннн и шт Ядана даже до нннѣ течннѣ лѣтшмъ, въ лѣтъ хѣрлзъ и шт рождѣства Христова, хѣхкѣ.

† Ывѣландрѣ вѣвѣвда мнлостѣю Божѣю господннѣ.

Ишъ Янѣландрѣ вонвода <м.р.>

¹ Omis.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Ianu logofăt și cu fiii lui, ciți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină în satul Dedulești din județul Buzău, însă partea lui Paraschiva, tatăl Ancăi, bărbatul Danei, toată, din câmp și din pădure și din apă și cu vie și cu vad de moară, însă o roată întregă și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul și de la drumul Săpatului pînă la matca Buzăului.

Pentru că această ocină mai sus-zisă a fost cumpărată de Cîrstea vornic și de jupanița lui Maria vorniceasa de la Anca, fiica lui Paraschiva, fiul lui Grăbicean și de la mama ei Dana din Dedulești, încă din zilele răposatului Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, în primul rînd de domnie cînd a fost cursul anilor 7120. Iar apoi Cîrstea vornic și jupanița lui, Maria vorniceasa, au dat și au miluit pe sluga domniei mele Ianu logofăt cu această ocină mai sus-zisă la cununia lui, pentru Dumnezeu și pentru sufletele lor și pentru sufletul părinților lor, să le fie veșnică pomenire. Și a tot stăpînit sluga domniei mele Ianu logofăt această ocină mai sus-zisă cu bună pace.

Astfel apoi cînd a fost în zilele răposatului Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, în al doilea rînd de domnie, Anca și mama ei Dana și unchiul său Manea și nepotul său Iorga, fiul lui Grăbicean, ei au ridicat pîră asupra lui Ianu logofăt pentru această ocină mai sus-zisă. Și s-au pîrit de față înaintea răposatului Radul voievod cu Ianu logofăt. Și așa pîrau ei, că nu vînduseră această ocină lui Cîrstea vornic, ci o cotropise el cu sila. Iar sluga domniei mele Ianu logofăt, el a avut cărți de moștenire pe această ocină a lui Cîrstea vornic, cartea de cumpărătură a lui Radul voievod în primul rînd și zapis de miluire de la Cîrstea vornic, ci o cumpăraseră Cîrstea vornic această ocină mai sus-zisă din Dedulești de la Anca, fiica lui Paraschiva, pentru 13 ughi. Și au rămas atunci Anca și unchiul său Manea și nepotul său Iorga de lege și de judecată dinaintea răposatului Radul voievod din divan. Și de atunci încoace a tot stăpînit Ianu logofăt această ocină mai sus-zisă cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost acum în zilele domniei mele, în al doilea rînd de domnie, Manea împreună cu nepoții săi Anca și Iorga, ei iarăși au ridicat pîră și au venit înaintea domniei mele în marele divan, de s-au pîrit de față cu Ianu logofăt. Și așa pîrau ei înaintea domniei mele în divan că nu vînduseră această ocină mai sus-zisă lui Cîrstea vornic, ci o pususeră zălog și a cotropit-o fără dreptate. Iar sluga domniei mele Ianu logofăt, el a scos înaintea domniei mele în divan cartea de cumpărătură a răposatului Radul voievod în primul rînd și altă carte de pîră și de rămas a răposatului Radul voievod, în al doilea rînd și zapisul de miluire al lui Cîrstea vornic, că a cumpărat

Cîrstea vornic această ocină de la Anca și că a miluit pe Ianu logofăt. Iar ei iarăși au pîrît că nu vînduseră această ocină, nici nu miluise Cîrstea vornic pe Ianu logofăt cu această ocină, ci o puseseră zălog, pentru 13 galbeni. Astfel întru aceea domnia mea am luat acești bani de la Manea și de la Anca și de la Iorga și am luat domnia mea și toate cărțile de la Ianu logofăt, de le-am dat pe mîna lor, ca să stăpînească ei ocina și moara și viile. Și au stăpînit ei această ocină un an. Astfel, întru aceea, sluga domniei mele Ianu logofăt, el iarăși a venit înaintea domniei mele în divan, de s-au pîrît de față cu Manea și cu nepoții săi, Anca și Iorga. Și așa s-a plîns Ianu logofăt de mare strîmbătate și că au pîrît ei fără treabă și au umblat cu minciuni și cu înșelăciune și nu au pus ei zălog această ocină mai sus-scrisă, ci o vînduseră lui Cîrstea vornic de a lor bunăvoie. Astfel, întru aceea și domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și domnia mea cu tot divanul am adevărit foarte bine de la mulți boieri, anume: jupan Papa fost mare vornic și Ivașco fost mare vornic și Gligorie fost mare comis și Buzinca fost mare vistier, că nu puseseră zălog această ocină mai sus-zisă, ci o vînduseră. Și încă au mărturisit înaintea domniei mele mulți roșii din jurul locului, anume: din Puținei, Cernat logoft și din Băești, Panaiot spătar și din Pătîrlage, Iorga, că a vîndut Anca toată partea ei de ocină lui Cîrstea vornic, cum este mai sus-scris, de a lor bunăvoie și că Cernat logofăt a dat acei aspri de la Cîrstea vornic pe această ocină și moară și vie în mîna Ancăi, fiica lui Paraschiva și că a dat și a miluit Cîrstea vornic pe Ianu logofăt cu această ocină mai sus-zisă și că au fost acele cărți ale lui Cîrstea vornic bune și drepte. Astfel, dacă am văzut domnia mea atîta strîmbătate pe care o făcuseră Manea și Anca și Iorga, am luat domnia mea toate cărțile lor de le-am rupt domnia mea în divan. Și au rămas Manea și Anca și Iorga de lege și de judecată dinaintea domniei mele din divan. Și au ieșit cu mare rușine. Și încă am pus pe Manea și pe Anca în temniță ca pe niște oameni care au umblat cu minciună și cu înșelăciune. Și pentru acele cărți de moștenire de la Radul voievod, pe care nu au voit să le dea, ei au spus că le-au pierdut.

Pentru aceasta și domnia mea încă am dat slugii domniei mele Ianu logofăt, ca să-i fie această ocină mai sus-zisă și vie și moară, cum au fost date și miluite și de Cîrstea vornic și de jupanița lui, Maria vorniceasa. Și am întărit domnia mea și am înnoit cu această <carte>¹ a domniei mele, să fie lui Ianu logofăt ocină, dedină, și de ohabă lui și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

¹ Omis.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și Miho mare spătar și Dumitrachi mare stolnic și Diamandi mare comis și Costandin mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic jupan Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Dumitru gramatic, în cetatea de scaun București, luna iulie 4 zile și de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7137 și de la nașterea lui Hristos 1629.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

Academia Republicii Socialiste România, DCXLV/3.
Orig., perg. (35,5 × 52), pecete timbrată, stricată.

1629 (7137) iulie 7.

Alexandru Iliăș voievod întărește m-rii Clocociov un țigan, în urma unei judecăți.

† Милостію Божию, Іу Алѣксандръ воєвода и господинъ, синъ покойнаго Іу Нилѣш воєвода. Даватъ господство ми сѣе повелѣніе господство ми свѣтѣи божественѣи монастыр зовемъ Клокочов код Слатинѣ, храмъ свѣти архиггела Мнѣхана и цѣсвѣн Давид, ка сѣе свѣтѣи мѣнѣстѣри се скрѣе май сус ун țăigan anume Pătru, feciorul lu Negre țiganul, și cu ai lui feciori, Ghinea i Radul, pentru că acest țigan Pătru fost-au de moșie al mănăstirii Clocociovul dat de Bădica de multă vreme.

Iar după acéia, deaca se-au sărăcit mănăstirea, se-au sculat un egumen de acolea den mănăstire, anume Gligorie, de au hărăzit pre Negre țiganul, tatăl lu Pătru țiganul, unui boiarin, anume Ion logofătul de Muți.

Iar după acéia, cîndu au fost apoi în zilele lu Mihaiu voevod, deac-au deșchis Mihail voevod sfînta mănăstire, iar domnia lui au strînsu toți țiganii mănăstirii care de pre unde au fost răsipiți. Deci au dus și pre Pătru țiganul la mănăstire, căci au știut și se-au adevărat că au fost de moșie al mănăstirii, de l-au luat de la Ion logofătul de Muți. Și de atunce pînă acum tot au fost la sfînta mănăstire Clocociovul.

Iar cîndu au fost acum, în zilele domnii méle, iar Giura postelnic, feciorul lu Mihăilă, nepotul Néniului de Muți, el se-au apucat de Pătru țiganul să-l ia de la mănăstire. Deci au venit de față înaintea domnii méle la divan. Intr-acéia, domnia mea am căutat și am judecat pre drept și pre lége și

am adevărit domnia mea cum au fost al mănăstirii de moșie. Și au mărturisit boiarinul domnii mele Tudor biv vel slujer cum au fost țiganul mănăstirii. Și am văzut domnia mea și zapisul Giurei postelnic de-au mărturisit și el ca să n-aibă nici o treabă cu Pătru țiganul, că iaste țiganul al mănăstirii. Deci au rămas Giura de lege. Și am dat domnia mea sfintei mănăstiri Clocociovul, ca să fie Pătru țiganul mănăstirii moșie și de nimenilea oprieală să n-aibă. **Инако да неѣст, по реч господства ми.**

И исправник, сам реч господства ми.

Ине месеца юліе 3 дьни, въ лѣт 7394.

† Іу Пандандоръ кшеквада, милостію Божію господинь.

Arch. St. Buc., M-rea Clocociov, XI/5.

Orig., hîrtie (31 × 21), pecete timbrată.

320

1629 (7137) iulie 8.

Teodosie spătar și fiul său Preda postelnic din Cepturoaia vînd lui Barbu postelnic din Poiana satul Scorila, jud. Mehedinți.

Vo imé otța i sina i svétago duha, svétéi troiței i nerazdéléema.

Adecă eu Theodosie spatarul și împreună cu fiii mei Preda postelnicul din satul de în Cepturoaia scris-am acest zapis al nostru, de să fie de mare credință la mîna jupînului Barbului postelnicul din sat din Poiana. Deci așa mărturisim întru a noastră credință, împreună și cu al nostru zapis, cum am vîndut noi amîndoi împreună jupînului Barbului postelnicul acest sat, anume Scorila, din județul Mehedinților. Și l-am vîndut tot satul și cu toți rumânii, oricîți să vor alege și cîți să vor afla [și cîți să vor afla] fugiți niscacareva rumâni fiind dintr-acest sat, ce iaste mai sus-scris, să fie volnic cu acest zapis al nostru să și-i strîngă și să-i ție pre mîna lui, pentru că noi împreună amîndoi am vîndut acest sat cu toată ocina și cu toate hotarăle și cu tot venitul și cu toți rumânii, cum scrie și mai sus. Și am luat noi amîndoi împreună tot bani gata 320 de galbini din mîna Barbului postelnicul. Și acești bani i-am dat noi amîndoi împreună la nevoile noastre care am avut, pentru trebile noastre.

Și am vîndut noi amîndoi împreună acest sat, cu bunăvoia noastră și fără de nici o silă nici de către vreun om și cu știrea a toată rudenia noastră și a tuturor boerilor și din sus și din jos și de prin prejurul locului.

Drept aceea și noi, pentru mai mare credință, am dat acest zapis cu pecețile noastre întărit dumnealui postelnicului Barbul, ca să fie volnic a

ținea satul Scorila cu toți rumânii și cu tot venitul du peste tot hotarul și pentru ca să fie lui moșie și feciorilor lui și nepoților și strenepoților în veac stătoare și ohabnică, nebîntuit nici de un om, că au fost al nostru bătrîn sat și de moșie și l-am vîndut noi Barbului postelnicul precum scrie mai sus, de bunăvoia noastră.

Și cînd am tocmit și am scris acest zăpis au fost acești boeri mărturii, anume: jupan Stamatie aga și jupan Matei aga și jupan Dumitru capitan și jupan Dumitru clucerul și încă mulți boeri din rudele noastre, carii pre nume nu s-au scris într-acest zăpis.

Aceasta scriem și mărturisim cu scriptura și cu credința adevărată, mai mult nu iaste după această scrisoare și a noastră învățătură.

Scrisu-s-au acest zăpis de mine, Stanciul logofătul din Fundéni, la scaun la București, în luna lui iulie 8 zile, vă leat 7137<1629>.

Theodosie spataru.

Preda postelnic.

Stamate aga martor

Matei aga martor.

Dumitru capitan martor.

Mihai cluceru martor.

Biblioteca „V. A. Urechia” — Galați, ms. V. 221
Copie din a doua jumătate a secolului al XVIII-lea.

321

1629 (7137) iulie 10.

Alexandru Iliăș voievod poruncește locuitorilor din Celei și altora să-și dea dijma, vama și vinăriciul m-rii Bistrița.

Milostiiu Bojiu, Io Alixandru voevod i gospodin, sină pocoinagu Io Iliăș voevod. Pișet gospodstvo mi voao satul Celéiul ot sud Romănați și voi Silișténilor, care sînteți din plasa sfintei și dumnezeștii mănăstiri Bistriții.

După acéia vă dau în știre domnia mea, că aicea au venit egumenul de s-au jăluit și au spus înaintea domnii méle cum v-ați sculat 4 oameni, anume: Ignat i Bucur i Doicel i Voico, de ați mersu de ați înșălat pre credinciosul boiarinul domnii méle jupan Necula ije biv vel vistiernic, de v-ați vîndut și ați zis că sînteți Silișteréni, de nu sînteți rumâni nimănuia și nu vă țineți de lége și de obicéi să dați ce iaste partea mănăstiri din doao de la baltă și din vii și de la cîmpu tot ce va fi ori voi, or care să va hrăni pre acea ocină a sfintei mănăstiri.

Deci, de vreme ce veți vedea cartea domnii mele și omul sfintei mănăstiri Bistriții, iar voi să căutați să ascultați de pîrcălabul care va fi de la sfînta mănăstire Bistrița și să vă dați toată dijma și vama și vinăriciul și voi, Silișténilor și voi, toți oamenilor, carei vă veți hrăni pre acea ocină.

Iar acei oameni care s-au vîndut a do-ara și s-au făcut Silișténii, să aibă a veni cum mai curînd fără zăbavă să dea banii înapoi. Iar pîrcălabul al sfintei, dumnezeeshii mănăstiri să aibă a lua tot cum au fost obiceiul mai dinainte vrême de la tot omul veri care să va hrăni pe acele moșii. Iar care nu va vrea să dea de voia lui, să fie volnic pîrcălabul să ia de la acela fără de voia lui și opréală de niminea să n-aibă, înnaintea cărții domnii mele. Iar cui să va părea cu strînbul, să viie de față. Inaco da nest, po recenie gospodstva mi.

Iulie 10 dni, leat 7137 <1629>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Bistrița, nr. 713, f. 832v—833.
Copie.

322

1629 (7137) iulie 10, București.

Alexandru Iliash voievod întărește lui Preda și Petru din Mărgineni ocine la Mărgineni, jud. Vîlcea și Măgureni.

† Многостію Божію, Іу Александръ коєвода и господинъ въсон земли Сгррр-влахїинскоє, синъ великаго и прѣдобраго покойномъ Іу Нанаш коєвода. Двѣтъ господство ми сїю повелѣнію господства ми Прѣдѣ въ Мърцинѣни и братъчедъ си Пѣтрѣ и със синовн си, единеже Богъ прѣпсѣтит, ѣкоже да сѣтъ имъ учинѣ въ Мърцинѣни, въ сѣдство Бѣлчи, аки да се знаѣтъ: въ по вѣс село Мърцинѣни третѣго дѣла, въ пол и въ вод и въ сѣданце селѣ, въ пѣсѣдѣ, вѣре ѣнка се хтитъ изврати въ по вѣс хвтарѣм.

Понеже тѣго село Мърцинѣни, више писан, уни се сѣтъ бѣл продади вечини Прѣдѣ бѣлѣ Бѣзвекѣ, ешеже въ прѣжде вѣрѣмѣ. И потомъ, къда ест бѣл въ дѣни покойнаго Шербана коєвода, а Прѣда бѣл, уни ест бѣл помилковал по нѣкоє моуци въ къща имъ, по имѣ Іуанъ въ Горѣнци и Стѣнъ въ Дѣнкоулицѣ със того село Мърцинѣни више пис, радѣ слѣже имъ.

Потомъ, уни ест достѣзал вѣрѣмѣ за неколю и за сѣмрѣтъ, анѣ ест вѣспросна нѣвѣцѣнъ въ над мѣрѣши въ Мърцинѣни, ѣкоже да дрѣжитъ учина, како сѣтъ бѣли за дѣдѣнно. Тѣже и Прѣда със братъчедъ си Пѣтрѣ уни ешеже ест скѣповал дѣл имъ за учинѣ, третѣго дѣла тѣре ест далъ Прѣда хѣ аспри и Пѣтрѣ хѣ аспри, ѣкоже да дрѣжитъ Прѣда двѣ дѣли и братъчедъ си Пѣтрѣ да дрѣжалъ една дѣл. И

вндѣхом господство ми и записи вт рѣки им за скѣпованіе със мнози добре лю-
дѣи свидѣтелии, написани оу записи.

И пак да ест Прѣдек вчинѣи ѿ Мъгѣрѣни, вѣаче делъ вичиши си Радѣла вт
Мъгѣрѣни, вт поле и вт шѣм и вт вѣд и вт по вѣсѣм хотарѣм, пвнече
ест сѣе вчинѣи више речена, она ест била за дѣдѣнно вичиши си Радѣла вт прѣжде
врѣме. Я потом, къда ест била въ дѣни поконниомѣ Мнѣхана воевод, а Драголе,
митра Прѣдек, сестра Радѣловѣ, она ест била далъ ѿ вѣци въ рѣка братѣ си,
Радѣла, ѿкоже да втекает вт къ Прѣда баноула вт Чептѣрола. Таже, а послѣ Радѣ-
ла, он ест била ѿдѣла сѣе вѣци по врѣме за гладни. Таже Радѣла със дрѣго нѣст
имѣа със что платилъ сѣе више речени вѣци, анѣ ест далъ више речена вчинѣи вт
Мъгѣрѣни, дела им вѣсѣх. И вт тогда вѣамо вѣсѣдрѣжалъ Прѣда сѣе вчинѣи вт
Мъгѣрѣни, како в ест била далъ вичиши си Радѣла, за своимъ добро колю. И вндѣх
господство ми и записи вт надъ вѣсѣнѣи мегѣшин вт Мъгѣрѣни за свидѣтелство,
по <име>: Дѣмитрѣи и братъ его и Ыонко и Ыѣлан и Барѣла и Лоуѣла и братъ его Стан
и Стѣниславъ и Шиникъ и вт Кѣрлогани, Стоян и вѣече мнози добре людѣи мегѣ-
шин, еже не сѣтъ заде писани.

Сего радѣла, дадохъ съмъ господство ми Прѣдек и братѣчедѣи сѣи Пѣтрѣи вт
Мъгѣрѣни, ѿкоже да сѣтъ имъ вчинѣи дѣдѣнно и въ вѣхѣбѣи, имъ и синовѣмъ и вѣнѣкомъ
и прѣвѣнѣчитомъ и не вт когождо непоколебѣнѣмо, по орѣамо господства ми.

Еже оубѣи и свидѣтелиа поставѣлемъ господство ми: жѣпанъ Хриза вѣла дѣвѣрникъ
и жѣпанъ Владѣла вѣла <лѣгѣфѣт> и жѣпанъ Трѣфанда вѣла вѣстѣаръ и жѣпанъ Мнѣхъ
вѣланкинъ спатарѣи и жѣпанъ Дѣмитрѣи вѣла столаникъ и жѣпанъ Дѣлманди вѣла кѣмѣи
и жѣпанъ Квѣстандинъ вѣла пѣхарникъ и жѣпанъ Кондѣла вѣла постѣланикъ. И исправникъ жѣпанъ
Бѣла вѣла <лѣгѣфѣт>.

И написѣхъ азъ, Дѣмитроу граматикъ, въ настолини градѣ зовѣамаго Ыскоуѣрѣцѣи,
мѣсеца юлѣи ѿ. и вт Ядѣла даже до нинѣ въ сего писанѣи, течѣнѣи лѣтѣла,
въ лѣтѣ хѣрѣла.

† Іу Александрѣ вѣвѣвада, милостію Божію господинѣи.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Pliiaș voievod. Dă
domnia mea această poruncă a domniei mele lui Preda din Mărgineni și vă-
rului său Pătru și cu fiii lor, cîți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie moșie
la Mărgineni din județul Vilcii, însă să se știe: de peste tot satul Mărginenii,
a treia parte, din cîmp și din apă și din vatra satului, de pretutindeni, oricît
se va alege de peste tot hotarul.

Pentru că acel sat Mărginenii mai sus-scris, ei s-au vîndut vecini lui
Preda banul Buzescu, încă mai dinainte vreme. Iar după aceea, cînd a fost
în zilele răposatului Șerban voievod, iar Preda banul, el a miluit pe niște
copii din casa lui, anume Ion din Gorunești și Stan din Diiculești, cu acest
sat Mărginenii mai sus-scris, pentru slujba lor.

După aceea, pe ei i-a ajuns vreme de nevoie și de moarte, deci au cerut bani de la megiașii din Mărgineni, ca să ție ei ocina, căci le-a fost de moștenire. Astfel și Preda și cu vărul său Pătru, ei încă și-au răscumpărat părțile lor de ocină, a treia parte, de a dat Preda 4000 de aspri și Pătru 2000 de aspri, ca să ție Preda două părți și vărul său Pătru să ție o parte. Și am văzut domnia mea și zăpisul de la mîna lor de răscumpărare, cu mulți oameni buni martori, scriși în zăpis.

Si iarăși să-i fie lui Preda ocină în Măgureni, însă partea unchiului său Radul din Măgureni, din cîmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, pentru că această ocină mai sus-zisă, ea a fost de moștenire a unchiului său Radul de mai înainte vreme. Iar după aceea, cînd a fost în zilele răposatului Mihail voievod, iar Dragole mama lui Preda, sora lui Radul, ea i-a dat 16 oi în mîna fratelui său Radul, ca să scape de Preda banul din Cepturoaia. Astfel mai tîrziu Radul, el a mîncat aceste oi pe vreme de foamete. Astfel Radul cu alta nu a avut cu ce să plătească aceste mai sus-zise oi, ci a dat mai sus-zisa ocină din Măgureni, partea lui toată. Și de atunci încoace a tot ținut Preda acea ocină din Măgureni, precum a dat-o unchiul său Radul de a lui bunăvoie. Si am văzut domnia mea și zăpisul de la toți megiașii din Măgureni de mărturie anume: Dumitru și fratele lui și Voico și Bălan și Barbul și Lupul și fratele lui Stan și Stanislav și Șinică și de la Cîrlogani, Stoian și încă mulți oameni buni megiași, care nu sînt aci scriși.

De aceea, am dat domnia mea lui Preda și vărului său <Pătru> din Măgureni, ca să le fie lor ocină dedină și de ohabă, lor și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare <logofăt> și jupan Trufanda mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Dumitru mare stolnic și jupan Diamandi mare comis și jupan Costandin mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic jupan Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Dumitru gramatic, în cetatea de scaun numită București, luna iulie 19 și de la Adam pînă acum la această <scriere cursul> anilor, în anul 7137 <1629>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Academia Republicii Socialiste România, DCCXC/10.
Orig., perg. (32,5 × 47,5), rupt la indoitură, pecete timbrată, căzută.

1629 (7137) iulie 25, București.

Manole și fiul său Iordan din Scărișoara se vînd rumâni lui Necula vistier.

Adică eu Manolie și cu fiiu meu Iordan din satu Scărișoara scriem și mărturisim cu acest zapis al nostru ca să fie de mare credință la mîna jupînului Niculi vistiearul cum să se știe că ni-am vîndut rumâni jupînului Niculi vistiearul cu feciori miei și cu toată partea mea de ocină drept 2 000 de aspri gata.

Pentru că eu Manolie fost-am tot județ cu feciori miei și cu toată partea mea de ocină încă mai de vreme, iar dupe aceia cînd au fost acum în zilele[le] domn nostru creștin Alecsandru voevod, feciorul răposatului Io Iliăș voevod, iar eu singur, de bună voia mea, venit-am la dumnealui jupan Necula vistiearul de mi-am vîndut rumâni cum scrie mai sus, fără de nici o silă. Și am luat toți bani deplin din mîna jupînului Grigore comisul.

Și mărturii: jupan Hriza vel dvornic i jupan Vladul vel logofăt i jupan Papa biv vel dvornic i jupan Trufanda vel vistier i jupan Ivașco vornic i jupan Mușat vel slugear i jupan Grigorie comisul i jupan Nedelco vel portar i jupan Dumitrașco biv vel vistier i jupan Neagul vel agă i jupan Sima vel¹ logofăt i jupan Bunea logofătu și încă mulți boiari ce nu sînt scriși într-acest zapis.

Aceasta am scris, ca să se crează, să-i fim rumâni în veci.

Scris-am Gherghe gramaticul în Bucureș<t>i, luna iulie 25 zile, anul 7137 <1629>.

Hriza vel dvornic.

Vlad vel logofăt.

Papa biv vel dvornic.

Trufanda vel vistiear.

Ivașco dvornic.

Mușat vel slugear.

Sima vel¹ logofăt.

Nedelco vel portar.

Dumitrașco vistiearu.

Bunea vel¹ logofăt.

Protocolit șeful mesii C. C <indescifrabil>.

Arh. St. Buc., Condica schitului Țigănești, nr. 327, f. 7 v.
Copie.

¹ În loc de: vtori.

1629 (7137) iulie 27, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește popii Staico ocină și vii la Fefelei.

† Cu mila lui Dumnezeu, creștinul Alixandru voevod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului, creștinul Iliăș voevod. Dat-au dumnealui această poruncă a dumnealui popei Staico și priotésii lui, Tudorii, fata Badii și feciorilor lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie lor moșie în Fefelei, însă din partea tată-său Badei a treia parte, din sat și din cîmp și din pădure și den dealul cu vii și de peste tot hotarul cît să va afla, pentru că au fost bătrînă și dreaptă moșie de la moși, de la stremoși. Iar apoi, cînd i s-au întîmplat moarte Badei, tatul Tudorei, iar Tudora au rămas mică, iar bucatele ce au avut au rămas la mîna frate-său, anume Frosin. Deci Frosin n-au ales partea den bucatele surori-sa ce iaste mai sus-zisă, Tudora, de bucatele tată-său Badei, ci au ferit toate bucatele. Și după acéia, s-au întîmplat moarte lui Frosin și bucate nu i-au rămas nimic. Iar apoi, au venit vrême Tudorii de măritat și zéstre n-au avut. Deci Tudora, ia au cerut pentru zéstre din moșia tată-său Badei, iar nepotu-său anume Badea, feciorul lui Frosin, n-au vrut să dea din moșie, ci au venit cu pîră la divanul domnii lui, dennaintea cinstului boiar al domnii méle jupan Papa, care au fost vel dvornic, de au luat 3 megiiși, însă anume Chisar postelnic den Păulești și Vladul, feciorul popei și Isar den Șchiiani. Și am văzut domnia mea și răvașul cinstului boiar ce iaste mai sus-zis, Papa, carele au fost vel dvornic. Și așa s-au tocmit cu sufletele lor, cum ca să ție Tudora a treia parte de moșie de peste toată moșia, iar din casă să ție jumătate, pentru că au fost de la muma Tudorii, anume Dobra, precum au fost judecat acei 3 megiiși cu sufletele lor.

Și iar au cumpărat popa Staico 1 pogon de vie den dealul Fefelii de la Oprea Dulău, drept 1000 de aspri gata. Și iar au cumpărat popa Staico 1 pogon de vie de la Ghiergie Pırtoacă, drept 1000 de aspri gata. Și iar au cumpărat popa Staico 1 pogon de vie și o cedvırte de pogon de la Manea, drept 1350 de aspri gata. Și au vîndut acești numiți oameni ce-s mai sus-zisi acéste moșii și pogoane de vie ce am zis mai sus de ale lor bunevoi și cu știrea tuturor megiișilor și a tuturor frașilor și dennaintea domniei méle.

Pentru acéia, am dat și domnia mea popei Staico, ca să-i fie moșie ohabnică lui și feciorilor lui și nepoșilor și strenepoșilor lui și de nimenea neclătıt, după porunca domniei méle,

Insă și mărturii am pus domnia mea: jupînul Hrizea vel dvornic și jupînul Vladul vel logofăt și jupînul Trufanda vel vistier și jupînul Mihul

vel spătar și jupînul Dumitrachie vel stolnic și Diiamandi vel comis și Costan-
din vel păharnic și jupînul Condili vel postelnic. Și ispravnic Vladul logofăt.

Și am scris eu, Dumitru logofăt, în minunatul oraș Bucureștii, méseța
iulie 27 dni și cursul anilor, vă leat 7137 <1629>.

Academia Republicii Socialiste România, DCCXXXV/41.

Traducere.

EDIȚII. Iorga, *Doc. urlățene*, 186—187.

325

1629 (7137) iulie 28.

Stoica eliberează din vecinie pe Bălan din Negoești.

† Adecă eu Stoica, făméia Opri dirégătorului de Lupoiaia, acest al nos-
tru zapis ca să fie de marea credință la mîna lui Bălan ot Negoești pintrucă
s-au judecit di la noi cu totă moșia lui, cum s-au fost vîndut cu al patrulea
pămînt de preste tot hotarul. Dieci, l-am judecit iar cu totă moșia lui de
me-au dat ughi 50 și l-am judecit noi de a noastră bună voe ca să fie în pace
de noi și de feciorii noștrîi, să n-aibă treabă cu dînsul, nice cu moșia lui de
acuma nainte. Iar de cine va ave vro nevoe să nu-i margă sufletul unde merg
alte suflete, ci să fie blăstemat de Dumnezeu, pintru că s-au plătit di la
noi.

Pis mesîța iulie 28 dni, vă leat 7137 <1629>.

† Eu Stoica. Și pentru credință pus-am și degetul.

După: N. G. Dinculescu, *Un zapis și o carte domnească din Negoești-Mehedinți*, în
„Arhivele Olteniei“, III (1924), p. 430 și II (1923), p. 379, cu foarte mici deosebiri.

326

1629 (7137) iulie 28, București.

Cazan și Balotă vînd lui Necula vistier ocină în Sărățeni.

Adecă eu Căzan și Balotă de Sărățeni facem acest zapis al nostru să fie
de credință la mîna jupînului Neculii vistier, ca să știe că i-am vîndut
noi ocină în Sărățeni, însă eu Cazan stînjăni 15 și eu Balotă 15 stînjăni și
stînjănul cite 50 de bani, pentru că această ocină au fost a noastră de moșie.
Iar după aceia, cînd au fost acum în zilele domnului nostru creștin Alexandru
voevod, feciorul lui Iliiaș voevod, iar noi am vîndut acești stînjăni de ocină,

cîți scrie mai sus, jupînului Neculii vistier, din cîmpu și din pădure și din apă și de pretutindinea, cît să va alege venitul dupre această ocină.

Și mărturie: jupan Hrizea vel dvornic i jupan Vladul vel logofăt i jupan Papa biv vel dvornec i jupan Trufanda vel vistier i jupan Ivașco vel dvornic i jupan Mușat vel sluger i jupan Grigorie comis i jupan Nedelco vel portar i jupan Dumitrașco biv vel vistier i jupan Neagul vel agă i jupan Sima vtori logofăt i jupan Bunea logofăt și Costandin Avanul din Pojorăști și din Țândărei, Stroe și din Frățulești, Tatul iuzbașa și încă mulți boeri și megiași ce nu sînt scriși.

Aceast-am scris și pentru credința am pus și pecetea ca să să crează. Au scris Gherghe gramaticul, în București, iulie 28 dni, leat 7137 <1629>.

Eu Cazan i Balotă.

Staico dvornic.

† Gheorghie.

Neagul logofăt.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Slobozia lui Enache, nr. 314, f. 181 (nr. 18).
Copie.

327

1629 (7137) iulie 31, București.

Alexandru Iliăș voievod iartă de șoimi satele Călimănești, Jiblea și Brădițeni, impuse pe nedrept de șoimari.

Milostiiu Bojiu, Io Alixandru voevod i gospodinū, sinū pocoinago Io Iliăș voevoda. Davat gospodstvo mi sie povelenie gospodstva mi acestui sat anume Călimăneștii Cozii, den județul Vlcea și satele Jiblea și Brădițenii, ot sudstvo Argeș, ca să fie de acum înainte în pace și slobod de cătră toți mai marii domnii méle, carii vor umbla pentru șoimii înpărătești d-acuma înainte, pentru un cuibu de șoimu ce i-au fost scris șoimarii, acum în zilele domnii méle, să n-aibă de nimelea val sau bintuială. Pentru că au venit oameni den ceste sate aici înaintea domnii méle de s-au jăluit și au spus cum i-au fost scris șoimarii și pre ei un coibu de șoimu, și n-au fost niciodată cuibu de șoimu la dînșii. Și am adevérit domniia mea, cum la ei n-au fost cuibu, ci i-au scris fără dă lucru.

Drept acéia, domniia mea m-am milostivit de i-am ertat și i-am scos și de la catastih den visterie, ca să nu mai aibă val de șoimari niciodată, ci să aibă bună pace la toți domnii, că așa iaste învățătura domnii méle. Inaco da nest, po reci gospodstva mi.

I ispravnic sam reci gospodstva mi.

Pis Lăpădat u București, méseța iulie 31 dni, leat 7137 <1629>.

Arh. St. Buc., Conдика m-rii Cozia, nr. 712, f. 438v—439.

Copie; altă copie ibidem, ms. 209, f. 143.

328

1629 (7137) <august>, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește m-rii Grădiștea, jud. Ilfov, niște vecini.

† Мнаостіюю Божію, Іу Алевѣандрѣ воєвода и господинь вѣсон землє Уггровлахінскоє, синъ великаго и прѣдобраго, поконниаго Іу Илѣаш воєвода. Дават господство ми сїю повелѣніє господства ми свѣтомѣ, вожестивїи монастыр глаголемїи Грѣдїше ут код Бѣкѣиани, вѣ сѣдство Блхов, идеже ест храм свѣтаго врхарха и чудотворца Николѣ Мирлианїнски и вѣскѣм нноком еанци жнеѣцих вѣ шентѣан тоє, іакоже да мѣ ест свѣтѣн монастыр више рѣх нѣкоє вечини, на име: Станчюл Ровѣл сѣс синови си и Стонка Ровѣл сѣс синови си и Мнхѣналъ сѣс синови си и Радул.

Понеже сїю свѣта монастыр била ест сѣтворила ут темелїа ии за Черника иже вившех вѣл дворник вциже ут пре дѣнїи поконниомѣ Шербан воєвод. И потом, кѣда ест била сѣда, вѣ дѣнїи господства ми, по сѣмрѣти Черникѣк дворник, а сїє свѣта монастыр више пис храм свѣтїи Николѣ, стоала ест бити дала и поклонїла на прѣвѣзлюбелнаго и срѣдїчнаго синѣ господства ми Іу Радѣл воєвод. Таже, кѣда ест била послѣ, такоже пришеа ест сїє више реченїи людїє Станчюл Ровѣл и Стонка Ровѣл и Мнхѣналъ и Радул, еже сѣт више речени, пред господство ми оу великїи днєан шни самїи за нїхном добро волю без ни една силост ут нїхто, тере се ест поклонїла вечини шни и синови им свѣтѣн монастыр више писана, да бѣдет вечини вѣ вѣки, сѣс ѡзнанїє вѣскѣм мегѣшом ут гор, из дол и ут шкрѣст мєстом и ут прѣд господство ми и ут прѣд вѣскѣли почтенїи правитєан господства ми.

Бєго радї, дадох сѣм господство ми свѣтѣн монастыр храм свѣтїи Николѣ, іакоже да мѣ ест сїи више речени вечини: Станчюл Ровѣл и Стонка Ровѣл и Мнхѣналъ и Радул сѣс синови им дѣдїнно и вѣ шхѣе и не ут когождо непоколѣбїлю, порнзлю господство ми.

Бєже оубо и свєдїтелїи поставлѣем господство ми: жѣпан Хриза великїи дворник и жѣпан Владул вѣл логофѣт и жѣпан Дѣмитраки вѣл вистїтар и жѣпан Мнхо вѣл спатар и Дѣмитраки вѣл столник и Дїшманди вѣл комис и Костандин вѣл пѣхарник и жѣпан Конди вѣл постєлинк. И исправник жѣпан Владул вѣл логофѣт.

627

И написах аз, Дѣмитроу граматикъ въ настоѣ граду Бѣкѣрици, мѣсца август...¹
дни, въ Падма до нинѣ въ лѣтъ »ЗРА».

† Іо Александръ воєвода, милостію Божию господень.

Іо Александръ коєкода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită Grădiște de lângă Secuiani în județul Ilfov, unde este hramul sfântului ierarh și făcător de minuni Nicolae de la Mira Lichiei și tuturor călugărilor, cîți viețuiesc în acel lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus-zise niște vecini, anume: Stanciul Robul cu fiii săi și Stoica Robul cu fiii săi și Mihăilă cu fiii isăi și Radul.

Pentru că această sfință mănăstire a fost făcută din temelia ei de Cernica, care a fost mare vornic, încă din zilele răposatului Șerban voievod. Iar apoi cînd a fost acum în zilele domniei mele, după moartea lui Cernica vornic, iar această sfință mănăstire mai sus-scrisă, hramul sfîntul Nicolae, a stat să fie dată și închinată preaiubitului fiu din inimă al domniei mele, Io Radul voievod. Astfel cînd a fost după aceea, de asemenea au venit acești oameni mai sus-zii: Stanciul Robul și Stoica Robul și Mihăilă și Radul, care sînt mai sus-zii, înaintea domniei mele în divanul cel mare, ei singuri de a lor bunăvoie fără nici o silă de la nimeni de s-au închinat vecini ei și fiii lor sfintei mănăstiri mai sus-scrise să fie vecini în veci, cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele și dinaintea tuturor cinștilor dregători ai domniei mele.

Pentru aceasta, am dat domnia mea sfintei mănăstiri, hramul sfîntul Nicolae, ca să fie acești vecini mai sus-zii: Stanciul Robul și Stoica Robul și Mihăilă și Radul cu fiii lor, dedină și de ohabă și de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Dumitrachi² mare vistier și jupan Miho mare spătar și Dumitrachi mare stolnic și Diamandi mare comis și Costandin mare paharnic și jupan Condi mare postelnic. Și ispravnic, jupan Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Dumitru gramatic, în cetatea de scaun în București luna august...¹ zile, de la Adam pîna acum, în anul 7137 <1629>.

¹ Loc ilizibil.

² În loc de: Dumitrașco.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Alixandru voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Cernica, III/7.
Orig., hirtie (41,5 × 28), pecete aplicată, căzută.
Copie ibidem, ms. 128, f. 476.
Cu o trad. din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea.
Luna, după divan.

329

1629 (7137) august 4.

Răvaș de șase boieri pentru alegerea unei ocine la Fuglești.

† Zde meghiașii Albului comis ot Brézoe și ai lui Dragomir ot Trestiiani na ime: ot Cărămidești, Vladul, ot Frățilești, Dan i ot Drugănești, Drăghiciu i ot Românești, Dragomir Ciocan i ot Trestiiani, Cîrstea i ot Brézoe, Cîrstea Bordea, să caute acei megiași să aleagă ocina lu Moroagă de Fugleștii de Mijloc, cită se va afla partea lu Moroagă să o ție Albul comis, cum vor afla cu sufletele lor. Ispravnic, Dumitru portar. Soroc la sîntă Măriia Mică.

Име мѣсеца августъ дѣ дни, въ лѣтѣ хрѣстѣ.

† Іу Алѣксандръ воивода, милостію Божію господинь.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CCXC/3.
Orig., hirtie (21 × 15), pecete aplicată, căzută.

330

1629 (7137) august 5, București.

Lupu și Sava din Polovine se vînd rumâni lui Necula vistier.

† Adecă eu Lupul și eu fiiu-mieu Tanasie cu fiiu-său Radul și Sava cu fiiu-său Novac de în sat de în Polovini, scriem și mărturisim cu această zapis al nostru, să fie de credință la mîna jupînului Niculie vistiiar, ca să să știi că ne-am vîndut rumâni dumnealui, cu feciorii noștrii și cu toată moșiiia noastră, drept 3400 de bani gata.

Pentru că noi am fostu megiași co moșiiia noastră, încă mai denainte vrême. Iar după acéia, cînd au fostu acum, în zilele domnu nostru Io Alexandrū voievod, sinū Iliiaș voivoda, iar noi de bunăvoia noastră, fără dă nici o silă, venit-am la dumnealui jupan Necula vistiiar de ne-am vîndut rumâni. Și am luat toți banii deplin de în mîna jupînului Ivașco vornic.

629

Și mărturii: jupan Hriza vil dvornic i jupan Vladul vil logofet i jupan Papa biv vil vornic i jupan Trufanda vil vistiiar i jupan Ivașco vornicul i jupan Gligorii comisul i Dumitru vtori vistiiar i Sima vtori logofet i Bunea logofet. Aceast-am scris să să crează, că ne-am vîndut de bunăvoia noastră.

Și am scris eu, Ghirghi gramatic, u Bucuriști, avgust 5 dni, vă leat 7137 <1629>.

Hriza vel dvornic

Vladu vel logofet

Papa biv vel dvornic

Τρουφαντας βησσηαρης¹

Ivașco dvornic

Nedélco vel portar

Dumitrașco vistiiar

Σιμας λογοθετης²

Mușat vel slujer

Bunea Vilcul logofet

Dumitru vtori vistiiar³

Academia Republicii Socialiste România, XXXI/136.

Orig., hirtie (30, 21), nouă peceti aplicate.

EDIȚII. Bianu, *Doc. rom.*, 164—165.

331

1629 (7137) august 5, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Stroe postelnic din Oteteliș vecini și țigani.

† Милостію Божію, Іу Ілєѣандрѣ воєвода и господинѣ въсон зємає Зггггровлахѣнское, синѣ великаго и прѣдобраго, покоиномѣ Іу Илѣаш воєвода. Дєват господство ми сѣи повєлѣнїю господства ми слоугѣ господства ми Строе постєлник ѡт Ѡтитєлѣнш и със синовѣ си, елицєже Богѣ даровах, такоже да мѣ ест нѣкое вєчинѣ, по имє: Оудрѣ със синовѣ си и Грозѣ със синовѣ си и Радѣа Дѣнгоу със синовѣ си.

Понєже ест сѣи више рєчени вєчинѣ Оудрѣ и Грозѣ, ѡни се сѣт бил продад вєчинѣ, въ дѣни Шєрбан воєвод, по аспри готовѣ и по коматє, родитєлю Строе постєлник, по врѣмє за гладно. И продадоше се ѡнѣ за своим добро волю.

И потом, кѣда ест бил въ дѣни господства ми, въ прѣвое редо за господствоу, а сѣю више рєчени вєчинѣ, ѡни ест вѣзвигашє със прєнїє и сѣпрѣше се тогда за лицѣ прѣд господства ми със Строе постєлник и сицє бил прѣше вєчинїи, како нѣст бил вѣзнимал ни єдин новєцѣ ѡт над родїтєлю Строе постєлник.

Тажє, въ том, господство ми глєдахом и сѣднѣ по правдѣ и по законѣ и бил истєнствєвал господство ми със вѣс диваном како ест бил ѣзєл новєци готовѣ.

¹ Trufanda vistier

² Sima logofăt

³ Semnăturile sînt autografe.

Таже ест биа даа господство ми Строев постеланик да сѣт вечини, како се сѣт биа продаа. И биа ветаа вечиниѣн шт закон шт прѣд господства ми.

И потом, къда ест биа въ дѣни Гавриѣла воевод, а сѣи више речени, вечини, уни пакиже подигаа прѣх и пришел на стол господства ми с Трѣговице, ѣкоже да сѣпрѣше. И потом, уни нѣст се смеаше се да сѣпрѣше, анс ест бегал. И видѣхом господство ми и книга Гавриѣла воевод за ветаа шт кога вист течениѣ лѣтом хркс.

И Радѣла Лѣнгоч, шн ест вечинс за дѣдѣнно Строе постеланик шт <Ст>ителиш, и пакиже тѣгла и шн прѣни на Гавриѣла воевод и на Радѣла воеводѣ и въс ветаа шт закон, да ест вечинс, како ест биа шт прѣжде врѣме.

И пак да ест слѣгс господства ми Строе постеланик един вечинс с Бенеци, по име Станчула Поробок и сѣс синови его, понеже ест биа и за дѣдѣно вечинс. И потом, къда ест биа въ дѣни Гавриѣла воевод а сѣи више реченс вечинис Станчула Поробок, шн вѣстанна се сѣт сѣс прѣниѣ и сѣспрѣше се за лицѣ сѣс Строе постеланик и сице прѣше шн прѣд Гавриѣла воевод, како нѣст биа вечинс за дѣдѣнно, ниже ест сѣпатна свез нѣа Михаюв воевод с село с Бенеци. Кѣ том, господствѣ емс Гавриѣла воевод глѣдах и соудѣ, по правдѣ и по законѣ и даа Станчулов закон д мѣгѣаши по рѣваш господски, по име: шт Бѣбѣни, Бѣдѣчѣ и Бѣдѣниѣла и шт Бѣселци, Бѣдѣла и шт Лѣкѣстѣни, Шанѣ, ѣкоже да заклеа како нѣст биа вечинс Строев постеланик за дѣдѣнно, ниже на шн, ниже на родѣтели им, ниже ест сѣпатна свезанѣа Михаюв воевод с село с Бенеци. Таже, къда ест биа на дѣнѣ и на сорок, а шн нѣст моглѣ да закает, анс ест ветаа шт сѣжденѣе и шт закон. И видѣхом господство ми и книгѣ Гавриѣла воевод за ветаа и един рѣваш господскѣ на рѣкѣ Строев постеланик, а дрѣги рѣваш реклѣ ест Станчула како ест изгѣбиа. Таже сѣм даа и господство ми да ест вечинс Строев постеланик, како сѣт биа и шт прѣжде врѣме.

И пак да ест слоугс господства ми Строев постеланик един ациган по име Хѣра и сѣс синови его, понеже ест того циган Хѣра више пис, шн ест биа <за дѣ>¹дѣ<н>¹но жѣпаницев Нѣкшеви шт Ститиѣлиш, ѣжика Строе постеланик. И потом, къда ест биа въ дѣни Шерѣан воевод, а сѣю циган шн ест биа ѣкр:л една гроб за жѣнто>¹ жѣпаницев Радѣк шт Бѣлѣци, и а синс ен Дѣлнитроѣ. Таже жѣпаница Рада и синѣ ен Дѣлнитрѣ више пис, уни ест биа приѣпатна по того циган Хѣра више <пис>¹ с...¹ тат за лицѣ биа ест пошел тогда на Радѣла ключар Бѣзѣскѣла и стоаа ест погинѣх. И оѣметнѣла се ест жѣпаница Нѣкша шт сѣю циган поч<то ен>¹л един циган залѣ и всѣх. И жѣпаница Дѣспина, матѣра Строе постеланик, тетѣка жѣпаницев Нѣкшеѣ, она нѣст се ест шѣновна за сѣю циган, анс ест покѣп<на>¹на сѣс волѣ жѣпаницев Нѣкшеѣ жѣнка Строе постеланик, тѣре ест даа п за шѣ<орочѣ>¹ за жѣнто и е<д>ни вол, и биа покѣпна тогда на тѣе глѣдно шѣ<орок>¹по е<д>ни тѣлѣр побѣла. И видѣхом господство ми и запис шт рѣка жѣпаницев Радѣк и а синс

¹ Loc rupt.

си Дѣмитръ за такмиченїи, како ест вна плати, със многи свидѣтели написани въ записи, по имѣ: въ Бѣлени, Захарїѣ логофет и въ Бѣлчици, Стан и Цюра и въ Мервшани, Бареса и Станка де Бѣдѣши и мнози добри людїе.

Бого радѣ, дадохъ съмъ господство ми сѣбѣ господства ми Строе постелникъ, шкочи да сѣтъ имъ сїи више речени вечини и цигани дѣдѣино и шхаес имъ и синовомъ и вѣнкомъ и прѣвѣнчитомъ и не въ кождо непоколѣбно, по ризмо господства ми.

Бже оубѣс и свидѣтели поставлѣемъ господство ми: жѣпанъ Хриза велъ дворникъ и жѣпанъ Бладѣа велъ логофетъ и Трѣфанда велъ вѣстїаръ и жѣпанъ Михо велъ спатаръ и Дѣмитраки велъ столникъ и Дѣтаманди велъ колѣс и Костандинъ велъ пѣхарникъ и жѣпанъ Бонди велъ постелникъ. И исправникъ, жѣпанъ Бладѣа велъ логофетъ.

И написахъ азъ, Дѣмитроу граматикъ, въ настоли градѣ Бѣкѣришѣ, мѣсеца августъ ѣ дѣни, и въ Ядана даже до нинѣ теченїе лѣтомъ, въ лѣто хъразъ.

† Іу Александрѣ коевѣда, милостїю Божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Stroe postelnic din Otiteliș și cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie niște vecini, anume: Udrea cu fiii săi și Grozea cu fiii săi și Radul Lungoci cu fiii săi.

Pentru că acești mai sus-ziși vecini, Udrea și Grozea, ei se vînduseră vecini în zilele lui Șerban voievod, pe aspri gata și pe bucate, părintelui lui Stroe postelnic, pe vreme de foamete. Și s-au vîndut ei de a lor bunăvoie.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele domniei mele, în primul rînd de domnie, iar acești mai sus-ziși vecini, ei s-au ridicat cu pîră și s-au pîrît atunci de față înaintea domniei mele cu Stroe postelnic și așa au pîrît vecinii, că n-au luat nici un ban de la părintele lui Stroe postelnic. Astfel, întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege și am adevărit domnia mea cu tot divanul că au luat bani gata. Astfel i-am fost dat domnia mea lui Stroe postelnic, să-i fie vecini, cum s-au vîndut. Și au rămas vecinii de lege dinaintea domniei mele.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Gavriil voievod, iar acești mai sus-ziși vecini, ei iar au ridicat pîră și au venit la scaunul domniei mele în Tîrgoviște, ca să pîrască. Iar după aceea, ei n-au cutezat să pîrască, ci au fugit.

Și am văzut domnia mea și cartea lui Gavriil voievod de rămas, de cînd a fost cursul anilor 7127.

¹ Loc rupt.

Iar Radul Lungoci, el este vecin de moștenire al lui Stroe postelnic din <Ot>itiliș și iar a tras și el pîră la Gavriil voievod și la Radul voievod și a tot rămas de lege, să fie vecin, cum a fost dinainte vreme.

Și iar să-i fie slugii domniei mele Stroe postelnic un vecin în Benești, anume Stanciul Poroboc și cu fiii lui, pentru că a fost și de moștenire vecin. Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Gavriil voievod, iar acest mai suszis vecin, Stanciul Poroboc, el s-a sculat cu pîră și s-a pîrît de față cu Stroe postelnic și așa pîra el înaintea lui Gavriil voievod, că nu i-a fost vecin de moștenire, nici nu l-a apucat legătura lui Mihai voievod în sat în Benești. Intru aceea domnia lui Gavriil voievod a cercetat și a judecat după dreptate și după lege și a dat lui Stanciul lege 4 megiași, pe răvaș domnesc, anume: din Băbeni, Bădicea și Vlădișel și din Văselați, Vladul și din Lăcusteni, Manea, ca să jure că n-a fost vecin lui Stroe postelnic de moștenire, nici la el, nici la părinții lui, nici l-a apucat legătura lui Mihai voievod în sat în Benești. Astfel, cînd a fost la zi și la soroc, iar el n-a putut să jure, ci a rămas de judecată și de lege. Și am văzut domnia mea și cartea lui Gavriil voievod de rămas și un răvaș domnesc la mîna lui Stroe postelnic, iar alt răvaș a spus Stanciul că l-a pierdut. Astfel am dat și domnia mea să-i fie vecin lui Stroe postelnic, cum a fost și dinainte vreme.

Și iar să-i fie slugii domniei mele lui Stroe postelnic un țigan anume Hiera și cu fiii lui, pentru că acel țigan Hiera, mai sus-scris, el a fost de moștenire al jupaniței Neacșa din Otiliș, vara lui Stroe postelnic. Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Șerban voievod, iar acest țigan, el a furat o groapă cu grîu a jupaniței Rada din Bălcești și a fiului ei, Dumitru. Astfel jupanița Rada și fiul ei Dumitru mai sus-scris, ei l-au prins pe acel țigan Hiera mai sus <scris>¹ de față și s-au dus atunci la Radul clucer Buzescul și au stat să-l piardă. Și s-a lepădat jupanița Neacșa de acest țigan pentru că a fost un țigan rău și hoț. Iar jupanița Despina, mama lui Stroe postelnic, mătușa jupaniței Neacșa, ea nu s-a îndurat de acest țigan, ci l-a cumpărat cu voia jupaniței Neacșa, vara lui Stroe postelnic, de a dat 80 de oboroace de grîu și un bou și a cumpărat atunci la acea foamete, oboroacul pe un taler bătut. Și am văzut domnia mea și zapis de la mîna jupaniței Rada și a fiului său, Dumitru, de întocmire, cum a plătit, cu mulți martori scriși în zapis, anume: din Băbeni, Zaharia logofăt și din Bălcești, Stan și Giura și din Mereșani, Barbul și Staicul din Budiști și mulți oameni buni.

De aceea, am dat domnia mea slugii domniei mele Stroe postelnic, ca să-i fie lui acești mai sus-ziși vecini și țigani dedină și ohabă lui și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

¹ Loc rupt.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și Trufanda mare vistier și jupan Miho mare spătar și Dumitrachi mare stolnic și Diamandi mare comis și Costandin mare paharnic și jupan Condi mare postelnic.

Și ispravnic jupan Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Dumitru gramatic, în cetatea de scaun București, luna august 5 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor în anul 7137 <1629>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

<Pe verso, în stînga, scris în sec. al XVIII-lea românește:>

„Cinstit dumneata logofăt.....¹ sănătate și tot binele îți pohtesc ca să-ți dăruiască Dumnezeu dumitale multă și fericită sănătate. Pricina scrisorii către dumneata nu iaste de alta, fără că aicea la divan s-au pîrit de față...¹ zicînd cum că i-ai luat un cal fără nici o dreptate de pare cu ce socoteală ai prădat săracu fără dreptate. Ci iată îți pornuncesc să cauți să-i dai calul¹

Iar altă pricină, să vii cu dînsul de față.....¹”

„În numele preasfințitei chesaricești măriri și prințepul Valahiei, dencoace de Olt, domnul domnului nostru prea milostiv slugii împărătești, anume ca să fie volnic cu această a noastră să meargă să aducă pe Costandin Ciocăneiu, pentru ca să-și dea seama.

Aceasta am scris”.

Academia Republicii Socialiste România, XLVI/1
Orig., hîrtie (42×29), pecete timbrată.

1629 (7137) august 6.

Tanasie postelnic vinde egumenului Neofit de la m-rea Molomoc moșie în Crețești.

† Eu Tanasie postelnicul și cu coconii miei anume Pătru i Ștefan acesta al nostru zapis să fie de mare credință la mîna părintelui Neofit egumenul și cu toți călugării de la mă<nă>²stirea Molomocului de lîngă Gherghița cum <să>¹ se știe că ne-am vîndut partea noastră de ocină de la Crețești toată, cît se va alége partea noastră de în cîmp și de în pădure și de în apă și de în siliștea satului și jumătate de roată de moară gata. Și le-am vîndut drept ughi 100 gata.

¹ Șters cu cerneală, ilizibil.

² Loc rupt.

Însă să se știe de într-această parte a noastră de ocină am fost vîndut mai denainte vrémé Smîrcénilor 2 locuri de casă, deci să n-aibă părinții amేశ-tec cu acéste 2 locuri iară alaltă ocină, <сît>¹ se va alége partea noastră să o ție părinții toată.

Și am vîndut această parte de <ocină>¹ de a noastră bunăvoie și cu știrca tuturor megiiășilor de înprejurul locului și de în sus și de în jos.

Și mărturii încă am pus cînd am făcut această tocmeală: jupan Grama cliucer i Lupul iuzbașa i Ursul de Buzău i Pădure de în Lazuri i Alexe ne<guțător>¹ ot varoș Flocii i Nica Damaschino ne<guțător i Alexe ne<guțător i Iano ne<guțător.

Și <am sc>¹ris eu, Udrea gramatic². Пис мѣсеца августъ 5 дьни, лѣтъ хрпас.

Gramă clucer <m.p.>

Eu Tanasi am scris.

Eu Stoica al Barbuloi ot Tîrgoviște mărturie.

Buc., Mitrop. Țării Rom., XXX/5.
Orig., hîrtie (30 X 20), șase peceti aplicate.
Copie ibidem ms. 128, f. 524.

333

1629 (7137) august 6, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Iane vistier și fratelui său Ghiune satul Stănești, jud. Vilcea.

† Милостїю Божїю, Іу Александроу коевод и господинъ въсон земли Уггровлахнское, синъ великаго и прѣдобраго, поконномъ Іу Илиаш коевода. Дават господство ми сїн повелѣнїю господства ми волѣрнїс господства ми Іню вестїар и брат си Гюнев и със синови си елнцеже Богъ даст, такоже да сѣт ел село Стенешини³ въ сѣдство Блѣчкѣ, със въсахъ шчина и със колнко шчине се хокет избрат за покѣпенїе wt гор из дол и със въснхъ хотарове и със колнко вечнини се хокет ншт, понеже ест покѣпнл волѣрнн господства ми Іню вестїар и брат его Гюне сїн вше речени шчине wt над Пансїа монахїа логофетеса Внктѣк лшгофет, матера Предѣв спатар за рѣ жнати готовн. И възнмла Пансїа чернорннца сїн вше речени новци тере ест платнл дѣжновенїе сенс си Предѣв спатар, что ест бнл дѣжнїс Іхматев Чланбн Слалкѣл и на Рѣцп Балтацн радн нѣкое

¹ Loc rupt.

² În criptogramă: шл... шлшххщфзцѣзѣѣшл.

³ Scris peste un text răzuit, care ascundea numele altui sat.

МЕД, ЧТО ЕСТ БНА ЗАТВОРИА В ТИМНИЦѢ РАДѢ ДѢЖНОВЕНІЕ НИИ И СЪС ЗАПИСЕИ ПРѢДѢ СПАТАР.

И ПРОДАДОУ ПАНСІЯ МОИХІЯ СІИ УЧИНЕ РАДѢ ДѢЖНОВЕНІЕ СНИС СИ ПРѢДѢ СПАТАР, КАКО ЕСТ ВШИ ПИС. И ВИДѢХОМ ГОСПОДСТВО МИИ И ЗАПИС УТ РЪК ПАНСІИ ЧЕРНОРИЦА ЗА ПРОДАНІЕ НА РЪКА БОЛѢРИНС ГОСПОДСТВО МИИ ШЮИ ВНОСТІАР И БРАТ СИ ГЮИИ УТ ЛНОСИ БОЛѢРИИ И КЪПЦИ ДОБРЕ ЛЮДІЕ СВЕДѢТЕЛІЕ НАПИСАИ ОУ ЗАПИС, ПО НИИ: ЖЪПАИ МИХО ВЕЛ СПАТАР И ЖЪПАИ НЕДЕЛКО ВЕЛ ПОРТАР И РЪСТѢ И ГИИКЪ КЪПЦИ И ЕЩЕЖЕ ЛНОСИ ДОБРЕ ЛЮДІЕ И КЪПЦИ СВЕДѢТЕЛІЕ ЕЖЕ НЕ СЪТ ПИСАИ ЗАЕ ВЪ ТАЕ КНИГ.

СИГО РАДѢ ДАДОУ СЪМ И ГОСПОДСТВО МИИ БОЛѢРИНС ГОСПОДСТВА МИИ ШЮИ ВНОСТІАР И БРАТ ЕГО ГЮИИ, ІАКОЖЕ ДА СЪТ НИИ СІЕ ВШИ РЕЧЕНС СЕЛО СЪТЪНИЦІИ¹ И СЪС ВЪСѢХ УЧИНЕ КОЛНКО СЕ ХОКЕТ ИЗБРАТ И СЪС ВЪСНХ ВЕЧНИИ УЧИНС ДѢДІИНО И ВЪ УХДѢ НИИ И СНОКОМ И ВНОКОМ И ПРѢВНОЧНОМ И НЕ УТ КОГОЖДО НЕПОКОЛѢНИИ, ПО РИЗМО ГОСПОДСТВА МИИ.

СИЖЕ ОУБѢС И СВЕДѢТЕЛИ ПОСТАВЛЕКИИ ГОСПОДСТВО МИИ: ЖЪПАИ ХРИЗА ВЕЛ ДВОРИИК И ЖЪПАИ БЛАДЪЛА ВЕЛНКІИ ЛУГОФЕТ И ЖЪПАИ ТРЪФАНДА ВЕЛ ВНОСТІАРИО И ЖЪПАИ МИХО ВЕЛНКІИ СПАТАРИО И ЖЪПАИ ДЪМИТРАКИ ВЕЛНКІИ СТОЛНИК И ЖЪПАИ ДЪИМАДИИ ВЕЛНКІИ КОЛИС И ЖЪПАИ КОСТАДИИ ВЕЛНКІИ ПЕХАРИИК И ЖЪПАИ КОНДИЛО ВЕЛНКІИ ПОСТѢЛНИК. И НЕПРАВИИК БЛАДЪЛА ВЕЛНКІИ ЛУГОФЕТ.

И НАПИСАХ АЗ, ДЪМИТРС ГРАМАТИК, ВЪ НАСТОЛИИ ГРАДС БУКЪРЕЦИИ, МѢСЦА АВГУСТ 5 ДНИИ И УТ ИДАИИ ДО НИИКЪ ВЪ СИГО ПИСАНІЕ ТИЧЕНІЕ ЛѢТЪМИ ВЪ ЛѢТЪ ХЪРЪЛЪ.

† Іу Ілѣѡандрѣ воѡвода, мнлостію вожію господни.

Иу Ілѣѡандрѣ воѡвода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Ianiu vistier și fratelui său Ghiune și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie satul Stăneștii¹ din județul Vilcea, cu toată ocina și cu cîte ocine se vor alege de cumpărătură, din sus, din jos și cu toate hotarele și cu cîți vecini se vor afla, pentru că au cumpărat boierul domniei mele Ianiu vistier și fraatele lui, Ghiune, aceste mai sus zise ocine de la Paisiia monahia, logofeteasa lui Nica logofăt, mama lui Preda spătar, pentru 120 galbeni gata. Și a luat Paisiia călugărița acești mai sus-ziși bani de a plătit datoria fiului său Preda spătar, ce a fost dator lui Ahmat Cilibi Sulacul și la Răgep Baltagi, pentru niște miere, care l-au închis în temniță pentru datoria lui, și cu zapisele lui Preda spătar.

Și a vîndut Paisiia monahia aceste ocine pentru datoria fiului său Preda spătar, cum este mai sus-scris. Și am văzut domnia mea și zapis de vînzare de la mîna Paisiei călugărița la mîna boierului domniei mele Ianiu vistier

¹ Scris peste un text răzuit, care ascundea numele altui sat.

și a fratelui său Ghiuone, cu mulți boieri și negustori, oameni buni, martori scriși în zăpis, anume: jupan Miho mare spătar și jupan Nedelco mare portar și Rustea și Ghinea negustori și încă mulți oameni buni și negustori martori, care nu sînt scriși aici în această carte.

Pentru aceasta am dat și domnia mea boierului domniei mele Ianiu vistier și fratelui lui, Ghiune, ca să le fie acest mai sus zis sat, Stăneștii¹ și cu toate ocinele cîte se vor alege și cu toți vecinii ocină dedină și de ohabă lor și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Diiamandi mare comis și jupan Costandin mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Dumitru gramatic, în cetatea de scaun București, luna august 6 zile și de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor în anul 7137 <1629>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

Arh. St. Oltenia, XXXIV/3.

Orig., hîrtie (27 × 28), pecete timbrată căzută.

334

1629 (7137) august 10.

Preda vinde lui Socol paharnic ocină în Gemenele.

† Eu Préda, sinū Pîrvului, scris-amu al meu zăpis la mîna lu Socol păharnic, cum să se știe că e-m vîndut toată parte me cîtă am <a>vut den sat de Gemenele și de peste tot locul, și de cî<m>p și de pădure și de apă și de siliște satului și cu un rumân, anume Cîrste și feciorii lui, cîți are și cîți i va mai da Dumnezeu.

Și am vîndut de bunăvoea me, drept șase mie de bani gata, ca să-i fie moșie lu Socol păharnic și feciorilor lui.

Și mărturie am pus frație mei: Mihaiu i Stoica.

Și am scris eu Mihaiu, méseța avgust dni 10, vă leat 7137 <1629>.

Eu Preda.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XVI/13.

Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete aplicată.

Copii ibidem, 14, f. 1 și ms. 256, f. 565 v.

EDIȚII. Hajdeu, *Arh. ist.*, I, 15 (sub 1627 avg. 10).

¹ Scris peste un text răzuit, care ascundea numele altui sat.

1629 (7137) august 10, București.

Sima cămărașul și popa Dimitru vind lui Conde mare armaș satul Obedinul.

† Adecă eu Sima cămărașul, nepotul lu Dumitrașco căpitanul, depreună cu popa Dimitru, fratele unchiu-mieu lu Dumitrașco, scris-am și mărturisim cu acesta al nostru zapis, să fie de mare credință la mîna jupînului Conde vel armaș, ca să se știe cum am avut pîră și gîlceavă cu Conda armașul înaintea domnu nostru lu Alexandru voevod, feciorul răposatului lu Iliiaș voevod, pentru satul Obedinul de în Jiul de Jos, căce acest sat fost-au cumpărat de unchiu-mieu Dumitrașco căpitan, încă den zilele lu Șerban voevod, de la megiașii de în sat.

Iară după acéia, cîndu au fost în zilele Radului voevod, feciorul Mihnei voevod, după moartea a unchiu-mieu Dumitrașco căpitan, iară jupînul Conda armașul au luoat pre jupîneasa Mariia. Iară cîndu au fost în zilele lu Alexandru voevod, feciorul Radului voevod, iar jupîneasa Mariia fost-au lăsat, la moartea ei, bărbatului ei Condei armașul acest satu Obedinul, ca să fie lui de moșie și ca să n-aibă nimenilea treabă den oamenii lu Dumitrașco căpitan. Și i-au fost făcut și cartea Radului voevod, feciorul Mihnei voevod, pre satul Obedinul și de atunce tot l-au ținut jupînul Conde armașul cu pace pînă acum, în zilele domnu nostru Alexandru voevod, feciorul lu Iliiaș voevod.

Iară cîndu au fost acum, eu Sima cămărașul, feciorul lui Chero și popa Dimitru, frate lu Dumitrașco căpitan, după moartea unchiu-mieu lu Dumitrașco, noi am eșit la divan, de ne-am pîrît de față cu jupînul Conde vel armaș pentru Obedinul și pentru toate moșiile unchiu-mieu lu Dumitrașco căpitan, ca să le luom pre seama noastră, căci am fost noi mai volnici, că feciori unchiu nostru cu jupîneasa lui Mariia n-au făcut.

Deci apoi, ne-am tocmit de a noastră bunăvoe și denaintea tuturor boiarilor, mari și mici, de în divanul domnu nostru, de ne-au plătit satul Obedinul și alte moșii și ocine ce au vîndut unchiu nostru Dumitrașco căpitan, în sat în Frăteștii de la Munte...¹ și în Stănești și în Alicxéni, cîta parte de ocină se va alége și cu țigani, anume: Dumitru i Pătru i Iancul, cu ale lor țigance i Vavolea, de ne-au dat în mîna noastră bani gata 120 de galbeni. Și încă au fost mai plătit Conde armașul lu Vechentie egumenul de la mănăstirea Jitiianul, hram sveti Dimitrie, pentru nește făină ce au fost luoat unchiu nostru Dumitrașco căpitan la Raț Giurgiu, cu 11 700 de bani, cîndu au venit ungunii cu Batăr Gabor craiu aicea în țeară, cum am văzut noi și zapisul egumenului de plată și de mărturie de în zilele Radului voevod, a doa domnie.

¹ Loc alb.

Și au fost la tocmeala noastră mulți boiari mărturii, anume: jupan Hriza vel dvornic i Vladul vel logofet i Trufanda vel vistiiar i Miho vel spatar i jupan Ivașco biv vel dvornic i Gligorie comis i Costandin vel peharnic i Mușat vel slujer i Neagul vel agă i Dudescul vistiiar i Nedelco vel portar i Matheiu aga i Stamati aga i Dumitru căpitan i Mihaii clucer i Radul logofăt ot Desa i ot Bezdina, Dima postelnic i ot Dîlga, Pătrașco postelnic și mulți boiari.

Și pentru mai mare credință, pusu-ne-am și peceate.

Aceasta mărturisescu. Și am scris ca să se știe și să se crează.

Име аз, Липъдат логѡфет, ѡ Бѣскѣрцин, мѣсци август ѿ дѣни, въ лѣт хрѣст¹.

Hrizea vel dvornic.

Vladul vel logofet.

Σίμας καμαρασης ανοιψηος του καπετανου Τρασκου².

Papa biv vel dvornic.

Ivașco dvornic.

Dumitru vistiiar.

† Neagul vel aga.

Nedélco vel portar.

Eu Mateiu agă.

Eu aga Stămati.

Eu Mihai clucer.

Az Dumitru capitan.

<Pe verso>: Aice ieste pol satul vîndut. Zapisul Simei cămărașul, fecioru lui Chero și cu Dumitrașco, fratele lui Ene căpitan, aceste au vîndut Condei armașul de sînt de la let 7137³ și acum cu leat 7229, sînt de atunci pîna acum ani 72⁴.

Academia Republicii Socialiste România, LXXII/51.

Orig., hirtie (41 × 27,5), 11 peceți aplicate.

336

1629 (7137) august 10.

Mihalcea și Eremia adeverează că li s-a restituit de către Hamza din Pîriiani suma de 35 000 de bani, dați acestuia de tatăl lor, Paraschiva mare logofăt.

† Scris-am eu Mihalcea i Eremiia, feciorii Paraschivei logofăt, cum să se știe că au fostu dat tată nostru Paraschivei logofăt 35 000 de bani lu Hamza ot Pîriiani, pentru o jumătate de sat de în Polovragi încă în zilele

¹ Anul este scris întii 7157 <1649> și corectat în 7137 <1629>.

² Sima cămăraș nepotul căpitanului Trașco

³ Corectat peste 7157 <1649>.

⁴ Scris întii: 62, apoi șters și scris mai departe: 72.

Radului vodă. Iară cîndu au fost acum în zilele domnu nostru Alexandru vodă, sinu pocoinago Io Iliiaș voevoda, noi am venit de ne-am luat banii înapoi de în divan, toți cîți scriu mai sus. Și le-am dat cărțile și zapisele la mîna lor, ca să avem credință unul de către alalt, cum de va afla vreo carte să nu să crează.

Și mărturie: aga Stamatie, aga Mateiu, Dumitru căpitan, Mihaiu cliucer, Radul postelnic ot Măldărești.

Пис мѣсца зевѣст ѿ дани, въ лѣт хѣрлѣ.

† Mihalcea

† Irimia

Eu Radul păharnic ot Dărăști.¹

Arh. St. Buc., M-rea Polovragi. I/2.
Orig., hirtie (31 × 21), pecete aplicată.
EDIȚII. Ștefulescu. *Polovragi*, 32—33.

1629 (7137) august 10, București.

Alexandru Iliiaș voievod întărește lui Danciu logofăt, Stanciu postelnic și Calotă, fiii lui Hamza din Pirîiani, jumătate din satul Polovragi, luată cu sila de Paraschiva logofăt.

† Милостію Божію, Іу Ялѣандръ воєвода и господинъ вѣсон земле Хггровлахѣнское, синъ великаго и прѣдобраго, покоиннои Іу Нлѣаш воєвода. Дават господство ми сѣе повеленіе господство ми слѣзши господство ми Станчулов постелник и братіем его Данчул логофет и Калотъ, сини Хамзак вт Пъръзани и със синови нх еанцем Богъ даровах ѡкоже да ест змирни и свободни уни и синови им вт къ Михалча и вт къ брат его. Еремїж, сини Параскиев логофет вт Дръгинеши и вт къ синови им понеже ест имал прѣх пред господства ми в великїи днван единїи със дрѣши радї село Половрацїи половинѣ. И сице прѣше Михалча и Еремїж, сини Параскиев логофет, како ест ена покѣпна бащѣ си Параскива логофет половинѣ за село вт Половрацїи и със вечинїи вт над Хамза вт Пъръзани, втцѣ Станчулов постелник и Данчулов логофет и Калотък, за хлѣ аспри готови, ешеже въ днїе покоиннаго Іу Радул воєвод, синъ Михчев воєвод.

И потом, къда ест ена нинѣ, въ днїе господство ми, въ на еторое редо за господство, а тае половино за село не вѣсхотѣл да вставитї да в дрѣжит сини Параскиев логофет како ю ест покѣпна бащѣ си Параскива логофет. И синови

¹ Semnăturile sînt autografe.

Хамзав ѡт Пъръгани, еже сѣт више речени и закѣпю и със башѣ си Хамза, ѡни сице сѣт жаловал и плакахѣ сѣ за велико кривостѣе предъ господство ми ѡ великѣи диван, како нѣст била продад сѣю половино за село ѡт Половраци Параскиев лѡгофет за добро волѣ нѣ, ниже им ест бѣѡ продавателю, анѣ ѡ ест била вѣзѣ мал Параскива лѡгофет въ снлост, без волѣ им и ешеж: сѣт вѣлагает и по башѣ си Хамза въ телницѣ, тере га ест дрѣжал затворна, докле нѣ ест дал село Половраци половино и дондеже ю ест сѣтворна и запис и врѣсна нѣ ест и сѣи више речени аспри хлѣ със снлостѣю; а село им било ест вреден три цѣнове ѡт колко им сѣт врѣсна Параскива лѡгофет новциѣи.

Таже въ том, господство ми съм гледал и сѣдихом, по правдѣ и по закон, кѣсноже със вѣснѣми чѣститими правителиѣи господства ми и съм истинствовал господство ми како нѣст била покѣпна Параскива лѡгофет того село със нѣхном волю, како се покѣпише дѣдинове със правостѣе, нѣ врѣсна им ест новциѣи със снлост без волѣ нѣ.

Тем радѣ съм дал господство ми Станчулов и Данчулов и Калотъв, тере ест дал вѣснѣ новциѣи назадъ въ рѣк Мухалчев и Еримѣв, синовом Параскиев лѡгофет ѡ срѣд диваном предъ господства ми и предъ вѣснѣми чѣститими волѣром господства ми сѣи новци еже сѣт више речени хлѣ готови аспри. И дал им ест Мухалча и Еримѣл и записове и кингове что ест имал надъ того село Половраци въ рѣкѣх Станчулов и Данчулов лѡгофет и Калотъв, сини Хамзав, како по веку летѣх да не имат, въ вѣки.

Сего радѣ, дадохъ съм господство ми слѣзним господства ми Станчулов постелник и Данчулов лѡгофет и Калотъв, сини Хамзав, ѡкоже да ест ѡт сѣда напредъ змири и свободни ѡт къ Мухалчѣ и ѡт къ Еримѣл, сини Параскиев лѡгофет, почто радѣ им се сѣт дал вѣснѣ новциѣи ѡ диван въ рѣкѣми нѣ.

И ѡцелиже хокет извадил нѣкогда нѣкоѣе книги надъ село Половраци, да не се вѣрѣет, ниже да по имат ѡни трѣбѣ със сини Хамзав, ниже със село Половраци, нѣ да ест ѡ мирно Станчуло постелник и братѣи его, Данчул лѡгофет и Калотъ и синовѣ им и внѣциѣи и прѣвнѣциѣи и не ѡт кождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже збо и сведетелѣи поставихъ господство ми: жѣпан Хриза вел дворник и жѣпан Бладу вел лѡгофет и жѣпан Трѣфанда вел вистѣтар и жѣпан Мухѡ вел спатар и Дѣмитраки вел столник и жѣпан Дѣшмандин вел колни и жѣпан Еостандин вел пѣхарник и жѣпан Кондило вел постелник. И исправник, Бладул великѣи лѡгофет.

И написахъ аз, Лепѣдат лѡгофет, въ настоли градѣ Бѣскрѣши, мѣсѣца август ѣ дѣни и ѡт Идама даже до нинѣ въ сего писанѣе текѣшиго лѣтом, въ лѣт хзрлз, а ѡт рождѣства Христова хлхѡ.

† Іѡ Александрѣ киевѣда, мнлостѣю Божѣю господинѣ.

Иѡ Илѣандрѣ воивода <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, Stanciul

postelnic și fraților lui, Danciul logofăt și Calotă, fiii lui Hamza din Pîrîiani, și cu fiii lor, cîți le-a dăruit Dumnezeu, ca să fie în pace și slobozi, ei și fiii lor, de către Mihalcea și de către fratele lui, Eremia, fiii lui Paraschiva logofăt din Drăghinești și de către fiii lor, pentru că au avut pîră înaintea domniei mele în divanul cel mare, unii cu alții, pentru satul Polovragii jumătate. Și așa pîrau Mihalcea și Eremia, fiii lui Paraschiva logofăt, că a cumpărat tatăl lor Paraschiva logofăt jumătate de sat din Polovragi și cu vecinii, de la Hamza din Pîrîiani, tatăl lui Stanciul postelnic și al lui Danciul logofăt și al lui Calotă, pentru 35 000 aspri gata, încă din zilele răposatului Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod.

Iar apoi cînd a fost acum, în zilele domniei mele, în al doilea rînd de domnie, nu au vrut să lase acea jumătate de sat să o țină fiii lui Paraschiva logofăt cum a cumpărat-o tatăl lor Paraschiva logofăt. Iar fiii lui Hamza din Pîrîiani, care sînt mai sus-ziși și dimpreună și cu tatăl lor Hamza, ei așa au jăluit și s-au plîns de mare strîmbătate înaintea domniei mele în divanul cel mare că n-au vîndut această jumătate de sat din Polovragi lui Paraschiva logofăt de bunăvoia lor nici nu le-a fost vînzătoare ci a luat Paraschiva logofăt cu sila, fără voia lor și încă au pus și pe tatăl lor Hamza în temniță de l-au ținut închis pînă a dat satul Polovragii jumătate și pînă i-a făcut și zapis și i-a aruncat și acești aspri mai sus-ziși 35 000 cu sila ; iar satul le-a fost mai vrednic cu trei prețuri decît le-a aruncat Paraschiva logofăt banii.

Astfel, într-aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am adevărit domnia mea, că nu a cumpărat Paraschiva logofăt acel sat cu voia lor, cum se cumpărau dedinile cu dreptate, ci le-a aruncat banii cu sila fără voia lor.

Pentru aceea, am dat domnia mea lui Stanciul și lui Danciul și lui Calotă de au dat toți banii înapoi în mîinile lui Mihalcea și lui Eremia, fiii lui Paraschiva logofăt, în mijlocul divanului înaintea domniei mele și înaintea tuturor cinstiților boieri ai domniei mele, acești bani, care sînt mai sus-ziși, 35 000 aspri gata. Și le-a dat Mihalcea și Eremia și zapisele și cărțile pe care le-au avut pentru acel sat Polovragii în mîinile lui Stanciul și ale lui Danciul logofăt și ale lui Calotă, fiii lui Hamza, ca mai mult amestec să nu aibă, în veci.

Pentru aceasta, am dat domnia mea slugilor domniei mele Stanciul postelnic și Danciul logofăt și Calotă, fiii lui Hamza, ca să fie de acum înainte în pace și și slobozi de către Mihalcea și de către Eremia, fiii lui Paraschiva logofăt, pentru că li s-au dat toți banii în divan în mîinile lor.

Iar dacă vor scoate vreodată niște cărți pe satul Polovragii să nu se creadă, nici să nu mai aibă ei treabă cu fiii lui Hamza, nici cu satul Polovragii, ci să fie în pace Stanciul postelnic și frații lui, Danciul logofăt și Calotă

și fiii lor și nepoții și strănepoții și de nimenea neclintit după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Vladul mare logofăt și jupan Trufanda mare vistier și jupan Miho mare spătar și Dumitrachi mare stolnic și jupan Diamandi mare comis și jupan Costandin mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic, Vladul mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna august 10 zile și de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7137 iar de la nașterea lui Hristos, 1629.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Polovragi, I/1.

Orig., perg. (37 × 55), pecete timbrată.

Cu două traduceri: una din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea și alta din 1858.

EDIȚII. Slav și trad. Ștefulescu, *Polovragi*, 28—32.

338

<Ante 1629 august 15>.

Fiii lui Fiera fost mare logofăt cumpără de la Harvat ocină în Țigănești.

† Cumpărat-au coconie de la Harvatu, ocină în Țigăneștii, de o mie și o sută, 2 locuri în Poiană și loc în siliște, lî<n>gă Neagû și un pogonû de vie.

Și mărturie: Stan ot Groșetû și Oprîș ot Leu<r>deni și Fera ot Leu<r>-dêni și Gherghe, feciurul lu Oprîș și Oprea ot Groșăt și Paca.

<Pe verso>: Sud Mușcel. Țigănești, drept bani 1100.

Muzeul de istorie a orașului București, nr. 13 723.

Orig., hîrtie (15,5 × 23), pecete inelară aplicată.

Datat ca anterior documentului din 15 august 1629, în care este amintită vînzarea de față.

339

<Ante 1629 august 15>.

Pătru din Beleți vinde o vie la Țigănești.

† Să se știe cum au vîndutu Pătru de Beleți, feciorul Boncei, vie de în Țigănești în pola vie, jumătate de loc, de la cumpăratû de la Ignat; și în cînpul de josu, locul de în grope și altul loc merge la Mușcei lu Țigan

în cîmpul de sus; altû loc pă lîngă hotar, jumătate parte me c-un căpătîiu dă în drum, cu altul dă la Vale Popei Priboenilor, dreptu aspri 3200.

Și a fostu mărturie: Vlaicul i Necșul i Voine i Vlad i Șerbanu i Uliță i Stan.

<Pe verso>: Sud. Mușcel. Țigănești, drept bani 3200.

Muzeul de istorie a orașului București, nr. 13781.

Orig., hirtie (10,5 × 21).

Datat în legătură cu întărirea domnească din august 15.

340

1629 (7137) august 15, București.

Alexandru Iliasz voievod întărește lui Stroe logofăt și fraților săi, Vintilă și Neagul, ocine în Țigănești, din iud. Mușcel și Păduleși și țigani.

† Милостією Божією, Іу Александръ воевода и господинъ въсон земле Уггровла-хїтское, синъ великаго и прѣдобраго, поконнаго Іу Илѣаш воеводѹ. Дават гос-подство ми сїи повелѣнїи господства ми слоугъ господства ми Строе логофет и братїам его, Вентилѣ и Нѣгѣл, синови поконнаго Фїеръи вие вел лугу, ет и със синови нх, елицижѣ Богъ даровах, іакоже да сѣт им вчинѣ ъ Цигънеци, вт сѣдство Мшш<чел> и Падѣ<риец>, али дел Пѣтров, синъ Бончек, въсах, вт полю и вт шѣм и вт винограду и вт седалище селов и вт вод и вт псевдѹ, варе елика се хтит изврат вт по въе хотаром, али да се знает една винограду и по-ловинно за место въ лонѣ винограду, что ест вна покѣпна вн вѣ над Игнатѣ и ѣ дол полю един место вт Гробанѣ и ѣ гор полю дрѣго место, что ест прешел на Мшшчени Циганов и половино за место, что ест подлѣ със хотарѣ със един главизно вт дрѣм и със дрѣг на Калѣ Попек вт Прибоиани; понеже ест покѣпна слѣга господства ми Строе лугуфет и със братїам его, Вентилѣ и Нѣгѣл сїе више речени местове и винограду вт над Пѣтрѣ, синъ Бѣнчек вт Белици, за хѣс аспри готови и със запис вт рѣка им за проданїе със свѣдѣтелїи написани ѣ запис.

И пак покѣпна Строе логофет и със братїам его више пис една винограду ѣ Цигънеци и със въсѣх местове, елика се хтит изврат и вт седалище селов и вт псевдѹ, вт над Івашко...¹, дел им въсах, за хѣ аспри готови и със запис вт рѣка им, за проданїе, със многи свѣдѣтелїи написани ѣ запис. И пак покѣпна слѣг гос-подство ми Строе логофет и със братїам си една винограду ѣ Цигънеци вт над Івашко више пис, за хѣо аспри готови. И пакїже ест покѣпна Строе логофет ѣ местове ѣ полю и със силищѣ за кѣкю вт над Івашко, за ѣ аспри готови; а

¹ Loc alb.

Ївашко, ѡн ешиже ест вна покѣпна сѣн винограду и сѣн местове више речени ѡт над Нѣгое Подичю и ѡт над Станцю Бъръ за того цѣно за аспри и със з.пис ѡт рѣкани нх, за проданіе. И пак покѣпна Строе логофет и със братѣам си више пис една винограду и със двѣ мѣстове ѿ Цигъниціѹ един место ѡт гор, а дрѣго место ѡт дол, ѡт над Ївашко више речен за цѣн аспри; а Ївашко ѡн ешиже ест покѣпна ѡт над Дѣмитрѣ, синъ Братѣлов ѡт Цигъниціѹ за того цѣно за аспри више пис и със запис за проданіе със свѣдѣтелѣи. И пак покѣпна Строе логофет и със братѣам си шчинѣ ѿ Цигъници, ѣ местове ѿ Поанъ и место ѿ снание, код Нѣгѣ и един погон за винѣградѣ ѡт над Ирват ѡт Гроштѣтѣ, за хѣр аспри готови и със запис за проданіе със свѣдѣтели написани ѿ запис.

И пакиже ест покѣпна Строе логофет и със брат его Вентилъ и Нѣгѣла една ациганкѣ на име Кръчюна, дѣщера Ынкѣв циганка ѡт над Герги постелник ѡт Гъещѹ, за хѣр аспри готови и със запис ѡт рѣк им за проданіе. И пак да ест сѣлг господства ми Строе логофет и братѣам си Вентилъ и Нѣгѣла един момкѣ за циган на име Слав, понеже ест променна Строе логофет със Калотъ постелник, и със брат его Станцюл постелник, тере ест дал Строе логофет една дѣщера за циган по име' Иака, а Калотъ постелник и Станцюл постелник ѡн ест дал того момкѣ за циган Слав више пис, да ест циган радѹ циган како ест закона. И променна ѡни за своим доброволю и със запис ѡт рѣк им за промененіи на рѣка Строе логофет със многи болѣри свѣдѣтелѣи написани ѿ запис. И продадох сѣн више речени именити людѣи сѣн више речени винограду и местове ѡни за нѣхни доброволю без ни една силост със знаніе въсѣм мегѣшом ѡт гор из дол и ѡт шкрѣет местом. И видѣхом господство ми и запис[е] ѡт рѣки им за проданіи със многи свѣдѣтелѣи како ест више пис.

Его ради дадох съм и господство ми сѣлг господства ми Строе логофет и братѣам его Вентилъ и Нѣгѣла, ѣкоже да сѣт им сѣн више речени дѣдѣне шчинѣ, дѣдѣно и въ шхѣв им и силюком и вишком и прѣвѣншитом и не ѡт когождѣ непоколѣбено, поризано господства ми.

Еже ѣсѣ и свѣдѣтели поставихом господство ми: жѣпан Хриза вел дворник и жѣпан Папа вел логофет и Дѣмитрашко вистигар и Мишо спатар и Дѣмитраки стѣлник, Дѣшманди колнис и Костандин пѣхарник и Кондило вел постелник. И исправник жѣпан Папа вел логофет.

И намазахом аз, Дѣмитрѣ граматик, въ настоа град Бѣкѣрѣциѹ, мѣсеца август еѹ дѣни и ѡт Падла въ лѣто хѣрлз.

† Іѡ Плевѣандрѣ кѣвѣвѣда, милостѣю Божѣю господинѣ.

Іѡ Плевѣандрѣ коѣкод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Stroe logofătul și cu frații săi, Vintilă și Neagul, fiii răposatului Fiera fost mare logofăt

și cu fiii lor, cîți le-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie ocină în Țigănești din județul Mușcel și Pădureț însă partea lui Pătru, fiul lui Boicea, toată, din cîmp și din pădure și din vie și din vatra satului și din apă și de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, însă să se știe o vie și jumătate de loc în poalele viei, pe care a cumpărat-o el de la Ignat și în cîmpul de jos un loc de la Grobane și în cîmpul de sus alt loc, care a trecut la Mușceii lui Țigan și jumătate de loc, ce este alătura cu hotarul, cu un capăt din drum și cu celălalt la Valea Popei din Priboiani; pentru că au cumpărat slugile domniei mele, Stroe logofătul și cu frații săi, Vintilă și Neagul, aceste mai suszise locuri și vii de la Pătru, fiul lui Buicea din Beliți, pentru 3200 aspri gata și cu zăpis de vînzare de la mîna lor, cu martori scriși în zăpis.

Și iar a cumpărat Stroe logofătul și cu frații săi mai sus-scriși o vie în Țigănești și cu toate locurile, cîte se vor alege, și din vatra satului și de pretutindeni, de la Ivașco din...¹, partea lor toată, pentru 3 000 aspri gata și cu zăpis de vînzare de la mîna lor, cu mulți martori scriși în zăpis. Și iar a cumpărat sluga domniei mele Stroe logofătul și cu frații săi o vie în Țigănești de la Ivașco mai sus-scris, pentru 1070 aspri gata. Și iar a cumpărat Stroe logofătul 6 locuri în cîmp și cu siliștea de casă de la Ivașco, pentru 700 aspri gata; iar Ivașco, el încă a cumpărat această vie și aceste locuri mai sus-spuse de la Neagoe Policeaiu și de la Stanciu Bîră cu acest preț de aspri și cu zăpis de vînzare de la mîna lor. Și iar a cumpărat Stroe logofătul și cu frații săi mai sus-scriși o vie și cu două locuri în Țigănești, un loc din sus, iar celălalt loc din jos de la Ivașco mai sus-zis, pentru 950 aspri. Iar Ivașco, el încă a cumpărat de la Dumitru, fiul lui Bratu din Țigănești, cu acest preț de aspri mai sus scriși și cu zăpis de vînzare cu martori. Și iar a cumpărat Stroe logofătul și cu frații săi ocină în Țigănești 2 locuri în Poiană și <un> loc în siliște lîngă Neagu și un pogon de vie de la Arvat din Groșătu, pentru 1 100 aspri gata și cu zăpis de vînzare, cu martori scriși în zăpis.

Și iar a cumpărat Stroe logofăt și cu frații săi, Vintilă și Neagul, o țigancă, anume Crăciuna, fiica Ancăi țiganca, de la Gherghi postelnic din Găești, pentru 2 400 aspri gata și cu zăpis de vînzare de la mîna lor. Și iar să fie slugii domniei mele Stroe logofătul și fraților săi, Vintilă și Neagul, un băiat de țigan, anume Slav, pentru că a schimbat Stroe logofăt cu Calotă postelnic și cu fratele lui, Stanciul postelnic, de a dat Stroe logofăt o față de țigan, anume Ilca, iar Calotă postelnic și Stanciul postelnic, ei au dat acel băiat de țigan, Slav, mai sus-scris, să fie țigan pentru țigan, cum este legea. Și au schimbat ei de bunăvoia lor și cu zăpis de schimb dela mîna lor la mîna lui Stroe logofătul, cu mulți boieri martori scriși în zăpis. Și au vîndut acești mai sus-zisi, numiți oameni aceste mai sus-zise vii și locuri, ei de a

¹ Loc alb.

lor bunăvoie, fără nici o silă, cu știrea tuturor megiașilor de sus, de jos și din jurul locului. Și am văzut domnia mea și zapisele de vânzare de la mîna or cu mulți martori, cum este scris mai sus.

De aceea, am dat și domnia mea slugii domniei mele, Stroe logofăt și fraților săi, Vintilă și Neagul, ca să le fie aceste mai sus-zise dedine, ocină, dedină și de ohabă lor și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Papa mare logofăt și Dumitrașco vistier și Miho spătar și Dumitrache stolnic, Diamandi comis și Costandin paharnic și Condilo mare postelnic. Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Dumitru gramatic, în cetatea de scaun București, luna august 15 zile și de la Adam în anul 7137 <1629>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voievod <m.p.>

Muzeul de istorie a orașului București, nr. 13 974.
Orig. hirtie, (42 × 27,5), pecete timbrată.

341

1629 (7137) august 16.

Drăghici și Dragomir schimbă niște țigănci cu egumenul m-rii Tismana.

† Scris-am eu Drăghici și Dragomir această al nostru zapis la mîna părintelui egumenul di la Tismana cum amu făcut un schinbu cu părintele de am <s>chimbata neștii țigance de i-am datu pré Dora cu trei fete și le-am datu părintelui și m-eu dat părintele alte țigance, anume Anca cu o fată și Frurna și Necși, de le-am datu noi părintelui de a noastră bunăvoe.

Și mărturii au fostu Préda din Ciple și Udriștii ot Roșii și Frățilă și Corne postelnic ot Bălăceștii.

Și ne-am tocmit de a noastră bunăvoe denaintea acestoru boeri și dinainte a totu soborul în svînta mănăstiri.

Писъ МѢСЦА АВГУСТЪ, СЪ ДАНИИ, ВЪ ЛѢТЪ 7137.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, LXXXVIII/6.
Orig. hirtie (20,5 × 15), două peceți aplicate.
Copie ibidem, ms. 329, f. 647.

1629 (7137) august 16, București.

Alexandru Iiaș voievod întărește lui Mihai clucer din Coțofeni și soției sale ocine și vecini în Caraula, jud. Mehedinți, în urma unor judecăți.

† Милостію Божію, Іу Плевандръ воєвода и господинь вѣсом земли Зггрово-влахѣнское, синя великаго и прѣдобраго, поконниаго Іу Илѣаш воєвода. Дават господство ми сїе повеленїе господство ми волѣрниѣ господство ми Михаю ключар вт Коцофѣни и жѣпаницек его Хръ<совен> и сѣе синовн нх, елицем Богъ даровах, такоже да им ест учинѣ и вечинн въ село в Караѣла, вт сѣдство Мехѣдинци, али дела кнєзими вт Караѣла, которїи се сѣт продад вечинн сѣе синовн им и сѣе делове им за учинѣ волѣрниѣ господства ми Михаюв ключар, вт поля и вт шѣма и вт вода и вт виноградаѣ, сѣе вечинн и сѣе вѣе ходокомн и вт сѣдалище селов, вт посеѣде, варе елика се хтѣт избрати вт по вѣсом хотаром, по старе хотаре и велѣсе. И вечинн да се знает, на име: Филип сѣе синн его и сѣе дела его за учинѣ, за хѣцке аспри и Вока сѣе синн его и сѣе дела его за учинѣ за хѣ аспри и Кръстїтан сѣе синовн си и сѣе дела его за учинѣ за хѣсн аспри и Фрежа сѣе синовн его, за хѣ аспри готовн и Цурка сѣе синовн си, за хѣ аспри и Строе Рѣлев сѣе синовн си, за хѣт аспри готовн и Бѣнилъ сѣе синовн си, за хѣтлѣ аспри готовн и Тѣдор сѣе синовн си за хѣ аспри и Пѣрци Пѣтрѣ сѣе синовн си за хѣсн аспри и Блѣдан сѣе синовн си, за хѣ аспри и Лѣпѣл Циган сѣе синовн си, за хѣ аспри и Стопка Минчюнъ сѣе синовн его за хѣд аспри и Стан Моцове сѣе синовн си за хѣ аспри и Ілїе Бакарниов сѣе синовн си, за хѣ аспри и Лазар Дръгѣлингъ сѣе синовн си, за хѣ аспри и Кѣретѣ Николарѣ сѣе синовн си за хѣ аспри и Нистор Николарѣ сѣе синовн си, за хѣуи аспри готовн и Стан Мечка сѣе синовн си за хѣ аспри и Борѣзѣ чилпозарю сѣе синовн си за хѣ аспри и Бѣрниш чилпозар сѣе синовн си за хѣв аспри и Мирча Бишинъ сѣе синовн си за хѣ аспри и Стан Приходѣ сѣе синовн си за хѣу аспри и Бѣрѣвчѣнѣл сѣе синовн си, за хѣ аспри и Чокалин сѣе синовн си, за хѣтѣ аспри готовн и Стан Духонїе сѣе синовн си, за хѣр аспри и Стан Пѣль Рошїе сѣе синовн его, за хѣ аспри и Дѣнѣицѣ сѣе синовн его, за хѣс аспри и Лѣмитрѣ Пирѣцѣл сѣе синовн его, за хѣ аспри и Радѣл Бѣладачюл сѣе синовн его, за хѣ аспри готовн и Бладѣл Николарѣ сѣе синовн его и сѣе дело его за учинѣ за хѣу аспри готовн и Нисторѣ Цицюв, за хѣ аспри сѣе синовн его и Радѣл Долофанов сѣе синовн его, за хѣ аспри готовн и Кръчюн Бѣрелигъ сѣе синовн его, за хѣ аспри готовн и Зрѣл Минчюнъ сѣе синовн его, за хѣ аспри готовн и Дан Могъ сѣе синовн его, за хѣ аспри готовн и Гавѣ Бѣдїюв сѣе синовн его, за хѣ аспри готовн и Стан Ёпѣре сѣе синовн си, за хѣв аспри готовн и Лазар Попек сѣе синовн его и сѣе дела его за учинѣ за хѣв аспри готовн и Биндѣ сѣе синовн си, за хѣс

аспри готови и Търъаць съе синови его, за хѣ аспри готови и Дан Мѣргѣа съе синови си, за хѣ аспри готови и Тоадѣр Бъръвъѣ съе синови его, за хѣ аспри готови и Нѣгоѣ Бърнѣшѣскѣа, за хѣ аспри готови и Станчюа Бѣзѣанѣа съе синови его, за хѣ аспри готови и Хрѣвъѣ съе синови си, за хѣ аспри готови и Грѣщѣ съе синови его, за хѣ аспри готови и Цѣа съе синови си, за хѣ аспри готови и Дѣмитрѣ Грѣщѣ съе синови си, за хѣ аспри и Ѡпрѣ Енаѣханов съе синови си и съе свою дѣла за шчинъ, за хѣ аспри готови и Стрѣѣ Стѣантов съе синови его, за хѣ аспри готови и Станчюа Могошѣа съе синови его за хѣ аспри готови и Бѣкѣр съе синови си за хѣ аспри и Іѣн Мѣандрѣ съе синови его, за хѣ аспри готови и Нѣгоѣ Нанов съе синови его, за хѣ аспри готови и Чю-тѣрѣ съе синови его, за хѣ аспри и Цюрка Минчѣнѣвъѣ съе синови си, за хѣ аспри готови и Гочюа съе синови си, за хѣ аспри и Ѡпрѣ Раць Цюрюю съе синови си за хѣ аспри готови и Гѣгѣа съе синови си, за хѣ аспри и Комаѣн Стѣанѣвъ съе синови его и съе дѣла его за шчинъ, за хѣ аспри готови и Барѣа Мѣргѣа съе синови си, за хѣ аспри готови и Фрѣнгѣ Бакарниов съе синови его, за хѣ аспри и Саѣа Крѣдѣа съе синови си, за хѣ аспри готови и Бѣмѣрѣ съе синови его, за хѣ аспри готови и Дрѣгоцѣа съе синови си и съе дѣла его за шчинъ, за хѣ аспри готови и Рѣтѣ съе синови си, за хѣ аспри готови и Ѡпрѣ съе братом си Стан, съе синови нѣ, за хѣ аспри готови и Драготѣ съе братом си Станчюа, съе синови нѣ, за хѣ аспри готови и Драгомѣр, вѣск Тоадѣров, съе синови его, за хѣ аспри и Кожокарюа съе синови си, за хѣ аспри готови и Стѣ-ниѣ, синѣ Кожокарюлов, съе синови его за хѣ аспри готови и Ѡца съе синови си за хѣ аспри готови и Гѣрѣѣтѣ съе синови си, за хѣ аспри готови и Пѣтрѣ Накѣ съе синови его и съе дѣло его за шчинъ за хѣ аспри готови и Радѣа Манѣ съе синови си, за хѣ аспри готови.

Понеже село Караѣла било ест нан шт прѣжде вѣрѣме вѣс людѣе кнѣзи съе шчинѣ нѣ, шт дѣдѣ за прѣдѣдѣ.

И потом, къда ест вѣа съда, вѣ дѣнѣе господства нѣ, вѣ на второѣ редѣ за господство, 8 мѣсеца ноемѣрѣе кѣ дѣни, вѣ лѣто хѣрѣа, а сѣн [сѣн вѣше речени именовѣтѣ людѣе шд Караѣла, колици сѣт по редѣ вѣше речени, шни вѣси сами пошѣли се сѣт за нѣхном добро волю без ннедно силостѣю за нѣхто, тѣре продадоше се вѣчинѣ, съе синови нѣ и съе вѣсаѣ дѣлове нѣ за шчинъ шт Караѣла и за дѣдѣно и за покѣпенѣе волѣринѣ господства нѣ Мѣхѣаюѣ ключар шт І. оцѣфѣни за хѣ аспри готови, съе оузнанѣе вѣскѣм мѣгѣашом шт гор, издол и шт шкрѣст мѣстом и съе запис шт рѣкамѣ нѣ за <про>данѣе, съе мнози волѣри свѣдѣтелѣи написани 8 запис, на нѣе: жѣпан Йѣлан вѣвѣшѣ вѣл дворник и шт Чѣптѣроѣе, Тѣдѣосѣе спатѣр и шт Бардѣницѣ, Стаматѣ ага и шт Филѣашѣи, Дѣмитрѣ кѣпитан и шт Иванкоци, Барѣа пѣхарник и шт Ѡмрѣдѣщѣѣ, Падѣ постѣланѣк и шт Мѣдѣвѣжде, Цюрка постѣланѣк и шт Пѣшон, Мѣню постѣланѣк и Дрѣгѣи и шт Корѣт, Іѣнашко постѣланѣк и шт Спинѣни, Дѣмитрашко и шт

Мълаѣци, Радѣа и ѡт Шнтола, Миѡарт постелник и мнози болѣри, еже не сѣт писани заѣ въ книга сѣе.

И ѡт тогда, ѡт мѣсеца ноемврїе, даже до нинѣ ѡ мѣсеца авгѡст 7 дѣни, вѣс бѣа вечини, сѣе доброѣ съмиренїе.

И потомъ, къда ест бѣа сѣда, а сїи више речени вечини ѡт Караѣла, ѡни вѣзденоѡх пренїе и дошли сѣт предъ господства ми, оу великїи днѣан, тере сѣ-прѣше се за лицѡ сѣе болѣринъ господства ми Миѡаю ключар. И сице прѣше ѡни ѡ днѣан, предъ господства ми, како нѣст се сѣт продали вечини за добро волю, анѡ сѣтворилъ ми ест силостїю и притесненїе, безъ правостїе, въ силост.

Таже въ томъ, господство ми сѣмъ гледаѡх и сѣднѡхом, по правдѡ и по законѡ, кѡпноже сѣе вѣснѡхни чѣститими правителїи господства ми. И видѣхомъ господство ми и записе за продаванїе ѡт рѣками нѡх и сѣе болѣри свѣдѣтелїе, которїи сѣт по редѡ више речени, на рѣкѡ болѣринъ господства ми Миѡаюви ключар. И добре сѣмъ истинствовахомъ, како тѣчїю ходнѡх сїи вечини сѣ лѣшенїе, ѡкоже да может ѡтекатн за вечинїе. И свѣдѣтелствовахн сѣт предъ господства ми и болѣри ѡт ѡколномъ мѣстомъ и ещѣе и дрѡзи селѣни ѡт Караѣла, колици сѣт. ѡсталъ непродавали, кнѣзи ѡ село ѡ Караѣла. И ѡни вечини ѡт тѣхъ что се сѣт бѣа продали, ещѣе ест сказалъ како продадоше се ѡни сами вечини за добро волю, безъ ннедна силост. Таже ест ѡсталъ вечинїи ѡт Караѣла ѡт законъ и ѡт сѣдженїе ѡт предъ господства ми и излѣзна ест ѡт днѣан сѣе велика срамотъ ѡкоже нѣкое чловеци лѣжанѣн, да ест ѡни пакъ вечини, како се сѣт продали.

Сего радї дадохъ господство ми болѣринъ господства ми Миѡаюви ключар и жѣпанїцевъ егѡ Хрѣсовѣн, ѡкоже да нѡ ест сїи вечинїи и ѡчинѡ ѡ Караѣла дѣдїно и въ ѡхаѡѡ синовомъ и внѡкомъ и прѣвнѡчетомъ и не ѡт когоже непоколѣвенно <порнзѡмо>¹ господства ми.

Еже и свѣдѣтелїи поставнѡхъ господство ми: жѣпанъ Хрнза вѣл дворникъ и жѣпанъ Папа вѣл ѡлгофѣтъ и жѣпанъ Дѡмитрашко вѣл вѣстїаръ и жѣпанъ Миѡо вѣл спатаръ и Дѡмитраке вѣл столникъ и Дїамандн вѣл колнѣс и жѣпанъ Костандн вѣл великїи пѣхарникъ и жѣпанъ Конднло вѣл постелникъ. И исправникъ, Папа вѣл ѡлгофѣтъ.

И написахъ азъ, Дѣпѣдат ѡлгофѣтъ, въ настоѡнаго града Бѡкѡреци, мѣсеца авгѡстъ 7 дѣни и ѡт Пѣдала даже въ сего писанїе теченїа лѣтомъ, въ лѣто <зрѡлъ, а ѡт рождѣства Христова, >аѡхѡ.

† Іѡ Плѣѡандрѡ вѡвѣвѡда, мїлостїю Божїю, господнїнъ.

Иѡ Плѣѡандрѡ вѡвѡда <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Mihai clucer din Coțofeni și jupaniței lui Hırsova și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le-a

¹ Loc rupt,

dăruit, ca să le fie ocină și vecini în sat în Caraula, din județul Mehedinți, însă partea cnejilor din Caraula, care s-au vîndut vecini cu fiii lor și cu părțile lor de ocină boierului domniei mele, lui Mihai clucer, din cîmp și din pădure și din apă și din vie, cu vecini și cu tot venitul și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pe vechile hotare și semne. Și vecinii să se știe, anume: Filip cu fiii lui și cu partea lui de ocină, pentru 2 925 aspri și Coca cu fiii lui și cu partea lui de ocină, pentru 3000 aspri și Cîrstian cu fiii săi și cu partea lui de ocină, pentru 2250 aspri și Freja cu fiii lui, pentru 2000 aspri gata și Giurca cu fiii săi, pentru 2000 aspri și Stroe al lui Rele cu fiii săi, pentru 2300 aspri gata și Bănilă cu fiii săi, pentru 2335 aspri gata și Tudor cu fiii săi, pentru 2000 aspri și Pîrți Pătru cu fiii săi, pentru 2250 aspri și Vlădan cu fiii săi, pentru 2000 aspri și Lupul Țigan cu fiii săi, pentru 2000 aspri și Stoica Minciună cu fiii lui, pentru 2060 aspri și Stan al lui Moțoi cu fiii săi, pentru 2000 aspri și Ilie al lui Bacarin cu fiii săi, pentru 2000 aspri și Lazăr al lui Drăgăligă cu fiii săi, pentru 2000 aspri și Cîrstea a lui Nicoară cu fiii săi, pentru 2000 aspri și Nistor al lui Nicoară cu fiii săi, pentru 2450 aspri gata și Stan Mecica cu fiii săi, pentru 2000 aspri și Boruzu cimpoiariu cu fiii săi, pentru 2000 aspri și Bărneș cimpoier cu fiii săi, pentru 1800 aspri și Mircea al lui Beșină cu fiii săi, pentru 2000 aspri și Stan Prihode cu fiii săi, pentru 1700 aspri și Bărbuceanul cu fiii săi pentru 2000 aspri și Ciocalin cu fiii săi, pentru 2360 aspri gata și Stan Dihonie cu fiii săi, pentru 2100 aspri și Stan Pulăroșie cu fiii lui, pentru 2000 aspri și Dănăiașu cu fiii lui, pentru 2200 aspri și Dumitru Pîrțul cu fiii lui, pentru 2000 aspri și Radul Bildaciul cu fiii lui, pentru 2000 aspri gata și Vladul al lui Nicoară cu fiii lui și cu partea lui de ocină, pentru 4400 aspri gata și Nistor a lui Țițeu, pentru 2000 aspri, cu fiii lui și Radul al lui Dolofan cu fiii lui, pentru 2000 aspri și Crăciun Bărbăligă cu fiii lui, pentru 3000 aspri gata și Ursu al lui Minciună cu fiii lui, pentru 2000 aspri gata și Dan al lui Moga cu fiii lui, pentru 2000 aspri gata și Sava al lui Vădiu cu fiii lui, pentru 2000 aspri gata și Stan Țpure cu fiii săi, pentru 1800 aspri gata și Lazar al popei cu fiii lui și cu partea lui de ocină, pentru 1800 aspri gata și Bindea cu fiii săi, pentru 2200 aspri gata și Tăriță cu fiii lui, pentru 2000 aspri gata și Dan Murgul cu fiii săi pentru 2000 aspri gata și Toader al lui Bîră cu fiii lui, pentru 2200 aspri gata și Neagoe Bîrnășescul, pentru 1850 aspri gata și Stanciul Buzianul cu fiii lui, pentru 1846 aspri gata și Hîrbău cu fiii săi, pentru 2000 aspri gata și Gruetu cu fiii lui, pentru 1800 aspri și Țuia cu fiii săi, pentru 2050 aspri gata și Dumitru al lui Gruet cu fiii săi, pentru 2000 aspri și Oprea al lui Bilahan cu fiii săi și cu partea sa de ocină, pentru 2000 aspri gata și Stroe al lui Stăit cu fiii lui, pentru 2000 aspri gata și Stanciul Mogoășul cu fiii lui, pentru 2000 aspri gata și Bucur cu fiii săi, pentru 2300

aspri și Ion al lui Mîndrea cu fiii lui, pentru 4250 aspri și Neagoe al lui Nan cu fiii lui, pentru 2000 aspri gata și Ciuture cu fiii lui, pentru 1800 aspri și Giurca al lui Minciună cu fiii săi, pentru 2000 aspri gata și Gociul cu fiii lui, pentru 2000 aspri și Oprea Rață al lui Giurgiu cu fiii săi, pentru 2070 aspri gata și Gugul cu fiii săi, pentru 2000 aspri și Coman al lui Stănilă cu fiii lui și cu partea lui de ocină, pentru 2000 aspri gata și Barbul al lui Murgul cu fiii săi, pentru 2000 aspri gata și Freanghi al lui Bacarin cu fiii lui, pentru 2200 aspri și Sava al lui Crudilă cu fiii săi, pentru 2000 aspri gata și Bumbre cu fiii lui, pentru 2000 aspri gata și Drăgoșel cu fiii săi și cu partea lui de ocină, pentru 2400 aspri gata și Rîtea cu fiii săi, pentru 2000 aspri gata și Oprea cu fratele său, Stan, și cu fiii lor, pentru 2000 aspri gata și Dragotă cu fratele său Stanciul, cu fiii lor, pentru 2000 aspri gata și Dragomir, nepotul lui Toader, cu fiii lui, pentru 2000 aspri și Cojocariul cu fiii săi, pentru 2600 aspri gata și Stănilă, fiul lui Cojocariul, cu fiii lui, pentru 2000 aspri gata și Oța cu fiii săi, pentru 2200 aspri gata și Gărgeată cu fiii săi, pentru 2400 aspri gata și Pătru al Ilcăi cu fiii lui și cu partea lui de ocină, pentru 3000 aspri gata și Radul al lui Manea cu fiii săi, pentru 2000 aspri gata. Pentru că satul Caraula a tot fost de mai înainte vreme toți oameni cneji cu ocinele lor, din moși, din strămoși.

Iar după aceea, cînd a fost acum în zilele domniei mele în al doilea rînd de domnie, în luna noiembrie 20 zile, în anul 7137, iar acești [acești] mai sus-ziși numiți oameni din Caraula, cîți sînt pe rînd mai sus-ziși, ei toți singuri au venit, de a lor bunăvoie, fără nici o silă de la nimeni, de s-au vîndut vecini cu fiii lor și cu toate părțile lor de ocină din Caraula și de moștenire și de cumpărătură, boierului domniei mele, lui Mihai clucer din Coțofeni pentru 160 000 aspri gata, cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și cu zăpis de vînzare de la mîinile lor, cu mulți boieri martori scriși în zăpis, anume: jupan Aslan fost mare vornic și din Cepturoaie, Tudosie spătar și din Vardenița, Stamati aga și din Filiași, Dumitru căpitan și din Ivancoți, Barbul paharnic și din Smîrdeștețu, Aldea postelnic și din Medvejdea, Giurca postelnic și din Pleșoi, Ianiu postelnic și Drăghici și din Cornet, Ionașco postelnic și din Spineni, Dumitrașco și din Mălăești, Radul și din Șitoaia, Mihart postelnic și mulți boieri care nu sînt scriși aici, în cartea aceasta.

Și de atunci din luna noiembrie, pînă acum în luna august 5 zile, au tot fost vecini cu bună pace.

Iar după aceea, cînd a fost acum, acești mai sus-ziși vecini din Caraula, ei au ridicat pîră și au venit înaintea domniei mele în marele divan, de s-au pîrît de față cu boierul domniei mele Mihai clucer. Și așa pîrau ei în divan, înaintea domniei mele, că nu s-au vîndut vecini de bunăvoie, ci le-a făcut lor silnicie și cotropire fără dreptate, cu sila.

Astfel, întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am văzut domnia mea și zapise de vânzare de la mâinile lor și cu boieri martori, cîți sînt pe rînd mai sus-zîși, la mîna boierului domniei mele Mihai clucer. Și bine am adevărit că au umblat acești vecini numai cu înșelăciune ca să poată să scape de vecinie. Și au mărturisit înaintea domniei mele și boieri dimprejurul locului și încă și alți săteni din Caraula, cîți au rămas nevînduți, cneji în sat în Caraula. Și acești vecini dintre cei ce s-au vîndut, încă au spus că s-au vîndut ei singuri de bunăvoie, fără nici o silă. Astfel au rămas vecinii din Caraula de lege și de judecată dinaintea domniei mele și au ieșit din divan cu mare rușine, ca niște oameni mincinoși, ca să fie ei iar vecini, cum s-au vîndut.

Pentru aceasta, am dat domnia mea boierului domniei mele, lui Mihai clucer și jupanîței lui Hîrsova, ca să le fie acești vecini și ocină în Caraula dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, <după porunca>¹ domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Miho mare spătar și Dumitrache mare stolnic și Diamandi mare comis și jupan Costandin mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic, Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna august 16 zile și de la Adam pînă la această scriere cursul anilor, în anul 7137, iar de la nașterea lui Hristos, 1629.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

Academia Republicii Socialiste România, XXXI/128.
Orig., perg. (39 × 49), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1890.

343

1629 (7137) august 20, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește Bisericii Domnești din București un loc de prăvălii.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domnu a toată Țara Românească, feciorul marelui și preabunului, răposatului Io Iliăș voievod. Dat-am domniia mea această carte a domniei mele sfintei și dumnezeestii biseri-

¹ Loc alb.

cii domniei mele care iaste în oraşul domniei mele în Bucureşti, hramul Blagoveştenia Născătoarei de Dumnezeu, şi preoţilor şi diaconilor carii sînt slujitori sfintei biserici, ca să fie sfintei bisericii domniei mele din oraşul ce s-au scris mai sus, locul Bisericii Doamnei Mariei, cu tot locul împrejur cît s-ar alege, şi cu loc de prăvălii despre uliţă, în lungu şi în lat...¹ Însă să ştie : din locul Neagului, nepotul popii Bratului, pînă la pod la răsîntii, drept Stanciul logofătul.

Pentru că acel loc de biserică al doamnei Mariei şi cu locul de prăvălii au fost locu domnescu. Apoi, de cînd Sinan paşa, iar Biserica Doamnei Mariei, ia s-au stricat şi au rămas pustie, numai pămîntul. Deci cînd au fost acum, în zilele domniei mele, întru a doao domnie, iar domniia mea am socotit cu toţi cinstiţii boierii domniei mele dinpreună şi văzînd domniia mea cum această sfîntă beserică a domniei mele din oraş alt venit nu are de nicăirea iar domnia mea însumi am dat şi am miluit pe sfînta beserică a domniei mele cu acel locu de beserică al doamnei Mariei şi cu tot locul de prăvălii, cum s-au scris mai sus, ca să fie sfintei bisericii domniei mele moşie de baştină şi domniei mele vecinică pomenire, iar dumnezeieştilor preoţi de hrană şi de chiverniseală. Şi de nimenea să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Iată şi blestem punem domniia mea : după mutarea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu a fi domn Ţării Rumâneşti au din fii domniei mele au din rudeniile noastre sau după păcatele noastre, sau din alt neam, de va cinsti şi va înnoi această carte a domniei mele de milă, pre acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească întru domniia lui, şi în veacul viitoriu sufletul lui ; iar de nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări această carte a domniei mele, ci o va strica şi o va călca şi o va defăima, acela să fie proclat şi anathema şi afurisit de 318 sfinţi părinţi de la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Ariia la un locu.

Iată şi mărturii punem domniia mea pe : jupan Hrizea vel dvornic i jupan Papa vel logofet i jupan Dumitraşco vel vistiiar i jupan Miheu vel spathar i Dumitrache vel stolnic i jupan Diamandi vel comis i jupan Costandin vel paharnic i jupan Condilo vel postelnec. Ispravnic Papa vel logofet.

Şi am scris eu, Lepădat, în oraşul Bucureştii, în luna lui avgust 20 dni, leat 7137 <1629>.

Academia Republicii Socialiste România, ms. 403, f. 17v—18.
Traducere.
EDIȚII. Iorga, *Bucureşti*, 341.

¹ Loc alb.

1629 (7137) august 23, București.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Sima al doilea logofăt și soției sale Maria jumătate din satul Foleștii de Jos, jud. Vâlcea, peste care a fost înfrățit de Udriște logofăt.

† Многостію Божію, Іу Ілѣѣандрѣ воєвода и господинь вѣсомъ землє Сѣрггровлахѣнское, синѣ великаго и прѣблагаго, поконнынъ Іу Ілѣѣаш воєвода. Даватъ господство ми сѣе повеленіє господство ми волѣринѣ господство ми Сима вторѣи логѣфет и жѣпаницекъ его Марѣи и със синови нѣхъ, елицемъ Богъ даровахъ, ѣакоже да мѣ естъ вчинѣ и вечини ѣ Долъ Фолешинъ, вѣ сѣдство Бѣлча, половинно за село, вѣтъ полю и вѣтъ шѣма и вѣтъ вода и със вечини и вѣтъ сѣдалище селовъ вѣтъ посѣдѣи и вѣтъ надъ вѣсомъ хотаромъ вѣре елика се хѣтитъ извратити. И вечинѣи да се знаѣтъ на имѣ: Стѣнка съсъ братомъ си...¹ сини Лазарокъ, и съсъ синови нѣхъ и Стѣннѣ съсъ синови си и Лѣпѣдагъ съсъ синови си и Мѣрию съсъ синови его и Стѣнъ Гѣвѣчѣкъ съсъ синови си и Чѣкъ, синѣ Гоурѣслово, съсъ синови си и Дѣмитрѣ съсъ синови си и силѣ Гандаровъ на имѣ...¹ и Бѣлѣкъ синѣ Гѣракѣслово съсъ синови си и Стѣнка Цѣнѣнѣнѣ съсъ синови его понеже естъ повратна Оудрище логѣфетъ, синѣ Сѣпрекъ логѣфетъ вѣтъ Ширинѣкса, по волѣринѣ господства ми Сима вторѣи логѣфетъ надъ половинно за село вѣтъ Долъ Фолешинъ, конъ село нѣстъ имѣа братомъ си Прѣда ни едина трѣбѣ, почто радѣ естъ вѣзнималъ дрѣга дѣдѣино вѣ дрѣгъ мѣсто, вчинѣ радѣ вчинѣ. И дела братомъ си Стрѣокъ далъ естъ Оудрище логѣфетъ тѣре ю естъ изпокѣпленъ, за ѣ жнати готови, надъ делъ Стрѣокъ колѣнко ни естъ сѣтворилъ, да дрѣжитъ волѣринъ господства ми Сима вторѣи логѣфетъ половинно за село и вѣтъ вчинѣ и вѣтъ вечини, а Чѣдрище логѣфетъ ни да дрѣжитъ дрѣга половинѣ за село съсъ вечинѣи, на имѣ: Радѣ Мѣреѣа съсъ синови си и Тѣтомирѣ и Дѣврѣинъ и Дѣвѣдъ и Стѣнка, братъ Дѣмитрѣовъ, сини Лѣвѣдѣтѣсекъ, и Григорѣ съсъ синови нѣхъ и единъ синѣ Гѣракѣслово, по имѣ...¹ и дрѣси вечини вѣснѣхъ, колѣнцѣ се хѣщѣтъ нанти писани вѣтъ книгѣхъ Сѣпрекъ логѣфетъ, вѣщъ Чѣдрищекъ логѣфетъ, та за покѣпеніє и за хотарисаніє. И сѣтъ раснѣпанъ; таже, когда нѣхъ хѣкютъ сѣвратити вѣсѣ, да мѣ естѣ надъ двѣма, вѣбачѣ вечинѣи тѣхъ бежалѣи, на имѣ Датко съсъ синови си и прочѣи, елицѣи нѣстъ се вѣрѣтали ѣ село. И ѣщѣлиже хѣкетъ бити во едина скѣдно ни едина липѣсѣ вѣтъ тѣхъ сѣи вечини что сѣтъ за лицѣ вѣре вѣтъ тѣхъ что хѣщѣтъ да тѣгантъ, да естъ пагѣба ни дѣвѣнѣиѣа вѣсѣ на двѣма и на прѣнѣе такожде пакъ на двѣма. И вѣнноградѣ вѣтъ Фолешинъ колѣнко работѣетъ ни нѣкъ и колѣнко естъ вѣнѣ ни вѣтъ прѣжде вѣрѣмѣи и вѣтъ покѣпленіє и колѣнко сѣтъ вѣнѣ сѣтворѣна за вѣщѣ си Сѣпрѣкъ логѣфетъ и вѣтпѣстѣна, ѣако надѣтъ вѣба долѣнни вѣтъ вѣрѣхъ и съсъ вѣсѣ вѣщѣию, съсъ лѣвѣдѣ

¹ Loc alb.

шт връх и със ливадѣ пометѣлѣе оу каде и подла дорн ѝ пѣт дах дрѣжит тѣчѣю Оудрице ливгофет избранила, а болѣрин господства ми више пис [нища трѣкѣ да не имат, понеже сице сѣт сѣтворит шни ѡстроениѣ и братство за 'добра волѣ нѣх.

И кѣда се сѣт побратни болѣрин господства ми Гима ливгофет със ѡдрице, синѣ ѡпрек ливгофет, даа ест Гима ливофет въ рѣк ѡдрицев ѡги сѣе готови, али ест бил да даа ѡдрице Гимек ливофет два дела шт село шт Дол Фолещѣ и да встанет ѡдрице ливгофет над третаго дела шт село. Въ том, ѡдрице ливофет, шн измолиа се соут да си сѣтворит полинѣ и милост съ него, да ѡзвимае Гима ливофет половино за село и да вставит ѡдрицев дрѣга половино за село, таже почто радѣ им послѣжиа шт мал и ест биа въс по код болѣрин господства ми. Гима ливофет, шн въс прѣимиа половино за село и встави да дрѣжит Оудрице ливофет половино са село. Али сице прихѣатиа сѣ сѣт със сѣе ѡстроениѣ, како ащелиже хокет прилѣчи келтовати се ѡдрице !та половино за село, да не имат вѣлѣзити ништо въ село, ниже брат, ниже !дрѣг чловекъ тѣжд, кромѣ тѣчѣю болѣрин господства ми Гима ливофет и да имат давати над тае половино за село Оудрицев ливгофет ѡги рѣе. Ищелиже въс хоцет да вѣзвратит ѡдрице въ инно шбраз, да дрѣжит Гима ливофет два дела како ю ест биа да дрѣжит, а ѡдрице една дела. И побратише се шни за нишно !добро волю със ѡзвнаниѣ братим его, ѡтросе и Прѣда, шт прѣд въсем болѣром велнци и мли шт диваном господства ми и а болѣром шт шкрѣстним местом и шт прѣд господства ми.

И видѣхом господство ми и запис шт рѣка ѡдрицев ливофет, за братство и за ѡстроениѣ, със мнози болѣри сведетѣли написани ѝ запис, на име: жѣпан Хриза вел дворникѣ и Папа вел ливгофет и Ивашко бив вел дворник и Бладул бив вел ливофет и Трѣфанда бив вел вистѣар и Дѣмитрашко вел вистѣар и Горган бив вел спатар и Мѣшат вел слѣжар и Пѣгѣл вел ага и Дѣмитрѣ вистѣар и Пара ливофет и Матѣю ага и Дѣмитрѣ кѣпитан и ѡдрице Настѣрел ливгофет и Грама ключар и Бѣнѣ ливофет и Михаю ключар и Ѣтанчул арлаш и Матѣю ключар и Костандин ключар и Ѣкоко пѣхарник и шт Негоѣци, Герге постѣлник и Ѣтонка ливофет и Дѣмитрѣ ливофет и Шербан ливофет и Шне комис и Радул Мѣлдѣрескѣл и Прѣда спатар и шт Ѣлънеци, Ѣтонка и шт Морѣнглави, Михаю и шт Ѣхаба, Ѣтанко.

Сега радѣ дадох съм господство ми болѣрин господства ми Гимек втори ливофет и житѣлницев его Марѣн, ѣкоже да им ест шчинѣ и вчинни ѝ Дол Фолещи половино за село, како ест више рѣх, шчинѣ дѣдино и въ шхаб синовом и вѣнком и прѣвѣнѣчетом и не шт когождо непоколѣвимо, поризмо господства ми.

Сеже ѡво и сведетѣли поставиш господство ми: жѣпан Хриза вел дворник и жѣпан Папа вел ливофет и жѣпан Дѣмитрашко вел вистѣар и Михо вел спатар и Дѣмитраки вел столник и Дѣаманди вел комис и Ёостандин вел пѣхарник и жѣпан Кондило вел постѣлник. И исправник, Папа вел ливофет.

И написах аз, Лепѣдат лѣгофѣт, въ градѣ Бѣскрѣци, мѣсѣца августѣ кѣ
данн и ѡт Падана до ннѣ, въ лѣтѣ хрѣслѣ.

† Іо Плевѣндарѣ воєвода, мноостію Божію господинь.

Іо Плевѣндарѣ воєвода <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliăș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Sima al doilea logofăt și jupaniței lui Maria și cu fiii lor, cîți le-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină și vecini la Foleștii de Jos, în județul Vilcea, jumătate de sat, din cîmp și din pădure și din apă și cu vecini și din vatra satului de pretutindenii și de peste tot hotarul, oricît se va alege. Și vecinii să se știe, anume: Stoica cu frații săi¹, fiii lui Lazăr și cu fiii lor și Stănilă cu fiii săi și Lepădat cu fiii săi și Mateiu cu fiii lui și Stan Găbeacea cu fiii săi și Ucea, fiul lui Surdul, cu fiii săi și Dumitru cu fiii săi și fiul lui Gaidar, anume.....¹ și Vilcul, fiul lui Săracul cu fiii săi și Stoica Genuneanul cu fiii lui, pentru că a înfrățit Udriște logofăt, fiul lui Oprea logofăt din Șirineasa, pe boierul domniei mele Sima al doilea logofăt peste jumătate de sat din Foleștii de Jos, cu care sat nu a avut fratele său Preda nici o treabă, pentru că a luat altă dedină în alt loc, ocină pentru ocină. Iar partea fratelui său Stroe, a dat Udriște logofăt de a răscumpărat-o pentru 200 galbeni gata, pe partea lui Stroe cît a făcut, ca să țină boierul domniei mele Sima al doilea logofăt jumătate de sat și din ocină și din vecini, iar Udriște logofăt, el să țină cealaltă jumătate de sat cu vecinii, anume: Radul Mereul cu fiii săi și Tatomiru și Dobriin și David și Stoica, fratele lui Dumitru, fiii Lăudătesii și Grigorie cu fiii lui și un fiu al Săracului, anume....¹ și alți vecini, toți cîți se vor afla scriși în cărțile lui Oprea logofăt, tatăl lui Udriște logofăt, cele de cumpărătoare și de hotărnicie. Și s-au risipit; astfel, cînd îi vor aduna toți să fie în două, însă vecinii cei fugiți, anume Datco cu fiii săi și ceilalți cîți nu s-au găsit în sat. Iar dacă vor fi în vreo scădere sau în vreo lipsă din acești vecini care sînt de față sau din cei pe care îi vor trage, să fie paguba sau cîștigul tot pe din două și la pîră de asemenea iar pe din două. Iar via din Folești cîtă se lucrează acum și cîtă a fost mai dinainte vreme și de cumpărătoare și cîtă a fost făcută de tatăl său Oprea logofăt și părăsită, cum merg amîndouă vilele din vîrf și cu tot pometul, cu livadea din vîrf și cu livadea pometului în vale și alături pînă la drum, să o țină numai Udriște logofăt aleasă, iar boierul domniei mele mai sus-scris nici o treabă să nu aibă, pentru că așa au făcut ei întocmire și frăție de bunăvoia lor.

Și cînd s-a înfrățit boierul domniei mele Sima logofăt cu Udriște, fiul lui Oprea logofăt, a dat Sima logofăt în mîna lui Udriște 265 ughi gata, însă să

¹ Loc alb.

dea Udriște lui Sima logofăt două părți din sat din Foleștii de Jos și să rămână Udriște logofăt pe a treia parte de sat. Întru aceea, Udriște logofăt, el s-a rugat să-și facă pomană și milă cu el, să ia Sima logofăt jumătate de sat și să rămână lui Udriște cealaltă jumătate de sat, astfel pentru că i-a slujit de mic și a tot fost pe lângă boierul domniei mele Sima logofăt, el a primit jumătate de sat și a lăsat să țină Udriște logofăt jumătate de sat. Însă așa s-au prins cu această întocmire, ca dacă se va întâmpla să cheltuiescă Udriște acea jumătate de sat să nu aibă a intra numeni în sat, nici frate, nici alt om străin, în afară numai de boierul domniei mele Sima logofăt și să aibă să dea pe acea jumătate de sat lui Udriște logofăt 135 ughi. Iară dacă va vrea să întoarcă Udriște în alt chip, să țină Sima logofăt două părți cum i-a fost să țină, iar Udriște o parte. Și s-au înfrățit ei de a lor bunăvoie, cu știrea fraților lui, Stroe și Preda, dinaintea tuturor boierilor mari și mici din divanul domniei mele și a boierilor din jurul locului și dinnaintea domniei mele.

³ Și am văzut domnia mea și zapis de la mâna lui Udriște logofăt, de frăție și de întocmire, cu mulți boieri martori, scriși în zapis, anume: jupan Hriza mare vornic și Papa mare logofăt și Ivașco fost mare vornic și Vladul fost mare logofăt și Trufanda fost mare vistier și Dumitrașco mare vistier și Gorgan fost mare spătar și Mușat mare sluger și Neagul mare agă și Dumitru vistier și Para logofăt și Mateiu aga și Dumitru căpitan și Udriște Năsturel logofăt și Grama clucer și Bunea logofăt și Mihaiu clucer și Stanciul armaș și Matei clucer și Costandin clucer și Socol paharnic și din Negoești, Gherghe postelnic și Stoica logofăt și Dumitru logofăt și Șerban logofăt și Iane comis și Radul Măldărescul și Preda spătar și din Olănești, Stoica și din Morunglavi, Mihai și din Ohaba, Staico.

Pentru aceasta, am dat domnia mea boierului domniei mele Sima al doilea logofăt și soției lui Maria, ca să le fie ocină și vecini la Foleștii de Jos jumătate de sat, cum este mai sus-zis, ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și Miho mare spătar și Dumitrachi mare stolnic și Diamandi mare comis și Costandin mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic, Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea București, luna august 23 zile și de la Adam pînă acum în anul 7137 <1629 >.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m. p. >

Arh. St. Buc., M-rea Hurez, XVIII/11.

Orig. hirtie (42 × 28), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1858; alte traduceri mss. 449, f. 216—217 și 719, f. 168v—171 și la Academia Republicii Socialiste România, MCCXXXIV/23.

1629 (7137) august 25.

Preda postelnic vinde lui Socol păharnic ocină și doi rumâni în Gemenele.

† Eu Preda postelnic, sinu Pîr[r]vului logofăt ot Lazure, scris-am și mărturisescu cu acesta al meu zapis cum să se știe că am vîndut eu lu Socol peharnic ocină și moșie în sat în Gemenele, însă den parte me cît amū avut doo părți de preste tot locul și den cîmpu și den apă și den pădure și dentr-amîndoo silîștile satului și de preste tot locul și cu doi rumâni, anume: Voico Glăva cu feciorii lui și Coman cu feciorii lui, pîntru că acestă moșie și rumâni ce scriu mai sus fostu-m-eu de moșie de la tată-meu Pîrvul logofăt. Deci m-amu sculat eu de bunăvoea me și făr de nici o silă de am vîndut lu Socol păharnic, dreptū 10 000 de bani gata, ca să-i fie moșie lui și feciorilor lui.

Alegîndu să se știe partea noastră, a me și a fraților mei, anume Nedelco și Mihai și Stoica, cîtă am avut moșie în sat în Gemenele, parte lu Negre totă și parte lu Bîico totă. Dici, de într-aceste doa părți de la cești doi moși, eu am <a>vut a patra parte, iară trei părți a rămas la frați mei, care-i scriu mai sus anume.

Deci den parte me, eu m-am sculat de am vîndut doa părți și cu doi rumâni și cu feciorii lor lu Socol păharnic dreptū acest prețū ci scrie mai sus, ca să-i fie moșie, eră o parte și cu un rumân, anume Cîrste, eu mi-o-am lăsat să-mi fie mie moșie. Și am vîndut cu știre tutoror fraților mei.

Dreptū aceea am faptū și zapisul meu, ca să fie de credință la mîna lu Socol păharnic. Și mărturie am pus omeni buni pre nume: Stan logofet ot Săvești și Negul postelnic ot Negoești și Gherghe pitar și Pădure păharnic ot Lazure și Nedelco postelnic și Mihaiu postelnic și Stoica postelnic ot Lazure. Aceasta mărturisescu cu zapisul meu.

Și am scris eu, Mihai postelnic, cu mîna me. *Пис мѣсницѣ августъ дѣньи кѣ, въ лѣтѣ хрѣпѣ.*

Eu Mihai postelnic.

Eu Preda postelnic.

Eu Stoica postelnic.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XVI/15:
Orig., hîrtie (30 × 20), pecete aplicată.
Copii ibidem, XVI/14, f. 1 și în ms. 256, f. 566.
EDIȚII. Hajdeu, *Arh. ist.*, I, 15.

1629 (7137) august 27.

Boieri hotarnici aleg ocina din Sărățeni a lui Necula vistier.

Scris-am eu, Staico dvornicul și cu 12 boeri, care am fost hotarnici jupînu-lui Neculii vistier să-i hotărîm ocina la Sărățeni, despre megiași. Deci noi am umblat și am ales ocina vistiiarului, cît au fost cumpărat mai denainte vreme: ales-am stînjăni ai vistierului 735 și-au rămas stînjăni megieșăști 240. Și am vrut să o împietrim; apoi s-au socotit megiașii de le-am făcut tocmeală cu Necula vistier de le-au plătit acești stînjăni ce sînt mai sus-scriși, toți, cît s-au putut tocmi, dă le-au dat tot bani gata, fără de nici o silă. Și am pus pietre pre în hotarul Țândăreilor care au fost bătrîn și-a rămas toată ocina, din hotar pînă în hotar, cît au fost șazutul satului, din hotarul Țândăreilor, pînă în hotarul de sus, să-i fie Neculii vistiiarul de moșie neclătinată și să aibă a-și face și carte domnească pre zapisul nostru. Așa am aflat și am hotărît noi acești 12 boeri.

S-au scris în luna lui avgust 27 dni, leat 7137 <1629>.

Ivașco dvornic.

Danciul clucer.

Iano.

Eu Radul postelnic Doicescul.

Ștaș postelnic.

Eu Voia ot Perseca.

Radu ot Hurez.

Tîrca.

Drumé ot Tătărăi.

Puiul de Frățilești izbașa.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Slobozia lui Enache, nr. 314, f. 181v—182 (nr. 19).
Copie.

1629 (7137) august 31, București.

Alexandru Iliș voievod împuternicește pe egumenul de la m-rea Valea să ia de la Stanciu logofăt o țigancă cu fetele ei.

† Многостію Божию, Іу Александръ воєвода и господи́нъ, синъ поконнаго Іу Илиш воєвода. Дават посподство ми сѣ повелѣніе господства ми călugărilor de la sfînta mănăstire de în Vale, hram svetaa troiță, ca să fie vol-

nic egumenul popa Nicodim de să ia de la Stanciul logofătul de Cîlcești o țigancă a mănăstirii, anume Fruma, cu toate fétele ei, cîte va avea, pentru că iaste a mănăstirii de moșie. Pentru că au venit egumenul popa Nicodim înaintea domnii méle în divan de-au jeluít și au spus cum o ține Stanciul logofăt pre Fruma țiganca cu fétele ei în sila lui și nici va să dea țiganca, nici au vrut să vie de față.

Derept acéia, domnia mea am judecat și am dat călugărilor ca să fie volnici cu această carte a domnii méle de să ia pre țiganca mănăstirii, pre Fruma cu fétele ei, de la Stanciul logofăt și de nimenilea opréală să n-aibă. Iar cui va părea strîmbu, el să vie de față înaintea domnii méle. Инако да нект, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Писъ Бѣжарцин, мѣсеца августъ 14 дѣни, въ лѣтъ хѣрѣзъ.

† Іу Ілѣксандрѣ кнѣзюда, милостію Божію господинь.

Иу Ілксандрѣ конвода <ш.р.>

Ъчил втори логофѣт ѡт дѣдан.

Arh. St. Buc., M-rea Valea, XVIII/14.
Orig., hîrtie (30 × 21), pecete aplicată, căzută.
Copii ibidem, ms. 478, f. 114v.

348

<1629 septembrie 1 — 1630 august 31> 7138.

Mihai clucer și Dumitrașco postelnic vînd lui Preda vornic ocină la Stîngăceaia.

Adică eu Mihai cluceriul și cu frate mieu Dumitrașco postelnic scriem și mărturisim cu acest al nostru zapis să fie de mare credință la mîna Predii vornecul ot Ceplea, cum să să știe că i-am vîndut noi partea toată lui Mihai din Stîngăceaia din Dos și din Staré Stîngăceaia a opta parte, iar despre tot hotarul, din cîmpu și din apă, din pădure și din siliști și din hotar pîn în hotar și cu rumâni, anume: Oprița cu feciorii i Stan Cacotă și Ion cu feciorii și Barbul cu feciorii și Lupul cu feciorii și Radul Vătreș cu feciorii și iar Radul cu feciorii și iar Barbul cu feciorii și Pîrvul Gogoasă cu feciorii și alți rumîni cîți să vor afla dintr-aceste siliști, toți să fie ai lui. Și i-am vîndut drept 30 000 de bani gata.

Și i-am vîndut de a noastră bunăvoe, cu știrea tuturor oamenilor noștri și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și du prin prejurul locului, ca să-i fie lui moșie ohabnică, lui și feciorilor lui, cîți Dumnezeu îi va dărui.

Și când s-au făcut acest zapis au fost acești omeni mărturie: Dumitru căpitan ot Filiaș și Barbul postelnic ot Păiani și Ion postelnic ot Cernaia și Drăghici postelnic ot Brănești.

Și am scris eu Fisențe, sin Pătru logofăt, cu zisa lor, leat 7138 <1629—1630>.

Eu Pătru căpitan.

Eu Mihai clucer.

Eu Barbul postelnic.

Eu Fisențé.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Strehaia, nr. 714, f. 901 v.
Copie; altă copie ibidem, ms. 326, f. 6v.

349

<1629> septembrie 1.

Stan rumân din Studinița vinde lui Necula vistier părți rămase nevîndute la rumânirea sa.

† Adecă eu Stan de Studinița scris-am acest zapis al meu să fie credență la mâna jupînului Niculie vistiiar, ca să știi că după ce m-am vîndut rumân dumnealui rămasu-mi-au 300 de stînjăni de ocină în Studinița și în Frăsînet iar 300 de stînjăni. Deci am venit la dumnealui d-o am vîndut și această ocină toată, cît scrii mai sus și de în Studiniță și de în Frăsînet. Deci pre toți stînjării fac 600, deript 1400 aspri gata.

Și o am vîndut eu această ocină de a mea bunăvoi, fără dă neci o silă și cu știrea boiarilor și marii și mici.

Mărturii: jupan Hriza vil dvornic i jupan Papa vil logofăt i jupan Dumitrașcu vil vistiiar i jupan [i jupan] Vladul biv logofăt i jupan Mitrea vil pitar i jupan Costandin vil peharnic i jupan Dumitru vtori vistiiar i jupan Mușat vil slujer i jupan Sima vtori logofăt i jupan Para logofăt și jupan Bunea logofăt i Stroi logofăt i Șarban logofăt ot vistiiarii.

Dumitru logofăt aceast-am scris să se crează.

Πνε εσητεμερϋε α δληνη, εν λκτ κρρλζ¹.

Hriza vel dvornic

Papa vel logofăt

Vladul logofăt

Σημα λογοθετης²

¹ Probabil greșala diacului, în loc de: 7138; fiind prima zi în care ar fi trebuit să schimbe vâleatul, în virtutea obișnuinței, a scris vâleatul vechi.

² Sima logofăt.

Dumitru vtorii vistiar
Τροφαντας βησσηαρης¹
Para logofăt manu propria²

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, XIX/3.
Orig., hîrtie (30 × 21), cinci peceti aplicate.
Copie ibidem, ms. 445, f. 78v.
Anul, după boierii martori.

350

<1629> septembrie 1, București.

Mai mulți megiași se vînd rumâni lui Nicula vistier cu părțile de moșie din Studinița, Studina și Frăsinet.

† Adecă eu Cincea cu feciorii mii, Cîrnat cu feciorii lui, Petco și Radul cu feciorii lui, Dobri și Stoica și Micul cu feciorii mii i Bălan cu feciorii mii, Socol i Stoica i Duna cu feciorii lui i Néicul cu fiu-mieu Bratul i Ursul cu fii-miu Bratul i Albul de în Studinița, scriem acest zapis al nostru să fii de credință la mîna iupînului Niculii vistier, să să știi că am fostu megiași cu moșiile noastre și cu toți feciorii noștri încă mai dinainti vréme. Iar dup-acéia, cînd au fostu acum, în zilele domnu nostru Io Alexandrú voevod, sinú Ileaș voivodú, iar noi sînguri de bună voia noastră, fără dă nici o silă venit-am la dumnealui jupînul Nicula vistiar de ne-am vîndut rumâni cu feciorii noștri și cu toate moșiile noastre de în Studinița și de în Studina, egă³ eu Cincea și cu feciorii mii, Cernat cu fiu-său Petco i Radul cu fiu-său Dobri i Staico cu feciorii lui și pre toată parte noastră de ocină și de în Studinița i Frăsinet și de în Studina, deript 4 200. Și eu Micul cu feciorii mii și cu toată partea mea de ocină am luoat 1 100 de bani. Și eu Bălan cu feciorii mie, Socol cu feciorii lui i Dona cu feciorii lui și Stoica cu feciorii lui și cu toată partea noastră ce ocină, am luoat 3 100 aspri gata. I Néicul cu fiu-său Bratul și cu alalți feciori cîți ni va da Dumnezeiu, am luoat 2 100 aspri. Și eu Ursu cu fiu-mieu Bratul i Albul cu feciorii mii și cu alalți feciori ce ni va da Dumnezeu pre toată partea noastră de ocină am luoat 2 100 aspri gata.

Și am luoat toți banii deplin și am <vîndut cu>⁴ știrea domnu nostru și a tuturor boiarilor marii și mici.

Mărturii: jupan Hriza vil vornic i jupan Papa vil logofăt i jupan Dumitrașco vil vistiar i jupan Constandin vil piharnic i jupan Mușat vil slujer i

¹ Trufanda vistier

² Semnăturile sînt autografe.

³ Așa în text.

⁴ Loc rupt.

jupan Nidélco vil portar i jupan Dumitru vtori vistiar i jupan Sima logofăt i Para logofăt i Bunea logofăt i Stroi logofăt și încă mulți boiari ce nu sînt scriși într-acest zapis.

Aceast-am scris ca să se crează cî ne-am vîndut de bună voia noastră și cu toate moșiile noastre de în cîmpu și de în păduri și de în dealul cu viile. Aceasta mărturisim.

И написахъ Герги граматикъ в градъ в Бѣскреши, мѣсеца септемвриѣ 7 дьни, въ актъ хърозъ¹.

Hziza vel vornic

Papa vel logofăt

Nedélco vel portar

Neagul vel aga

Κωσταντήνος παχαρνηκος²

Stroe logofăt sinŭ Firăi logofăt

Mitrea vel pitar³

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, XIX/4.

Orig. hîrtie (31 × 22) șapte peceti aplicate.

Copie ibidem, ms. 445. f. 78v—79.

Anul, după boierii martori.

351

1629 (7138) septembrie 6, București.

Alexandru Iliăș voievod scutește de dări m-rea Plumbuita și pe colibașii din jurul ei.

† Милостїю Божию, Іу Александръ воєвода и господинъ, синъ покойнаго Іу Илїашъ воєвода. Даватъ господство ми сїе повелѣніе господство ми свѣтѣи божїественїи монастир глаголемн Плу̀мбїшта въ Колнїтина, храмъ свѣти Іуанъ прѣдѣтече ca să fie de acum bucatele mănăstirii și colibașii carii sînt lăcuitori de demult împrejurul mănăstirii, în pace de dijmă de stupi și de gorștina de oi și de cai de olac și de toate mîncăturile cîte sînt preste an, de nimica bîntuială să n-aibă, pentru că i-am ertat domnia mea cum au fost ertați și de alăți domni mai denainte vréme.

Și am văzut domnia mea și cărți de ertăciune ca să fii acești colibași numai de ajutor și de poslușania sfintei mănăstiri. Derept acéia, nimenelea să nu se ispitească a învălui bucatele mănăstirii și colibașii, ce să aibă bună pace de toate, că cine-i va învălui, certare va avea. Și această carte a domnii méle să calce toate cărțile de pace și odihneală. Инако да неѣст, по речъ господства ми.

¹ Probabil greșala diacului, în loc de: 7138; ca și la doc. anterior.

² Costantin paharnic

³ Semnăturile sînt autografe.

Пис 8 Бѣсѣрици, мѣсеца септемврѣ 5 дѣни, въ лѣтѣ хърлн.

† Іу Ілѣѣандрѣ воевода, милостѣю Божію господинь.

Иу Ілѣѣандрѣ воевода <т.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Plumbuita, XVI/3.

Orig., hirtie (29,5 × 20,8), pecete aplicată, căzută.

352

1629 (7138) septembrie 7.

Alexandru Iliaş voievod scuteşte de dări pe oamenii ce lucrează la morile de la Şegarcea ale patriarhiei de Alexandria.

† Милостѣю Божію, Іу Ілѣѣандрѣ воевода и господинь, синь поконниомъ Илѣѣаш воевода. Дават господство ми [сѣ]е повеленіе господства ми <oamenilor care lucrea>ză la morile părintelui patriarhului de la Şegarcea, ca să fie în pace <şi slobozi de bir şi de g> ăleată [cu] fîn şi de dijmă şi de gorştină şi de miare şi de oa<e> seacă şi de toate> мінцăturиле цѣте сінт престе ан ѣна домнii мѣле, де нименілеа вал сау <бінтуіалă сă n-aibă> сă i-am ertat domnia mea să fie meşteri şi lucrători la morile părintelui <patriarhului, iar voi>, birari şi тоѣ служитории домнii мѣле, карии веѣи умбла ку службе < > сă, сă căутаѣи сă-i лăсаѣи foarte în pace, nimica сă nu-i ѣнвăлуѣи, pentru <сă аша ам порунцит d>omnia mea.

Cum am văzut domnia mea şi cartea răposatului Radul voevod de <milă şi ertare>, cursul anilor 7129; ашјдереа i-am ertat şi domnia mea, сă cine-i va <ѣнвăлуи mare certare va avea>. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис мѣсеца септемврѣ 5 дѣни, въ лѣтѣ хърлн.

<† Іу Ілѣѣандрѣ воевода,> милостѣю Божію господинь.

<Иу Ілѣѣандрѣ> воевода <т.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Zlătari, II/11.

Orig., hirtie, lipsă o treime în lung, din stînga, pecete aplicată, stricată.

353

1629 (7138) <septembrie 8 — octombrie 8>, Bucureşti.

Alexandru Iliaş voievod întăreşte patriarhiei de Alexandria vama de sare de la Ocnele Mari.

† Милостѣю Божію, Іу Ілѣѣандрѣ воевода и господинь, синь поконниаго Іу Илѣѣаш воевода. Дават господство ми сѣе повеленіе господства ми пărintelui Filoteiu, care iaste omul şi ispravnicul пărintelui Gherasim, patriarhul de

la Aloxandria, ca să fie volnici oamenii sfinții lui, anume: . . .¹ cu această carte a domnii mele de să ia vama de cară de la Ocna cea Mare de lângă Rîmnic, ce au fost partea domnească, însă de un car cîte 4 bani de la toate carăle cîte vor merge să înncarce sare sau bolovani sau drobine sau sare mă-runtă la Ocna cea Mare.

De toate carăle să ia vamă de car cîte 4 bani, veri fie sarea a brodnicilor, veri neguțatoriască, veri turcească, veri a cui va fi, tot să ia vamă de cară ori cine va încărca sare de la Ocnă, cum au fost légea bătrînă și în zilele altor domni mai de nainte vréme pentru că o am dat și am miluit domnia mea această vamă ce scrie mai sus sfîntei patrierșie, să fie dumnezeeștilor călugări și poslușnicilor și aceștii sfinte case întărire și de hrană și domnii mele poménă.

Derept acéia și voi, cămărașilor de la Ocna cea Mare, în vréme ce veți vedé această carte a domnii mele, iar voi încă să căutați să lăsați să-și dea tot omul vama de cară cum au fost obicéiul și mai de mult, nimica să nu li se oprească, căci această vamă nu iaste nici despre voi cămărașii, nici despre sarea emini-ilor, nici despre sarea înpăratească, nici despre nimenilea, ce iaste despre nămesnici care poartă sarea și de nimenilea opreală să n-aibă naintea <ceștii cărți a domniei mele>, ² că apoi acela om certare va avea de cătră domnia mea: Că așa iaste <porunca domniei mele>² Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис 8 Бѣсречи, мѣсеца...² дъни, въ лѣт х̄зрлн.

<† Іу Палеандръ воевода>² милостію Божію господинь.

Иу Палеандръ воевода <т.р.>

Учиа втори логофет.

Arh. St. Buc., M-rea Zlătari, II/12.

Orig., hirtie (30 × 21), pecete aplicată, căzută.

Copie ibidem, ms. 725, f. 21 cu data 8 decembrie.

Data zilei, după copie, iar luna, după anii de domnie.

354

1629 (7138) septembrie 10, București.

Alexandru Iliăș voievod întărește jupanitei Stana spătăreasa și fratelui ei Preda spătar satul Golești, din jud. Mușcel și Pădureții.

† Милостію Божію, Іу Палеандръ воевода и господинь въ сон земле Уггровлауїнское, синъ великаго и прѣдобраго, покоинномъ Іу Палеаш воевода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми жупаницек Станек спѣтърѣса

¹ Loc alb.

² Loc rupt.

и братом си Прѣдѣ спатар шт Брънковѣнн, внѣцѣн Івашков дворник шт Голещин, и със синовн нх, елнцѣмѣ: Богъ даровах, икоже да мѣ ест село Голещѣн шт соудство Моуш<чел> и Пад<урец> вѣс селш със вѣсом хотаром и със вечнѣнн и със вѣс ходоком шт поля и шт шѣма и шт вод и със воденнцѣх и със вн-ноградѣе и шт сѣдланцѣ селшк шт посѣвде, варѣ елнка се хтнт нзврат шт по вѣс хотаром, шт хотар даже до хотар, по старѣ хотарѣ и белѣзѣ, занеже того сѣл Голещѣн вншѣ-писано ест нгова стара и права шчннѣ и за дѣдѣнн шт над дѣ-дом си Івашко дворник.

И потом, къда ест вна въ днѣ поконнном Мнхнѣв воевода, по сѣлрѣти Івашков дворник а жѣпаннца егѣ Елнна дворннчѣса вна ест вна вѣзнимал шт на Мнхнѣ воевода хѣ за жнати за новци, икоже: да нх променнт въ Шѣггррѣска землѣ да нх сѣтворнт жнати за злато. И потом жѣпаннца Елнна дворннчѣса вна ест вна келтовал тѣх новци и шдел нх ест терѣ нѣст нмѣл шт кѣде да нх даст, да платнт. Таже, радѣ тѣх новци вѣзнимал ест Мнхнѣ воевода шт штѣ-чѣствѣѣх жѣпаннцѣк Елннѣв дворннчѣса сѣла и ацнганн.

И потом, къда ест вна съда, въ днѣ господства мн, по сѣлрѣти жѣпан-нцѣк Елннѣн дворннчѣса, а жѣпаннца Етана спѣтѣрѣса и брат ен Прѣда спатар шнн ест нмал прѣд господство мн ѣ великѣн днѣан със штцѣ егѣмѣна Ел-насѣе шт свѣта монастнр Екѣтаа Тронцѣ шт зде шт варош Бѣкѣрѣшн, радѣ се-ло Голещѣн. И дошлн сѣт терѣ сѣпрѣше се за лнцѣ и нцѣ прѣше калѣгерѣн шт Екѣтаа Тронцѣ икоже да ѣзнимает село Голещѣн радѣ село Домнѣшѣн что ест вна дал на свѣтаа монастнр Екѣтаа Тронцѣ.

Еъ томн господства мн сѣм глѣдах и сѣднл, по прав и по закон, кѣпноже със вѣснхмн чѣстнтнмн правнтѣлѣнн господства мн и добре сѣм нстннствѣвал господство мн и нскѣдетѣлствѣвал ест и волѣри старн, которѣн сѣт знает тогда шт при тѣе врѣмѣ, прѣд господства мн ѣ днѣан, како того село Голещѣн нѣст вна жѣпаннцѣк Елннѣв дворннчѣса шт над роднтѣлѣ ен за прѣкю, анѣ ест вна Івашков дворннкѣа за дѣдѣнн и како тѣх сѣн новци нѣст вна ѣзелн докле ест бнлн жѣпаннца Елнна дворннчѣса със мѣж ен Івашко дворннк за кѣпно, что ест вна вѣзелн по сѣлрѣти Івашков дворник, а село Домнѣшѣн шн ест вна за дѣ-дѣна свѣтомѣ монастнр Прѣш, храм ѣспѣнѣ Богороднцѣ.

Таже сѣм дал господство мн шт днѣан икоже дах дрѣжнт жѣпаннца Етана спѣтѣрѣса и брата ен Прѣда спатар село Голещѣн със вѣсом хотаром, а калѣгерѣн шт Екѣтаа Тронцѣ да нх вѣзнимает новцѣн шт кѣде нх ест вна дал Мнхнѣ воевода нлн да вѣзнимает калѣгерѣн дрѣге дѣдѣнѣ нгдѣже хошет нантѣ шт штѣчѣствѣѣ жѣпаннцѣк Елннѣн дворннчѣса, а със сѣла Голещѣн да не нмат калѣгерѣн шт Екѣтаа Тронцѣ нн една трѣбѣѣ, понеже ест штѣл егѣмѣнѣл Танасѣе шт закон и шт сѣждѣнѣе шт прѣд господства мн шт днѣан, како по векю мѣ-тѣхѣс да не нмат. И ащелнже хокѣт нзваднтн калѣгерѣн шт Екѣтаа Тронцѣ нѣкогда нѣкѣѣ кннглн над село Голещѣн, да не се вѣрѣет, нѣ лѣжннчѣ да стонт.

СЕГО РАДІ, ДАДОХ СЪМ ГОСПОДСТВА МИ ЖЪПАНИЦЕВЪ СТАНЕВ СПЪТЪРЪСА И БРАТНАМ СИ ПРЕДЕК СПАТАР, ІАКОЖЕ ДА СЪТ МИ СЕЛО ГОЛЕЩІИ СЪС ВЪСНУ ВЕЧНИИ И СЪС ВЪС ХОДОКОМ, УЧИНС, ДЪДІНО И ВЪ УХАЕ СИНОВОМ И ВНСКОМ И ПРЪКНСЧИТОМ И НЕ УТ КОГОЖДО НЕПОКОЛБЕМО, ПОРИЗМО ГОСПОДСТВА МИ.

СЕЖЕ СЕО И СВЕДЕТЕЛІИ ПОСТАВИХ ГОСПОДСТВА МИ: ЖЪПАН ХРИЗА БЕЛ ДВОРНИК И ЖЪПАН ПАПА БЕЛ ЛУГУФЕТ И ЖЪПАН ТРЪФАНДА БЕЛ ВИСНАР И ЖЪПАН МНУХО БЕЛ СПАТАР И ЖЪПАН ДЪМИТРАКИ БЕЛ СТОЛНИК И ЖЪПАН ДЪПАМАНДИ БЕЛ КОНИС И ЖЪПАН І ОСТАДИНС БЕЛ ПЕХАРНИК И ЖЪПАН КОНДИЛО БЕЛ ПОСТЕЛНИК. И НЕПРАВНИК, ЖЪПАН ПАПА БЕЛНИКІИ ЛОГОФЕТ.

И НАПИСАХ АЗ, ПЕПЪДАТ ЛОГОФЕТ, ВЪ НАСТОЛНИИ ГРАДУ БЪКЪРЕЩИИ, МЪСЕЦА СЕПТЕМВРІЕ 7 ДНИ И УТ ПДАМА ДАЖЕ ДО НИИКЪ ВЪ СЕГО ПИСАНІЕ ТЕЧЕНІЕ ЛЪТОМ, ВЪ ЛЪТ ХЪРАЗ, А УТ РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО, ХАХКӨ.

† Іу ПАНДАНДРЪ СВЕКВАДА, МИЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЪ.

Иу ПАНДАНДРЪ КОНЕОДА <ш.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Stana spătăreasa și fratelui său Preda spătar din Brîncoveni, nepoții lui Ivașco vornic din Golești și cu fiii lor cîți Dumnezeu le va dărui, ca să le fie satul Goleștii din județul Mușcel și Pădureț tot satul cu tot hotarul și cu vecinii și cu tot venitul din cîmp și din pădure și din apă și cu morile și cu viile și din vatra satului de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare și semne, pentru că acel sat Goleștii mai sus-scris este a lor veche și dreaptă ocină și de moștenire de la bunicul lor Ivașco vornic.

Iar apoi, cînd a fost în zilele răposatului Mihnea voievod, după moartea lui Ivașco vornic, iar jupanița lui Elina vorniceasa a luat de la Mihnea voievod 1000 de galbeni de bani ca să-i schimbe în Țara Ungurească, să-i facă galbeni de aur. Iar apoi, jupanița Elina vorniceasa ea a cheltuit acei bani și i-a mîncat de n-a avut de unde să-i dea să-i plătească. Astfel, pentru acei bani a luat Mihnea voievod din moștenirile jupaniței Elina vorniceasa sate și țigani. Iar apoi cînd a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea jupaniței Elina vorniceasa, iar jupanița Stana spătăreasa și fratele ei Preda spătar ei au avut pîră înaintea domniei mele în marele divan cu părintele egumen Thanasie de la sfînta mănăstire Sfînta Troiță, de aici din orașul București pentru satul Goleștii. Și au venit de s-au pîrit de față; și așa pîrau călugării de la Sfînta Troiță, ca să ia satul Goleștii pentru satul Domneștii, pe care l-au dat la sfînta mănăstire Sfînta Troiță.

Întru aceasta domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și bine am adevărit domnia mea și au mărturisit și boieri bătrîni care au știut de atunci,

din acea vreme, înaintea domniei mele în divan, că acel sat Goleștii n-a fost al jupaniței Elina vorniceasa de la părinții ei de zestre, ci a fost al lui Ivașco vornicul de moștenire și că acei bani nu i-a luat jupanița Elina vorniceasa, cât a fost cu soțul ei Ivașco vornic împreună, ci i-a luat după moartea lui Ivașco vornic, iar satul Domneștii a fost de moștenire al sfintei mănăstiri Argeș, hramul Uspenia născătoarei de Dumnezeu.

Astfel, am dat domnia mea din divan ca să fie jupanița Stana spătăreasa și fratele său Preda spătar satul Goleștii cu tot hotarul, iar călugării de la Sfinta Troiță să-și ia banii de pe unde i-a dat Mihnea voievod sau să ia călugării alte dedine unde le-ar găsi din moștenirea jupaniței Elina vorniceasa, iar cu satul Goleștii să nu aibă călugării de la Sfinta Troiță nici o treabă, pentru că a rămas egumenul Tanasie de lege și de judecată dinaintea domniei mele din divan, ca mai mult amestec să nu aibă. Iar dacă vor scoate călugării de la Sfinta Troiță cândva niscaiva cărți pe satul Goleștii, să nu se creadă, ci să rămână mincinoase.

Pentru aceasta am dat domnia mea jupaniței Stana spătăreasa și fratelui său Preda spătar ca să le fie satul Goleștii cu toții vecinii și cu tot venitul ocină dedină și de ohabă fiilor, nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Trufanda¹ mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Dumitrachi mare stolnic și jupan Diiamandi mare comis și jupan Costandin mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic, jupan Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna septembrie 10 zile și de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7137, iar de la nașterea lui Hristos, 1629.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CLVII/146.

Orig., hirtie (43,5 × 29), pecete timbrată.

Trad. la Academia Republicii Socialiste România, XXIX/132.

1629 (7138) septembrie 13.

Pătrașco vinde lui Radu logofăt ocină la Preotești, jud. Prahova.

† Adecă eu Pătrașco, feciorulu maicăi călugăriție, nepot de soră a jupînesii Dospinii, jupîneasă lu Ilie vornicul, scriu și mărturisescu cu acesta al meu zapis ca să fie de credință la mîna jupînu Radul logofăt, cum să se știe

¹ În acest timp mare vistier era Dumitrașco.

că am vîndut partea mea de ocină de în sat de Preotești, de în județul Prao-
vii, însă de jumătate de sat a treia parte, cu rumâni ce se vor afla și cu
ocina ce se va afla de în cîmpu și de apă și de pădure și de în preste tot
hotarul și o-m vîndut eu de a mea bună voe jupînului Radul logofătului,
dereptu bani gata 3000, ca să fie jupînului Radul logofătului, moșie nefin-
torsă și coconilor dumnealui.

Și cîndu o-m vîndut, au fost și boia[ia]ri mărturie: Ilie vornicul ot Cornești
i Barbul postelnic ot Mănești i Mihalcea postelnic, sin Ilie vornicul i Dră-
ghici postelnic, sin Limber ot Tîrgoviște.

Acesta am scris și mărturisesc.

Și am scris eu Preda postelnic, sin Ilie vornicul.

Писъ мѣсеца септемвриа рѣ дѣни, въ лѣтъ хрѣан.

Eu Pătrașco vînzător.

Eu Spinea logofăt martor.

<Pe verso:> † zapisul lu Pătrașco pentru Preutești.

Bibl. Centrală de Stat, XCIV/2.

Orig., hîrtie (32,5 × 19,5), o pecete aplicată.

356

1629 (7138) septembrie 16, București.

*Alexandru Iliăș voievod întărește lui Radul logofăt ocine în Cătun
jud. Dimbovița, un vecin, mai mulți țigani și un vad de moară.*

† Милостію Божию, Іу Ілѣѣандръ воєвода и господиный вѣсон земли
Зггровлахи́нское, синъ великаго и прѣдобраго поконникомъ Іу Нѣлѣаш воєвода.
Дават господство ми сѣе повелѣніе господство ми болѣринъ господство ми Ра-
дѣлаше лшгофет и със синови си, илице мѣ Богъ припѣстит, икоже да мѣ ест
учиниъ ѡ Кѣтѣи, въ сѣдство Дѣм<бѣвница>, али шт дела Митрѣк, вѣнъ жѣпанницѣк
Драгни, шт положенно за село пет делн шт полю и шт шѣи и шт вода и със
брод за водниці и шт седалици село, шт посѣде, вѣре велика се хтит нзбрати
шт по вѣс хотаром, понеже шт прѣжде врѣме бнло ест продавал Митрѣк шт
дела его болѣринъ господства ми Радѣлаше лшгофет шт положенно за село шт
Кѣтѣи положениъ.

И потом, къда ест бнл нинѣ, въ дѣниѣ господства ми, а Митрѣк шн ест
бнл дѣжнѣ Дѣмитров Дѣдѣкѣл вѣстѣтар радѣ нѣкое ациганѣ, что нѣ ест бнл про-
дал Митрѣк, и нѣст нѣ ест бнл стоатѣли. Таже, а потом, Митрѣк, шн нѣст
нидал вѣс что да платит, нѣ пак ест продавал Митрѣк Радѣлаше лшгофет шт дела
его, али шт четверѣтаго дела да дрѣжит Радѣл лшгофет два делн, а Митрѣк

670

да дрѣжит една дело. И продад нх ест шчинѣ вт испрѣво цѣно за хн аспри и сѣ два дела вт четврѣтаго дело за хд аспри готови чинит кѣсно аспри хвхѣ. ѿбаче да се знает ѣре ест продад Митрѣ вт половинно за село да дрѣжит во- лѣрни господства ми Радѣла логофет пет дела вт посевдѣ и вт по вѣс хота- ром, ианка се хтет избрати, а Митрѣ да дрѣжит шестаго дело, понеже ест покѣпна волѣрни господства ми Радѣла логофет сѣ пет дѣл вт половинно за село вт Кѣтѣн вѣт на¹д Митрѣ, вѣск жѣпанциев Драгивѣи вт Кѣтѣн, за хвхѣ аспри готови, шбаче тѣчю шчинѣ без вечини и сѣс записе вт рѣка его сѣс <мнози волѣ>¹ри свидѣтелѣи, на нме: Бѣзинка вѣс вѣл вѣстѣар и жѣпан Д<с> митрѣ Дѣдескѣла вѣ вѣстѣар и вт Дончѣши, Данчюл ключар и Юургаки дворник и вт <Бѣ>¹теши, Параскива логофет и вт Трѣговище, Дѣмитрѣ логофет и вт Брѣтѣшани, Шефан логофет, синѣ Марков пѣхарник.

И пак да ест волѣрниѣ господство ми Радѣлов логофет шчинѣ в Кѣтѣн, али вѣсах дело Станев, дѣщера Станков, вт през вѣс село четврѣтаго дело; вт полю и вт шѣм и вт вода и вт седалище селов, вт посевдѣ и вт над вѣс хотаром и вт брод за воденицѣ, али шчинѣ без вечини, понеже ю ест по- кѣпна волѣрни господства ми Радѣла логофет сѣм шчинѣ више писе вт над Стана, дѣщѣра Станков вт Кѣтѣн, за хѣу аспри готови. И видѣх господство ми и записе за продаиѣ вт рѣка Станев вѣ рѣка Радѣловѣи логофет, сѣс волѣ- ри свидѣтелѣи написани в записе, на нме: Михалча дворник и Нѣнчюл дворник и Іліѣ дворник и вт Мѣнеши, Мавродин пѣхарник и Барѣла постѣлник и Митрѣ вт Кѣтѣн и Скрѣлет Грекѣла и Манѣ ватах и вт Бѣкшани, Нѣгѣла логофет и вт Дѣшани и вт Пернш, Марко и Тѣдор логофет.

И пак да ест волѣрниѣ господства ми Радѣлов логофет един вечини, на нме Дѣмитрѣ, брат Нѣгоек, синѣ Флѣшкѣвѣ, понеже га ест покѣпна Радѣла ло- гофет вт над Палабга логофет и вт синѣ его Калотѣ, за хѣу аспри готови и сѣс записе вт рѣками нх за продаиѣ: сѣс волѣри свидѣтелѣи, на нме: Данчюл ключар и Іліѣ вт Корнѣши и Хризан постѣлник и вт Мѣгѣрѣни, Михалча логофет.

И пак покѣпна волѣрни господства ми Радѣла логофет един ациган, на нме Еланкѣла и сѣс ациганкам си, на нме Стана, вт над Радѣла дворник, синѣ Гѣргѣ дворник, за хд аспри готови и сѣс записе за продаиѣ вт рѣка его и сѣс волѣри свидѣтелѣи, на нме: Данчюл Дончѣскѣла и вт Зѣгѣрен, Довѣрнини логофет и вт Благодѣши, Шню постѣлник и вт ѿжоуѣни, Шню колме и вт Мѣтѣшици, Стан, синѣ Ілдинирок.

И пак да ест волѣрниѣ господства ми Радѣла логофет един брод за воде- ницѣ над шчина Бѣлѣнлор, иже ест изгор вт мост господскѣ вт М<ѣ>шани, в вода Шлол<ни>цевѣ, сѣс мѣсто за кол вт мѣкѣ малѣшавѣи, колико врѣс чѣловекѣ сѣс синира, али тѣчю брод без шчинѣ, занеже того брод за воденицѣ вѣло ест

¹ Loc rupt.

за дѣдино мегѹшиномѹ шт Бѣлѣни: Нѣгѣлок и Бонек и Станок и Манек и Калинок и Мѣнѣнѣвѣ и Радѣлок и Добротѣвѣ. Таже кѣда ест вил сѣда, въ дѣнѣ господства ми, а болѣрни господства ми Радѣла лѹгофѣт, шн ест ходил със мастори терѣ сѣт глѣдал брод за воденицѣ по шчина Писканилор из дол шт мост господскѣ, над дела тѣстом си Дрѣгичюк спатар, да си сѣтворит водници и нашел ест шт издол шт мост брод над шчина Писканилор. Бѣ том мегѹшии шт Бѣлѣни, еже сѣт више речени, шни ако видѣли сѣт како хокет да сѣтворит Радѣла лѹгофѣт водници из дол шт мост оосподскѣ, кое мост бѣш ест сѣтворил шт мекгѹш¹шн шт Бѣлѣни, радѹ милоствѣ и прощенїа что сѣт имѣл шт въснх господарѹи радѹ того мост, шни збоаше се да не нѣхавит мост със воденице и да ра¹зорѣт и милоствѣ шт господари. Таже зтаклише се сѣе више речени мегѹшии шт Бѣлѣни със болѣрни господства ми Радѣла лѹгофѣт, терѣ нх ест дал шни за добро колѣ нх <дрѣгн брод>¹ над шчина шт Бѣлѣни. шт изгор шт мост господскѣ, дорн з Пискѣл Хотарѣлови да га¹ сѣтворит его воденицѣ. И видѣхом господство ми и <запис мегѹшом шт Бѣлѣни за зстронїе, како ест више пис, със болѣрни свѣдѣтелїи, на име: шт <Корнеци>¹, Илїе дворник и шт Мѣнѣци, Мавродан пѣхарник и Барѣла постѣланк и...¹ Пѣтрашко постѣланк и шт Бѣлѣни, Тоадер и шт Холецн Строе, синѣ Фрижев и шт Кѣтѣн, Минтрѣ и шт Хѣдѣла, Бѣкѣла и Дрѣган мастор и Костандани синѣ К¹оѹка, мастор.

И продадоше сѣе шчини шт Кѣтѣн и того вечни и того ациганѹ и дал [ест того брод за воденицѣ, шни за нишом добро колю и със ззианїе кѣсѣм мегѹшом шт гор из дол и шт шкрѣст мѣстом, шт пред господства ми

Бего радѹ дадох съм господство ми болѣрниѣ господство ми Радѣла лѹгофѣт, іакоже да мѣ ест шчина дѣдино и въ шхѣбѣ синовом и вѣнком и прѣвнѣчетом и не шт когождо неповолѣбено, по ризмо господства ми.

Бече збо и свѣднтелїи поставнх господство ми: жѣпан Хриза вел дворник и жѣпан Папа вел лѹгофѣт и жѣпан Дѣмитрашко вел вѣстїар и жѣпан Минхо вел спатар и Дѣмитраки вел столник и Дѹаманди вел комис и Костандани вел пѣхарник и жѣпан Кондило вел постѣланк. И исправник, Папа вел лѹгофѣт.

И написах аз, Лѣпѣдат лѹгофѣт, въ настолни градѣ Бѣкѣрици, мѣсица септемвриѣ зї дѣни, и шт Пѣдана до нинѣ течнїе лѣтом, въ лѣто х¹зрли.

† Іш Пѣлѣандрѣ вѣвѣвѣда, Милоствїю Божїю господнѣ.

Иш Пѣлѣандрѣ вѣвѣвѣда <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliiaș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Radul

¹ Loc rupt.

logofăt și cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în Cătun, în județul Dîmbovița, însă din partea lui Mitrea, nepotul jupaniței Dragna, din jumătate de sat cinci părți, din cîmp și din pădure și din apă și cu vadul de moară, și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că dinainte vreme vînduse Mitrea din partea lui boierului domniei mele Radul logofăt din jumătate de sat din Cătun, jumătate.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar Mitrea, el a fost dator lui Dumitru Dudescul vistier pentru niște țigani, pe care i-a vîndut Mitrea și n-au fost stătători. Astfel, după aceasta, Mitrea n-a avut cu ce să plătească tot, ci iar a vîndut Mitrea lui Radul logofăt din partea lui, însă din a patra parte, să ție Radul logofăt două părți, iar Mitrea să ție o parte. Și i-au vîndut ocina dintii, preț de 8000 aspri și aceste două părți din a patra parte, pentru 4000 aspri gata, fac împreună aspri 12 000. Însă să se știe că a vîndut Mitrea din jumătate de sat să ție boierul domniei mele Radul logofăt cinci părți de pretutindeni și de peste tot hotarul, oricît se va alege, iar Mitrea să ție a șasea parte, pentru că a cumpărat boierul domniei mele Radul logofăt aceste cinci părți din jumătate de sat din Cătun de la Mitrea, nepotul jupaniței Dragna din Cătun, pentru 12 000 aspri gata, însă numai ocină fără vecini și cu zapis de la mîna lui și cu <mulți>¹ boieri martori, anume: Buzinca fost mare vistier și jupan Dumitru Dudescul al doilea vistier și din Doicești, Danciul clucer și Iorgachi vornic și din <Bu>¹tești, Paraschiva logofăt și din Tîrgoviște, Dumitru logofăt și din Brătiani, Ștefan logofăt, fiul lui Marco paharnic.

Și iar să fie boierului domniei mele Radul logofăt ocină în Cătun, însă toată partea Stanei, fiica lui Staico, de peste tot satul a patra parte, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindeni și de peste tot hotarul și din vadul de moară, însă ocină fără vecini, pentru că a cumpărat-o boierul domniei mele Radul logofăt această ocină mai sus-scrisă de la Stana, fiica lui Staico din Cătun, pentru 5 400 aspri gata. Și am văzut domnia mea și zapis de vînzare de la mîna Stanei la mîna lui Radul logofăt cu boieri martori scriși în zapis, anume: Mihalcea vornic și Nenciul vornic și Ilie vornic și din Mănești, Mavrodin paharnic și Barbul postelnic și Mitrea din Cătun și Scărlet Grecul și Manea vătaf și din Bucșani, Neagul logofăt și din Dușani și din Periș, Marco și Tudor logofăt.

Și iar să fie boierului domniei mele, lui Radul logofăt, un vecin, anume Dumitru, fratele lui Neagoe, fiul lui Fleșcău, pentru că a cumpărat Radul logofăt de la Palaloga logofăt și de la fiul lui, Calotă, pentru 2 400 aspri gata și cu zapis de vînzare de la mînile lor, cu boieri martori, anume: Danciul clucer și Ilie din Cornești și Hrizan postelnic și din Măgureni, Mihalcea logofăt.

¹ Loc rupt.

Și iar a cumpărat boierul domniei mele, Radul logofăt, un țigan, anume Vlaicul cu țiganca sa, anume Stana, de la Radul vornic, fiul lui Gherghie vornic, pentru 4000 aspri gata și cu zapis de vânzare de la mîna lui și cu boieri martori, anume: Danciul Doicescul și din Ungureii, Dobriin logofăt și din Blagodești, Ianiu postelnic și din Ojogeni, Ianiu comis și din Mătăsești, Stan, fiul lui Aldimir.

Și iar să-i fie boierului domniei mele Radul logofăt un vad de moară pe ocina Vălenilor, care este din sus de podul domnesc de la Mășani, în apa Ialomiței, cu loc pentru care, din muchea malului, cît aruncă omul cu săcurea, însă numai vadul fără ocină, deoarece acel vad de moară a fost de moștenire al megiașilor din Văleni, al lui Neagul și al lui Voia și al lui Stan și al lui Manea și al lui Călin și al lui Mănăilă și al lui Radul și al lui Dobrotă. Astfel cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar boierul domniei mele Radul logofăt, el a umblat cu meșteri, de au căutat vad de moară, pe ocina Piscanilor, din jos de podul domnesc, pe partea socrului său Drăghici spătar, ca să-și facă moară și a găsit vad din jos de pod, pe ocina Piscanilor. Întru aceasta, megiașii din Văleni, care sînt mai sus-ziși, ei dacă au văzut că vrea să facă Radul logofăt moară din jos de podul domnesc, care pod a fost făcut de megiașii din Văleni, pentru mila și iertarea pe care le-au avut de la toți domnii pentru acel pod, ei s-au temut să nu strice podul cu moara și să nu strice și mila de la domni. Astfel s-au tocmit acești mai sus-ziși megiași din Văleni cu boierul domniei mele Radul logofăt, de i-au dat ei, de bunăvoia lor, <alt vad>¹ pe ocina din Văleni, din sus de podul domnesc, pînă în Piscul Hotarului, ca să-și facă moară. Și am văzut domnia mea și <zapisul megiașilor din>¹ Văleni de întocmire, cum este mai sus-scris cu boieri martori, anume: din <Cornești>¹ Ilie vornic și din Mănești, Mavrodin paharnic și Barbul postelnic...¹ Pătrașco postelnic și din Vlădeni, Toader și din Holești, Stroe, fiul lui Frija, și din Cătun, Mitrea și din Hădbud, Vîlcul și Drăgan meșter și Costandin, fiul Voicăi, meșter.

Și au vîndut aceste ocine din Cătun și acel vecin și acei țigani și au dat acel vad de moară ei, de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și dinprejurul locului, dinaintea domniei mele.

De aceea am dat domnia mea boierului domniei mele, lui Radul logofăt, ca să-i fie ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de ni-meni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Dumitrașco mare vistier și jupan Miho mare spătar și Dumitrachi mare stolnic și Diamandi mare comis și Costandin

¹ Loc rupt.

mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic, Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna septembrie 16 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7138<1629>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alixandru voievod <m.p.>

Academia Republicii Socialiste România, CLXV/61.

Orig., hîrtie (43,5 × 29), rupt, pecete timbrată.

Cu o trad. din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea, după care s-au făcut completările; altă trad. la Arh. St. Buc., ms. 1165, f. 8—9.

357

1629 (7138) septembrie 16, București.

Alexandru Iliș voievod scutește satul Flămînzești de obligația de a găzdui pe birari, interzicînd acestora de a face scaun de țir în sat.

† Многостією Божією, Іо Алѣксандръ воєвода и господинь, синъ поконнигъ Іо Налуш воєвода. Дават господство ми сїе повелѣніе господства ми свѣтомъ и кожествнен монашнр глаголемн Иргеш, надеже ест храмъ Жепеніе Богородице, ca să-i fie satul Flămînzeștii ot sudstvo Argeș în pace și slobod de toți călătorii și de toate slugile domnii méle, carii vor umbla în trébele lor și de toți oamenii, silă și nevoe satului să nu facă, ce să-și cumpere toți bucate pre bani. Și deaca-și vor plăti partea de bir, să nu se tragă bucatele satului pentru alții, nici să șază birarii în sat să-i cheltuiască, deaca-și vor plăti birul.

Pentru că au venit părintele egumenul Melentie den sfinta mănăstire de-au jeluít înaintea domnii méle și au spus cum se răsipește satul de călători și de birari, pentru că deaca-și dau partea de bir, ei tot șed în sat pînă strîngu birurile și de la alalte sate, căce nu iaste scaun de biru.

Derept acéia și voi, birarilor, încă să căutați scaun să nu faceți în sat în Flămînzești, ci să aibă pace de voi și de toți oamenii, nimenilea silă să nu le facă, carii nu vor avea treabă și lucru în scaun, ce să-și cumpere călătorii toți bucate pre bani.

Pentru că l-am lăsat domnia mea să fie numai de poslușaniie a sfintei mănăstiri, să nu se răsipească, ce să aibă pace și a se apăra cu această carte a domnii méle, cum am văzut domnia mea și cartea a răposatului Radul vovoda de pace, cum scrie mai sus, de cîndu au fost cursul anilor 7129, că cine se va ispiti a-i învălui, certare va avea. Инако да иѣст, по реч господства ми.

И исправникъ самъ речъ господства ми.

675

Писъ въскрѣши, мѣсеца септемврѣ сѣ дѣни, въ лѣтѣ *зрлн.

† Іу Плиѣандръ воевода, милостію Божію господина.

Иу Плиѣандръ воевода <т.р.>

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, II/16.

Orig., hirtie (29,5 × 21), pecete aplicată, căzută.

358

1629 (7138) septembrie 16.

*Alexandru Iliăș voievod întărește m-rii Argeș satul Greci, poruncind
lui Preda sluger să plece din sat.*

† Милостію Божію, Іу Плиѣандръ воевода и господина, синъ покойнаго Іу Іліаш воевода. Дават господство ми сѣе повеленію господства ми egumenu-lui carele iaste nastavnic la svînta monastire la Argeș și tuturor săborul călugării, ca să fie volnicii cu aceasta carte a domnii méle să ție satul Grecii, cu tot hotarul cît iaste și cu toată ocina, cu tot venitul, pentru căci iaste satul al sventii monastiri, iar Preda slujeriul să n-aibă treabă cu satul.

Derept acéia și tu Predo slugeriu, дă vréme ce veri videa această carte a domnii méle, iar tu să cauți să еși дін sat, să te муți într-alt loc, unde veri avea și să fie volnici să-i spargă și casele de-aculea den Greci și дă ni-mini opreală să n-aibă, naintea cărții domnii méle, că аша iaste învățatura domnii méle. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник сам реч господства ми.

Писъ мѣсеца септемврѣ сѣ дѣни, въ лѣтѣ *зрлн.

† Іу Плиѣандръ воевода, милостію Божію господина.

Иу Плиѣандръ воевода <т.р.>

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, XXXII/2.

Orig., hirtie (29 × 20), pecete aplicată, deteriorată.

359

1629 (7138) septembrie 16.

*Alexandru Iliăș voievod poruncește unor boieri hotarnici să aleagă
ocina de la Ștefănești a m-rii Argeș, precum și un vad de moară la
Gura Geamenii.*

† Zde bolearii hotarnici ai mănăstirii de la Argeș po ime Tudoran sluger i ot Bălotești, Ivașco dvornic i Stoica Boteanul i Tatul logofet ot Pătroaia i Oprea logofet Rătivoescul i Badea peharnic i Albul peharnic ot Dătcoiu

676

ot Beliți, Neacșul i ot Bănești, Vasiliu vatah i ot Davidești, Stanciul logofet i Dragomir ot Bănești i Radul, sin Dragiulov ot Mogoșani, ca să caute și să hotărească ocina mănăstirii de la satul Ștefăneștii de cătră Dumitrașco visticiar și de cătră Mușat slujer și de cătră Tatul logofet ginerili lui Voico logofet de în Cotești și de cătră jupîneasa Nedelea și de cătră toți boiarii, cîți vor avea ocină în Ștefănești, să o aleagă și să o înpietrească, cum vor afla cu sufletele lor.

Și iar să caute pentru un vad de moară al mănăstirii de la Gura Geamenii, unde au fost metoh, să-l aleagă de cătră oroșanii de în Pitești, cum citescu cărțile bătrîne. Și hotarnic cinstitul dregătoriul domnii mele jupan Mitrea mare pitar. Și zioa la ohtovrie 1 dnă.

ΠΙΣ ΣΗΠΤΕΜΒΡΙΕ ΣΙ ΔΑΝΗ, ΕΝ ΛΕΤ ΧΡΟΝ.

† Іу ПЛЕХАНДРЪ ВВЕКВАДА, АНЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЬ.

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, XIX/23.

Orig., hirtie (20 × 14,5) pecete timbrată, căzută.

360

1629 (7138) septembrie 21.

Cîrstea vinde lui Danciu clucer o ocină la Stroești.

† Să să știe com au vondot Cîrstea ocina di la Struești clucerului Danciuului dreptu 3 ughi de bunăvoe di<n>tre bone miegeieși, de<n>tre Stoeca și Radul dragomanol și Căliman și Bonea și Marco și Mircea ot Liperești. Și au vo<n>dot 20 de stînjene și de apa și compu și i-au a vî<n>dut de bunăvoe Cîrstea.

Septemvrie 21 dni, leat 7138<1629>.

Εγω Μηχαλοισ μαρτοιρας¹

Διμος Ντζελεπης μαρτηρας²

Pis popa Anton³

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Ioan din București, IV/9.

Orig., hirtie (16 × 23).

¹ Eu Mihali mărturisesc

² Dima gelepul mărturisesc

³ Semnături autografe.

1629 (7138) septembrie 23.

Rădei din Clocotici vinde lui Martin din Titești moșie la Bumbuești.

Adecă eu Rădei ot Clocotici împreună cu gineri-meu Toma scris-am zăpisul nostru, ca să fie de mare credință la mîna unchiașului Martin din Titești, cum să știe că i-am vîndut la Bumbuești niște moșie a noastră, însă aleasă și cu niminea împărțeală nu iaste. Însă din ulmi în sus pre Gruiu lui Ulmilă pînă în Gruiu cel Nalt, unde să hotaraște cu Buișoréni și de acolo iar tot alătura mergi cu al Boișorénilor pînă în gruiu Bumbueștii și pe grui în jos, pîn în Crucea Ghedului și din Crucea Ghedului iar alătura pe din jos cu al Bumbueștilor pînă în pîriu din jos de ulmi.

Și am vîndut de a noastră bunăvoe și cu știrea tuturor oamenilor noștri, ca să fie lui moșie în veac. Și i-am dat-o drept bani gata ughi 25.

Mărturii încă au fost mulți oameni buni, anumi: din Clocotici, popa Stan și Stoica de la Mori, din Racoviță anumi Opriș al Stoei și Sema ot tam, de la Bumbuești, Stoica Scundilă și Stan Maciuca și Stoica Efrim. Și cu acești oameni buni s-a călcat acest pămînt cînd s-au dat acești bani carii scriu mai sus. Aceasta am scris.

Și cine va călca această carte a noastră și o va spargi să fie anatima și proclét.

Septembrie 23, 7138 <1629>.

† Eu Rădei.

Și am scris eu Stoica, fratele popei Stan. Și am dat eu unchiaș Martin, cînd s-au făcut acest zăpis, la adălmaș vedre de vin 3 și vadra cîte bani 60.

Arh., St. Buc., Ep. Argeș, VIII/3.
Copie.

1629 (7138) septembrie 27.

Vișan vinde lui Dumitru vistier două răzoare de vie în dealul Văcăreștilor.

† Scris-am eu Vișan acesta al meu zăpis, ca să fie acesta zăpis la mîna lu Dumitru vistiar, comu să se știi că amu vîndutu iau Vișan 2 răzuré de viia în dealul Văcăriștilur-de-Jusu, dereptu 20 galbeni. Și amu vîndutu-i-ai Vișan lui Dumitru visteiarul, dé bunăvoia și co ștérea megiașiluru și dé sus

și dé jus, și co ștérea lu Stan comnatu-meu. Și no s-au aflat neci un vecinu să cumperé acisté 2 rozuré de vie de în dealul Văcăriștilur-de-Jus, fără Dumetru vistéiarul.

Și mărturii: Buzinca biv vestiiaru și Dumetru logofit ot visterii și Stan niguțătorul și Radul, nipotul lu Vișan, neguțăturul și Constanden, feciurul cliucerului de la pemneță i Stanciul gramatic de la pemneța dumniscă.

ИНС СЕПТЕМВРЬЕ КЪ ДЪНИ, ЛЕТ ХЗРЛИ.

† Și eu Buzinca vistiiar

Și mărturisescu și eu Peia, că iaste așa ¹

Radul cupețul mărturie.

Manes croitor mărturie.

<Pe verso: > „† Văcărești. † Dă Bîrzești“.

Academia Republicii Socialiste România, XLII/53.

Orig., hîrtie (27 × 20), pecete aplicată.

EDIȚII. Bianu, *Doc. rom.*, 166.

363

1629 (7138) septembrie 28.

Stoica și fratele său Ion din Studinița se vînd rumâni, cu ocinele lor, lui Necula vistier.

† Adecă eu Stoica și cu frate-mieu Ion de în Studinița scres-am acestŭ zapis, să fii de credință la mîna jupanului Niculii vistiiar, ca să să știi că am fost megiași cu moșiile noastre încă mai denainte vréme. Iar cîndu au fostu acum, în zilele domnu nostru Io Alexandrŭ voievodŭ, sinŭ Pleiaș voievoda, iar noi am venit de bunăvoia noastră, făr dă nici o silă la jupanul Nicula vistiiar de ne-am vîndut rumâni cu feciorii noștri și cu toate moșiile noastre de pre-tutindelea cît să va afla, deript 2200 aspri gata. Și am luoat toți banii deplin.

Deci și mărturii: jupan Hriza vel vornic i jupan Papa vel logofet i jupan Dumitrașco vel vistiiar i jupan Trufanda vistiiar i jupan Ivașco vornic i Gligorii comis i Neagul vel agă i jupan Nidélco vel portar i Para logofet i Sima logofet i Bunea logofet i Stroi logofet.

И написан аз, Герге граматик. Инс месеца септемвриѣ къ дъни, въ лет хЗРЛИ.

Hrizea vel dvornic

Papa vel logofet

Dumitrașco vel vistiiar

¹ Semnătură autografă.

Ivașco dvornic
Gligorie comis
.....¹
Stanciul armaș
Τρουφαντας βηστηαρης²
Σιμας λογοθετης³
Neagul vel aga⁴

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, XIX/5.
Orig., hîrtie (31,5×22), opt peceți aplicate.
Copie ibidem, ms. 445, 79.

364

1629 (7138) octombrie 2.

Mai mulți moșneni din Scărișoara se vînd rumâni lui Necula vistier.

Adică noi, moșteani satului din Scărișoara, scriem și mărturisim cu acesta al nostru zapis, ca să fie de credință la mîna jupînului Niculi vistiearului, ca să se știe că ne-am vîndut rumâni dumnealui și noi și feciorii noștri și cu toate moșiile noastre. În care zapis ne-am scris precum, eu Pătru cu feciori miei și cu toată partea mea de ocină am luat 2000 de bani. Și eu Dabul cu feciori miei și cu toată partea mea de ocină am luat 2000 de bani. Și eu Fira cu feciori miei și cu toată partea mea de ocină am luat 2000 de bani; însă cu ocina din Crișești și din Scărișoară.

Pentru că noi acești megiași ce sîntem mai sus-scriși fost-am toți megiași cu feciorii noștri și cu toate moșiile noastre încă mai denainte vreme. Iar după aceea, cînd au fost în zilele domn nostru Io Alexandru voevod, sin pocoinago Iliăș voevod, iar noi am venit la jupînul Necula vistierul de ne-am vîndut rumâni de bună voia noastră, cu feciori noștri și cu toate părțile noastre de ocină de pretutindinilea, din cînp și din pădure și din dealul cu viile și despre tot hotarul. Și am luat toți bani deplin din mîna jupînului.

Și marturi: jupan Hriza vel dvornic i jupan Papa vel logofăt i jupan Dumitrașco vel vistier i jupan Trufanda biv vel vistier i jupan Ivașco vornicu i jupan Grigorie comis i jupan Nedelco vel portar i jupan Mușat vel sluger

¹ Semnătură indescifrabilă.

² Trufanda vistier

³ Sima logofăt

⁴ Semnăturile sînt autografe.

i jupan Neagu vel agă i jupan Dumitru vel ¹ vistier i Sima logofătu i Papa ² logofătă i Stanciul vel ¹ armaș i Bunea logofătul.

I Stroe logofătu scrie octonvrie 2 zile anul 7138 <1629>.

Hrizea vel dvornic (pecetea).

Papa vel logofăt “

Dumitrașco vel vistier.

Ivașco vornic.

Grigorie comis (pecetea).

Stanciul vel armaș ” .

Trufanda vistier ” .

Sima logofăt ” .

Neagul vel agă ” .

Protocolit șeful mesii C. C.<indescifrabil>.

Arh. St. Buc., ms. 327 (schitul Țigănești), f. 8.
Copie.

365

1629 (7138) octombrie 2.

Vlad din Studina se vinde rumân, cu ocina sa, lui Necula vistier.

† Adecă eu Vlad de Studina, cumnatul lui Ghirghe pîrcălabul, scris-am acest zapis al meu, să fii de credință la mîna jupînului Niculii vistiiar, ca să să știi că am fostu megiaș cu moșia mea și cu feciorii mii încă mai denainte vrême. Iar cînd au fostu acuma, în zilele domnu nostru creștin Alexandrû vevod, sinû pocoinago Ileaș vodă, iar eu am venit sîngur de bunăvoia mea la jupînul Nicula vistiiar de m-am vîndut rumânu, cu toți feciorii mii și cu toată moșia mea, deript 1000 aspri gata.

Și mărturii: jupan Hriza vel dvornic i jupan Papa vel logofet i jupan Dumitrașco vel vistiiar i jupan Trufanda biv vel vistiiar i jupan Ivașco vornic i jupan Gligorii comis i jupan Nedélco vel portar i jupan Mitrea vel pitar i jupan Neagul vel aga i jupan Dumitru Dudescul vtorii vistiiar i jupan Para logofet i Sima vtorii logofet i Bunea logofet i Stanciul vtorii armaș i Stroe logofet. Aceast-am scris, să să crează.

ИНС ОКТОМВРІЕ Б ДЪНИ, ВЪ ЛѢТ ХЗРЛН.

Hriza vel dvornic

Papa vel logofet

¹ În loc de: vtori.

² În loc de: Para.

Dumitrașco vel vistiiar
Neagul vel agă
Nedélco vel portar
Gligorie comis
Dumitru vtorii vistiiar ¹

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, XXIV/12.
Orig., hîrtie (29,5 × 21), șase peceți aplicate.
Copii ibidem, XXIV/39, f. 12, mss. 194, f. 112v—113 și 202, f. 201.

366

1629 (7138) octombrie 3, București.

Trei moșneni din Comanca se vînd rumâni, cu ocinele lor, lui Necula vistiiar.

† Adecă eu Barbul i Manea i Necula de Comanca, de în județul Rom<a-nași>, scris-am acest zapis al nostru, să fie de credință la mîna jupînului Neculii vistiiar, ca să să știe că am venit la dumnealui de bunăvoia noastră, fără de nici o silă, de ne-am vîndut rumâni cu feciorii noștri și cu toate moșiile noastre, de în cîmpu și de în pădure și de apă și cu viele, de priste tot hotarul. În care zapis ne-am scris pre nume care cîți bani am luat: eu Barbul cu fiiu-miu Calotă i Drăguliu și cu alalți feciori și cu toată partea mea de ocină am luat 1700 aspri și eu Manea cu fiiu-mieu Lupul și cu alalți feciori și cu toată partea mea de ocină am luat 1700 aspri și eu, Nicula cu fiiu-mieu Ghirghe și cu alalți feciori, cîți-mi va da Dumnezeu, și cu toată partea mea de ocină, am luat 1700 aspri.

Pântru că noi am fost megiiși cu feciorii noștri și cu toate moșiile noastre, încă mai denainte vrême. Iar după acéia, cînd au fostu acum, în zilele domnu nostru creștin Alexandră voevoda, sină Ileaș voevoda, iar noi am venit de bunăvoia noastră la dumnealui jupan Nicula vistiiar, de ne-am vîndut rumâni, cu feciorii noștri și cu toate moșiile noastre și am luat toți banii deplin.

Și mărturii: jupan Hriza vel vornic i jupan Papa vel logofet i jupan Dumitrașco vel vistiiar i jupan Trufanda biv vel vistiiar i jupan Ivașco biv vel vornic i jupan Gligorii comis i jupan Nedélco vel portar i jupan Neagul vel aga i jupan Mitrea vel pitar i jupan Dumitru vtorii vistiiar i jupan Sima vtorii logofet i jupan Para logofet i Stanciul vtori armaș i Bunea logofet i Stroe logofet.

¹ Semnăturile sînt autografe.

Aceasta am scris, să să crează.

Н аз, Герги граматик, с Бѣкѣрѣци, вкѣтлерѣѣ Г дани, къ лѣт хЗрлн.

Hrizea vel dvornic

Papa vel logofet

Dumitraşco vel vistiiar

Ivaşco dvornic

Gligorie comis

Τροφαντας βησηταρης¹

Stanciu vtorii armaş

Σίμας λογοθετης²

Neagul vel aga³

.....⁴

Academia Republicii Socialiste România, C/138.

Orig., hirtie (31 × 21,5), după peceti aplicate.

EDIȚII. Bianu, *Doc. rom.*, 167—168.

367

1629 (7138) octombrie 6, Bucureşti.

Dragomir și mătuşa sa, Rada, vînd lui Bunea logofăt ocină în Grădişte.

† Adecă eu Dragomir, nepotul Radului curelariul și eu Rada, moaşa lu Dragomir, de în Grădişte, scris-am și mărturisim cu acesta al nostru zapis, să fie de credință la mîna Bunei logofetul, ca să se știi că i-am vîndut toată partea noastră de ocină de în Grădiştea de în Vale, despre partea Mogoșăștilor și în Grădiştea de în Coastă, care ocină au fost a Radului curelariul, moșu-mieu, toată cîtă se va alége de în cîmpu, de în pădure, den apă și cu vîia și de în șăzutul satului, de preste tot hotarul, drept 1200 de bani gata.

Și o am vîndut noi de a noastră bunăvoe, fără de nici o silă, cu știrea a tuturor megiașilor de în sus și de în jos, ca să-i fii dumnealui moșii și cocoșnilor, în veacu.

Și la această tocmeală a noastră fost-au mărturii, na ime: Dumitru vornicul i Ghiorma logofet de în Budéni i Paraschiva logofet i Șerban logofet i Draghiia bărbiiar i Stan⁵ Bărcoci i Peia logofet i Micul de Budéni i Șerban pîrcălab și alți mulți carii nu i-am scris aicea.

¹ Trufanda vistier.

² Sima logofăt

³ Semnăturile sînt autografe.

⁴ Semnătură indescifrabilă.

⁵ Îndreptat în: Stoica.

Aceasta am scris, ca să se știi. Și pentru mai mare credința, am pus și pecétea mea..

Пис Дѣмитръ логофет ѿ Бѣкѣрѣци, мѣсеца вхтомерѣ 5 дѣни, въ лѣт
*ЗРЛН.

Ghirman logofet ¹

Dragomir.

Draghia.

Paraschiva logofet ¹

Șarban logofet¹

Peia logofet ¹

Academia Republicii Socialiste România, CCCXCIX/27.
Orig., hîrtie (29 × 19), șase peceti aplicate.

368

1629 (7138) octombrie 6, București.

Micul din Budeni vinde lui Bunea logofăt ocină în Grădiștea din Vale.

† Adecă eu Micul de în Budéni, scris-am și mărturisescu cu acesta al meu zapis, să fie de mare credință la mîna Bunei logofătul, ca să se știi că i-am vîndut toată partea mea de ocină de în Grădiștea de în Vale, despre partea Mogoșăștilor, care ocină au fost a cumnatu-mieu, lu Sin, despre so-cru-său Mogoș, toată cîtă se va alége, de în cîmpu, de în pădure, de apă, de în șăzu[1]tul satului și de preste tot hotarul, drept 900 de bani gata.

Și o am vîndut eu, de a mea bunăvoe, fără de nici o silă cu știrea a tuturor megiașilor de în sus și den jos, ca să-i fii dumnealui moșii și coconilor, în veacu.

Și au fost mărturii la aciastă tocmeală, na ime: de în Butești, Paraschiva logofet i Șerban logofet i Ghiorman logofet, brat Dumitru vornic Zemțea i Peia logofet i Draghiaa bărbiiariul i Stan Bărcoci și Șerban pîrcălab.

Aceasta am scris ca să se știi. Și pentru mai mare credința, am pus și pecétea mea.

Пис Дѣмитръ логофет ѿ Бѣкѣрѣці, мѣсеца вхтомерѣ 5 дѣни, въ лѣт
*ЗРЛН.

Miculu

† Paraschiva logofet

¹ Semnături autografe.

Șarban logofet
Peia logofet ¹

Academia Republicii Socialiste România, CCCXCIX/26.
Orig., hîrtie (29 × 30), patru peceti aplicate.

369

1629 (7138) octombrie 6, București.

Alexandru Iliăș voievod hotărește ca Stanciul din Costești să nu fie rumân al lui Conda armaș, el fiind megiaș.

† Мнлостію Божію, Іw ПЛЕХАНДРЪ КОЕВОДА И ГОСПОДИНЪ, СИНЪ ПОКОИИНАГО. Іw НАИИШ КОЕВОДА. ДАВАТ ГОСПОДСТВО МИ СІИ ПОВЕЛЕНІИ ГОСПОДСТВА МИ АЦЕСТУИ ом, аname Stanciul de în Costeștii, ot sudstvo Argeș, ca să fie în pace și slobod de rumânii de cătră Conda vel armaș și de cătră cumnații lui, Tudosii și Radul, feciorii popei Stoicăi de în Farcaș și de cătră toate rudele lor.

Pentru că acest om Stanciul, ce scrii mai sus, el iaste de moșie de în Costești și are și moșie [și moșie] în Costești și șade la satul Gârdeștii, la moșia lui în Vilcea. Iar Conda armaș el trage cu cumnații lui, ce scriu mai sus, ca să-l rumânească de în satul lui, de în Zăvideni, pentru căci au fost mersu mumă-sa Comana, în zilele Mihnei voevod, de au șăzut acolo în sat, cu tatăl lui, Barbul. Deci au murit tată-său acolo în sat, iar Stanciul, el au rămas mic, sărac; ce se-au dus iar la moșia lui atunce, de au umblat pre în cea țară păstorindu. Și s-au însuratu la moșia lui la sat la Gârdești, în zilele răposatului lu Mihail voevod, cîndu au trecut în Țeara Ungurească. Și tot au avut pace, n-au avut nici o bîntuială de niménilea.

Iar cîndu au fost în zilele răposatului lu Șerban voevod, iar Stoica logofet, tatăl lu Theodosii și al Radului, el se-au apucat de dînsul, ca să-l rumânească. Deci, deaca au văzut că n-are nici o treabă cu dînsul, el l-au lăsat în pace. Și de atunce pînă acum tot au avut bună pace.

Iar după acéia, cîndu au fost acum, în zilele domnii méle, a doao domnii, după moartea Stoicăi logofet, iar feciorii lui, cé scriu mai sus, împreună cu cumnată-su Conda armaș, ei iar se-au apocat de acest om Stanciul, ca să-l rumânească. Deci au venit Stanciul înaintea domnii méle în divan de se-au jăluit cum nu le iaste rumân, nici n-au nici o treabă cu dînsul. Și au adus și o carte de la toți megiașii și de în Costești și den Gârdești, în care carte mărturisia ei toți cu sufletele lor, cum n-au nici o treabă să-l rumânească, cum scrii mai sus.

¹ Semnăturile sînt autografe.

Deci, într-acéia și domnia mea am judecat pre drept și pre lége și am dat domnia mea Stanciului, ca să aibă pace de rumâni de cătră Conda armaș și cumnații lui, mai mult val să n-aibă, iar de le va părea strîmbu, să vii de față.
Инако да нѣст, по реч господства ми.

И неправник, сам реч господства ми.

Пис в Бѣскрици, мѣсеца вхторѣи 5 дѣни, въ лѣт хзрли.

† Іу Плидандрѣ вилевда, милостію Божію господинь.

Иу Плидандрѣ конвода <м.р.>

Muzeul de istorie a orașului București, nr. 37 342.
Orig., hîrtie (32 × 22), pecete aplicată, căzută.

370

1629 (7138) octombrie 9, București.

Alți moșneni din Scărișoara se vînd rumâni lui Necula vistier.

Adică noi moșteani satului Scărișoara scris-am acest zăpis al nostru să fie de credință la mîna jupînului Neculii vistieru să știe că am venit la dumnea-lui de ne-am vîndut rumâni cu feciori noștri și cu toate moșiile noastre; în care zăpis ne-am scris precum:

Eu Bica cu fii miei Lupul i Albul și cu alalți feciori. Și eu Lupul cu fiiu meu Stancul i Vîlsan i Nedelcul și cu alalți feciori. Și eu Gherghe cu fiiu meu Radul și cu alalți feciori. Și eu Tudor cu feciori miei. Și eu Bărbăteaiu cu feciori miei. Și eu Stoica cu feciori miei și eu Stoica cu feciori miei. Și eu Jitea cu fiiu meu Ștefan și cu alalți feciori. Și eu Stoica cu fiiu meu Mogoș, priste tot am luat 16.000 aspri gata. Și am luat toți bani deplin din mîna jupînului Grigorie comisu.

Și mărturii: jupan Hriza vel vornic i jupan Papa vel logofăt i jupan Dumitrașco vel vistier i jupan Trufanda vistieru i jupan Ivașco vornicu i jupan Sima logofātu i Stanciul armașul i Bunea logofătul.

Scris-am Gherghe gramaticul în București luna octonvrie 9 zile anul 7138 <1629>.

Hriza vel dvornic (pecete).

Papa vel logofăt „ .

Dumitrașco vistier.

Ivașco vornic (pecete).

Grigorie comis „ .

Stanciul armaș „ .

Trufanda vistier „ .

686

Sima logofăt
Neagul vel agă

” .
” .

O iscălitură nu s-au putut descifra.

Arh. St. Buc., Condica schitului Țigănești, nr. 327, f. 9.
Copie.

371

1629 (7138) octombrie 15, București.

Moșnenii din Sulari se vînd rumâni lui Dumitru Dudescu vistier.

† Adecă noi megiașii, moșténii satului, de sat de în Sulari ot sudstvo . . .¹ scris-am și mărturisim cu acest zapis al nostru, să fie de mare credință la mîna jupînului Dumitru Dudescu vistiar, cum să se știe, de în voia noastră venit-am, nesiluți de nimenilea, fără de nici o silă, de ne-am vîndut rumâni jupînului Dumitru vistiar cu feciorii noștri și cu frații noștri și cu toate părțile noastre de ocină de în Sulari și de moșie și de cumpărătoare, de în cîmpu și de în pădure și de în apă și cu¹ și cu siliștea satului, de preste tot hotarul cît se va alége , cum ne scriem noi într-acest zapis, toți pre nume, cîți ne-am vîndut și cine cîți bani am luat: însă eu Văsiu cu 5 feciori, anume Căzan i Ghiurma i Radul i Odor i Stancul și cu alalți feciori, cîți ne va mai da Dumnezeu și cu partea de ocină, 80 de stînjeni, za ughi 30 gata și eu Danciul cu 2 feciori, anume Ion i Vladul și cu alalți feciori, ce ne va mai hărăzi Dumnezeu, și cu partea de ocină, 35 de stînjeni, de preste tot satul, za ughi 15 gata și Stănilă cu frate-mieu Nedelco și cu feciori ce ne va da Dumnezeu și cu 12 stînjeni de ocină, za ughi 10 gata și eu Radomir cu 2 feciori, anume Stanciul i Stoica și cu feciori ce ne va dărui Dumnezeu și cu partea de ocină, 40 de stînjeni de ocină, za ughi 15 gata și eu Mihaiu cu 3 feciori anume Voico și Neacșul și Ilea și cu alalți feciori ce ne va da Dumnezeu și cu partea de ocină, 12 stînjeni, za ughi 20 gata și eu Dobre singur, fără ocină, za ughi 9 și eu Mihnea, singur, fără de ocină, za ughi 8 pol și eu Stan cu frate-mieu Spahiul și cu feciorii ce ne va da Dumnezeu, za ughi 13 și eu Neagoe cu 2 feciori, anume Oprea i Dahna, fără ocină, za ughi 15 gata și eu Radul cu feciori ce-mi va da Dumnezeu și cu partea mea de ocină, 40 de stînjeni, drept 2 iape, bani 2 800, și eu Nanciul și cu feciori ce-mi va da Dumnezeu și cu 8 stînjeni de ocină, za ughi 5 gata și eu Ion cu Oprea, nepoții lui Ion Barbă-Albă de în Virbiță și cu feciori ce ne va da Dumnezeu, za ughi 8 gata, și eu Nistor, ficiorul lui Stan, cu feciori ce-mi va da Dumnezeu, cu partea de ocină, za ughi 5.

¹ Loc alb.

Pentru că noi, satul Sularii, fost-am toți oameni judeci, cu ocinile noastre, încă mai denainte vréme. Iar după acéia, cîndu au fost acum, în zilele lui Alexandrú vovoda, feciorul lu Iliiaș vovod, pre vréme cîndu i se-au luat domnia, iar noi singuri ne-am vîndut rumâni jupînului Dumitru vistiiar de a noastră bunăvoe, fără de nici o silă, cum scrie mai sus [sus], cu știrea a tuturor boiarilor și a megiișilor de pre înprejurul locului, ca să-i fim rumâni, moșie lui și coconilor, în vecie. Și am luat noi toți banii deplin în mîinile noastre.

Șe au fost la tocmeala noastră mulți boiari mărturii, mari și mici, anume: jupan Necula vistiiar jupan Hriza vel dvornic i jupan Papa vel logofet i jupan Ivașco dvornic i Trufanda vistiiar i Miho vel spatat i Dumitrașco vel vistiiar i Conda armaș i Stamat aga i Matheiu aga i Preda spatat i Mihaiu cliucet i Dumitru căpitan i Barbul peharnic Brădescul i ot Pade, Stanciul postelnic i sinú Pătrașco i ot Desa, Radul logofet i ot Poiană, Barbul postelnic și alți boiari.

Aceasta am scris să se știe și să se crează.

И написах аз, Лепѣдат логѡфет, ѡ Бѣкѡрѡци, мѣсеца ѡхтоمبرѡе еѹ дьни, въ лѣтѣ *зрлн.

Buzinca vistiiar <m. p.>

Academia Republicii Socialiste România, XLII/54.
Orig., hirtie (40 × 29), pecete aplicată.
EDIȚII. Bianu, *Doc. rom.*, 168—170.

372

1629 (7138) octombrie 15.

Druja vinde lui Neagu și Vlad parte de moșie în Țigănești.

† Scris-am eu Druja acestu al meu zapis, cum să știe că am vîndut partea mea de moșie din satul Țigăneștii, o am vîndut Neagului și Vladului pre bani gata 1 000 de bani. Și o am vîndut de a mea bunăvoe și cu voia fraților miei, anume Ivanu și Gherghe și a altor megiiși. Și o am vîndut . . .¹ și din pădure și din apă și de preste tot hotarul, să înparță a treia parte frăție jumătate de funie și din uscat și din siliște.

Și la această tocmeală a noastră mulți oameni au fostu, buni, anume: Iachimiu și Dobrin ot Drăgoești și Oprea și Stoica ot tam și Ganea și Nicula ot Vărăști².

Și am scris eu, popa Călin ot Drăgoești, octombrie 15 dni, leat 7138 <1629>.

Arh. St. Buc., Condica Mitrop. Țării Rom., nr. 127, f. 54v—55.
Copie.

¹ Loc alb.

² În loc de: Văcărești.

1629 (7138) noiembrie 5.

Necula vistier face un schimb de moșii cu m-rea Mislea, dînd o moșie la Cîmpina pentru una la Sărățeni.

Zapis Necolii vistier la mîna sfinții sale părintelui Zosim, pentru ocină în Cîmpina de la Șteful neguțătorul ot Stăncești, noembrie 5 dni, leat 7138 (1629).

† Jupan Necola vistier scris-am acest zapis al meu ca să fie de credință la sfînta mănăstire Mislea și la mîna părintelui egumenu Zosim și la toți călugării, ca să știe că am cumpărat eu ocină în Cîmpină¹ de la Șteful neguțător ot Stăncești, toată partea lui, a treia parte de sat, dreptu ughi 60. Deci egumenul de la sfînta mănăstire văzîndu cum iaste această ocină aproape de sfînta mănăstire—și au avut sfînta mănăstire ocină în Sărățeni, stînjeni 427, împreună cu mine—tocmitu-né-am de a noastră bunăvoe, eu cu egumenu Zosim și cu ceilalți călugări, de bunăvoia noastră și cu voia tuturor călugărilor de am făcut schimb. Deci am dat eu această ocină de în Cîmpină¹ la sfînta mănăstire și mi-au dat ei toată partea lor de ocină de în Sărățeni cîtă să va alege partea lor toată. Și né-am tocmit de a noastră bunăvoe, fără nici o silă.

Și mărturii: jupanu Hriza vornic i jupan Papa logofăt i panu Ivașcu vornic i panu Vladu logofăt i pan Gligorie comis i panu Mihul spatar i pan Dumitrașcu vistier i panu Dumitru vel² vistier i panu Mitrea pitar și încă mulți boeri care sînt scriși într-acest zapis. Aceasta scriu să fie de credință.

Hrizea vel dvornic.

Vlad vel logofăt.

Papa biv logofăt.

Ivașco vel dvornic.

<Miho spătar>.

<Dumitrașco vistiiar>.

<Grama pitar>.³

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mislea, nr. 466, f. 122.

Copie; altă copie ibidem, ms. 465, f. 15 v., fără lună și zi.

¹ În ms. 465: Cîmpineni.

² În ms. 465: vtori, cum e și corect.

³ Numele din paranteze, după ms. 465.

1629 noiembrie 9.

Iane vistierul și soția lui Maria dăruiesc fiicei lor Cristina satul Toteiești, ca zestre.

† Διὰ τοῦ παρόντος μου γραμάτος δῖλον φενετε πὼς εγὼ ὁ Γηανῆς βηστηαρῆς καὶ γὼ γῆ Μάρια βηστηαρέσα πὼς με ὠλυ μας τη καρδιά καὶ με το θελημα μᾶς δινόμε το χωρίο Τοτεγιετου της Κρηστηνάς τοῖς ωπιάς τὴν ἔχωμε πεδι μας, δια τὴν ψυχὴ μας καὶ νὰ γηνὶ ἐδικῶν της πρηκὰ καὶ εμὶς νὰ μιν εχωμε πλεῶν να της το πάρομε.

Μινὸ νοιβρόου 9, εν ἔτι 1629.

Ἰωαννης πρωην βεστιαρ

Θεοδωρης μαρτιρῶ τανόθεν

Δίμος παπλαμάρης μάρτιρας

† Ἰωανίκιος ἱερομόναχος μαρτιρῶν τὰ ἄνωθεν γεγραμένα ¹

† Prin înscrisul meu de față se face cunoscut că eu Iane vistierul și eu Maria vistiereasa dăruim, din toată inima noastră și cu voința noastră, satul Toteiești, Cristinei pe care o avem ca copil al nostru, pentru sufletul nostru, și să-i fie zestre, iar noi să nu-l mai luăm.

Luna noiembrie 9, în anul 1629.

Ioan fost vistier

Teodor mărturisesc cele de mai sus

Dima plăpumarul mărturisesc

Ioanichie ieromonah mărturisesc cele scrise mai sus

Arh. St. Buc., M-rea Valea. XVII/32.
Orig., hirtie (21 × 25).

1629 (7138) noiembrie 14.

Pantelimon călugărul vinde fiului său Pătru ocină la Crețulești.

† Scris-am eu, părintele Pantilimon călugărul ot Crețulești, al meu zapis la mîna fiiu meu lu Pătru, cum să să știi că i-amu vîndut partea me de ocină den Crețulești, însă jumătate den partea me cît sé va alégi présté tot hota-

¹ Toate semnăturile sînt autografe.

rul, den cîmpu și den pădure și den apă și den mori și den fer și den tot locul cît să va alége, dreptu 4200 de bani gata.

Și o-m vîndut eu părintele Pantilimon călugărul de a mea bunăvoia și ni-me să nu să ispitească a-ntorcéri acéști bani, după mortea me, că o-m vîndut de a me bunăvoe.

Și mărturii: jupînul Stoica și Neagoe și Técișan și Tudoru i Vladul ot Mătăsari și popa Vladul sinū Ghenchi.

Și am scris eu, Stănimir logofăt, noiembrie 14 dni, 7138 <1629>.

Arh. St. Buc., M-rea Cîmpulung, XII/3.
Orig., hîrtie (21 × 16), două peceți aplicate.
Copie ibidem, ms. 204, f. 155—156.

376

1629 (7138) noiembrie 15.

Lupul vinde lui Neagu, Gherghe și Antonie partea lui de ocină din Popești.

† Прѣмилостиваго и Христѣлюбиваго Іу Лион воєвода избрах хрѣстиана¹.

† Să si știe cum am vîndut eu Lupul partea mea de ocină de la Popești, cît se va alégi de piste toati hotarăle, jupînu<lu>i Neagulu și lui Ghirghi și lui Antonii, și de în sus și di în jos și de apă și di uscat și di în păduri, cît si va alégi.

Ci au fost această parti de la părintile Nifon, uncul Lupului. Am vîndut jumătate de în parti părintilui Nifon, deriptu aspri 400 gotovi. Și o am dat di a mea bunăvoi și cu știri a toți migiiășii, ca să fii lor moșii în vicii niclătită.

Și mărturii: popa Stoica i sinū ego popa Fătul i Ifrem i logofet Dumitru.

Мѣсца нонмврѣ 15 дѣни, въ лѣт 7138.

Academia Republicii Socialiste România, CCCX/19.
Orig., hîrtie (31 × 22).

¹ Prea milostivului și de Hristos iubitorului Io Lion voievod, ales al creștinilor.

1629 (7138) noiembrie 28.

Patriarhul Chiril al Constantinopolului scrie mitropolitului Țării Românești, episcopilor și boierilor în pricina dintre Sima logofăt și rudele Elisaftei pentru satul Grozăvești.

† Chiril cu mila lui Domnezeu arhiepiscop cetăție lui Constantin, Rîmului Nou și a toată lumea patriarh.

† Svințite mitropolite Țării Rumânești și de Domnezeu iubiți epescopi întru duhul svîntu iubiți frați și împreună slujtori cinstiți și slăviți boiari mari și mici, întru duhul svînt iubiți fii a smerenii noastre, dar vooa și pace și milă de la Domnezeu a tuturor țiitori și de la domnu nostru Iisus Hristos.

Innaentea smerenii noastre venit-au Sima logofătul de au supus cum o jupîneasă ce au avut întiiu cu cununie, anume Ilisatha, tîmplîndu-i-să moarte, chemat-au pre duhovnicu său, răposatul părintele Mateiui Mireul, și pre epescopul Theofil de Rîmnec, carele au fost în locul răposatului vlădicăi Luca și pre Neofit egumenul de la Stelea și pre cinstit boiarenul jupan Ivașco ce au fost vornicū mare i Malcoci pitariul i Costanda clucériul i Radul logofătul i Irimia logofăt i Mathei dascalul elucériul și pre vāru-sāu Marco și aialți boiari mulți, carii sîmtu scriși în legătura ei cea de moarte, de au lāsāt soțu-să, Simei logofăt, satul Grozăveștii de lîngă București, tot, cu tot hotarul și cu rŭmānii și 2 sālašă de țigani să-i fie moșie, pāntru multă și mare chiltuială ce-au făcut Sima logofăt cu dînsa și bani gata ci o au împrumutat pînă a să luoa, cum sînt scriși în catastihul Simei logofăt și datorie ce au plătit și după moarte ce au chiltuit.

Cînd iaste acum, iar fratele Elesafthei, Preda și unchiu său Hrizan să scoală de zîc cum în mîna Simei logofăt au rămas bani și unelte mai multe, fără cîte sîmtu screse în 2 catastișe de boiari la moartea Elesafthei, unul în mîna Predei, altul în mîna Simei logofăt.

Intr-acéia, Sima logofăt au pohtit această carte a smerenii noastre, cum de va asupri cu ceva sau de va ascunde ceva de cătră oamenii Elesafthei, el să fie afurisit și procléat de vlădica Hristos și de smereniia noastră, iar de vor năpăstui ei, să fii ei afurisiți și procléați în véci. Și cine le va fățari în judecată, încă să fii într-acéa legătură alis cene va strica tăstamentul de moarte carili nu să poate strica nici odată, după pravila și duhovnicească și înpărătească.

Iar pāntru niște chiltuială ce au chiltuitū părintele ipiscopul Parthinii pre trébele răposatei Elisafate mainte de ce s-au înpreunat cu Sima logofăt, bani ughi 70 și n-a fost plătitū Elesafte acești bani pîn-au fost vii, iar după moartea răposatei Elesafte, neguțătorii apucat-au pre Parthinii episcop ca să le plă-

tească banii: dici el bani n-au avut să plătească, ce au vîndut din unélele răposatei Elesaftei de au plătit. Și Sima logofăt de aceasta n-au știutū nimic, cum am văzut zapisul lu Parthinii episcop la mîna Simei logofăt. Și încă au pohțit sîngur Sima logofăt înnaintea smerenii nostri cum de au fost acea chil-tuială cu știrea lui, el să fii iar într-acel blestăm și legătură ce scrii mai sus de cătră Hristos și de cătră smereniia noastră. Așa s-au ligat sînguri. Iar ceni-l va asupra fără de vină, să fii acea ligătură asupra lui și casăi lui. Aceasta dăm în știre domnéa voastră și darul lui Domnezău și blagoslovăniia smerenii noastre să fie cu voi cu toți, amen.

ΠΙΣ ΗΟΕΜΒΡΥΕ ΚΗ ΔΥΗΗ, ΕΥ ΛΕΤ ΧΥΡΛΗ .

Ἐν ἐπινεμισεως ενδεικτιουος ἰϋ-ης¹

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Ioan din București, II/20.
Orig., hîrtie (19 × 31).

378

1629 decembrie 4.

Barbul vinde lui Bărbat Micleuș ocină și rumâni la Jupînești.

Scris-am eu Barbul Jupînești, ficior popii de Corbii, acesta al meu zapis să fie la mîna jupanului Barbat Micleuș și fie-său Matei și să se știe că eu am vîndut din sat din Jupînești din hotarul din jos, din tot, a treia parte, din cîmp, din apă, <din > pădure și cu rumânii, cîți vor fi, anume Spahiul cu ficiorii lui și ficiorii Manei, na ime: Oprea i Stan și ficiorii lui Bălan, na ime Oprea i Radul și ficiorul Ranei, Oprea și cîți să vor mai afla dintr-această parte ce am dat de a mea bunăvoe și cu voia tuturor fraților mei.

Și am vîndut dereptu 2 000 aspri și un cal bun și cu știrea tuturor megiașilor, dimprejurul locului. Și am vîndut de a mea bunăvoe.

Și au fost mulți boieri și megiași, anume: jupan Dumitru căpitan i jupan Mihai clucerul i jupan Preda postelnic i Matei, ficiorul lui Dumitru căpitan și Mihai, ficiorul lui Mihai clucerului și Trandafir, fratele Predei postelnic.

Și am vîndut cum să-i fie lui moșie și ficiorilor lui și nepoților lui ohabnic. Și am tocmit în casa jupanului Barbat Micleuș² Bărbat.

Și am scris eu Preda postelnic ot Paia.

Eu Barbul de Jupînești.

1629 XII, 4.

Arh. St. Buc., A. N., XLVI/1, p.31.
Copie din 1937, după un orig. aflător la Budapesta.

¹ În luna curgătoare, indictionul al 13-lea.

² Urmează trei cuvinte neinteligibile.

Καη εγω ω Δημος ω αδελφος του Πανου Παναγηωτη μαρτηρω τα ανοθεν γεγραμμενα¹

Eu Mihart postelnic

Eu Barbule păharnic

Eu Ghiura păharnic

Eu Pătru logofet mărturii

Eu Nica neguțuturoi mărturisesc²

Καγω Ιωαννης του Παναγιουττ μαρτιρο τα ανοθεν³

Arh. St. Buc., M-rea Brincoveni, XVIII/13.
Orig., hirtie (40,5 × 30), zece peceți aplicate.

380

1629 (7138) decembrie 12.

Drăghici din Laz se vinde rumân, cu partea lui de moșie, lui Aslan vornic.

† Scris-am eu Drăghici al Rădicei din Laz acest zapis al meu, ca să fie de credință la mâna jupînului Aslan vornicul, ca să știe că m-am vîndut eu cu feciorii miei și cu partea mea de moșie cîtu-mi este partea mea den cîmpu și din pădure și din apa și din uscat și din vii și din seliștea satului și de preste tot hotarul, derepțu aspri 2 400. Și m-am vîndut eu de bunăvoe mea și cu știerea tuturor megiiășilor de înprejurul locului, ca să-i fim rumâni, moșie ohabnic dumneilui și feciorilor și nepoților și strenepoților dumneilui, în vecie.

Și mărturie am pus boeri carei ne-au fost la tocmeală, anume: Barbul peharnic ot Brădești i Dima postelnic ot Bîzdîna i Pătru logofet ot Fălcoi. Aceasta am scris ca să știe.

ΠΗC ΠΗC ΛΟΓΟΦΕΤ ΩΤ ΚΡΑΥΚΑ, ΜΕΣΕΥΑ ΔΕΚΕΜΒΡΥΕ ΕΥ ΔΥΗΗ, ΛΕΤ ΧΣΡΛΗ.

Iu Mati aga

† Eu Barbule peharnic

Δημος μαρτηρο τα ανοθεν γεγραμμενα⁴

Iu Pătru logofit mirturii

Pătrașco ot Dilga²

Arh. St. Buc., M-rea Brincoveni, XVIII/14.
Orig., hirtie (31,5 × 21,5), cinci peceți aplicate.

¹ Și eu Dima, fratele lui Pană Panaioti, mărturisesc cele scrise mai sus

² Semnăturile sînt autografe.

³ Și eu Ioan al lui Panaioti mărturisesc cele de mai sus

⁴ Dima mărturisesc cele mai sus scrise.

1629 (7138) decembrie 14.

Leon Tomşa voievod întăreşte scutirea de dări şi slujbe 'a satului Călimăneşti, al m-rii Cozia.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Leon voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Ştefan voievod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii méle sfintei şi dumnezăeştii mănăstiri ce să numeşte Cozia, unde iaste hramul sfintei începătoarei de viaţă şi nedespărţită Troiţă şi părintelui igumen ieromonah şi fraţilor celor ce lăcuesc într-acele sfint lăcaş, ca să fie satul lor Călimăneştii care iaste în judeţul Vîlcii, carele iaste aproape de sfînta mănăstire, să fie în pace şi slobod şi ertat de bir şi de găleată şi de fîn şi de bou şi de miere şi de ceară şi de oae uscată şi de dijmărit de stupi şi de dijmăritul de rîmători şi de oerit şi de împrumutare şi de cal de olac şi de vama şi de pîrcălabii de la Rîmnic, să fie în pace şi slobod de toate slujbele şi dăjdiile cîte sînt peste an în ţara domniei méle.

De vreme ce m-am milostivit domnia mea şi am ertat acest sat Călimăneştii, carele iaste mai sus-scris, de toate cele ce sînt zise mai sus, în zilele şi în viaţa domnii méle, aşjdere [aşjdere] şi în zilele altor blagocestivi domni după petrecaniia noastră. De vreme ce am văzut domnia mea cărţile altor domni carii au fost înaintea noastră, hrisovul Radulu voievod, feciorul Mihnei voievod, pentru această milă şi ertăciune, aşjdere şi cartea lu Alexandrul voievod, fiul lui Iliiaş voievod şi cartea lui Gavriil voievod şi cartea lui Alexandru voievod, fiul Radului voievod, toate făcute şi foarte întărite, de ertăciune şi slobozenia acestui sat Călimăneştii, ce iaste mai sus-scris.

Pentru acéia şi domnia mea m-am milostivit şi am adaos şi domnia mea această milă şi ajutoriu, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire şi de hrană şi să slujească sătenii sfintii mănăstiri slujba lor caré o au, să dreagă calia ce aria, spre folosul sfintii mănăstiri şi célelalte orîndueli ale lor. Şi iarăş alţi boeri şi pîrcălabii de la Rîmnic, nici o treabă să nu aibă într-acele sat.

Şi am scos domnia mea şi din catastihul vistieriei domnii méle.

Şi iarăşi nimic să nu aibă treabă a-i judeca întru nimic fără de cît egumenul cu soborul sfintei mănăstiri să aibă a judeca greşale lor, iar alt niminea din oameni să nu îndrăznească a judeca într-acele sat Călimăneştii, pentru că am văzut domnia mea cărţile domnilor ce s-au zis mai sus, de această milă.

Am rîvnit şi domnia mea a mă numi nou ctitor. Pentru acéia m-am milostivit şi am înnoit şi domnia mea acele cărţi cu această carte a domnii méle, ca această milă să stea nesmintită.

Încă şi blestem punem domnia mea: după petrecaniia domnii méle pre carele ya vrea domnul Dumnezeu a-l alege la domnia Ţării Rumâneşti sau din

fii miei sau din rudeniile noastre sau din supușii noștri sau din alt neam, vă rugăm cu numele lui Dumnezeu blagocestivilor domni și a prea curatei maicii lui, ca să întăriți aciastă milă cu înnoirea cinstitelor scrisori a domniilor noastre, ca și pre voi domnul Dumnezeu să vă păzească și să vă ferească întru domniia voastră. Iar carele nu va băga în seamă, nici va șocoti cartea noastră și nu va vrea să înnoiască această punere de lege a noastră, ci va călca și va strica, pre acela domnul Dumnezeu să-l sfirșească dintr-această viață cu moartea Iudei și a lui Arie; așijderea și după moarte, să aibă la un loc cu dînșii a să sălășlui.

Și iată și mărturii am pus domnia mea.

Luna lui dichemvrie în 14 zile, văleat 7138 <1629>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 209, f. 33.
Traducere.

382

<1629 după dec. 14 — 1632 iulie>.

Mărturia unor megiași pentru o ocină din Folești vîndută de Luca.

† Еъ нме штца и синъ и с[т]ветаго доуха, аминн.

† Noi megiași denprejurul locului care-i știm de tocmeala ci au tocmită Luca cu logofătul Oprea, ocina Radul Răchi, alătura cu viia de la Dorotéi și în virful vie și toată ocina cită au avut în hotar Foleștilor, de au dat Oprea logofăt Lucăi 1 bou bun, preț 950 aspri și 1 rîmători gras, preț 260 aspri. Și știm noi toți însă oameni anume: ot Păușăști, Grigori și Iane și Vladul Răspop și Bălaur și Stănilă și Radul i Barbul i Gherghie i David i Radul Mirăul i Dumbravă și alți mulți ce nu scriem pre nume.

Și au tot fost vîndut den zilele Radul vodă dentii pînă acum, iar acum Luca va să o vînză a doa o<ară ia>¹r noi știm toți, însă cu falcea, cîte 75 aspri. Ci de să va scorni Luca cu pîră să nu să crează, că n-are treabă Luca, că au vîndut odată.

Și au fostu ispravnic cu noi și Manea logofăt și i-am făcut Lucăi forte rușne mare, ci să să vэгhe Luca de acum nainte și să credeți dumneavoastră.

David

Vladul

Gherghii

Radul

Dumbravă

† Stănilă

¹ Loc rupt.

† Gligorii
Iane

† Bălaur¹

Arh. St. Buc., M-rea Hurez, XVIII/12.

Orig., hîrtie (30 × 21), 9 peceti aplicate.

Datat după documentul din 20 mai 1633, din același fond, în care se amintește de acțiunea din actul de față.

383

1629 (7138) decembrie 25.

Tănăsie păharnic din Bărbătești vinde lui Vintilă vătaf moșie la Berciugov.

† Adecă eu Tanasie păharnic ot Bărbătești scris-am zăpisul meu la mina dumnealui Vintilă vătah, cum să se știi că i-am vîndut partea noastră dă moșie den Berciugov, însă stînjeni 500 și stînjănul cite bani 25, însă moșia în lungu, cum mergu și-alte moșii, pentru că această moșie fostu-mi-au și mie de zestre de la jupinesa mea Calea, fata jupînesie Cherei, nepoata jupînesie Stanei.

Și o am vîndut noi de a noastră bunăvoe, fără nici o silă și cu știrea tuturor oamenilor noștri. Și am luat toți banii gata în mîinele noastre.

Și cînd o am vîndut această moșie fost-au mulți oameni buni mărturii.

Și pentru credința pusă-mi-i-am și peceatea mai jus și iscălitura ca să se crează.

Pis dechemvrie 25, leat 7138 <1629>.

Eu Tanasie peharnic

Eu Stoica postelnic

Eu Mihai pitar

Eu popa Mihăilă dă Bărbătești

Eu popa Danciul²

Muzeul de istorie a orașului București nr. 28 605.

Orig., hîrtie (30 × 20), pecete aplicată.

384

1629 (7138) decembrie 26.

Neagoe vinde lui Tatul logofăt un rumân cu delnița lui.

Adecă eu Negoe, fecior Tatului, fratele Colței de în Cotești, scriu și mărturisescu cu acesta al meu zăpis cum să să știe că am vîndutu jupan Tatului logofătului un rumân al meu de la părinți mei, anume Șarban cu delnița lui,

¹ Semnăturile par a fi autografe.

² Semnăturile sînt autografe.

însă delneța lu Șărban ¹ <Ghe>²orghie. Și l-am vîndutu de a me bunăvoe, cu știre frăține-meu Colței și a tu<tu>ror fraților noștri. Și l-am vîndut dereptu 3 300 de bani. Și mi-au dat tutū gata în mîna me.

Și mărturie s-au tîmplat la tocmela noastră: popa Stoica ot Cotești i Vlaicul cel micu i Vlaicul cel mare și fraté-meu Colțe i Bade Lupu Lădău i Negoe Pungina i Vlaicul Dirlogū i Gherghie meșterul și tut satul Coteștii. Și am scris eu însumi cu mîna me, ca să să creză și să-i fie moșie și dumnelui și feciori lu dumnelui.

Име мѣсеца дѣкемврьѣ кѣс дѣни, вѣ лѣтѣ шѣранѣ.

Eu Negoe

Eu Vlaicul

Eu popa Stoica ³

† Scris-am eu acesta zapis.

A h. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., XCIV/5.
Orig., hîrtie (32 × 20), două peceti aplicate.
Copie ibidem, ms. 137, f. 293.

¹ Cuvintele „lu Șărban“ au fost șterse, scriindu-se cuvîntul „Gheorghie“.

² Loc rupt.

³ Semnăturile sînt autografe.

DOCUMENTE INDOIELNICE

A

1628 (7137) octombrie 8.

Mitre logofăt cu soția sa Teodora din Căldărușani vînd nepotului lor Tudor stolnic ocină în Scurtești.

† Adică eu Mitre logofătul împreună cu jupînesa me Thiodora dă în Căldărușani scris-am acista al nostru zapis ca să fie de mare credință la mana nipotă-miu Tuduru stolnicul, ficiurul Marco lugufătul, cum să si știa, ajungînd<u>-ni pri noi vreme dă nevoia și dă lipsă, vîndut-am nipotă-miu lu Tudor dă în ocina Scurtescă stînjini 20. Și acești 20 de stînjini s-au aflat vînduți Stanciului pîrcălab ot Drag...¹ pre bani gata ughi 47, dă în cîmp, dă în delul cu vieli, dă pristi tot hotarul și cu tot vinitul, pentru că ia s-au căzut lui să o cunpîri, că iaste moștnin bătrîn.

Depă acia, văzîndu dumnului Tudor stolnicul că am slăbit și am sără cit datu-miu acestă parte dă moșia ciia mai sus zisă, ci aru fi venitul acistui pămîntu, ori dă în cîmpu, ori de în del, să-mi fie mie di hrană și lui dă pomană, pînă unde voi fi eu vii; iară după morți mi să aibă a-și lua nipotă-niu Tudor stolnicul acești stînji<ni>, ei sîntu mai sus scriși ori dă în vii, ori dă în cî<m>pu pă undi am ținut eu tot să aibă a țineri jumătate, pentru că la nevoia noastră și la lipsa noastră, elu s-au aflat dă ne-u dat bani de ne-mu scos capitele de nevoia.

Diriptu acia, amu dat zapisul nostru lui și ficiorilor lui, cîți Dumnezeu i va da, ca să-i fii moșia stătători în vice. Și la vînzari noastră <fos>t-au boiari mărturie: Pap<a> vel vornic, Dumitru Dudescu vistiier, Măhau pos-

¹ „Și acești 20 Drag...” adaus posterior între rînduri, ultimul cuvînt ilizibil.

telnic, Avram postelnic, Șteful postelnic, Mircii, Onci, Sănjorzu, Vladlu dă
acole, Fătu Bărăgăscu, Stoica Țistu, Stan Chișca, Antonie.

Și pintru cridența pusu-ne-m picițili și numili.

Și am scris eu cu mîna-mi ca să si creză.

ИМЕ МКСЕЦА ОУТОМЕРЪЕ ДЪНИ И, ВЕЛЕТ ХЪРАС.

Dumitru Dudescul vtori vistiiar

Mitre logofet

Eu Thiodora Căldărășanca

Mihaiu postelnic

Avram postelnic

Șteful postelnic

Papa vel dvornic

Mirce ot Vărăști

Once de acolo

Vlad de la Văriști

† Fătul

† Șăjorzu

† Stoica Țăst

† Stan Chișca

† Antonie

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, XLVII/5.

Orig., hirtie (45 x 30), nouă peceți aplicate.

Îndoielnic, după formular, grafie, iscălituri și peceți.

B

1629 (7138) septembrie 4.

*Pătru din Rădăcinești vinde lui Pîrvu mare logofăt moșii în Pereni
și Clocotici.*

† Adică eu Pătru din Rădăcinești scris[s]-am și mărturisés<c> cu al mieu
zapisu, cum <să să> știe că apucîndu-mă să-mi ia toate bucatele și viele și
ocinile cu cartea domniască, dece eu am venit de am căzut cu rugăciune și
i-am vîndut toată ocina dumnealui jupan Pîrvul marele logofăt, deci moșii
din Pereani din cîmpu, den pădure, oricît să va alege.

Și i-am mai vîndut toată ocina de moșie din Macla Muntelui, din cîmpu,
de pădure, oricît să va alege.

Și iar am vîndut toată ocina de moșie dinu Clocotici, din cîmpu și păduré,
din apă, peste tot hotarul, aice toate ocinile le-am vîndut, drept optzece de
mie de aspri gata.

Și am vîndut dumnealui de a mea bunăvoe, fără nici o silă, că să fie dumnealui moșie ohamnică și nepoților. Și la acea tocmeală, fost-au boiari mărturie: jupan Pîrvul Dolofan logofăt i jupan Angheli i Udrea logofăt ot Rădăciniști i Stanciul logofăt ot Cîrstiănești i Marin postelnic ot Argeș i Calciu ot tam i Dumitru ot Sălătrucu.

Și am scris[s] eu, Gherghe și mărturisesc, mesița séptembrie 4 dni, văleat 7138 <1629>.

Eu Pătru vînzător.

Pîrvul logofăt Do<lo>fan martor.

Angheli martor.

Udrea logofăt martor.

Stanciul logofăt martor.

Marin Popa martor.

Calciu martor.

Dumitru martor.

Academia Republicii Socialiste România, XXXIII/205.

Copie.

Îndoielnic, după conținut, (suma prea mare de bani) și după formular.

EDIȚII. Bianu, *Doc. rom.*, 165.

C

1629 (7138) octombrie 18.

Mai mulți săteni din Fefelei se învoiesc cu Tudor stolnic și Borcea vornic să se mute pe moșia acestora.

† Scris-am acesta al nostru zapis noi satul Fefelei, pre nume Stoica, Podobai, Antonie, Cuciul, Dobré, Neagul, Bala; făcut-am această scrisore a noastră laa mîna lu Tudoru stolnic și la mîna jupînesiei Teodorei și la mîna Borcei vornic cum să să știe că așa ne-am tocmit cu acești boiari cîndu am vrut să ne mutăm aice la Fefelei, că totu ieram de pradă și de gîlceavă, ci am căzut la acești boiari cum să ne lasă acole să nu mai fim totu de pradă, că acești boiari au avut 2 părți în Fefelei și în Scurteasca. Așa ne-am tocmitu căci ne vom hrăni și vom călca și părțile lor să avemu a le lucra pogone de vii și-i dăm laa vénere mare cîte 1 obroc de grîu curatu, cîți omăni vom șăde pre acestu locu, că nu ne-au crezut, ci i-am făcut zapis.

Și la această tocmeală a noastră au fostu mărturii din satu din Șchii, popa Tudor Schei, popa Sinca, popa Neagul, Gherghei, Pîrtoacă, Sarul, Preda, Vladul popii, Ianiu grecul, Dragomiru agerul, Novac ot Jigoreni,

Șteful ot Runceni. Și laa tocmeala au fost acești toți și ne-am pus degetele mai jos.

Пис мѣсца вхтомерѣ дьни нѣ въ лѣт хзрлн.

Eu Stoica.

Butlaanu.

Podobaie.

Popa Gavril mărturii.

Antoneie.

Micul.

Cuciul.

Dobré.

Bala.

Stan Chișca.

Negul.

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, LXXXVIII/3.

Orig., hirtie (30×21).

Indoelnic după grafie și conținut.

INDICE ONOMASTIC

PRESCURTARI, SEMNE SIMBOLICE, LĂMURIRI

c.	= comună	pah.	= paharnic
f.	= fost	post.	= postelnic
j.	= județ	spăt.	= spătar
lg.	= lingă	stol.	= stolnic
log.	= logofăt	ș.a.	= și alții
menț.	= mențiune	top.	= toponimic
m-re	= mănăstire	v.	= vezi
or.	= oraș	vist.	= vistier

* asteriscul indică numiri dispărute de așezări omenești.

() paranteza rotundă cuprinde variantele numelor și prin indicația „menț”, lipsa de contemporaneitate.

< > paranteza ascuțită indică intervențiile și identificările.

— pauza pusă înaintea onomasticului arată că în text numele a fost găsit sub altă formă (apropiată) decît cea frecventă epocii.

(?) semnul de întrebare, pus imediat după nume, exprimă îndoiala relativ la scrierea corectă a numelui — mai ales în traduceri vechi și copii; cuvîntul „probabil” — în cazul numirilor dispărute — a fost folosit atît pentru a exprima lipsa de precizie a localizărilor, cît și a îndoielii în cazurile de omonimie.

Imediat după toponimic s-au dat indicațiile geografice menționate în text. Identificările s-au făcut în funcție de împărțirea administrativă actuală, indicîndu-se întii județul istoric.

Trîmîterile sînt făcute la numărul documentului; documentele îndoielnice sînt însemnate cu litere.

A

Adîncata v. Dosul Adîncății.

Adrino sluger din Corlătești, boier tocmelnic 83.

Aga, moșnean rumânit din Studina de Jos 229.

Agapie monah de la m-rea Blaj, martor 78.

...ageola v. Dumitru ...ageola.

Agerul v. Dragomir Agerul.

Ahmat Cilibi Sulacul, întemnițează boier dator 333.

Alăman, megias din Sărățeni 266.

Alba, top. la Gureni <j. Gorj> 144.

Albeni (Albeani, Albénie), sat <j. Gorj> 11, 176, 317.

Albești j. Argeș, sat, schimbat de Dumitru pîrcălab din Cepturoaia, dăruit de Neagoe Basarab. m-rii Argeș, întors după pricină nepoților lui Dumitru pîrcălab 289, 295.

Albicescu, codru la Bojorani <j. Vîlcea> 237.

*Albotești, sat <j. Vîlcea>, rumâni se răscurpără de la Stroe post. din Oteteliș 28.

Albul, aldămășar pentru Pociovaliște 85.

Albul comis din Brezoaia, în pricină de hotar în Fuglești de Mijloc 329; martor 172.

Albul din Dătcoi v. Albul pah.

Albul din Rătești<paharnic>, martor 252.

Albul din Rătivoiești, martor 215.

Albul din Slănicul de Jos, martor 276; probabil același: Albul, fiul lui Neagoe, vinde parte în Slănic 254.

Albul, frate cu Neagul, dăruit de unchiul său Silion călugărul cu funie în Stoicești 240.

Albul meșter <de mori> din Roșul, tocmelnic 30.

Albul, moșneni rumâniți din: Bucșanii de Jos, în pricină de rumânire 30, 37; ~ din Scărișoara 259, 370; ~ din Studinița 350; ~ din Vlădila 300.

Albul paharnic v. și Albul din Rătești.

Albul paharnic din Dătcoi, boier hotarnic 359.

Albul pitar al doilea, casa lui din București, martor semnează 60.

Albul popă, moștean din Risipiți, în pricină de rumânire 50.

Albul postelnic din Argeș 238.

Albul, rumâni din: Slănicul de Jos 48; ~ din Stoenesti 153.

Albul Rogoz vornic, fiul lui Nan Rogoz, dăruiește și vinde parte din satul Futești m-rii Argeș (menț.) 284, 309.

Aldea, moșneni din: Băldăliu (Întorsura de Jos), fiii lui rumâniți 256, 307; ~ din Zorilești 175.

Aldea, moșneni rumâniți din: Comanca 206; ~ din Mogoșești, slobozit după moartea stăpînului 4.

Aldea postelnic din Smîrdeșteț, boier tocmelnic 90; martor 342.

Aldea al Giulicăi, moștean rumânit din Zorilești 173, 174.

Aldea lui Puță, moștean rumânit din Zorilești 173, 174.

Aldești j. Teleorman, sat <probabil or. Alexandria>, funii și vad de moară cumpărate de Barbul din Turdești, vindute lui Pană, nepotul lui Stirian vist. 185.

Aldimir, tatăl lui Stan (Stanciul) din Mătăsești 266, 356.

Alexeni j. Ialomița, sat <Alexeni azi j. Ilfov>, cu vii, mori și rumâni dăruit m-rii Dealul de Alexandru Aldea voievod 296.

— Aliceni, sat <Alexeni j. Gorj>, partea lui Dumitrașco căpitan dobîndită de Coandă mare armaș 335.

Alexandria (Alixandria), cetate, oraș <R.A.U.> 37, 286; patriarhia din ~, daniile ei din Țara Românească 352, 353; patriarh de ~ 37, 286.

Alexandru <Aldea> (~ cel Bătrîn), domn al Țării Românești <1431—1436>, fiul lui

- Mircea cel Bătrîn, dăruiește satul Alicxeni m-rii Dealul 296.
- Alexandru <cel Rău>**, domn al Țării Românești <1592—1593> 70.
- Alexandru <Coconul>** (Alixandru, ~ cel Tînăr), domn al Țării Românești <1623—1627>, fiul lui Radu Mihnea 24, 29, 37, 70, 80, 105, 111, 117, 220, 222, 267, 309, 335; dă cărți: 8, 11, 23, 25, 27, 30, 46, 66, 82, 132, 165, 169, 208, 214, 262, 306, 381; dăruiește, acordă și întărește scutiri 6, 18, 33, 38, 72, 148, 261; judecări sub ~ 28, 34, 276; rumâniri sub ~ 34, 93, 95; merge la Dașov 68, 88; tătarii și turcii robesc Țara 163, 254.
- Alexandru <Iliăș>**, domn al Țării Românești <1616—1618; 1627—1629>, fiul lui Iliăș voievod; strănepotul lui Neagoe Basarab 293, 294, 304; ia domnia la Țarigrad 30; pierde domnia (menț. 15 oct. 1629) 371; passim.
- Alexandru <Mircea>** (Alixandru), domn al Țării Românești <1568—1577>, fiul lui Mircea voievod 19, 70, 106, 108, 289, 293, 295; zidește și înzestrează m-rea Radu Vodă 72, 114, 182, 295; danie m-rii Tismana 288; cărți de la ~ 6, 100, 182, 284, 288, 309.
- Alexe**, negustor din orașul Floci, martor 332.
- Alexe**, negustor, martor pentru Crețești 332.
- Alexie (Alexe)** paharnic mare (fost), trimis de la Țarigrad de Alexandru Iliăș să-îtje scaunul 30; martor 270.
- Alicxeni v. Alecxeni, sat.
- Alixandria v. Alexandria, oraș.
- Almăjelu v. Halmaj, sat.
- Almăj v. Halmăjul, sat.
- Aluniș, m-re <j. Săcuieni; azi j. Buzău>, egumen 123.
- Amarul**, baltă <j. Săcuieni; azi j. Buzău>, cumpărată de la Stanciul post. din Pade de Buzinca mare comis și de Dumitru Dudescu 279.
- Amlașul și Făgărașul**, în titulatura domnului 31, 72, 295, 304, 309.
- Ana**, fiica lui Bădilă armaș, dăruiește părți din Berendești m-rii Banu 222.
- Anachi v. Ianachi, roșu.
- Anania v. și Nania.
- Anania** călugăr din Zăvîrteni, martor 21.
- Anania** din Sibiceu, fiul popii Oprea, în pricină pentru parte din Mușcel și Sibiceu 94, 131.
- Anania (Anania)** egumen al m-rii Bistrița, mărturisește în pricină de rumânire 166, 195.
- Anania**, fiul lui Ștefan log., înfrățit cu frații săi Cirstea log. și Doanca, de tatăl lor, peste părți din Uești, Drăgoești, Ciofrîngeni și Găneasa (menț.) 313.
- Anania**, rumân din Ogrumi, pricină de rumânire 66.
- Anastasia (Anastasen)** călugăr din soborul m-rii Bistrița 166.
- Anastasia** egumen al m-rii Cotmeana (menț.) 63
- Anastasia** proegumen al m-rii Argeș 100.
- Anca** din Copăcel, fiica Paraschivei, în pricină pentru Grădiște și Viriți 108.
- Anca**, fiica Danei și a lui Paraschiva, zălogește și pierde parte în Dedulești, întemnițată 318.
- Anca** jupaniță din Văleni, martoră 3.
- Anca**, țigănci 23, 98, 201, 340, 341.
- Anca vorniceasa**, jupanița lui Ivașco, mama lui Gavrițașco, răscumpără rumân rob de turci 224.
- Ancul**, moșnean rumânit din Băldăliu (Întorsura de Jos) 256.
- Ancuța**, fiica jupnesei Mara <și a lui Preda clucer Țițăreanul>, schimbă împreună cu frații ei Mihai clucer și Dumitrașco post. parte din Izvorani pentru satul Negoești 312.
- Andrei**, cneaz rumânit din Tincăbești, pricină de rumânire 82; v. și Drăgoi.
- Andrei**, cumpără vie și pomi în București 51.
- Andrei** din Ștefoaia, martor la Boteni 71.
- Andrei**, fiul Erinei, frate cu Necula și Despa 239.
- Andrei** iuzbașa, martor în București ș.a. 44, 161, 252.
- Andrei** mare logofăt (fost), rumânește în Bucșanii de Jos (menț.) 30, 37.
- Andrei** postelnic <Rudeanul>, fiul lui Vlad Rudeanul vist., cumpără fără drept în Foleștii de Jos 68, 88.
- Andrei** popă din Stolnicieni, rumânit 70.
- Andrei**, rumân din Ogrumi, în pricină de rumânire 66.
- Andrei**, vinde parte cu rumâni în Copăcel 140.
- Andreico (Andreica)** din Ogrăzeni, martor 21, 22.
- Andreico**, vinde parte în Mihăești (menț.) 87.
- Andriana**, fiica lui Miho șetrar, vinde loc de prăvălie în București (menț.) 111.
- Andronichi**, tatăl lui Dobre rumân din Vărăști (menț.) 278.
- Andronie** armaș, martor, semnează 36, 77, 96.
- Andronie**, cnezi rumâniți din: Ciinești, se răscumpără 95; ~ din Rusinești 34.
- Andronie** din Albeni, <postelnic>, boier hotarnic 176.
- Andronie (Andronii)** postelnic din Boteni, cumpără parte 71, 301.
- Andronie** vistier, ctitor al m-rii Banu din Buzău (ment.) 220, 222.
- Anghel, Angheli...:
- Anghel** comis <din Sărăcinești>, soțul Mariei (menț.) 165; ocinele lui din Mihăești și Iaroslăvești 87.
- Anghelu din Mihăești, martor pentru Bu-nești 51.
- Angheli jupan, martor pentru Clocotici B.

- Anghel logofăt din Băncești <și Ciorăști>, în pricină pentru vad de moară la Buzău, familie 196; martor 102.
- Anghel, moșnean rumănit din Polovinele 189.
- Anghel popă, biserica și mahalaua lui în București 111, 161; martor 177.
- Anghelache (Anghilachi) portar, soțul Stanei, dăruit de Mihai Viteazul cu satul Glina (menț.) 119.
- Anghelut (Angeleto), martor pentru târgul Argeș 241, 245.
- Anghelina, fiica lui Ion post. din București, vinde în Zgîriați 74.
- Anghelina, fiica lui Pătru din Vaideești, soția lui Nicoară, vinde parte cu rumâni din Ionești 96.
- Anghelina monahie, fiica Catalinei, familie (menț.) 80; m-rea ei la Bălteni 80, 154.
- Anghelina monahie de la Rîncăciuv, martoră 163.
- *Aninișul, sat <lg. Vitioara j. Săcuieni; azi j. Prahova>, cu drepturi asupra ocnei de la Ghitoara, rumănit de Cernica mare vornic 72.
- Aninoasa j. Dimbovița, sat <or. Tirgoviște> 254; dat în schimb de Radu Paisie mitropoliei din Tirgoviște 295, 298; scutit de dări 269.
- Antim egumen al m-rii Panaghia 235.
- Antonie, Anthonie:
- Antonie cămăraș, întărit peste Groșanii Trifului, Căldărești ș.a. 101, 102.
- Antonie croitor, martor pentru București 239.
- Antonie (Antoneie) din Fefelei, se mută cu învoială pe moșia boierească C; martor A.
- Antonie (Antonii) din Negoești, fiul lui Mihai <viitorul Antonie vodă din Popești>, cumpără părți în Popești cu frații săi Neagul și Gherghie 133, 376.
- Antonie din Rătești, martor pentru Negrași, semnează 252.
- Anthonie <egumen> al m-rii Stănești 286.
- Antonie logofăt, scrie zăpis 272.
- Antonie (Anthonie), moșneni rumâniți din: Băldăluu (Întorsura de Jos) 256; ~ din Gostavățul 34.
- Antonie popă, scrie zăpis de vânzare pentru Stroești 360.
- Apele Vii (Jivi Voda) j. Romanați, sat <azi j. Dolj> 83, 239; plasa Ghizdăvești cu funii, păduri și vii, rumănită de Trufanda mare vistier 290.
- Apostol ban, tatăl Neacșei jupineasa lui Bratul fost mare comis (menț.) 313.
- Apostol, dărbăban, soțul Cîrstenei, vinde casă și loc în București 184.
- Aramandi v. Ramandi mare comis.
- Arca, în pricină pentru parte vindută în Ciocade 11; probabil același: aldămașar 85.
- Arca Băciulescu (Arca), moștean din Bilta, fost ruinân, se răscumpără 143.
- Arcani, sat <j. Gorj>, în hotar cu Bilta 143.
- Arcești, sat <Aricești j. Săcuieni; azi j. Prahova> 26.
- Argeș (Argheș), județ, sate din ~ 1, 63, 187, 188, 209, 210, 289, 295, 313, 327, 357, 369; bani de 14.
- Argeș (Arghiș, Arghiș, Uspenia), m-re; <or. Curtea de Argeș>, ctitor 280, 289, 295; stăpînă de sate și rumâni, vii, mori, iezere, baltă, loc de casă în orașul Argeș 15, 57, 58, 100, 153, 162, 241, 245, 280, 284, 289, 292, 293, 295, 297, 298, 309, 354, 357—359; vama de la Ocna Mică 294, 295; drept de judecată și vamă în orașul Argeș 14; imunități și scutiri 280, 357; egumeni 15, 100, 241, 245, 280, 284, 292, 293, 309, 357; proegumen 100; sărăcită 280.
- Argeș, oraș <Curtea de Argeș> 238; loc de casă 241, 245; județul și pîrgarii 241, 245; pîrcălabi 14; dreptul de judecată și vama orașului întărite m-rii Argeș 14; clisiarh domnesc 100; popă B.
- Argeșan, tatăl lui Oprea diacon din Danul (menț.) 84.
- Argetoia v. Hargetoia, sat.
- Aricești v. Arcești, sat.
- Arion, cneaz rumănit din Gostavățu 34.
- Armadi mare paharnic (eroare) v. Diamandi și Ramandi.
- Armean, moșneni rumâniți din: Deveselu 274; ~ din Vulpești cu parte în Bărbătești 149.
- Armea căpitan, martor 102, 161.
- Arși v. Băldăluu, sat.
- Arvat v. Harvat.
- Ascunsa, top. la Risipiți j. Mehedinți; azi Unirea j. Dolj>, drumul Ascunsei 50.
- Aslan vornic, f. mare vornic, stăpîn în Hărești, Scroviștea ș.a. 287, 291, 379, 380; ispravnic al Craiovei 176, 314; ispravnic de hotărnicie, dă carte 176; martor 41, 225, 290, 342, semnează grecește 252, 257, 259, 265, 268, 274, 277.
- Atanasii (Athanasie) egumeni: al m-rii Cernica 132; ~ al m-rii Stănești (menț.) 286.
- Athanasie Paiosul (Thanasie), fiul lui Chef, vinde parte din Varnava 78.
- Athos (Sfetagora, Sfintagura, Sf. Munte, Sve-tagora), munte <Grecia>, călugăr merge la ~ 240; „săturat” de domni cu metohuri în Țara Românească 31; mănăstiri: Cotlomez, m-re, rumâni ei din Țara Românească 70; Pantocrator (Opandocrator, Pandocrator): metoh, m-rea Cășcioarele 225; m-re apărută să fie închinată la ~ 31; Sf. Atanasie <Ivir>: metoh, m-rea Tutana 148; Sf. Pavel: metoh, m-rea Jitian 92.

- Atinge**, moștean rumânit din Ciuricești, în pricină 70.
Avanul v. **Costandin Avanul**.
Avram din Cerneți, martor pentru Erghevița 218.
Avram logofăt din Tătulești, tatăl lui Nica stăpîn în Cepturile 10; vadul lui de moară la Buzău 196.

- Avram**, moșnean rumânit din Băldăluu (Întorsura de Jos) 256, 307.
Avram postelnic <din Bucșani>, martor pentru Scurtescă A.
Avram, rumân din Stănești 153.
Avram, tatăl lui Sava martor pentru vaduri de moară din Buzău 196.

B

- Babele** <sat? j. Vlașca; azi Neajlovul j. Ilfov>, luncă, livadă fiind de partea din Căzănești a lui Pavlache comis 44, 145.
Babocel v. **Stan Babocel**.
Bacarin v. **Freanghi al lui ~ și Ilie al lui Bacarin**.
Badea, Badiul...
Badea dărăban, cumpără parte în Clinceni 234.
Badea diacon, fiul popii Lupul, în pricină de rumânire 204.
Badea din Balaci v. **Badea log**.
Badea din Cocorăști, tatăl lui Necula post. (menț.) 244.
Badea din Cojești, mama jupaniței Neaga (menț.) 80.
Badea <din Cojești> mare vornic din Măgurele, familie (menț.) 80.
Badea din Cotești, tatăl lui Lăudat (menț.) 156, 164.
Badea din Detcoi, ~ din Grădiște v. **Badea paharnici**.
Badea din Spăteni, ginerele lui Mfine log. din Dărăști 98.
Badea (Bade), fiul lui Badea log. din Balaci, familie, stăpîn în Cacovți, Grădiștea, Stilpnița ș.a., pricini 92, 120, 126.
Badea, fiul lui Frosin, în pricină pentru Fefelei 324.
Badea, frate cu Cazan stol. și Preda, vinde în Ostra (menț.) 272.
Badea logofăt din Balaci, tatăl lui Barbul post. și al lui Badea (menț.) 92, 120.
Badea logofăt, martor pentru orașul Argeș 241, 245.
 — **Badul**, martor pentru Birca 273.
Badea, martor pentru Bujorani 41.
 — **Bade**, megiaș tocmelnic pentru Sibiceu 94.
Badea, moșneni rumâniți din: Ciulnița, se judecește 42; ~ din Gostavățu 34; ~ din Risipiți, se judecește 50; ~ din Rusinești 34; ~ din Scărișoara 34, 259; ~ din Silişioara 183; ~ din Tomșani și Curteni 149; ~ din Vlădila 300; ~ din Vulpești 149.
 — **Badiul**, nepotul lui Moesi, vinde funie în Bădeni 71.
Badea paharnic din Detcoi, boier hotarnic la Ștefănești 359.
Badea paharnic din Grădiște, soțul Stanei, familie (menț.) 108, 153.

- Badea** postelnic <din Băleni>, fratele lui Udrea banul, slobozește rumâni din Mărcești 235.
 — **Badul** (?) postelnic, martor la Buzău 196.
Badea (Badiul), rumâni din: Brăgărești, încearcă să se judecească 46; ~ din Brețculești, încearcă să se judecească 235; ~ din Bucșani, încearcă să se judecească 81; ~ din Cacaletți 178; ~ din Căldărești 102; ~ din Cepturile 26; ~ din Cirstienești 254; ~ din slobozia Satul Nou 62; ~ din Săcuiani, încearcă să se judecească 235; ~ din Vărăști 278.
Badea, tatăl Tudorei și al lui Frosin, cu parte în Fefelei (menț.) 324.
 — **Bădea**, țigan 23.
Badea, vinde partea sa din Futești m-rii Argeș (menț.) 284, 309.
Badea vornic v. **Badea** din Cojești.
Badea al Budei, megiaș jurător pentru Geamăna 169.
Badea al Mariei (~ Marăi) din Bujorani, martor 41, 237.
 — **Badi** lu Căpățină din Scăiani 283.
Bade Lupu Lădău, martor pentru Cotești 384.
Bae, partea lui în Grădiștea de Jos (menț.) 113.
Baia, sat <Baia de Fier, j. Gorj> 85; probabil același: 317.
Bahne, cneaz rumânit din Nenciulești, în pricină de rumânire 43.
Baico din Găojani, boier hotarnic (menț.) 59, 76.
Baico, moșneni rumâniți din: Comanca 206; ~ din Mogoșăști, slobozit după moartea stăpînului 4.
Bala din Fefelei, se mută cu învoială pe moșia boierească C.
Balaban, rumân din Purcăreni 209, 210.
Balaci v. **Bălaci**, sat.
Balaur v. **Bălaur**.
Balea din Bătiești, vinde ogoare cu pomet 216.
Balea din Brănești, aldămășari 10.
Balea din Crăciunănei, în pricină pentru Viriți, familie (menț.) 108.
Balea din Mătești, megiaș martor 177.
Balea logofăt din Ruși, apoi postelnic, în pricină pentru Bucșani 30, 37, 81; v. și **Balea** post.
Balea, martor pentru Țigănești 249; v. și **Bălan**.

- Balea**, moșneni rumâniți din: Băldăului (Întorsura de Jos) (menț.) 252; ~ din Siliștioara 190.
- Balea** postelnic din Ruși, hotarnic la Cojești 217; v. și **Balea** log.
- Balea** rumâni din: Cacaletți 178; ~ din slobozia Satul Nou 62.
- Balea**, tatăl lui Oana ș.a. care vind în Zgîriați (menț.) 74.
- Balea**, țigan 254.
- Balica** din Maxenu, megiaș, vinde parte 180, 220, 222.
- Balica** medelnicer <din Cepturoaia>, în pomelnicul m-rii Argeș (menț.) 289, 295.
- Balica**, tatăl lui Piele Turcul care vinde la Mănești (menț.) 272.
- Baloe**, **Baloi**:
— **Baloi** v. **Stanciul** lu **Baloi**.
- Baloe**, cneaz rumânit din Tincăbești, pricini de rumânire 82.
- Baloe** (**Baloi**), rumân din Grădiștea de Sus 121, 124.
- Baloescul** v. **Stanciul** **Baloescul**.
- ***Balomirești**, sat <probabil lg. Teiu j. Argeș> 60.
- ***Balomirești**, j. Dimbovița, sat <lg. Găiseni; azi j. Ilfov> 151, 187, 188, 215, 254.
- Balotă**, cumpără ocină în Fundeni 202.
- Balotă** din Treștiani, tatăl Voinii, stăpîn al unui moș (menț.) 253.
- Balotă**, megiaș din Sărățeni 266; vinde parte 356; martor 152, 265.
- Balotă**, rumân din slobozia Sațul Nou 62.
- Baloteasca** v. **Băloțesti**, sat.
- Balși**, sat <j. Romanai; azi j. Olt> 83.
- Balta** cu Păr, baltă la *Băldăului Buiei <Întorsura j. Dolj; 256, 307.
- Baltagi** v. **Răgep** **Baltagi**.
- Ban**, rumân din Vărăști 278.
- Bana**, moșnean rumânit din Siliștioara 183.
- Bana**, țigancă 13.
- Banciul**, țigani 23, 133.
- Banea** din Văcărești, boier hotarnic 217.
- Banu...** din Ciinești (?), martor pentru moștenirea lui Anghel comis 165.
- Banul** m-re v. **Buzău**, oraș.
- Baraghină** v. **Neagul** **Baraghină**.
- Barbat** Micleuș (**Bărbat**), tatăl lui Matei, cumpără parte cu rumâni în Jupînești; casa lui 378.
- Barbă Albă** v. **Ion Barbă Albă**.
- Barbul** v. **Stoica** a **Barbuloi**.
- Barbul** din Borăști, familie, stăpîn în Grădiște și Vîrți (menț.) 108.
- Barbu** din Brădești v. **Barbul** **Brădescul**.
- Barbul** din Fratoșița v. **Barbul** post.
- Barbul** din Grădiște v. **Barbul** post.
- Barbul** din Ivancoți v. **Barbul** pah.
- Barbul** din Jupînești, fiul popii din Corbi, vinde parte cu rumâni 378.
- Barbul** din Măgureni, megiaș martor 322.
- Barbul** din Mănești v. **Barbul** post.
- Barbul** din Mereșani, martor 331.
- Barbul** din Poiana v. **Barbul** post.
- Barbul** din Rogojina, slugă domnească, soțul Dobrei, stăpîn în Ciocadea și Ogrumi 11, 66.
- Barbul** din Săseni, martor 53.
- Barbul** din Turdești, tatăl lui Stanciul, cumpără în Aldești (menț.) 185.
- Barbul**, fiul lui Ivan din Șerbănești, familie, vinde parte în Șerbănești 65.
- Barbul**, martor pentru Bîrca 273.
- Barbul**, megiaș <jurător?> pentru Folești 382.
- Barbul**, megiași rumâniți din: Comanca 221, 366; ~ din Costești 304; ~ din Devesel 274; ~ din Laz 379.
- Barbul** paharnic v. **Barbul** **Brădescul**.
- Barbul** paharnic din Ivancoți, martor 342.
- Barbul** popă din Mogoșești, moștean rumânit, slobozit după moartea stăpînului 4; martor 197; probabil același: **Barbul** popă din Berești, martor 125.
- Barbul** postelnic din Fratoșița, partea lui hotărnicită 176.
- Barbul** postelnic din Grădiștea, fiul lui Badea log. din Balaci, familie; stăpîn în Cacovți, Grădiștea și Stîlpița, în pricină pentru Degerați 90, 92, 120, 126.
- Barbul** postelnic din Mănești, vinde în Tîrbăceni 243, 285; jurător 80, 287; martor 203, 355, 356.
- Barbul** postelnic din Poiana, soțul Neacșei, stăpîn în Halmăj și Scorila 138, 139, 320; martor 176, 348, 371.
- Barbul**, rumâni din: Cacaletți 178; ~ din Crușov 268; ~ din slobozia Satul Nou 62; ~ din Stîngăcea 348.
- Barbul** soțul Dobrei v. **Barbul** din Rogojina.
- Barbul**, tatăl lui Stanciul din Costești, așezat la Zăvideni (menț.) 369.
- Barbul** al lui Căzanu (**Barbul**), martor pentru Cioroiși 248.
- Barbul** al lui Murgul, cneaz rumânit din Caraula 342.
- Barbul** **Brădescul** (**Barbule**) paharnic din Brădești, boier tocmelnic 90; martor 371, semnează zapis 379, 380.
- Barbul** **Gramei**, moșnean rumânit din Laz 379.
- Basarab** v. **Costandin** **Șerban** ~, **Matei** ~ și **Neagoe** **Basarab**.
- Batăr** **Gabor** <Báthori Gabriel>, crai al Transilvaniei, pătrunde în Țara Românească și scoate din domnie pe Radu Șerban 262, 335.
- Bățiște** <Veveli>, dă învățătură pentru facerea unui act domnesc 100.
- Băbeneasca** (**Bebeneasca**), funie la Vulpești <j. Teleorman; azi j. Argeș> 230.
- ***Băbeani**, sat <lg. Mătești j. Buzău>, parte cu roata de moară a lui Radu al Priei, dată m-rii Izvorani; popă 53.

- Băbeni**, sat <Băbeni Oltețu j. Vilcea> 331.
Băbeni, sat <probabil Băbeni Bistrța j. Vilcea> 165.
Băcan din Buzești, martor pentru Orlăndești 54, 56.
Băcălești v. Biclești, sat.
Băciulescu v. Arca Băciulescu.
Bădea v. Bădea.
Bădeasca, partea Bădenilor la Futești <or. Fetești> 309.
Bădeni, sat <j. Săcuieni; azi j. Buzău> 196.
Bădenii, Țigulea și Dumitru, cotropesc parte în Fetești și o vind (menț.) 309.
Bădica, dăruiește Țigan m-rii Clocociov (menț.) 319.
Bădica din Piclești, megiaș dă carte de mărturie 258.
Bădica din Schei, tatăl Mușei (menț.) 169.
Bădica, martor pentru Crasani 227.
Bădicea din Băbeni, megiaș jurător 331.
Bădicean, moșnean rumânit din Devesel 274.
Bădicean, unchiaș din Devesel, martor 277.
Bădilă armaș, tatăl Anei, stăpin în Berendești (menț.) 222.
Bădilă din Cacova de Jos, vinde loc la Valea Strimbă 122.
Bădilă, fratele lui Florea, vinde parte în Ciocade 85.
Bădin, rumân din Grădiștea de Sus 124; vindut fără ocină 167.
Bădis(?), rumân din Căcaleți 178.
Bădițu, tatăl lui Bădis rumân din Căcaleți (menț.) 178.
Băești, sat <j. Buzău> 318.
Băjan popă, vinde ocină în Aldești (menț.) 185.
Băjan, Țigan 23.
***Bălaci**, sat <probabil or. București> 291.
Bălaci sat <Balaci j. Teleorman> 92, 120, 126.
Bălan, aldămașar la vnzare în București 47.
Bălan căpitan <din Săsciori>, tatăl lui Zaroski 128; martor pentru Orlăndești 56.
Bălan din Devesel, tatăl lui Moș, Stan și Costea (menț.) 310.
Bălan din Măgureni megiaș, martor 322.
Bălan, fiul lui Mihăilă, martor pentru Țigănești 251; v. și Balea.
Bălan, moșneni rumâniți, cu părți în Studina, Studinița și Frăsinet 186, 350.
Bălan, rumâni din: Jupinești 378; ~din Nego-ești, se judecește 325; ~din Vărăști 278.
Bălan vornic, martor la Vărăști, semnează 278.
Bălaur, megiaș <jurător?> pentru Folești, semnează 382; probabil același: tatăl lui Oprea care vinde în Cacova 122.
Bălaur, moșnean rumânit din Studina de Jos 186.
Bălaur, partea lui la Mihăești (menț.) 87.
Bălăceanca v. Maria Bălăceanca.
Bălăcești, sat <j. Gorj; azi desființat> 341.
Bălănești, sat <j. Olt> 87, 126.
Bălbosea v. Bolbosea.
Bălcești, sat <j. Gorj> 85.
Bălăcești, sat <j. Vilcea> 331.
***Băldăliu** (Băldealui) j. Dolj, sat <lg. Mărăcinele>, numit înainte Arși; părți vindute de popa Mircea ș.a. lui Stănilă sluger, dăruite m-rii Stănești, pricină de rumânire 286; ~ Buiei, care se chiamă acum Torsura de Jos 307; hotare, oameni din Întorsura de Jos rumâniți de Conda armaș 256, 307; v. și Întorsura de Jos.
***Bâldești**, sat <lg. Lisa j. Olt>, părți vindute lui Tudor mare sluger de Ion ș a. 70.
Băleni, sat <j. Dimbovița> 235.
***Bălești**, sat <lg. Baia de Fier j. Gorj>, loc vindut de Crăciun Boldescu lui Neagoe 85; v. și Curmătura Băleștilor.
Băloteasca, funie la *Stoicești <lg. Chiroiu j. Ilfov> 240.
Bălotescul v. Ivașco Bălotescul.
Bălotesti (Balotiști), sat <Baloteasca j. Dimbovița> 36, 225, 359.
Băltean v. Necula Băltean.
Bălteni (Sf, Niculae, Sf. Paraschiva), m-re <j. Ilfov> a maicăi Anghelina, partea ei la Izvorani și Ștefănești 154, egumen 291; pustiită 80.
Bălteni j. Ilfov, sat în hotar cu Hărești 291; cu baltă, fost al boierilor din Cojești, cumpărat de Hrizea mare log. în pricină cu rumânii fugiți; ars, m-re pustiită 80, 137, 291.
***Bălteni**, sat <lg. Brănești j. Mehedinți; azi j. Gorj> 138.
Bălțatul v. Stanciul Bălțatul.
***Bălțați** j. Prahova, sat <lg. Călinești> 109; vie vindută de Oprea log. lui Palaloga log. 103; parte cu vie vindută de Stanciul lu Baloi lui Hrizea mare vornic 141; vii dăruite de Toader din Vlădeni m-rilor Mislea și Mărgineni 191, 203; ~ de Jos, părți cu livezi cumpărate de Hrizea mare log. de la Dragoslav log. și de la Oprea log. 109; ~ de Sus, j. Prahova, hotare 109.
Băluță v. Radul Băluță.
Băncești sat <Bănceasca; or. Buzău> 196.
***Bănești**, sat <probabil lg. Gura Foi j. Vlașca; azi j. Dimbovița or. Găești> 359.
Bănilă, cneaz rumânit din Caraula 342.
Bărăgăscă v. Fătul Bărăgăscu.
Bărăști, sat <j. Argeș>, parte cu rumâni vindută de Nedelco sluger lui Bratul f. mare comis 268.
Bărbat v. Barbat Micluș.
Bărbăligă v. Crăciun Bărbăligă.

- Bărbăteiu**, moștean rumânit din Scărișoara 370.
- Bărbătei căpitan**, nepotul său Mușat martor la Crasani (menț.) 227.
- ***Bărbătești**, sat <lg. Șotinga j. Dimbovița> 93, 95, 157, 167, 215, 317; Neagoe vinde lui Pană post. jumătate de silește de casă 97, 99; popi din ~ 97, 383.
- ***Bărbătești**, sat <probabil lg. Vulpești j. Teleorman; azi j. Argeș>, Armean din Vulpești se vinde rumân lui Ficra mare log. cu partea lui din hotarul ~ 149.
- Bărbătești**, sat <j. Vilcea> 87.
- Bărboi v. Stan Bărboi**.
- Bărbuceanul**, cneaz rumânit din Caraula 342.
- Bărcoci v. Stan Bărcoci**.
- Bărneș cimpoieriu**, cneaz rumânit din Caraula 342.
- Băruță**, rumân cu delniță în Mușetești 167, 215.
- Bărzilă v. Neagoe Bărzilă**.
- Băsărab, Băsărabă v. Neagoe Basarab**.
- Băsești**, sat <azi Călmățui j. Olt> cnezi rumâniți de Tudor mare sluger, în pricină de rumânire 70.
- ***Bătășani**, sat <lg. Păușeștii de Otăsău j. Vilcea> 51.
- Bătești**, sat <j. Prahova> 287, 291.
- Bătiești**, sat <Vulturești j. Muscel și Pădureț azi j. Argeș>, părți cumpărate de popa Ureche și de fiul său Stoica log. de la Radovan, Balea ș.a; biserică 216.
- Bătișani**, sat <Puești j. Vilcea> 28.
- Bătrini**, sat <j. Săcuieni; azi j. Prahova> 131.
- Bătrînul din Goești**, boier tocmelnic 90.
- Bebeneasca v. Băbeneasca, funie**.
- Belcea din Săseni**, martor 53.
- Belciugata**, sat <Belciugatele j. Ilfov> 217.
- Belciul din Zăblăieni**, tatăl lui Cernica (menț.) 98.
- Beleji (Beliți)**, sat <j. Muscel și Pădureț; azi j. Argeș> 339, 340, 359.
- Benca**, delnița lui la Slănicul de Jos (menț.) 48.
- Benești**, sat <j. Vilcea>, parte cu rumân a lui Stroe din Oteteliș; pricină de rumânire 331.
- Bercea**, cneaz rumânit din Rusinești 34.
- ***Berciugov**, sat <probabil *Belciugov lg. Sohatul j. Ilfov>, partea jupa niței Calea, vindută de soțul ei Tănăsie pah. lui Vintilă vătaf 383.
- Bereasca**, funie la *Ciuricești <lg. Comănița j. Olt> 70.
- ***Berendești**, sat <or. Buzău>, părți dăruite de Ana, fiica lui Bădilă armaș, m-rii Banu 222.
- Berești**, sat <probabil Adunații Copăceni j. Ilfov> 125.
- Berevoești (Berivoești)**, sat <j. Muscel și Pădureț; azi j. Argeș> 48, 276.
- Berilă v. Opre Berilă**.
- ***Berilești**, sat <lg. Bucu j. Ialomița> 266.
- ***Berilești**, sat <lg. Netezești j. Ilfov> 132, 217.
- Berina (Berincă)** logofăt din Bujorari, soțul Caplei, vinde parte cu vecini în Podișor 70; martor 41, 237.
- Berivoe**, vinde parte în Zgirița (menț.) 74.
- Berstea**, moșnean rumânit 41.
- Beșină v. Mircea a lui Beșină**.
- Bezдина v. Bizдина, sat**.
- Bibiști**, sat <Bibești j. Gorj> 176.
- Bica**, moștean rumânit din Scărișoara 370.
- Bidiviul v. Radul Bidiviul**.
- Bilaban v. Oprea al lui Bilaban**.
- Bilciurești sat** <probabil Bilciurești j. Dimbovița> 219.
- Bindea**, cneaz rumânit din Caraula 342.
- Bircii (Bircei)**, sat <j. Gorj>, funie cumpărată de la fiii Cordovoai de Mosora, întărită lui Neagoe ș.a. 85.
- Bircii (?)**, sat 80.
- Birciul**, rumân din slobozia Satul Nou 62.
- ***Biroslăveni**, sat <j. Dolj>, în hotar cu Intorsura de Jos 256, 301.
- Biserica Curvelor (Besérecă)**, top. la balta Săltava <j. Ialomița> 284, 309.
- Biserica Deozi v. București, oraș**.
- Biserica Domnească v. București și Cîmpulung, orașe**.
- Bistrețul, baltă** <j. Dolj>, hotare, parte întărită m-rii Tismană, cu cîrmă și pîrpăr de cară 6, 288.
- Bistrețu**, sat <Bistrița j. Mehedinți> 218.
- Bistrița (Uspenia)**, m-re <j. Vilcea>, ctitor, morminte 304; stăpîină de sate, părți, vii 166, 194, 195, 304, 321; pîrcălab 321; egumen 166, 195, 304; sobor, dă carte de mărturie 166, 194; Mihai Viteazul cu oastea la ~ 304; mențiuni tirzii 213, 277.
- Bistrița, pîriu** <afl. al Jiului> sate pe ~ 144.
- Bistrița, riu** <afl. al Oltului> sat pe ~ 88.
- Biurce v. Borce**.
- Bica**, moștean rumânit din Ciuricești, în pricină de rumânire 70.
- Biclești**, sat <probabil Băcălești j. Olt; azi j. Teleorman>, cnezi rumâniți în pricină de rumânire cu Tudor mare sluger 70.
- Biico**, „moș” în Gemenele (menț.) 345.
- Bildaciul v. Radul Bildaciul**.
- Bildănești**, sat <probabil Bildana j. Dimbovița> 184.

- Bildea, rumân din Ogrumi, în pricină de rumânire 66.
- Bildea (Bilde), vinde parte în Cioroiși 248.
- Bilea din Guzeni, vinde parte cu vad de moară în Aldești (menț.) 185.
- Bilta j. Gorj, sat, hotare; cumpărat cu vecini de Stoica vist., ajuns pe seama domniei, se răscumpără de la domn 143.
- Biltșoara, sat <j. Gorj>, în hotar cu Bilta 143.
- Bintu, fiii lui rumâni din Vărăști (menț.) 278.
- Bira, sat <probabil j. Prahova> 23.
- Biră v. Stanciu ~ și Toader al lui Biră.
- Birca, sat <j. Dolj>, vie părăsită, vindută de Danciul (Stanciul) lui Stoica stegar 273.
- Bircă, moșteni rumâniți din Mogoșești, sloboziți după moartea stăpînului 4.
- Bircă postelnic din Cojești, familie, stăpîn în Bălteni (menț.) 80.
- Birda, Birdea v. Vladul ~ și Radul Brădeca.
- Birga, rumân din slobozia Satul Nou 62.
- Birja, rumân din slobozia Satul Nou 62.
- Birnășcul v. Neagoe Birnășcul.
- Birsan vornic, martor pentru Virleți, semnează 115.
- Birșești lingă Ruda, sat <j. Argeș; azi j. Vilcea>, parte schimbată de Tudosie Rudeanu cu fratele său Tudor sluger 70.
- Birșești (Birsăști), sat <j. Vilcea> 16, 41.
- Birzea (Birza), cnezi rumâniți din: Rusinești 34; ~ din Tîncăbești, pricini de rumânire 82.
- Birzea, vinde parte cu vie în Flocoșani (menț.) 272.
- Birzești, sat <or. București>, pe verso unui document pentru Văcăreștii de Jos 362.
- Birzoglra, girlă în hotarul bălții Bistreț <j. Dolj> 6, 288.
- Bizdina (Bezdana), sat <j. Dolj> 176, 335, 379, 380.
- *Blagodești, sat <lg. Lunca j. Ialomița> 77, 167, 266, 356.
- *Blaj, m-re <or. Tîrgoviște> 78.
- Blendea (Blânde, Blende), țigan 90, 92, 120.
- Blenzele, top. la *Piatra <lg. Piersica j. Ialomița> 110.
- Boba, moștean rumânit din Ciuricești, pricină de rumânire 70.
- Boba, țigancă boierească 237.
- Bobce, cneaz rumânit din Nenciuiești, pricină de rumânire 43.
- Bobe, megiaș din Drăgănești, dă carte de mărțurie pentru Zeletin 258.
- Bobș, rumân din slobozia Satul Nou 62.
- Bobșii, sat <or. București>, în hotar cu Glina 119.
- Bobilcă din Boteni, martor 71.
- Bobolea din Mătești, megiaș martor 177.
- Boca v. Radul Bocăi.
- Boca diu Făurei, hotarnic 76.
- Bochici, țigan 3.
- Bodea, cneaz rumânit din Ciulnița, se răscumpără 42.
- Bodin din Maxenu, martor 220, 222.
- Bodin vâtaf, tatăl lui Ion comis din Paia, în pricină pentru satul Corzi (menț.) 308.
- Bogații de Jos, ~ de Sus, sate <j. Dîmbovița> 231.
- Bogdan din Mărăcinenii de Sus, martor 53.
- Bogdan, fiul lui Păduș vâtaf, martor la Rășpopi 281.
- Bogdan, megiaș din Maxenu, fiul lui Neagoe Șupitul, vinde parte m-rii Banu 180, 220, 222.
- Bogdan, moșneni rumâniți din: Laz 379; ~ din Tîncăbești, pricini de rumânire 82; ~ din Zorilești 173, 174.
- Bogdan, rumâni din : Cacaletși 174; ~ din slobozia Satul Nou 62.
- Bogdan vornic mare, dăruiește părți cu rumâni din Prislop m-rii Codmeana (menț.) 63.
- Bogdanul alu Cirstei, martor pentru Cioroiși 248.
- *Bogoroi, sat <probabil j. Gorj> 85.
- Bogoslav, rumân din slobozia Satul Nou 62.
- Bogza v. Radul Bogzâi.
- Bohanu v. Buhaiu, sat.
- Boișeac, rumân din slobozia Satul Nou 62.
- Boica șetrar din Șoplea, tatăl lui Pavel postelnic, familie (menț.) 54.
- Boicea (Bonce, Boncea, Buicea) din Beleți, tatăl lui Pătru 339, 340; martor pentru Țigănești 249,250.
- Boișoară (Buișoara), sat <j. Argeș; azi j. Vilcea> 104; în hotar cu Bumbestii 361.
- Boja v. Stoica al lui Boja.
- Bojor, cumpără parte în Bojorani (menț.) 237.
- Bojorani (Bojurani) j. Vilcea, sat <Bujoreni> 36; părți dăruite și vindute de popa Ghinu lui Sima log. 41; părți cu vie cu vinărici vindute de Drăgana, Pria, Dumitru Damian ș.a. lui Stanciul log; rumâniri; popi 237.
- Bolbosea (Bălbosea, Bolbosi) stolnic, martor pentru Slănicul de Jos 48, semnează 276.
- Boldea v. Stănilav Boldea.
- Boldea, rumân din Găvănești 317.
- Boldescul v. Crăciun Boldescul.
- *Boldorogești j. Elhov, sat <lg. Tămădău> al m-rii Plumbuita; scutiri, imunitate 200.
- Bolea, rumân din Clejani 244.
- Bolfe, moșnean rumânit din Scărișoara 259.
- Boli v. Tudor Boli.
- Bolotiști v. Bălotestși, sat.
- Bolovan din Titești, martor 104.
- Boncea v. Boicea.

- Bonchiciu**, cu parte la Sămara 255.
Bondăr v. Tudor Bondăr.
Bonea v. Bunea.
***Bonfești**, sat <Mircești j. Ilfov>, Dumitru Dudescul vist. volnicit să stăpânească în ~ 12.
Bora (Borra), sat <or. Slobozia>, partea lui Zlate dăruită de Dragomir cel bătrîn lui Dumitru Dudescu al doilea vist. 270; vindut de Ivașcu vornic din Golești lui Alexandru <Mircea> voievod 293.
Borâscul, sat <j. Gorj>, parte cu rumân a lui Staico post.; pricină de rumânire 73.
Borâști, sat <probabil Boroșteni j. Gorj> 108; cumpărat de Mihai Viteazul de la jupînesele Mara și Dumitra și dăruit lui Stoica vist., dăruit de Radu Mihnea lui Mihai clucer Țintăreanu, reluat de Alexandru Iliș pe seama domnească 129.
Borcan v. Pătru Borcan.
Borcan, judec din Deveselul, pierde partea sa din heleșteu pentru gloabă domnească 315.
Borcea v. Mihail al lui ~ și Stanciul Borcei.
Borcea, cnezi rumâniți din Ciulnița, se răs-cumpără 42.
Borcea din Bujorani, martor 237.
Borcea din Topoloveni, logofăt, învoiește săteni pe părțile sale din Fefelei și Scurteasca (vornic) C; jurător 80, 217; martor 128, 187, 188, 254.
Borcea (Borce, Biurce), fiul lui Vlădan, în pricină cu Anania ș.a. pentru părți în Muscel și Sibiceu 94, 118, 123, 127, 131.
Borcea popă clisear de la Biserica Domnească din București; scutit de dări și slujbe cu casa sa 261; martor 111, 132, 184, 270.
Bordea v. Cîrstea Bordea și Poiana Bordei.
Bordoșani, sat <Bordușelu j. Ialomița>, hotare, rumânit de Stoica mare vist.; se răs-cumpără de la Gavril Movilă, apoi și de la Alexandru Iliș 110.
Bordușani, sat <probabil j. Ialomița>, parte cu baltă și vecini a jupînesei Daria cumpărată de Socol pah. din Cornățeni 134.
Boroghină v. Neagul Boroghină.
Boruzu cimpoieru, cneaz rumânit din Caraula 342.
Boșa, rumân din Cacaletți 178.
Bota v. Dosul lui Bota.
Boteanul v. Stoica Boteanul.
Boteni, sat <probabil j. Dîmbovița> 287, 291.
Boteni j. Vlașca, sat <Naipu; azi j. Ilfov>, părți cumpărate de Andronie post. de la Radu dorobanțul, Badiul și Vladul 71, 302.
Botoe, moștean din Risipiți, pricină de rumânire 50.
Botoroageasca, funie la *Ciuricești <lg. Comănița j. Olt> 70.
Botușa, rumân din slobozia Satul Nou 62.
Botușan v. Necula Butușan.
Botușariul, rumân din slobozia Satul Nou 62.
Boța, moșteni rumâniți din: Polovine 300; ~ din Vlădila 300.
Boziiani, sat <Bozieni j. Săcuieni; azi j. Prahova> 10.
Bradu-Clocotici v. Clocotici, sat.
Braia, se vinde rumân în Siliștioara, neavînd ocină 190.
Braloștița, sat <j. Mehedinți; azi j. Dolj>, în hotar cu Salcea 91.
Bran v. Poiana lui Bran, sat și Valea lui Bran.
Bran, moșnean rumânit din Comanca 193.
Bran popă din Budoiu, martor 85.
Bran, rumâni din: Cîrstienești 254; ~ din slobozia Satul Nou 62.
Branco, tatăl lui Brat care se vinde rumân la Stolniceani 70.
Brașov, cetate, oraș; drumul Brașovului 18; brașovean <din Șchei> cumpără loc de stînă în Țara Românească 271; boier pribeag la ~ 262.
Brașov logofăt din Pătrărești, scrie zăpis 285.
Bratco, megiaș jurător pentru Geamăna 169.
Bratul comis, f. mare comis <din Rumcenii>, soțul jupînesei Neacșa 313; stăpîn în Uești, Bărăști, Drăgoești ș.a. 116, 268, 313; hotarnic, tocmelnic 30, 76.
Bratul (Bratu) din Țigănești, tatăl lui Dumitru (meș.) 249, 340.
Bratul grămătic, din clirosul Bisericii Domnești din București, scutit 261; martor în cartea județului 132.
Bratul, martor pentru Ibănești 158.
Bratul (Brat), moșneni rumâniți din: Apele Vii 290; ~ din Stolnicei 70; ~ din Studina, cu părți în Studinița 351; ~ din Tincăbești, pricini de rumânire 82; ~ din Vlădila 300.
Bratul popă din București, tatăl lui Marco log., familie (meș.) 32, 343; cu loc de casă în București 111.
Bratul, rumâni din: Căldărești 102; ~ din slobozia Satul Nou 62.
Brădășești j. Argeș, sat <Brătășești>, luat prin schimb de la Dumitru pîrcălab din Cepturoaia de Neagoe Basarab și dăruit m-rii Argeș; întors nepoților lui Dumitru pîrcălab 289, 295.
Brădea v. Radul Brădea.
Brădescul v. Barbul Brădescul.
Brădești, sat <j. Dolj> 90, 379, 380; în hotar cu Halmăjul 138.
Brădiceni, sat <j. Gorj>, în hotar cu Bilta 143.
***Brădițenii j. Argeș**, sat <lg. Jiblea; azi j. Vilcea>, îndatoriri și scutiri pentru șoimi 327.

- Brădițanol v. Stanul Brădițanol.
- *Brăgărești (Bregărești) j. Prahova, sat <probabil Puchen>, rumânit de Nica mare log., întărit lui Preda post.; fiii lui Vlațul Bruzdoe în pricină de rumânire 46; pircălab 141.
- Brăila, raia, fugari din ~ 7.
- Brăilă din Drăgoiani, jurător 69, 73.
- Brănești, sat <j. Mehedinți; azi j. Gorj> 348.
- *Brănești, sat <lg. Jugureni j. Săcuieni; azi j. Prahova> 10, 169.
- Brăniștari (Brăneștari, Brăniștaru) j. Vlașca, sat <azi j. Ilfov>, cu vii; cnezi rumâniți de Dumitru vornic, iertați după moartea sa 197; ~ de la Măgură, rumâni se, răs-cumpără de la Dumitru vornic 125.
- Brătășești v. Brădășești, sat.
- Brătești (Brătiești) j. Prahova, sat 54, 56; de moștenire al jupaniței Elina din Stăncești, parte vindută lui Radu log., răs-cumpărată de Iancu căpitan, soțul Elinei 267.
- Brătian, cneaz rumânit din Nenciu-lești, se răs-cumpără, pricină de rumânire 43.
- Brătiani, sat <Brădulețu j. Argeș> 252, 254, 356.
- Brătîlă, moșnean rumânit din Scărișoara 259.
- Brătîlă, moșnean din Risipiți, pricină 50.
- Brătivoe v. Giura a lui Brătivoe.
- Brebeni, top. probabil la Stoenști <j. Vlașca; azi j. Ilfov> 181.
- Bregărești v. Brăgărești, sat.
- Breghidi v. Stanciul Breghidi.
- *Brețculești, sat <probabil lg. Băleni j. Dimbovița>, întărit cu vecini m-rii Panaghia, dania lui Udrea banul 235.
- Brezoi v. Gherge Brézoei.
- Brézoae (Brézoe), sat <Brezoaia j. Ilfov> 207, 329.
- Bria (Briiu), țigani boierești 23, 254.
- *Brînceni, sat <lg. Jegălia j. Ialomița> scutit al m-rii Dealul, în hotar cu Satul Nou 62.
- Brîncoveni (Uspenia), m-re <j. Romanița; azi j. Olt>, dăruită de jupanița Calea 3.
- Brîncoveni, sat <j. Romanița; azi j. Olt> 3, 45, 98, 256, 276, 307, 354, 379.
- Brînză, Brînzea v. Stoica Brînză și Radul Brînzea.
- Brînzeșu v. Grumazul lu Brînzeșu.
- Broștea, rumân din Prișeaca, în pricină de rumânire 70.
- Bruzdoe v. Vladul Bruzdoe.
- Buciumaș, tatăl lui Paraschiva și Lupul vecini din Tîmburești (menț.) 270.
- Buciumeanul v. Cirstea Buciumeanul, log.
- Buciumeni, sat <probabil c. Buftea j. Ilfov> 26, 80, 285, 306.
- Buciumi, top. la Neagrași <j. Vlașca; azi j. Argeș> 77.
- Bucov, sat <j. Săcuieni; azi j. Prahova> 36, 124.
- *Bucovăț lângă Curtișoara, sat <j. Olt>, părți cumpărate de la mai mulți de Stan Cremenariul și vindute lui Tudor sulger 70.
- Bucșani, sat <j. Dimbovița> 167; probabil același: 111.
- Bucșani j. Vlașca, sat <azi j. Ilfov> 21, 22; hotare 30, 37; părți cu rumâni vindute de Balea post. lui Andrei f. mare log., cumpărate de Hrizea mare log., pricini de rumânire 30, 37, 81; biserică 37; ~ de Jos, rumânit de Andrei mare log., cumpărat de Hrizea mare log. 30, 37; partea lui Dumitrașco f. mare vist., rumân fugit 135.
- Bucșani, sat 356.
- Bucșe, aldămașar, la București 47, 112.
- Bucu, sat <j. Ialomița> 266.
- Bucur, cneaz rumânit din Caraula 342.
- Bucur, de pe moșia m-rii Bistrița, se dă drept moșnean din Siliștioara și se vinde rumân 321.
- Bucur, rumân cu delniță din Mușetești 187, 215.
- Bucureasa v. Staico al Bucuresei.
- București, oraș, oraș domnesc, cetate de scaun: sate și locuri din jurul orașului 262; Greci și Grozăvești 114, 377; crucea lui Ișțfan, palanga lui Sinan 182; ogor pe ocina orașului 32; curtea și biserica domnească 261; ciu-tăria și livada domnească 301; loc și mori domnești 301, 343; mahalale 112, 161; biserica și mahalaua popii Anghel 111, 161; ulițe și poduri 132, 184, 343; Ulița turcilor 105; case, locuri de case 35, 47, 60, 112, 161, 239, 254, 270; prăvălii, locuri de prăvălii 35, 105, 107, 111, 132, 146, 343; pivnițe 35, 36, 132, 161, 239; negustori (cupeți) 35, 47, 146, 239; cizmar 99; cojocari 146, 232, 239, 316; croitor 35, 239; doctor 146; luminărar domnesc 184; meșter de mori 30; șelari 35; tăbăcari 112; zugrav 239; dări 182; județul, pîrgarii, sfatul orașului, bătrîni orașului 105, 132, 146, 184, 239, 261, 270; călărași 112, 177, 239; dorobanț 184; iuzbașă 155; roșu 239; trîmbiceri 184; biserici si m-ri:
- Biserica de Jurămint, > Sf. Dumitru>, boieri jură în ~ 80;
- Biserica Deozi <probabil cea din Bucu-rești>, popă 240;
- Biserica Doamnei Maria <din Piața de Flori>, pustiită 343;
- Biserica Domnească (Eunavestire), dăruită cu locul Bisericii Doamnei Maria și locuri de prăvălii 343; scutire acordată preoților, diaconilor și grămăticilor din cliros 261;
- Biserica Ghiurmei banul 239;

- Mihai Vodă** (Sf. Nicolae), în pricină cu rumâni săi din Ciocănești 39; pivniță 35; probabil aceeași: părțile ei în Izvorani și Ștefănești 154;
- Radu Vodă** (Sf. Troiță) din jos de București, din București; ctitori, morminte 72, 114, 182, 262; sate, baltă, mori 25, 59, 76, 114, 262, 293, 295, 301, 354; scutiri pentru satul de vatră 182; vama de la ocne 72; locuri și prăvălii 105, 107, 182; egumeni 105, 114, 262, 293, 354; arșă și rezidită 72, 262; probabil aceeași: biserica lui Mihnea voievod 111;
- Sf. Gheorghe Vechi, egumen 119; școala domnească slovenească (menț. tirzie) 21, 313; Stelea 184; egumen 377;
- popi, diaconi, dascăli 21, 30, 35, 105, 111, 112, 132, 146, 177, 184, 261, 270; grămăticii 54, 261; doctor 146;
- mențiuini tirzii: școala domnească 21, 55, 181, 272, 313; ~ de la Colțea 145, 244; cancelaria Mitropoliei 226;
- ispravnici de scaun lăsați la ~ 88; cetate de scaun, acte domnești scrise în ~ : passim; carte dată de boierii jurători în ~ 87; acte particulare scrise în ~ 10, 68, 83, 97, 113, 115, 156, 173, 177, 187, 188, 199, 219, 228, 229, 236, 239, 252, 256, 257, 259, 268, 274, 277, 290, 300, 310, 320, 323, 326, 330, 350, 366—368, 370, 371.
- Buda v. Badea al Budei.**
- Budea** din Șerbănești, martor 65.
- Budeasa**, sat <j. Argeș> părți schimbate între fiii lui Ivan mare log. din Ruda 70.
- Budeni** (Budéni), sat <j. Vlașca; azi j. Ilfov> 197, 367, 368.
- Budescul v. Stoica Budescul.**
- Budiști**, sat <Budești j. Vilcea> 331.
- Budoescul v. Pătru Budoescul.**
- *Budoiu**, sat <lg. Sinești j. Vilcea> 85.
- Buduroaea**, țigancă 23.
- Buești**, sat <j. Ialomița>, parte vindută de Radul lui Dumitru Dudescu al doilea vist. 254.
- *Buhaiu** (?), sat <*Bohanu, Urzica Mare j. Dolj> în hotar cu Băldăului lui Buici 256, 307.
- Buia v. Băldăului**, sat.
- Buia**, moșnean rumânit din Siliștioara 183.
- Buia**, vinde parte în Aldești 185.
- Buica**, soția lui Dumitru pîrcălab din Cepturoaia, familie; reia satele Dobroții, Idomirești ș.a. dăruite m-rii Argeș (menț.) 289, 295.
- Buicea v. Boicea.**
- Buicești**, sat <j. Olt>, cumpărat de Tudosie mare log. de la Mitrea, întărit lui Tudor mare sluger Rudeanul 70.
- Buișoreni v. Boișoară**, sat.
- Bujoreni v. Bojorani**, sat.
- Bul v. Radul Bul.**
- Bulboasa v. Bolbosea.**
- *Bulbuceni**, sat <probabil lg. Cornățelu j. Dimbovița> 167.
- Bulea v. Radul Bulea.**
- Bumbre**, cneaz rumânit din Caraula 342.
- Bumbuești**, sat <j. Argeș; azi j. Vilcea> în hotar cu Boișoara; parte vindută de Rădei din Clocotici și de Toma lui Martin din Titești 361.
- Buna**, martor pentru Flămînda 136.
- Buna**, soția lui Bădilă armaș, în pomelnicul m-rii Banu 222.
- Buna**, țigan 254.
- Bunea**, Bonea:
- Bunea v. Stoica al Bunei.**
- Bunea**, cneaz rumânit din Rusinești 34.
- Bunea** din Scurtești, tatăl lui Vladul Rădiche (menț.) 254.
- **Bonea**, martor pentru Stroești 360.
- Bunea**, vinde parte cu vie și livezi din Grădiștea de Jos (menț.) 113, 147.
- Bunea Vilcul** (Bunea) logofăt din Orbeasca <~ Grădișteanul>, fiul lui Vilcul log. 4, 124, 242, 317; fiu vitreg al lui Dumitru Zemțea vornic din Mogoșești, stăpîn în Grădiștea 113, 147, 219, 367, 368; log. de vistierie 121, 124; scrie act domnesc 4; martor 124, 268, 317, 323, 326, 349, 350, 363—366, 370, semnează 121, 236, 242, 252, 274, 277, 278, 290, 300, 310, 330, 344;
- eroare: mare log. 323.
- Bunești**, sat <j. Vilcea>, vie și pomi vinduți de Vladul și Preda lui Andrei 51.
- Burduci v. Radul Buzduci.**
- Burdușani v. Bordușani**, sat.
- Burète v. Dragomir Burète.**
- Burniğițul**, curătura lui la Fratoștița 176.
- Bustea**, rumân din Căldărești 102.
- Buta** logofăt din Tîncăbești, jurător 80.
- Buta** (Budea), tatăl lui Cîrstea, vinde parte în Dobrești (menț.) 172, 207.
- Butești**, sat <j. Vlașca; azi j. Teleorman> 215, 242, 368.
- Butlaanu**, martor pentru Fefelei C.
- Butușan v. Necula Butușan.**
- Buurăluț v. Stan Buurăluț.**
- Buvăile v. Gheorghe Buvăile.**
- Buzalău v. Dragotă Buzalău.**
- Buzăianul**, moșul lui Nicoarcă, partea lui în Rășpopi (menț.) 281.
- Buzău**, județ, sate din ~ 101, 102, 177, 220, 222, 254, 295, 318.
- Buzău**, oraș 332; m-rea Banul (a lui Andronie vistier, Blagoveștenia) din jos

de orașul ~ ; închinată la m-rea Drușca 222; stăpină în Berendești, Mușcelul Sărâții și Maxin, egumeni 180, 220, 222; vad de moară 196;

Episcopia, arșă și stricată 7; scutiri, poslușnici, țigani 7, 205; mertic dat de popii și diaconii din eparhie 303; episcopi 7, 180, 220, 222, 280.

Buzău, riu, matcă, sat pe ~ 318; vad de moară 196.

Buzduci v. Radul Buzduci.

Buzescu, Buzescul v. Preda~, Radu~ și Stroe Buzescu.

Buzești (Buzueștii), familie, stăpînește în silă satul Risipiți (menț.) 50; în pricină pentru Voinigești 108.

*Buzești (Buzuești), sat <lg. Finta j. Dimbovița> 54, 56.

Buzianul v. Stanciul Buzianul.

Buzinan vistier, f. mare vistier, familie, stăpin în Hamzăști și balta Amarul 279; f. mare comis 30, 37; jurător 87; martor 30, 41, 82, 86—88, 109, 161, 183, 186, 189, 193, 199, 206, 215, 222, 244, 254, 259, 268, 318, 356, semnează 68, 87, 173, 174, 178, 252, 362.

C

*Cacaleți, sat <lg. Cotmeana j. Argeș> al m-rii Codmeana; rumâni fugiți, întorși 209, 210.

*Cacaleți din malul Oltului, sat <probabil lg. Isbiceni j. Romananți; azi j. Olt>, cumpărat cu păduri, vii și rumâni de Necula mare vist. de la Preda f. mare sluger 178.

Cacaleți, sat <Castranova j. Romananți; azi j. Dolj> 277; pîrcălab 257.

*Cacaleți, sat <lg. orașul Ocnele Mari j. Vilcea> 237.

Cacotă v. Stan Cacotă.

Cacova de Jos j. Vilcea, sat <Piscul Mare>, părți cumpărate de popa Stan de la Bădilă ș.a. 122; Cacova de Sus 122.

Cacovți (Cacovțe, Cocolie), sat <Cacoți, Izvorălu de Jos j. Mehedinți>, lăsat de jupanița Stanca m-rii Jitianu, reluat de fiii lui Badea log. din Balaci 90, 92, 120.

Calciu din Argeș, martor pentru Clocotici ș.a. B.

Calciul portar, martor pentru Viani 254.

Calea, în pomelnicul m-rii <Banu> (menț.) 22.

Calea jupaniță <din Brincoveni>, dăruiește țigani m-rii Brincoveni 3.

Calea jupanița lui Dumitru mare vornic, mama lui Stoica spăt., cumpără în Cepturile (menț.) 26.

Calea jupanița lui Tanasie pah. din Bărbătești, cu zestre în Berciugov 383.

Calea jupanița, mama Neacșei, soacra lui Pîrvul log. din Ruda 171.

Calea Cerbului, top. la Negrași <j. Vlașca; azi j. Argeș> 77.

Calen, Calin v. Călin și Neagoe a lu Calen. Caloian Stagazi, cumpără o prăvălie din București 146.

Calotă armaș, f. mare armaș din Popești, martor 41, 98, 187, 188, 199, 244, 252, semnează 290.

Calotă, cnezi rumâniți din: Comanca 366; ~ din Rusinești 34.

Calotă, fiul lui Palaloga log. <din Cimpina>, vinde rumân 356.

Calotă, fratele lui Cirstea 282.

Calotă postelnic din Cocorăști <fiul lui Vlad banul>, jurător 26.

Calotă postelnic, fiul lui Hamza ban din Pîrțiani, fratele lui Stanciul, în pricină pentru Polovragi 337, 340.

Calotă, rumân din Brăgărești, în pricină de rumânire 46.

Canea, vinde parte cu vie și livezi din Grădiștea de Jos (menț.) 113, 147.

Cantimir <Mîrza> pașa 47.

Caplea, fiica lui Cirstea log. din Uești, familie, în pricină pentru Drăgoești, Ciofringeni ș.a. 313.

Caplea, fiica lui Lepădat log., inzestrată în Orlăndești (menț.) 56.

Caplea jupaniță, fiica lui Manea din Timburești, stăpină în Podișor și Ulița 70.

Caracal, <oraș> Mihai Viteazul la ~ 129.

Caragan v. Vlad Caragan.

Caragea v. Ianache mare post.

Caraiman popă, martor la Răspopi 281.

Caraula j. Mehedinți, sat <azi j. Dolj>, în hotar cu Cucuiați 247; parte din megiași rumâniți de Mihai clucer din Coțofeni 247, 342; popă 247.

Carășute v. Mihaiu Carășute.

Carca vornic din Sărata, jurător 26.

Casa lui Șuia, top. Ja Cacova <Piscul Mare j. Vilcea> 122.

Cașotă, rumân din slobozia Satul Nou 62.

Cașotin v. Radul Cașotin.

Catalina, Cătălina:

Catalina <băneasa, soția lui Radu Buzescu>, mama Marei, în pricină pentru Risipiți (menț.) 50.

Catalina jupaniță, soacra lui Vlaicul comis <din Izvorani>, în pricină pentru Ștefănești (menț.) 100.

- Catalina maica, fiica lui Badea mare vornic din <Cojești>, mama monahiei Anghelina, familie (menț.) 80.
- Cătălina (Călină), vinde parte din Vulpești nepotului său Marco (menț.) 228, 230.
- Catana, aldămașar pentru loc de casă din București 47.
- Catargiul v. Ianache Catargiul.
- Cautea, top. la Bordoșani <Bordușelu j. Ialomița> și Posmagul 110.
- Cazan v. Căzan.
- Căciulat din București, dăruit cu casă în Mătești 177.
- Căiné (?), sat 47.
- Căldărășanca v. Tudora, Thiodora Căldărășanca.
- Căldărești, sat și plasă la *Groșanii Trifului <j. Buzău>, întărit lui Antonie cămăraș 101; părți cumpărate de la Voico log. 102.
- Căldărășani (Căldărășani), sat <c. Grădiștea j. Ilfov> 80, 215, A.
- Căliman, martor la vînzare din Stroești 360.
- Călimănești j. Vilcea, sat <oraș>, popă 211; ~ Cozii, cu scutiri și imunități, îndatoriri pentru întreținerea drumului, pentru șoimi 327, 381.
- Călin, Calin...:
- Calin cel bătrîn, martor pentru danie în Voineasa 211.
- Calen din Sibiceu, megiaș tocmelnic 94.
- Călin din Văleni, megiaș 356.
- Călin (Calin), moșneni rumâniți din: Băcălești, în pricină de rumânire, bătut în divan 70; ~ din Comanca 206; ~ din Gostavățu 34; ~ din Mierlari, se răscumpără 110; ~ din Negrași 77, 252; ~ din Răuzești 252; ~ din Studina de Jos 186, 229.
- Călin popă din Drăgoești, scrie zăpis 372.
- Călin, rumân din Clejani 244.
- Calin, tatăl lui Stan cneaz rumânit din Tîncăbești 82.
- Călina v. Cătălina.
- Călinești, sat <j. Prahova> 141; în hotar cu Bălțații de Jos 109.
- Călmățui, rîu <Călmățui Mare în j. Buzău> 101.
- Călmățui, rîu <j. Teleorman> 108.
- Călmățui, rumân din slobozia Satul Nou 62.
- Călugăreni, sat <j. Săcuieni> azi j. Prahova > 26.
- Căluul de la Cepturoaia (Sf. Nicolae), m-re <j. Romanați> azi j. Olt>, dăruită de Radul clucer Buzescu cu satul Răbegi; egumen 226.
- Căpățînă v. Badi lu Căpățînă, Gheuca ~ și Stan Căpățînă.
- Căpîntene, sat <c. Florești j. Dolj> azi j. Gorj> 176.
- Căpreni, sat <j. Dolj> azi j. Gorj> 85, 256.
- Căptar <Radu ~ post.>, tatăl lui Stroe și al lui Nedelcu (menț.) 119.
- *Cărămidești, sat <lg. Brezoaiele j. Ilfov> 329.
- Cârpeniș, sat <j. Gorj> 11.
- Căscioarele (Vovedenia), m-re <j. Vlașca> azi j. Ilfov>, ctitori; închinată m-rii Pantocrator; egumen 225.
- Cătană călăraș, martor în București 112.
- Cătălina v. Catalina.
- Cătărămă v. Dobre Cătărămă.
- Cătuș j. Dimbovița, sat, părți cu vad de moară vindute de Mitrea și Stana lui Radul log. 356.
- Căteua v. Măgura Cătelei.
- Căzan, Cazan:
- Căzanu v. Barbul ală lu Căzanu.
- Căzan (Cazan) din Sărăreni, megiaș 266; vinde parte 152, 326; martor 75; dă carte de măturie 265; semnează 75, 152.
- Căzan din Văcărești, cumpără parte din Clin-ceni 234.
- Căzan, fiul lui Văsiu din Sulari, rumânit 371.
- Căzan, fratele lui Vladul, întărit în Ogrezeni 22.
- Cazan, martor 317.
- Căzan, rumâni din: Bucșani 81; ~ din Vărăști 278.
- Căzan (Cazan) stolnic, fratele lui Badea și Preda; înfrățește pe Dan vist. în Ostra (menț.) 272.
- Căzânești, sat <j. Olt> 158.
- *Căzânești j. Vlașca, sat <lg. Bucșani> azi j. Ilfov>, în hotar cu Bucșani 30, 37; părți cu mori, dîrstă și livezi în Babele vindute de Mihăilă lui Pavlache mare comis 44, 145.
- Celeiul j. Romanați, sat <azi j. Olt>, în hotar cu Siliștioara; al m-rii Bistrița, pricină de rumânire 321.
- Cenușe v. Oprea Cenușe.
- Cepari, sat <j. Argeș> 313.
- Ceplea (Ciaplea, Ciple), sat <j. Gorj> 66, 90, 341, 348.
- Cepturele (Ceptura, Cepturili), sat <j. Săcuieni> azi j. Prahova> 279; parte și vie a lui Avram log. 10; partea lui Stoica spătar 26.
- Cepturoaia (Cepturoaie, Cipturoaie, Cipturoaia), sat <j. Romanați> azi Iancu Jianu j. Olt> 289, 295, 320, 322, 342, 379; m-rea Căluin de la ~ 226.
- Cerătul v. Măgura Cerătului.
- Cerbul v. Calea Cerbului.
- Cernaia, sat <j. Mehedinți> 348.
- Cernat logofăt din Puținei, martor 102, 318; probabil același: Cernat... 196.
- Cernat, moșneni rumâniți din: Rusinești 34; ~ din Scărișoara 259; ~ cu părți în Studinița, Frăsinet și Studina 350.
- Cernescul v. Stanciul Cernescul.
- Cernețul (Cernețu) j. Mehedinți, sat <Cerneți>, cu drept de slobozie, cu ruptoare pe cap de locuitor 91; popă 218.

- Cernica armășel, vinde loc de casă în București (menț.) 112.
- Cernica, fiul lui Belciu din Zăblăiani 98.
- Cernica, moșneni rumâniți din: Comanca 206; ~ cizmar din Comanca 206; ~ din Vulpești 149; ~ din Zorilești 173.
- Cernica, rumân din slobozia Satul Nou 62.
- Cernica (Cirnica) vornic mare (menț.) 49; soțul Cheajnei, tatăl Neașei, cumpără satul Glina și prăvălii în București 119, 132; rumânește satul Aniniș, în pricină pentru vama ocnei de la Ghitioara 72; ctitor al m-rii Cernica 132, 328; hotarnic 59, 77.
- <Cernica> (Grădiștea de lângă Săcuiani, m-rea Cernicăi vornic, Sf. Nicolae), m-re <or. București>, ctitori, închinare 132, 328; prăvălii în București, egumen 132.
- *Cetățelele j. Ialomița, sat <lg. Grivița> al lui Enachi <Caragea> f. mare post., pustiit de tătari, scutit cu ruptoare 168.
- Cheajna jupanița lui Cernica mare vornic, jură 119.
- Chef, tatăl lui Gherghie Turcul cu ocină în Varnava (menț.) 78.
- Cheojdu, sat <j. Săcuieni; azi j. Buzău>, parte dată de Stanca <fiului său> Stoica 258.
- Cherana, rumân din Vărăști 278.
- Cherața jupaniță, mama lui Leca <Racotă> mare agă, vinde Tincăbeștii (menț.) 27, 82.
- Chero, tatăl lui Sima cămăraș 335.
- Chiciul, alege parte la Stoicești 240.
- Chicul din Pașea, martor pentru vinzare în Fistic și Popești 133.
- Chira jupaniță, fiica Stanei și mama Calei (menț.) 383.
- Chieranci v. Dragomir Chieranci.
- Chirca, țigani 191, 203.
- Chirică, fiul Neașei, în pricină pentru Grădiștea și Viriți 108.
- Chiriac, rumân din Vărăști 278.
- Chiril <III Lucaris>, patriarh de Constantinopol, dă carte de blestem 377; fost de Alexandria, în Țara Românească (menț.) 30, 37.
- Chiriță, dascăl slovenesc (mențiuni tirzii) 55, 145.
- Chisar paharnic din Ruda, martor, semnează 93.
- Chisar postelnic din Păulești, jurător 324.
- Chisar postelnic din Sărăcinești, nepotul lui Anghel comis, frate cu Vlad log., vinde parte din Iaroslăvești, în pricină pentru Mihăești, Gemeni ș.a. 87; martor 254.
- Chisar postelnic din Tătulești, aldămășar 10.
- Chisar vornic mare <din Leotești>, nepoata sa revendică satul Greci (menț.) 114.
- Chișca v. Stan Chișca.
- Chișești sat <j. Dimbovița; azi j. Argeș> 231.
- Ciopea v. Ceplea, sat.
- Cilibi v. Ahmat Cilibi Sulacul.
- Cincea, megiaș rumânit cu părți în Studinița, Frăsinet și Studina 350.
- Ciocadea (Ciocade), sat <j. Gorj> 66; părți stăpinite de Dobra, nepoata lui Radu vâtaf 11; părți cumpărate de Neagoe 85.
- Ciocalin, cneaz rumânit din Caraula 342.
- Ciocan v. Dragomir ~ și Șarban Ciocan.
- Ciocan, moșnean rumânit din Băldăului (Întorsura de Jos) 256.
- Ciocăneiu Costandin (menț. tirzie) 331.
- Ciocănel, martor la vinzare în Săseni 53.
- Ciocănești, sat <j. Ilfov> 59, 76; Tanasie, fost rob la turci, apărât de rumânie față de m-rea Mihai Vodă 39.
- Cioceanul v. Pătru Cioceanul.
- Ciocuza, țigancă boierească 237.
- Ciofringeni, sat <j. Argeș>, partea lui Stephan log. întărită lui Bratul mare comis și verilor jupaniței sale: Stanciu și Caplea 313.
- Ciolca din Bibești, boier hotarnic 176.
- Ciomăgești, sat <j. Olt; azi j. Argeș>, parte cu rumâni veniți din Prislop, cumpărată de Tudor Rudeanul sluger 63.
- *Ciorăști, sat <Cilibia j. Buzău> 102.
- Ciorica j. Olt, sat, rumâni fugiți din Purcăreni și Cacaletii cumpără părți în ~ 209, 210.
- Ciorofan v. Crăciun al lui Ciorofan.
- Cioroiși, sat <j. Dolj>, părți de funie vin dute de Bilde și Stăuciu lui Spidea 248.
- Cioroiul, rumân din slobozia Satul Nou 62.
- Ciortan, moștean din Risipiți, în pricină de rumânire 50.
- Ciple v. Ceplea, sat.
- Cirnica v. Cernica.
- Ciufen, rumân din slobozia Satul Nou 62.
- Ciuia, moșnean rumânit din Arși 286.
- Ciuleiu v. Radul Ciuleiu.
- Ciulnița j. Ialomița (Ciulnița), sat de cnezi rumâniți de Mihai Viteazul, dăruit lui Costachi chihaiie, se răscumpără; în pricină cu Oancea log. 42; probabil același: 123.
- *Ciuricești, sat <lg. Comănița j. Olt>, rumânit de Tudor mare sluger, pricină de rumânire 70.
- Ciutărie, top. la București 301.
- Ciuture, cneaz rumânit din Caraula 342.
- Ciuvică v. Stan Ciuvică.
- *Ciineni, sat <probabil lg. Mărcești j. Dimbovița>, al m-rii Panaghia, dania lui Udrea banul 235.
- Ciineșca, funie la Sămara, la Dealul Rogozii <j. Argeș> 255.
- *Ciineștii de Otăsău (Ciiniști), sat <lg. Surpatele j. Vilcea>, părți cu vii și livezi cumpărate de la mai mulți de Sima log., rumâniri 2, 16, 17, 41, 159, 238;

- rumâni sloboziți fără ocină de Maria, jupanița lui Dragomir spăt., care dăruiește ocine și vie m-rii Bistrița 166, 194, 195; probabil același: 165; judeci rumâniți se răscurpără de la Staico pah. din Ruda 93, 95.
- Cilcescul v. Stanciul Cilcescul.**
- Cilcești, sat** < Cilceasca j. Muscel, azi j. Argeș > 347.
- Cilniște, pîriu** < afluent al Argeșului >, sat pe ~ 181.
- Cîmpina (Cîmpineni), sat** < orașul ~; j. Prahova >, parte cumpărată de la Șteful negustor, dată în schimb de Nicola vist. m-rii Mîslea 373.
- Cîmpul lui Neag, sat** < or. Petroșani >, în hotar cu Gurenii 144.
- Cîmpulung (Cîmpul Lungu, Dălgopolie), oraș** < j. Muscel; azi j. Argeș > 64, 77; Grădiștea de la ~ 289, 295; negustor 167; Biserica Domnească 167; popi 60, 96, 254.
- Cînda din Budeni, martor** 197.
- Cînda popă** din Brîncoveni, martor 3.
- Cînda, unchiul lui Gherghel clucer, via** lui la Mănicești (menț.) 272.
- Cîndești, sat** < j. Buzău >, partea m-rii Izvoranu în gîrla Cîndeștilor 53.
- *Circiumari, sat** < lg. Rădești j. Olt > 140.
- Cîrjan din Negovani, martor** pentru Trestieni 253.
- Cîrjă v. Dragomir Cîrjă.**
- Cîrlig din Birci, aldămășar** 85.
- Cîrlogani, sat** < j. Vilcea > 322.
- Cîrnești v. Crănești, sat.**
- Cîrstea, Cîrste:**
- Cîrstea v. Bogdanu alu Cîrstei.**
- Cîrstea din Căcaleți, martor** 237.
- Cîrstea din Comanca, martor** 257.
- Cîrste din Danul, vinde parte 84.
- Cîrstea din Dobroței, martor** în București 35.
- Cîrstea din Trestiani megiaș hotarnic** pentru Fuglești 329.
- Cîrstea din Valea Rea, megiaș, jurător** pentru Geamăna 169.
- Cîrstea, fiul lui Buta, văr** cu Neacșa jupanița lui Gherghel vătaf, în pricină pentru Dobrești 172, 207.
- Cîrstea, frate** cu Oprea post. < fiul lui Vintilă > din Săteni, martor 167.
- Cîrstea, frate** cu Sava și Văsiu, fiul lui Mihai Murgeanul, schimbă părți din Sărățeni pentru vie în Orașul de Floci 263—265.
- Cîrstea log. din Buciumeni v. Cîrstea Buciumeanul.**
- Cîrstea logofăt, fiul** lui Stepan log., înfrățeste pe Bratul mare comis peste Uești, Ciofrîngeni ș. a. 313.
- Cîrste, martor pentru Cîneștii de Otăsău 159.
- Cîrstea, martor** la vînzare în dealul Săcuia nilor 282.
- Cîrstea, moșneni rumâniți** din: Ciuricești 70; ~ din Comanca 193; ~ din Laz 379; ~ din Nucet 34; ~ din Rusinești 34; ~ din Se-liștioara 183; ~ din Stolniceni 70.
- Cîrstea, negustor** din Vit, martor 317.
- Cîrstea, rumâni** din: Brețculești, încearcă să se judecească 235; ~ din Gemenele 334, 345; ~ din Gostavățu? 34; din Mușătești 215; ~ din Prislop, fugiți ~ 63; ~ din Stănești 153; ~ din Timburești 270; ~ din Vărăști 278.
- Cîrstea, tatăl** lui Oprea cneaz rumânit din Ogrumi (menț.) 66.
- Cîrstea, văr** primar cu Marco log., vinde ogor în București 32.
- Cîrstea vătaf, moșrean rumânit** din Băldăului (Întorsura de Jos) 256.
- Cîrstea, vinde** parte din Stroești 360.
- Cîrstea vornic mare, soțul** Mariei < Corbeanca >, dăruiește parte din Dedulești (menț.) 318.
- Cîrstea al** lui Nicoară, cneaz rumânit din Caraula 342.
- Cîrstea Bordea** din Brezoea, megiaș hotarnic 329.
- Cîrstea Buciumeanul (Cîrstea) logofăt** din Buciumeni, vinde satul Ciucul lui Radu Șerban 306; martor și jurător 26, 80, 243, 285.
- Cîrstena v. și Cristina.**
- Cîrstena, soția** lui Apostol dorobanț, vinde casă în București 184.
- Cîrstian, cnezi rumâniți** din: Băsești 70; ~ din Caraula 342.
- Cîrstian, feciorul** lui Soare, se vinde rumân în Siliștioara, neavînd ocină 190.
- Cîrstian logofăt, martor** în cartea județului din București 184.
- Cîrstian, martor** la vînzare în Birca 273.
- Cîrstian, rumâni** din: Clejani 244; ~ din Mătilești, încearcă să se judecească 235.
- Cîrstian, tatăl** lui Badea și Pascu rumâni din Săcuiani (menț.) 235.
- Cîrstian vornic** din Boteni, boier hotarnic 287, 291; martor, semnează 278.
- Cîrstian Măndescul v. Măndescul** din Stăncești-Cîrstienești (Cîrstenești, Cîrstiinești) j. Ilfov, sat < Herăstrău; or. București > 30, 80, 105, 287, 291; parte cu vad de moară și rumâni, vîndută de Maria, jupanița lui Stanciul log., lui Dumitru Dudescul vist. 254.
- *Cîrstienești, sat** < lg. Văleni j. Argeș > 313; probabil același: B.
- Cîrticeanul, rumân** din Căcaleți 178.
- Cișlea, rumân** din slobozia Satul Nou 62.
- Clăcescul v. Stanciul Cilcescul.**
- Clătești (Clăteni), de** pe baltă, din j. Ilfov, sat 254; scutit cu întocmire 40.
- Clejani j. Vlașca, sat** < azi j. Ilfov >, fost al lui Badea din Cocorăști, vîndut de Necula

- post. și Preda spăt. lui Pavlache comis 86, 199, 244.
- Clici**, sat <Cinciu j. Ilfov>, parte cu gîrlă și braniște a lui Socol pah. din Cornățeni 24, 25.
- Climpușcă** (Climponească), funie la *Stoicăști <lg. Chiroiu j. Ilfov> 240.
- Clincești**, sat <or. București>, moștenii satului vind parte de sat lui Radu dărăban, lui Căzan din Văcărești ș.a 234.
- Cinciu v. Clici, sat.
- Clociți j. Buzău**, sat <azi Pruneni> al lui Vlad Vintilă voievod, dăruit de doamna Despina m-rii Argeș 295.
- Clocociov** (Sf. Mihail), lingă Slatina, m-re <or. Slatina>, sărăcită, țigani, egumen 319.
- Clocotici**, sat <Bradu-Clocotici j. Argeș; azi j. Vilcea>, parte vindută de Pătru din Rădăcinești lui Pîrvul mare (?) log. B; popă 361.
- Coanda v. Conda.
- Coca**, cneaz rumănit din Caraula 342.
- Cocani** sat <j. Ilfov>, pricină pentru mori între popa Gheorghe din București și Hriza mare log. 30.
- Cocicovul Gros v. Coșcovul Gros.**
- Coclia v. Voico Coclia.**
- Cocnața**, rumănit din Ceturile 26.
- Cocoraști**, sat <j. Prahova> 26, 74, 80, 199, 244.
- Cocoș v. Lațco al lui Cocoș.**
- Cocoție v. Cacovți**, sat.
- Codmeana v. Cotmeana**, pîriu.
- Codmeana** (Blagovestenia), m-re <Cotmeana j. Argeș>, pricină, rumăni fugiți; egumen 63, 209, 210.
- Codrea** din Codreșești, jurător 135.
- *Codreșești**, sat <lg. Bucșani j. Vlașca; azi j. Ilfov> 135.
- Coica** din Colibaș, martor pentru Scoarța 67.
- Cojești**, sat <Cojasca j. Dîmbovița; azi j. Ilfov>, boierii din ~ 80.
- Cojești**, sat <j. Ilfov>, partea Magdalinei călugărița, părțile lui Dumitru vist. alese de ale megiașilor 217.
- Cojoc**, sat <probabil Cojoiu j. Dîmbovița> 97, 99.
- Cojocariul**, cneaz rumănit din Caraula 342.
- Cojocariul**, rumănit din slobozia Satul Nou 62.
- Colentina** (Colintina), riu, în orașul București 32; sate pe ~ 55, 74; m-rea de la ~ 200, 351.
- Colibaș**, sat <c. Pojogeni j. Gorj> 67.
- Colind v. Condilo** mare post.
- Colțe** din Cotești, fiul lui Tatul 384.
- Colțea** cel bătrîn, tatăl lui Aldea cneaz din Zorilești 175.
- Colțea** din Țărligi, soțul Elinei, vinde în Orlandești 56.
- Coman** din Bălțați, aldămășar 103.
- Coman** din Călinești, martor pentru Bălțați 141.
- Coman** din Nenciușești, boier hotarnic (menț.) 59, 76.
- Coman** din Piscure, tatăl lui Paraschiva (menț.) 240.
- Coman** din Scăioși, fiul lui Milea, martor 202.
- Coman** din Sminov, martor la judecirea în Brăniștarii din Măgură 125.
- Coman** moșten din Ciuricești, încearcă să se judecească 70.
- Coman**, rumăni din: Căldărești 102; ~ din Gemelele 345; ~ din slobozia Satul Nou 62; ~ din Vărăști 278.
- Coman** al lui Stanilă, cneaz rumănit din Caraula 342.
- Comana**, jupîneasa lui Paraschiva log. 165.
- Comana**, mama lui Stanciu din Costești, așezată la Zăvideni (menț.) 369.
- Comanca j. Romanai**, sat <azi j. Olt>, cu vii; moșneni rumăniți de Necula vistier 193, 206, 221, 366; mazil 315; pîrcălab 257.
- Comani** (Comana, Comane, Comanei), sat <j. Olt> 126, 153, 256, 307.
- Comănești**, sat <probabil j. Gorj> 66.
- *Comiș**, sat <probabil lg. Seaca j. Teleorman> 124.
- *Comorici**, sat <lg. Lisa j. Olt>, partea lui Ion cumpărată de Tudor mare sluger 70.
- Conda** (Coanda) armaș, mare armaș, ginere în a doua căsătorie al popii Stoica mare log. 369; rumănește satul Băldăului 256, 307; stăpîn în Obedinul, Frătești ș.a. 335; martor 109, 371, semnează 257, 259.
- Condea**, martor pentru Bălțați, semnează grecește 141.
- Condilo** (Cindelo, Comdilo, Conde, Condel, Condela, Condeli, Condi, Condil, Condila, Condilă, Condilă, Codilă, Codili, Condiliu) mare postelnic în sfatul domnesc 4, 11, 14, 15, 18, 21—23, 26—32, 34, 35, 37—43, 46, 50, 52, 53, 55, 59, 61—63, 65, 66, 70, 72, 76, 80, 82, 85, 88, 95, 98—102, 106, 108—112, 114, 119—122, 124, 125, 129, 130, 133, 134, 137, 138, 143—145, 147—149, 155, 161, 164, 167, 168, 171, 174, 175, 181, 182, 185, 194, 195, 197, 198, 201, 202, 207—209, 216, 218, 220, 222, 225, 226, 230, 231, 235, 237, 244, 245, 247, 254, 286, 261, 262, 267, 269—272, 276, 279, 280, 288, 289, 293—295, 298, 304, 306—309, 313, 317, 318, 322, 324, 328, 331, 333, 337, 340, 342—344, 354, 356; ispravnic în act domnesc 40; ispravnic de hotărnicie 154, 162;
- erori: Colind 65, Constandin 222, Pandele 181.
- Constantin v. Costandin.**
- Constantinopol** (cetatea lui Constantin, Rîmul Nou, Țarigrad), oraș, domni romăni la ~ 30, 313; patriarhi de ~ 289, 294, 295, 377

- Conțești, sat <j. Muscel; azi j. Argeș>, părți schimbate între fiii lui Ivan mare log. din Ruda 70.
- Copaci, rumân din slobozia Satul Nou 62.
- Copăcel, sat <or. Ocnele Mari; j. Vilcea> 108; părți cu rumâni ale lui Andrei, vindute fără rumâni lui Vladul mare vist. 140.
- Copăceni, sat <probabil j. Argeș; azi j. Vilcea> 313.
- Copăcioasa, sat <c. Brănești j. Gorj> 67.
- Copil, piriu la Dragomirești <j. Ilfov> 30.
- Copită, cneaz rumân din Tincăbești, încearcă să se judecească 85.
- Corbea din Șerbănești, martor 65.
- *Corbi, sat <lg. Șofrăceni j. Gorj>, popă 378.
- Corbii de Piatră j. Muscel și Pădureț, sat <azi j. Argeș> de plăieși, al m-rii Argeș, scutit 280.
- Corbul Pleșei, top. la Cacova de Jos <Piscul Mare j. Vilcea> 122.
- Corbușor v. Neagoi Corbușor.
- Corbușori, sat <Corbușori j. Muscel; azi j. Argeș> 172, 207.
- Corcomazul (Curmazul), munte <probabil> al satului *Stoicești <Chiroiu j. Ilfov> dăruit de Silion clăugăr nepotului său Neagul 240.
- Cordovoaia, mama lui Drăghici și a lui Radul care vind în Birci (menț.) 85.
- Corlitiști, sat <Corlătești j. Romanati; azi j. Olt> 83.
- *Cornățelu, <oraș> <Mănăstirea j. Ilfov> 192; cornățelenii în pricină cu m-rea Viforita pentru hotarele bălții de la Vărăști 43, 76; vameși 179.
- Cornățeni, sat <j. Dimbovița> 23—25, 130, 134.
- Corne postelnic din Bălăcești <ginerile lui Drăghici din Șomănești>, martor 341.
- Cornea, rumâni din Bucșani, în pricină de rumânire 81.
- Cornea, țigan m-resc fugit 49.
- Cornea, vinde părți în Berendești (menț.) 222.
- Cornești, sat <j. Dimbovița> 80, 115, 287, 291, 355, 356.
- Cornetu (Cornet), sat <j. Dolj> 342; popă 142.
- Cortofleș v. Ivan Cortofleș.
- Corzii j. Mehedinți, sat <Corzu> al m-rii Tismana, împreunsurat de Ion comis din Paia, pricină cu Preda postelnic 305, 308.
- Cosoba, sat <j. Ilfov> 80.
- Cosorovă v. Pîrvul lui Cosorovă.
- Costa v. Eustatie Costa.
- Costachi chihaiua, dăruit de Radu Mihnea cu satul Ciulnița 42; v. și Costea sluger.
- Costanda clucer <sluger>, martor la diata Elisaftei (menț.) 377.
- Costandin v. Ciocăneii Costandin.
- Costandin cizmar, tatăl lui Lațco din București, martor pentru Bărbătești 97, 99.
- Costandin clucer v. Costandin Șerban Basarab.
- Costandin comis mare în sfatul domnesc 4.
- Costandin cupariul, martor 173, 174; eroare: spătar 173; v. și Costandin pah.
- Costandin din Ocnița, martor pentru Varnava 78.
- Costandin din Vaideei, martor 133.
- Costanden, fiul clucerului de la pivnița domnească 362.
- Costandin, fiul lui Ivașcu din Vlădeni, martor 191.
- Costandin, fiul lui Mogoș log. <din Păulești> 13.
- Costandin fiul slugerului v. Costandin Avanel.
- Costandin, martor la rumâniri din Ciineștii de Otăsău 2, 41, 159, 238.
- Costandin, martor la Buzău 196.
- Costandin meșter de mori, martor pentru schimbarea unui vad de moară la Piscu 356.
- Costandin, moșneni rumâniți din: Bucșani, încearcă să se judecească 30, 37; ~ din Gureni, se cnezește 144; ~ din Mogoșești, se cnezește 4.
- Costandin (Constantin, Costandinu, Costantin) paharnic mare <Cantacuzino>, cumnat cu Costandin clucer <~ Șerban voievod> 278; cumpără loc de casă în București, mare post. <în menț. ulterioară> 112; în sfatul domnesc mare paharnic 201, 202, 207—210, 216, 218, 220, 222, 225, 226, 230, 231, 235, 237, 244, 245, 247, 254, 261, 262, 267, 269—272, 276, 279, 280, 286, 288, 289, 293—295, 298, 304, 306—309, 313, 317, 318, 322, 324, 328, 331, 333, 337, 340, 342—344, 354, 356; martor 199, 244, 256, 268, 307, 317, 335, 349, semnează grecește 252, 259, 290, 300, 350; erori: Costandin mare spăt. 199; ~ mare post. 226; probabil același: în menț. ulterioară postelnic 278; v. și Costandin cupar.
- Costandin, partea lui din Bujorani (menț.) 237.
- Costandin, rumân din Purcăreni 209.
- Costandin spătar v. Costandin cupar.
- Costandin, tatăl lui... din Vlădeni (menț.) 203.
- Costandin Avanel (Costandin) din Pojorăști, fiul lui Necula Avanel sluger, martor 75, 326.
- Costandin <Șerban> Basarab, domn al Țării Românești <1654—1658>, clucer, fiul lui Radu Șerban și cumnatul lui Constantin <Cantacuzino> mare paharnic, vinde Vărăștii 278; martor 344, semnează 236, 278; (menț. tîrzie) post. 143, 278.
- Costandin Virtute, tatăl lui Stan care e în pricină de rumânire în Bucșani 135.

- Costea, Coste:
- Costea v. și Eustatie Coste, Tufele lui Costea.
- Costea din Săteni, martor pentru Grădiștea de Sus 167.
- Costea din Slănicul de Jos, martor 48, 276.
- Costea (Costia star) gramatic din clirosul Bisericii Domnești din București 261; martor 146.
- Costea județul din Argeș, martor 241, 245.
- Costea, moșneni rumâniți din: Deveselu 274, 310; ~ din Polovine 300; ~ din Rusinești 34; ~ din Studina de Jos 186.
- Costea, rumâni din: Găvănești 317; ~ din slobozia Satul Nou 62.
- Costea sluger, f. mare sluger, martor 44, 68, 222, 252, 278; v. și Costachi chihai.
- Costea, țigan boieresc 23.
- Coastea, vinde loc în seliștea Poborâștilor 85.
- Costești j. Argeș, sat, fugă 369.
- Costești j. Vilcea, sat cu munte, rumânit de Mihai Viteazul și dăruit m-rii Bistrița, scutiri 304.
- Coșcovul Gros, top. la *Gurguiati <lg. Chir-nogi j. Ilfov; azi j. Ialomița> 59, 76.
- Coșculeasa, funie la *Ciuricești <lg. Comănița j. Olt> 70.
- Cotea, rumân din Priseaca, încearcă să se judecească 70.
- Cotești, sat <j. Muscel; azi j. Argeș> 100, 359; casa Badei Cotescul 156; delnițe vindute de Lăudat lui Matei clucer Mezahrinos 156, 164; Neagoe vinde delniță cu rumân lui Tatul log. 384; popi 48, 384.
- Cotici, martor pentru Voineasa 211.
- Cotlomuz m-re v. Athos, munte.
- Cotmeana v. Codmeana, m-re.
- Cotmeana, pîriu <afluent al Vedei> 255.
- Cotorilă, cneaz rumânit din Ogrumi, în pricină de rumânire 66.
- Cotrăceanul v. Gherge Cotrăceanul.
- Cotrăcinoae v. Dumitra Cotrăcinoae.
- Coți v. Ghinea Coți.
- Coțofeanul v. Mihai Coțofeanul.
- Coțofeni, sat <j. Dolj> 90, 247, 259, 307, 342, 379.
- Covacița, top. în hotarul bălții Bistreț <j. Dolj> 6, 287.
- Cozia (Sf. Troiță), m-re <j. Vilcea>, ctitor nou 381; sate și țigani, scutiri 211, 212, 327; drept de judecată 381; metoh: m-rea Codmeana 63, 209, 210; egumeni 63, 90, 209—212; <în menț. țirzie> 90.
- Cozleciu v. Dumitru Cozleciu.
- Cozma, rumân din Cacleți 178.
- Cozma Zbora, martor pentru Bălțații de Jos 109.
- Cr... ești, sat 80.
- Craia, cneaz rumânit din Nenciuiești, în pricină de rumânire 43.
- Craiova, oraș 317, 380; marele ban 129, 286. ispravnicul scaunului 176, 314.
- Crasani, sat <probabil j. Ialomița>, funia Manului vindută de Ignat ș.a. lui Hriza mare vornic 227.
- Crasna, sat <j. Gorj> 176.
- *Crăcești, sat <Cilieni j. Romanați; azi j. Olt>, în hotar cu Rusinești 34.
- Crăciul, cneaz rumânit din Ogrumi, în pricină de rumânire 66.
- Crăciun, fratele lui Stanciu din Scoarța 67.
- Crăciun (Crăciunu), martor pentru Cioroiași 248.
- Crăciun (Crăciu), moșneni rumâniți din: Băldăului, Băldăului Buiei 256, 307; ~ din Comana 206; ~ din Gureni 144; ~ din Siliștoara 190; ~ din Tincăbești 82.
- Crăciun, rumâni din: Cacleți 178; ~ din Căldărești 102; ~ din Ogrumi, în pricină de rumânire 66; ~ din slobozia Satul Nou 62; ~ din Vărăști 278.
- Crăciun, tatăl lui Tudor rumân din Clejani (menț.) 244.
- Crăciun, vinde ogor în Bătiești 216.
- Crăciun vornic, martor 41, semnează 115.
- Crăciun al lui Ciorofan (Crăciun), moștean rumânit din Gureni, se judecește 144.
- Crăciun Bărbăligă, cneaz rumânit din Caraula 342.
- Crăciun Boldescul, vinde loc la Bălești 85.
- Crăciuna, țigancă 340.
- Crăciuneni (Crăciunănei), sat <Crăciunei j. Olt> 108; partea lui Minoga, cneaz din Gostavățu, rumânit de Trufanda mare vist. 34.
- *Crănești, sat (?) <*Cîrnești lg. Filiași j. Dolj>, în hotar cu Fratoștița 176.
- Crementarul v. Stan Crementarul.
- Crețești, sat <probabil j. Ilfov> 187, 188.
- *Crețești sat <j. Prahova>, parte cu roată de moară vindută de Tanasie post. m-rii Malamoc; parte vindută Smîrcenilor 332.
- *Crițești, sat <lg. Scărișoara j. Romanați; azi j. Olt>, moștean din Scărișoara rumânit de Necula vist. și cu ocina din ~ 364.
- Creți, sat <j. Olt> 158.
- Crețu, tatăl lui Oana și Duca, rumâni din Timburești (menț.) 270.
- Crețulești, sat <j. Vlașca; azi j. Dimbovița>, parte cu moară vindută de Pantelimon călugăr fiului (?) său Pătru 375.
- Crevenic v. Crivnic, sat.
- Cristina, inzestrată în satul Țoteiești de către Iane vist. 374.
- Cristu din Boișoară, martor 104.
- Crițești v. Crețești, sate.
- Criva, sat <probabil j. Romanați; azi j. Olt>, pîrcălab 276.

Crivăț (Crivețu) din București, dăruit cu o parte în Mătești 177.
 Criveț, rumân din slobozia Satul Nou 62.
 Crivina lui Pardos, în hotarul satului Gureni <j. Gorj> 144.
 Crivnic, sat <Crevenicu j. Vlașca; azi j. Teleorman> 302.
 *Cringești, sat <probabil j. Ialomița> 75.
 Crontiris v. Ioan Crontiris.
 Cruce, top. la Cacova <Piscul Mare j. Vilcea>, fineață 122.
 Crucea Ghedului, în hotarul satului Bumbuești <j. Argeș; azi j. Vilcea> 361.
 Crucea lui Ișfan, în hotarul m-rii Radu Vodă din București 182.
 Cruceșatul v. Stanciul Cruceșatul.
 Crudilă v. Sava al lui Crudilă.
 Crușov, sat <j. Romanai; azi j. Olt>, partea Radei jupîneasă lui Nedelco sluger, vîndută cu mori de Bratul mare comis lui Trufanda mare vist. 268; pricini 116.
 Cuciul din Fefelei, se mută cu învoială pe moșia boierească C.
 *Cuciul unde au fost palanca din susul Gherghiței, sat <Palanca j. Ilfov; azi j. Prahova>, cumpărat de Radu Șerban, dăruit lui Radu log.; dăruit de Alexandru Iliăș lui Sterian mare vist.; întărit lui Radu log. 214, 306.
 *Cucleș, sat <lg. Mărginenii de Jos j. Prahova> 109.
 Cucui, martor la vînzare din Birca 273.
 *Cucuiăț, sat <j. Mehedinți; azi j. Dolj>, cu vii în hotar cu Caraula; rumănit de Mihai

Coțofeanul clucer, partea lui Meiotă întărită lui Gligorie, rămas megiaș 247.
 Cujmir v. Cușmirul, sat.
 Culmea Braloșțiței, punct de hotar la Salcea <j. Mehedinți; azi j. Dolj> 61.
 Culmea Răstnicului, punct de hotar la Salcea <j. Mehedinți; azi j. Dolj> 61.
 Cumpătul v. Piscul Cumpătului.
 Cura, rumân cu delniță din Slănicul de Jos 48.
 Curăia din Erghevița, cumpără părți cu vecini 218.
 *Curia, sat <lg. Cimpina j. Prahova> 103.
 *Curmătura Băleștilor, sat (?) <probabil lg. Baia de Fier j. Gorj>, parte cumpărată de Drag Țibă de la Teșan din Bălești, întărită nepoșilor lui Neagoe ș.a. 85.
 Curmătura Sihlei, top. la Cacova de Jos <Piscul Mare j. Vilcea> 122.
 Curota v. Curuta, sat.
 Curteni, sat <Curteanca j. Argeș>, părți ale unor săteni, rumăniți de Fiera mare log. în Vulpești 149.
 Curtișoara, sat <j. Olt>, în hotar cu Podișoru; părți moștenite și dobîndite de Tudor din Ruda f. mare sluger 70.
 Curuia v. Curăia.
 *Curuta, sat <probabil *Curta lg. Gălățeni j. Vlașca; azi j. Teleorman> 124.
 Cușmirul, sat <Cujmir j. Mehedinți>, calea Cușmirului, în hotarul satului Risipiți 50.
 Cuștereni, sat <probabil Guștereni j. Ilfov> 187, 188.

D

Dabul, moșnean rumănit din Scărișoara 364.
 Dade, moșnean rumănit din Scărișoara 259.
 Dade, rumân din Prislop 63.
 Dahna, fiul lui Neagoe din Sulari, se vinde rumân 371.
 Damaschin v. Nica Damaschin.
 Damaschin călugăr, fiul lui Oprea log., vinde parte în Curtișoara 70.
 Damian, Dimian:
 Damian v. Dumitru Damian.
 Damiian (Dămian) căpitan, dăruit de Radu Șerban cu satul Salcia 61; boier hotarnic 176.
 — Dimian din Piclești, megiaș tocmelnic 258.
 Dan, Danu v. Dragotă al lui ~ și Lupul al lui Danu.
 Dan din Băncești, martor 196.
 Dan din Frățilești, megiaș, jurător 329.
 Dan din Ogrenzi, fratele lui Dobre (menț.) 22.
 Dan meșter, rumân din slobozia Satul Nou 62.
 Dan, moșneni rumăniți din: Devesel 274; ~ din Laz 379; ~ din Mierlari, se răscumpără 110; ~ din Scărișoara 259.

Dan popă din București, aldămașar 47.
 Dan, rumăni din Cacaletți 178.
 Dan, tatăl lui Dragomir din Ciocănești (menț.) 76; v. și Danciul din Ciocănești.
 Dan, vătaful lui Eremia log., martor în București 35.
 Dan, vinde funie și vad de moară în Aldești (menț.) 185.
 Dan, vinde locuri în Bălești 85.
 Dan vornic, mare vistier, soțul Vladei, familie; stăpîn în Măgureni și Ostra (menț.) 272, 317.
 Dan <I>, domn al Țării Românești <1383—1386>, fiul lui Radu voievod donator la m-rea Tismana 6,288; dă carte 288.
 Dan al lui Moga, cneaz rumănit din Caraula 342.
 Dan Murgul, cneaz rumănit din Caraula 342.
 Dana din Dedulești, zălogește și pierde parte; familie (menț.) 316.
 Danciul clucer v. Danciul Doicescul.
 Danciul clucer din Slăvitești, martor 68, 88
 Danciul din Brincoveni v. Danciul vornic

- Danciul din Ciocănești, boier hotarnic la Gur-guiuți (menț.) 59; v. și Dan, tatăl lui Dragomir.
- Danciul din Doicești v. Danciul Doicescul.
- Danciul din Flocești, martor 234.
- Danciul din Piriiani v. Danciul log.
- Danciul din Slăvitești v. Danciul clucer.
- Danciul din Stoenesti, partea lui la Piscul Cumpătului (menț.) 271.
- Danciul din Tătărai, megiaș, jurător 80.
- Danciul, fiul lui Tudor comis din Măldărești 204.
- Danciul fratele lui Dragomir, martor pentru Samara 255.
- Danciul logofăt din Pîrșiani, fiul lui Hamza banul, în pricină pentru Polovragi 337; martor 246.
- Danciul logofăt din Ușcați, fratele lui Scorea, martor 187, semnează 188.
- Danciul, moșneni rumâniți din: Ciulnița, se rejudecește 42; ~ din Comanca 206; ~ din Nenciulești, încearcă să se rejudecească 43; ~ din Sulari 371; ~ din Vlădila 300.
- Danciul popă, martor pentru Berciugov, semnează 383.
- Danciul, rumân din Măgureni 317.
- Danciul (Stanciul), vinde pîrlug de vie la Birca 273.
- Danciul vornic <din Brîncoveni>, hotarnic (menț.) 59, 76.
- Danciul Doicescul (Danciul) clucer din Doicești, cumpără parte în Stroești 360; boier hotarnic 266, 346; martor 171, 267, 356, semnează 113.
- Daniil, Daneloe:
- Daniil călugăr, martor pentru Sibiceu 123.
- Daneloe călugăr, martor pentru Titești 170.
- Daniil egumen al m-rii Izvoranu 53.
- Danovic v. Tatul log.
- Danul, sat <Valea Danului j. Argeș>, părți cu pomi vîndute de Marin, Cîrstea și Stan Gomoii lui Oprea diacon 84.
- Dapcea, rumân din slobozia Satul Nou 62; probabil același: Dapce, partea lui la Piersica 110.
- Daria, jupanița lui Toader din Vlădeni, vinde parte în Bordușani 134.
- Dașov (Dașova), oraș <R. S. S. Ucrainiană>, Alexandru Coconul cu oastea la ~ 68, 88.
- Datco, Deatco, Detco:
- Datco clucer v. Datco Potoceanul.
- Datco din Potoceni v. Datco pah. și Datco Potoceanul.
- Datco, moșnean rumânit din Comanca 206.
- Datco paharnic din Copăceni, jurător 313.
- Datco (Deatco) paharnic din Potoceni, fiul lui Datco clucer, și fratele lui Radul post., în pricină pentru partea Păpească din Futești 309.
- Datco (Detco), rumâni din: Foleștii de Jos, fugit 198, 236, 344; ~ din slobozia Satul Nou 62; ~ din Stănești 153.
- Datco Potoceanul (Deatco) clucer din Potoceni, tatăl lui Datco pah. și Radul post. (menț.) 102; cumpără partca Păpească din Futești 309.
- Davidu din Bărbătești, jurător 87.
- David egumen al m-rii Clocociov 319.
- David, în descrierea hotarelor Ciulniței 42.
- David, megiaș <jurător?> pentru Folești 382.
- David, moșneni rumâniți din: Bucșanii de Jos, în pricină 30, 37, 81; ~ din Rusinești 34.
- David, rumân din Foleștii de Jos 198, 236, 344.
- David al popei, moșnean rumânit din Piersica, se răscumpără 110.
- Davidești, sat <j. Muscel; azi j. Argeș> 359.
- Dălbănescul v. Stan Dălbănescul.
- *Dălbănești, sat <lg. Ghimpați j. Dimbovița> 54, 56; în hotar cu Vizurești, biserică 55.
- Dălgopolie v. Cîmpulung, oraș.
- Dămian v. Damian.
- Dămțeni v. Dimțeni, sat.
- Dănăiașu, cneaz rumânit din Caraula 342.
- Dărăști, sat <j. Ifov> 98, 336.
- Dătociu, sat <probabil Tețcoiu j. Dimbovița> 359.
- Dealul (Deal, de la Deal, Sf. Nicolae), m-re <or. Tirgoviște>, în hotar cu Răzvad și Varnava 78, 130; dăruită de Alexandru Aldea 296; volnicită să țină grădină, vie și case la Popșa 299; ia vama de la Ocna Mică 294, 295; drept de slobozie 62; egumen și nastavnici 62, 294, 296, 299.
- Dealul Piteștilor, sate și vinărici din ~ 148.
- Deatco v. Datco.
- Dediul, Dedul:
- Dedul, martor pentru Bălțați, semnează grecește 141.
- Dediul vătaf din Călinești, martor 109.
- Dediul vornic al doilea, martor pentru Măgureni 317.
- Dedul Simei, martor pentru Bălțați, semnează 141.
- *Dedulești, sat <Potoceni; j. Buzău>, partea lui Paraschiva cu vie și roată de moară cumpărată de la Anca și Dana de Cîrstea vornic, dăruită lui Ianu log. 318.
- Degerați (Degirații), sat <azi Cervenita j. Mehedintzi>, lăsat de jupanița Stanca m-rii Jitianul, jumătate redobîndită de fiii lui Badea log. din Balaci 90, 92, 120.
- Deiamandi v. Diamandi.
- Deiculești v. Diiculești, sat.
- Delea din Budeni, martor 197.
- Desa, sat <j. Dolj> 16, 17, 41, 279, 335, 371.

- Despa**, fiica Erinei, vinde loc de casă în București 239.
- Despa**, fiica lui Ghinea Racotă armaș, stăpînă în Măgureni; cumpără împreună cu unchiul său Leca spăt. țigani și părți în Găvănești 317.
- Despina, Dospina** :
- Despina**, doamna lui Neagoe Basarab, ctitoră la m-rea Argeș (menț.) 280; dobîndește satul Clociți 295.
- Despina**, jupanița <lui Stepan log., vara doamnei Despina>, dăruiește satul Clociți m-rii Argeș (menț.) 295.
- Despina**, jupaniță, fiica lui Bircă din Cojești, vinde parte în Bălteni (menț.) 80.
- Despina**, jupanița lui Ghine Racotă armaș, stăpînă în Răzvadu de Jos 130.
- **Dospina**, jupanița lui Ilie vornic din Cornești 355.
- Despina**, mama lui Stroe post. din Oteteliș, răscumpără țigan (menț.) 331.
- Detco v. Datco.**
- Detunătură**, top. la Cacova <azi Piscul Mare j. Vilcea> 122.
- Deveselul** (Devesel, Devisel, Diveselū) j. Romanai <Deveselu azi j. Olt> 277; deal cu vii; parte rumînită de Necula vist. 274, 310; heleșteu dobîndit de Necula vist. de la megiași, plătind gloaba domnească 314, 315.
- Diamandi comis mare** 26 v. **Ramandi**.
- Diamandi** (Deiamandi, Diiamandi, Dimandi, Iamandi), în sfatul domnesc:
- mare paharnic 4, 11, 14, 15, 18, 21—23, 26—32, 34, 35, 37—43, 46, 50, 52, 53, 55, 59, 61—63, 65, 66, 70, 72, 76, 80, 82, 85, 88, 95, 98—102, 106, 108—112, 114, 119, 120, 122, 124, 125, 129, 130, 133, 134, 137, 143—145, 147—149, 155, 161, 164, 167, 168, 171, 174, 175, 181, 182, 185, 194, 195, 197:
- mare comis 198, 201, 202, 207—210, 216, 220, 222, 226, 230, 231, 235, 237, 244, 245, 247, 254, 261, 262, 267, 269—272, 276, 279, 280, 286, 288, 289, 293—295, 298, 304, 306—309, 313, 317, 318, 322, 324, 328, 331, 333, 337, 340, 342—344, 354, 356;
- martor 259;
- eroare: **Diamandi mare comis și Armandi mare pah.** 26.
- Diatco v. Datco.**
- Diculești v. Diiculești**, sat.
- Didea v. Ion al Didei.**
- Dihonie v. Stan Dihonie.**
- Diiian v. Dumitru Diiian.**
- Diica**, țigancă boierească 23.
- Diică**, țigan, tatăl lui Radul (menț.) 23.
- Diicul** din Mihăești, martor 92, 120, 153.
- Diicul** din Rogojina, jurător 69, 73.
- Diicul**, fratele lui Radul din Ciinești 16, 41.
- Diicul** logofăt din Mogoșani, martor 238.
- Diicul**, nepotul lui Mitrea, stăpîn în Buicești 70.
- Diiculești** (Deiculești), sat <Diculești j. Vilcea> 28, 322.
- Diuu**, vamă <facută la Calafat, vama Vidinului>, vameși de la ~ 288.
- Dima v. Radul al Dimii.**
- Dima**, arbănaș, ține parte de „moș“ la Stănțești 201.
- Dima** cojocar din București, vinde cojoace unui boier și dobîndește satul Putineiu 160, 232, 316; v. și **Dima** gelep.
- Dima** din Berevoești, jupan, martor 48.
- Dima** din Gortoești, martor 133.
- Dima**, fratele lui Pană Panaioti, martor pentru Laz; semnează grecește 379, 380.
- Dima** gelep, martor pentru Stroescu, semnează grecește 360; v. și **Dima** cojocar.
- Dima**, megiaș rumînit din Laz 379.
- Dima** negustor v. **Dima** cojocar.
- Dima** plăpumar, martor pentru Totoiești, semnează grecește 374.
- Dima** postelnic din Bezdina, boier hotarnic 176; martor 335, 379, 380.
- Dima**, țigan boieresc 119.
- Dima Langhiul**, martor în București 111.
- Dimandi v. Diamandi.**
- Dimian v. Damian.**
- Dimitru v. Dumitru.**
- Dimțeni** (Dimițeni). sat <Dămțeni j. Vilcea>, parte vindută de Stroe lui Anderi post. Rudeanul 68, 88.
- Dinca**, țigană a doamnei Elina, dată unui boier 23.
- Dionisie** eclesiarh, dascăl slovenesc, tălmăcește hrisov (menț. tîrzie) 95.
- Dionisie** egumen al m-rii Codmeana 209, 210.
- Dionisie** egumen, nastavnic al m-rii Cozia 212; martor 211.
- Diveselū v. Deveselul**, sat.
- Dîlga**, sat <j. Dolj> 16, 17, 41, 176, 256, 307, 335, 379, 380.
- Dimbovița**, județ. sate din ~ 45, 52, 56, 78, 187, 269, 356.
- Dimbovița**, riu, oraș pe ~ 112, 182; mori pe ~ 30, 114, 301.
- Dimbovița**, top. la Halmăjul <j. Dolj> 138.
- Dimbovnic v. Dombromnic.**
- Dirlogū v. Vlaicul Dirlog.**
- Doancă**, fiica lui Cirstea log. <soacra lui Bratul mare comis>, înfrățită peste țigani și părți în Uești, Drăgoești ș.a. (menț.) 313.
- Dobra**, fiica lui Vladul, soția lui Barbul, stăpînă în Ciocade 11.
- Dobra**, martoră la vînzare în Birca 273.
- Dobra**, soția lui Badea, casa ei din Fefelei (menț.) 324.

- Dobra, țigănci boierești 13, 181.
 Dobra, vinde ogor în Bătiești 216.
 Dobre, Dobrea, Dobri:
 Dobre cojocar din București, martor 239.
 Dobre din Berendești, martor 222.
 Dobré din Fefelei, se mută cu invoială pe moșia boierească C.
 Dobre, fratele lui Dan, vinde parte în Ogrezeni (menț.) 22.
 Dobre logofăt din Sărulești, boier hotarnic 217.
 — Dobri logofăt, scrie zăpis pentru Gostavătu 242.
 Dobre (Dobri) moșneni rumâniți din: Ciulnița, se răscumpără 42; ~ din Grădiștea de Jos, slobozit după ce va muri stăpînul 4; ~ din Scărișoara 259; ~ din Studinița, Frăsinet și Studina 350; ~ din Sulari, fără ocină 371.
 Dobre popă din Făurei, hotarnic 76.
 Dobre, rumâni: din Bălteni, fugit, pricină de rumânire 80; ~ din slobozia Satul Nou 62; ~ din Vărăști 278.
 — Dobrea, tatăl lui Radul din Buești (menț.) 254.
 Dobre vornic, stăpîn în Grădiștea de Jos 113, 147.
 Dobre Cătăramă, moștean rumânit din Grădiștea de Jos, slobozit după ce va muri stăpînul 4.
 Dobre Felea (Dobre), dăruiește parte în Ogrezeni (menț.) 21, 22.
 Dobreni, sat <j. Ilfov>, în hotar cu Vărăști 278.
 Dobrești, sat <j. Muscel; azi j. Argeș>, partea lui Buta întărită lui Gherghe vătaf după pricină cu Stan log. din Poeniță <172>, 207; casele și curtea lui Stan log. 207.
 Dobra, cneaz, rumânită din Ciulnița, se răscumpără 42.
 Dobridor, sat <j. Mehedinți; azi j. Dolj>, în hotar cu Risipiții 50.
 Dobrin din Drăgoești, martor 372.
 Dobrin (Dobriin) logofăt din Ungurei, boier hotarnic 126; martor 356, semnează 153.
 Dobrin (Dobriin), rumâni din: Foleștii de Jos 198, 236, 344; ~ din Ionești, încearcă să se judecească 64; ~ din Slănicul de Jos 48.
 Dobrișan logofăt, în pomelnicul m-rii Banu (menț.) 222.
 Dobroești, sat <or. București> 35.
 Dobroiu, fiul lui Radul Palachi cneaz rumânit din Rusinești 34.
 Dobromir ban mare, f. mare ban, familie; stăpîn în Izlazul și Voinigești (menț.) 106, 262.
 Dobromir din Homești, martor 254.
 Dobromir, megiași din: Pătirlage, întocmește, 94; ~ din Sărățeni, dă zăpis de mărturie 265.
 Dobrotă din Sibiceu, megiaș tocmelnic 94; martor 123.
 Dobrotă, megiaș din Văleni 356.
 Dobrotă, vecini din slobozia Satul Nou 62.
 Dobrotă, vinde parte în Aldești (menț.) 185.
 *Dobroței, sat <lg. Runcu j. Ilfov> 35.
 Dobroții j. Argeș, sat <probabil Dobrotu>, schimbat de Dumitru pîrcălab cu Neagoe Basarab, dăruit m-rii Argeș, întors nepoților lui Dumitru pîrcălab, după pricină 289, 295.
 Doicel, de pe moșia Celei, a m-rii Bistrița, se vinde ca moșnean din Siliștioara 321; probabil același; Doicin, se vinde fără ocină împreună cu moșnenii din Siliștioara 190.
 Doicescul v. Danciul ~ clucer și Radul Doicescul post.
 Doicești, sat <j. Ialomița, probabil or. Fetești> 171, 266, 356.
 Dol Folește v. Foleștii de Jos, sat.
 Dol Studina v. Studina, Studina de Jos, sate.
 Dolj (Dolju, Jiul de Jos), județ, sate din ~ 138, 226, 256, 307, 335; protopop (menț. țirzie) 50.
 Dolofan v. Pîrvul ~ și Radul al lui Dolofan.
 Dombromnic, riu <Dimbovnic, afluent al Neajlovului>, sat pe ~ 77.
 Domnești j. Muscel, sat <azi j. Argeș> cu munte și vad de moară; în pricină de hotar cu Slănicenii 295; cumpărat de Neagoe Basarab de la Văsiu din Stănțești, dăruit m-rii Argeș; fost al lui Ivașco mare vornic, dat de Alexandru Mircea m-rii Radul Vodă; redobîndit de m-rea Argeș 293, 295, 354.
 Dona v. Isar al lui Dona.
 Dona megiaș din Studinița v. Duna.
 Dona, nepotul lui Voda banul, în pricină pentru moștenire 83.
 Dora, țigancă mănăstirească 341.
 Dorotéi, via lui la Folești (menț.) 382.
 Dospina v. Despina.
 Dosul Adincății, top. în hotarul Halmăjului <j. Dolj> 138.
 Dosul lui Bota, top. la Cacova <azi Piscul Mare j. Vilcea> 122.
 Drag, Dragalu v. Dragul.
 Drag..., sat A.
 Dragana v. Drăgana.
 Draghia (Draghiia) bărbier, martor pentru Grădiștea 368, semnează 367.
 Draghiia (Draghie) din Țigănești, jurător 80, 287, 291.
 Draghia. rumân din Vărăști 278.
 Draghice, Draghici v. Drăghici.
 Dragiul, Dragiulov v. Paraschiva al lui Dragiulov și Radul fiul lui Dragiul.

- Dragiul, tatăl lui Radul Dragiulov din Mogoșani (menț.) 172, 207, 359; v. și Dragul din Slătioare.
- Dragiul, vinde partea lui din Bucovăț 70.
- Dragna, jupaniță din Cătun, bunica lui Mițrea (menț.) 356.
- Dragna, jupaniță, mama Mariei, vinde țigan 70.
- Dragne, cneaz rumânit din Rusinești 34.
- Dragne din Berivoești, martor 276.
- Dragoe v. Drăgoi.
- Dragole, mama lui Pătru din Mărgineni și sora lui Radul din Măgureni 322.
- Dragole, țigancă boierească 85.
- Dragoman logofăt din București, scrie cartea județului 184.
- Dragoman, moșnean rumânit din Comanca 206.
- Dragomanul v. Stan Dragomanul.
- Dragomir v. Mușat Dragomir.
- Dragomir călăraș, martor pentru Ibănești 158.
- Dragomir cel bătrîn, fiul lui Zlate, dăruiește părți cu vecini în Timburești și Bora nepotului său Dumitru Dudescu vist. 270.
- Dragomir din Bălaci v. Dragomir log.
- Dragomir din Bănești, jurător 359.
- Dragomir din Cacleți v. Dragomir pîrcălab.
- Dragomir din Cărpeniș, jurător 11.
- Dragomir din Ciocănești, fiul lui Dan, boier hotarnic 76.
- Dragomir din Danul, martor 84.
- Dragomir din Fărcășești v. Dragomir post.
- Dragomir din Gălmăjoaia, martor pentru Erghevița 218.
- Dragomir din Prundeni, martor 140.
- Dragomir din Rătivoești v. Dragomir Rătivoescul.
- Dragomir din Tătărești, vinde țigan 181.
- Dragomir din Trestiani, în pricină pentru Fugleștii de Mijloc 329.
- Dragomir, fratele lui Danciul, martor pentru Sămara 255.
- Dragomir, ginerele lui Sorea, martor pentru <Cepturile> 10.
- Dragomir iuzbașă, fost, partea lui de loc de casă în București 161; aldămășar la Cepturile 10.
- Dragomir logofăt v. Dragomir Porcul.
- Dragomir logofăt din Bălaci, familie (menț.) 126.
- Dragomir logofăt <din București>, scrie act domnesc 85; scrie zăpis pentru Clinceni 234.
- Dragomir, mărturisește pentru Maria jupanița lui Anghel comis din Sărăcinești 165.
- Dragomir meșter de mori din București, toc-melnic 30.
- Dragomir, moșnean, dă zăpis de mărturie pentru Zeletin 258.
- Dragomir (Dragomiru), moșneni rumâniți din: Apele Vii 290; ~ din Băldăului (Arși, Intorsura) 256, 286, 307; ~ din Băsești, în pricină de rumânire 70; ~ din Caraula 342; ~ din Ciulnița, în pricină de rumânire 42; ~ din Gostavățu 34; ~ din Grădiștea de Jos, slobozit după ce va muri stăpînul 4; ~ din Negrași 252; ~ din Răuzești 252; ~ din Rusinești 34; ~ din Studina de Jos 186, 229; ~ din Tincăbești, în pricină de rumânire 82; ~ din Viani 254; ~ din Vlădila 300; ~ din Zorilești 173, 174.
- Dragomir, nepotul lui Radul curelar, vinde parte în Grădiștea, semnează 367.
- Dragomir pîrcălab din Cacleți, martor 257; probabil același: Dragomir din Cacleți, martor pentru Siliștioara 277.
- Dragomir popă din Poeni, strămutat, dă birul la Fiani 117.
- Dragomir popă din Popești, martor 85.
- Dragomir popă din Prigorie, scutit 150.
- Dragomir popă, martor pentru Ibănești 158.
- Dragomir <postelnic din Fărcășești, fiul lui Pătru armaș>, schimbă împreună cu Drăghici țigănci cu m-rea Tismana 341.
- Dragomir postelnic, martor petru vaduri de moară la Buzău 196.
- Dragomir, rumâni din: slobozia Satul Nou 62; ~ din Stănești 153.
- Dragomir scrie act domnesc v. Dragomir log.
- Dragomir, scrie zăpis pentru Copăcel 140.
- Dragomir spătar din Pirdești <din Cepturoaia>, soțul Mariei și frate vitreg cu Negoiaș din Sărata (menț.) 166, 194, 195.
- Dragomir, tatăl lui Cîrstian rumân din Clejani (menț.) 244.
- Dragomir, țigani boierești 98, 201, 254.
- Dragomir, unchiul lui Sava log., funia lui la Ștefoaia (menț.) 55.
- Dragomir, vinde vie în dealul Șeoaselor 15.
- Dragomir vornic <din Luciani>, tatăl lui Pătru spătar., cotopește satul Fălcoi (menț.) 295, 298.
- Dragomir Agerul, martor pentru Fefeiei C.
- Dragomir al lui Scurtul (~ al Scurtului), cumnat cu Stan pah., stăpîn în Futești (menț.) 284, 309.
- Dragomir Burête (Dragomiru ~) din Lipia, vinde loc în Rogoz în hotarul Sămărei 255.
- Dragomir Chieranci, moștean din Grădiștea de Jos, rumân slobozit 4.
- Dragomir Ciocan din Românești, megiaș hotarnic 329.
- Dragomir Cîrjă din Trestiani, martor 253.
- Dragomir Moldoveanul, partea lui în Urlucști 70.
- Dragomir Nălbanul, martor pentru Crăsani 227.

- Dragomir Pinescul, moștean rumânit din Mierlari, se răscumpără 110.
- Dragomir Porcul logofăt, martor 317.
- Dragomir Rătivoescul (Dragomir din Rătivoești), scrise zăpis, semnează 215.
- Dragomir Robul <Dragul Robul> portar, unchiul lui Nan și Hrizan, partea lui în Muscelul Sărății (menț.) 222.
- Dragomir Sorescul, martor pentru Mățești 177.
- Dragomir Toderescu (Dragomir), moștean din Bilita, fost rumân, se răscumpără 143.
- Dragomirești, sat <j. Ilfov> 80, 271; pricină pentru mori între popa Gherghie și Hrizea mare log. 30.
- *Dragomirești, sat <lg. Almăj j. Dolj>, în hotar cu Halmăjul 138.
- *Dragomirești, sat <probabil lg. Șușani j. Vilcea> 70.
- Dragosin, rumân din slobozia Satul Nou 62.
- Dragoslav din Bogații de Sus, jurător 231.
- Dragoslav logofăt din Bălțați, vinde parte cu pomot 109; martor 317.
- Dragoslav, moștean rumânit din Ciuricești, în pricină de rumânire 70.
- Dragoslav, rumâni din Vărăști 278.
- Dragoslavele j. Muscel și Pădureț, sat <azi j. Argeș>, scutiri și ruptoare pentru a veghea scala domnească și plaiul 18.
- Dragostin din Ogrezeni, martor 21.
- Dragotă v. Stoica a lui Dragotă.
- Dragotă, cnezi rumâniți din: Caraula 342; ~ din Rusinești 34.
- Dragotă din Brănești, megiaș jurător 169.
- Dragotă din Mogoșești, martor 197.
- Dragotă postelnic, stăpîn în <Coțofeni> (menț.) 139.
- Dragotă, rumân din Arși (Băldălui), încearcă să se rejudecească 286.
- Dragotă a lui Dan (Dragotă), moștean din Bilita, fost rumân 143.
- Dragotă Buzalăul (~ Buzalău) din Argeș, dăruiește m-rii Argeș loc de casă în oraș 241, 245.
- Dragotă Mălăiscul, boier hotarnic la Fratoștița, semnează 176.
- Dragul, Drag:
- Dragul, diacon din București, martor în cartea județului 132.
- Dragul din Berendești, martor 222.
- Dragul din Dobroești v. Dragul post.
- Dragul (Dra...) din Erghevița, martor 218.
- Dragul din Slătioare, ~ din Stănești v. Dragul postelnic.
- Dragul din Tîrșor, martor 133.
- Dragul fiul lui Mogoș v. Dragul post.
- Dragul (Drag), fiul lui Mosora și nepotul lui Drag Țibă, întărit în seliștea Poborâștilor și Licuriciu cu țigani 85.
- Dragul, în pomelnicul m-rii Banul (menț.) 222.
- Dragul, moșneni rumâniți din: Devesel 274; ~ din Laz 379; ~ din Mierlari, se răscumpără 110; ~ din Piersica, se răscumpără 110; ~ din Rusinești 34; ~ din Siliștioara 190.
- Dragul popă din București, din clirosul domnesc, scutit 261.
- Dragul postelnic din Dobroești, martor 35.
- Dragul (Dragulov) postelnic din Slătioare <fiul lui Eniul portar>, tatăl lui Paraschiva 172, 177, 225; ctitor la m-rea Căscioarele (menț.) 225.
- Dragul postelnic din Stănești, fiul lui Mogoș, martor 54, 56.
- Dragul, tatăl lui Pîrvul și Oancea cu parte în Erghevița (menț.) 218.
- Dragul, tatăl lui Zenevi, martor la vînzare în dealul Scăianilor (menț.) 282.
- Dragul (Dragalu) uncheaș <din Ciocănești>, martor pentru Flămînda 136.
- Dragul Robul v. Dragomir Robul.
- Drag Țibă, cumpără parte în seliștea Poborâștilor (menț.) 85.
- Dragulov v. Dragul post.
- *Drăcești pe Mostiște j. Ilfov, sat <lg. Cojești> 184; partea lui Pogan și Vișan cumpărată de Dumitru Dudescu vist. 155.
- Drăgan din Buzești, martor pentru Orlăndești 54, 56.
- Drăgan, martor la Scoarța 67.
- Drăgan meșter <de mori>, martor pentru Văleni 356.
- Drăgan, moșneni rumâniți din: Arși (Băldăliu) 286; ~ din Ciuricești, în pricină de rumânire 70; ~ din Comanca 206; ~ din Rusinești 34; ~ din Scărișoara 259.
- Drăgan popă din Scurtești, cu parte, martor 254.
- Drăgan, rumâni din: Brețculești, încearcă să se judecească 235; ~ din Răzvadu de Jos 130.
- Drăgan, sat <Drăganu j. Vilcea> 28; v. și Valea Drăganului, sat.
- Drăgan, tatăl lui Pătru rumân din Prislop (menț.) 63.
- Drăgana, Dragana:
- Drăgana v. și Dragana.
- Drăgana, fiica popii Frujin din Bojorani, cu parte 237.
- Drăgana, țigancă boierească 254.
- Dragana, vinde loc de casă în București 184.
- Drăganul v. Drăgan și Valea Drăganului, sate.
- Drăgăești, sat <j. Dîmbovița>, părți schimbate între Nan și Hrizan postelnici 167; v. și Drăgoești, sat.
- Drăgăligă v. Lazar al lui Drăgăligă.

- Drăgănești, sat <j. Olt>, părți schimbate între fiii lui Ivan mare log. din Ruda 70.
- *Drăgănești, sat <probabil lg. Matiaș j. Săcuieni; azi j. Prahova> 258; v. și Drăghinești, sat.
- Drăghia v. Draghia.
- Drăghiceasca, funie la *Stoicești <probabil lg. Chiroiu j. Ilfov> 240.
- Drăghici, aldămașar pentru Pociovaliște, Pobraști ș. a. 85.
- Drăghici din Brănești v. Drăghici post.
- Drăghici din Cirstienești, jurător 313.
- Drăghici din Cornățeni v. Drăghici vornic.
- Drăghici din Cuculeș, martor 109.
- Drăghiciu din Drugănești, megiaș hotarnic 329.
- Drăghici din Fărcăești <postelnic, fiul lui Pătru armaș>, ginerele lui Vladul din Ciocadea, întărit în Ogrumi 66; schimbă împreună cu Dragomir țigănci cu m-rea Tismana 341.
- Drăghici din Mălăești, martor 142.
- Drăghici din Milești, boier hotarnic 217.
- Drăghici din Pleșoi v. Drăghici log.
- Drăghici din Pociovaliște, aldămașar 85.
- Drăghici din Slănic, în pricină de hotare cu satul Domnești al m-rii Argeș 293, 295.
- Drăghici, fiul Cordovoaei, vinde funie în Bircei (menț.) 85.
- Drăghici, fiul lui Stoica log. din Timna, vinde țigani 317.
- Drăghici, fratele lui Oprea log. din Bălțați, aldămașar 103.
- Drăghici, fratele lui Vladul, cu parte în Bălțații de Jos 109.
- Drăghici logofăt din Pleșoi <fratele lui Barbul post. din Poiana>, martor 176, 342.
- Draghice, martor pentru Birca 273.
- Drăghici, moșneni rumâniți din: Comanca 206; ~ din Laz 379.
- Drăghici postelnic v. Drăghici din Fărcăești.
- Drăghici postelnic din Brănești, martor 348.
- Drăghici postelnic, fiul lui Limber din Tirgoviște, martor 355.
- Drăghici, rumâni din: Ionești, capătă zapis de judecire 60,64; ~ din slobozia Satul Nou 62; ~ din Slănicul de Jos 48.
- Drăghici spătar, martor 68, 88.
- Drăghici spătar <din Cirstești, din Mănești>, tatăl lui Pătrașco și Pană, socrul lui Radul log. (menț.) 167, 356; stăpîn în Piscu 356.
- Drăghici, vinde parte în Vizurești 55.
- Drăghici vornic din Cornățeni, tatăl lui Socol pah. (menț.) 23, 130, 134.
- Drăghici al Rădiciței din Laz, se vinde rumân 380.
- Drăghici Hreba, megiaș rumânit din Laz 379.
- Drăghici v. Draghia.
- *Drăghinești, sat <probabil lg. Jugureni j. Săcuieni; azi j. Prahova> 10; v. și Drăgănești, sat.
- Drăghinești, sat <j. Vlașca; azi j. Teleorman> 337.
- Drăgoeni v. Drăgoiani, sat.
- *Drăgoești, sat <lg. Oești j. Argeș>, partea lui Stepan log. întărită lui Bratul mare comis și verilor jupanitei sale Neacșa, Stanciul și Caplea 313.
- Drăgoești, sat <j. Argeș; azi j. Vilcea> 106, 165, 289, 295.
- *Drăgoești, (?), sat <j. Dimbovița> 372; v. și Drăgăești, sat.
- Drăgoi, Dragoe, Drigoii:
- Dragoe bătrînul din Pașea, martor 133.
- Drăgoiu din Bățișani, martor 28.
- Dragoe, fratele lui Rica din Săseni, vinde vie 53.
- Drăgoi (Drăgoiu, Drigoii), moșneni rumâniți din: Băldăului (Întorsura de Jos) 256; ~ din Ciuricești, în pricină de rumânire 70; ~ din Devesel 274; ~ din Tincăbești, încercă să se judecească (eroare: Andrei 27) 27, 82.
- Drăgoiu Tilvescul, moștean din Bilita, fost rumân se răscumpără 143.
- Drăgoiani, sat <Drăgoeni j. Gorj> 69, 73.
- Drăgoțel, cneaz rumânit din Caraula 342.
- Drăgulîn, megiaș rumânit din Comanca 366.
- Drăgulîn, rumân din Timburești 270.
- Drăguș, vinde parte în Aldești (menț.) 185.
- Drigoii v. Drăgoi.
- *Drîngești (Drăingeești), sat <probabil lg. Bolintin j. Dimbovița; azi j. Ilfov> 238, 287, 291.
- Drosolu (Drosolu), fiul lui Radul post. din Balmirești, familie; vinde părți în Mușătești și Timburești 215, 254; martor, semnează 93, 215.
- Drugănești v. și Drăgănești, Drăghinești, sate j. Săcuieni.
- Drugănești, sat <c. Stoenesti j. Dimbovița; azi j. Ilfov> 329.
- Druja, frate cu Ivan și Gherghe, vinde funie în Țigănești 372.
- Drum, rumân din slobozia Satul Nou 62.
- Drume (Drumé) din Tătărăi, boier hotarnic 266, 346.
- Drumul Oii, în hotarul satului *Ostra <Slobozia-Mindra j. Olt> 272.
- Drumul Prutului (?), în hotarul satului Risipiț <j. Mehedinți; azi Unirea j. Dolj> 50.
- Drumul Purcariului, în hotarul satului *Băldăului Buiei (Întorsura de Jos) <j. Dolj> 256, 307.
- Drumul Săpatului, în hotarul satului *Dudu-lești <Potoceni j. Buzău> 318.
- Dubrina (?), sat, casa lui Necula vist. la ~ 264.
- Duca v. Rade Duca.
- Duca, moșneni rumâniți din: Băldăului (Întorsura de Jos) 256; ~ din Gostavățu 34.
- Duca, rumân din Timburești 270.
- Duca, tatăl lui Mihăilă martor pentru Bujorani 237; martor 165.
- Dudescul v. Dumitru ~ și Radul Dudescul.
- Duiul din Izbiceni, martor 315.

- Dulău v. Oprea Dulău.
 Duma v. Mușat al Dumei și Stan al Dumei.
 Duma, cneaz rumânit din Gostăvățu 34.
 Duma din Balomirești, martor 60.
 Duma, rumâni din: Crușov 268; ~ din slobozia Satul Nou 62.
 Dumbăvioara, top. la Viezurești și Ghimpați <j. Dimbovița> 55.
 Dumbravă, megiaș <jurător?> pentru Folești, semnează 382.
 Dumbravă, moșneni rumâniți din Devesel 274.
 Dumbravă, top. la Schei <Valea Șcheilor j. Săcuieni; azi j. Prahova> 169.
 Dumdosi v. Tudosie, tatăl lui Ivan.
 Dume v. Stan al Dumei.
 Dumitra jupanița, cu parte în Curtișoara (menț.) 70.
 Dumitra jupanița, vinde satul Borăști (menț.) 129.
 Dumitra, țigănci boierești 85, 165.
 Dumitra Cotrăcinoae, cu loc în București 270.
 Dumitrache (Dumitrachi) stolnic mare, în sfatul domnesc 4, 11, 14, 15, 18, 21—23, 26—32, 34, 35, 37—43, 46, 50, 52, 53, 55, 59, 61—63, 65, 66, 70, 72, 76, 80, 82, 85, 88, 95, 98—102, 106, 108—112, 114, 119, 120, 122, 124, 125, 129, 130, 133, 134, 137, 138, 143—145, 147—149, 155, 161, 164, 167, 168, 171, 174, 175, 181, 182, 185, 194, 195, 197, 198, 201, 202, 207—210, 216, 218, 220, 222, 225, 226, 230, 231, 235, 237, 244, 245, 247, 254, 261, 262, 267, 269—272, 276, 279, 280, 286, 288, 289, 293—295, 298, 304, 306—309, 313, 317, 318, 322, 324, 328, 331, 333, 337, 340, 342—344, 354, 356; erori: Dumitrașco 26, 271, 307; Dumitru 85, 322.
 Dumitrachi vistier mare v. Dumitrașco.
 Dumitrana, țigarcă boierească 133.
 Dumitrașco (Trașcu) căpitan, primul soț al Mariei fratele popii Dumitru și unchiul lui Sima cămăraș, stăpîn în Obédinul, Frătești, Stănești ș. a. (menț.) 335.
 Dumitrașco comis din Filipești, martor 23, 109, 215.
 Dumitrașco din Maxenu, martor 220, 222.
 Dumitrașco din Spineni v. Dumitrașco post.
 Dumitrașco, fiul Elinei și nepotul Frujinei din Stăncești, vinde parte în Orlăndești 54, 56.
 Dumitrașco, fratele lui Ene căpitan (menț. ulterioară) 335.
 Dumitrașco, nepotul lui Pătru Mărcioiul șcheaul din Brașov, cumpără loc de stîină la Piscul Cumpătului 271.
 Dumitrașco postelnic din Spineni, martor 307, 342, 379.
 Dumitrașco postelnic <fiul lui Preda clucer din Țințăreni>, frate cu Mihai clucer, stăpîn în Izvorani, Negoești și Stingăceaua 312, 348.
 Dumitrașco stolnic mare v. Dumitrache.
 Dumitrașco (Dumitrașcu, Dumitrașico) vistier mare <din Bogdănei>, stăpîn în Bucșani și Ștefănești 135, 359; în sfatul domnesc 27, 30, 34, 37—43, 46, 50, 52, 53, 55, 59, 61—63, 65, 66, 70, 72, 76, 80, 82, 85, 88, 95, 98—102, 106, 108—112, 328, 340, 342—344, 354, 356; fost mare vistier 113, 124, 178, 183, 186, 189, 190, 193, 206, 213, 221, 229, 236, 259, 268, 274, 300, 310, 323, 326; trimisul lui Hriza mare vornic <so-crul său> la hotărnicie în Hărești 291; martor 41, 88, 124, 183, 213, 323, 326, 344, 350, 363, 370, 371, 373, semnează 68, 113, 121, 178, 186, 189, 190, 193, 206, 221, 229, 236, 259, 268, 274, 300, 310, 330, 364—366; erori: Dumitrachi 328.
 Dumitru ban, martor pentru Stănești 153.
 Dumitru căpitan v. Dumitru Filieșanul.
 Dumitru clucer din Băleni, văr primar cu Udrea banul, schimbă satul Mărcești pentru Golești (meț.) 235.
 Dumitru clucer, martor pentru Scorila 320.
 Dumitru din Băteșani, martor 28.
 Dumitru din Bistrețu, martor pentru Erghevița 218.
 Dumitru din Brăniștari, martor 197.
 Dumitru din Cacova de Jos, martor 122.
 Dumitru din Căldărușani v. Dumitru vătaf.
 Dumitru din Cepturoaia v. Dumitru pircălab.
 Dumitru din Cepturile v. Dumitru vornic mare.
 Dumitru din Ciinești, fratele lui Petco, în pricină de rumânire 166, 194.
 Dumitru din Filiași v. Dumitru Filieșanul.
 Dumitru din Măgureni, megiaș martor 322.
 Dumitru din Mogoșești v. Dumitru Zemțea.
 Dumitru din Sălătrucu, martor B.
 Dumitru din Siliștioara, fratele lui Puiuclul pircălab, martor 277.
 Dumitru din Stănila, megiaș tocmelnic 94.
 Dumitru din Șuici v. Dumitru vătaf.
 Dumitru, fiul jupaniței Rada din Bălcești <logofăt din Bălcești> (menț.) 331.
 Dumitru, fiul lui Bratul, vinde vie și locuri în Țigănești 249, 340.
 Dumitru, fiul lui Laiută, vinde loc la Pajiște în Cacova 122.
 Dumitru, fiul lui Miho, vinde țigancă 124.
 Dumitru, fiul Neacșei și nepotul lui Bălea din Crăciunea, în pricină pentru Grădiște și Viriți 108.
 Dumitru, fiul popii Radul din Cornetu, martor 142.

- Dumitru**, fiul Rujmanei, vinde loc de casă în București 35.
- Dumitru** fratele lui Stroe post. v. **Dumitru** post.
- Dumitru**, ginerele lui Cirstea log. din Uești, în pricină pentru părți în Drăgoești, Ciofringeni ș. a. 313.
- Dumitru** județ (fost) al or. Argeș, martor 241, 245.
- Dumitru** log. v. și **Dumitru**, fiul jupaniței Rada.
- Dumitru** (Dumetru) logofăt de vistierie 279, 362.
- Dumitru** logofăt, grămatic din Tîrgoviște 228, 230, 356.
- Dumitru** logofăt, grămatic, ucenicul lui Lepădat logofăt 101; scrie acte domnești 20, 32, 57, 88, 101, 111, 198, 201, 231, 235, 237, 245, 267, 272, 298, 317., 318, 322, 324, 328, 331, 333, 340; scrie zapise în București 68, 177, 188, 239, 268, 287, 367, 368; martor 344, semnează 188, 236, 239, 268.
- Dumitru** logofeți, grămatici, scriu zapise, martori 54, 240, 241, 254, 310, 349, 376.
- Dumitru**, martori pentru: or. Argeș 241, 245; ~ București 111, 112; ~ Săseni 53; ~ Titești 170; ~ Trestieni 253.
- Dumitru** (Dumitru), moșneni rumâni din: Băldăului (Întorsura) 256; ~ din Ciinești 16, 41, 194; ~ din Deveselu 274; ~ din Gostavău 34; ~ din Scărișoara 259; ~ din Studina de Jos 186; ~ din Zorilești 173.
- Dumitru**, partea lui în Ciineștii de Otăsău 2, 41.
- Dumitru** pircălab din Cepturoaia, soțul Buicăi, schimbă satele Albești, Idomirești, Dobroții și Brădăștii pentru satul Greci (menț.) 289, 295; în pomelnicul m-rii Argeș 289.
- Dumitru** pircălab din Golești, martor 276.
- Dumitru** popă din Boziani, aldămașar 10.
- Dumitru** popă (prezbiter) din București, soțul Ștefanei, întărit peste prăvălii în București, după pricină 105; scrie zăpis 107.
- Dumitru** popă din Ciulnița, cneaz rumânit, se răscumpără 42.
- Dumitru** (Dimitru) popă, frate cu Dumitrașco căpitan și unchiul lui Sima cămăraș, cedează drepturile sale din Obedinul, Frătești, Stănești ș. a. 335.
- Dumitru** popă, martori din: București 184, 270; ~ din Cîmpulung (Dălgopole) semnează 60, 96, 254; ~ pentru Ibănești 158; ~ din Mihăești 51.
- Dumitru** portar, ispravnic de jurători 118, 329.
- Dumitru** postelnic, fiul lui Badea pah. din Grădiște și fratele lui Stroe post., stăpîn în Grădiște și Viriți 108, 126.
- Dumitru**, rumâni: 356; ~ din Cacaletți 178; ~ din Copăcel 140; ~ din Foleștii de Jos 198, 236, 344; ~ din Prislop 63; ~ din Purcăreni 209, 210; ~ din slobozia Satul Nou 62; ~ din Siliștioara, se vinde fără ocină 190; ~ din Tătarul, în pricină de rumânire 19.
- Dumitru** stolnic mare v. **Dumitrache**.
- Dumitru** șetrar, martor în București 112.
- Dumitru** tabac din București, aldămașar, martor 47, 112.
- Dumitru**, tatăl lui Radul martor pentru Șoaș 15.
- Dumitru**, țigani: boieresc 335; m-resc 3.
- Dumitru** vâtaf din Căldărușani, jurător 80; martor 240.
- Dumitru** vâtaf din Șuici, boier tocmelnic 313; probabil același: **Dumitru** din Șuici, jurător 313.
- Dumitru** <din Bădeni>, vinde partea Bădească din Futești (menț.) 313.
- Dumitru**, vinde parte cu vie cu vinărici în Bojorani 237.
- Dumitru** vistier v. **Dumitru** Dudescu.
- Dumitru** vornic din Mogoșești v. **Dumitru** Zemtea.
- Dumitru** vornic mare (fost), soțul Calei și tatăl lui Stoica spăt., stăpîn în Cepturile (menț.) 26.
- Dumitru**... ageola, vinde vie la Bălțați 103.
- Dumitru** al lui Gruef, cneaz rumânit din Caraula 342.
- Dumitru** Cozleciu croitor, cu loc în Bucureși, martor 239.
- Dumitru** Damian din Bojorani, se rumânește 237.
- Dumitru** Dilan, martor pentru Rășpopi 281.
- Dumitru** Dudescu (Dudescul, Dumitru, ~ Dudescul) vistier al doilea, familie 270, 279; stăpîn în Tîmburești, Buești, Slănic ș.a., cu vii, rumâni și țigani 12, 155, 217, 254, 270, 279, 309, 356, 362, 371; martor 88, 174, 199, 222, 244, 256, 300, 307, 344, 350, 356, 364, 366, 373, A, semnează 68, 74, 173, 236, 252, 259, 268, 274, 290, 310, 330, 335, 349, 365; eroare: mare vistier 364.
- Dumitru** Epuré, aldămașar în București 47.
- Dumitru** Filișanul (Dumitru, ~ Filișanu) căpitan, fost mare căpitan din Filiși, tatăl lui Matei 378; jurător 90; martor 41, 88, 174, 183, 190, 232, 256, 290, 300, 305, 307, 308, 320, 336, 342, 344, 348, 371, 378, semnează 68, 160, 173, 178, 186, 189, 193, 206, 213, 221, 236, 259, 312, 335.
- Dumitru** Grecu, moșnean rumânit din Siliștioara 183.
- Dumitru** Pirful, cneaz rumânit din Caraula 342.
- Dumitru** Pustiul, partea lui în Bărbătești 97, 99.

Dumitru Țițau din Bojorani, tatăl Priei (menț.) 237.
Dumitru Vărgatul, aldămașar în București 47.
Dumitru Zemțea (Dumitru) vornic din Mogoșești, tatăl <vitreg> lui Bunea log.; familie 4, 113, 147, 197, 219, 368; stăpîn în Grădiștea 113, 147, 219; iartă rumâni, din Brăniștari și Mogoșăști, după moartea sa 4, 125, 197; martor 367.

Duna (Dona), megiaș rumănit cu părți din Studinița și Studina 350.
Dunăre, fluviu 59, 76, 284, 309.
***Dușani**, sat <probabil lg. Crovu, j. Vlașca; azi j. Ilfov> 356.
Dușca, m-re din Rumelia <Dusico, Grecia>, cu metoc: m-rea Banu 222.
Duțu, tatăl lui Stan martor la Răspopi (menț.) 281.

E

***Ebenți**, sat <*Iubenți lg. Scăești j. Mehedinți; azi j. Dolj>, în hotar cu Salcea 61.
Efrem, Ifrem:
Efrem episcop de Buzău 7; volnicit să ia merticul episcopiei de la popii și diaconii din eparhie 303; în marele sobor 280; dă cărți 180, 220, 222.
— **Ifrem**, martor pentru Popești 376.
Efrim v. Stoica Efrim.
Eftemie, tatăl lui Necula (menț.) 271.
Efthemie, fiul lui Cîrstea rumân din Gostavățu 34.
Elesafta (Elesaftha, Elisafata, Ilisatha) jupaniță <fiica lui Preda stolnic din Romceni>, familie; lasă satul Grozăvești soțului său Sima log.; sculele ei vindute pentru datorie (menț.) 377.
Elhov v. Ilfov, județ.
Elina <din Mărgineni>, doamna <lui Radu Șerban>, vinde și schimbă țigani; moștenește pe Radul clucer Florescul (menț.) 23.
Elina, fiica popii Bratul, vinde loc de casă în București 111.
Elina jupaniță din Cîmpulung, fiica lui Staico din Vaideești, stăpînă în Ionești, în pricină cu rumânii ei 60, 64, 96; probabil aceeași: Erina 64.
Elina jupaniță, fiica lui Bircă post. din Cojești, vinde parte în Bălteni (menț.) 80.
Elina (Elena) jupaniță, fiica lui Mihai post. din Stăncești, soția lui Colțea din Țăfîrligi, apoi a lui Iancu căpitan, familie; vinde părți în Brătiești și Orlăndești 54, 56, 267.
Elina, mama lui Stanciul post. din București (menț.) 132.
Elina, nepoata lui Stoica bigrariul, vinde loc de casă în București 111.
Elina, țigănci boierești 201, 317.
Elina vorniceasa <din Mărgineni>, soția lui

Ivașco vornic <Golescu>, cheltuiește bani domnești în Ardeal, stăpînă în Golești și Domnești (menț.) 354.
Elisafata v. Elesafta.
Elunicean, rumân din slobozia Satul Nou 62.
Enachi v. Ianache.
Ene v. Ianiu.
Eno Psalti v. Ioan Psalti.
Epure v. Dumitru ~ și Stan Epure.
Epurești, sat <probabil j. Vlașca; azi j. Ilfov> 252.
Erca (Iarca), judec din Slănicul de Jos, fost rumân 48, 276.
Erca, rumân cu delniță din Slănicul de Jos 48.
Eremia, Erimia, Irimia:
— **Erimia** egumen al m-rii Căluului 226.
Eremia (Irimia), fiul lui Paraschiva log. din Drăghinești, întoarce satul Polovragi 336, 337; semnează 336.
Eremia (Irimia) logofeți: 35; martor în diata jupaniței Elesafta 377.
Ergheaviță j. Mehedinți, sat <Erghevița>, părți cumpărate de Novac și Curăia de la Mihart post. din Șitoaia ș.a.; popă 218.
Erina jupaniță 64 v. Elina.
Erina, soția lui Ianiu roșul, vinde loc de casă în București 239.
Esteu, pîru <Istău j. Săcuieni; azi j. Prăhova> 169.
Eustatie v. și State.
Eustatie Costa martor, semnează grecește 93, 107, 146.
Eustatie Ruceri (State), martor pentru București, semnează 107.
Eva, fiul (?) lui Roman din Polovine, se vinde rumân 300.
Evdocsie logofăt, scrie act domnesc 145.
Evghenie episcop, egumen și nastavnic al m-rii Mislea 38.

F

Farcaș, sat <Fărcașu j. Romanai; azi j. Olt> 369.
Fădăreasca, funie la Ogrezeni <j. Vlașca;

azi j. Ilfov> 21, 22.
Făgăraș în titulatura domnului v. Amlașul și Făgărașul.

- Fălcoii de la Olteț, j. Romanai, sat <Fălcoiu; azi j. Olt> 83, 307, 379, 380; dăruit de Vlad Vintilă m-rii Argeș; stăpinit de Nica mare log. și de boierii din Fălcoi; întors m-rii Argeș 295, 297, 298.
- Fălești v. Folești, sat.
- Fărcășești, sat <j. Mehedinți; azi j. Gorj> 66.
- Fătul din Piclești, martor pentru Zeletin 258.
- Fătul din Trșor, vinde vie în dealul Scăianilor (menț.) 283.
- Fătul, moșnean rumânit din Rînzești 252.
- Fătul popă, martor la vânzare din Popești 376.
- Fătul Bărăgăscu (Fătul), martor pentru Scurteasca A.
- Făurei, sat <j. Ilfov; azi j. Ialomița>, în hotar cu Nenculeștii 43; popă 76.
- Fedeleşoi, sat <j. Argeș; azi j. Vilcea> 170, 313.
- Fefelei, sat <j. Săcuieni; azi j. Prahova>, deal cu vii; partea lui Badea împărțită între Frosin și popa Stoica 324; oameni se mută „cu învoială” pe moșia lui Tudor stolnic și Borcea vornic C.
- Felea v. Dobre Felea.
- Feneneu v. Padina Feneneului.
- Fetești v. Futești, oraș.
- *Fiiani j. Elhov <lg. Căciulați>, săteni și popă fugiți din Poeni, așezați la; ~ birul lor 117.
- Fiera din Zmulta, megiaș jurător pentru Bălteni 80.
- Fiera (Fera, Fira, Hera, Hiera, Hira) mare logofăt, f. mare log. <din Leurdeni, din Corbi>, tatăl lui Stroe log. de vist. ș.a. 252, 259, 268, 340, 350; cumpără vii în Țigănești 251; rumânește în Vulpești și Tomșani 149, 228, 230;
- in sfatul domnesc: fost mare log. 35, 37; mare log. (1628 iunie 23 — 1629 mart. 20), ispravnic în acte domnești 114, 119, 120, 122, 124, 125, 129, 130, 133, 134, 137, 138, 143—145, 147—149, 155, 161, 164, 167, 168, 171, 174, 175, 181, 182, 185, 194, 195, 197, 198, 201, 202, 207, 209, 210, 216, 220, 222, 225, 226, 230, 231, 235, 237; învață 126;
- jurător 87; martor 16, 23, 41, 43, 82, 86, 88, 109, 124, 130, 134, 164, 174, 199, 225, 244, 338, semnează 17, 68, 74, 87, 121, 156, 173, 178, 183, 186, 189, 190, 193, 206, 313, 221, 229;
- eroare: mare portar în loc de mare log. 138.
- Fiera, moșneni rumâniți din: Scărișoara 364; ~ din Siliștioara 183.
- Fiera <log. din Hagiești>, partea lui aleasă de a megieșilor din Cojești 217.
- Fiera, rumâni din: slobozia Satul Nou 62; ~ din Vărăști 278.
- Fiera (Hiera), țigani 23; fură și e răscumpărat 331.
- Fierăști (Fierești), sat <Herăști j. Ilfov> 18, 70; probabil același: 230; v. și Hărești, sat.
- Filiași (Filiaș, Filiiași), sat <j. Dolj> 90, 260, 307, 312, 342, 348; în hotar cu Fratoștița 176.
- Filieșanul v. Dumitru Filieșanul.
- Filimon, tatăl lui Simca portar (menț.) 111.
- Filip, cneaz rumânit din Caraula 342.
- Filipești, sat <j. Prahova> 23, 215.
- Filișanu v. Dumitru Filieșanul.
- Filoteiu popă, ispravnic al patriarhiei de Alexandria 353.
- Finta, sat <j. Dimbovița> 161, 211.
- Fira v. Fiera.
- Fisente, fiul lui Pătru log., scrie zăpis pentru Stîngăceaua 348.
- *Filfoești, sat <probabil Mărcești j. Dimbovița>, parte cu rumâni, întărită m-rii Panaghia, dania lui Udrea ban 235.
- Fintina, sat <Fintina Banului j. Mehedinți; azi j. Dolj>, în hotar cu Risipiții 50.
- Fintina lui Ionaș (~ Ioniș), în hotarul satului Gureni <j. Gorj> 144.
- Fintinėle, sat <j. Săcuieni; azi j. Prahova> 10.
- *Fisăiți, sat <probabil j. Săcuieni; azi j. Buzău> 131.
- *Fistici, sat <probabil lg. Bătiești j. Prahova>, deal cu vii; părți cu vii cumpărate de Neagul post., Gherghe și Antonie <vodă> 133.
- *<Flămînda>, sat <Ciocănești j. Ilfov; azi j. Ialomița>, parte vindută de Manul al lui Lazăr lui Stan Dragomanul 136.
- Flămînzești j. Argeș, sat <or. C. de Argeș> al m-rii Argeș, scutit pentru a fi de poslușanie m-rii 57, 357.
- Fleșcău, tatăl rumânului Dumitru (menț.) 356.
- Flocean v. Stan Flocean.
- *Flocești, sat <lingă Dumitrana j. Ilfov> 234.
- Floci (Oraș, orașul de ~), oraș <Piuă Pietrii j. Ialomița>, via fiilor lui Mihail Murgeanul 263, 264; negustor 332.
- *Flocoșani, sat <lg. Plopui-Slăvitești j. Olt>, părți cu vii cumpărate de la Birzea ș.a. de Gherghe clucer, vindute lui Iane vist., dăruite m-rii 272; m-rea Sf. Ioan, metoh al m-rii Sf. Ioan de la Zaina, stăpîină în Flocoșani și Ostra 272.
- Florea, moștean din Mogoșești, fost rumân 4.
- Florea, rumân din Cirstienești, fiul lui Radul Pătei 254.
- Florea, tatăl lui Neaniul care vinde parte în Curtișoara (menț.) 70.
- Florea, vinde parte în Ciocadea, vie în Pociovaliște 85; probabil același: aldămășar 85.
- Florescul v. Radu Florescul.

- Florica oamna, fiica lui Mihai Viteazul, soția lui Preda sluger, stăpină în Gostavățu 34.
- Floru ierei, dascăl slovenesc la școala domnească de la Sf. Gheorghe (menț. tirzie) 99, 313.
- Fleurătoriu, tatăl lui Crăciun rumân din Caclești 178.
- Focșani, <orașul Focșani, j. R. Sărat; azi j. Vrancea>, strajă la ~ 47.
- Folești, sat <j. Vilcea>, în hotar cu Păușești 89; vii ale lui Oprea log. din Șirineasa, părți schimbate între fiii săi Udriște și Stroe 68, 89, 198, 382; delnițele unor rumâni din Păușești cumpărate de Sima log. 68; ~ de Jos (Dol Foleștie), rumânit de Oprea log.; fiul său Udriște înfrățeste pe Sima log. 88, 198, 236, 344; Fălăștii de Sus, în hotar cu Păușești 89.
- Forțan v. Oprea Forțan.
- Fota din Tîrgoviște, cu locuri de casă și prăvălii în București 132.
- Franța v. Sfranța Limidari.
- Frasafi, tatăl lui Gherge din București (menț.) 47.
- Frasini, top. la *Bogoroi <probabil j. Vilcea> 85.
- Frate din Belciugata, boier hotarnic la Cojești 217.
- Fratea, moșteni rumâniți din: Ciuricești, în pricină de rumânire 70; ~ din Rusinești 34.
- Fratoștiți, sat <j. Dolj>, partea lui Barbul post. aleasă de către a judecilor 176.
- Frăcea din Mlăjet, martor pentru Sibiceu 123.
- Frăcea, rumân din slobozia Satul Nou 62.
- Frăcești, sat <Frincești j. Vilcea> 51.
- Frăgaul, top. la *Piatra <lg. Piersica j. Ialomița> și la *Petricești <lg. Dor Mărunt j. Ialomița> 110.
- Frâncioșani (?), parte la *Arși (Băldăului) <probabil lg. Mărăcinele j. Dolj> 286.
- Frâsinet, sat <~ Gară j. Romanași; azi j. Olt>, megiași din Studinița, rumâniți cu părțile lor din ~ 349, 350.
- Frățeștii de la Munte, sat <j. Gorj>, partea lui Dumitrașco căpitan dobindită de Conda mare armaș 335.
- Frățilă, cneaz din Zorilești 175.
- Frățilă, cnezi rumâniți din: Nenciuiești 43; ~ din Rusinești 34.
- Frățilă din Otești, martor pentru Ibănești 158.
- Frățilă, martor în zăpis de schimb între m-rea Tismana și Drăghici din Fărcășești 341.
- Frățilă, rumân din Clejani 244.
- Frățilă, vinde loc la Mierlia în Cacova de Jos 122.
- Frățilești, sat <j. Ialomița> 152, 266, 326, 329, 346.
- Freanghi al lui Bacarin, cneaz rumânit din Caraula 342.
- Freja, cneaz rumânit din Caraula 342.
- Frija, tatăl lui Stroe din Holești (menț.) 356.
- Frincești v. Frăcești, sat.
- Fronea, rumân din Clejani 244.
- Frosin, fiul Badei, cu parte în Fefelei (menț.) 324.
- Frujin popă din Bujorani, tatăl Drăganei (menț.) 237.
- Frujina, fiica lui <Cirstian> Măndescul din Stăncești, mama Elinei (menț.) 54, 56.
- Frume, țigancă, pricină pentru ~ 347.
- Frumușei, sat <j. Gorj> 11.
- Fruna, țigancă 341.
- Fuga, rumân din slobozia Satul Nou 62.
- *Fugleștii de Mijloc, sat <lg. Brezoaia j. Ilfov>, partea lui Moroagă aleasă pentru Albul comis 329.
- Fulga v. Stanciul Fulga.
- Fundeni, sat <probabil or. București> 32, 80, 287, 291, 320.
- *Fundeni, sat <probabil Mărcești, j. Dimbovița> 235.
- Fundeni, sat <j. Săcuieni azi j. Prahova>, partea lui Toader și a lui Pătrașco, cumpărată de la Maria de Balotă 202.
- Fundulescu v. Stan Fundulescu.
- Fute Bou, rumân din slobozia Satul Nou 62.
- Futeștii de pe baltă, j. Ialomița, sat <or. Fetești>, partea Păpească dăruită de Dragomir al Scurtului, Albul Rogoz ș.a. m-rii Argeș; pricini 284, 309.
- *Futuți, sat <lg. Vintileanca j. Buzău>, partea lui Paraschiva cumpărată de Voico log., întărită lui Antonie cămăraș 102.

G

- Gabor, Gabriel Báthori v. Batăr Gabor.
- Gaha v. Isar Gaha.
- Gaidar v. Stoica Gaidar.
- Gaidar, tatăl lui Iv... rumân din Foleștii de Jos (menț.) 236, 344.
- Galition, egumen al m-rii Bălteni, ispravnic la alegerea părții m-rii 291.

- Ganea din Fundeni, martor 202.
- Ganea din Negrași, martor pentru Ionești 96; probabil același: moștean rumânit 77, 252.
- Ganea, martor pentru Țigănești 372.
- Ganea, rumâni din: slobozia Satul Nou 62; ~ din Ștefoaia 55.
- Gapie din Fintinele, aldămășar 10.

- Gașpar armaș, cu drepturi în Ostra 272.
 Gașpar, tatăl lui Lupul cneaz rumănit din Ogrezeni (menț.) 66.
- Gaura Zmeului, top. în hotarul Ciulniței <j. Ialomîța> 42.
- Gavril din Bojorani, martor 237.
- Gavril popă, martor pentru Fefelei C.
- Gavril <Movilă> (Gavriil, Gavrilă), domn al Țării Românești <1618—1620> 80, 155, 207; danie m-rii Dealu 294; judecă, acordă scutiri, dă cărți 30, 37, 38, 43, 46, 50, 52, 64, 72, 94, 127, 172, 214, 216, 281, 295, 306, 313, 331, 381; judecește sate 27, 34, 60, 64, 82, 110; ia seama vistieriei 110.
- Gavrilașco, fiul lui Ivașco mare vornic și al jupaniței Anca 224.
- Găbeacea, Găbeci v. Stan Găbeace.
- Gădiuță v. Oprea Gădiuță.
- Găești, sat <orașul Găești> 340.
- Gălețuiul v. Valea Gălețuiului.
- Gălmăjoaia, sat <Ghelvegioaia, j. Mehedinți> 218.
- Găneasa, sat <j. Romani; azi j. Olt>, partea cu vii a lui Stepan log. întărită lui Bratul mare comis și verilor jupaniței sale, Stani-ciul și Caplea 313.
- Gănești, sat <j. Vilcea> 28.
- *Găojani (Găujani), sat <lg. Mănăstirea j. Ilfov> 59, 76; în hotar cu Nenciulești 43.
- Gârdești j. Vilcea, sat <probabil or. Drăgășani>, partea lui Stanciul din Costești 369.
- Gărdu (?), top. la Gostavățu <j. Romani; azi j. Olt> 242.
- Gârgeaț, cneaz rumănit din Caraula 342.
- Găujani v. Găojani, sat.
- Găureni, sat <probabil j. Vlașca; azi Teișorii j. Ilfov> 239.
- Găvânești j. Teleorman, sat, partea jupaniței Voica, vindută de Tatul log. și Hri-zan post. lui Ghinea Racotă armaș și Leca spăt.; judecări, pricini 317.
- Geamăna, pîriu la <Geamăna j. Argeș> 359.
- *Geamăna, sat <lg. Jugureni j. Săcuieni; azi j. Prahova>, parte întărită Mușei, fiica Bădicăi din Șchei 169.
- <Gemenea> (Gura Geamenei), sat <j. Argeș>, în hotar cu orașul Pitești; metoh și vad de moară ale m-rii Argeș 359.
- Gemenele (Gemenile), sat <Gemenea j. Dimbovița>, delniță cu rumâni, vindută de Stoica lui Hrizea mare vornic 157; părțile lui Pîrvu log. din Lazuri vindute de Preda post. lui Socol pah. 334, 345.
- Gemeni, sat (?) <j. Mehedinți>, în hotar cu Risipiți 50; v. și Măguri Gemene.
- Genea, țigan boieresc 165.
- Genuneanul v. Stoica Genuneanul.
- Genunenii, sat <j. Vilcea>, partea lui Anghel comis moștenită de jupanița sa Maria și de nepoții săi, Paraschiva log. și Chisar post. 87.
- Georgius Rainia. martor la Vărăști, semnează cu litere latine 278.
- Gheca arbănaș, aldămășar la vînzare din București 47.
- Ghedeon, fiul lui Voica log. din Ciorăști, vinde parte cu vad de moară în Mănești 102.
- Ghedu v. Crucea Ghedului.
- Ghelea v. Stanciul Ghelei.
- Ghelvegioaia v. Gălmăjoaia, sat.
- Ghenchea, tatăl popii Vladul din Mătăsari (menț.) 375.
- Gherasim, martor la vînzare din Bălțați, semnează grecește 141.
- Gherasim patriarh de Alexandria 286, 352, 353; fost în Țara Românească 286.
- Gherei v. Sahin Gherei.
- Gherghe, Gheorghie, Ghirghi...:
- Gherghe armaș din Blagodești, care stă la Drăgăești, martor 167.
- Gherghe (Gherghi, Ghirghi) căpitan, f. căpitan din Finta, vinde casă din București 161; mare căpitan 47; martor 47, 164, semnează 156, 278, 312.
- Gherghe cel bătrîn, martor în București 35.
- Gherghe clucer <din Mănicești>, cumpără parte în Ostra și vii în Flocoșani (menț.) 272.
- Gheorghie, delnița lui din Cotești (menț.) 384.
- Gherghe, Gherghi, Ghirghii din Găești, din Negoești v. Gherghe postelnici.
- Gheorghie egumen al m-rii Argeș (menț.) 309.
- Gherghe, finul lui Dobre Felea, dăruit în Ogrezeni 21.
- Gherghi, fiul lui Frasafi, vinde loc de casă din București, semnează grecește 47.
- Gherghe, fiul lui Opriș din Leurdeni, martor pentru Țigănești 338.
- Gherghe, frate cu Druja și Ivanu, cu drept de a cumpăra în Țigănești 372.
- Gherghe (Gherghi, Ghirge, Ghirghi, Gorghe) <probabil același> gramatic și logofăt, scrie acte domnești 28, 194, 195, 197, 202, 230; scrie zapise 199, 228, 257, 259, 274, 277, 300, 310, 323, 326, 330, 350, 363, 366, 370, B; martor 118, 152, semnează 74.
- Gherghie județ de Tirgoviște, martor, semnează 78.
- Gherghe logofăt, tatăl lui Stan log. cu loc de casă în București (menț.) 161.
- Gherghe logofăt, tatăl lui Stanciul log. din Fundeni, punțile sale de pe Colentina (menț.) 32.
- Gherghe, martor la rumănire în Cîinești 238.
- Gherghie, megiaș <jurător?> pentru Folești 382.

- Gherghe**, megiaș jurător pentru Geamăna 169.
 — **Gherghie** meșter, martor pentru Cotești 384.
- Gherghe** (Ghirghe), moșneni rumâniți din: Comanca 366; ~ din Polovinele 189; ~ din Scărișoara 370; ~ din Studina de Jos 186; ~ din Vlădila 300.
- Gherghe** negustor din Slatina, martor 65.
- Gherghe** paharnic mare (fost), <fiul lui Enache Catargiul>, martor 254.
- Gherghe** pitar, martor pentru Gemenele 345.
- Gherghe** (Gherghi) pîrcălab din Studina, cumnatul lui Vlad 365; martor, semnează 257.
- **Gheorghie** popă din București, în pricină pentru mori din Dragomirești și Tămăduști 30.
- Gherghe** popă, martor pentru vânzare în orașul Argeș 241, 245.
- **Gherghi** postelnic din Găești, vinde țigancă 340.
- Gherghe** (Ghirghii) postelnic din Negoești, fiul lui Mihai din Tirgșor și fratele lui Antonie <vodă> din Popești; cumpără părți în Popești și Fistici 133, 376; martor 17, 23, 41, 130, 134, semnează 16, 74, 236.
- Gherghe** (Gherghie), rumâni din: Bălteni, fugit 80; ~ din slobozia Satul Nou 62.
- Gherghe** șetrar v. **Gherghe** Brezoei.
- Gherghe** vătaf de postelnic, soțul Neagăi, stăpîn în Dobrești 172, 207.
- Gherghe** vornic, martor pentru Vărăști, semnează grecește 278.
- Gherghe** vornic <mare>, tatăl lui Radul vornic (menț.) 356.
- Gherghe** Brézoei șetrar, vinde loc de casă din București 184.
- **Gheorghie** Buvăilea, stăpîn în Degerați (menț. tirzie) 90.
- Gherghe** Cotrăceanul, martor în București 35.
- Gherghe** Ghiuleș, martor pentru Trestiiani 253.
- **Gherghii** Goleșcul, martor la întocmire pentru Ciinești 2.
- Gherghe** Grama, scrie act domnesc 149; v. și **Gherghe** grămătică și logofeți.
- Gherghe** Grecul, moștean rumânit din Piersica, se răscumpără 110.
- **Gherghei** Pîrtoacă (Ghierghie), vinde vie în Fefeii 324, C.
- **Gherghie** Turcul (Ghirghie), fiul lui Chef, vinde partea sa din Varnava, semnează 78.
- Gherghina** din Cojoc, tatăl lui Neagoe (menț.) 97, 99.
- Gherghina**, rumân din Șotinga, dat fără ocină 167.
- Gherghina**, vinde parte în Zgîrțiați 74.
- Gherghița** (Gherghită), oraș <j. Ilfov; azi j. Prahova> 54; palancă lingă 306; m-rea Malamoc lingă 332.
- Gheuca** Căpățină din Căpreni, cumpără și vinde o țigancă 85.
- Ghiba**, vărul popii Stan, vinde parte în Cacova de Jos 122.
- Ghidoe**, moștean din Risipiți, în pricină de rumânire 50.
- Ghierghie** v. **Gherghe**.
- Ghimpați**, sat <j. Dimbovița>, părți cu moară vindute de Tudor, Voico Tabac ș.a. lui Grama clucer 55.
- Ghina** v. **Oprea** Ghina.
- Ghina** <Ghica> agă din Călinești, martor pentru Bălțați 109.
- Ghinea**, Ghine, Ghinu...:
- Ghinea** armaș v. **Ghinea** Racotă.
- Ghinea** cojocar, <nepotul lui Ghinea Mustachi>, cumpără loc de casă în București 239; martor 271.
- Ghinea** croitor, martor în cartea județului din București 132.
- **Ghinu** din Rimnic, martor pentru Bujorani 237.
- **Ghinu**, fiul lui Berinca log. din Bujorani și frate cu Muja, martor 41.
- Ghinea** negustori: din București, martor 333; ~ scrie zăpis 312; v. și **Ghinea** Coți, **Ghinea** Mătracă.
- **Ghinu** (Ghin) popă din Bujorani, chezaș în Ciinești 2, 41; martor 237.
- Ghinea** sluger fost, martor pentru Bălțați, semnează grecește 141.
- Ghinea**, țigan 319.
- Ghinea** Coți negustor, martor 278, semnează grecește 107, 146.
- Ghinea** Gheorghii (~ Ghiurghi), martor, semnează grecește 93, 107.
- Ghinea** Mătracă, martor la vânzare din București, semnează grecește 239.
- Ghinea** Mustachi negustor, martor la Vărăști 278.
- Ghinea** Racotă (Ghine ~) armaș, soțul Despinei, fratele lui Leca spătar, familie (menț.) 130, 317.
- Ghinșul** v. **Radul** Ghinșul, iuzbașa.
- Ghioca**, Ghiuca, Ghiuoca:
- **Ghiuca** din Milești, martor 142.
- **Ghiuoca**, martor la București 112.
- **Ghiuca** negustor, martor 124.
- Ghioca** postelnic din Simboteni, martor 211; jurător 313.
- Ghionma** v. **Isar** Ghionma.
- Ghiorghii** v. **Ghinea** Gheorghii.
- Ghirghi** v. **Gherghe**.
- Ghirman** (Ghiorma, Ghiurman) logofăt din Budeni, fratele lui Dumitru Zemța din Mogoșești, martor 113, 219, 368, semnează 367.
- Ghirai** v. **Sahin** Gherei.
- Ghitioara**, sat cu ocină <j. Săcuieni; azi j. Prahova>, rumâni m-rești fugiți 9; drepturile cnezilor din Aniniș asupra ocnei, vamă dăruită m-rii Radu Vodă 72.
- Ghiuleș** v. **Gherghe** ~ și **Mihai** Ghiuleș.

- Ghiune** (Ghiuone) <postelnic>, fratele lui Ianiu vist., cumpără părți în Stănești 333.
- Ghiune**, ginerele lui Sava din Tirgoviște, vinde parte din Stăncești 201; martor în București 111.
- Ghiurma**, **Ghiurma** :
— **Ghiurma** ban, biserica lui în București (menț.) 239.
- Ghiurma**, moșneni rumâniți din: Apele Vii 290; ~ din Sulari 371.
- Ghiurma** pitar din Rîmnic, scrie zăpis 159, 238; martor 16, 41.
- Ghiurma** vătaf, martor pentru Buești 254.
- Ghiura** v. **Giura**.
- Ghizdăvești**, plasă <sat j. Romanați; azi j. Dolj> a satului Apele Vii; moșneni rumâniți de Trufanda mare vist. 290.
- Giulea**, tatăl lui Radul cneaz din Zorilești (menț.) 175.
- Giulești**, sat <j. Vilcea> 28.
- Giulică** v. **Aldea al Giulicăi**.
- Giura**, **Ghiura**... :
— **Ghiura**, cneaz rumânit din Gostavățu 34.
- Giura** din Bălcești, martor (menț.) 331.
- Giura** (Giurea), hotarul lui la Băldăluul Buei (menț.) 256, 307.
- **Ghiura** paharnic, martor la rumânire în Laz, semnează 379.
- Giura** postelnic, nepotul lui Neniul din Muți, în pricină pentru un țigan 319.
- Giura**, rumân din Albotești, se judecește 28.
- Giura** a lui Brătivoie (Giura), moștean din Bîlta, fost rumân 143.
- Giurca** v. și **Iane Giurca**.
- Giurca**, cneaz rumânit din Caraula 342.
- Giurca** din Plenia, martor 248.
- Giurca** postelnic din Medvejdea, martor 342.
- Giurca** al lui Minciună, cneaz rumânit din Caraula 342.
- Giurgiu** v. **Oprea Rață** al lui ~ și **Raț Giurgiu**.
- Giurgiu**, fiul lui Mitrea post., întărit în Grădiște și Viriți 108.
- Giurgiu**, <oraș, cetate>, turc din ~ 41.
- Giurgiu**, rumân din slobozia Satul Nou 62.
- Gideleiu**, vinde parte din Popești 133.
- Gîrla Stejarului**, gîrlă la *Gurguiați și Vărăști <j. Ilfov; azi j. Ialomița> 59, 76.
- Giștești** (Gînștești), sat <j. Vlașca; azi Pădueni j. Ilfov> 21, 22.
- Glavan**, rumân din slobozia Satul Nou 62.
- Glăva** v. **Voico Glăva**.
- Gligoreasă** v. **Maria Gligoreasă**.
- Gligorie**, **Grigorie** :
Gligorie, cneaz din Caraula și Cucuiați, ginerele lui Meiutoă 247.
- Gligorie** (Grigore, Grigorie) comis, f. mare comis <din Poienari> dăruiește m-rii Banu parte în Mușcelul Sărății 222; vinde partea jup. Neaga din Bălteni 80; jurător 43, 87, 313; martor 41, 44, 82, 88, 109, 113, 129, 156, 164, 187, 188, 199, 222, 244, 254, 256, 265, 307, 317, 318, 323, 326, 330, 335, 364, 370, 373, semnează 68, 75, 77, 87, 173, 178, 183, 186, 188—190, 193, 206, 213, 219, 221, 229, 252, 257, 259, 268, 274, 277, 290, 300, 310, 363, 365, 366; mare log. în menț. ulterioară 254.
- Gligorii** (Grigori) din Păușești, megiaș <jurător?> pentru Folești, semnează 382.
- Gligorie** (Grigore, Grigorie), egumeni ai m-rilor: Clocociov (menț.) 319; ~ m-rii Jitianu 90, 92, 120; ~ m-rii Radu Vodă 105, 107, 114, 293; ~ m-rii Tutana 148.
- Gligorie**, fiul lui Mihăilă Moldoveanu, rumânit 41.
- **Grigore** logofăt v. **Grigore comis**.
- Gligorie** (Grigorie) mitropolit al Ungrovlahiei 301; duhovnic al domnului 280; judecă împreună cu domnul 293—295, 298, 308, 309.
- **Grigorie** popă din Valea Drăganului 28.
- Gligorie** (Grigorie), rumân din Foleștii de Jos 198, 236, 345.
- Glina**, sat <or. București> domnesc, dat de Nicolae Pătrașcu lui Oancea log. 42; cu baltă și vie, cnezi rumâniți de Mihai Vi-teazul; parte lăsată de Cernica vornic fiicei sale Neașca; judecări, pricini 119.
- Glogoveanu**, nepoata lui, Urdăreanca (menț. tirzie) 90.
- Gociul**, cneaz rumânit din Caraula 342.
- Goești** sat <j. Dolj> 90; în hotar cu Halmăjul 138.
- Goga**, rumân din slobozia Satul Nou 62.
- Gogă** v. **Stan Gogă**.
- Gogoasă** v. **Pirvul Gogoasă**.
- Goguianu** v. **Oprea Goguianu**.
- Goia**, gîrlă la Clici <Clinciu j. Ilfov>, făcută de părinții lui Socol din Cornățeni; pricină cu m-rea Padu Vodă 25.
- Goia**, rumâni din slobozia Satul Nou 62.
- Golea**, cnezi rumâniți din Brăniștari, iertați de rumânie 197.
- Golescul** v. **Gherghi Golescul**.
- Golești**, **Gulești** :
Golești, sat <j. Argeș; azi j. Vilcea> 48.
- Goleștii** j. **Mușcel** și **Pădureț**, sat <azi j. Argeș> 295; fost al lui Ivașco mare vornic întărit cu mori, vii și rumâni Stanei spătăreasa și fratelui ei Preda spăt. după pricină cu m-rea Radu Vodă 293, 354; parte schimbată de Udrea banul cu Dumitru clucer din Băleni 235; popă 276.
- **Gulești**, sat <Schitu Golești j. Muscel; azi j. Argeș>, laz vindut de Lăudat din Coțești lui Mateiu clucer 156.
- Golgota** v. **Gorgota**, m-re.
- Gomoi** v. **Stan Gomoi**.
- * **Gonțați**, sat <lg. Blejoi, or. Ploiești> 283.

- Gonțea (Goțea), rumâni din: Găvănești 317; ~ din Tîncăbești, pricini de rumânire 82.
- Gonțu, țigan boieresc 23.
- Goran logofăt din Olănești, martor 254; probabil același: Gorune (?) logofăt, scrie zapis 75.
- Goran, rumân din Copăcel, păstrat de boier la vânzarea ocinei 140.
- Gorga, moșten rumănit din Mogoșești, slobozit după moartea boierului 4.
- Gorgan (Grga?) spătar, mare spătar, soțul Stanei din Brîncoveni, slobozește rumâni din Slănicul de Jos 276; stăpin în Odo-bești 45; în sfatul domnesc mare spătar 4, 11, 15, 18, 21—23, 26—32, 34, 35, 37—43, 46, 50, 52, 53, 55, 59, 61—63, 65, 66, 70, 72, 76, 80, 81, 85, 88, 95, 98—102, 106, 108—112, 114, 119, 120, 124; martor 41, semnează spătar 236.
- Gorgan, top. <probabil la Stoenești j. Vlașca; azi j. Ilfov> 181.
- Gorgan, Gorganul Răsuhatiei, top. la balta Săltava <j. Ialomița> 284 309.
- Gorgota (Golgota, Preobrajenia) din j. Dimbovița, m-re, cumpără în Tîrbăceni și Varnava 78, 285; egumen 78.
- Gorj, județ, sate din ~ 66, 106, 129, 143, 144, 150; birari și slugi domnești din ~ 5, 150.
- Gornet, sat <Gornetu j. Săcuieni; azi j. Prahova>, popă 202.
- Gortoești (?), sat 133.
- Gorunești, sat <j. Vilcea> 322.
- Gostavău (Gostavițu) j. Romanai, <azi sat j. Olt>, cu vaduri de moară și vii; cnezi rumâniți de Mihai Viteazul și dați zestre doamnei Florica, se răscumpără; unii rerumâniți de Trufanda mare vist. 34; funii vindute de Stan mazil din Potlogi lui Trufanda mare vist. 242.
- Goste, cneaz din Zorilești 175.
- Goste, martor pentru Titești 170.
- Goțea v. Gonțea,
- Gradea, rumân din Bălteni, fugit, pricină de rumânire 80, 138.
- Grajdana jupineasă, stăpină de țigani 48.
- Grama v. Barbul Gramei, Gherghie ~, Necula ~ și Scărlet Grama.
- Grama clucer <Grama Negrul>, soțul Viianei, cumpără în Ghimpați, Vizureni și Ștefoaia 55; martor 44, 156, 161, 164, semnează 215, 236, 312, 332; sluger 161, 215, 312.
- Grama din Bălteni, socrul lui Barbul post. din Poiana, stăpin în Halmăjul (menț.) 138.
- Grama, nepoata sa Mușa vinde în Băbeni 53.
- Grama pitar, martor la danie în Grădiștea de Jos 373.
- Grama postelnic din Ceptura, martor 279.
- Grama, rumân din slobozia Satul Nou 62.
- Grama, sluga doamnei Elina, martor 23.
- Grama stolnic din Vața, martor pentru vânzare în București 184.
- Grama vâtaf, martor la vânzare în Șuici 104.
- Granța, martor pentru Bălțații de Jos 109.
- Graur, tatăl lui Tudori, rumân din Vărăști (menț.) 278.
- Grăbicean, tatăl lui Paraschiva cu parte în Dedulești (menț.) 318.
- *Grădiște, sat <lg. Gilmeele j. Olt> 90, 120, 153; părți cu vii și rumâni ale nepoților lui Barbul din Borăști și ale celor ai lui Dragomir din Balaci 108, 126.
- Grădiștea de la Cimpulung, sat <j. Muscel; azi j. Argeș> a lui Neagoe Basarab, schimbat cu Neagoe Tunsul; partea lui Nan post. 289, 295; ~ de Jos, ~ de Sus, părți date și schimbate cu Nan post. de frații săi 124, 167; Tatul log. înfrățit peste părți cu rumâni de unchiul său, Hrizan post. 121, 124.
- Grădiște, sat <j. Vlașca; azi j. Ilfov>, via boierească dăruită de Dumitru vornic fiului său vitreg Bunea log. 219; ~ de Jos, ~ se Sus, via cea mare 113; moșteni rumâniți, făgăduială de iertare după moartea lui Dumitru vornic 4; părți cu vii și livezi dăruite de Dumitru vornic lui Bunea 113, 147; ~ de în Coastă, ~ de în Vale, părți vindute de Dragomir și Micul lui Bunea log. 367, 368.
- Grăjdana v. Grajdana.
- Grămadă v. Stan Grămadă.
- Grăunță v. Pătru Grăunță.
- Grebena v. Griven, mitropolie.
- Grebilești, sat <j. Argeș; azi j. Vilcea> 170.
- Greci, Grici:
- Greci din jos de București, sat <or. București> 182; al m-rii Tinganu, schimbat și dăruit m-rii Radu Vodă de Alex. Mircea; mori făcute de Ivașco vornic <din Golești> 114.
- Grici, sat <probabil j. Olt> 83, 153.
- Greci j. Romanai, sat <azi j. Olt>, schimbat de Neagoe Basarab cu Neagoe Tunsul și apoi cu Dumitru pîrcălab, revenit m-rii Argeș 289, 292, 295, 358; Preda f. mare sluger izgonit din casele sale 292, 358.
- *Greci, sat <lg. Cartojani j. Vlașca; azi j. Ilfov>, partea lui Mirza mare spăt. 224.
- Grecul v. Dumitru ~, Gherghie ~, Radul ~ și Scărlat Grecul.
- Grigore v. Gligore.
- Gripsor din Gălmăjoaia, martor pentru Erghevița 218.
- Griven, mitropolie <Grebena, Grecia>, egumen al m-rii Dealu, mitropolit de ~ 62.
- Grobane, vinde loc în Țigănești (menț.) 340.
- Grohotul Virtoapelor v. Gruhotul Virtoapelor.
- Gropeiu, rumân din Crușov 268.

Grosie (Grusie), vinde la mare nevoie parte in Berendești (menț.) 222.
 *Groșanii Trifului de pe Călmățui, j. Buzău, sat domnesc <lg. Brădeanu>, cumpărat de Mihai Viteazul, dăruit de Radu Mihnea lui Antonie cămăraș cu plasele:Obidiți, Căldărești și Mălăești 101.
 *Groșetu (Groșătu), sat <probabil lg. Micești j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 338, 340.
 Grozav din Cernețu, martor pentru Erghevița 218.
 Grozavești j. Ilfov, de lângă București, sat <or. București> cu mori, fost al lui Mitrea mare vornic, lăsat de Elisafeta soțului său, Sima log. 208, 377.
 Grozea, rumâni din: slobozia Satul Nou 62; ~ al lui Radul din Oteteliș, încearcă să se judecească 331.
 Gruet, cneaz rumânit din Caraula 342; v. și Dumitru al lui Gruet.
 Gruhotul Virtoapelor, top. în hotarul satului Gurenii <j. Gorj> 144.
 Gruiețu, top. la Gurenii <j. Gorj> 144.
 Grusie v. Grosie.
 Gruia (Grue) popă 248.
 Gruiu, top. la Șuici <j. Argeș> 104.
 Gruiu cel Nalt, top. la Bumbuești <j. Argeș; azi j. Vilcea> 361.

Gruiu lui Ulmilă, top. la Bumbuești <j. Argeș; azi j. Vilcea> 361.
 Grumazul lu Brinzeșu (~ lui Brinzeșu) top. la balta Săltava <j. Ialomița> 284, 309.
 Gulești v. Golești sat.
 Gugul, cneaz rumânit din Caraula 342.
 Gura Geamenii, top. la Geamăna <j. Argeș> 359.
 Gura Buruianilor, top. la Bătiești <Vulturești j. Muscel și Pădureți; azi j. Argeș> 216.
 Gură de Vacă, tatăl lui Tatul rumânit în Curteni 149.
 *Gurbanul, sat <probabil lg. Stănești j. Vlașca; azi j. Ilfov> 23.
 Gurenii, sat <j. Gorj>, în hotar cu Bilta 143; hotare, cnezi rumâniți de Stoica vist., luat pentru viclenie și slobozit de Alexandru Iliăș 144.
 *Gurguiași, sat <lg. Chirnoși j. Ilfov; azi j. Ialomița>, bălțile m-rii Viforita, hotare 59, 76; scutite de vama domnească 179.
 Guștureni v. Cuștereni, sat.
 Guțu, cneaz rumânit din Rusinești 34.
 *Guzeni, sat <lg. Tîrnava j. Vlașca; azi j. Teleorman> 185.
 Gvardinița v. Vardenița, sat.

H

Hadîr, cneaz rumânit din Ciulnița, se răscum-pără 42.
 Hadîr, țigan boieresc 70.
 Halîngă, top. la *Bogoroi <probabil j. Gorj> 85.
 Halmăj, sat <j. Dolj; Almăjelu or. Filiași>, în hotar cu Fratoștița 176.
 Halmăjul j. Jiul de Jos, sat <Almăj>, ho-tare 138, 139; partea lui Grama din Băl-teni dată zestre lui Barbul din Poiana 138.
 Hamza din Piriiani ban, vinde jumătate din Polovragi lui Paraschiva log., după întem-nițare 336, 337.
 Hamza din Popești, martor 85.
 Hamza din Ungurelu, vinde țigancă 85.
 Hamza din Vlădeni, tatăl lui Toader, vinde loc de stîină la Piscul Cumpătului 271; martor 191, 203.
 *Hamzăștii j. Saac, siliște <lg. Coadă Amarului j. Săcuieni; azi j. Buzău>, cumpărată, fără rumâni, de la Stanciul post. din Pade, de Buzinca comis și de nora sa Mărica 279.
 Hamzoae <Maria, mama lui Toader din Vlă-denii>, partea ei la Virlîți (menț.) 115.
 Hargetoia (Hîrjetoia), sat <Argetoia j. Me-hedinți; azi j. Dolj> 307; în hotar cu Sal-cea 61.
 Harvat, Arvat:

Harvatu (Arvat) din Groșătu, vinde vie în Țigănești 338, 340.
 — Arvat, locul lui în București 239.
 Harvat spătar <din Izvoru>, fratele lui Tudor Știrbei comis 252; martor 41, 252, sem-nează 16.
 Haștu, top. la Negrași <j. Vlașca; azi j. Argeș> 77.
 Hașaghiul, martor pentru Țigănești 249, 250.
 Hădbud, sat <Hăbud j. Dîmbovița; azi j. Pra-hova> 356.
 Hăeitău din Birci, aldămășar 85.
 Hărești, sat <Hereasca j. Ilfov și Dîmbovița; azi Piscu Heresca c. Ciolpani j. Ilfov>, părțile lui Hrizea mare vornic alese de ale lui Aslan, mare vornic și ale m-rii de la Bălteni 287, 291.
 Herăști v. Fierăști, sat j. Ilfov
 Hera, Hiera, Hira v. Fiera.
 Hîrbău, cneaz rumânit din Caraula 342.
 Hîrjetoia v. Hărgetoia, sat.
 Hîrs din Ciinești, tatăl lui Stoica (menț.) 238.
 Hîrsă cel bătrîn, vinde vie în dealul Scăia-nilor (menț.) 283.
 Hîrsea, fiul lui Stoica din Deveselu, se vinde rumân 274.
 Hîrsova, jupanița lui Mihai clucer din Coțofeni, întărită în Caraula 342.

Hîrfea, vinde loc în Runcuri, la Ciocadea 85.
Hodea, rumân din Cacaletii 178.
***Holești**, sat <lingă Finta j. Dimbovița> 356.
Holuba, sat <Huluba j. Gorj> 11.
Hortile v. Stan Jortile.
Hotarul lui Sahat, top. la balta Săltava <j. Ialomîța> 284; v. și **Gorganul Răsu-hatei.**
Hotin, cetate <R. S. S. Ucraineană>, Radu Mihnea cu boierii munteni luptă la ~ 45.
Hrana maziul, martor la vânzare din Birca 273.
Hrană, moșnean rumânit din Studina de Jos 186.
Hreba v. Drăghici Hreba.
Hreza v. Hrizea.
Hristea al lui Isar, martor pentru Sărățeni, semnează grecește 264.
Hristu v. Manea Hristu.
Hriza, fiul lui Miho, frate cu Ianu, vinde loc de casă în București 161.
Hriza (Hreza, Hreze Hrizea, Hrozea?, Riza) mare logofăt, apoi mare vornic <de la 23 iunie 1628>;
 cumpără sate și părți în Bălteni, Bucșani, Bălțați, Gemenea ș.a. 30, 37, 80, 81, 109, 137, 141, 157, 227, 287, 291; case, prăvălii și pivnițe în București 35; volnicit să adune rumâni fugiți 80, 81;
 în sfatul domnesc: mare logofăt și ispravnic (pină la 21 iunie 1628) 4, 11, 14, 15, 18, 21—23, 26—32, 34, 38—43, 46, 50, 52, 53, 55, 59, 61, 62, 63, 65, 66, 70, 76, 80, 80, 82, 85, 88, 95, 98, 99—102, 106, 108, 110—112; mare vornic (de la 23 iunie 1628) 114, 119, 120, 122, 124, 125, 129, 130, 133, 134, 137, 138, 143—

145, 147—149, 155, 161, 164, 167, 168, 171, 174, 175, 181, 182, 185, 194, 195, 197—199, 202, 207—210, 216, 218, 220, 222, 225, 226, 230, 231, 235, 237, 244, 245, 247, 254, 261, 262, 267, 269—272, 276, 279, 280, 286, 288, 289, 293—295, 298, 304, 306—309, 313, 317, 318, 322, 324, 328, 331, 333, 337, 340, 342—344, 354, 356;
 cu însărcinare domnească 129; invață în act domnesc 169; schimbă piatră de hotar 76;
 martor 2, 41, 86, 88, 93, 124, 152, 164, 199, 244, 256, 307, 323, 326, 364, 370, 371, 373, semnează 68, 156, 173, 174, 178, 183, 186, 189, 190, 193, 206, 213, 221, 229, 236, 252, 259, 268, 274, 290, 330, 335, 344, 349, 350, 363, 365, 366;
 eroare în copie: Hristea 199.

Hzizan (Herezan) postelnic din Bărbătești, fiul lui Oprea log. din Mănești, familie 121, 124, 167, 222, 317, 377; vinde și dăruiește părți din Grădiștea, Muscelu Sărății ș.a. 121, 124, 167, 222; martor 157, 215, 317, 356.
Hrizan vătaf din Drăinghești, martor pentru Cîinești 41, 238.
Hrosin, rumân din slobozia Satul Nou 62.
Huluba v. Holuba, sat.
Hulubescu v. Neagoe Hulubescu.
Hurezii (Hurez), sat <Orezu j. Ialomîța> 266, 346.
Huria, sat <Uria j. Olt>, partea lui Minoga, cneaz din Gostavățu, rumânit de Trufanda vist. 34.
Husul, moștean rumânit din Bilita, se răscumpără 143.

I

Iachim, martor pentru Țigănești 372.
Iacov din Zăvoi, martor pentru Boteni 71, 302.
Iacov, rumân din slobozia Satul Nou 62.
Ialomîța, județ, sate din ~ 42, 168, 254, 270, 296, 309; răbojar în ~ 110.
Ialomîța, riu, sate pe ~ 110, 130, 291, 356; moară și pod domnesc pe ~ 356.
Iamandi v. Diamandi.
Ian Rătăiul, martor pentru Sărățeni 263.
Iana, țigancă boierească 124.
Ianache, Enache:
Ianache ban mare v. Ianache Catargiul.
 — Enachi postelnic mare v. **Ianache Caragea.**
Ianachi (Anachi) roșu, aldămășar pentru Ceturile 10.
Ianachi șefar, martor pentru Vărăști, semnează 278.
Ianache vătaf, casa lui în București 161.
 — Enachi <Caragea> f. mare postelnic în Mol-

dova, nepotul lui Scărlat Grama; scutiri pentru Cetățele 168.
Ianache Catargiul (Ianaiche Catargiu) f. mare ban 286; soțul Mariei Buzeasca, cetropește satul Risipiți 50.
Iancul (Iancu) căpitan din Gherghița, al doilea soț al jupanitei Elina, stăpîn în Brătiești și Orlăndești 54, 56, 267.
Iancul, rumâni din: Bucșani, în pricină de rumânire 81; ~ din slobozia Satul Nou 62.
Iancul, țigan boieresc 335.
Ianiu, Iane, Iano, Ianul, Ene:
 — Iano boier hotarnic v. Ianu post. din Blagodești.
 — Ene căpitan, fratele lui Dumitrașco (menț. ulterioară) 335.
Ianiu comis din Ojogeni, martor 356; probabil același: **Iane comis**, martor pentru Foleștii de Jos 236, 344, semnează 44.

- **Ianul**, cneaz rumânit din Rusinești 34.
Ianiu din Blagodești, din Cimpulung, din Pleșoi v. **Ianiu**, postelnici și **Iane Pleșoianul**.
Ianiu, fiul lui Miho, fratele lui Hriza, vinde loc de casă în București 161.
Ianiu, fiul lui Scoca din Pitești, vinde locuri de prăvălii în București 111.
Ianiu, fratele lui Miho și al lui Sagul, vinde loc de casă în București 161.
— **Ianiu** grecul, martor pentru Fefelei C.
Ianiu (**Iane**) logofăt din Craiova, scrie zapis 379, 380.
Ianiu (**Iano**) logofăt <din Odobeni>, dăruit de Cîrstian vornic cu parte în Dedulești cu vie și vad de moară 318; scrie act domnesc pentru m-rea Izvoranu 53.
— **Iane**, megiaș <jurător?> pentru Folești, semnează 382.
— **Iane**, Iano negustor v. **Iane Papichi**.
— **Iane**, nepotul său Stepan vinde loc de casă în București (menț.) 35.
Ianiu (**Iane**) portar al doilea, martor 111, 115.
Ianiu (**Iane Iani**, **Iano**) postelnic din Blagodești, boier hotarnic 266, 346; martor 356. semnează 77.
Ianiu (**Iani**) postelnic din Cimpulung, vinde țigancă 167; martor, semnează 77.
Ianiu, **Iane** postelnic din Pleșoi v. **Iane Pleșoianul**.
Ianiu roșiu, soțul Erinei, vinde loc de casă în București 239.
Ianiu (**Iano**) stegar domnesc, vinde loc de prăvălii în București 111; martor 54, 56.
— **Iane**, Ioan vistier v. și **Ianiu Psira**.
Ianiu (**Iane**) vistier <al doilea>, fratele lui Ghiune <post.>, cumpără părți în Stănești 333; ctitor al m-rii Sf. Ioan, dăruiește părți în Ostra și Flocoșani 272.
Ianiu (**Iane**) vornic al doilea din București, martor 113, 132, 172, 207, 254, 270.
Ianiu (**Iane**) zugrav, martor în București 35, 239,
— **Iane Giurca**, martor în București, semnează grecește 146.
— **Iane Papichi** (**Iano Papiche**) negustor din Țirgoviște, martor 54, 56; probabil același: **Iane** (**Iano**) negustor, martor pentru Bărbătești și Crețești 97, 99, 332.
— **Iane Pleșoianul** (**Iane**, **Ianiu**) postelnic din Pleșoi, 176, 256, 342.
— **Iane Psalti** v. **Ioan Psalti**.
Ianiu Spira v. **Ioan Psira** vist.
Iarca v. **Erca**.
***Iaroslăvești**, sat <Priporul j. Vilcea>, parte cu mori cumpărată de Maria jupanița lui Anghel comis din Sărăcinești de la Vladul log. și de la Chisar 87.
***Iaroslăvești**, sat <Botoroaga j. Vlașca; azi j. Teleorman>, croitor 135.
- Ibănești**, sat <j. Olt>, deal cu vie; funia lui Tudor Bondăr vîndută de Manea din Oțești lui Manea Piscotan 158.
Ibul din Bojorani, martor 237.
Icoană din Craiova, tatăl lui Marcea și Neagomir (menț.) 317.
Iconomu D. (menț. tîrzie) 226.
***Idomirești** (**Idumirești**) j. Argeș, sat <probabil lângă Valea Danului>, luat în schimb de Neagoe Basarab de la Dumitru pîrcălab din Cepturoaia, dăruit m-rii Argeș; întors nepoților lui Dumitru pîrcălab 289, 295.
Idoxie (**Idoxi**, **Idoxiu**) logofăt, scrie acte domnești 26, 39; scrie zapise 115, 172.
Ifrem v. **Efrem**.
Ignat, fratele lui Marin, vinde ocină în Crașari 227.
Ignat, megiaș rumânit din Siliștioara 213; probabil același: **Îgnat** de pe moșia m-rii Bistrița, se vinde ca moșnean din Siliștioara 321.
Ignat, vinde vie în Țigănești 339, 340.
Ilca v. **Pătru** al **Ilcăi**.
Ilca, țigancă boierească 340.
Ileroae v. **Neața** **Leroae**.
Ilfov (**Elhov**, **Ilhov**), județ, sate din ~ 40, 43, 74, 80, 82, 117, 137, 155, 200, 208, 254, 328.
Iliaș (**Ileiaș**, **Iliiaș**) voievod, tatăl lui Alexandru **Iliaș**: passim; strănepotul lui Neagoe Basarab 293, 294, 304.
Ilie, **Ilea** :
Ilie din Bogoroiu, vinde locuri 85.
Ilie din Cornești v. **Ilie** post.
— **Ilea**, fiul lui Mihaiu din Sulari, se vinde rumân 371.
— **Ilea**, fiul Neagăi din Curtișoara, stăpîn de țigan 70.
Ilie negustor v. **Ilie Ruceri**.
Ilie postelnic, apoi vornic al doilea din Cornești, soțul Despinei, tatăl lui Mihalcea și Preda postelnici; jurător 80, 287, 291; martor: postelnic 60, 115, 172, 243; vornic al doilea, 203, 355, 356, semnează 278.
Ilie postelnic <din Săcuiani>, martor 257.
Ilie al lui Bacarin, cneaz rumânit din Caraula 342.
Ilie Ruceri (**Ilie**), negustor, martor, semnează grecește 93, 107, 146, 278.
Ilisatha v. **Elesafta**.
Inimă v. **Stan Inimă**.
Inotești, sat <j. Săcuieni; azi j. Prahova>, satul Treșteni din jos de ~ 253.
Ioachim v. **Iachim**.
Ioan v. **Ion**.
Ioana monahie, dă locuri în Căcova de Jos 122.
Ioanichie egumen al m-rii Cozia 63, 209—211.

- Ioanichie** ieromonah, martor la dania lui Ioan vist., semnează grecește 374.
Ioasaf episcop, egumen al m-rii Mislea 13,49.
Ion, Ioan : v. și Ianiu, **Onea**.
Ion ban, martor la rumânire în Ciinești 238.
Ion cel schiop, fiul lui Stanciul și nepotul lui Șarban Ciocan, dăruiește parte în Voi-neasa 211.
Ion cel tăiat din Boișoara, martor 104.
Ion comis din Paia v. Ion pah.
Ion din Bătiești, martor 216.
Ion din Bogații de Sus, megiaș jurător 231.
Ion din Cernaia v. Ion post.
Ion din Cernețu, nepotul lui Lepădat, martor pentru Erghevița 218.
Ion din Fundeni, martor 202.
Ion din Gorunești, copil din casa banului Preda Buzescu, dăruit, pentru slujbă, cu parte în Mărgineni 322.
Ion din Muți, ginerele popii Tecuci și tatăl lui Buzea, robit de tătari 70; v. și Ion log. din Muți.
Ion din Paia v. Ion pah.
Ion din Pociovaliște, aldămășar 85.
Ion din Răuzești, tatăl lui Dragomir moș-tean (menț.) 252.
Ion din din Sitișești, boier hotarnic 126.
Ion „domn <al Moldovei 1572—1574>, tatăl lui Ștefan Surdul (menț.) 129.
 — **Ioan egumen al m-rii Tismana** (menț.) 288.
Ion, finul lui Preda post., martor pentru Răzvad 130.
Ion, fiul lui Mitrea stăpîn în Buicești 70.
Ion, fratele lui Mihăilă, vinde părți în Băl-dești, Curtișoara și Comorici 70.
Ion logofăt din Muți, ține țigan m-resc 319; v. și Ion din Muți.
Ion, martor pentru Răspopi 281.
Ion, moșnean, dă zapis de mărturie pentru Zeletin 253.
Ion (Ionu), moșnean din Slănicul de Jos, fost rumân 48, 276.
Ion, moșneni rumâniți din: Comanca 206; ~ din Ciuricești, în pricină de rumânire 70; ~ din Ciinești 95; ~ din Ciinești, se răcumpără 93,; ~ din Devesel 274; ~ din Gostavățu 34; ~ din Negrași 252; ~ din Rusinești 34; ~ din Studinița 363; ~ din Sulari 371.
Ion, nepotul lui Neaniul log., vinde parte în Curtișoara 70.
Ion paharnic, comis din Paia, tatăl lui Lațco comis și bunicul lui Preda post., împre-soară satul Corzi al m-rii Tismana (menț.) 305, 308.
Ion popă, martor probabil pentru Sibiceu 94.
Ion postelnic din București, tatăl Angheli-nei și al lui Manole, stăpîn în Zgîriați de pe Colentina (menț.) 74.
Ion postelnic din Cernaia, martor 348.
Ion, rumâni din: Cepturile 26; ~ din Mușă-tești, cu delniță 215; ~ din slobozia Sa-tul Nou 62; ~ din Siliștioara, se vinde fără ocină 190; ~ din Stingăcea 348.
Ion, tatăl lui Manea rumânit în Vulpești (menț.) 149.
Ion vâtaf din Frumușei, jurător 11.
Ion vâtaf martor pentru Degerați v. Oana. — **Ioan vistier v. Ioan Psira**.
Ion, vinde funie și vad de moară în Aldești (menț.) 185.
Ion al Didei, martor pentru Săcșori, sem-nează 128.
Ion al lui Mîndrea, cneaz rumânit din Cara-ula 342.
 — **Ioan al lui Panaioti**, martor la rumânire în Laz, semnează grecește 379.
Ion Barbă Albă din Vîrbița (menț.) 371.
 — **Ioan Crontiris**, popă, vinde prăvălie în București 146.
Ion Mițălescul (Ioan ~), moșnean rumânit din Băldăului (Întorsura) 256, 307.
 — **Ioan Psalti (Eno ~, Iane ~)**, negustor, martor, semnează grecește 47, 107, 278.
 — **Ioan Psira (Iane, Ianiu Spira)** vistier, so-țul jupaniței Maria, stăpîn în Toteiești și Vărăști 278, 374; semnează grecește 374.
Ion Răspopul din Albeni, megiaș jurător 11.
Ion Scauiane, martor pentru Răspopi 281.
Ion Vărvur, martor pentru Șuici 104.
Ionaș v. Fintina lui Ionaș.
Ionașco comis <din Borusu>, ginerele lui Cer-nica vornic și soțul Neacșei, întărit în Glina cu țigani 119; în pricină pentru prăvălii în București 132.
Ionașco din București, fiul lui Stoica bigrar, vinde loc de casă 111.
Ionașco postelnic din Cornet <fiul lui Iscrul vornic din Gaia> cumpără o ocină 142; martor 342.
Ioneasca, funie la *Stoiești <lg. Chiroiu j. Ilfov> 240.
Ionești, sat <probabil lg. or. Găești>, rumâni judecîți cu părți în Vaideești; în pricină cu jupanița Elina din Cimpulung 60, 64; partea lui Petre din Vaideești cumpărată de jupanița Elina 96.
Ioniș v. Fintina lui Ionaș.
Iordan, fiul lui Manolie din Scărișoara, se vinde rumân 323.
Iorga, Iuorga :
 — **Iuorga din Lăteni**, vinde țigancă 98.
Iorga din Pătirlage, roșu (?), martor 318.
Iorga iuzbașă din Slatina, martor 65.
Iorga, nepotul lui Manea, în pricină pentru Dedulești 318.
Iorgache, Iurgachi :
Iorgachi, fiul jupaniței Stana, vinde Glina 119.

- Iorgachi (Iorgache, Iurgachi, Orgachi) vornic din Bătești, stăpîn în Virleți 115; boier hotarnic 287, 291; ispravnic de hotărnicie 76; martor 113, 356, semnează 278.
- Isosif, dascăl din m-rea Cozia, martor la danie 211.
- Iova, moșnean rumănit din Devesel 274.
- Iova, țigan boieresc 165.
- Iovan, rumân din Arși (Băldăliu), încearcă să se rejudecească 286.
- Iplea popă, vinde loc la Ruginoasa în Cacova de Jos 122.
- Irimia v. Eremia.
- Irina v. Erina.
- Isac, cneaz rumănit din Tincăbești, în pricină de rumănire 82.
- Isac, fiul lui Mehedințul log., scrie zapis pentru Jugureni și Grădiștea 121, 246.
- Isar v. Hristea al lui Isar.
- Isar cămăraș v. Isar al lui Dona.
- Isar din Șchiani, megiaș jurător 324.
- Isar, moștean rumănit din Grădiștea de Jos, slobozit după moartea stăpînului 4.
- Isar negustori v. ~ al lui Dona, ~ Gaha și Isar Pepeno.
- Isar, negustor, martor în cartea județului din București 132.
- Isar al lui Dona (Isar, Isaru) cămăraș, negustor, martor 95, semnează grecește 93, 107, 146, 278.
- Isar Gaha, negustor, martor pentru Piscul Cumpătului 271.
- Isar Ghionna (Isar), jupîn, martor în București, semnează grecește 107.
- Isar Pepeno (Isar), negustor, fiul lui Pepeno, cumpără loc de casă în București 239; martor 271.
- Izbiceni v. Zbicéni, sat.
- Islaz v. Izlaz, sat.
- Ispan, rumân din Cepturile 26.
- Ispas, moștean rumănit din Piersica, se răscumpără 110.
- Istău v. Esteu pîru.
- Ișțfan v. Crucea lui Ișțfan.
- Ișțfan logofăt <din Ruda, fiul lui Ivan mare log.,>, fratele lui Tudor mare sluger, schimbă părți moștenite din Curtișoara și Momceni pentru părți în Budeasa, Conțești și Drăgănești 70.
- Istoc călăraș din București, martor 177, 239.
- Iubenți v. Ebenți, sat.
- Iuga din Mogoșești, moștean rumănit, slobozit după moartea stăpînului 4; martor 125.
- Iuorga v. Iorga.
- Iura, <moșnean> rumănit din Arși (Băldăliu) 286.
- Iurgachi v. Iorgache.
- Iv..., rumân din Foleștii de Jos, fiul lui Gaidar 236.
- Ivacișco v. Ivașco vornic din Golești.
- Ivan v. Tudosie, tatăl lui Ivan.
- Ivan din Balomirești, martor 60.
- Ivan din Bojorani 237.
- Ivan din Călinești, martor 141.
- Ivan din Olteni, fratele lui Sarchez din Bujorani, martor 237.
- Ivan din Șerbănești, fiul lui Mogoș și tatăl lui Barbul, partea lui cu rumăni 65.
- Ivan din Zătreni, pierde parte din Voinișești pentru viclenie (menț.) 1.
- Ivan, fiul jitelniței Badea din Cojești, fratele jupaniței Neaga, vinde parte în Bălteni 80.
- Ivanu, fratele lui Druja și Gherghe, cu drepturi în Țigănești 372.
- Ivan logofăt mare <din Ruda>, tatăl lui Tudor mare sluger, stăpîn în Curtișoara (menț.) 70.
- Ivan, moșneni rumăniți din: Băldăliu (Întorsura) 256; ~ din Brăniștari, slobozit 197; ~ din Ciuricești, în pricină de rumănire 70; ~ din Grădiștea de Jos, slobozit după moartea stăpînului 4; ~ din Rusinești 34.
- Ivan negustor din Slatina, martor 65.
- Ivan pietrarul, moștean rumănit din Piersica, slobozit 110.
- Ivan popă din clirosul domnesc din București, scutit 261; martor în cartea județului 132.
- Ivan popă din Tîrgoviște, martor 35; probabil același: Ivan popă, martor pentru Gemenea și Pietrari 157.
- Ivan, rumân din slobozia Satul Nou 62.
- Ivan slugă domnească, fiul lui Tudosie și nepotul lui Stoica Budescul, întărit în Voinișeștii de Jos 1.
- Ivan șefar, martor în București 156, 164.
- Ivan șelar, martor în București 35.
- Ivan, țigan m-resc, apoi boieresc 98.
- Ivan, unchiul lui Radul dorobanțul, cu parte în Boteni (menț.) 302.
- Ivan al lui Stroe din Brăniștari, martor 197.
- Ivan al Nelui, martor pentru Flămînda 136.
- Ivan Cortofleș jupîn din Pitești, cumpără loc în hotarul Samarăi 255.
- Ivana, sora popii Bratul, vinde loc de casă în București 111.
- Ivanco, vinde parte în Curtișoara (menț.) 70.
- *Ivancoți, sat <îngă Coțofeni j. Mehedinți; azi j. Dolj> 176, 342.
- Ivașco, cumpără și vinde în Țigănești 249—251, 340.
- Ivașco din Băleni v. Ivașco vornic mare.
- Ivașco din Bălotești v. Ivașco Bălotescul.
- Ivașco din Golești v. Ivașco vornic mare.
- Ivașco (Ivașcu) din Rătești, fratele Mujei, martor 254, semnează 252,.
- Ivașco din Slănic, în pricină de hotare cu satul Domnești al m-rii Argeș 293, 295.
- Ivașco (Ivașcu) din Vlădeni, martor 191, 203.
- Ivașcu fratele Mujei v. Ivașco din Rătești.
- Ivașco postelnic v. Ivașco Bălotescul.
- Ivașco vornic 346 v. Staico vornic.

- Ivașco vornic al doilea v. Ivașco Bălotescul.
- Ivașco (Ivașcol, Ivașcu) vornic, f. mare vornic <din Băleni>, soful Ancăi și tatăl lui Gavrițașco (?) 224; răscumpără rumân robit de turci 224;
- jurător, ispravnic de hotărnicie 87, 287, 291; martor 30, 37, 41, 44, 75, 88, 169, 156, 164, 173, 174, 187, 199, 213, 219, 222, 241, 244, 254, 256, 268, 270, 290, 307, 318, 323, 326, 335, 363—366, 370, 371, 373, 377, semnează 68, 77, 178, 183, 188, 206, 221, 229, 236, 252, 257, 259, 291, 330, 335, 363, 366.
- Ivașco (Ivaciușco) vornic mare din Golești, soful Elinei și bunicul Stanei spătăreasa; stăpîn în Domnești, Greci, Slănicul de Jos ș. a. (menț.) 48, 114, 276, 293, 295, 354.
- Ivașco Bălotescul (Ivașco, Ivașcu) postelnic, vornic al doilea din Bălotești, familie 225, 252; închină m-re Căscioarele la Sf. Munte 225; boier hotarnic 359; martor 207, semnează 36, 172, 252;
- Ivul v. și Ibul.
- Ivul din Zăvoiu, martor 302.
- Izlaz (Inzlazul) j. Romanați, sat <Islaz; j. Teleorman>, părți cu vii și baltă dăruite de Mihnea Turcitul și Mihai post., fiul lui Dobromir banul, m-rii Radul Vodă; pricină între m-re și Radul post., fiul lui Radul clucer Buzescul 262; bătrînii satului 262.
- Izvoran, judec rumânit din Ciinești, se răscumpără 93, 95.
- Izvoranii (Sf. Nicolae), m-re <Izvoranu j. Săcuieni; azi j. Buzău>, ctitor; vii, mori 53.
- Izvorani, sat <j. Muscel și Pădureț; azi în or, Pitești, j. Argeș>, părți alese ale: m-rilor Argeș, Vieroș, Sf. Nicolae, Mușat al doilea vist. ș. a. 154; parte cu rumâni, deal cu vii și vad de moară dată schimb de Mihai clucer din Țintăreni ș. a. lui Mușat vist. 312.
- Izvoru (Izvor), sat <probabil j. Argeș; 16, 41, 100, 252.

I

- Intorsura de Jos (Torsura de Jos), sat <j. Dolj>, judeci din Băldăului se așează în același hotar numindu-l ~; apoi se vind rumâni lui Coandă mare armaș cu amîndouă locurile 256, 307; v. și Băldăului.

J

- Janghiul, moșnean rumânit din Scărișoara 259.
- * Jăgălii, sat <probabil j. Romanați; azi j. Olt> 242.
- Jălează, în pomelnicul m-rii Banu dat de fiica lui Bădilă armaș (menț.) 222.
- Jătea v. Jitea.
- Jătăianul, Jătiiiani v. Jitianu, m-re.
- Jiblea j. Argeș, sat <azi j. Vilcea>, scutit de șoimi 327.
- * Jid (Jidul), sat <lg. Brebeni j. Olt> în hotar cu Zorilești 173—175.
- Jigurani v. Jugurani, sat.
- Jîpa, Jîpa:
— Jîpa din Păușești, vind parte 89.
- Jîpa <din Vernești>, nepotul vlădicăi Luca, ține țigănci ale episcopiei 205; probabil același: Jîpa, martor pentru vaduri de moară în Buzău 196.
- Jîpa popă din Călimănești, martor 211.
- Jirov, sat <j. Mehedinți> 317.
- Jitea (Jătea), moșneni rumâniți din: Comanca 206; ~ din Polovine 300; ~ din Scărișoara 370.
- Jitea, rumâni din: Albotești, se judecește 28; ~ din Tătarul, în pricină de rumânire 19.
- Jitianu (Jătăianul, Jătiiiani, Sf. Dumitru), m-re <j. Dolj>, închinată la Sfetagora 92; mormîntul jupaniței Stanca 120; sate și țigani 90, 120; în pricină 90, 92; vinde făină 335; egumen 92, 120, 335.
- Jiul de Jos v. Dolj, județ.
- Jiul, riu, în hotarul satelor Halmăjul și Gureni 138, 144.
- Jivi Voda v. Apele Viu, sat.
- Jîgoréni, sat <lg. Ciorogîrla; or București> 234.
- Jîpa v. Jîpa.
- Jugurani (Jigoreni), sat <Jugureni, j. Săcuieni; azi j. Prahova> C; ocină și vie vindute de Oprea lui Mogoș vătah 246.
- Jupînești, sat <j. Gorj>, parte cu rumâni vindută de Barbul lui Bărbat Micleuș 378.

- Lacul Singur, top. la Risipiți <j. Mehedinți; azi Unirea j. Dolj> 50.
- Laiută, tatăl lui Dumitru care vinde în Cacova (menț.) 122.
- Lal, aldămășar pentru Poborâști, Pociovaliște ș.a. 85.
- Lal, rumân din slobozia Satul Nou 62.
- Lala din Cernețu, martor pentru Erghevița 218.
- Laluje v. Lănuje, top.
- Langhiul v. Dima Langhiul.
- Larcui, aldămășar pentru Bălțați 103.
- Larion, fiul lui Anghel log. din Băncești, vinde moară din Buzău 196.
- Lateș, rumân din Albotești se judecește 28.
- Lațco comis <din Paia>, fiul lui Ion pah., familie (menț.) 305.
- Lațco din Bujorani, martor 237.
- Lațco din București, fiul lui Costandin cizmar, martor 97, 99.
- Lațco, judec din Deveselul, pierde partea sa de heleșteu pentru gloabă domnească 315.
- Lațco, moșneni rumâniți din: Rusinești 34; ~ din Studina de Jos 229.
- Lațco al lui Cocoș (Lațco), moșnean rumânit din Gureni, se judecește 144.
- Lavrentie egumen al m-rii Argeș (menț.) 100.
- Laz, sat <Lazu j. Dolj> cu vii; megiașii se vind rumâni lui Aslan f. mare vornic 379, 380.
- Lazăr, Lazar:
- Lazăr v. Manul al lui Lazăr.
- Lazăr, dăruit cu parte în Ogrezeni 21.
- Lazăr (Lazar), moșneni rumâniți din: Laz 379; ~ din Rusinești 34; ~ din Siliștioara 190.
- Lazăr popă din Titești, martor 170.
- Lazăr (Lazar), rumân din Foleștii de Jos 198, 236, 344.
- Lazar al lui Drăgăligă, cneaz rumânit din Caraula 342.
- Lazăr al popei, cneaz rumânit din Caraula 342.
- Lazuri (Lazure), sat <j. Dimbovița> 332, 345.
- Lăcusteni, sat <j. Vilcea> 331.
- Lădău v. Bade Lupu Lădău.
- *Lăngești (Lângiști), sat <lg. Furnicoși j. Muscel; azi j. Argeș> 172, 207.
- Lănuje (Laluje), top. la balta Saltava <j. Ialomița> 284, 309.
- Lăteni, sat <Făcăieni j. Ialomița> 98.
- Lățtiul v. Stănilav Lățtiul.
- Lăudat, fiul lui Badea din Cotești, vinde delnițe în Cotești și laz în Golești 156, 164, semnează 156.
- Lăudat, moșnean în Ștefănești, vinde lui Neagoie Basarab parte cu vecini (menț.) 100.
- Lăudăteasa (Laudăteasa), mama lui Stoica și Dumitru rumâni din Foleștii de Jos 193, 236, 344.
- Leca agă mare, f. mare agă <Racotă>, fiul Cheraței, rumânește satul Tincăbești, pribeag în Țara Nemțească (menț.) 27, 82.
- Leca comis din Finta, martor 44, 124, semnează grecește 121, 215.
- Leca din Berilești, boier hotarnic la Sărățeni 266.
- Leca iuzbașa, martor la vinzare în București 161.
- Leca spătar <Racotă, nepotul lui Leca mare agă>, fratele lui Ghinea Racotă armaș, cumpără parte cu rumâni la Măgureni și Găvănești 317.
- Lecurici, sat <Licuricu j. Gorj>, parte vindută de Lovișteanul lui Mosora, tatăl lui Neagul, Mălin și Dragul 85.
- Leon <Tomșa> (Lion), domn al Țării Românești <1629—1632> 376; fiul lui Ștefan voievod, întărește scutiri 381.
- Lepa, moșneni rumâniți din: Comanca 193; ~ din Rusinești 34; ~ din Siliștioara 190.
- Lepădat, bunicul lui Ion din Cernețu (menț.) 218.
- Lepădat, judec din Devesel, pierde partea sa de heleșteu pentru gloabă domnească 315.
- Lepădat (Lăpădat) logofăt din București, soțul Stancăi, tatăl Caplei, stăpîn în Orlandești 54, 56; scrie acte domnești 11, 14, 15, 21, 22, 28—30, 34, 38, 41—43, 46, 52, 55, 63, 66, 80, 82, 98—100, 102, 105, 106, 108, 109, 112, 114, 118, 122, 125—127, 129, 133, 125, 137, 138, 143, 144, 148, 150, 155, 161, 164, 167, 168, 171, 174, 175, 181, 182, 207—210, 217, 218, 220, 222, 225, 244, 252, 254, 261, 262, 269—271, 276, 286, 288, 292—295, 303—307, 313, 327, 337, 342—344, 354, 356, scrie cartea județului 132; scrie zapise 60, 156, 173, 187, 256, 290, 335, 371; martor 188, 228, 230, 239, semnează 60, 188, 239, 290; ucenicul lui 101.
- Lepădat, moștean din Risipiți, în pricină 50.
- Lepădat, rumâni din: Brăgărești, în pricină de rumânire 46; ~ din Foleștii de Jos 198, 236, 344; ~ din Găvănești 317; din Pietrari 157.
- Lepădat, țigan 13.
- Lepădat, vinde partea lui din Bucovăț 70.
- Lera v. Stanciu Lerei.
- Lerești. (Leriști), sat <j. Muscel; azi j. Argeș> 16, 41; probabil același: Liroși (?) 163.
- Leroae v. Neacșa Leroae.
- Leucu, rumân din Slănicul de Jos 48.

- ~eurdeni, sat <j. Muscel; azi j. Argeș> 338.
Levera v. **Livera**.
Licuriciu v. **Licurici**, sat.
Lihul din **Pociovaliște**, aldămășar 85.
Limber din **Tirgoviște**, tatăl lui **Drăghici** post. (menț.) 355.
Limidari v. **Sfranța Limidari**.
Lintea, rumân din **slobozia Satul Nou** 62.
***Liperești**, sat <lg. Slătioarele j. Ialomița; azi j. Ilfov> 360.
Lipiia, sat <j. Argeș> 255.
Lipov v. **Vilceaua Lipovului**.
Liroși v. **Lerești**, sat.
Livera (**Levera**), fiica lui **Radul** post. din **Balomirești**, vinde în **Mușetești** 187, 188.
***Livezeanii** din j. **Dimbovița**, sat <lg. Nucet>, slobozie cu ruptoare a m-ri **Nucet** 52.
Lodovic din **Tătcoi**, jurător 26.
Loga, **Logăi** v. **Stanciul Logăi**.
Logrești, sat <Logrești-Moșteni j. Gorj> 85.
Lostuni, top. la **Danul** <Valea Danului j. Argeș> 84.
Lovișteanul (**Leuștean**), vinde jumătate din **Licurici** și un loc în **Ciocade** (menț.) 85.
Luca din **Fundeni**, martor 202.
Luca din **Nucet**, tatăl lui **Stanciul** (menț.) 34.
Luca, mitropolit al **Ungrovlahiei** <1605—1629>, fost episcop al **Buzăului** <1587—1605>, familie 205; ctitor la m-rea **Izvoranu** 53; judecă împreună cu domnul 262; ia jurământ 66; martor 377.
Luca, vinde vie în **Folești** și încearcă să o revindă a doua oară 382.
Lucaci, țigan 317.
Lumotă, socrul lui **Stanciul log.** din **Bujorani**, stăpîn de țigani (menț.) 237.
Lungoci v. **Radul Lungoci**.
Lungoci, vinde parte cu vie și livezi din **Grădiștea de Jos** (menț.) 113, 147.
Lungul din **Scoarța**, zapis scris în casa lui 67.
Lupa, rumân din **Cacaleți** 178.
Luperna, martor la **Scoarța** 67.
Lupești, sat <or. București>, în hotar cu ocina domnească 301.
Lupoiaia, sat <j. Mehedinți>, dregător de ~325.
Lupșanul, sat <j. Ilfov; azi j. Ialomița>, în hotar cu **Petricești** 110.
Lupp, dascăl slavonesc la Școala domnească <menț. tirzii> 21, 272.
Lupul, chezaș la **Ciineștii de Otăsău** 2, 4i.
Lupul cneaz v. **Lupul Petecel**.
Lupul din **Bistrețu**, martor pentru **Erghevița** 218.
Lupul din **Erghevița**, martor 218.
Lupul din **Giuleşti**, martor 28.
Lupul din **Holuba**, megiaș jurător 11.
Lupul din **Măgureni**, megiaș martor 322.
Lupul din **Mărăcinenii de Sus**, martor 53, 196.
Lupul din **Poiana Branului**, megiaș jurător 80.
Lupul iuzbașa, martor pentru **Jugurani** 246; probabil același: **Lupul** iuzbașa, martor pentru **Crețești** 332.
Lupul, moșneni rumâniți din: **Arși** (**Băldăliu**, **Întorsura de Jos**) 286; ~ din **Ciulnița**, se răcumpără 42; ~ din **Comanca** 366; ~ din **Laz** 379; ~ din **Ogrumi**, pricină de rumânire 66; ~ din **Polovinele** 189, 330; ~ din **Scărișoara** 259, 370; ~ din **Siliștioara** 183.
Lupul paharnic <Mehedințeanul>, familie, cu drepturi în **Ostra** 272; scoate pe **Alexandru Iliș** din domnie (menț.) 171.
Lupul popă, tatăl lui **Badea** diacon (menț.) 204.
Lupul, rumâni din: **Cacaleți** 178; ~ din **slobozia Satul Nou** 62; ~ din **Stănești** 153; ~ din **Stîngăcea** 348; ~ din **Timburești** 270; ~ din **Vărăști** 278.
Lupul, țigan boieresc 317.
Lupul, vinde parte din **Popești** 376.
Lupul al lui Danu, moșnean rumân din **Băldăliu** (**Arși**, **Întorsura de Jos**) 256.
Lupul Lădău v. **Bade Lupu Lădău**.
Lupul Mehedințeanul v. **Lupul pah.**
Lupul Petecel (**Lupul**) din **Ogrumi**, rămîne cneaz la rumânirea tatălui său; pricină pentru hotare 66.
Lupul Țigan, cneaz rumânit din **Caraula** 342.
Lupuleful, cneaz din **Caraula** 247.
Luțcan, cneaz rumânit din **Brăniștari**, iertat de rumânie 197.
Luțcan din **Luțcănești**, megiaș jurător 80.
Luțcan, partea sa din **Boteni** vindută de frațele său **Radul dorobanțul** 302.
***Luțcănești**, sat <probabil j. Ilfov> 80.

M

- Macaria** din **Ciorănești**, hotarnic la **Vărăști** 76.
Macarie egumen al m-rii **Dealul**, fost mitropolit <în **Grecia**> 294, 296, 299.
Macaveiu logofăt, cu loc în **București** (menț.) 105, 107.
Maciua v. **Stan Maciua**.
Macla Muntelui, sat <probabil **Mlăceni** j. Argeș; azi j. **Vilcea**>, parte vindută de **Pătru** lui **Pîrvul mare log.** B.
Macsim v. **Maxen**, sat.
Magdalena călugăriță, părțile ei alese de ale megieșilor din **Cojești** (menț.) 217.

- Magdalena** (Magda), fiica lui Andrei mare log. și soția lui Vasile Ureche, stăpînă în Bucșani 30, 37, 81.
- Mahamet**, turc din Giurgiu 41.
- Malamuc v. Molomoc**, m-re.
- Malcoci** pitar, martor la diata jupaniței Elisafța 378.
- Malea**, țigancă 23.
- Manciul**, rumân din Bucșanii de Jos, încearcă să se judecească 30, 37, 81.
- Manea**, Mane, Manes, Mano, Manul:
- Manea v. Radul** al lui Manea.
- **Manes** croitor din București, martor 35, 362.
- Manea** din Lăcusteni, megiaș jurător 331.
- Manea** din Otești, vinde funie în Ibănești 158.
- Manea** din Timburești, tatăl jupaniței Caplea (menț.) 70.
- Manea** din Văleni, megiaș jurător 80.
- **Manul**, funia lui la Crasani (menț.) 227.
- Manea** logofăt din Șirineasa, ispravnic <de jurători?> 382; martor 16, 41.
- Manea** (Man), moșnean din Slănicul de Jos, fost rumân 48, 276.
- Manea**, moșnean din Văleni 356.
- Manea**, moșneni rumâniți din: Brăniștari, iertat de rumânie 197; ~ din Ciuricești, în pricină de rumânire 70; ~ din Comanca 193, 366; ~ din Laz 379; ~ din Mierlari, se judecește 110; ~ din Piersica, se judecește 110; ~ din Risipiți, se judecește 50; ~ din Rusinești 34; ~ din Tîncăbești, în pricină de rumânire 27, 82; ~ din Vulpești 149.
- Manea** negustor v. **Manea Hristu**.
- **Mane** păcurar, rumân din Slănicul de Jos 48.
- Manea** popă, martor pentru danie din târgul Argeș 241, 245.
- Manea** (Man), rumâni din: Ionești, capătă zapis de judecire 60, 64; ~ din Slănicul de Jos 48.
- Manea**, tatăl lui Oprea și Stan rumâni din Jupinești 378.
- **Mano**, tatăl lui Voico, moștean din Mogoșești (menț.) 4.
- Manea**, unchiul Ancăi, în pricină pentru Dedulești, întemnițat 318.
- Manea**, văr cu Marco log., vinde ogor în București 32.
- Manea** vâtaf, martor pentru Cătun 356.
- Manea**, vinde parte 142.
- Manea**, vinde vie în Fefelei 324.
- **Manul** zugrav, vinde loc cu pivniță în București 35.
- **Manul** al lui Lazăr, vinde parte din Flămînda 136.
- Manea Hristu** (Manea, Manea al lui Hristu), negustor, martor pentru Ionești și Vărăști, semnează grecește 96, 278.
- Manea Piscotan**, cumpără funie în Ibănești 158.
- Manolache** șifar, cumpără locuri în București 184.
- Manole** (Manolie), cnezi rumâniți din: Rusinești 34; ~ din Scărișoara 323.
- Manole** (Manoli) comis, stăpin în Topoloveni 151; martor 36, 172, 207, 241, 245, semnează grecește 93.
- Manole**, fiul lui Ion post., vinde în Zgîriați pe Colentina, semnează 74.
- Manole** postelnic, martor în București 111.
- Manta** doctor, martor în București, semnează grecește 146.
- Manta** logofăt de vistierie, martor pentru Sărățeni 75.
- Mara v. și Badea** al Mariei.
- Mara**, fiica Catalinei băneasa <și soția lui Teodosie mare spăt.>, în pricină pentru Risipiți 50.
- Mara** jupanița lui Paripa post., stăpină peste părți în Stăncești, țigani și prăvălii în București 111, 201.
- Mara** jupanița lui Preda clucer Țintăreanul, mama Ancuței ș. a., stăpină în Borăști, Izvorani și Ștefănești (menț.) 129, 154, 312.
- Marcea**, fiica popii Radul, vinde loc de casă cu pivniță în București 35.
- Marcea**, fiul lui Icoană din Craiova, vinde țigani 317.
- Marciul** cel bătrîn din Mogoșești, martor 125.
- Marciul**, moșnean rumânit din Mogoșești, slobozit după moartea stăpînului 4.
- Marco**, Marcu:
- Marco** din Vulpești v. **Marco**, moșnean rumânit.
- Marco**, fiul lui Stan Dălbănescul, vinde parte în Orlăndești 56.
- Marco** logofăt, fiul popii Bratul, vinde ogor în București 32.
- Marco** logofăt <din Topoloveni>, tatăl lui Tudor stol. (menț.) A.
- **Marcu**, martor pentru Birca 273.
- Marco**, martor pentru Cătun 356.
- Marco**, martor pentru Stroești 360.
- Marco**, moșnean din Băldălui (Întorsura de Jos), fiii lui se vînd rumâni (menț.) 256, 307.
- Marco**, moșnean din Deveselul, pierde partea sa de heleșteu pentru gloabă domnească 315.
- Marco**, moșneni rumâniți din: Comanca 193; ~ din Rusinești 34; ~ din Siliștioara 183; ~ din Vulpești 228, 230.
- Marco**, ocina lui la <Sibiceu> (menț.) 94.
- Marco** paharnic din Brătiani, tatăl lui Ștefan log. 356; martor 254, semnează 252.
- Marco** postelnic, martor pentru Vlădeni 191; probabil aceiași: **Marco** <postelnic>, vărul

- jupinensei Elisafta, martor la diată 377 și Marco postelnic, martor 92, 120
- Marco, rumâni din: Cacaletți 178; ~ din Slobozia Satul Nou 62.
- Mardarie călugăr, vinde vie în Pociovaliște 85.
- Mardarie egumen al m-rii Strimba 98.
- Marga călugăriță, vinde părți din Ciinești și Mânăilești 159.
- Maria v. și Marica, Bădea al Mariei.
- Maria doamna, biserica ei din București (menț.) 343.
- Maria din Bucov, <fiica lui Staico mare log. și> jupineasa lui Mavrodin pah. din Mănești, vinde țigani 36, 124.
- Maria din Siliște, jupineasă, mama lui Udrea (menț.) 224.
- Maria, fiica jupaniței Dragna, vinde țigani 70.
- Maria, fiica lui Stanciul Voico, vinde părți din Ciinești și Mânăilești 159.
- Maria, fiica lui Toader, vinde ocină în Fundeni 202.
- Maria fiica Stancăi vorniceasa și a lui Vintilă vornic 98.
- Maria jupaniță, fiica lui Barbul din Borăști, înzestrată în Grădiștea și Viriți (menț.) 108.
- Maria jupaniță, fiica lui Radul Buzescul clucer și sora lui Radul post., la Brașov 262.
- Maria (Marica, Măria) jupaniță, fiica lui Tatul, dăruită cu părți în Grădiștea de Sus și de Jos, de unchiul ei, Hrizan post. 121, 124.
- Maria jupaniță, fiica lui Vișan post., vinde parte în Grădiștea de Sus 113, 147.
- Maria jupanița lui Anghel comis din Sărăcinești, în pricină pentru Mihăești, Genune, Iaroslăvești și țigani 87, 165.
- Maria jupanița lui Dragomir spăt., dăruiește părți și vie din Ciinești m-rilor Bistrița și Surpatele (menț.) 166, 194, 195.
- Maria jupanița lui Dumitrașco căpitan, lasă părți în Frătești, Stănești, Obedinul ș. a. celui de-al doilea soț, Conda mare armaș (menț.) 335.
- Maria, jupanița lui Dumitru vornic din Mogoșăști, mama lui Bunea log. 219.
- Maria jupanița lui Hamza v. Hamzoaia.
- Maria jupanița lui Stanciul log., vinde parte din Cirstienești 254.
- Maria (Marie) logofeteasă, jupanița lui Sima al doilea log., înfrățită peste satul Foleștii de Jos 198, 236, 344.
- Maria, moștean rumânită din Ciuricești, în pricină 70.
- Maria, rumân din Vărăști 278.
- Maria, soția lui Mihăilă Moldoveanu, se ruminește 41.
- Măria, soția lui Oprea Prvălescu, vinde loc la Corbul Pleșei în Cacova de Jos 122.
- Maria, țigănci boierești 98, 133, 167.
- Maria vistiereasă, jupanița lui Iane Psira vist, stăpină în Totoești și Vărăști 278, 375.
- Maria vorniceasă, jupanița lui Cirstian vornic, dăruiește parte în Dedulești (menț.) 318.
- Maria Bălăceanca, dăruiește parte fără rumâni din Siliștioara m-rii Bistrița <menț. tirzie> 213, 277.
- Maria Gligoreasă, vinde parte în Păușești 99.
- Maria Murgencea, martoră pentru Sărățeni 264.
- Marica v. și Maria.
- Marica, cneaz rumânită din Ciulnița, se judecește 42.
- Marica jupaniță, fiica lui Dumitru Dudescu vist., înzestrată cu seliștea Hamzăești și balta Amarul 279.
- Marica jupanița lui Ianachie Catargiu mare ban și fiica lui Radu Buzescu, cotropește satul Risipiți 50.
- Mariica (Maria) jupanița lui Preda post. și fiica lui Nica f. mare log., stăpină în Brăgărești 46.
- Mariica monahie, mama lui Preda spăt., stăpină în Albești, Idomirești, Dobroți și Brădăsești 295.
- Marin din Danul, vinde parte 84.
- Marin din Scăioși, martor 202.
- Marin, fiul lui Stan Steliu, lasă partea sa din Mătești 177.
- Marin, moșnean din Sărățeni 266.
- Marin (Mărin), moșneni rumâniți din: Devesel 274; ~ din Laz 379; ~ din Rusinești 34.
- Marin popă (?) din Argeș, martor B; probabil eroare: postelnic B.
- Marin, rumâni din: Bălteni, fugiți 80, 137; ~ din Foleștii de Jos 198.
- Marin, țigani boierești 90, 92, 120.
- Marin, vinde ocină în Crasani 227.
- Marina v. Mărina.
- Marta v. Pătru al Martei.
- Martin (Mărtin) din Giștești, martor 21, 22.
- Martin (Maartin, Martén) din Titești, cumpără și e înfrățit de Stanciul din Fedeleșoi fiul Radului post. 104, 170; probabil același: Martin unchiaș din Titești, cumpără parte din Bumbuești 361.
- Martin, martor la vânzare de țigani 317.
- Mastea v. Stan Mastea.
- Matei, Matheiu:
- Matei agă v. Matei Basarab, domn.
- Mateiu (Matei, Mathei) clucer și dascăl <Mezahrinos>, soțul Păunei, cumpără delnițe în Cotești 156, 164; martor 41, 344, 377, semnează grecește 93, 236.
- Mateiu, cneaz rumânit din Rusinești 34.
- Matei, fiul lui Bărbat Nicleuș, cumpără parte cu rumâni în Jupinești 378.
- Mateiu, fiul lui Cirstea, martor pentru dealul Scăienilor 282.

- Matei, fiul lui Dumitru căpitan <Filișanu>, martor pentru Jupinești 378.
- Matheiu popă din București, fiul lui Mavcovei log. cu locuri și prăvălii (menț.) 105, 107.
- Mateiu (Matei), rumâni din: Foleștii de Jos 198, 236, 344; ~ din Stănești 153.
- Matei <Basarab> (Mateiu, Matheiu, Mati, Matie, Matiu), domn al Țării Românești <1632—1654>, mențione tirzie 245; mare agă din Brîncoveni, stăpîn în Odobești 45; schimbă țigănci pentru un cal 98; mare agă, martor, tocmelnic 41, 68, 83, 88; agă, f. mare agă, martor 174, 225, 229, 232, 256, 265, 307, 320, 336, 344, 371, 380, semnează 68, 83, 160, 173, 178, 183, 186, 189, 190, 193, 206, 213, 221, 236, 259, 274, 290, 300, 312, 335, 379.
- Matei Mireul <egumen al m-rii Dealul>, martor la diata jupaniței Elisafra (menț.) 377.
- Matefju, sat <Matia j. Săcuieni; azi j. Prahova> 258.
- Mavrodin (Mavrudin) paharnic din Mănești soful Mariei din Bucov, vinde țigani 124; jurător 80, 287, 291; martor 191, 203, 356.
- Maxen (Maxsin, Maxin) j. Buzău, sat <Maxenu>, funii vindute de Bogdan, Balica ș. a. m-rii Banu, popă 180, 220, 222.
- Măceș (Măceșu), baltă(?) <j. Dolj.>, în hotar cu balta Bistreț 6, 288.
- *Măceșani, sat <probabil lg. Mărcești j. Dimbovița>, întărit cu vecini m-rii Panaghia, dania lui Udrea banul 235.
- Măciucă clucer, în pricină pentru Greci 114.
- Mădgan, vinde parte cu vie și livezi în Grădiștea de Jos (menț.) 113, 147.
- Măgură, v. Brâniștarii, sat.
- Măgura Cățelei, în hotarul satului *Băldăluilui Buiei (Întorsura de Jos) <j. Dolj> 256, 307.
- Măgura Cerătului, în hotarul satului Risipiți <j. Mehedinți; azi Unirea j. Dolj> 50.
- Măguri Gemene, în hotarul satului Risipiți <j. Mehedinți; azi Unirea j. Dolj> 50.
- Măgurele, sat <probabil or. București> 80.
- Măgurenii j. Prahova, sat 356; cu vecini și vii cumpărat de Leca <Racotă> spăt. de la Tatul log. din Orbeasca 317.
- Măgureni, sat <j. Vilcea>, partea lui Radul întărită nepotul său Preda 322.
- Măia, moștenă din Clinceni 234.
- Măicănești (?), sat, rumâni ai m-rii Mislea din Ghitioara fugiți la ~ 9.
- Mălăescul, Mălăiscul v. Dragotă Mălăiscul.
- *Mălăești j. Buzău, plasă la *Groșanii Trifului <lg. Brădeanu>, întărită lui Antonie că mărăș 101.
- Mălăești (Mălăiști), sat <j. Dolj> 142, 176, 342; în pricină pentru hotarele dinspre Halmăjul 138, 139.
- Măldărescul v. Radul Măldărescul.
- Măldărești, sat <j. Vilcea> 204, 336.
- Mălin, fiul lui Mosora, nepotul lui Drag Țibă, întărit în Seliștea Poborâștilor, Licurici ș. a. 85.
- Mălureni, sat <probabil j. Argeș> 140.
- Mănăilă, megiaș din Văleni 356.
- Mănăilă, megiaș rumănit din Devesel 274.
- Mănăilești, sat <j. Vilcea>, părți vindute de Radul din Cîinești ș. a. lui Sima al doilea log. 17, 41, 159.
- Mănăstirea lui Andronie vistier v. Buzău, oraș, m-re-a Banu.
- Măndescul <Cîrstian> din Stăncești, tatăl Frujinei (menț.) 54, 56.
- *Mănești, sat <probabil lg. Căldărești j. Buzău>, vad de moară vindut de Ghedeon, fiul lui Voico log., lui Antonie cămăraș 102.
- Mănești, sat <j. Dimbovița> 80, 124, 133, 191, 203, 215, 243, 267, 285, 287, 291, 355, 356.
- Mănești, sat 187, 188.
- *Mănicești, sat <probabil lg. Seaca j. Olt> 126; vie vindută de Piele-Turcul lui Gherge clucer 272.
- Mănilă din Mătești, megiaș martor 177.
- Mănilă, moșneni rumăniți din: Ciulnița, se judecește 42; ~ din Risipiți, în pricină 50.
- Mărăcinenii de Sus, sat <j. Buzău>, popă 53.
- Mărcești, sat <j. Dimbovița>, întărit cu vecini m-rii Panaghia, dania lui Udrea banul 235.
- Mărcioiul v. Pătru Mărcioiul.
- Mărgar, martor pentru Birca 273.
- Mărgărita vistiereasa, jupanița lui Stirian mare vist., nepotul ei, Pană, cumpără în Aldești (menț.) 185.
- Mărgineasca, funie la *Ciuricești <lg. Comănița j. Olt> 70.
- Mărginenii (Sf. Mihail și Gavril), m-re <c. Caragiale j. Prahova; azi j. Dimbovița>, dăruită de Toader cu parte în Vlădeni, vie în Bălțați și țigani 191, 203; pricină pentru vama de la ocnele Telega și Ghitioara 72.
- Mărginenii (Mărgineani) j. Vilcea, sat <Glugești> 28; rumănit și apoi dăruit de Preda Buzescu lui Ion din Gorunești ș. a.; răscupmărare 322.
- Mărica v. Maria și Marica.
- Mărin v. Marin.
- Mărina, vinde părți din Cacova de Jos, Valea Stinelor și Pogorișu 122.

- Mărtin v. Martin.
Mărținul (?) (Cursura Mărținului), top. în hotarul Halmăjului <Almăj j. Dolj> 138.
Mărul Purcariului top. la Gureni <j. Gorj> 144.
 ***Mășani** pe Ialomița, sat <lg. Podu Văleni j. Dimbovița; azi j. Prahova>, vad de moară dat schimb de megiașii din Văleni lui Radul log. 356.
Mătăsari, sat <Mătăsaru j. Vlașca; azi j. Dimbovița> 375.
Mătăsești, sat <Bucu-Mătăsești j. Ialomița> 266, 356.
Mătești, sat <j. Buzău>, parte cu vie, vaduri de moară și dîrstă lăsată de Martin lui Căciulat ș. a. 177.
 ***Mătilești**, sat <probabil lg. Mărcești j. Dimbovița>, întărit cu vecini m-rii Panaghia, dania lui Udrea banul 235.
Mătracă v. Ghinea Mătracă.
Mățălescul v. Ion Mițălescul.
Mecica v. Stan Mecica.
 ***Medvejdea**, sat <lg. Malovățu j. Mehedinți> 342.
Mehedinți, județ, sate din ~ 50, 61, 91, 218, 247, 305, 308, 320, 342.
Mehedințul v. și Stan Mehedințul.
Mehedințul logofăt, tatăl lui Isac (menț.) 21.
Meiotă (Meiuotă), socrul lui Gligorie, partea lui în Cucuiați (menț.) 247.
Meiutești (Miutești), cumpără partea Bădească din Futești 309.
Melentie egumen și nastavnic al m-rii Argeș 14, 15, 58, 100, 241, 245, 280, 284, 289, 292—294, 297—309, 357.
Melintie egumen al m-rii Mihai Vodă 39.
Menedic v. Minidic, m-re.
Merăul, Mereul v. Radul Merăul.
Mereșani, sat 331.
Mica, țigancă boierească 23.
Miciști, sat 36.
Miclea, cneaz rumănit din Costești 304.
Miclea, rumân din Priseaca, în pricină de rumânire 70.
Micleuș v. Barbat Micleuș.
Micul din Brătești, martor 54, 56.
Micul (Miculu) din Budeni, vinde parte în Grădiștea din Vale 368; martor 367, semnează 368.
Micul din Călugăreni, jurător 26.
Micul din Ogzeeni, martor 21.
Micul din Văcărești, martor 254.
Micul, martor pentru Fefelei C.
Micul, megiaș rumănit din Studinița și Studina 350.
Micul postelnic, martor pentru Sărățeni 75.
Micul rumâni din: Bălteni, fugit 80; ~ din Căldărești 102; ~ din Mușetești 187, 215; ~ din Priseaca, în pricină de rumânire 70; ~ din slobozia Satul Nou 62.
Micul Stanciul, vinde parte cu vie și livezi în Grădiștea de Jos (menț.) 113, 147.
Mierriia, top. la Cacova de Jos <j. Vilcea; azi Piscul Mare> 122.
 ***Mierlarii**, sat <lg. Dor Mărunt j. Ialomița>, hotare; rumănit de Stoica mare vist., se răscumpără de la Gavril Movilă și de la Alex. Iliăș 110.
Mihai, **Mihaiu**, **Mihail**, **Mihăilă**:
 — **Mihăilă**, aldămășar pentru Bălțați 103.
Mihai cămăraș, martor 171.
Mihai clucer din Coțofeni v. **Mihai Coțofeanul**.
Mihai din Bărbătești v. **Mihai** post.
 — **Mihaiu** din Căldărășani, martor 23.
 — **Mihăilă** din Căzânești, mare paharnic (?), vinde părți cu mori și dîrste din Căzânești 44, 145.
Mihai din Ciulnița, tatăl lui Necula (menț.) 124.
Mihai din Hargetoia, martor 307.
Mihai din Lazuri v. **Mihai** post.
 — **Mihaiu** din Mlăjet, martor 123.
Mihai (**Mihaiu**) din Morunglavi, martor 344, semnează 236.
Mihal din Ohabă, martor 307.
Mihai din Popești, tatăl lui Necula (menț.) 133.
Mihai din Putinei, vinde țigancă 98.
Mihai din Sărata v. **Mihai** post.
Mihai din Stănțești v. **Mihai** post.
Mihai din Tîrgșor, jupan, tatăl lui Neagul post., Gherge post. și Antonie <viitorul domn> (menț.) 23, 130, 133, 134.
 — **Mihăilă**, fiul lui Duca, martor pentru Bujorani 237.
Mihai, fiul lui Mihai clucer Coțofeanul, martor pentru Jupinești 378.
 — **Mihaiu** fiul lui Pîrvul v. **Mihai** post. din Lazuri.
 — **Mihăilă**, fiul lui Stanciul al lui Moca, martor pentru Bojorani 237.
 — **Mihail**, fiul Stanei Oncioae, vinde vie cu loc în Scurtești 254.
 — **Mihăilă**, fratele lui Ion, părțile lui în Băldești, Curtișoara și Comorici 70.
 — **Mihăilă**, martor în București 111.
 — **Mihail**, martor pentru Bălțați, semnează grecește 141.
 — **Mihăilă**, martor la rumânire în Ciinești 238.
 — **Mihail** (**Mihaiu**, **Mihăilă**), moșneni, rumăniți din: Ciinești, slobozit fără ocină 194; ~ din Devesel 274; ~ din Gostavățu 34; ~ din Rusinești 34; ~ din Scărișoara 259; ~ din Studina de Jos 186, 229; ~ din Sulari 371; ~ din Tincăbești, în pricină de rumânire 82.
Mihai, nepotul lui Voda ban, în pricină pentru ocine și țigani 83, 317.

- Mihai paharnic v. ~ din Căzănești și Mihai post din Stăncești.
- Mihai pitar, martor pentru Berciugov, semnează 383.
- Mihăilă popă din Bărbătești, martor, semnează 383.
- Mihai postelnic din Bărbătești, fiul popii Petriman, martor 97, 99, 167.
- Mihai postelnic din Lazuri, fiul lui Pîrvul log., familie; stăpîn în Gemenele, scrie zăpis 334, 345.
- Mihai postelnic din Sărata, vinde țigani 133; probabil același: Mihaiu (Măhaiu) postelnic, martor pentru Scurteasca A.
- Mihai postelnic din Stăncești, soțul Frujinei și tatăl Elinei (menț.) 54, 56, 267; <eroare>: paharnic 54, 56.
- Mihai (Mihaiu) postelnic, fiul lui Dobromir ban, dăruiește jumătate din Izlaz m-rii Radu Vodă (menț.) 262.
- Mihaiu postelnic, fiul lui Preda f. mare sluger <și al doamnei Florica>, vinde Cacaleleții și Putineiu 160, 178, 232; semnează 160, 178.
- Mihăilă rumâni din: Cacaleți 178; ~ al m-rii Cernica 328; ~ din Clejani 244.
- Mihai spătar mare v. Miho.
- Mihăilă, tatăl lui Bălan (menț.) 251.
- Mihăilă, tatăl lui Giura post (menț.) 319.
- Mihai țigan boieresc 23.
- Mihăilă vinde v. Mihăilă din Căzănești.
- Mihăilă vinde loc în seliștea Poborăști 85.
- Mihail viorar, tatăl lui Armean rumân din Bărbătești (menț.) 149.
- Mihail al lui Borcea, rumân din Timburești 270.
- Mihai Carășute, martor 196.
- Mihai Coțofeanul (Miha, Mihai, Mihaiu) clucer din Coțofeni, fiul lui Preda clucer Țințăreanul și al Mariei, familie; stăpîn în Borăști, Caraula, Izvorani, Stîngăceaua ș. a. 129, 139, 247, 312, 342, 348, 378; martor, tocmelnic 41, 68, 87, 88, 90, 174, 232, 256, 259, 265, 305, 307, 308, 320, 336, 344, 371, semnează 160, 236, 320, 335, 379.
- Mihai Ghiuleș, martor pentru Trestiani 253.
- Mihăilă Moldoveanul, soțul Mariei, se rumânește 41.
- Mihaiu Murgeanul (Murgeanul) din Floci, fiii lui vînd în Sărățeni (menț.) 75, 264, 265.
- Mihai <Viteazul> (Mihail, Mihaiu,) domn al Țării Românești <1593—1601> 70, 81, 118, 123, 127, 138, 139, 143, 235, 322; tatăl lui Necula voievod și al Floricăi 34, 286;
- mare ban al Craiovei 129;
- ctitor, danii 129, 304, 319; cumpără și rumânește sate 34, 42, 43, 61, 82, 101, 119, 129, 208, 304; acordă privilegiu și scutiri 14, 305; acte de la ~ 30, 45, 114, 226;
- legătura lui ~ 27, 69, 73, 80, 82, 135, 137, 331, 369, rumâniri în vremea lui 4, 37, 82, 110, 125, 197, 226;
- calea cea bătrînă a lui ~ 78; sat risipit de răutăți, turci în țară în vremea lui 72, 182, 223, 262.
- Mihai Vodă m-re v. București.
- Mihalcea logofăt din Măgureni, martor 317, 356.
- Mihalcea logofăt, fiul lui Paraschiva mare log. din Drăghinești, întoarce satul Polovragi 336, 337; martor, semnează 277, 336.
- Mihalcea, negustor, martor în București 35.
- Mihalcea, postelnic, fiul lui Ilie vornic <din Cornești>, martor 355.
- Mihalcea vornic <al doilea din Pătirlage>, martor 196, 356.
- Mihalco șelar, martor în București 35.
- Mihală, martor pentru Stroești, semnează grecește 360.
- Mihart postelnic din Șitoaia, vinde partea lui din Erghevița 218; hotarnic 176; martor 317, 342, semnează 379.
- Mihăești, sat <j.Olt> 92, 120, 126, 153.
- Mihăești (Mihăeștie), sat <j. Vilcea> 51, 166; părți împărțite între nepoții lui Anghel comis 87.
- Mihăilă v. Mihai.
- <Mihna, jupanița lui Drăghici spăt.> călugărița, mama lui Pătrașco și sora Dospinei (menț.) 355.
- Mihnea, moșneni rumâniți din: Polovinele 189; ~ din Sulari, fără ocină 371.
- Mihnea <Turcitul>, domn al Țării Românești <1577—1583, 1585—1591> 11, 59, 76, 87, 137, 185, 369; fiul lui Alexandru Mircea, tatăl lui Radul Mihnea și bunicul lui Alex. Coconul 19, 26, 34, 43, 63, 72, 76, 88, 102, 119, 138, 268, 286, 288, 293, 295, 298, 305, 307, 308, 313, 317, 318, 335, 337, 381;
- ctitor, danii 72, 111, 262; stăpîn de sate și țigani 262, 354;
- acordă privilegiu și scutiri 14, 72; rumânire în vremea lui 70; acte de la ~ 32, 50, 76, 106, 108, 212, 222, 262, 272.
- Mihneasca, funie la Stolniceni <j. Vilcea> 70.
- Miho, Mihul:
- Miho, din Șotinga, locul lui de casă 167.
- Miho luminărar domnesc, martor în București 84.
- Mihul meșter <de mori> din București, tocmelnic 30.
- Miho, moșneni rumâniți din Scărișoara 259.
- Miho portar <din orașul de Floci>, hotarnic (menț.) 59, 76.

- Miho (Mihai, Mihu, Mihul) spătar <Racotă>, în sfatul domneac mare spătar 129, 130, 133, 134, 137, 138, 143—145, 147—149, 155, 161, 164, 167, 168, 171, 174, 175, 181, 182, 185, 194, 195, 197, 198, 201, 202, 207, 208—210, 216, 218, 220, 222, 225, 226, 230, 231, 235, 237, 244, 245, 247, 254, 261, 262, 267, 269—272, 276, 279, 280, 286, 288, 289, 293—295, 298, 304, 306—309, 313, 317, 318, 322, 324, 328, 331, 333, 337, 340, 342—344, 354, 356;
fost mare spătar, martor 68, 82, 86, 88;
martor 30, 37, 174, 178, 199, 206, 213, 222, 225, 244, 256, 300, 307, 333, 335, 371, 373, semnează grecește 68, 173, 221, 229, 252, 259, 268, 274, 290;
eroare: paharnic mare 222.
- Miho șetrar, tatăl Andrianei cu loc de prăvălie în București (menț.) 111.
- Miho, tatăl lui Dumitru care vinde țigănci (menț.) 124.
- Miho, tatăl lui Hrizea și Ianu, vinde loc de casă în București 161.
- Milcea (Milce), martor pentru Cioroiși 248.
- Milco, rumân din Bălteni, fugit 80.
- Milcul, moșnean rumânit din Polovinele 189.
- Milea din Pațea, vinde vie în Fistici 133.
- Milea, moșnean rumânit din Tincăbești, în pricină 82.
- Milea, rumâni din slobozia Satul Nou 62.
- Milea, tatăl lui Marin și Coman din Scăioși (menț.) 202.
- Milea, vinde parte în Bucovăț 70.
- Milea Vlad, rumân din slobozia Satul Nou 62.
- Milești, sat <j. Dolj> 142.
- *Milești, sat <probabil lg. Căzănești j. Ialomița> 217.
- Miloș, moșnean rumânit din Polovinele 257.
- Milotina, soția lui Calotă f. mare armaș, stăpînă de țigani 98.
- Mina, moșnean rumânit din Gostavățu 34.
- Minciună v. Giurcă al lui ~, Stoica ~ și Ursu al lui Minciună.
- Minidic, m-re <Vintilă Vodă j. Buzău>; oameni săraci scutiți pentru a fi de poslușanie și de pază ~ 33.
- Miniști, sat <probabil Mîinești j. Romanai>; azi j. Olt> 83.
- Minoga, moșnean rumânit din Gostavățu, cu părți în Huria și Crăciuneni 34.
- Mionu din Drăganu, martor 28.
- Mirăul v. Radul Merăul.
- Mirca v. Mircea.
- Mircan, moșnean rumânit din Tincăbești, în pricină 82.
- Mircea din Băbeni, martor 53.
- Mircea din Liperești, martor 360.
- Mircea din Pațea, martor 133.
- Mircea din Sibiceu, megiaș jurător 127.
- Mircea (Mirca) din Slănic, în pricină pentru Domnești 293, 295.
- Mirce (Mircii) din Vărăști, martor A.
- Mircea logofăt din Jivi Voda (Apeie Vii), martor, semnează 239.
- Mircea, moșneni rumâniți din: Piersica, se judecește 110; ~ din Rusinești 34.
- Mircea popă, martor pentru București 184.
- Mircea popă rumânit din Arși (Băldăului) (menț.) 286.
- Mircea, rumân din slobozia Satul Nou 62.
- Mircea, țigan boiersc 23.
- Mircea voievod, tatăl lui Alexandru Mircea (menț.) 100, 284, 309.
- Mircea al lui Beșină, moșnean rumânit din Caraula 342.
- Mircea a lui Simtion, moșnean rumânit din Piersica, se judecește 110.
- Mircea cel Bătrîn (Mircea), domn al Țării Românești <1386—1418>, fiul lui Radu voievod 6, 288; tatăl lui Alexandru <Aldea> 296; danie 209, 210; acte de la ~ 6, 288.
- Mircea <Ciobanul>, domn al Țării Românești <1545...1559> 85; fiul lui Radul cel Mare 100; tatăl lui Petru cel Tânăr 169, 289, 293, 295, 313; carte de la ~ 100.
- Mire, țigan mănăstiresc 3.
- Mireul v. Matei Mireul.
- Miroslav, cneaz rumânit din Gostavățu 34.
- Miroslav din Cucleş, martor 109.
- Miroslav logofăt din Pitești, jurător 80, 217.
- Miroslav, rumân din slobozia Satul Nou 62.
- Mislea (Sf. Troiță), m-re <j. Prahova>, stăpînă de sat, rumâni și țigani 9, 13, 49, 373; scutiri pentru poslușnici și dîrvari 8, 38; egumen 373.
- Mitele v. Radul Mitele.
- Mitrea, Mitre:
- Mitrea din Cătun, nepotul jupanitei Dragna, vinde parte 356.
- Mitrea din Dragomirești v. Mitrea pah. și Mitrea post.
- Mitrea din Mihăiești v. Mitrea pah.
- Mitrea din Ogrezeni, martor 21.
- Mitrea din Pircești, martor 187.
- Mitrea din Tătărăi, megiaș jurător 80.
- Mitrea, fiul lui Albul din Scărișoara, se vinde rumân 259.
- Mitre logofăt, soțul Theoderei din Căldărușani, vinde în Scurteasca A.
- Mitrea paharnic din Dragomirești, martor 271; v. și Mitrea post. din Dragomirești.
- Mitrea (Mitre) paharnic din Mihăiești, cumpără părți în Ciinești 166; martor 51.
- Mitrea paharnic mare (?), martor pentru Băldăului 307.
- Mitrea pitar mare, soțul Neacșei, stăpîn în Mușetești 187, 188; hotarnic 359; martor 88, 349, 365, 366, 373, semnează 68, 350

- Mitrea postelnic din Dragomirești, jurător 80; v. și Mitrea pah. din Dragomirești.
- Mitrea postelnic <din Viriți>, fiul lui Badea pah. din Grădiște, tatăl lui Stroe, Pătrașco și Giurgiu (menț.) 108.
- Mitrea, rumân din Bălțații de Jos 109.
- Mitrea, tatăl lui Ion, vinde parte în Buicești 70.
- Mitrea vornic mare, soțul Neagăi Mitroaia, stăpin în Grozăvești (menț.) 208.
- Mitroaia v. Neaga Mitroaia.
- Mitropolia 66; ~ din Tirgoviște 53; stăpină de sat 269, 295, 298; Mitropolia din București 301.
- Miutești v. Meiutești.
- Miiuziucă v. Opriș Miiuziucă.
- Miinea logofăt din Dărăști, socrul lui Badea din Spăteni (menț.) 98.
- Miinea, rumân din slobozia Satul Nou 62.
- Miinea, tatăl Stancăi, partea lui în Ciineștii de Otăsău (menț.) 159.
- Miinești v. Miniști, sat.
- Mindrea v. Ion al lui Mindrea.
- Mindrea, moșnean rumânit din Băldălu (Întorsura de Jos) 256.
- Minzatul, rumân din slobozia Satul Nou 62.
- Mirșa (Mirșe), sat <j. Vlașca; azi j. Ilfov> 135.
- Mirzea (Mirza) <fost mare>, paharnic, <fost mare>, spătar stăpin în Greci (menț.) 224; jurător 43, 313.
- Mițălescul v. Ion Mițălescul.
- Mlaca Muntelui v. Macla Muntelui, sat.
- Mladin, rumân din Bălteni, fugit, în pricină 80.
- Mlăceni v. Macla Muntelui, sat.
- Mlăjet, sat <j. Săcuieni; azi j. Buzău> 118, 123, 127; popă 94.
- Moașa v. Oprea al Moașei.
- Moca v. Stanciul al lui Moca.
- Mocănel v. Stan Mocănel.
- Mocșa v. Stoica Mocșăi.
- Moga v. Dan al lui Moga.
- Moga din Flocești, martor pentru Clinceni 234.
- Moga logofăt, martor pentru Grădiștea 219.
- Moga Răboșcinescul (Moga), moșnean rumânit din Bilita, se judecește 143.
- Mogoășul v. Stanciul Mogoășul.
- Mogoș din Budeni, martor 197.
- Mogoș din Ibănești, martor 158.
- Mogoș din Păulești, fiul lui Mogoș vornic, în pricină pentru țigani 13; jurător 80; martor 254.
- Mogoș din Păulești, logofăt și vornic, tatăl lui Costandin și Mogoș (menț.) 13, 80.
- Mogoș din Stănești, tatăl lui Dragul (menț.) 54.
- Mogoși, fratele lui Voico log., cumpără în Stoenști 181.
- Mogoș, moșneni rumâniți din: Apele-Vii 290; ~ din Scărișoara 370.
- Mogoș portar din Mănești, martor 187, 188
- Mogoș, socrul lui Sin, partea lui în Grădiștea din Vale (menț.) 368.
- Mogoș, tatăl lui Ivan cu parte în Șerbănești (menț.) 65.
- Mogoș vâtaf, cumpără parte cu vie în Jugurani 246; martor 121, 124.
- Mogoș, vinde parte cu vie și livezi în Grădiștea de Jos 113, 147.
- Mogoș vornic v. Megoș din Păulești.
- Mogoșani, sat <j. Dimbovița> 60, 238, 359.
- Mogoșești (Mogoșăști), sat <j. Vlașca, azi; j. Ilfov> 113, 125, 219; în hotăr cu Grădiștea din Vale 367, 368; moșteni rumâniți apoi sloboziți, după moartea sa de Dumitru vornic 4; popă 197.
- Mogoșnic, sat <j. Olt>, parte vindută de Preda lui Tudor mare sluger 70.
- Mogoși v. Mogoș.
- Moiasi (Moesi), funia lui la Boteni (menț.) 71.
- Moisi de Cornățelu, face moară la Vărăști 192.
- Moisi, domn al Țării Românești <1529—1530>, act de la ~ 288.
- Moldova (Țara Moldovei), mare postelnic din ~ stăpin în Țara Românească 168; boieri din Țara Românească în ~ 68, 88, 172, 207; fugari din ~ poslușnici ai ep. de Buzău 7.
- Moldoveanul v. Dragomir ~ și Mihăilă Moldoveanul.
- Molomoc de lângă Gherghița, m-re <Malamuc j. Ilfov; azi j. Prahova>, stăpină în Crețești; egumen 332.
- *Momceani, sat <lg. Negreni j. Olt, părți schimbate între fiii lui Ivan mare log., întărite lui Tudor mare sluger 70.
- Momceoia <Sora>, sora lui Vlad Vintilă <și soția lui Momcea al doilea log.>, stăpină în Clociți 295.
- Monea, rumân din Siliște, fură și cade rob 224.
- *Mori, sat <probabil Borlești j. Argeș> 361.
- Moroagă, partea lui în Fuglești de Mijloc (menț.) 329.
- Morunglavi, sat <Morunglav j. Romanați; azi j. Olt> 236, 344.
- Mosora, fiul lui Drag Țibă, stăpin în Lecurici și Seliștea Ponorăști (menț.) 85.
- Mostiștea v. Struna Moștiștei.
- Mostiștea, riu și baltă <j. Ilfov> 43, 155.
- Moș, moșneni rumâniți din: Comanca 206; ~ din Devesel 310; ~ din Siliștioara 277.
- Moș alu lu Șerbu, martor pentru Cioroiași 248.
- Moșești, sat <c. Tulburea j. Buzău> 20.

- Motru, riu, sat pe ~ 61.
 Motrucea, martor pentru vaduri de mori la Buzău 196.
 Moțea, rumân din Cacaletți 178.
 Moțoc, jupanița lui cu drepturi în Sălătruc 171.
 Moțoi v. Stan al lui Moțoi.
 Muja din Rătești, închină m-rea Căscioarele la Pantocrator 225; martor, frate cu Ivașco 252.
 Muja, fiul lui Berinca log. din Bujorani, martor 41.
 Muja, partea lui din Stolniceni (menț.) 70.
 Munteanul v. Radul Munteanul.
 Murgeanca, Murgeanul v. Maria ~, Mihai ~ și Sava Murgeanul.
 Murgul v. Barbul al lui ~ și Dan Murgul.
 Murodan, vinde vie în Scăieni (menț.) 283.
 Muscel v. și Mușcel.
 Muscelu Sărății, sat <lângă Sărata j. Buzău>, parte cu vie a lui Dragomir Robul portar cumpărată de Grigorie comis de la Nan și Hrizan; dăruită m-rii Banu 222.
 Mustachi v. Ghinea Mustachi.
 Mușă, fiica lui Bădica din Schei, cu parte în Geamăna (menț.) 169.
 Mușă, nepoata lui Grama, vinde roată de moară la Băbeni 53.
 Mușă, nepoata Mușei, cu parte în Geamăna 169.
 Mușă, sora Stanei, averea ei împărțită între Sasu și Stana (menț.) 260.
 Mușă, țigănci boierești 98, 165.
 Mușă, vinde parte și vie cu vinărici în Bujorani 237.
 Mușat clucer v. Mușat vist. al doilea.
 Mușat din Ogrezeni, martor 21.
 Mușat iuzbașa v. Mușat Sugușăscul iuzbașa.
 Mușat, în pomelnicul m-rii Banu (menț.) 222.
 Mușat, martor pentru Danul 84.
 Mușat, moșneni rumâniți din: Comanca 206; ~ din Gostavățu 34; ~ din Mierlari, se judecește 110; ~ din Mogoșești, slobozit 4; ~ din Negrași 252; ~ din Scărișoara 259.
 Mușat, nepotul lui Bărbăței căpitan, martor pentru Crasani 227.
 Mușat postelnic v. Mușat vist. al doilea.
 Mușat, rumâni din: Cacaletți 178; ~ din slobozia Satul Nou 62.
 Mușat, tatăl lui Paraschiva și Cîrstea rumâni din Țîmburești (menț.) 270.
 Mușat, țigan boieresc 181.
 Mușat vistier al doilea, apoi mare sluger <din Pietroșani>, tatăl lui Vasile spăt. și al Voichiței 121, 124, 312; stăpîn în Izvorani, Negoești, Mușetești și Ștefănești 154, 162, 312, 359; clucer (menț.) 102; martor: al doilea vistier 68, 86, 88, 113, 156, 164, 172—174, 199, 207, 219, 244, 252, 254, 259, 268, 270, 274; mare sluger 236, 256, 290, 300, 307, 310, 323, 326, 330, 344, 346, 349, 350, 364, semnează 68, 113, 236, 252, 259, 268, 274, 290, 300, 312, 330; eroare: mare vistier 199.
 Mușat al Dumei din Berendești, martor 222.
 Mușat Dragomir, rumân din slobozia Satul Nou 62.
 Mușat Sugușăscul (Mușat) iuzbașa, cumpără parte în Drăcești 155; martor 161.
 Mușceii lui Țigan, top. la Țigănești <j. Muscel și Pădureț; azi j. Argeș> 339, 340.
 Mușcel, sat <Muscel j. Săcuieni; azi j. Buzău>, pricină pentru parte între Borcea și Anania din Sibiceu 131.
 Mușcel și Pădureț (Muscel, Muscel și Pădureți), județ, sate din ~ 18, 100, 164, 167, 231, 249, 250, 254, 276, 280, 295, 338—340, 354; bani, slujitori din ~ 18.
 Mușetești j. Argeș, sat, părți cu rumâni vindute de fiii lui Radu post. din Balomirești lui Mitrea pitar și lui Vasile spăt. 187, 188, 215.
 Muți, sat <j. Teleorman> 70, 319.

N

- Nae, vinde țigancă 181.
 Naîncul popă, cumpără parte în Săcșori 123.
 Nan, Nanul:
 Nan v. Neagoe al lui Nan.
 Nan din Bărbătești v. Nan post.
 Nan din Dălbănești v. Nan log. din Dălbănești.
 — Nanul din Giștești, martor 22.
 Nan din Ogrezeni, martor 21.
 Nan din Siliștea, tatăl lui Monea rumân (menț.) 224.
 Nan din Stănești, boier hotarnic 217.
 Nan, în pricină pentru țigancă 119.
 Nan logofăt din Dălbănești, tatăl lui Radul vătăf (menț.) 54, 56.
 Nan logofăt din Văcărești, boier hotarnic, martor 217, 317.
 Nan, moșneni rumâniți din: Comanca 206; ~ din Risipiți, se judecește 50; ~ din Studina de Jos 229.
 Nan postelnic din Bărbătești, familie 121, 124, 167, 222, 289; stăpîn în Grădiștea și Muscelu Sărății 167, 222, 289; martor 95, 157, semnează 93.

Nan, rumân din Cacaletî 178.
 — Nanul Rogoz, tatăl lui Albul vornic (meņ.) 309.
 Nanciul v. Nénciul.
 Nania, moștean rumân din Negrași 252.
 Nastea din Negoești, martor 133.
 Nălbanul v. Dragomir Nălbanul.
 Năsturel v. Radul ~ și Udriște Năsturel.
 Neacșa din Drăgoești, călugăriță, vinde satul Voinigești (meņ.) 106.
 Neacșa din Vă...ști, vinde țigancă (meņ.) 85.
 Neacșa <diferite>, în pomelnicul m-rii Banu 222.
 Neacșa jupaniță din Oteteliș, fiica lui Radu post. (meņ.), familie; stăpînă în Timburești și peste țigani 254, 331.
 Neacșa jupaniță, fiica lui Stan, vinde satul Cuciul lui Radu Șerban (meņ.) 306.
 Neacșa jupanița lui Barbul post. din Poiana și fiica lui Grama din Bălteni, stăpînă în Halmăju 138.
 Neacșa jupanița lui Bratul f. mare comis și fiica lui Apostol ban, stăpînă în Uești, Drăgoești, Ciofringeni ș. a. (meņ.) 313.
 Neacșa jupanița lui Ionașco comis și fiica lui Cernica vornic, stăpînă în Glina și peste țigani 119.
 Neacșa jupanița lui Mitrea pitar, cumpără în Mușetești 187, 188.
 Neacșa jupanița lui Nenciul al doilea vornic din Mănești, stăpînă în Virleți și peste țigani 29, 133.
 Neacșa jupanița lui Pîrvul log. din Ruda, familie; schimbă parte din Pietri pentru parte în Sălătruc 171.
 Neacșa logofeteasa, jupanița lui Stoica log. <Tărăceanul>, vinde în Tîrbăceni 285.
 Neacșa, mama lui Chirică ș. a. în pricină pentru Grădiștea și Viriți (meņ.) 108.
 Neacșa, rumân din Vărăști 278.
 Neacșa (Necși), țigănci boierești 165, 341.
 Neacșa Leroaie (Ileroaie), soția lui Stan, mama lui Zirnă, vinde în Sibiceu (meņ.) 127.
 Neacșul, Nicșa, Nicșul:
 Neacșul din Beleți, jurător 359.
 — Nicșa din Țărovățu, martor pentru Erghevița 218.
 — Necșul (Nicșul) din Țigănești, megiaș hotarnic 233; martor 339.
 Neacșul (Neacșu), moșneni rumâniți din: Băldăului (Întorsura de Jos) 256, 307; ~ din Rusinești 34; ~ din Siliștioara 190, 277; ~ din Sulari 371.
 Neacșul, rumâni din: Cacaletî 178; ~ din Căldărești 102.
 Neaga, cneaz rumânită din Rusinești 34.
 Neaga din Curtișoara, mama lui Ilea, vinde țigani (meņ.) 70.
 Neaga din Mogoșești, stăpînă de țigani 70.

Neaga doamna <lui Mihnea Turcitul>, nepotul ei Preda post. din Tătărani (meņ.) 130.
 Neaga, fiica lui Radovan, în pricină pentru Bătiești (meņ.) 216.
 Neaga jupaniță, fiica jitelniței Badea din Cojești <și soția lui Neacșul>, vinde în Bălteni (meņ.) 80.
 Neaga jupanița lui Gherghe vătaf <de postelnicei>, familie din Cojești, vinde în Bălteni (meņ.) 80.
 Neaga, soția lui Udrea și nepoata lui Păcală din Cepturile, în pricină 26.
 Neaga, țigănci boierești 23, 201.
 <Neaga> Mitroaia, jupanița lui Mitrea mare vornic, stăpînă în Grozăvești (meņ.) 208.
 Neagoe, Negoe, Negoii, Negoia:
 Neagoe armaș din Ungurelu, martor 85.
 — Negoia, cumpără parte în Clinceni 234.
 Neagoe din Bătiești, martor 216.
 Neagoe (Negoii) din Corbușori, martor 172, 207.
 Neagoe din Creți, martor 158.
 Neagoe din Drăcești, vinde loc de casă în București 184.
 Neagoe din Popești, martor 85.
 Neagoe din Sărata, v. Negoiaș post.
 Neagoe din Scurtești, martor 254.
 Neagoe din Tîrgoviște v. Neagoe log.
 Neagoe din Tristiani, martor 253.
 Neagoe din Ungurelu v. Neagoe armaș.
 Neagoe din Vizurești, vinde parte 55.
 Neagoe, fiul lui Fleșcău 356.
 Neagoe, fiul lui Gherghina din Cocoj, vinde siliște de casă în Bărbătești 97, 99.
 Neagoe, fiul lui Mosora și nepotul lui Drag Țibă, stăpîn în Seliștea Poborăștilor, Licurici ș. a. 85.
 Neagoe, fiul lui Tatul, vinde un rumân cu delniță în Cotești, semnează 384.
 Neagoe (Negoe) logofăt din Tîrgoviște, scrie act domnesc 50; scrie zăpis 278; martor 171, semnează 274, 277, 278.
 Neagoe în pricină pentru Ciocade 11.
 Neagoe, martor pentru Crețulești 375.
 Neagoe, moșnean din Clinceni 234.
 Neagoe, moșneni rumâniți din: Comanca 193, 206; ~ din Grădiștea de Jos, slobozit după moartea stăpînului 4; ~ din Ogrumi, în pricină 66; ~ din Polovinele 189; ~ din Rusinești 34; ~ din Scărișoara 259; ~ din Siliștioara 213; ~ din Sulari, fără ocină 371.
 Neagoe popă, schimbă parte cu roată de moară din Băbeni pentru parte cu vie în Săpoca 53.
 Neagoe, rumâni din: Clejani 244; ~ din Filfoești, în pricină 235; ~ din Glina, în pricină 119; ~ din Mușetești, cu delniță 187, 215; ~ din Timburești 270; ~ din slobozia Satului Nou 62.

- Neagoe, tatăl lui Albul care vinde în Slănic (menț.) 254.
- Neagoe țigani, boieresc 13; mănăstiresc 3.
- Neagoe, vinde vie în Fisticii 133.
- Neagoe vornic mare în domnia lui Radul <de la Afumați>, hotarnic (menț.) 284, 309.
- Neagoe al lui Calcn din Priboiani, megiaș hotarnic 233.
- Neagoe al lui Nan, moșnean rumânit din Caraula 342.
- Neagoe al Velicăi (Neagoia ~), martor în Argeș 241, 245.
- Neagoe al Zgiei, moșnean rumânit din Laz 379.
- Neagoe Basarab (Basarab, Băsărab, Băsărabă), domn al Țării Românești <1512—1521>, străbunicul lui Alex. Iliăș 293, 294, 304; familie 280, 304; ctitor, danii m-rii Argeș 14, 100. 280, 289, 292—295; satul său de moștenire: Grădiștea de la Cîmpulung 289, 295.
- Neagoe Bărzilă (Bărzilă), rumân din Slănicul de Jos, judecit 276.
- Neagoe Birnășescul, moșnean rumânit din Caraula 342.
- Neagoi Corbușor v. Neagoe din Corbușori.
- Neagoe Hulubescu, jurător în pricina dintre nepoții lui Anghel comis <din Sărăcinești> 87.
- Neagoe Policeau (Neagoe Policie), vinde vie și locuri în Țigănești 250, 340.
- Neagoe Pungina, martor pentru Cotești 384.
- Neagoe Șupitul (Neagul ~) din Maxin, tatăl lui Bogdan (menț.) 220, 222.
- Neagoe Tilvescul (~ Tilvănescul), moștcan rumânit din Bilita, judecit 143.
- Negoii Tulici din Brăgărești, martor 141.
- Neagoe Tunsul, schimbă satul Greci pentru Grădiștea de la Cîmpulung (menț.) 289, 295.
- Neagomir din Curuța, martor 124.
- Neagomir din Săseni, martor 53.
- Neagomir, fiul lui Icoană din Craiova, vinde țigani 317.
- Neagra v. Valea Neagră.
- Neagul, Neag, Neagu, Negol, Negul:
- Neag v. Cîmpul lui Neag.
- Neagul (Neagu, Negul) agă mare, martor 82, 187, 199, 225, 244, 323, 326, 345, 364, 370; semnează 47, 188, 236, 252, 274, 278, 310, 312, 335, 350, 363, 365 366; eroare: logofăt 326.
- Neagul bătrînul din Bordușani, stăpîn (menț.) 134.
- Neagul, cumpără parte în Țigănești 372.
- Neagul din Bucșani v. Neagul log.
- Neagul (Negul) din Fefelei, se mută cu invoieală pe moșia boierească C.
- Negul din Matîța, megiaș tocmelnic 258.
- Negol din Mlăjet, megiaș tocmelnic 94.
- Neagul din Moșești, cu loc 20.
- Neagul din Negoești v. Neagul post.
- Neag din Răuzești, tatăl lui Stoica (menț.) 252.
- Neagul din Țepoși, jurător 80.
- Neagul (Neag, Neagu) din Țigănești, cu loc 338, 340; jurător 231; martor 251.
- Neagul din Urlători, martor 53.
- Neagul, fiul lui Ficra <Leurdeanul> f. mare log., stăpîn dc țigani și vii în Țigănești 338, 340.
- Neagul, fiul Stanei Oncioae, vinde vie cu loc în Scurtești 254.
- Neagul, în pomelnicul m-rii Banu (menț.) 222.
- Neagû locul lui la Țigănești v. Neagul din Țigănești.
- Neagul logofăt 333 v. Neagul agă mare.
- Neagul logofăt din Bucșani, martor 356; probabil același: martor pentru Ciinești, semnează 93.
- Neagul logofăt , scrie zăpis pentru Boteni 302.
- Neagul, moșnean din Văleni 356.
- Neagul (Neag), moșneni rumâniți din: Băldăului (Întorsura de Jos) 256, 307; ~ din Comanca 206; ~ din Gostavătu 34; ~ din Laz 380; ~ din Polovine 189, 257, 300; ~ din Răuzești 252; ~ din Rusinești 34; ~ din Siliștioara 190; ~ din Vulpești 149.
- Neagul, nepotul lui Silion, cu părți în Stoicești 240.
- Neagul, nepotul popii Bratul, locul său în București (menț.) 344.
- Neagul popă din București, cu casă și prăvălii (menț.) 132.
- Neagul popă, martor pentru Fefelei C.
- Neagul (Negul) postelnic din Negoești, fiul lui Mihai din Tirșor, fratele lui Antonie <vodă> 23, 130, 133, 134, 376; stăpîn în Popești, Fisticii și de țigani 133, 376; martor 23, 130, 134, 345.
- Neagul (Neagu), rumâni din: Clejani 244; ~ din Gemenele, cu delniță 157; ~ din Stănțești 201; ~ din slobozia Satul Nou 62.
- Neagul, tatăl lui Oprea rumân din Vulpești (menț.) 149.
- Neag, țigan boieresc 13.
- Neagu (Neag), vinde parte cu vie și livezi în Grădiștea de Jos 113, 147.
- Neagul Baraghină, moșnean rumânit din Siliștioara 183.
- Neagul Șupitul v. Neagoe Șupitul.
- Necoară v. Nicoară.
- Necula, Necola, Nicula:
- Necola, cumnatul lui Turturea din Sufleni 311.
- Necula din Bojorani, martor 237.
- Necula din Cocoraști v. Necula post.

- Necula din: Comănești, Cornășeni, Epurești v. Necula paharnic.
- Necula din Tîrgoviște v. Necula log.
- Necula din Tîrgoviște, fiul lui Eftimie, martor 271.
- Nicula din Vărăști, martor 372.
- Necula, fiul Erinei, vinde loc în București 239.
- Necula, fiul lui Mihai din Ciulnița, vinde țigancă 124.
- Necula, fiul lui Mihai din Popești, vinde parte în Fistici 133.
- Necula, fiul lui Mihai Murgeanul, vinde parte în Sărățeni 265.
- Necula fiul lui Nenciul v. Necula Grama.
- Necula, fiul lui Stan Dălbănescul, vinde parte în Orlăndești (meș.) 56.
- Necula (Necola), fiul lui Tudorache și nepotul lui Turturea din Sufleni, venit din robie 311.
- Necula gramatic, scrie zăpis pentru Zgîriați 74.
- Necula logofăt v. Necula Grama.
- Necula (Nicula) logofăt din Tîrgoviște, martor 238; probabil același: Necula logofăt, scrie zăpis pentru Ciinești 17.
- Necula, martor în București 239.
- Nicula, martor pentru Ciinești 238.
- Necula (Nicula), moșneni rumâniți din: Băldăului (Întorsura de Jos) 256; ~ din Comanca 366; ~ din Mogoșești, slobozit după moartea stăpînului 4; ~ din Rusinești 34.
- Necula (Necola) paharnic din Comănești, ginerele lui Vladul din Ciocade, stăpîn în Ogrumi 66.
- Necula paharnic din Cornășeni, nepotul lui Socol pah., vinde țigani 23.
- Necula paharnic din Epurești, martor 252.
- Necula (Nicula) postelnic din Cocorăști, stăpîn în Clejani 199, 244; jurător 80; probabil același: Necula postelnic, martor 124, 254, semnează 121.
- Necula, rumâni din slobozia Satul Nou 62.
- Necula, țigani boierești 23, 254.
- Necula (Necola, Nicula, Niculie), vistier, fost mare vistier, cumpără și rumânește în Sărățeni, Siliștioara, Studina de Jos, Polovinele ș. a. 75, 152, 178, 183, 186, 189, 190, 193, 206, 213, 221, 229, 257, 259, 264—266, 274, 277, 300, 310, 315, 321, 323, 326, 330, 346, 349, 350, 363—366, 370, 373; plătește gloabă domnească și ia heleșteul megieșilor din Devesel 314, 315; în sfatul domnesc, f. mare vistier 35; ispravnic în acte domnești 52, 59, 62, 72, 76; învață 117, 128, 179, 192; martor 290, 371, semnează grecește 252.
- Necula voievod <Nicolae Pătrașcu>, domn al Țării Românești <1599—1600>, fiul lui Mihai Viteazul 42, 286; rumânire în vremea lui 286; dăruiește sat unui boier 42.
- Necula Bălțean din Jirov, martor 317.
- Necula Butușan, martor pentru vad de moară la Buzău 196.
- Necula Grama (Necula) logofăt, fiul lui Nenciul, stăpîn în Țigănești 231, 233, 275.
- Neculachi (Necolachi, Niculachi), fiul lui Petco, vinde loc de casă în București 47, 112; semnează grecește 47.
- Neculcea din Pircești, martor 188.
- Nedelca, în pomelnicul m-rii Banu (meș.) 222.
- Nedelco căpitan, martor pentru Dobrești 172, 207.
- Nedelco comis din Gurbanul, martor 23.
- Nedelco din Bucu, boier hotarnic 266.
- Nedelco din Mirșa <postelnic >, fiul lui <Radul> Căptar, stăpîn în Glina 119; jurător 135.
- Nedelco, moșneni rumâniți din: Comanca 193; ~ din Laz 379; ~ din Tîncăbești, pricină de rumânire 82; ~ din Scărișoara 259, 370; ~ din Sulari 371.
- Nedelco (Nedilco, Nidélco) portar mare <din Boteni>, martor 187, 312, 323, 326, 333, 363, 364, 366, semnează 188, 259, 274, 278, 300, 310, 330, 335, 350, 365.
- Nedelco postelnic v. Nedelco din Mirșa.
- Nedelco postelnic din Lazuri, fiul lui Pîrvul log., stăpîn în Gemenele 345.
- Nedelco, rumâni din slobozia Satul Nou 62.
- Nedelco sluger, soțul Radei, stăpîn în Bărăști și Crușov 268.
- Nedelcuț v. Oprea Nedelcuțul.
- Nedelea, fiul lui Stan cneaz rumănit din Rusinești 34.
- Nedelea jupineasă, stăpînă în Ștefănești 359.
- Nediul, cneaz rumănit din Nenciulești în pricină 43.
- Negoești j. Gorj, sat, popă 150.
- Negoești (Nigoeștii), sat <j. Dolj>, cu vii, case boierești și rumâni, dat în schimb de Mușat vist. lui Mihai clucer 312.
- Negoești, sat <j. Mehedinți> 325.
- Negoiești (Negoești, Nigoiești) lingă Tîrgșor, sat <j. Prahova> 16, 17, 41, 74, 133, 236, 344, 345.
- Negoilă, megias rumănit din Laz 379.
- Negoiață (Neagoe) postelnic din Sărata, familie 98, 194; în pricină pentru Ciinești 166, 194.
- Negol v. Neagul.
- Negoslav popă, martor pentru Sărățeni 263.
- Négovani, sat <Valea Nicovani j. Săcuieni>; azi j. Prahova> 253.
- Negrași (Nigrași) j. Vlașca, sat <azi j. Argeș> 96; moșteni se vind rumâni lui Trufanda mare vist. 77, 252.
- Negre, Negrea, Negri:
- Negre din Trestiani, martor 253.
- Negre logofăt din Bălănești, jurător 87, 126.

- Negri (Nigri) logofăt din Miniști, tocmelnic 83.
- Negre, „moș” în Gemenele (menț.) 345.
- Negrea, moșnean rumânit din Arși (Băldălui) 235.
- Negre popă din Bujorani, martor 237.
- Negre, țigan boieresc (menț.) 319.
- Negru v. Vladul Negru.
- Neguci, cumpără parte în Clinceni 234.
- Neguțu din Fîstici, vinde vie și stîinjen de ocină 133.
- Neguțu din Goronet, martor 202.
- Neica popă din Băbeni, martor 53.
- Néicul din Biroslăveni, hotarul lui la Băldălui (menț.) 256, 307.
- Néicul, moșnean rumânit din Studinița și Studina 350.
- Neicuțul, moșnean rumânit din Zorilești 174; v. și Oprea Nedelcuțul.
- Nelu v. Ivan al Nelui.
- Nemea, cneaz rumânit din Băldălui (Întorsura de Jos) 307.
- Nenciul (Nanciul), moșneni rumâniți din: Scărișoara 259; ~ din Sulari 371.
- Nenciul, tatăl lui Necula Grama log., stăpîn în Țigănești (menț.) 231, 233.
- Nenciul vornic al doilea din Mănești, familie 29, 43, 133; stăpîn în Nenciulești, Virliți și de țigani 29, 43, 115, 133; jurător 80, 287, 291; martor 113, 172, 191, 203, 207, 215, 254, 267, 356, semnează 157; scrie zapis 243.
- *Nenciulești (Nințolești) j. Ilfov, sat <Chir-nogi; azi j. Ialomîța> 59, 76; hotare, baltă; cnezi rumâniți, se răscumpără, în pricină cu Oprea log. 43.
- Neniilă, moșnean rumânit din Gureni, judecit 144.
- Neniul, Nenul:
- Néniul din Muți, nepotul său Giura post. în pricină pentru țigani (menț.) 319.
- Nenul din Urlători, martor 53.
- Neniul, fiul lui Florea, vinde parte în Curtișoara 70.
- Neniul logofăt cu parte în Curtișoara (menț.) 70.
- Néniul, rumân din Sărățeni 70.
- Neniul, țigan boieresc 23.
- Neofit egumen al m-rii Molomoc 332.
- Neofit egumen al m-rii Stelea, martor la diata jupaniței Elisafra (menț.) 377.
- Nica comis, martor pentru Pietri (menț.) 171.
- Nica, fiul lui Avram log., face schimb în Cep-turi 10.
- Nica (Nicul) f. mare logofăt, f. mare vistier, soțul Păunei (Paisia monahia), tatăl lui Preda spăt. și al Maricăi (menț.) 27, 46, 82, 201, 244, 333; cumpără și rumânește satele Tîncăbești, Brăgărești, Zgîriași și Fălcoii 27, 46, 74, 82, 295, 298; sol în Țara Nemțescă 82.
- Nica neguțător, martor pentru Laz, semnează 379.
- Nica, țigan boieresc 317.
- Nica a lui Stoe, megiaș din Stăncești, cu parte 201.
- Nica Damaschin neguțător, martor pentru Crețești 332.
- Nica Răul, martor pentru Căpreni 256.
- Nichifor, dăruiește două ogoare din Bătiești la moartea sa popii Ureche 216.
- Nichifor din Șerbănești, martor 65.
- Nichifor, martor pentru Ciinești 238.
- Nicoară, Necoară, Nicoarcă:
- Nicoară v. Cîrstea al lui ~, Nistor al lui ~ și Vladul al lui Nicoară.
- Nicoară, moșneni rumâniți din: Laz 379; ~ din Risipiți, judecit 50.
- Nicoară, nepotul Buzăianului, cu parte în Răspopi 281.
- Necoară, rumân din Găvănești 317.
- Nicoară (Necoară), soțul Anghelinei, vinde parte cu rumâni în Ionești 96.
- Nicodim egumen al m-rii Valea 347.
- Nicolicea din Bistrețul, martor pentru Erghevița 218.
- Nicșa, Nicșu v. Neacșul.
- Nicul v. Nica, mare log.
- Nicula v. Necula.
- Niculachi v. Neculachi.
- Nifon, părinte, unch ul lui Lupul, partea lui în Popești (menț.) 376.
- Nigoești v. Negoești, sat.
- Nigrași v. Negrași, sat.
- Nil egumen al m-rii Golgota 78.
- Nințolești v. Nenciulești, sat.
- Nistor din Cacova de Jos, vinde partea sa 122.
- Nistor logofăt, martor pentru Gemenile și Pietrari 157.
- Nistor, moșneni rumâniți din: Apele Vii 290; ~ din Sulari 371.
- Nistor, rumân boieresc 70.
- Nistor al lui Nicoară, moșnean rumânit din Caraula 342.
- Nistor al lui Țiteiu, moșnean rumânit din Caraula 342.
- Novac din Erghevița, cumpără părți cu vecini 218.
- Novac din Jugurani, martor 246, C.
- Novac, moșneni rumâniți din: Mogoșești, slobozit după moartea stăpînului 4; ~ din Polovine 330.
- Nucet (Sf. Gheorghe), m-re <j. Dimbovița>, stăpînă în Topoloveni 151; scutiri acordate sloboziei Livezeni 52.
- *Nucet, sat <lg. Dăneasa j. Olt.>, vie a lui Minoga, moșnean rumânit din Gostavățu 34.
- Nunerđ, casa lui din București 10.

- Oana v. și Onea, Ion.
Oana din Berendești, martor 222.
Oana, fiul Balei, vinde în Zgîriați (menț.) 74.
Oana, fiul lui Dumitru din Scărișoara, se vinde rumân 259.
Oana (Oană), rumâni din: Bucșani, în pricină 81; ~ din Măgureni 317; ~ din Tîmburești 270.
Oana, tatăl lui Vilcul moștean rumânit din Negrași (menț.) 252.
Oana (Ion) vătaf, martor pentru Degerați 120, semnează 92.
Oancea, **Once**:
Oancea ceauș din Căzănești, martor 158.
Oancea din Balomirești, martor 60.
Oancea din Mlăjet, martor 123.
Oancea (Oncia) din Puturoasa, martor, semnează 153.
— **Once** (Onci) din Vărăști, martor A.
— **Oance**, fiul lui Dragul, partea lui în Erghevița 218.
Oancea logofăt din Cuștereni, socrul Liveiei, frate cu Nenciul vornic 43, 187, 188; stăpîn în Glina, Mușetești și Nenciulești 42, 43, 187, 188; pribeag cu Radu Șerban 43; martor, semnează 188, 278.
— **Once**, moșnean din Slănicul de Jos, fost rumân 48.
Oancea, moșneni rumâniți din: Ciulnița, judeciți 42; ~ din Tîncăbești, în pricină 82.
Oancea, rumâni din: Bălteni, fugit 80; ~ din Bucșani, în pricină 81; ~ din Cacaletți 178; ~ din Ghitioara, fugit 9; ~ din slobozia Satul Nou 62; din Slănicul de Jos, judecit cu delnița 276.
Obédinul j. Jiul de Jos, sat, rumânit de Dumitrașco căpitan, lăsat de jupanîța sa, Maria celui de al doilea soț, Conda mare armaș 335.
Obeni v. **Ohabă**, sat.
Obială, rumân din Găvănești 317.
***Obidiți**, j. Buzău, plasă la *Groșanii Trifului <lg. Brădeanul>, întărită lui Antonie cămăraș 101.
Obreajie, moșnean rumânit din Studina de Jos 229.
Ocean, rumân din slobozia Satul Nou 62.
Ocna Mare (Ocnă, ~ cea Mare) de lângă Rîmnîc, ocnă, oraș <Ocele Mari j. Vilcea>, cămărași 15, 212; pîrgari 15; vama de cară dăruită patriarhiei din Alexandria 353.
Ocna Mică de lângă Tîrgoviște, ocnă <Ocnîța j. Dîmbovița>, vama de vite dăruită de domni m-rilor Argeș și Dealu 294, 295.
Ocnîța, sat <j. Dîmbovița> 78.
Odobești j. Dîmbovița, sat, întărit cu rumâni lui Matei mare agă după pricină cu Pătrașco post. 45.
Odor v. și **Otor**.
Odor, fiul lui Văsiu din Sulari, se vinde rumân 371.
Oești v. **Uești**, sat.
Ograda, top. la *Bălești <lg. Baia de Fier j. Gorj> 85.
Ogrăzeni j. Vlașca, sat <Ogrezeni; azi j. Ilfov>, funia Fădărească întărită lui Vladul, Căzan, Sorei ș. a. 21, 22.
***Ogrumi** (Ugrumii) j. Gorj, sat <lg. Bengeste>, cnezi se vînd rumâni lui Vladul din Ciocade 66.
Ohaba (Ohabă, Ohabe), sat <Ohaba-Jiu j. Mehedinți; azi j. Gorj> 69, 236, 307, 344.
Ohabă, sat <Obeni j. Vilcea> 51.
***Ojogeni**, sat <lg. Slătioarele j. Ialomița; azi j. Ilfov> 356.
Olănescul v. **Stanciul Olănescul**.
Olănești, sat< or. Olănești j. Vilcea> 178, 206, 254, 344.
Olt, județ, sate din ~ 108, 173—175, 209, 210, 272.
Olt, riu 306, 329; sate pe ~ 34, 65, 108, 178, 272.
Olteni, sat <j. Vilcea> 237.
Olteț, pîriu <afluent al Oltului> 288, 295, 298.
Oncioae v. **Stana Oncioae**.
Onea, **Ona**, **One**:
Onea v. și **Oana**, Ion.
— **Ona** croitor, martor în București 36.
— **One**, moșnean rumânit din Comanca 206.
Onea, rumân din Cacaletți 178.
Oneasa (Oneasă), vinde parte în Futești (menț.) 284, 309.
Oneasca, funie la *Ciuricești <lg. Comănița j. Olt> 70.
Opandocrator v. **Athos**.
Opătești, sat <j. Argeș; azi j. Vilcea> 1.
Oprea armaș din Mălureni, martor 140.
— **Opre** căpitan, martor pentru Mătești 177.
Oprea diacon, fiul lui Argeșan, dobîndește parte în Danul 84.
Oprea din Bălțați v. **Oprea** log.
Oprea din Boteni, martor 71, 302.
Oprea din București, martor, semnează 36.
Oprea din Cacova de Jos, martor 122.
Oprea din Ciinești, tatăl lui Petco (menț.) 238.
Oprea din Drăganu, martor 28.
Oprea din Drăgoești, martor 372.
Oprea din Groșăt, martor 338; probabil același: **Oprea**, martor pentru Țigănești 250.
Oprea din Jugurani, vinde parte 246.
Oprea din Mănești v. **Oprea** log.

- Oprea din Mlăjet v. Oprea Gădiușă.
 Oprea din Mogoșani, martor 60.
 Oprea din Orlăndești, martor 54, 56.
 Oprea din Poiana lui Bran, megiaș jurător 80.
 Oprea din Rătivoești v. Oprea Rătivoescul.
 Oprea din Săcuiani v. Oprea log.
 Oprea din Săteni v. Oprea post.
 Oprea din Șirineasa v. Oprea log.
 Oprea din Văleni, megiaș jurător 80.
 Oprea din Vulpești, martor 228, 230.
 Oprea, diregător din Lupoaia, soțul Stancăi (menț.) 325.
 Oprea, fiul lui Bălaur, vinde loc la Detunătură în Cacova 122.
 Oprea logofăt din Bălțați, vinde parte cu vie și vad de moară 103, 109.
 Oprea logofăt din Găureni v. Oprea Varzar.
 Oprea logofăt din Mănești, tatăl lui Herizan post. (menț.) 124.
 Oprea logofăt din Rătivoești v. Oprea Rătivoescul.
 Oprea logofăt din Săcuiani, boier hotarnic 215; martor 119.
 Oprea logofăt din Șirineasa, tatăl lui Udriște, Preda și Stroe, stăpîn în Foleștii de Jos (menț.) 16, 68, 88, 198, 236, 382.
 — Opre, martor pentru Cîinești 238.
 Oprea, martor pentru Sămara 255.
 Oprea martor pentru Țigănești v. Oprea din Groșăt.
 Oprea, moșneni rumâniți din: Apele Vii 290; ~ din Băldăului (Întorsura de Jos) 256, 307; ~ din Caraula 342; ~ din Ciulnița, în pricină 42; ~ din Ogrumi, în pricină 66; ~ din Polovine 300; ~ din Răuzești 252; ~ din Rusinești 34; ~ din Scărișoara 259; ~ din Sulari 371; ~ din Vulpești 149.
 Oprea, moșu lui Vlad, vinde vie și pomi în Bunești 51.
 Oprea popă din Maxen, martor 220, 222.
 Oprea popă din Tîrșor, martor 133.
 Oprea popă, tatăl lui Anania din Sibiceu (menț.) 94.
 Oprea postelnic din Săteni, frate cu Cîrstea, martor 167; probabil același: Oprea din Săteni, martor 157.
 Oprea postelnic, frate cu Radul log., vinde parte în Voinigești (menț.) 1.
 Oprea, răsop, martor pentru țigani 16.
 Oprea, rumâni din: Cacaletși 178; ~ din Jupinești 378; ~ din Mușătești, cu delniță 215; ~ din Purcăreni 209, 210; ~ din slobozia Satul Nou 62; ~ din Vărăști 278.
 Oprea stolnic, tatăl lui Damaschin călugăr stăpîn în Curtișoara (menț.) 70.
 Oprea, tatăl lui Onea rumân din Cacaletși (menț.) 178.
 Oprea, unchiul lui Oprea log., vinde parte în Bălțații de Jos (menț.) 109.
 Oprea, țigancă boierească 317.
 Oprea, țigani boierești 3, 23, 70, 165, 317.
 — Opre, vărul lui Man (menț.) 48.
 Oprea vornic, tocmealnic 87; martor 254.
 Oprea al lui Bilaban, cneaz rumânit din Caraula 342.
 Oprea al Moașei, cneaz rumânit din Costești 304.
 — Opre Berilă, aldămășar la vînzare în dealul Scăianilor 283.
 Oprea Cenușe, rumân din Slănicul de Jos, cu delniță 48.
 Oprea Dulău, vinde vie în Fefești 32.
 Oprea Gădiușă (Oprea) din Mlăjet, megiaș jurător 118, 123, 127.
 Oprea Ghina, cneaz din Caraula 247.
 Oprea Goguianul din Ohabă, martor 51.
 Oprea Forțan, din Plenița, martor 247.
 Oprea Nedelcuțu (Neicuțul?, Oprea), moștean rumânit din Zorilești 173, 174.
 Oprea Prăvălescul, soțul Mariei care vinde în Cacova de Jos (menț.) 122.
 Oprea Rață al lui Giurgiu, cneaz rumânit din Caraula 342.
 Oprea Rătivoescul (Oprea) logofăt din Rătivoești, boier hotarnic 359; martor 215.
 Oprea Teancă, rumân din Ogrumi, în pricină 66.
 — Opre Țigănașul, fiii săi rumâni din Erghevița (menț.) 218.
 Oprea Varzar (Oprea) logofăt din Găureni, martor, semnează 239.
 Oprianu, martor pentru Scoarța 67.
 Oprina jupineasa < lui Marco log. din Topoloveni > vinde fără drept în Tătarul 12.
 Oprîș, cneaz din Caraula 247.
 Oprîș din Leurdeni, martor pentru Țigănești 338.
 Oprîș, fiul lui Anghel log., vinde moară la Buzău 196.
 Oprîș, rumâni din: Clejani 242; ~ din Mușeștești, cu delniță 187, 215.
 Oprîș, vinde parte în Berendești (menț.) 222.
 Oprîș al Stoei din Racovița, martor 361.
 Oprîș Miuziuică, martor pentru Voineasa 211.
 Oprîșa, țigancă boierească 98.
 Oprîșa, rumân din Stîngăcea 348.
 Orașul de Floci v. Floci, oraș.
 Orbeasca, sat < j. Teleorman > 4, 100, 124, 215, 317.
 Orbul v. Stoica Orbul.
 Orezu v. Horezu, sat.
 Orgachi v. Iorgachi.
 *Orlăndești j. Dimbovița, sat < lg. Finta > părți vindute de jupanița Elina lui Lepădat log. 54, 56.
 Oslea, munte < j. Gorj și Mehedinți >, în hotarul satului Gureni 144.
 *Ostra j. Olt < Slobozia Mîndra; azi j. Telor-man >, în hotar cu Flocoșani, parte cu vie

vindută de Gherghie clucer lui Iane vist.,
dăruită m-rii Sf. Ioan <Flocoșani> 272.
Otăsău v. Ciineștii de Otăsău.
Otăsău, pîriu <afluent al Bistriței> 16, 159,
195.

Oteteliș (Otiteliș), sat <Otelelișu j. Vilcea>
28, 331.
Otești, sat <j. Olt> 158.
Otor, moșnean rumânit din Polovine 300.
Oța, cneaz rumânit din Caraula 342.

P

Paca, martor pentru Țigănești 338.
Paca, rumân din slobozia Satul Nou 62.
Pade, sat <Padea j. Dolj> 87, 279, 371.
Padeș, cneaz rumânit din Ciinești, slobozit
fără ocină, pricină 166, 194, 195.
Padina Feneneului, top. la Stoenesti <j. Vlașca;
azi j. Ilfov> 181.
Pahomie, rumân din Cacleți 178.
Paia, sat <Botoșești-Paia j. Mehedinți; azi
j. Dolj> 305, 307, 308, 378.
Paica (Paică), moșnean rumânit din Polovi-
nele 186, 189.
Paindur v. Vasilache Paindur.
Paiosul v. Athanasie Paiosul.
Paisi egumen al m-rii Panaghia, scrie zapis 78.
Paisie egumen al m-rii Argeș (menț.) 289.
Paisia monalieu v. Păuna.
Pajște, top. la Cacova de Jos <azi Piscul
Mare j. Vilcea> 122.
Palachi v. Radu Palachi.
Palaloga logofăt din Curiaș <din Cimpina>,
tatăl lui Calotă 356; cumpără vie în Băl-
țați 103.
Palanga lui Sinan pașa, în hotarul m-rii Radu
Vodă din București 182.
Palcescul v. Stan Palcescul.
Palichi v. Radul Palichi.
Palimari v. Pană Palimari.
*Panaghia (Pinaghia, Uspenia), m-re <lingă
Gorgota; j. Dimbovița>, mormintul lui
Udrea ban 78; sate, heleșteu, egumeni
78, 235.
Panaioti v. și Ioan al lui ~ și Pană Panaioti.
Panaiot spătar din Băești, martor pentru
Dedulești 318.
Pană clucer, vărul lui Papazoglu clucer, mar-
tor în București 111.
Pană din Pitești v. Pană post.
Pană fiul lui Drăghici v. Pană post. din Băr-
băești.
Pană logofăt din Cimpulung, martor 167.
Pană logofăt din Rimnic, martor pentru Bu-
jorani 237.
Pană, nepotul vistieresei lui Stirian, cumpără
părți în Aldești 185.
Pană postelnic din Bărbăești, fiul lui Dră-
ghici spăt. cumpără siliște; dă parte din
Grădiștea de Jos pentru rumâni fără ocină
97, 99, 167.
Pană postelnic din București, tatăl lui Du-
mitru grămătic (menț.) 54.

Pană postelnic din Pitești, fiul lui Sirbul,
martor 111.
Pană Palimari, martor pentru Ciinești, sem-
nează grecește 93.
Pană Panaioti, fratele lui Dima 379.
Pandele v. Condilo mare post.
Pandocrator, Pantocrator v. Athos.
Pantilimon călugăr, vinde parte din Crețu-
lești, fiului său Pătru 375.
Papa din Păpeni, cotopește și vinde partea
Păpească din Futești (menț.) 309.
Papa log. 364 v. Para log.
Papa mare vornic, apoi mare log. <din Greci,
fiul lui Fiera log.>, stăpîn în Piatra, jefuit
de haiducii lui Lupul mare pah. 171;
în sfatul domnesc: mare vornic 4, 11,
14, 15, 18, 21—23, 26—32, 34, 35, 37—
43, 46, 50, 52, 53, 55, 59, 61—63, 65, 66,
70, 72, 76, 80, 82, 85, 88, 95, 98—102,
106, 108—112; mare vornic și ispravnic
30, 37, 109; mare log. și ispravnic 340,
342—344, 354, 356;
fost al doilea vist. 171; f. mare log.
30, 37; f. ispravnic de scaun 88; f. mare
vornic 173...335;
judecă pricină 324; martor 30, 37, 41,
82, 86, 88, 109, 174, 199, 213, 225, 235,
241, 244, 256, 307, 318, 323, 326, 364,
370, 371, 373, A, semnează 68, 173, 178,
183, 186, 189, 190, 193, 206, 221, 229,
252, 259, 268, 274, 290, 300, 310, 330,
335, 349, 350, 363, 365, 366.
Papazoglu clucer, vărul lui Pană clucer 111.
Papiche, Papichi v. Iane Papichi.
Para 172. v. Paraschiva, fiul lui Dragul.
Para logofăt, ginerele lui Staico vornic din
Crețești 188; martor 74, 113, 156, 164,
173, 174, 186—189, 193, 219, 254, 274,
278, 300, 344, 350, 363—366, semnează
77, 236, 277, 310, 349.
Paraschiva călugărița <Anghelina în călugă-
rie>, familie, stăpînă în Uești, Ciofringeni
ș.a. (menț.) 313.
Paraschiva (Paraschiv) croitor din Iaroslă-
vești, jurător 135.
Paraschiva croitor, martor pentru București
239.
Paraschiva din Butești v. Paraschiva log.
Paraschiva din Ocnița, martor pentru Var-
nava 78.

- Paraschiva din Orlăndești, martor 54, 56.
 Paraschiva din Tim'urești (menț.) 270.
 Paraschiva, fiul lui Coman armaș din Piscuri, martor pentru Stoicești 240.
 Paraschiva, fiul lui Dragul post. din Slătioara (~Dragulov), închină m-rea Căscioarele la Pantocrator 225; martor 172, 207.
 Paraschiva, fiul lui Grăbicean, partea lui în Dedulești, familie (menț.) 318.
 Paraschiva logofăt din Butești, ginerele lui Vlad log., familie 87, 165; în pricină pentru părți din Mihăești, Pietrari și Genuneni 87; martor 356, semnează 113, 215, 219, 236, 242, 252, 367, 368.
 Paraschiva logofăt din Drăghinești, < fost mare log. >, tatăl lui Mihalcea și Eremia (menț.) 277, 336, 337; fost al doilea log., jurător martor 30, 37, 43, 102.
 Paraschiva, mama Ancăi și a lui Stan, în pricină pentru Grădiștea și Viriți 108.
 Paraschiva meșter, rumân din Bucșani, în pricină de rumânire 81.
 Paraschiva, moștean rumânit din Piersica, se răscumpără 110.
 Paraschiva nepotul lui Anghel comis v. Paraschiva log. din Butești.
 Paraschiva, partea lui cu rumâni în Futuți (menț.) 102.
 Paraschiva, rumâni din: slobozia Satul Nou 62; ~ din Tîmburești 270; ~ din Vărăști 278.
 Paraschiva, țigani boierești 133, 254; ~ țigancă m-rească fugită 49.
 Paraschiva Dragulov v. Paraschiva, fiul lui Dragul.
 Pardos v. Crivina lui Pardos.
 Parepa (Paripa) postelnic, soțul Marei, cumpără prăvălii în București 111; țigani și părți din Stănțești 201; martori 300.
 Partenie, egumen al m-rii Mărgineni 72.
 Partenie (Parthenie, Parthinii) episcop al Prespelor, egumen și nastavnic al m-rii Snagov 31; dă carte de mărturie 377; martor 41, semnează grecește 16, 17.
 Parthenie ieromonah v. Pătrașco, post.
 Parușul v. Părușul, top.
 Pascul, fiul lui Bădicean din Devesel, se vinde rumân 274.
 Pascu, megiaș jurător pentru Sibiceu 94.
 Pascul, rumân din Săcuiani, încearcă să se judecească 235.
 Pascul, țigan boieresc 201.
 Pațișah cojocar, martor în București 146.
 Patrașco v. Pătrașco.
 *Pațea (?), sat < probabil lg. Popești j. Prahova > 133.
 Pavel postelnic din Șoplea, fiul lui Beico șetrar, martor 56, semnează 54.
 Pavel, șifar, tatăl lui Radul din Cosoba (menț.) 80.
 Pavlache comis, f. mare comis, cumpără satul Clejani 86, 199, 244; și părți în Căzânești 44, 145.
 Pavle, moșnean rumânit din Siliștioara 190.
 Pazarliv (?), pivnița lui din București, ținută de călugării de la m-rea Mihai Vodă 35.
 Păcală din Cepturile, vinde parte, în pricină 26.
 Păcală, nepotul lui Păcală, în pricină pentru parte din Cepturi 26.
 *Păcălești, sat < probabil lg. Podenii Noi j. Săcuieni; azi j. Prahova > 258.
 Păduleaiu, rumân din slobozia Satul Nou 62.
 Pădurea vătaf, tatăl lui Bogdan martor pentru Râspopi (menț.) 281.
 Pădure ban din Săcuiani, vinde partea sa din Glina (menț.) 119.
 Pădure, cneaz rumânit din Tîncăbești, încearcă să se judecească 82.
 Pădure din Berendești, martor 222.
 Pădure logofăt cel bătrîn, martor 16, 41, 228, 230; probabil același: Pădure log., martor 119; în cartea județului din București 132.
 Pădure, martor pentru Sămara 255.
 Pădure paharnic din Lazuri, martor 332, 345.
 Pădure, rumân din Bălteni, fugit, pricină 80, 137.
 Pădureț v. Muscel și Pădureț, județ.
 Păiani v. Poiana, sat.
 Pânăilă v. Stanciul Pânăilă.
 Pânătau, sat < j. Săcuieni; azi j. Buzău >, locuri vindute de Șerban lui Radul din Sibiceu 20.
 Păpească, parte la Futești < or. Fetești >, dăruită și cumpărată de m-rea Argeș 284, 309.
 *Păpeni, sat < lg. Hagieni j. Ialomița > 309.
 Părușul, top. la balta Săltava < j. Ialomița > 284, 309.
 Pătea v. Radul Pății.
 Pătrilage (Pătriloge), sat < j. Săcuieni; azi j. Buzău > 94, 318.
 Pătrașco, fiul lui Drăghici spăt. din Cîrstești și al călugăriței < Mihna >, dă parte din Grădiștea de Jos în schimbul unor rumîni fără ocină 167; vinde parte din Preutești 355; probabil același: Pătrașco postelnic, martor pentru Cătun 356; v. și Pătrașco post.
 Pătrașco, fiul lui Mitrea post., stăpîn în Grădiștea și Viriți 108.
 Pătrașco, fiul lui Nica log., martor 74.
 Pătrașco, fratele lui Toader, cu parte în Fundeni (menț.) 202.
 Pătrașco postelnic din Bucșani v. Radul Pătrașco.

- Pătrașco postelnic din Dilga, fiul lui Stanciul <Benga> din Pade 279, 371, 379; martor 256, 279, 307, 335, 371, 380, semnează 379.
- Pătrașco (Parthenie ieromonah) postelnic, fiul lui Petru Cercel, stăpîn în Odobești 45; martor, semnează 278.
- Pătrașco (Patrașco) postelnic, martor pentru Ciinești 41, semnează 16; v. și Pătrașco, fiul lui Drăghici spăt.
- Pătrașco spătar <fiul lui Mihalcea ban Cocrăscul>, martor pentru vaduri de moară la Buzău 196.
- Pătrașco <cel Bun> (Petrașco), domn al Țării Românești <1554—1557> fiul lui Radu Călugărul 108; tatăl lui Pătru Cercel 181.
- Pătrăgoi, moșnean din Risipiți, în pricină de rumânire 50.
- *Pătrărești, sat <lg. Hăbud j. Dimbovița; azj i. Prahova> 285.
- Pătroaia, sat <j. Dimbovița; azi j. Argeș> 359.
- Pătru, Petrea. . . .
- Pătru v. Pîrși Pătru.
- Pătru căpitan <probabil eroare în loc de Dumitru> 348.
- Pătru, cumpără parte cu moară în Crețulești de la tatăl său, Pantilimon călugăr 375.
- Pătru din Apele Vii v. Pătru log.
- Pătru din <Baia?>, aldămășar pentru Bobo-răști 85; probabil același: Pătru, fratele lui Stanciul din Baia 317.
- Pătru din Beleți, fiul lui Boicea, vinde parte cu vie în Țigănești 339, 340; martor 249, 250.
- Pătru din Bistrețu, martor pentru Erghevița 218.
- Pătru din Fălcoi v. Pătru, log.
- Pătru din Mărgineni, văr cu Preda, răscumpără parte 322; martor 28.
- Pătru din Pietroșani v. Pătru post.
- Pătru din Pietroșani, vinde țigancă (menț.) 181.
- Pătru din Pocioiașe, aldămășar 85.
- Pătru din Rădăcinești, vinde părți în Pereni, Mlaca Muntelui și Clocotici B.
- Pătru din Vaedeești, tatăl Anghelinei care vinde în Ionești (menț.) 96.
- Pătru fiul lui Boicea v. Pătru din Beleți.
- Pătru, fiul lui Damian căpitan, stăpîn în Salcia 61.
- Pătru, fiul lui Tănăsie post. din Bărbătești, vinde parte din Crețești 332; martor 99; scrie zăpis 97; v. și Pătru post.
- Pătru fratele lui Stanciul v. Pătru din Baia.
- Pătru logofăt din Apele Vii, tocmelnic, semnează 83.
- Pătru logofăt din Fălcoi <fiul lui Drăgoi log.>, în pricină pentru satul Fălcoi 295, 298; martor 307, semnează 379, 380; scrie zăpis 83.
- Pătru logofăt, tatăl lui Fisențe (menț.) 348.
- Pătru martor pentru Țigănești v. Pătru din Beleți.
- Pătru, moștean din Risipiți, în pricină de rumânire 50.
- Pătru, moșneni rumâniți din: Băldăului 256; Băldăului Buiei 307; ~ din Bucșanii de Jos, în pricină 30, 37; ~ din Ciulnița, se răscumpără 42; ~ din Devesel 274; ~ din din Laz 379; ~ din Mogoșești, slobozit după moartea boierului 4; ~ din Nenciulești, în pricină 43; ~ din Piersica, se răscumpără 110; ~ din Scărișoara 364; ~ din Tincăbești, în pricină 82; ~ din Zorilești 173, 174.
- Pătru popi martori: din Golești 276; la Bujorani 41.
- Pătru postelnic din Pietroșani, vinde partea sa din Bucșanii de Jos (menț.) 30, 37.
- Pătru postelnic, vinde în Cepturile 10; v. și Pătru, fiul lui Tănăsie.
- Pătru (Petre), rumâni din: Bălteni 80; ~ Borăscul, în pricină de rumânire 73; ~ din Bucșani, în pricină de rumânire 81; ~ din Prislop 63; din Purcăreni 209, 210; ~ din Vărăști 278.
- Petrea, sluger <fiul lui Aslan f. mare vornic>, martor 109.
- Pătru spătar, fiul lui Dragomir vornic din Luciani, cotopește satul Fălcoiu (menț.) 295, 298.
- Pătru spătar, moșul Neculei post. din Cocrăști, stăpîn în Clejani (menț.) 244.
- Pătru, țigani 254, 319, 335.
- Pătru zidar, tatăl lui Cirstea rumân din Stolniceni (menț.) 70.
- Pătru al Ilcăi, cneaz rumânit din Caraula 342.
- Pătru al Martei din Baia, vinde parte în Poborăști 85.
- Pătru Borcan, rumân, fiul lui Stoica Zopei din Pereni, în pricină de rumânire 79.
- Pătru Budoescu, se vinde rumân cu partea sa din Stolniceni (menț.) 70.
- Pătru <cel Tînăr>, domn al Țării Românești <1559—1568>, fiul lui Mircea Ciobanul 313; judecă, dă cărți 169, 289, 293, 295; danie m-rii Tismana 288.
- Pătru Cercel (Petru), domn al Țării Românești <1583—1585>, fiul lui Pătrașco cel Bun 181, 308; tatăl lui Pătrașco post. (Parthenie ieromonah) 45, 278; cumpără Odobeștii 45.
- Pătru Cioceanul (Pătru), țigan boieresc (menț.) 163.
- Pătru Grăunță, închină parte din Ștefănești m-rii Argeș (menț.) 100.
- Pătru Mărcioiul, șcheaul din cetatea Brașov, cumpără loc de stîină la Piscul Cumpătului 271.
- Pătru Țărălungă, cneaz rumânit din Băldăului, Băldăului Buiei 256, 307.

- Păulești**, sat <j. Prahova; azi în or. Ploiești> 13, 80, 254, 324.
- Păun**, moștean din Clinceni 234.
- Păuna**, jupânița lui Mateiu clucer, cumpără delnițe în Cotești 156, 164.
- Păuna** (Paisiia monahia), jupânița lui Nica f. mare log. și mama lui Preda spăt. și a Maricăi pe care o înzestreaază în Brăgărești 46; vinde Stăneștii 333.
- Păușești** (Păușăști), sat <Păușeștii de Otăsău j. Vilcea> 382; în hotar cu cu Foleștii 89; părți alese ale fiilor lui Oprea log. din Șirineasa 68, 89; rumâni cu delnițe în Foleștii de Jos 68, 88; popi 89, 159, 238.
- Pecea**, moștean rumânit din Ciuricești, în pricină 70.
- Pecea**, negustor din Slatina, martor 65.
- Pecena** v. Stan Pecena.
- Pelită**, rumân cu delniță din Cotești 156, 164.
- Peia**, cneaz rumânit din Rusinești 34.
- Peia** logofăt, martor pentru Grădiștea din Vale, semnează 367, 368.
- Peia**, martor pentru Văcărești, semnează 362.
- Pepeno**, tatăl lui Isar negustor și al lui Proca (menț.) 271; v. și Isar Pepeno.
- *Perani**, sat <lg. Sălătruc j. Argeș> 79; parte vindută de Pătru din Rădăcinești lui Pîrvu log. B.
- Periași** (Periași), sat <j. Olt>, în hotar cu Zorileștii 173—175.
- Perieți**, sat <j. Ialomița> 266.
- Periș** v. Stoian Pîriș.
- Periș**, sat <j. Ilfov> 356.
- Perniș**, rumân din Găvănești 317.
- Perseca** v. Piersica, sat.
- Peșteșani**, sat <j. Gorj>, în hotar cu Gurieni 144.
- Petca** din Sminov, martor pentru Brăniștarii din Măgura 125.
- Petco** din București, tatăl lui Neculachi (menț.) 47, 112.
- Petco**, moșneni rumâniți din: Cînești, sloboziți fără ocină, pricină 194, 238; ~ din Studina 229; ~ din Studinița, cu părți și în Frâsinet 350.
- Petco** popă, martor pentru Cioroiași 248.
- Petco**, rumân din slobozia Satul Nou 62.
- Petecel** v. Lupul Petecel.
- Petecel**, cneaz rumânit din Ogrumi, se vinde fără fiul său Lupul, căruia îi lasă un sfert din ocina sa 66.
- Petrașco** v. Pătrașco.
- *Petrecești**, sat <lg. Dor Mărunt j. Ialomița>, rumânit de Stoica mare vist., se răscumpără de la domn de două ori 110.
- Petria**, fiica Marcei, vinde loc de casă în București 35.
- Petrică**, cneaz rumânit din Stolniceni 70.
- Petriman** dorobanț, vinde în Ghimpați 55.
- Petriman** popă, clisiarh domnesc din orașul Argeș, martor (menț.) 100.
- Petriman** popă, tatăl lui Mihai post. din Bărbăești (menț.) 97, 99.
- Petriman** (Petreman), rumân din Purcăreni 209, 210.
- Petru** v. Pătru.
- Piatra**, munte <Piatra Cislăului j. Săcuieni; azi j. Buzău>, în hotarul satului Jurgureni 246.
- *Piatra**, sat <lg. Borcea j. Ialomița>, în hotarul bălții Săltava 309.
- *Piatra**, sat <lg. Piersica j. Ialomița>, cnezi rumâniți de Stoica vist., se răscumpără de două ori de la domnie 110.
- Piatra Albă**, munte v. Alba, top.
- *Piatra lui Nan**, sat <lg. Orodul j. Mehedinți; azi j. Dolj>, în hotar cu Risipiții 50.
- Piele-Turcul**, fiul lui Balica, vinde vie la Măniceștii 272.
- Piersica** (Perseca, Pierseca), sat <j. Ialomița> 346; cnezi rumâniți de Stoica mare vist., se răscumpără de două ori de la domnie 110.
- Pietrari**, sat <j. Vilcea; probabil c. Păușești Măglași> partea Mariei, jupânița lui Anghel comis 87.
- Pietrariul**, sat <Pietrari j. Dimbovița>, delniță cu rumân vindută de Stoica lui Hrizea mare vornic 157.
- Pietri**, sat <Pietrele j. Vlașca; azi j. Ilfov>, partea jupâniței Neacșa cumpărată de Papa mare vornic 171.
- Pietroșani**, sat <j. Vlașca; azi j. Teleorman> 30, 37, 181.
- Pilat** din Poborăști, vinde parte (menț.) 85.
- Pinaghia** v. Panaghia, m-re.
- Pinescul** v. Dragomir Pinescul.
- Piparea** v. Stan Piparea.
- Pira** cel bătrîn, vinde vie la Flocoșani și Ostra 272.
- Pirțul** v. Dumitru Pirțul.
- Piscotan** v. Manea Piscotan.
- Piscul**, sat <j. Dimbovița; azi j. Ilfov> ocina Piscanilor; vad de moară al lui Radu log. Cocorâscul 356.
- Piscul Cerbului**, top. la Bătiești <c. Vulturești j. Muscel și Pădureț; azi j. Argeș> 216.
- Piscul** cu Gropi, top. la Halmăjul <Almăj j. Dolj> 138.
- Piscul Cumpătului**, munte <j. Prahova>, loc de stînă cumpărat de Pătru Mărcioiul șcheiul de la Toader din Vlădeni 271.
- Piscul Hotarului**, top. la Piscu și Văleni <Podu Văleni j. Dimbovița; azi j. Ilfov> 356.

- Piscu Săcilor, top. la Fratoștița <j. Dolj> 176.
 *Pisculești, sat <lg. Cosimbești j. Ialomița> 227.
- *Piscure, sat <lg. Frumușani j. Ilfov> 240.
- Pitea, martor pentru Scoarța 67.
- Pitești, oraș 111, 255, 276; orașenii au vad de moară la Gura Gemenei <Geamăna> 359; ocina orașului aleasă de către Izvorani și Ștefănești 154; v. și Dealul Piteștilor.
- Pitești, sat <Piteasca j. Ilfov> 80, 217.
- Piticul, țigan 203.
- Pițigoiu v. Radul Pițigoiu.
- Pivnița Brinzii, top. la Vizurești <j. Dimbovița>; azi j. Ilfov> 55.
- Pircea din Găojani, hotarnic la Gurguița 76.
- Pircești, sat 188.
- Pircioiul din Titești, martor 104.
- *Pirdești, sat <probabil lg. Vlădueni j. Romanai>; azi j. Olt> 166.
- Pirițani, sat <j. Gorj> 246, 336, 337.
- Piriș v. Stoian Piriș.
- Pirtoacă v. Gheorghe Pirtoacă.
- Pirți Pătru, cneaz rumânit din Caraula 342.
- Pirțicală v. Stroe a lui Pirțicală.
- Pirvana, rumân așezat în slobozia Satul Nou 62.
- Pirvul, Pirve:
- Pirvul ban <Craiovescul>, tatăl lui Neagoe Basarab, ctitor al m-rii Bistrița, mormint (menț.) 304.
- Pirvul din Băteșani, martor 51.
- Pirvul din Frințești, martor 51.
- Pirvul din Gălmăjoaia, martor pentru Erghevița 218.
- Pirvul din Pociovaliște, aldămășar 85.
- Pirvul din Sadova, așezat pe moșia Cacoți (menț. tirzie) 90.
- Pirvul, fiul lui Dragul, partea lui în Erghevița 218.
- Pirvul, fiul lui Ștefan log., schimbă cu vara sa Neacșa din Ruda parte din Sălătruc pentru parte în Pietri 171.
- Pirvul logofăt v. și Pirvul Mavrea.
- Pirvul logofăt din Lazuri, tatăl lui Preda post., familie, stăpin în Gemenele (menț.) 334, 345.
- Pirvul logofăt din Ruda, fratele lui Tudor mare sluger, familie (menț.) 70, 171; stăpin în Budeasa, Pereni ș.a. 79, 171, B; croare: mare log. B.
- Pirvul logofăt din Stoenesti, martor 211; v. și Pirvul Dolofan.
- Pirvul (Pirve), megiași rumâniți din: Laz 379; ~ din Gostavățu 34.
- Pirvul Dolofan din Stoenesti, martor pentru Cotești ș. a. 156, 164, B; v. și Pirvul log.
- Pirvul Gogoasă, rumân din Stîngăcea 348.
- Pirvul lui Cosorovă, martor pentru Cîneștii de Otăsău 159.
- Pirvul Mavrea logofăt din Tirgoviște, martor 74.
- Pislariul, rumân din slobozia Satul Nou 62.
- Plătărești, sat <j. Ilfov>, al m-rii Tinganu, fost al lui Ivașco mare vornic 114.
- Plăviceni, sat <Plăviceanca j. Romanai>; azi j. Olt>, în hotar cu Rusinești 34.
- Plenița, sat <j. Mehedinți>; azi j. Dolj> 247.
- Plescioara, Pleșcioara v. Valea Plescioarei.
- Peșea v. Corbul Peșei.
- Peșoi (Plișoi), sat <j. Dolj> 176, 342.
- Peșoianul v. Iane Peșoianul.
- Plopi, top. la Negrași <j. Vlașca>; azi j. Argeș> 77.
- Plumbuita de la Colentina (Sf. Ioan Predețici), m-re <or. București>, imunități și scutiri 200, 351.
- *Poborăști, sat <lg. Novaci j. Gorj>, părți dobândite de Drag Țibă prin plata unei dușegubine, întărită nepoților săi Neagoe ș. a. 85.
- Pociovaliște, sat <j. Gorj>, vie cu casă, pommet și îngrăditură vindută de Mardarie călugărul ș. a. lui Neagoe 85.
- *Podișor, sat <lg. Curtișoara j. Olt>, parte a jupaniței lui Berinca log. cumpărată de Tudor mare sluger Rudeanul 70.
- Podobaie (Podobai), se mută cu învoială pe moșia boierească din Fefelei C.
- Poeni j. Vlașca, sat <probabil Poiana lui Stîngă>; azi j. Ilfov>, risipit sub Alexandru Coconul, readunat, în pricină cu popa Dragomir pentru plata birului 117.
- *Poeniță (Poinița), sat <Gura Foi j. Vlașca>; azi j. Dimbovița> 36, 172.
- Pogan, fratele lui Vișan, vinde parte în Drăcești 155.
- Pogorișu, top. la Cacova de Jos <azi Piscul Mare j. Vâlcea> 122.
- Poiană (Păiani), sat <j. Dolj> 138, 176, 320, 348, 371.
- Poiană, top. la Țigănești <j. Muscel și Pădureț>; azi j. Argeș> 338, 340.
- Poiana-Bordei, top. în hotarul Halmăjului <Almăj j. Dolj> 138.
- Poiana lui Bran, sat <probabil Poenarii Burchi j. Dimbovița>; azi j. Prahova> 80.
- Poiana Seciului, top. la *Bogoroi <probabil j. Gorj> 85.
- Poiana Velei, top. la *Bălești <lg. Baia de Fier j. Gorj> 85.
- *Pojorăști, sat <probabil Țândărei j. Ialomița> 326.
- Policeaiu, Policie v. Neagoe Policeaiu.
- *Polovine (Polovinele, Polovini) j. Romanai, sat <azi Rotunda j. Olt>, cu vii; rumânit

- de Necula mare vist. 189, 257, 300, 330; megiași cu părți și în Vlădila 300.
- Polovragi**, sat <j. Gorj>, parte cumpărată în silă de Paraschiva log. din Drăghi-nești de la Hamza ban din Piriiani 336, 337.
- Popa**, cneaz rumănit din Costești 304.
- Popescul v. Stan Popescul.**
- Popoști**, sat <j. Gorj> 85.
- Popești**, sat <~ Novaci j. Vlașca; azi j. Ilfov> 187, 188.
- Popești**, sat <j. Prahova; azi în or. Ploiești>, părți cumpărate de Neagul, Gherge și Antonie <vodă> de la Lupul, Gideleiu ș. a. 133, 376.
- *Popșa**, sat <lg. or. Tirgoviște>, danii dom-nești făcute m-rii Dealul 299.
- Porcarea popă**, megiaș din Sărățeni 266.
- Porcul v. Dragomir Porcul.**
- Poroboc v. Stanciul Poroboc.**
- Portar**, rumân din slobozia Satul Nou 62.
- Portile de Fier**, hotar al vămii de la Vilcan 288.
- *Posmagul**, sat <lg. Nucet j. Ialomița>, ho-tare; rumănit de Stoica mare vist., se răscumpără 110.
- Potlogi**, sat <j. Dimbovița> 96.
- *Potlogi**, sat <Mărgheni j. Romanai; azi j. Olt> 242.
- Potoceanul v. Datco Potoceanul.**
- Potoceni (Potăceni, Potuceni)**, sat <j. Buzău> 102, 196, 222, 309.
- Prahova (Prahovă, Praova)**, județ, sate din ~ 38, 46, 103, 109, 191, 201, 267, 317, 355; munte din ~ 355.
- Prahova**, riu 109; mori pe ~ 214.
- Prăvălescul v. Oprea ~ și Stoica Prăvălescul.**
- Preasen v. Vladul Preasen.**
- Preda v. și Valea Predei.**
- Preda ban v. Preda Buzescul.**
- Preda clucer v. Preda Țințăreanul.**
- Preda din Bîrsești v. Preda log.**
- Preda din Brîncoveni v. Preda spăt.**
- **Prida** din Căpînteni, boier hotarnic 176.
- Preda din Ceplea v. Preda vornic.**
- Preda din Cepturoaia v. Preda post.**
- Preda (Prida)** din Lerești, tatăl lui Tudoran 16, 41; probabil același; **Preda post.** din Liroși (?), martor pentru Vieroși 163.
- Preda din Mărgineni**, moșnean rumănit se răscumpără 322.
- Preda din Paia v. Preda post.**
- Preda din Tătarul v. Preda post.**
- Preda (Prida)**, fiul lui Oprea log. din Șirineasa, frate cu Udriște și Stroe 68, 88, 198, 236, 344; schimbă parte din Foleștii de Jos pentru Păușești, pe care îi vinde 88.
- Preda**, fiul lui Pătru Grăunță, în pricină pentru Ștefănești (menț.) 100.
- Preda** fiul lui Pîrvul v. **Preda post.** din Lazuri.
- Preda**, fiul lui Radul și frate cu popa Stan din Cacova de Jos 122.
- Preda**, frate cu Cazan stol. înfrățește pe Dan f. mare vist. peste Ostra (menț.) 272.
- Preda**, ginerele lui Boicea, martor pentru Țigănești 250, 251.
- Preda (Prida)** logofăt din Bîrsești, martor 16, 41.
- Preda**, martori pentru: Bîrca 273; ~ pentru Fefelei C.
- Preda postelnic** din Cepturoaia, fiul lui Theodosie spăt., vinde satul Scorila 320.
- Preda postelnic <din Lazuri>**, fiul lui Pîrvul log., familie, vinde parte din Gemenele 334, 345.
- Preda postelnic** din Liroși v. **Preda din Lerești.**
- Preda postelnic** din Paia, familie, în pricină pentru satul Corzi 305, 307, 308; scrie zapis 378; probabil același: fratele lui Trandafir, martor pentru Jupinești 378.
- Preda postelnic** din Tătarul <fiul lui Preda stol. din Rumceni>, familie, stăpîn în Răzvad, Brăgărești ș. a. 19, 46, 130; în pricină pentru Grozăvești. 377.
- Preda postelnic**, fiul lui Ilie vornic din Cornești, scrie zapis 355.
- Preda postelnic**, fiul lui Radul din Balomirești, familie, stăpîn în Mușetești și Timburești 187, 188, 254, semnează 215.
- Preda (Prida)** sluger, f. mare sluger, ginerele lui Mihai Viteazul 34, familie, stăpîn în Gostavău, Albești, Idomirești ș. a. 34, 178, 289; 295; zălogește și pierde Putineiu 160, 232, 316; scos din casa sa din Greci 292, 358;
- martor și jurător 43, 88, 173, 174, 186, 189, 190, 193, semnează 68, 83, 160, 178, 206, 213.
- Preda spătar** din Brîncoveni, familie, stăpîn în Golești 354; martor 256, 307, 371, 379.
- Preda spătar**, fiul Maricăi monahia <din Albești și nepotul lui Mihalcea mare ban>, stăpîn în Albești, Idomirești ș. a., în pricină pentru Greci 289, 295.
- Preda spătar**, fiul lui Nica f. mare log. și al Păunei (monahia Paisiia) 46, 333; stăpîn în Tincăbești, Brăgărești ș. a. 27, 46, 82, 86, 244; vinde țigani 201; întemnițat pentru datorie 333; cu prăvălii în București 105, 107; probabil același: ~ spătar al doilea, martor la cumpărare în Foleștii de Jos 344, semnează 236.
- Preda spătar** fost v. **Preda Buzescu.**
- Preda**, unchiul lui Vladul vinde vie și pomi în Bunești 51.
- Preda**, vinde parte din Mogoșești și țigani <nepotul lui Oprea log.> 70.

- Preda** (Prida) vornic al doilea din Ceplea, ginerele lui Vladul din Ciocodea, stăpîn în Ogrumi și Stîngăcea 66, 348; jurător 90; martor 41, 115, 341.
- Preda Buzescu** din Cepturoaia (menț.) f. mare ban, rumânește și dăruiește parte din Mărgineii 322; f. spătar, cotropește Risi-piții 50; în pricină pentru Voinigești 106.
- Preda Turcul**, partea lui vîndută de Manea lui Ivașco post. (menț.) 142.
- Preda Țințăreanu** clucer, tatăl lui Mihai clucer (menț.) 129.
- Predești**, top. la Cacova <azi Piscul Mare j. Vilcea> 122; v. și Pirdești, sat.
- ***Preotești** (Preutești) j. Prahova <lg. Dărmănești>, parte vîndută de Pătrașco lui Radul log. 355.
- Prespa** (Prespon), eparhie <în R.S.F. Jugoslavia>, episcop al Prespelor, egumen în Țara Românească 16, 17, 31.
- Pria** v. **Radul al Priei**.
- Pria**, fiica lui Dumitru Țițău din Bujorani, vinde parte 237.
- Pria** (Priia), rumân din Arși (Băldălu), încearcă să se rejudecească 286.
- Priboeni** (Priboiani), sat <j. Muscel și Pădureț>; azi j. Argeș> 233; în hotar cu Țigănești 339, 340.
- Prida** v. **Preda**.
- Prigorie**, sat <j. Gorj>, popă 150.
- Prihode** v. **Stan Prihode**.
- Priscuricea**, măgură la Pociovaliște <j. Gorj> 85.
- Priseaca**, sat <j. Olt>, parte cumpărată de Tudor mare sluger, pricină de rumânire 70.
- ***Prislop** j. Argeș, pe apa Vedei <lg. Giuciani>, rumâni dăruți de Bogdan mare vornic m-rii Codmeana, cotropiți de Tudor Rudeanu 63.
- Proca** negustor, fiul lui Pepeno, familie 271; martor 271, 278, semnează grecește 107, 146.
- Proca** pîrcălab din Rîmnic, martor 237.
- Prodan**, moșneni rumâniți din: Laz 379; ~ din Rusinești 34; ~ din Studina de jos 229.
- Prodan**, rumânit din Stănești 153.
- Prodea**, fiul lui Radul al Priei, vinde parte cu moară în Băleni 53.
- Prodea** popă din Logrești, martor 85.
- ***Prundeni**, sat <probabil lg. Șirineasa j. Vilcea> 140.
- Prut** v. **Drumul Prutului**.
- Prut**, rîu 88.
- Pslati** v. **Ioan Psalti**.
- Psira** v. **Ioan Psira**.
- Puia**, moșnean rumânit din Scărișoara 259.
- Puia**, țigani boierești 254.
- Puica**, moștean rumânit din Mierlari, se răscumpără 110.
- Puicul**, moșnean rumânit din Siliștioara 183.
- Puiucul**, pîrcălab din Siliștioara, martor 277.
- Puiful** (?) de Frățilești iuzbașa, martor pentru Sărățeni 346; v. și **Tatul** iuzbașa și 266.
- Pulăroșie** v. **Stan Pulăroșie**.
- Pungina** v. **Neagoe Pungina**.
- Purcariul** v. **Drumul** ~ și **Mărul Purcariului**.
- ***Purcăreni** j. Argeș, sat <probabil Lereștii Purcărești>; azi j. Olt>, dăruit de Mircea cel Bătrîn m-rii Codmeana; rumâni fugiți cumpără părți în Ciorica, pricină de rumânire 209, 210.
- Purcăreți**, vale la ***Geamăna** <lg. Jugureni j. Săcuieni>; azi j. Prahova> 169.
- Purece** din Mălăești, martor 142.
- Pustiul** v. **Dumitru Pustiul**.
- Pușcariul**, rumân din slobozia Satul Nou 62.
- Putineiu** (Puteniul, Putinei), sat <probabil j. Teleorman> 98; dobîndit de Dima, State și Zota, cojocari din București de la Preda f. mare sluger în urma unei zălogiri 160, 232, 316.
- Puturoasa**, sat <j. Olt>; azi Teișul> 153.
- Puță** v. **Aldea lui Puță**.
- Puținei**, sat <lg. Potoceni j. Buzău> 318.
- Puzi**, rumân din slobozia Satul Nou 62.

R

- Racea** v. **Radul Racea**.
- Racenie**, țigan boieresc (menț.) 36.
- Raci** v. **Valea Racilor**.
- Racotă** v. **Ghinea** ~, **Leca Racotă** spăt. și **Miho** spăt.
- Racoviță**, sat <j. Argeș>; azi j. Vilcea> 361.
- Rada** din Bălcești, jupaniță, mama lui Dumitru log. (menț.) 331.
- <**Rada**> doamna lui Vintilă voievod (menț.) 295.
- Rada**, jupîneasa lui Nedelco sluger, stăpină în Crușov (menț.) 268.
- Rada**, soția lui Radul curelar, vinde parte în Grădiștea 367.
- Rada**, țigănci boierești 23, 124, 191; mănăstirești 49, 203.
- Rada**, vinde parte și vie cu vinărici în Bujorani 237.
- Rade** din Matia, megiaș tocmelnic 258.
- Rade**, rumân din Bălteni, în pricină 80.
- Rade Duca** din Buzești, martor 54, 56.

- Radomir** cel bătrîn, vinde vie în Flocoșani 272.
- Radomir**, judec rumânit din Sulari 371.
- Radomir**, rumân din Găvănești 317.
- Radoslav**, moșnean din Clinceni 234.
- Radoslav**, moșnean rumânit din Laz 379.
- Radoslav** vătaș din Țărovățu, martor pentru Erghevița 218.
- Radovan**, vinde ocină în Bătiești (menț.) 216.
- Radul** v. **Stanciul Radului**.
- Radul** armaș mare v. **Radul Buzescul** clucer.
- Radul** armaș, martor pentru Copăcel și Șuici 104, 140.
- Radul** cel bătrîn, aldămășar pentru Bălțați 103.
- Radul** cel mare, cumpără parte în Clinceni 234.
- Radul** clucer v. **Radul Buzescul** și **Radul Florescul**.
- Radul** clucer din Slăvitești, martor 68, 88.
- Radul** cojocar din Bătiești, martor 216.
- Radul** comis v. **Radul Bul**.
- Radul** croitor din București, cu loc, martor 239.
- Radul** curelar, soțul Radei, cu parte în Grădiștea (menț.) 367.
- Radul**, dă simbrie lui Tudor care avea vie în dealul Șeoășului 15.
- Radul** din Balomirești v. **Radul** post.
- Radul** din Berești, martor 125.
- Radul** din Bojorani, fiul lui Stoica Mocșai, martor 237.
- Radul** din Bildănești v. **Radul** stol.
- Radu** din Boteni, martor 302.
- Radul** din Bulbuceni v. **Radul** post.
- Radu** din Cepari v. **Radul** pah.
- Radul** din Ciineștii de Otăsău, martori 16, 41, 159, 238; vinde parte din Ciinești și Mânăilești 17, 41; semnează 16.
- Radul** din Cosoba, fiul lui Pavel șifar, jurător 80.
- Radu** din Dărăști v. **Radu** pah.
- Radul** din Desa v. **Radul** log. și **Radul** vornic.
- Radul** din Drăgoiești v. **Radul** log.
- Radul** din Fedeleșoi, boier tocmelnic 313.
- Radul** din Fundeni, fiul lui Ion, martor 202.
- Radul** (Radu) din Hurezi, boier hotarnic 266, 346.
- Radul** din Lăngești, martor 172, 207.
- Radul** din Maxen, vinde parte, martor 220, 222.
- Radul** din Măgureni, dă partea lui nepotului său Preda din Mărgineni 322.
- Radul** din Mălăești, boier hotarnic 176; martor 342.
- Radul** din Măldărești v. **Radul Măldărescul**.
- Radul** din Mănești v. **Radul** log. Cocorâscu.
- Radul** din Fotoceni v. **Radul** post.
- Radul** din Rasa v. **Radu** log.
- Radul** din Rușeni v. **Radu** post.
- Radul** din Sibiceu, în pricină pentru Moșești 20.
- Radul** din Singureni, fratele lui Șerban log., vinde parte în Stoenesti 181.
- Radul** din Slăvitești v. **Radul** clucer.
- Radul** din Șuici postelnic, tatăl lui Stanciul din Fedeleșoi (menț.) 104, 170.
- Radul** din Tătulești v. **Radul** stol.
- Radu** din Tirnava v. **Radu** log.
- Radu** din Țigănești, oprit să tulbure alegerea unei ocine 275.
- Radul** din Văleni v. **Radul** post.
- Radu** dorobanț, vinde în Boteni 302.
- Radul** dragomanul, martor pentru Stroești 360.
- Radul**, fiul Cordovoaci, vinde parte în Birci (menț.) 85.
- Radul**, fiul Dobrei, vinde parte în Buești 254.
- Radul**, fiul lui Balea, vinde parte în Zgirița 74.
- Radul**, fiul lui Dragiul, din Mogoșani (~ Dragiulov), boier hotarnic 359; martor pentru Dobrești 172, 207.
- Radul**, fiul lui Dumitru, martor pentru Dealul Șeoășului 15.
- Radul** fiul lui Tudor comis din Măldărești v. **Radul Măldărescul**.
- Radul**, fiul lui Voicilă, vinde vie în Scăeni 282.
- Radul**, fiul popii Stan, megiaș jurător pentru Sibiceu 127.
- Radul** fiul popii Stoica logofăt v. **Radul** post.
- Radul**, fratele lui Stan, vinde vie în Pociovaliște 85.
- Radul** logofăt, dăruit de Radul Șerban cu satul Cuciu, pribeg 214, 306.
- Radul** logofăt din Desa, martor 41, 279, 335, 371, semnează 16, 17; v. și **Radul** vornic al doilea .
- Radul** logofăt din Drăgoești, soțul Buicăi, ia satele Albești, Idomirești, Dcbroți, Brădăești și Greci de la m-reă Argeș (menț.) 289, 295.
- Radul** logofăt din Rasa, jurător 80.
- Radul** logofăt din Tirnava, boier hotarnic 176; martor 379.
- Radul** logofăt, fratele lui Oprea log., vinde parte în Voinigești (menț.) 1.
- Radul** (Radu) logofăt <Cocorâscu>, din Mănești, ginerele lui Drăghici spăt. 356; stăpin în Cătun, Preotești, Brătiești, Văleni și de țigani 267, 355, 356; martor 191, 203, 254, 377, semnează 77, 113; probabil același: **Radul** (Radu) logofăt, martor pentru Bălțați și Muscelul Sărății 109, 222.
- Radul** logofăt mare, eroare v. **Vladul Rudeanul** mare log.
- Radul** logofeți, scriu acte 96, 185.

- Radul, martor pentru Birca 273.
 Radul, martor pentru Boteni 71.
 Radul, martori pentru Titești 170.
 Radul, moșnean din Comanca, martor 315.
 Radul, megiaș <jurător?> pentru Folești 382.
 Radul, moșnean din Maxen, vinde parte 180.
 Radul, moșnean din Văleni 356.
 Radul, moșneni rumâniți din: Apele Vii 290;
 ~ din Băldălui (Arși, Întorsura de Jos) 256; încearcă să se rejudecească 286;
 ~ din Ciuricești, în pricină 70; ~ din Comanca 193, 206; ~ din Gostavățu 34;
 ~ din Grădiștea de Jos și din Mogoșești, sloboziți după moartea stăpînului 4;
 ~ din Negrași 252; ~ din Piersica, judecit 110; ~ din Polovinele 18 , 330; ~ din Rusinești 34; ~ din Scărișoara 259, 370; ~ din Siliștioara 183; ~ din Sulari 371; ~ din Studina de Jos și Studinița 186, 229, 350; ~ din Tîncăbești, în pricină 82; ~ din Vlădila 300; ~ din Zorilești 173—175.
 Radul negustor din București, martor 35, semnează 362.
 Radul, nepotul jupaniței Velica, în pricină pentru moștenire 83.
 Radul paharnic din Cepari, vinde țigani 181.
 Radul paharnic din Dărăști, martor, semnează 336.
 Radul pîrcălab, aldămășar pentru dealul Scăienilor 283.
 Radul popă, aldămășar pentru Pociovaliște 85.
 Radul popă din Cornetu, tatăl lui Dumitru, martor 142.
 Radul popă, martor pentru Argeș 241, 245.
 Radul popă, tatăl Marcei care vinde în București 35.
 Radul portar al doilea, portar, ispravnic de jurători 80, 131, 135, 139; cu însărcinări domnești 30, 204; martor 254.
 Radul postelnic v. Căptar, ~ Brînzea, ~ Buzescul, ~ Dudescul și Radul Năsturel.
 Radul postelnic din Balomirești, tatăl lui Preda post., familie (menț.) 151, 187, 188, 215, 254.
 Radul postelnic din Bulbuceni <fiul lui Hriza căpitan>, martor 167.
 Radul postelnic din Doicești v. Radul Doicescul.
 Radul postelnic din Măldărești v. Radul Măldărescul.
 Radul postelnic din Potoceni, fiul lui Datco clucer Potoceanul, familie 102, 309; stăpîn în Futești 309; tocmelnic 196; martor 102, 222.
 Radul postelnic din Rușceni, martor 302.
 Radul postelnic din Văleni, tocmelnic 83.
 Radul postelnic, fiul popii Stoica din Farcaș, încearcă să rumânească megiași 369; martor, semnează 259, 290.
 Radul postelnic, martor pentru Orlăndești 54.
 Radul postelnic, tatăl lui Stanciul din Fedeleșoi v. Radul din Șuici.
 Radul protopop din j. Dolj, traduce hrisov (menț. tirzie) 50.
 Radul, rumâni din: Cacaletți 178; ~ al m-rii Cernica 328; ~ din Crușov 268; ~ din Filfoești, încearcă să se judecească 235; ~ din Ionești, capătă zapis de judecire 60, 64; ~ din Jupînești 378; ~ din Măgureni 317; ~ din Prislop 63; ~ din Răzvadul de Jos 130; ~ din slobozia Satul Nou 62; ~ din Slănicul de Jos, cu delniță 48; ~ din Stîngăcea 348; ~ din Șoținga, fără ocină 167; ~ din Timburești 270.
 Radul, socrul lui Neacșu moșnean rumânit din Băldălui (Întorsura de Jos) (menț.) 307.
 Radul stolnic din Bildănești, martor 184.
 Radul stolnic din Tătulești, martor 184.
 Radul stolnic, martor pentru țigani 36.
 Radul sulger, stăpîn în Buicești 70.
 Radul, tatăl lui Mușat moșnean rumânit din Negrași (menț.) 252.
 Radul, tatăl popii Stan, cumpără părți în Cacova de Jos (menț.) 122.
 Radul, țigani boierești 23, 36, 70, 87, 163, 165, 237; mănăstiresc 319.
 Radul vătaf, fiul lui Nan din Dălbănești, martor pentru Orlăndești 54, 56.
 Radul vătaf, martor în București 35.
 Radul vătaf, tatăl lui Vladul din Ciocade (menț.) 11.
 Radul vistier mare v. Vladul Rudeanul.
 Radul voievod <neindentificat>, dăruiește parte în Voinigești (menț.) 1.
 Radul voievod, fiul lui Alexandru Iliăș 328.
 Radul, vornic al doilea martor 273; v. și Radul log. din Desa.
 Radul vornic, fiul lui Gherghie <mare> vornic, stăpîn de țigani 356.
 Radul <I>, domn al Țării Românești <1377—1383>, tatăl lui Dan voievod și Mircea cel Bătrîn 6, 288.
 Radul al Dimii, vinde parte în Vizurești 55.
 Radul al lui Dolofan, cneaz rumânit din Caraula 342.
 Radul al lui Dragiul v. Radul, fiul lui Dragiul.
 Radul al lui Manea, cneaz rumânit din Caraula 342.
 Radul al Priei, tatăl lui Prodea, partea lui cu roată de moară în Băbeni (menț.) 53.
 Radul Băluță, martor pentru Cîneștii de Otăsău 159.
 Radul Bidiviul din Păușești, martor 238.
 Radul Bidiviul <postelnic>, nepotul Neacșei călugărița, vinde satul Voinigești (menț.) 106.
 Radul Bildaciul, cneaz rumânit din Caraula 342.

- Radul Bocăi**, partea lui din Mihăești (menț.) 87.
- Radul Bogzăi**, moșnean rumânit din Siliștioara 183.
- Radul Brădea** (Birde, Brădea), vinde vie și parte în dealul Scăienilor 282, 283.
- Radul Brinzea** postelnic, ispravnic de jurători 151.
- Radul Bul** <Albul?> comis din Brezoae, martor 207.
- Radul Bulea** din Bojorani, martor 237.
- Radul Buzdaci** <Burduci>, aldămășar pentru Bălțați 103.
- Radul Buzescul** (Radul, ~ Buzăscul) clucer <mare>, familie (menț.) 50, 106, 262; dăruiește sat m-rii Căluu 226; stăpîn în Izlaz și Risipiți 50, 262; în pricină pentru Voingești 106; dă carte de judecată 331; mare armaș 50.
- Radul Buzescul** (Radul) postelnic, fiul lui Radul Buzescul clucer, fratele Mariei <băneasa> 50, 106, 262; stăpîn în Risipiți 50; în pricină pentru Islaz și Voingești 106, 262; pribeag la Brașov 262.
- Radul Cașotin** din Ibănești, martor 158.
- Radu Căptar** v. Căptar.
- Radul cel Mare** (Radul), domn al Țării Românești <1495—1508>, fiul lui Vlad Călugărul 1; tatăl lui Radul de la Afumați, al lui Vlad Vintilă, al lui Radul Paisie și al lui Mircea Ciobanul 45, 100, 284, 294, 295, 297, 298, 309; act de la ~ 1.
- Radul Ciuléu**, țigan mănăstiresc, fugit 49.
- Radul** <de la Afumați>, domn al Țării Românești <1522...1529> fiul lui Radul cel Mare și ginerele lui Neagoe Basarab 100, 294, 295, 309; danie la m-rea Argeș 284; omorît la Rimnicul Vilcea 295; acte de la ~ 100, 294, 295.
- Radul Doicescul** (Radul) postelnic din Doicești, boier hotarnic 266, 346; martor 171.
- Radul Dragiulov** v. Radul, fiul lui Dragiul.
- Radul Dudescul** (Radul) postelnic, fiul lui Dumitru vist. 74; martor 88, semnează 68, 74.
- Radul Ghinșul** iuzbașă din Frățilești, boier hotarnic 266; v. și 346.
- Radul Grecul** din Băbeni, martor 53.
- Radul Florescul** clucer, lasă țigani nepotului său Necula pah. (menț.) 23.
- Radul** lui Toaderu, martor pentru Scoarța 67.
- Radul Lungoci**, rumân din Otiteliș, încearcă să se judecească 331.
- Radul Mălăescul** v. Radul din Mălăești.
- Radul Măldărescul** (Radul) postelnic din Măldărești, fiul lui Tudor comis 204; martor 68, 88, 236, 336, 344.
- Radul Merăul** (~ Mereul), rumân din Folești de Jos 198, 236, 344; probabil același: Radul Mirăul, megiaș mărturisește pentru Folești 382.
- Radu Mihnea** (Radu, Mihnea), domn al Țării Românești <1601...1623> 56, 60, 81, 102, 115, 124, 216, 336, 382; fiul lui Mihnea Turcitul și tatăl lui Alexandru Coconul 11, 24, 25, 27—29, 34, 37, 68, 88, 93, 95, 105, 111, 117, 132, 138, 148, 168, 169, 220, 222, 262, 267, 272, 276, 286, 295, 298, 309, 313, 337; ctitor, danii 72; vinde sat domnesc 101; acordă scutiri 18, 33, 38, 57, 261, 352, 357; slobozește sate domnești ruminite 42, 43; judecă și dă acte 6, 8, 20, 26, 30, 40, 52, 59, 61—63, 70, 76, 79, 80, 102, 108, 119, 129, 208, 214, 268, 288, 299, 305—308, 317, 318, 331, 335, 381; luptă la Hotin 45.
- Radu Mitele**, țigan boieresc 36.
- Radul Munteanul**, cneaz rumânit din Gostavătu 34.
- Radul Năsturel** postelnic din Fierăști, vinde satul Săltănești 70.
- Radul** <Paisie>, domn al Țării Românești (1535 — 1545), fiul lui Radu cel Mare 45, 100, 284, 295, 298, 309; tatăl lui Pătrașcu voievod 108; acte de la ~ 45, 100.
- Radul Palachi**, cneaz rumânit din Rusinești 34.
- Radul Palichi**, martor pentru Danul 84.
- Radul Pătii**, tatăl lui Florea rumân din Cîrstienești (menț.) 254.
- Radul Pătrașco** (?) postelnic din Bucșani, martor 167.
- Radul Pițigoiu**, rumân din Mușetești, cu delniță 215.
- Radul Racea**, moșnean rumânit din Siliștioara 183.
- Radul Răchi**, ocina lui cu vie la Folești 382.
- Radul Rélé** din Sălătruc, jurător 313.
- Radul Robul**, cneaz rumânit din Rusinești 34.
- Radul Rudeanul** paharnic mare v. Vladul Rudeanul.
- Radul Stoinescul** (Radul), martor pentru Ciinești 238.
- Radu Șerban** (Șerban) domn al Țării Românești <1602—1610, 1611> 22, 27, 126, 172, 235, 322, 328, 367; tatăl lui Constantin clucer <Constantin Șerban> 278; f. mare paharnic, vinde Halmăjul 138; dăruiește sate și loc de casă 61, 112, 214, 306; acordă privilegii și scutiri 14, 38, 62; rumâniri în vremea lui 46, 66, 72, 88, 144, 194, 331, 335; judecă și dă acte 26, 63, 70, 74, 133, 171, 185, 207; face palancă 214, 306; tătarii pradă în vremea lui 79; trimite sol 82; scos din domnie 262; pribeag 43, 214, 306.
- Radul Surdul**, țigan boieresc 23.
- Radul Țală**, martor pentru Răspopi 281.

- Radul Vătreș, rumân din Stîngăcea 348.
- Radul Vlăjău, vinde un ogor în Bătiești 216.
- Radu Vodă m-re v. București
- Rahne, rumân din slobozia Satul Nou 62.
- Raia, fiul lui Dragomir cneaz rumânit din Gostavățu 34.
- Raico, rumân din slobozia Satul Nou 62.
- Rainia v. Georgius Rainia.
- Ramandi (Aramandi, Romadă) comis mare în sfatul domnesc 4, 11, 14, 15, 18, 21—23, 26—32, 34, 35, 37—43, 46, 50, 52, 53, 55, 59, 61—63, 65, 66, 70, 72, 76, 80, 82, 85, 88, 95, 98—102, 106, 108—112, 114, 119, 120, 122, 124, 125, 129, 130, 133, 134, 137, 138, 143—145, 147—149, 155, 161, 164, 167, 168, 171, 174, 175, 181, 182, 185, 194, 195, 197, 198; martor 244; erori: Costandin mare comis 4; Armadi mare paharnic și Dimandi mare comis 26.
- Ranea, rumân din Jupinești, tatăl lui Oprea 378.
- Raneșu, top. (?) la Păușești <j. Vilcea> 89.
- *Rasa, sat <Vasilați j. Ilfo> 80.
- Rasnicu v. Culmea Rastnicului.
- Ratea, cneaz rumânit cu părți în Vulpești și Tomșani 149.
- Ratina, top. la Trestiiani de Cîmp <j. Prahova> 253.
- Raț Giurgiu, în Țara Românească 335.
- Rață v. Oprea Rață al lui Giurgiu.
- Rele v. Radul ~, Stan ~ și Stroe al lui Rele.
- Răbega, moșnean rumânit din Piersica, judecit 110.
- Răbegi j. Jiul de Jos, sat <Rebegi c. Grecești> rumânit de Radul Buzescu clucer și dăruit m-rii Căliu; în pricină 226.
- Răboșcinescul v. Moga Răboșcinescul.
- Răchi v. Radul Răchi.
- Rădăcinești (Rădăciniști), sat <j. Argeș; azi j. Vilcea> B.
- Rădăneasca moșie la *Berendești <or. Buzău> 222.
- Rădei, cneaz rumânit din Ogrumi 66.
- Rădei din Clocotici, vinde parte în Bumbești 361.
- Rădești, sat <j. Olt> 140.
- Rădicea v. Drăghici al Rădicei.
- Rădiche v. Vladul Rădiche.
- Rădici popă, cu parte în Arși (Băldălui) (menț.) 286.
- Răduceanul, vinde parte cu vie și livezi în Grădiștea de jos 113, 147.
- Răfeiu, rumân din Stănești 153.
- Răgep (Rigep) din Maxen, martor 220, 222.
- Răgep Baltagi, întemnițează boier datornic 333.
- Rămete (Rămețea), moșnean rumânit din Zorilești 173, 174.
- Răsipiți v. Risipiți, sat. ,
- Răspop, Răspopol v. Ion Răspopol și Vladul Răspop.
- *Răspopi, sat <probabil lg. Grădiștea j. R. Sărat; azi j. Brăila>, partea Buzăianului aleasă, ținută de nepotul său Nicoarcă 281.
- Răspopol din Potlogi, martor, semnează 96.
- Răspopol (Răspop), rumâni din slobozia Satul Nou 62.
- Răstnicul v. Culmea Răstnicului.
- Răsuhată v. Gorganul Răsuhatelui.
- Rătăiul v. Ian Rătăiul.
- Rătescu v. Tudor Rătescu.
- Rătești, sat <j. Vlașca; azi j. Argeș> 225, 252, 254.
- Rătivoiescul v. Dragomir ~ și Oprea Rătivoiescul.
- Rătivoești, sat <Retevoești j. Muscel; azi j. Argeș> 215.
- Răul v. Nica ~ și Stanciul Răul.
- *Răuzești j. Vlașca, sat <lg. Negrași; azi j. Argeș>, moștenii se vînd rumâni lui Trufanda mare vist., pricini 252.
- Răvenicul Piscopolui, top. la Bojorani <j. Vilcea> 237.
- Răzvad, sat <j. Dimbovița; or. Tîrgoviște> 16; în hotar cu Varnava 78; ~ de Jos, hotare, partea lui Preda post. cumpărată de Socol pah., vii boierești, călugărești și orașenești 130; ~ de Sus 130.
- Răzvan vornic, martor pentru Vărăști, semnează 278.
- Rele v. Radul ~, Stan ~ și Stroe al lui Rele.
- Retevoești v. Rătivoești, sat.
- Rigep v. Răgep.
- Risipă, moștean din Risipiți, în pricină de rumânire 50.
- Risipiți (Răsipiți, Rîsipiți) j. Mehedinți, sat <Unirea; azi j. Dolj>, hotare, moștenii satului rumâni de boierii Buzești, se judecesc 50.
- Riza v. Hriza mare log.
- Riza logofăt de visterie, martor pentru Siliștioara, semnează 277.
- Rica din Săseni, fratele lui Dragoe, vinde vie 53.
- Rîmnic, oraș <Rîmnicu Vilcea> 159; în hotar cu Ocna cea Mare 353; Ulița de lingă ~ 70; țigănia m-rii Cozia 212; pîrcălabii de la ~ 237, 381; Radul de la Afumați omorît la ~ 293, 295; episcopie, episcopi 165, 280, 377.
- Rîmul Nou v. Costantinopol.
- Rîncăcirov, m-re de călugărițe <j. Muscel; azi j. Argeș> 163.
- Rîtea, megieși rumâniți din: Caraula 342; ~ din Laz 379.
- Rob v. Stan Rob.
- Robul v. Dragomir ~, Radul ~, Stan ~, Stanciul ~ și Stoica Robul.

Rogojina, sat <j. Gorj> 66, 69, 73, 176.
Rogoz v. Albul ~ și Nanul Rogoz.
Rogozu, top. la Sămara <j. Argeș> 255.
Roman din Aldești, vinde parte 185.
Roman, moșnean din Clinceni 234.
Roman, moșneni rumâniți din: Apele Vii 290;
 ~ din Ciuricești 70; ~ din Polovine 300;
 ~ din Scărișoara 259.
Romanați (Romonăți), județ, sate din ~ 34,
 183, 186, 221, 259, 262, 274, 277, 289,
 290, 295, 297, 298, 310, 314, 321, 366.
Românești, sat <j. Dîmbovița> 329.
Romcea, fiul lui Dobre din Scărișoara, se
 vinde rumân 259.
Roșii, sat <probabil Roșia j. Gorj> 341.
Roșioara (Roșia), pîrîu la *Bălțații de Jos
 <lg. Călinești j. Prahova> 103, 109.
Roșu, sat <or. București>, meșter de mori
 din ~ 30.
***Roteni**, sat <probabil lg. c. Vărăști j. Ilfov>
 54, 56.
Ruceri v. Eustatie ~ și Ilie Ruceri.
Ruda, m-re <j. Argeș; azi j. Vilcea> 29.

S

Sac (Saacu), județ <Săcuieni>, sate în ~ 127,
 279.
Sadova, sat <j. Dolj> (menț. tîrzie) 90.
Sagul, fratele lui Miho și al lui Ianu, vinde
 loc de casă în București 161.
Sahat, cneaz rumân din Tîncăbești, pricini
 de rumânire 82.
Sahat, hotarul lui la balta Săltava (menț.)
 284.
Sahin Gherei <Șahim Ghirai>, han răscolat
 al tătarilor 47.
Salcea (Séalce) j. Mehedinți, sat <Salcia;
 azi j. Dolj> 176; hotare; fost al lui Mihai
 Viteazul, dăruit cu rumâni de Radu Șerban
 lui Damian căpitan 61.
Saltava v. Săltava.
Samara v. Sămăra, sat.
Samfira, jupaniță <fiica Ruxandrei și a lui
 Radu Paisie, nepoata doamnei Despina>,
 stăpînă în Clociți (menț.) 295.
Samoil egumen al m-rii Banul 180, 220,
 222.
Samoil, monah de la m-rea Panaghia, martor
 78.
Sandul căpitan din Degerați, stăpîn (menț.
 tîrzie) 90.
Sarchez (Sarchezu) din Bujorani, frate cu
 Ivan din Olteni, martor 237.

Ruda, sat <j. Argeș; azi j. Vilcea> 93, 95,
 171; în hotar cu Bîrsești 70.
Rudeanul v. Tudor ~ și Vladul Rudeanul.
Ruginoasa, top. la Cacova <Piscul Mare j.
 Vilcea> 122.
Rujmana, mama lui Dumitru, vinde loc de
 casă în București (menț.) 35.
Rumelia, provincie <Grecia>, m-rea Dușca
 din ~ 222.
***Runceni**, sat <Marginea Pădurii j. Săcuieni;
 azi j. Prahova> C.
Runcu, sat <j. Gorj>, în hotarcu Bilta 143.
Runcuri, top. la Ciocadea <j. Gorj> 85.
***Rusănești**, sat <probabil lg. Mihăești j. Olt>
 272.
Rusinești j. Romanați, sat <Rusăneștii de Jos;
 azi j. Olt>, plasa de jos, hotare 34; cnezi
 rumâniți de Mihai Viteazul; rumâniți din
 nou de Trufanda vist. 34.
Rustea negustor, martor în București și pen-
 tru Stănești 107, 333.
***Ruși**, sat <probabil lg. Canela j. Ilfov> 217.
Ruși (Rușceni), sat <probabil Milcovățul j.
 Vlașca; azi j. Ilfov> 30, 37, 302.

Sarul, martor pentru Fefelei C.
Sarul, țigan boieresc 201.
Sasu, în pricină cu Stana pentru averea ră-
 masă de la Mușa 260.
***Satul Nou** lângă Brînceni, sat m-resc <lîngă
 Jegă'ia j. Ialomița>, slobozie din vremea
 lui Radu Șerban, cu ruptoare, dată m-rii
 Dealul 62.
Sava, Savul. Savva:
Sava din Crivinic, martor 302.
Sava din Stăncești, din Tîrgoviște v. **Sava** post.
Sava, fiul lui Avram, jurător pentru mori
 la Buzău 196.
Sava fiul lui Mihai v. **Sava Murgeanu**.
Sava fratele lui Cirstea v. **Sava Murgeanu**.
 — **Savva** logofăt, fiul lui Stan log. din Ște-
 foaia, vinde parte cu rumâni în Ștefoaia
 55.
Sava, martor la vînzare în Bîrca 273.
Sava (Savul), moșteni rumâniți din: Mier-
 larii, se răscumpără 110; ~ din Polovine
 330.
Sava, popă din Caraula (menț.) 247.
 — **Savul**, popă din Cotești, scrie zapis 48.
Sava postelnic din Stăncești, din Tîrgoviște,
 socrul lui Ghiune 111, 201; cumpără un
 „moș”, în Trestianii de la Cîmp 253.

- Sava șetrar mare, cu locuri de casă în București 47, 112; dăruit de Radu Șerban pentru slujbă 112; trimis de domn la Focșani 47.
- Sava, tatăl lui Necula post. (menț.) 111.
- Sava al lui Crudilă, cneaz rumânit din Caraula 342.
- Sava al lui Vădiu, cneaz rumânit din Caraula 342.
- Sava al Simii, scrie răvaș de jurători 124.
- Sava Murgeanu (Sava), fiul lui Mihai Murgeanu din orașul de Floci, frate lui Cirstea și Necula, cu părți în Sărățeni 75, 263, 265.
- Săbiceu v. Sibiceu, sat.
- Săci v. Piscul Săcilor.
- *Săcșori, sat <probabil lg. Afumați or. București>, funie vîndută de Zaroschi popii Nancu 128.
- Săcuieni, sat <Săcuieni j. Dimbovița>, în hotar cu Mărcești; parte cu rumâni întărită m-rii Panaghia, dania lui Udrea banul 235.
- *Săcuieni (Secuiani) j. Ilfov, sat <lg. Tingușanu> 119, 217; m-re lîngă ~ 328.
- Săcurele (Secure), top. la balta Săltava <j. Ialomița> 284, 309.
- Sălătrucu (Sălătruc), sat <j. Argeș> 164, 187, 188, 313, B; partea lui Ștefan log. luată prin schimb de Neacșa jupanița lui Pîrvul din Ruda 171.
- Sălătruc, top. probabil la Cacova <Piscul Mare j. Vilcea>, 122.
- Săltava (Saltava), baltă <j. Ialomița>, hotare; cu toate iezerele, dăruită de Radu de la Afumați m-rii Argeș 284, 309.
- Săltănești, sat <j. Olt>, cumpărat de Tudor mare sluger de la Radul Năsturel post. 70.
- Sămăra, sat <j. Argeș>, funie la Rogozu vîndută de Dragomir Buréte lui Ivan Cortofleș 255.
- Sănătești, sat <j. Gorj>, în hotar cu Bîlta 143.
- Săpatul v. Drumul Săpatului.
- Săpățeanul, soțul jupaniței Stanca (menț.) 317.
- Săpăuca, sat <Săpoca j. Buzău>, partea m-rii Izvorani cu biserică, vii și pomat luată schimb de popa Neagoe 53.
- Săracul, tatăl lui Marin și Vilcul, rumâni din Foleștii de Jos (menț.) 198, 236, 344.
- Sărata v. Muscelu Sărății, sat.
- Sărata, sat <j. Buzău> 26, 133, 166, 194.
- Sărăcinești, sat <Balota j. Vilcea> 254.
- Sărățeni, sat <Strachina j. Ialomița>, în hotar cu Țândărei 346; părți cu baltă vîndute de fiii lui Mihai Murgeanu ș.a.
- lui Necula vist. 75, 152, 263—266, 326, 346; părțile megiașilor 266, 346; parte dată schimb de m-rea Mislea lui Necula vist. 373.
- Sărulești, sat <j. Ilfov> 217.
- Săseani, sat <Săseni j. Buzău>, dealul Săsenilor; vie vîndută de Dragoe m-rii Izvoranu; popă 53.
- Săteni, sat <or. Tirgoviște> 157, 167.
- Săvești (Sevești), sat <j. Dimbovița> 23, 40, 59, 61, 62, 65, 70, 72, 95, 110, 124, 130, 134, 345.
- Scăieni (Scăiani), sat <j. Săcuieni; azi j. Prafova>, dealul Scăianilor; vie cu partea lui Stan Șoșec vîndută de Radul Brădea lui Sima log. 282, 283.
- Scăioși, sat <Făgetul j. Săcuieni; azi j. Prahova> 202.
- Scărișoara (Scărișoară) j. Romanați, sat <azi j. Olt>, deal cu vii; cnezi rumâniți de Mihai Viteazul, se răscumpără, rumâniți din nou de Trufanda mare vist. 34; cnezi rumâniți de Necula mare vist. 259, 323, 364, 370.
- Scărlet <Gramă, socrul lui Alexandru Cocnul>, unchiul lui Enache mare post. (menț.) 168.
- Scărlet Grecul, martor pentru Cătun 356.
- Scăuiane v. Ion Scăuiane.
- Schei v. Șchei, sat și Tudor Schei.
- Schirlet v. Stan Schirlet.
- Schitu Golești v. Guleșt', sat.
- Scoarța, sat <j. Gorj>, parte cu vie lăsată de Stanciu nepotului său Stan 67.
- Scobală v. Stanciu Scobală.
- Scoca din Pitești, tatăl lui Ianu, prăvăliile lui în București (menț.) 111.
- Scorea logofăt din Uscați, fratele lui Danciul log., jurător 80; martor 187, 188.
- Scorea, martor pentru Boteni 71.
- Scorila j. Mehedinți, sat, vîndut de Theodosie spăt. și Preda post. din Cepturoaia lui Barbul din Poiana și cu rumâni fugiți 320.
- Scorțea din Nenciulești, hotarnic 76.
- *Scroviște, sat <lg. Piscu j. Ilfov>, în hotar cu Hărești; partea lui Aslan vornic 291.
- Scundilă v. Sto ca Scundilă.
- Scurteasca (Scurtescă), moșie <la Fefeii j. Săcuieni; azi j. Prahova>, săteni învoiți de Tudor stolnic, Teodora <din Căldărușani> și Borcea vornic să lucreze pe moșia boierească C; parte cu vie vîndută de Mitrea log. nepotului său Tudor stolnic A.
- Scurtești j. Buzău, sat parte cu vie vîndută de Vladul Rădiche lui Dumitru Dudesco vist. al doilea; popă 254.

- Scurtul v. Dragomir al lui Scurtul.
 Séalce v. Salcea, sat.
 Sebiceu v. Sibiceu, sat.
 Seciu v. Poiana Seciului.
 Secuiani v. Săcuiani, sat.
 Secure v. Săcurele, top.
 Segarcea v. Şegarcea, sat.
 Seliştea v. Siliştea...
 Sema v. Sima.
 Seman (Siman) bătrînul, judeţ din Bucureşti, tatăl lui Şerban 105, 146; cu loc de casă şi pivniţă în Bucureşti 239, 270; martor 105, 146.
 Serafim, egumen al m-rii Argeş (menţ.) 289.
 Serghe, mitropolit al Grivenului, <egumen> al m-rii Dealu 62.
 Seveşti v. Săveşti, sat.
 Sfetagora, Sfîntagura, Sfîntul Munte v. Athos.
 Sfîntul Gheorghe Vechi, m-re v. Bucureşti.
 Sfranţa Limidari (Franţa), martor în Bucureşti, semnează 107.
 Sibiceu (Săbiceu, Sebiceu) j. Sac, sat <Sibiciu azi; j. Buzău> 20, 131; partea lui Stan vîndută lui Vlădan, pricină între fiii lor Zîrnă şi Borcea 118, 123, 127; pricină între Anania şi Borcea 94.
 Sihlea v. Curmătura Sihlei.
 Siiul, rîu <j. Olt>, în hotarul satului Rusineşti 34.
 Silion, călugăr dăruieşte funii în Stoiceşti; merge la Sfîntul Munte 240.
 Silion, fiul Stanei Oncioae, frate cu Mihail şi Neagul, vinde vie cu loc în Scurteşti 254.
 Silion Tărchilă din Scurteşti, partea lui; martor 254.
 Siliştea, Seliştea:
 Siliştea v. şi Siliştiara, sat.
 Siliştia (Sileşte, Silişte), sat 44, 224.
 *Seliştea Poborăştilor, sat <lg. Novaci j. Gorj>, întărit cu plaiuri şi vaduri de moară lui Neagoe, Mălin şi Drag, cumpărat de bunicul lor Drag Ţibă de la mai mulţi 85.
 Siliştiara (Selişte, Siliştiară, Siliştora) j. Romanai, sat <azi j. Olt>, în hotar cu Celeiul 321; moşneni din ~ se vînd lui Necula fost mare vist., 183, 190, 213, 277, 321; parte, fără rumâni a m-rii Bistriţa (în sec. XVIII) 213, 277.
 Silvestru, popă, martor pentru Sibiceu 123.
 Sim, rumân din Bălţaşii de Jos 109.
 Sima, Sema:
 Sima v. şi Dedul Simei şi Sava al lui Sima.
 Sima bătrînul din Călineşti, martor 109; v. şi Sima, jupan.
 Sima cămăraş, fiul lui Chero şi nepot lui Dumitracu căpitan şi al popii Dumitru, cu drepturi în Obedinul, Frăteşti, Stăneşti ş.a. 335.
 Sima din Piteşti, martor 276.
 — Sema din Racoviţă, martor 361.
 Sima jupan, cumpără parte cu vie în Scăiani 282, 283; v. şi Sima bătrînul din Călineşti.
 Sima (Sema, Siima) logofăt al doilea, soţul Elisaftei apoi al Mariei 198, 236, 344, 377; în pricină pentru Grozăveşti 208, 377; înfrăţit în Foleştii de Jos 88, 89, 198, 236, 344; cumpără şi rumâneşte în Ciineştii de Otăsău, Mănăileşti şi Zgîriaţi 2, 16, 17, 41, 68, 74, 159, 238; ispravnic în act domnesc 28, 35; învaţă 294, 304; jurător 87; martor 111, 323, 326, 350, 364, 365, 370; semnează greceşte 274, 278, 300, 310, 330, 349, 363, 366; eroare: mare logofăt 323.
 Sima postelnic din Jigălia, martor 242.
 Sima stolniceasa <soţia lui Stroe Buzescu>, nepoata Tomaiei a lui Dobromir mare ban, stăpînă în Voinigeşti 106; în pricină pentru Răsiپی 50.
 Sima vătaf, martor pentru Grădiştea şi Viriţi 108, 126.
 Siman v. Seman.
 Simca portar, fiul lui Filimon, martor în Bucureşti 111.
 Simedriu, rumân din slobozia Satul Nou 62.
 Simin, rumân din Purcăreni 209.
 Simion (Simeon), cnezi rumâniţi din: Laz 379; ~ din Nenciuleşti, se răscumpără; în pricină de rumânire 43.
 Simion din Şoimari, megiaş, martor 258.
 Simion, egumen al m-rii Sf. Gheorghe din Bucureşti, martor (menţ.) 119.
 Simion pitar, martor pentru Dobreşti 172, 207.
 Simion, rumân din Ioneşti, capătă zapis de judecire 60, 64.
 Simion <Movilă> (Simeon), domn al Ţării Româneşti <1601—1602> pustiiri, răutăţi, rumâni fugiţi sub 80, 137; ucide pe Udrea banul 235.
 Simpietru, megiaş, din Sărăţeni 266; martor, dă zapis de mărturie 152, 265.
 Simşa, rumân din Purcăreni 209.
 Simtion v. şi Mircea a lui Simtion.
 Simtion, popă, vinde răzoare pe ocina Bucureştilor (menţ.) 32.
 Sin, cumnat cu Micul din Budeni şi ginerele lui Mogoş, cu parte în Grădiştea din Vale (menţ.) 368.
 Sin din Brăneşti, aldămăşar 10.
 Sin, rumâni din: slobozia Satul Nou 62; ~ din Stăneşti 153.
 Sinagov v. Snagov, m-re.
 Sinan paşa, pustiirile sale în Ţara Românească invocate în pricini de rumânire (menţ.) 80, 135, 343; face palancă în Bucureşti 182.

- Sinca, popă, martor pentru Fefelei C.
- *Sinești j. Prahova, sat <lg. Cocorăștii Mislui>, rumâni, poslușnici dirvari ai m-rii Mislea, scutiți 33.
- Singureni, sat <j. Vlașca; azi j. Ilfov>, 181.
- Sintești v. Sintești, sat.
- *Sitișești, sat <lingă Zimbreașca j. Teleorman> 126.
- Siul v. Siiul, rîu.
- Simbotin, rumân din slobozia Satul Nou 62.
- Simbotin (Simboteni), sat <j. Argeș; azi j. Vilcea> 211, 313.
- Sintești, sat <Sintești or. București> 30.
- Sintești (Șintești), sat <Sintești j. Ialomița> 219, 259, 287, 291.
- Sîrbul, tatăl lui Pană post. din Pitești (menț.) 111.
- Slatina (Slatină), oraș, m-re și sate lingă ~ 65, 173—175, 319.
- Slav, Slavul:
— Slavul (Slavu), rumâni din: Clejani 244; ~ din Slănicul de Jos, cu parte (menț.) 276.
- Slav (Slavea), tatăl lui Marco din Vulpești (menț.) 228, 230.
- Slav, țigan boierești 254, 340.
- Slavița, soția lui Necula și nora lui Mihaiu din Popești, vinde parte în Fîstici 133.
- Slănic, pîrîu <afluent al Ialomiței>, sat pe ~ 78.
- Slănic j. Muscel și Pădureți, sat <azi j. Argeș> 48; în hotar cu Domnești, în pricină cu m-rea Argeș 293, 295; delnițe vindute de Albul lui Dumitru Dudescu al doilea vist. 254; ~ de Jos, săteni răscompărați de la Ivașco vornic rămîn unii judeci, alții rumâni lui Tudoran sluger; delnița boierească rămasă lui Gorgan spătar 48, 276.
- Slănicul Banului, pîrîu la Râzvad <or. Tîrgoviște> 130.
- Slătioare, sat <Slătioarele j. Ialomița; azi j. Ilfov> 225.
- Slăvilă, rumân din Bucșani, în pricină de rumânire 81.
- Slăvitești, sat <j. Vilcea> 68, 88.
- Slepnița v. Stîlpmiții, sat.
- Smilea, țigan boiereșc 70.
- Sminov, sat <lg. Grădiștea j. Vlașca; azi j. Ilfov> 125.
- *Smîrci, sat <probabil lg. Scăieni j. Săcuieni; azi j. Prahova>, smîrcenii cumpără locuri de casă în Crețești 332.
- Smîrdeșteju (Smîrdășești), sat <Viașu j. Mehedinți> 90, 342.
- Snagov (Sinagog, Sneagov, Intrarea în biserică), m-re <j. Ilfov>, așezămînt domnesc pentru neatîrnarea ei și alegerea egemenului; lavră mare 31; nastavnic, episcop 16, 41.
- Soare gramatic, scrie acte domnești 247, 279, 308, 309.
- Soare, moșteni rumâniți din: Negrași 252; ~ din Scărișoara 259.
- Soare, rumâni din: Cepturile 26; ~ din slobozia Satul Nou 62; ~ din Siliștioara, se vinde fără ocină 190.
- Soare sat v. Sore.
- Soare, țigan boiereșc 124.
- Socol din Cornățeni, din Râzvad v. Socol pah.
- Socol, fiul Neacșei și nepot lui Balea din Crăciunei, în pricină pentru Grădiștea și Vîrîți 108.
- Socol, megias rumânit cu părți în Studinița și Studina 350.
- Socol paharnic din Cornățeni, din Râzvad, fiul lui Drăghici vornic, familie 23, 130, 134; stăpîn în Bordușani, Gemenele, girla Clicișu ș.a. 24, 25, 130, 134, 334, 345; cu drept de cumpărare în Vărăști 278; martor 16, 41, 54, 278, 344, semnează 236.
- Socol, rumân cu delniță din Mușetești 187, 215.
- Sora, fiică de suflet a lui Dobre Felea, dăruită cu parte în Ogrăzeni 21.
- Sora, fiica Stăncăi și soția lui Stan, înzestrată în Zeletin 258.
- <Sora>, jupîneasă lui Udriște din Drăgoești, dăruiește țigancă 165.
- Sora, moștean rumânit din Ciuricești, în pricină de rumânire 70.
- Sora, sora lui Vlad Vintilă voievod v. Momceoaia.
- Sora, țigancă boierească 254.
- Sore, sat <probabil Valea Soarelui j. Romanați; azi j. Olt> 87.
- Sorea, aldămașar pentru Cepturile 10.
- Sorescul v. Dragomir Sorescul.
- Soroviță cel bătrîn, popă martor (menț.) 119.
- Sp..., martor în București 111.
- Spahiul, cneaz rumânit, fără ocină, din Sulari 371.
- Spahiul, rumâni din: Jupînești 378; ~ din Mușătești, cu delniță 215.
- Spăteni, sat <probabil Speteni j. Ialomița> 98.
- Spidea, cumpără părți în Cioroiși 248.
- Spirea logofăt, martor pentru Preotești 355.
- Spineni (Spineni), sat <j. Dolj> 307, 342, 379.
- Spira v. Ianiu Spira.
- Spira postelnic al doilea din casa domnească, ispravnic de jurători 80, 137.
- Spiridon logofăt din Bălaci, boier hotarnic 291.
- Spiridon logofăt din Roteni, împresoară loc în București și vinde m-rii Radu Vodă 105; martor 35, 54, 56, 227, 246.
- Stagazi v. Caloian Stagazi.
- Staiço, Staiçul:
Staiço ceaș, martor pentru Stoicești 240.

- Staicu clucer din Comani, boier hotarnic 126; martor 41, 153, 160, 232, 256, 259, 307; eroare: Stan 256.
- Staicu, cnezi rumâniți din Rusinești 34.
- Staicu din Brâniștar, martor 197.
- Staicul din Budiști, martor 331.
- Staicu din Cătun, tatăl Stanei (menț.) 356.
- Staicu din Comani v. Staicu clucer.
- Staicu din Crețești v. Staicu vornic.
- Staicu din Ohaba v. Staicu post.
- Staicu din Șintești v. Staicu vornic.
- Staicu (Stoica) din Vaideești, tatăl jupaniței Elina din Cîmpulung (menț.) 60, 64, 96.
- Staicu logofăt din Șintești v. Staicu vornic.
- Staicu megiaș din Studinița v. Stoica.
- Staicu paharnic <din Ruda>, fiul lui Theodosie log., slobozește rumâni din Cîinești 93, 95.
- Staicu (Staicu) postelnic din Ohaba, stăpîn al unui rumân din Borăscul 69, 73; martor 344; semnează 236.
- Staicu postelnic din Sintești v. Stoica.
- Staicu vornic din Șintești, din Crețești, so-crul lui Para log. (de visterie) 188; boier hotarnic, ispravnic 287, 291, 346; martor 113, 152, 187, 278, 326; semnează 188, 219, 257, 259; eroare: Ivașco vornic 346.
- Staicu al Bucuresei, cneaz rumânit din Ogrumi, pricini de rumânire 66.
- Stam, megiaș din Văleni 356.
- Stamate (Stamat, Stamati, Stamatia, Stamatie, Stămat, Stămatie) mare agă din Vardenița, fost mare portar, martor 41, 160, 174, 229, 232, 256, 305, 307, 308, 320, 336, 342, 371, semnează 173, 178, 183, 186, 189, 190, 193, 206, 213, 221, 290, 312, 335.
- Stan, Stanul:
- Stan ban din Mîiniști, tocmelnic 83.
- Stan ban din orașul de Floci, martor 263.
- Stan ban din Sore, jurător 87.
- Stan clucer din Comane v. Staicu clucer.
- Stan comis din Mihăești, boier hotarnic 126; martor 92, 122, 153.
- Stan, cumnatul lui Vișan, cu drepturi în Văcăreștii de Jos 362.
- Stan din Balomirești, martor 60.
- Stan din Balși, tocmelnic 83.
- Stan din Bălcești, martor (menț.) 331.
- Stan din Birci, aldămășar 85.
- Stan din Boteni, martor 302.
- Stan din Căine, aldămășar 47.
- Stan din Comiși, martor 124.
- Stan din Diiculești, copil din casa lui Preda banul Buzescu, dăruit cu parte în Mărgineni 322; probabil același: Stanoe din Deiculești, martor 28.
- Stan din Drăgănești, megiaș, tocmelnic 258.
- Stan din Frățilești, martor 152.
- Stan din Greci v. Stan post.
- Stan din Groșetu, martor pentru Țigănești 338; v. și Stan martor.
- Stan din Maxen, vinde parte 220, 222.
- Stan din Măgureni, megiaș martor 322.
- Stan din Mătăsești, fiul lui Aldimir, martor 356; v. și Stanciul din Mătăsești.
- Stan din Micești, martor 36.
- Stan din Mihăești v. Stan comis.
- Stan din Mîiniști v. Stan ban.
- Stan din orașul de Floci v. Stan ban.
- Stan din Orlandești, martor 54, 56.
- Stan din Pisculești, fiul lui Stanciul vătaf, martor 227.
- Stanu din Păcălești, logodit cu Sora înzes-trată în Zeletin 258.
- Stan din Poenița v. Stan log.
- Stan din Privoiani, fiul lui Șerbănel, megiaș hotarnic 233.
- Stan din Rădești, martor 140.
- Stan din Săseni, martor 53.
- Stan din Săvești v. Stan log.
- Stan din Sibiceu, tatăl lui Zîrnă și soț Neacșei Leroae, cu parte în Sibiceu (menț.) 118, 123, 127.
- Stan din Șoimari, megiaș tocmelnic 258.
- Stan din Țigănești v. Stan, vărul lui Nenciul.
- Stan, fiul lui Costandin Virtuete, în pricină de rumânire la Bucșani 135.
- Stan, fiul lui Duțu, martor la Răspopi 281.
- Stan, fiul Paraschivei, în pricină pentru Gră-diște și Virțiți 108.
- Stan, fratele lui Stan, vinde vie în Pociova-liște 85.
- Stan, fratele Voicăi, cu locuri în Țigănești (menț.) 231.
- Stan logofăt din Poenița, în pricină pentru parte în Dobroești 172, 207; martor, sem-nează 36.
- Stan, logofăt din Săvești, cel bătrîn, unchiul lui Stan log. 40, 95, 110, 124; martor 130, 134; scrie acte domnești 23, 59, 65, 70, 72, 76, 130, 134.
- Stan logofăt din Săvești, nepotul bătrînului Stan log., martor 345; scrie acte domnești 40, 61, 62, 95, 110, 119, 124.
- Stan logofăt, fiul lui Gherghel log., <casa> lui în București 161.
- Stan, martor pentru Copăcioasa 67.
- Stan, martor pentru Țigănești 251, 339; v. și Stan văr cu Nenciul și Stan din Groșetú.
- Stan mazil din Potlogi, vinde parte în Gos-tavățu, semnează 242.
- Stan, moșneni din: Ciulnița, în pricină de rumânire 42; ~ din Clinceni 234; ~ din Maccin, vinde parte 180; ~ din Slănicul de Jos, fost rumân 48, 276; ~ din Zori-lești 175.
- Stan, moșneni rumâniți din: Băldăluu (Arși-Întorsura) 286, 307; ~ din Brâniștari-iertat de rumânie 125, 197; ~ din Caraula 342; ~ din Ciuricești, în pricină de rumâ-

- nire 70; ~ din Comanca 193, 206; ~ din Devesel 310; ~ din Gostavățu 34; ~ din Laz 379; ~ din Negrași 252; ~ din Nucet 34; ~ din Ogrumi, în pricină de rumânire 66; ~ din Rusinești 34; ~ din Scărișoara 34; ~ din Siliștioara 190, 213, 277; ~ din Studina de Jos 186, 229; ~ din Studinița, vinde părți din Studinița și Frâsinet, rămase ale sale după rumânire 349; ~ din Sulari, fără ocină 371; ~ din Tincăbești, în pricini de rumânire 82; ~ din Zorilești 173.
- Stan** (~ cel roșu), negustori, martori 254; ~ în București 111; ~ pentru Văcăreștii de Jos 362.
- Stan** nepotul bătrînului Stan log. din Săvești v. Stan log.
- Stan**, nepotul lui Stanciul din Scoarța, moștenește parte cu vie 67.
- Stan** paharnic, cumnatul lui Dragomir al lui Scurtul, stăpîn în Futești, dăruiește m-rii Argeș (menț.) 284, 309.
- Stan**, popă, cneaz rumănit din Tincăbești, pricină de rumânire 82.
- Stan**, popă din București, fratele popii Neagul, cu loc de casă și prăvălii (menț.) 132.
- Stan**, popă din Cacova de Jos, familie; cumpără părți 122.
- Stan**, popă din Erghevița (menț.) 218.
- Stan**, popă din Tirgșor, scrie zăpis 282.
- Stan**, popi, martori din Clocotici 361; ~ din Mărăcinienii de Sus 53; ~ din OGREZENI 21; ~ din Săseni 53.
- Stan**, popă, tatăl lui Radul megiaș jurător pentru Sibiceu (menț.) 127.
- Stan** postelnic, boier hotarnic la Sărățeni 346; v. și Stan din Mătășești.
- Stan** postelnic din Greci, martor, semnează 153.
- Stan**, rumâni din: Arși (Băldăliu) 286; ~ din Bălteni, fugit, în pricină de rumânire 80, 137; ~ din Bușani, pricină de rumânire 81; ~ din Cacaletși 178; ~ din Căldărești 102; ~ din Găvănești 317; ~ din Jupînești 378; ~ din Priseaca, pricină de rumânire 70; ~ din Prislop 63; ~ din Purcăreni 209; ~ din slobozia Satul Nou 62; ~ din Siliștioara, se vinde fără ocină 190; ~ din Vărăști 278; vindut lui Trufanda fost mare vistier 34.
- Stan** scrie act domnesc v. Stan log.
- Stan**, tatăl lui Nistor judec rumănit din Sulari (menț.) 371.
- Stan** tatăl lui Zirnă v. Stan din Sibiceu.
- Stan**, tatăl popii Dragomir, mutat din Poeni în Fieni 117.
- Stan**, țigani 3, 23, 70, 133, 165.
- Stan**, vărul lui Nenciul și unchiul lui Necula Grama log., cu părți în Țigănești 231, 233, 275; v. și Stan, martor.
- Stan**, vărul popii Ureche, cumpără ocină în Bătiești (menț.) 216.
- Stan**, vinde ogor în Bătiești 216.
- Stan**, vinde parte în Aldești (menț.) 185.
- Stan**, vinde parte în Popești 133.
- Stan** al Dumei (~ Dume), cneaz rumănit din Băldăliu 256, 307.
- Stan** al lui Moțoi, cneaz rumănit din Caraula 342.
- Stan** al lui Șerbu, rumân din Purcăreni 209, 210.
- Stan** Babocel din Vlădești, martor 237.
- Stan** Bărboi, cneaz rumănit din Băsești, în pricină de rumânire 70.
- Stan** Bărcoci (Stoica ~) din Grădiște, martor 219, 367, 368.
- Stanul Brădițanol, megiaș din Pătirlage, întocmește 94.
- Stan** Buurălul, martor pentru Răspopi 281.
- Stan** Căcotă, rumân din Stîngăcea 348.
- Stan** Căpăfină, rumân din Purcăreni 209, 210.
- Stan** Chișca, martor pentru Fefelei și Scurteasca A, C.
- Stan** Ciuică, țigan 124.
- Stan** Cremeniariul, cumpără și vinde părți în Bucovăț (menț.) 70.
- Stan** Dălbănescul, tatăl lui Necula și Marco, vinde parte în Orlăndești (menț.) 54, 56.
- Stan** Dihon e, cneaz rumănit din Caraula 342.
- Stan** Dragomanul, cumpără parte în Flămînda 136.
- Stan** Epure, cneaz rumănit din Caraula 342.
- Stan** Flocean, cupeț, martor în București 146.
- Stan** Fundulescu, moșnean rumănit din Băldăliu (Întorsura) 256.
- Stan** Găbeace (~ Găbeacea, ~ Găbeci), rumân din Foleștii de Jos 198, 236, 344.
- Stan** Gogă din Fundeni, martor 202.
- Stan** Gomoiu, vinde falce în Danu 84.
- Stan** Grămadă, rumân din Vărăști 278.
- Stan** Hortilie, megiaș tocmelnic pentru Sibiceu 94.
- Stan** Inimă, moșnean rumănit din Băldăliu (Întorsura) 256.
- Stan** Macuca din Bumbești, martor 361.
- Stan** Mastea din Tocsobeni, martor 237.
- Stan** Mecica, cneaz rumănit din Caraula 342.
- Stan** Mehedițu, cneaz din Caraula 247.
- Stan** Mocănel, rumân din Purcăreni 209.
- Stan** Palcescul, moștean rumănit din Piersica, se răscumpără 110.
- Stan** Pecena, martor 119.
- Stan** Pipera, moșnean rumănit din Arși 286.
- Stan** Popescul, martor pentru Ciinești de Otăsău 159.
- Stan** Prihode, cneaz rumănit din Caraula 342.
- Stan** Pulăroșie, cneaz rumănit din Caraula 342.
- Stan** Réle, martor pentru Sămara 255.
- Stan** Rob, rumân din Vărăști 278.
- Stan** Robul, cneaz rumănit din Gostavățu 34.

- Stan Robul din Golești, martor 48.**
Stan Robul, moștean rumânit din Piersica, se răscumpără 110.
Stan Schirlet, moștean din Clinceni 234.
Stan Stelii, tatăl lui Marin cu parte în Mătești 177.
Stan Șoșec din Gonțați, vinde vie în dealul Scăianilor (menț.) 283.
Stan Țițea, megiaș rumânit din Laz 379.
Stan Zapsi, martor în București 112.
Stana, fiica lui Staico, vinde parte în Cătun 356.
Stana, jupanița lui Anghelachi portar, mama lui Iorgachi, vinde Glina (menț.) 119.
Stana, jupanița (fintia) lui Badea pah., fami lie (menț.) 108.
Stana, jupanița lui Dumitru vornic din Mogoșești, slobozește rumâni din Brăniștari 4, 197.
Stana, jupanița lui Vladul post., ia satele Albești, Idomirești, Dobroți ș. a. de la m-rea Argeș (menț.) 295.
Stana, jupaniță, mama Chirei și bunica Calei soția lui Tanasie pah. din Bărbătești (menț.) 383.
Stana, sora Mușei, în pricină pentru partea rămasă de la sora ei 260.
Stana, soția lui Radul al Dimii, partea ei de zestre în Vizurești 55.
Stana, soția lui Tudor și fiica Vladei din Ghimpați, vinde parte cu moară 55.
Stana spătăreasa <din Brîncoveni>, jupanița lui Gorgan spătar, familie; stăpînă în Golești și Slănicul de Jos 276, 354.
Stana, țigănci boierești 13, 23, 201, 356.
Stana Oncioae, mama lui Silion, Mihail și Neagul, vinde vie cu loc în Scurtești 254.
Stanca, fiica lui Miinea și soția lui Stanciul Voico, cu parte în Cîneștii de Otăsău 159.
Stanca, jupaniță, dăruiește m-rii Jitianu satele Degerați, Cacovți și Stilpnița, familie (menț.) 90. 119.
Stanca, jupanița lui Lepădat log., cumpără în Orlăndești 56.
Stanca, jupanița lui Săpățeanul, vinde țigancă 317.
Stanca, mama Sorei, inzestreză pe fiica sa cu parte în Zeletin 258.
Stanca, nepoata lui Hrizan post., dăruită în Grădiștea de Sus 167.
Stanca, țiganca boierească 165.
Stanca vorniceasa, jupanița lui Vintilă fost mare vornic, mama lui Negoită post. și a Mariei, dăruiește țigancă 98.
<Stanca vorniceasa>, mama lui Matei mare agă <Matei Basarab>, vinde satul Odo-bești (menț.) 45.
Stanciul, Stangiul:
Stanciul v. și Micul Stanciul.
- Stanciul (Stanciu) armaș, armaș al doilea din Sălătruc, martor 156, 164, 187, 229, 236, 344, 364, 365, 370; semnează 188, 363, 366; eroare „mare” armaș 364.**
Stanciul dărăban din Țirgoviște, fiul lui Ștefadan, martor 54, 56.
Stanciul diacon din clirosul domnesc din București, scutit 261; martor în cartea județului 132; martor 146.
Stanciul din Arcești v. Stanciul log.
Stanciul din Baia, fratele lui Pătru, vinde țigani 317.
Stanciul din Bojorani v. Stanciul log.
Stanciul din Cepari v. Stanciul log.
Stanciul din Calinești, martor 141.
Stanciul din Chițești, jurător 231.
Stanciul din Cilcești v. Stanciul Cîlcescul.
Stanciul din Cîrstienești v. Stanciul log.
Stanciul din Cocorăști v. Stanciul post.
Stanciul din Costești, fiul lui Barbul și al Comanei, cu părți în Costești și Gârdești; în pricină de rumânire cu Conda mare armaș 369.
Stanciul din Dilga v. Stanciul post.
Stanciul din Davidești v. Stanciul log.
Stanciul din Fedeleşoi, fiul lui Radul post., din Șuici, vinde lui Martin din Titești și-l înfrățește 104, 170.
Stanciul din Fundeni v. Stanciul log.
Stanciul din Gănești, martor 28.
Stanciul din Giulești, martor 28.
Stanciul din Izbiceni, martor 315.
Stanciul (Stanciu) din Maxen, martor 220, 222.
Stanciul din Mătăsești, fiul lui Aldimir, boier hotarnic 266; v. și Stan din Mătăsești.
Stanciul din Olănești v. Stanciul Olănescul.
Stanciul din Pade v. Stanciul post.
Stanciul din Răzvad, martor 78.
Stanciul din Sălătruc v. Stanciul armaș și Stanciul vornic.
Stanciul din Scaorța, lasă partea lui nepotului său Stan (menț.) 67.
Stanciul din Sibiceu v. Stanciul Borcei și Stanciul Radului.
Stanciul din Vulpești, martor 228, 230.
Stanciul, fiul lui Barbul din Turdești, vinde ocină în Aldești 185.
Stanciul, fiul lui Cîrstea log. din Uești, în pricină pentru Drăgoești, Ciofringeni ș.a. 313.
Stanciul, fiul lui Luca din Nucet, vinde rumâni 34.
Stanciul, fiul lui Pătru Grăunță, în pricină pentru Ștefănești (menț.) 100.
Stanciul fiul lui Radul post. v. Stanciul din Fedeleşoi.
Stanciul, frate lui Șerban log., vinde parte în Stoenești 181.
Stanciul gramatic de la pivnița domnească, martor pentru Văcăreștii de Sus 362.

- Stanciul grămătic din Fierăști, martor 230.
- Stanciul jupan, martor pentru București 107.
- Stanciul logofeți v. Stanciul Cilcescul și Stanciul Olănescul.
- Stanciul logofăt, delnița lui la Cotești (menț.) 156, 164.
- Stanciul logofăt din Arcești, jurător 26.
- Stanciul logofăt din Bojorani, ginerele lui Lumotă, stăpîn de părți și țigani 237.
- Stanciul logofăt din Cepari, boier tocmelnic 313.
- Stanciul logofăt din Cîrstienești, soțul Mariei <și ginere lui Seman județul> 254; impresoară loc în București 105; jurător 30, 80, 287, 291; martor 254, B.
- Stanciul logofăt din Davidești, boier hotarnic 359.
- Stanciul (Stanciu) logofăt din Fundeni, întărit peste ogoare și răzoare în București 32; jurător 80, 287, 291; scrie zăpis 291, 320, 343.
- Stanciul logofeți, scriu zăpise 93, 160, 186, 189, 190, 193, 213, 229, 343.
- Stanciul, martor la rumânire în Cînești 238.
- Stanciul, martor la vînzare în Birca 273.
- Stanciul, martor pentru Sibiceu 123.
- Stanciul, martor pentru Titești 170.
- Stanciul, megiăș din Stăncești, ține parte de „moș“ 201.
- Stanciul, megiăș jurător din Văleni 80.
- Stanciul, megiăș jurător din Zmulta 80.
- Stanciul, meșter, cumpără loc de casă în București (menț.) 112.
- Stanciul, moșnean din Risipiți, în pricină de rumânire 50.
- Stanciul, moșnean din Ștefănești, vinde parte cu vecini (menț.) 100.
- Stanciul, moșneni rumâniți din: Băldăului (Întorsura) 256; ~ din Bucșanii de Jos, în pricină de rumânire 30; ~ din Caraula 342; ~ din Ciulnița, în pricină de rumânire 42; ~ din Ciuricești, în pricină de rumânire 70 ~ din Devesel 274; ~ din Gostavățul 34; ~ din Laz 379; ~ din Polovine 300; ~ din Rusinești 34; ~ din Siliștioara 213; ~ din Sulari 371; ~ din Vulpești și Tomșani 149.
- Stanciul negustor, martor în București 35.
- Stanciul pîrcălab din Criva, martor 276.
- Stanciul pîrcălab din Drăg..., cu stînjeni în ocina Scurtească (menț. ulterioară) A.
- Stanciul pîrcălab, vinde rumâni în Prislop (menț.) 63.
- Stanciul, popă din Cacova, martor 122.
- Stanciul, popă la biserica Deozi, martor pentru Stoicești 240.
- Stanciul postelnic din București (al Elinii), martor în cartea județului 132.
- Stanciul postelnic din Cocorăști, jurător 80, martor 74.
- Stanciul postelnic din Pade (~ din Dilga), tatăl lui Pătrașco 279, 371, 379; vinde siliștea Hamzăești 279; boier hotarnic tocmelnic 87, 176; martor 16, 17, 41, 371, 379.
- Stanciul postelnic <din Pîrșiani>, fiul lui Hamza banul și fratele lui Calotă post., în pricină pentru Polovragi, face schimb de țigani 337, 340.
- Stanciul, rumâni din: Arși (Băldăului), încearcă să se rejudecească 286; ~ din Bucșanii de Jos 37; ~ din Căldărești 102; ~ din Mușetești, cu delnița 187, 215; ~ din Purcăreni 209, 210; ~ din Răzvadu de Jos 130; ~ din slobozia Satul Nou 62.
- Stanciul scrie zăpise v. Stanciul logofeți.
- Stanciul, tatăl lui Ion cel schiop cu parte în Voineasa (menț.) 211.
- Stanciul, țigani boierești 23, 70.
- Stanciul vătăf, tatăl lui Stan din Pisculești (menț.) 227.
- Stanciul, vinde funie cu vad de moară la Aldești (menț.) 185.
- Stanciul, vinde funie în Cioroiași 248.
- Stanciul, vinde ocină cu vie în Jugureni 246.
- Stanciul vinde pîrlog de vie la Birca v. Dan-ciul.
- Stanciul al Elinii v. Stanciul post. din București.
- Stanciul al Mocăi, tatăl lui Mihăilă martor pentru Bojorani (menț.) 237.
- Stanciul Baloescul din Jigoreni, martor 234.
- Stanciul Bălțatul, martor pentru Cînești de Otăsău 159, 238.
- Stanciu Bîră, vinde vie și locuri la Țigănești 250, 340.
- Stanciul Borcei (Stanciul) din Sibiceu, megiăș jurător 118, 123, 127.
- Stanciul Breghidi, rumân din Căldărești 102.
- Stanciul Buzianul, cneaz rumânit din Caraula 342.
- Stanciul Cernescul, martor pentru Cioroiași 248.
- Stanciul Cilcescul (Stanciul, ~ Clăcescul) logofăt din Cilcești, în pricină pentru o țigancă 347; martor 172, 207.
- Stangiul Cruceșatul (Crucișat), martor la rumânire în Cînești 238.
- Stanciul Fulga, megiăș rumânit din Laz 379.
- Stanciul Ghelei din Sibiceu, megiăș tocmelnic 94; martor 123.
- Stanciul Lereî, megiăș tocmelnic la Sibiceu 94.
- Stanciul Logăi din Bojorani, martor 237.
- Stanciul lu Baloî din Brăgărești, vinde parte cu vie în Bălțați 141.
- Stanciul lui Ștefadan v. Stanciul dărăban.
- Stanciul Mogoășul, cneaz rumânit din Caraula 342.
- Stanciul Olănescul (Stanciul) logofăt din Olănești, scrie zăpise 178, 183, 206, 221.
- Stanciul Pănilă, moșnean rumânit din Băldăului (Întorsura de Jos) 256, 307.

- Stanciul Poroboc (Stanciul), rumân din Benaști, încearcă să se judecească 331.
- Stanciul Radului (Stanceol) din Sibiceu, megiăș, tocmelnic 94; martor 123.
- Stanciul Răul, martor la rumânire în Ciinești 238.
- Stanciul Robul, se închină rumân m-rii Cernica 328.
- Stanciul Scobală din Jigoreni, martor 234.
- Stanciul Vintul (Stanciul, ~ Vinăt, ~ Vinătul), cneaz rumânit din Ciinești, slobozit fără ocină 194, 195; în pricină de rumânire 166.
- Stanciul Voicăi (~ Voichii), megiăș din Sărățeni, martor 75, 263, 266.
- Stanciul Voico din Ciineștii de Otăsău, familie (menț.) 159.
- Stanciul Zane, rumân din slobozia Satul Nou 62.
- Stancul din Zăvoi, martor 302.
- Stancul logofăt, scrie acte domnești 120, 216.
- Stancul, moșneni rumâniți din: Mogoșești, slobozit după moartea stăpînului 4; ~ din Scărișoara 370; ~ din Sulari 371.
- Stancul popă, moștean rumânit din Ciuricești, în pricină de rumânire 70.
- Stancul, rumâni din: Brețculești, încearcă să se judecească 235; ~ din Bucșani, în pricină de rumânire 81; ~ din slobozia Satul Nou 62.
- Stangiul v. Stanciul.
- Stanislav v. Stănilav.
- Stance v. Stan din Diiculești.
- Staré Stîngăcea v. Stîngăceaoa, sat.
- State v. și Eustatie.
- State (Stati), cojocar din București, dobîndește satul Putineiu pentru niște cojoace vindute unor boieri 232, 316.
- State pîrcălab, martor la vînzare în București 35.
- Stavăr, fratele lui Tudor, vinde parte cu vie în Flocoșani 271.
- Stăit v. Stroe al lui Stăit.
- Stălpnița, Stălpuniți v. Stîlpniții, sat.
- Stănăgiu, megiăș rumânit din Laz 379.
- Stăncești j. Prahova, sat 54, 56, 253, 267, 295; „moș” cu vad de moară ținut de megiăși; părți de „moș” cu rumâni cumpărate de Parepa post. 201; probabil același: 373.
- Stăncioiu, martor pentru Bălțații de Jos 109.
- Stănești (Uspenia), m-re <j. Vilcea>, în pricină cu rumânii săi din Arși (Băldăului); egumeni 286.
- Stănești, sat <j. Gorj>, partea lui Dumitrașco căpitan dobîndită de Conda mare armaș 335.
- *Stănești, sat <probabil lg. Valea Colceagului j. Ilfov> 217.
- *Stănești, sat <lg. Mărginenii de Jos j. Prahova> 54, 56.
- Stănești, sat <probabil Stoenesti j. Romanai; azi j. Olt>, parte cu rumâni vindută de Stroe post. lui Vladul vist; menț. ulterioară pe verso doc.: Stoenestie 153.
- Stănești j. Vilcea, sat, părți cu rumâni vindute de Paisia monahia lui Ianu vist. și fratelui său Ghione 333.
- Stănilă, sat <j. Buzău> 94.
- Stănilă v. Coman al lui Stănilă.
- Stănilă bătrînul din Răspopi, dă carte de mărturie 281.
- Stănilă din Cacova de Sus, martor 122.
- Stănilă, judeci rumâniți din: Caraula 342; ~ din Sulari 371.
- Stănilă, megiăș <jurător> pentru Folești, semnează 382; probabil același: martor la rumânire în Ciinești 238.
- Stănilă, monah din Cacova de Sus 122.
- Stănilă, rumâni din: Foleștii de Jos 198, 236, 344; ~ din Prislop 63.
- Stănilă, schimbă părți în Cacova de Jos 122.
- Stănilă, sluger, cumpără și rumânește în Arși (Băldăului); dăruiește apoi m-rii Stănești (menț.) 286.
- Stănimir, ginerele lui Dobre Felea, dăruit cu părți în Ogzeeni 21.
- Stănimir logofăt, scrie zapis 375.
- Stănimir, moșteni rumâniți din: Brăniștari, iertat de rumânie 197; ~ din Ciulnița, se răscumpără 42; ~ din Ciuricești, în pricină de rumânire 70.
- Stănimir, rumân din Bălteni, fugit; în pricină de rumânire 80.
- Stănislav, Stanislav, Stănislav:
— Stănislavu din Brăgărești, martor 141.
— Stanislav din Măgureni, megiăș, martor 322.
- Stănislav (Stănislav), martor pentru Cioroiași 248.
- Stănislav, moșneni rumâniți din: Băldăului și Întorsura de Jos 256, 307; ~ din Comanca 193, 206; ~ din Ogrumi, în pricină de rumânire 66; ~ din Rusinești 34.
- Stănislav, rumân din slobozia Satul Nou 62.
- Stănislav Boldea (Boldea), moșnean rumânit din Întorsura și Băldăului Buiei 256, 307.
- Stănislav Lătiul, vinde parte cu vie și livezi în Grădiștea de Jos 113, 147.
- Stănciu, tatăl lui Stoian cneaz din Zorilești (menț.) 175.
- *Stejarul, sat <lg. Perișorul j. Mehedinți; azi j. Dolj>, în hotar cu Băldăului și Întorsura 256, 307.
- Stejarul v. Gîrla Stejarului.
- Stelea v. Stan Stelii.
- Stelea, moșnean rumânit din Arși (menț.) 286.
- Stepan din Rusănești, vinde parte cu vie în Flocoșani 272.

- Stepan logofăt din Țigănești, jurător 80, 287, 291; martor 243, 285.
- Stepan logofăt <din Uești, vărul doamnei Despina>, soțul Paraschivei, familie; stăpin în Ciofringeni, Drăgoești ș. a. 313.
- Stepan, moșneni rumâniți din: Laz 379; ~ din Rusinești 34; ~ din Studina de Jos 229.
- Stepan, nepotul lui Iane, vinde loc de casă în București 35.
- Steriia, cneaz rumânit din Întorsura și Băldăului Buiei 307.
- Sticleanul (Sticlea, Sticleanu), baltă la Vărăști și *Gurguiați <Chirnoși j. Ilfov; azi j. Ialomița> 59, 76; a m-rii Viforita, scutită de vamă 179.
- Stignița v. Stîlpiții, sat.
- Stiriano (Stirian, Stiriian) fost mare vistier, familie (menț.) 185; dăruit de domn, în pricină pentru satul Cucui și mori 214, 306; ispravnic în act domnesc 185.
- Stîlpiții (Slepnița, Stîlplenița, Stălpuniți, Stulpnița, Stupniții), sat <probabil Stignița j. Mehedinți>, lăsat de jupanita Stanca m-rii Jitianu, reluat de fiii lui Badea log. din Balaci 90, 92, 120.
- Stîngăceaoa din Dos, Staré Stîngăcea, sat < j. Mehedinți>, parte cu rumâni vîndută de Mihai clucer și Dumitrașco post. lui Preda vornic 348.
- Stîngăcescul, țigan (menț.) 3.
- Stoe v. Nica a lui Stoe.
- Stoeca v. Stoica.
- Stoenești, Stoinește:
- Stoinește v. și Stănești, sat j. Olt.
- Stoenești, sat <j. Argeș; azi j. Vilcea> 164, 211.
- *Stoenești, sat <probabil lângă Călțuna j. Buzău>, întărit cu rumâni lui Antonie cămăraș 102.
- Stoenești, sat <j. Prahova> 271.
- Stoenești j. Vlașca, sat <azi j. Ilfov>, partea lui Șerban log. și a lui Radu din Singureni cumpărată de Voico log. 181.
- Stoia v. Opriș al Stoei.
- Stoia din Brătești v. Stoian.
- Stoia, fiul lui Manole cneaz rumânit din Rusinești 34.
- Stoia, martor la vînzarea unui țigan 119.
- Stoia, rumân din Purcăreni 208.
- Stoia, vinde parte cu rumâni în Priseaca 70.
- Stoian (Stoia) din Brătești, martor 54, 56.
- Stoian din Cîrlogani, megiaș martor 322.
- Stoian din Maxen, martor 220, 222.
- Stoian din Urlători, martor 53.
- Stoian, meșter, rumân din slobozia Satul Nou 62.
- Stoian, moșnean din Zorilești 175.
- Stoian, moșneni rumâniți din: Ciuricești, în pricină de rumânire 70; ~ din Laz 379; ~ din Rusinești 34; ~ din Vlădila 300.
- Stoian, moșul lui Dobre Felea, cu funie în Ogrezeni (menț.) 21.
- Stoian, rumâni din: Bălteni, fugiți, în pricină de rumânire 80, 137; ~ din slobozia Satul Nou 62; ~ din Vărăști 278.
- Stoian, vinde parte cu vie și livezi în Grădiștea de Jos (menț.) 113, 147.
- Stoian Pîrîș (~ Periş), moșnean rumânit din Băldăului și Întorsura de Jos 256, 307.
- Stoica, Stoeca:
- Stoica, alege parte la Stoicești 240.
- Stoica bigrariul, tatăl lui Ionașco din București și bunicul Elinei (menț.) 11.
- Stoica cel bătrîn, moștean rumânit din Mogoșești, slobozit după moartea stăpinului 4; martor 197, 219.
- Stoica, dă parte în Sălătruc pentru sărăcustă 122.
- Stoica din Băbeni, martor 53.
- Stoica din Bădeni v. Stoica vornic.
- Stoica din Bărbătești v. Stoica post.
- Stoica din Brăgărești v. Stoica pîrcălab.
- Stoica din Brătiani v. Stoica log.
- Stoica din Dragomirești v. Stoica pah.
- Stoica din Drăgoești, martor 372.
- Stoica din Farcaș, popă, fost mare logofăt, familie (menț.) 259, 290, 369; încearcă să rumânească sătean 369.
- Stoica din Fefelei, se mută cu invoială pe moșia boierească C.
- Stoica din Lazuri v. Stoica post.
- Stoica din Mogoșești moștean rumânit, slobozit după moartea stăpinului 4; martor 125.
- Stoica din Mori, martor, scrie zăpis 362.
- Stoica din Olănești v. Stoica log.
- Stoica din Opătești (?), dobîndește parte în Voinițești pentru slujbă (menț.) 1.
- Stoica din Pătîrlage, megiaș tocmelnic 94.
- Stoica din Sibiceu, megiaș tocmelnic 94.
- Stoica din Sintești v. Stoica post.
- Stoica din Timna v. Stoica log.
- Stoica din Zărnești v. Stoica pah.
- Stoica, femeia lui Oprea dirigător din Lupoiaia, slobozește rumân din Negoești 325.
- Stoica, fiul Ioanei monahia cu părți în Predești ș. a. (menț.) 122.
- Stoica, fiul lui Anghel log. din Băncești, vinde moară din Buzău 196.
- Stoica fiul lui Pîrvul v. Stoica post. din Lazuri.
- Stoica, fiul lui Stan negustorul, martor în București 111.
- Stoica, fratele lui Stan Flocean, martor în București 146.
- Stoica fratele lui Tanasie din Bărbătești v. Stoica post. din Bărbătești.
- Stoica, fratele Voicăi, cu locuri în Țigănești (menț.) 231.
- Stoica, jupin, martor pentru Crețulești 375.
- Stoica logofăt, v. Stoica Tărăceanul.

- Stoica logofăt din Brătiani, martor 252, 254.
 Stoica logofăt din Farcaș v. Stoica din Farcaș.
 Stoica logofăt din Olănești, martor pentru Foleștii de Jos 344, semnează 236.
 Stoica logofăt din Timna, tatăl lui Drăghici (menț.) 317.
 Stoica logofăt, fiul popii Ureche, întărit în Bătiești 216.
 Stoica logofăt, martor pentru Foleștii de Jos 344, semnează 236.
 — Stoeca, martor la vânzare în Stroiești 360.
 Stoica, moșnean din Slănicul de Jos, fost rumân 48, 276.
 Stoica, moșneni rumâniți din: Apele Vii 290; ~ din Arși (Băldăluu) 286; ~ Brăniștari, iertat de rumânie 197; ~ din Ciuricești, în pricină de rumânire 70; ~ din Cînești 238; ~ din Cînești, slobozit fără ocină 194; ~ din Comanca 193; ~ din Devesel 274; ~ din Gostavățu 34; ~ din Gureni, se rejudecește 144; ~ din Mogoșești, slobozit după moartea stăpînului 4; ~ din Nenciulești, se răscumpără, în pricină de rumânire 43; ~ din Polovine 189, 300; ~ din Răuzești 252; ~ din Rusinești 34; ~ din Scărișoara 259, 370; ~ din Studinița, Frășinet și Studina 229, 350, 363; ~ din Sulari 371; ~ din Vlădila 300.
 Stoica, ocina lui la <Sibiceu?> (menț.) 94.
 Stoica paharnic din Dragomirești, cel Orb, <fiul lui Vilcul clucer din Loloești>, jurător 80; martor 271.
 Stoica paharnic din Zărnești, martor semnează 215.
 Stoica pircălab din Brăgărești, martor 141.
 Stoica popă din Cotești, martor semnează; scrie zăpis 384.
 Stoica popă din Farcaș v. Stoica din Farcaș.
 Stoica popă din Păușești 89; martor 159, 238.
 Stoica popă, moștean rumânit din Grădiștea de Jos, slobozit după moartea stăpînului 4.
 Stoica popă, soțul Tudorei, cu parte și vii în Fefelei 324.
 Stoica popă, tatăl popii Fătul, martor pentru Popești 376.
 Stoica postelnic din Bărbătești, fratele lui Tănăsie post., martor 97, 99, 167; semnează 383.
 Stoica postelnic din Lazuri, fiul lui Pîrvul log., familie; stăpin în Gemele 334; semnează 345.
 Stoica postelnic din Sintești <Staico, fiul lui Staico vornic>, jurător 30.
 Stoica postelnic, jurător pentru Borăscu 69, 73.
 Stoica postelnic, martor pentru Berciugov v.
 Stoica postelnic din Bărbătești.
 Stoica, primește ocină în Chiojd 258.
 Stoica, rumâni din: Arși (Băldăluu), încearcă să se judecească 286; ~ din Crușov 268; ~ din Foleștii de Jos 198, 236, 344; ~ din Găvănești 317; ~ din Prislop 63; ~ din Purcăreni 209, 210; ~ din slobozia Satul Nou 62; ~ din Siliștioara, fără ocină 190; ~ din Stăncești 201.
 Stoica spătar, fiul lui Dumitru mare vornic, întărit în Cepturile 26.
 Stoica stegar, cumpără pîrlog de vie la Bîrca 273.
 Stoica șetrar, martor la București 112.
 Stoica tatăl jupanitei Elina din Cimpulung v. Staico din Vaideești.
 Stoica, tatăl Voicăi, și bunicul Elinei din Cimpulung (menț.) 60.
 — Stoeca, trîmbicerul, martor în cartea județului din București 184.
 Stoica, vinde delnițe cu rumâni în Gemele și Pietrariul 157.
 Stoica, vinde țigan 181.
 Stoica (Stoichiță) vistier mare <Rîioșanul>, dăruit de Mihai Viteazul cu satul Borăști (menț.) 130; fost răbojar în j. Ialomița, rumânește satele Piersica, Mierlari, Posmagul ș. a., aruncîndu-le năpăști de biruri 110; stăpin în Bilta și Gureni 143, 144; viclean, satele sale confiscate pentru datorie 110, 129, 143, 144; martor 30,37.
 Stoica vornic din Bădeni, boier tocmelnic 196.
 Stoica al Barbuloi din Tîrgoviște, martor 332.
 Stoica al Bunei, martor la vânzare în Săseni 53.
 Stoica al lui Boja din Vilturești, vinde ogor în Bătiești 216.
 Stoica a lui Dragotă (Stoica), moștean din Bilta, fost rumân, se răscumpără 143.
 Stoica Bărcoci v. Stan Bărcoci.
 Stoica Boteanul <din Mogoșani>, boier hotarnic la Ștefănești 359.
 Stoica Brînză, schimbă răzor de vie în Seoăș 15.
 Stoica Budescul din Voinigești, bunicul lui Ivan (menț.) 1.
 Stoica Efrim din Bumbăști, martor 361.
 Stoica Gaidar, tatăl unui rumân din Foleștii de Jos (menț.) 198.
 Stoica Genuneanul, rumân din Foleștii de Jos 236, 344; fugit 198.
 Stoica Minciună, cneaz rumânit din Caraula 342.
 Stoica Mocșăi, tatăl lui Radul din Bojorani (menț.) 237.
 Stoica Orbul, partea lui în Grădiștea de Jos (menț.) 113.
 Stoica Prăvălescul, vinde loc la Dosul lui Bota în Cacova 122.
 Stoica Robul, se închină rumân m-rii Cernica 328.

- Stoica Scundilă** din Bumbuești, martor 362.
- Stoica Tăpșan**, judec din Slănicul de Jos 48.
- Stoica Tărăceanul** (Stoica) logofăt, soțul Neacșei, stăpîn în Tărbăceni 243, 285; jurător 43.
- Stoica Tunsul**, vinde parte cu vie și livezi în Grădiștea de Jos (menț.) 147.
- Stoica Țistu** (Țăst), martor pentru Fefelei A.
- Stoica Zopei** din Pereni, tatăl lui Pătru Borcan rumân (menț.) 79.
- Stoican** din Sibiceu, megiaș tocmelnic 94.
- Stoicea**, fiul lui Birzea, cneaz rumănit din Rusinești 34.
- ***Stoicește**, sat <probabil Ig. Chiroiu j. Ilfov>, funii dăruite de Silion călugăr nepoților săi Neagul și Albul 240.
- Stoichiță** din Studina, martor 315.
- Stoichiță** vistier v. **Stoica**.
- Stoilă** popă din Piersica, rumănit, se răscumpără 110.
- Stoinea**, judec din Deveselul, pierde partea sa din heleșteu pentru gloabă domnească 315.
- Stoinescul** v. **Radul Stoinescul**.
- Stolniceani**, sat <Stolniceni j. Vilcea>, cnez rumăniți sub Mihnea Turcitul, întăriți cu funiile lor lui Tudor mare sluger 70.
- Strechea** (Streche), vinde parte cu vie și livezi din Grădiștea de Jos 113, 147.
- Streia**, moșnean rumănit din Băldălui (Întorsura de Jos) 256.
- Strimbul**, m-re <Găiseni j. Dimbovița>, schimbă țigan; egumen 98.
- Stroe** v. **Ivan al lui Stroe**.
- Stroe** din Grădiște v. **Stroe** post.
- Stroe** din Grădiște, fiul lui Mitrea post., familie; în pricină pentru Grădiște și Vîrți, întărit 108, 126.
- Stroe** din Greci v. **Stroe** post.
- Stroe** din Holești, fiul lui Frijia, martor 356.
- Stroe** din Puturoasa, martor, semnează 153.
- Stroe** din Tiha, martor 315.
- Stroe** (Stroie) din Tomeni, martor 92, 120.
- Stroe** din Țândărei, martor 326.
- Stroe**, fiul lui Căptar post. (menț.) 119.
- Stroe** fiul lui Mitrea post. v. **Stroe** din Grădiște.
- Stroe** (Stroi), fiul lui Oprea log. din Șirineasa, familie; stăpîn în Foleștii de Jos și Păușești 68, 88, 198, 236, 344; bătut pentru că a înșelat divanul 88; semnează 68.
- Stroe**, ginerele jupaniței Elina din Stănțești în pricină pentru zestre 267.
- Stroe**, judec din Fratoștița, în pricină pentru hotare 176.
- Stroe**, judeci rumăniți din: Brăniștarii de la Măgură, se rejudecește 126; ~ din Gos-tavău 34; ~ din Laz 379.
- Stroe** (Stroi) logofăt de vistierie <Leurdeanul>, fiul lui Fiera fost mare log., stăpîn în Țigănești cu vii și țigani 338, 340; martor 252, 259, 268, 274, 300, 310, 349, 350, 363, 365, 366; scrie zăpis 364; semnează 252, 259, 300, 310 350; spătar, martor, semnează 16, 41, 68, 74.
- Stroe**, martor pentru Titești 170.
- Stroe**, popă, tatăl lui Vladul cu vie în București (menț.) 51.
- Stroe** postelnic al doilea v. **Stroe Buzescul**.
- Stroe** postelnic din Grădiște, fiul lui Badea pah. familie; stăpîn în Grădiște, Vîrți, și Stănești 108, 126, 153; martor 120, semnează 92, 153.
- Stroe** (Stroi) postelnic din Greci, frate lui Preda sluger, familie; stăpîn în Albești, Idomirești ș. a. 289, 295; în pricină pentru Greci, scos din casă 289, 292; tocmelnic 83.
- Stroe**, rumân din Grădiștea de Sus 121, 124.
- Stroe** spătar v. **Stroe** log.
- Stroe** stolnic v. **Stroe Buzescul**.
- Stroe**, țigani boierești 70.
- Stroe a lui Pîrțială** (Stroe), moștean din Bîlta, fost rumân, se răscumpără 143.
- Stroe** al lui Rele, cneaz rumănit din Caraula 342.
- Stroe** al lui Stăit, cneaz rumănit din Caraula 342.
- Stroe Buzescul** (Stroe) stolnic (menț.), în pricină pentru Voinigești 106; postelnic al doilea, cotopește satul Risipiți 50.
- Stroești**, sat <Stroești, j. Ialomița>, parte vindută de Cîrstea lui Danciu clucer 360.
- Struna** <Strunga> Moștiștei, top. la *Nenciu-lești <j. Ilfov; azi Chirnoși j. Ialomița> 43.
- Studileni**, sat <Studileni j. Dimbovița>, parte schimbată între Nan și Hrizan postelnici 167.
- Studina** (Studena), sat <j. Romanai; azi j. Olt> 315; în hotar cu Rusinești 34; Vlad se vinde rumân lui Necula vist. 366; megiași din Studinița se vînd lui Necula vist. cu părțile lor din ~ 350; pîrcălab 257; ~ de Jos (Dol ~), cu vii; moșneni rumăniți de Necula vist. 186, 229.
- Studinița** (Studiniță, Studinițea), sat <j. Romanai; azi j. Olt>, rumănit de Necula vist. 349, 350, 363; parte rămasă lui Stan la rumănire 349; megiași cu părți și vii în Studina și Frăsinet 350.
- Stulpnița**, Stupniții v. **Stilpniții**, sat.
- Stupariu**, rumân din slobozia Satul Nou 62.
- Sturul** v. **Virful Sturilor**.
- ***Sufleni**, sat <lingă Țândărei j. Ialomița> 311.
- Sugușăscul** v. **Mușat Sugușăscul**.

Sulacul v. **Ahmat Cilibi Sulacul**.
***Sulari**, sat <lg. Giubega j. Dolj>, megiași rumâniți de Dumitru Dudescul vist. 371.
Surdul v. **Radul Surdul**.
Surdul, tatăl lui Ucea rumân din Foleștii de Jos (menț.) 198, 236, 344.
Suricea, moștean din Risipiți 50.

Surpatele, m-re <j. Vilcea>, dăruită cu parte în Ciinești de Jup. Maria a lui Dragomir spăt. 194.
Susneasca, funie la ***Ciuricești** <lg. Comănița j. Olt> 70.
Svetagora v. **Athos**.

Ș

Șahim v. **Sahin Gherei**.
Șaurilă, partea lui la Valea Stinelor în Cacova, dată de Stănilă (menț.) 122.
Șânjorzu (Șăjorzu) din Vărăști, martor pentru Fefelei A.
Șarban v. **Șerban**.
Șarbu v. **Șerbu**.
Șarineasa v. **Șirineasa**, sat.
<**Șchei**>, mahala <or. Brașov> Pătru Mărcioiu șcheaul 271.
Șchei (Schei, Șchiiani), sat <Valea Scheilor j. Săcuieni; azi j. Prahova> 69, 324, C.
Șegarnea, sat <j. Dolj>, scutiri pentru lucru la morile patriarhiei de Alexandria 352.
***Șeoășul**, sat <j. Vilcea; or. Ocnele Mari>, luat de la m-reă Argeș și dăruit mitropoliei din Tîrgoviște, întors m-rii Argeș 295, 298; vie în dealul Șoașelor a m-rii Argeș 15.
Șepilici vornic, învață 20.
Șerban, **Șarban**, **Șirban**:
— **Șarban** din Berendești, martor 222.
— **Șirban** din Berevoești, martor 48.
Șerban din Bilcirești v. **Șerban** logofăt de vistierie.
— **Șirban** din Brănești, aldămășar 10.
Șerban din Copăcioasa, martor 67.
— **Șarban** din Mogoșăști, martor 197.
Șerban din Scurtești, martor 254.
Șerban dorobanț din Țigănești, megiaș hotarnic 233.
— **Șarban**, în pomelnicul m-rii Banu (menț.) 222.
Șerban (Șarban) logofăt de vistierie din Bilcirești, scrie act domnesc 147; scrie zapise 113, 219; martor 236, 254, 270, 279, 344, 349, semnează 236, 268, 300, 310, 367, 368.
Șerban <logofăt> fiul lui Seman județul 146; vinde locuri din București m-rii Radu Vodă 105.
Șerban logofăt, fratele lui Radu din Singureni, vinde parte în Stoenesti 181.
Șerban, martor pentru Țigănești 339.
— **Șarban**, megiaș din Sărățeni 266.
Șerban (Șirban), megiaș din Slănicul de Jos, fost rumân 48, 276.

Șerban, megiași rumâniți din Tincăbești, în pricina de rumânire 82.
Șerban pircălab, martor pentru Grădiște 219, 367, 368.
Șerban (Șarban), rumâni din: Cotești, cu delniță 156, 164, 384; ~ din slobozia Satul Nou 62.
Șerban, tatăl lui Stan moștean rumânit din Neagrași (menț.) 252.
Șerban, țigan boierec 181.
Șerban, unchiul lui Neagul din Moșești, vinde locuri în Pănătău (menț.) 20.
Șerban voievod v. **Radu Șerban** domn.
Șerban vornic, martor pentru Clejani 86.
— **Șarban Ciocan**, nepotul său Ion cel schiop are parte în Voineasa (menț.) 211.
Șerbănel, tatăl lui Stan din Priboiani (menț.) 233.
***Șerbănești** lângă Slatina, sat <j. Olt>, parte cu vecini vindută de Barbul lui Tudor mare sluger 65.
Șerbu, **Șarbu**:
Șerbu v. și **Moș alu lu ~ și Stan** al lui **Șerbu**.
Șerbu din Bătrâni, megiaș tocmelnic 131.
Șerbu din Mărăcinii de Sus, martor 53.
— **Șarbu**, martor la vânzare în Danul 84.
Șerbu, moșnean rumânit din Siliștioara 183.
Șinică din Măgureni, megiaș, martor 322.
Șintești v. **Sintești**, sat.
Șirban v. **Șerban**.
Șirineasa (Șarineasa, Șirineasă, Șirineasa), sat <j. Vilcea> 16, 41, 68, 74, 88 198, 236, 344.
Șirinescul v. **Udriște Șirinescul**.
Șitoaia (Șitoe, Șutoaia), sat <j. Dolj> 176, 218, 317, 342, 379; în hotar cu Halmăjul 138.
Șirba, rumân din slobozia Satul Nou 62.
Șoaș v. **Șeoășul**, sat.
Șoimari, sat <j. Săcuieni; azi j. Prahova> 258.
Șomirdoali, top. la Danul <Valea Danului j. Argeș> 84.
***Șoplea**, sat <lg. Corlătești j. Prahova> 54, 56.
Șoșec v. **Stan Șoșec**.
Șotinga, sat <j. Dimbovița>, rumâni fără parte dați de Nan post. fiilor lui Drăghici spăt. 167; parte cu munte, pomet,

grădină dată schimb de Hrizan fratelui său Nan post.; casa lui Miho 167.

***Șovîrlov**, sat <Topolnița j. Mehedinți>, rumâni fugiți ai m-rii Topolnița, scutiți pentru a se întoarce să lucreze la refacerea m-rii 223.

Ștea, țigan (menț.) 3.

Ștefadan (Ștefodan), tatăl lui Stanciul dărăban din Tirgoviște (menț.) 54, 56.

Ștefan din Păcălești, megiaș, martor 258.

Ștefan fiul lui Tanasie post. v. **Ștefan** post.

Ștefan logofăt din Brătiani, fiul lui Marco pah., martor 356.

Ștefan (Ștăfan) logofăt, nepotul jupaniței Velica, în pricină de moștenire 83.

Ștefan logofăt, tatăl lui Pirvul cu parte în Sălătruc (menț.) 171.

Ștefan logofăt, vinde partea sa în Bucșanii de Jos (menț.) 30, 37.

Ștefan „popă” din m-rea Cozia, martor la danie 211.

Ștefan popă din Văleni, martor 3.

Ștefan postelnic din Crețești, fiul lui Tanasie post. <din Bărbătești>, vinde parte C; jurător 80.

Ștefan, rumâni din: Mușătești, cu delniță 215; ~ din Scărișoara 370.

Ștefan <Surdul>, domn al Țării Românești (1591—1592) 165, 308, fiul lui Ioan Vodă cel Cumplit 129; dăruiește vamă m-rii Radu Vodă 72.

Ștefan <Tomaș II>, domn al Moldovei <1611—1615; 1621—1623>, tatăl lui Leon voievod 381.

Ștefana, preoteasa popii Dumitru, fiica popii Matheiu 105; vinde locuri de prăvălii în București 107.

Ștefănești, sat <j. Muscel; azi în or. Pitești j. Argeș> deal cu vii; în hotar cu Izvorani și or. Pitești 154; parte dăruită de Neogoe Basarab; pricini, alegerii de părți 58, 100, 154, 162, 359.

***Ștefoaia**, sat <lg. Pădurenii j. Vlașca; azi j. Ilfov> 71; funia lui Dragomir; parte cu rumân vîndută de Sava log. lui Grama clucer 55.

Șteful din Berilești v. **Șteful** post.

Șteful din Păcălești, megiaș martor 258.

Șteful din Runceni, martor C.

Șteful din Tiha, martor 315.

Șteful grămătic din clirosul Bisericii Domnești din București, scutit 261.

Șteful, neguțător din Stănțești, vinde parte în Cîmpina 373.

Șteful postelnic din Berilești, cumpără țigan 36; boier hotarnic 217; martor 132, 243, 285, A.

Știrbei, Știrbșiu v. **Tudor Știrbei**.

Știrbul din Bucșani, martor 21, 22.

Șuia, casa lui la Cacova 122.

Șuiceneasca, funie la ***Ciuricești** <lg. Comănița j. Olt> 70.

Șuici, sat <j. Argeș> 313; siliște și loc vîndut de Stanciul lui Martin 104.

Șupitul v. **Neogoe Șupitul**.

Șutoaia v. **Șitoaia**, sat.

Șuvița, ocină la Bujorani <j. Vilcea> 41.

T

Tabac v. **Voico Tabac**

Tamaș, fiul lui Anghel log., vinde moară la Buzău 196.

Tanasie, **Tănasie**, **Thanasie**:
— **Tanasie** v. și **Atanasie**.
— **Tanasie** din Ciocănești, fost rob în Țara Turcească, apărat de rumânie 39.

Tanasie (Thanasie), egumen al m-rii Sf. Troița 262, 354.

Tanasie logofăt, scrie zăpis 255.

Tanasie, moșneni rumâniți din: Polovine 330; ~ din Studina de Jos 229.

— **Tănasie** paharnic <probabil Rudeanul>, în pricină pentru țigan 163.

Tanasie (Tănasie) postelnic, paharnic din Bărbătești, fratele lui Stoica, tatăl lui Pătru și Ștefan 97, 99, 167, 332, 383; vinde părțile soției sale, Calea, din Crețești și Berciugov 332, 383; martor 95, 97, 99, 167, semnează 93, 332, 383.

Tanasie, rumân din Bucșani, în pricină 81.

Tatomir, moșneni rumâniți: din Comanca 221; ~ din Siliștioara 183.

Tatomir (Tatomiru), rumâni din: Cacaletii 178; ~ din Erghevița 218; ~ din Foleștii de Jos 198, 236, 344; ~ din Purcăreni 209, 210.

Tatul, **Tetul**:
Tatul din Mărăcinii de Sus, martor 53.
— **Tetul** din Sminov, martor 125.

Tatul din Vulpești, nepotul său Marco se vinde rumân (menț.) 230.

Tatul din Vulpești, martor 228, 230.

Tatul iuzbașa din Frățilești, martor 326; v. și **Puiul**.

Tatul logofăt din Orbeasca v. **Tatul Danovic**.

Tatul logofăt din Pătroaia, boier hotarnic 359.

Tatul, martor pentru Boteni 71.

Tatul, moșneni rumâniți din: Arși (Băldălui) 286; ~ din Vulpești, cu părți în Curteni 149.

- Tatul nepotul lui Dan vistier v. **Tatul Danovic**.
Tatul, rumâni din: Bălteni, în pricină 80; ~ din slobozia Satul Nou 62.
Tatul, tatăl lui Neagoe și al Colței din Cotești (menț.) 384.
Tatul, țigan boieresc 23.
Tatul vornic, martor pentru Studina, semnează 229.
Tatul Danovic (Tatul) logofăt <de vistierie> din Orbeasca, nepotul lui Dan vornic, familie 100, 121, 124, 272, 317, 359; stăpîn în Ștefănești, Grădiștea, Ostra, Măgureni și Cotești 58, 100, 121, 124, 272, 317, 359, 384; martor 279, semnează 113, 215.
***Tămăduștii**, sat <lg. Dragomirești j. Ilfov>, cu mori pe Dimbovița 30.
Tămpănă, siliștea și locul lui la <Șuici> (menț.) 104.
Tăpșan v. **Stoica Tăpșan**.
Tărăceani, sat <Tăriceani j. Prahova> 80.
Tărăceanul v. **Stoica Tărăceanul**.
Tărchilă v. **Silion Tărchilă**.
Tăriță, cneaz rumânit din Caraula 342.
***Tătarul**, sat <lg. Stroiești j. Ilfov>, parte cumpărată de Dumitru Dudescu vist. de la jupnița Oprina 12.
Tătărani (Tătarul), sat <or. Ploiești> 46, 130; parte întărită lui Preda post., pricină de rumânire 19.
***Tătărăi**, sat <probabil lg. Andrașești j. Ialomița> 266, 346.
Tătărăi, sat <j. Ilfov azi j. Prahova> 80.
Tătărăști, sat <Tătărăști j. Teleorman> 181.
***Tătcoi**, sat <lg. Valea Scheilor j. Săcuieni>, azi j. Prahova> 26.
Tătulească, funie la ***Stoiești** <lg. Chiroiu j. Ilfov> 240.
***Tătulești**, sat <probabil lg. Românești j. Dimbovița> 184.
***Tătulești**, sat <probabil lg. Fefeiei j. Săcuieni>, azi j. Prahova> 10, 196.
Técișan, martor pentru Crețulești 375.
Técopt, aldămășar pentru Cepturile 10.
Tecuci, popă, socrul lui Ion din Muți 70.
Tedrade, țigan boieresc 23.
Teleajin, riu, mori la ~ 214.
Telega, sat cu ocnă <j. Prahova>, pricină între m-rea Mărgineni și m-rea Radu Vodă pentru vama de sate și vama de vite 72.
Teleorman, județ, sate din ~ 185, 317.
Tenea, vinde parte în Aldești (menț.) 185.
Teodora jupineasa v. **Tudora**, **Thiodora Căldărășanca**.
Teofil (Theofil) egumen al m-rii Tismana 6, 288, 305, 308.
Teofil (Theofil) episcop al Rîmnicului, judecă 165; în soborul țării 280; martor 377.
Teofilact postelnic al treilea din casa domnească, ispravnic de jurători 80, 137.
Teolipt patriarh al Constantinopolului 294.
Tesmăna v. **Tismana**, m-re și sat.
Teșan din Bănești, vinde parte în Curmătura Băleștilor (menț.) 85.
Teteștie v. **Titești**, sat.
Tetoiu v. **Titoi**, sat.
Tețcoiu v. **Dătcoiu**, sat.
Thanasie v. **Tanasie** și **Athanasie Paiosul**.
Theodor v. **Tudor**.
Theodosie v. **Tudisie**.
Thiodora v. **Tudora**.
Tiha, femeie, vinde locuri de prăvălii în București 111.
Tiha, sat <Tia Mare j. Romanați>, azi j. Olt> 315.
Tihul din Sibiceu, megiaș tocmelnic 94.
Tihul din Bătiești, martor 216.
Tismana (Tesmăna, Tismeană, Adormirea), m-re <j. Gorj>, sate, vecini, bălți, țigani, pricini 5, 6, 288, 305, 308, 341; scutiri 5; egumeni 6, 288, 305, 308.
 — **Tesmăna**, sat <j. Gorj>, al m-rii Tismana, scutit 5.
Titești (Teteștie, Titiști), sat <j. Argeș>, azi j. Vilcea> 104, 361; popă 170.
Titoi, sat <Tetoiu c. Bugiulești j. Vilcea>, popă 28.
Tiul, fiul lui Radul din Scărișoara, se vinde rumân 259.
Tilvescul v. **Drăgoi** ~ și **Neagoe Tilvescul**.
Timboe din Brăgărești, martor 141.
Timburești, **Tumburești**:
 — **Tumburești**, sat <probabil Timburești j. Dolj> 70.
***Timburești** j. Ialomița, sat <lg. Pietroiu> parte cu baltă și rumâni vindută de Preda post. și Drosul lui Dumitru Dudescul al doilea vist. 254; parte dăruită de Dragomir nepotului său Dumitru Dudescul al doilea vist. 270.
Timna, sat <j. Mehedinți> 317.
Timpa, vinde parte în Poborăști (menț.) 85.
Tincăbești j. Ilfov, sat <r. Răcari> 80; rumânit de Leca mare agă, cumpărat de Nica mare log., întărit lui Preda spăt. 27, 82.
Tinganul, m-re <j. Ilfov>, schimbă satul Greci pentru Plătărești 114.
Tînpîn, delnița lui din Titești (meț.) 170.
Tîrban, cneaz rumânit din Nenciulești, în pricină 43.
***Tîrbăceni**, sat <lg. Curcubeu j. Ilfov>, azi j. Prahova> parte vindută de Barbu post. lui Stoica log. Tărăceanul 243; parte vindută de Neacșa logofeteasa m-rii Gorgota 285.
Tîrca din Perieți, boier hotarnic 266, 346.

- Țirgoviște** (Țirgoviști, Trăngănești), oraș 54, 74, 111, 132, 171, 201, 238, 271, 286, 332, 355, 356; scaun domnesc al lui Gavril Movilă 331; calea care vine de la ~ 78; Ocna Mică lingă ~ 294, 295; sat lingă ~ 298; negustor 56; șoimar 187, 188; județ și pîrgari 78, 261; mitropolia din ~ 53, 269, 295, 298; popă 35; grămătic 228, 230.
- Țirșor** (Țirșor), oraș <sat j. Prahova> 23, 134, 283; în hotar cu Negoești 133; popi 133, 282.
- Tirnavă**, sat <probabil j. Dolj> 176, 379.
- Tirnașcop**, tatăl lui Dumitru popă din București (menț.) 270.
- Toada**, țigan mănăstiresc 3.
- Toader v. Tudor și Radulă lui Toaderu.**
- *Tocsobeni**, sat <lg. Goranu j. Argeș; azi j. Vilcea>, 237.
- Toderescu v. Dragomir Toderescu.**
- Todor v. Tudoran sluger.**
- Togan**, martor la Scoarța 67.
- Toinea**, fiul lui Drăgan din Scărișoara, se vinde rumân 259.
- Toma din Mărgineni**, martor 28.
- Toma**, ginerele lui Rădei, vinde parte în Bumbești 361.
- Toma**, ginerele lui Marcea, soțul Petriei, vinde casă cu pivniță în București 35.
- Toma**, moșneni rumâniți din: Băldăului (Întorsura) 256; ~ din Ciulnița, judecit 42; ~ din Scărișoara 259; ~ din Siliștioara 183.
- Toma**, rumâni din: Prislop 63; ~ din Vărăști 278.
- Tomaia**, jupanița lui Dobromir mare ban, stăpînă în Voinigești (menț.) 106.
- Tomeni** (Tomăia), sat <j. Romanai; azi j. <Olt> 92, 120.
- Tomșani**, sat<Tomșanca j. Argeș>, moșneni rumâniți din Vulpești cu părți în ~ 149.
- *Topolnița** (Sf. Mihail), m-re <Schitu Topolniței j. Mehedinți>, pustie, reparată de călugări sîrbi; scutiri pentru satul de vatră 223.
- *Topoloveni**, sat <lg. Stroiești j. Ilfov> 80, 217, 254.
- Topoloveni**, sat <j. Muscel și Pădureț; azi j. Argeș>, parte aleasă a m-rii Nucet de către Radul din Balomirești ș. a. 151.
- Torsura de Jos v. Întorsura de Jos.**
- Toteiești** (?) sat <probabil Țițești j. Muscel și Pădureț; azi j. Argeș>, dăruit de Ianiu fost vistier fiicei sale de suflet, Cristina 374.
- Trandafir**, fratele lui Preda post., martor pentru Jupinești 378.
- Trașcu v. Dumitrașco căpitan.**
- Trăngănești v. Țirgoviște.**
- Trestiani**, sat <Trestieni j. Ilfov> 329.
- Trestiani** (Tristianii), sat <Trestieni j. Prahova> 253; ~ de la Cîmpu, la Ratina din jos de Inotești, parte vindută de Voinea lui Sava post. 253.
- Trifa din Săseni**, martor 53.
- Trifu v. Groșeni Trifului.**
- Triful**, martor la vînzarea unor țigani 254.
- Triful**, rudă cu Dumitru pîrcălab, cu drepturi în Idomirești, Dobroți, Albești și Brădărești (menț.) 289, 295.
- Trufanda**, (Trianda, Trofanda), vistier, mare vistier, fost mare vistier, rumânește și cumpără în Apele Vii, Crușov, Negrăși, Gostavățu, Zorilești ș. a. 34, 77, 173—175, 242, 252, 268, 290; în sfatul domnesc 4, 11, 14, 15, 18, 21—23, 26, 28, 29, 31, 32, 114, 119, 120, 122, 124, 125, 129, 130, 133, 134, 137, 138, 143—145, 147—149, 155, 161, 164, 167, 168, 171, 181, 182, 185, 194, 195, 197, 198, 201, 202, 207—210, 216, 218, 220, 222, 225, 226, 230, 231, 235, 237, 244, 245, 247, 254, 262, 267, 269—272, 276, 279, 280, 286, 288, 289, 293—295, 298, 304, 306—309, 313, 317, 318, 322, 324, 331, 333, 337, 354; martor 88, 178, 183, 186, 189, 190, 193, 199, 213, 244, 256, 259, 307, 323, 326, 335, 344, 364, 365, 370, 371, semnează grecește 68, 206, 221, 229, 236, 265, 274, 300, 310, 330, 349, 363, 366.
- Trufin**, moșnean rumânit din Băldăului (Întorsura de Jos) 256.
- Tudor, Toader, Todor:**
— Toaderu v. și Radulă lui Toaderu.
Tudor armaș, vinde parte cu vie și livezi în Grădiștea de Jos (menț.) 113, 147.
— Todor cel bătrîn, aldămășar pentru dealul Scăianilor 283.
- Tudor comis v. Tudor Știrbei comis.**
- Tudor comis din Măldărești**, tatăl lui Radul și Danciul, iartă de rumânie pe Badea diacon (menț.) 204.
- Tudor din Argeș**, martor 241, 245.
- Tudor din Bujorani v. Tudor log.**
- Tudor din Cacaletți**, martor 237.
— Toder din Cîrciumari, martor 140.
— Toader din Drăghinești, aldămășar 10.
— Toader din Fintinele v. Toderu Fintineanul.
- Tudor din Giștești**, martor 22.
- Tudor din Ogrenezi**, martor 21.
- Tudor din Rătești v. Tudor Rătescu.**
- Tudor din Tărăceni**, megiăș, jurător 80.
- Tudor din Topoloveni v. Tudor stolnic.**
— Toader din Vlădeni, fiul lui Hamza, soțul jupîniței Daria 134, 271; dăruiește partea sa din Vlădeni, vie în Bălțați și țigani m-rii Mărgineni 191, 203; vinde loc de stîină la Piscul Cumpătului 271; martor 356.

- Tudor, tiul Mariei Gligoreasă, vinde parte în Păușești 89.
- Toader, fratele lui Pătrașco, tatăl Mariei, cu parte în Fundeni (menț.) 202.
- Tudor, fratele lui Stavăr, vinde parte și vie la Flocșani 272.
- Tudor logofăt din Periș v. Tudor stolnic.
- Tudor logofăt din Bujorani <nepotul lui Tudor log. din Slăvitești>, martor 237; probabil același: Tudor din Bujorani, martor 36.
- Tudor logofăt din Vlădeni <fiul lui Lăudat mare log.>, în călugărie: Theodosie monah la m-rea Ruda 29; stăpin în Virleți 29, 115.
- Todoru, martor pentru Cioroiași 248.
- Tudoru, martor pentru Crețulești 375.
- Theodor, martor pentru Toteiești, semnează grecește 374.
- Tudor, meșter <de mori> din Roșu, tocmelnic 30.
- Tudor (Toader), moșneni rumâniți din: Arși (Băldălui) 286; încearcă se se judecească 286; ~ din Bojorani 237; ~ din Caraula 342; ~ din Comanca 206; ~ din Laz 379; ~ din Mogoșești, slobozii după moartea stăpinului 4; ~ din Rusinești 34; ~ din Scărișoara 370; ~ din Studina de Jos 229; ~ din Tincăbești, în pricină 27, 82; ~ din Zorilești 173, 174.
- Tudor popă din Bojorani, martor 237.
- Toader, ruda jupaniței Daria, martor pentru Bordușani 134.
- Tudor (Tudori, Tudoru), rumâni din: Clejani 244; ~ din slobozia Satul Nou 62; ~ din Șeoară 15; ~ din Vărăști 278.
- Tudor sluger v. Tudor Rudeanul.
- Tudor, soțul Stanei, vinde parte cu moară în Ghimpați 55.
- Tudor stolnic din Topoloveni, fiul lui Marco log., cumpără parte în Scurteasca A; invoiește săteni pe părțile sale din Fefelei și Scurteasca C; jurător 80, 217; martor 254, 356; eroare: logofăt din Periș 356.
- Toader, tatăl lui Tatomir rumân din Erghevița 218.
- Toader, țigan boieresc 254.
- Tudor vătaf de șetrari din București, martor 111, 112.
- Toader al lui Biră, cneaz rumânit din Caraula 342.
- Tudor Boli, martor pentru Trestiani 253.
- Tudor Bondăr, funia lui din Ibănești (menț.) 158.
- Toderu Fintineanul (Toader) din Fintinele, face schimb în Cepturi 10.
- Tudor Rătescu (Tudor) din Rătești, fratele Mujei, martor 172, 207, 252.
- Tudor Rudeanul (Tudor) sluger, fost mare sluger, stăpin în Ciomăgești, Șerbănești, Săltănești, Vulpești, Curtișoara ș. a. 63, 65, 70; tocmelnic 30; martor 68, 109, 172—174, 207, 225, 259, 319, semnează 312.
- Tudor Schei popă din Șchii, martor C.
- Tudor Știrbei (Tudor, ~ Șterbeiu, Tudoru Știrbeiu) comis din Izvor, frate cu Harvat spăt. 252; în pricină pentru parte cu vii din Ștefănești 58, 100; martor 41, 68, 88, semnează 16, 252; probabil același: Tudor comis, martor pentru Viani 254.
- Tudora, Thiodora:
- Tudora preoteasa popii Staico, fiica lui Badea, cu părți în Fefelei 324.
- Tudora, sora popii Bratul, vinde loc de casă în București 111.
- Tudora, țăgancă doinneasă 23.
- Thiodora Căldărușanca (Teodora), jupineasă, din Căldărușani, soția lui Mîtreza log., vinde parte din Scurteasca A; invoiește săteni pe moșiile sale din Fefelei și Scurteasca C.
- Tudorache, fratele lui Turturea din Sufleii (menț.) 311.
- Tudoran din Lerești <postelnic>, fiul lui Preda, martor 41, semnează 16.
- Tudoran, moșnen rumânit din Studina de Jos 186.
- Tudoran pitar v. Tudoran sluger.
- Tudoran postelnic <din Golești>, fiul lui Ivașco vornic, vinde satul Plătărești (menț.) 114.
- Tudoran (Todor, Todoranul) sluger, mare sluger din Aninoasa, stăpin în Slănicul de Jos, Izvorani și Ștefănești 48, 154; imprumută bani unor rumâni 48; ia mărturie 265; boier hotarnic 359; martor 156, 161, 164; fost pitar, martor 75, 171, 254, semnează ~ din Vlădești 215.
- Tudoran Tudorănescul (Tuduran Tudorănescul), martor pentru m-rea Argeș 241, 245.
- Tudosia, jupineasa lui Andrei mare log., mama Magdalenei, stăpină în Bucșani (menț.) 30, 37, 81.
- Tudosie, Theodosii, Tudosii:
- Theodosie diac, scrie zăpis 142.
- Tudosie din București, martor 239.
- Tudosii (Theodosie), fiul popii Stoica log. din Farcaș, încearcă să rumânească sătean 369.
- Tudosie (Theodosie), logofăt din Ruda, fost mare logofăt, fratele lui Tudor mare sluger, tatăl lui Staico pah. (menț.) 70, 95; schimbă părți din Curtișoara și Momceni pentru Drăgănești și Budeasa 70; jurător 313.
- Tudosii, martor pentru Mătești 177.
- Theodosie monah v. Tudor log. din Vlădeni.
- Tudosie, moșneni rumâniți din: Laz 379; ~ din Vlădila 300.
- Tudosii postelnic, tocmelnic 83.

Tudosie, rumân din Purcăreni 209, 210.
 Tudosie (Theodosie) spătar din Cepturoaia, din Clătești, <Corbeanul, ginerele lui Preda Buzescu>, tatăl lui Preda post., vinde satul Scorila 320; vinde țigan 254; martor 342, 379.
 Tudosie, tatăl lui Ivan cu parte în Voinigești (menț.) 1; probabil același: Dumdosii al lui Ivan, cu parte în Voinigești (menț.) 1.
 Tuduran Tudurânescul v. Tudoran Tudorânescul.
 Tufele lui Costea (Tufe), top. la Mierlari și Piersica <j. Ialomița> 110.
 Tulici v. Negoii Tulici.
 Tumburești v. Tîmburești, sat.

Tunsul v. Neagoe ~ și Stoica Tunsul.
 Tunsul, rumâni din Cacaletii 178.
 Turcul v. Gherghie ~ și Preda Turcului.
 Turcul, ocina lui la Ciuricești (menț.) 70.
 Turcul, rumân din slobozia Satul Nou 62.
 *Turdești, sat <probabil j. Teleorman> 185.
 Turia (Turiia), sat <j. Olt>, în hotar cu Zorilești 173—175.
 Turturea din Sufleni, vrea să înfizeze pe nepotul său Necola 311.
 Turturea <paharnic>, hotarul său la Glina 119.
 Turturea, țigan boieresc 23.
 Tutana (Sf. Atanasie), m-re <j. Argeș> egumen; scutire de vinărici 148.

Ț

Țală v. Radul Țală.
 Țara Grecească, mânăstire din ~ 272.
 Țara Moldovei v. Moldova.
 Țara Nemțească, sol și pribegi în ~ 43, 82.
 Țara Românească, turci oprii să vindă ocine în ~ 231; Batâr Gabor în ~ 262, 335; jefuită sub Simion Movilă 80; numită de domn: țară împărătească 43.
 Țara Ungurească (Țeara ~), jupaniță în ~ 354; păstor în ~ 369; rumâni fugiți în ~ 223; hrisov dus în ~ 262.
 Țara Turcească (Țeara ~), rob în ~ 39; rumâni fugiți în ~ 223, 224; dări pentru ~ <327>.
 Țară Lungă v. Pătru Țară Lungă.
 Țarigrad v. Constantinopol.
 Țândărei, sat <j. Ialomița> 326; în hotar cu Sărățeni 346.
 *Țarovăț, sat <*Țarovăț probabil lg. Lumnic j. Mehedinți> 218.
 Țăst v. Stoica Țistu.
 *Țățirligi, sat <*Țățirligi lg. or. Mizil j. Săcuieni; azi j. Prahova> 56.
 Țeancă v. Oprea Țeancă.
 *Țepoși, sat <probabil j. Ilfov> 80.
 Țibă v. Drag Țibă.
 Țigan v. Lupul ~ și Muscei lu Țigan.
 Țigan, rumân din Purcăreni 209, 210.
 Țigănașul v. Opre Țigănașul.
 Țigănelea din Plenița, martor 247.

*Țigănești, sat <lg. Dumbrava j. Dimbovița>; parte vindută de Druja lui Neagul și Vlad 372.
 Țigănești (Țigăniști), sat <j. Ilfov> 80, 285, 287; în hotar cu Hărești 291.
 Țigănești j. Muscel și Pădureț, sat <azi j. Argeș>, în hotar cu Priboeni 340; părți întărite lui Nenciul cu fiul său Necula Grama log. și lui Stan 231, 233, 275; părți cu vii cumpărate de la Ivașco ș. a. de Fiera mare log. și fiii săi 249—251, 338—340.
 Țigănie, top. la Cotești <j. Muscel și Pădureț; azi j. Argeș> 156, 164.
 Țigulea, rumâni din slobozia Satul Nou 62.
 Țigulea, vinde partea Bădească din Futești Miiuteștilor (menț.) 309.
 Țistu v. Stoica Țistu.
 Țițeia v. Stan Țițeia.
 Țițeiu v. Nistor al lui Țițeiu.
 Țițești v. Toteiești, sat.
 Țițirligi v. Țățirligi, sat.
 Țilful, moștean rumânit din Bîlta, judecit 143.
 Țințăreanul v. Mihai ~ și Preda Țințăreanul.
 Țițău v. Dumitru Țițău.
 Țogoe ceauș, martor în București 35.
 Țuia, cneaz rumânit din Caraula 342.
 Țura v. Giura.

U

Ucea, rumân din Foleștii de Jos 198, 236, 344.
 Udreă ban <Băleanul>, fratele lui Badea post., dăruiește satele Mărcești, Mătești, Mă-

ceșani ș. a., m-rii Panaghia; ucis de Simion Movilă (menț.) 235.
 Udreă grămătic din clirosul Bisericii Domnești din București, scutit 261; scrie zapis 332.

- Udrea logofăt din Rădăcinești, martor B.
 Udrea logofăt, vinde cu Balea din Ruși părți cu rumâni în Bucșani (menț.) 81.
 Udrea postelnic din Siliște, fiul jupaniței Maria de Siliște 224; martor 44.
 Udrea, rumâni din: Ionești, încearcă să se judecească 64; ~ din Oteteliș (?), încearcă să se judecească 331.
 Udrea, soțul Neagăi, în pricină pentru vecini din Cepturi 26.
 Udriște din Drăgoești <postelnic>, juptneasa lui dăruiește țigancă (menț.) 165.
 Udriștii din Roșii, martor la schimb 341.
 Udriște, fiul popii Stoica din Păușești, vinde săzvan 89.
 Udriște Năsturel (Udrește, Urii ~) din Fierești, tânăr scriitor, logofăt de taină 268, 274; scrie acte domnești 18, 31, 35, 37, 280, 289; martor, logofăt al doilea 12, 124, 344, semnează 236, 268, 274, 278.
 Udriște Șirinescul (Udrește, Udrești, Udriști) logofăt din Șirineasa, fiul lui Oprea log., frate cu Preda și Stroe, cumpără în Folești și Păușești 68, 89; înfrățește pe Sima al doilea log. peste Foleștii de Jos 198, 236, 344; scrie zapis 16; martor, semnează 74, 236.
 Uești j. Argeș, sat <Oești>, parte cu rumâni a lui Stepan log., întărită cu Bratul mare comis și verilor jupaniște sale Neacșa, Stanciul și Caplea 313.
 Ugrumii v. Ogrumii, sat.
 Ulița de lingă Rîmnic, sat <or. R. Vilcea>, cumpărat de Tudor Rudeanul și frații săi de la Bernica log. și înapoiat acestuia 70.
 Uliță, martor pentru Țigănești 339.
 Ulmilă v. Gruiu lui Ulmilă.
 ...ulov, țigan 23.
 Ungurei, sat <probabil j. Olt> 126, 153, 356.
 Ungurel, sat <Ungurelu j. Gorj> 85.
 Ungurul din Băbeni, în călugărie Vasile; închină roată de moară m-rii Izvoranu (menț.) 53.
 Urdăreanca jupaniță, nepoata Glogoveanului, stăpină în Cacoți (menț. tirzie) 90.
 Ureche popă, tatăl lui Stoica log., cumpără ocină în Bătiești (menț.) 216.
 Ureche, sădește vie la Păușești (menț.) 89.
 Ureche <Nestor>, vornic din Moldova, tatăl lui Vasile (menț.) 30, 37.
 Uria v. Huria, sat.
 Urii Năsturel v. Udriște Năsturel.
 Urlătoi, sat <Valea Nucului c. Pleșcoi j. Buzău> 53.
 Urluștii, sat <Urluiasca j. Olt>, partea lui Dragomir Moldoveanul, cumpărată de Tudor mare sluger 70.
 *Urșeni, sat <lg. Benghești j. Gorj>, în hotar cu Ogrumii 66.
 Ursu, Urs, Ursul:
 — Ursul din Buzău, martor 332.
 Ursu (Ursul), moșneni rumâniți din: Rusinești 34; ~ din Studina, cu părți în Studinița 186, 350.
 — Urs, rumâni din: Cacaletii 178; ~ din slobozia Satul Nou 62.
 Ursu al lui Minciună, cneaz rumânit din Cara-ula 342.
 *Uscați, sat, <lg. Vasilați j. Ilfov> 80, 187, 188.
 Utma, cneaz rumânit din Rusinești 34.

V

- Vai de Ei, sat <j. Săcuieni; azi Podgoria j. Prahova> 133.
 *Vaideești, sat <j. Vlașca probabil lg. or. Găești; azi j. Dimbovița> 96; rumâni din Ionești, cu părți în ~ judeciți; pricină de rumânire cu jupanița Elina din Cîmpulung 60, 64.
 Vale (Sf. Troiță), m-re <Țițești j. Muscel și Pădureț; azi j. Argeș>, volnicie pentru țigani; egumen 347.
 Valea Caselor, top. la *Ogrumi <lg. Benghești j. Gorj> 66.
 Valea cu Apă, top. la Bujorani <j. Vilcea> 41.
 Valea Danului v. Danul, sat.
 Valea de Pești, în hotarul satului Gureni <j. Gorj> 144.
 Valea Drăganului, sat <Drăganul j. Vilcea>, m-rea de la ~ 28.
 Valea Gălețuiului, top. la *Nenciulești <Chir-nogi j. Ilfov; azi j. Ialomița> 43.
 Valea lui Bran, în hotarul Halmăjului <Almăj j. Dolj> 138.
 Valea Maicăi, top. la Bujorani <j. Vilcea> 41.
 Valea Neagră, top. la Bîlta <j. Gorj> 143.
 Valea Plescioarei, top. la *Cîinești și Mănăilești <j. Vilcea> 17, 41.
 Valea Popei Priboenilor (Valea Popei), top. la Țigănești <j. Muscel și Pădureț; azi j. Argeș> 339, 340.
 Valea Predei, în hotarul Halmăjului <Almăj j. Dolj> 138.
 Valea Racilor, top. la Bîlta <j. Gorj> 143.

- Valea Rea, sat <j. Săcuieni; azi Pădureni j. Buzău> 169.
- Valea Soarelui v. Sore, sat.
- Valea Stinelor, top. la Cacova de Jos <Piscul Mare j. Vilcea> 122.
- Valea Scheilor v. Schei, sat.
- Varanghel, top. la *Gurguiți <Chirnogi j. Ilfov>; azi j. Ialomița> 59, 76.
- Vardenița, sat <Gvardenița j. Mehedinți> 307, 342.
- Varnava, sat (?) <lg. Gorgota j. Dimbovița>, hotare; parte vindută de Gherge Turcul și Tanasie Păiosul m-rii Gorgota 78.
- Varzar v. Oprea Varzar log.
- Vasilache Paindur (Vasilic, Vasilie) mare agă, f. mare agă, cumpără casă și locuri în București 161; martor 187, 199, 244, 254, semnează 188, 274; mare stolnic <menț. după 1634> locul lui de casă 47.
- Vasilați v. Văselați, sat.
- Vasilie agă mare v. Vasilache Paindur.
- Vasilie călugăr v. Ungurul din Băbeni.
- Vasilie egumen al m-rii Bistrița 304.
- Vasilie, fiul lui <Nestor> Ureche vornic din Moldova, ginerele lui Andrei mare log.; vinde parte din Bucșani 30, 37.
- Vasilie fratele lui Sava v. Vasilie Murgean.
- Vasilie (Vasilii) postelnic, martor pentru Dobrești 172, 207.
- Vasilie spătar, fiul lui Mușat vist., stăpîn în Izvorani și Mușetești 215, 312; martor 124, semnează 121, 312.
- Vasilie (Vasili) vătaf din Brănești (din București?), jurător 359; martor 228, 230, semnează 16.
- Vasilie Murgean (Vasilie), fratele lui Sava, martor 75.
- Vața, sat <j. Olt> 184.
- Vavolea, țigan 335.
- Văcăraști, (eroare Vărăști), sat <j. Dimbovița> 372.
- Văcărești, sat <or. București>, în hotarul m-rii Radu Vodă 182, 217, 234, 254; Văcăriști de Jus, vie vindută de Vișan lui Dumitru vist. 362.
- Vădiiu v. Sava al lui Vădiiu.
- Vădilaiu, țigan boieresc 48.
- Vădislav, judec din Slănicul de Jos, fost rumân 48, 276.
- Vădislav, martor la Scoarța 67.
- Vădislav, moșnean rumânit din Scărișoara 259.
- Văleni, sat <j. Dimbovița; azi j. Ilfov> 80 și <Podu-Văleni azi j. Prahova>, pod domnesc făcut de megiași 357.
- Văleni pe dealul Piteștilor, sat <j. Muscel; azi j. Argeș> partea m-rii Tutana, scutită de vinărici domnesc 148.
- Văleni, (Vălini), sat <j. Romanați; azi j. Olt> 3, 83.
- Vălăni, sat <j. Vilcea în hotar cu Păușești 89.
- Vărăști 372 v. Văcărești.
- Vărăști, sat cu baltă <j. Ilfov>; azi c. Dorobanțu j. Ialomița>, scutiri; parte întărită m-rii Viforita 76, 179; în pricină de hotare cu m-rea Radu Vodă 59.
- Vărăști, sat <comună j. Ilfov>, lăsat de Radu Șerban fiului său Costandin clucer <Constantin Șerban> și vindut de acesta lui Iane Psira vist. 278.
- Vărăști (Văriști), sat <j. Ilfov>; c. Dascălu > A.
- Vărgatul v. Dumitru Vărgatul.
- Vărvur v. Ion Vărvur.
- Văselați, sat <Vasilați j. Vilcea> 331.
- Văsiu, Văsiu:
- Văsiu din Stăncești, vinde satul Domnești lui Neagoe Basarab (meț.) 295.
- Văsiu, fratele lui Cîrstea, martor pentru Sărățeni 263.
- Văsiu, moșneni rumâniți din: Comanca 192, 206; ~ din Rusinești 34; ~ din Sulari 371.
- Văsiu stegar, martor pentru Cioroiși 248.
- Văsiu, țigan boieresc 23.
- Vătreș v. Radul Vătreș.
- Vechentie egumen al m-rii Jitianul 335.
- Vedea, rîu, sat pe ~ 63.
- Velea v. Poiana Velei.
- Velica v. Neagoe al Velicăi.
- Velica (Vilica) jupanița lui Voda banul, stăpînă de ocini și țigani (menț.) 83.
- Velici, judec din Fratoștița, în pricină pentru hotare 176.
- Velicico, moștean rumânit din Zorilești 173.
- Velișco (Veleșco), nepotul lui Barbul log., vinde parte cu vecini în Șerbănești, apărât de rumânie 65.
- Veniamin, duhovnic la m-rea Bistrița 166.
- Veniamin egumen al m-rii Căscioarele de la m-rea Pantocrator 225.
- Ventilă v. Vintilă.
- Verbița v. Vîrbița, sat.
- Veselin, megiaș rumânit din Siliștioara 277.
- Viiana jupanița lui Grama clucer, cumpără în Ghimpați, Viezurești și Ștefoaia 55.
- *Viani, sat <probabil j. Ilfov>, Dragomir din ~ se vinde rumân lui Dumitru Dudescu 254.
- Vichentie v. Vechentie.
- Vidin v. Diiu, vamă.
- Vierăș, m-re <j. Mușcel și Pădureț; azi Făgetul or. Pitești, j. Argeș>, partea ei în Izvorani și Ștefănești 154; în pricină pentru țigan 163.
- Vihorita (Vihorăști, Nașterea Maicii Domnului), m-re de maici <Viforita; or. Tirgoviște>, bălțile ei de la Vărăști și Gurguița, pricini 59, 76, 179, 192.
- Vilica v. Velica.

- Vintilă, Ventilă :
 — Ventilă, aldămașar pentru Bălțați 103.
 Vintilă, fiul lui Fiera f. mare log. <din Leurdeni>, stăpin de țigani și vii în Țigănești <338>, 340.
 Vintilă, fiul lui Pătru Grăunță, in pricină pentru Ștefănești (menț.) 100.
 Vintilă, martor la Scoarța 67.
 — Ventilă, moșnean rumânit din Rusinești 34.
 — Ventilă, rumâni din: Gemenile 157; ~ din slobozia Satul Nou 62.
 Vintilă vătaf, cumpără parte din Berciugov 383.
 Vintilă (Ventilă) vornic, f. mare vornic <din Cornățeni>, soțul jupaniței Stanca, familie (menț.) 98; martor 30, 37, 313.
 Vintilă Vodă v. Mînidic, m-re.
 Vintilă vovievod v. Vlad Vintilă, domn.
 Viorariu, top. la *Gurguița <lg. Chirnogi j. Ilfov; azi j. Ialomița> 59, 76.
 Vistelie din Răspopi, martor 281.
 Vișa din Brincoveni, fiica Stanei spătăreasa, stăpină în Slănicul de Jos 276.
 Vișa din Guzeni, vinde parte in Aldești (menț.) 185.
 Vișan din Bira, martor (menț.) 23.
 Vișan, frate cu Pogan, vinde parte in Drăcești 155.
 Vișan, moșneni rumâniți din: Laz 379; ~ din Studina de Jos 229.
 Vișan postelnic, tatăl jitelniței Maria, stăpin in Grădiștea de Sus (menț.) 113, 147.
 Vișan, vinde două răzoare de vie in dealul Văcăreștilor de Jos 362.
 Vit, localitate 317.
 Vitan din Măgureni, martor 317.
 Vitan, fratele Voicăi, cu locuri în Țigănești (menț.) 231.
 Vitan, moșnean rumânit din Gostavătu 34.
 Vizurești, sat <j. Dimbovița; azi j. Ilfov>, părți vindute de Radul al Dimii ș. a. lui Grama clucer 55.
 Vilcan, moșnean rumânit din Comanca 206.
 Vilcan, vamă de la Olteț la Porțile de Fier, întărită m-rii Tismana 288.
 Vilcânița, piriu <afl. al Slănicului> 78.
 Vilcea, județ, sate din ~ 88, 122, 194, 195, 198, 236, 237, 304, 322, 327, 333, 344, 369, 381.
 Vilceaua Lipovului, top. <probabil la Stoe-nești j. Vlașca; azi j. Ilfov> 181.
 Vilcomir din Cernețu, martor pentru Erghe-vița 218.
 Vilcul din Hăbud, martor 356.
 Vilcul din Pațea, fratele lui Mircea, martor 133.
 Vilcul logofăt din Orbeasca, tatăl lui Bunea log. (menț.) 242.
 Vilcul, megiaș, dă zapis de mărturie pentru Zeletin 258.
 Vilcul, moșteni rumâniți din: Ciuricești, in pricină 70; ~ din Grădiștea de Jos, slobozit după moartea stăpinului 4; ~ din Negrași 252; ~ din Rusinești 34.
 V.lcul, rumâni din: Bălțați, vindut cu ocina 109; ~ din Foleștii de Jos 198, 236, 344.
 Vilcul, tatăl lui Radul din Ciineștii de pe Otăsău (menț.) 16, 41.
 Vilsan din Cernețu, martor pentru Erghevița 218.
 Vilsan, moșneni rumâniți din: Comanca 206; ~ din Scărișoara 259, 370.
 Vilsan popă din Cernețu, martor pentru Erghevița 218.
 Vilsul, martor la Boteni 71.
 Vilturești, sat <Vulturești j. Muscel și Pădureț; azi j. Argeș> 216.
 Vinățul, Vintul v. Stanciul Vintul.
 Virbița, sat <Verbița j. Mehedinți> 371.
 Virful Sturilor, top. in hotarul satului Gureni <j. Gorj> 144.
 Virhure, top. la Cacova <azi Piscul Mare j. Vilcea>, via preotesii popii Stan 122.
 *Viriți j. Olt, sat <lg. Gilmelee>, parte cu vecini a lui Barbul din Borăști întărită nepoților săi Stroe și Dumitru postelnici; hotare mutate de nepoții lui Dragomir din Balaci 108, 126.
 Virjoghe din Mănicești, boier hotarnic 126.
 *Virleți (Virlețul), sat ce ține de Coslegiu <j. Prahova>, parte cu moară și rumâni vindută de Tudor log. din Vlădeni lui Nenciul vornic; partea Hamzăească cu vii stăpinită împreună cu Iorgachi vornic 29, 115.
 Virtoape v. Gruhotul Virtoapelor.
 Virtoape, top. la Cacova <azi Piscul Mare j. Vilcea> 122.
 Virtute v. Costandin Virtute.
 Viscul din Dragomirești, cumpără țigani (menț.) 70.
 Vlad v. Vladul și Milea Vlad.
 Vlada din Ghimpați, mama Stanei (menț.) 55.
 Vlada, nepoata lui Moesi, vinde funie in Boteni 71.
 Vlada <Vlădaia> vistiereasa lui Dan <mare vornic>, vinde parte in Ostra (menț.) 272.
 Vladul, Vlad :
 Vladul cel mare din Bogații de Jos, megiaș jurător 231.
 Vladul cel mic din Bogații de Jos, megiaș jurător 231.
 Vladul comis, martor pentru Vărăști ș. a. 254, semnează 278.
 Vladul, cumpără jumătate de funie din Țigănești 372; probabil același: Vlad, martor pentru Țigănești 339.

- Vladul din Berislăvești v. Vladul log.
 Vladul din Bujorani, martor 237.
 Vladul din Cărmidești, megiaș hotarnic la Fuglești 329.
 Vladul din Ciocade, fiul lui Radul vătaf, familie (menț.) 11; stăpîn în Ogrumi ș. a. 66.
 Vladul din Devesel, martor 277.
 Vladul din Drîngești v. Vladul post.
 Vladul din Fîșiți, megiaș tocnelnic 131.
 Vladul din Mătăsari, inartor pentru Crețulești 375.
 Vladul din Ogreceni, fratele lui Căzan 22; martor 21.
 Vladul (Vlad) din Orlandești, martor 54, 56.
 — Vlad din Slănic, martor 48.
 — Vlad din Vărăști v. Vladul, fiul popii.
 Vladul din Văseleți, megiaș jurător 331.
 Vladul, fiul lui Balea, vinde parte în Zgîrrița (menț.) 74.
 Vladul, fiul lui Radul cel Bătrîn, aldămășar pentru Bălțați 103.
 Vladul (Vladu), fiul popii, megiaș jurător, martor pentru Fefelei 324, A, C; probabil același: Vlad din Văriști (?), martor A.
 Vladul, fiul popii Stroe, vinde vie și pomi în Bunești 51.
 Vladul, fratele lui Drăghici cu parte în Bălțații de Jos 109.
 Vladul, fratele lui Radul rumân din Măgureni 317.
 — Vlad, în pomelnicul m-rii Banu, ruda lui Bădilă armaș (menț.) 222.
 Vladul județ din București, judecă, dă cărți de întărire 132, 184.
 Vladul (Vlad) logofăt, mare logofăt v. Vladul Rudeanul.
 Vladul logofăt <din Berislăvești>, nepotul lui Anghel comis, fratele lui Chisar post., vinde mori la Iaroslăvești (menț.) 87.
 Vladul, martor la Albotești 28.
 — Vlad, martor pentru Birca 273; ~ pentru Țigănești v. Vladul cumpără.
 Vladul (Vlad), moșneni rumâniți din: Băldălu (Arși, Întorsura de Jos) 256, 286; ~ din Ciuricești, pricină de rumânire 70; ~ din Cîneștii de Otăsău, slobozit fără ocină 16, 41, 166, 194, 195; ~ din Comanca 206; ~ din Devesel 274; ~ din Gostavățu 34; ~ din Piersica, se răscumpără 110; ~ din Rusinești 34; ~ din Scărișoara 259; ~ din Siliștioara 190; ~ din Studina, cumnatul lui Ghirghe pîrcălab 365; ~ din Studina de Jos 186; ~ din Sulari 371.
 Vladul, nepotul lui Radul pah. din Cepari, vinde țigan 181.
 Vladul paharnic mare v. Vladul Rudeanul.
 Vladul popă din Goronet, martor 202.
 Vladul popă, fiul lui Ghenchea, martor pentru Crețulești 375.
 Vladul postelnic din Drîngești, boier hotarnic 287, 291.
 Vladul postelnic. soțul Stanei, ia satele Albești, Idomirești, Dobroți, Brădășești ș.a. de la m-rea Argeș (menț.) 295.
 Vladul (Vlad), rumâni din: Căldărești 102; ~ din Ionești, capătă zapis de judecire 60, 64; ~ din Priseaca, pricină de rumânire 70; ~ din Prislop, așezat în Ciomăgești (menț.) 63; ~ din slobozia Satul Nou 62.
 Vladul șoimar din Tîrgoviște, martor 187, 188.
 Vladul, țigani boierești 133, 317.
 Vladul vistier v. Vladul Rudeanul.
 — Vlad voievod fiul lui Radu cel Mare v. Vlad Vintilă, domn.
 — Vlad voievod fiul lui Vlad v. Vlad cel Tânăr, domn.
 — Vlad voievod tatăl lui Radu cel Mare v. Vlad Călugărul, domn.
 Vladul vornic v. Vladul Rudeanul.
 Vladul al lui Nicoară, cneaz rumânit din Caraula 342.
 Vladul Bîrda, vecin din Tîmburești 270.
 Vladul Bruzdoe călugăr, vinde partea sa din Brăgărești, pricină de rumânire 46.
 — Vlad Caragan, martor la Răspopi 281.
 — Vlad <Călugărul>, domn al Țării Românești <1481—1495>, tatăl lui Radu cel Mare și al lui Vlad cel Tânăr I, 63.
 — Vlad cel Tânăr, domn al Țării Românești <1510—1512>, fiul lui Vlad Călugărul 63.
 Vladul Negru, cneaz rumânit din Băldăluu (Întorsura de Jos) 256, 307.
 Vladul Preasen din Bujorani, martor 237.
 Vladul Rădiche, vinde parte cu vii în Scurtești 254.
 Vladul Răspop (Vladul), megiaș <jurător?> pentru Folești, semnează 382.
 Vladul Rudeanul (Vladul, Vlad ~), tatăl lui Andrei post. 68, 88; stăpîn în Copăce, Folești și Stănești (vistier) 68, 140, 1531; fost mare paharnic 30, 37; vistier, f. mare vistier 41...229, 270; mare logofăt 244...337; f. mare logofăt 345, 349, 373; mare logofăt în sfatul domnesc, ispravnic 218, 244, 245, 247, 254, 262, 267, 269—272, 276, 279, 280, 286, 288, 289, 293—295, 298, 304, 306—309, 313, 317, 318, 322, 324, 328, 331, 333, 337; atribuții 210; martor 30, 37, 41, 75, 86, 109, 174, 199, 222, 225, 244, 254, 256, 270, 307, 317, 323, 326, 344, 345, 373, semnează 77, 93, 173, 178, 183, 186, 189, 190, 193, 206, 213, 221, 229, 236, 252, 259, 268, 274, 290, 300, 310, 330, 335, 349; erori: Radu mare log. și Vladul vornic

- 256; Radu Rudeanu mare paharnic 30; Radu f. mare vistier 225.
- Vlad Vintilă (Vlad, Ventilă, Vintilă), domn al Țării Românești <1523—1535>, fiul lui Radul cel Mare; danii: m-rii Argeș 284, 295, 297, 298, 309; mitropoliei din Tirgoviște 295, 298.
- Vlaicul cel mare, martor pentru Cotești 384.
- Vlaicul cel mic, martor pentru Cotești 384.
- Vlaicul comis, ginerele Catalinei, în pricină pentru Ștefănești (menț.) 100.
- Vlaicul, cumnatul lui Stan, în pricină pentru Țigănești 231, 233, 275.
- Vlaicul iuzbașa, martor pentru Degerați și Cacovți 92, 120.
- Vlaicul, martor pentru Țigănești 339.
- Vlaicul, moșnean rumânit din Comanca 193. — Vlaicu, rumân din Clejani 244.
- Vlaicul, țigan boieresc 356.
- Vlaicul Dirlogu, martor pentru Cotești 384.
- Vlașca, județ, sate din ~ 22, 30, 37, 71, 117, 125, 145, 147, 181, 197, 244, 252.
- Vlădae jupanița <lui Vintilă clucer din Cornăteni>, cumnata lui Socol pah. 23.
- Vlădaia v. Vlada vistiereasa.
- Vlădan din Sibiceu, tatăl lui Borcea, pricini (menț.) 94, 118, 123, 127, 131.
- Vlădan, moșneni rumâniți din: Arși (Băldăului, Întorsura de Jos) 286; ~ din Caraula 342.
- Vlădeni (Vlădění) j. Prahova, sat 29, 115, 134, 271, 356; ocină cu pomăt dăruită de Toader m-rii Mărgineni 191, 203.
- Vlădești, sat <j. Muscel; azi j. Argeș> 215.
- Vlădești, sat <j. Vilcea> 237.
- Vlădila j. Romanați, sat <azi j. Olt>, megiași, cu părți și în Polovine, rumâniți de Necula vist. 300.
- Vlădilă, fratele lui Căciulat și al lui Crivețu, dăruit cu ocină în Mătești 177.
- Vlădilă, fratele lui Voico log., cumpără în Stoenesti 181.
- Vlădișel din Băbeni, megiaș jurător 331.
- Vlăducea, rumân din Purcăreni 209.
- Vlăduțul din Crasna, boier hotarnic 176.
- Vlăjăn v. Radul Vlăjăn.
- Voce, megiaș din Văleni 356.
- Voda ban <din Socoteni>, soțul Velicăi, familie; stăpîn de ocine și țigani (menț.) 83, 317.
- Voia, Vuia:
- Voia din Piersica, boier hotarnic 346; probabil același: Voia din Hurez, boier hotarnic 266.
- Voia, martor pentru Birca 273.
- Voia, martor pentru vînzare în București 239.
- Voia, moșneni rumâniți din: Devesel 274; ~ din Polovine 300; ~ din Scărișoara 259.
- Voica v. Stanciul Voicăi.
- Voica (Voichița), fiica lui Mușat vist. <și a Zamfirei>, schimbă satul Negoești, cu rumâni, pentru parte din Izvorani. semnează 312.
- Voica, fiica Stoicăi din Vaideești, mama jupaniței Elina, stăpînă în Ionești (menț.) 60.
- Voica jupaniță, fiica lui Bircă din Cojești, familie; vinde parte în Bălteni 80.
- Voica jupaniță, partea ei cu rumâni din Găvănești (menț.) 317.
- Voica, mama (?) lui Costandin meșter 356.
- Voica, mama lui Nenciu și bunica lui Necula <Grama log.>, părțile ei în Țigănești (menț.) 231.
- Voica, țigănci 23, 317.
- Voica a Stanciului, casa ei probabil în Orașul de Floci 263; v. și Stanciul Voicăi.
- Voicanu, țigan 70.
- Voichița v. Voica.
- Voicilă bătrînul din Buești, martor 254.
- Voicilă, cneji rumâniți din: Bucșani 37; ~ din Ciulnița, se răscumpără 42; ~ din Mogoșești, slobozit după moartea stăpînului 4.
- Voicilă din Scăieni, tatăl lui Radu (menț.) 282.
- Voicilă, rumâni din slobozia Satul Nou 62.
- Voicilă, țigan boieresc 124.
- Voico, Voicul:
- Voico v. Stanciul Voico.
- Voico ceașul, aldămașar la Cepturile 10.
- Voico din Birci v. Voico pah.
- Voico din Ciorăști v. Voico log.
- Voico din Cotești v. Voico log.
- Voico din Cucleș, martor 109.
- Voico din Măgureni, megiaș martor 322.
- Voico din Mogoșești, fiul lui Stoica cel bătrîn, martor 219.
- Voico din Singureni v. Voico log.
- Voico logofăt din Ciorăști, tatăl lui Ghedeon, vinde părți în Căldărești și Futuți 102.
- Voico logofăt din Cotești, socrul lui Tatul log. din Orbeasca (menț.) 100, 359.
- Voico logofăt din Singureni, vinde parte în Gorgan la Stoenesti 181.
- Voico logofăt, nepotul lui Voico log. din Singureni, cumpără părți în Stoenesti 181.
- Voicul, martor la vînzare în Birca 273.
- Voico (Voicul), moșneni rumâniți din: Costești 304; ~ din Devesel 274; ~ din Mogoșești, slobozit după moartea stăpînului 4; ~ din Rusinești 34; ~ din Siliștioara 190; ~ din Studina de Jos 186; ~ din Sulari 371; ~ din Zorilești 173.
- Voicu, moștean din Bîlta, fost rumân se răscumpără 143.
- Voico paharnic din Birci, jurător 80.
- Voico, rumân (?) al m-rii Bistrița, se vinde dîndu-se drept moșnean din Siliștioara 321.

Voico, rumâni din: Brețculești, încercă să se judecească 235; ~ din Cacaletți 178; ~ din Vărăști 278.

Voico, țigani boierești 23.

Voico Cochii, moșnean rumânit din Siliștioara 183.

Voico Glăva, rumân din Gemenele 345.

Voico Tabac, vinde parte în Ghimpați 55.

Voina, top. la balta Săltava <j. Ialomița> 284, 309.

Voinea din Cacova de Sus, martor 122.

Voinea (Voine), martori pentru: Birca 273; ~ pentru Țigănești 339.

Voinea, moșneni rumâniți din: Arși (Băldă-lui, Întorsura de Jos) 286; ~ din Comanca 206; ~ din Devesel 274; ~ din Gostavățu 34; ~ din Rusinești 34; ~ din Scărișoara 259; ~ din Siliștioara 277.

Voineag, moșnean rumânit din Comanca 206.

Voineag, rumân din Virleț 117.

Voineasa, sat <j. Vilcea>, parte dăruită de Ion cel șchiop m-rii Cozia 221.

Voinești v. **Voinigești**, sat.

Voini, fiul lui Balotă din Trestiani, vinde un „moș” din Trestianii de la Cîmp 253.

***Voinigești** j. Argeș, sat <Fețeni; azi j. Vilcea>, parte pierdută pentru viclenie de Radul log. și Oprea post., întărită slugii domnești Ivan, nepotul lui Stoica Buzescu 1; ~ de Jos, partea lui Dumdosi al lui Ivan întărită slugii domnești Ivan I.

Voinigești (Voinești, Voinigiulești) j. Gorj, sat cu vecini și vii cumpărat de Dobromir ban cu zestrea jupaniței Tomaia, mătușa Simei stolniceasa; revendicat de Radu Buzescu 106.

Vornecul, pirtu la Ghimpați <j. Dimbovița> 55.

Vrabie, rumân din Priseaca, în pricină de rumânire 70.

Vucina căpitan, martor pentru Polovine, semnează 257.

Vuia v. **Voia**.

***Vulpești**, sat <lg. Cucuței j. Olt> de cnezi rumâniți de Tudor mare sluger în vremea lui Simeon Movilă, în pricină de rumânire în vremea lui Radu Șerban 70.

Vulpești, sat <j. Teleorman; azi j. Argeș>, cnezi se vind cu părțile lor din ~, Tomșani și Curteni lui Fiera mare log. 140, 228.

Vulturești v. **Vilturești**, sat.

Vurban, vinde parte fără rumâni în Priseaca 70.

Z

Zaharia din Bălcești, vinde ogoare în Bogoroi 85.

Zaharia din Rogojina, boier hotarnic 176. **Zaharia**, fiul lui Stoica cneaz rumânit din Gostavățu 34.

Zaharia logofăt din Băbeni, martor 331.

Zaharia popă din Păușești, martor 159, 238.

Zaharia proegumen al m-rii Cozia, martor la danie 211.

Zaharia, rumân din Purcăreni 209, 210.

Zaina (Sf. Ioan Înaintemergătorul), m-re în Grecia, metohul său în Țara Românească: m-rea Sf. Ioan <Flocoșani> 272.

Zamfira v. **Samfira**.

Zane v. **Stanciul Zane**.

Zapsi v. **Stan Zapsi**.

Zaroschi postelnic, fiul căpitanului Bălan, vinde funie în Săcșori 129.

***Zăblăiani**, sat <lg. Buftea j. Ilfov> 98.

Zărnești, sat <j. Argeș> 215.

***Zătreni**, sat <lg. Frîncești j. Vilcea> 1.

Zăvârténi, sat <probabil lg. Ogiezeni j. Vlașca; azi j. Ilfov> 21.

Zăvidéni, sat <j. Vilcea> 369.

***Zăvoiu**, sat <lg. Naipu j. Vlașca; azi j. Ilfov> 302.

Zbicéni, sat <Isbiceni j. Romanați; azi j. Olt> 315.

Zbîrciasca, moșie la Vizurești <j. Dimbovița; azi j. Ilfov> 55.

Zbora v. **Cozma Zbora**.

Zburători, top. <probabil> la Titești <j. Argeș; azi j. Vilcea>, Stanciul din Fedeleșoi înfrățeste pe Martin din Titești 170.

Zeletin, sat <j. Săcuieni; azi j. Buzău>, Sora, soția lui Stan, înzestrată de mama ei Stanca 258.

Zemnic, rumân din slobozia Satul Nou 62.

Zemșea v. **Dumitru Zemșea**.

Zenevi, fiul lui Dragul, martor la vânzare în dealul Scăianilor 282.

Zgia v. **Neagoe al Zgiei**.

***Zgîriați** de la Colentina din j. Ilfov, sat <lg. Brănești>, jumătate de sat cumpărată de Ion post., vindută de Sima log., jumătate a lui Nica log. 74.

Zîrnă din Mlăjet, fiul lui Stan și al Neacșei Leroae, în pricină pentru Sibiceu 118, 123, 127.

Zlate, cneaz rumânit din Tîncăbești, pricini de rumânire 27, 82.
Zlate din Bora, tatăl lui Dragomir cel bătrîn (menț.) 270.
Zlati, moștean din Clinceni, vinde parte 234.
Zmeul, vinde parte cu vie și livezi în Grădiștea de Jos (menț.) 113, 147.
Zmița, vinde livezi în Fratoșțița (menț.) 176.
*Zmulta, sat <lg. Buftea j. Ilfov> 80.
Zoică, rumân cu delniță în Mușătești 215.

Zopea v. Stoica Zopei.

Zorilești j. Olt, sat <Zorleasca>, hotare; moșneni rumâniți de Trufanda mare vist. 172—175; părți rămase cnezilor Stoian, Goste ș. a 175.

Zosim egumen al m-rii Mislea 373.

Zosima paharnic, șeful cancelariei Mitropoliei <menț. tirzie> 226.

Zota cojocar din București, dobîndește satul Putineiul pentru cojoace vindute unor boieri 160, 232, 316.

INDICE DE MATERII

A

aba, dulamă de ~ 16, 41.

acte :

date de domn: hrisoave 31, 72, 95, 280, 295, 304, 309; hrisoave menționate 5, 21, 38, 42, 50, 52, 55, 62, 63, 80, 110, 114, 129, 145, 148, 182, 262, 269, 280, 284, 292, 294—296, 298, 299, 304, 306, 309, 381; sul, svitoc (menț.) 289, 293, 295; porunci, cărți, scrisori: passim; cărți numite: pitace 71, sineturi 90; mari și mici 69, 309;

acte cu pasaje scoase 63, 132, 210, 254, 294; ~ mincinoase, sparte în divan 4, 43, 63, 64, 106, 108, 143, 194, 207, 209, 210, 286, 289, 295, 305, 308, 318; ~ cojnice, vechi și rupte 32, 171, 176, 181;

date de o doamnă (menț.) 23; de patriarh străin 377; de episcopi 165, 180; (menț.) 220, 222;

de marele ban (menț.) 286; de ispravnicul Craiovei 176; de marele vornic (menț.) 324; de boierii divanului (menț.) 30, 129;

de județ și plrgari 132, 184; (menț.) 100; de cămărașii de Ocna Mare (menț.) 15; de slugi domnești, tocmealnici v. jurători;

de particulari: zapise pentru vânzări, schimburi... passim; cărți de mărturie 67, 258, 336, 382; (menț.) 194; de întocmire (chitanțe) 2, 48, 83, 92, 115, 160, 170, 172, 315, C; de rumânire 16, 77, 173, 183, 186, 189, 190, 193, 206, 213, 221, 228, 229, 238, 252, 256, 257, 259, 274, 277, 290, 301, 310, 323, 330, 350, 363—366, 370, 371, 379, 380; ~ de slobozire din rumânie 60, 93, 325; ~ de danie, diate 3, 113, 177, 191, 211, 219, 240, 241, 374;

(menț.) 87, 106; danie schimbată 219; însemnare 89;

zapise (cărți) în limba română: passim; în limba greacă 146, 374; cu însemnări grecești 47, 162;

răscumpărate de la haiduci 171; duse în Țara Ungurească 262; cărți mai vechi „calcă” cărți mai noi 295; părți recunoscute și fără ~ 176.

adet v. rentă feudală.

agă, mare ~, foști mari ~, martori și stăpîni v. Leca, Matei Basarab, Neagul, Stamate și Vasilache.

albanezi v. arbănași.

albinărit, scutire de ~ 62; v. și stupi.

albine, sat scutit dă dijmă de ~ 40.

aldămaș 67; cantitatea băută la vânzare, cheltueli 104, 361.

aldămașari 10, 30, 41, 47, 85, 103, 123, 202, 251, 278, 283.

alegere v. hotarnicii și hotărnicii.

amenzi pentru reținerea unor rumâni fugiți 49; v. și dușegubine, gloabe, hataem, osluhă, pradă.

arătură pe ocina stăpînului, dijmă pentru ~ 24, 116, 284, 292, 297, 316.

arbănași, cu parte 201; aldămașar 47; priemiți în slobozie 91, 182.

argint, aspri de ~ 114, 129, 181, 262, 295; costande de ~ 227, 264.

arhiepiscopi v. episcopi, mitropoliți.

arhieriei, întocmesc act de danie (menț.) 295.

arhimandrit, patriarh fost ~ în Țara Românească 286.

arie, loc de ~ 21, 26.

armași, stăpîni și martori 36, 77, 85, 96, 104, 113, 130, 140, 147, 167, 222, 240, 272, 317; mare armaș în funcție v. Conda; foști mari ~ v. Calotă și Radul Buzescul;

al doilea armaș v. Stanciul din Sălătruc;
eroare „mare“ ~, în loc de al doilea
364.
armășel 112.
armeni în onomastică 274.
arvună, dată pînă la fixarea prețului 2, 17;
~ cauză de rumânire 166, 194, 235.

ascultare și învățătură în relații feudale 33,
45, 52, 91, 179, 269, 280, 292, 296, 297,
304, 305.
aspri v. bani.
așezămînt pentru m-re domnească 31.
aur, lanț de ~ 295; galbeni de ~ 354.

B

balaur în onomastică 87, 122, 186, 382.
bani <dregători>:
familie, stăpîni 50, 83, 106, 119, 129,
235, 262, 313, 317, 322; ctitori 239, 304;
martori, tocmealnici 83, 87, 153, 238, 263;
mari bani <textual> 50, 106, 129, 286;
atribuții 286;
bănișori, ~ de județ, opreliști 40, 62,
91; bani de județ, opreliști, atribuții 8,
14, 18, 38, 52, 168, 200, 269, 280, 304;
bani de margine 40; sate risipite de răul
banilor 200;
în onomastică 130, 165, 180, 196, 278.
bani <monedă>: 105, 201, 207, 260;
aspri 1, 15, 22, 23, 28, 34, 35, 41, 43,
51, 53, 55, 56, 65—67, 70, 75, 80, 82,
87, 88, 98, 100—102, 106, 109, 110, 112,
119, 122, 124, 125, 127, 130, 133, 134,
145, 155, 158, 161, 164, 167, 171, 178,
183—186, 189, 190, 193, 196, 201, 202,
206, 207, 213, 216, 218, 220—222, 226,
229, 230, 237, 238, 244, 252, 254, 257,
259, 267, 271, 272, 274, 276, 283, 284, 286,
290, 293, 295, 300, 302, 304, 306, 309,
310, 313, 322—324, 331, 337, 339, 340,
342, 349, 350, 356, 363, 365, 366, 370,
376, 378, 380, 382, B; ~ de argint 114,
129, 181, 262, 295; ~ turcești de argint
272; ~ domnești 42; ~ cu preț și fără
preț 110;
bani 2, 10, 16, 17, 29, 36, 42, 54, 60,
74, 84—86, 88, 89, 94—97, 103, 104, 108,
140—142, 152, 156, 172, 173, 199, 226—
228, 234, 240, 242, 248—251, 255, 268,
277, 280—282, 303, 326, 334—338, 348,
350, 353, 355, 357, 361, 364, 367, 371,
372, 375, 383, 384; ~ turcești 187, 188;
bani de oaie 18;
costande de argint 227, 264;
galbeni 18, 30, 37, 40, 42—44, 48,
52, 62, 68, 91, 101, 102, 107, 110, 115,
124, 143, 144, 146, 153, 157, 160, 161,
168, 182, 187, 188, 201, 215, 221, 224,
232, 236, 239, 243, 252, 256, 264, 269,
276, 278, 279, 285, 303, 307, 312, 316—
318, 320, 333, 335, 344, 354, 362, 379;
~ ducați 62; ~ de aur 354; dare 7,261;
ducați galbeni 62;
lei 238;

taler bătut 331;
ughi 10, 34, 47, 52, 68, 75, 78, 88,
93, 110, 115, 128, 172, 198, 222, 236,
239, 248, 267, 273, 274, 318, 325, 332,
344, 360, 361, 371, 373, 377, A; dare 182;
ughi de fum 52;
obligația schimbării banilor 261; bani
în plata dărilor 7, 16, 18, 40, 52, 62, 91,
140, 168, 182, 261, 269, 280; a merticelor
vlădicești 303;
echivalențe monetare 52, 75, 168, 227,
248, 267, 276, 318, 339; bani luați cu ca-
mătă 187, 188, 278.
bălți și iezero ale unor m-ri 6, 59, 76, 179,
262, 284, 309; ale unor boieri 75, 80,
119, 134, 254, 264, 270, 279; ale unor
sate 40, 291; partea cnejilor 43; venituri
6, 288, 321; v. și heleștee.
bărbier, martor 367, 368.
bătaie v. pedepse.
bătrînii orașului, ~ satului v. orașe, sate.
berbeci, dați la comînd 67; în scutiri ~ de
sulgiu 168, 304.
bigrar <biglar>, cu loc de casă în oraș 111.
bir, dare 304;
birul bonului 91, 280; ~ calului 52, 91;
~ domnesc 62; ~ drept 18, 140, 280;
~ de lună 18, 140, 280; ~ de haraci (al
împăratului) 52, 168, 182, 269; ~ vlă-
dicesc 150;
oameni fără ~ 62, 91; plătit de boier
140; ~ dat de preoți 117, 150, 286; dat
lunar 18, 140, 280; pus după putere 117,
297; ~ după numărul slobozianilor 91;
cuantum 140, 269, 280; cu întocmire, cu
ruptoare, dat de sate scutite 18, 52, 62,
91, 168, 182, 269; scaun de bir 357; loc
de plată 9, 117.
scutiri de bir 5, 7, 33, 38, 62, 91, 140,
150, 223, 261, 269, 304, 352, 381; privi-
legiați, scutiți care dau ~ 57, 168, 200,
280; ~ dat de slobozie m-rească, m-rii 62;
năpăști de biruri 286; rumâniri dato-
rate unor năpăști de ~ 42, 43, 110.
birari, opriți să tulbure privilegiați 5, 8, 33,
62, 91, 150, 261, 352; așează scaun de
bir 357; în onomastică: birciu 62, 80.
biserici 111, 240; ogor la biserică 216; parte
cu loc de ~ 21; cedată de o m-re unui

popă 53; biserică de jurământ 80, 137; ~ domnească 167, 343; ~ pustiită 343; în toponimie și descriere de hotare 30, 37, 55, 284, 309.

blănuri, de vulpe 254; de jder, de samur, preț 160.

boi, în preț 15, 41, 55, 70, 149, 176, 185, 186, 331, 382; în pradă 49, 80, 315; în hataim 131; luați pe nedrept 204; în dar 170; ai unor țigani 13; în scutiri 8, 18, 52, 91, 150, 168, 182, 223, 261, 280, 304, 381; birul boului 91, 280.

boieri: mari și mici din divan, din curtea domnească 34, 41, 50, 101, 143, 144, 165, 186, 193, 208, 221, 225, 252, 256, 259, 262, 268, 274, 290, 300, 307, 310, 335, 344, 349, 350, 371, 377; boieri bătrâni 354; ~ de județ 236; ~ de peste Olt 308; ~ sărăciți 309; ~ moștenii satului 134, 137, 143; boier apărât de rumânie 65; ctitori și donatori 3, 21, 63, 90, 100, 106, 120, 166, 191, 194, 195, 203, 211, 220, 222, 225, 226, 235, 262, 272, 284, 286, 309, 319, 335; închină parte domnului 309; slobozește sat 235; răscumpără rumân rob 224; înfrățit cu o m-re 196;

siliți să părăsească sat 292, 358; scos cu rușine din divan 88; întemnițat 333, 337; cotropesc 262, 289, 293, 297, 298, 308 v. și **rumâniri**;

datori și creditorii 83, 187, 188, 201, 293, 318;

bir plătit de un boier 140; plătește gloaba domnească a rumânilor săi 315; arătură cu pluguri boierești 292; ~ pribegi 207, 214, 236; viclean 235; omorât de tilhari 11; ~ plecați cu oastea 88; boierii mari „învață“ (8чма) în carte domnească 275;

v. și **danie**, **delnițe**, **jurători**, **rentă**, **slujbă**, **slugi boierești**, și sub numele **dregătoriei**;

passim.

boli 106.

braniști 77, 89; pedepse pentru tăiere fără învoială 24.

brinză, în onomastică 15, 55, 151.

brodnici, sarea lor 353.

bucate, ale unor țigani 13; bucate ale unor preoți, scutite 150; rumâni întorși cu toate ~ 81; în preț 331; călători obligați să-și cumpere ~ 357; passim.

butuci, rumâni puși în ~ 43.

C

cai și iepe 41; în schimb și în preț 68, 70, 85, 88, 98, 167, 276, 286, 371, 378; obligație, în scutiri: 8, 52, 57, 91, 150, 168, 223, 261, 280, 304; cal domnesc 18, 38, 40, 182; cai de olac 5, 7, 8, 38, 52, 62, 91, 150, 168, 182, 261, 269, 280, 304, 351, 381; în gloată(?) 204, 331.

camătă 278; luată de turci 187, 188; dobândă 43.

capre, în preț la rumânire 166, 194.

caragiu, ermuc de ~ 70.

care 356; ~ de oaste 40; în scutiri și venituri boierești: cirmă și perper de cară 6, 288, 353.

case în orașe 10, 35, 47, 111, 112, 184, 239, 241, 245, 263, 270; cu prăvălie 132; cu pivniță 161; în sate 21, 26, 67, 167, 260, 312, 324, 332, 378; ~ la vie 85, 299; siliște de casă 340; delnița casei 156; boieri scoși din ~ 292, 358; temelia unor ~ cercetată pentru vechime 137; casa domnească 80, 137, 224; copii de casă 322; în toponimie 66, 122.

catastife, pentru inventarierea unei averi boierești 377; ~ de vistierie 327, 381.

căi și drumuri 37, 50, 77, 78, 85, 256, 272, 307, 318; pază și întreținere 18, 381.

călărași, dau dijmă pentru locuri arate 116; martori 112, 158, 177, 239; atribuții 7.

călători, adăpostirea și hrana lor 280, 357.

călugări cu părți 46, 70, 85, 240, 375; fost logofăt 29; martori 21, 78, 119, 122, 123, 170; merge la Athos 240; ~ ucși de hoți 33; ~ străini 223; opriți să fie egumeni 31; v. și **mănăstiri**.

călugărițe 355; cu părți, cu sate 106, 122, 159, 217, 289, 295, 313, 333; ctitoare 80, 154; martore 163.

cămărași, stăpîni 101, 102, 335; martori 93, 171; ~ de la Ocna Mare; abuzuri 15, 212, 353.

căpitani, familie 128, 227; stăpîni 56, 61, 90, 161, 267, 335; martori 54, 56, 161, 172, 177, 207, 257, 348; v. și **Dumitru Filieșanul și Gherge**;

hotarnici, tocmelnici 90, 176; slujește cu vărsare de sînge 61, 112; mari ~ <textual> 47, 186.

căsătorie, stăpînirea bunurilor cumpărate în timpul ~ 87.

cașărie, obligație în scutiri 18, 269, 304.

ceară, ocale de ~ 237; dată la comînd 67; în scutiri 8, 18, 38, 40, 52, 91, 150, 168, 182, 223, 261, 269, 280, 304, 381.

ceauși, martori și aldămașari 10, 35, 158, 240.

cerb, în toponimie 77.

- cetate de scaun 327; v. București; ~ străină 377.
 cheltuieli, adăugate la prețul de cumpărare 184; ~ invocate pentru stăpînirea părții 377; ~ de judecată 131, 236, 281, 344.
 chezaș 2, 41.
 chihaiă, dăruită de domn cu sat 42.
 chinovar, părți scoase din documente cu ~ 63, 132, 210, 254, 294.
 cimpieri 342; în onomastică (Gaidar) 198, 236, 344.
 ciozvirte (cedvirte) de pogon de vie 246, 324.
 cislă, luată de episcop de la preoți și diaconi 303.
 ciutărie în toponimie 301.
 cizmar din oraș, martor 99; din sat 206.
 cîmp, daturi luate din ~ 321; cîmpul de jos, ~ de sus 339, 340; sat din ~, pustietate 168.
 cîrmă de cară la baltă 6, 288.
 cîrmuitor v. egumen.
 cișle (coșare) pentru creșterea vitelor 168.
 cliros domnesc, scutit 261.
 clisiarhi, martori 100, 111, 132, 184; ~ domnești 100; eclesiarh, dascăl slovenesc (menș. tîrzie) 95.
 cluceri, stăpîni 23, 50, 55, 106, 114, 129, 139, 156, 164, 226, 235, 247, 262, 272, 278, 309, 312, 342, 348, 360; martori 41, 44, 68, 88, 93, 102, 111, 113, 153, 156, 160, 164, 171, 174, 215, 232, 236, 256, 259, 267, 305, 307, 308, 312, 320, 335, 336, 344, 356, 371, 377—379; boieri hotarnici, tocmelnici 87, 90, 126, 265, 346;
 ~ de la pivnița domnească 362; ~ dascăl 377; ~ fost sluger 215, 312.
 cnezi v. moșneni; în titulatura domnului 31.
 codru 237.
 cofterie, dulamă de ~ 70.
 cojoace, de samur, de jder 232.
 jocari, cumpără loc 239; creditori, dobîdesc sat 232, 316; martori 146, 216, 239, 271; în onomastică 62, 342.
 colibași din jurul m-rii, scutiți 351.
 comiși, stăpîni, familie 44, 58, 80, 86, 87, 100, 109, 116, 119, 132, 145, 151, 165, 199, 204, 222, 244, 268, 305, 308, 313, 329; martori, 16, 23, 30, 36, 37, 41, 44, 68, 88, 93, 121, 124, 171, 172, 207, 215, 236, 241, 244, 245, 252, 254, 278, 344, 356; v. și Gligore; jurători, hotarnici 30, 76, 126;
 mari comiși în funcție v. Costandin, Ramandi, Diamandi; f. mari comiși v. Bratul, Buzinca, Gligore, Pavlache.
 coți de pînză 122.
 comînd, plătit în natură 67.
 confiscare v. domnul.
 copaci, semne de hotar 59; ~ înfierat 89; passim.
 copii de casă 322.
 cositul fînului, dijmă luată din ~ 284, 292; parte lipsită de loc de coasă 89.
 crai străini în Țara Românească 262, 335.
 creditori: domnul 293; boieri 201, 318; jocari 232, 316; turci 187, 188.
 croitori, cu loc în oraș 239; martori 35, 36, 132, 239, 362; jurător 135.
 ctitori, domni 114, 182, 280, 293—295, 319, 381; doamne 280, 343; boieri 132, 220, 222, 225, 272, 328; așezămîntul lor 31; drepturi și îndatoriri 132, 225, 272.
 cununie, dar la ~ 318.
 cupar, martor 174.
 cupeți v. negoț și neguțatori.
 curături 26, 77, 176, 211.
 curelar 367.
 curte, garduri de ~ 26; curți boierești 26, 207; curte domnească, biserică din ~ 261; boieri din ~ 30, 37, 41, 101, 261.
 curve, în toponimie 284, 309.

D

- danii (miluire) 3, 21, 22, 53, 61, 63, 90, 100, 106, 112, 120, 167, 203, 211, 222, 226, 240, 241, 245, 272, 284, 309, 318, 319, 322, 374;
 închinare 53, 131, 166, 191, 262, 286, 309;
 ~ la călugărire 240; danii la moarte, cu efect după moarte 67, 87, 90, 100, 106, 113, 120, 147, 177, 191, 194, 195, 203, 211, 216, 219, 231, 235, 262, 270, 286, 335, 377; respectarea dreptului de testare 166, 235; ~ contestate 63, 87, 90, 100, 120, 231, 289, 335; ~ cu particularități 41, 61, 63, 113, 177, 343;
 mărturie dată pentru diată 67;
 v. și domnul, înfrățire, scutiri, zălog, zestre.
 dascăli, martori: din m-re 211; clucer 377; ~ slovenești, în menș. tîrzii 21, 55, 95, 99, 145, 272, 313.
 date și cu anul de la Hristos 18, 31, 43, 47, 55, 80, 82, 100—102, 114, 122, 129, 133, 137, 144, 148, 155, 161, 164, 167, 168, 174, 181, 185, 196, 202, 207, 209, 280, 282, 294, 306, 309, 318, 337, 342, 354; după sărbători religioase 273; cu indiction 377; luna martie socotită prima lună 31.

datorii bănești: între boieri 83, 201, 356, 377; ale unor boieri către domn, către vistierie 110, 129, 143, 144, 293, 295; către negustori 316, 377; către turci 187, 188, 333; răspunse de rumâni. care se cnezesc 110;

~ ale unor popi 51, 146;
cu camătă 187, 188, 278.

daturi v. rentă feudală.

dărăbani v. dorobanți.

dări și slujbe <obligații către stat>:

dăjdii 5, 9, 33, 91, 117, 223, 269, 280, 304, 381; ~ mărunte 168; ~ de peste an 52, 62, 168, 182, 280; ~ din oraș 182; dăjdii vlădicești 303; vii dajnice 130; oameni fără dajde 91;

mod și loc de percepere 9, 18, 91, 117; vremea ~ 18; dări plătite în bani, cu întocmire - ruptoare - 18, 40, 52, 62, 91, 140, 168, 182, 261, 269, 280, 303; dăjdiile plăieșilor 280;

privilegiați apărați să fie trași pentru alții 33, 57, 357;

~ nespecificate, în scutiri 33, 117, 200, 280, 356, 357;

specificate vezi: albine, albinărit, bani, galbeni, ughii, berbeci, bir, cai, cară, cășărit, ceară, cislă, cirmă, cosit, dijmă, fin, găleată, gorștină, greutate, împrumut, lemne, lucru, majă, maldăr, mertice, miere, mincături, oi, opăcinași, păhărnice, pârpar, poclon, podvoade, porci, slujbe, stejie, stupi, șoimi, unteleam, vămi, vinărici.

dăjdii v. dări, rentă feudală.

delnițe cu rumâni 48, 68, 88, 156, 157, 164, 170, 187, 188, 215, 276, 384; ~ fără rumâni 254; ~ boierești 187, 215, 276; ~ de vatră, șezutul casei boierești 156, 164.

desherență, loc de casă rămas domnesc 112. diac, scrie zăpis 142.

diaconi, cu parte 84; martori 132, 146; ~ domnești 146, 261; nu pot fi rumâni 204; dau metrice episcopului 303; scutiți 261.

dijmari, oprîți să intre în slobozie 62.

dijme (daturi, dijmărit):

în scutiri 8, 62, 261; sat scutit dă ~ 57; ~ de stupi 5, 38, 40, 91, 150, 182, 280, 351, 352, 381; ~ de rîmători 381; dijme luate de boieri, de m-ri 116, 292, 297, 316, 321; vremea dijmei 316.

divan (sfat domnesc):

acte domnești cu ~ 4, 11, 15, 18, 21—23, 38—43, 46, 50, 52, 53, 55, 59, 62, 63, 65, 66, 70, 72, 76, 80, 82, 85, 88, 95, 98—102, 106, 108, 110—112, 119, 120, 124, 130, 133, 134, 145, 147, 148, 155, 161, 164, 167, 168, 171, 181, 182, 185, 194, 195, 197, 198, 202, 207, 209, 210, 216, 220, 222, 230, 231, 235, 237, 242, 247, 254, 262, 267, 269—272, 276, 279, 286,

288, 290, 293—295, 298, 304, 306—309, 313, 317, 318, 322, 324, 328, 331, 333, 337, 340, 342—344, 356; divane cu particularități (lipsuri, schimbări ș. a.) 14, 26—32, 34, 35, 37, 61, 109, 114, 125, 129, 137, 138, 143, 144, 149, 174, 175, 201, 208, 218, 225, 226, 244, 261, 280, 354;

marele divan <textual, menț.> 19, 30, 34, 37, 41—43, 50, 63, 64, 68, 70, 73, 80, 88, 100, 106, 108, 114, 147, 155, 164, 173—175, 183, 186, 189, 190, 206—208, 213, 226, 229, 231, 233, 235, 247, 262, 288—290, 293—295, 298, 307—309, 313, 317, 318, 328, 336, 337, 342, 354;

sfatul obștei, sobor, singlit 31, 280; rumâni bătuți și scoși din divan 70, 137, 209, 210; judeciri fără știrea divanului, anulate 27, 82; logofăt al doilea de ~ 347.

dirste 44, 145, 177.

dîrvari, poslușnici m-rești scutiți 8, 38.

doamne, familie, stăpîne 23, 34, 130, 295; ctitoare 280, 343; scrie zăpis 23; sluga unei ~ 23.

dobitoace 313; date zestre 181.

dobindă v. camătă.

doctor, martor 146.

domnul:

numit cnez 31; titulatură dezvoltată 31, 295, 304, 309; fost mare ban 129; fost mare pah. 138; schimbarea numelui 72;

casa domnească 80, 137, 224; curtea domnească 30, 37, 41, 261; cliros și biserică domnești 100, 132, 167, 261; pod domnesc 356;

locuri și sate domnești 34, 101, 112, 129, 278, 297, 299, 301, 306, 343; înzestrează fiică 34; lasă sat unui fiu natural 278; ~ cumpără 101, 114, 254, 293, 295, 304, 306; vinde sat 101; rumânește 34; 43, 208; ~ confiscă, (retracte) 1, 43, 129, 143, 144, 214, 306, 343, 354; beneficiar de desherență 112; respectă dania unui viclean 235; danie domnească ne-respectată 289; ocină de danie domnească vîndută 1;

ctitor și donator 6, 31, 72, 100, 114, 148, 182, 209, 210, 254, 262, 280, 288, 289, 292—299, 301, 309, 319, 343, 353, 381; dăruiește unor boieri 1, 42, 43, 129, 214, 306; unui căpitan 61, 112; slobozește sate 42, 110; v. și scutiri și imunități; atribuții, ia măsuri 9, 12, 13, 24, 25, 35, 45, 47, 49, 64, 81, 105, 116, 127, 162, 166, 179, 192, 204, 205, 212, 214, 224, 231—233, 275, 284, 292, 296, 297, 299, 303, 305, 314—316, 321, 327, 347, 353,

354; v. și jurători; dă așezămint 31; ia seama vistieriei 110; face palancă 214, 306; pleacă cu oastea 88;
ia domnia la Țarigrad 30; scos din scaun 171, 262, 371;
stegar și luminărar domnesc 111, 184;
v. și: crai, divan, ispravnic, învață, judecată, rumâniri, scutiri și imunități, slugi domnești.

dorobanți (dărăbani), cu părți 12, 55, 184, 234, 302; martor 56; megiaș 233; oprîți să tulbure sate imune 38, 62.
dragoman, martor 360.
dregători, diregătorul satului 325; passim.
drobine de sare 346.
drumuri v. căi.
dulame de aba 16, 41; ~ de coferie, preț 70.
dușegubină, plătită în vaci (menț.) 85.

E

eclesiarhi v. clisiarhi.

egumeni numiți: circuitoiri 31; duhovnic 31, 377; episcopi 13, 16, 31, 38, 49; ieromonah 298; nastavnici 13, 16, 38, 49, 58, 212, 241, 286, 296, 358; popă 132, 220, 222, 347; proegumen 100, 211; vlădică 294, 296, 299;
așezămint pentru alegere 31; în soborul țării 166, 280; judecă în satele imune 14, 200; ispravnici ai m-rii 225, 291; poartă pricinile m-rii-nietoh 63; martori, dau carte de mărturie 119, 166, 377; scriu zapise 78, 123;
v. și m-ri sub voce.

emin <intendent turc>, sarea eminilor 353.
enoriași (nori), preot urmează pe ~ săi 117.
episcopi 377; arhiepiscop 165, 303;
în soborul țării 280; judecă, dau cărți 165, 180, 220, 222, 377; martori 17, 41, 377; venituri 150, 303; în toponimie 237; v. și egumeni.
episcopii, stăpîniri, țigani 205, 254; scutiri, poslușnici 7; merticele și cisle popilor din eparhie 303.
epure, în onomastică 47.
ermuluc de caragiu, preț 70.
evangelie, jurămint făcut pe ~ 66, 137.

F

făal v. foi.
făină luată de la m-re 335.
fălci v. măsuri.
fecior <boieresc>, martor 362.
femei, înfrățite 236, 313; averea lor față de a soțului 198, 236, 354; înzestreață 46, 108, 258, 312, 383; martore 3, 119, 264, 273; semnează 36, 194, 267, 312; scriu zapise 23, 194, 195;
rumâni 34, 42, 80, 238, 278, 300; fiică de rumân vinde vie 15; ~ liberă, căsătorită cu rumân 63; dată roabă la turci 34; passim; v. și zestre.
ferești, săivan cu ~ 89.
ferecături <obiecte prețioase> 313.
fiare, de moară 30, 375; închisoare în ~ 43.
fiică de suflet, dăruită de „tată” 21.
fină, dăruită de naș 124.
fir, gure de ~, preț 70.
fin, fineață, 122; parte lipsită de loc de ~ 89; adet din ~ luat de m-re 284;
în scutiri: fin, găleată de fin 5, 8, 18, 38, 40, 52, 57, 62, 91, 150, 168, 182, 261, 269, 280, 304, 352, 382; v. și cosit, livezi de fin.
fintînă de piatră 78; în toponimie 10, 50, 144.
foamete după domnia lui Mihai Viteazul 322; sub Radul Șerban 331; rumânire din pricină de ~ 331.

foc, m-ri și sate arse de turci 72; de Simion Movilă 80.
foi (făal) de samur, de jder 160.
frați de ocină, de funie 42, 109, 144, 158, 220, 222, 286, 291; ocină ținută cu frăție 372; v. și înfrățiri.
fugă:
a unor rumâni boierești și m-rești 49, 80, 209, 215, 236, 297, 320, 344; a unor rumâni domnești 101; sate risipite 200, 357; rumâni fugiți își cumpără ocină în alt sat 209; săteni se așează cu învoială pe partea boierească C; rumâni fugiți în slobozie, apărați 62; ~ vinduți în lipsă 80, 130, 134, 137, 198, 236, 320, 344; păstor 369;
fugă peste hotare 223, 224;
țigani fugiți 49, 270;
rumâni fug din divan 331.
fum, ughi de ~, în scutiri 52.
funași, megiași cu boieri 43.
funii 55, 71, 149, 158, 180, 185, 220, 222, 227, 228, 230, 232, 248, 286, 290; ~ cu nume 21, 22, 70, 240, 255; arătate în stînjeni 77, 162, 182; unitate de măsură 77, 176, 266; prețuri 70, 71, 85, 128, 255.
furt de grîu 331; de unelte 224; v. și tilhari.

G

galbeni v. bani.

garduri, casă în oraș cu îngrădituri 161; bi-seică îngrădită 53; ~ la curte 26; la vie și pomete 85.

găletari, opriți să tulbure sat scutit 57.

găleți, în scutiri 5, 18, 38, 40, 52, 57, 62, 91, 150, 168, 182, 280, 304, 381; ~ cu fin 8, 261, 269, 352;

datul și găleata datorate boierului 64.

gilceavă, pradă și ~ asupra unor săteni C.

gîrlă, făcută de boieri, pricină 25.

gloabe fixate pentru redeschiderea unei pricini 83, 172; ocină, iaz pierdut pentru plata unor ~ 220, 315; ~ domnești 280, 315;

în scutiri 280.

gorștină, în scutiri 304, 352; ~ de oi 5, 8, 18, 38, 40, 91, 182, 280, 351; ~ de porci 5, 18, 38, 40, 91, 182, 280; scutiți dau ~ 40, 57, 150, 280; vremea ~ 18.

grana, manta de ~ 254.

grădini 167; siliște de ~ 122; ogrăzi pentru

~ 26; ~ cu pomi 21; ~ de legume 292; grădină făcută de domn 299.

grămățici scriu acte domestice 32, 101, 111, 194, 197, 198, 201, 202, 228, 230, 231, 237, 245, 247, 267, 279, 298, 308, 309, 318, 322, 328, 331, 333, 340; scriu zapise 54, 68, 74, 177, 188, 199, 228, 257, 259, 274, 277, 300, 310, 323, 326, 330, 332, 350, 363, 366, 370;

martori 132, 146, 230;

gramatici din clirosul domnesc 261;

~ de la pivnița domnească 362.

greci C; zapise scrise în limba greacă 146, 374; însemnări 43, 47, 162; semnături grecești 16, 17, 47, 68, 93, 96, 107, 141, 146, 206, 215, 221, 229, 236, 252, 257, 259, 264, 265, 268, 274, 277, 278, 290, 300, 310, 330, 335, 349, 350, 360, 363, 366, 374, 379, 380; primiți în slobozie 182; ~ în onomastică 53, 356.

greutăți de peste an, în scutiri 62.

grîu 204; ~ furat, preț 331; ~ curat, dat boierului C.

groapă de grîu 331.

gure de fir, preț 70.

H

haiduci de peste munți 171.

haine 68, 88, 129, 260, 313; ~ jefuite de unguri 171; ~ sfită, purtată de boier 309.

haraci, bir de ~ 52, 168, 182, 269.

hatalem v. închinare.

heleșteu 78, 274; pradă luată pentru spargerea unui heleșteu 314, 315.

herțeg în titulatura domnului 72, 304, 309.

holde din pădure 211.

hotare, descrieri de ~ 6, 34, 50, 59, 61, 76, 78, 119, 130, 138, 143, 144, 173—175, 246, 256, 272, 284, 288, 291, 307, 309, 346, 361; ~ vechi, bătrine 6, 42, 80, 101, 129, 138, 139, 143, 144, 208, 226, 262, 279, 288, 293, 304, 308, 342, 346; semne: copac înfierat 89; hotare mutate, pricini de ~ 20, 59, 66, 76, 126, 139, 176, 329; hotarul de jos, de mijloc, de sus 42, 152, 216, 346, 378.

hotarnici și hotărnicii:

59, 76, 100, 126, 162, 198, 236, 266, 284, 291, 293, 295, 344; alegeri 66, 89, 139, 151, 154, 176, 233, 236, 240, 275, 281, 287, 329, 344, 346, 359, 361; pro-

cedee 139, 154, 162, 176, 217, 266, 281, 291, 361; cheltueli 281; ~ contestate, re-făcute 59, 66, 76;

v. și ispravnici, jurători.

hoți v. tilhari.

hramuri:

Adormirea Maicii Domnului (Uspenia) 3, 5, 6, 14, 15, 100, 194, 235, 245, 280, 284, 286, 288, 289, 292—295, 297, 298, 304, 305, 308, 309, 354, 357; Bunavestire (Blagoveștenia) 63, 209, 210, 220, 222, 261, 343; Intrarea în Biserică (Vovidenia) 31, 36, 225; Înălțarea 269; Nașterea Maicii Domnului 59, 76; Pantocrator 31; Schimbarea la Față (Preobrajenia) 78, 222 285; Sf. Atanasie de la Athos 148; Sf. Dimitrie 92, 120, 335; Sf. Gheorghe 52; Sf. Ioan 200, 272, 351; Sf. Mihail 191, 203, 223, 319; Sf. Nicolae 33, 39, 53, 62, 132, 154, 226, 291, 294—296, 299, 318; Sf. Paraschiva (Prepodobna) 154; Sf. Troiță 8, 38, 63, 72, 105, 209, 210, 262, 293, 347, 381.

hrană, dată călătorilor 280.

I

icoane 53.

ierei, dascăl slovenesc (menț. tirzie) 99, 313.

ieromonahi, martori 278, 374.

ieze v. bălți.

imunități v. bani, dregători, scutiri și imunități

incendii v. foc.

indiction în datare 377.

îspravnici:

în acte domnești, spusa domnului 5—9, 12, 13, 19, 24, 25, 33, 45, 49, 57, 58, 64, 71, 73, 79, 91, 105, 116, 117, 126, 127, 139, 150, 151, 154, 166, 169, 179, 192, 200, 204, 205, 212, 223, 224, 232, 233, 260, 269, 275, 284, 292, 295—297, 299, 301, 303, 305, 309, 314, 316, 319, 321, 327, 347, 352, 353, 357, 358, 369; mare log.: passim; log. al doilea 28, 35; al doilea portar <în răvașe de jurători> 118, 131, 135, 329; mare post. 40; f. mare vist. 52, 59, 62, 72, 76, 185; mare vornic

30, 37; al doilea vornic 266;

~ de jurători, de hotărnicie 126, 217; log. 382; mare pitar 359; portari al doilea 59, 76, 80, 139; mare post. 80, 151, 154; vornici 76, 284, 287, 291, 346; ispravnicul Craiovei 176; doi ispravnici 76; trei ~ 80;

ispravnici <vechili> boierești 291; ai unor m-ri 225, 353.

ispravnici de scaun 30,88; ispravnicii scaunului Craiovei 176, 314.

iuzbași, cu părți, cu case 155, 161; martori și aldămășari 10, 44, 65, 92, 120, 161, 246, 252, 326, 332; boieri hotarnici 266, 346.

I

împărat <sultanul> suzeran 42, 50, 88, 101, 110; birul împăratului (de haraci) 52, 182; luptă împotriva leșilor 45.

împărțire de avere între frați 68.

împrumut, între boieri pribegi 82; de la turci 323; în scutiri 38, 52, 62, 116, 182, 261, 269, 280, 304, 381; v. și creditor, datorii, zalog.

închinare, m-ri din țară închinată unor m-ri străine 225; m-re apărută de ~ 31;

parte închinată de boieri domnului 309;

bou închinat <hatalm> 131;
v. și danii, rumâni.

închisoare v. temniță.

înfier 311, 374.

înfrățiri 32, 42 (?), 115, 121, 122, 124, 170, 313; carte de frăție 313; înfrățire între boier și m-re, hotărâtă de tocmelnici 196;

vinzări acoperite de ~ 68, 88, 122, 198, 236, 272, 344;

~ cu întocmire, condiții 198, 236, 344;

~ fără știrea fraților de singe, desfăcută 68.

îngrădiri v. garduri.

întocmiri, la împăcare cu obligație de gloabă 83; pentru lucru și daturi C; pentru plata dărilor v. dări, ruptoare;

passim.

învățătură în acte domnești (ШУКА): domnul 284, 305, 327, 358; marii boieri 275; marele vornic 20, 131, 169; marele log. 71, 126, 127, 181, 205, 232; al doilea log. 49, 284, 292, 294, 296, 297, 299, 304, 305, 347, 353; vistier 117, 179, 192; al treilea post. 316; un „jupan“ 100;

în zapis a unui vistier 128;

logofăt învață ucenic 101;

v. și ascultare, rentă feudală.

înelitoare (procoviță) pentru cal 286.

J

jafuri (pustiire) 137, 209, 210; mănăstire arsă 80; unguri jefuiesc 171.

jder, cojoace de ~ 232; blăni (foi) de ~ 160.

judecată:

în fața domnului și a divanului 13, 19, 20, 28, 42, 45, 46, 50, 62—64, 68, 74, 81, 100, 105, 106, 114, 117, 120, 155, 166, 208, 209, 214, 216, 226, 233, 235, 260, 275, 288, 297, 305, 306, 317, 319; (?) 335, 337, 342, 354, 369; ~ purtată de mai multe ori 26, 27, 30, 37, 58, 66, 76, 79, 88, 132, 137, 194, 207, 231, 262, 286, 289, 295, 313, 318, 331; și cu acordare de tocmelnici...v. jurători; ~ și a mitropolitului 262, 294, 295, 298, 308, 309;

în fața ispravnicilor de scaun 30, 88; la scaunul Craiovei 286, 331 (?);

~ a marelui vornic 324;

~ a sfatului orașului 132;

~ a episcopului 165;

drept de ~ acordat <textual> unor m-ri 14, 200, 381; tocmelnici, jurători „judecă“ <textual> 11, 43, 83, 87, 94, 163, 313, 324;

~ nerespectată de înpricinați 50, 94; refuz de a veni la ~ 347; fugă de la ~ 331; rumâni și boieri bătuți și întemnițați pentru purtare de ~ 137, 318; drept de „a sta de față“, de ~ 25, 81, 116, 205, 275, 284, 296, 321, 347, 369;

~ cu particularități 82, 119, 129, 131,

- 204, 212, 224, 309, 318; gloabă pentru redeschiderea unei pricini 83, 172;
v. și domnul, atribuții.
- judeci v. moșneni.
- judeciri (cnezire, scumpărătoare, slobozire, iertare de rumânie):
rumâni se răscumpără de la boierul lor 28, 34, 42, 48, 60, 93, 95, 125, 144, 204, 276, 307, 322, 325; de la domnie 27, 34, 43, 82, 110, 143, 144; cu particularități 4, 43, 60, 63, 110, 194, 195, 197; contestate 27, 63, 64, 82, 204; ~ fără ocină 194, 195;
încercări de ~ 82, 208—210, 235, 331;
drept de ~ la vânzarea ocinei 119, 160, 232, 235, 317, 322; răscumpărarea sate-
lor rumânite de Mihai voievod 42, 43, 208; dreptul de ~ al rumânilor întorși din robie 39, 79; jurământ la ~ 42.
- judef, boieri de ~ 236.
- judefe, bani și bănișori de ~ 8, 14, 18, 38 52, 91, 168, 200, 269, 280, 304; pîrcălabi 14; răbojari 110; sate din v. : Argeș, Buzău, Dimbovița, Dolj, Gorj, Ialomița, Ilfov, Mehedinți, Muscel și Pădureți, Olt, Prahova, Romanași, Sac, Teleorman, Vilcea, Vlașca, ; v. și bani.
- judefi (sudeți) cu locuri, case, familie 105, 239, 270; martori 78, 111, 146, 241, 245;
~ cu pîrgarii 241, 245; dau cărți, judecă 100, 132, 184; vânzare cu știrea lor 35; opriți să tulbure privilegiați 7, 261.
- jupani, negustori numiți ~ : passim; jupan învață (щуча) în act domnesc 107.
- jurămint 50, 73; deferit pîrftului 66; procedee pentru ~ jurătorilor 80, 137; bani dați pentru ~ 42; v. și jurători.
- jurători (lege):
numiți: boieri hotarnici 76, 126, 139, 151, 162, 217, 240 (?), 266, 287, 291, 308, 346, 359; jurători 80, 135, 233; megiași 11, 66, 67, 80, 94, 118, 127, 131, 137, 231, 233, 240, 258, 275, 324, 329, 331, 369, 382; oameni, ~ buni 70, 76, 79, 123; numiți boieri, tocnelnici: passim; meșteri de mori 30; boieri din divan 43, 129;
~ dați în număr de: doi 118, 123, 127, 131, 196, 240 (?); de trei 69, 73, 135, 324; de patru 11, 79, 258 (?), 313, 331; de șase 26, 30, 43, 70, 76, 87, 90, 126, 132, 169, 231, 265, 329; de zece (?) 81; de unsprezece (?) 382; de doisprezece 50, 59, 66, 70, 72, 80, 87, 94, 108, 126, 137, 151, 165, 172, 176, 196 (?), 207, 217, 266, 287, 291, 293, 346, 359, 382; de douăzeci și patru (lege peste lege) 50, 66, 80, 108, 137, 154, 163, 172, 207; de patruzeci și opt (neacordați) 137;
aceiași dați a doua oară 108, 172, 207; același număr dat de două ori 66, 79, 127, 313; șase boieri refac hotărnicie făcută de doisprezece 76; parte din ~ mărturisesc a doua oară 76, 126;
~ dați de marele vornic 324; de boierii tocnelnici 87, 313;
procedee, particularități 30, 66, 80, 123, 129, 137, 139, 162, 165, 265, 291, 308;
prădați pentru jurămint strîmb 80, 137;
răvașe domnești de jurători 69, 118, 131, 135, 217, 266, 287, 329, 359; cu particularități, dispoziții suplimentare 126, 139, 151, 154, 162, 233; răvașe domnești menționate 11, 26, 30, 43, 70, 73, 80, 87, 90, 127, 137, 139, 154, 176, 196, 207, 231, 233, 275, 291, 313, 324, 331, 359; cărți date de ~ 67 (?), 87, 90, 94, 123, 163, 196, 258 (?), 265, 281, 291, 346, 369, 382; (menționate) 11, 26, 313, 322, 369;
v. și ispravnici.

L

- lanț de aur, dat pentru un sat 295.
- lavră mare, m-re numită ~ 31.
- lazuri 156.
- leafă a unor ostași 304; simbria unui rumân 15.
- legătura lui Mihail voievod invocată în pricini de rumânire 27, 68, 73, 80, 82, 135, 137, 331, 369; datare 80, 135.
- lege, pradă (gloabă) luată după ~ 137, 314; pedepse după ~ 24; daturi și dijme date după ~ și obicei 116, 130, 321, 353; ~ veche, bătrînă 116, 130, 154, 321, 353; ~ țării 165, 291; legea preotului 117; passim;
v. și judecată, jurători.
- legume, dijma luată de boier din ~ 292.
- lemn, de moară 30, 192; prăvălii făcute din ~ 105;
în scutiri, ~ domnești 40.
- lese, de pește, pricini pentru ~ 76.
- leși, lupte cu ~ 45.
- litere latine folosite în iscălituri 236, 254, 277, 278, 310, 349.
- livezi 30, 41, 109, 113, 145, 147, 176, 187, 231; ~ cu pomat 198, 236, 344; ~ de fîn 89; livadă rezervată la vânzare 17; livada domnească 301.
- locuri ca unitate de măsură 20, 249-251;
~ domnești 112, 343; ~ pustiu 214, 306.
- logodnă, zestre dată la ~ 258.
- logofetese, stăpîne 236, 285, 333.

logofeți :

stăpîni cu case, cu părți, familie 1, 10, 13, 16, 17, 29, 30, 32, 37, 41—43, 54—56, 58, 68, 70, 74, 79, 81, 83, 87—89, 92, 95, 98, 100, 102, 105, 107, 109, 110, 113, 116, 120, 121, 124, 126, 147, 156, 159, 161, 165, 171, 172, 181, 187, 196, 198, 207, 208, 214, 216, 219, 222, 236—239, 243, 254, 267, 275, 285, 289, 295, 298, 306, 313, 317—319, 336, 337, 340, 343—345, 347, 348, 355, 356, 359, 367, 368, 382, 384, A, B; rumânit (?) 30;

mari ~ în funcție v: Fiera, Hrizea, Vlad Rudeanul; f. mari ~ v. Nica, Papa și 30, 37, 70, 205, 232, 254, 259, <290>, 313; „mari“ ~ erori 323, B;

al doilea log. de divan v. Sima și 30, 37, 102, 121, 124, 274, 347, 353; ~ de taină 274; ~ de vistierie 75, 121, 124, 252, 270, 275, 279, 349, 362; logofețel (?) 30;

martori 16, 17, 35, 36, 41, 43, 54, 56, 74, 75, 77, 93, 102, 109, 111, 113, 119, 121, 124, 128, 130, 132, 152, 153, 156, 157, 160, 164, 171—174, 176, 184, 186, 187, 189, 191, 193, 203, 211—215, 219, 222, 227, 228, 236—239, 241—243, 245, 246, 252, 254, 268, 270, 274, 277—279, 285, 290, 300, 307, 310, 317, 318, 323, 326, 330, 331, 335, 344, 345, 349, 350, 355, 356, 362—368, 370, 371, 376, 377, 379, 380, B; jurători, tocmelnici 26, 30, 80, 81, 87, 126, 176, 217, 287, 291, 313, 359, 382;

~ scriu zapise 17, 75, 83, 96, 103, 113, 115, 178, 186, 213, 219, 221, 229, 234, 239—242, 255, 273, 278, 285, 302, 320, 349, 364, 367, 368, 375, 379, 380; scriu cărți ale județului 132, 184; scriu acte domnești v. Lepădat și 4, 23, 26, 28, 39,

50, 53, 59, 61, 62, 65, 72, 88, 95, 110, 120, 145, 147, 185, 216, 235, 272, 324; ~ învață (сума) 7, 49, 205, 232, 284, 292, 294, 296, 299, 304, 305, 347, 353; ispravnici: al doilea log. 28, 35; mari log. passim; roșu (?) 318; călugăr 29; ~ pleacă cu oastea 88; cu ucenic 101; vâtaful său 35; în menț. tîrzii 254, 331;

erori: „mare“ în loc de al doilea log. 323, B; v. și piseț.

lucru (munci, poslușanie, treabă):

la zidiri 7; la mori 352; la pod domnesc 356; la vîi C;

munci de peste an (în scutiri) 40, 45; lucru domnesc 8, 38, 57, 150, 168, 182, 200, 269, 304; ~ datorat m-rii (feudalului) 5, 7, 8, 33, 38, 52, 57, 100, 182, 200, 269, 280, 304, 351, 352, 357;

~ țiganilor 49, 212; ~ colibașilor și al dirvarilor 8, 33, 38, 351; ~ preoților 150; lucru boieresc 182; învoială pentru ~ C; muncă în bani 15;

treaba țării 101;

v. și dări și slujbe, rentă feudală.

luminărilor domnesc, martor 184.**luptă de clasă:**

refuz de a da daturile 64;

fugă: a unor rumâni boierești 49, 80, 130, 215, 236, 297, 320, 344; a unor rumâni m-rești 49, 209, 220; a unor rumâni domnești 101; sate sparte risipite 117, 168, 200, 209, 223, 357; rumâni fugiți în slobozie 62; fugă peste hotare 223, 224; rumâni bătuți, întemnițați, scoși din divan 46, 64, 66, 70, 82, 84, 137, 209, 210, 235, 342;

v. și judeciri, rumâniri.

M

mahalale și mahalagii din oraș 35, 112, 161. majă în scutiri 40, 62.

maldăr, preoți scutiți de ~ 150.

mantie de grana 254.

martori: passim; femei 3, 119, 264, 273; rumâni 309.

mazili, cu parte 242; ară loc străin și dau dijmă 116; martori 273, 315.

măguri și movile în descrieri de hotare și toponimie 50, 59, 76, 85, 256, 307.

mănăstiri:

lavră mare 31; m-ri de călugărițe 59, 76, 80;

ctitori, morminte 120, 225, 280, 328;

~ pustiite, sărăcite 80, 209, 223, 262, 319; popă 33;

fac schimburi 341; înstrăinează 319,

335; înfrățită cu boier 196; volnicită să spargă case boierești 358; ~ volnicite să-și adune rumânii și țiganii fugiți 9, 49; colibași și dirvari m-rești 8, 33, 38, 351; pricini 13, 25, 39, 58, 59; 63, 70, 72, 76, 90, 92, 100, 114, 120, 132, 173, 179, 192, 196, 205, 209, 212, 262, 284, 286, 288, 289, 293—295, 298, 305, 308, 309, 319, 321, 347, 354, 358; drept de judecată <textual> 14, 200; m-re în ascultarea altei m-ri 63; dă carte de mărturie 194;

adăpost pentru călători și îngrijirea bolnavilor 211, 280; cu școală (menț. tîrzie) 145;

ășezămint 31;

închinarea m-rilor 31, 92, 222, 225, 272, 328;

egumeni, stăpîniri vezi: Aluniș, Argeș, Bălteni, Bistrița, Blaj, Brîncoveni, Căluș, Căscioarele, Cernica, Clocociov, Codmeana, Corbii de Piatră, Cozia, Dealul, Flocoșani, Gorgota, Izvorani, Jitianu, Mărgineni, Minidic, Mislea, Molomoc, Nucet, Panaghia, Rîncăcioi, Ruda, Strîmbul, Surpatele, Tismana, Topolnița, Tutana, Valea, Valea Drăganului, Vierăș, Vișorita m-ri și București, Buzău, Tîrgoviște orașe;
v. și scutiri și imunități;
m-ri străine 31, 92, 222, 225, 272, 328.

măr în toponimie 144.

măsuri:
ciozvrte 246, 324; fâlcii 84, 382; funii definite 77, 162, 176, 180, 182, 266, v. și funii; locuri 20, 249—251; pași 286; pămînturi 77, 325; pogoane 26, 29, 53, 115, 133, 246, 354, 282, 283, 324, 338, 340, C; răzoare 15, 32, 177, 362; stînjani 10, 12, 30, 37, 42, 53—56, 75, 77, 105, 109, 133, 136, 152, 155, 162, 180, 184, 222, 227, 234, 246, 254, 263—265, 270, 272, 273, 326, 346, 349, 360, 371, 373, 383, A; cit aruncă cu securea 356;
coți 122; obroace 331, C; ocale 237;
vedre 2, 41, 104, 130, 237, 361.

măști de stupi 204.

med, preț 2.

medelnicer 289, 295.

megiași, vînzări, înfrățiri, judeciri... cu știrea ~: passim, v. și jurători, moșneni.

mertice, date de preoți și diaconi 150, 303; quantum 303; în scutiri 38, 52, 200, 269, 280, 304.

mestegiu cu loc în oraș 112.

meșteri de mori 30, 352, 356; martori, jurători 30, 352, 356, 384; rumâni 62, 81.

metoace 359; m-re în stăpînirea și ascultarea altei m-ri din țară 63, 209; mulțimea ~ Sfîntului Munte 31; v. și mănăstiri închinate.

miere, vedre de ~, preț 41; împrumut pentru stringerea ~ 187, 188, 333;
dare, în scutiri 8, 18, 38, 40, 52, 57, 62, 91, 148, 168, 182, 223, 261, 269, 280, 304, 352, 381; ~ domnească 40.

mitropolia Ungrovlahiei 66; stăpîniri 269, 295, 298, 301.

mitropoliși (arhiepiscopi, vlădici) 53, 66, 205, 269, 301, 377; ctitor 55; duhovnic domnesc 280; în marele divan 262, 280, 293—295, 298, 308, 309; oprit să schimbe egumenii 31; ~ egumeni 62, 294, 296; venituri, bir vlădicesc 150;
~ străin 62.

mîncături de peste an, în scutiri 5, 7, 8, 18, 33, 38, 40, 57, 62, 91, 150, 168, 223, 261, 280, 304, 351, 352; ~ în oraș 182.

moașă 304.

moldoveni, aduși în sat pustiu 168.

mori, roți și vaduri de ~ 29, 34, 44, 53, 55, 66, 85, 87, 94, 102, 109, 110, 114, 145, 167, 177, 185, 199, 201, 202, 208, 214, 222, 231, 244, 254, 267, 293, 296, 298, 301, 312, 318, 332, 354, 356; făcute de m-re 76; de domn, de un boier 306; m-re înfrățită cu un boier peste ~ 196;
lemne, pietre, fiare de ~ 30, 192, 375;
meșteri de ~ 352, 356; inecate, alegerea vadurilor, pricini 30, 192, 196, 356, 359;
numărul roților de ~ dintr-un sat 114;
~ în descriere de hotare 216.

morminte 304 v. și mănăstiri.

„moși“, sate stăpînite pe ~ 201, 253, 345.

moșneni (megiași):
numiți: *cnezi* 34, 42, 43, 66, 70, 72, 82, 110, 143, 144, 149, 174, 175, 194, 197, 209, 210, 230, 247, 276, 304, 307, 342; *judeci* 48, 60, 93, 95, 176, 183, 213, 229, 256, 259, 315, 323, 371; *moșteni* 4, 34, 42, 66, 70, 110, 119, 134, 143, 173, 217, 234, 252, 259, 274, 290, 300, 364, 370, 371; rumâni și sloboziani numiți moșteni 62, 223, 278; boieri numiți moșteni 134, 137, 143, 155; boier volnicit să cumpere <preemțiune> fiind moștean bătrîn A; *oameni*, ~ *slobozi* 50, 125, 286, 328, 369;
~ stăpînesc și vînd împreună 176, 217, 234, 346; ~ cu părți în mai multe sate 149, 256, 350; cu rumâni 81; *oameni liberi* rămași fără ocină 190, 194, 195; *globiți* 314, 315; drepturile lor asupra unei ocne de sare 72;
~ în situații deosebite 43, 66, 68, 175, 194, 223, 253, 256, 321, 322, 382, C; *seminează* 257;
vînzări, schimburi ș. a. cu știrea ~: passim;
v. și judeciri, jurători, rumâniri.

moșteniri cu particularități 23, 83, 194, 231, 278, 281, 313, 324, 335, 354, 381; cu excluderea rudelor de sînge 147, 191, 197, 260, 335; passim.

mobile v. măguri.

munci v. lucru.

munți 30, 167, 170, 215, 254, 293, 304; delnițele cu ~ ale unor judeci 276; dat în schimbul unui cal 240; loc de stîină vîndut unui brașovean 271.

N

nastavnici v. egumeni.
 nádrași în preț 16, 41.
 năem în scutiri 261.
 nămesnici, care poartă sare 353.
 năpăști v. bir.
 negoț și neguțători (cupeți) 111; negoț de sare 353; împrumută bani și dobîndesc

sat 160, 377; ~ cu locuri, cu părți de sat 239, 373; scrie zapis 312;
 martori 35, 56, 65, 95, 97, 99, 111, 124, 167, 254, 271, 317, 332, 333, 362;
 semnează grecește 47, 96, 107, 141, 146, 278, 379; martor în cartea județului 132.

O

oameni, ~ slobozi: fără cneaz 62; fără bir și dajde 62, 91; ~ fără ocină (nume de ~) 190; ~ buni și bătrîni martori: passim; bătrîni satului 233, 262; ~ săraci 33; care dau daturi 321, C;
 oameni străini primiți în slobozie 91, 168, 182;
 ~ m-rești v. slugi m-rești.
 oaste dusă de domn peste hotare 68, 88; ~ turcească în Țara Românească 72.
 obicei și legea țării pentru: jurători 80, 137; pentru daturi 64; pentru judecată 155.
 obroace de grîu 331, C.
 ocale de ceară 237.
 ocne de sare, cămăraș, tăietori de sare 212, 353; vama de vite, de cară 72, 353; în toponimie 15, 78, 212, 294, 295, 353.
 ogrăzi pentru grădină 26.
 ohabă, sat de slobozie făcut de ~ 62; passim.
 oi, dăruite 170, 322;
 în scutiri: gorștină de ~ 5, 8, 18, 38, 40, 91, 182, 351; oerit 381; oaie seacă 5, 18, 38, 40, 52, 57, 62, 91, 150, 168, 182, 223, 261, 269, 280, 304, 352, 381;
 ~ și berbeci de sulgiu 62, 150, 168, 223, 280, 304; ban de oaie 18;
 sate scutite dau: oi cu ruptoare 18, 40; gorștina 280; vremea gorștinii de ~ 18.

oieri opriți să intre în slobozie 62.
 olac v. cai.
 opăcinași, sate scutite apărate de ~ 18, 38, 182, 304.
 orașe și țințuri:
 oraș domnesc, cetate de scaun 331 v. București;
 ocina orașului, alegere 32, 43, 76, 154; palânci 182, 306; ciutărie 301; vii 263, 264, 267; vii ale orașenilor 130; mori 301, 343, 357; ulițe și mahalale 70, 105, 111, 112, 132, 161, 184, 343;
 dări 182; vămi 179; drept de judecată și vamă dăruit de domn unei m-ri 14; domn judecă pricină de stăpînire în oraș 105;
 județul și cei doisprezece pîrgari, bătrîni orașului 15, 78, 105, 132, 146, 184, 239, 241, 245, 261, 286; pîrcălabi 14, 237, 381;
 rumâni și țigani fug în ~ 49;
 v. și: Argeș, Brașov, Buzău, Caracal, Cîmpulung, Constantinopol, Cornățel, Craiova, Floci, Gherghița, Giurgiu, Ocna Mare, Pitești, Rîmnic, Slatina, Tîrgoviște, Tîrgșor, Vit.
 osluhá <amendă> în scutire 7.
 ostași, dăruiesc leafa lor 304; v. și oaste.

P

paharnici:
 numiți: ceașnic 53; mai mare peste vinuri 31;
 mari paharnici în funcție v. Constantin, Diamandi; foști mari paharnici 30, 37, 44 (?), 138, 222, 254, 270, 307;
 stăpîni, familie 23—25, 44, 54, 56, 66, 93, 95, 108, 130, 134, 138, 153, 163, 272, 278, 284, 305, 309, 334, 345, 356, 383;
 martori 16, 30, 37, 41, 51, 54, 93, 95, 124, 191, 203, 215, 222, 236, 252, 254, 270, 271, 278, 307, 338, 342, 344, 345, 356, 371, 379, 380; jurători, boieri hotarnici 80, 90, 176, 287, 291, 313, 359;

ispravnic de scaun 30; răscolat 171; șeful cancelariei Mitropoliei (menț. tîrzie) 226.
 palancă, făcută de domn 214, 306; făcută de turci 182.
 pașă, pradă și face palancă în Țara Românească 80, 135, 182, 343.
 pași <unitate de măsură> 286.
 patriarhi și patriarhii, stăpîniri 352, 353; patriarh dă carte de blestem 377; ~ în Țara Românească (menț.) 30, 37, 289, 295; fost egumen în țară 286.
 pază, scutiri pentru ~ țării 168; ~ la scală și drum 18; la m-re 33.

pazar 245.

păcurar, rumân boieresc 48.

păharnici în scutiri 182, 261.

pământuri <unitate de măsură> 77, 325.

pâr, în descriere de hotare 256, 307.

păstorit, scăpare de rumânie prin ~ 369.

pedepse pentru tăierea unei braniști 24; rumâni bătuti pentru încercare de judecare 66, 70, 137; întemnițați 43, 235, 318; scoși din divan cu rea rușine 64, 84, 342; boier bătut 88, 333, 337; tăierea capului 309; ~ cu bătaie, convenită între părți 83; amenințări domnești cu: rea certare 5—8, 24, 33, 94, 200, 212, 223, 351—353, 357; aprigă chinuire 280; rele cuvinte 57; pradă 233; mari răutăți 275.

perperi de cară, dare dăruită m-rii 6, 288. pește, baltă cu ~ 134; vamă, adet convenit m-rii 179, 284; ~ din heleșteu, pricină 314, 315; pescuit (vinătoare) 179; în toponimie 144.

pietre de moară 30; v. mori; ~ de hotar v. hotârnicii; fîntină de piatră 78.

pietrar, judecit 110.

piseș domnesc 270.

pitar, stăpîn 187, 188; martori 16, 41, 60, 75, 159, 171, 172, 207, 238, 254, 345, 377, 383; pitar al doilea 60; mare pitar v. Mitrea.

pivnițe, la vie 85; case și prăvălii în oraș cu ~ 35, 132, 161, 239; pivnița domnească 362.

piine 260; dijmă boierească luată din ~ 116, 292, 316.

pînză, coți de ~ 122.

pîrcălabi, stăpîni 63, 289, 295, 365, A; martori 35, 141, 219, 237, 257, 276, 277, 283, 367, 368;

opreliști, atribuții 14, 381;

pîrcălab m-resc 321.

pîrgari, martori 15; v. județii cu pîrgarii. plai 144; pază la ~ 18.

plase ale unor sate 34, 101, 290, 316, 321.

plăieși, scutiți de dăjdii 280.

plăpumar, martor 374.

pluguri boierești 292.

poclon în scutiri 18.

podgorie 151.

poduri din oraș 343; megiași fac și întrețin pod domnesc 356.

podvoade în scutiri 38, 40, 52, 150, 168, 200, 269, 280, 304.

pogoane v. măsurî.

poieni 22, 77; în toponimie 36, 80, 85, 117, 172, 176, 320, 338, 340, 348, 371.

pomelnice 78, 203, 222, 285; folosite la dovedirea stăpînirii 216, 289, 295.

pomi, pomet 26, 51, 53, 84, 109, 167, 187, 188, 198, 203, 231; grădini cu ~ 21; livezi cu ~ 89, 236, 344; ogor cu ~ 216; la vie 85.

popi:

cu părți, familie 2, 32, 41, 51, 53, 70, 89, 94, 107, 122, 127, 128, 185, 216, 237, 247, 254, 266, 324, 335, 343, 376, 378; cu prăvălii 105, 132, 146; popă, <mare> log. 290, 369; tatăl unui postelnic 97, 99; rumâni 4, 34, 42, 50, 70, 82, 110, 286, 342; ~ nu pot fi rumâniți 204; dau bir, scutiți 117, 150, 261, 286, 303; face mori 30;

egumen 132; ispravnic patriarhicesc 353; biserici și mahalale 111, 161; cli-siarhi domnești 100, 111, 132, 167, 261; protopopi 8, 50; prezbiter 107;

martori 3, 10, 15, 21, 28, 35, 41, 47, 51, 53, 60, 85, 96, 111, 112, 119, 123, 125, 132, 133, 142, 157—159, 165, 167, 170, 177, 184, 197, 202, 211, 218, 220, 222, 237, 238, 240, 241, 245, 248, 254, 263, 270, 276, 281, 361, 375, 376, 383, 384, B, C; dau cărți, în sfatul orașului 132, 184, 194; scriu zapise 48, 107, 282, 360, 372;

răspopi 62, 165;

în toponimie 62, 339, 340.

porci (rîmători) în preț 382; în onomastică 317;

în scutiri 62, 304; gorștină (dijmărit) 5, 18, 38, 91, 182, 381; sat scutit dă ~ 40, 280.

portari, stăpîni 119, 222; martori 111, 115, 187, 188, 254; ispravnici în răvașe de jurători, hotarnici 59, 76, 80, 118, 131, 135, 139, 329; cu sarcini domnești 30, 204;

~ al doilea 30, 80, 111, 131, 139; mare portar, în funcție v. Nedelco; fost mare ~ v. Stamatie; în onomastică 62.

poslušnici 353; ai unei episcopii 7, 38, 205; mari dregători numiți ~ 31.

postelnici:

stăpîni, familie 1, 10, 19, 28, 30, 36, 37, 45, 46, 50, 54, 68, 69—71, 73, 74, 80, 81, 87, 88, 90, 92, 97—99, 106, 108, 113, 114, 120, 121, 124, 126, 128, 130, 133, 138, 139, 142, 147, 153, 160, 167, 170, 176, 178, 187, 188, 194, 199, 201, 215, 218, 225, 232, 235, 243, 244, 253, 254, 262, 267, 278, 279, 285, 289, 292, 295, 302, 308, 309, 312, 319, 320, 331, 332, 337, 340, 346, 348; cu prăvălii 111; din casa domnească 137;

martori 10, 16, 17, 23, 35, 36, 41, 44, 54, 56, 60, 68, 74, 75, 77, 88, 92, 93, 95, 97, 99, 102, 111, 115, 120, 121, 124, 130, 132, 134, 153, 157, 163, 167, 171, 172, 176, 178, 191, 196, 203, 207, 210, 215, 222, 236, 238, 242, 243, 254, 256, 257, 259, 279, 285, 290, 300, 302, 307, 317, 335, 336, 338, 341, 342, 344, 345, 348, 355, 356, 371, 378—380, 383, A, B; jură-

tori 26, 30, 69, 80, 83, 87, 90, 176, 196, 217, 266, 287, 291, 313, 324, 346; cu sarcini domnești 80, 137, 151; învață (8чнн) 316;
 ~ al doilea 50, 80, 137; ~ al treilea 137, 316; vătaf de ~ 207; mare ~ numit mare căpetenie 31; în menț. tîrzie 112; din Moldova 168; mare post. în funcție v. Condilo.
 pradă <amendă> 94, 131, 314, 315, 331, C; luată de la jurători 80.
 pravilă împărătească 377; ~ duhovnicească 377.
 prădăciuni v. jafuri.
 prăvălii ale unor preoți și biserici 35, 105, 107, 132, 146, 343; ale unui boier 111; ~ făcute din lemn 105.
 preotese 105, 107, 146, 286, 324; prezvite-riță 218.
 prețuri: (numai în bani)
 pentru: sate întregi 27, 34, 43, 66, 68, 70, 82, 88, 101, 102, 106, 129, 143, 144, 178, 183, 186, 193, 229, 244, 259, 267, 274, 278, 293, 295, 300, 306, 307, 316, 320, 333; siliște fără rumâni 279; cîtimi definite de sat 65, 70, 74, 85, 86, 100, 119, 134, 145, 185, 187, 188, 198, 199, 236, 253, 262, 267, 284, 309, 322, 325, 337, 355, 356, 373;
 rumâni cu părți, la judecirea, la rumă-nire 28, 34, 60, 77, 93, 95, 110, 149, 153, 173, 174, 178, 183, 187, 189, 190, 193, 206, 213, 215, 221, 228—230, 237, 238, 252, 254, 256, 257, 259, 274, 276, 277,

290, 304, 310, 317, 323, 324, 342, 345, 350, 363—366, 370, 371, 379, 380, 384; rumâni fără ocină 140, 167, 190, 356, 371; răscumpărare din robie 224;
 țigani, sălașe de ~ 23, 36, 70, 85, 98, 119, 124, 133, 167, 181, 317, 340, 356;
 părți definite în stînjeni și fălci 10, 30, 37, 42, 54—56, 75, 84, 109, 152, 155, 184, 227, 234, 246, 254, 264, 272, 283, 326, 349, 360, 382, 383, A; ~ funii, del-nițe, locuri 70, 71, 85, 97, 128, 156, 157, 158, 164, 185, 201, 216, 218, 220, 242, 247, 248, 255, 286, 372; loc de stîină 271; ~ vii, în pogoane și răzoare 53, 138, 254, 282, 283, 324, 340, 362; ~ mori 30, 196;
 ~ locuri de casă în oraș, prăvălii 35, 47, 107, 111, 112, 146, 161, 239;
 ~ boi 70, 186, 382; ~ cai 41, 85, 98, 167, 371; ~ porci 382;
 ~ vin (în vedre) 67, 104, 361; ~ miere (în vedre) 2, 41; ~ griu 331;
 ~ îmbrăcăminte și podoabe 70, 160, 232, 295;
 ~ pentru scrisul unui zăpis 104;
 preț făcut în silă 337; creșterea pre-țurilor 155;
 prețuri în bunuri și bani; pentru locuri nedefinite: passim.
 prezbiter v. popi.
 procoviță v. învelitoare.
 psalt în onomastică 47, 107, 278.
 punji ale unui log. 32; v. și poduri.
 pustie, sat din 168; v. și sate.
 putere, bir dat după ~ 117.

R

răbojar de județ rumânește sat 110.
 răscumpărare din robie 70, 224; ~ capului 278, 331; ~ din rumânie v. judeciri.
 răzoare 32; de vie 15, 177, 362.
 rentă feudală:
 muncă, poslușanie, ascultare, datorate stăpînului 5, 7, 8, 33, 38, 45, 52, 57, 91, 100, 179, 182, 200, 269, 280, 292, 296, 297, 304, 305, 351, 352, 357; lucru boie-resc 182; învoială pentru muncă C;
 daturi, dijmă din piine, adet 24, 62, 102, 116, 130, 215, 284, 292, 297, 316, 321; refuz de a da daturi și găleți 64; dijmă din vin, vinărici boieresc 5, 100, 130, 182, 237 (?), 261, 292, 312, 370; cuantum după legea veche 130; vremea dijmei 316, C;
 vama din vite, din cîrmă și pîr_păr de cară, din pește, de la ocină 6, 72, 179, 288, 294, 295, 353;
 v. și episcopi, venituri, scutiri și imunități.
 robie 254, 311; la tătari 70, 79, 168; la turci 39, 224; rumâni întorși din ~ scapă de rumânie 39, 79; în onomastică 48, 222.

rogoz, în descriere de hotare 59, 76.
 roșii 111, 237; martori 10, 308, 318.
 rude excluse de la moștenire 113, 121, 124, 147, 203, 211, 222; v. și vînzări, cumpă-rări, preemțiune.
 rumâni (vecini):
 numiți moșteni, megiași 223, 278; pos-lușnici, dîrvari 38;
 domnești 34, 43, 82, 101, 119, 129, 208, 296, 304;
 m-rești 38, 63, 100, 120, 200, 225, 226, 235, 272, 289, 293, 295—298, 304, 305, 308, 309; ~ m-rești fugiți 9, 49, 62, 209, 210, 223;
 boierești 29, 45, 55, 61, 65, 75, 86, 87, 96, 102, 106, 108, 109, 115, 116, 121, 124, 129, 138, 153, 157, 160, 165, 171, 178, 187, 188, 199, 201, 218, 236, 237, 244, 254, 267, 268, 270, 282, 306, 312, 313, 316, 333, 334, 337, 344, 345, 348, 354, 355, 377, 378, 384; ~ boierești fu-giți 80, 101, 130, 134, 135, 137, 198, 224, 236, 320, 344, ~ fugiți, vînduți în lipsă

80, 130, 134, 137, 198, 236, 320, 344;
cu delnițe 48, 68, 88, 156, 157, 164,
170, 187, 188, 215, 276, 384; fără ocină 34,
140, 167, 190, 356, 371; ocină seacă, fără
rumâni 26, 140, 142, 159, 167, 180, 191,
203, 213, 254, 277, 279, 356; părți vindute
de ~ 349; jumătate sat fără ~ dat în
schimbul a patru rumâni 70;

popi rumâni 4, 42, 50, 70, 82, 110, 286;
popi și diaconi nu pot fi ~ 204; femei
~ 34, 42, 80, 238, 278, 300; ~ cizmar
206; meșter 62; ~ slujește pe simbrie 15;
~ mărturisesc în divan 72, 309;

~ cu părți în alte sate 68, 149, 209,
210, 349; cu vie 15; întinderea părții (în
stînjeni) 37; dau dijmă (adet) 292; refuză
să dea daturile 64; globiți 315; judecați
de m-re 200;

~ în pricină de rumânire, bătuți, scoși
cu rușine din divan, întemnițați 46, 66,
70, 82, 84, 137, 209, 210, 235, 342;

drept de strămutare, ~ liberi 63;

~ robiți 39, 168, 224;

v. și judeciri, rumâniri, prețuri.

rumâniri:

închinări 304, 328;

domnul (Mihai Viteazul) rumânește 34,

42, 43, 82, 119, 208;

boieri rumânesc 16, 37, 41, 77, 149

173—175, 183, 186, 189, 190, 193, 195,
206, 213, 215, 228—230, 237, 238, 247,
252, 254, 256, 257, 259, 274, 277, 290,
300, 307, 310, 321—323, 330, 335, 342,
363—366, 370, 371, 379, 380; oameni se
închină unei m-ri 328;

rumâniri sub: Mihnea Turcitul 50; sub
Mihai Viteazul 4, 30, 110, 125, 197, 226,
304, 322; „toată țara “ vîndută lui Mihai
Viteazul 42, 43, 208; sub Nicolae Pătrașcu
286; sub Simeon Movilă 70; sub Radu
Șerban 46, 66, 70, 72, 88, 144, 194, 331;
sub Gavriil Movilă 50; sub Alexandru Co-
conul 34, 93, 95;

~ cu particularități 43, 63, 66, 70, 72,
119, 256, 307, 321, 349, 350; a unor oa-
meni fără ocină 190, 371;

pricini de rumânire 19, 27, 30, 39,
42, 43, 46, 50, 64, 66, 69, 70, 73, 79—82,
119, 135, 137, 166, 194, 204, 208—210,
226, 235, 286, 317, 321, 331, 342, 366,
369;

judecîți, cnezi rămași fără ocină ș.a.
apărați de rumânie 28, 39, 60, 65, 125,
144, 175, 194, 242, 247, 369; preoți și dia-
coni nu pot fi rumâniți 204;

v. și judeciri, legătura lui Mihai, pre-
țuri.

runc în toponimie 85, 143.

ruși aduși în slobozie 168.

S

sabie, dar la înfrățire 122.

samur, foi de ~ 160; cojoace de ~ 232.

sare, bolovani, drobine de ~ 353; tăietori de
~ 212; vamă 72, 353; ~ împărătească,
a eminelui 353.

sate:

cu două seliști 71; cu plase 34; 101,
290, 316, 321; cu ocnă 72; întindere, nu-
mărul sâtenilor 62, 114, 206, 244, 276,
342; roire 256, 307; cumpără și vînd, cu
părți în alte sate 34, 64, 88, 145, 149,
234; păzesc și întrețim drumul 18, 322;

judecat de m-re 200, 382; prădat so-
lidar 315; dări date cu satul 117, 150;
tot satul mărturisește 39, 117, 128; bă-
trînii satului 233, 262;

sate domnești 34, 42, 43, 49, 101, 119,
129, 143, 144, 208, 293, 397; rumânirea
satelor de Mihai Viteazul 42, 43, 208;
slobozirea lor de Radu Mihnea 42, 43;
sate boierești nu se pot răscumpăra de
la domn 82; ~ de baștină, răscumpărat
267; boier scos din sat 292; sat moșne-
nesc 18; sâteni se așează cu învoială C;
sate pustiite, risipite 117, 168, 200,
209, 223, 357; siliște fără rumâni 279;

părți fără rumâni 26, 140, 142, 159, 167,
180, 191, 203, 213, 254, 277, 279, 356;
sat risipit se readună, condiții 117; si-
tuația rumânilor fugiți 80, 130, 134, 137,
198, 236, 320, 344;

passim; v. și slobozii.

săivan, cu ferești 89.

sălașe de țigani, schimburi făcute pentru
respectarea ~ 23, 98.

sălcii în descriere de hotare 55.

săraci 331; poslușnici scutiți 7, 33.

sărăcuste, părți dăruite pentru ~ 82, 122,
216; dovadă de moștenire 67.

scală domnească, pază la ~ 18.

scaun domnesc v. Tirgoviște, oraș; ispravnici
de scaun 88; ~ de judecată al Craiovei
286; ~ de bir 357.

schimburi:

10, 15, 42, 70, 88, 98, 114, 119, 122,
263, 264, 268, 340, 341, 373; domnul
schimbă 289, 295, 298; ~ cu particulari-
tăți 29, 53, 70, 115, 167, 312, 356; invocat
pentru a înlătura dreptul de răscumpă-
rare al rumânilor 235; contestate 289,
295; galbeni schimbați în Transilvania 354;
în scutiri, schimbul banilor 261,

schiptrul domniei 42, 50, 110.

scriitori de acte domnești <textual> 289; v. și grămăticii, diaci, logofeți.

scule, unelte <podoabe> 129, 313, 377; ~ și odoare jefuite de unguri 171.

scutiri și imunități:

acordate unor sate 40, 91, unor sate moșnenești 18, 356; plăeșilor 280; unor grămăticii domnești 261; unui boier pentru slobozie 168; unor sate și poslușnici m-rești (episcopiilor, Mitropoliei) 5, 7, 8, 33, 38, 52, 57, 62, 148, 182, 200, 223, 269, 280, 304, 327, 351, 357, 381; unei patriarhii 352; drept de judecată acordat <textual> unei m-ri 14, 200, 381; v. și bani, dregători;

scutiri (vlădicești) acordate unor clerici 150, 261, 303; v. și dări și slujbe.

securi confiscate de la cei ce intră în braniște 24; aruncare cu ~ <unitate de măsură> 356.

semne de hotar, stejar înfierat 89; passim. sfat domnesc v. divan.

simbrie luată de un rumân 15.

singlit <divan> 280.

sirbi primiți în slobozie 91, 182; călugări ~ 223; hrisoave sirbești <slave>: passim.

slobozii 52, 180; întemeiere, condiții 62, 91, 168.

slovenie v. dascăl, școală.

slugi:

slugi boierești, boier slujește altui boier 198, 236, 344; ~ (copil de casă) răsplătit cu danie de sat 322; slujitori boierești și oameni ~ opreliști 18, 24, 45; sluga unei doamne 23;

slugi domnești, fără denumirea dregătoriei 1, 133, 337, 340; cu sarcini domnești 13, 47, 126, 205; ~, slujitori de județ 18, 150, 223, 280; opriți să tulbure privilegiați 5, 8, 23, 24, 33, 52, 57, 62, 91, 261, 352, 381; hrana și găzduirea lor 357; v. și boieri;

slugi m-rești (oameni ~) 296, 297, 305.

slujbe drepte și credincioase ale unor boieri către domn. răsplătite cu danii 1, 42, 61, 112, 119, 129, 214, 306; ~ cu vărsare de sînge în țări străine 119;

~ ale unor boieri către alți boieri 98, 198, 236, 322; v. și dări și slujbe.

soboare <adunare> 280; ~ m-rești, încuviințează schimburi și cumpărături 171, 341; judecă și mărturisește 78.

sol domnesc în țară străină 82.

soroace:

pentru plata birului de haraci, a dărilor cu ruptoare 18, 40, 52, 91, 168, 182, 269; a merticelor vlădicești 303; pentru daturi, culesul viilor 292, C;

pentru jurători 70, 118, 126, 131, 135, 231, 266, 287, 329; pentru judecată ș.a. passim.

spahiu 215.

spătari:

stăpini, familie 26, 27, 46, 50, 82, 86, 166, 167, 194, 201, 215, 224, 244, 254, 289, 295, 298, 317, 320, 354, 356; cu prăvălii 105, 107; dator, întemnițat 333;

martori 16, 17, 41, 74, 88, 121, 124, 196, 236, 252, 256, 307, 342, 344, 371, 379; roșu 318;

~ al doilea <textual> 236; mare spătar (menț.) 50; numit „marele purtător de arme și conducător al călărimii” 31; mari spătari în funcție v. Gorgan și Miho; eroare în loc de: cupar 173.

spătăreasă 354.

stegari, martori 54, 56, 248; ~ domnesc 111. stejari în toponimie 59, 76, 256, 307; ~ înfierat 89.

steție, în scutiri 168.

stîină în toponimie 122; cumpărată de un brașovean 271.

stînji v. măsuri.

stolniceasă 50, 106.

stolnici, stăpini 70, 106, 272, A, C; martori 36, 48, 254; martori în cartea județului 184; jurător 80;

mare stol. (menț. ulterioară) 47; numit întocmitor al mesei 31; ~ în funcție v. Dumitrache.

strămutare, drept de ~ (vecini liberi) în vremea lui Mihnea Turcitul 63.

stupi 164, 204; ai unor țigani 13; pricină pentru ~ 260;

în scutiri 304; dijmă de ~ 5, 38, 91, 182, 351, 381; dijmă de ~ dată de preoți și sat scutit 150, 280.

sudeți v. județi.

sul (sfiitoc), act domnesc 289, 293, 295.

sulgeri:

stăpini, familie 34, 48, 63, 65, 70, 75, 154, 160, 178, 232, 268, 286, 289, 292, 295, 316, 358; creditor 48; martori 44, 68, 88, 109, 141, 156, 161, 164, 172—174, 186, 188, 189, 193, 206, 207, 213, 215, 222, 225, 252, 259, 278, 312; jurători, tocmealnici 30, 43, 83, 265, 319, 359;

f. mari ~ 30, 44, 65, 68, 79, 83, 109, 164, 173, 174, 178, 186, 188, 189, 206, 225, 292, 319; mare ~ în funcție v. Mușat.

sulgiu v. oi de ~.

sultan v. împărat.

svită, haină, preț 309.

Ș

școala domnească, cea slovenească (în menț. tîrzii) 55, 145, 244, 272, 313.
șelari, martori 35.
șchei, în toponimie 169, 324, C.
șetrari, familie, cu case 47, 54, 111, 112, 184; martori 111, 112; cu sarcini domnești 47;

mare ~ fost căpitan 112; vâtaf de ~ 111, 112.
șifari, cu case, familie 80, 184; martori 156, 164, 278.
șoimari, martori 187, 188; ~ domnești 327.
șoimi, cuib de ~, obligație 327.

T

tabaci, martori și aldămășari 47, 112.
tabere turcești în Țara Românească 72.
tăietori de sare, țigani 212.
tătari robesc 70, 79, 137, 168; strajă față de ~ 47.
temniță (închisoare), rumâni care încearcă să se judecească, puși în ~ 43, 235, 318; boier închis 333, 337.
tîlhari (hoți) 33, 168; omoară boier 11; v. și furt.

toiege, bătaie cu ~ 70, 83, 88, 137,
treabă v. lucru; treaba țării, sat domnesc vîndut pentru ~ 101.
trîmbicer, martor în cartea județului 184.
turci (agareni, ismaileni) 41; ard m-re 72; dau bani cu camătă 187, 188, 333; emin, drepturi 353; judecați de domn 224; turcit, pierde dreptul de stăpînire 231; în onomastică 62, 142, 272.

Ț

țara, bani și pîrcălabi judecă ~ 14.
țăran, oprit să intre în braniște boierească 24.
țări străine, boier slujește domnului în ~ 66, 119.
țelină, în descriere de hotare 110.
țigani (sălașe de ~):
 în danie 3, 90, 120, 191, 203, 225, 235, 377; în zestre 87, 237; vînduți 36, 70, 85, 98, 133, 167, 181, 201, 254, 317, 335, 340, 356; în schimb 341; pricini pentru

13, 92, 119, 205, 313, 317, 319, 347, 354; împărțiți la moștenire după legea țării, respectarea sălașului 23, 83, 163, 165; fugiți 49, 319, 270; din orașe 49; cu bucate 13; muncesc, ocupații 49, 212; fură 331;
 în onomastică 209, 218, 339, 340, 342; v. și prețuri.
țigăniil, domnești 49; boierești 23, 49, 70; ~ călugărești 49, 98, 212; ~ vlădicești 49; în toponimie 156, 164.

U

ucenic, grămătic 101.
ughi v. bani.
ulițe din oraș 111, 343; din sate 97, 99.
ulmi 138, 361.
unele ale unui turc, furate 224.

ungureni primiți în slobozie 91.
unguri pradă 26, 171, 335.
untdelemn, scutire de ~ 261.
uscă, parte la baltă cu ~ 43.

V

vaci ale unui țigan 13; în preț 15, 41; în gloabă și dușegubină 85, 204, 222.
vaduri, pricină pentru ~ de mori 196; v. și mori.
vameși, siliți să respecte vamă dăruită unei m-ri 6, 179, 288.
vatra satului, unde șade satul 77; passim.
vâmi, din oraș 14, 381; de la ocnă 294, 295; din vite, din sare 72, 295, 353; din baltă

179, 288; ~ (?) la pod 356; ~ de hotar 288;
 ~ <daturi> 321;
 v. și venit.
vâtafi, cu părți, cu case 11, 161, 172, 207, 227, 246, 281, 308, 383; vâtaf rumănit 256; martori 16, 35, 41, 54, 56, 92, 104, 109, 111—113, 115, 120, 121, 124, 230, 238, 240, 254, 356; jurători 11, 80, 313, 359;

~ de postelniciei 172, 207; ~ de șetrari 111, 112; al unui logofăt 35.
vedre de: mied 2; miere 41; vin 104, 130, 237, 361.

v. și scutiri și imunități, vinărici.

vii:

26, 34, 41, 50, 51, 53, 67, 68, 100, 106, 108, 115, 119, 122, 126, 133, 141, 142, 158, 166, 174, 175, 177, 178, 186, 189, 191, 203, 206, 221, 222, 226, 229, 231, 233, 238, 246, 247, 249—251, 254, 259, 262—264, 272—275, 282, 283, 290, 296, 298, 304, 312, 313, 317, 318, 324, 338—340, 342, 350, 354, 362, 364, 366, 367, 379, 380, 382, A, B;

lucrate, părăsite 10, 29, 89, 198, 236, 273, 344; condițiile de lucru C; îngrădite 85; rezervată de vânzător 17, 109; ~ țărănești pe ocina stăpînului 15, 130, 193—195; ~ călugărească, orășanească 130; vie domnească 299; via mare boierească 113, 147, 197, 219; dajnice, cu vinărici 130, 237, 321;

culesul viilor 292;

v. și prețuri, vinărici.

viclenie, pedepsită cu confiscare 1, 129, <143>, 144.

vin (vedre de ~) luat în dijmă 130, 292; băut la aldămaș 67, 104, 237, 361.

vinărici: 100, 237;

~ domnesc, quantum 148; în scutiri 5, 182, 261; dat de sat scutit 40; ~ dat de preoți scutiți 150; ~ boieresc 312, 370; quantum 130.

viorar 149.

vistieri:

numit păstrător al tezaurului 31; mari ~ în funcție v. Dumitrașco și Trufanda; foști mari ~ v. Buzinca, Ne-cula, Vlad Rudeanu și 30, 37, 82, 185, 306; al doilea vistier v. Dumitru Dudescul, Mușat și 169;

stăpîni și martori 30, 37, 129, 143, 144, 171, 214, 220, 222, 236, 272, 278, 306, 333, 374;

f. mare vist. în sfat 35;

în acte domnești: învață (сума) 117, 128, 179, 192; ispravnici 52, 59, 62, 72, 76, 185; învață în zapis 128;

mare sluger, fost al doilea ~ 256, 312;

fost răbojar 110; păgubește visteria 110, 129, 143, 144; sol 82;

erori: mare ~ în loc de a doilea 364.

vistiere 185, 272, 278, 374.

vistieria domnească 110; sate cumpărate și răscumpărate de la ~ 42, 43, 101; bir adus la ~ 18, 52, 168, 269; catastif de ~ 327, 381; logofeți de ~ 75, 121, 252, 270, 277, 349, 362.

vite 260; creșterea vitelor 168; vama din ~ de la ocnă 72, 295.

vinătoare < pescuit > de pește 179.

vinzări-cumpărări: passim;

cu particularități 2, 17, 34, 41, 43,

88, 100, 115, 157, 207, 209, 210, 215, 231, 236, 264, 344, 374, A; ~ acoperite de înfrățiri 68, 88, 122, 198, 236, 272, 344; contestate 11, 26, 37, 81, 116, 118, 123, 127, 166, 216, 318; anulate, cu menționarea dreptului de preemțiune 12, 68, 74, 88, 94, 105, 119, 130, 132, 134, 155, 172, 198, 224, 232, 234, 235, 264, 267, 268, 278, 317, 322, 335—337, 356, 372, 382; v. și rumâniri.

vlahi, primiți în slobozie 182.

vornici:

numit mare judecător 31;

mari vornici în funcție v. Hrizea și Papa; foști mari ~ v. Aslan, Ivașco Băleanul și 26, 63, 72, 76, 80, 98, 119, 208, 270, 276, 284, 293, 309, 313 328; ~ al doilea 29, 66, 113, 203, 225, 254, 266, 270, 273, 317;

familie, stăpîni 4, 23, 29, 43, 48, 49, 113—115, 125, 130, 132, 133, 147, 197, 219, 284, 295, 298, 309, 317, 318, 328, 347, 354, 356, 368, C; martori 30, 37, 41, 86, 113, 115, 132, 152, 157, 172, 187, 191, 196, 203, 207, 215, 219, 222, 229, 252, 254, 256, 257, 259, 267, 273, 278, 326, 355, 356, 367; jurători, ispravnici de hotărnicie 26, 59, 76, 80, 87, 90, 196, 287, 291, 346, 359; scrie zapis 243; învață (сума) în acte domnești 20, 131, 169; ispravnici ai scaunului Craiovei 176, 314; ispravnic de scaun 88; cu sarcină domnească 129;

vornic din Moldova 30, 37.

vornicese 98, 224, 318.

Z

zalog, părți și sate puse ~ 160, 233, 318.

zestre a unei domnițe 34; a unei preotese 48, 146;

~ în sate și părți 46, 108, 138, 231, 279, 312, 313, 354, 374, 383; inzestrare cu pământ „nefiind bucate“ 258, 324;

~ contestată 313; ~ față de averea soțului 55, 87, 106, 181.

zidar, familie 70.

zmeu în toponimie 42.

zugravi, cu pivniță 35; martor 35, 239.

LISTA DE CUVINTE ȘI EXPRESII SLAVE ÎN DOCUMENTELE DE LIMBĂ ROMÂNĂ

az	= eu
biv (bivŝih), vel (velichi)	= fost mare
Blagoveŝtenia	= Bunavestire
Bogoiavlenie	= Boboteaza
Bogorodițe	= Născătoare de Dumnezeu
brat	= frate
cin cup po văs	= fac la un loc peste tot
del	= parte
den, dni	= zi, zile
dol (dolni)	= de jos
ego, emu	= (al, a) lui
gor (gorni)	= de sus
i	= și
leat, vă leat	= an, în anul
mal (i)	= mic
méseța	= luna
na ime, po ime	= anume, pe nume
ot, ot tam	= din, de acolo
pis, (pisah, ispisah)	= scris
pol (polovino)	= jumătate
Preobrajenie	= Schimbarea la față
radi	= pentru
săs sinovi si (i săs brati ego) i săs ocina ego	= cu fiii săi (și cu frații lui) și cu ocina lui
sin	= fiu
star	= bătrîn
sud (sudstvo)	= județ
sveti(a)	= sfînt(ă)
țeno	= preț
u	= în, la
Uspenia	= Adormirea
Văznesenia	= Înălțarea
vnuc	= nepot
Vovidenia	= Intrarea în Biserică
vtori	= al doilea
za	= pentru
zde	= aici
zdravie	= sănătate

Въ имѣ шлца и сына и свѣтото дѣха, тронцѣ едн-
нослъщна и нераздѣлима въ вѣки, амин.

† Милостію Божію, Іо ІаеЗандръ коевода и гос-
подинъ въсон Земле Сѣвернолаѣнскоє, сына велкаго
и прѣдобраго (милостиваго), поконномъ Іо Іаіаш
коевода. Дават господство ми сію повелѣнію гос-
подства ми свѣтѣн, вожествѣн монастыр гла-
големн..., ндеже ест храм... и честиѣншѣ шцѣ
и молебниѣ кур... и въсѣмъ съзором... (почтено-
мъ правятелю...) (ономъ чловеѣн...)

Храм свѣтн ерарха и чудотворца Николае

Инако да нѣст, по реч господства ми (по наше ре-
ченіе)

И не шт кождо непоколѣнмо, порнзмо господ-
ства ми

И ништо да не смѣет зантокати прѣд сію книгѣ
господства ми

И исправник, сам реч господства ми

И писъ аз... логофѣт, въ настоанин граду Бѣнѣре-
ци, мѣсеца... дѣни, въ лѣт...

Учна велци болѣри (вторн логофѣт, вел дорник...)

= În numele tatălui și al fiului și al sfintului
duh, troiță cea de o ființă și nedespărțită,
în veci, amin.

= Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru
voievod și domn a toată țara Ungrovlav-
hiei, fiul marelui și preabunului (milos-
tivului), răposatului Io Iliăș voievod. Dă
domnia mea această poruncă a domniei
mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri, nu-
mită... unde este hramul... și cinstitului
părinte și rugător chir... și întregului
sobor... (cinstitului dregător...) (acestui
om)...

= hramul sfintului ierarh și făcător de mi-
nuni Nicolae

= Altfel să nu fie, după spusa domniei mele
(după spusa noastră)

= Și de nimeni neclintit, după porunca dom-
niei mele

= Și nimeni să nu cuteze să-i turbure înain-
tea acestei cărți a domniei mele

= Și ispravnic, însăși spusa domniei mele

= Și am scris eu, ...logofăt, în cetatea de scaun
București, luna... zile, în anul...

= Au învățat marii boieri (al doilea logofăt,
marele vornic)

LISTA DOCUMENTELOR GREȘIT DATATE

1. — 1629 (7137) ianuarie 23.

Dumitru mare vistier cumpără rumâni în Slănicul de Jos; i se întorc banii de către Iane paharnic, fiind acesta mai volnic să-i cumpere.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Aninoasa, nr. 137, f. 82 v.

2. — 1629 (7137) februarie 28.

Drăgulin din Alimănești vinde o ocină în Berești lui Dumitru județul din Argeș.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cotmeana, nr. 357, f. 39 v.

Pe baza criticii interne a textelor documentelor de mai sus, s-a constatat că sînt greșit datate. Primul este probabil din 1635—1636, iar cel de-al doilea, din 1639.

DOCUMENTE ROMÂNEȘTI ÎN TRANSCRIERE CHIRILICĂ

Doc. nr. 74

† 68 Ангелина ши к8 фрате мѣс Манолѣ, фечорѣи аз Іѡн постелник ден Бѣкѣрѣши, фачем чест запис ал нострѣ, съ фѣе де крединцѣ ла мѣна ж8пан Енмен логофет, к8м съ се цѣе кѣ гам вѣндѣт партѣ нострѣ де шчинѣ ден сат ден Згѣръѣаци де ла Колинтина, шт сѣд Слѣхов, ж8мѣтате де сат, партѣ че аз фост к8мпѣрат татѣ нострѣ де ла фечорѣи Балеи, ан8ме 6ана и Радѣл и Владѣл, пѣрциле лор де престе тот хотарѣл ши партѣ че аз к8мпѣрат татѣ нострѣ де ла Гергина ши де ла Берикое деспре тот хотарѣл. Ичате пѣрци фак ж8мѣтате де сат, че о-м вѣндѣт ж8пѣнѣл8и Енмен логофет, дерепт х8 де бани гата.

Ир алтѣ ж8мѣтате де сат де Згѣръѣаци фост8-о-8 к8мпѣрат рѣпосатѣл ж8пѣнѣл Ника логофет де ла ацѣи. Ипон аз кѣзѣт съ га ши чага ж8мѣтате де сат, че аз фост к8мпѣрат Іѡн постелник. Ши сѣ8 пѣрѣт ж8пѣнѣл Ника логофет к8 Іѡн постелник де фацѣ, наннте рѣпосатѣл8и Радѣл водѣ Шербан. Ши аз фост рѣмас Ника вистѣтар де лѣѣе атѣнче.

Ир де вор скорни де ичѣ наннте фечорѣи Никѣн логофет вреи пѣрѣ, съ лвем нон а не лтреба к8 диншѣи, пар Сима логофет тот сѣ-ши цѣе шчина к8м и-ш-м вѣндѣт. Ши гам дат ши картѣ рѣпосатѣл8и Радѣл водѣ Шербан, каре сѣ8 фост пѣрѣт к8 Ника логофет, де аз рѣмас.

Ши гам вѣндѣт нон ачатеѣ шчинѣ де а нострѣ вѣнѣ кое, денантѣ а мѣлцѣ борни мѣртѣрѣе : ж8пан Фѣера бие вел логофет и ж8пан Дѣмитрѣ вистѣтар Дѣдѣкѣл и Пара логофет и Строе спатар и Радѣл постелник, синѣ Дѣмитрѣ вистѣтар и Пѣтрашко, синѣ Ника логофет и Герге постелник шт Негоеши и Станчул постелник шт Кокорѣшѣи и шт Трѣговице, Прѣвѣл логофет Маврѣ и Герге логофет и 6дрѣшѣи шт Ширинѣса логофет.

Исписах аз Некѣла граматик, мѣсеца маи гѣ дѣнѣ, въ лѣт х8рл8.

68 Манолѣ ам скрис

Фѣера л.г.в.фет

Дѣмитрѣ вистнар
 Радѹл Дѣдеска
 Строе спатар
 † Герге постелник
 † Герге логофет
 † Стрише вт Шъринѣса

Doc. nr. 87

† Ядекъ нон вѣ боери карѣн ам фост скриши пре рѣваше двиниши, лѣаци де непоцѣн лѣ Ингел комисѣл, анѣме Кисар постелник ши Параскива лѣгѣфѣт, ши де жѣпѣнеаса Марѣа, ч-аѣ фост а лѣ Ингел комисѣл: лѣтѣн Ивашко ворникѣл и Фѣера логофѣт и Бѣзинка вистѣери и Гангорѣе комисѣл и Станѣл постелник вт Паде и Емиа лѣгѣфѣт и Михан клѣчар и Стан банѣл вт Стуре и Давѣдъ вт Бѣрѣгѣтѣши и Негре лѣгѣфѣт вт Бѣлѣнѣши и Нѣгое Хѣлѣсѣскѣл и Стрѣк корникѣл, скрис-ам ши арѣтѣл кѣ скриптѣра нѣстрѣ пѣнтрѣ тоѣте пригѣвнеле ши гѣлѣчавѣ ч-аѣ авѣт ан динѣн, лѣ че кип ле-ам адеѣрат ши им токнит дѣпѣ кѣм не-ам пѣтѣт сокоти, аш-ам жѣдекат: пѣнтрѣ в парте де вѣнѣл ден Михѣеши, ч-аѣ фост кѣмпѣрат де ла Индренко, датѣ-в-м сѣ в цѣе непоцѣн лѣ Ингел комисѣл, адеѣрѣндѣ к-аѣ фост кѣмпѣратѣ ман нанте, пѣнѣ н-аѣ фост лѣрѣднат Ингел комис кѣ жѣпѣнѣса Марѣа, лѣкѣ лѣ зилеле Михѣен коде. Ишиж-дирѣ ши партѣ лѣ Бѣлаѣр лѣрѣши сѣ фѣе а непоцѣлор лѣ Ингел комисѣл, к-аѣ фост кѣмпѣратѣ ман нанте вѣрѣме. Иѣрѣ вѣнна кѣгѣ сѣ ва алице партѣ Радѹлѣн Бокѣн, ен сѣ анѣл а лѣпѣрѣцѣ лѣ доѣ непоцѣн лѣ Ингел комис кѣ жѣпѣнѣса Марѣа пѣнтрѣ к-аѣ фостѣ кѣмпѣратѣ-в Ингел комис лѣрѣднѣ кѣ жѣпѣнеаса Марѣа, лѣсѣ лѣтѣн сѣ лѣтоѣркѣ непоцѣн лѣ Ингел комис жѣпѣнѣен Марѣен аспри хѣ. Дѣчи сѣ лѣпарѣцѣ ачѣстѣ вѣнѣл кѣм скрѣе ман сѣс.

Иѣрѣ де вѣнѣла де ла Иѣрословеши ши де Мориле чи сѣнтѣ аколо, дат-ам сѣ фѣе але ж.пѣнѣсен Марѣен, пѣнтрѣ кѣчи аѣ фостѣ вѣндѣстѣ де Бладѹл лѣгѣфѣт, сокрѣл Параскивен лѣгѣфѣт ши де фѣратѣ-сѣл Інесар, непоцѣн лѣ Ингел комис, жѣпѣнѣсен Марѣен, дѣпѣ мѣртѣ лѣ Ингел комис.

Иѣрѣ де неѣе циганѣе, сѣ каѣте сѣ адеѣерезе де вор фѣи фост але жѣпѣнѣсѣн Марѣен вѣстрѣе, га сѣ ши ле цѣе, лѣрѣ сѣ вор фѣи кѣмпѣратѣ де Ингел комис, ен сѣ анѣл а ле лѣпѣрѣци лѣ доѣ, непоцѣн лѣ Ингел комис кѣ жѣпѣнѣса Марѣа. Иѣрѣ ѣн циган, анѣме Радѹл, де сѣ вор адеѣѣра ачеле циганѣе але жѣпѣнѣсѣн Марѣен дѣ вѣстрѣе, га сѣ цѣе пре Радѹл циганѣл, кѣм с-аѣ фост токнит ман нанте; лѣр сѣ вор фѣи циганѣеле де кѣмпѣрат, ен сѣ-ши га, непоцѣн лѣ Ингел комис: пре Радѹл циганѣл ши сѣ лѣпарѣцѣ циганѣеле лѣ доѣ, кѣм ам скрис ман сѣс.

Стѣнна ши рѣмѣнѣи де ла Шѣетрари сѣ лѣпарѣцѣ жѣпѣнеаса Марѣа лѣ доѣ кѣ непоцѣн лѣ Ингел комис.

Очина ши рѣмънѣи де ла Ценѣнни, кѣтъ ва фн фост а жѣпънеѣи Марїен ман денанте, съ шѣ-w га, гаръ кѣтъ ва фн кѣмпратъ де Ингел комне кѣ жѣпънѣса Марїа, съ анѣъ а лѣпърци лн доw жѣпънеѣса Марїа кѣ непоцѣн лѣ Ингел комне. Пънтрѣ к-аѣ ское жѣпънеѣса Марїа ѣн запне де-ѣ зне кѣ есте ал лѣ Ингел комне; скрѣа кѣм съ цѣе жѣпънеѣса Марїа тоwtъ wчина де лн Ценѣнни кѣ рѣмънѣи. Деци непоцѣн лѣ Ингел комне н-аѣ крѣзѣт ачел рѣваш, чи нон ам дат жѣпънеѣи Марїен съ жѣре кѣ ѣ боери, съ н съ крѣзъ ачел запне. Иръ апон, ен с-аѣ конт съ нѣ жѣре жѣпънеѣса Марїа, нечи съ съ крѣзъ ачел запне, чи там токнит съ лѣпарцъ лн доw, ши wчина ши рѣмънѣи, кѣм скрѣе ман сѣс.

Ши пѣнтрѣ крѣдинца ачестор скриптѣри, нон ам искѣлант ман жос кѣ мѣнниле ноеwтре.

Писах ѣ Бѣкѣреци, мѣсеца ман кѣн дѣни, въ лѣт ѣзрѣѣ.

† Ивашко дворник

Фѣера лwгwфѣт

Бѣзника вистнер

Глигорѣе комне

Doc. nr. 105

† Милостѣю Божѣю Іw Илѣандрѣ воєвода н господинѣ, синѣ покоинномѣ Іw Илѣаш воєвода. Дават господство ми сѣе повеленѣе господства ми попен лѣ Дѣминтрѣ ши прѣстѣсен лѣн, Шефанен, фата попен лѣ Матею де орашѣ де Бѣкѣреци, ка съ фѣе волнич кѣ ачасть карте а домнѣи мѣле де съ-ши цѣе дѣ локѣре де прѣвѣлѣи анчѣ лѣ враш лѣ Бѣкѣреци, лѣ ѣнца тѣрчнлор, лѣнгъ прѣвѣлѣиле алѣ Прѣден спатар, локѣл кѣт се ва алѣѣе ачестор дѣ прѣвѣлѣи ши лн ларѣ ши лн лѣнгѣ, пѣнтрѣ кѣ ачест лwк де дѣ прѣвѣлѣи фост-аѣ де мошѣе ал прѣстѣсен Шефанѣи де мѣлатъ врѣме, де ла пѣринцѣи ен.

Ир дѣпъ ачѣла, кѣндѣ аѣ фост лѣ зилеле лѣ Илѣандрѣ воєвод, фѣчорѣл рѣ-посатѣлѣн Радѣл воєвода, скѣлатѣс-сѣѣ Станчюл лwгwфѣт де Крѣстѣненѣи ши Спирidon лwгwфѣт ши Шерван, фѣчорѣл лѣ Гѣман жѣдеѣл де Бѣкѣреци, дѣѣ лѣпрѣсрат ачест лок де дѣ прѣвѣлѣи ши л-аѣ вѣндѣѣ кѣлѣгѣрилар де ла Гѣѣта Троицъ, де ла мѣнѣстирѣ Радѣлѣи воєвод ши аѣ фост фѣкѣт егѣменѣл Грнгорѣе ши прѣвѣлѣи лѣспра ачестѣн лwк.

Лѣтр-ачѣла, попа Дѣминтрѣ ши прѣстѣса лѣн, Шефана, ен вѣзѣндѣ мошѣи лор лѣпрѣсратъ де алѣн, вѣнт-аѣ лѣ пѣрѣ лѣнантѣ домнѣи мѣле ла дѣван, де-прѣдѣнѣ кѣ ачѣци wмѣнен че скрѣѣ ман сѣс, де сѣѣ пѣрѣт де фацъ пѣнтрѣ ачест лwк де дѣ прѣвѣлѣи. Ши аш-аѣ зне ен лѣ дѣван кѣм аѣ фост ачест лwк де прѣ-вѣлѣи ал ѣнѣю-сѣѣ, лѣ Макавѣю лwгwфѣт, н-аѣ фост ал попен лѣ Матею. Лѣтр-ачѣла, домнѣа мѣ ам кѣѣтат ши ам жѣдекат, пре дирѣт ши пре лѣѣе, кѣ тоци чистнѣи дѣрегѣторѣи домнѣи мѣле. Ши ам вѣзѣт домнѣа мѣа ши ам читит ши

записѣла ачестор ѡамени де мъртѡрїе ла мѣна попен лѡ Дѡмитрѡ ши а прѣстѣсен лѡи, **Щефанен**, кѡ мѡлци ѡамени бѡни мъртѡрїи, ѡрошани скриши а запис, мъртѡрїиснидѡ еи сингѡри кѡм аѡ фост ачест лѡк де \bar{d} прѣвѣлїи ала прѣстѣсен **Щефанен** де ла татѣ-сѣѡ попа **Мѡшею**, мошїе вѣтрѣнѣ ши дирѣптѣ, ши н-аѡ аѡт ачїци ѡамени че скрїѡ ман сѣс ничи ѡ трѣбѣ. **Ир** кѣлѡгѣрїи сѣ-ши га лемнеле де пре лок ши банїи де ѡнде шї гаѡ дат, пентрѡ кѣ аѡ рѣмас **Станчул** логофѣт ши **Спиридон** ши **Шербан** де лѣѣе ши де жѡдекатѣ денантѣ доминїи мѣле де а днѡан, кѡм ман мѡат трѣбѣ кѡ ачест лѡк де \bar{d} прѣвѣлїи нименнлѣ метѣхѣ сѣ н-анѣѣ.

Дерепт ачѣга доминїа мѣ ам жѡдекат ши ам дат попен лѡ Дѡмитрѡ ши прѣстѣсен лѡи, **Щефанен** ка сѣ фїе лор мошїе а вѣк ши ѡпрѣлѣ де нименнлѣ сѣ н-анѣѣ. Инако да нѣст, по рѣч господства ми.

И неправник, сам рѣч господства ми.

Пис Лепѣдат логофет ѡ Бѣксрїцїи, мѣсеца юнїе \bar{y} дѡни, вѣ лѣт \times зрлѡ.

† **Иѡ** **Илѣгандрѡ** воевода, милостїю Божїю господинѣ.

Иѡ **Илѣгандрѡ** воевода <т.р.>

Doc. nr. 127

† Милостїю Божїю, **Иѡ** **Илѣгандрѡ** воевода и господинѣ, синѣ поконнїи **Иѡ** **Илїаш** воевода. Дакат господство ми сїе повелѣнїе господства ми ѡком члѡкѣкѣ на нїе **Борчѣ**, синѣ **Блѣданѡ** ѡт **Сїенчѣю**, сѣд **Гак**, ка сѣ фїе колник кѡ ачѣстѣ карте а доминїи мѣле сѣ цїе тоатѣ партѣ де ѡчинѣ де а **Сїенчѣѡ** а лѡ **Стан**, татѣла лѡ **Зѣрнѣ** де **Млѣжет**, де а кѣмпѡ ши де а пѣдѡре ши де а апѣ ши де прѣсте тот хотарѡла, кѣт се ва алѣѣе.

Пентрѡ кѣ ачасть ѡчинѣ фост-аѡ де мошїе а лѡ **Стан**, татѣла лѡ **Зѣрнѣ**, де мошїе. Дѣчи кѣндѡ аѡ фост а зилеле рѣпосатѡлѡи **Мїхѡю** воевод, аѡпѣ моартѣ а лѡ **Стан**, тар мѡтарѣ лѡи, **Нѣкша** **Лерѡе**, ши кѡ фїю сѣѡ, **Зѣрнѣ**, еи аѡ вѣндѡт ачасть партѣ де ѡчинѣ че скрїе ман сѣс лѡ **Блѣдан** де **Сїенчѣѡ**, татѣла **Борчен**, дерепт \times а де аспри.

Ир аѡпѣ ачѣга, кѣндѡ аѡ фост а зилеле лѡ **Гаврїна** воевод, кѡрѡла анилор \times зрїи, тар **Блѣдан**, ел аѡ аѡт пѣрѣ лнантѣ доминїи лѡи пентѡ ачасть ѡчинѣ кѡ **Зѣрнѣ** ала **Нѣкшен** **Лерѡе**. Ши сѣѡ пѣрѣт де фацѣ лнантѣ а лѡ **Гаврїна** воевод и сице прѣше **Зѣрнѣ** кѡм н-аѡ кѡмпѣрат партѣ тѣтѣннїи-сѣѡ депанн, че ѡ аѡ кѡмпѣрат нѡман жѡмѣтатѣ. **Лнт-ачѣга**, **Гаврїна** воевод аѡ кѣѡтат ши аѡ жѡдекат пре дирепт ши пре лѣѣе ши аѡ дат лѡ **Блѣдан** де а днѡан \bar{e} мѣѣташи пре рѣвѣше доминїи, аѡмне **Радул** попен лѡ **Стан** и **Мирчѣ** де **Сїенчѣѡ**, де сѣ адекерѣзе кѡ сѡфлетеле лѡр: фост-аѡ кѡмпѣрат **Блѣдан**, татѣла **Борчен**, жѡмѣтатѣ партѣ **Нѣкшен** **Лерѡе**, мѡма а лѡ **Зѣрнѣ**, де а **Сїенчѣю**, аѡ нѡ ѡ аѡ кѡмпѣрат тоатѣ, че ѡ аѡ кѡмпѣрат тоатѣ? Дѣчи ачїци мѣѣташи, еи аш-аѡ мъртѡрїиснт

Анантѣ ас Гаврїна боекод кс сѣфлетеле лор, ксн w ас фост ксмпърат тоатъ
wчина депанн.

Шн ам вѣзѣт доминїа мѣ амъндоав рѣвашеле доминѣшн шн картѣ ас Гаврїна
боекод де ксмпърѣтоаре ла мѣна Борчен. Шн ас фост рѣмас Зърнѣ де лѣѣе.
Шн тот ас цинѣт Борчѣ ачастѣ wчиннѣ кс вѣнѣ паче.

Ирѣ кѣндѣ ас фост аксн, а зилеле доминїн мѣле, а доа доминїе, дѣпѣ моартѣ
ас Блѣдан, тар фїю-сѣс Борчѣ, ел ас акѣт пѣрѣ Анантѣ доминїн мѣле а ди-
ван кс Зърнѣ, фечорѣа Илероде, пентрѣ партѣ тѣтѣнни-сѣс, ас Етан де а Гибн-
чѣс. Шн ас венит де сѣс пѣрѣт де фацѣ шн аша пѣрѣа Зърнѣ а диван ксн
ас фост ксмпърат Блѣдан партѣ ас Етан нѣман жѣмѣтате нѣ w ас ксмпърат
депанн, прѣсте тот.

Атр-ачѣа, доминїа мѣ ам кѣстат шн ам жѣдекат пре дирѣт шн пре лѣѣе
шн ам дат доминїа мѣ ла мнжаоксн лор ѣ меѣпашн пре рѣвашеле доминїн мѣле,
анѣме де Млѣжет, Ёпрѣ Гѣдїѣцѣ шн де Гибнчѣю, Етанчюл Борчен, сѣ каѣте
шн сѣ адеверѣзе: ксмпърат-ас Блѣдан, татѣл Борчен, партѣ ас Етан, та-
тѣл ас Зърнѣ, тоатѣ, а зилеле ас Мнѣаю боекод, ас ксмпъратѣ-w-ас жѣмѣтате?
Дѣчн ачѣшн меѣпашн, ен аш-ас адеверѣт шн ас мѣртѣрѣнт Анантѣ доминїн
мѣле ксн сѣс ксмпърат партѣ ас Етан тоатѣ. Дѣчн ас рѣмас Зърнѣ де лѣѣе
шн де жѣдекатѣ денантѣ доминїн мѣле.

Дерѣт ачѣа, доминїа мѣ ам дат Борчен ка сѣ анѣѣ а цинѣрѣ тоатѣ
wчина ас Етан де а Гибнчѣс, ксн w ас фост ксмпърат Блѣдан, сѣ-н фїе Бор-
чен мошїе. Инако да нѣет, по рѣч господѣтва мн.

И неправннк, сам рѣч господѣтва мн.

Пнс Лѣпѣдат ѣ Бѣксрѣшн, мѣсеца юлїе кѣ дѣнн, вѣ лѣт хѣрѣс.

† Іw Илѣгандрѣ кѣкѣвѣда, мнлостїю Божїю господннѣ.

Ъчнл кѣл лорѣфѣт.

Doc. nr. 183

† Идѣкѣ нон сатѣл Снлїѣоара ден жѣдеѣл Рѣмонаѣлѣр, мошнѣнїн сатѣлн,
скрѣс-ам ачѣста ал нострѣ запис ка сѣ фїе де марѣ кредннцѣ ла мѣна жѣпан
Нексѣн внѣтїар, ка сѣ се цїе ксн нѣм вѣндѣт нон тоѣѣ кс фечорїн ноѣрн шн
кс тоатѣ мошїнѣе ноастрѣ сѣ фнл рѣмѣнн де мошїе ксн скрїем пре нѣме, лнѣѣ:
ѣс Нѣгѣл Барагннѣ шн кс фечорї мїен лѣват-ам пре партѣ мѣ де wчиннѣ хѣѣ
аспрн, кол а шн ѣс Дѣмнтрѣ Грекс кс фечорїн мїен шн кс тоатѣ партѣ мѣ де
wчиннѣ лѣват-ам хѣс аспрн н кол а шн ѣс Тома кс фечорїн мїен шн кс тоатѣ
партѣ мѣ де wчиннѣ лѣват-ам хѣѣ аспрн н кол а шн ѣс Шѣрѣс кс фечорїн мїен
шн кс тоатѣ wчина мѣ лѣват-ам хѣ аспрн н кол а шн ѣс Пннкснл кс фечорн
мїен шн кс тоатѣ wчина мѣ лѣват-ам хѣх аспрн н кол а шн ѣс Марко кс фе-
чорїн мїен шн кс тоатѣ wчина мѣ лѣват-ам хѣх аспрн н кол а шн Крѣстѣ

кѸ фечорѣи мѣен ши кѸ тоатъ wчина мѣ лѸват-ам хѸ аспри и вол ѿ ши еѸ Бадѣ кѸ фечорѣи мѣен ши кѸ тоатъ wчина мѣ лѸват-ам хѸ и вол ѿ и Радул кѸ фечорѣи мѣен ши кѸ тоатъ wчина мѣ лѸват-ам хѸ аспри и вол ѿ тар еѸ Радул Богзѣи кѸ фечорѣи мѣен кѸ тоатъ wчина мѣ лѸват-ам хѸ аспри и вол ѿ ши еѸ Бѣа кѸ фечорѣи мѣен ши кѸ тоатъ wчина мѣ лѸват-ам хѸ аспри и вол ѿ ши еѸ Бана кѸ фечорѣи мѣен ши кѸ тоатъ wчина мѣ лѸват-ам хѸ аспри и вол ѿ ши еѸ Фѣера кѸ фечорѣи мѣен ши кѸ тоатъ wчина мѣ лѸват-ам хѸ и вол ѿ ши еѸ Радул Рачѣ кѸ фечорѣи мѣен ши кѸ тоатъ wчина мѣ лѸват-ам хѸ аспри и вол ѿ ши еѸ Кокко Кокѣа кѸ фечорѣи мѣен кѸ тоатъ wчина мѣ лѸват-ам хѸ аспри и вол ѿ ши еѸ ЛѸпа кѸ фечорѣи мѣен кѸ тоатъ wчина мѣ лѸват-ам хѸ аспри и вол ѿ ши еѸ Татолнр кѸ фечорѣи мѣен кѸ тоатъ wчина мѣ лѸват-ам хѸ аспри и вол ѿ.

ПентрѸ къ нон ачѣши мошнѣни ан сатѸлѸи Емилицоара че сънтѣм ман сѣс скриши пре нѣме, фост-ам тоци мѣуѣаши, жѸдѣчи пре wчинеле ноастре. Ир дѸпъ ачѣа, кънд а фост акѸм, ꙗ знаеле домнѸ нострѸ Ир ФлѣдандрѸ воєводѸ, синѸ покоиннаго Ир ИлѸаш воєвод, тар нон ачѣсте нѣме де wамени къци скрѣем ман сѣс пре нѣме, кенит-ам тоци де нѣм къндѸт кѸ фечорѣи ноцири ши кѸ тоатѣ пѸрциле ноастре де wчине, де ꙗ хотар пѣнѸ ꙗ хотар, жѸпан НекѸлен вистѣтар дерипт ачѣши аспри че скрѣс ман сѣс чин по вѣс хѸ аспри ши дерипт волоки чин по вѣс зѸ вон.

Ши нѣм къндѸт нон де а ноастрѸ бѸнѸвоѣ жѸпан НекѸлен вистѣтар фѸрѸ де ничи w силѸ ши кѸ ширѣ а тѸтѸрор мѣуѣашинор де ꙗпрежѸрѸл локѸлѸи, ка съ-и фил нон рѸмѣни де мошѣе. Ши ам лѸват нон мошнѣни сатѸлѸи ачѣши бани пре рѸмѣнѣе де а мѣниле жѸпан Матею бие вел агѸ ши а жѸпан Етаматѣе бие вел портар ши нѸ тар ꙗпѸрцит домнѣлор тот пре капѣте.

Ши ам лѸат тоци ванѣ ден днѣан чел марѣ, денаннтѣ домнѸ нострѸ ФлѣдандрѸ воєводѸ ши денаннтѣ ачѣстор боѣари мари че сънт скриши пре нѣме мѸртѸрѣи: жѸпан Хризѣ вел дворник и жѸпан Фѣера вел лѸгѸфѣт и жѸпан Папа бие вел дворник и жѸпан Ивашко бие вел дворник и жѸпан ТрѸфѣанда вел вистѣтар и жѸпан Бладул бие вел вистѣтар и жѸпан ДѸмитрашко бие вел вистѣтар и жѸпан БѸзинка бие вел вистѣтар и жѸпан Глигорѣе колнѣс и жѸпан Матею бие вел агѸ и жѸпан Етаматѣе портар и ДѸмитрѸ къпитан ши аци мѸлѸци боѣари карѣн нѸ сънт скриши ачѣ ꙗтрачѣст занѣс. Дерипт ачѣа, нѣм къндѸт ка съ фил вистѣтарѸлѸи НекѸлен рѸмѣни де мошѣе, де стрѸмошѣе, фечорѣлор, непоцилар, стрѸнепоцилар и не wt когожди непоколѣвим. Инако да нѣст, по наше рѣченѣе.

Исписах аз, Етанчюл Е[т]лѸнѣскѸл, мѣсеца нояврѣе ѿ дѸни, въ лѣт хѸрлз.

Хризѣ вел дворник.

Фѣера лѸгѸфѣт.

Папа бие вел дворник.

Ивашко дворник.

Бладдѹл вистѣар.
Дѡмитрѡс кѡпитан.
† Яга Стаматѹ бив вна портар.
† Сс Матею ага.
Гангорѹе комис.

Doc. nr. 200

† Милостѹю Божѹю Іу Ялѣандрѡс воевода и господинѡ, синѡ поконнаго Іу Нилѡш воевода. Дават господство ми сѹе повелѣнїе господства ми сатѡлѡш Болдоруѡциѹи де ꙗ ꙗ жѡдеѡла Слѡхковъ, карн сат ꙗ:те аа сфинтеи мѡнѡстири Пѡлѡмѡвита, храм свети Іуан, дела Колонтина, ка съ фѹе ꙗ паче ши слобод де лѡкрѡла домнѡскѡ ши де банїи де жѡдец ши де мертиче ши де тоате слѡжбеле ши де подвоаде, де нименнаѡк вал саѡ бѡнтѡлѡл съ н-анѡл, нѡман бирѡла съ-ши лѡтѡскѡ, пентрѡс кѡ л-ам ертат домнїа мѡк съ фѹе нѡман де послѡшанїа сфинтеи мѡнѡстири. Ир банїи де жѡдец нимика ꙗ сат съ нѡ антре, че съ фне ꙗ бѡнѡ паче, пар че ва фн жѡдеката а сатѡлѡш, съ фѹе волник егѡменѡла съ жѡдече рѡмѡнїи мѡнѡстирїи кѡм аѡ фост ши ман денанте врѡме, пентрѡс кѡ де рѡла банилор сѡс рѡсипит сатѡла мѡнѡстирїи, дѡс фѡцит.

Дерепт ачѡла ши кон, банилор де жѡдецѡ, ꙗнкѡ съ авѡци а лѡса сатѡла Болдоруѡциѹи фѡрте, нимик ꙗтрѡс ен съ нѡ антраци, кѡ чине сѹе ва испити прѡсте картѡк домнїи мѡлае, чертаре ва авѡ. Инако да нѡст, по рѡч господства ми.

И исправник сам рѡч господства ми.

Пис ѡ Бѡксрѡци, мѡсеѡда генарїе г дѡни, въ лѡт хѡрѡл.

† Іу Ялѣандрѡс воевода, милостѹю Божѹю господинѡ.

Иу Ялѣандрѡс воевода <т.р.>

Doc. nr. 277

† Ядекѡ еѡ Стан ши кѡ фѡчорїи мїи пре нѡме Бесѡлин ши Нѡкѡла кѡ фїю-сѡс Боннѡк ши Мош ши кѡ алаци фѡчори кѡци не ва да Дѡмне<зе>ѡс че сѡн-теи де ꙗ сат ден ѡт Гуилѡора ѡт сѡдством Рѡм<ана>ци скрим ши мѡр-мѡрисим кѡ честѡ запис аа нѡстрѡс съ фїи де кридинѡл аа мѡна жѡпѡнѡлѡш Нѡкѡлїи вѡстинѡрѡла, кѡм съ съ цїи кѡ нон ам фостѡ меѡиѡши кѡ мошїиле нѡстрѡ ꙗнкѡ ман денанте врѡме.

Ирѡ дѡп-ачѡла, кѡнд аѡ фостѡ акѡм ꙗн зилел домнѡ нѡстрѡ крѡцин Ялѣандрѡс воевода, фѡчѡрѡла рѡпосатѡлѡш Іу Нилѡш воевода, пар еѡ Стан ши к? фѡчорїи мїи, кѡци сѡнтем скриш ман сѡс, нон сѡнгѡри де ꙗтрѡс инѡма нѡстрѡ, фѡрѡ дѡ ничи ѡ силѡ, вѡнит-ам аа жѡпѡнѡла Нѡкѡла вѡстинѡр де нѡм вѡндѡ-

рѣмѣни кѣ фечорѣи ношрѣи ши кѣ тоате пѣрциале ноастрѣ дѣ шчинѣ, кѣт сѣ ва афла дѣ прѣсте тот хотарѣа, дерѣпт хѣх дѣ ванн гата. Ши нѣм кѣндѣт дѣ а ноастрѣ бѣнѣвое, фѣр дѣ ничи ш силѣ ши кѣ циркѣ тѣтѣрор мѣшнашилор дѣ апрѣжѣрѣа локѣаши дѣ сѣс ши дн жос ши денантѣ домѣз ноастрѣ.

Ши мѣртѣрѣи жѣпан Йсаяа корник и жѣпан Глигорѣи комисѣа и жѣпан Пара логофѣт и Нѣгоѣ логофѣт и Бѣнѣ логофѣт и Миѣалчѣ логофѣт, фечорѣа Параскивен логофѣт ши дѣ ан Девисѣа, ѣнкѣшѣа Бѣдничан ши Владѣа ши ден Какалицн, Драгомир ши дѣ Сналишоара, Пѣюкѣа пѣркѣлаб ши фрѣтѣ-сѣѣ Дѣмитрѣс ши анкѣ мѣлаци воарн ши ми<ши>аши чн нѣ сѣнт скриши антр-ачѣстѣ запис. Ичѣст-ам скрис ши мѣртѣрѣисим ка сѣ сѣ крѣзѣ кѣ нѣм кѣндѣт дѣ бѣнѣкоѣа ноастрѣ, ка сѣ-и филм рѣмѣни ан вѣчи.

И аз, Герги граматик, ѣ Бѣжѣрѣици, мѣсеца маю нѣ дѣни, вѣ лѣт хѣрлѣ-Аслау пропѣ
 Глигорѣе комис
 Риза логѣфѣт за вѣстѣтар
 Миѣалчѣ логѣфѣт
 Пара логѣфѣт
 Бѣнѣ Бѣлѣаа логофѣт
 Нѣгоѣ логѣфѣт

Doc. nr. 284

† Мнаостѣю Божѣю Іу Йлеѣандрѣс воєвода и господинѣ, синѣ покойнаго Іу Нѣлѣаш воєвода. Дават господѣтко ми сѣе повелѣнѣе господѣтко ми скѣтѣн божѣственѣн монастир зовемаго Йрѣеш, храм чистноѣн ѣпенѣе Богородице и штѣѣ егѣмена Мелентѣе ка сѣ фѣе волинчи кѣлѣгѣрѣи кѣ ачѣста картѣ а доминѣ мѣле дѣ сѣ шпрѣскѣ пре тот шмѣа дѣ пре партѣ Пѣлѣскѣ дѣ шчинѣ а сѣфинтѣн мѣнѣстири дѣ ла сѣтѣа Фѣтешѣи дѣ пре балѣ, кѣт сѣ ва алѣѣе дѣ прѣтѣтндиннѣа ши дѣ прѣсте тот хотарѣа. Карѣ шчинѣ фост-аѣ датѣ ши мнаѣнтѣ сѣфинтѣн мѣнѣстири Йрѣешѣа дѣ Драгомир ал ѣвѣртѣаши ши дѣ кѣмнатѣ-сѣѣ Стан пѣхарник а знаѣе рѣпосѣтѣаши Радѣа воєвод, фечор Радѣаши воєвод, жѣмѣтѣте дѣ шчинѣ. Ир алѣ жѣмѣтѣте фост-аѣ кѣмпѣратѣ дѣ сѣѣнта мѣнѣстирѣ дѣ ла ачѣши воарн чѣ скрѣш ман сѣс за хѣѣ аспри ши дѣ Йлѣѣа Рогоз дворникѣа ши дѣ ла Бадѣ ши дѣ ла ѣнѣсѣ, чѣ аѣ фост мѣнѣстирѣи кѣмпѣрѣѣтоаре за хѣ аспри дѣ ла ѣнѣсѣ ден жѣмѣтѣте дѣ сѣт а патра партѣ, дѣ кѣндѣ аѣ фост кѣрѣѣа анилор х ѣн. Ши тар сѣ фѣе волинчи кѣлѣгѣрѣи дѣ ла мѣнѣстирѣ Йрѣешѣа сѣ шпрѣскѣ пре тот шмѣа дѣ а балѣа картѣ сѣ кѣмѣ Салѣака, чѣ пѣсте апотрѣка сѣтѣаши Фѣтешѣи, пѣнѣ ѣнде ка дѣ а Дѣнѣрѣе пре сѣмне чѣ ш аѣ сѣмнат жѣпан Нѣгоѣ чѣ аѣ фост корник марѣ, чѣ аѣ фост датѣ мѣнѣстирѣи дѣ рѣпосѣт Радѣа воєвод кѣндѣ аѣ фост кѣрѣѣа анилор хѣаѣ.

А капъ че сѣс контъ кѣте трѣи де вѣнѣвое а лоръ, де лнантѣ номастръ, де ам фѣкѣт доав лпърцѣле кѣмпѣла дѣвсѣкѣ, пѣдърѣ дѣвсѣкѣ, апою ам протикит кодрѣи, кѣмпѣла кѣ пѣдърѣ де ам пѣс кѣмпѣла де сѣс дѣспре Бѣлтѣни кѣ партѣ де пѣдърѣ дѣспре Иломица ши кѣмпѣла де жос дѣспре Цигѣнеши кѣ партѣ де пѣдърѣ дѣспре балта Хѣрецилор ши ам лпърцит кѣмпѣла кѣ ън кап л балта Хѣрецилор кѣ алтѣ капъ ла апа Иломицѣе, тарѣ пѣдърѣ w-м лпърцит кѣ ън капъ ла хотарѣле Хѣрецилор, кѣ алтѣ капъ ла хотарѣле Цигѣнецилор.

Дѣчи ам пѣс пре Йслам дворник дѣс юбит че ш-ав лѣват, кѣмпѣла де сѣс дѣспре Бѣлтѣни кѣ пѣдърѣ дѣспре Иломица тарѣ егѣменѣла Галѣтѣи кѣ кѣлѣгѣрѣи ши кѣ воа жѣпанѣлаѣ Дулитрашко вистѣнар аѣ лѣват w-ина де жос дѣспре Цигѣнеши ши пѣдърѣ дѣспре балта Хѣрецилор. Дѣпѣ че сѣс контъ ши сѣс токнит, нон ам лпѣтрѣтѣ хотарѣле kv пѣтрѣ де л чин пѣнѣ л чин, кѣм пасте лѣцѣ церѣе. Ши Йслам дворник л че кинѣ ав лѣват w-ина де сѣс дѣспре Бѣлтѣнѣ, кѣчи аѣ [аѣ] аѣтѣ алтѣ w-инѣ алтѣрѣ а сатѣлаи Екровоцѣ дѣпѣ че сѣс токнит.

Йпоѣ аѣ фѣкѣтѣ ши жѣрѣмѣнтѣ : карѣле де лнтрѣ еи ва спарѣу аѣѣста токмѣлѣ де сѣ ва лпѣда, сѣ фѣе баѣстѣмат де вѣлѣника Христос ши де тѣи де wtци ежѣ вѣ Нѣкѣи ши сѣ-и фѣи сѣфлетѣла кѣ Йуда лпревнѣ. Йѣѣста скрѣем ши мѣртѣрнѣсѣм кѣ ал нострѣ запис лпревнѣ кѣ але номастрѣ сѣфлетѣ.

Пис аз, Етанѣюл wt Фѣндѣни, мѣсеца юнѣ и дѣни, вѣ лѣт хѣрлз.

Ивашко дворник <т.р.>

Doc. nr. 379

† Екрис-ам нон мѣцѣишини дн лн Лаз анѣме Етанѣюл кѣ фѣчорини мѣе и Лѣпѣла кѣ фѣчорини <и >тѣнѣгѣю кѣ фѣчорини и Етанѣюл Фѣлга кѣ фѣчорини и Етрое кѣ фѣчорини и Етан кѣ фѣчорини и Бишан кѣ фѣчорини и Еимѣиши кѣ фѣчорини и Етанѣюл кѣ фѣчорини и Лѣпѣла кѣ фѣчорини и Барѣѣла кѣ фѣчорини и Етан кѣ фѣчорини и Продан кѣ фѣчорини и Пѣрѣѣла кѣ фѣчорини и Еѣмѣиши кѣ фѣчорини и Барѣѣла кѣ фѣчорини и Крѣстѣ кѣ фѣчорини и Богдан кѣ фѣчорини и Лазѣр кѣ фѣчорини и Тѣдосѣе кѣ фѣчорини и Етѣпан кѣ фѣчорини и Пѣтрѣ кѣ фѣчорини и Тѣдѣр кѣ фѣчорини и Рѣтѣ кѣ фѣчорини и Мѣрин кѣ фѣчорини и Тѣдѣр кѣ фѣчорини и Барѣѣла кѣ фѣчорини и Дрѣгич Хрѣба вѣ фѣчорини и Неѣлако кѣ фѣчорини и Неѣоилѣ кѣ фѣчорини и Нѣгоѣ ал Згѣен кѣ фѣчорини и Манѣ кѣ фѣчорини и Етан Цициѣ вѣ фѣчорини и Дрѣгич кѣ фѣчорини и Етан кѣ фѣчорини и Етан кѣ фѣчорини и Драгѣла кѣ фѣчорини и Радослав кѣ фѣчорини и Нѣкаѣла кѣ фѣчорини и Етопан кѣ фѣчорини и Барѣѣла кѣ фѣчорини и Лѣпѣла кѣ фѣчорини и Барѣѣла Грамен кѣ фѣчорини и Дима кѣ фѣчорини и Етопан кѣ фѣчорини и Дан вѣ фратѣ-сѣѣ Никодѣрѣ ши кѣ фѣчорини, аѣѣст запис ал нѣстрѣ ка сѣ фѣе де крединѣцѣ ла мѣна жѣпанѣлаи Йслам ч-аѣ фост мѣре корник кѣм сѣ сѣ цѣе кѣ нѣм вѣндѣт нон кѣ т<о>атѣ w-ина ши мошѣа ноастрѣ ши

кѸ фечорни ншцрї кѸтѸ мошїе есте ши кѸ тѸт хотарѸл нштрѸ дин Лаз, кѸ пѸдѸрѸ ши кѸ кѸмпѸл ши кѸ апа ши кѸ вниле ши престе тѸт хотарѸл, ка съ-н фнил рѸмѸнї дѸ астѸзи наннте пѸн-лн вецїе, лнсъ дерептѸ габини фсї.

Ши нѸм вѸндѸт дѸ вѸнѸвоѸ ноастрѸ ши фѸр ници ѡ снлѸ дѸла ннин>-неле ши кѸ ширѸ тѸт<Ѹр>ор меѸнашнаѸр дѸ лпрежѸрѸл локѸлѸн ши нѸм дат ши кѸрц<нле ноастре> дѸ мошїе. Ир дѸ съ вѸр ман гѸсн нескарї кѸрцї ѸндеѸ скрнсе прѸ-ачѸсте ѡчине че-с ман сѸс с<крн>се ачѸле съ нѸ съ сѸкѸтѸаскѸ лнтр-о немнк. Ши ам пѸс ши мѸртѸрїе воѸрї карен нѸс фѸст ла токнѸлѸ анѸме жѸ-пан Мавен ч-лѸ фост маре агѸ н жѸпан ТѸдосїе спатар ѡт ЧиптѸроае н Преда спатар ѡт БрѸнковѸнї н Мїхан ключер ѡт КѸцѸфѸнї н ӨтанчѸл пѸстелник н синѸ его ПѸтрашко ѡт ДлѸга н БарѸла пѸхарник ѡт БрѸдецї н Днла пѸстелник ѡт БѸздѸна н РадѸл лѸгѸфет ѡт ТрѸнаѸа н МнхартѸ пѸстелник ѡт ШнтѸе н ПѸтрѸ лѸгѸфет ѡт ФлѸкон н ДѸмнтрашко пѸстелник ѡт ӨпїнѸнї. Ичаст-амѸ скрнсе ка съ съ цїе.

Пис Иню лѸгѸфет мѸсеца декемврїе ̄ дѸни вѸ лѸт хѸрлн.

Өс Матню ага

ПѸтрашко ѡт ДлѸга

Өс Мнхан клѸчер

Και εγѸ ΔιμοѸ ѡ αδελφοѸ του Πανου ΠαναγιѸτη μαρτηρο та ανοθεν γεѸраμεѸа

Өс Мнхарт пѸстелник

† Өс БарѸле пѸхарник

Өс ГѸра пѸхарник

Өс ПѸтрѸ лѸгѸфет мѸртѸрнн

Өс Ннка негѸцѸтѸрол мѸртѸрнсеск

ΚαѸѸ ΙѸαννης του ΠαναγιѸтτ μαρτιρο τѸ ανοθεν

FOTOCOPII

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is dense and covers most of the page. At the bottom left, there is a large, stylized signature or seal. At the bottom right, there are several lines of text, possibly a date or a reference number, including the year 1875.

Pl. II = Doc. nr. 5

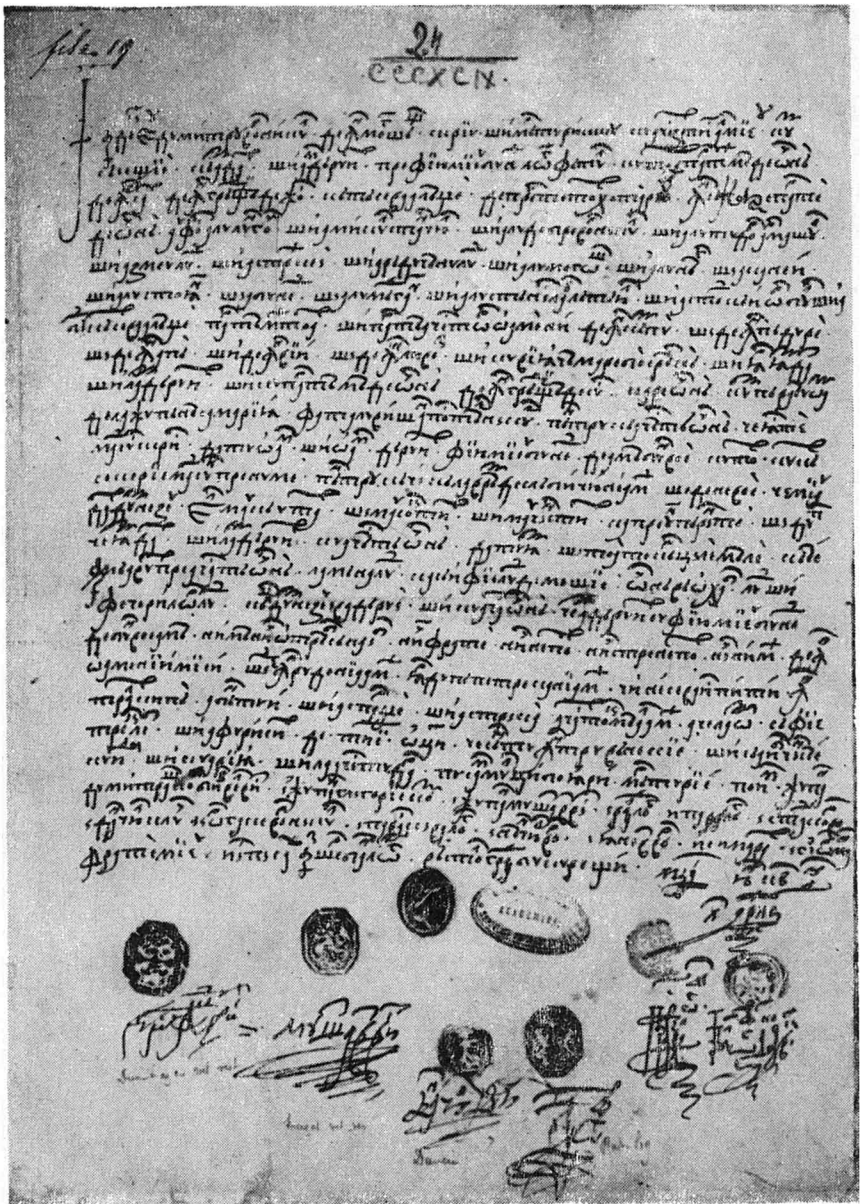
Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or legal record. The text is dense and covers most of the page area.

Handwritten signatures and scribbles at the bottom left of the document.

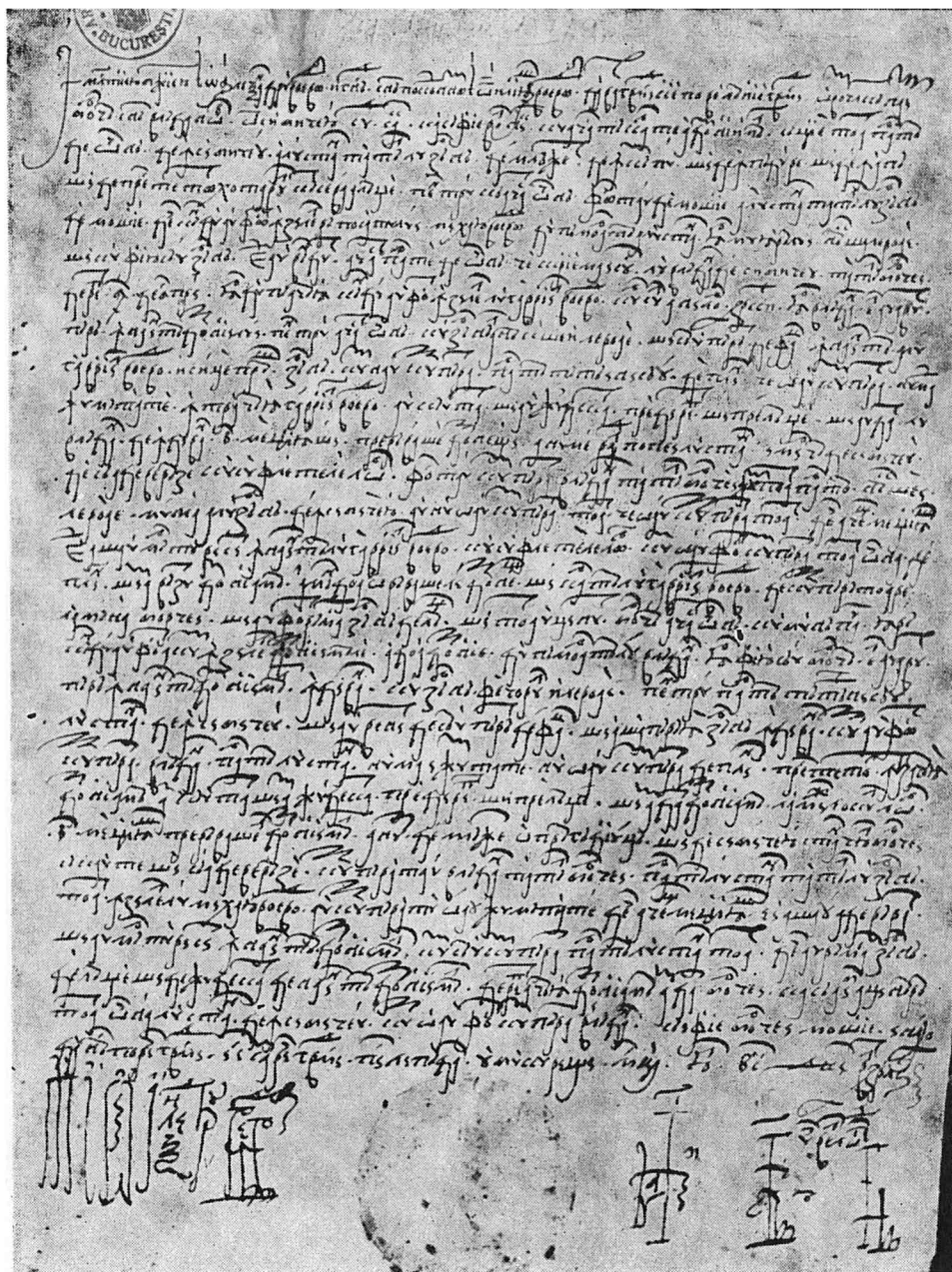

Handwritten numbers and scribbles at the bottom right of the document.

Pl. IV = Doc. nr. 105

Pl. VI = Doc. nr. 113

Pl. VII = Doc. nr. 127

Handwritten text in a medieval script, likely Latin or Greek, with a large decorated initial 'I' on the left side. The text is arranged in several columns. At the bottom of the page, there is a large, dark, irregular shape, possibly a stain or a large initial, and several smaller decorated initials on the right side.

Pl. IX = Doc. nr. 171

51188

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is dense and covers most of the page. There are some large, stylized initials or signatures at the bottom left and bottom right. The paper shows signs of age and wear, including a hole in the center.

Pl. X = Doc. nr. 179

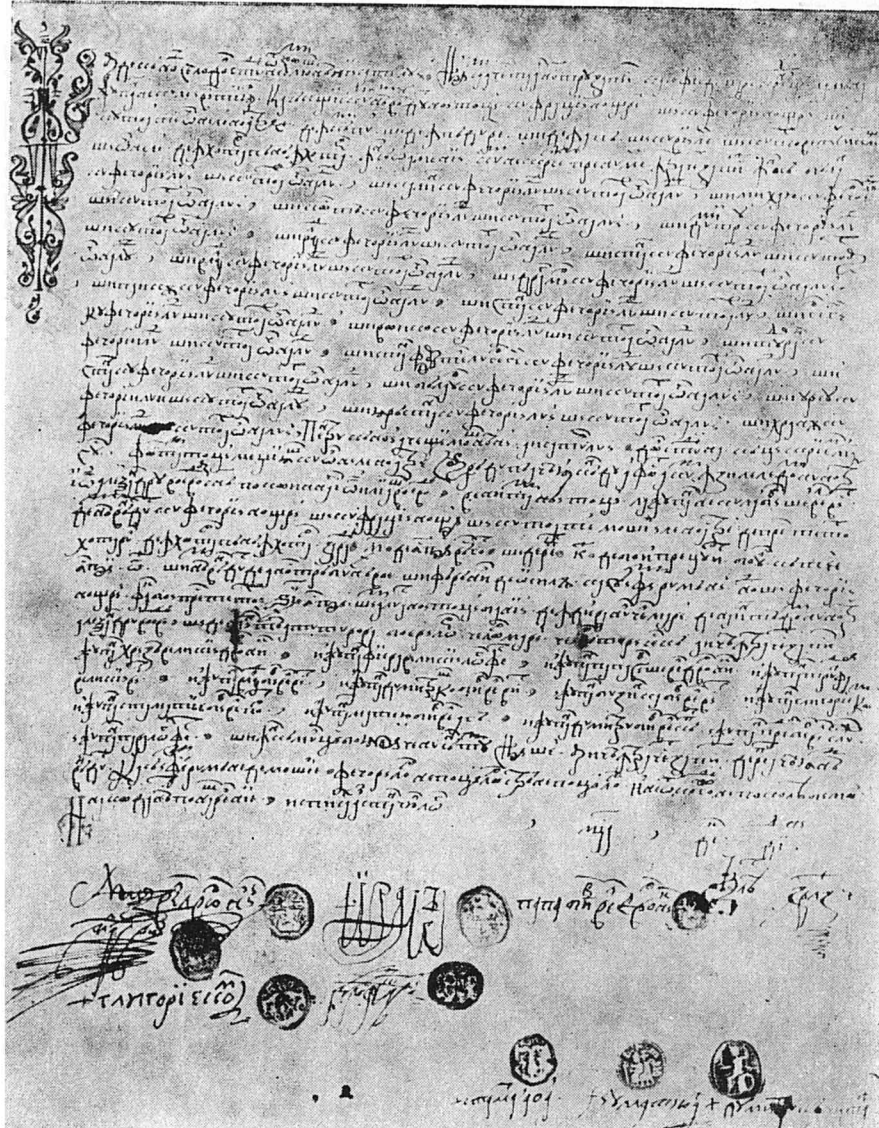

5/120

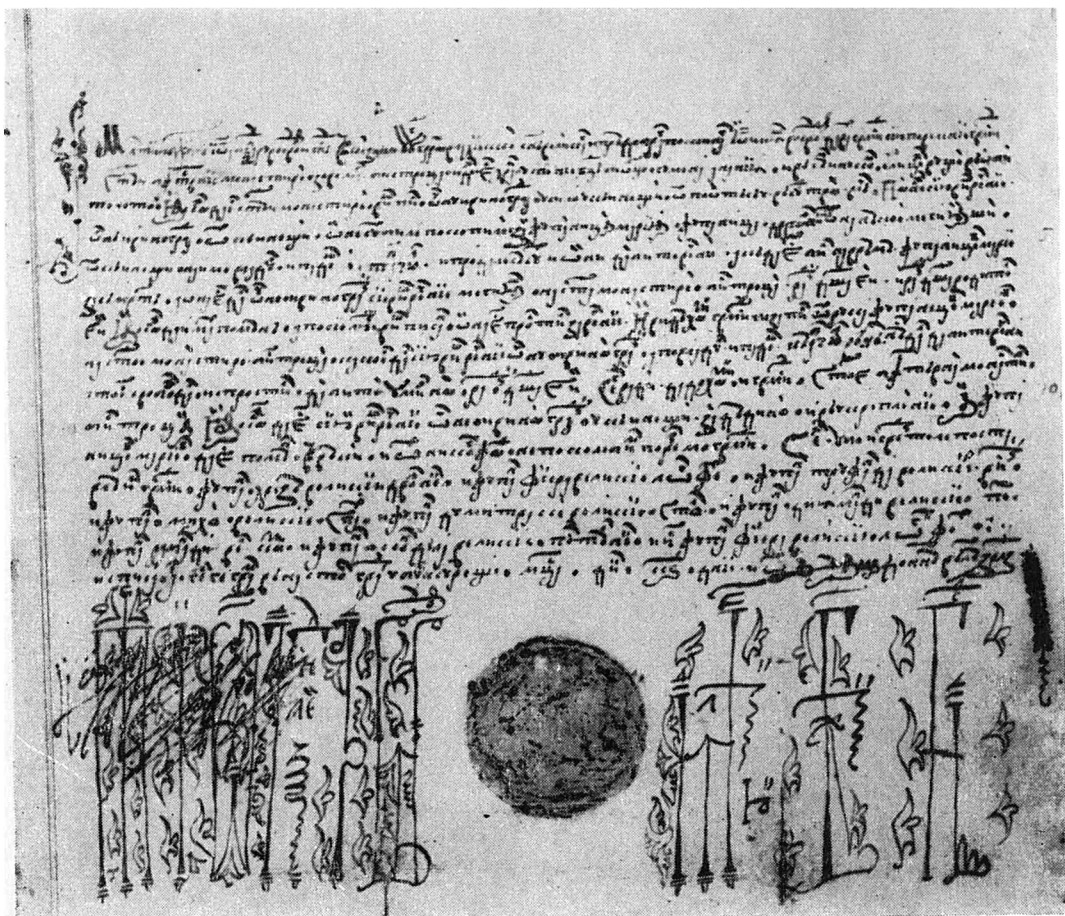
Handwritten text in a medieval script, likely a church record or a list of names. The text is densely packed and includes several lines of entries, some starting with 'D' and others with 'A'. The script is a form of Latin or Romanian from the 15th or 16th century.

Decorative elements at the bottom of the page, including several circular seals or stamps, some of which are partially obscured by ink blots. The text 'TANCOPISCO' is visible in the center, and there are various signatures and initials on the left and right sides.

Pl. XI = Doc. nr. 183

Pl. XII = Doc. nr. 186

Pl. XIII = Doc. nr. 195

11
† *[Handwritten text in a cursive script, likely Latin or Greek, with several lines of text. The text is heavily faded and difficult to decipher. There are some large initials or symbols at the beginning of lines, such as 'K' and 'M'. The text appears to be a formal document or a religious text.]*

Pl. XIV = Doc. nr. 227

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is densely packed and includes several lines of writing. At the bottom, there are some larger, stylized characters or symbols, possibly representing a signature or a specific mark. The document is identified as Pl. XV = Doc. nr. 287.

Pl. XV = Doc. nr. 287

Ваша Устава 16/13.

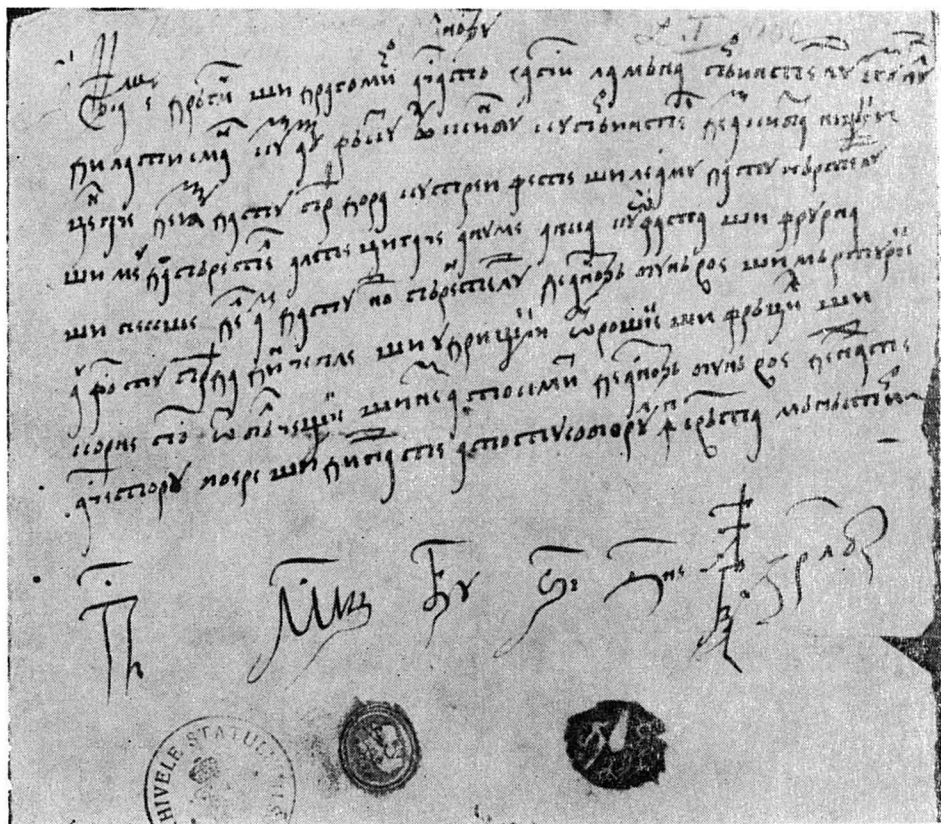
ЖЕ ПАР ПРАВО ПРОВОУЛУ СЕРНЕС ДМИТРИЈА ЛУМБОНА
 СОМА ПО СЕВЕСУНСЕ СВЕ РВНДУ ПОВЪ СДТЕ МС СЕВТО
 ДРУ ПЕСУ ПЕСЕ МЕНЕЛЕ ШИ РЕ ПЕ ТПО ЛОССУ ШИ РЕ СЕ
 ШИ РЕ ПОВ РУРЕ ШИ РЕ ДРО ШИ РЕ СЛАВИЦЕ СД ПУЛУ
 ШИ КВА ОУ РУМЪ ДНУМЕ СРЪ ПАС ШИ РЕ ГОРИЛУИ
 СЕЦИ ДРЕ ШИ СЕЦИ ПРА МДИ РУ РУМНЕ СЕЦ ШИ ДРО
 РУ ПУ РЕ СЛУ ПОВ РО СДМЕ РЕ РЕ ПОВ ШЕ СЕ МНЕ РЕ СЕЦ
 ПД ПД СЕ СЕ В ДРЕ МАСИ СЕ ЛО СЕ ПОВ ШИ РЕ ГОРИЛО ЛУИ
 ШИ МОР ТУ РНЕ ДРА ДРО ЦИ СЕ МЕН МИ ХЮ И СТО СЕЦ
 ШИ Д СЕРИ СЕЦ МИ ХЮ С Д МЕСА ДРА ДРА И

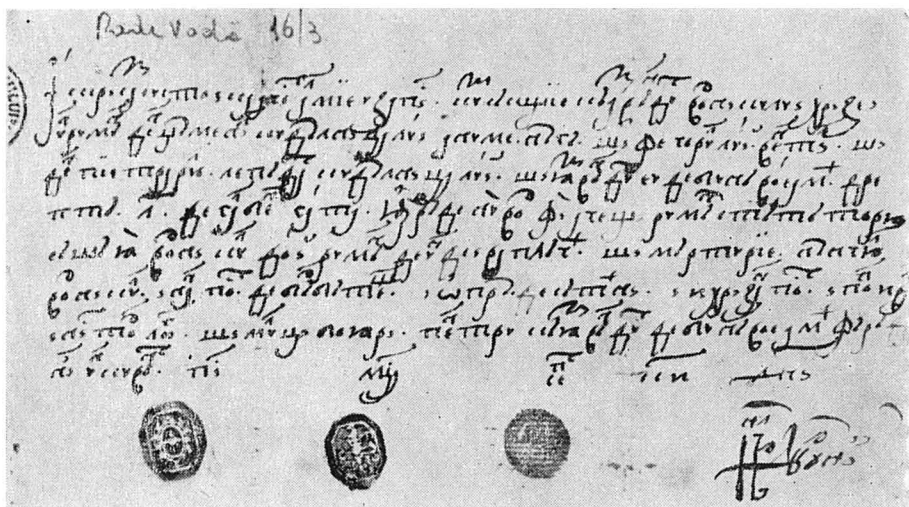
СЕРИ СЕЦ

СЕРИ СЕЦ

Pl. XVI = Doc. nr. 334

Pl. XVII = Doc. nr. 341

Pl. XVIII = Doc. nr. 363

C U P R I N S

	<u>Pag.</u>
Prefață	V
Prescurtări-Bibliografie	VII
Rezumate în limba română	IX
Rezumate în limba franceză	XXVII
Documente	1
Indice onomastic	707
Indice de materii	803
Listă de cuvinte și expresii slave în documentele de limbă română	823
Lista documentelor greșit datate	825
Documente românești în transcriere chirilică	827
Fotocopii	841

Redactor : AL. D. VASILE
Tehnoredactor : SONIA BARZEANU

*Dat la cules 4.08.1967. Bun de tipar 19.03.1969. Apărut 1969.
Tiraj 1310 ex. legate. Hirtie scris I A de 80 g/m².
16/70×100. Coli editoriale 72,59. Coli de tipar 57.
A. 11.125/1967. C.Z. pentru bibliotecile mari
9(498)(001-12)
9(498.1)«1628 : 1629»(001-12)
C.Z. pentru bibliotecile mici 9(498)(093).*

Intreprinderea Poligrafică „13 Decembrie 1918”,
Str. Grigore Alexandrescu nr. 69-97, București,
Republica Socialistă România.
Comanda nr. 915.

